

סידור נפ"ר רלב

למ:

מה אני מבקש להמליץ תזכיראי?

מה אני מבקש להמליץ תזכיראי?



סידור

— נה"ר הלב —



נוסח עדות המזרח

הפקה: תחום תורת חיים ושערי הלמידה - רשת אמית
יעוץ תורני ומקצועי: הרב יוסף צבי רימון
עריכה וכתובת ביאורים וטקסטים מלווים לתפילה:
הרב יובל פרוינד, הרב אמיר דדון, אלעד בר-שלום
ניהול פרויקט: אלעד בר-שלום מנהל תחום 'תורת חיים'
עיצוב: חווה ריבלין, סתיו גולן
עימוד ועריכה גרפית: פרלי קבלי - CABELLIS
עריכה לשונית: ברית נחמני
הגהה: הרב שרון שער, ראש ישיבת אמית נתיבות דרור
מבוסס על סידור 'כוונת הלב' - מכון שירה חדשה, הרב דורון רון -
עם התאמות לביאורי מילות התפילה

הודפס בישראל, התשפ"ה - 2025
© כל הזכויות שמורות לרשת אמית

אין להעתיק, לשכפל, לצלם, להקליט, לתרגם, לאחסן במאגר
מידע, או להעביר בכל אמצעי, אלקטרוני, אופטי, מכני או אחר
חלק כלשהו מהחומר המובא בספר זה ללא קבלת אישור
מראש ובכתב מרשת אמית.
הספר נועד לשימוש אישי של תלמידי ומורי רשת אמית בלבד

בסידור זה הושקעו מחשבה ויגיעה רבה,
אך כשם שאי אפשר לבר בלי תבן - כך אי אפשר לספר
בלי שניאות. אנו מתנצלים מראש אם תמצאו טעויות או אי-
דיוקים, ונשמח לקבל את הערותיכם והארותיכם בכתובת המייל
המצורפת ולעדכן במהדורות הבאות.

צוות 'תורת חיים' באמית:
אלעד בר-שלום 050-7953162 | eladb@amit.org.il
הרב אמיר דדון 054-4350895 | amird@amit.org.il

תלמיד/ה יקר/ה!

"קְרוֹב ה' לְכָל קוֹרְאֵיו, לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאֵהוּ בְּאֵמֶת" (תהלים מג)
רשת אמית שמחה להעניק לך סידור תפילה.
התפילה היא לנפש מה שמזון הוא לגוף.
אם תחסכו מהגוף מזון, הוא ייחלש.
אם תחסכו מהנפש תפילה, היא תקמול.
יהי רצון שתמיד תרגישו בשעת התפילה
שהיא מקור של כוח, אור ונחמה.

בברכה

ד"ר אלמלך אלדר
מנכ"ל רשת אמית

הסכמה לסידור

מאת הרב יוסף צבי רימון

תפילה טובה משפיעה על כל יומנו.
היא משפיעה על הנפש
ונותנת לנו הכוונה אלוהית לכל מעשינו.
אולם, כיום התפילה היא אתגר גדול.
הסידור של רשת אמית נותן כלים חשובים
שיסייעו לכוונה בתפילה.
הסידור מכוון אל נפש הנוער שלנו
ונותן עצות וכיווני חשיבה
שיכולים בעזרת ה' לרומם את התפילה.

תוכן העניינים

208.....	ק"ש שעל המטה
212.....	תקון חצות
	סדר הדלקת נרות לשבת וליו"ט
218.....	שיר השירים
225.....	קבלת שבת
234.....	ערבית של שבת
234.....	ק"ש וברכותיה
246.....	מעין שבע
250.....	סדר ליל שבת
253.....	קדוש ליל שבת
258.....	סדר ברכת המזון
267.....	ברכה מעין שלש
268.....	ברכות הנהנין
269.....	שחרית לשבת
288.....	ק"ש וברכותיה
307.....	סדר קריאת התורה בשבת
311.....	סדר זבד הבת
311.....	ברכת הגומל
312.....	ברכות ההפסדה
313.....	הכרזת תענית
314.....	הכרזת ראש חדש
317.....	מוסף של שבת
332.....	סעודת שחרית
334.....	פיוט "אסדר לסעודתא"
335.....	קדוש היום
336.....	מנחה של שבת
355.....	סעודה שלישית

1.....	הקדמה
13.....	ברכות השחר
23.....	פתחת אליהו הנביא
27.....	סדר עטיפת הטלית
28.....	סדר הנהחת תפליין
30.....	אפן וסדר ההליכה לבית הכנסת
33.....	תפלת שחרית
39.....	פרשת הקרבנות
40.....	פרשת התמיד
54.....	פסוקי דזמרה
74.....	ק"ש וברכותיה
87.....	תפלת שמונה עשרה
98.....	סדר נשיאת כפים
102.....	סדר תחנון
114.....	קריאת התורה
141.....	שלשה עשר עקרים
141.....	עשר זכירות
142.....	הלכות המאחר לתפלה
142.....	תפלה על שמירת הלשון
143.....	אגרת הרמב"ן
144.....	תפלת מנחה
150.....	תפלת שמונה עשרה
165.....	סדר תחנון
	תפלת ערבית לחול ולמוצ"ש
172.....	
177.....	ק"ש וברכותיה
182.....	תפלת שמונה עשרה
194.....	למוצאי שבת
200.....	ספירת העמר
204.....	ברכת הלבנה

429	סֵדֶר אֲרוֹסִין וְנִשְׁוֹאִין
430	סֵדֶר שֶׁבַע בְּרָכוֹת
431	סֵדֶר בְּרִית מִלֵּה
434	סֵדֶר פְּדִיוֹן הַבֵּן
435	סֵדֶר בְּרָכוֹת
435	סֵדֶר הַפְּרִשֶׁת תְּרוּמוֹת וּמַעֲשָׂרוֹת
435	נֶסֶח הַפְּרִשֶׁת תְּרוּמוֹת וּמַעֲשָׂרוֹת
437	תַּפְּלוֹת הַדֶּרֶךְ
438	סֵדֶר אַרְבַּע תַּעֲנִיּוֹת
438	סְלִיחוֹת לְצוּם גְּדַלְיָה
447	סְלִיחוֹת לַעֲשָׂרָה בְּטֵבֶת
451	סְלִיחוֹת לַתַּעֲנִיַּת אֶסְתֵּר
455	סְלִיחוֹת לַי"ז בְּתַמוּז
460	אֲבֵלוֹת
460	צְדוּק הַדִּין
461	הַשְּׁכָבָה לַאִישׁ
462	הַשְּׁכָבָה לַאֲשָׁה
462	בְּרַכַּת בֵּית עֲלָמִין
463	סֵדֶר הַפְּרָשִׁיּוֹת
496	קְרִיאַת הַתּוֹרָה לַתַּעֲנִיַּת צָבוֹר
498	סֵפֶר תְּהִלִּים
	סְפָרִים וְתַרְגִּילִים לְמוֹדֵל
555	נֹה"ר

356	מוֹצָאֵי שַׁבָּת
358	סֵדֶר הַבְּדִלָּה
360	פְּסוּקֵי בְּרָכָה
361	סְעֻדָּה רְבִיעִית
362	סֵדֶר רֹאשׁ חֹדֶשׁ
362	הַלֵּל לְרֹאשׁ חֹדֶשׁ וּלְמוֹעֲדִים
368	קְרִיאָה לְרֹאשׁ חֹדֶשׁ
375	מוֹסָף לְרֹאשׁ חֹדֶשׁ
384	תַּפְּלוֹת לְשֵׁלֶשׁ רְגָלִים
	תַּפְּלוֹת הַעֲמִידָה לְשֵׁלֶשׁ רְגָלִים לַעֲרִיבִית
387	שְׁחִירֵי וּמִנְחָה
392	מוֹסָף שֶׁל שֵׁלֶשׁ רְגָלִים
398	סֵדֶר הַדְּלָקַת נֵרוֹת חֲנוּכָּה
399	דִּינֵי שְׁחִירֵי לְחֲנוּכָּה
399	קְרִיאָה לְחֲנוּכָּה
403	רֹאשׁ חֹדֶשׁ טֵבֶת שָׁחַל בְּחוּל
404	שַׁבַּת זְכוֹר
412	סֵדֶר פְּרִים
	סֵדֶר תַּפְּלוֹת יוֹם הָעֶצְמָאוֹת וַיּוֹם
413	יְרוּשָׁלַיִם
	תַּפְּלוֹת בִּקְר יוֹם הָעֶצְמָאוֹת וַיּוֹם
416	יְרוּשָׁלַיִם
418	סֵדֶר בְּרַכַּת הָאֵילָנוֹת
421	סֵדֶר לְמוֹד לְחֹדֶשׁ נִסָּן

מתפללים אהובים, אלו ה"אייקונים של הנשמה"
שילוו אתכם במסע התפילה,
ויסייעו לגייס את הלב והראש למסע תפילה מיוחד.
ברצאמה!



השראה

קטע שמעיר
את הלב



כוונה

תרגיל שמסייע
לכוון את הלב
והמחשבה



לשים לב:
מה אני חושב
ומרגיש ממש עכשיו?



רצון

לאן אני בוחר לכוון
את הרצון שלי היום?



הודיה

על מה אני יכול
להודות עכשיו



נוכחות

אני כאן
עם הלב והראש

"עיקר חיותנו אנו מקבלים מהתפילה!"

(ליקוטי מוהר"ן ט, א)

הסידור שבידיכם מבקש לעזור לכם למצוא את המפתח שבליבכם אל בורא העולם. תמצאו בו כלים שונים שעוזרים לכך, ראו את המקרא של האייקונים כאן מימין, עיינו בו והעזרו בזה לאורך הסידור! התפילה היא אתגר והזדמנות אדירה.

תשאלו, תחפשו, תתווכחו, תנסו, רק אל תוותרו - כי בתפילה טמון אוצר, שמתגלה למי שמסכים לפתוח את מנעול ליבו. זכות גדולה להביא סידור חדש לעולם, וגם אחריות, ולכן נשמח לקבל הצעות ורעיונות לשיפור.

אנו נושאים תפילה שבורא עולם יאפשר לתכנים ולרוח שמובאת בסידור לגעת בלבבות ויאפשר לכם המתפללים להפוך את התפילה למפגש שיוצר שייכות וקשר למשהו גדול יותר והזדמנות למצוא חופש ותנועה בתוך משימות ואתגרי היום-יום.

שותפים רבים לפיתוח הסידור ולהפקתו, תודה מקרב לב לכל אחד מכם על התובנות, הניסיון והשותפות ארוכת השנים:

לרב יוסף צבי רימון, על הביאורים והתמיכה.

לרב דב זינגר, על ההשראה, הרשות להשתמש בקטעים מתוך ספרו "מתכוני תפילה".

ליואל שפיץ ולהוצאת ידיעות אחרונות על הרשות להשתמש בקטעים מהספר מאיר העיניים "סיפור טוב מתחיל מהאמצע".

לשותפים בקטעי הביאור וההסבר: הרב שלום ארוש, הרב מיכי יוספי, הרב אייל ורד, סיון רהב־מאיר, הרבנית ימימה מזרחי הרב בני קלמנזון, הרב תמיר גרנות, הרב יעקב מדן ואילן דמרי.

תודה לרב דורון רונן, ראש מכון 'שירה חדשה', על היעוץ והשותפות.

תקובל תפילתנו לפני אדון כל,

מתוך נוכחות הודיה ורצון

א/עד בר שמש אהרן אהרן דדון
צוה לרם ח"ס, רשם אהרן

הקדמה

תפילה זה לא קורס טיס?

שמי עידן ואני טייס קרב מנוסה בחיל האוויר (טייסת f-35). כבר כילד בבית הספר חלמתי להיות טייס, ועבדתי קשה מאוד כדי להגשים את החלום הזה.

אני רוצה לספר לכם כמה דברים שלמדתי על מטוסים ועל החיים. הדברים האלו שינו לי את החיים, ויש סיכוי שהם יכולים לשנות משהו גם בחיים שלכם.

קדימה, הדקו חגורות ונמריא יחד...

גם הטיסות הרחוקות והנועזות ביותר שביצעתי בחיי התחילו באופן זהה: קודם כל בדיקות קפדניות של מערכות המטוס ואז לפני הכניסה לתא הטייס אני חייב לוודא שהכול עובד, שהתקשורת עם מגדל הפיקוח תקינה, שהשטח נקי - ורק אז אפשר להמריא.

אחר כך מגיע הרגע שבו המטוס מתחיל לנסוע על הקרקע ולהאיץ, אתה נדבק אחורה אל המושב ומרגיש את הלחץ בגוף. צריך להגיע בתוך זמן קצר מאוד למהירות אדירה, ממש "לחרוך את המסלול". הרעש של המנועים עוצמתי ושומעים אותו היטב גם דרך הקסדה המשוכללת ביותר.

לא פשוט להתרומם מעל פני האדמה, דרושה תנופה גדולה, כדי לשאת את המשקל העצום הזה אל השמיים.

ואז מגיע הרגע המופלא הזה. המטוס מתנתק מהקרקע ומתרומם לשמיים, מגביה עוד ועוד, ובבת אחת אתה עובר לממלכת העננים.

הלחץ על הגוף משתחרר, יש שקט מסביב, הארץ מתרחקת, הבתים הפוכים להיות זעירים, האנשים בלתי נראים, והמכוניות - כמו נמלים מתרוצצות.

קשה להסביר את זה למי שלא הטיס בעצמו מטוס קרב. התחושה מוזרה, כאילו אנחנו בעולם אחר, הופכים להיות ציפורי־אדם. אני מסתכל על הדברים מלמעלה, מביט מבעד לקוקפיט (תא הטייס) ורואה את התמונה הגדולה - מדבר, ערים, יישובים, שטחים חקלאיים...

אם נחזור רגע אל הקרקע - ברור שקודם כול, טיסה צריך ללמוד! וגם מי שלמד ועבר קורס טיס בהצטיינות לא יכול לדלג על אף שלב.

לעבור על הרשימה, לבדוק שהכול עובד, להאיץ כמו שצריך, להתרומם לאט באופן מדורג ולעוף. כל שלב הכרחי ומוביל לשלב הבא. ועכשיו אני מגיע לקטע שקלטתי, באמצע נחיתה ממשימה מורכבת במיוחד. פתאום הבנתי שאנחנו מפספסים את העניין בתפילה! נדמה לאנשים שהם יגיעו לתפילה וישר ימריאו. שרק ייכנסו לבית הכנסת או יעצמו עיניים, ומיד הם יהיו בשמיים. לפני התפילה אנחנו לא עושים הכנות ובדיקות, אלא מתפרצים אליה בבת אחת, מתוך הדיבורים והעיסוקים הרגילים שלנו, בטוחים שנתחיל להתפלל והכול כבר יסתדר. בתפילה אנחנו מצפים להמריא בשנייה, בלי שום קורס וכלי שום הכנה. אחרי הכול, תפילה זה לא קורס טיס...

המראה בתפילה

אז זהו - מסתבר שדווקא כן. התפילה בנויה ממש כמו טיסה. קודם כול בודקים שהמתפלל נמצא ושכל המערכות שלו תקינות (ברכות השחר), והכי חשוב - מוודאים שהוא באמת התעורר. כי אם הלב ישן, מה זה שווה? כמו לנסות להמריא במטוס בלי דלק... אחר כך מתחילים לחמם את הלב: שרים, מרגישים ופותחים את הלב - ליופי ולפלא שיש בעולם שלנו (פסוקי דזמרה). רק אחרי שהלב מתחיל להאיץ, והוא מתלהב ומתחמם מספיק - אפשר להמריא. ואז, הנוף מתחלף... אנחנו כבר לא על פני הקרקע, אנחנו מעופפים עם השמש והכוכבים, הנשמות והמלאכים (ברכות קריאת שמע). מתחילים להיחשף למרחבים הגדולים והנסתרים של היקום, וממשיכים לטוס. מגביהים באומץ ובנחישות מעלה מעלה (קריאת שמע), הנשמה "מנתקת מגע" מהחומר ומהבלגן, ומבקשת לראות פני אלוהים. לא מוכנה לעצור באמצע. לא, לא, לא! ואז, כשאנחנו מגיעים לשיא הגובה, אנחנו עומדים מול אלוהים ומתפללים. אפשר לומר ממש מתרחשת התפילה. שם, אחרי כל ההכנות והתהליכים, שעזרו לנו לעוף גבוה כל כך. גם כשעומדים מול אלוהים יש נתיב טיסה מסודר (תפילת העמידה): קודם נוכחים ומתפעלים, מתרגשים מעצם המפגש, אחר כך מדברים, מבקשים ומביאים את הרצון שלנו, ולבסוף מודים ומתחילים להתכונן לנחיתה למטה - בחזרה אל החיים הרגילים שלנו. ושוב, זה לא קורה ברגע. תפילה היא תהליך מדורג שאי אפשר לזרז,

וכדאי ללמוד את שלביו לעומק. בדיוק כמו טיסה.

אז איך לומדים לטוס או להתפלל?
 "רגע, רגע", אתם בטח שואלים את עצמכם, "אבל אף אחד לא לימד אותי לטוס ולא לימד אותי להתפלל! איך אני אמור/ה לדעת הכול בעצמי?"
 הרי אף אחד לא היה מכניס אותי לתא הטייס ואומר לי: "קדימה, לנסות"...
 בשביל זה יצרנו את הסידור שלפניכם. יש בו ארגז כלים חיוני שילווה אתכם לאורך כל הדרך.
 הסידור יעשה לכם סדר בתוך הקטעים הארוכים והמילים הגבוהות, שלא תמיד מצליחים "להרים" אתכם. הוא נועד לעזור לפתוח את הלב, באופן איטי ומדורג ובהכונה נעימה.
 הסידור פונה אל המושג החשוב ביותר בתפילה: "כוונת הלב":
 החוויה הפנימית שמתרחשת בנפש (כמו שאנחנו אומרים בשיחה: "למה אתה בעצם מתכוון?"). לא מה שאומרים, לא מה שעושים, אלא מה שמתרחש בפנים - במחשבות וברגשות שלנו, בתחושות הגוף ובשאיפות.
 שם מתחוללת הדרמה הגדולה של התפילה.
 "כן, אבל איך מתכוונים? איך מזיזים שם משהו בפנים?"
 איך בכלל ניגשים אל הלב?!"
 לאורך הסידור מוצעים תרגילי כוונה, שמלמדים אותנו לאט לאט, ובאופן פשוט ומעשי,

איך להרגיש ולהיות מחוברים ללב.
לצפייה בסרטון הסיפור של הטייס ציפן סיקו את פייקויד



איך משתמשים בסידור?

אנחנו מציעים לדפדף מעט בסידור לפני שמתחילים להתפלל, לקרוא קצת כדי לספוג את הרוח שלו, וגם תוך כדי התפילה, אפשר לקרוא ולקבל רעיון או השראה ממה שכתוב בו.
 לאורך הסידור הוספנו קטעי השראה שמתייחסים לתפילה, מעוררים את הלב ועוזרים לשמור על הגובה של "הטיסה".
 אתם מוזמנים לבחור בכל תפילה קטע אחד,

לקרוא אותו בנחת ולהתבונן בו.
 לאט לאט תכירו את כל הקטעים, והמשמעות של התפילה תגדל ותתרחב.
 אם תשימו לב, תראו שהקטעים האלו ירוממו את התפילה שלכם,
 ויהפכו לסימני דרך.
 לאורך התפילה בחרנו מקומות חשובים והוספנו בהם תרגילים, שמעוררים את
 הכוונה
 ויעזרו לכם, לדעת לאן לכוון את המחשבה ואת הלב שלכם.
 אתם מוזמנים לבחור בכל תפילה תרגיל אחד ולבצע אותו בנחת,
 בקצב שלכם ועם כל הלב.
 שלב אחר שלב תתאמנו בתרגילים השונים, והכוונה שלכם תעמיק ותתחזק.
 זה אומר שתצליחו להבין לאן לכוון את הראש ואת הלב שלכם
 בשלבי התפילה השונים. ואז תוכלו להרגיש בסוף התפילה שעשיתם דרך,
 שעברתם בכמה תחנות, ואתם אפילו זוכרים מה ראיתם בהן.
 חוץ מזה חשבנו על עוד משהו שיעזור לכם -
 הוספנו כותרות לקטעי התפילה וגם הוספנו פירוש למילים לא מוכרות.
 את כל המאמץ הגדול הזה עשינו
 בגלל שהתפילה היא הרגע הכי חשוב לנשמה שלכם במהלך כל היום!
 אבל כדי שהיא תעבוד, וכדי שתרגישו שהיא באמת נוגעת לכם בלב,
 אתם צריכים להשקיע בה. זה לא קורה מעצמו.
 אם לא תשקיעו בתפילה, היא עלולה להיות משעממת,
 אך אם תשקיעו בה, תלמדו עליה, תתרגלו עם הסידור -
 תזכו במתנה הכי גדולה שיהודי יכול לבקש.
 זמן שבו אתם מתחברים לנשמה שלכם,
 זמן שבו אתם מחוברים למשהו שהוא גדול הרבה יותר מכולנו,
 זמן שבו אתם מרגישים את הלב שלכם ואת האהבה של העולם אליכם.
 אין שום סכום של כסף בעולם שיכול לקנות את מה שהתפילה תיתן לכם
 אם תתאמנו ותלמדו כמו שאנחנו מציעים כאן.
 שנייה, רגע, אתם קוראים מהר מדי. שימו לב לכל מילה.
 אלו מילים שמגיעות ישר מהנשמה שלכם, אז תקראו שוב את המשפטים למעלה,
 אבל הפעם לאט ובתשומת לב.
 ומכאן, התפילה בידים שלכם...

ובכל חלקיק שנייה שבו התפילה שלכם קצת יותר טובה,
 הנשמה שלכם חוגגת בלב ויש שמחה גדולה בשמיים.

ברצארה, תפילה-טיסה נצימה!

נה"ר הלב – שלושת המרכיבים של כוונת הלב

כוונת הלב בנויה משלושה חלקים. קראנו להם נה"ר: נוכחות - הודיה - רצון.

שלושתם שייכים ללב שלנו - ליכולת שלו להרגיש בזמן אמת,

שאנחנו נמצאים כאן ממש עכשיו (נוכחות), להיפתח ולהודות על החיים (הודיה),

ולתלהב, לחלום ולשאוף (רצון). נתייחס בקצרה לכל אחד מהם.

נוכחות - להיות כאן ועכשיו

אחד הדברים שהכי קשה לבני אדם הוא להיות מרוכז בדבר אחד.

כולנו בסוג של הפרעת קשב!

לפעמים זה ממש מביך: אנחנו מדברים עם חבר, אבל הטלפון שלנו רוטט,

דברים קורים מסביב, והמחשבות שלנו מתרועעו אל הדבר הבא,

שאנחנו אמורים לעשות (לא הגשתי את העבודה ...),

והחבר מדבר - אבל אנחנו לא מצליחים להקשיב לו... אנחנו שומעים את המילים,

אבל לא ממש מקשיבים. הוא רוצה להגיד לנו משהו ממש אישי.

משהו שקרה לו בבית. אבל הוא קולט שאנחנו לא איתו.

אנחנו מנסים להיות איתו, אבל המחשבות רצות, ותשומת הלב בורחת.

להיות מרוכז במה שאנחנו עושים ולהתחבר למה שקורה עכשיו זה מתנה גדולה,

זה מאפשר לנו להרגיש באמת את החיים שלנו, לחוות את הטעם של האוכל, את

המבט של החבר ואת החיבוק של האנשים היקרים לנו, פשוט להיות ברגע הזה.

לחוויה הזו שבה אנחנו שמים לב לרגע הזה, קוראים נוכחות, כשאנחנו נוכחים

ברגע הזה אנחנו יכולים להרגיש חופש, מכל הגורמים שמושכים את תשומת

ליבנו. ברגע אחד, אנחנו מניחים בצד את כל מה שמסביב ומבלבל אותנו,

וחופשיים להיות כאן ועכשיו.

זה נשמע פשוט, אך מתברר שזה יכול להיות ממש לא פשוט.

המוח שלנו הוא יצור חסר מנוחה (קצת היפראקטיבי).

הוא מתרועע וקופץ מדבר לדבר. במיוחד בתקופה שלנו,

כשכל האווירה בתרבות שלנו היא כזו - הודעה, סרטון, תגובה, שרשר

(??? נו... למה אתם לא עונים????) כל הזמן משהו קופץ, ואנחנו מניבים -

וממהרים למקום הבא.

גם אם נכבה את כל המכשירים ונעצום עיניים בשקט, המוח שלנו כבר רגיל לרוץ,

לחשוב מחשבות על העתיד ומה יהיה איתי בהמשך היום, מה קרה ומה חדש.

לרוץ מדבר לדבר.

מאוד קשה לנו להתרכז בדבר אחד ולהתמסר רק אליו בלי הסחות דעת

(במיוחד אם אנחנו מרגישים שהתפילה משעממת...) קשה לנו לכבות ולדומם את

המנוע,

שדוחף כל הזמן לנוע קדימה.

קשה לנו "לצלול" ולהיות רק בתוך החוויה של ההווה.

במשנה מתואר מה היו עושים המתפללים המשקיענים:

**"חסידים הראשונים היו שוהים (ממתינים) שעה אחת
ו(רק אז) מתפללים, כדי שיכוונו ליכם למקום
(לאֱלֹהִים)"** (ברכות ה, א).

אז מה הם עשו שם, כשהם "שוהים"? מה זה אומר בכלל "לשהות"?

להמתין? לחכות? לעצור?

נראה שמדובר על היכולת לשהות במקום, להימצא בו.

להיות בנוכחות, רק כאן.

חסידים הראשונים היו "שוהים" לפני התפילה. הם ידעו שאם לא יהיו בנוכחות,

הם לא יוכלו להתכוון בתפילה. בלי נוכחות הם רק ימלמלו מילים,

בעוד הכוונה תשוטט בכל העולם - חוץ מבתפילה.

חשוב לשים לב, שהשקטת המחשבות והנוכחות ביהדות זו אינה המטרה, אלא

ברגע שאנחנו אוספים את תשומת הלב אנחנו יכולים לפתוח את הלב אל המרחב

האלוקי, ה' מחכה לנו בדיוק במקום שבו אנחנו נוכחים. מטרת הנוכחות היא מפגש

עם ה'.

תרגיל פשוט של נוכחות – "אֵלֵינוּ מְיוֹקְדִים בְּרֹאץ' פֶּצֶף - כֵּאֵן וְצִלְיִן"

מה שעוזר לנו מאוד לשהות ולנכוח בהווה הוא תשומת לב לתחושות של הגוף שלנו.

המיקוד בתחושה הפיזית בגוף עוזר לנו "למשוך" את המחשבה בחזרה

בכל פעם שהיא מתרוצצת למקום אחר.

אפשר לתרגל חשיבה ממוקדת בעזרת פעולת הנשימה שלנו:

• נשמו מספר נשימות הכוללות שאיפה עמוקה דרך האף ונשיפה דרך הפה.

• מקדו את תשומת ליבכם בתחושת האוויר שנוכנס ויוצא מאזור הנחיריים

(הרגישו ממש את האוויר שעובר באף, שימו לב אם הוא קר או חם,

אם הוא עובר מהר או לאט וכו').

אפשר אפילו להרחיב את תשומת הלב למה שמרגישים בבית החזה בזמן

הנשימה

(הכול מתרחב ומתמלא) ובזמן הנשימה (הכול מצטמצם ומתרוקן).

ומה קורה בינתיים במחשבה?

היא בטח תנסה ללכת לכל מיני מקומות אחרים. ברור, לזה היא רגילה.

מה שנעשה בתרגול הוא להחזיר את המחשבה אל פעולת הנשימה, עד שהיא לאט לאט תלמד להישאר (קצת...) במקום אחד. חשוב לשים לב שלא לשפוט את עצמנו אם אנחנו מתקשים, אלא פשוט להחזיר את המחשבה ולהמשיך בתרגול. ברגע שהמחשבה שקטה, אנחנו פנויים למפגש עם ה' - הוא נוכח כאן כל הזמן ורק מחכה לנו...

הודיה - אברהם מרדכי

דמיינו את עצמכם עושים משהו שכולם ראו - שיחקתם במשחק כדור כיתתי, הופעתם בהצגה, רקדתם, שרתם, דיברתם בפני כל הכיתה. באופן טבעי, לאחר האירוע אתם רוצים לדעת איך היה. אתם מחכים לשמוע פידבק (משוב) מהאנשים שהיו שם, ואכן, הוא לא מאחר לבוא:

אנשים ניגשים ומגיבים, מחמיאים ומפרגנים, מחבקים ומחזקים. בין שלל התגובות יש גם כמה תגובות שונותנות ביקורת קטנה - "יכולתם יותר", "ראו שאתם מתרגשים, בחזרות הצגתם טוב יותר". אין הרבה תגובות כאלו, אבל גם הן מניעות... עם איזו תגובה תלכו הביתה? מה יעסיק את המוח שלכם בשעות שאחרי? הנטייה האנושית היא לשים לב ולזכור קודם כל את מה שלא טוב. גם אם עשרים אנשים יגידו דברים טובים, אנחנו נזכור היטב, דווקא את התגובה האחת הפחות טובה, והמחשבות עליה ימשיכו "לחפור" לנו בראש.

הטוב מובן מאליו, הוא שקוף כמו אוויר. את הרע אנחנו רואים חזק ובצבעים, וגם לכן גם זוכרים אותו יותר. לכן, כדי לקבל מבט אמיתי ומאוזן על החיים, חשוב שנראה גם את הטוב, שנתפעל ממנו, "ננשום" אותו, ניקח לריאות ונכניס פנימה אל תוכנו. שנרגש ממנו. שלא ניתן לו לעבור לידנו בלי שנעריך מה יש לנו ביד. בתפילה אנחנו פוקחים את העיניים ומגלים כמה אור יש לנו ממש "מתחת לאף" - עד כמה הגוף שלנו הוא כל כך מדהים ומשוכלל! איך כל חלק קטן בגופנו כל כך מורכב ומתוחכם, ואיך כל תקלה הייתה יכולה להרוס ולשבש הכול, ובכל זאת הכול עובד בצורה כל כך מופלאה. כמו שכתוב בברכה: "אשר יצר את האדם בחוכמה".

חשבתם פעם כמה פעולות קורות בו־זמנית כשאתם מסובבים את הצוואר,

כדי להביט לאחור? איך המצלמות בעיניים לא "רועדות" והתמונה נשארת ברורה? כמה חוליות בעמוד השדרה זזות במתואם? איך אנחנו רואים רחוק וקרוב? ועוד, בכזו קלות ומהירות. אנחנו כל כך רגילים עד שאנחנו כבר לא מתרגשים, ובטח שלא מודים על כך.

התפילה "מטיילת" בתוך החיים שלנו ומחזירה לנו את תשומת הלב, לראות כמה טוב כבר נמצא בחיינו:

גם בחוץ - בגוף, בטבע, בכוכבים ובשמיים, באנשים שסביבנו, בעולם.
וגם בפנים - בכוחות הטובים והחיוביים שלנו, באמונה ובאהבה שיש בנו,
בכל הדברים הטובים שאנחנו רוצים, בנשמה הטהורה שנמצאת בתוכנו.
התפילה מזכירה לנו שאנחנו לא זרוקים אבודים כאן לבד בעולם -
ה' משיג ודואג לנו בכל רגע ורגע, מישוה רואה אותנו,
ואכפת לו מכל אחד מאיתנו, ה' יתברך אוהב אותנו בדיוק כמו שאנחנו ממש
עכשיו. התפילה מזכירה לנו שאי אפשר תמיד להבין
למה דברים קורים כך או אחרת, אבל הבורא מזמין אותנו -
להאמין בטוב בכל יום מחדש.

אחרי שרואים את הטוב בצורה חיה ממש - אפשר לשמוח בחיים,
אפשר לפתוח את הפה ולצעוק מהלב הכי חזק שאפשר:
תודה על מה שיש! תודה לה' על האהבה והחיבוק הגדול הזה שאתה נותן לי
ממש עכשיו.

תרגול פשוט של הודיה לפני התפילה - יק אהב לילות למחצית חיוך גדול בשמים

- זיכרון טוב - נסו להיזכר ברגע מהעבר שגרם לכם להגיד תודה מכל הלב.
זה יכול להיות נוף או מקום מיוחד, התרגשות גדולה שחווייתם,
או מתנה שקיבלתם ושמחתם בה מאוד.
- איך אתם מרגישים כשאתם נזכרים כעת בחוויה הנעימה הזאת?
 - נסו לשים לב אילו מחשבות עולות בכם בזמן שאתם נזכרים.
להודות על היום - נסו להיזכר בפעולות שעשיתם הבוקר,
מהרגע שבו פקחתם את העיניים, קמתם מהמיטה וצחצחתם שיניים,
ועד עכשיו.
 - הסתכלו עליהן בקצב ממש איטי (סלואדמושן), שימו לב לפרטים.
 - שימו לב על כמה דברים אפשר להודות בחלק הקטן הזה של היום.

רצון

הרצון הוא המנוע הגדול של החיים שלנו!
 הפער בין אדם שחי את החיים עם רצון חזק
 ובין אדם שהרצון שלו חלש - הוא עצום.
 אדם עם רצון חזק ועוצמתי יכול להגיע לשיאים,
 להתגבר על מכשולים ולעוף קדימה.
 לעומת זאת, כשהמוטיבציה שלנו חלשה - "חצי קלאץ'", "לא 100" -
 אז גם אם מדובר באדם חזק, חכם וכישרוני,
 בכל זאת ההישגים שלו יהיו לא משהו...
 בתכל'ס, זה ממש ברור: אם הרצון נמצא והוא בהיר וחזק -
 החיים עפים קדימה.
 אם הרצון חלש, מגומגם ומזויף - אנחנו תקועים והכול עומד במקום.
 רוב הזמן הרצון שלנו לא ממש מורגש.
 הרבה פעמים המוטיבציה (כוח הרצון) שלנו יורדת, ואין לנו כוח לנסות שוב,
 זו תחושה טבעית ומובנת. כוח רצון הוא דבר שצריך לעבוד עליו, להתאמן עליו.
 אנחנו מגלים אותו כשאנחנו צריכים לעשות איזו משימה, ואז נשאלת השאלה:
 האם אנחנו גם רוצים לעשות אותה?...
 לכן, בתפילה אנחנו נותנים "זמן איכות" לרצון שלנו ומשקיעים בו.
 מנסים להתרכז בו, משתדלים לעורר אותו, להוציא אותו מהאדישות,
 להגיד אותו במילים, להתלהב ממנו,
 ולפעמים אפילו לצעוק אותו מכל הלב או לבכות אותו.
 אין דבר משחרר יותר מרצון שהיה תקוע בפנים הרבה מאוד זמן
 ופתאום אנחנו מצליחים להוציא אותו לאור ולהגיד אותו למישהו אחר או לעצמנו,
 להתפלל אותו לה' יתברך.
 דמיינו לרגע את הרצון שלכם כאילו הוא עשוי מהמון שכבות,
 ממש כמו שכבות של בצל. ישנו הרצון החיצוני, זה שכולם רואים.
 הרצון שדוחף לפעולה ושאותו אנחנו מכירים.
 אבל ברגע שמקלפים את השכבה החיצונית אפשר לראות רצון פנימי יותר.
 ואם ממשיכים לקלף מגלים עוד ועוד רצונות,
 וכל רצון כזה הוא עוד חלק מהלב שלנו.
 כדי שזה לא יישאר באוויר, הנה דוגמה ממש פשוטה: אדם רוצה שיסתכלו עליו.
 הרצון הזה חזק מאוד, והוא דוחף אותו להשקיע המון זמן ב"לוק" שלו,
 בבגדים שלו, בתסרוקת וכו'. אם "נקלף" את הרצון הזה,
 נגלה מתחתיו רצון עמוק יותר של האדם - שישימו לב שהוא קיים בעולם,
 שמישהו יראה אותו וייתחס אליו.

אם "נקלף" עוד קצת את אותו רצון, נגלה מתחתיו רצון נוסף - שיקלטו שהוא מיוחד, שהוא לא סתם עוד בן אדם בעולם, שיש בו משהו שאין באף אחד אחר.

אם נקלף עוד ועוד, נגלה שם את הרצון של האדם - לגלות את הנשמה הבלעדית שלו, שאין כמוה בעולם, שרוצה לאהוב ולשמוח ולהאיר פנים לבני האדם שסביבה.

רוב האנשים אפילו לא יודעים שיש בהם נשמה עם כזה רצון - איזה מזל יש לכם שאתם שומעים על זה כבר עכשיו.

אני גיליתי את זה בשלב הרבה יותר מאוחר...

העניין הוא שהרבה פעמים אנחנו נשארים ברצון רק בשכבה החיצונית שלו, ולא מצליחים לקלף אותו ולהגיע לרצון הפנימי. אתם קולטים את הקטע?

בן אדם מסתובב כאן בעולם איזה 80 או 100 שנה, משקיע את כל החיים שלו במשהו שאולי הוא בכלל לא מה שהוא באמת רוצה, אבל הוא עושה את זה כדי שכולם מסביבו יהיו מבסוטים, ואז הוא מגיע לגיל זקנה, וכולם מעריכים אותו, אבל הוא מסתכל על עצמו במראה

ושואל את עצמו: "למה לא עשיתי בחיים האלה מה שבאמת רציתי? למה לא השקעתי זמן בלחפש מה באמת אני אוהב ורוצה, למה לא שאלתי את עצמי בשביל מה כל זה?"

בתפילה אנחנו מנסים להגיע אל הרצון הפנימי שלנו, לגעת בלב שלנו, לפתוח אותו לרגע ולראות מה באמת אנחנו רוצים.

כשהרצון מתבהר אז אפשר לבקש מה', על מה שבאמת חשוב לי. עכשיו, תבינו: אפשר לשאול את זה על הדברים הכי גדולים בחיים, אבל כדאי להתחיל לבדוק את הרצון שלנו דווקא מהדברים היותר קטנים. להתחיל מלשאול את עצמנו: מה אני רוצה היום?

להסתכל לשנייה רק על היום הזה, ולשאול: מה הכי חשוב לי שיקרה היום? את מי חשוב לי לפגוש? מה אני רוצה להרגיש היום? זה יכול להיות משהו ממש קטן שאני רוצה להתמקד בו היום.

לפעמים אפשר גם לשאול את עצמנו שאלות גדולות על הרצון כמו: "מה אני באמת רוצה מהחיים שלי?"

מה המטרות שלי בחיים? לאן אני שואף?

הקטע הוא לא לחפור, אלא לפנק את עצמנו בשאלה קטנה על הבוקר, שעוזרת לכוון את המשך היום.

דמיינו שיש לכם מצפן פנימי שבכל רגע אתם יכולים להסתכל עליו, ולהיזכר בכיוון שאליו רציתם ללכת.

בחיים יש המון אילוצים ורצונות של אנשים שונים,
חשוב לזכור לעצור ולהסתכל במצפן הפנימי שלנו,
לבטוח בו ולוודא שאנחנו בדרך.
כמו שכשמקבלים נשק חייבים לעשות איפוס לכוונות,
כלומר לבדוק במטווח שהכּוונת באמת עובדת טוב, כי אם היא עקומה -
גם הרובה הכי משוכלל יפספס את המטרה... חבל..
ה' נתן לנו את הכוונת הזו, התפילה,
איתה אנחנו יכולים להצליח להגיע למטרות שלנו. קדימה,
בואו נאפס כוונות ונצא לדרך...

תרגיל פשוט ל"חימום" הרצון

- שאלו את עצמכם: "מה בעצם אני רוצה מהיום הזה?"
המתינו כמה שניות ובדקו איזו תשובה תעלה. כעת שאלו שוב. ושוב.
- בשלב מסוים אפשר לחדד את השאלה: "מה אני הכי רוצה מהיום הזה?"
- אחרי שעולה תשובה משמעותית, אפשר לשאול: "למה אני כל כך רוצה את זה?"

סיפור פותח לב לפני שמתחילים להתפלל

פעם, כשהייתי קצת יותר מחוצץ, שאלתי את הרב עדין:
"הרב, תגיד לי את האמת,
אפשר להתפלל כל יום בדיוק את אותו נוסח של התפילה, בלי להשתעמם?"
הרב עדין הרים את מבטו, הסתכל בי במבט משועשע וענה:
"אומנם התפילה של אתמול היא בדיוק התפילה של היום,
אבל אתה לא אותו אדם. אז זה לא משעמם".
לאחר מכן הוא עצר, נשם עמוק וירה לעברי:
"ואם אתה אותו אדם שהיית אתמול,
אז לא התפילה היא המשעממת - אלא אתה!"
והלך.

| יואל שפיץ, סיפור טוב מתחיל מהאמצע - סיפורים על הרב שטיינזלץ

בְּרָכוֹת הַשַּׁחַר

טוב לומר "מודה אני" מיד כשמתעוררים. לפתוח את היום באמירת תודה למי שנותן לנו חיים.

מוֹדָה (האשה אומרת: מוֹדָה) **אֲנִי לְפָנֶיךָ, מֶלֶךְ חַי וְקַיִם,**
שֶׁהַחַיּוֹת בִּי נִשְׁמָתִי בְּחַמְלָה בְּרַחֲמִים, רַבָּה
אֲמוּנָתְךָ אתה מאד מאמין בי

בבוקר נוטלים ידיים ימין-שמאל, שלוש פעמים. לקדש את המעשים שלנו שאת רובם עושים עם הידיים.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ
בְּמִצְוֹתָיו עשה אותנו קדושים וְרַךְ זֶה שְׁנֵקִימִם מִצְוֹת **וְצִוָּנוּ עַל נְטִילַת יָדַיִם:**

אם לא צריך להתפנות, יברך אחרי הנטילה ולפני הניגוב. אם צריך להתפנות, יברך לאחר מכן, סמוך לתפילה.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר יָצַר
אֶת־הָאָדָם בְּחִכְמָה נְפִלְאוֹ, וּבָרָא בּוֹ אֲבִירִים שֵׁשׁ בָּהֶם **נְקָבִים**
נְקָבִים פֶּה, אָז, וְאֲבִירִים **חֲלוּלִים חֲלוּלִים** מַעֲשִׂים לֵב וְכֹדֶה **גְּלוּי וִידוּעַ לְפָנֶי**



אֲשֶׁר יָצַר

נעצור ונפגוש את הפלא הלא ייאמן הזה שמתגלה בנוף שלנו.
 לרוב אנחנו שמים לב אליו רק בזמנים שקשה לנו ומשהו לא עובד כמו שצריך.
 הנוף יודע לקבל את מה שהוא זקוק לו,
 ולדחות מתוכו את מה שהוא לא צריך ושמיותר לו.
 אותו דבר נכון גם לגבי הנפש.
 כשאנחנו בוחרים נכון בין מה שטוב לנו למה שלא טוב,
 מתחזקת הבריאות הנפשית והגופנית שלנו.
 נאמר את הברכה מתוך תשומת לב והודיה.

כִּסָּא כְּבוֹדְךָ, שְׁאֵם יִסְתֵּם אֶחָד מֵהֶם - ^{מהנקבים - יותר מדי} אוֹ אִם יִפְתַּח
 אֶחָד מֵהֶם ^{מהחלולים - יותר מדי}, אִי אֶפְשָׁר לְהִתְקַיֵּם אֶפְלוּ שְׁעָה ^{רגע}
 אַחַת. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָהוָה, רוֹפֵא כָּל-בָּשָׂר ^{ע"י הוצאת הקפסלת} וּמַפְלִיא
 לַעֲשׂוֹת ^{בְּכָךְ שְׂשׂוּמָר רוּחַ הָאֲדָמָה בְּקֶרְבּוֹ}

אֱלֹהֵי ^(יפסיק מעט), נִשְׁמָה שְׁנַתַּת בִּי טְהוֹרָה, אַתָּה בְּרֹאֲתָהּ,
 אַתָּה יִצְרָתָהּ, אַתָּה נִפְתַּחְתָּהּ בִּי, וְאַתָּה מִשְׁמְרָהּ



אלוהי נשמה "אני טוב!"

הנשמה היא החלק הכי פנימי ואמיתי שבתוכנו. הנשמה היא הרצון הטהור שלנו, המהות הטובה שאף פעם לא מתכלת ולא מתקלקלת, לא משנה מה יהיה. הרבה פעמים אנחנו שוכחים שיש לנו נשמה. החיים האלו מושכים אותנו לכל-כך הרבה מקומות: הגוף שלנו רוצה שנעשה חיים כמו שהוא מבין, והרגשות שלנו רוצים עוד ועוד תשומת לב ואהבה. אבל מה לגבי הנשמה? ממש מצחיק שהנשמה - החלק הכי אמיתי שלנו, שימשיך איתנו לנצח - דווקא אותה אנחנו שוכחים. וזה לא סתם... כי את הנשמה לא רואים ואפילו לא מרגישים. אפשר לחיות חיים שלמים בלי לפגוש אותה. ובכלל, אנחנו נשאבים רוב החיים אל ה"בחוץ", עסוקים וכועסים על הטעויות והפגמים שלנו. אבל חז"ל (חכמים זכרונם לברכה) לא מתבלבלים אפילו לשנייה, ומסבירים שהנשמה היא מרכז האדם. אתם קולטים? הנשמה הטהורה שלנו היא האני האמיתי שלנו! עליה "מתלבשים" כל מיני דברים, אבל היא עצמה טובה ומאירה תמיד! לכן, כל בוקר, בתחילת היום, חז"ל תיקנו לנו ברכה, שבעזרתה נזכור את החיבור שלנו אל הנשמה. חז"ל רוצים שנרגיש כאן ועכשיו את הנשמה שלנו - שניזכר בה ונשמח שיש בתוכנו חלק שהוא ממש אלוהות ("חלק אֵלֹהִים ממַעַל מִמַּשׁ"), נקודה פנימית שכולה אור וטוב, ונתמלא אמון בעצמנו ובסביבתנו - בנשמה הטהורה שלי ובנשמות הטהורות שסביבי.

בְּקֶרְבִּי ^{כל משנה} וְאַתָּה עֲתִיד לְטָלָה מִמֶּנִּי וּלְהַחְזִירָה בִּי
 לְעֵתִיד לְבֹא ^{בתחית} כָּל־זֶמֶן שֶׁהַנֶּשְׁמָה ^{מזוּנָה} בְּקֶרְבִּי, מוֹדָה
 (הַאֲשֶׁה אוֹמֶרֶת: מוֹדָה) אֲנִי לְפָנֶיךָ ^{שאתה} יְהוָה אֱלֹהֵי יְאֻלֵּהִי אֲבוֹתִי,
 רַבּוֹן כָּל־הַמַּעֲשִׂים, אֲדוֹן כָּל־הַנְּשָׁמוֹת. בְּרוּךְ אַתָּה
 יְהוָה, הַמַּחְזִיר נִשְׁמוֹת לְפָגְרִים מֵתִים <sup>לגוף שלנו, שנחשב
כמת קשָׁאנו יְשִׁימִם</sup>:

כל בוקר יש לברך את כל ברכות השחר. כדי להודות לה' על כל פרטי החיים שלנו בעולם.



כוונה

הכנה לברכה:

עצמו עיניים. נשמו כמה נשימות עמוקות. המתינו מעט,
 עד שתרגישו שאתם קצת יותר רגועים ושקטים,
 פחות שמים לב למה שקורה בחוץ ויותר למה שקורה אצלכם בפנים.
 עכשיו היזכרו ברצון הכי טוב שלכם - לתת, לתקן, לעזור, לאהוב משהו,
 לחייך, לראות את הטוב, להתחבר לקדוש ברוך הוא, למשהו גדול יותר.
 ועכשיו אמרו את הברכה (אפשר גם לשים לב לכל מילה):



השראה

אלוהי נשמה מטפסים אֵלָיֶךָ

מי שהקים את חסידות חב"ד, רבי שניאור זלמן מלאדי,
 כתב בספר הכי מפורסם שלו, ספר התניא, את המשפט הבא:
 "... (הנשמה) מישראל היא חלק אֵלֹה ממעל ממש".
 הוא מסביר שאנחנו עשויים משני חלקים: נפש ארצית ונשמה אלוהית.
 הנשמה האלוהית היא ממש חתיכה מאלוהים שנמצאת בתוכנו.
 פרשנים רבים מתעכבים על המילה "ממש": האם אנחנו מבינים שזה ממש ככה?
 שיש בנו חלק קדוש ועליון? ואיך אנחנו נותנים לו יותר מקום בחיינו?

| סיון רהב־מאיר



ברכות השחר טַפֵּס טוֹב מִן אֵי בְּאֵר!

השלב הראשון בתפילה־טיסה שלנו הוא לבדוק שכל המערכות עובדות.
 זוכרים איך לפני שנייה ישנתם? הגוף שלכם היה כמו מכונה כבירה,
 לא ראתם, לא שמעתם, כלום... חלק מהחושים לא עבדו בכלל.

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם, הנותן לשכוי לב האדם בינה להבחין להבדיל בין יום ובין לילה: ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם, פוקח עורים הפותח עיני הישנים



ועכשיו - בום! הכול מתעורר לחיים.
 זה הזמן, אחרי שהתעוררנו, להסתכל מקרוב,
 על כל הדברים המדהימים שחוזרים לעבוד - הרבה תנועות בגוף,
 המון רגשות בלב, הרבה דברים שנעצרו ו"נעלמו" בלילה וחזרו עכשיו,
 הרבה יכולות וכוחות שיעזרו לנו לצעוד אל היום שלנו
 ויתנו לנו אנרגיה להמריא ולהתפלל.
 אתם יודעים מה מצחיק? רוב הזמן הרי אנחנו לב לגוף שלנו.
 אנחנו נזכרים בו רק כשמשוהו כואב או לא עובד.
 בחיים הרגילים אנחנו לא קולטים כמה מתנות הגוף נותן לנו בכל רגע,
 כמה שפע של חיים ובריאות הקב"ה מזרים בתוכנו בכל שנייה.



כוונה

הכנה לברכות

- כל ברכה מברכות השחר היא כמו זרקור שמאיר חלק אחר בגוף שלנו,
 אז בואו ננסה משהו:
- לפני כל ברכה, נסו להרגיש את החלק בגוף שעליו אתם עומדים לברך.
 - חשבו - אילו איברים וחושים קשורים לברכה הזו?
 - ומה עם הנפש? על אילו תכונות וכישונות אנחנו מודים בברכה הזו?

כדי לעזור לכם, אנו מציעים לפני כל ברכה הדרכה שיכולה לעזור להתכוון.
 לפני ואחרי הברכות הפרטיות שמתייחסות לחלק מסוים בגוף,
 יש כמה ברכות נוספות שמתייחסות לדברים גדולים יותר - ברכות כלליות, על המתנות
 שקיבלנו שקשורות לזהות שלנו, לעם שלנו ולתכונות הרוחניות שלנו.
 גם כאן הצענו הדרכה שתעזור לכם להשתמש ברעיונות האלה בחיים שלכם.
 ברוך/ה!

הנותן לשכוי בינה ברכת פאצ'סון ופפאק
 איזה מזל שאנחנו יכולים להבדיל בין אור לחושך, לקלוט מה טוב ולהיזהר מהרע!

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם, מתיר אסורים

מקבלי
השנה

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם, זוקף כפופים

זוקף את הגוף
שקנה כפוף בשנה

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם, מלביש ערמים

דואג לבגוד לקלנו

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם, הנותן לייעף

פח המעניק ליגע מטרד
היום כל חדש



פוקח עיוורים ברכת ראיה

אתם קולטים שאנחנו מסוגלים לראות?
לראות ולפגוש את כל היופי שיש בעולם? וואו.
לפני שמברכים כדאי לעצום עיניים,
ואז שוב לפקוח אותן ולהתפעל מן הראייה.

מתיר אסורים ברכת פקיד

קמנו, השתחררנו מהכבדות ומהתחושה שאנחנו לא יכולים לזוז.
זה אומר שיש לנו כוח להשתחרר גם מתחושות דומות במשך כל היום.
לפני הברכה כדאי להניע מעט את הגוף ולחוש את היכולת להשתחרר.

זוקף כפופים ברכת פפצדקסות

איזה כיף שאפשר ממש להזדקף,
לעבור ממצב מכווץ וכפוף לעמידה מלאה על הרגליים,
מחוסר חשק ומ"מסכנות" לעמידה זקופה ובטוחה.
לפני הברכה כדאי להתכופף ואז להזדקף ולמתוח את הגוף.

מלביש ערומים ברכת אבול

זה נראה מובן מאילו, אבל יש לנו בגדים. הבגדים עוטפים אותנו ושומרים עלינו,
מכסים, מחממים אותנו, ומזכירים לנו את כל הדברים בעולם,
שמנינים עלינו ועוטפים אותנו.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָהוּה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, רוֹקֵעַ הָאָרֶץ

עַל הַמַּיִם
דאָג שׂנוכל ללכת על:
קרקע יציבה בעולם:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָהוּה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הַמְכִין מִצְעָדֵי

גִּבּוֹר:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָהוּה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שֶׁעָשָׂה לִי

כָּל-צָרָכִי:



הַגּוֹתָן לִיעֹקֵף כּוּחַ בּוֹכֵת בַּהֲמַלְּלוֹת

אחרי שכבר היה נראה שאנחנו גמורים ונגמר הכוח, הגוף חוזר לעצמו,
החיים מתעוררים שוב ומרגישים רענונות ורצון חדש לחיות!

רוֹקֵעַ הָאָרֶץ בּוֹכֵת בַּצִּיבּוֹת

מתחת לרגליים שלנו יש קרקע יציבה.

הקרקע הזאת מזכירה לנו את כל מה שתומך בנו ועוזר לנו בחיים.

כמה אנשים תומכים בנו, כמה אלוהים תומך בנו.

לפני הברכה כדאי להעביר את המשקל מרגל לרגל

(בכל פעם להישען יותר על אחת מהרגליים, או אפילו לעמוד על רגל אחת),

ואז לעמוד באופן יציב עם שתי הרגליים על הקרקע.

הַמְכִין מִצְעָדֵי גִבּוֹר בּוֹכֵת בַּתְּנוּצָה

איזה כיף שאפשר ללכת ולזוז בעולם, לעבור ממקום אחד למקום אחר,

להיות בתנועה וללמוד, לחוות ולהתחדש.

לפני הברכה כדאי ללכת כמה צעדים.

שֶׁעָשָׂה לִי כָּל צָרָכִי בּוֹכֵת בַּאֲלוֹ

אסור להתבלבל: יש לנו מה שאנחנו צריכים. גם בחומר וגם ברוח.

זה נמצא אצלנו, במתנות שכבר קיבלנו.

לפני הברכה כדאי להניח את היד על הלב

ולשים לב לכישרונות שנמצאים בי תמיד.

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אוֹזֵר יִשְׂרָאֵל
בְּגִבּוֹרָה:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם, עוֹטֵר יִשְׂרָאֵל
בְּתַפְאֲרָה:

גברים:

ברוך אתה יהוה, אלהינו
מלך העולם, שלא עשני גוי:
ברוך אתה יהוה, אלהינו
מלך העולם, שלא עשני
עבד:
ברוך אתה יהוה, אלהינו
מלך העולם, שלא עשני
אשה:

נשים:

ברוך אתה יהוה, אלהינו
מלך העולם, שלא עשני
גויה:
ברוך אתה יהוה, אלהינו
מלך העולם, שלא עשני
שפחה:
ברוך שעשני פְּרָצוֹנוּ.

אוֹזֵר יִשְׂרָאֵל בְּגִבּוֹרָה ברכת באבוי

ישראל - פירושו אדם שמסוגל להתגבר על קשיים. איזה עם אנחנו,
שלמדנו לעמוד מול כל קושי, התגברנו על האויבים הכי קשים,
ואפילו יצאנו בסוף יותר חזקים!
קוראים לנו ישראל על שם הפסוק
"כי שְׁרִיַת (התמודדת) עם אלוהים ועם אנשים ותוכל".
התמודדת במאבקים ברוח ובחומר - והצלחת בגדול!

עוֹטֵר יִשְׂרָאֵל בְּתַפְאֲרָה ברכת פאמנע פרומוני

איזה פלא גדול זה להיות שייך לעם שהתחיל באברהם ושרה
הצמיח ענקי רוח, נביאים, צדיקים וחכמים.

שלא עשני גוי ברכת פלאאיות

איזו זכות זו להיות חלק מעם ישראל.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הוֹאֵה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הַמַּעֲבִיר חֶבְלֵי

שָׁנָה מַעֲיִנִי וְתַנּוּמָה מַעֲפָעִי מסיר את הנמנים אפילו מהעניים: ויהי וכך אני מרגיש רענן

רְצוֹן מִלְפָּנֶיךָ יְיָ הוֹאֵה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, שְׁתַּרְגִּילֵנִי

בְּתוֹרַתְךָ, וְתַדְבִּיקֵנִי בְּמִצְוֹתֶיךָ לקיפון בדבקות ובשמחה, **וְאַל תִּבְיֵאֵנִי לַיָּדִי**

עם כל כך קטן שהשפיע על העולם יותר מכל עם אחר בהיסטוריה האנושית.
עם שגילה לעולם את המוסר, את היחס הראוי לחלש בחברה,
והפך לשגריר של ה' על פני האדמה.
כמה צריך להודות על כך שאנחנו נבחרנו -
להוביל את העולם אל ייעודו הגדול!

שלא עשני עבד ברכת רמיר

אנחנו מסוגלים בכלל לקלוט איזה פלא זה שאנחנו אנשים חופשיים,
שאנחנו יכולים לעשות מה שאנחנו רוצים ואף אדם לא שולט בנו?

שלא עשני אשה/שעשני כרצונו ברכת רמיר

איזה יופי שנבראנו דווקא כך! כמה טוב שאני גבר! כמה טוב שאני אישה!
כמה טוב שיש לנו דרך מיוחדת בחיים שלנו בכלל,
וגם שאנחנו יכולים לבחור בדרך רוחנית משלנו!

מעביר חבלי שינה ברכת רמיר

ברכה זו חותמת ואוספת את כל ברכות השחר.
אנחנו מודים על ההתעוררות של כל חלקי גופנו ונפשנו.
כמה טוב מונח לנו בגוף ובנפש! הללויה!



"לא לירי ניסיון ולא לירי ביזיון"

הרב ארוש מסביר שכל אדם מקבל את מה שהוא צריך בשביל מסע החיים שלו,
יש אחד שצריך להיות גבוה - ואחד נמוך, אחד עשיר - ואחד עני,
אחד זריז - ואחד איטי, וכן בכל תכונה מתכונות האדם,
הכול בהשגחה לפי האדם והתיקון שלו.
ומי שיש לו אמונה - מקבל את ההשגחה שיש עליו בשמחה,
וממש לא מקנא בחברו, אלא עוסק בעבודה שלו המיוחדת,
עם הכלים שה' נתן רק לו.

חטא בשוגג, ולא לידי עון, ^{במודד} ולא לידי נסיון, ולא לידי
 בזיון <sup>בעולם הזה
ובעולם הבא</sup>, ותרתיקני מיצר הרע, ותדביקני בייצר
 הטוב, וכף ^{ותכניע} את יצרי להשתעבד-לך, ותנני היום
 ובכל-יום לחן <sup>למצוא
חן</sup> ולחסד ולרחמים בעיניך ובעיני
 כל-רואי, וגמלני חסדים טובים <sup>חסדים שאינם
ממעשים זכיות</sup>. ברוך אתה
 יהוה, גומל חסדים טובים לעמו ישראל:

יהי רצון מלפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי, שתצילני
 היום ^{זה} ובכל-יום ויום, מעני פנים <sup>חצופים
וגסי הרוח</sup>, ומענות
 פנים <sup>שלא
אתחזף</sup>, מאדם רע, מיצר ^{שבנו} רע, מחבר <sup>שלא אלמד
מקונו</sup> רע, משכן רע, מפגע רע <sup>מקרה
רע</sup>, מעין הרע, ומלשון הרע <sup>של
אחרים</sup>, מדין קשה <sup>משפט
קשה</sup>, ומבעל דין קשה, בין שהוא בן-ברית
 ובין שאינו בן-ברית <sup>יהודי
[המזוה על ברית מילה]</sup> <sup>שאינו יהודי
[שאינו מזוה על מילה]</sup> :

טוב לומר גם בקשה זו (עיר"ח שנה ראשונה פרשת וישב אות יד"טו).

וכן יהי רצון מלפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי, שתצילני היום ובכל יום ויום
 ממלשינות, מעדות שקר, משנאת הבריות, מעלילה, ממיתה משנה, מחלאים
 רעים, ממקרים רעים ומדינה של גיהנום:

מברכים שלוש ברכות על התורה. וברכה זו 'תופסת' לכל התורה שנלמד באותו יום ובלילה
 שלאחריו.

טוב לכוון לפטור בברכת התורה את כל מה שילמד היום והלילה שאחריו.

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו
 במצותיו <sup>עשה אותנו קדושים
דרך זה שנקים מצוות</sup>, וצונו על דברי תורה
 והערב ^{והנעים} נא יהוה אלהינו את דברי תורתך

<sup>צונו ללמוד תורה
ולקום מצוותיה</sup>

בְּפִינוּ וּבְפִיפִיּוֹת עַמְּךָ בֵּית־יִשְׂרָאֵל, יִכּוֹן מֵאֵד עַל בְּנֵי שִׁיחֵי לִוְדֵי תוֹרָה
(צדיקים ובעלי מדות טובות) (מ"ב מ"ז סק"י)

וְנִהְיָה ^{על ידי} אֲנַחְנוּ וְצִאצְאֵינוּ ^{בני}, וְצִאצְאֵי צִאצְאֵינוּ ^{בנינו},

[וְצִאצְאֵי עַמְּךָ בֵּית־יִשְׂרָאֵל], כִּלְנוּ יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ ^{מכירים בהנהגותיך ומדותיך}, וְלוֹמְדֵי

תּוֹרָתְךָ ^{רק} לְשִׁמָּה ^{ולא לשם}. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, הַמְלַמֵּד תּוֹרָה

לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר בָּחַר־בָּנוּ

מִכָּל־הָעַמִּים, וְנָתַן לָנוּ אֶת־"תּוֹרָתוֹ" ^{במעמד} בְּרוּךְ ^{הר סיני}.

אַתָּה יְהוָה, נוֹתֵן הַתּוֹרָה:

וַיִּדְבֹּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר: דַּבֵּר אֶל־אַהֲרֹן וְאֶל־בְּנָיו לֵאמֹר,

כֹּה תְבַרְכוּ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, אֲמֹר לָהֶם: יְבָרַכְךָ יְהוָה

וַיִּשְׁמְרְךָ: יָאֵר יְהוָה ^{בפנים} פָּנָיו ^{שחקות} אֵלֶיךָ וַיַּחֲנֹךְ ^{יתן לו}: יֵשׂא ^{ישנה} יְהוָה ^{פניו}

אֵלֶיךָ, וַיִּשֶׂם לָךְ שְׁלוֹם: וְשָׁמוּ ^{הכהנים} [מִלְרַע] אֶת־שְׁמִי עַל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל,

וְאֲנִי אֲבָרַכְכֶם ^{לישראל}:



ברכות התורה

"והערב נא". שתהיה התורה עריבה, שזה מתוקה ומענגת.

שנלמד לא רק כי צריך או חייבים,

אלא נזכה שהתורה תגלה לנו את הסעם הנפלא שלה.

לא רק אנחנו לומדים את התורה, גם היא מלמדת אותנו.

וכדי לקבל את האור המיוחד שלה - חשוב לשים לב ולהתכוון כשמברכים.

| הרב אייל ורד

פְּתִיחַת אֱלִיהוּ הַנָּבִיא

טוב לומר פתיחת אליהו הנביא וז"ל קדם כל תפלה, באשר קבלו רבנו קדישי שאמירתה מסגלת לקבלת התפלה (מורה באעבד).

ויהי נעם אדני אלהינו עלינו. ומעשה ידינו כוננה עלינו, ומעשה ידינו כוננהו:

פֶּתַח אֱלִיהוּ הַנָּבִיא זְכוֹר לְטוֹב וְאָמַר: רבוֹן עֲלָמִין דָּאֲנָתְּ הוּא חַד
וְלֹא בַחֲשָׁבָן ^{אֵתָּה הוּא אֵתָּה וְיָחִיד בְּעֶצְמוֹתָּךְ}. אֲנָתְּ הוּא עֲלָאָה עַל כָּל־עֲלָאִין ^{עֲלִין יוֹתֵר מִקֵּל עֲלִיוֹנִים}
סְתִימָא עַל כָּל־סְתִימִין ^{נֶעְלָם וְנוֹסֵת יוֹתֵר מִכָּל הַדְּבָרִים הַנִּעְלָמִים}, לִית מַחֲשָׁבָה תְּפִיסָא בְּךָ
כָּל־ ^{אִף נִבְרָא אִישׁ יָכוֹל לַחֲשׁוֹב מִדּוּחָךְ}. אֲנָתְּ הוּא דְאַפְקַת עֶשֶׂר תְּקוּנִין ^{הַאֲצֵלַת טַעֲמֵי מִדְּבָרִים עֶשֶׂר לְבוּשִׁים}, וְקָרִינָן לֹון
עֶשֶׂר סְפִירָן, לְאַנְהָא בַּהוֹן עֲלָמִין סְתִימִין דְּלֹא אֲתַגְלִין וְעֲלָמִין
דְּאֲתַגְלִין, וּבַהוֹן אֲתַכְּסִיאת מְבַנֵּי נִשָּׂא ^{כִּד שְׂוִיכְלוּ לִקְבֹּל תְּאוֹר}, וְאֲנָתְּ הוּא דְקָשִׁיר
לֹון וּמִיַּחַד לֹון ^{קוֹשֶׁר אֲתֵּן מִבְּחוּץ וּמִיַּחַד מִבְּפִנִּים}. וּבִגְלִין דָּאֲנָתְּ מְלָגָא ^{כִּיוֹן שְׂוִיכְלוּ בְּפִנִּיּוֹתָן} כָּל־מָאן דְּאַפְרִישׁ
חַד מִן חֲבֵרָה מְאֲלִין עֶשֶׂר ^{מַעֲשֵׂר סְפִירוֹת הַלֵּל ע"י הַעֲוֹנוֹת}, אֲתַחֲשִׁיב לָהּ כְּאֵלוֹ אֲפְרִישׁ
בְּךָ ^{הַפְּרִיד וּפָנָם בְּבִטּוֹן}. וְאֲלִין עֶשֶׂר סְפִירָן אֲנוּן אֲזַלִּין כְּסַדְרָן, חַד אֲרִיף ^[חֲסִיד - מֵאֲרִיף אִף]
וְחַד קָצֵר ^[דִּין - קָצֵר רֹחַ] וְחַד בֵּינוֹנִי ^{טַמְעָה [רַחֲמִים]}. וְאֲנָתְּ הוּא דְאַנְהִיג לֹון, וְלִית מָאן
דְּאַנְהִיג לָךְ ^{מַשְׁפִּיעַ עֲלֶיךָ בְּהִתְקַדְּשׁוֹת}, לֹא לְעֲלָא ^{מֵאֲוִיר הָאִם} וְלֹא לְתַתָּא ^{מִן הַקֵּץ} וְלֹא מִכָּל־סְטָרָא
לְבוּשִׁין תְּקַנְתָּ לֹון ^[לְעֶשֶׂר הַסְּפִירוֹת שְׁבַעֲלֵם הַאֲצִילוֹת] דְּמַנְהִיּוּ פְּרָחִין נִשְׁמָתִין לְבַנֵּי
נִשָּׂא ^{שְׁתֵּין גִּיּוּעוֹת. תְּשׁוּבוֹת לְבָרָא}. וְכַמְּה גּוֹפִין ^{כִּלִּים וְרִתּוּנִים} תְּקַנְתָּ לֹון ^{הַנֶּחֱטָא לְעֶשֶׂר הַסְּפִירוֹת}, דְּאֲתַקְרִיאוּ גּוֹפָא
לְגַבִּי לְבוּשִׁין ^[עֲלֻמוֹת בִּרְעָ] דְּמַכְסִּין עֲלֵיהוֹן. וְאֲתַקְרִיאוּ ^{הַסְּפִירוֹת} בְּתַקּוּנָא דָא
חֲסֵד: ^{בְּסוֹד זֶה} - דְּרֹעָא ^{וְזֶה} וְיִמְנָא. גְּבוּרָה - דְּרֹעָא ^{וְזֶה} שְׁמָאלָא. תְּפֹאֲרַת
- גּוֹפָא. נֶצַח וְהוֹד - תְּרִין שׁוֹקִין ^{שְׁנֵי הַשְּׂקִיּוֹת}. יְסוֹד - סִיּוּמָא דְּגּוֹפָא, אוֹת
בְּרִית קֹדֶשׁ. מְלָכוּת - פֶּה, תּוֹרָה שְׂבַעֲלָ פֶה קָרִינָן לָהּ. חֲכָמָה -
מוֹחָא, אִיהִי מַחֲשָׁבָה מְלָגָא ^{הַפְּנִימִית}. בֵּינָה - לְבָא ^{הִיא הַלֵּב מִבֵּין}.
וְעַל אֲלִין תְּרִין ^[הַכְּמָה וְיִבְיָה] כְּתִיב: "הַנִּסְתָּרוֹת לִיהוָה אֱלֹהֵינוּ". כְּתַר עֲלִיוֹן

– אִיהוּ כְּתָר מַלְכוּת. וְעַלִּיהּ אֲתָמֵר: מַגִּיד מִרְאשִׁית אַחֲרִית. וְאִיהוּ
 קִרְקַפְתָּא דְתַפְלִי ^{גלגלית} ^{המקטרת בתפלין}. מְלָגָא אִיהוּ אוֹת יו"ד וְאוֹת ה"א וְאוֹת
 ו"ו ^ו "וְאוֹת ה"א, דְּאִיהוּ אֲרַח ^{שם} ^{מקנה} וְדִרְאִילָנָא. אִיהוּ ^{שם} ^{מקנה} שְׁקִי דְאִילָנָא
 בְּדִרְעוּי וְעִנְפוּי, כְּמִיָּא דְאֲשָׁקִי לְאִילָנָא וְאֲתֵרְבִּי ^{משיקה האילן} ^{של הספירות} בְּהִרְוֵא
 שְׁקִי:

רְבוּן עֲלָמִין, אֲנֵת הוּא עֶלְת הָעֲלֹת וְסִבַּת הַסְּבוֹת, דְּאֲשָׁקִי לְאִילָנָא
 בְּהִרְוֵא נְבִיעֵי ^{לעשר} ^{ספירות} ^{ע"י המען הזה} ^[אורות שם מ"ח] וְהִרְוֵא נְבִיעֵי ^{ואותו} ^{מען} אִיהוּ כְּנִשְׁמָתָא
 לְגוּפָא, דְּאִיהִי חַיִּים לְגוּפָא, וּבָךְ ^{בעצמותה} ^{לית דמיון ולית דיוקנא} לִית דְּמִיּוֹן וְלִית דְּיוֹקְנָא ^{לא נתן} ^{לדמות אותה}
 (דְּגוּפָא) מְכַל־מָה דְלָגָא וּלְבָר ^{פנימיות והיצגיות} ^{העולמות}. וּבִרְאָתָא שְׂמִיָּא וְאַרְעָא,
 וְאַפְקָתָא מִנְהוֹן שְׂמִשָּׁא וְסִיְהֲרָא ^{וגיה} וְכוּכְבִּיָּא וּמִזְלִי. וּבְאַרְעָא אִילָנִין
 וּדְשָׁאִין וְגִנְתָּא־דְעֵדֶן ^{גן} ^{עדן} וְעִשְׂבִּין, וְחַיִּין וְעוֹפִין וְנוֹנִין, וּבְעִירִין
 וּבְנֵי־נֶשָׁא, לְאַשְׁתְּמוּדְעָא בְּהוֹן עֲלָאִין ^{כחות} ^{העליונים} וְאִידִי יִתְנַהֲגוּן בְּהוֹן ^{עולמות}
 עֲלָאִין וְתַתְּאִין, וְאִידִי אֲשְׁתְּמוּדְעָן ^{ידוע לט} ^{גדלת השיית} מַעֲלָאִי וְתַתְּאִי, וְלִית
 דִּידְעָא בְּךָ ^{משיג} ^{ברוממותה} כָּלֵל. וְבֵר מִנָּךְ ^{של בעדי האור} ^{של האיס} לִית יְחוּדָא ^{התקשרות} בְּעֲלָאִי וְתַתְּאִי
 וְהִי תוֹפְרָדִים. וְאַנֶּת אֲשְׁתְּמוּדְעָא ^{טועה} אֲדוֹן עַל־כָּלָא. וְכָל־סְפִירָן – כָּל־חַד
 אִית לֵה שֵׁם יְדִיעָא ^{שם} ^{פרטי}, וּבְהוֹן אֲתִקְרִיאוּ מְלֶאכְכִּיא. וְאַנֶּת לִית לָךְ שֵׁם
 יְדִיעָא ^{ושם} ^{כניו}, דְּאַנֶּת הוּא מְמַלָּא כָל־שְׂמָהָן ^{של} ^{הספירות} וְאַנֶּת הוּא שְׁלִימֵי דְכָלְהוּ
 שְׂבִלְעֵדֶךָ ^{הם הספירות}. וְכַד אֲנֵת תִּסְתַּלֵּק מִנְהוֹן, אֲשְׁתָּאֲרוּ כָלְהוּ שְׂמָהָן כְּגוּפָא בְּלֹא
 נִשְׁמָתָא. אֲנֵת חֲכִים וְלֹא בְּחֻכְמָהּ יְדִיעָא ^{לא מספירות} ^{החכמה}. אֲנֵת הוּא מִבִּין וְלֹא
 מִבִּינָה יְדִיעָא ^{לא מספירות} ^{בינה}. לִית לָךְ אֲתֵר יְדִיעָא, אֲלֵא ^{כל השגותיה} ^{בספירות הן רק} לְאַשְׁתְּמוּדְעָא
 תִּקְפֵּךָ וְחִילָךְ לְבִנֵי נֶשָׁא. וְלֹאֲחֻזָּא לֹון אִידִי אֲתִנְהִיג עֲלָמָא
 בְּדִינָא וּבְרַחֲמִי, דְּאִינוּן ^{שהם} צִדֵּק וּמִשְׁפָּט, כְּפֹום עוֹבְדִיהוֹן דְּבִנֵי נֶשָׁא.
 דִּין – אִיהוּ גְבוּרָה. מִשְׁפָּט – עֲמוּדָא דְאַמְצָעִיתָא ^[תפארת]. צִדֵּק –
 מְלֻכוּתָא קְדִישָׁא, מֵאֲזַנֵּי צִדֵּק – תִּרִין סְמִכֵי קְשׁוּט ^{שני עמודי האמת} ^[נצח וידע]. הִין

צֶדֶק – וְהָאוֹת בְּרִית [סוד]. כֹּלֵא לְאַחֲזָאָה אֵיךְ אֶתְנַהֵיג עֲלֵמָא בְּצֶדֶק
אֲבָל» לֹא דְאִית לֶךְ צֶדֶק יְדִיעָא דְאִיהוּ דִּין, וְלֹא מְשַׁפֵּט יְדִיעָא

– דְאִיהוּ רַחֲמֵי, וְלֹא מִכְּלֵי־אֵלִין מְדוּת כֹּלֵל
אֵלֵא הוּא אוֹר
פְּשׁוּט וְכוּלֵל

קוּם רַבִּי שְׁמַעוֹן וִיתְחַדְשׁוֹן מְלִין שֶׁל סַתְרֵי תוֹרָה עַל יָדְךָ, דְּהָא רְשׁוּתָא אִית
לֶךְ לְגַלְאָה רוּזִין טְמִירִין עַל יָדְךָ, מַה דְּלֹא אֶתִּיחֵיב רְשׁוֹ
לְגַלְאָה לְשׁוּם בַּר נֶשׁ עַד כְּעַן:

קָם רַבִּי שְׁמַעוֹן פָּתַח וַאֲמַר: "לֶךְ יְהוֹה הִגְדִּלָּהּ וְהִגְבוּרָהּ וְהַתְּפָאֶרֶת
וְהַנִּצָּח וְהַהוֹד". עֲלֵאִין שְׁמַעוֹ – אֲנוּן דְּמִיכִין דְּחִבְרוֹן
יְשִׁיעִי חֲבִירוֹ
[הַאֲבוּת]

וְרַעֲיָא מְהִימְנָא אֶתְעֵרוּ מִשְׁנַתְכוֹן, "הִקִּיצוּ וְרַנְנוּ שׁוֹכְנֵי עֶפְרָיִם
– אֵלִין אֲנוּן צִדִּיקָא אֵלֵינוּ הֵם
דְּאֲנוּן מִסְטָרָא שְׁרָם
בְּבִחִינָת

"אֲנִי יִשְׁנָה וְלִפִּי עֵר". וְלֹא אֲנוּן מִתִּים אֵלֵינוּ רַק, וּבְגִין דָּא וְלִן אֶתְמַר
בְּהוּן: "הִקִּיצוּ וְרַנְנוּ שׁוֹכְנֵי עֶפְרָיִם". רַעֲיָא מְהִימְנָא, אֲנִת וְאֲבָהָן
הִקִּיצוּ וְרַנְנוּ לְאַתְעֵרוּתָא דְשְׁכִינְתָּא, דְאִיהִי יִשְׁנָה בְּגִלּוּתָא, וְכִי דְעַד
כְּעַן צִדִּיקָא כְּלָהוּ דְמִיכִין, וְשִׁנְתָּא בְּחוּרִיהוֹן
כְּלָם יְשִׁים
עַם הַשְׁכִּינָה
הַשְׁנָה בְּחוּרֵי
עֵינֵיהֶם
מִיד כְּשִׁאֲנֵי זְמַן
הַנֶּאֱמָר

יְחִיבַת שְׁכִינְתָּא תִּלְת קָלִין לְגַבִּי רַעֲיָא מְהִימְנָא, וְיִימָא לֵה: קוּם
רַעֲיָא מְהִימְנָא, דְּהָא עֲלֶךְ אֶתְמַר: "קוּל דּוּדֵי דּוּפֶק" – לְגַבִּי אֲצִיל

בְּאַרְבַּע אֲתוֹן דִּילָהּ בְּרִי אוֹתוֹת, וְיִימָא בְּהוּן וְיִאמֵר: "פִּתְחֵי לִי אַחוּתִי רַעֲיָתִי
שְׁלֹו [וְהִירָה]
שְׁתַּתְּחִי
מִלְשׁוֹן תָּם
יּוֹנְתִי תַמְתִּי". דְּהָא "תָּם עוֹנֶה בֶּת צִיּוֹן לֹא יוֹסִיף לְהִגְלוֹתָךְ".

"שְׂרָאשִׁי נְמָלָא טַל", מַאי "נְמָלָא טַל"? אֵלֵא אֲמַר קִדְשָׁא בְּרִיךְ
הוּא: אֲנִת חֲשֵׁבֶת דְּמִיּוּמָא דְאַתְחַרְב בִּי מִקִּדְשָׁא דְעָאֲלָנָא בְּבִיתָא
חֲשֵׁבֶת
אֲתָה

דִּילִי וְעָאֲלָנָא בִּישׁוּבָא? לֹא הֲכִי, דְּלֹא עָאֲלָנָא כְּלָם וּמְנָא
שְׁנוּסְתִי
בְּבִיתִי
אֵלֵא לֹא
וּנְסִיתִי
כְּלָם וּמְנָא
דְּאֲנִת בְּגִלּוּתָא. הֲרִי לֶךְ סִימְנָא: "שְׂרָאשִׁי נְמָלָא טַל" – הֵ"א

שְׁכִינְתָּא אֲוֹת יו"ד וְאֲוֹת ה"א וְאֲוֹת וָו, וְאֲוֹת ה"א אִיהִי שְׁכִינְתָּא
[אוֹת ה"א הַתְּחִלָּה
בְּשֵׁם וָוִיחַ]
בְּגִלּוּתָא, שְׁלִימוֹ דִּילָהּ וְחִיִּים דִּילָהּ אִיהוּ טַל.
שְׁלֵמֻת
שְׁלָה

וְדָא אִיהוּ אוֹת יו"ד וְאֲוֹת ה"א וְאֲוֹת וָו, וְאֲוֹת ה"א אִיהִי שְׁכִינְתָּא

[מלכות] דְּלֹא מַחֲשָׁבָן ט"ל, אֶלֶּא אוֹת יו"ד וְאוֹת ה"א וְאוֹת וַא"ו דְּסֻלְיָקוּ
 אַתָּו לְחֻשְׁבָּן ט"ל. דְּאִיהִי ^[אותיות ירו' במלוי] מְלִיא לְשִׁכְיִנְתָּא ^[אות ה"א] מִנְבִּיעֵו מוֹנַבְיֵעֵה
 דְּכָל־מְקוֹרִין עֲלָאין ^[נעשה מ"ה]. מִיד קָם רַעֲיָא מְהִימָנָא וְאַבְהָן קְדִישִׁין
 עִמָּה. עַד כָּאן רִזָּא דִּיחֻדָּא ^{סוד היחוד}. "בְּרוּךְ יְהוָה לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן":
 וַיְהִי רַעְוָא מִן קָדָם עֲתִיקָא קְדִישָׁא דְּכָל־קְדִישִׁין ^{י"ה"ר מלפני הקב"ה}, טְמִירָא
 דְּכָל־טְמִירִין ^{הנסתר מכל נסתרים}, סְתִימָא דְּכָלֶּא ^{הנעלם מכל}, דִּיתְמֻשְׁךְ טֵלָא עֲלָאָה
 מִנָּה ^[מוחזן] לְמִלְיָא רִישָׁה דְּזַעֲרִי אֲנַפִּין, וְלַהֲטִיל ^{הטל העלין} לְחֻקֵּל תְּפֻחִין
 קְדִישִׁין ^[למלכות] בְּנִהְרֵו דְּאַנְפִּין ^{באר הפנים} בְּרַעְוָא וּבְחֻדָּתָא דְּכָלֶּא. וַיְתְּמֻשְׁךְ
 מִן קָדָם עֲתִיקָא קְדִישָׁא דְּכָל־קְדִישִׁין, טְמִירָא דְּכָל־טְמִירִין סְתִימָא
 דְּכָלֶּא, רַעוּתָא רַעְוָא ^{רעו' ורחמי} חֲנָא וְחֻסְדָּא בְּנִהְרֵו עֲלָאָה בְּרַעוּתָא וְחֻדָּה
 עָלִי וְעַל כָּל־בְּנֵי בֵיתִי, וְעַל כָּל־הַגְּלוּיִם אֵלִי, וְעַל ^{בארה עלינה ברצון ושמה}
 כָּל־יִשְׂרָאֵל עִמָּה. וַיִּפְרֻקֵּנָן מִכָּל־עֲקָתִין בִּישִׁין ^{צרות קשות} דִּיִּיתוֹן לְעֻלְמָא
 וַיִּזְמִין וַיְתִיב לָנָא מְזוֹנָא וּפְרַנְסָתָא טַבְתָּא, בְּלִי צָרָה וְעֻקְתָּא, ^{הבאות לעולם}
 מִמְזָלָא דְּכָל־מְזוּנֵי בֵּה תִלְן. וַיִּשְׁזַבֵּינָן מַעֲיָנָא בִישָׁא וּמַחְרָבָא
 דְּמִלְאָךְ הַמּוֹת וּמַדִּינָה שֶׁל גֵּהֶנָם. וַיִּיתִי לָנָא וּלְכָל־נַפְשָׁתָנָא חֲנָא
 וְחֻסְדָּא וְחַיִּי אֲרִיכִי וּמְזוּנֵי רוּחִי וְרַחֲמֵי מִן קָדְמָה. אָמֵן כֵּן יְהִי
 רַצוֹן, אָמֵן וְאָמֵן.

ואומרים קדיש על יְשׁוּעָאֵל (לסמן עמ' 62)

אַדּוּן עוֹלָם אֲשֶׁר מֶלֶךְ, ^{גם} בְּטָרָם כָּל־יַצִּיר גְּבָרָא. לָעַת נַעֲשֶׂה
 בְּחַפְצֵו כָּל ^{העולם}, אַזִּי מֶלֶךְ שְׁמוֹ נִקְרָא ^{בפי הנבראים}. וְאַחֲרֵי כָּכֹל
 הַכֹּל לְבִדּוֹ יִמְלֹךְ נֹרָא. וְהוּא הִיָּה וְהוּא הוּהָ, וְהוּא יְהִיָּה ^{גם אז}
 בְּתַפְאָרָה ^{במלא תפארתו}. וְהוּא אֶחָד ^{נחיד} וְאֵין ^{עד} שְׁנֵי, ^{לו} שְׁנֵן לְהַמְשִׁילוֹ אֵלֵי
 וּלְתַחְבִּירָה ^{ולחבר ולדמות אליו}. בְּלִי רֵאשִׁית בְּלִי תַכְלִית ^{אין לו הסתלה ולא סוף}, וְלוֹ הָעוֹ וְהַמְשָׁרָה
 בְּלִי עֶרֶךְ בְּלִי דְמִיּוֹן ^{לשום נציאות אחרת}, בְּלִי שְׁנוּי וּתְמוּרָה. בְּלִי חֲבוּר

כִּי הוּא בְּלִי פְּרוּד, ^{כִּי הוּא אֶחָד} גְּדֹל־כַּחַ וּגְבוּרָה. וְהוּא אֵלִי וְחִי לִנְצַח גּוֹאֲלִי, ^{אֲשֶׁר יִבְאֵלֵנִי}
 וְצוּר חֲבֻלִי לְחוֹשֵׁעַי בְּיוֹם צָרָה. וְהוּא נָסִי וּמְנוֹסִי מִקּוֹם מִנַּת כּוֹסֵי ^{הוּא הַחֶלֶק הַמִּינִיעַ לִי}
 בְּיוֹם אֶקְרָא אֵלָיו. וְהוּא רוּפָא וְהוּא מְרַפָּא, וְהוּא צוֹפֵה וְהוּא עֹזְרֵה.
 בִּידוֹ אֶפְקִיד רוּחִי, בָּעֵת אִישָׁן וְאָעִירָהּ. וְעַם רוּחִי גּוֹיִתִּי, ^{כֹּאֲשֶׁר רוּחִי תַחֲוֹד לְנוֹפִי בְּבִקְרִי}
 אֲדַנִּי לִי לְעוֹד וְלֹא אִירָא. בְּמִקְדָּשׁוֹ תִּגַּל בְּפָשִׁי, מְשִׁיחֵנו יִשְׁלַח מְהֵרָה.
 וְאֵז נָשִׁיר בְּבֵית קֹדֶשִׁי, אָמֵן אָמֵן, שֵׁם הַנּוֹרָא.

סדר עטיפת הטלית

לְשֵׁם יְחוד קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשִׁכְנִיתִיה בְּדַחֲלִיו וּרְחִימוּ וּרְחִימוּ וּדְחִילוּ לִיחֲדָא
 אוֹתִיּוֹת י' וְה' בְּאוֹתִיּוֹת ו' וְה' בְּיַחְוּדָא שְׁלִים (יְהוּה) בְּשֵׁם כָּל־יִשְׂרָאֵל,
 הָרִינִי מוֹכֵן לְקִים מְצוֹת עֲשֵׂה לְלִבִּשׁ טְלִית מְצִיצַת כְּהֻלָּתָהּ, כְּמוֹ שֶׁצִּוְנוּ יְהוּה
 אֱלֹהֵינוּ בְּתוֹרָתוֹ הַקְדוּשָׁה: "וְעָשׂוּ לָהֶם צִיצֵת עַל־כִּנְפֵי בְגֵדֵיהֶם". וְעַל יְדֵי
 עֲטִיפַת הַצִּיצִית נִזְכָּר כָּל מְצוֹתָיו לַעֲשׂוֹתָם, כְּדֵי לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְיֻזְאָרְנוּ,
 וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹן בּוֹרְאֵנוּ. וְהָרִינִי מוֹכֵן לְבָרֵךְ עַל עֲטִיפַת הַטְּלִית כְּתִקּוֹן רְבוּתֵינוּ
 וְזִכְרוֹנָם לְבָרָכָה. וְהָרִינִי מְכֻּן לְפִטּוֹר בְּבִרְכָּה זוֹ גַם טְלִית הַקֶּטֶן שֶׁעָלִי. וְהִי
 נַעַם אֲדָנִי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָה עָלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָהּ:

מבדק על הטלית הגדולה ומכוון בברכה גם על הטלית שמתחת לבגדיו

**בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר
 קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו** ^{עֲשֵׂה אוֹתָנוּ קְדוֹשִׁים דָּרָךְ וְהַ שְׁנָקִים מִצְוֹת} **וְצִוְנוּ לְהַתְּעִיף**

בְּצִיצִית ^{בְּכַד שֵׁשׁ בּוֹ צִיצִית}



ציצית וטלית

מצוות הציצית, עיקרה לעורר בנו זיכרונות
 מזמנים שבהם הצלחנו להתרומם ולצמוח מתוך משבר.
 טלית גדול היא אור מקיף שממש יוצר הגנה רוחנית מסביבנו.

סדר הנחת תפלין

לשם יחוד קדשא בריך הוא ושכינתיה בדחילו ורחימו ורחימו ודחילו ליחדא
 אותיות י' ו' ה' באותיות ו' ו' ה' ביחודא שלים (יהוה) בשם כל-ישראל,
 הריני מוכן לקיים מצות עשה להניח תפלין בידי ובראשי, כמו שציונו יהוה
 אלהינו: "וקשרתם אתם לאות על-ידכם והיו לטוטפת בין עיניכם". וצונו
 הקב"ה להניח ארבע פרשיות אלו שיש בהם יחוד שמו וציאת מצרים, על
 הזרוע כנגד הלב, ועל הראש כנגד המוח, כדי שנזכר נסים ונפלאות שעשה
 עמנו. שהם מורים על יחודו ואשר לו הכח והממשלה בעליונים ובתחתונים
 לעשות בהם כרצונו. והריני משעבד לקדוש ברוך הוא הנשמה שהיא במוח,
 והלב שהוא כנגד הזרוע, שהם עקר התאוות והמחשבות, ובזה נזכר הבורא
 ונמעט הנאותינו. והריני מוכן לברך הברכה שתקנו רבותינו זכרונם לברכה
 על מצות התפלין, והריני מוכן לפטר בברכה זו תפלין של יד ותפלין של
 ראש, ויעלה לפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, כאלו כונתי בכל-הכונות
 הראויות לכוון בהנחת התפלין ובברכה. יהי נעם אדני אלהינו עלינו, ומעשה
 ידינו כוננה עלינו, ומעשה ידינו כוננהו:

יכין בברכה זו לפטור גם את התפלין של ראש:

**ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו
 במצותיו** עשה אותנו קדושים
 דרך זה שנקיים מצוות **; וצונו להניח תפלין:**

דמיינו שמיתב קסם שמכסה אתכם והופכת אתכם לחסינים מאש האויב.
 שיוצרת עבורכם מקום נעים ומוגן.
 השניות שבהן היא מכסה את פנינו הן זמן לשחרר את המתח והלחץ, להרפות...
 נבקש שההנהגה הזו תלווה אותנו לאורך כל היום.

זוהי נוסחה:

וְצִוָּנוּ עַל מִצְוֹת תְּפִלִּין:

אממממממממ של האצבע וכריכה ב' וג' בפרק האחרון, ויאמר:

וּבְרַחֲמִים: וְאֶרְשֶׁתֶּיךָ לִי בְּאֻמוֹנָה, וַיִּדְעַת אֶת־יְהוָה:

(ב"ח סימן ל"ו). ואם אינו יכול לאומדן לפני התפילה, יאמר אותן אחר התפלה, לפני שיחלוץ התפילין.

וַיֹּדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר: קִדְּשׁ־לִי כָל־בְּכוֹר, אֲשֶׁר הוּא פֶּטֶר רֵאשִׁון

כֹּל־רָחֹם בְּבִנְיִי יִשְׂרָאֵל, בָּאָדָם וּבַבְּהֵמָה לִי הוּא׃ וַיֹּאמֶר

מֹשֶׁה אֶל-הָעָם, זָכוֹר אֶת-הַיּוֹם הַזֶּה אֲשֶׁר יֵצְאתֶם מִמִּצְרַיִם

“מבית עבדים, פי בחזק יד הוציא יהוה אתכם” “מזה, ולא יאכל

חמץ: היום אתם יוצאים בחדש האביב ^{בניסן} **והיה כִּי־יביאך יהוה**

אֶל-אֶרֶץ הַפְּנוּעִי וְהַחֲמִי וְהָאֲמָרִי וְהַחֲמִי וְהַיְּבוֹנִי אֲשֶׁר בְּשֶׁבַע

לֹא־תִיָּדָה לֶחֶם לֶפָּנַי אֲרֵצִי זֶרֶם מַלְר נִדְרִישׁ אֶרֶץ שׁוֹפְעֵת חֵלֶב וְדִבְשׁ וְיִזְבְּדָם

אֶת־הַיָּדָה בְּלֵאָה בְּחֵלֶם בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל וְהָיָה לְבֵרֵךְ לְכָל־נֶפֶשׁ
 מִן־הַתְּקִמִּים וּמִתְּקִימֵי־הַיָּדָה

וְהָיָה כִּי יֵרָאֶה הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל בְּרִית הָאָדָם

וְהַשִּׁבְעִי יִהְיֶה לְךָ מִצִּדְּךָ מִן הַבָּתִּים וְהַשְּׁמִינִי יִהְיֶה לְךָ מִן הַבָּתִּים וְהַשְּׁמִינִי יִהְיֶה לְךָ מִן הַבָּתִּים

[illegible]

תפילין

את מה שחשוב לנו, את הערכים ואת הזיכרון ההיסטורי מאין באנו,

לא מספיק שנזכור בשכל ובלב, אלא צריך לקשור פיזית על הגוף.

לרשום בעור של הגוף סימנים שיזכירו לנו כל הזמן מאין באנו ולאן אנו הולכים.

ההוא לאמר, בעבור זה עשה יהוה לי בצאתי ממצרים: והיה לך
לאות על-ידך, ולזכרון בין עיניך ^{כדי שתזכרה} ^{תמיד}, למען תהיה תורת
יהוה בפיך, כי ביד חזקה הוצאת יהוה ממצרים: ושמרת את החקה
הזאת ^{את המצוות} ^{הפסוק הזה} למועדה, מימים ימימה ^{משנה} ^{לשנה}:

והיה כי-יבאך יהוה אל-ארץ הכנעני, כאשר נשבע לך
ולאבתך ונתנה לך: והעברת כל-פטר-רחם ליהוה
וכל-פטר ^{תפריש לה כל} ^{פוחת רחם ראשון} שגר בהמה אשר יהיה לך הזכרים ^{תפריש} ליהוה:
וכל-פטר חמור תפדה בשוה, ואם-לא תפדה ^{את} ^{החמור} וערפתו ^{תשחטו} ^{בזרפו}
וכל בכור אדם בבניך תפדה ^{בהקשה} ^{סלעים}: והיה כי-ישאלך בנוך מחר
לאמר מה-זאת ^{מצות קדשה} ^{הבמורים}, ואמרת אליו בחזק יד הוציאנו יהוה
ממצרים [»] מבית עבדים: והיה כי-הקשה פרעה לשלחנו, ויהרג
יהוה כל-בכור בארץ מצרים, מבכר אדם ועד-בכור בהמה,
על-כן אני זבח ליהוה, את כל-פטר ^{את} ^{רחם הזכרים} ^{בהקשה}, וכל-בכור
בני אפדה: והיה לאות על-ידך ולטוטפת בין עיניך, כי בחזק
יד הוציאנו יהוה ממצרים:

אפן וסדר ההליכה לבית הכנסת

כשיצא מביתו לילך לבית הכנסת יניח ידו על המזוזה ויאמר כסדר הזה:

שמע ישראל, יהוה אלהינו, יהוה אחד:

בלחש: ברוך שם כבוד מלכותו, לעולם ועד:

ואח"כ יאמר:

יהוה ישמור צאתי ובאי לחיים טובים ולשלום מעתה ועד עולם, אל שדי יברך
אותי ויתן לי רחמים:

מצוה לרוץ כשהולך לבית הכנסת ואפילו בשבת, וכל זה עד הפתח, אבל בתוך בית הכנסת לא
ירון, אלא יתעכב מעט בפתח קודם שייכנס, כדי להראות עצמו ורא וחרד ומודעו לייכנס בהיכל
מלכו של עולם, ויאמר שם בפתח:

ואני ברב חסדך אבוא ביתך, אשתחוה אליהיכל'ך דשך ביראתך:

אך פסוק זה יאמר דוקא אם הוא נכנס לבית הכנסת כשהוא מוכתר בתפילין. ובשבת ויו"ט וביום שאין מניחים תפילין, יכול לאומרו, אע"פ שאינו מעומטף בטלית, שדי בטלית קטנה שעליו.

אח"כ אם אפשר לו יאמר בעודו עומד בפתח אלו הפסוקים כי הם מסוגלים, ואם לא אפשר לו יאמרם כשהוא נכנס והולך למקומו (בא"ח שנה א' פ' טק"ג).

יְהוָה צְבָאוֹת עִמָּנוּ, מִשְׁגָּב־לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֵלָה: יְהוָה צְבָאוֹת, אֲשֶׁר־יְאָדָם בְּטַח בָּךְ: יְהוָה הוֹשִׁיעָה, הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם־קִרְאָנוּ:

וּתְתַפַּלֵּל תְּנֶה וְתֹאמַר, עֲלֵךְ לְבִי בִיהוָה, רָמָה קִרְנֵי בִיהוָה, רָחַב פִּי עַל־אֹיְבֵי, כִּי־שָׁמַחְתִּי בִישׁוּעֶתְךָ: אֵין קָדוֹשׁ בִּיהוָה כִּי־אֵין בְּלָתְךָ, וְאֵין צוּר כְּאַלְהֵינוּ: אֶל־תִּרְבוּ תִּדְבְּרוּ גְבוּהָה גְבוּהָה, יֵצֵא עֲתָק מִפִּיכֶם, כִּי אֵל דַּעוֹת יְהוָה, וְלוֹ נִתְּכֵנוּ עֲלָלוֹת: קִשֶׁת גְּבָרִים חֲתִים, וְנִכְשָׁלִים אֲזוּרוֹ חֵיל: שְׁבָעִים בַּלָּחֶם נִשְׁכְּרוּ וְרַעֲבִים חֲדָלוּ, עַד־עַקְרָה יִלְדָה שְׁבָעָה, וְרַבַּת בָּנִים אֲמַלְלָה: יְהוָה מִמִּית וּמַחְיָה, מוֹרִיד שָׁאוֹל וַיַּעַל: יְהוָה מוֹרִישׁ וּמַעֲשִׂיר, מִשְׁפִּיל אֶף־מְרוֹמָם: מִקִּים ^{מִן הַשָּׁמַיִם} "מַעֲפָר דָּל מֵאַשְׁפַּת יָרִים אֲבִיוֹן לְהוֹשִׁיב עַם־גְּדִיבִים וְכֶסֶף כְּבוֹד יִנְחָלֶם, כִּי לִיהוָה מִצָּקִי אֶרֶץ וַיִּשֶׁת עָלֵיהֶם תִּבְל: רִגְלֵי חֲסִידָיו יִשְׁמַר, וְרַשָּׁעִים בַּחֲשָׁךְ יִדְמוּ, כִּי־לֹא בִכְחַ יִגְבֶּר־אִישׁ: יְהוָה יַחַתּוּ מְרִיבָיו עָלָיו בְּשָׂמִים יִרְעֶם ^{יִרְעֵשׁ לַהֲבוּרִים}, יְהוָה יִדִּין אֶפְסֵי־אֶרֶץ, וַיִּתֵּן־עֹז לְמַלְכוֹ וְיָרֵם קֶרֶן מְשִׁיחוֹ: אֲתוּהִי כְמָה רַבְּרִבִּין וְתִמְהוּהִי כְמָה תְּקִיפִין, מַלְכוּתָהּ מַלְכוּת עֲלָם וְשְׁלֹטָנָה עַם־דָּר וְדָר: וְאַנְחֵנוּ עִמָּךְ וְצֹאן מִרְעִיתְךָ גֹּדֶה לָךְ לְעוֹלָם לְדוֹר וְדָר נִסְפָּר תִּהְלֶתְךָ: עָרֵב וּבָקָר וְצֹהָרִים אֲשִׁיחָה וְאַהֶמָּה, וַיִּשְׁמַע קוֹלִי: בְּרֹן־יָחַד כּוֹכְבֵי בָקָר, וַיִּרְעוּ כָל־בְּנֵי אֱלֹהִים: לֹא־אִירָא מִרְבּוֹת הַמוֹנִי עָם, אֲשֶׁר סָבִיב שְׁתוֹ עָלִי: וְאַנִּי בִיהוָה אֲצַפֶּה, אוֹחִילָה לֵאלֹהֵי יִשְׁעִי, יִשְׁמַעֲנִי אֱלֹהֵי: (בשבת ויום־טוב ידלג פסוק זה: אֶל־תִּשְׁמָחִי אִבְתִּי

לִי כִי נִפְלְתִי קָמְתִי, כִּי־אָשֵׁב בַּחֲשָׁךְ יְהוָה אֹר לִי: כִּי־לֶךְ יְהוָה
הוֹחֵלְתִי, אַתָּה תַעֲנֶה אֲדֹנִי אֱלֹהִי: רַגְלִי עֲמִידָה בְּמִישׁוֹר,
בְּמִקְהָלִים אֲבָרָךְ יְהוָה:

יש מוסיפים תפלה זו לפני התפלה:

רבונו עֲלֵמָא, יְהֵא רַעְנָא קִמָּךְ לְמִיּהֵב לָן חֵילָא לְאַתְעָרָא בִּיקְרָךְ, לְמַעַבְד רַעוּתָךְ
וּלְסִדְרָא כָּלָא כְּדָקָא יָאוּת. וְאַף עַל גַּב דְּלִית אָנָּן יָדְעִין לְשׁוּאַה רַעוּתָא
וּלְבָא לְתַקְנָא כָּלָא, יְהֵא רַעְנָא קִמָּךְ דְּתַתְרַעֲזִי בְּמַלְיָן וּצְלוּתָא דִּילָן, לְתַקְנָא
תַּקּוּנָא דְלַעֲלָא כְּדָקָא יָאוּת, וְלַהּוּ הֵיכְלִין עֲלֵאִין וְרוּחִין עֲלֵאִין, עֵילִי הֵיכְלָא
בְּהֵיכְלָא וְרוּחָא בְּרוּחָא, עַד דְּמַתְחַבְּרָן בְּדַכְתִּיהוּ כְּדָקָא חֲזִי, שִׁיפָא בְּשִׁיפָא,
וְאַשְׁתְּלִימוּ דָא בְּדָא וְאַתִּיחֲדוּ דָא בְּדָא עַד דְּאַנּוּן חַד, וְנַהֲרִין דָא בְּדָא. וּכְדִין
נִשְׁמַתָּא עֲלָאָה דְכָלָא אַתִּיא מְלַעֲלָא, וְנַהֲרִין לֹון, וְלַהּוּ נַהֲרִין כְּלָהּ בּוֹצִינִין
בְּשִׁלְמוּ כְּדָקָא חֲזִי, עַד דְּהֵוּא נְהוּרָא עֲלָאָה אַתְּרָא, וְכָלָא אַעִיל לְגַבִּי קֹדֶשׁ
קֹדְשִׁים, וְאַתְבָּרְכָא וְאַתְמַלִּיא כְּבִירָא דְמִיָּין נִבְעִין וְלֹא פִסְקִין, וְכְלָהּ מַתְבָּרְכָן
לְעֵלָא וְתַתָּא. וְהֵוּא דְלֹא אַתִּידַע וְלֹא אַעִיל בַּחֲשַׁבְנָא, רַעוּתָא דְלֹא אַתְפֹּס
לְעֵלְמִין, בְּסִים לְגוֹ לְגוֹ בְּגוּיָהּ. וְלֹא אַתִּידַע הֵוּא רַעוּתָא וְלֹא אַתְפֹּס לְמַנְדַּע.
וּכְדִין כָּלָא רַעוּתָא חֲדָא עַד אֵין סוּף, וְכָלָא אִיהוּ בְּשִׁלְמוּ מַלְתָּתָא וּמְגוֹ לְגוֹ,
עַד דְּאַתְעֵבִיד כָּלָא חַד, וְאַתְמַלִּיא כָּלָא וְאַשְׁתְּלִים כָּלָא, וְאַתְנַהֲרִין וְאַתְבָּס כָּלָא
כְּדָקָא יָאוּת:

רבונו עֲלֵמָא, יְהֵא רַעוּתָךְ עִם עַמְךָ יִשְׂרָאֵל לְעֵלִם, וּפְרָקֵן יְמִינָךְ אַחֲזִי לְעַמְךָ
בְּבֵית מִקְדָּשְׁךָ, לְאַמְטוּיָי לְנָא מְטוּב נְהוּרָךְ, וּלְקַבְלָא צְלוּתָנָא בְּרַחֲמֵי.
יְהֵא רַעְנָא קִמָּךְ, דְּתַהֲוִי סַעֲד וְסַמִּיד לָן, דְּנִימָא מְלִין בְּאַרְח מִישַׁר, בְּתַקּוּנָא
דְלַעֲלָא, בְּתַקּוּנִין דְּמַלְכָּא קֳדִישָׁא וּמַטְרוּנִיתָא קֳדִישָׁא, וּלְמַעַבְד יְחוּדָא שְׁלִים.
לְאַשְׁלֵפָא לְהֵוּא נִשְׁמַתָּא דְכָל־חַיִּי, מִדְּרָגָא לְדְרָגָא עַד סוּפָא דְכָל־דְּרָגִין. בְּגִין
דְּתַהֲוִי הֵוּא נִשְׁמַתָּא מִשְׁתַּכְּחָא בְּכָלָא וּמִתְפַּשְׁטָא בְּכָלָא, דְּהָא עֲלָא וְתַתָּא תְּלִין
בְּהָאִי נִשְׁמַתָּא וּמִתְקִימִי בֵּה:

תפלת שחרית

לפני התפלה יאמר:

לְשֵׁם יְחֻד קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשִׁכְיִנְתִּיה בְּדַחֲלֵי וְרַחֲמֵי וְדַחֲלֵי לִיחַדָּא
אוֹתִיּוֹת י' וְה' בְּאוֹתִיּוֹת ו' וְה' בְּיַחְוָדָא שְׁלִים (יהוה) בְּשֵׁם כָּל־יִשְׂרָאֵל,
הִנֵּה אֲנַחְנוּ בָּאִים לְהִתְפַּלֵּל תְּפִלַּת שַׁחֲרִית (בשבת: שֶׁל שַׁבַּת קִדְשׁ), שֶׁתִּקַּן אֲבֹרָהִם
אֲבִינוּ עָלָיו הַשְּׁלוֹם, עִם כָּל־הַמִּצְוֹת הַכְּלוּלוֹת בָּהּ, לְתִקַּן אֶת־שְׂרָשָׁהּ בְּמָקוֹם
עֲלִיּוֹן, לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְיוֹצְרֵנוּ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹן בּוֹרְאֵנוּ. וְיֵהִי נָעַם אֲדָנִי אֱלֹהֵינוּ
עָלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָה עָלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָה:

קִדְּם כָּל תְּפִלָּה יִקְבַּל עָלָיו מִצְוֹת עֲשֵׂה שֶׁל 'וְאֶהְיֶה לְרַעְדָּךְ כְּמוֹד', וּיְכַנֵּן לְאַהֲבָה כָּל אֶחָד
מִיִּשְׂרָאֵל כְּנַפְשׁוֹ, וְעִי"ז תִּקְבַּל תְּפִלָּתוֹ בְּתוֹךְ תְּפִלּוֹת כָּל יִשְׂרָאֵל (שעה"כ שער ו').
הַרְיֵנִי מִקְבַּל עָלֵי מִצְוֹת עֲשֵׂה שֶׁל: וְאֶהְיֶה לְרַעְדָּךְ כְּמוֹד, וּמִכֵּן לְאַהֲבָה כָּל־אֶחָד
מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל כְּנַפְשִׁי וּמֵאוֹדִי. וְהַרְיֵנִי מִזְמַן פֶּה שְׁלִי לְהִתְפַּלֵּל לְפָנֶי מֶלֶךְ
מְלָכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא:



הַרְיֵנִי מִקְבַּל עָלֵי עֲצָמֵי לְאַהֲבָה כָּל אֶחָד בִּישְׂרָאֵל / רבינו מאיר

מסוק היסעור נחת במגרש הכדורגל הישן של בית"ר ירושלים,
ליד בית החולים שערי צדק, ומשם נלקחו הפצועים באמבולנס לחדר המיון.
המסוק נחת בליל שבת בשעה 17:00.
בבתי הכנסת שרו באותה שעה "ידיד נפש" או "לכה דודי".
לא פחות מחמישים אנשי רפואה בשכונות קריית משה, בית הכרם ובית ון
רצו מיד מבתי הכנסת וממקומות אחרים אל בית החולים,
בלא שאיש הספיק לקרוא להם. היו ממש צריכים אותם.
בגלל הפציעה הקריטית של הלוחמים שהייתה קריטית מאוד -
בני אלישע הגיע ללא דופק וללא הזרמת דם למוחו.
כל שביר שנייה היה קריטי.
שני רופאים שונים ניתחו את שתי רגליו בזמן אחד.
היו די רופאים כדי לעשות זאת גם לו וגם לשלושת חבריו.
| הרב יעקב מדן, שבנו אלישע איבד את שתי רגליו בקרב גבורה בעזה)

סדר הקרבנות עד ברוך שאמר, הוא בתיקון ועליית עולם העשיה [העולם השפל]

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, זָכְרָנוּ בְּזִכְרוֹן טוֹב מִלְּפָנֶיךָ ^{יעלה זכרוננו לטובה לפניך}
 וּפָקַדְנוּ בְּפָקַדְתָּ יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים ^{מְשֻׁמִּי שְׁמִי קָדָם}
 וּזְכַרְלָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֶהְבֵּת הַקְדָּמוֹנִים, ^{זכור לנו זכות אבותינו הראשונים} אֲבָרָהִם
 יִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ, אֶת־הַבְּרִית וְאֶת־הַחֶסֶד ^{שהבטחת לעשות לדוד} וְאֶת־
 הַשְּׁבוּעָה שֶׁנִּשְׁבַּעְתָּ לְאַבְרָהָם אָבִינוּ בְּהַר הַמֶּרְיָה, וְאֶת־הַעֲקֵדָה
 שֶׁעָקַד ^{שקשר} אֶת־יִצְחָק בְּנוֹ עַל גְּבִי הַמִּזְבֵּחַ כִּכְתוּב: ^{בְּתוֹרַתְךָ:}
 וַיְהִי אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה ^{לאחר ברית הברית לאבימלך}, וְהָאֱלֹהִים נִסָּה ^{העמיד בנסיין} אֶת־אַבְרָהָם,
 וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲבָרָהָם. וַיֹּאמֶר הֲנִי ^{אני טוֹב לְלֵל טוֹב שְׁתַּחֲוֶה עָלַי}: וַיֹּאמֶר קַח־נָא
 אֶת־בְּנֶךָ אֶת־יִחִידְךָ אֲשֶׁר־אַהְבָּתָ אֶת־יִצְחָק, וְלֶךְ־לְךָ אֶל־אַרְצֵי ^ה
 הַמֶּרְיָה, וְהַעֲלֵהוּ שָׁם לְעֹלָה ^{הקריבו לקרבן} עַל אֶחָד הַהָרִים אֲשֶׁר אָמַר אֱלֹהִי:
 וַיִּשְׁלַח ^{הקדים לקום} אֲבָרָהָם בֶּפֶקֶר וַיַּחֲבֹשׁ אֶת־חֲמֹרֹו ^{באֶהָר}, וַיִּקַּח אֶת־שְׁנֵי נַעֲרָיו
 אֹתוֹ וְאֶת יִצְחָק בְּנוֹ, וַיִּבְקַע עֵצִי עֹלָה ^{עצים העולים למזבח}, וַיִּקֶּם וַיֵּלֶךְ אֶל־הַמָּקוֹם
 אֲשֶׁר־אָמַר־לוֹ הָאֱלֹהִים: בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי, וַיֵּשֶׁא ^{הקבץ} אֲבָרָהָם אֶת־
 עֵינָיו ^ה: וַיֵּרָא אֶת־הַמָּקוֹם ^ה: מֶרְחָק: וַיֹּאמֶר אֲבָרָהָם אֶל־נַעֲרָיו,
 שְׁבוּ־לָכֶם פֹּה עִם־הַחֲמֹור, וְאֲנִי וְהַנֶּעֱר ^{יצחק} נִלְכָּה עַד־כֹּה ^{דרך מעט},
 וְנִשְׁתַּחֲוֶה ^{לפני ה'} וְנִשְׁבַּח אֱלֹהֵינוּ: וַיִּקַּח אֲבָרָהָם אֶת־עֵצִי הָעֹלָה, וַיִּשֶׁם
 עַל־יִצְחָק בְּנוֹ, וַיִּקַּח בִּידּוֹ אֶת־הָאֵשׁ וְאֶת־הַמַּאֲכָלֹת ^{הסבין}, וַיֵּלֶכְוּ
 שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו ^{בלב אחד בשמחה}: וַיֹּאמֶר יִצְחָק אֶל־אַבְרָהָם אָבִיו, וַיֹּאמֶר אָבִי,
 וַיֹּאמֶר הֲנִי ^{טוֹב וְיִסְוֹן לַעֲנֹת לְךָ} בְּנִי. וַיֹּאמֶר הִנֵּה הָאֵשׁ וְהָעֵצִים, וְאִנִּי הַשֹּׁה ^{המינע}
 לְעֹלָה: וַיֹּאמֶר אֲבָרָהָם, אֱלֹהִים יִרְאֶה־יְיָ לּוֹ הַשֹּׁה לְעֹלָה, בְּנִי.
 וַיֵּלֶכְוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו ^{בלב אחד בשמחה}: וַיָּבֹאוּ אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אָמַר־לוֹ הָאֱלֹהִים,
 וַיִּבֶן שָׁם אֲבָרָהָם ^ה אֶת־הַמִּזְבֵּחַ וַיַּעֲרֹךְ אֶת־הָעֵצִים, וַיַּעֲקֹד ^{וְקשר}

אֶת־יִצְחָק בְּנֹו, וַיֵּשֶׁם אוֹתוֹ עַל־הַמִּזְבֵּחַ מִמַּעַל^א לְעֵצִים: וַיִּשְׁלַח
 אֲבָרָהָם^ב «אֶת־יָדוֹ, וַיִּקַּח אֶת־הַמֶּאֱכָלֶת, לְשַׁחֵט אֶת־בְּנֹו: וַיִּקְרָא
 אֵלָיו מִלֵּאף יְהוָה מִן־הַשָּׁמַיִם, וַיֹּאמֶר^{בסודו} אֲבָרָהָם | אֲבָרָהָם. וַיֹּאמֶר
 הַגִּבִּי לְשִׁמְעוֹן^{אפילו מוס קטן}: וַיֹּאמֶר אֶל־תִּשְׁלַח יָדְךָ אֶל־הַצֶּעֳר^{לשוחטו}, וְאֶל־תַּעֲשֵׂה לוֹ
 מֵאוֹמָה^{אפילו מוס קטן} כִּי | עֵתָה יִדְעָתִי^{ונתפרסם לכל העולם} כִּי־יָרָא אֱלֹהִים^א «אֶתָּה, וְלֹא
 חֲשַׁכְתָּ^{קדושה} אֶת־בְּנֶךָ אֶת־יְחִידְךָ מִמֶּנִּי^{מלהקריבו}: וַיֵּשֶׂא אֲבָרָהָם אֶת־עֵינָיו^א
 וַיֵּרָא^{פתאום} וַהֲנֶה־עֹבֵד^{עובד קטני} אֵיל, אַחֵר^{ואחר כך ראה שהאיל} נֶאֱחָז בְּסִבְךָ^{האיל} בְּקֶרְנָיו, וַיִּלֶּךְ
 אֲבָרָהָם וַיִּקַּח אֶת־הָאֵיל, וַיַּעֲלֵהוּ לְעֹלָה תַּחַת בְּנֹו: וַיִּקְרָא
 אֲבָרָהָם שֵׁם־הַמָּקוֹם הַהוּא – יְהוָה | יֵרָאָה^{יבחר - להשירות שבינתו}, אֲשֶׁר יֹאמַר הַיּוֹם
 בְּחַר^{יאמור לימי הדורות} זֶה יְהוָה יֵרָאָה^{לעמו}: וַיִּקְרָא מִלֵּאף יְהוָה אֶל־אֲבָרָהָם, שְׁנִית
 מִן־הַשָּׁמַיִם: וַיֹּאמֶר^{המלאך} בִּי נִשְׁבַּעְתִּי, נֹאֵם־יְהוָה, כִּי יַעַן אֲשֶׁר
 עָשִׂיתָ אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה, וְלֹא חֲשַׁכְתָּ אֶת־בְּנֶךָ אֶת־יְחִידְךָ: כִּי־בָרַךְ
 אֲבָרְכְּךָ, וְהִרְבָּה אֲרִבָּה אֶת־זֶרְעֶךָ, כְּכֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם וְכִחוּל אֲשֶׁר
 עַל־שֵׁפֶת הַיָּם, וַיִּרְשׁ זֶרְעֶךָ אֶת שְׂעַר אֲרָץ^{ארץ} אֲבִיּוֹ: וְהִתְבָּרְכוּ בְּזֶרְעֶךָ
 כָּל גִּוְיֵי הָאָרֶץ, עֶקֶב^{בנסול ושקר על} אֲשֶׁר שָׁמַעְתָּ בְּקֹלִי: וַיֵּשֶׁב אֲבָרָהָם^{עם יצחק}
 אֶל־נַעֲרָיו, וַיִּקְמוּ וַיֵּלְכוּ יַחַד אֶל־בְּאֵר שָׁבַע, וַיֵּשֶׁב אֲבָרָהָם^{לעת עתה}
 בְּבֵאֵר שָׁבַע:

וְשַׁחֵט אוֹתוֹ עַל יָרֵךְ הַמִּזְבֵּחַ צַפְנָה לִפְנֵי יְהוָה, וּזְרָקוּ בְנֵי אַהֲרֹן
 הַכֹּהֲנִים אֶת־דָּמֹו עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאַל־יִבָּזְזוּ אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתִּתְּמַלֵּא רַחֲמִים
 עָלֵינוּ. וּבִכֵּן, בְּרַב רַחֲמֶיךָ תִּזְכֹּר לָנוּ עֲקֵדְתּוֹ שֶׁל יִצְחָק אֲבִינוּ
 בֶּן־אֲבָרָהָם אֲבִינוּ עָלֵינוּ הַשְּׁלוֹם, כְּאֵלוֹ אֶפְרָו צָבוּר^{סס} וּמִנָּח עַל גְּבִי
 הַמִּזְבֵּחַ, וְתַבִּיט בְּאֶפְרָו לְרַחֵם עָלֵינוּ, וּלְבַטֵּל מֵעָלֵינוּ כָּל־גְּזֵרוֹת

קִשּׁוֹת וְרַעוֹת, וְתִזְכְּנוּ לַחֲזוֹר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנַי, ^{קשורו עקדת יצחק} וְתִצְלִינוּ מִיֵּצֵר הָרַע וּמִכָּל־חַטָּא וְעוֹן, וְתֹאֲרִיךְ יְמֵינוּ בְּטוֹב וּשְׁנוֹתֵינוּ בְּנִעִימִים:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, כְּמוֹ שֶׁכָּבַשׁ ^{התגבר} אֲבֹרָהּם אֲבִינוּ אֶת־רַחֲמָיו ^{מבנו, כדי}

לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלִבֵּב שָׁלֵם, כֵּן ^[סדרה כנגד מדה] יִכְבְּשׁוּ רַחֲמֶיךָ

אֶת־פְּעֻסָּךְ ^{ידוהו רחמיך את, רצון עליי}, וַיִּגְלוּ רַחֲמֶיךָ עַל מַדּוּתֶיךָ ^{יתעוררו רחמיך ותתגברו על מדות דיןך}, וְתִתְנַהֵג

עִמָּנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּמִדַּת הַחֶסֶד וּבְמִדַּת הַרַחֲמִים, וְתִכְנַס לָנוּ ^{תשפוט אותנו}

לְפָנֶיךָ [»] מְשׁוֹרֵת הַדִּין, וּבְטוֹבְךָ הַגָּדוֹל יָשׁוּב ^{אחור} חֲרוֹן אַפָּךְ, מַעֲמֶךָ

וּמַעֲרִיךְ ^{משם ישראל ומירושלים} וּמֵאֲרָצְךָ וּמִגְּבֻלְתֶּךָ ^{מארץ הקודש ומגבול מקדשך}, וְקִים לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ

אֶת־הַדָּבָר שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ בְּתוֹרָתְךָ, עַל־יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדְּךָ כְּאָמֹר בְּתוֹרָה:

וְזָכַרְתִּי אֶת־בְּרִיתִי יַעֲקֹב ^{את הברית שמרתית עם יעקב להטיב לוועם}, וְאַף אֶת־בְּרִיתִי יִצְחָק, וְאַף

אֶת־בְּרִיתִי אֲבֹרָהּם אֶזְכֹּר, וְהָאָרֶץ אֶזְכֹּר ^{אזכור לשוב את ארץ ישראל שהייתה שומקום}: וְנֹאמַר:

וְאַף־גַּם־זֹאת ^{גם אם אביא הפרעתות הזאת} בְּהִיּוֹתֶם בָּאָרֶץ אֲיִבִּיהֶם, לֹא־מֵאֲסִתִּים ^{כל זאת גם}

וְלֹא־גַעְלִיתִים לְכָל־תֵּם לְהַפֵּר בְּרִיתִי אִתָּם ^{לא הפרתי בריתי לכלותם בכעסי, אלא יסרתים עד שיקנעו לבם}, כִּי אָנִי

יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם: וְזָכַרְתִּי לָהֶם בְּרִית רַאשֵׁינִים ^{עם השבטים [שלא אכלה ורעם]}, אֲשֶׁר

הוֹצֵאתִי־אֹתָם [»] מֵאֲרֶץ מִצְרַיִם לְעֵינֵי הַגּוֹיִם ^{למען יתקדש שמי} לְהִיּוֹת לָהֶם

לְאֱלֹהִים, אָנִי יְהוָה: וְנֹאמַר: וְשֵׁב יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת־שְׁבוּתְךָ ^{עם התעוררותה לחשונה}

וּרְחַמְךָ, וְשֵׁב וּקְבֹצְךָ מִכָּל־הָעַמִּים, אֲשֶׁר הִפִּיצְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ שָׁמָּה:

אִם־יִהְיֶה נִדְחָךְ בְּקִצֵּה הַשָּׁמַיִם ^{גם אם עם ישראל יהיה מפוזר בכל העולם}, מִשָּׁם יִקְבֹּצְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ

וּמִשָּׁם יִקְחֶךָ: וְהִבִּיאָךְ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־יִרְשׁוּ אֲבֹתֶיךָ,

וִירְשֶׁתָּהּ, וְהִיטִבְךָ, וְהִרְבֶּךָ ^{יותר} מֵאֲבֹתֶיךָ: וְנֹאמַר עַל יְדֵי נְבִיאָךְ: יְהוָה

חָנְנוּ לָךְ קוֹיָנוּ, הִיָּה זֶרַע לְבָקָרִים ^{תחזק אותם בבקר, כלומר בזמן זמנך}, אֶף־יִשְׁוּעֵתָנוּ בְּעַת

צָרָה: וְנֹאמַר: וְעַתָּה צָרָה הִיא לִיעֶקֶב, ^{לישראל} וּמִמֶּנָּה ^{מהצרה} יוֹשֵׁעַ: וְנֹאמַר: בְּכָל־צָרָתָם לוֹ צָר וּמִלֶּאךָ פָּנָיו הוֹשִׁיעֵם, בְּאַהֲבָתוֹ וּבְחַמְלָתוֹ הוּא גָּאֵלָם, וַיִּנְטָלֵם וַיִּנְשָׂאֵם ^{חוטמם} כַּל־יְמֵי עוֹלָם: ^{בכל: (יכון ל"ג הדורות)} וְנֹאמַר: מִי־אֵל כָּמוֹךָ (אל) נִשְׂא מִטְּלָם וּמִבְטָל עוֹן (רדום) בְּמִידָּה וְעִבֵּר ^(בכבדוּת) עַל־פְּשָׁע (וחנוּן) לְשָׂאֲרֵית נַחֲלָתוֹ (ארץ), לֹא־תַחְזִיק אוֹתוֹ לַעַד אָפוּ ^(אפים) בִּי־חֶפֶץ חֶסֶד הוּא (ורב חסד): יֵשׁוּב ^{סמקדם} וִירַחֲמֵנוּ (ואמֶת) יִכְבֹּשׂ עֲוֹנֵתֵינוּ (נוצר חסד), וְתִשְׁלִיךְ בְּמַצְלוֹת יָם כַּל־חַטָּאתָם: (לאלפים): תֵּתֶן אֱמֶת לִיעֶקֶב (נשאל עון) חֶסֶד לְאַבְרָהָם (ופשע), אֲשֶׁר־נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְתָּינוּ (וחטאָה) מִיְמֵי קֶדֶם (ונקֶה) בַּעֲקֻבָּה: וְנֹאמַר: וְהִבִּיאֹתִים אֶל־הָר קִדְשֵׁי בֵית הַמִּקְדָּשׁ וְשִׁמְחָתִים בְּבֵית־^{לעֲתִיד, את כלם} תַּפְלָתִי, עוֹלֵתֵיהֶם וּזְבִיחֵיהֶם לְרִצּוֹן עַל־מִזְבְּחִי כִּי בֵיתִי בֵּית־תַּפְלָה יִקְרָא לְכָל־הָעַמִּים ^{ולא רק, לישראל}:

אֱלֹהֵי דְבָרִים שְׂאִין לָהֶם שְׁעוֹר ^{קצוב מן: התורה} הַפֶּאֱהָ ^{פאת השדה} וְהַבְּכוֹרִים ^{לעניים} וְהָרִאיוֹן ^{המפנה להגיע לבית המקדש בחגים} וּגְמִילוֹת חֲסָדִים ^{שֶׁאֵדָם שֶׁשֶׁה בְּנוֹן} וְתַלְמוּד תוֹרָה: אֱלֹהֵי דְבָרִים שְׂאֵדָם עֲשֵׂה אוֹתָם וְאוֹכֵל מִפְּרוֹתֵיהֶם ^{מקבל שְׂכָרָם גַּם} בְּעוֹלָם הַהוּא, וְהִקְרֵן ^{ובכל זאת, השכר העשירי} קִיָּמָה לוֹ לְעוֹלָם הַבָּא, וְאֵלֹהֵי הֵן: כְּבוֹד אֲב וְאֵם, וּגְמִילוֹת חֲסָדִים, וּבִקּוּר חוֹלִים, וְהַכְנָסַת אוֹרְחִים, וְהַשְׁכָּמַת בֵּית־הַכְּנָסֶת, וְהַבָּאת שְׁלוֹם ^{השכנת שלום} בֵּין אָדָם לַחֲבֵירוֹ, וּבֵין אִישׁ לְאִשְׁתּוֹ, וְתַלְמוּד תוֹרָה ^{שְׂקִיל} כְּנֶגֶד כָּלֶם:

לְעוֹלָם ^{המידה} יִהְיֶה אָדָם יֵרָא שְׂמִים בְּסִתֵּר כְּבָגְלוֹי ^{ורא את ה' בצנועה, כמו בפרדקסיה}, וּמוֹדָה עַל־הָאֱמֶת ^{להודות על האמת} וְדוֹבֵר אֱמֶת בְּלִבּוֹ ^{שְׂפִיו וְלִבּוֹ שְׂוִים} וְיִשְׁפִּים וַיֵּאמֶר ^{יורה: ויתנוגד} רַבּוֹן הָעוֹלָמִים וְאֲדוֹנֵי הָאֲדוֹנִים, לֹא עַל־צִדְקָתֵינוּ אֲנִי־נִחוּן מִפְּיִלִּים תַּחְנוּגֵינוּ ^{שתעוררו} לִפְנֵיהֶם, כִּי ^{רַק} עַל־רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים ^{רַק}: אֲדֹנֵי שְׁמִעָה ^{התעניט}, אֲדֹנֵי סִלְחָה ^{להטאט}, אֲדֹנֵי הַקְּשִׁיבָה וְעֲשֵׂה ^{עוֹר לִנוֹ} אֶל־תֵּאָחֵר, עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ אֱלֹהֵי ^{ולא לטעננו} כִּי־שְׁמֶךָ נִקְרָא עַל־עִירְךָ ^{יְרוּשָׁלַיִם - עִיר הָאֱלֹהִים} וְעַל־עַמְּךָ: מִה־אֲנַחְנוּ ^{חשובים},

מִה־חֵינּוּ, מִה־חֲסִדְנּוּ, מִה־צְדָקוֹתֵינוּ, ^{הַמְשִׁיבִים} מִה־כֹּחֲנוּ, מִה־
גְבוּרַתְנוּ, מִה־נְאֻמָּר לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, הֲלֹא
כָּל־הַגְּבוּרִים כָּאֵין ^{כְּמוֹ אֵין, כְּמוֹ כְּלוֹם} לְפָנֶיךָ, וְאֲנָשֵׁי הַשָּׁם ^{הַחֲשׁוּבִים} כְּלֹא הָיוּ, וְחַכְמַיִם
כְּבִלֵּי מַדָּע, וְנְבוֹנִים כְּבִלֵּי הַשֶּׁכֶל ^{לְעוֹמְתָךְ}. כִּי כָל־מַעֲשֵׂינוּ תָּהוּ כְּלוֹם, וַיְמִי
חֵינּוּ הֶבֶל ^{לְפָנֶיךָ} ^{חַיִּים וְחַשְׁבִּים, חַיִּים לְכָל־לֵלוֹם, וְיִתְרוֹן הָאָדָם} «מִן־הַבְּהֵמָה אֵין ^{אֵינוֹ כְּלוֹם} כִּי
הֶכֶל הֶבֶל. לְבַד הַנֶּשֶׁמָה הַטְּהוֹרָה, שֶׁהִיא עֲתִידָה לִתֵּן ^{טוֹמֶת לְסִסָּר} דִּין
וְחִשְׁבוֹן לְפָנֶי כֶּסֶף כְּבוֹדֶךָ. וְכָל־הַגּוֹיִם כָּאֵין ^{הַגּוֹיִם וְחַשְׁבִּים, לְכָל־לֵלוֹם לְעוֹמְתָךְ} נִגְדָּךְ, שֶׁנֶּאֱמַר:
הֵן גּוֹיִם כְּמֶר מִדְּלִי ^{וְחַשְׁבִּים וְכִי כְּמוֹ טֶפֶף, הַנִּשְׁתַּפֵּט מִדְּלִי} וְכִשְׁחַק מֵאֲזֵנִים נִחְשָׁבוּ ^{וְחַשְׁבִּים לֵאמֹר, הַנִּשְׁחָק בְּמֵאֲזֵנִים}, הֵן אֵיִים
כִּדְּךָ יִטּוּל ^{יִשְׁלֹךְ: כַּאֲבֹק דֶּק}: אָבֵל אֲנַחְנוּ עִמָּךְ, בְּנֵי בְרִיתְךָ, בְּנֵי אֲבֹרָהם אֲהַבְּךָ
שֶׁנִּשְׁבַּעְתָּ לּוֹ בְּהַר הַמֹּרִיָּה, זֶרַע יִצְחָק עֲקֻדָּךְ ^{שְׁנַעֲקֻד לְמַעַן} שֶׁנֶּעֱקַד עַל־גִּבִּי
הַמְּזֻבַּח, עֲדַת יַעֲקֹב ^{שְׁנִקְרָא} «בֶּנֶךְ בְּכוֹרֶךָ, שֶׁמֵּאֲהַבְתָּךְ ^{הַגְּדוּלָּה} שֶׁאֲהַבְתָּ אוֹתוֹ
וּמִשְׁמַחְתָּךְ שֶׁשְׁמַחְתָּ בּוֹ קִרְאתָ אוֹתוֹ יִשְׂרָאֵל ^{[מִלְשׁוֹן שְׁרָרָה, מִתְרַיָּט] וַיִּשְׁרוּן [מִלְשׁוֹן שִׁירוֹת]}.

לְפִיכָךְ, אֲנַחְנוּ חֲתִיבִים לְהוֹדוֹת לָךְ וּלְשַׁבַּחְךָ וּלְפַאֲרֶךְ וּלְרוֹמְמָךְ,
וּלְתֵן שִׁיר שִׁבַּח וְהוֹדָאָה לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל, וְחֲתִיבִים אֲנַחְנוּ
לֹמַר לְפָנֶיךָ שִׁירָה בְּכָל־יוֹם תָּמִיד. אֲשֶׁרֵינוּ, מִה־טוֹב חֲלָקְנוּ,
וּמִה־נְעִים גּוֹרְלָנוּ, וּמִה־יָפָה מְאֹד יִרְשָׁתָנוּ. ^{וּבְנוֹסֵה} אֲשֶׁרֵינוּ, שֶׁאֲנַחְנוּ
מִשְׁפִּימִים וּמַעֲרִיבִים בְּבֵת־כְּנִסְיוֹת וּבְבֵת־מִדְרָשׁוֹת, וּמִיַּחֲדִים
שִׁמְךָ, בְּכָל־יוֹם תָּמִיד אוֹמְרִים פַּעַמִּים בְּאַהֲבָה:

שִׁמְעֵה יִשְׂרָאֵל, יְהוָה אֱלֹהֵינוּ ^{מִלְכֵנוּ וּמְנוֹרָגֵנוּ, הַמְשִׁיבֵנוּ עֲלֵינוּ בְּהִשְׁתַּחֲוֶה פְרִטִית}

יְהוָה אֶחָד ^{יָחִיד בְּעֶצְמוֹתוֹ, וְאֵין מִלְכּוֹ, שׁוֹלֵט בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ, וּמוֹשֵׁל בְּדִ רְחוֹת הָעוֹלָם}

בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ, לְעוֹלָם וָעֶד:

אם רואה שזמן קריאת שמע יעבור, יקרא את כל קריאת שמע.

אַתָּה הוּא אֶחָד קֹדֶם שִׁבְרָאתָ הָעוֹלָם, וְאַתָּה הוּא אֶחָד לְאַחַר
שִׁבְרָאתָ הָעוֹלָם. אַתָּה הוּא אֵל בְּעוֹלָם הָוָה, וְאַתָּה הוּא אֵל

בְּעוֹלָם הַבָּא, וְאַתָּה הוּא הַעוֹד, וְשְׁנוֹתֶיךָ לֹא יִתְמוּ לְעוֹלָם: קִדְשׁ שְׁמֶךָ
 בְּעוֹלָמְךָ עַל עַם מְקֻדְשֵׁי שְׁמֶךָ הַמוֹסְרִים וְנִפְשֵׁם, וּבִישׁוּעָתְךָ מִלְכְּנוּ תְרוֹם
 וְתַגְבִּיָּה קִרְבְּנוּ, וְתוֹשִׁיעֵנו בְּקִרְבֵּנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ הַמְקֻדָּשׁ.
 שְׁמוֹ בְּרָבִים כָּל־הָאֲמוּנוֹת:

אַתָּה הוּא יְהוָה הָאֱלֹהִים בְּשָׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתַּחַת,
 בְּשָׁמַיִ הַשָּׁמַיִם הַעֲלִיוֹנִים וְהַתַּחְתּוֹנִים. אַתָּה הוּא רֹאשׁוֹן
 קִדְשׁ, וְאַתָּה הוּא אַחֲרוֹן, וּמִבְּלַעֲדֶיךָ אֵין אֱלֹהִים. קִבֵּץ נְפֻצוֹת
 קִנְיֶיךָ אֶת כָּל מִי אֶתְּךָ וְדוּחָהּ אוֹתָךְ, מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ, יִפְּרִי וְיִדְעוּ כָּל־בָּאֵי
 עוֹלָם כִּי אַתָּה הוּא הָאֱלֹהִים לְבִדְךָ לְכָל מַמְלָכוֹת הָאָרֶץ הַעוֹלָם. אַתָּה
 עֲשִׂיתָ אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ, אֶת־הַיָּם וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־בָּם, וּמִי
 בְּכָל־מַעֲשֶׂה יְדֶיךָ בַּעֲלִיוֹנִים וּבַתַּחְתּוֹנִים שִׁיאֲמַר לְךָ מֶה־
 תַּעֲשֶׂה וּמֶה־תַּפְעֵל. אֲבִינוּ שְׁבַשְׁמִים חֵי וְקִיָּם, עֲשֵׂה עִמָּנוּ חֶסֶד
 בַּעֲבוּר בִּסְתָּה כְּבוֹד שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל בְּחֶסֶד הַגָּבוּר בְּדוֹ וְהַנּוֹרָא שֶׁנִּקְרָא עָלֵינוּ,
 וְקִיָּם־לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֶת־הַדָּבָר שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ עַל־יְדֵי צַפְנִיָּה
 חוֹזֶה, כְּאָמֹר: בָּעֵת הַהִיא בִּזְיוֹן אָבִיא אֶתְכֶם לָאָרֶץ יִשְׂרָאֵל, וּבָעֵת קִבֵּצִי
 אֶתְכֶם כְּשֶׁאֵבִיא אֶת כָּל־הָעָם לָאָרֶץ יִשְׂרָאֵל, כִּי־אֵז אֶתֶּן אֶתְכֶם לְשֵׁם הַיְּהוָה לְכֶם שֵׁם, תִּהְיֶה
 עִמִּי הָאָרֶץ, בְּשׁוּבִי כְּשֶׁאֲשׁוּב אֶת־שְׁבוּתֵיכֶם לְעִינֵיכֶם, אָמַר יְהוָה:

פְּרִשַׁת הַקִּרְבָּנוֹת

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתִּרְחַם עָלֵינוּ
 וְתִמְחַל לָנוּ אֶת־כָּל־חַטֹּאתֵינוּ, וְתִכַּפֵּר לָנוּ אֶת־כָּל־
 עֲוֹנוֹתֵינוּ, וְתִמְחַל וְתִסְלַח לְכָל־פְּשָׁעֵינוּ, וְשִׁתְּבִנָּה בֵּית־הַמִּקְדָּשׁ
 בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, וְנִקְרִיב לְפָנֶיךָ קָרְבֵּן הַתָּמִיד כָּל־יֹם שִׁיכַפֵּר בְּעַדְנוּ,
 כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב וְיִהְיֶה עָלֵינוּ בְּתוֹרַתְךָ עַל־יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדְּךָ, כְּאָמֹר:

❖ פְּרִשְׁת הַתְּמִיד ❖

כַּאֲשֶׁר קוֹרְאִים בְּסֶדֶר קִרְבָּנוֹת נֶחֱשֵׁב לָנוּ כְּאֵלוּ הַקְּרִבָּנוֹם, וְנִמְחָלִים לָנוּ עֲוֹנוֹתֵינוּ.

וַיֵּדְבָר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵּאמֹר: צוּ אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ
 אֲלֵהֶם, אֶת-קִרְבָּנֵי לַחֲמִי לְאִשֵּׁי רִיחַ נִיחָחִי ^{הַנָּתֵן עַל הָאֵשׁ לְנִסַּחַת רוּחַ לִקְדִּי} אֲשֶׁר תִּקְרִיבוּ
 לַהֲקָרִיב לִי בְּמוֹעֵדוֹ ^{לֵאמֹר}: וְאָמַרְתָּ לָהֶם, זֶה הָאִשָּׁה ^{קָרִיב תִּשְׁדֹּחַ} אֲשֶׁר תִּקְרִיבוּ
 לַיהוָה, כְּבָשִׂים בְּנֵי-שָׁנָה תְּמִימִם ^{לְלֹא מִזִּמָּה}, שְׁנַיִם לַיּוֹם ^{לְקָרְבָנוֹ} עֹלָה תְּמִיד ^{בְּכָל יוֹם}:
 אֶת-הַכֶּבֶשׂ אֶחָד תַּעֲשֶׂה בִּבְקָר, וְאֵת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין
 הָעֲרֵבִים: וְעִשְׂרִית הָאִיפָה סֹלֶת ^{חֲסִים} לְמִנְחָה, בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן כֶּתִית
 רְבִיעֵת הֶהָיִן: ^{הַקְרִיב} עֹלָתָ ^{כִּמוֹ זֹאת שֶׁהַקְרִיבָה} הָעֲשִׂיָּה בְּהָר סִינַי לְרִיחַ
 נִיחָח אִשָּׁה לַיהוָה ^{לְנִסַּחַת רוּחַ}: וְנִסְכּוֹ רְבִיעֵת הֶהָיִן לְכֶבֶשׂ הָאֶחָד, ^{קָרִיב תִּשְׁדֹּחַ}
 בִּקְדָּשׁ הַסֹּד נֶסֶךְ שֶׁכֶּר לַיהוָה: וְאֵת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה
 בֵּין הָעֲרֵבִים, כַּמִּנְחָת הַבֶּקָר וּכְנִסְכּוֹ תַעֲשֶׂה, אִשָּׁה רִיחַ נִיחָח לַיהוָה:
 אֵתָּה הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ שֶׁהַקְטִירוֹ אֲבוֹתֵינוּ לְפָנֶיךָ אֶת-קִטְרֶת
 הַסַּמִּים ^{הַמְרִיבָת שְׁמִירָה בְּשִׁטְמִים}, בְּזִמְן שְׁבִית-הַמִּקְדָּשׁ ^{הָיָה} קָיָם, כַּאֲשֶׁר צִוִּיתָ
 אוֹתָם עַל-יַד מֹשֶׁה גְּבִיאֶךָ, כִּפְתּוּב ^{שֶׁעַל הָאֲפֻרְסָנוֹ} « בְּתוֹרָתְךָ: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-
 מֹשֶׁה, קַח-לֶךָ סָמִים שְׁנֵי בָשִׂים, נֹטָף ^{שֶׁעַל הָאֲפֻרְסָנוֹ} וּשְׁחַלְתָּ ^{צִפּוֹן} וְחִלְבֶּנָה ^{שֶׁעַל שְׂרִירָתוֹ} סָמִים

קורבנות



השראה

הקורבנות הם עולם רחוק עבורנו, ובכל זאת ננסה לדמיין:

איזו מתנה היינו רוצים לתת למישהו שאנחנו הכי אוהבים?

איך היינו רוצים להתקרב אליו, למי שנתן לנו ולבריאה כולה חיים?

כל דבר שהוא פחות מהחיים עצמם נראה לא ראוי.

העוצמה הזו מולידה את הרצון להקריב קורבן.

אנחנו רחוקים מהעוצמה וגם מהקורבן, אבל אולי הבעיה גם אצלנו...

נבקש לעבור מעולם שחור-לבן, לחיים בעולם של צבעים.

וּלְבִנָּה וְכָה, בְּדַבַּר יְהוָה: וְעָשִׂיתָ אֵת־הַקְטָרֹת, רֶחֶק
 מִעֲשֵׂה הַרְקָח, מִעֲרֹבֶת וּמִתְשֵׁה, מִמְּלָחָה טָהוֹר קָדֹשׁ: וְשַׁחֲקֵת מִמֶּנָּה הַדָּקָה
 וְנִתְתָּה מִמֶּנָּה, עַל הַמִּזְבֵּחַ לְפָנֶיךָ הָעֶדְתָּ, בְּאֵהֶל מוֹעֵד, אֲשֶׁר
 אֵנִי עֹשֶׂה לְךָ שָׁמָּה, קָדֹשׁ קָדָשִׁים תִּהְיֶה לָּכֶם: וְנֹאמַר: וְהַקְטִיר
 עָלֶיךָ אֶהְיֶה, אוֹ בְנֵי קְטָרֹת סֹמִימִים, בִּבְקָר בִּבְקָר, בְּהִיטְבוּ אֶת־הַנֶּחֱרֹת
 יְקַטִּירְנָה, כְּשֶׁמִּנְחָה אֵת כֹּסֵיטָה, הַשֶּׁמֶן בְּמִנְחָה, יְקַטִּיר חֲצִי מִנָּה: וּבִהְעֵלֶת אֶהְיֶה אֶת־הַנֶּחֱרֹת בֵּין הָעֲרִבִים
 יְקַטִּירְנָה, אֶת־הַחֲצִי הַשֵּׁנִי, קְטָרֹת » תָּמִיד יְקַטִּיר לְפָנֶיךָ יְהוָה לְדֹרֹתֵיכֶם:
 תִּנְּנוּ רִבְנָן: פֶּטוּם הַקְטָרֹת כִּיצַד, תִּיָּשֶׂה וּתְקוּן הַקְטָרֹת? שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וּשְׁשִׁים
 וּשְׁמוֹנֶה מֵנִים הֵיוּ בָּהּ, שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וּשְׁשִׁים וְחֲמִשָּׁה כְּמִנְיָן
 יָמוֹת הַחֹמֶה, מִנָּה בְּכָל־יוֹם, מִחֲצִיתוֹ שֶׁל בִּבְקָר וּמִחֲצִיתוֹ הַשֵּׁנִי בְּעֶרְבֹה.



קורבן תמיד. סיפור אל גבורה ואומץ

אלחנן היה בחור חכם מאוד, הוא גם עשה דברים מיוחדים מאוד בארגון הביון הישראלי: המוסד, מותר לנו היום להגיד את זה.
 הם (אלחנן ואחיו מנחם) הבינו שיש צורך ופשוט אמרו:
 יאללה, נסעִים, צריך לעזור.
 בלשון מפקדים אחרים שהיו שם, הם היו ה"גייס צ'יינג'ר",
 הם הצליחו למצוא שם ג'יפ ממוגן נטוש שהיה מחורר ממקלעים,
 והתחילו לעבור בית אחרי בית, לחלץ אנשים לפי קריאות.
 ככה הם עברו במשך 14 שעות.
 חשוב לי להגיד: זה ממש לא היה שואה,
 כי העם היהודי כבר לא חסר אונים, ואנשים - לא רק הילדים והנכד שלי,
 גם כיתות הכוננות והלוחמים - באו ומסרו את נפשם,
 והיה להם נשק, והיה להם עם מה להילחם,
 גם אם הכוחות לא היו שווים.
 שואה זה לא, אבל נאצים היו שם.
 זו אחת ממלחמות האין־ברירה הכי גדולות שהיו לנו,
 ומה לעשות? נשלם את המחיר, ונסה לאסוף את השברים.

| הרב בני קלמזון, ששכל את בנו אלחנן ז"ל, לאחר שהציל יחד עם אחיו ואחיינו עשרות תושבים בקיבוץ בארי

וּשְׁלֹשָׁה מִנִּים יִתְּרִים, שְׁמֵהֶם ^{מתוך הג' מנים} "מִכְנִים כֹּהֵן גָּדוֹל ^{לקדש, הקוֹנֵן שִׁימָה}, וְנוֹטֵל מֵהֶם" ^{מלא חפציו ביום הכפורים, וכן מחזירין פעם נוספת} לַמַּכְתָּשֶׁת בְּעָרֵב יוֹם הַכַּפּוּרִים ^{לשחוק אותן, דק יותר}, כְּדֵי לָקִיִּם ^{מַצּוֹת דָּקָה מִן הַדָּקָה} וְאַחַד עֶשְׂרֵה סִמָּנִים הָיוּ בָּהּ, וְאֵלּוּ הֵן: ^(טוב לספור אותם עם האצבעות) א הַצָּרִי, ב וְהַצָּפָרָן ^{השחלת, ג והחלפנה, ד והלבונה} מִשְׁקַל שְׁבַעִים ^{שש, עשירי} שְׁבַעִים ^{מור} מִזֶּה, וּקְצִיעָה ^{בשמים, י} עֶשְׂרִי ^{שש, יא קנמון} וְשִׁבְלֵת גֵּרֵד ^{שם, ח וּכְרָכֶם} עֶשְׂרִי ^{מִשְׁקַל} כֵּל אֶחָד שֵׁשֶׁה עֶשְׂרִי, שֵׁשֶׁה עֶשְׂרִי מִנֵּה. ט [ה]קִשְׁט ^{מִן עֵץ קֶסֶף} שְׁנַיִם עֶשְׂרִי ^{מִנֵּה}, כ קְלוּפָה ^{קלפת מִנִּים, יא קנמון} שְׁלֹשָׁה ^{קלפת עֵץ} קְנָמוֹן ^{עֵץ}. יא קְנָמוֹן ^{עֵץ} תִּשְׁעָה. בּוֹרִית כְּרִשִּׁינָא ^{מִן עֵשֶׂב} תִּשְׁעָה קִבִּין. יֵין קְפָרִיסִין סְאִין תֵּלֶת וּקִבִּין תֵּלֶת, וְאִם לֹא מִצָּא יֵין קְפָרִיסִין, מִבִּיא חֲמֵר חֲדָר עֲתִיק. מֶלַח סְדוּמִית רִבֵּעַ ^{רִבֵּעַ, הֶקֶב} מַעֲלָה עֲשֹׂן כָּל־שְׁהוּא. רַבִּי נֹתָן הַבְּבִלִי אוֹמֵר: אֵף כִּפַּת הַיִּרְדֵּן ^{עֶשֶׂב בְּשֶׁפֶת הַיִּרְדֵּן} כָּל־שְׁהִיא. אִם נֹתָן בָּהּ דְּבִשׁ פֶּסֶלָה ^{מִלֹּקֶטֶרִיָּה}, וְאִם חֹסֶר אַחַת מִכָּל־סִמָּמָנֶיהָ

חֵיב מִיתָה: ^{אִם הִחֲסִיר הַשְּׁעוּר מִכֵּל אֶחָד עֶשְׂרִי הַסִּמָּנִים}

רִבִּין שְׁמַעוֹן בֶּן־גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר: הַצָּרִי אֵינוֹ אֶלָּא שָׂרָף הַנוֹטֵף מַעְצֵי הַקֶּטֶף ^{הַמִּפְרִיטִין}. בּוֹרִית כְּרִשִּׁינָא לָמָּה הִיא בָּאָה? כְּדֵי לְשַׁפּוֹת ^{לַחֲצוּצָה} בָּהּ אֶת־הַצָּפָרָן כְּדֵי שֶׁתִּהְיֶה נְאֻחָה. יֵין קְפָרִיסִין לָמָּה הוּא בָּא? כְּדֵי לְשַׁרְוֹת בּוֹ אֶת־הַצָּפָרָן, כְּדֵי שֶׁתִּהְיֶה עֲזָה ^{חֲזָקָה בְּרוּחַ שֶׁלֶּה}. וְהֵלֵא ^{בִּים מִים} מִי רִגְלִים יָפִין לָהּ ^{לְרִחֲוָה}. אֶלָּא שְׂאִין מִכְנִיסִין מִי רִגְלִים בְּמַקְדָּשׁ מִפְּנֵי הַכְּבוֹד:

תַּנְיָא, רַבִּי נֹתָן אוֹמֵר: כְּשֶׁהוּא שׁוֹחֵק אוֹמֵר ^{הַמִּטְעָה עָלָיו} הִדֵּק הֵיטֵב, הֵיטֵב הִדֵּק, מִפְּנֵי שֶׁהָקוֹל יִפֹּה לְבִשְׁמִים ^{מוֹעֵל לְנִחוּחַ הַבְּשָׂמִים}. פֶּטְמָה לַחֲצִאִין ^{אִם תִּקּוּ וְהָיוּ לְקִטְרֹת חֲדָי כְּמוֹת} כְּשֶׁרָה, אֲבִל לְשִׁלִּישׁ וּלְרִבִּיעַ לֹא שְׁמַעְנוּ ^{אִם דְּשָׁרָה}. אֲמַר ^{לְשַׁעוּרִי} רַבִּי יְהוּדָה: זֶה הַכָּבֵל ^{הַמְּדַתָּה} אִם כְּמַדְתָּה ^{אִם לִכְחַ הַסִּמָּנִים בִּישׁוֹ שִׁוּשׁ לִפְנֵי עֶרְוָה} – כְּשֶׁרָה לַחֲצִאִין ^{כִּשְׁפָטִים} וְאִם חֹסֶר אַחַת מִכָּל־סִמָּמָנֶיהָ ^{רַק חֲצִיָּה} – חֵיב מִיתָה:

תַּנִּי בַר קַפְרָא: אַחַת לְשָׁשִׁים אוֹ לְשִׁבְעִים שָׁנָה הִיְתָה בָּאָה שֶׁל
 שִׁירִים לַחֲצֹאִין ^{הָיְתָה מִסְתַּכֶּמֶת הַמּוֹת הַשּׁוֹדֵפֶת לַחֲצִי שְׁעוֹר}. וְעוֹד תַּנִּי בַר קַפְרָא: אֱלוֹ הָיָה
 נוֹתֵן בָּהּ קָרְטוּב ^{בְּקִטְרֵת מִדָּה קִטְרֵה} שֶׁל דְּבֶשׁ, אֵין אָדָם יָכוֹל ^{לְעֵמֶד מִפְּנֵי רִיחָה} לְעֵמֶד מִפְּנֵי רִיחָה
 וְלָמָּה אֵין מְעַרְבִין בָּהּ דְּבֶשׁ? מִפְּנֵי שֶׁהַתּוֹרָה אָמְרָה: כִּי כָל-שָׂאֵר
 וְכָל-דְּבֶשׁ לֹא-תִקְטִירוּ מִמֶּנּוּ אִשָּׁה לִיהוָה ^{קָרָן הַנִּשְׁעָן לָהּ}: יְהוָה צְבָאוֹת
 עִמָּנוּ, מִשְׁגֵּב-לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֵלָה ^{לְשֵׁלֶם}: יְהוָה צְבָאוֹת, אֲשֶׁר־יְאֹדֵם
 בְּטַח בָּךְ: יְהוָה הוֹשִׁיעָה, הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם-קִרְאָנוּ ^{אֵלָיו}: וְעַרְבָה ^{תַּעֲנֵם}
 לִיהוָה מִנַּחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלַיִם, כִּימֵי עוֹלָם ^{כִּימֵים רָאשׁוֹנִים} וּכְשָׁנִים קִדְמָנוּת:

❖ סדר המערכה ❖

אַבִּי, הוּהוּ מְסִדֵּר סֹדֶר הַמַּעֲרָכָה ^{מִנְּה סֹדֶר הַעֲבוּדָה בְּבֵיתֵנוּ} מִשְׁמָא דְגִמְרָא ^{סִדּוּר הַמַּעֲרָכָה שֶׁל עֲצִים הַגְּדוּלָּה}
 וְאַלְבָּא ^{וְכַדְעוּת} דְּאַבָּא שְׂאוּל. מַעֲרָכָה גְּדוּלָּה ^{סִדּוּר הַמַּעֲרָכָה שֶׁל עֲצִים הַגְּדוּלָּה}
 קוֹדֶמֶת לַמַּעֲרָכָה שְׁנִיָּה שֶׁל קְטָרֶת, וּמַעֲרָכָה שְׁנִיָּה שֶׁל קְטָרֶת
 קוֹדֶמֶת לַסִּדּוּר שְׁנֵי גְזִירֵי-עֲצִים ^{שְׁמוֹסִיפִים לַמַּעֲרָכָה הַגְּדוּלָּה} וְסִדּוּר שְׁנֵי גְזִירֵי-עֲצִים
 קוֹדֶם לְדִשּׁוֹן מִזְבֵּחַ הַפְּנִימִי ^{לְהִסִּית הָאֵפֶר מִטּוֹבָח הַקְּטָרֶת שְׁבִיחָל}, וְדִשּׁוֹן מִזְבֵּחַ הַפְּנִימִי קוֹדֶם
 לְהִטְבַּת חֵמֶשׁ גִּרוֹת ^{לִקְוֹ וְתַקּוֹן חֵמֶשׁ הַנְּבִיעִים שֶׁבִּמְנוּחָה} וְהִטְבַּת חֵמֶשׁ גִּרוֹת קוֹדֶמֶת לְדֵם
 הַתָּמִיד, וְדֵם הַתָּמִיד קוֹדֶם לְהִטְבַּת שְׁתֵּי גִרוֹת, וְהִטְבַּת שְׁתֵּי גִרוֹת
 קוֹדֶמֶת לְקְטָרֶת, וְקְטָרֶת לְאַבְרִים ^{לְהַקְרִיב אֲבֵיר הַתָּמִיד}, וְאַבְרִים לְמִנְחָה ^{שֶׁל סֵלֶת}
 וּמִנְחָה לְחֻבְתִּין ^{שֶׁל כֶּהֱנָה דְּגוּלָּה}, וְחֻבְתִּין לְנִסְכִּין ^{שֶׁל יוֹ}, וְנִסְכִּין לְמוֹסָפִין ^{לְקִרְבָּנוֹת הַמוֹסָפִין}
 וּמוֹסָפִין לְבִזְיָכִין ^{שֶׁל לְבִנְיָה}, וּבִזְיָכִין קוֹדֶמֶת לְתָמִיד שֶׁל בֵּין-הָעֶרְבִים,
 שְׁנֵאֲמַר: וְעַרְףַּ עָלֶיהָ הַעֲלָה, וְהַקְטִיר עָלֶיהָ חֲלָבֵי הַשְּׁלָמִים: עָלֶיהָ
 הַשְּׁלֵם כָּל-הַקְּרָבָנוֹת כָּלָם ^{עַל עוֹלֹת הַבָּקָר הַשְּׁלֵם לְהַקְרִיב: כָּל הַקְּרָבָנוֹת וְלֹא עַל שֶׁל עֶרֶב}

אַנָּא ה' בְּכַחַת, גְּדֹלַת יְמִינְךָ, תִּתִּיר צָרוֹרָה: ^{תִּתִּיר מִטְּאִרְהָה הָאֲמִצָּה הַלְטוּדָה בְּגוֹלָתָה}
 קִבֵּל רִנָּת תַּפְלָת, עֲמֹךְ. שְׁגִבְנוּ וְרִמְסֵנוּ, טַהֲרֵנוּ הַבּוֹרָא: ^{קִרְ"ע שֶׁט"ן}
 נָא גְבוּר, דּוֹרְשֵׁי ^{הַמְבַשְּׂקִים וְהַמְסִירִים} יַחֲוֹדְךָ, כְּבַבְתָּ שְׁמֵרָם: ^{עֲנֵה יכ"ד יכ"ש}

בָּרַכְם טַהֲרֶם, רַחֲמֵי צְדָקָתְךָ, תַּמִּיד גַּמְלֶם: (בט"ר צת"ג)
 חֲסִין קָדוֹשׁ, בָּרַב בְּגִדל מִדֹּת טוֹבָה, נִהַל תִּנְיָה עֲדָתְךָ: (חק"ב טו"ט)
 יָחִיד גֹּאֵה הַמִּתְנַאֵה, לְעֵמֶךָ פָּנָה, שֶׁל זֹכְרֵי קִדְשָׁתְךָ: (יג"ל פז"ק)
 שְׁוַעֲתֵנו תַּפְלִתֵנו קַבֵּל, וּשְׁמַע צַעֲקֹתֵנו, יוֹדַע תַּעֲלוּמוֹת שְׁבִלְבֵנו: (שק"ו צ"ה)

בלחש: בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ, לְעוֹלָם וָעֶד:

רַבּוֹן הָעוֹלָמִים, אַתָּה צוִּיתָנוּ לְהִקְרִיב קֶרֶבן הַתַּמִּיד בְּמוֹעֵדוֹ,
 לְהַלִּיזוֹת כֹּהֲנִים בַּעֲבוּדָתָם ^{בהקרבת הקרבנות} וְלוֹיִם בְּדוּכָנָם וַיִּשְׂרָאֵל
 בְּמַעֲמָדָם ^{שנעמדו בעת ההקרבה}. וְעַתָּה בַּעֲוֹנוֹתֵינוּ יִשְׂאָר ^{חַרַב} « » בֵּית־הַמִּקְדָּשׁ, וּבִטֹּל
 הַתַּמִּיד, וְאֵין לָנוּ לֹא כֹהֵן בַּעֲבוּדָתוֹ ^{במקדש}, וְלֹא לוֹיִ שֹׁרֵי בְּדוּכָנוּ, וְלֹא
 יִשְׂרָאֵל בְּמַעֲמָדוֹ. וְאַתָּה אֲמַרְתָּ: וּנְשַׁלְּמָה פְּרִים

שְׁפָתֵינוּ ^{שנתן לשלם תמורת הקרבנות ע"י אמירת פרשיותיהם}

לָכֵן, יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאַלֵּהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁיְּהֵא שִׁיחַ
 שְׁפָתוֹתֵינוּ זֶה ^{אמירת פרשת התמיד הזו} חָשׁוּב וּמִקְבֵּל וּמִרְצָה לְפָנֶיךָ, כְּאֵלוֹ
 הִקְרַבְנוּ קֶרֶבן הַתַּמִּיד בְּמוֹעֵדוֹ ^{בבקר ובערב}, וְעַמְדָנוּ עַל מַעֲמָדוֹ ^{בשעת הקרבנות}. כִּמוֹ
 שְׁנֵאמַר: וּנְשַׁלְּמָה פְּרִים שְׁפָתֵינוּ.

וְנֵאמַר: וּשְׁחַט אֹתוֹ עַל יָדֶךָ הַמִּזְבֵּחַ צִפְנָה לְפָנֶי יְהוָה ^{ישחט העולה בצפון המזבח בפתח המקדש}.
 וּזְרָקוּ בְּנֵי אֹהֶלן הַכֹּהֲנִים אֶת־דָּמֹו עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב
 וְנֵאמַר: זֹאת הַתּוֹרָה ^{כלל הדברים} לַעֲלֹה לַמִּנְחָה וּלְחַטָּאת וּלְאֵשִׁם
 וּלְמִלּוּאִים וּלְזִבְחַ הַשְּׁלָמִים:

א. אֵיזוֹהוּ מְקוֹמָן שֶׁל זְבָחִים ^{היון מקום שחיטתן ואכילתן של הקרבנות}? קִדְשֵׁי קִדְשִׁים ^{חטאת עולה וכו'} שְׁחִיטָתָן
 בַּצֶּפֶן ^{של עזרה}. פֶּר וּשְׁעִיר ^{שהם החטאות} שֶׁל יוֹם הַכַּפּוּרִים – שְׁחִיטָתָן בַּצֶּפֶן,
 וְקָבִיל דָּמָן בְּכָלִי שֶׁרֶת בַּצֶּפֶן, וְדָמָן טְעוֹן הִזְיָה עַל בֵּין הַבָּדִים
 וְעַל הַפְּרָכָת וְעַל מִזְבֵּחַ הַזֶּהָב ^{של קשרת}. מִתְנַה ^{הזיה} אַחַת מֵהֶן מַעֲכָבֶת
 הַכֶּפֶר ^{מול מוטות ארון הקודש}. שְׂיִירֵי הָדָם הִיָּה שׁוֹפֵךְ עַל יְסוֹד מַעֲרַבִי שֶׁל מִזְבֵּחַ הַחִיצוֹן

על החלק התחתון של המזבח במערכב. ^{השירים ליוסוד} אם לא נתן לא עֲכַב ^{הקפורה:} ב. פָּרִים הַנְּשָׂרָפִים וּשְׁעִירִים הַנְּשָׂרָפִים – שְׁחִיטָתָן בַּצָּפוֹן, וְקִבּוּל דָּמָן בְּכָלִי שָׂרֵת בַּצָּפוֹן, וְדָמָן טָעוֹן הָיָה עַל ^{נגד} הַפְּרָכָת וְעַל מִזְבַּח הַזֶּהָב ^{על מזבח הקטרת}. מִתְּנָה ^{הנה} אֶתְּ אֶתְּ מִהֵן מִעֲכָבֶת ^{הקפורה}. שְׁיָרֵי הָדָם הָיָה שׁוֹפֵךְ עַל יְסוּד מַעֲרָבִי שֶׁל מִזְבַּח הַחִיצוֹן. אם לא נתן ^{השירים ליוסוד} לא עֲכַב ^{הקפורה}. אֵלֹו וְאֵלֹו נְשָׂרָפִין בְּבֵית הַדָּשֵׁן: ג. חֲטָאת הַצָּבוּר וְהַיָּחִיד ^{המקפורה על שגגות}. אֵלֹו הֵן חֲטָאת הַצָּבוּר: שְׁעִירֵי ^{המוספים של} רָאשֵׁי חֳדָשִׁים וְשֶׁל מוֹעֲדוֹת – שְׁחִיטָתָן בַּצָּפוֹן, וְקִבּוּל דָּמָן בְּכָלִי שָׂרֵת בַּצָּפוֹן, וְדָמָן טָעוֹן אַרְבַּע מִתְּנוֹת ^{ד' תזיות} עַל אַרְבַּע קָרְנוֹת. כִּיצַד ^{טותן} עֲלָה בַּכֶּבֶשׂ ^{המתנות עליו דרך שפוע המזבח} וּפָנָה לְסוּבָב ^{לכלייה המקפת המזבח}, וּבָא לוֹ לְקָרֵן דְּרוּמִית מְזֻרְחִית, מְזֻרְחִית צְפוֹנִית, צְפוֹנִית מַעֲרָבִית, מַעֲרָבִית דְּרוּמִית. שְׁיָרֵי הָדָם הָיָה שׁוֹפֵךְ עַל יְסוּד הַדְּרוּמִי ^{של מזבח}, וְנֹאכְלִין לְפָנִים ^{בכל אופני המאכל [צלי או מבושלי]} “מִן הַקְּלָעִים ^{בתוך חצר המשיכן}, לְזִכְרֵי־כֹהֲנָה, בְּכָל־מֶאֱכָל ^{ליום ולילה עד־חצות הלילה:} ד. הָעֵלָה – גַּם הִיא קֹדֶשׁ קָדָשִׁים. שְׁחִיטָתָהּ בַּצָּפוֹן, וְקִבּוּל דָּמָה בְּכָלִי שָׂרֵת בַּצָּפוֹן, וְדָמָה טָעוֹן שְׁתֵּי מִתְּנוֹת ^{כ' תזיות} שֶׁהֵן אַרְבַּע, וּטְעוּיָהּ הַפֶּשֶׁט וְנִתּוּחַ וְכֻלִּיל לְאֲשִׁים: ה. זִבְחֵי שְׁלָמֵי צָבוּר ^{שני כבשי עזרת} וְאֲשָׁמוֹת. אֵלֹו הֵן אֲשָׁמוֹת: אֲשֶׁם גִּזְלוֹת, אֲשֶׁם “מַעֲלֹוֹת, אֲשֶׁם שִׁפְחָה חֲרוּפָה, אֲשֶׁם נִזִּיר, אֲשֶׁם “מִצּוֹרַע, אֲשֶׁם תָּלוּי – שְׁחִיטָתָן בַּצָּפוֹן, וְקִבּוּל דָּמָן בְּכָלִי שָׂרֵת בַּצָּפוֹן, וְדָמָן טָעוֹן שְׁתֵּי מִתְּנוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע, וְנֹאכְלִין לְפָנִים ^{מִן הַקְּלָעִים} “מִן הַקְּלָעִים, לְזִכְרֵי־כֹהֲנָה, בְּכָל־מֶאֱכָל, לְיוֹם וּלְיֵלָה עַד־חֲצוֹת: ו. ^{דור} הַתּוֹדָה וְאֵיל נִזִּיר ^{שני כבשי חם וְשני נזירותו} קֹדָשִׁים קָלִים. שְׁחִיטָתָן בְּכָל־מָקוֹם בְּעֶזְרָה, וְדָמָן טָעוֹן שְׁתֵּי מִתְּנוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע, וְנֹאכְלִין בְּכָל־הָעִיר, לְכָל־אָדָם, בְּכָל־מֶאֱכָל, לְיוֹם וּלְיֵלָה עַד־חֲצוֹת. הַמּוֹרֶם “מֵהֶם פְּיוּצָא בָּהֶם אֵלָא ^{ד'ו' החלקים הנותרים לכוון ד'ו' הקורבן עצמו} שֶׁהַמּוֹרֶם נֹאכָל “לְכַהֲנִים לְנִשְׁיָהֶם וּלְבָנֵיהֶם

וּלְעַבְדֵיהֶם בְּלִבָּד: ז. ^{קרבו} שְׁלָמִים קָדָשִׁים קָלִים. שְׁחִיטָתָן בְּכָל־מָקוֹם
 בַּעֲזָרָה, וּדְמֵן טָעוֹן שְׁתֵּי מִתְנוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע, וְנִיָּאכְלִין בְּכָל־הָעִיר,
 לְכָל־אָדָם, בְּכָל־מָאכָל, לְשָׁנֵי יָמִים וְלִילָה אֶחָד. הַמּוֹרֶם ^{מֵהֶם} «מֵהֶם
 כִּיּוֹצֵא בָהֶם, אֲלֵא שֶׁהַמּוֹרֶם נֶאֱכָל» לְכַהֲנִים לְנִשְׁיָהֶם וּלְבָנֵיהֶם
 וּלְעַבְדֵיהֶם בְּלִבָּד: ח. הַבְּכוֹר ^{פֶּטֶר וְחֵם} וְהַמַּעֲשֹׂר ^{בַּחֲקֹה} וְהַפֶּסֶח קָדָשִׁים קָלִים.
 שְׁחִיטָתָן בְּכָל־מָקוֹם בַּעֲזָרָה, וּדְמֵן טָעוֹן מִתְנָה אַחַת ^{בְּלִבָּד}, וּבְלִבָּד
 שְׁתֵּיתָן כְּנֶגֶד הִסּוּד ^{שֶׁל הַמּוֹבָח}. שְׁנָה בְּאֲכִילָתָן: הַבְּכוֹר נֶאֱכָל ^{לְכַהֲנִים},
 וְהַמַּעֲשֹׂר ^{בַּחֲקֹה} לְכָל־אָדָם, וְנִיָּאכְלִין בְּכָל־הָעִיר, בְּכָל־מָאכָל, לְשָׁנֵי
 יָמִים וְלִילָה אֶחָד. הַפֶּסֶח אֵינוֹ נֶאֱכָל אֲלֵא בְלִילָה, וְאֵינוֹ נֶאֱכָל אֲלֵא
 עַד־חֲצוֹת, וְאֵינוֹ נֶאֱכָל אֲלֵא לְמַנּוּיֹ ^{שְׁנוּמֵת עָלָיו מִרְאֵשׁ}, וְאֵינוֹ נֶאֱכָל אֲלֵא צָלִי:
 רַבִּי יִשְׁמַעֵאל אוֹמֵר: בְּשָׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה מִדּוֹת הַתּוֹרָה נִדְרָשֶׁת ^{הַתּוֹרָה מִתְפַּרְשֶׁת: בִּי"ג דְּרָכִים}:
 א. מִקָּל וְחֹמֶר ^{לְסוּד מִדְּבַר קָל לְחֹמֶר}, ב. מִגְזָרָה שְׁוֹת ^{מִסּוּלָה זִקְקָה}, ג. מִבְּנִין אָב וְכַתּוּב
 אֶחָד, וּמִבְּנִין אָב וּשְׁנֵי כְּתוּבִים, ד. מִפְּלֹל וּפְרָט, ה. מִפְּרָט וּכְלָל,
 ו. פְּלֹל וּפְרָט וּכְלָל – אִי אֵתָה דִּין ^{מִדְּבָר} אֲלֵא כַּעֲזִין הַפְּרָט, ז. מִפְּלֹל
 שֶׁהוּא צָרִיךְ לְפְרָט, וּמִפְּרָט שֶׁהוּא צָרִיךְ לְכָלֹל ^{שׁוּבָאֵר אוֹתוֹ}, ח. וְכָל־דְּבַר
 שֶׁהִיא בְּכָלֹל וַיֵּצֵא מִן־הַפְּלֹל ^{לְלַמֵּד} – לֹא לְלַמֵּד עַל עֲצָמוֹ יֵצֵא,
 אֲלֵא לְלַמֵּד עַל־הַפְּלֹל פְּלוֹ יֵצֵא. ט. וְכָל־דְּבַר שֶׁהִיא ^{יָכוֹל לְהִסְטֵד} בְּכָלֹל,
 וַיֵּצֵא ^{מִן הַפְּלֹל} לְטָעוֹן טָעוֹן אַחֵר שֶׁהוּא כְּעֵנִינוֹ ^{לְדוֹן דִּין שׁוֹנֵה בַּמִּקְרָה שֶׁהוּא מַעֲנִי הַכָּלל} – יֵצֵא לְהַקְלֹל
 וְלֹא לְהַחְמִיר. י. וְכָל־דְּבַר שֶׁהִיא ^{יָכוֹל לְהִסְטֵד} בְּכָלֹל, וַיֵּצֵא ^{מִן הַכָּלל} לְטָעוֹן טָעוֹן
 אַחֵר שֶׁלֹּא כְּעֵנִינוֹ ^{לְדוֹן דִּין שׁוֹנֵה וּבְנוֹשֵׂא אַחֵר} – יֵצֵא לְהַקְלֹל וְלְהַחְמִיר. יא. וְכָל־דְּבַר
 שֶׁהִיא בְּכָלֹל, וַיֵּצֵא לְדוֹן בְּדָבָר ^{בְּדוֹן חֲדָשׁ} – אִי אֵתָה יָכוֹל ^{לְהַחְזִירוֹ} לְהַחְזִירוֹ
 לְכָלֹל, עַד שֶׁיַּחְזִירוּהָ הַכְּתוּב ^{שֶׁיֵּב וְכוּן} לְכָלֹל בְּפִרוּשׁ: יב. וְדָבָר הַלָּמֵד
 מִעֵנִינוֹ ^{הַפְּטוּר לְכָל} וְדָבָר הַלָּמֵד מִסּוּפוֹ: יג. וְכֵן שְׁנֵי כְּתוּבִים הַמְּכַחֲשִׁים
 זֶה אֶת־זֶה, עַד שֶׁיָּבֵא הַכְּתוּב הַשְּׁלִישִׁי וַיְכַרֵּעַ בֵּינֵיהֶם:

יְהוּדָה בֶּן תִּמְנָא אוֹמֵר: הוּי עוֹ כְּנָמֵר ^{שלא תתבז} וְקַל כְּנָשֶׁר ^{להיות קליל ונזיר, במטות התורה}

וְרִץ כְּצִבִּי ^{לרדף אחר המצות} וּגְבוּר כְּאֵרִי לַעֲשׂוֹת רָצוֹן אֲבִיד שְׁבַשְׁמִים:

הוא הִתָּה אוֹמֵר: עוֹ פָּנִים לַגִּיהֶנֶם, וּבִשֵּׁת פָּנִים לְגֵן עֵדֶן ^{הביטוי - זוכה לגן עדן}

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתִּבְנֶה בֵּית-

הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ, לַעֲשׂוֹת חֻקֵּי

רָצוֹנְךָ וּלְעִבְדְּךָ בְּלִבָּב שָׁלֵם:

ואומרים קדיש 'על ישראלי':

כָּל הָאוֹמֵר 'אָמֵן' יְהֵא שְׁמִיה רַבָּה מְבָרַךְ' בְּכֹל כַּחוֹ קוֹרְעִים לוֹ גָּזַר דִּינֵוּ [שכת קטע]:

יְתַגַּדֵּל וְיִתְקַדֵּשׁ ^{שְׁמֵהּ רַבָּא (אמן)}, בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא כְּרַעוּתָהּ,

וְיִמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ, וְיַצְמַח פְּרָקְנָהּ, וְיִקְרַב מְשִׁיחָהּ. (אמן)

בְּחַיִּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל-בֵּית-יִשְׂרָאֵל, בְּעַגְלָא וּבְזֶמֶן קָרִיב,

וְאִמְרוּ אָמֵן. (אמן)

יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ ^{יחיד שיוודע ששם הקדוש בין יושבי תבל וכלם יבידו כי הוא אדון הכל ורק לו ראוי לעבד ולברך} לְעָלֵם וּלְעָלְמֵי

עָלְמֵיָא יִתְבָּרַךְ, וְיִשְׁתַּבַּח, וְיִתְפָּאֵר, וְיִתְרוֹמֵם, וְיִתְנַשֵּׂא,

וְיִתְהַדָּר, וְיִתְעַלֶּה, וְיִתְחַלֵּל שְׁמֵהּ דְּקֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. (אמן) לְעָלָא

מִן-כָּל-בְּרִכָּתָא שִׁירָתָא תִּשְׁבַּחְתָּא וְנַחֲמָתָא, דְּאִמְרִין בְּעֶלְמָא,

וְאִמְרוּ אָמֵן. (אמן)

עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבָּנָן וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל-תַּלְמִידֵי

תַּלְמִידֵיהוֹן, דְּעַסְקִין בְּאוֹרֵיתָא קֻדְשָׁתָא, דִּי בְּאַתְרָא הֵדִין

וְדִי בְּכָל-אַתָּר וְאַתָּר, יְהֵא לָנָא וְלַהוֹן וּלְכוֹן חֲנָא וְחֲסֵדָא וְרַחֲמֵי,

מִן קָדָם ^{מֵאֲרֵי שְׁמֵיָא וְאַרְעָא, וְאִמְרוּ אָמֵן. (אמן)}

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמֵיָא, חַיִּים וְשְׁבַע וְשִׁשְׁעָה וְנַחֲמָה וְשִׁיבָא

וּרְפוּאָה וּגְאֻלָּה וְסְלִיחָה וְכַפָּרָה וְרוּחַ וְהַצְלָה, לָנוּ וּלְכָל-עַמּוֹ

יִשְׂרָאֵל, וְאִמְרוּ אָמֵן. (אמן)

עֲשֵׂה שָׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו, הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ, וְעַל כָּל־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, וְאָמְרוּ אָמֵן. (אמן)

אומרים את הזמירות בנחת ולא במרוצה מכיון שיש לשבח את ה' בנחת ובתשומת לב.

הוֹדֵנוּ לַיהוָה קִרְאוּ בְשִׁמּוֹ, הוֹדִיעוּ בְּעַמִּים עֲלִילָתוֹ:
תנו תודה לה' ופרסמו גדלו

שִׁירוּ לוֹ זִמְרוּ־לוֹ, שִׁיחוּ בְּכָל־נִפְלְאוֹתָיו: הַתְהַלְלוּ בְּשֵׁם קִדְשׁוֹ, יִשְׁמַח לֵב מִבְּקָשֵׁי יְהוָה: דִּרְשׁוּ יְהוָה וְעִזּוּ
בקשו קרבת ה' ושיגלה כחו

בְּקִשׁוֹ פָּנָיו תִּמְדִּי:
התפללו לפניו עד שתענו

זָכְרוּ נִפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה, מִפְתִּיּוֹ וּמִשְׁפָּטֵי־פִיהוּ:
המכות שהביא במאמר פיו

זֶרַע יִשְׂרָאֵל עֲבָדוּ, בְּנֵי יַעֲקֹב
זאת אתם

» « בְּחִירָיו הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, בְּכָל־הָאָרֶץ שְׂבָחָר בָּהֶם לְעַם:
שבחור להם לעם

מִשְׁפָּטָיו: זָכְרוּ לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ, דְּבַר צִוָּה לְאַלְפֵי דוֹר:
את התורה אשר צוה לכל הדורות



הודור

"ישמח לב מבקשי ה'".

כמו שאנחנו מטענים את הטלפון, ורק ככה הוא יכול לפעול, כך בכל יום אנחנו מתחברים למקור הכול, למקור הכוח הכי חזק והכי אוהב בעולם. בתפילה אנו מתחברים לקב"ה, וטענים בכוחות רוחניים, וכך יש לנו "בטרייה" שמספקת לנו את הכוח לבצע את פעולות היום, מתוך עוצמה וטהרה, מתוך כוח, אהבה וקדושה. התפילה מוסיפה את התבלין שנותן את הטעם, את הסיבה ואת הלמה לכל מה שיבוא אחריה. כשם שהגוף זקוק לאוכל, כך הוא זקוק לתפילה. שלוש התפילות שבכל יום הן המזון הרוחני שאנו צריכים. כל הבלגן שיש בעולם הזה מרחיק אותנו מה', גורם לנו לשים לב להמון פרטים, אך לשכוח למה בכלל אנחנו כאן. התפילות באות לחבר אותנו ו"להטעין" אותנו מחדש במטען רוחני. אנחנו צריכים כמה "הטענות" ביום כדי שנוכל להיות במיטבנו. והתפילה היא הנותנת לנו את הכוח לפעילות של השעות הבאות.

| על פי הרב יוסף צבי רימון

אֲשֶׁר כָּרַת אֶת־אֲבֹרָהֶם, וּשְׁבוּעָתוֹ לִיצְחָק: וַיַּעֲמִידָהּ ^{זכור} ^{הברית}

לִיעֲקֹב לְחֹק, לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם ^{העמיד הברית ליעקב} ^{חקק נצחי שלא יתבטל לשלם}: לֵאמֹר לְךָ

אֶתֶּן אֶרֶץ־כְּנָעַן, חֵבֶל נַחֲלָתְכֶם ^{ובברית זו הבטיח לתת לזרעם} ^{את א"י שהיא חלקם המיוחד}: בְּהִיּוֹתְכֶם

«מִתִּי מִסֹּפֶר ^{נשבעתי זאת עוד} ^{בהיותכם אנשים מועטים}, כְּמַעַט וְגֵרִים בָּהּ ^{כמעטים} ^{וגרים}: וַיִּתְּהֶלְכוּ

מִגְּוֵי אֶל־גְּוֵי, וּמִמַּמְלָכָה אֶל־עַם אַחֵר: ^{ממעטים} ^{וגרים} לֹא־הִנִּיחַ

לְאִישׁ לְעַשְׂקָם, וַיּוֹכַח עֲלֵיהֶם ^{מלכים} ^{יסר עבדים את} ^{והזהירים}: אֶל־תִּגְעוּ

בְּמִשְׁחֵי ^{באנשים} ^{החשובים} לִי, וּבִנְבִיאֵי ^{באבות} אֶל־תִּרְעוּ:

שִׁירֹו לַיהוָה כָּל־הָאָרֶץ, בִּשְׁרֹו מִיּוֹם־אֶל־יוֹם יִשׁוּעָתוֹ:

סִפְּרוּ בַּגּוֹיִם ^{ספרו} «אֶת־כְּבוֹדּוֹ, בְּכָל־הָעַמִּים ^{נפלאותיו}:

כִּי גָדוֹל יְהוָה וּמַהֲלָל מְאֹד, וְנוֹרָא הוּא עַל־כָּל־אֱלֹהִים: כִּי

כָּל־אֱלֹהֵי הָעַמִּים אֱלִילִים ^{הכל וריק}, וַיְהוָה ^{אבל ה'} ^{לעשות זאת} שָׁמַיִם

עָשָׂה ^{וכחו רב}: הוֹד וַהֲדָר לִפְנֵיו, עֹז וַחֲדָוָה בְּמִקְמוֹ: הָבוּ לַיהוָה

מִשְׁפָּחוֹת עַמִּים, הָבוּ לַיהוָה כְּבוֹד וָעֹז: הָבוּ לַיהוָה כְּבוֹד

שָׁמוֹ, שְׂאוּ מִנְחָה וּבֹאוּ לִפְנֵיו, הִשְׁתַּחֲווּ לַיהוָה בְּהַדְרַת־קֹדֶשׁ

בְּמִקוֹם הַדָּת: חִילוּ ^{תתראו} מִלִּפְנֵיו כָּל־הָאָרֶץ, ^{וא'} אֶף־תִּכּוֹן תִּבֵּל,

בַּל־תִּמּוֹט ^{בתבסס ותעמוד הארץ} ^{ולא תתמוטט לעולם}: יִשְׁמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתִגַּל הָאָרֶץ ^{כשתתגלה} ^{מלכותו},

וַיֹּאמְרוּ בַּגּוֹיִם יְהוָה מֶלֶךְ ^{גלה והראה} ^{מלכותו}: יִרְעַם הַיָּם וּמִלֹּאֲוֹ ^{הים וכל השכנים בו} ^{יירמו קול בתהלה},

יַעֲלֶץ ^{ישמח} הַשָּׁדָה וְכָל־אֲשֶׁר־בוֹ: אֲזִי יִרְנְנוּ עַצִּי הַיַּעַר, מִלִּפְנֵי

יְהוָה, ^{על} כִּי־בָא לִשְׁפּוֹט אֶת־הָאָרֶץ: הוֹדוּ לַיהוָה כִּי טוֹב, כִּי

לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ: וְאָמְרוּ הוֹשִׁיעֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁרָאֵל, וְקַבְּצֵנוּ

וְהַצִּילֵנוּ מִן־הַגּוֹיִם, לְהוֹדוֹת לְשֵׁם קְדוֹשְׁךָ, לְהַשְׁתַּבַּח
בְּתַהֲלִיתְךָ: ^{וְאֵי נֶאֱמַר} בְּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן־הָעוֹלָם וְעַד
הָעֹלָם, ^{לְנֶצַח} וַיֹּאמְרוּ כָּל־הָעַם אִמֵּן וְהָלַל לַיהוָה:

רוֹמְמוֹ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, וְהַשְׁתַּחֲוּוּ לְהַדָּם רַגְלָיו ^{אֵל מוֹל בֵּית הַמִּקְדָּשׁ} קְדוֹשׁ
הוּא: רוֹמְמוֹ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְהַשְׁתַּחֲוּוּ לְהַר קְדוֹשׁ,
כִּי־קְדוֹשׁ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ: וְהוּא רַחוּם, כִּפּוּר עוֹן, וְלֹא־יִשְׁחִית
וְהַרְבֵּה לְהַשִּׁיב אָפּוֹ, וְלֹא־יַעִיר כָּל־חַמְתּוֹ ^{לֹא יַעֲזוּר כַּעֲסוֹ כֻלּוֹ}: אֵתָּה
יְהוָה לֹא־תִכְלָא רַחֲמֶיךָ מִמֶּנִּי ^{אֵל תִּמְנַע מִלְּחָם עָלַי}, חֲסִדְךָ וְאַמְתָּךְ תָּמִיד
יִצְרוּנִי ^{הַשְׁתַּחֲוֶה עַל־תְּמִיד}: זָכֹר־^{נִרְאֵת גְּדוּלָּתוֹ} ״רַחֲמֶיךָ יְהוָה וַחֲסִדֶּיךָ, כִּי מַעֲוֹלָם הֵמָּה:
תָּנוּ עֲזֹ לְאַלְהֵים, עַל־יִשְׂרָאֵל גִּאוּתוֹ״ ^{נִרְאֵת גְּדוּלָּתוֹ}, וְעֲזֹ בִשְׁחָקִים:
נִזְרָא אֱלֹהִים״ ^{נִרְאֵת גְּדוּלָּתוֹ} ״מִמֶּקְדָּשֶׁיךָ, אֵל יִשְׂרָאֵל, הוּא נִתָּן עֲזֹ
וְתַעֲצֻמוֹת לָעַם, בְּרוּךְ אֱלֹהִים:

כְּשִׂיאֵמַר אֵל נְקֻמוֹת ה' כִּינֹן לְשֹׂאֵל מִהִשִּׁי"ת שִׁינֵקָם נְקֻמַּת עֲשָׂרָה הֶרֶגִי מַלְכוּת (עו"ה)

מקצ' יד

אֵל־נְקֻמוֹת יְהוָה, אֵל נְקֻמוֹת הוֹפִיעַ ^{הַתְּגַלָּה לְהַזְקֵם: מוֹהֲרֵשִׁיעִים} הַנִּשְׂא
שִׁפְטֵי הָאָרֶץ, הַשֵּׁב גָּמוּל עַל־גֵּאִים ^{שֶׁלֹּם הַתְּשׁוּלִים הַמְּנוּעִים לְרָשָׁעִים שֶׁהִתְנַצּוּ וְהִתְעַמְרוּ בָּנוּ:}
לַיהוָה חִישׁוּעָה, ^{וְלִבּוֹ} עַל־עַמֶּיךָ ^{תַּחֲוִל} בְּרַכְתָּךְ סִלָּה: יְהוָה צְבָאוֹת
עֲמָנוּ, מִשְׁגֵּב־לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סִלָּה ^{לְעוֹלָם}: יְהוָה צְבָאוֹת,
אֲשֶׁר־אָדָם ^{מִאֲשֶׁר} בָּטַח בָּךְ: יְהוָה הוֹשִׁיעָה, הַמִּלֵּךְ יַעֲנֵנוּ
בְּיוֹם־קְרָאֵנוּ אֵלֶי: הוֹשִׁיעָה! אֶת־עַמֶּיךָ, וּבְרַךְ אֶת־נַחֲלִיתְךָ
בְּיָרֵם ^{בְּיָרֵם הָעַם שֶׁלֹּקְחָתָה לָהּ לְנִשְׂלָה} וְיָרֵם ^{כִּרְשָׁה הַרְשָׁעָה עֲדָרוֹ} וְנִשְׂאֵם ^{כִּרְשָׁה הַרְשָׁעָה עֲדָרוֹ} עַד־הָעוֹלָם: נַפְשֵׁנוּ חֲפָתָה

לִיהוָה יִחַלְנוּ לֵה' עֲזָרְנוּ וּמִגִּנָּנוּ הוּא: כִּי־בוֹ יִשְׁמַח לִבָּנוּ, כִּי
 בִשְׁם קְדָשׁוֹ בִּטְחָנוּ: יְהִי־חֶסֶדְךָ יְהוָה עָלֵינוּ, כְּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ
 לָךְ: הִרְאֵנוּ יְהוָה חֶסֶדְךָ, וַיִּשְׁעֶךָ תִּתֵּן־לָנוּ: קוֹמָה עֲזָרְתָה
 לָנוּ ^{עזר גבורתך לעזר לנו}, וּפִדָּנוּ לְמַעַן חֶסֶדְךָ: אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ,
 הַמַּעֲלֶךְ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם, הַרְחֵב־פִּיךָ וּאִמְלֵאֵהוּ: ^{בקש ממני כרצונך ואני אמלא בקשתך}
 אֲשֶׁר־יֵהֱעֵם שְׂכָכָה לּוֹ, אֲשֶׁר־יֵהֱעֵם שְׂיִהוָה אֱלֹהֵינוּ: וְאֲנִי
 בְּחֶסֶדְךָ בִּטְחֵתִי, יִגַּל ^{יגל} «לִפִּי בִישׁוּעָתְךָ, אֲשִׁירָה לִיהוָה, כִּי
 גָמַל עָלַי הָבִיא הַטּוֹב: הוֹצֵא בַעֲבוּרִי:

אֲרוֹמַמְךָ יְהוָה כִּי דִלִּיתָנִי ^{אספר גדלתך כי רוממותני מוחלתי}, וְלֹא־שִׁמַּחְתָּ אִיבֵי לִי
^{בנפילתי}: יְהוָה אֱלֹהֵי, שׁוּעָתִי אֱלֹהֵי וּתְרַפָּאֵנִי: יְהוָה
 הָעֹלִית מִן־שָׂאוֹל נַפְשִׁי, חִיִּיתָנִי מִיַּרְדֵּי־בֹר: זָמְרוּ לִיהוָה
 חֲסִידָיו, וְהוֹדוּ לְזִכַּר קְדָשׁוֹ: כִּי רָגַעוּ בְּאִפּוֹ חַיִּים בְּרָצוֹנוֹ ^{קעסו נמשך לרגע אך בעת רצון מעניק חיי עולם}, בַּעֲרֵב יֵלִין בָּכִי וּלְבַקֵּר רִנָּה ^{אם בערב ישן האדם בבכי בבקר ירנן על ישועתו}, וְאֲנִי
 אִמְרָתִי בְּשִׁלּוֹי בַּל־אֲמוּט לְעוֹלָם ^{בעת השלוח חשבתי שלא תבוא עלי צרה}: יְהוָה, בְּרָצוֹנְךָ
 הַעֲמַדְתָּ לְהַרְרִי עֲזָ ^{אבל עתה הבנתי כי רק מאתך היה כחי ומעלתך}, הַסִּתַּרְתָּ פְּנֶיךָ הֵייתִי גִבְהָל ^{וכאשר סלקת השגחתך בגלל עוני נפשיתי מבורי}: אֱלֹהֵי יְהוָה אֶקְרָא, וְאֶל־אֲדָנִי אֶתְחַנֵּן: מִה־בָּצַע
 בְּדַמִּי בְּרַדְתִּי אֶל שַׁחַת ^{מה תועלת תהיה לך במותי}, הַיּוֹדְךָ עֹפֵר הַיְגִיד אֲמַתְךָ
 הָאֵם אוֹכֵל לִהְיוֹת לָךְ: שְׁמַע־יְהוָה וְחַנּוּנִי, יְהוָה הִיָּה־עֲזָר לִי: הַפְּכַת
 מִסִּפְדִּי לְמַחֹל ^{הפרת שק אבלי וספרתני בשמחה} «לִי, פִּתַּחְתָּ שְׂקִי וּתְאֹרְנִי שְׂמַחָה
 לְמַעַן יִזְמְרֶךָ כְּבוֹד וְלֹא יִדָּם ^{בעבור זה תזמר לך נפשי ולא תפסוק מלהללך}, יְהוָה אֱלֹהֵי
 לְעוֹלָם אוֹדְךָ:

בעשרת ימיתשובה ובהושענא רבה עומדים ואומרים:

יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים, יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים: ^{ב' פעמים}

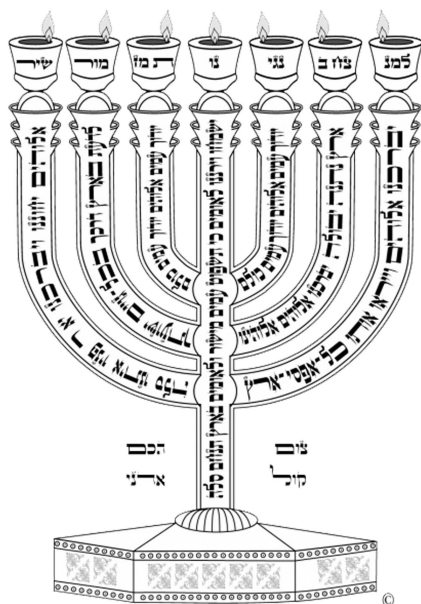
אומרים בעמידה, כי גם המלאכים אומרים אותו בעמידה (שבה"ל ע"ו).

יְהוָה מֶלֶךְ ^{בהוה}, יְהוָה מֶלֶךְ ^{בעבר}, יְהוָה יִמְלֹךְ ^{בעתיד} לְעֹלָם וָעַד: ^{ב'}
^{פעמים}

וְהָיָה יְהוָה לְמֶלֶךְ עַל־כָּל־הָאָרֶץ, ^{וא'} בַּיּוֹם הַהוּא יְהִיָּה
יְהוָה אֶחָד וְשִׁמוֹ אֶחָד: ^(ע"כ בעמידה) הוֹשִׁיעֵנוּ יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ וְקַבְּצֵנוּ מִן־הַגּוֹיִם, לְהוֹדוֹת לְשֵׁם קָדְשְׁךָ,
לְהַשְׁתַּבַּח בְּתִהְלָתְךָ: ^{וא' נאמר} בָּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן־
הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם, וְאָמַר כָּל־הָעַם אָמֵן, הִלְלוּיָהּ: כָּל־
הַנְּשָׁמָה תִּהְלֵל יְיָ, הִלְלוּיָהּ:

בשבת ויום טוב מומשיכים במזמור "השמים מספרים" וכו' (לקמן עמ' 269)

לְמַנְצָה בְּנִגִּינָת, מְזִמּוֹר שִׁיר: אֱלֹהִים יַחֲנֵנוּ וַיְבָרְכֵנוּ,
יֵאָר פָּנָיו אֶתָּנוּ סִלָּה: לְדַעַת בְּאֶרֶץ יִרְכָּךְ
בְּכָל־גּוֹיִם ^{להודיע ולפרסם בעולם הנגלה}, יִשְׁוּעָתְךָ: ^{ידוע את} יוֹדוּךָ עַמִּים. אֱלֹהִים,
יוֹדוּךָ עַמִּים כָּלָם ^{ידוע לך כל הגוים על הישועה לישראל}: יִשְׁמְחוּ וַיִּרְנְנוּ לְאֲמִים,
כִּי־תִשְׁפֹּט עַמִּים מִיִּשְׂרָאֵל ^{האשר תדון עמים בישראל}, וּלְאֲמִים. בְּאֶרֶץ תִּנָּחֵם סִלָּה
יִשְׁמְחוּ עַמִּים: ^{תהיהם בדרך המישור לעולם} יוֹדוּךָ עַמִּים. אֱלֹהִים, יוֹדוּךָ עַמִּים כָּלָם: ^{על אשר} אֶרֶץ
נִתְּנָה בְּיָדָהּ, ^{ובזה} יִבְרָכֵנוּ אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ: יִבְרָכֵנוּ אֱלֹהִים,
וַיִּירָאוּ אוֹתוֹ כָּל־אֲפִסֵּי־אֶרֶץ: ^{כשיראו שו' אתנו}



כיוון שברכת 'ברוך שאמר' היא הברכה שלפני פסוקי דזמרה, ו'ישתבח' היא הברכה שאחריהם, הרי שכל פסוקי דזמרה הם חטיבה אחת ואסור להפסיק באמצע אמירתם.

מתי כן מותר להפסיק בפסוקי דזמרה:

- כדי למנוע הפסד.
- למנוע עלבון.
- מי שהתפנה וצריך לברך אשר יצר.
- לא יענה "ברוך הוא וברוך שמו" כששומע שם ה' בברכות.
- אמן מותר לענות.
- אם שמע את הציבור אומרים קדושה, יעמוד ברגליים צמודות ויצטרף אליהם, כדי שלא יבלוט כמי שאינו משתתף עם הציבור בדברים שבקדושה.
- וכן אם הגיעו הציבור ל'מודים דרבנן' או 'ברכו', יתכופף מעט ויענה עמם.

ברכת ברוך שאמר אומרים בעמידה, מפני שהיא תפילה מאד קדושה.

אסור לדבר מכאן ועד ישתבח. כי ברוך שאמר היא הברכה הפותחת את פסוקי דזמרה וברכת ישתבח סוגרת.

בְּרוּךְ שְׁאֵמַר וַיְהִי הָעוֹלָם, בְּרוּךְ הוּא,

בְּרוּךְ אוֹמֵר וְעֹשֶׂה ^{מבטיח ומבצע}

בְּרוּךְ גּוֹזֵר וּמַקְיֵם ^{גזר בבריאה חק קבוע ומקום הדבר}

בְּרוּךְ עֹשֶׂה בְּרֵאשִׁית ^{מקום ומזוהה בכל רגע, את כל העולם}

בְּרוּךְ מְרַחֵם עַל הָאָרֶץ,

בְּרוּךְ מְרַחֵם עַל הַבְּרִיּוֹת ^{בני אדם},

בְּרוּךְ מְשַׁלֵּם שְׂכָר טוֹב לִירְאָיו ^{בעולם הזה ובשמים הבא}

בְּרוּךְ חַי לְעַד וְקַיָּים לְנֶצַח ^{קיום למעלה, מן הזמן}

בְּרוּךְ פּוֹדֶה וּמַצִּיל ^{מצרות מלכוא} מוֹנֵעַ מִהַצָּרָה, בְּרוּךְ שְׁמוֹ.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הוֹדוּ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הָאֵל, אֵב הַרְחֲמֵנוּ,
הַמְהַלֵּל בְּפֶה-עַמּוֹ, מְשַׁבַּח וּמְפָאֵר בְּלִשׁוֹן חֲסִידָיו וְעַבְדָּיו,

וּבִשְׂרִיר דָּוִד עַבְדֶּךָ ^{בתהלים שכתב דוד המלך} נִהְלָלְךָ יְיָ הוֹדוּ אֱלֹהֵינוּ בְּשִׁבְחוֹת ^{ביזמור לתודה}

וּבִזְמִירוֹת ^{בפסוקי דזמרה}, וּנְגַדְלֶךָ ^{בשירה תים} וּנְשַׁבְּחֶךָ ^{בברכת 'שתבח'} וּנְפָאֲרֶךָ ^{ב'יוצר' המאורות}

וּנְמַלִּיכֶךָ ^{בקריאת שמע} וּנְזַכִּיר שְׁמֶךָ מִלְּפָנֵינוּ אֱלֹהֵינוּ ^{נזכיר בק"ש את שמך הקדוש ונקבל עלינו על מלכותך} יְיָ יְחִיד

חַי הָעוֹלָמִים ^{מזוה העולמות (נגד תפלת ייח')} מֶלֶךְ מְשַׁבַּח וּמְפָאֵר עַד-עַד שְׁמוֹ ^{בעולמו (נגד ה' אחד)}

הַגָּדוֹל. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הוֹדוּ, מֶלֶךְ מְהַלֵּל בְּתִשְׁבּוֹת ^{שהכל מהללים ומשבחים לפניה}

פסוקי דזמרה

אומרים בישיבה. כדי לומר תודה בנחת ובנוחות

מִזְמוֹר לְתוֹדָה, הִרְיעוּ לַיהוָה כָּל-הָאָרֶץ ^{על יסוד} עַבְדּוֹ אֶת-יְהוָה

בְּשִׁמְחָה, ^{לפניו המקדש} בָּאוּ לִפְנֵי הוֹדוּ ^{לפניו המקדש} דָּעוּ כִּי-יְהוָה הוּא

אֱלֹהִים, הוֹאֵעֵשְׁנוּ וְלוֹ וְשֵׁלֹ אֲנַחְנוּ, אֲנִי עָמּוֹ וְצֹאן מִרְעִיתוֹ
 קִצָּאן שְׁהוּעָה: בָּאֹ שְׁעָרָיו בְּתוֹדָה, לְשַׁעֲרֵי הַר הַבַּיִת עִם קָרְבַּן תּוֹדָה, חֲצִרָתָיו וְלִשְׁזוֹרֹת בְּתִהְלָה



"המתנה המיוחדת שאני קיבלתי" – מאמר למדע

אפשר להגיד תודה בצורה מנומסת. זה יפה, אבל זה לא ממש נוגע במישהו...
 דוד המלך מלמד אותנו להפוך את התודה לשיר, לעשות עניין גדול מלהגיד תודה.
 ואי אפשר לשיר שיר של תודה בלי שזה מחובר אלינו עמוק ללב.
 אחרת זה מנומס, אבל לא אמיתי.
 וה' רוצה את הלב שלנו, הוא רוצה שנהיה אמיתיים.
 ה' אוהב אותנו כל כך, והתודה שלנו היא בעצם התשובה שלנו,
 שגם אנחנו אוהבים את החיים, אוהבים את ה'.
 זה יכול להיות קשור לסביבה התומכת והאוהבת של חיי (הורים, משפחה, חברים),
 זה יכול להיות קשור לכישרונות וליכולות שלי (היכולת שלי לחשוב וללמוד, אומנות,
 ספורט, להתחבר לאנשים וכו'),
 זה יכול להיות קשור לתכונות האופי שלי (אהבה, שמחה, זרימה, הקשבה,
 שלווה, צניעות, חריצות, גבורה, עדינות, ועוד הרבה),
 זה יכול להיות קשור לדברים שקרו לי בזמן האחרון (הצלחות, חוויות מיוחדות,
 הפתעות, התקדמות בחיים).



לכן, לפני מזמור לתודה ממש כדאי לעצור ולשים לב:
 • על מה אנחנו מודים לאלוהים ברמה הכי אישית?
 • באילו דברים אנחנו מרגישים שבורכנו?
 • אילו מתנות יקרות ה' נתן דווקא לנו?
 בכל יום יעלה בלב משהו אחר להודות עליו באמת, עם יד על הלב.
 ואולי אפילו להפוך אותו לסוג של מזמור לתודה.
 צריך רק לחכות קצת עד שהלב יוכל להיזכר, להתרגש ולהודות.

אחרי שמרגישים תודה באופן אישי -

אפשר להרגיש שהמזמור בתהילים מדבר אלינו, שהוא ממלא אותנו בשמחה,
 ובתחושה שה' הוא כמו אבא שלנו, הוא דואג לכל אחד מאיתנו,
 ממש כמו אבא ואמא שדואגים למצוא לנו תמיד את הדבר הכי טוב בשבילנו.
 ומי שיכול לראות גם רמה מעל לזה -
 חשוב שנזכור שגם מה שנראה לנו עכשיו ממש תקוע ומעיק בחיים,
 גם הוא לא כדאי לדחות או לברוח ממנו,
 כי אין לנו באמת מושג איזה טוב מסתתר שם ויתגלה בהמשך...

הודו' לו וגם ברכו שמו: כִּי-טוֹב הָיָה לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ, וְעַד-דָּר

וְדָר אַמּוּנָתוֹ

נאמנות הבטחתו
קניית לעולם



מזמור לתודה

"לעתיד לבוא כל הקורבנות בטליו חוץ מקורבן תודה".

כשייגמרו כל המילים, תישאר רק מילה אחת - תודה.

חושבים שמי שמקבל - אומר תודה, אך באמת, הסדר הוא הפוך:

מי שאומר תודה, הופך להיות מקבל באמת.

כאשר אני אומר תודה אני קודם כול מקבל. מקבל את המציאות שלי!

את כל מה שקורה לי! יודע שאני כפי שהנני, ולא מגיע לי שום דבר נוסף.

אני מקבל את האהבה, את השפע, שמח ביש.

כל מה שהיה עד היום, כל מה שקיים כעת - דבר אינו מובן מאליו.

וכשניתן לי, בכל זאת, דבר מה -

אני מקבל, מתרחב, מתמלא, אומר תודה,

מודה גם על האפשרות להודות - להיות יהודי מודה.

| הרב דוב זינגר, תיכון תפילתי

פסוקי דזמרה - "אלי וליקוד את המים"

התכוננו, התעוררנו, ברכנו על כל היכולות שניתנו לנו -

עכשיו אפשר להתחיל להתפלל, אפשר להמריא.

בעצם, לא בדיוק.

אנחנו עדיין לא מרגישים שהלב התעורר מספיק. חסרה כאן התלהבות.

אנחנו עדיין לא במצב של חיבור חזק לחיים ולנוכחות של אלוהים.

בשביל זה יש פסוקי דזמרה.

המוזיקה והשירה שבהם הם המפתח של הלב.

(ואם לא שרים אצלכם בבית הכנסת, תייצרו מחאה עממית...

הלו, פסוקי דזמרה!)

אם תסתכלו קצת על המילים, תקלטו כמה יופי וצבע יש בהן.

התיאורים והמילים מוציאים אותנו מהאדישות, ואנחנו מתחילים להרגיש,

משוה בלב שלנו מתחיל סוף סוף לזוז...

פסוקי דזמרה הם כמו המטוס שמאיץ על המסלול

והנגלים שלו חורכים את הכביש. מאיץ ומאיץ במהירות גדולה ובעוצמה אדירה.

מגביר ומגביר את האנרגיה כדי שכשמשמש נתחמם - נוכל להתחיל לעוף.

מי הגיבור הראשי של פסוקי דזמרה? דוד המלך!

דוד המלך שכתב את ספר תהילים, שמהלל את ה' ואת הבריאה,

שִׁי יְהִי כְבוֹד יְהוָה לְעוֹלָם, יִשְׁמַח יְהוָה בְּמַעֲשָׁיו: דִּי יְהִי שֵׁם
 יְהוָה מְבָרָךְ, מְעַתָּה וְעַד-עוֹלָם בְּכָל זְמַן: , מִמְּזֶרֶח-שֶׁמֶשׁ
 עַד-מִבּוֹאֵן מִזְמֹרָת וְעַד מַעֲרֵב, מְהֵלֵל שֵׁם יְהוָה: שֶׁ רַם עַל-כָּל-גּוֹיִם וּ

ספר שמיליארדי אנשים בעולם קוראים ומתרגשים ממנו,
 אתם יודעים למה? כי הם מרגישים שדוד המלך ראה את החיים שלהם
 וחשב עליהם כשהוא כתב את המילים האלו.
 כמעט כל החלק הזה של התפילה בנוי מפסוקי תהילים.
 מה דוד עושה בתהילים? הוא הופך את החיים המשעממים וה"רגילים",
 שחוזרים על עצמם ואפילו נראים לפעמים "סתם" ומרגישים "סתם" -
 לחגיגה של פלא! פלא גדול!
 הוא משנה את החיים משחור־לבן למסך שמלא בכל הצבעים שבעולם.
 הכול יפה! הכול יקר וחשוב! הכול מלא בחכמה של אלוהים.
 תהילים מזכיר לנו שאלוהים מחבק אותנו כל הזמן.
 דוד רואה את האוכל בצלחת ושר על איזה טוב ה'! שום דבר לא מובן מאליו,
 הכול זה מתנות שקיבלנו וצריך להודות עליהן;
 הטבע, הגשם והרוח, האדמה שהצמיחה את העצים ואת החיטה והשעורה
 והביאה לנו את כל הטוב הזה.
 דוד מקבל אוכל לשולחן, וכותב שיר על איך ה' הביא לו את האוכל עד לפיו ממש:
 "פותח את ידך - ומשביע לכל חי רצון".
 דוד יוצא להילחם ורואה כל הזמן איך ה' שומר עליו ודואג לו,
 הוא זוכר שגם בקרב הוא לא לבד,
 והוא צועק את זה מתוך הלב שלו.
 דוד מטייל ביער, מקשיב לציוץ של הציפורים, וזה משמח ומרגש אותו.
 הוא רואה את השמש שמאירה, ואת והשמיים הכחולים.
 שום דבר לא עובר לידו סתם.
 הכול גדול ויפה ומושגח על ידי חוכמתו של ה'.
 כדי לקרוא את פסוקי דזמרה צריך עיניים גדולות של ילד.
 צריך להעז להרים קצת את הקול ולשיר, להזיז את הגוף ולרקוד.
 לא לראות את העולם כסתמי ומובן מאליי.
 אין שום דבר בחיים האלה שהוא סתם!
 לכל רגע ולכל מצב יש ברכה מיוחדת משלו.
 נסו לפתוח את כל החושים ואת הלב -
 ולהרגיש משהו מהיופי ומהאור שיש בעולם.
 כל הבריאה ויפיופי נצדו באיחוד בלבאנו!

יְהוָה, עַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ ^{מקום שכנותו}: יְהוָה הוּא שֹׁמֵךְ לְעוֹלָם, יְהוָה הוּא
זִכְרֶךָ ^{שמוך} לְדֹר וָדֹר: יְהוָה בַּשָּׁמַיִם הֵכִין כֶּסֶף ^{ה' יסד מלכותו בשמים}, וּמַלְכוּתוֹ
בְּכָל מַשְׁלָח: יִשְׁמַחוּ הַשָּׁמַיִם וְתִגַּל הָאָרֶץ ^{כשתתגלה מלכותו}, וַיֹּאמְרוּ בְּגוֹיִם
יְהוָה מֶלֶךְ ^{גלה מלכותו}: יְהוָה מֶלֶךְ ^{בהווה}, יְהוָה מֶלֶךְ ^{בעבר}, יְהוָה ^{ה' יסד מלכותו בשמים} וְיִמְלֹךְ
לְעוֹלָם וָעֶד: שִׁיְהוָה ^{יחיה} מֶלֶךְ עוֹלָם וָעֶד, אֲבִדוּ גוֹיִם ^[עמלק] מֵאֶרֶץ:
יְהוָה הַפִּיר עֲצַת גוֹיִם, הִנֵּיא מַחְשְׁבוֹת עַמִּים ^{בטל המחשבות הרעות של הגוים}: שִׁרְבוֹת
מַחְשְׁבוֹת בְּלִב־אִישׁ, וְעֲצַת יְהוָה הִיא תִקּוּם ^{אבל מחשבת ה' היא תתקום}: יְעֲצֵת יְהוָה
לְעוֹלָם תַּעֲמִיד ^{תתקום לעד}, מַחְשְׁבוֹת לְבֹו ^{קמים} לְדֹר וָדֹר: כִּי הוּא אֱמַר
וַיְהִי ^{השלים}, הוּא צִוָּה וַיַּעֲמֵד ^{ושמדה הארץ}: שִׁי־בַחַר יְהוָה בְּצִיּוֹן, אֲוִיָּה
לְמוֹשֵׁב לוֹ ^{ה' רצה את בית המקדש שיהיה הבית שלו}: כִּי־יַעֲקֹב ^{ה' יסד מלכותו בשמים} «בַּחַר לוֹ יְהוָה, יִשְׂרָאֵל»
«לִסְגָּלָתוֹ ^{בחר בישראל להיות לאוצרו המיוחד}: כִּי וְלֹא־יִטַּשׁ יְהוָה עַמּוֹ ^{לא יניח עמו ביד אויביו}, וְנַחֲלָתוֹ לֹא
יַעֲזֹב: ^{ה' והוא רחום} וְהוּא רַחוּם וְיַכְפֹּר עוֹן, וְלֹא־יִשְׁחִית, וְהִרְפָּה לְהַשִּׁיב
אֶפּוֹ, וְלֹא־יַעִיר כָּל־חַמְתּוֹ ^{לא יעורר כעסו כלל}: שִׁיְהוָה הוֹשִׁיעָה, הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ
בְּיוֹם־קִרְאָנוּ:

יש להצמיד את המילים "ביום קראנו" ל"אשרי", ללא הפסק

אֲשֶׁרִי יוֹשְׁבֵי בֵיתְךָ, עוֹד ^{לעולם} יִהְלָלוּךָ סִלָּה: אֲשֶׁרִי הָעַם
שִׁכְכָה ^{מובטח} לוֹ, אֲשֶׁרִי הָעַם שִׁיְהוּהוּ אֱלֹהֵינוּ:
תִּהְלָה לְדוֹר ^{הלל ושבח אשר חבר דוד המלך} וְאֲבִרְכָה שְׁמוֹךְ
לְעוֹלָם וָעֶד ^{אדלף על הכל ואברך שמוך כל ימי חיי}: בְּכָל־יוֹם אֲבִרְכְּךָ, וְאִהְלָלְךָ
שְׁמוֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד: גְּדוֹל יְהוָה וּמַהֲלֵל מְאֹד, וְלִגְדָלָתוֹ אֵין
חֶקֶר ^{אין לשכל האדם יכולת לחקור גדלותו}: דָּוִד לְדוֹר יִשְׁבַח מַעֲשֵׂיךָ ^{הזקנים יספרו לבניהם על מעשיך הגדולים}, וּגְבוּרָתֶיךָ
יִגְדִּידוּ ^{ויספרו על תפוסים שעשית בשני הטבע}: הַדָּר כְּבוֹד הוֹדֶךָ, וְדַבְרִי נִפְלְאוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה

אספר גם הדברים המפלאים והנעלמים מבני אדם: **וְעֵזוּ נִזְרָאֲתֵיךְ יִאמְרוּ** חזק מעשיך, העוזרים יספרי, **וּגְדַלְתֶּךָ** **אֶסְפְּרָנָה: זָכַר רַב־טוֹבְךָ יִבְיַעוּ, וְצַדִּיקְתֶּךָ יִרְנְנוּ** ישבחוך על הצדקות שאתה עושה עם בני אדם: **תִּנּוּן וְרַחֲמוֹם יִהְיֶה, אֶרֶץ אֲפִים וּגְדַל־חֶסֶד** ה' עושה אֲפִים חסדים: **טוֹב־** גם כשלא מגיע לנו

אשרי יושבי ביתך – "נראה את המנונה הגדולה"

חכמים אמרו שכל מי שאומר "אשרי יושבי ביתך" שלוש פעמים ביום, זוכה בן עדן, בעולם הבא! מה זה אומר? ואיך זה קשור ל"אשרי"?

חכמים גם התרגשו מזה שהמזמור בנוי על פי סדר האב,

(חוץ מאות אחת שחסרה, תחפשו לבד...) מה כל כך מיוחד בסדר הזה?

התשובה מתחבאת במילה אחת שחוזרת לא פחות מ-16 פעמים במזמור,

וגם מופיעה במילים שונות אחרות: המילה כל.

"טוב ה' לכל, ורחמי על כל מעשיו",

"מלכותך מלכות כל עולמים, וממשלתך בכל דור ודור",

"סומך ה' לכל הנופלים, וזוקף לכל הכפופים",

ועוד הרבה ביטויים כאלו במזמור.

מה זה אומר, כל ה"כל"? הזה? זה אומר כמה דברים:

דבר ראשון - הקדוש ברוך הוא הוא אלוהים של כולם.

הוא לא שייך לאף אחד, והוא בטח לא שוכח אף אחד.

הוא אלוהים של כל אחד ואחת באופן הכי קרוב ואישי,

ושאף אחד לא יספר לכם שאלוהים נמצא איתו ולא איתכם.

דבר שני - "כל" במשמעות של התמונה הכללית, התמונה הגדולה של העולם.

רוב הזמן אנחנו רואים תמונה קטנה מאוד: פה נעים לי, פה לא טוב לי.

זה נראה לי, זה פחות נראה לי.

אנחנו "תקועים" בזווית מצומצמת וממנה אנחנו מסתכלים על העולם.

במזמור הזה אומרים לנו - בואו ננסה לראות לרגע את התמונה הגדולה (מא' ועד ת').

הכול! כל היצורים! כל החיות! כל בני האדם! זו התמונה האמיתית, הכול ביחד.

ואת התמונה הגדולה הזאת יכול להחזיק רק אלוהים,

והוא מחזיק אותה ברחמים וב רצון לקדם ולפתח כל יצור.

איך רבי עקיבא אומר: ה"כל" לטובה!

אז מי שקולט את זה, לא יכול שלא להיות מאושר

(כמו המילה שפותחת את המזמור - אשרי!)

ממש כמו מישוה שנמצא בן עדן,

כי הוא יודע שגם אם פה ושם הוא לא רואה ולא מבין,

ותקוע בתמונה הקטנה - אלוהים נמצא איתו,

ורוצה לתת לו את מה שהכי טוב ומתאים לו.

יְהוָה לְכָל וְרַחֲמָיו עַל-כָּל-מַעֲשָׂיו ^{ה' מטיב ומשפיע רחמים על כל יצוריו} יְדוּדָה יְהוָה

כָּל-מַעֲשֵׂיךָ, וְחִסְדֶּיךָ יְבָרְכֶנָּה: כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ יֹאמְרוּ,

וּגְבוּרַתְךָ יַדְבִּירוּ: לְהוֹדִיעַ לְבַנֵּי הָאָדָם גְּבוּרָתוֹ, וְכְבוֹד הַדָּר

מַלְכוּתוֹ ^{לספר לבני אדם את גדלות ה'} כְּלֻכּוֹתֶיךָ מַלְכוּת כָּל-עַלְמִים, וּמִמְשַׁלְתְּךָ

בְּכָל-דּוֹר וָדָר: סוֹמֵךְ יְהוָה לְכָל-הַנִּפְלָאִים ^{תומך במי שעומד לפול בענים מחסרי תקווה}, וְזוֹקֵף

לְכָל-הַפּוֹפִּיִּם: עֲיִנַי-כָּל אֵלֶיךָ יִשְׁבְּרוּ ^{סולם יקוּ אֵלֶיךָ שמתן מזונם}, וְאַתָּה נֹתֵן-

לָהֶם אֶת-אֲכָלָם בְּעֵתוֹ ^{מפרנס כל מין ומין צריך לכוון מאד בפסוק זה בזמנו ונראה לו שמשגיח על הבריות ומפרנסן} הַפֹּתֵחַ אֶת-יָדְךָ

וּמַשְׂבִּיעַ לְכָל-חַי רָצוֹן ^{אֵת ה' פותח את ידך, מרחבה לזון ולפרנס הכל, כפי רצונו: וצרכו}: צַדִּיק יְהוָה בְּכָל-

דַּרְכָּיו ^{נותן פרנסה ומזון לכל ביותיו בצדק ובישר, ונותן לפנים משורת הדין גם לשאנים ואושים} וְחֹסֵיד בְּכָל-מַעֲשָׂיו קָרֹב יְהוָה

לְכָל-קָרְאִיו, לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאֻהוּ בְּאֵמַת: רָצוֹן יִרְאִיו יַעֲשֶׂה,

וְאֵת-שׁוֹעֲתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם: שׁוֹמֵר יְהוָה אֶת-כָּל-אֲהָבָיו,

וְאֵת כָּל-הַרְשָׁעִים יִשְׁמִיד: תַּהֲלֵת יְהוָה יִדְבָּר פִּי, וַיִּבְרָךְ

כָּל-בֶּשֶׂר שֵׁם קֹדֶשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד: ^{כיון שכל האומר תהלה לךוד מבטל לו שהוא בן העה"ב לכן אנו מבקשים שנוכל לברך את ה' מעולם ועד עולם}

וְאִנַּחְנוּ נִבְרָךְ יְהִי, מַעֲתָה וְעַד-עוֹלָם ^{הבא לכו דלכם} הַלְלוּיָהּ:

הַלְלוּיָהּ, הַלְלֵי נַפְשֵׁי אֶת-יְהוָה: אֶהְלֵלָה יְהוָה בְּחַיֵּי חַי

אֲזַמְּרָה לְאֱלֹהֵי בְעוֹדֵי קוֹמָה: אֶל-תִּבְטְחוּ בַּנְּדִיבִים

בְּבֶן-אָדָם שְׂאִין לוֹ תְּשׁוּעָה ^{שיצורוכם}: תִּצָּא רִחוּי יִשְׁב

לְאֲדָמָתוֹ, בַּיּוֹם תְּהוָה אֲבָדוֹ עֲשִׂתְנָתוֹ ^{שימות} כֹּל מִה שִׁתְּנָה: אֲשֶׁר־יִי

שָׂאֵל יַעֲקֹב בְּעוֹרָו ^{שאלוהי יעקב} עֲשׂוֹר לוֹ, וְאֲשֶׁר תִּקְוֶתוֹ עַל-יְהוָה אֱלֹהָיו: אֲשֶׁר

עָשָׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ, אֶת-הַיָּם וְאֶת-כָּל-אֲשֶׁר-בָּם, הַשֹּׁמֵר

אֵמֶת לְעוֹלָם ^{שומר ומקים הבטחתו לזמן רב}: עָשָׂה מִשְׁפָּט לְעַשְׂוִיקִים ^{עושה דין למען התגלים}, נָתַן

לָחֶם לְרַעֲבִים, יְהוָה מַתִּיר אֲסוּרִים: יְהוָה וּפָקַח עֵינָיו ^{מורסא את עיני העושים}

יְהוָה זָקֵךְ כְּפֹפִים מְנוּבֵי הַקְּפֹפִים מְרֹבֵב צֶעֶר [בְּהִסְיוֹ צְרוּתִים], יְהוָה אֱלֹהֵי צִדִּיקִים אֱלֹהֵי הַיָּשִׁיר לְצִדִּיקִים וְלַהֲשִׁיחַ עֲלֵיהֶם יְהוָה שֹׁמֵר אֶת-גֵּרִים, יָתוֹם וְאַלְמָנָה יְעוֹדֵד יִתְמָן וְיָתֶדֶד רְשָׁעִים יַעֲנֶה: יִמְלֹךְ יְהוָה לְעוֹלָם מְלֻכּוֹת ה' קִנְיָנוּ לְנֶצַח אֶלְתֵּיךְ צִיּוֹן לְדָר וָדָר יִמְלֹךְ ה' בְּהָר צִיּוֹן לְדוֹרֵי דוֹרוֹת, הַלְלוּיָהּ:



"אל תבטחו בנדיבים, בכן אדם שאין לו תשועה"

הרב ארוש מספר שאדם העומד מול בעל בחירה שגורמת לו צער, למשל נהג שעצר אותו שוטר, הוא חייב להחליט באופן חד-משמעי - בפני מי הוא עומד, כמו שאומרים: "דע לפני מי אתה עומד". אם הוא מחליט שהוא עומד עם אמונה בלב לפני ה' יתברך, אז הוא לא יתחנף ויתחנן לשוטר, ולא יעשה שום השתדלות להשפיע עליו, ובוודאי שלא יכעס, יבזה או חס ושלום יקלל אותו. אלא יפנה אל מי שהשגיח עליו והביא לו את הניסיון הזה, שהוא היחיד שיכול לעזור לו - ה' יתברך שתמיד אבל תמיד אוהב אותי! | על פי הרב שלום ארוש

הַלְלוּיָהּ "יָק אֶמְנֹן וְאֹלִיבִי"

דוד המלך נשאר הרבה פעמים בחייו לבד. מול הרבה רודפים ושונאים, רחוק ממשפחתו, ולעיתים אפילו בביתו שלו אף אחד לא הבין אותו, "מוזר הייתי לאחי". בבדידות הזאת גילה דוד סוד גדול - אלוהים תמיד איתי! "כי אבי ואמי עזבוני - וה' יאספני". אפילו אם אף אדם בעולם לא מבין מה עובר עליי, ה' רואה את הלב שלי. דוד גילה שאנשים נשענים על הרבה דברים, שיכולים להתחלף ואפילו להיעלם, ואילו הוא, אולי בגלל שנדחק לפינה - נשען רק על ה'. זה מה שנתן לו את הכוח לצאת מול גוליית הפלישתי, כשכל המשענות האחרות קרסו. זה מה שאיפשר לו להצליח במצבים כמעט בלתי אפשריים. המפקדים שלו רימו אותו, אפילו הבן שלו בגד בו, וכל זה גרם לו להתחזק עוד יותר באמונתו. דוד התמלא ביטחון ואמונה שלא משנה לאן הוא יגיע ויתגלגל, הוא אף פעם לא יהיה לבד - כל עוד יזכור שהוא מחובר לה' יתברך.

הַלְלוּיָהּ, כִּי־טוֹב זְמַרָה אֱלֹהֵינוּ, ^{טוב לזמר, לפני ה'} כִּי־נָעִים נֶאֱוָה
 תַּהֲלֶה ^{ערכה וראויה לו' תהלה} בּוֹנֶה: ^{[בחזון] את יְרוּשָׁלַם יְהוָה, נִדְחֵי}
 יִשְׂרָאֵל יִכַּנֵּס: ^{מהנלות} הָרָפָא לְשִׁבּוּרֵי לֵב, וְמַחֲפֵשׁ לְעֻצְבוֹתֵם
 מוֹנֶה אֶת: ^{מורפא את צענם} מַסְפֵּר לְכוֹכְבֵּים ^{אע"פ שמוספרם, רב ועצום}, לְכֹלֶם שְׁמוֹת יִקְרָא
 יִכְנֶה כָל מִקְבַּב בָּשָׂם: ^{לחכמותו} גָּדוֹל אֲדוֹנֵינוּ וְרַב־כֹּחַ, לְתַבּוּנָתוֹ אֵין מַסְפֵּר ^{אין גבול}
 מְעוֹדֵד עֲנוּיִם יְהוָה ^{ה' מרוסם, השפלים}, מְשַׁפִּיל רְשָׁעִים עַד־אֲרֶץ: עֲנֹ
 לִיהוָה בַּתּוֹדָה ^{שירו לה' ברוחנה}, זְמְרוּ לֵאלֹהֵינוּ בַּכְנֹר: הַמְכֶּסֶה שָׁמַיִם
 בְּעָבִים, הַמְכִּין לָאָרֶץ מָטָר, ^{ועל ידי זה} הַמְצַמִּית הָרִים חֲצִיר: דְּשֵׂא:
 נוֹתֵן לְבִהְמָה לַחֲמָה, לְבִנְיָ עֹרֵב ^{לגזלי העורב החלשים} אֲשֶׁר יִקְרָא: לֹא
 בְּגִבּוֹרֶת הַסּוֹס יַחְפֵּץ, ^{ה' לא יחפץ באיש אלא הבוטה בכחו ונבירתו} לֹא־בְשׁוֹקֵי הָאִישׁ יִרְצֶה
 רוֹצֶה יְהוָה אֶת־יִרְאָיו, אֶת־הַמִּיחַלִּים לְחֶסֶד: שְׁבַח יְרוּשָׁלַם
 אֶת־יְהוָה, הַלְלֵי אֱלֹהֶיךָ ^{וישבת} צִיּוֹן: כִּי־חִזַּק בְּרִיתִי שְׁעָרֶיךָ



- על איזה דבר אישי היתם רוצים לדבר רק עם אלוהים?
- באיזה דבר היתם רוצים להרגיש שה' שומר עליכם?

במזמור מתאר דוד אנשים שנשענים על קשרים אנושיים, קשרים עם עשירים או בעלי כוח, קשרים בהם מרגישים "שווים" אם הילד המקובל בכיתה מתייחס אליהם, או מקבלים ביטחון עצמי מלייקים לפוסט שהעלו... דוד מזכיר לאדם שגם האנשים שנראים לנו הכי חזקים, בעצם מקבלים את הכוח שלהם מה'. הם לא יודעים שהברכה שלהם מגיעה מאיתו יתברך, והם עלולים לאבד אותו בן לילה. לכן הביטחון האמיתי הוא במי שמעניק את הכוח לבני האדם - באלוהים, שדואג יותר מכול לחלשים, באלו שאין להם קשרים ולא "הסתדרו" בחיים החברתיים.

שלא יוכל
האויב להקנס, **בְּרַךְ בְּנֵיךָ בְּקֶרְבֶּךָ: הַשֵּׁם גְּבוּלְךָ שְׁלוֹם**, ^{המשפין בגבולך, שלום מהאויבים} חֲלָב
חֲטִיִּם יִשְׁבִּיעֶךָ: ^{אכילת הפיטב שבתים} הַשֵּׁלַח אֲמַרְתּוּ אֲרָץ, עַד־מְהֵרָה יִרְוץ
דְּבָרוֹ: ^{לבעע גזרתו} הִנֵּתָן שֶׁלֶג כַּצֹּמֵר ^{מוריד שלג רק לפי כמות הצמר שיש לאדם, שיוכל להתחמם,} כְּפֹר כָּאֶפֶר
יִפְזֹר: ^{משליך הקרח כפתיתים רבים,} מִשְׁלִיךְ קֶרְחוֹ כְּפִתִּים, לִפְנֵי קֶרְתּוֹ מִי יַעֲמֹד
מִי יָכוֹל לַעֲמֹד: ^{מי יכול לעמוד בקפי הקר העז} יִשְׁלַח דְּבָרוֹ ^[חום השמש או הקטר] וַיִּמָּסֻם ^{יפשידם}, יִשָּׁב רֹחוֹ יִזְלוּ־מָיִם:
מִגִּיד: ^{שבו את ה' אשר נתן חזקתו ומוצותיו רק לישראל} דְּבָרָיו לִיעֲקֹב, חֲקִיו וּמִשְׁפָּטָיו לְיִשְׂרָאֵל
לֹא עָשָׂה כֵּן וְלִכְל־גּוֹי ^{לא נתן תורה לעם אחר זולתנו} וּמִשְׁפָּטִים בַּל־יִדְעוּם ^{משפטי התורה לא הודיע להם,}
הַלְלוּיָהּ:

הַלְלוּיָהּ, הִלְלוּ אֶת־יְהוָה מִן־הַשָּׁמַיִם, הִלְלוּהוּ בַּמְרוֹמִים
הִלְלוּהוּ כָּל־מַלְאָכָיו, ^[מלאכים שרפים וכו'] הִלְלוּהוּ כָּל־צְבָאוֹ
הַשָּׁמַיִם: ^{צבא השמים} הִלְלוּהוּ שֶׁמֶשׁ וִירַח, הִלְלוּהוּ כָּל־כּוֹכָבֵי ^[מלעיל] אוֹר ^{הקואירים}:
הִלְלוּהוּ שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם, וְהַיָּמִים אֲשֶׁר ^{קלים} מַעַל הַשָּׁמַיִם: ^{ההללו}
אֶת־שֵׁם יְהוָה, כִּי הוּא צִוָּה ^{צו} וַנְּבָרְאוּ: ^{דאג שיתקומו} וַיַּעֲמִידֵם לָעַד



”שבחי ירושלים” – הלב של העולם

שתי המילים האלה מוסברות בפירוש של מצודת דוד כך:
”כל התנחומים שלכם יהיו בירושלים, כי שם תקבלו הרבה טובה,
וזה ייחשב לתנחומים על הצרות שעברו עליכם”.
ראיתי בעיניים איך ירושלים מנחמת.
אחד האבות השכולים יצא דומע ממנהרות הכותל ואמר:
”התחברתי לכל העבר שלנו ולכל העתיד שלנו,
ולתפקיד ההיסטורי של המשפחה שלנו בתוך כל זה”.
אחת האמהות אמרה שפשוט אין לה מילים לתאר
את מה שהרגישה מול אבני הכותל.
ירושלים מרפאת.

לְעוֹלָם, חֶק־נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר תַּפְקִיד נָתַן לְכָל אֶחָד: הֲלֹלֹ אֶת־יְהוָה
מִן־הָאָרֶץ הַדְרִים בָּאָרֶץ, תַּנְיִינִים דָּגֵי שָׁמַיִם וְכָל־תְּהוֹמוֹת כָּל הַיְצוּרִים: אֵשׁ וּבָרָד



הֲלֹלֹ אֶת ה' מִן הַשָּׁמַיִם! מְלַקְסִי מֶלֶךְ־מֶמֶד

אם הרכבתם פעם משקפי תלת־ממד,
אתם בטח מכירים את הקטע הזה של ה־וואו!
פתאום רואים כל כך הרבה דברים שלא ראינו קודם.
פתאום רואים את המציאות בצורה אחרת לגמרי.
כאילו אנחנו ממש בעולם אחר, שלפני שנייה לא היה כאן בכלל.
את אלוהים לא רואים. לפחות לא בצורה הפשוטה.
בגלל זה אפשר לחיות כאילו הוא לא נמצא.
דוד המלך הולך בעולם ורואה את אלוהים דרך משקפי תלת־ממד.
הוא מסתכל על כל דבר בבריאה - ודרכו רואה את הבורא.
הוא לא מנתק את ההתרגשות מפרח יפה מההתרגשות מאלוהים,
שבורא ומצמיח את הפרח.
היופי של הפרח הוא בעצם היופי של אלוהים.
אבל צריך משקפי תלת־ממד כדי לראות את זה.
במזמור הזה דוד עושה לנו ממש סיור מודרך בבריאה,
בחלק הראשון בשמיים ובחלק השני בארץ,
ומרכיב לנו את משקפי התלת־ממד על העיניים.



כוונה

- קראו את המזמור כשהדמיון שלכם ערני, וכל דבר שמוזכר בו - נסו פשוט לדמיין איך הוא נראה...
- איך ההרגשה? איזה פלא יש ביצור הזה?
לדוגמה: "הללוהו כל כוכבי אור" - פתחו את הראש ואת הלב ודמיינו:
כמה כוכבים יש בשמיים? מה קורה בכל כוכב?
כמה אור מפיק הכוכב? באילו צבעים?
איך כל הכוכבים מסתדרים בסדר מופתי בכל החלל?
או "הללו את ה'... חיה וכל בהמה, רמש וציפור כנף" -
איך ההרגשה להיות חיה ביער? איזה פלא יש באריה או בנמר?
איך ההרגשה לעוף כמו ציפור? איך ההרגשה להרים נגיף כמו נמלה?
רק אחרי שקולטים את הפלא הגדול שנמצא בכל יצור -
מתחילים להיפתח ולהרגיש את השפע הבלתי ייאמן הזה,
שהבורא נותן לנו בכל רגע ורגע.

שֶׁלֶג וְקִיטּוֹר ^{עשן חם העולה מן האדמה}, רוּחַ סְעָרָה עֲשֵׂה דְבָרוֹ ^{החודר של: ה', נראה} הַהָרִים וְכָל־גְּבֻעוֹת, עֵץ פְּרִי וְכָל־אֲרָזִים: הַחִיָּה ^{חיות הבר} וְכָל־בְּהֵמָה, רֶמֶשׂ וְצִפּוֹר ^{בעלת כנף} כִּנָּף: מַלְכֵי־אָרֶץ וְכָל־^לאֲמִים, שָׁרִים וְכָל־שִׁפְטֵי אָרֶץ: בַּחוּרִים וְגַם־בְּתוּלוֹת, זָקֵנִים עִם־נְעָרִים: כָּל־יִהְלְלוּ אֶת־שֵׁם יְהוָה, כִּי־נִשְׁגַּב ^{חזק} שְׁמוֹ לְבָדּוֹ, הוֹדוּ ^{הגדירו} גְּדוּלָּתוֹ וְיִשְׁמְחוּ: וִירָם קִרְנוֹ ^{גדולה} לְעָמוֹ, וְתִהְיֶה לְכָל־חֲסִידָיו, לְבַנֵּי יִשְׂרָאֵל עִם קָרְבּוֹ, הַלְלוּיָהּ:

הַלְלוּיָהּ ^{הללו כלכם את ה'}, שִׁירָו לַיהוָה שִׁיר חֲדָשׁ ^{בעת הגאולה}, תִּתְהַלְלוּ בְּקֶהֱל חֲסִידִים: יִשְׂמַח יִשְׂרָאֵל בְּעֲשִׂי ^{עם ישראל ישמח בה', שיציר אותו} בְּנֵי־צִיּוֹן יִגִּילוּ בְּמַלְכָּם ^{ישמחו בקב"ה}: יִהְלְלוּ שְׁמוֹ בְּמַחּוֹל ^{בחליל}, בְּתִנּוּ וְכִנּוֹר יִזְמְרוּ־לוֹ: כִּי־רוּצָה יְהוָה בְּעָמוֹ, יִפְאֵר עֲנֹוִים בִּישׁוּעָה ^{יעטר את בני העניים בישועה שישועים}: יַעֲלִזוּ חֲסִידִים בְּכָבוֹד ^{ישמחו החסידים על הכבוד שישבו}, יִרְנְנוּ עַל־מִשְׁכְּבוֹתָם ^{ירננו לה' גם בליקח על משתבם}: רוֹמְמוֹת אֵל בְּגִרוֹנָם ^{שבחי האל יספורו בפייהם}, וְחִרְבַּ פִּיפִיּוֹת בְּיָדָם: לַעֲשׂוֹת נִקְמָה בַּגּוֹיִם ^{על רשעתם}, תּוֹכַחוֹת ^{יסורים} בְּלֹאֲמִים: לְאַסֹּר מַלְכֵיהֶם בְּזָקִים ^{בשךשואות}, וְנִכְבְּדֵיהֶם בְּכַבְלֵי



"שירי לה' שיר חדש"

נכנים מוזיקה לתור היום שלנו, נחדש את ההתבוננות,

נסתכל על העולם בעיניים רעננות,

ננשום את ההתפעלות מהחיים בטבע ומכל הכוכבים שבשמיים.

לא רק אנחנו מהללים את ה', איתנו כל כוכבי אור,

ואפילו המים שמעל לשמיים.

נשיר לה' שיר חדש, ונודה על משהו חדש שטרם הודינו עליו,

או שנודה על משהו מוכר ממבט חדש.

דין הכתוב, **הדר הוא**, הענש הזה לרשעים

הַלְלוּיָהּ, הַלְלוּ-אֱלֹהֵי בְּקִדְשׁוֹ <sup>[בעולם
המלאכים]</sup> הַלְלוּהוּ בְּרָקִיעַ עֲזֹז

הַלְלוּהוּ בְּגִבּוֹרֹתָיו, הַלְלוּהוּ כְּשֶׁסָּפְרוּ בְּעוֹלָם הַמִּקְבִּים:

גדלו ^{הרבני להללו} ^{פראוי לערן גדלות} **הללוהו בתקע שופר, הללוהו בנבל וכנור:**

הַלְלֵנָהּ בְּחַם וּמַחֲוֹל וְסִילִי' הַלְלֵנָהּ בְּמִנִּים בְּסוּגִים שׁוֹנִים וְזוּר:

בְּמִצְוֹתָיִם וּבְחֻמֹּתָיִם וּבְמִשְׁפָּטֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְלֹא נִשְׁכַּח
בְּמִצְוֹתָיִם וּבְחֻמֹּתָיִם וּבְמִשְׁפָּטֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְלֹא נִשְׁכַּח

וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת-קוֹלְךָ וְיִשְׁכַּח אֶת-עֲוֹןֶיךָ כִּי-יִשְׁמַע ה' אֶת-קוֹלְךָ וְיִשְׁכַּח אֶת-עֲוֹןֶיךָ

פִּלְהִישְׁמָה תִּהְיֶה יְהִי, הִלְדוּיָהּ: כֹּל הַנְּשִׁמָּה תִּהְיֶה יְהִי,

הללויה:

פרנץ יהודה לעולם, אמז ואמז: פרנץ יהודה מציון, שכן

יְרוּשָׁלַם הַלְלוּנִי׃ כְּרֹנֶה יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל׃

[illegible]

עֲשֵׂה נִפְלְאוֹת אֵלֶּיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְנִפְלְאוֹתֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ

אֶת־כָּל־הָאָרֶץ יִתְגַּלֶּה כְּבוֹדוֹ
לְעֵינֵי כָל־הָעַמִּים, אָמֵן | וְאָמֵן:

ויברך דוד אומרים בעמידה, מכיון שמזכירים כאן את מלכות ישראל.

וַיִּבְרַךְ דָּוִד אֶת־יְהוָה לַעֲיִנֵּי בָּנָיו כֹּל־הַקֵּהֶל, וַיֹּאמֶר דָּוִד:

כִּרְנָה מְקוֹר אִם־הָיָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲרִינָה מְשׁוֹלָה

הַיְּהוָה יִשְׁמַר אֶת־עַמּוֹ וְיִשְׁמְרֵם אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מֵעַתָּה וְעַד־עַד וְעַתָּה יִשְׁמְרֵם אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מֵעַתָּה וְעַד־עַד וְעַתָּה יִשְׁמְרֵם אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מֵעַתָּה וְעַד־עַד

וְעַל עֲוֹנוֹתָם יִסְּרוּ אֶת פְּנֵיהֶם וְיִשְׁכַּח אֱלֹהֵיהֶם

וְהַנִּצָּחַת וְהַיְהוּד כִּי-שֶׁלֹךְ כָּל אֵלֶּה לֹא בְּאֵימָה מִקִּדְשׁוֹ שֶׁלֹּא-יִ

וּבְאֶרֶץ, לָךְ יִהְיֶה הַמַּמְלָכָה, וְהַמִּתְנָשׂא לְכָל׃ ^{שְׁתִּימְנָה} לְרֹאשׁ׃

וְהָעֶשֶׂר וְהַכְּבוֹד מִלִּפְנֵי הֵם, וְאַתָּה מוֹשֵׁל בְּכָל הַקְּרוֹאִים

נִרְיֵדָה פֶּחַ וְנִרְנָרָה וְנִרְיֵדָה לִנְהֵל (כשיאמרו "בכל" יתן שלוש פרוטות לצדקה, ויתן

לְבָנִים לְחַיִּים, וְאֵת הַכֶּסֶף הַזֶּה יִשְׁמְרוּ בְּעֻמְדֵי הַקֹּדֶשׁ.

וְהָיָה לְךָ אֶתְּנָה מִן הַבָּרָא

וּמַהֲלָלִים לְשֵׁם תִּפְאַרְתְּךָ: וַיְבָרְכוּ שֵׁם כְּבוֹדְךָ, וּמְרוֹמָם
עַל־כָּל־בְּרָכָה וּתְהַלֵּה: אַתָּה־הוּא יְהוָה לְבִדְךָ, אַתָּה עֲשִׂיתָ
אֶת־הַשָּׁמַיִם, שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם וְכָל־צַבָּאָם <sup>הַקּוֹכָבִים
וְהַמְּזֻלוֹת</sup>, הָאָרֶץ וְכָל־
אֲשֶׁר עָלֶיהָ, הַיַּמִּים וְכָל־אֲשֶׁר בָּהֶם, וְאַתָּה מַחִיָּה אֶת־כָּל־
וְצַבָּא הַשָּׁמַיִם לְךָ מִשְׁתַּחֲוִיִּים: אַתָּה־הוּא יְהוָה הָאֱלֹהִים <sup>נֹתֵן חַיּוֹת
לְקָלָם</sup>,
אֲשֶׁר בָּחַרְתָּ בְּאַבְרָם, וְהוֹצַאתוֹ מֵאוּר כַּשְׂדִּים, וְשִׁמְתָּ
שְׁמוֹ אַבְרָהָם <sup>[אֵב הַכּוֹזִי
גִּידִים]</sup>: וּמִצַּאת אֶת־לָבָבוֹ נֶאֱמַן לְפָנֶיךָ <sup>בְּנִסְיוֹן
הַעֲקֵדָה</sup>,
וְכָרוֹת ^{וְכָרוֹת} עִמּוֹ הַבְּרִית ^{בֵּין הַתּוֹרִים} לְתֵת אֶת־אָרֶץ הַכְּנַעֲנִי, הַחֲתִי,
הָאֱמֹרִי וְהַפְּרָזִי וְהַיְבוּסִי וְהַגְּרָגִשִׁי, לְתֵת לְזֶרְעוֹ, וְתָקַם ^{וְקִיּוּמָת}



ויברך דוד – "בידך לגדל ולחזק לבול"

הרב שלום ארוש מלמד שאדם שמנסה להצליח בחיים, מחפש את דרכו, לפעמים פונה 'מינה ואז ה' חוסם אותו, ולאחר מכן פונה שמאלה וה' חוסם אותו. בלי אמונה האדם נשאר מתוסכל וממורמר מאוד... אבל על ידי אמונה הוא לא נבהל, לא נלחץ ולא מתבלבל משום דבר. הוא מאמין שגם חוסר ההצלחה הוא לטובתו, ומחפש להבין לאיזה דרך וכיוון מנסים להפנות אותו, וכך הוא זוכה להגיע לייעוד שלו, להיות שמח בחייו ולממש את שליחותו.

| על פי הרב שלום ארוש

"ואתה מחיה את כולם" – אלוהים נאצא כאן

הפסוק אומר: "ואתה מחיה את כולם". אתה מזרים חיים בכולם, ובעצם "זורם" בכולם. כל מי שמרגיש את עוצמת החיים, את האנרגיה הזאת, את התנועה הבלתי פוסקת הזאת של הדם בגוף, של הדופק, של הנשימה, של זרימת המים בנחלים, ריצת הנמרים ותעופת הציפורים, מי שמרגיש את תנועת החיים – מיד מוצא את אלוהים.

אֶת־דְּבָרֶיךָ כִּי צִדִּיק וְיֵשׁוּר אַתָּה: וְתִרְאָה ^[מלעיל] אֶת־עֲנִי עֲנִי אֲבֹתֵינוּ
 בְּמִצְרִים, וְאֵת זַעֲקָתָם שְׁמַעַת עַל־יַם־סוּף: וְתִתֵּן אֹתָהּ
 וּמִפְתִּים בְּפֶרְעָה וּבְכָל־עַבְדָּיו וּבְכָל־עַם אֲרָצוֹ, כִּי יִדְעַת כִּי
 הִזְיָדוֹ ^{הרע} עֲלֵיהֶם, וְתַעֲשֶׂה־לָּהֶם שֵׁם כְּהַיּוֹם הַזֶּה ^{גם בדורנו מתפרסם שכן בנסים גדולים}: וְהַיּוֹם



כוונה

לפני אמירת תפילת הללוים,

שימו לב לכך שממש כרגע זורמים בכם חיים,
 ואתם לא צריכים לעשות שום דבר בשביל זה:

• שימו לב לנשימה שלכם -

איך בקצב קבוע וטבעי האוויר נכנס וממלא את הריאות,
 ואז יוצא החוצה. מתמלאות - ומתרוקנות.

הקדישו לכך כמה שניות של נוכחות ותשומת לב.

אתם מקבלים אוויר חדש כמעט בכל רגע והוא מעניק לכם חיים.
 אלוהים ממש "מנשים" אתכם בכל רגע.

אתם לא צריכים לעשות דבר. רק לקבל חיים.

• שימו לב לדופק שלכם -

מצאו נקודה בגוף שבה אתם מצליחים להרגיש את הדופק של הלב
 והקשיבו איך בקצב קבוע הלב מזרים דם לכל הגוף,
 שולח דם וחיים לכל פינה בגוף.

הקדישו לכך כמה שניות של נוכחות ותשומת לב.

הלב דופק היטב, בקצב קבוע,

ואתם לא צריכים לעשות דבר לשם כך.

אלוהים נותן את מקצב החיים הזה בכל היצורים בעולם - וגם בכם.

• שימו לב לרצון שלכם - איך אתם רוצים בכל שנייה

לחיות, לחוות, ליהנות, לשמוח, לעשות דברים חדשים,

לרוץ קדימה (רצון - מלשון ריצה).

הקדישו לכך כמה שניות של נוכחות ותשומת לב.

אתם לא צריכים לעשות יותר מדי בשביל זה.

הרצון לחיות פשוט זורם בכם, כמו בכל היצורים, הצמחים והעצים.

אלוהים מחיה אתכם ממש עכשיו!

הראשון שגילה את אלוהים בחיים עצמם היה אברהם אבינו -

ועליו מסופר בהמשך התפילה, איך אלוהים כרת איתו ברית,

כדי שיהיה עם אחד שיגלה לכל העולם שאלוהים נמצא ממש כאן,

הכי קרוב שיכול להיות.

יָם סוּף בִּקְעַת לִפְנֵיהֶם, וַיַּעֲבְרוּ בְּתוֹךְ־הַיָּם בַּיַּבֵּשָׁה, וְאֶת־
 רִדְפֵיהֶם הִשְׁלַכְתָּ בַּמַּצּוֹלֹת ^{בַּמַּעֲמָקִים} כְּמוֹ־אֶבֶן ^{הַתַּפְּלֹת} בְּמַיִם עֲזִימִים ^{תַּזְקִים} :
 וַיִּזְשַׁע יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא אֶת־יִשְׂרָאֵל מִיַּד מִצְרַיִם, וַיֵּרָא
 יִשְׂרָאֵל אֶת־מִצְרַיִם מֵת עַל־שַׁפַּת הַיָּם
 וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל אֶת־הַגְּדֹלָה ^{אֵת הַטֶּהָה} אֲשֶׁר עָשָׂה ^{הַחֲזָקָה} עַל שַׁפַּת הַיָּם לְאַחֵר שְׁפֹלֶטָם
 יְהוָה בְּמִצְרַיִם, וַיֵּירָאוּ הָעָם אֶת־יְהוָה, וַיֹּאמְרֵנוּ בַּיּוֹם
 וּבַמָּשָׁה עַבְדּוֹ ^{בְּנוֹאֲתוֹ} :

יש לומר שירת הים בשמחה, כאילו עומד בים בשעת הנס

אֲנִי יִשְׁרֵי־מִשָּׁהּ וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשִּׁירָה הַזֹּאת לַיהוָה,
 וַיֹּאמְרוּ לְאָמֹר ^{לְדוֹרוֹת}, אֲשִׁירָה לַיהוָה כִּי־גָאָה גָאָה ^{הַתְרוֹמָם}
 סוֹס וְרִכְבּוֹ רָמָה ^{הַשִּׁלֹּךְ} בַּיָּם: עֲזִי וְזִמְרַת יְהוָה וַיְהִי־לִי לִישׁוּעָה

שירת הים – זה לא ריאלי להיות ריאלי

פעם, אדם מאוד קרוב אלינו חלה במחלה חשוכת מרפא.
 היה מדובר בנזק פיזיולוגי בלתי הפיך,
 ויכולנו לקוות רק לאיזון של המחלה ולא לרפואה מלאה שלה.
 לכן, בכל יום כשהתפללתי תפילת עמידה,
 התלבטתי אם לבקש רפואה שלמה,
 או להיות ריאלי ולהתפלל שהמחלה תהיה מאוזנת ולא תידרדר.
 לאחר כמה שבועות של התלבטות
 ניגשתי אל הרב עדן אחרי התפילה והסברתי לו את העניין.
 הרב עדן, שהכיר את הסיפור היטב, אמר לי:
 "אתה צריך לבקש שהעניין ייעלם לגמרי, רפואה שלמה", אמר וחתם.
 אני לא הסתפקתי בתשובה הזו, ועניתי לו בהעזה כאובה:
 "הרב, אבל אתה הרי אדם שראה הרבה,
 עברת בעצמך לא מעט צרות בתחום הבריאות,
 ואתה יודע שמדובר בנזק פיזיולוגי בלתי הפיך.
 אז מה העניין, שבביל מה לו הציפייה וכאב הלב?
 אנחנו צריכים להיות ריאליים, לא?"

כח ונקמת ה' **זֶה אֱלֹהֵי וְאֵנֹחֵהוּ** הוא המגן שלי, ולכן אספר על הויפי ועל השבח שלו, **אֱלֹהֵי אָבִי וְאֶרְמְמָנֵהוּ**
 אספר גבורתו **יְהוָה אִישׁ מִלְחָמָה** ה' נגלה לאויבי עמו קבעל מלחמות **יְהוָה שָׁמוּ** [אך גם אז נהג: במדת הרחמים]:
מִרְכַּבַּת פָּרָעָה וַחֲלֹלֹ יֵרֶה בָּיָם השליך, ומבחר שלשיו **שְׁבָאוֹתֵי** הפכוהו
טָפְעוּ בַּיַּם-סוּף: תַּהֲמַת יַבַּיִם יקסו במים, ירדו במצולת כמו-
אֲבָן [הבנינים שבהם] נפלו: **יְמִינֶךָ יְהוָה נֹאדָרִי בַּפֶּתַח, יְמִינֶךָ יְהוָה תִּרְעֵץ** במעמקי ים כאבן



וישמע הדברים, הרב עדין התנער.

בית הכנסת היה חצי חשור, אך העיניים שלו ברקו,

ניכר שמשוהו במה שאמרתי קומם אותו.

המילים פרחו מפיו ורתוחות, כאילו יש להן חיות משל עצמן:

"זה לא עניין של ריאל' או לא ריאל'.

תפילה זה לא עניין של תן וקח, וחשבונות של מה יכול להיות.

במהותה, כל תפילה היא בקשה לנס".

כאן הטון שלו עלה מאוד, ביחס אליו זו הייתה כמעט צעקה:

"אתה. בתפילה. אתה צריך להגיד לקב"ה מה אתה רוצה!"

הוא שתק שתיקה לא קצרה, והמשיך, כאילו כדי להסביר את הצעקה:

"לא להגיד לו מה אתה חושב, ולא מה שנדמה לך שאפשרי,

אלא מה שאתה באמת רוצה.

אגב, אם אתה צריך רִאָיָה,

אז תחשוב פעם מדוע תפילת עמידה נפתחת בהצהרה,

שהקדוש ברוך הוא מחיה מתים.

מחיה מתים! זה לא רופא חולים, וגם לא מתיר אסורים.

זה חזון גדול, מהפך שלם.

זה כדי לומר לך, כדי להזכיר לך, שכאן, בתפילה,

אתה צריך לפתוח את הראש שלך וגם את הפה שלך,

למהפכים שלמים, לרצונות גדולים.

לא שתעשה חשבונות ותדבר בחצי פה על מה אפשרי או לא".

הוא היה קצת נסער, ואני די נבהלתי מעוצמת הדברים.

לשנייה אחת בהיתי בו.

ואז, בטון חצי מבודח,

כאילו כדי להרגיע את הרוחות ולטשטש את הדרמטיות, הוא הוסיף בחיוך:

"אל תהיה כל כך מודאג. אתה תגיד מה שאתה רוצה,

והקב"ה - הוא יעשה מה שהוא רוצה".

| יואל שפיץ, סיפור טוב מתחיל מהאמצע - סיפורים על הרב שטיינזלץ

אוֹיֵב וְיִבְרָב גְּאוֹנֵךְ תִּהְרַס קִמְיָךְ : וְיִמְיָךְ הִיא שְׂאֵתָה אֲדִיר בְּחַן] הִיא תִּשְׁבֵּר אוֹיֵב
בְּגֵדֶל וּרְמוֹמֹתָה תִּשְׁבֵּר
הַקִּמְיָם עַל יִשְׂרָאֵל

תִּשְׁלַח » **חֲרַנְךָ יֹאכֹלֶמוּ פֶקֶשׁ** [הַרְשִׁיעִים שֶׁבָּהֶם יִטְלְלוּ בַּיּוֹם הַזֶּה בְּחֻזְקָה כְּקֶשׁ] וַיִּשְׁרְפוּ בְּכַעֲסָךְ כָּאֵשׁ הַשּׁוֹרְפֶת קֶשׁ

נַעֲרָמוּ מַיִם, נִצְבּוּ כְמוֹ-נֶדַח חֲסִידִים, קָפְאוּ תַהֲמֹת

בַּלְבָּיִם נִתְקַשּׁוּ הַמִּינִים: **אָמַר אוֹיֵב** פָּרְעֵה פֶּתַח אוֹתָם בְּדִבְרֵים

עם שיר, תמלאמו נפשי, רצוני ותשוקתי, אשלוף, חרבי תורישמו ידי ועבדי, תמלא ותשבע מהם, אריק

נשפת במים: אעשה אותם רשים, כלומר עניים, תחת ידי ברוחך פסמו ים, צללו פעופרת במים

אֲדִירִים: מִי־כַמְכָּה בְּאֵלֶם יְהוָה אֵין מִי שִׁשְׁוֹה לָּךְ
בְּמַלְאכִים וְשׁוּרֵי מַעְלָה

פְּקֻדֵּשׁ אֵין אֲדִיר
רַחֲמֵי שְׁמַיְתָא
נֹרָא תַּהֲלֵת עֲשֵׂה פֶּלֶא: נְטִית 'יִמִּינָהּ

תַּבְּלַעְמוֹ אֶרֶץ: נִחִיתָ ^{הַנִּחִיתָ} בְּחֶסֶד עַם-וְגֵאֲלָתָּהּ, נִהְלַת בְּעוֹדֶךָ

אל-נה קדשך הנהגת בגבורתה
שמעון עמים ירצונו נקדשו אל-יחזקאל
חיל רעד אמן

יִשְׂרָאֵל פִּלְשֶׁתִּים: אֵז נִבְהִלָּן אֶלְפִי שְׂרִי אֲדֹנָיִם אֵילִי מִנְאֵב יִאֲחֻזְמוּ

[illegible]

פּוֹדֵל זֶרְנוֹזֶה זֶמֶן בֶּאֱרֵי מַעֲצֵם הַכֹּחַ שֶׁלֶךְ יִהְיֶה זֶדֶד-זֶעֶר זֶמֶן יִדְוֶה

אשר קנית ויהי רצון ש **שכאמן** ו**המזמון** **פבר**

וְהָלַחְתָּ תוֹשִׁיבִים מֵרֵוֶה לְאַחֶרֶת פִּיזוֹלֵת יָבוֹד בְּמִקְוֵה הַמַּזְמָן אֶל מַבְלֵי

בְּהַר הַבָּיִת, מֵסֹוֹן? שְׂמִינֶה, לְעֻזָּה : חֲדָה : שְׁכֵנֶת לְחֶשְׂרֵת שְׂכִינֶתָּה, בְּהַר הַבָּיִת
אֶחָד אֲשֶׁר כְּלִי וְכִידָה.

אֲדֹנָי אֲשֶׁר כּוֹנֵן יְדִיד: [יפסיק מעט]

יהוה ו' יִמְלֹךְ לְעֵלָם וְעַד לְנֶצַח: יהוה ו' יִמְלֹךְ לְעֵלָם וְעַד: ותגדמו

לְאֶרְמִית - יְהוָה מַלְכוּתָהּ קָאִים לְעֵלָם וּלְעֵלְמֵי עֲלְמֵיָא: כִּי כְאִשְׁרָא בְּאִ

סוּס פֶּרֶעָה בִּרְכָבוֹ וּבִפְרָשָׁיו בָּלֵם, וַיֵּשֶׁב יְהוָה עֲלֵהֶם אֶת־מִי

הַיִּם, וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הִלְכוּ בִּיפְשָׁה שְׁנוֹתָם בְּתוֹךְ הַיָּם:

כִּי לִידֹה הַמִּלְנֶכֶד וּמִיִּשְׁלָל הָרָא פְּנִיָּם: וְזָלָן מִיִּשְׁשֻׁנִּים כְּדָר

[illegible]

ב י ו ן | וְשִׁירָיו שְׂבוּרֵפְסִלִים | ? שֶׁכֹּהֵן אֲתַח מִי | יֵשֶׁר | עַל אֲשֶׁר תִּרְעֶה לְיִשְׂרָאֵל , : דָּוִד וְיִתְרוֹ

לִיהוֹה הַמְּלוֹכָה ^{שְׂכֵלָם וְכִירוֹ בְּמַלְכוּתוֹ} : וְהִיא יְהוֹה לְמֶלֶךְ עַל-כָּל-הָאָרֶץ, וְאֵל

בְּיוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְהוֹה אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד:

יִשְׁתַּבַּח שְׁמֶךָ לְעַד מְלָפְנוּ, הָאֵל הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל ^{יְהוֹי שׁ בְּמִדַּת חֲסִדוֹ}

וְהַקְדוֹשׁ, בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ, כִּי-לֶךְ נָאָה יְהוֹה

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ ^{שִׁיאֲמֹרוּ לְפָנֶיךָ} לְעוֹלָם וָעֶד, א שִׁיר ^{שִׁיִּסְפֹּרוּ שְׁבָחֶךָ בְּשִׁירָה}

ב וּשְׁבָחָה, ג הִלֵּל ד וְזָמְרָה ^{לְשַׁבַּח בְּכָלִי שִׁיר, ה עֵז הַכֹּחַ, ו וּמְמַשְׁלָה הַשְּׁלֵטוֹן},

ז נִצַּח ^{נִצְחִיּוּת}, ח גִּדְּלָה ט וּגְבוּרָה ^[שְׁנוֹי הַטְּבִיעִי], י תְּהַלָּה יא וּתְפָאֶרֶת,

יב קִדְּשָׁה יג וּמְלָכוּת, ^{וְגַם נָאָה שִׁיאֲמֹרוּ} בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשְׁמֶךָ הַגָּדוֹל

וְהַקְדוֹשׁ, וּמַעֲוֹלָם ^{זֶהוּ} וְעַד-עוֹלָם ^{הַכֹּא} אַתָּה אֵל. בְּרוּךְ אַתָּה

יְהוֹה מֶלֶךְ גָּדוֹל וּמְהֻלָּל ^{בְּכִי כָל} בְּתַשְׁבּוּחוֹת. אֵל הַהוֹדָאוֹת

לך ^{שֶׁהַכֹּל מוֹדִים עָלֶיךָ} אֲדוֹן הַנִּפְלְאוֹת ^{אֵתָּה לְבַדְּךָ עוֹשֶׂה הַנִּפְלְאוֹת}, בּוֹרֵא כָּל-הַנִּשְׁמוֹת, רַבּוֹן

כָּל-הַמַּעֲשִׂים, הַבּוֹחֵר בְּשִׁירֵי זְמֶרָה ^{הַרְצֵה בְּשִׁירֵי הַשְּׁבָח הַנֶּאֱמָרִים עַל יְדֵינוּ לְמִוִּית גְּדֻלָּתוֹ וְרוֹמְמוֹתָיו}, מֶלֶךְ

אֵל חֵי הָעוֹלָמִים ^{מִקְוִיָּה הָעוֹלָמוֹת}, אָמֵן ^{אֱמֶת הַדְּבָר}:

בעשרת ימייתשובה [וי"א גם בהושע"ר] מוסיפים מזמור תהילים ק"ל (כה"ח נד ס"ק ח):

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת, מִמַּעַמְקִים קָרָאתִיךָ יְהוֹה: אֲדַנִּי שְׁמַעָה בְּקוֹלִי,

תְּהַיְינָה אֲזַנֶּיךָ קְשָׁבוֹת לְקוֹל תַּחֲנוּנֵי: אִם-עֲוֹנוֹת תִּשְׁמְרֵנִי,

אֲדַנִּי מִיַּעֲמֶד: כִּי-עֲמֶךָ הַסְּלִיחָה, לְמַעַן תִּוְרָא: קוִיִּתִּי יְהוֹה קְנוּתָה

נַפְשִׁי, וּלְדַבְּרוֹ הוֹחֲלֵתִי: נַפְשִׁי לְאֲדַנִּי, מִשְׁמֵרִים לְבָקֶר, שְׁמֵרִים

לְבָקֶר: יַחַל יִשְׂרָאֵל אֶל-יְהוֹה, כִּי-עַם-יְהוֹה הַחֲסֵד, וְהִרְבָּה עֲמוֹ

פְּדוֹת: וְהוּא יַפְדֶּה אֶת-יִשְׂרָאֵל מִכָּל עֲוֹנוֹתָיו:

ואומר הרוזן חצי קדיש:

יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדַּשׁ ^{לְעֵינֵי כָל הַגּוֹיִם} שְׁמֶךָ רַבָּא ^{שֵׁשׁ הַגָּדוֹל}, בְּעֶלְמָא דִּי אִשְׁרִי ^(אֲבוֹן) בְּרָא כְרַעוּתָה כְּרַעוּ,

וּיְמַלִּיךְ מְלָכוּתָה ^{לֵיט}, וּיַצְמַח פְּרָקְנָה ^{יְחִישׁ, מִיֶּדֶד, אֵת בִּיאַת מְשִׁיחָה} וְיִקְרַב ^(אֲבוֹן) מְשִׁיחָה.

בְּחַיִּיכוֹן וּבְיִמִּיכוֹן וּבְחַיִּי דְכָל-בֵּית-יִשְׂרָאֵל, בְּעֶגְלָא ^{במחנה} וּבְזֶמֶן קָרִיב, וְאָמְרוּ
 אָמֵן. ^(אמנו) יִהְיֶה שְׁמֵיהָ רַבָּא מְבָרַךְ <sup>יהי שיווע שמו הגדול בין יושבי תבל
 וכלם יצירו כי הוא אדון הכל ורק לו ראוי לעבוד ולכבד</sup> לְעָלְמָא וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא
 יִתְבָּרַךְ, וְיִשְׁתַּבַּח, וְיִתְפָּאֵר, וְיִתְרוֹמֵם, וְיִתְנַשֵּׂא ^{כפי כל}, וְיִתְהַדָּר, ^{כפי} וְיִתְעַלֶּה, וְיִתְעַלִּיתוּ,
 וְיִתְהַלָּל ^{כפי כל}, שְׁמֵיהָ דְקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. ^(אמנו) לְעָלְא מִן-כָּל-בְּרַכְתָּא <sup>שאלים מסוג
 לשיר</sup>, שִׁירְתָּא, תְּשַׁבַּחְתָּא וְנַחֲמָתָא, דְּאִמְרִין בְּעָלְמָא <sup>שואמרו בעולם
 עד היום הזה</sup>, וְאָמְרוּ אָמֵן. ^(אמנו)

מפני חשיבותה של הפרשה הראשונה, שבה אנו מקבלים על עצמנו עול מלכות שמים, צריך אדם להיזהר בשעת קריאתה שלא לעסוק בשום דבר אחר, ולא ירמוז בעיניו או באצבעותיו או בשפתיו.

בברכות קריאת שמע, בין הברכות ובין פרשיות קריאת שמע עצמן:

- מפסיק לחמישה אנשים שב'קדיש'.
- מפסיק ל'יהא שמייה רבא...' עד 'דאמירן בעלמא'.
- לקדושה מפסיק רק לומר את הפסוקים: "קדוש...", "ברוך...", ו"ימלך..."
- למודים דרבנן יכריע ראשו ויאמר שלוש מילים: "מודים אנחנו לך".
- בפסוק שמע ישראל, ובפרשיית ואהבת – אין עונים כלל.
- רשאי אדם להפסיק בדיבור באמצע קריאת שמע וברכותיה כדי למנוע מעצמו נזק גופני או הפסד ממוני. ועדיף כשאפשר לסיים לפני כן את הפרק או הברכה.
- הקורא קריאת שמע וברכותיה ועבר לפניו תלמיד חכם, יעמוד לפניו. חוץ מאשר בפסוק "שמע ישראל..." ו"ברוך שם..."
- הרואה את חברו שעושה איסור, ירמוז לו כדי להפרישו מהאיסור. ואם אינו נרמו, יפסיק בדיבור כדי להפרישו מהאיסור.



כאשר חבר שלנו מדבר איתנו, הציפייה הבסיסית ביותר שלנו היא, שהוא יתכוון למילים שהוא מוציא מפיו וישים לב למה שהוא אומר. אנחנו מרגישים פגועים ומזלזלים כאשר אדם אחר מדבר אלינו – מבלי להתכוון למה שהוא אומר. בתפילה, האדם עומד לפני מלך מלכי המלכים ומדבר עימו, ואם כן ודאי שעלינו לשים לב למה שאנחנו אומרים ולהתכוון למצא פינו! אחת ממטרות התפילה היא עצם המפגש עם הבורא וחווית השיחה איתו. האדם אמור לחשוף את נפשו ופנימיותו ולנסות להידבק בבורא עולם. כשאדם מדבר עם הקב"ה אך לא חושב על דבריו, הדבר משול למי שקובע שיחה עם חבר, וכסוסף סוף הוא נפגש עימו, הוא חושב על דברים אחרים. זוהי פגישה מוחמצת.

ק"ש וברכותיה

ואומר החזן: **ברכו את־יהוה המברך:**

ועונים הקהל: **ברוך יהוה המברך לעולם ועד:**

ותור החזן: **ברוך יהוה המברך לעולם ועד:**

מ"יוצר אור" עד "גאל ישראל" הוא בתיקון ועליית עולם הבריא [עולם המלאכים]

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם, יוצר ^(ימשמש) **אור**
ובורא חשך, עשה שלום ^{משכין שלום בין הנבראים} **ובורא**
את־הפל. המאיר לארץ ^{אור השמש גורם להכל לצמוח ולדרים עליה ברחמים,}

הקדמה לברכות קריאת שמע – *אלהינו* כ"ח

זהו, התעוררנו, הלב התחמם מספיק - אפשר להמריא.

מכאן והלאה הנוף עומד להשתנות.

כבר לא נראה את הדברים שאנו רגילים לראות -

הנוף, הטבע בחוץ, העבודה, הפוליטיקה, החדשות וכל ההמולה החיצונית.

עכשיו אנחנו ממריאים לשמיים - לאזורים שאנחנו פחות רגילים להסתובב בהם,

אל ממלכת השמש, הירח והכוכבים, אל הגלקסיות הרחוקות ואל העולמות הרוחניים,

אל המלאכים המסתוריים והנשמות הטהורות, עולם אחר לגמרי.

נראה בהתחלה קצת דמיוני...

מה קורה בשמיים? בשמיים הזמן עובד אחרת.

אנחנו רגילים לכך שהדברים כל הזמן משתנים, כל הזמן מתחילים ונגמרים.

אכלנו שוקולד, ואחרי פחות מדקה הטעם שלו נעלם.

השגנו איזו מטרה, התרגשנו בטירוף,

ואחרי כמה שעות אנחנו מרגישים ריקנות ומחפשים משהו חדש.

בשמיים הדברים נצחיים. קבועים ויציבים. אמת שנשארת לתמיד.

האנשים מתרועעים, תרבויות מתחלפות - והשמש תמיד נשארת.

מאז הבריאה היא ממשיכה להיות מקור האנרגיה של כל היצורים.

בלי להתעייף, בלי להישחק, בלי להיעלם.

בשמיים אנחנו מגלים את כוחות הנצח שמסתתרים בעולם.

וּבטוּבוֹ מְחַדֵּשׁ בְּכָל־יּוֹם תָּמִיד מַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית
 מֶה־רַבּוֹ מַעֲשֵׂיךָ יְהוָה, כָּל־מַחְכְּמָה עֲשִׂיתָ,
 מִלֵּאָה הָאָרֶץ קִנְיֶנֶךָ^{מַעֲשֵׂיךָ}. הַמֶּלֶךְ הַמְרַמֵּם לְבָדּוֹ מֵאִזְ^{מִתְחַלֵּת הַבְּרִיאָה},
 הַמְשַׁבֵּחַ וְהַמְפָּאֵר וְהַמְתַּנְשֵׂא^{עַל הַכֹּל} מִיָּמוֹת עוֹלָם. אֱלֹהֵי עוֹלָם
 בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים רַחֵם עָלֵינוּ, אֲדוֹן עֲזָנוּ, צוּר מְשַׁבְּנוּ,
 מִגֵּן יִשְׁעָנוּ, מְשַׁבֵּב^{שׁוֹמֵר} בְּעֵדָנוּ.



כוחות שאף פעם לא ייגמרו ויתכלו, כוחות שתמיד ממשיכים להאיר בעולם.
 גם באדם יש כוחות נצחיים - הכוחות של הנשמה שלנו.
 האדם לעולם לא יפסיק לאהוב, האדם לעולם לא יפסיק לחפש משמעות
 ולנסות לתקן את המציאות, האדם תמיד ירצה טוב -
 אפילו שיש הרבה כישלונות והרבה טעויות בדרך.

הנשמה של האדם, כמו השמש, מאירה תמיד.
 וגם אם יש עננים ולרגע אנחנו לא רואים את השמש,
 וגם אם יש עצב וחולשה, ואנחנו לא מרגישים את הנשמה -
 אנחנו צריכים להיזכר שיש דברים שלעולם לא ישתנו ולא ייעלמו,
 שיש בתוכנו נצח!

עם ישראל הוא עם של נצח, ולכן מוקדשת לו בטיסה התפילה
 ברכה - "אהבת עולם".
 הרבה קיסרים ומלכים היו בטוחים שהם יישארו ועם ישראל יימחק -
 ומאותם שליטים לא נשאר זכר. הרבה אימפריות כבשו את העולם
 ושלטו ביבשות - ונעלמו במשך ההיסטוריה.
 עם ישראל, מאז ימי אברהם אבינו, כנגד כל הסיכויים, חי וקיים,
 כי יש לו שליחות חשובה מאוד מאוד שכל העולם זקוק לה: תיקון עולם.

אז ברוכים הבאים לשמיים. מוזמנים לטוס, להתבונן ולהתפעל:
 לראות את השמיים שאין להם סוף, את האור האדיר של השמש,
 לשמוע את השירה של המלאכים שאף פעם לא מפסיקה: "יש טוב!",
 "אלוהים כאן!", "הכול קדוש!",
 ולקלוט כמה יופי ועוצמה יש בעם ישראל.

אֵל בְּרוּךְ, גָּדוֹל יְדָעָה, ^{אין שעור לחכמתו} יֵחַכֵּן וּפְעֵל זִהְרֵי חֲמָה
 כֹּנוֹ וְעֹשֶׂה אֶת, ^{האל ה} טוֹב יֵצֵר כְּבוֹד לְשִׁמוֹ, מְאֹרוֹת בְּתָן
 סְבִיבוֹת רְקִיעֵנוּ, פְּנוֹת צְבָאוֹת קְדוֹשִׁים, ^{המלאכים החשובים שבצבאיו הקדושים} רוֹמְמֵי
 שְׁדֵי, ^{מורוממים ומפארים את שם} תָּמִיד מְסַפְּרִים כְּבוֹד אֵל וּקְדֻשָּׁתוֹ.
 תִּתְבָּרַךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּשָׁמַיִם » מִמַּעַל, וְעַל-הָאָרֶץ
 מִתַּחַת, עַל-כָּל-שֶׁבַח מַעֲשֵׂי יְדִידְךָ, ^{ע"י מעשיו הנאים והקשוחים} וְעַל-מְאֹרֵי
 אוֹר שִׁיצְרָתְךָ, הֵמָּה יִפְאָרוּךְ סֵלָה.

תִּתְבָּרַךְ ^{ע"י בראך} לְנִצָּח צִוְרָנוּ מְלִכְנוּ וְגוֹאֲלָנוּ – בּוֹרֵא
 קְדוֹשִׁים יוֹצֵר מַלְאָכִים. ^{קדושים וזכים} יִשְׁתַּבַּח שְׁמֶךָ ^{ע"י בראך} לְעַד מְלִכְנוּ
 – יוֹצֵר מְשֻׁרְתִּים, ^{בורא בכל יום מלאכים חדשים} וְאֲשֶׁר מְשֻׁרְתִּיו, כָּלֶם עוֹמְדִים
 בְּרוֹם עוֹלָם, ^{בשמים} וּמִשְׁמִיעִים בִּירָאָה יַחַד בְּקוֹל, ^{חזק} דְּבָרֵי
 אֱלֹהִים חַיִּים, ^{שבחי ה' המי לעד} וּמְלֶךְ עוֹלָם. כָּלֶם אֲהוּבִים, ^{זה לזה} כָּלֶם
 בְּרוּרִים, ^{טהורים וזכים} כָּלֶם גְּבוּרִים, כָּלֶם קְדוֹשִׁים, כָּלֶם עוֹשִׁים
 בְּאֵימָה וּבִירָאָה רְצוֹן קוֹנֵיהֶם, ^{בראם} וְכָלֶם פּוֹתְחִים אֶת-
 פִּיהֶם בְּקִדְשָׁה וּבִטְהָרָה, בְּשִׁירָה וּבְזִמְרָה, וּמְבָרְכִין,
 וּמְשַׁבְּחִין, וּמְפָאֲרִין, וּמְקַדִּישִׁין, וּמַעֲרִיצִין, ^{ומספרים חזקו}
 וּמְמַלִּיכִין, אֶת-שֵׁם הָאֵל הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל ^{במדות חסדו} הַגְּבוּר ^{בדיו}
 וְהַנּוֹרָא, קְדוֹשׁ ^{גבול ומפוש} הוּא. וְכָלֶם » מְקַבְּלִים עֲלֵיהֶם עַל
 מְלָכוּת שְׁמִים זֶה מִזֶּה, ^{נוטלים רשות זה מזה לומר קבלת על מלכות שמים} וְנוֹתְנִים ^{נותן מתוך ענוה} רְשׁוֹת
 זֶה לָזֶה, לְהַקְדִּישׁ לְיוֹצְרָם בְּנַחַת רוּחַ, ^{לומר קדשה לבוראם באהבה וישוב הדעת} בְּשִׁפְּהָ

בְּרוּרָה וּבְנֵעִימָה, בלשון צְמָה וּבְהִירָה, וּבְעֶרְבוֹת וּמְתִיקוֹת, קִדְּשָׁה כָּלֶם כָּאֶחָד עוֹנִים
בְּאִימָהּ, וְאוֹמְרִים בִּירְאָה, קָלִם בְּיָחַד מִכְרִיזִים:
בפחד מרא

קְדוֹשׁוֹ קְדוֹשׁ, קְדוֹשׁ יְהוָה צְבָאוֹת, מְלֵא כָל־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, בְּכָל הָעוֹלָם מִתְנַלֵּה:
וְהָאוֹפָנִים וְחַיּוֹת הַקֹּדֶשׁ בְּרַעַשׁ גָּדוֹל מִתְנַשְּׂאִים לַעֲמַת
הַשָּׁרָפִים מִתְנַבְּרִים בְּקוֹלָם בְּשׁוֹמֵעַם, לַעֲמַתָּם « מְשֻׁבְּחִים וְאוֹמְרִים:
בְּרוּךְ » « כְּבוֹד־יְהוָה מִמְּקוֹמוֹ מְקוֹמָם הַשָּׁדָת שִׁכְנֵתוֹ:
יָעֵז שִׁפְעַת הַבְּרָכָה לְעוֹלָם »

לְאֵל בְּרוּךְ נְעִימוֹת יִתְּנוּ הַמַּלְאָכִים יִתְּנוּ לָאֵל לְמַלְכֵּךְ אֵל חַי וְקַיִם
לְנֶצַח, זְמִירוֹת יֵאמְרוּ וְתִשְׁבְּחוֹת יִשְׁמְעֵנוּ. כִּי הוּא
לְבָדוֹ מְרוֹם וְקְדוֹשׁ, פּוֹעֵל גְּבוּרוֹת, וְהוּא לְבָדוֹ מִחוּלַל הַגְּבוּרוֹת
[פְּעוֹלַת הַחוּדְגוֹת מִסּוּלֵךְ הַטֶּבַע], עֹשֶׂה
חֲדָשׁוֹת יוֹצֵר בְּכָל יוֹם, בְּעַל מְלַחֲמוֹת מוֹשֵׁל בְּכָל
הַמְּלַחֲמוֹת שֶׁבְּעוֹלָם, זוֹרֵעַ צְדָקוֹת
עוֹשֶׂה חֲסִידִים, מַצְמִיחַ יְשׁוּעוֹת מִבְּיַד לְיִשְׂרָאֵל, בּוֹרֵא רְפוּאוֹת מַחְלִיתֵיהֶם,
נוֹרָא תְהִלּוֹת, מְפַלֵּא בְּשִׁבְחוֹ, אֲדוֹן הַנִּפְלְאוֹת, עוֹשֶׂה כָל
הַנְּסִים וְהַפְּלָאוֹת, הַמְּחַדֵּשׁ
בְּטוּבוֹ בְּכָל־יוֹם תְּמִיד מַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית, אֶת הַמְּאוֹרוֹת, כָּאֶמּוֹר:
הוֹדוּ לַעֲשֵׂה אוֹרִים גְּדֻלִּים, כִּי לְעוֹלָם נִמְשָׁךְ חֲסִדּוֹ. בְּרוּךְ אַתָּה
יְהוָה, יוֹצֵר הַמְּאוֹרוֹת:

אֶהְבֵּת עוֹלָם אֶהְבֵּתְנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, חֲמֵלָה גְּדוֹלָה
וְיִתְרָה חֲמֵלָה עָלֵינוּ, רַחֲמֵיךָ עָלֵינוּ יוֹתֵר מִכֵּן, אֲבִינוּ מִלְכֵּנוּ,
בְּעֶבֶר שֶׁמֶךְ הַגְּדוֹל בְּזִכּוֹת מוֹדֵת, וּבְעֶבֶר אֲבוֹתֵינוּ בְּזִכּוֹת אֲבוֹתֵינוּ
שֶׁבִטְחוֹ בָּךְ וְהַקְדִּימוּ לְנִשְׁכּוֹת, וְתִלְמַדְמוּ חֻקֵּי חַיִּים, וְלִכּוֹן לְפָדְתֶּם אֶת
הַחֲסִידִים שֶׁבְּתוֹרַתְכֶם

רְצוֹנֶךָ בְּלִבְּךָ שָׁלֵם, כִּן תִּחַנְנִי אָבִינוּ אֵב הַרְחֵמְךָ הַמְרַחֵם הַחֲסִידָא עָלֵינוּ,

כן גם אותנו תלמוד תורתך
בזכות אבותינו [בסמנת חנם אע"פ שאיננו ראויים]



אהבת עולם "פקדול ביוק הוא מחכה וק אב"

דמיינו לעצמכם קבצן מפנית רחוב,
שלפתע נעצרת לידו מכונית מפוארת ומזמינה אותו פנימה.
ברכב מחכים לו אנשים מכובדים, שנותנים לו תיק עם בגדים חדשים,
וכל מה שהוא צריך.
"לאן נוסעים?" הוא שואל, "למה דווקא אותי העליתם לרכב?"
הם מחייכים ואומרים: "המלך חיפש אותך..."
הדברים מתפתחים במהירות מסחררת.
אחרי שהקבצן מתקלח ומתארגן, הוא מוזמן לפגישה דחופה עם המלך.
הוא נכנס בחשש גדול, בטוח שבקרוי יתברר שמדובר בטעות אחת גדולה...
המלך נישא אליו ולא מסתיר את התרגשותו:
"יחיתי לך כל כך הרבה! אולי אתה לא יודע, אבל אתה קרוב שלי".
את המשל הזה כתב אדמו"ר הזקן, מייסד חסידות חב"ד.
כך הוא מסביר את מהלך התפילה בברכות קריאת שמע:
מכל כוכבי השמיים, מכל המלאכים הקדושים, מכל היצורים הרוחניים -
הקב"ה בוחר דווקא בנו ואוהב אותנו!
דווקא אנחנו, שנמצאים כאן למטה, ולפעמים "מתלכלכים" ומסתבכים...
דווקא אנחנו, שלפעמים נראים ממש לא טוב...
דווקא אותנו רוצה המלך, בגלל שרק אנחנו, שנמצאים בתוך העולם -
יכולים גם לתקן אותו.
אדמו"ר הזקן מסביר שרק אחרי שאנחנו יודעים שאלוהים כל כך אוהב אותנו -
"אהבת עולם אהבתנו" - רק אז אנחנו יכולים להניד בפה מלא,
שגם אנחנו אוהבים אותו, "ואהבת את ה' אלוהיך בכל לבבך".



כוונה

- לפני שאתם מגיעים לקרוא קריאת שמע ולהכריז שאתם אוהבים את ה' -
עצרו, פתחו את הלב להרגיש את האהבה שלו אלינו.
- שימו לב כמה הוא מחכה דווקא לנו!
- שימו לב כמה הוא מצפה למילים שלנו!
- שימו לב כמה הוא רוצה בטובתנו ודואג לנו!
- דמיינו את האהבה הזו עוטפת אתכם באור חם ונעים.

וְתֵן בְּלִבֵּנוּ בִּינָה לְהִבִּין, לְהַשְׁכִּיל,
יכון מאד על בניו שיהיו לומדי תורה וצדיקים ובעלי מדות טובות (מ"ב מ"ז)

לְשִׁמְעַע לִקְבֹּל, לְלַמֵּד וּלְלַמֵּד, לְשִׁמֹּר וּלְעֲשׂוֹת הַמִּצְוֹת
בעצמנו לאחרים

וּלְקַיֵּם אֶת-כָּל-דְּבָרֵי תִלְמוּד תּוֹרָתְךָ בְּאַהֲבָה וְהָאֵר
ולא מיראה

עֵינֵינוּ בְּתוֹרָתְךָ שְׂנֹאֵה לְהִבִּין נִפְלְאוֹת, וְדַבֵּק לִבֵּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ
שנאה תורתך וסודות תורתך

וְיַחַד לְבַבְנוּ לְאַהֲבָה וּלְיִרְאָה אֶת-שְׁמִיךָ.
שנעשה המצוות לשמיה [ללא שום קנה לתועלתנו]

וְלֹא יָבוֹשׁ לֹא נִתְבַּשׁ בְּחִסְרוֹן, וְלֹא נִכְלָם עַל חִסְרוֹן
בהקנת התורה בהקנת חסרונך

לְעוֹלָם וָעֶד בְּעוֹה"ו, כִּי בָשָׂם קֶדְשְׁךָ הַגָּדוֹל הַגָּבוֹר וְהַנּוֹרָא
ובעוה"ב בעוה"ו

בְּטַחָנוּ. נִגִּילָה וְנִשְׂמַחָה בִּישׁוּעָתְךָ. וְרַחֲמֶיךָ יִהְיֶה
לעולם ועד

אֱלֹהֵינוּ, וְחִסְדֶּיךָ הָרַבִּים, אֶל יַעֲזֹבוּנוּ נֶצַח, סִלָּה וָעֶד.
לעולם ועד

מִהֵר וְהִבֵּא עֲלֵינוּ בְּרָכָה וְשָׁלוֹם «מִהֵרָה מֵאַרְבַּע כְּנָפוֹת
שפע

(כָּל) הָאָרֶץ מֵאַרְבַּע קְצוֹת, וְשִׁבְר עַל הַגּוֹיִם»
מארבע קצוות העולם (יקבץ ארבע הציציות בידו השמאלית)

מֵעַל צְוָארֵנוּ, וְהוֹלִיכֵנוּ מִהֵרָה קוֹמָמִיּוֹת לְאַרְצֵנוּ.
בקומה זקופה

כִּי אֵל פּוֹעֵל יִשׁוּעוֹת אֶתְּךָ, וּבְנוּ בְּחֵרֶת
וזאת בזכות וגם בזכות ש-

מִכָּל-עַם וְלִשׁוֹן, וְקִרְבָּתֵנוּ מִלִּפְנֵי לְשִׁמְךָ
יכון לקיים מ"ע לזכור מעמד הר סיני ומתן תורה

הַגָּדוֹל לְזִכּוֹר מַעֲשֵׂה עֲמֶלְק, כְּדִי לְהוֹדוֹת לָךְ
יכון לזכור מה שעשה הקב"ה למלך. שבגללו אין השם שלם

וּלְיַחַדְךָ לְיִחַד אֶת שְׁמִיךָ, לְיִרְאָה וּלְאַהֲבָה אֶת-שְׁמִיךָ. בְּרוּךְ אַתָּה
ליחד את שמך בקריאת שמך

יְהוָה, הַבּוֹחֵר בְּעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה:

יש לכוון לקיים שתי מצוות: קריאת שמע של בוקר, וגם לקיים את המצווה לחשוב על כך שה' אחד.

מי שלא כיוון במשמעות הפסוק הראשון - לא יצא ידי חובה וצריך לחזור ולומר אותו. כי זה יסוד האמונה שלנו.

יכסה עיניו ביד ימין. כי צריך לכסות כל דבר שעלול להפריע לנו להתרכז

ישתדל לא לבלוע מילים. כדי לכבד את הקריאה של שמע



לפני קריאת שמע – "למחבר אלה"

בימים האחרונים של משה רבנו,
הוא מוסר לעם ישראל את הסודות שעוד לא גילה להם.
הוא מכנס את כל העם ומכריז: "שמע ישראל".
עם ישראל מאזינים בקשב רב לקראת הבשורה, ואז משה ממשיך:
"ה' אלוהינו" – הקדוש ברוך הוא, שאותו אתם מכירים כי הוא אלוהינו,
שהוביל אותנו ממצרים במדבר – אז רציתי לחדש לכם – "ה' אחד" ...
מה כל כך מיוחד בהכרזה הזאת?
עדי כדי כך שהיא הפכה להיות עיקר האמונה היהודית?
שה' אחד ולא שניים? שאנחנו לא עובדי עבודה זרה עם הרבה אלילים?
מה החידוש הגדול?!

כדי להבין את הסוד הזה צריך להתחבר למנהג של עצימת העיניים
בעת קריאת הפסוק הזה. למה עוצמים עיניים? בגלל שהעיניים מבלבלות אותנו.
כשאנחנו עם עיניים פקוחות, נראה לנו כאילו כל הדברים בעולם נפרדים.
הכיסא כאן, והשולחן שם, והאדם הזה קרוב, והאדם ההוא רחוק,
והעץ בחלון שם, וכל יצור בעולם הוא נפרד.
העיניים מרגילות אותנו לעשות הפרדות.
ואז אנחנו מתחילים לחלק את החיים לכל מיני אזורים:
יש אזור שאלוהים נמצא בו (בית כנסת? המחשבות היפות שלי?)
ויש הרבה אזורים שאלוהים ממשי לא נמצא בהם,
וממש לא מתאים שהוא יהיה בהם, כי הם מלאים ביצרים שלנו,
בחומר, באגואיזם, בהנתנות...
אז אנחנו עושים הפרדות – פה הקב"ה נמצא, ופה אין לו כניסה.
פה יש טוב ועדינות, ופה יש אינטרסים וגסות...

אבל כאן בא החידוש הישראלי הגדול, הסטארט-אפ הרוחני הכי מהפכני בעולם:
ה' אחד! הכול מתחיל מרצון אלוהי טוב אחד,
ובגלל שה' אחד, אז הכול מחובר! אלוהים נמצא בכל דבר!
מה זה אומר שה' אחד? שבכל דבר בעולם מסתתר אלוהים,
ולכן אין דבר כזה תחום שבו אלוהים לא נמצא.

אלוהים נמצא "בשבתך בביתך, ובלכתך בדרך, ובשוכבך, ובקומך" –
הוא נמצא איתך בביתך, הולך איתך בדרך,
מסתובב איתך בלילות בסמטאות החשוכות, ומעיר אותך בבוקר.
אין פעולה שאי אפשר לגלות בה את הקדוש ברוך הוא

(קוראים אצל מנחם – מלשון "צוה"א, מיבור, מלכו למחבר אותנו אלה).
אין אזור בחיים שהוא לא מסתתר בו – גם בנוף, גם בקשר שלי עם חברים,
גם בלימודים ובעסקים, בכל מקום אפשר לגלות את אלוהים.
זה חידוש ישראלי מטורף!

אדם צריך לומר מעט בקול את קריאת שמע שלו, ולא רק לחשוב על המילים. כדי שתהיה קריאת שמע שלו רצינית.

שִׁמְעַי יִשְׂרָאֵל ^{קבל והבן, עם ישראֵל} **יְהוָה אֱלֹהֵינוּ** ^{מלכנו ומנהיגנו, הפועל עליו בהשגחה פרטית} **יְהוָה אחד** ^{מלך ושליט יחיד}

בלחש: **ברוך שם כבוד מלכותו** ^{מברך שם כבודו [יהוה] ומברכת מלכותו} **לְעוֹלָם וָעֶד** ^{ולא יפסקו לעולמים}

וַאֲהַבְתָּ אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ, בְּכָל-לְבָבְךָ ^{הריני מקבל עלי מ"ע של אהבת ה'} ^{בכל השקת לבך}

וּבְכָל-נַפְשְׁךָ ^{אפלו יוצא לעוֹטֶלָה} **וּבְכָל-מְאֹדְךָ** ^{במדה מרבה: קוֹדֵד מְאֹד} **וְהָיוּ**

הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה ^{דברי התורה הללו} **אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצֹוֶה הַיּוֹם** ^(ויפסיק מעט),

עַל-לְבָבְךָ ^{מסכמים וחקוקים: בלבך תמיד} **וּשְׁנַנְתָּם לְבִנְיָךְ** ^{פרשם היטב תמיד לתלמידך} **וּדְבַרְתָּ**

בָּם, בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלֶכְתְּךָ בְּדֶרֶךְ וּבְשֹׁכְכְךָ וּבְקוֹמְךָ

וּקְשַׁרְתָּם לְאוֹת עַל-יָדְךָ ^{בכל הזמנים: (כשיאמר על ידך ימשמש בתפילין של יד) וְהָיוּ לְטֹטְפֹת בֵּין עֵינֶיךָ}

וְהָיוּ לְטֹטְפֹת בֵּין עֵינֶיךָ ^{ואת דברי התורה הללו הנח על ידך: (כשיאמר בין עיניך ימשמש בתפילין של ראש) לְסִמּוֹן שְׂאֵתָה עֲבֹד ה'}

וּכְתַבְתָּם עַל-מְזוֹזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ ^{תניחם כתכשיט בראשך: למען תזכרם: בביאתך וביציאתך}



כוונה

- לפני קריאת שמע - עצמו את עיניכם ממש לכמה שניות.
- כשהעניים סגורות, דמיינו שכל מה שיש בעולם מתחיל מרצון אלוהי אחד.
- הרצון האחד הוא המחולל של כל מה שאנו מכירים בעולם.
- תוכלו להיעזר בדמיון של שורשים באדמה. השורשים נסתרים במעמקי האדמה, אך הם אלו שנותנים לעץ את הכוחות לצמוח, לגדל ולגדול, לענפים להתפשט, לעלים ולפירות לצאת לאור.
- תוכלו לדמיינ את השפעת הקב"ה כמו שורשים נסתרים, שמצמיחים ומגדלים את כל הדברים בעולם - שורש אחד שמצמיח את הכול.
- כעת, התחברו לרצון האחד שקודם לכל מה שאנו רואים בעולם.
- פתחו את הלב וקראו את קריאת שמע.

הריני מקבל עלי עול מצוות הנוכרים בפרשה וְהָיָה אִם־שָׁמַעַתְּ שְׁמִעוּ אֶל־מִצְוֹתַי

אֲשֶׁר אֲנֹכִי מִצְוֶה אֶתְכֶם הַיּוֹם

לְאַהֲבָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּלְעַבְדּוֹ בְּכָל־

לְבַבְכֶם וּבְכָל־נַפְשְׁכֶם וְנָתַתִּי מִטֶּר־אֲרָצְכֶם

בְּעֵתוֹ יוֹרֶה וּמַלְקוֹשׁ וְאֶסְפַּת דְּגָנְךָ

וּתִירֹשְׁךָ וְיִצְהַרְךָ וְנָתַתִּי עֲנָבִים לְיִין וְיִתְּתִים לְשִׁמּוֹן עֵשֶׂב בְּיַדְךָ לְבֹהַמְתְּךָ

וְאָכַלְתָּ וּשְׂבַעְתָּ: הַשְּׁמֵרוּ לָכֶם פֶּן־יִפְתָּה לְבַבְכֶם

וְסָרְתֶם וְעַבַּדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם

לָהֶם: וְחָרָה אַף־יְהוָה בָּכֶם וְעָצַר

אֶת־הַשָּׁמַיִם וְלֹא־יִהְיֶה מָטָר וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן

אֶת־יְבוּלָהּ וְאֶבְדֹתֶם מִהֲרָה מֵעַל הָאָרֶץ

הַטֹּבָה אֲשֶׁר יְהוָה נָתַן לָכֶם: וּשְׁמַתֶם אֶת־דְּבַר־יְ

אֱלֹהֵי עַל־לְבַבְכֶם וְעַל־נַפְשְׁכֶם וּקְשַׁרְתֶם

אֶתֶם לְאוֹת עַל־יַדְכֶם וְהָיוּ לְטוֹטָפֹת

בֵּין עֵינֵיכֶם וּלְמַדְתֶּם אֶתֶם אֶת־

בְּנֵיכֶם לְדֹר וָדֹר בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתְּךָ בַּדֶּרֶךְ

וּבְשֹׁכְבְּךָ וּבְקוּמְךָ וְכָתַבְתָּם עַל־מְזוּזוֹת בֵּיתְךָ

וּבְשַׁעֲרֶיךָ: לְמַעַן יִרְבּוּ יְמֵיכֶם וְיַמֵּי בְנֵיכֶם

עַל־הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לְאַבְתִּיכֶם לֵאמֹר

לָהֶם כִּי־יִמִּי הַשָּׁמַיִם עַל־הָאָרֶץ

יְחֻזֵּק אֶת 4 הַצִּיצִיּוֹת בִּידֵיו וְיִנְשֵׁק כָּל פֶּעַם שְׂמֹזְכִיר אֶת הַמִּיּוֹלָה צִיצִיתוֹ. כְּדִי לְהַמְחִישׁ לְעַצְמוֹ אֶת אֲהַבְתּוֹ לְצִיצִית

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם, וְעָשׂוּ לָהֶם צִיצִית <sup>פתילים
התלויים</sup> עַל-כְּנָפֵי
בְּגָדֵיהֶם לְדֶרֶתָם <sup>במשך כל
הדורות</sup>, וְנָתַנוּ עַל-צִיצִית הַכֹּהֵן
«פְּתִיל תְּכֵלֶת <sup>פתיל מצמר צבוע
בצבע תכלת</sup> וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִית <sup>וגדילים אלו יהיו
לכם להקטה וראיה,</sup>
וּרְאִיתֶם» ^{והבטתם} «אֹתוֹ ^{ענינו פעמים, ובכל פעם יושקם}
(יִסְתַּכֵּל בְּצִיצִית, וְאִחֲכֵי יַעֲבִירֻם עָלָיו)
מִצֹּת יְהוָה וְעָשִׂיתֶם» <sup>אל תלכו אחר
תאוות לבכם למינות</sup> «אֲתֶם, וְלֹא-תִתּוּרוּ אַחֲרֵי לְבַבְכֶם
וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם <sup>ראות עינכם,
לזנות</sup>, אֲשֶׁר-אַתֶּם זֹנִים»
«אֲחֲרֵיהֶם: לְמַעַן תִּזְכְּרוּ <sup>הביטו בו כדי
שתזכרו שאתם עבדי,</sup> וְעָשִׂיתֶם» <sup>נוטים
לגדל בה'</sup> «אֶת-
כָּל-מִצְוֹתֵי, וְהָיִיתֶם קְדָשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם <sup>בזכות קיום
המצוות</sup>
זִכִּירַת יְצִיאַת מִצְרַיִם. כִּי כָל הַהִיסְטוֹרִיָּה שֶׁלָּנוּ בְנוּיָה עַל יְצִיאַת מִצְרַיִם
אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם,



**”וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִית וּרְאִיתֶם אוֹתוֹ.. וְלֹא תִתּוּרוּ אַחֲרֵי לְבַבְכֶם
וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר אַתֶּם זֹנִים אַחֲרֵיהֶם.”**

הדבר המרכזי המונע מאיתנו לזכור את המצוות בכל עת הוא היצר (הנפש הארצית).

היצר משפיע עלינו דרך הלב והעיניים, וכנגדו באה מצוות ציצית.

השמירה על טהרת העיניים והמחשבה קשה עד מאוד,

במיוחד בדורנו, שבו הפיתויים גדולים וזמינים.

לעיתים התמודדות זו דורשת מהאדם כוחות נפש רבים,

מאמצים, ויתורים, תסכולים, עליות ונפילות.

כאשר אדם מסתכל במשהו שלא שייך לו מבחינה רוחנית, הכוח הרוחני מתפזר והוא מפסיד

ברגע מסוים חלק ממנו.

בנקודות קושי חשוב לזכור ש"לפום צערא - אגרא" (מסכת אבות ה, כג) -

הקב"ה נותן לנו שכר על עבודתנו לפי ההשתדלות והמאמץ שאנחנו משקיעים.

בכל פעם שהאדם מסית את המבט ממה שיכול לפזר את המחשבות שלו, וממקד את מבטו

בטוב, אז הוא מעלה את נשמתו למקום גבוה וטהור, וזוכה לפגוש את הקב"ה...

| לפי הרב יוסף צבי רימון

אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם «מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְהִיט לָכֶם
לְאֱלֹהִים» <sup>על כֹּהֵן שֶׁתִּקְבֹּל
על מַלְכוּתוֹ</sup> אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: אָמֵת.

יוהר לסיים "אני ה' אלהיכם אמת" עם הש"ץ ביחד ומלת אמת יאמר אותה עם הקהל בקול רם (גם הש"ץ יאמר אותה בלחש), ואחר כך ישתוק וישמע משה"ץ כשהזכור לומר "ה' אלהיכם אמת" ויבין לצאת ידי חובה באמירתו. ואם לא הספיק לגמור עם הש"ץ או שהוא מתפלל ביחיד, אז אחרי שגומר "אני ה' אלהיכם אמת" יחזור לומר "ה' אלהיכם אמת", כדי להשלים מנין רמ"ח תיבות.

וחזור הש"ץ: יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם ^{הוא} אָמֵת.

וַיֵּצֵיב, ^{אמת} וַנִּכּוֹן, ^{מבסס} וְקִיָּם, ^{לעולם} וַיֵּשֶׁר, וַנִּצְאֶמֶן, וְאֶהוֹב,
וְחִבֵּיב, ^{בעינו} וַנַּחֲמֵד, וַנַּעִים, וְנוֹרָא, וְאֲדִיר, וּמִתְקַן
וּמִקְבֵּל, ^{מחזק} וְטוֹב, וַיִּפֶּה, הַדָּבָר הַזֶּה <sup>שאמרת לקבל על
מלכותך בק"ש</sup> עָלֵינוּ
לְעוֹלָם וָעֶד.

אָמֵת ^{כי} אֱלֹהֵי עוֹלָם «הוא» מְלִפְנֵינוּ, צוּר יַעֲקֹב, ^{הוא} מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ,
לְדוֹר וָדוֹר הוּא קִיָּם ^{נצחי} וְשִׁמוֹ קִיָּם, ^{ולא} וְכִסְאוֹ נִכּוֹן, ^{שלטון}
וּמַלְכוּתוֹ וְאַמוּנָתוֹ ^{נאמנותו לקיים} לְעַד קֵיָּמָת, וּדְבָרָיו חַיִּים ^{הבטחותיו}
וְקִיָּמִים, ^{לא} וַנִּצְאֶמֶן ^{ישתכחו} וַנַּחֲמֵד ^{לעד} וַנַּעִים ^{לעד} וַנִּכּוֹן ^{לעד} וַנִּצְאֶמֶן ^{לעד} וַנַּחֲמֵד ^{לעד} וַנַּעִים ^{לעד} וַנִּכּוֹן ^{לעד} וַנִּצְאֶמֶן ^{לעד}
וְלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים. ^{ומקבלים} עַל אֲבוֹתֵינוּ, עָלֵינוּ, וְעַל בְּנֵינוּ ^{הדברים}
וְעַל דּוֹרוֹתֵינוּ, ^{בדור} וְעַל כָּל-דּוֹרוֹת זֶרַע יִשְׂרָאֵל ^{הבא}
עַבְדֶּיךָ ^{שיחיי בקץ} הַיּוֹמִים, ^{הימים} עַל הָרָאשׁוֹנִים, ^{בדור} וְעַל הָאַחֲרוֹנִים, ^{המדבר}
דְּבַר טוֹב וְקִיָּם, ^{תקבלה} בְּאָמֵת וּבְאַמוּנָה ^{בנאמנות} חֶק וְלֹא יַעֲבוּר. ^{והיא עלינו}
אָמֵת שְׁאֵתָהּ הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, מְלִפְנֵינוּ
מִלֶּךְ אֲבוֹתֵינוּ, גּוֹאֲלֵנוּ גּוֹאֵל אֲבוֹתֵינוּ, יוֹצֵרֵנוּ צוּר
יְשׁוּעָתֵנוּ ^{אתה החזק} פּוֹדֵנֵנוּ וּמַצִּילֵנוּ מֵעוֹלָם הוּא שְׁמֶךָ ^{שמקנו תשועתנו}
וְאֵין לָנוּ עוֹד אֱלֹהִים זולָתְךָ סֶלָה. ^{מאז ומתמיד}
^{תשועתנו מאתך}

עֲזַרְתָּ אֲבוֹתֵינוּ אֶתָּה הוּא מַעֲוֹלָם, מִגֵּן וּמוֹשִׁיעַ הֵייתָ לָהֶם
וּלְבָנֵיהֶם ^{הַבָּאִים} אַחֲרֵיהֶם בְּכָל־דֶּר וָדֶר. בְּרוּם עוֹלָם
«מוֹשֶׁבֶךְ, וּמִשְׁפָּטִיד וְצִדְקָתְךָ עַד אֶפְסֵי אָרֶץ

למרות זאת משפטיך וחסדיך
מגיעים עד קצות הארץ

אֱמֶת, אֲשֶׁר־י אִישׁ ^{תורה} «יִשִּׁים עַל» ^{לבו} לְמַצוֹתֶיךָ, וְתוֹרַתְךָ ^{שבת}
וְדִבְרֶךְ יִשִּׁים עַל ^{להתנהג} לְבו ^{על פיהם} אֱמֶת שְׁאֵתָה הוּא אָדוֹן
לְעַמְּךָ, וּמֶלֶךְ גִּבּוֹר לָרִיב רִיבָם ^{להלחם את} לְאֲבוֹת וּבָנִים. ^{מלחמותם}
אֱמֶת, אֶתָּה הוּא רֹאשׁוֹן ^{קדמות} וְאַתָּה הוּא אַחֲרוֹן ^{תהיה לאחר}
וּמִבְּלַעַדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ. ^{שקועים יכלה}

אֱמֶת, מִמַּצְרִים גְּאֻלָּתְנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ ^{ולא ע"י} מִבֵּית ^{שליח}
עֲבָדִים ^{מוקדם} פְּדִיתָנוּ, כָּל־בְּכוֹרֵיהֶם הִרְגָּתָ, ^{עבדות}
וּבְכוֹרְךָ ^{עם} יִשְׂרָאֵל גְּאֻלָּתָ, וַיִּם־סוּף לָהֶם בְּקָעָתָ, וַיּוֹדִים

«ממצרים גאולתנו... ומבית עבדים פדיתנו» – הטוב ינצח



העם המשועבד יצא מעבדות לחירות אחרי עשר המכות.
בקרעית ים סוף יצאו בני ישראל אל המדבר, בעוד המצרים טבעו בים.
עידן חדש. שתי מילים: יש תקווה.
יציאת מצרים היא לא סיפור היסטורי, היא תוכנת הפעלה,
היא כמו משקפיים שדרכם מסתכלים על החיים והכול נראה דרכם אחרת.
יציאת מצרים נתנה כוח ואמונה לעם היהודי בתקופות הטובות והקשות,
בכל העליות והירידות, והיוותה השראה למאבקים נוספים בעולם:
תנועות שחרור העבדים בארצות הברית, המאבק לשוויון השחורים בדרום אפריקה,
המאבק לשחרור יהודי ברית המועצות בתקופת הקומוניזם, ועוד ועוד.
הפסוקים העתיקים ניסחו סיפור על תקווה עבור מיליונים.
המילה אקסודוס ("יציאת מצרים" באנגלית) הפכה לסמל של אמונה בטוב שינצח.

טַבַּעַת, וַיִּדְיִדִים ^{בני ישראל} עָבְרוּ יָם, וַיִּכְסּוּ מַיִם צָרִיָּהֶם ^{את שונאיהם},
 אֶחָד מֵהֶם לֹא נֹתַר. עַל־זֹאת שִׁבְחוּ אֱהוֹבִים ^{ישראל אוהביו} וְרוֹמְמוֹ
 לְאֵל, וְנָתַנוּ יְדִידִים זְמִירוֹת וְשִׁירוֹת וְתִשְׁבָּחוֹת, בְּרָכוֹת
 וְהוֹדָאוֹת לַמֶּלֶךְ אֵל חַי וְקַיִם ^{לנצח}, רַם וְנִשָּׂא, גָּדוֹל וְנוֹרָא,
 מִשְׁפִּיל ^{המצרים שהיו} גָּאִים עַדִּי אֶרֶץ, מַגְבִּיהַּ ^{ישראל שהיו} שְׂפָלִים עַד
 מָרוֹם, מוֹצִיא אֲסִירִים ^{מתללות}, פּוֹדֶה עֲנָוִים, עוֹזֵר דָּלִים,
 הָעוֹנֶה לַעֲמוֹ יִשְׂרָאֵל ^{על ים סוף} בְּעֵת שְׂוַעֵם אֱלֹיוֹ.

מיד באמרו 'תהלות' יעמוד ויבין עצמו לתפילה, וכתבו גורי האר"י שיש בזה רמז וסוד גדול.

תְּהִלָּת ^{וגם אמרו אז שבתים ע"י הצדיקים} לְאֵל עֲלִיּוֹן גּוֹאֲלָם, בְּרוּךְ הוּא ^{מצד עצמו} וּמְבוֹרָךְ
 מִשֵּׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל ^{ע"י} לְךָ עָנוּ שִׁירָה בְּשִׂמְחָה
 רַבָּה, וְאָמְרוּ כָלֶם: ^{כאחד} מִי־כִמְכָּה בְּאֵלֶם יְהוָה ^{אין מי שישווה לך במלאכים ושירי מעלה},
 מִי כִמְכָּה נֶאֱדָר בַּקֹּדֶשׁ ^{אין אדיר כמוך בשמים והתהלותיו}, נֹרָא תְהִלָּת ^{מפלא בשבחיו ותהלותיו}, עֲשֵׂה
 פֶּלֶא: שִׁירָה חֲדָשָׁה שִׁבְחוּ גְאוּלִּים לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל עַל־
 שְׁפַת הַיָּם, יַחַד כָּלֶם הוֹדוּ וְהִמְלִיכוּ וְאָמְרוּ: יְהוָה ^{ע"י} יִמְלֹךְ
 לְעוֹלָם וָעֶד:

וְנֶאֱמַר: גְּאֻלָּנוּ יְהוָה צְבָאוֹת שְׁמוֹ, קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל. בְּרוּךְ
 אֲתָה יְהוָה, ^{אשר את} גֹּאֲלֵ יִשְׂרָאֵל ^{ממצרים}:



לעמוד. להפסיק להתרוצץ. לתת למחשבות להיאסף. להתרכז.

לבקש על מה שחשוב.

להיות לכמה דקות מול הגודל ולא רק בתוך עצמי.

לעצום עיניים ולדבר בלחש, כמו שיח של אוהבים.

צריך להמשיך רצוף מ'גאל ישראל' ולהתחיל מיד תפילת עמידה, ללא שום הפסק.
לפני סיום 'גאל ישראל', נוהגים לפסוע שלושה צעדים לאחור ושלושה קדימה לקראת התפילה.
כדי לבטא את הרצון להתקרב לה'.
מתפללים עמידה לכיוון ירושלים. שהיא המקום בו בחר ה' למקום השכינה.
מתפללים עמידה ברגליים צמודות וישרות. ממוש כמו מלאכים.
תפילת עמידה צריכה להיאמר בלחש. כי זו תפילה פנימית מאוד. ובכל זאת להשתדל לשמוע את המילים שמוציא מפיו.

תְּפִלַּת שְׁמוֹנֶה עֶשְׂרֵה

בתפילת העמידה עד סוף תחנון הוא בתיקון עולם האצילות [עולם העליון]

אֲדֹנָי, שְׁפָתַי תִּפְתָּח, וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ:

❖ פתיחה: שבח ❖

מאד חשוב לכוון בברכה הראשונה של העמידה, לפחות עד "מגן אברהם". כי זו הברכה הפותחת את התפילה.

כורעים גב וראש ב'כרך אתה', ונוקפים חזרה בשם ה'. כי שם ה' צריך להיאמר בכבוד.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הוֹה, אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מקור הברכה שהשגיח על אבותינו ובוחר בהם לחלקו
אֱלֹהֵי אֲבֹרָה שהשגיח על אברהם אבינו [אשר יסוד עבודתו היה במדת החסד]
אֱלֹהֵי יַעֲקֹב שהשגיח על יעקב [אשר יסוד עבודתו מדת האמת]
הָאֵל הַגָּדוֹל במדת חסד
הַגָּבוֹר וְהַנּוֹרָא שהשגיח על יצחק [אשר יסוד עבודתו מדת גבורה - דין]
יָאֵל עֲלִיּוֹן נעלה מעל הכל
חֲסִדִּים טוֹבִים, קוֹנֵה הַכֹּל מבורר יראת הרוממות למשיגים קדושתו ולראים מעשיו הנפלאים
וְזוֹכֵר חֲסִדֵי אֲבוֹת בורא הכל בקל יום מתדש
וְיַמְבִּיא גּוֹאֵל לְבָנֵי בְנֵיהֶם זכור לנו ולטובתנו וחסדיו ששעו אבותינו
שְׁמוֹ בעבור שתתגלה מידת חסדו
בְּאַהֲבָה בזכות אהבתו אותם
כְּשִׁימֹר "בְּאַהֲבָה" יִמְּוִן לְמִסּוֹר עֲצֻמוֹ עַל קִדּוּשׁ ה', בְּסִקִּילָה שְׂרִיפָה הִרָג וְחֻנָּק.



בשלוש הברכות הראשונות אנחנו עומדים נוכח ה' -
חשים את נוכחות וגדולתו של ה' בעולם, ומשבחים אותו.

בעשׂי"ת: זְכֵרְנוּ לַחַיִּים, מֶלֶךְ חַפֵּץ בַּחַיִּים וְרוֹצֵה שְׁבוּי אָדָם יְחִיו, כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר חַיִּים, לְמַעַן לְעָבֹד לַמֶּלֶךְ אֱלֹהִים חַיִּים.

אם לא אמר "זכרנו" ונוכר לפני שאמר "ה'" חוזר, ואם אחר "ה'" אינו חוזר.

מֶלֶךְ עֶזְרָה לְעַמּוֹ וּמוֹשִׁיעַ בְּכָל דּוֹר וָדוֹר, וּמִגֵּן עַלְיוֹ. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָהוֹה מִגֵּן אֲבֹרָהּ (הדו'), שְׁמֹרֶת וְהַצֵּלֶת אֶת אֲבֹרָהּ וּבֹכֶתוּ אֶתָּה מִן עַלְיוֹ ♦

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדָנִי שְׁמֹרֶת וְהַצֵּלֶת אֶת אֲבֹרָהּ וּבֹכֶתוּ אֶתָּה מִן עַלְיוֹ, מְחִיָּה מֵתִים אַתָּה לְבָדָד, רַב כּוֹחַ לְהוֹשִׁיעַ, בְּקִין אֹמֵר: מוֹרִיד הַטֵּל.

אם אמר משיב הרוח חוזר לאתה גיבור ואם נזכר אחרי שחתם מחיה המתים חוזר לראש.

בְּחוֹרֶף אֹמֵר: מְשִׁיב הָרוּחַ מְנַשֵּׁב אֶת הָרוּחַ וּמוֹרִיד הַגֶּשֶׁם. יוֹ"ר קָר מְבִיא

אם אמר מוריד הטל ונוכר לפני שחתם מחיה המתים חוזר למשיב הרוח, ואם חתם מחיה המתים אינו חוזר.

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד עוֹשֶׂה אֶתָּה חֲסִידִים גְּדוֹלִים, מְחִיָּה מֵתִים לְעֵתִיד לְבָא בְּרַחֲמִים רַבִּים, סוֹמֵךְ נוֹפְלִים, וְרוֹפֵא חוֹלִים, וּמַתִּיר אֲסוּרִים, וּמְקִים אֲמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עָפָר מְקִים נֶאֱמָנוֹת הַבְּטוּחַ לְחַיּוֹת הַמֵּתִים. מִי כְמוֹךְ בַּעַל גְּבוּרֹת וּמִי דוֹמֶה-לָּךְ אֵין גִּבּוֹר כְּמוֹךְ כִּי אֵתָּה הוּא מְקוֹד וּמוֹשִׁיעַ כָּל הַגְּבוּרֹת, מֶלֶךְ יִמִּית וּמְחִיָּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה בַּתְּחִיתַת הַמֵּתִים.

בעשׂי"ת אומרים: מִי כְמוֹךְ אֵב הַרְחֵמֵן זֹכֵר יְצוּרֵינוּ בְּרַחֲמִים לַחַיִּים.

ואם לא אמר, ולא נזכר עד שאמר שם ה' בברכה, אינו חוזר.

וְנִאֲמַן אַתָּה שְׁתַּקִּים הַבְּטוּחִי לְהַחְיֹת מֵתִים. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָהוֹה, מְחִיָּה הַמֵּתִים:

כשמגיע החזן לקדשה צריך לחזור ג' פסיעות למקום שבו עמד בתפלתו, ויצמיד רגליו, עד שיענה אמן של ברכת "האל הקדוש". ובאומרו "קדוש" וכו' ידלג ג' דלוגים, שיוגבה עקביו וגופו כלפי מעלה, וכן ידלג בפסוק "ברוך" וכו', ובפסוק "ימלך" וכו':

נִקְדִּישְׁךָ וְנַעֲרִיצְךָ: נִסְפֵּי חוֹזְקֶךָ, כְּנֻעִם שֵׁיחַ סוּד שְׂרָפֵי קִדְשְׁךָ, ^{בְּקוֹל גְּעִים שֶׁל שִׁיחַת קוֹהֵל מִלֵּאכִים,}
הַמְשַׁלְּשִׁים אֹמְרִים שְׁלוֹשׁ פַּעֲמִים לְךָ קִדְשָׁהּ, וְכֵן כָּתוּב עַל יַד
נְבִיאָךְ: וְקָרָא ^{כֹל מִלֵּאךָ מִזִּמְרֹן וּמִזֶּרֶךְ} זֶה אֱלֹהֵהּ וְאָמַר כָּלֵם בְּאֵדוֹ: קְדוֹשׁ וְקָדוֹשׁ קְדוֹשׁ יְהוָה
צְבָאוֹת, מְלֵא כָל־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ: ^{וְהַמִּלֵּאכִים הַנֶּעֱבָרִים} לְעֻמָּתָם » « מְשִׁבְּחִים אֵת הַ
וְאֹמְרִים: בְּרוּךְ כְּבוֹד־יְהוָה מִמְּקוֹמוֹ: וּבִדְבַרִי קִדְשְׁךָ פָּתוּב לְאֹמַר:
יְמִלְךָ יְהוָה לְעוֹלָם, אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר, הִלְלוּיָהּ:
אַתָּה קְדוֹשׁ ^{אֲנַחְנוּ לֹא יוֹלִים לְהַבִּין מִי וְמִה אַתָּה} וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ ^{לֹא נוֹכַל לְהַבִּין אֵת גִּדְּלֵי מַעֲשֵׂיךָ וּפְעֻלֹתֶיךָ}, וּקְדוֹשִׁים
בְּכָל־יוֹם יְהַלְלוּךָ סֵלָה. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, ^{יִשְׂרָאֵל וְהַמִּלֵּאכִים}
הָאֵל הַקְּדוֹשׁ ^{שֶׁקֵּדֻשְׁתְּךָ לִּמְעַלָּה מִקֵּדֻשְׁתְּךָ}:
בעשיית אומרים: תְּמַלֵּךְ הַקְּדוֹשׁ.

ואם שכח ולא נזכר תוך כדיבור חוזר לראש. וש"צ שטעה ולא נזכר אלא לאחר כדי דיבור, חוזר לאתה קדוש.

❖ הבקשות (חובה לבקש בדרך תחנונים) ❖

מכאן ועד ברכת 'שומע תפילה', בכל ברכה מותר ואפילו רצוי להוסיף בקשה אישית באותו נושא של הברכה.

אַתָּה חוֹנֵן לְאָדָם דַּעַת ^{אַתָּה נוֹתֵן דַּעַת בְּמִתְנֵת, חָנֻם לְכָל אָדָם בְּעֵת יְצִירָתוֹ}, וּמְלַמֵּד לְאִנּוּשׁ בִּינָה
וְחֻנּוּ מֵאֲתָךְ ^{בְּתוֹרָה וּגְם לָנוּ חָנֻם בְּמִתְנֵת חָנֻם}. חֲכָמָה ^{לְהַבִּין מִדְּבַר} בִּינָה וְדַעַת
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, חוֹנֵן הַדַּעַת: ^{כֹּחַ הַהִבְדָּלָה}
הַשִּׁיבֵנוּ אֲבִינּוּ לְתוֹרָתְךָ ^{תַּחֲזִיר אוֹתָנוּ לְהַבִּין וּלְהִתְחַבֵּר לְתוֹרָה}, וְקַרְבֵּנוּ מִלִּפְנֵי
לְעִבּוֹדְתְּךָ ^{סִיעֵנוּ לְקוֹם מִצִּוּתֶיךָ, וְלַעֲבֹדְךָ בְּלֵב שָׁלֵם}, וְהַחְזִירֵנוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה
לְפָנֶיךָ ^{שֶׁנֶּחֱזַר לַעֲשׂוֹת מַעֲשִׂים טוֹבִים בְּעֵינֶיךָ}.



בברכות ה"אמצעיות" (12 ברכות, ובנוסף ברכת המינים) אנחנו מכוונים את הרצון לבקש בקשות עבורנו ועבור כל העולם

יש נוהגים להוסיף בקשה זו:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתַּחַתְּרֵה חֲתִירָה מִתַּחַת כְּסֵא כְבוֹדְךָ, וְתִקְבֵּל בְּתִשׁוּבָה אֶת (פב"פ), כִּי יִמְיַנְךָ (יְהוָה) פְּשׁוּטָה לְקַבֵּל שְׂבִים.

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, הַרוֹצֶה בְּתִשׁוּבָה:

סִלַּח לָנוּ אֲבִינוּ כִּי חָטָאנוּ, ^{בשוגג} מַחֲלֵנוּ ^{לנו} מִלְּכֵנוּ ^{כִּי} כִּי

פָּשַׁעְנוּ, ^{במודד} כִּי אֵל טוֹב ^{לכל} וְסִלַּח ^{לחוטאים} אֶתָּה. בְּרוּךְ

אַתָּה יְהוָה, חֲנוּן הַמֵּרַבָּה ^{הרחמי} פְּעֻמִּים ^{רבות} לְסִלַּח:

רְאֵה נָא בְּעֵינֵינוּ, ^{צרותינו} וְרִיבָה רִיבֵנוּ, ^{עם שונאינו} וּמַהֵר לְגַאֲלָנוּ

גְּאֻלָּה שְׁלֵמָה לְמַעַן שְׁמֹךְ, ^{המוחלל} כִּי אֵל גּוֹאֵל חֲזָק ^{בגוים}

אַתָּה. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, גּוֹאֵל יִשְׂרָאֵל ^{מושיע אותנו} בְּכָל יוֹם.

בתענית ציבור החזן מוסיף כאן בחזרת הש"ץ ברכת "עננו":

עֲנֵנוּ אֲבִינוּ עַנּוּנוּ, בְּיוֹם צוֹם הַתַּעֲנִית הַזֶּה, כִּי בְצָרָה גְדוֹלָה אֲנַחְנוּ. אֵל-תִּפְּן

תְּבִישׁ ^{לצערנו} לְרִשְׁעֵנוּ וְאֵל-תַּתְּעַלֵּם ^{מבין} מִלְּכֵנוּ מִבִּקְשֵׁתֵנוּ. הִיָּה נָא קְרוֹב לְשׁוֹעֲתֵנוּ

טָרֵם. טָרֵם נִקְרָא אֵלֶיךָ אַתָּה תַעֲנֶה, נִדְבֵר וְאַתָּה תִשְׁמַע, כַּדְּבַר שְׁנֵאֵמַר: וְהִיָּה

טָרֵם יִקְרָאוּ וְאֵנִי אֶעֱנֶה, עוֹד הֵם ^{ונאמרים} מְדַבְּרִים וְאֵנִי אֲשַׁמְעֵם. כִּי אַתָּה יְהוָה פּוֹדֶה

וּמַצִּיל וְעוֹנֶה וּמִרְחֵם בְּכָל-עֵת צָרָה וְצוּקָה. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, הַעוֹנֶה לְעַמּוֹ

יִשְׂרָאֵל בְּעַת צָרָה:

רַפְּאֵנוּ יְהוָה ^{אֶתָּה ה'} וְנִרְפָּא ^{רפואה} הוֹשִׁיעֵנוּ וְנוֹשְׁעָה ^{אֶתָּה בְּנֵי אָדָם} אֲמוֹתָנוּ,

כִּי תַהֲלִתֵנוּ אַתָּה ^{כִּי אַתָּה} וְהַעֲלֵה אֲרוּכָה וּמִרְפָּא

לְכָל-תַּחֲלוּאֵינוּ ^{שלח החלמה ורפוי משלם} וּלְכָל-מַכְאוּבֵינוּ, ^{לכל מחלותינו בין הקשים ובין הקלים}

וּלְכָל-מַכּוֹתֵינוּ ^{לכל מכות הגוף} וְתַחֲלוּאֵי הַנֶּפֶשׁ,

יש נוהגים להוסיף בקשה זו:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתִּרְפָּאֵנִי רְפוּאָה שְׁלֵמָה, רְפוּאָת הַנֶּפֶשׁ וּרְפוּאָת הַגּוּף, כַּדִּי שְׂאֵהִיָּה חֲזָק בְּבִרְאוֹת גּוּף וּנְשָׁמָה, לְקִים

תּוֹרַתְךָ הַקְדוּשָׁה.

כִּי אֵל רֹפֵא רַחֲמָן וְנֶאֱמָן אֱתָהּ. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה,
רֹפֵא חוֹלֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

אם טעה ואמר בָּרַךְ עָלֵינוּ בקיץ ונוצר קודם שחתם חוזר לראש הברכה, ואם אחר שאמר ברוך אתה ה', קודם שסיים הברכה, יאמר למדני חקך ויחזור לתחילת הברכה, ואם נזכר אחר שסיים לחתום מברך השנים וכן כשנוצר בברכות שלאחר כן, חוזר לברכנו וממשיך מושם על הסדר, ואם נזכר אחר שאמר יהיו לרצון וגו' האחרון חוזר לראש, וכל זה גם כשמסופק תוך ל' יום מפסח אם אמר כהוגן או לא.

בְּרַכְנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּכָל-מַעֲשֵׂה יְדֵינוּ, וּבְרַךְ
שְׁנַתְנוּ בְּטָלְי רָצוֹן ^{ברך שנה זו בטל שתתן בְּרָצוֹן הַטּוֹב}
וְתִהְיֶה אַחֲרִיתָהּ חַיִּים וְשָׁבַע וְשָׁלוֹם, כְּשָׁנִים
הַטּוֹבוֹת לְבִרְכָּהּ ^{בשפע ובמתנת חנם, כשנים המשפעות בטובה שהיו מברכות}
וּמְבָרֵךְ הַשָּׁנִים. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מְבָרֵךְ הַשָּׁנִים ^{בשפע טובה וברכה}

אם טעה ואמר בְּרַכְנוּ בימות הגשמים וסיים הברכה אם נזכר קודם שהתחיל תקע אומר שם ותן טל ומטר לברכה, אם נזכר אחר שהתחיל תקע יתפלל כדרכו ויאמר בשומע תפלה ותן טל ומטר לברכה. ואם נזכר אחר שאמר ברוך אתה ה' קודם שסיים שומע תפלה, יאמר למדני חקך, ויאמר: ותן טל ומטר לברכה כי אתה שומע תפלת כל פה וכו'. ואם נזכר אחר שסיים שומע תפלה קודם שהתחיל רצה יאמר שם ותן טל ומטר לברכה. ואם נזכר אחר רצה חוזר מברך עָלֵינוּ וגומר על הסדר. ואם לא נזכר אלא עד לאחר שאמר יהיו לרצון האחרון אפילו עדיין לא עקר רגליו צריך לחזור לראש התפלה.

בְּרַךְ עָלֵינוּ יְהוָה יֵאָדָּונוּ אֱלֹהֵינוּ אֶת-הַשָּׁנָה הַזֹּאת
וְאֶת-כָּל-מִינֵי תְבוּאָתָהּ לְטוֹבָה ^{בגשמים ופרנסה טובה ונצחית בה}
וְתֵן טַל וּמָטָר לְבִרְכָּהּ עַל כָּל-פְּנֵי הָאֲדָמָה ^{ברך את כל סוגי היבול ושתבנה תקוה לתועלת}
וְרוּיָהּ פְּנֵי תֵבֶל ^{בגשמים וריבים} **וְשָׁבַע** ^{השביעה בשפע} **אֶת-הָעוֹלָם כְּלוֹ**
מְטוֹבָךְ, וּמִלֵּא יְדֵינוּ מְבָרְכוֹתֶיךָ וּמַעֲשֵׂר מִתְּנוֹת יְדֶיךָ.
שִׁמְרָה וְהַצִּילָה שָׁנָה זוּ מִכָּל-דָּבָר « רָע ^{מכל פגעו הטבעי} **וּמִכָּל-מִינֵי**
מִשְׁחִית אֲרֶבָה ^{פגעו אדם} **וּמִכָּל-מִינֵי פְרָעָנוֹת, וַעֲשֵׂה לָּהּ תְּקוּוּהָ**
טוֹבָה ^{והתגשמות הצפיה לטובה} **וְאַחֲרִית שְׁלוֹם, חוּס וְרַחֵם עָלֶיהָ וְעַל-**

כָּל־תְּבוּאָתָהּ וּפְרוֹתֶיהָ, וּבִרְכָּהּ בְּגִשְׁמֵי רֶצוֹן
 בְּרָכָה וּבִגְדָבָה, ^{בשפע ובמקנה חנם} וְתִהְיֶה אַחֲרֶיהָ ^{סופה} חַיִּים וְשִׁבְעָה וּשְׁלֹם,
 כְּשָׁנִים הַטּוֹבוֹת לְבִרְכָּה, ^{כשנים המשפעות בטובה שקיזי מברכות} כִּי אֵל טוֹב וּמְטִיב
 אֶתָּה וּמְבָרֵךְ הַשָּׁנִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מְבָרֵךְ הַשָּׁנִים:
 תִּקַּע בְּשׁוּפָר גָּדוֹל לְחֵרוּתֵנוּ, וְשֵׂא נֶס לְקַבֵּץ גְּלִיּוֹתֵינוּ
 וְקַבְּצֵנוּ יַחַד מֵאַרְבַּע כְּנָפוֹת הָאָרֶץ ^{תשלים לקבץ את כל עם ישראל לארץ ישראל},
 לְאַרְצֵנוּ. ^{מוד קצוות העולם}

יש נוהגים להוסיף בקשה זו במיוחד בימי השוכבי"ם ובימי שישי ובעש"ת:

יְהִי רֶצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׁכַל־טָפָה וְטָפָה שִׁצְצָה מִמֶּנִּי
 לְבִטְלָה, בֵּין בָּאֵסֶס בֵּין בְּרָצוֹן, בֵּין בְּשׁוּגָג בֵּין בְּמִזִּיד, בֵּין עַר, בֵּין יִשּׁוּן, בֵּין
 עַל יָדִי, בֵּין עַל יְדֵי אֲחֵרִים, שְׁלֵא בְּמָקוֹם מַצּוּה, עֲשֵׂה לְמַעַן שִׁמְךָ הַגָּדוֹל
 תִּיּוֹצֵא מִפְּסוּק חַיִל בָּלַע וּקְאָנוּ, שֶׁתַּחֲזִירָה לְמִקְוָמָה בְּמָקוֹם הַקָּדֹשׁ.

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מְקַבֵּץ נִדְחֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל ^{אוסף פזורי ישראל המפוזרים ומפזרים בגולה},
 הַשֹּׁבֵיבָה שׁוֹפְטֵינוּ כְּבָרָאשׁוֹנָה ^{החזיר את מנהיגנו [הסנהדרין] שלום שבט המלוכה}, וְיוֹעֲצֵינוּ
 כְּבַתְחֻלָּה ^{והשב את חכמנו שקיזי יועצים לנו את הדרך בעבודת ה'}, וְהוֹסֵר מִמֶּנּוּ יָגוֹן
 וְאַנְחָה ^{המנכיב לנו על ידי שאין משפט צדק}, וּמַלְךְ עַלֵינוּ מְהֵרָה אֶתָּה יְהוָה לְבִדְךָ,
 בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, בְּצֶדֶק ^{לפנים משורת הדין לצדיקים} וּבְמִשְׁפָּט ^{כפי שורת הדין לרשעים}. בָּרוּךְ
 אַתָּה יְהוָה, מַלְךְ אוֹהֵב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט:
 בעש"ת חותמים: הַמֶּלֶךְ הַמִּשְׁפָּט.

ואם נזכר אחר כדי דיבור חוזר לברכת השיבה, ואם סיים העמידה, יחזור לראש בתנאי של נדבה.

לְמִינִים ^{למפריס} וּלְמַלְשֵׁינִים ^{למלכות} אֵל תִּהְיֶה תִקְוָה
 וְכַל־הַנָּדִים ^{שלא יצליחו במזמזם הרעה להחסיא ולקבוע וגם לא תהיה להם תקווה לעוה"ב} כָּרָע
 יֵאָבְדוּ ^{כל הפושעים והחוטאים יאבדו בן רגע}, וְכַל־אוֹיְבֶיךָ ^(סמאל) וְכַל־שׁוֹנְאֶיךָ ^(לילית)

מִהֲרָה יִכָּרְתוּ ^{כל אויבי ושוואי} , וּמִלְכוּת הָרִשָּׁעָה ^{הגזנות נגד הדת} , מִהֲרָה תַּעֲקֹר
וּתְשַׁבֵּר ^{שלא יתגאו עוד להרשיע} , וּתְכַלֵּם וּתְכַנְיֶעַם ^{השפל האותם} , בְּמִהֲרָה בְּיָמֵינוּ
שְׁנוּכָה לְרֹאוֹת ^{שנוכה לראות מפלתם} . בְּרוּךְ אַתָּה יְיָהוָה, שׁוֹבֵר אוֹיְבִים וּמַכְנִיעַ זָדִים

(י"ג: מִיָּנִים):

עַל הַצַּדִּיקִים ^{על רדפי הצדק והמתנגדים בדיון ישר} , וְעַל־הַחֲסִידִים ^{הנוהגים לפנים משורת הדין} , וְעַל־
שְׂאֵרֵי עַמְּךָ בֵּית־יִשְׂרָאֵל ^{על יִדְאֵי ה' ובעלי התשובה} , וְעַל זַקְנֵיהֶם ^{על חכמיהם} ,
וְעַל־פְּלִיטַת בֵּית־סוֹפְרֵיהֶם וְעַל־גְּרֵי־הַצֶּדֶק ^{גרי האמת} , וְעַל־יָנוּ,
יְהוֹמוֹ ^{יתעוררו} , בְּנֵי רַחֲמֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, וְתֵן שָׂכָר טוֹב לְכָל־
הַבוֹטְחִים בְּשִׁמְךָ בְּאַמֶּת ^{בבטחון אמת ושלם ולא מן השפה ולחוץ} , וְשִׁים חֶלְקֵנוּ עִמָּהֶם
וּלְעוֹלָם לֹא נִבּוֹשׁ ^{לא תהיה לנו בעולם הקדש בושה במעשינו} , כִּי־בֶךְ בָּטַחְנוּ
וְעַל חֶסֶדְךָ הַגָּדוֹל בְּאַמֶּת ^{בלב שלם} , נִשְׁעַנְנוּ. בְּרוּךְ אַתָּה
יְיָהוָה, מִשְׁעֵן וּמִבְטָח לַצַּדִּיקִים:

תִּשְׁכַּן ^{תשרה שכינתך} , בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלַּיִם עִירְךָ כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ ,
וְכִסֵּא דָוִד עַבְדְּךָ מִהֲרָה בְּתוֹכָהּ תִּכֵּן ^{ומלכות דוד תכונן בה במהרה} ,
וּבְנֵה אוֹתָהּ בְּנֵין עוֹלָם בְּמִהֲרָה בְּיָמֵינוּ. (המנהג לומר כאן בת"ב 'נחם' עמ' 157)
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָהוָה, בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַּיִם:

אֶת־צִמְח דָּוִד עַבְדְּךָ מִהֲרָה תַצְמִיחַ ^{תגדל ומושלחו ושלטונו של מלך המשיח} , וְקִרְנוֹ
תִּרְוֶם בִּישׁוּעָתְךָ ^{יתרומם חזקו ותוקפו ע"י ישועתך עמנו} ,
כִּי לִישׁוּעָתְךָ קִוִּינוּ [וְצַפִּינוּ] כָּל־הַיּוֹם. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָהוָה,
מַצְמִיחַ קֶרֶן יִשׁוּעָה ^{מצמיח לדוד חזק ותקף הישועה} :

**שִׁמְעַ קוֹלֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, אֲבִי הַרְחֵמֵן [חוס
וְיִרְחֵם עָלֵינוּ, וְקַבֵּל בְּרַחֲמִים [לפנים
אֶת «תַּפְלָתֵנוּ, כִּי אֵל שׁוֹמֵעַ תַּפְלוֹת וְתַחֲנוּנִים אֶתָּה**

שָׁרִי אֶתָּה תִּמְיֵד שׁוֹמֵעַ לַתְּפִלוֹת
וְלַתַּחֲנוּנוֹת [בְּקִשָּׁה לְהַסֵּד חֵם בְּלִי חֲשׁוֹן] ♦

כאן מוותר להוסיף ולבקש בקשות שונות, אישיות ולאומיות. שמע קולנו זו ברכה שאוספת את כלל הבקשות שלנו.

כתב החיד"א (מורה באצבע ג' אות ככו): בשמע קולנו בכל תפלות חול יתודה, וכה יאמר:

**מוֹדִים אֲנַחְנוּ לְפָנֶיךָ, בְּבִשְׁת פָּנִים בְּחֶרֶף וּכְלֵמָה, שְׁחָטָנוּ עוֹיְנוּ וּפְשָׁעֵנוּ
לְפָנֶיךָ, וְעִבְרָנוּ עַל מַצּוֹת דְּאוּרִיתָא וְדִרְבָּנָן, וְהָרַע בְּעֵינֶיךָ עֲשִׂינוּ,
וְהָרִי אֲנַחְנוּ מִתַּחֲרִטִּים חֶרֶטָה גְּמוּרָה וְאֲנַחְנוּ שָׁבִים בְּתַשׁוּבָה. וְיֵהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתּוֹצִיֵנוּ לְשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וְתִמְחַל וְתַסְלַח
וְתַכַּפֵּר לָנוּ חַטֹּאתֵינוּ עוֹנוֹתֵינוּ וּפְשָׁעֵינוּ, וְתִמְלֵא כָּל־הַשְּׂמֹת שֶׁפָּגַמְנוּ בָּהֶם,
וְתוֹצִיא לְאוֹר כָּל־נִיצוֹצוֹת הַקֹּדֶשׁ אֲשֶׁר נִתְּפָרוּ עַל יְדֵינוּ, וְיִשׁוּב הַכֹּל לְאֵיתָנוּ
הָרָאוּשׁוֹן. וְתוֹצִיֵנוּ לְקִים כָּל־מִצְוֹתֶיךָ, וְלַעֲסוֹק בְּתוֹרַתְךָ לְשִׁמְהָ. וְתַצִּילֵנוּ מִיָּצָר
הָרָע, וְתִפְרָנְסֵנוּ פְּרָנְסָה טוֹבָה, בְּהִתֵּר וּבְנַחַת וְרוּחַ לַעֲבוֹדָתְךָ.**

וביום שאין בו תחנון יאמר:

**יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתּוֹצִיֵנוּ לַעֲסוֹק בְּתוֹרָה לְשִׁמְהָ
וּבְמִצְוֹת וּבְגִמְלוֹת חֲסִדִּים. וְיֵהִי כָל־מַעֲשֵׂינוּ לְשֵׁם שְׁמִים. וְתוֹצִיֵנוּ לְהַשְׁלִים תְּקוּן
נַפְשָׁנוּ וְרוּחָנוּ וְנִשְׁמַתָּנוּ בְּגִלְגּוּל זֶה. וְתִפְרָנְסֵנוּ פְּרָנְסָה טוֹבָה, בְּהִתֵּר בְּנַחַת וּבְרוּחַ.**

**וּמִלְּפָנֶיךָ מִלְּכֵנוּ – רִיקָם אֶל־תְּשִׁיבֵנוּ, חֲנֻנוּ
וְעֲנֵנוּ וְשִׁמְעַ תַּפְלָתֵנוּ.**

בתענית צבור אומר כאן היחיד ענונו, וכן ש"צ ששכח לומר ענונו בין גואל לרופא, יאמר כאן בלי חתימה. ואם שכחו אינם חוזרים. (אבל בתענית יחיד, אין לומר ענונו, כי אם במנחה)

**עֲנֵנוּ אֲבִינוּ עֲנֵנוּ, כִּי בְּצָרָה גְּדוֹלָה אֲנַחְנוּ. אֶל־תִּפֶּן
לְרַשָּׁעֵנוּ וְאֶל־תִּתְעַלֵּם מִלְּכֵנוּ מִבְּקִשְׁתָּנוּ. הֲיִה נָא קְרוֹב לְשׁוֹעֲתֵנוּ. טָרֵם
נִקְרָא אֵלֶיךָ אֶתָּה תַּעֲנֵה, נִדְבֵר וְאַתָּה תִּשְׁמַע, כִּדְבַר שְׁנֶאֱמַר: וְהִיָּה טָרֵם יִקְרָאוּ
וְאֲנִי אֶעֱנֶה, עוֹד הֵם מְדַבְּרִים וְאֲנִי אֶשְׁמַע. כִּי אֶתָּה יְהוָה פּוֹדֶה וּמוֹצִיל וְעוֹנֶה
וּמְרַחֵם בְּכָל־עַת צָרָה וְצוּקָה.**

כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת כָּל־פֶּה ^{שְׁהִי אִתָּה מִקְבֵּל תְּפִלַּת כָּל אָדָם אֲשֶׁר יֵאָמֶר רְאוּיָי} **בְּרוּךְ אַתָּה**

יְהוָה שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה ^{הַמִּקְבֵּל תְּמִיד תְּפִלּוֹתֵינוּ}

❖ סיום: הודאה ❖

רִצֵּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל ^{יְהִי עַמְּךָ רְצוּיִים לְפָנֶיךָ שֶׁלֹא יִפְאָסוּ מִחֶמֶת מַעֲשֵׂיהֶם} **וּלְתְּפִלָּתָם**

שִׁעָה ^{וּפְנֵה לְקַבֵּל תְּפִלָּתָם בְּרִצּוֹן אֲפִלּוּ שְׂאִינָה בְּשִׁלְמוֹת הַמִּנָּה} **וְהֵשֵׁב הָעֲבוּדָה לְדַבֵּר בֵּיתְךָ**

וְאֲשִׁי יִשְׂרָאֵל ^{אֵת הַקְּרִבּוּנוֹת שֶׁיִּקְרִיבוּ בְּבִיהִמ"ק כְּשִׁיבָנָה} **וּתְּפִלָּתָם** ^{שֶׁבְּמִקְוֵה הַקְּרִבּוּנוֹת} **מְהֵרָה**

בְּאַהֲבָה תִּקְבֹּל בְּרִצּוֹן ^{יְהִי לְעֹנֶת רֹחַ לְפָנֶיךָ בְּזָכוֹת אֱהַבְתָּךְ לְעַמְּךָ} **וְתִהְיִ לְרִצּוֹן תְּמִיד**

עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ ^{יִתְקַבְּלוּ לְרִצּוֹן תְּפִלּוֹת וְקְרִבּוּנוֹת עִמָּךְ}

בראש־חודש ובחול־המועד אומרים: יעלה ויבוא, ואם שכח ונזכר אחר שאמר "ברוך אתה ה'" של המזוהר שכינתו לעיון, יאמר "למדני חקך", ויחזור לרצה ויאמר יעלה ויבא. ואם נזכר קודם שאמר תיבת מודים, יאמר יעלה ויבוא שם. ואם התחיל מודים, ועוד לא הגיע לפסוק יהיו לרצון האחרון, חזור לרצה. ואם סיים פסוק יהיו לרצון האחרון, חזור לראש.

אֱלֹהֵינוּ ^{וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ} **יַעֲלֶה** ^{זְכוּנוֹת הַשְּׂמִיטָה} **וְיָבֵא וְיַגִּיעַ וְיִרְאֶה** ^{לְפָנֶיךָ וְיִרְצֶה יִתְקַבֵּל בְּרִצּוֹן}

וְיִשְׁמַע ^{בְּרִצּוֹן} **וְיַפְקֵד וְיִזְכֹּר וְיִזְכְּרֵנוּ וְיִזְכְּרֵנוּ** ^{שֶׁיִּשְׁמַע אֲבוֹתֵינוּ} **וְיִזְכְּרֵנוּ** ^{אֵת שְׁהִיא אֲמוּנָה לְהִיוֹת בְּתַפְאֻתָהּ}

עִירְךָ ^{יַעֲלֶה וְיִבְרָךְ} **וְיִזְכְּרֵנוּ מִשִּׁיחַ בֶּן־דָּוִד עֲבָדְךָ** ^{יַעֲלֶה וְיִבְרָךְ} **וְיִזְכְּרֵנוּ כָּל־עַמְּךָ בֵּית־יִשְׂרָאֵל**

לְפָנֶיךָ ^{יַעֲלֶה וְיִבְרָךְ} **לְפָלִיטָה** ^{לְהַפְלִיחַ} **לְחֵן** ^{יַעֲלֶה וְיִבְרָךְ} **לְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים** ^{יַעֲלֶה וְיִבְרָךְ} **לְחַיִּים טוֹבִים**

וּלְשָׁלוֹם, בְּיוֹם

בראש־חודש: ראש חֹדֶשׁ הַזֶּה,

בחול־המועד פסח: חג המצות הַזֶּה, בְּיוֹם ^{יַעֲלֶה וְיִבְרָךְ} **מִקְרָא קֹדֶשׁ הַזֶּה,**

בחול־המועד סוכות: חג הסוכות הַזֶּה, בְּיוֹם ^{יַעֲלֶה וְיִבְרָךְ} **מִקְרָא קֹדֶשׁ הַזֶּה,**

לְרַחֵם בּוֹ עֲלֵינוּ וּלְהוֹשִׁיעֵנוּ. ^{יַעֲלֶה וְיִבְרָךְ} **וְיִזְכְּרֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בּוֹ** ^{יַעֲלֶה וְיִבְרָךְ} **לְטוֹבָה, וּפְקַדְנוּ בּוֹ**

לְבָרְכָהּ, וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים טוֹבִים, בְּדַבֵּר יְשׁוּעָה וּרְחֻמִּים. ^{יַעֲלֶה וְיִבְרָךְ} **חֹסֶם וְחֹנֵנוּ וְחַמֵּל**

וּרְחַם עֲלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ, כִּי אֱלֹהֶיךָ עֵינֵינוּ, כִּי אֵל מַלְאָךְ חַנוּן וְרַחוּם אַתָּה.



בשלוש הברכות האחרונות אנחנו מבקשים שתפילותינו יתקבלו, ומודים על כל מה שכבר קיבלנו ועל מה שנקבל בעתיד

וְאַתָּה – בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים, תַּחֲפֹץ בָּנוּ וְתִרְצֵנוּ, ^{תרצה בנו, תחבב אותנו}

וְתַחֲזִינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים ^{זכנו לראות בעינינו בחזרת שכינתך לירושלים בזכות רחמך אף ללא זכינו}

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, הַמַּחֲזִיר שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׂאתָה הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹּהֵי

אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד, צוּרֵנוּ צוּר ^{חזק} חַיֵּינוּ וּמַגֵּן

יִשְׁעֵנוּ אַתָּה הוּא, לְדֹר וָדֹר נוֹדָה לָךְ וְנִסְפָּר ^{על הטובות} תְּהִלָּתְךָ,

עַל-חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בִּידְךָ ^{על קיומנו הנוהג בנדר בכל רגע}, וְעַל גְּשׁוּמֹתֵינוּ ^{שאתה מחזיר לנו}

הַפְּקוּדוֹת לָךְ, וְעַל-נִסֶּיךָ ^{הפסקדות בנדר בעת השנה} עַל הַנְּסִים ^{על הנסים הגלויים} שֶׁבְּכָל-יוֹם עִמָּנוּ,

וְעַל גַּפְּלֹאוֹתֶיךָ ^{הנסתרות} וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל-עֵת, ^{ועדה לך} עָרַב וּבִקֵּר

וְצַהֲרִים. הַטּוֹב ^{אתה הוא הטוב האמתי והמשלים} – כִּי-לֹא-כָּלֹ רַחֲמֶיךָ ^{לא פסקו מעולם רחמך, גם אם קלטה זכות אבות},

הַמְּרַחֵם ^{אתה הוא הרחמן האמתי} – כִּי-לֹא תָמוּ חֲסִדֶיךָ ^{לא פסקו מעולם טובותיך}, כִּי מַעֲוֹלָם

קִוִּינוּ לָךְ ^{שהרי תמיד קיונו לעזרתך ותמיד הושעתנו}

בחזרה, כשהחזן אומר "מודים", יאמרו הקהל בלחש "מודים דרבנן" ויכרעו ראשם לבד (וי"א שיכרע גם גופו).
וצריך להזהר לענות "אמן" על ברכת "המחזיר שכינתו" ואח"כ יאמרו "מודים":

❖ מוֹדִים דְּרַבָּנָן ❖

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׂאתָה הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹּהֵי אֲבוֹתֵינוּ,

אֱלֹהֵי כָּל-בָּשָׂר, יוֹצְרֵנוּ יוֹצֵר ^{כל משה' בראשית. וסמך} בְּרָאשִׁית. בְּרָכוֹת

וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ, עַל שֶׁהַחַיִּיתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ ^{נתת כל צרכנו} . כֵּן

גַּם בְּעִתִּיךָ תַּחֲזִינָנוּ וְתַחֲזִינָנוּ ^{בסתנות חנם}, וְתִאָּסֶף גְּלִיּוֹתֵינוּ לְחֻצְרוֹת קֹדֶשְׁךָ ^{לירושלים},

לְשִׁמּוֹר חֻקֶּיךָ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ, וְלַעֲבֹדְךָ ^{שם} בְּלִבָּב שְׁלֵם. ^{גם} עַל שֶׁאֲנַחְנוּ

זכנו להיות מוֹדִים לָךְ. בְּרוּךְ אַל הַהוֹדָאוֹת.

בחנוכה ובפורים אומרים כאן: "על הנסים". ואם לא אמרו ונוכר לפני שאמר: "ברוך אתה ה' - חוזר. ואם אמר ה' - אינו חוזר:

על הנסים, ועל הפרקו, ועל הגבורות, ועל התשועות, ועל הנפלאות, ועל הנחמות שעשית לאבותינו בימים ההם בזמן הזה.

לחנוכה:

בימי מתתיה בן יוחנן כהן גדול ^{משפחה} **חשמונאי ובניו, כשעמדה מלכות יון**
הרשעה על עמך ישראל, לשכחם תורתך ולהעבירם ^{מחקי רצונך}
ואתה, ברחמיך הרבים, עמדת להם ^{לעזרה} **בעת צרתם, רבת את-ריבם**
דנת את-דינם ^{ביום} **נקמת את-נקמתם, מסרת גבורים ביד חלשים,**
ורבים ביד מעטים, ורשעים ביד צדיקים, וטמאים ביד טהורים, וזדים ביד
עוסקי תורתך. לך עשית שם גדול וקדוש בעולמך ^{ע"י נסך}, **ולעמך ישראל עשית**
תשועה גדולה ופרקן כהיום הזה. ואחר כך באו בניך לזכיר ביתך, ופנו
את-היכלך ^{מסלים}, **וטהרו את-מקדשך** ^{מטמאה}, **והדליקו נרות בחצרות קדשך,**
וקבעו שמונת ימי חנכה אלו בהלל ובהודאה. ועשית עמכם נסים ונפלאות,
ונודה לשמך הגדול סלה ^{לנצח}.

לפורים:

בימי מרדכי ואסתר בשושן הבירה, כשעמד עליהם ^{על אמותיו} **המן הרשע, בקש**
להשמיד הנבים ^{הגדולים} **להרג ולאבד** ^{הנוספות} **את-כל-היהודים, מנער ועד זקן,**
טף ונשים, ביום אחד, בשלשה עשר לחדש ^{שנים עשר} **הוא חדש אדר, ואח"כ**
ושללם לבזו. ואתה, ברחמיך הרבים, הפרת בטלת את-עצתו, וקלקלת את-
מחשבתו ^{על מרדכי}, **והשבות לו גמולו בראשו, ותלו אותו ואת-בניו על העץ** ^{שהכין},
ועשית עמכם נסים ונפלאות, ונודה לשמך הגדול סלה ^{לנצח}.

ועל כלם ^{על כל הנסים} **יתברך ויתרומם ויתנשא** ^{בפי כל} **תמיד,**
שמך מלפנו לעולם ועד, וכל-החיים יודוך סלה ^{כל בני א} ^{יודוך לנצח}.

בעשייתך: וכתוב לחיים טובים כל-בני בריכתך.

ואם לא אמר ונוכר לפני שאמר: "ברוך אתה ה'" של ברכת "הטוב שמך" - חוזר. ואם לא נזכר עד לאחר שאמר שם ה' אינו חוזר.

וַיַּחֲלֵלוּ וַיְבָרְכוּ אֶת־שִׁמְךָ הַגָּדוֹל בְּאַמֶּת, ^{בכל לבכם, ובכל נפשם} לְעוֹלָם

, כִּי טוֹב, ^{לנצח} הָאֵל יִשׁוּעֵתְנוּ וְעֲזָרְתְנוּ סִלָּה, ^{הוא שמוך, [מְנַהֵג וְיִמְדֵת]} חַמּוּד,

הָאֵל הַטּוֹב. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָהוָה, הַטּוֹב שִׁמְךָ ^{אתה המקור לכל הטוב האמתי בבריאה} וְלִךְ

נָאָה לְהוֹדוֹת ^{ולכן רק לך ראוי ונכון להודות}:

❖ סֹדֵר נְשִׁיאת כַּפַּיִם ❖

כשעומדים הכהנים על הדוכן יהיו פניהם כלפי ההיכל ואחוריהם כלפי העם ויאמרו "יהי רצון" זה, ומאריכין בו עד שיסיים הש"צ "ולך נאה להודות" כדי שתהיה עניית אמן של הקהל גם על זה.

יְהִי רָצוֹן מִלְפָּנֶיךָ יְיָהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׁתַּהֲיֶה בְּרַכָּה זוֹ שְׂצוּיְתְנוּ לְבָרֶךְ אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרַכָּה שְׁלֵמָה וְלֹא יִהְיֶה בָּהּ מַכְשׁוֹל וְעוֹן מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם:

אם יש יותר מכהן אחד, שלוח הציבור קורא: כהנים.

הכהנים מברכים: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּקִדְּשָׁתוֹ שֶׁל אֶהְרֶן וְעֲזָנוּ לְבָרֶךְ אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה.

וּמְקִרְיאַ הַשֵּׁי"ן: יְבָרְכֶךָ יְיָהוָה וְיִשְׁמְרֶךָ: יָאֵר יְיָהוָה וּפָנָיו אֵלֶיךָ וִיחַנֶּנְךָ: יִשְׂאֵל יְיָהוָה וּפָנָיו אֵלֶיךָ, וְיִשֶּׁם לְךָ שָׁלוֹם:

(וְשִׁמוּ אֶת־שְׁמִי בְּשֵׁם הַמִּטְפָּרֵשׁ עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וְאֲנִי אֲבָרְכֶם) ^{לישאל ולברך}

כשמתחיל הש"צ 'שים שלום' מחזירים הכהנים פניהם להיכל דרך ימין ואומרים:

רַבּוֹן הָעוֹלָמִים עֲשֵׂינוּ מַה־שְּׁגֻזָּרָתְ עֲלֵינוּ, עֲשֵׂה אֵתהּ מַה־שֶּׁהַבְּטַחְתָּנוּ: הַשְׁקִיפָה מִמַּעַן קִדְּשֶׁךָ מִן הַשָּׁמַיִם וּבָרֶךְ אֶת־עַמְּךָ אֶת־יִשְׂרָאֵל.

ואם אין כהנים יאמר הש"ץ "או"א" וכו', ואחר כל פסוק יענו הקהל: "כן יהי רצון".

אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, בָּרְכֵנוּ בְּבְרַכָּה הַמְּשַׁלֶּשֶׁת בְּתוֹרָה הַכְּתוּבָה עַל־יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדְּךָ, הָאֲמוּרָה מִפִּי אֶהְרֶן וּבְגִיּוֹ הַכֹּהֲנִים עִם קְדוֹשֶׁיךָ, כְּאָמֹר:

ואחריכך יאמר: "יברכך" וכו' עד "ואני אברכם", ואחר כל פסוק עונים הקהל: "כן יהי רצון".

הרואה חלום ונפשו ענומה, יאמר בעת נשיאת כפיים:

רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֲנִי שֶׁלְךָ וְחִלּוּמוֹתֵי שֶׁלְךָ, חִלּוֹם חֲלִמָתִי וְאֲנִי יוֹדֵעַ מַה הוּא, בֵּין שֶׁחֲלִמָתִי אֲנִי לַעֲצָמִי, וּבֵין שֶׁחֲלִמּוֹ לִי אַחֲרִים, וּבֵין שֶׁאֲנִי חֲלִמָתִי עַל אַחֲרִים, אִם טוֹבִים הֵם – חִזְקֵם וְאַמְצֵם בְּחִלּוּמוֹתַי שֶׁל יוֹסֵף הַצַּדִּיק,

וְאִם צָרִיכִים רְפוּאָה – רַפָּאם כְּמִי מָרָה עַל יְדֵי מֹשֶׁה רַבֵּנוּ עָלֵינוּ הַשְּׁלוֹם, וְכִמִּי יִרְיָחוּ עַל יְדֵי אֱלִישָׁע, וְכִמִּירִים מִצְרַעְתָּה, וְכִנְעָמָן מִצְרַעְתּוֹ, וְכַחֲזַקְיָהוּ מִחֲלָיו. וְכִשֵּׁם שֶׁהַפֶּכֶת קָלֶלֶת בְּלָעָם בֶּן־בְּעוֹר מִרְעָה לְטוֹבָה, כֵּן תַּהֲפֹךְ לִי כָּל־חֲלוּמוֹתַי לְטוֹבָה וּלְבִרְכָּה, וְתִרְצָנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים. יְהִיו לְרָצוֹן אֲמֵרֵי־פִי, וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי:

שִׁים ^{השפיע לנו משמרים} שְׁלוֹם, טוֹבָה וּבִרְכָּה, חַיִּים, ^{נשיאת} חַן וְחֶסֶד, ^{על הקהל שבאן} [צִדְקָה] וְרַחֲמִים, עָלֵינוּ וְעַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ ^{בכל מקום שהם}, וּבִרְכָּנוּ אֲבִינוּ כְּלָנוּ פֶּאֶחֶד ^{בשורה} בְּאוֹר פָּנֶיךָ, כִּי בְּאוֹר פָּנֶיךָ ^{שהיה במעמד מלכות תורה} נִתַּת לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, תוֹרָה וְחַיִּים, אֲהָבָה וְחֶסֶד, צִדְקָה וְרַחֲמִים, בְּרָכָה וְשְׁלוֹם, וְטוֹב” ^{וגם תמיד תתנצח לברכנו} בְּעֵינֶיךָ לְבִרְכָּנוּ וּלְבָרֵךְ אֶת־כָּל־עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל בְּרַב עֹז ^{בחזק רב} וְשְׁלוֹם.

בעשרת ימייתשובה מוסיפים:

וּבִסְפֹר חַיִּים בְּרָכָה וְשְׁלוֹם וּפְרִנְסָה טוֹבָה וְיִשְׁעָה וְנִחְמָה וּגְזוּרוֹת טוֹבוֹת, נִזְכֹּר וְנִכְתָּב לְפָנֶיךָ, אֲנַחְנוּ וְכָל־עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל, לְחַיִּים טוֹבִים וְשְׁלוֹם. וְאִם לֹא אִמְרָ, וְנוֹכַח לְאַחֵר שֶׁזֶכֶר שֵׁם ה' בַּחֲתִימַת הַבְּרִכָּה - אֵינוֹ חוּזֵר.

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, הַמְּבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלוֹם ^[בכלי המחוזק כל הברכות] אֱמִן:

יְהִיו לְרָצוֹן ^{יְתַקְּלוּ נָא לְנֶטֶת רוּחַ מִחוֹשְׁבוֹת} אֲמֵרֵי־פִי, וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ, יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי

סו
השירה

אֱלֹהֵי, נִצֹּר לְשׁוֹנֵי מִרְעָ, וְשִׁפְתוֹתַי מִדִּבֵּר מִרְמָה, וְלִמְקַלְלֵי אִי נִפְשֵׁי תֵדָם ^{תחריש בקרבי}, וְנִפְשֵׁי כַּעֲפָר ^{בשפלות} לְכָל תַּהֲיָה, וְאִי פֶתַח לְבִי ^{להבין ולהשכיל} בְּתוֹרָתְךָ, וְאַחֲרֵי מִצְוֹתֶיךָ תִּרְדֹּף נִפְשֵׁי לַעֲשׂוֹתָם, וְכָל־הַקָּמִים עָלַי לְרַעָה, מִהֲרָה הֲפֹר עֲצָתָם וְקַלְקַל מַחֲשָׁבוֹתָם. ^{הרגיל לומר "עשה למען וכו'" בפניו זוכה ומקבל פני שכינה}

עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ ^{הַמְקוּלָל בְּיוֹמֵינוּ} **עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינְךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרַתְךָ,**
עֲשֵׂה לְמַעַן קִדְשֶׁתְךָ. לְמַעַן יַחְלְצוּ דִידִיךָ ^{וְיַצִּיל יִשְׂרָאֵל מִיָּדָם} **הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ**
וְעַנֵּנִי:

סגולה שלא ישכח שמו ליום הדין: יאמר קודם "יהיו לרצון" פסוק מתנ"ך המתחיל באות הראשונה של שמו, ומסתיים באות האחרונה של שמו, או פסוק ששמו מופיע בו.

יְהִי לְרָצוֹן ^{יְהִי לְרָצוֹן וְאֵין תְּלִיפָה} **אֲמִרֵי־פִי, וְהִגִּיוֹן** ^{מִתְשַׁבֵּחַ} **לְבִי לְפָנֶיךָ, יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי** ^{הַיּוֹדֵה}.

יש אומרים תפילה זו (נקראת תפילת רב (ברכות טז:)):

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתֵּתֵן לָנוּ חַיִּים אָרְכִּים, חַיִּים
שֶׁל שְׁלוֹם, חַיִּים שֶׁל טוֹבָה, חַיִּים שֶׁל בְּרָכָה, חַיִּים שֶׁל פְּרִנָּסָה טוֹבָה,
חַיִּים שֶׁל חֵלּוּץ עֲצָמוֹת, חַיִּים שִׁישׁ בָּהֶם יֵרָאֵת חֶסֶד, חַיִּים שֶׁאֵין בָּהֶם בּוֹשָׁה
וּכְלָמָה, חַיִּים שֶׁל עֶשֶׂר וּכְבוֹד, חַיִּים שֶׁתֵּהָא כְּנוֹ אֱהָבֶת תּוֹרָה וִירָאֵת שְׁמִים,
חַיִּים שֶׁתִּמְלֹא כָּל־מַשְׁאֲלוֹת לְבָבוֹ לְטוֹבָה לַעֲבוֹדָתְךָ. אָמֵן. יְהִי לְרָצוֹן אֲמִרֵי־פִי,
וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ, יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי:

כורעים בגב, וצועדים שלושה צעדים אחורה. כי פרידה ממלך צריכה להיות מכובדת.

חוזרים למקום התפילה לקדושה. כי הקדושה זה המשך של העמידה מול ה'.

אם יש מאחוריך אדם שטרם סיים עמידה, ואם יקח שלושה צעדים יכנס למרווח של פחות משני מטר ממנו, ימתין עד שסיים, ולא יפסע. כדי לא להכנס לטווח השכינה שלו.

עֲשֵׂה שְׁלוֹם ^(בעשיית אומר: השלום) **בְּמְרוֹמָיו** ^{בְּעִלְיוֹנֵם} **הוא בְּרַחֲמָיו**
יַעֲשֵׂה ^{בְּעִלְיוֹנֵם} **שְׁלוֹם** ^{גם} **עָלֵינוּ, וְעַל כָּל־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל,**

וְאֲמָרוּ ^{הַמְּלָאכִים הַמְּלָלִים} **אָמֵן** ^{אֵת הַדָּבָר וְיִתְקַנּוּ}.

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתְּבָנֶה בֵּית־
הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, וְתֵן חֶלְקֵנוּ שְׂנוּמָה בְּלוֹיִים בְּתוֹרַתְךָ, לַעֲשׂוֹת
חֻקֵּי רָצוֹנְךָ וּלְעַבְדְּךָ בְּלִבָּב שָׁלֵם.

בראש חודש, בחול המועד ובחנוכה אומרים כאן 'הלל', לקמן עמ' 362

בעשרת ימיותשובה אומרים אבינו מלכנו:

אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ, חֲטָאנוּ לְפָנֶיךָ רַחֵם עָלֵינוּ.
אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ, אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֶלָּא אַתָּה.

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ, עֲשֵׂה עִמָּנוּ ^{צדקה ומסד} לְמַעַן שְׁמֶךָ.
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ, חֲדַשׁ עֲלֵינוּ שָׁנָה טוֹבָה.
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ, בְּטַל מַעְלֵינוּ כָּל-גְּזֵרוֹת קָשׁוֹת וְרָעוֹת.
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ, בְּטַל ^{חסד} מַחֲשָׁבוֹת שׁוֹנְאֵינוּ.
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ, הַפֵּר עֲצַת ^{מוֹסֵד} אוֹיְבֵינוּ.
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ, כֵּלָה כָּל-צָר ^{הסעיק עלינו} וּמִשְׁטָן ^{מקטרג} מַעְלֵינוּ.
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ, כֵּלָה דָּבָר וְחָרָב וְרָעָה וְרָעָב וּשְׁבִי וּבָזָה וּמִשְׁחִית
 וּמִגָּפָה וַיֵּצֵר הָרַע וַחֲלָאִים רָעִים [»] מִבְּנֵי בְרִיתְךָ.
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ, שְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְכָל-חוּלֵי עַמָּךְ.
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ, מְנַע ^{מִעֲקִירָה הַ} מִגָּפָה מִנִּחְלָתְךָ ^{מִעַם יִשְׂרָאֵל}.
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ, זְכוּר כִּי עָפָר אֲנַחְנוּ וְלֵבָן תִּטָּאֵן.
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ, מַחֲוֹל וְסֻלַּח לְכָל-עֲוֹנוֹתֵינוּ.
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ, קָרַע רוּעַ ^{תְּרַעַה שֶׁבַח} גְּזֹר דִּינֵנוּ.
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ, מַחֲק בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים כָּל-שְׁטָרֵי חוּבוֹתֵינוּ.
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ, מַחֲה ^{מִחוּק} וְהַעֲבֵר ^{הַעֲלִים} פְּשָׁעֵינוּ מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ.
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ, כְּתִבֵּנוּ בְּסֶפֶר חַיִּים טוֹבִים.
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ, כְּתִבֵּנוּ בְּסֶפֶר צְדִיקִים וְחַסִּידִים.
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ, כְּתִבֵּנוּ בְּסֶפֶר יְשָׁרִים וּתְמִימִים.
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ, כְּתִבֵּנוּ בְּסֶפֶר פְּרִנְסָה וְכִלְכָּלָה טוֹבָה.
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ, כְּתִבֵּנוּ בְּסֶפֶר מַחֲלָה וְסִלִּיחָה וְכַפָּרָה.
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ, כְּתִבֵּנוּ בְּסֶפֶר גְּאֻלָּה וִישׁוּעָה.
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ, זְכַרְנוּ ^{אֵךְ וְדָק} בְּזִכְרוֹן טוֹב ^{מִעֲשֵׂיו הַטּוֹבִים} מִלְּפָנֶיךָ.
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ, הֲצַמַּח לָנוּ יְשׁוּעָה בְּקָרוֹב.
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ, הָרַם קָרָן ^{כְּבוֹד וְחֹק} יִשְׂרָאֵל עַמָּךְ.

אָבִינוּ מִלְכְּנוּ, וְהָרַם קֶרֶן מְשִׁיחָךְ.
 אָבִינוּ מִלְכְּנוּ, חָנְנוּ וַעֲנֵנוּ.
 אָבִינוּ מִלְכְּנוּ, הַחֲזִירְנוּ בְּתִשְׁבָּה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ.
 אָבִינוּ מִלְכְּנוּ, שְׁמַע קוֹלֵנוּ, חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ.
 אָבִינוּ מִלְכְּנוּ, עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ ^{שְׂתַגְדֵּל שְׁמוֹךְ} אִם-לֹא לְמַעַנְנוּ ^{בַּעֲבוּרֵי}.
 אָבִינוּ מִלְכְּנוּ, קַבֵּל בְּרַחֲמִים ^{רַבִּים} וּבְרָצוֹן ^{לִנְחֹת רִיחַ} אֶת [»] תְּפִלָּתֵנוּ.
 אָבִינוּ מִלְכְּנוּ, אֲלֵ-תִשְׁבִּיבֵנוּ רִיקָם ^{לְחִלּוּטִין} מִלְּפָנֶיךָ.

בימים שאין אומרים בהם תחנון אומרים:

יְהִי שֵׁם יְהוָה מְבֹרָךְ, מַעֲתָה וְעַד-עוֹלָם: מִמְּזֹרַח-שֶׁמֶשׁ עַד-מְבֹאוֹ,
 מִהָלָל שֵׁם יְהוָה: רָם עַל כָּל-גּוֹיִם יְהוָה, עַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ:
 יְהוָה אֲדִינֵנוּ, מֶה-אֲדִיר שִׁמְךָ בְּכָל-הָאָרֶץ:

ואומר החזן חצי קדיש לקמן בעמ' 117. וממשיכים 'יהי חסדך', ובימי שני וחמישי בהוצאת ס"ת.

סדר תחנון

אלו הימים שאין אומרים בהם ודוי ונפילת אפים, בין בשחרית בין במנחה: ראש חודש, כל חדש
 ניסן, י"ד באייר, ל"ג לעומר, מר"ח סיון עד י"ב בו ועד בכלל, ט' באב, ט"ו באב, ערב ראש השנה,
 ערב יום הכפורים, ממוצאי יום כפור עד סוף חודש תשרי, חנוכה, ט"ו בשבט, פורים, י"ד וט"ו
 אדר א', יום העצמאות ויום ירושלים.

אֵנָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, תְּבֹא ^{תִתְקַבֵּל} לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתֵנוּ ^{שְׁלֵמָה}
 וְאֵל תִּתְעַלֵּם ^{וְיַעֲבֹדָה} « מִלְכְּנוּ מִתְחַנְתְּנוּ ^{מִתְפַּצְצֵתֵנוּ}. שְׂאִין אֲנַחְנוּ עֲזִי
 פָּנִים וְקִשֵּׁי עֶרְף, לֹא מִלְכְּנוּ לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ,
 צְדִיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא-חֲטָאנוּ. אֲבָל ^{אֵלֶּה} חֲטָאנוּ ^{בְּשׁוּגָה}, עֲוִינוּ ^{בְּמִידָה}, פָּשַׁעְנוּ
 אֲנַחְנוּ וְאֲבוֹתֵינוּ וְאֲנָשֵׁי בֵיתֵנוּ: אֲשַׁמְנוּ, בִּגְדָנוּ ^{בִּיחֻסֵּי}, גִּזְזָנוּ ^{עֲקֻבָּה}
 דְּבָרֵנוּ דְּפִי וְלִשׁוֹן הָרַע, הָעֵינֵינוּ ^{עֵינֵינוּ}, וְהִרְשַׁעְנוּ ^{חֲבִיטוּ בְּדוֹן}, וְדָנוּ ^{אֶת הַדִּיקִים}
 חֲמִסְנוּ ^{הִלְלָנוּ}, טָפְלָנוּ ^{הִעֲלָנוּ} שָׁקָר וּמְרָמָה, יַעֲצֵנוּ עֲצוֹת רָעוֹת ^{לְחִבְרֵנוּ},
 כְּזָבְנוּ ^{שָׁקָר}, כְּעִסְנוּ, לָצָנוּ ^{הִתְלַצְצְנוּ}, מָרְדְּנוּ, מָרִינוּ דְּבָרֶיךָ, נֶאֱצָנוּ

הַכַּעֲטָנוּ, נֶאֱמָנוּ, סָרְרָנוּ, עֵינֵינוּ, פִּשְׁעֵנוּ, בְּמִדָּה, פָּגַמְנוּ, מִפְּשָׁעֵנוּ, צָרְרָנוּ
 שְׁנָאנוּ, צַעֲרָנוּ אֵב וְאֵם, קִשְׁיֵנוּ עֶרְף, רָשָׁעֵנוּ, שִׁחַתְנוּ, בְּחוּל וּבְעִזִּי, תַּעֲבָנוּ
 מִטַּעַם, תַּעֲיֵנוּ וְתַעֲתַעְנוּ, אֲבָדְנוּ הַדָּרָךְ הַגְּבוּרָה, וְסָרְנוּ מִמַּצֹּתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ
 בְּטוֹב וּבְרָאוּי, מִשְׁתַּחֲוִי וְאֵנָּה מִתְקַרְטִים עַל כָּךְ •

הַטּוֹבִים, וְלֹא שָׁוָה לָנוּ
 וְאַתָּה צָדִיק עַל כָּל- הָרַע הַבָּא עֲלֵינוּ, כִּי בִיֶּשֶׁר וְאֵמֶת עֲשִׂיתָ, וְאֶנְחָנוּ
 הַרְשָׁעֵנוּ:

תרגול/בודות באות

אחד הדברים שהכי "מעיפים" את החיים קדימה -
 הוא היכולת של האדם להודות בטעות שלו.
 ברגע שאנחנו מודים שטעינו - אנחנו מיד פותחים פתח לתיקון ולהתקדמות.
 מעכשיו די בטוח שננסה לשנות,
 מעכשיו אנחנו רואים את הטעות מול העיניים, היא כבר לא "מסתתרת" -
 וכשזה כך, אנו מרגישים שאנחנו ממש חייבים להשתפר.
 וברגע שנתחיל להשתפר, כל שינוי קטן לטובה כבר יעיד הכול למעלה...
 יש רק בעיה אחת קטנה -
 אחד הדברים הכי קשים בעולם הוא להודות בטעות...
 להודות בטעות זה ממש כמו לטפס על הר גבוה.
 יש שם בושע ותחושת כישלון. ולהודות בטעות מול אחרים, זו ממש השפלה...
 לכן הווידוי נעשה רק מול אלוהים. מולו אפשר להודות על האמת.
 הרי הוא ממילא מכיר את האמת, אז אין טעם לשחק משחקים.
 כאן זאת הזדמנות לנשום עמוק, לעמוד באומץ ולהגיד בפה מלא:
 בסדר, טעיתי! כאן פספסתי, החטאתי את המטרה ("חטא"),
 כאן לא הייתי אמיתי עם עצמי.
 ושוב, הווידוי לא נועד להשפיל - להפך, הוא נועד להרים ולשדרג אותנו!



- אז עכשיו, אחרי שהגענו לשיא הגובה של הטיסה־תפילה שלנו,
 יש לנו מספיק אומץ ומספיק כוח כדי להסתכל במראה
 ולהגיד לעצמנו מה עדיין חסר בנו ואיפה אנחנו רוצים להשתפר.
 לפני שאתם מתחילים את הווידוי, הסתכלו לעצמכם לרגע בעיניים:
- באיזה מקרה מהזמן האחרון אתם מרגישים שהתנהגתם לא בסדר?
 - על איזה דיבור שאמרתם אתם מתחרטים?
 - איזו מחשבה שיש לכם לא מעט, הייתם רוצים שתשתנה?

בימי שני וחמישי נוהגים להוסיף "מה נאמר". ויש האומרים אותו אחרי "או"א אל תעש עמנו כלה".

מַה־נֹּאמַר לְפָנֶיךָ ^{להצדיק מעשי} **יוֹשֵׁב מְרוֹם, וְמֵה נִסְפָּר לְפָנֶיךָ שׁוֹכֵן שְׁחָקִים**
הֵלֹא הִנֵּסְתָּרוֹת וְהִנְגָּלוֹת אֶתָּה יוֹדֵעַ, אֶתָּה יוֹדֵעַ רְזִי עוֹלָם ^{שמים}
וְתַעֲלוּמוֹת סִתְּרִי כָּל־חֵי ^{הסודות הנעשים בעולם} **צַמּוֹתֶיךָ וְהַיָּצוֹר** ^{של כל יצור} **אֶתָּה חוֹפֵשׁ כָּל־חֲדָרֵי**
בֵּטָן ^{מחפש וחוקר כל המושבות שבלב} **רְאֵה כְּלִיּוֹת וְלֵב. אֵין דְּבַר נֶעְלָם** ^{ממך, ואין דבר אשר נסתר ממך} **עֵינֶיךָ:**

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתִּמְחַל־לָנוּ
אֶת־כָּל־חַטָּאתֵינוּ ^{שגגותנו} **וְתִכַּפֵּר לָנוּ אֶת־כָּל־עֲוֹנוֹתֵינוּ** ^{ודעותנו} **וְתִמְחַל וְתִסְלַח לְכָל־פְּשָׁעֵינוּ** ^{מורש} **וְסִלַּחְתָּ לְעוֹנֵנוּ וְלַחַטָּאתֵנוּ**
וְנַחֲלֵתָנוּ ^{השנה שבינה רק עלינו} **: סִלַּח לָנוּ אֲבִינוּ כִּי חָטָאנוּ** ^{בשגג} **, מַחֵל** ^{לָנוּ מִלִּפְנֵינוּ}
כִּי פָשַׁעְנוּ ^{במדת} **: כִּי אֶתָּה אֲדֹנִי, טוֹב וְסִלַּח, וְרַב־חֶסֶד לְכָל־קְרָאֶיךָ:**
לְמַעַן־שִׁמְךָ יְהוָה, וְסִלַּחְתָּ לְעוֹנֵי כִּי רַב־הוּא יִצְרוֹר ^{סחילה} **: לְמַעַן־שִׁמְךָ**
יְהוָה תַּחֲיֵנִי, בְּצַדִּיקְתְּךָ ^{בזכות חסדך} **תּוֹצִיא מִצָּרָה נִפְשִׁי: יְהוָה צְבָאוֹת עִמָּנוּ,**
מִשְׁגָּב־לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סִלָּה ^{לעלם} **: יְהוָה צְבָאוֹת, אֲשֶׁר־יְאֹדֵם בֵּיתְךָ**
בְּךָ: יְהוָה הוֹשִׁיעָה, הִמְלִיךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם־קְרָאנוּ אֵלֶי: הִשְׁיבֵנוּ יְהוָה
אֵלֶיךָ וְנִשְׁוֹבָה ^{לעבור} **חֲדָשׁ יִמֵּינוּ בְּקֶדֶם:**

אֵל אֲרָךְ אַפִּים ^{סכלן ודוחה זעזע} **אֶתָּה וּבָעַל הַרְחָמִים. גְּדֹלַת רַחֲמֶיךָ וְחַסְדֶּיךָ**
[תִּזְכֹּר הַיּוֹם לְזֵרַע יִדִּיךָ, כְּמוֹ שֶׁהוֹדַעְתָּ לְעָנּוּ מִקֶּדֶם ^{גלית לעניי מכל אדם בימי קדם} **, וְכֵן כְּתוּב** ^{במדת} **» בְּתוֹרָתְךָ: וַיֵּרֶד יְהוָה בָּעָנָן** ^{ונתגלה למשה} **וַיִּתְּצֵב** ^{הקב"ה} **עִמּוֹ שָׁם**
וַיִּקְרָא בְּשֵׁם, יְהוָה ^{במדת} **: וְשֵׁם נֹאמַר:** ^{הרחמים}

וְהָרַחֵם מְאֹד לְהַפְסִיק בֵּין תִּבּוֹת ה' ה' (בא"ח כי תשא י"א). וישנה מעט כשאומר ויעבור, ויוקוף כשאומר ה'. יחיד המתפלל, יקרא י"ג מידות בטעמי המקרא, כקורא בתורה.

וַיַּעֲבֹר יְהוָה ^{של משה} **עַל־פָּנָיו** ^{המרחם קודם החטא והמרחם אחר החטא} **: וַיִּקְרָא: יְהוָה יְהוָה**
וְנַחֲנוּ, אֲרָךְ אַפִּים ^{מרחמים מלמעלה} **וְרַב־חֶסֶד** ^{מרחם לעשות חסד ולסלח לעושי רצונו} **וְאִמַּת**

ח נצַר חֶסֶד ט לֹא־לִפִּים שומר החסד שהאדם עושה לאלפי דורות, י נשֹׂא עֵין מסלק ומבטל הטמא שבמזיד יא וּפִשַׁע חטא שבמקור ולקבעים

יב וַחֲטָאָה בשוגג, יג וְנִקְהָ נמקה החטאים: לשיבים

רחום וחנון, חטאנו לפְנֵיךָ, רחם עֲלֵינוּ והוֹשִׁיעֵנוּ מִחַצְרוֹת:

ישב באמירת "לדוד אליך" אחרי שייסיים "רחום וחנון" (בא"ח כי תשא י"ג).

לְדָוִד, אֱלִיךָ יְהוֹה נִפְשִׁי אֶשָּׂא אֲתוֹן וְאִמְסֹר: אֱלֹהֵי בֶךְ בְּטַחְתִּי,

אֶל־אֲבוֹשָׁה אֶל־יַעֲלֹצוּ אוֹיְבֵי לִי: גַּם כֹּל־קִיִּיךָ אֶל־אֲתָכֹכְךָ בְּבִטְחוֹנִי בְךָ

לֹא יִבָּשׁוּ, אֲלֵא יִבָּשׁוּ הַבּוֹגְדִים רִיכָם: דִּרְכֶיךָ יְהוֹה הוֹדִיעֵנִי, אֲרֻחוֹתֶיךָ

לִמְדָנִי: תִּדְרִיכֵנִי בְּאֵמֶתְךָ דָּוִד וְלִמְדָנִי לִלְכֹּת בְּךָ כִּי־אַתָּה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל

אוֹתָךְ קִוִּיתִי כָּל־הַיּוֹם: זְכֹר־רַחֲמֶיךָ יְהוֹה וַחֲסִדֶיךָ, כִּי מַעֲוָלָם

הֵמָּה, אֲשֶׁר הֵם מְדוּבָּק לַעֲוֹנוֹם: חֲטָאוֹת נַעֲוִירִי וּפִשְׁעֵי אֶל־תִּזְכֹּר, כַּחֲסִדֶּךָ זְכֹר־לִי

אֶתָּה, כִּי מִדַּת חֶסֶד וְזֶכֶר לִי מַעֲשִׂיךָ: לְמַעַן סוּבֶכְךָ יְהוֹה: טוֹב־וְיִשָּׁר יְהוֹה, עַל־כֵּן יוֹדָה

חֲטָאִים בְּדָרְךָ הַחֲשׂוֹבָה: יִדְרֹךְ עֲנּוּנִים בְּמִשְׁפָּט יִלְכֹּד אֶת־אֲשֵׁפֵלִים וְנִצְנָעִים הַדֶּרֶךְ הָרָאִי, וְיִלְמַד עֲנּוּנִים

דְּרָכּוֹ: כֹּל־אֲרֻחוֹת יְהוֹה חֶסֶד וְאֵמֶת כֹּל דְּרָכֵי ה' הֵם, שֶׁל חֶסֶד וְאֵמֶת, לְנִצְרֵי בְרִיתוֹ וְעַדְתּוֹ:

? מַעַן־שִׁמְךָ יְהוֹה, וְסִלַּחְתָּ לְעוֹנֵי כִי רַב־הוּא יִצְרוּר: מִי־זֶה הָאִישׁ

יָרָא יְהוֹה, יוֹרְנוּ בְּדָרְךָ יִבְחָר ה' יִסְעוּ בְּדָרְךָ: אִזְּכֹר וְדָא

וְזָרְעוּ יִירָשׁ [מלעיל] אֶרֶץ: סוֹד יְהוֹה לִירֵאָיו, וְבְרִיתוֹ לַהֲדוֹיָעָם

לְלִדְמָם: עֲלֵינִי תִמְיֵד אֶל־יְהוֹה, כִּי הוּא יוֹצֵא מִרְשֶׁת רִגְלִי: פְּנֵה־אֵלַי

וַחֲנֹנִי, כִּי־יִחַיד וְעֲנִי אֲנִי: צָרוֹת לִבִּי הִרְחִיבוּ מִתְרַחֲבִים, לִבִּי מִמַּצְוֹתַי

הוֹצִיאָנִי: רֵאֵה עֲנִי וְעֲמֵלִי רֵאֵה עוֹשֵׂה לְשֹׁפֵר מַעֲשִׂי, וְשָׂא מִסֵּל לְכָל־חֲטָאוֹתַי:

רֵאֵה־אֵיבֵי כִי־רַבּוּ, וְשִׁנְאַת חַמָּס שְׂנֹאֲנִי שְׂנוֹאִים אוֹתִי: שְׁמְרָה נִפְשִׁי

וְהַצִּילֵנִי, אֶל־אֲבוֹשׁ כִּי־חִסִּיתִי בְךָ: תִּם־וְיִשָּׁר יִצְרוּנִי תִם לִבִּי וְיִשָּׁר מַעֲשִׂי יִשְׁמְרוּנִי:

קוִיִּתֶיךָ: פְּדֵה נַפְלִי אֱלֹהִים אֶת־יִשְׂרָאֵל מִכָּל צָרוֹתָיו: וְהוּא יִפְדֶּה

אֶת־יִשְׂרָאֵל מִכָּל עוֹנְתָיו:

יְהוֹה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, שׁוֹב מַחֲרוֹן אַפֶּךָ, וְהִנָּחֵם הַתְּחַרֵּט עַל הִרְעָה לְעַמּוֹךְ:

אֲבִינוּ מִלְפָּנוּ, אֲבִינוּ אֶתָּה. אֲבִינוּ מִלְפָּנוּ, אֵין לָנוּ מִלֶּךְ אֱלֹא
 אֶתָּה. אֲבִינוּ מִלְפָּנוּ, רַחֵם עָלֵינוּ. אֲבִינוּ מִלְפָּנוּ, חַנּוּן
 וְעֵנּוּ, כִּי אֵין בָּנוּ מַעֲשִׂים ^{טובים}. עֲשֵׂה עִמָּנוּ צְדָקָה וְחֶסֶד, לְמַעַן
 שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל, וְהוֹשִׁיעֵנו: וְאַנְחָנוּ לֹא גִדַּע מִה־נַּעֲשֶׂה ^{עד}, כִּי עָלִיד
 עֵינֵינוּ ^{כִּי לִישׁוּעָה: אֵין מִקֹּדֶם}. זָכָר ^{אשר הם: מְדוּחָק לַעֲלִים} « רַחֲמֶיךָ יְהוָה וְחֶסְדֶּיךָ, כִּי מַעֲוֹלָם הָמָּה
 יְהִי חֶסֶדְךָ יְהוָה עָלֵינוּ, כַּאֲשֶׁר יַחֲלֵנוּ לָךְ ^{שְׁתַּעֲשֶׂה}. אַל תִּזְכֹּר-לָנוּ עֲוֹנוֹת
 רֵאשִׁינִים ^{שְׁעִיטוֹ בְּנִעוּרֵי}, מִהֵר יִקְדָּמוּנוּ רַחֲמֶיךָ ^{הַקֹּדֶם אֵלֵינוּ רַחֲמֶיךָ קוֹדֶם הַיּוֹד}, כִּי דִלּוּנוּ מֵאֵד
 עֲזָרְנוּ בָשֵׁם יְהוָה, עֲשֵׂה שְׁמִים וְאַרְץ: חַנּוּן יְהוָה חַנּוּן,
 כִּי רַב שָׁבַעְנוּ בּוֹז ^{מִתּוֹכָם}: בְּרָגְזוּ ^{בִּשְׁת}, רַחֵם תִּזְכֹּר ^{זִכֵּר מִדָּת רַחֲמֶיךָ}. בְּרָגְזוּ, אֲהַבָּה תִּזְכֹּר
 בְּרָגְזוּ, עֲקָדָה תִּזְכֹּר ^{זִכֵּר מִדָּת אֲהַבָּה [אֲבִירָם]}. יְצַק ^{זִכֵּר אֵשׁ: זִכֵּר [עֶקֶב]} יְהוָה
 הוֹשִׁיעָה, הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם קְרָאָנוּ: ^{זִכֵּר מִדָּת ה' מִרְחֹם עָלֵינוּ} כִּי הוּא יִדַּע יִצְרָנוּ ^{שְׁנוּעֵנוּ מִקֶּפֶר},
 זָכוֹר כִּי עָפַר אֲנַחְנוּ ^{זִכֵּר לַפָּנִי: זִכֵּר יִסּוּדוֹ מִקֶּפֶר}: עֲזָרְנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעָנוּ עַל דְּבַר כְּבוֹד
 שְׁמֶךָ ^{שֵׁלָה חֵלֶל בְּנוֹם}, וְהַצִּילָנוּ וְכִפֵּר עַל חַטָּאתֵינוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ:

ואומר החזן חצי קדיש לקמן עמ' 112.

בימי שני וחמישי מוסיפים תחנונים אלו, לפני אמירת הקדיש. וצריך לאומרם בעמידה (שר"ע או"ח קלד, א), בכוונה ובמתן, ולא במרוצה.

אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים ^{כִּשְׁנוֹן אֵת עֵמֶד} וּמִתְנַהֵג בְּחִסְדֹּת ^{לְפָנִים מִשּׁוֹרֵת הַיּוֹן},
 מוֹחֵל עֲוֹנוֹת עַמּוֹ, מַעֲבִיר רֵאשׁוֹן רֵאשׁוֹן ^{ע"י שְׁמַעְבִּיר הַחֶסֶד מֵרֵאשִׁינִים}. מְרַבֵּה מַחִילָה
 לַחַטָּאִים ^{לְחֻטָּאִים בְּשׁוּגָה}, וְסִלִּיחָה לְפֹשְׁעִים ^{בְּמִזְיד}. עֲשֵׂה צְדָקוֹת עִם כָּל-בֶּשֶׁר
 וְרוּחַ וְנִשְׁמָה, לֹא כִרְעָתָם לָהֶם גּוֹמֵל ^{לֹא מִשְׁלֵם לָהֶם קִפּוּי רַעֲתָם}. אֵל, הוֹרֵתָנוּ לְמִדּוֹת
 מִדּוֹת שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה, זָכָר לָנוּ הַיּוֹם בְּרִית שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה, כְּמוֹ שֶׁהוֹדַעְתָּ
 לַעֲנֵנוּ מִקֶּדֶם, וְכֵן כְּתוּב: « בְּתוֹרַתְךָ: וַיֵּרֶד יְהוָה בָּעָנָן וַיִּתְּצַב עִמּוֹ
 שֵׁם ^{מִקֶּדֶם הַיּוֹר}, וַיִּקְרָא יִתְבּוֹן ^{הָאֵל יִתְבּוֹן בְּשֵׁם שְׁלוֹ} יְהוָה ^[בְּמִדָּת: רַחֲמִים] וְשֵׁם נֶאֱמַר:
 יַעֲבֹר יְהוָה ^{עַל-פָּנָיו} ^{שֵׁל מִשָּׁה} וַיִּקְרָא: יְהוָה יְהוָה ^{הַמִּרְחֹם קוֹדֶם הַחֶסֶד וְהַמְּרֹבֵחַ אַחֵר הַחֶסֶד} אֵל בְּרַחוּם
 וְחַנּוּן, דְּאֶרְץ ^{הַמִּזְמִין מִלְּקַדְשׁוֹ הַחֻטָּאִים} אֲפִים ^{מִרְחֹם} וְרַב-חֶסֶד ^{מִרְחֹם לַעֲשׂוֹת חֶסֶד: מִרְחֹם לַעֲשׂוֹת רַחוּם} וְאֵמֶת ^{וְלִשְׁלֵם לַעֲשׂוֹת רַחוּם}.

תַּמְהֵנוּ מִרְעוֹת, תַּשֵּׁשׁ כַּחֲנוּ מִצְרוֹת, ^{מסתעים מוקדעות, אשר פקדו אותנו} שִׁחְנוּ עַד ^{נחשנו} ^{מהצרות שקבלנו}

לְמָאֵד, ^{נעשינו כסופים, ושפלים מאד} שְׁפִלְנוּ עַד עֶפֶר, ^{השפלה קומתנו לעפר} רַחוּם, כִּךְ הִיא

מִדְתֵּנוּ, ^{זאת תבונתנו ש-} קָשִׁי עֲרָף וּמִמָּרִים אֲנַחְנוּ, ^{סרבנים שלא מקבלים תוכחה} צָעֲקָנוּ בְּפִינוּ

חֲטָאנוּ, פִּתְלָתוֹל וְעֵקֶשׁ לָבֵנוּ, ^{גם בעת שהתנדנו נשארו לבנו עקם} עֲלִיוֹן, רַחֲמִיךָ מַעוֹלָם

סְלִיחָה עִמָּךְ הִיא תִּמִּיד, ^{מידת רחמיו קומת מעולם} נָחֵם עַל הָרָעָה, ^{מתחרט על הרעה שגור לעשות} מִטֶּשֶׁה כָּל־פִּי

חֶסֶד, ^{מכריע פני המאונים לצד הדין} לֹא תִתְעַלֵּם בְּעֵתוֹת כָּאֵל, ^{בזמנים קשים בצל} בְּצָרָה גְדוֹלָה

אֲנַחְנוּ, יוֹדַע לְעֵינֵי הַכֹּל, טוֹבֶךָ וְחֶסֶדְךָ עִמָּנוּ, ^{בקר שהענינו ידע כל האמות חתך אלנו} חֲתָם סִגוּר

פִּי־שֹׁטֵן, וְאֵל יִשְׁטֵן עָלֵינוּ, זַעַם בּוֹ וְיָדָם, ^{זוף בו וישתק מלקטרג} וַיַּעֲמֵד מִלִּיץ

טוֹב לְצַדִּיקָנוּ, הוּא יַגִּיד יִשְׁרָנוּ, ^{סגור טוב יספר מעשינו הטובים} דִּרְכֶּיךָ רַחוּם וְחַנוּן, גְּלִיתָ

לְנֶאֱמָן בֵּית, ^{מדות רחמיו גלית למטה רבנו} בִּבְקִשׁוֹ אִזּוּ מִלְּפָנֶיךָ, ^{כשבקש להבין ידריך} אֲמוֹנַתְךָ הוֹדַעְתָּ

לוֹ, גִּלְתָּ לוֹ נֶאֱמֹנְתָךְ לַסִּלּוֹחַ בִּי"ג הַמּוֹדֹת.

אֵל מִלֶּךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים, ^{לפנים קשור את קצו} וּמִתְנַהֵג בַּחֲסִידוֹת, ^{משרות הדין}

מוֹחֵל עֲוֹנוֹת עַמּוֹ, מַעֲבִיר רֹאשׁוֹן רֹאשׁוֹן, ^{ע"י שמעביר} מִרְבֵּה מַחִילָה, ^{המסור הראשון}

לַחֲטָאִים, ^{לחוטאים בשוגג} וְסִלִּיחָה לְפֹשְׁעִים בְּמִזִּיד, ^{עשה צדקות עם כל-בשר}

וְרוּחַ גּוֹף וְנִשְׁמָה, לֹא כִרְעָתָם לָהֶם גּוֹמֵל, ^{לא משלים להם כפי רעתם} אֵל, הוֹרֵתָנוּ לְדוֹמָר

מִדּוֹת שְׁלֹשׁ עֲשָׂרָה, זָכַר לָנוּ הַיּוֹם בְּרִית שְׁלֹשׁ עֲשָׂרָה, כְּמוֹ שֶׁהוֹדַעְתָּ

לְעַנּוֹ מִקֶּדֶם, וְכֵן כְּתוּב: "בְּתוֹרָתְךָ: וַיֵּרֶד יְהוָה בָּעָנָן וַיִּתְּצַב עִמּוֹ

שָׁם בְּקֶרֶת הַצּוּר, וַיִּקְרָא הָאֵל וַיִּתֵּן בְּשֵׁם בְּשֵׁם שְׁלֹ, יְהוָה [במדת: תרחמים] וְשֵׁם נֶאֱמַר:

וַיַּעֲבֹר יְהוָה, עַל־פָּנָיו, ^{על משה} וַיִּקְרָא: יְהוָה, יְהוָה, ^{המרחם קודם חטא והמרחם אחר החטא} אֵל בְּרַחוּם

וְחַנוּן, דְּאָרְךָ הָאִפִּים, ^{מסתין מלהעניש החוטאים} וְרַב־חֶסֶד, וְאֲמַת, ^{מורה לעשות חסד ולשלם לעושי רצונו}

הַנֶּצֶר, חֶסֶד ט לְאֵלִפִּים, ^{שומר החסד שהאדם עושה לאלפי דורות} יִשְׂאָ עוֹן, ^{מסיל ומבטל החטא שבמזיד} וּפִשֵּׁעַ, ^{חטא שבמזיד ולקבועים}

בַּחֲטָאָה, ^{בשוגג} יִגְוִנְקָה, ^{מזקה החוטאים לשיבים}

על סדר א"ת ב"ש

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֶל תַּעַשׂ עִמָּנוּ כְּלָה ^{אל תכלה, אל תשמיד אותנו} **תֵּאחַז יָדְךָ**

בְּמִשְׁפָּט • עַצֹר בִּדְרֹךְ הַמִּשְׁפָּט • **בָּבֵא תוֹכַחָה נִגְיָךְ** • כְּשִׁנְיָעוּ הָעִבְרֹת לְעֹמֶד לְפָנֶיךָ , **שְׁמִנּוּ**

מִסְפָּרָךְ אֶל תִּמְחָה אֶל תִּמְחָה שֶׁמֶנּוּ וּבִעֵת **לְשֶׁתְּךָ לְחֶקֶר מוֹסֵר, רִחְמִיךָ יִקְדְּמוּ** וְיִבְאֹוּ

לפי רגור. ילול מעשים בשורר, אע"פ שתראה בו מעט מעשים קרב צדק מאליו, שפטו במידת צדקתו.

הִזְרֵנוּ אֲבוֹתֵינוּ, בְּזַעֲקֵנוּ לָךְ, צֹלֵקֵינוּ בַּמַּפְגֵּיעַ, בַּעֲתֵת הַתְּפִלָּה. וְתִשָּׁבֵב שְׁבוּתָנוּ

אֱהִי תָם, תְּשִׁיב אֶת כָּלם, **פִּתְחֵיו**, בְּתֵי מִנְסָת וּבִהְיָמֻד **רָאָה כִּי שִׁמְמוּ** מֵאֲדָם. **זָכַר נֶאֱמַת**, מֶה שֶׁהִבְטַחְתָּ,

עדות התורה **לא תשכח מפי זרעו. חותם תעידה תתיר** פתח לנו את התורה החתומה, **סודך**

שִׁים בַּלְמוּדֵיךְ תגלה ללומדיך את סודות התורה.

טַבּוֹר אֶגֶן הַסֵּהר הסנהדרין שישבו בלשכת הקזית בחצי עוגל

נָא אֶל יַחֲסֵר

הַמִּזְג ^(הַחֲכִמָּה לְהוֹרֹת) יְהִי, דַּע ^{אֶחָד} אֶת־יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יִדְעוּךָ, מִלֵּךְ אֶת־הַגּוֹיִם

אֲשֶׁר לֹא יִדְעוּךָ. כִּי תָשִׁיב לְבַצְרוֹן ^{כְּאֶשֶׁר תָּשִׁיב} ^{לְיִרוּשָׁלַם הַבְּנוּיָה} **לְכוּדִים אֲסִירֵי הַתְּקוּהָ**

♦ = קשורים, לתקוה

יש נוהגים לומר כאן "מה נאמר לפניך"

[מֵה־נֹאמַר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב מִרְוֹם, וּמֵה־נִסְפָּר לְפָנֶיךָ שׁוֹכֵן שְׁחָקִים, הֲלֹא הַנִּסְתָּרוֹת

וְהַנְגְּלוֹת אֶתָּה יוֹדֵעַ, אֶתָּה יוֹדֵעַ רֵזִי עוֹלָם, וְתַעֲלוּמוֹת סִתְּרֵי כָל־חַי,

אֶתָּה חוֹפֵשׁ כָּל־חֲדָרֵי בָטָן, רֹאֵה כְּלִיּוֹת וְלֵב. אֵין דְּבַר נֶעְלָם מִמֶּךָּ, וְאֵין נִסְתָּר

מִנְגַּד עֵינַיִךְ:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתִּמְחַל-לָנוּ אֶת-כָּל-

חֲטֵאתֵינוּ, וּתְכַפֵּר לָנוּ אֶת-כָּל-עֲוֹנוֹתֵינוּ, וְתִמְחַל וְתִסְלַח לְכָל-פְּשָׁעֵינוּ,

וּסְלַחַת לְעוֹנֵינוּ וּלְחַטָּאתֵנוּ וּנְחַלְתֵּנוּ: סְלַח לָנוּ אֲבִינוּ כִּי חָטָאנוּ, מְחַל לָנוּ מִלִּכְנוּי

כִּי פָשַׁעְנוּ: כִּי אַתָּה אֲדֹנָי, טוֹב וְסֶלָח, וְרַב-חֶסֶד לְכָל-קְרֹאֲיֶךָ: לְמַעַן שְׂמֹךְ

יְהוָה, וּסְלַחַת לְעוֹנֵי כִי רַב־הוּא: לְמַעַן־שְׁמַךְ יְהוָה תִּחְיֶנִּי, בְּצַד־קִתְּךָ תוֹצִיא

מִצָּרָה נִפְשִׁי: יְהוָה צְבָאוֹת עֲמָנוּ, מִשְׁגֵּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סִלָּה: יְהוָה צְבָאוֹת,

אֲשֶׁרִי אָדָם בְּטֶחַת בָּרָךְ: יְהוָה הוֹשִׁיעָה, הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם-קָרָאנוּ: הַשִּׁיבֵנוּ יְהוָה

אֵלֶיךָ וְנִשְׁוִבָהּ, חֹדֶשׁ יָמֵינוּ כְּקֶדֶם:]

וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר עוֹן וְלֹא יִשְׁחִית לֹא יִכְלֶה, וְהִרְבֵּה לְהַשִּׁיב אָפוֹ,
וְלֹא-יַעֲדִיר כָּל-חַמְתּוֹ: אֵתָּה יְהוָה לֹא-תִכְלָא ^{אל תמנע} רַחֲמֶיךָ
מִמֶּנִּי, חֲסִדְךָ וְאַמְתָּךְ ^{האמת שבהבטחה שלך} תָּמִיד יִצְרֹנִי יִשְׁמְרוּ: הוֹשִׁיעֵנו יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ וְקַבְּצֵנוּ מִן-הַגּוֹיִם ^{יד} לְהוֹדוֹת לְשֵׁם קֹדֶשְׁךָ, לְהַשְׁתַּבַּח
בְּתִלְתֵּךְ: אִם-עוֹנוֹת ^{האמת} "תִּשְׁמַר-יְהוָה, אֲדֹנִי מִי יַעֲמֹד: כִּי-עֲמָךְ
הִסְלִיחָה וְלֹא לִשְׁלִיחָה, לְמַעַן תִּוְרָא ^{ידאו סמוך:} לֹא כַחֲטָאֵינוּ עֲשֵׂה לָנוּ,
וְלֹא כַעֲוֹנוֹתֵינוּ ^{כגדל ודעותינו} גָּמַל עָלֵינוּ: אִם-עוֹנֵינוּ עָנוּ בָנוּ ^{העידו לקטרג, קהמרת שגגותינו},
יְהוָה עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֹךְ ^{שלא יחלל: בגדים} זְכוֹר ^{לנו} "רַחֲמֶיךָ יְהוָה וְחֲסִדְךָ, כִּי
מַעֲוֹלָם הֵמָּה: יַעֲנֶךָ יְהוָה בְּיוֹם צָרָה, יִשְׁגָּבְךָ ^{והקב} שֵׁם אֱלֹהֵי יַעֲקֹב:
יְהוָה הוֹשִׁיעָה, הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם-קְרָאֵנוּ: אֲבִינוּ מִלִּפְנֵינוּ, חַנּוּנוּ
וַעֲנָנוּ כִּי אֵין בָּנוּ מַעֲשִׂים, עֲשֵׂה עִמָּנוּ צְדָקָה כָּרֹב ^{כגדל} רַחֲמֶיךָ,
וְהוֹשִׁיעֵנו לְמַעַן שְׁמֹךְ:

וְעַתָּה | אֲדֹנִי אֱלֹהֵינוּ, אֲשֶׁר הוֹצֵאתָ אֶת-עַמְּךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּיַד
חֲזָקָה, וַתַּעַשׂ-לָךְ שֵׁם ^{שתפרסם שמוך} שֶׁנֶּחֱדָה בְּיוֹם הַזֶּה, חֲטָאנוּ רָשָׁעֵנוּ:
אֲדֹנִי כָכָל-צְדָקָתְךָ יִשְׁבֶּנָּא ^{גם עתה} אַפֶּךָ וְחַמְתָּךְ מֵעִירְךָ יְרוּשָׁלַיִם
הֶרֶק-קֹדֶשְׁךָ, כִּי בַחֲטָאֵינוּ ^{בגלל חטאנו} וּבַעֲוֹנוֹת אֲבֹתֵינוּ, יְרוּשָׁלַיִם וְעַמְּךָ ^{הם}
לְחִרְפָּה לְכָל-סִבִּיבֵתֵינוּ ^{ללעג ולקלס: לאומות שמסביב:} וְעַתָּה שְׁמַע אֱלֹהֵינוּ אֶל-תַּפְּלַת
עַבְדְּךָ ^{ישראל} וְאֶל-תַּחֲנוּנָיו, וְהָאֵר פָּנֶיךָ עַל-מִקְדָּשְׁךָ הַשָּׁמַיִם ^{והחריב}, לְמַעַן
שִׁמְךָ ^{שמוך} אֲדֹנִי: הִטָּה אֱלֹהֵי אֲזַנְךָ וּשְׁמַע תַּפְלִתִּי, פָּקַח עֵינֶיךָ וּרְאֵה שְׁמִמְתֵּינוּ
וְהַעִיר אֲשֶׁר-נִקְרָא שְׁמֹךְ עָלֶיךָ ^{הכט בשמומו שמסביבו ושמוות ירושלים עירך ולכן מתחלל שמוך}, כִּי לֹא עַל-
צְדָקָתֵנוּ אֲנַחְנוּ מִפְּלִיִּם תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ, כִּי ^{רק} עַל-רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים
אֲנִנוּ נִשְׁעִים: אֲדֹנִי וּשְׁמַעָה ^{התנוגשו} אֲדֹנִי וּסְלַחָה ^{להקטיש} אֲדֹנִי הַקְשִׁיבָה וַעֲשֵׂה,
אֶל-תֵּאָחֵר, לְמַעַן אֱלֹהֵי וְלֹא לִמְעַנִּי כִּי-שָׁחִי ^{ישראל} שְׁמֹךְ נִקְרָא עַל-עִירְךָ ^{ירושלים - עיר האלהים}

וְעַל-עֲמֻךְ ^{עם ה'}: אֲבִינוּ אֵב הַרְחֵמְנוּ, הֲרֵאנוּ אוֹת לְטוֹבָה ^{שאתה בעצמך}, וְקִבֵּץ
נְפּוּצוֹתֵינוּ מֵאַרְבַּע כְּנָפּוֹת הָאָרֶץ, ^{וא'} כִּכְרוּ וַיִּדְעוּ כָּל-הַגּוֹיִם כִּי אַתָּה
יְהוָה אֲבִינוּ אַתָּה, אֲנַחְנוּ הַחֹמֶר וְאַתָּה יִצְרָנוּ ^{האמן היצר}, וּמַעֲשֵׂה יָדְךָ
כָּלֵנוּ. אֲבִינוּ, מִלִּפְנֵי, צוּרֵנוּ וְגּוֹאֲלֵנוּ – חוֹסֶה יְהוָה עַל-עֲמֻךְ,
וְאַל-תֵּתֵן ^{את עם ישראל} « נַחֲלַתְךָ לַחֲרָפָה ^{לקרפת רעב, וגם} לְמִשְׁלַבֵּם גּוֹיִם, לָמָּה יֹאמְרוּ
בְּעַמִּים אֵיךְ אֱלֹהֵיהֶם ^{מושיעים}: יִדְעוּ יְהוָה כִּי חֲטָאוּ, וְאִין מִי יַעֲמֵד
בְּעֵדֵנוּ ^{לסגור עלינו}, אֲלֵא שְׁמֹךְ הַגְדוֹל ^{סודת חסדך} יַעֲמֵד-לָנוּ בַּעַת צָרָה. וּכְרַחֵם
אֵב עַל בָּנִים ^{כדל} רַחֲמֶיךָ, חֲנֵנוּ מִלִּפְנֵי וְעַנְנוּ, לָךְ יְהוָה הַצִּדִּיקָה, ^{שוכרי אתה עשה}
נִפְלְאוֹת בְּכָל-עֵת וְעַתָּה, הַבֵּט-נָא וְהוֹשִׁיעָה נָא צֶאֱן מִרַעֲיִתְךָ ^{עם ישראל},
אֵל יִמְשַׁל-בָּנוּ קֶצֶף ^{כסדר}, כִּי לָךְ יְהוָה הִישׁוּעָה, בְּךָ תּוֹחַלְתָּנוּ תִקְוָנוּ.
אֱלֹהֵי סִלְיֹחוֹת, אֲנָא סִלַּח נָא, כִּי אֵל טוֹב וְסִלַּח אַתָּה:

אֲנָא מִלֵּךְ רַחוּם וְחַנוּן, זָכֹר וְהַבֵּט לְבְרִית בֵּין הַבְּתָרִים ^{עם אברהם},
וְתִרְאֶה לְפָנֶיךָ עֲקֻדַּת יִצְחָק בְּנוֹ הַיָּחִיד, וְלִמְעַן יִשְׂרָאֵל יַעֲקֹב אֲבִינוּ,
אֵל תַּעֲזֹבֵנוּ אֲבִינוּ, וְאֵל תִּשְׁכַּחֲנוּ יוֹצְרֵנוּ, ^{בזכות ג' האבות}
וְאֵל תַּעֲשׂ עִמָּנוּ כְּלָה ^{השקד} בְּגִלוֹתֵנוּ, כִּי אֵל מִלֵּךְ חַנוּן וְרַחוּם אַתָּה:
אִין כְּמוֹךְ חַנוּן וְרַחוּם אֱלֹהֵינוּ, אִין כְּמוֹךְ אֵל אֶרֶךְ אַפִּים ^{דוחה הכעס}
וְרַב חֶסֶד וְאַמֶּת ^{מורה לעשות חסד ולקום הכנותיו}, הוֹשִׁיעֵנוּ וְרַחֲמֵנוּ ^{בגלות}, מִרַעַשׁ וּמִרְגָּז
^{סמלה ומסדרה} הַצִּילֵנוּ. זָכֹר לַעֲבֹדֶיךָ ^{לאבותינו} לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב, אֵל-תִּפְּן
אֵל-קִשִּׁי ^{הענין כלומר העקשנות של -} הָעַם הַזֶּה וְאֵל-רִשְׁעוֹ וְאֵל-חֲטָאוֹ: שׁוֹב מִחֲרוֹן
אַפֶּךָ וְהַנָּחֵם עַל-הָרָעָה לְעַמֶּךָ: וְהַסֵּר מִמָּנוּ מַכַּת הַמָּוֶת ^{מיתות שונות} כִּי
רַחוּם אַתָּה, כִּי כֵן דִּרְכְּךָ לַעֲשׂוֹת חֶסֶד חֲנָם בְּכָל-דֶּר וְדָר: אֲנָא

יְהוָה הוֹשִׁיעָה נָא, אֲנִי יְהוָה הִצְלִיחָה נָא: אֲנִי יְהוָה עֲנֵנוּ בְיוֹם
קִרְאָנוּ: לֵךְ יְהוָה קוֹיָנוּ, לֵךְ יְהוָה חֲכִינֵנוּ, לֵךְ יְהוָה נִיחַל, לֵכוּ אֶל תַּחֲשָׁה
וּתְעַנְנוּ ^{אל תחרש ונניח לנויים לעשותנו} ^{אמרו גוים: אבדה תקותם של ישראל, אבל אני ואומרים} כִּי נֶאֱמָרוּ
לֵךְ תִּכְרַע, וְכָל-קוֹמָה ^{רק} לִפְנֵיךָ תִשְׁתַּחֲוֶה:

הַפּוֹתִיחַ יָד בַּתְּשׁוּבָה וּמִשִּׁיטָה ^{לְקַבֵּל פְּשָׁעִים וְחַטָּאִים, נִבְהֵלָה} ^{מפחד}
נִפְשָׁנוּ מֵרֵב עֲצוּבֵנוּ ^{צערנו על} ^{אל תשכחנו נצח לזמן רב,} קוֹמָה
וְהוֹשִׁיעֵנוּ, אֶל תִּשְׁפֹךְ חֲרוֹנְךָ ^{היון אפי' עלינו,} כִּי רַ"י עֲמָךְ אֲנַחְנוּ, בְּנֵי
בְרִיתְךָ. אֵל, הַבִּיטָה, דֵּל ^{ר"ד} כְּבוֹדְנוּ בְּגוֹיִם, וְשַׁקְצוּנוּ ^{מאסו בנו} כְּטַמְאָת
הַנְּדָה, עַד מַתִּי עֲוֹן ^[עם ישראל] בְּשָׁבִי וּתְפַאֲרֶתְךָ ^{ישראל תפארתו} בְּיַד צָר. הִמָּה ^{הגוים}
יֵרָאוּ ^{הנפלאות} וַיִּבְשׁוּ וַיִּחָתּוּ מִגְבוּרָתָם ^{ישיביו מגבורת} ^{עצמם}, עוֹרֶרָה גְבוּרָתְךָ ^{להקדם בגוים}
וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ, אֵל יִמְעֹטוּ לִפְנֵיךָ תִּלְאוֹתֵינוּ ^{אל יחשבו פחותים}
^{בענין צוהמת וסבלות,} מִיֵּהר יִקְדָּמוּנוּ רַחֲמֶיךָ בַּעַת צְרוֹתֵינוּ, לֹא לְמַעַנְנוּ, אֲלֵא לְמַעַנְךָ
פֶּעַל ^{רושענו כדי שלא יתחלל שמוך}, וְאֵל תִּשְׁחַת אֶת-זִכְרֵנוּ שְׁאָרֵינוּ ^{אל תאבד} ^{השורדים שנשארו,} כִּי לֵךְ
מִיַּחֲלוֹת עֵינֵינוּ, כִּי אֵל מֶלֶךְ חֲנוּן וְרַחוּם אַתָּה, וְזִכְרֵנוּ עֲדוּתֵנוּ ^{שאנו מעידים}
בְּכָל-יּוֹם תִּמְיֵד ^{משאנו} אוֹמְרִים פַּעַמִּים בְּאַהֲבָה: שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ, יְהוָה אֶחָד:

ואומר החזן חצי קדיש:

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא, ^(אמן) בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא כְרַעוּתָהּ, וַיִּמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ,
וַיִּצְמַח פְּרָקְנָהּ, וַיִּקְרַב מְשִׁיחָהּ. ^(אמן) בְּחַיִּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיִּי
דְּכָל-בֵּית-יִשְׂרָאֵל, בְּעֶגְלָא וּבְזֶמֶן קָרִיב, וְאִמְרוּ אָמֵן. ^(אמן) בְּאוֹמְרוּ 'יְהָא שְׂמִיחָה רַבָּא יִכּוּן:
יְהִי שִׁימְחָה זִכְרֵנוּ וְזֵא עֲמִלָּק וְזֵא יְהִי הַשֵּׁם שְׁלָם וְהַכְסָא שְׁלָם יְהָא שְׂמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא וְלְעָלְמֵי עָלְמֵיָא
יְתַבְּרָךְ, וַיִּשְׁתַּבַּח, וַיְתַפָּאֵר, וַיְתַרְוֵם, וַיְתַנְשָׂא, וַיְתַהַדֵּר, וַיְתַעֲלָה, וַיְתַהַלֵּל,
שְׂמֵהּ דְּקֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. ^(אמן) לְעֵלָא מִן-כָּל-בְּרַכְתָּא, שִׁירְתָּא, תִּשְׁבַּחְתָּא
וְנִתְחַמְתָּא, דְּאִמְרִין בְּעֶלְמָא, וְאִמְרוּ אָמֵן. ^(אמן)

לפני הוצאת ספריתורה ביום שיש בו תחינה אומרים:

אל אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וְאַמֶּת, אֵל בְּאֶפְךָ ^{בכספה} תּוֹכִיחֵנוּ ^{תסרנו}, חוֹסֶה
יְהוָה עַל [יִשְׂרָאֵל] עַמֶּךָ, וְהוֹשִׁיעֵנוּ ^{בנאֵלָה שְׁלֹמֹה} מִכָּל־רָע, חֲטָאֵנוּ
לְךָ אֲדוֹן, סִלַּח נָא, כָּרֵב רַחֲמֶיךָ אֵל:

אל אֶרֶךְ אַפַּיִם וּמֵלֵא רַחֲמִים, אֵל תִּסְתֵּר פָּנֶיךָ מִמֶּנּוּ, חוֹסֶה יְהוָה
עַל שְׂאֵרֵי יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ, וְהַצִּילֵנוּ מִכָּל־רָע ^{הצרות שבגלות}, חֲטָאֵנוּ
לְךָ אֲדוֹן, סִלַּח נָא, כָּרֵב רַחֲמֶיךָ אֵל:

וביום שאין אומרים בו תחנון אומרים:

יְהִי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עִמָּנוּ כַּאֲשֶׁר הָיָה עִם אֲבוֹתֵינוּ אֶל־יַעֲזֹבֵנוּ
וְאֶל־יִטְשֵׁנוּ: הוֹשִׁיעָה אֶת־עַמֶּךָ, וּבְרַךְ אֶת־נַחֲלֹתְךָ, וְרַעַם
וְנִשְׂאֵם עַד־הָעוֹלָם: בַּעֲבוּר דָּוִד עַבְדְּךָ אֵל תֵּשֵׁב פָּנָי מִשִּׁיחָךָ:
בְּרוּךְ הַמָּקוֹם שֶׁנָּתַן תּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּרוּךְ הוּא: אֲשֶׁר־יְהֵם
שְׂפָכָה לּוֹ, אֲשֶׁר־יְהֵם שִׁיְהוּהוּ אֱלֹהֵיו:

וכשמוציאים ספר תורה אומר החזן עם הקהל:

גִּדְּלוּ לַיהוָה אֹתִי, וְנִרְמְמָה שְׁמוֹ יִחְדּוּ:

רוֹמְמוֹ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְהַשְׁתַּחֲוִי לְהֵדָם רִגְלֵי קְדוֹשׁ הוּא: רוֹמְמוֹ
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְהַשְׁתַּחֲוִי לְהֵר קְדָשׁוֹ, כִּי־קְדוֹשׁ יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ: אֵין־קְדוֹשׁ כִּיהוָה כִּי־אֵין בְּלֹתְךָ, וְאֵין צוּר כִּאלֹהֵינוּ: כִּי
מִי אֵלֹהִים מִבְּלַעֲדֵי יְהוָה, וּמִי צוּר זּוֹלָתִי אֱלֹהֵינוּ: תּוֹרָה צוּה־לָּנוּ
מֹשֶׁה, מוֹרֶשֶׁה קְהֵלֶת יַעֲקֹב: עֵץ־חַיִּים הִיא לִמְחֻזִּיקִים בָּהּ, וְתַמְכִּיָּה
מֵאֲשֶׁר: דְּרָכֶיהָ דְּרָכֵי־נַעַם, וְכָל־נְתִיבֶיהָ שְׁלוֹם: שְׁלוֹם רַב לְאַהֲבֵי
תּוֹרָתְךָ, וְאֵין־לָמוּ מְכַשׁוֹל: יְהוָה עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן, יְהוָה יְבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ
בְּשְׁלוֹם: כִּי שֵׁם יְהוָה אֶקְרָא, הָבּוּ גִדְּלִי ^{לאלהינו}: הַכֹּל תִּגְּנוּ עֹז
לְאֱלֹהִים וְתִגְּנוּ כְבוֹד לַתּוֹרָה:

[יִשְׁמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתִגַּל הָאָרֶץ, וַיֹּאמְרוּ בְּגוֹיִם יְהוָה מֶלֶךְ: יִשְׁמַח
הַר־צִיּוֹן תִּגְלָנָה בְּנוֹת יְהוּדָה, לְמַעַן מִשְׁפָּטֶיךָ:]
כִּי שֵׁם יְהוָה אֲקָרָא, הָבוּ גִדְלֹ"ל לְאֱלֹהֵינוּ: הַכֹּל תִּנּוּ עֹז לְאֱלֹהִים
וְתִנּוּ כְבוֹד לַתּוֹרָה:

ומגביה ספר תורה ומראה הכתב לקהל ואומרים:

וְזֹאת הַתּוֹרָה, אֲשֶׁר־שָׁם" מֹשֶׁה לִפְנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל: תּוֹרָה צִוָּה־לָנוּ
מֹשֶׁה, מוֹרְשָׁה קֹהֵלֶת יַעֲקֹב: הָאֵל תָּמִים דָּרָכּוֹ, אִמְרַת־יְהוָה צְרוּפָה,
מִגֵּן הוּא לְכֹל הַחוֹסִים בּוֹ:

אין לדבר באמצע קריאת התורה. כי אנחנו במעמד דומה למעמד הר סיני, מקבלים תורה.
אסור לצאת מבית הכנסת משעת תחילת הקריאה בתורה ועד סופה, גם אם שמע כבר את
הקריאה. כי זו פגיעה בכבוד התורה.

בְּרַפּוֹת הַתּוֹרָה

אומר העולה: בְּרַכּוּ אֶת־יְהוָה הַמְּבָרֵךְ:

ועונים הקהל: בְּרוּךְ יְהוָה הַמְּבָרֵךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

וחוזר העולה: בְּרוּךְ יְהוָה הַמְּבָרֵךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר בָּחַר־בָּנוּ מִכָּל־
הָעַמִּים וְנָתַן לָנוּ אֶת־"תּוֹרָתוֹ. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, נוֹתֵן
הַתּוֹרָה:



קריאה בתורה

בכל קריאה בתורה אנחנו מקבלים משהו מהכוח שקיבלנו בסיני,
שבים ומחדשים את קבלת התורה, בפסוקים מועטים.

ואחר קריאת התורה מברך העולה:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר נָתַן-לָנוּ אֶת-”תּוֹרַת תּוֹרַת אֱמֶת, וְחַיֵּי עוֹלָם נָטַע בְּתוֹכֵנוּ. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, נוֹתֵן הַתּוֹרָה:

תפילה לשלום המדינה

אֲבִינוּ שְׁבַשְׁמִים, צוּר יִשְׂרָאֵל וְגִזְאוֹ, בְּרַךְ אֶת מְדִינַת יִשְׂרָאֵל, רִאשִׁית צְמִיחַת גְּאֻלָּתָנוּ. הִגֵּן עָלֶיהָ בְּאַבְרַת חֶסֶד וּפְרִשׁ עָלֶיהָ סֶכֶת שְׁלוֹמָךְ, הַעֲמֵד בְּרֹאשָׁהּ אֲנָשִׁי חֵיל, יְרַאֲי אֱלֻקִּים, אֲנָשִׁי אֱמֶת שׁוֹנְאֵי בְּצַע וּשְׁלַח אוֹרְךָ וְאַמְתָּךְ אֲלֵיהֶם וְתִקְנֵם בְּעֶצֶה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ.

חֲזַק אֶת יְדֵי מַגְנֵי אֶרֶץ קְדְשֵׁנוּ, וְהַנְחִילֵם אֱלֻקֵּינוּ יְשׁוּעָה וְעֻטָּרַת נִיצָחוֹן תַּעֲטֶרֶם, וְנַתַּת שְׁלוֹם בְּאֶרֶץ וּשְׁמַחַת עוֹלָם לְיוֹשְׁבֶיהָ. וְאֵת אֲחֵינוּ כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל, פָּקֵד נָא בְּכָל אֲרָצוֹת פְּזוּרֵיהֶם, וְתוֹלִיכֶם מִהֲרָה קוֹמְמִיּוֹת לְצִיּוֹן עִירְךָ וְלִירוּשָׁלַיִם מִשְׁכַּן שְׁמֶךָ, כִּפְתּוּב בְּתוֹרַת מֹשֶׁה עֲבֹדְךָ: אִם יִהְיֶה נִדְחָךְ בְּקֶצֶה הַשָּׁמַיִם מִשֶּׁם יִקְבְּצֶךָ ד' אֱלֻקִּיךָ וּמִשֶּׁם יִקְחֶךָ: וְהִבִּיאֶךָ ד' אֱלֻקִּיךָ אֶל הָאֶרֶץ אֲשֶׁר יִרְשׁוּ אֲבֹתֶיךָ וִירְשָׁתָהּ וְהִיטִבְךָ וְהִרְבֶּךָ מְאֹד:



אנחנו - ההורים, המשפחה - בכאב עצום. יש חלל בגוף, בנפש, בחיים.
כל המשפחות השכולות כך, גם משפחות החטופים.
הכאב יכול להפוך לתסכול, לזעם, לייאוש. יש לכך סיבות טובות.
אבל שום דבר לא צומח מאדמה שהשקו אותה בזעם וביאוש.
כאב יכול גם להפוך ליעוד, לרצון, לאהבה, לרגישות.
אני קורא לכולנו לזקוף קומה, להאמין בעם, להאמין בארץ,
לשמוח בבנינו ובבנותינו, לשמוח בלי לשכוח. למשוך את הכאב לתוך מעגל,
שרוקדים בו אמונה, שמחה, משמעות ותקווה - ולתת לו יד.
על האדמה הזו יצמחו צמחים חדשים.

| הרב תמיר גרנות, ששכל את בנו אמיתי ז"ל במלחמת חרבות ברזל

וַיַּיְחַד לְבַבְנוּ לְאַהֲבָה וּלְיִרְאָה אֶת שְׁמֶךָ, וּלְשָׁמֹר אֶת כָּל דְּבָרֶיךָ תוֹרָתְךָ, וּשְׁלַח לָנוּ מִהֵרָה בֶּן דָּוִד מְשִׁיחַ צִדְקָךָ, לְפָדוֹת מִחֲמֵי קִץ יְשׁוּעָתְךָ. הוֹפֵעַ בַּהֲדָר גָּאוֹן עֲנֵךְ עַל כָּל יוֹשְׁבֵי תֵּבֶל אֲרָצֶיךָ, וַיֹּאמֶר כָּל אֲשֶׁר נִשְׁמָה בְּאִפּוֹ: ד' אֱלֹקֵי יִשְׂרָאֵל מִלֶּךְ וּמַלְכוּתוֹ בְּכָל מְשָׁלָה, אָמֵן סְלָה.

תפילה לשלום חיילי צה"ל:

מִי שִׁפְרוֹךְ אֲבוֹתֵינוּ אֲבֹרָהֶם יִצְחָק וַיַּעֲקֹב הוּא יְבָרֵךְ אֶת חֵילֵי צָבָא הַגִּנָּה לְיִשְׂרָאֵל הָעוֹמְדִים עַל מִשְׁמַר אֲרָצֵנוּ וְעָרֵי אֱלֹהֵינוּ מִגְּבוּל הַלְּבָנוֹן וְעַד מִדְּבַר מִצְרַיִם וּמִן הַיָּם הַגָּדוֹל עַד לְבוֹא הָעֶרְבָה בַּיַּפְּשָׁה בְּאוֹרֵי וּבֵיָם יָתֵן ה' אֶת אוֹיְבֵינוּ הַקָּמִים עָלֵינוּ נִגְפִים לְפָנֵיהֶם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁמֹר וַיַּצִּיל אֶת חֵילֵינוּ מִכָּל צָרָה וְצוּקָה וּמִכָּל נֶגַע וּמַחֲלָה וַיִּשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצִּלָּחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדֵיהֶם יִדְּבַר שׁוֹנְאֵינוּ תַּחְתֵּיהֶם וַיַּעֲטֵרם בְּכֹתֵר יְשׁוּעָה וּבַעֲטֹרֶת נִצָּחוֹן וַיִּקְּם בָּהֶם הַכָּתוּב: כִּי ה' אֱלֹהֵיכֶם הֵחָלֵךְ עִמָּכֶם לְהַלְחֵם לָכֶם עִם אוֹיְבֵיכֶם לְהוֹשִׁיעַ אֶתְכֶם וְנֹאמַר אָמֵן.

ואומרים חצי קדיש:

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא, (אמן) בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא כְּרוּתָהּ, וַיְמַלִּיךְ מַלְכוּתָהּ, וַיַּצְמַח פְּרָקְנָהּ, וַיַּקְרֵב מְשִׁיחָהּ. (אמן) בְּתֵיכּוֹן וּבִיּוֹמֵיכּוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל-בֵּית-יִשְׂרָאֵל, בְּעָגְלָא וּבִזְמַן קָרִיב, וְאִמְרוּ אָמֵן. (אמן) בְּאוֹמְרוּ "יְהֵא שְׁמָה רַבָּא יְכוּיָן יְהִי" שִׁימְחָה זָכַר עֲמֹלֶךְ וְזִיזִיָּה הֶשֶׁם שְׁלָם וְהַסָּא שְׁלָם יְהֵא שְׁמָה רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא וְלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא יִתְבָּרַךְ, וַיִּשְׁתַּבַּח, וַיִּתְפָּאֵר, וַיִּתְרַומֵם, וַיִּתְנַשֵּׂא, וַיִּתְהַדָּר, וַיִּתְעַלֶּה, וַיִּתְהַלָּל, שְׁמָה דְקֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. (אמן) לְעֵלְא מִן-כָּל-בְּרַכְתָּא, שִׁירְתָּא, תִּשְׁבָּחָתָא וְנִחְמָתָא, דְּאִמְרִין בְּעֶלְמָא, וְאִמְרוּ אָמֵן. (אמן)

מאשרי עד תפלה לדוד הוא להוריד השפעת לצורך עולם הבריאה

יש המחזירים כאן את הספר תורה.

יְהִי חֲסֶדְךָ יְהוָה עָלֵינוּ, כַּאֲשֶׁר יַחֲלֵנוּ לָךְ:

אֲשֶׁר יוֹשְׁבֵי בֵיתְךָ, עוֹד לְעוֹלָם יַחֲלִיכְךָ סֵלָה: אֲשֶׁר הָעַם
שָׁכַח לָךְ, אֲשֶׁר הָעַם שִׁיחָה אֱלֹהֵינוּ:

תִּתְּלָהּ לְדוֹד ^{הלל ושבח אשר חביר דוד המלך}, אַרְוִמְמָךְ אֱלֹהֵי הַמֶּלֶךְ וְאַבְרָכָה שְׁמֶךָ

לְעוֹלָם וָעֶד ^{אגדלך על הכל ואבךך שמוך כל ימי חיי}: בְּכָל-יוֹם אַבְרָכְךָ, וְאַהֲלִלָהּ

שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וָעֶד: גְּדוֹל יְהוָה וּמַהֲלֵל מְאֹד, וְלִגְדֻלָּתוֹ אֵין

חֶקֶר ^{אין לשכל האדם וכלתו לחקור גדלותו}: יָדוֹר לְדוֹר יִשְׁפַח מַעֲשֵׂיךָ ^{הזקנים יספורו לבניהם על מעשיהם הגדלים}, וּגְבוּרָתֶיךָ

יִגִּידוּ ^{ויספורו על הנסים שעשית בשנוי הטבע}: הֶחָדָר כְּבוֹד הַדָּוָד, וְדַבְרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה

וְלַעֲזוֹז נִזְרָאוֹתֶיךָ יֵאמְרוּ ^{אספר גם הדברים המפלאים והנעלמים מובני אדם}, וּגְדֻלָּתֶךָ

אֲסַפְּרָנָה: זָכָר רַב-טוֹבָךָ יִפְיעוּ, וְצַדִּיקְתֶּךָ יִרְנְנוּ ^{ישבחוך על הצדקות שאתה עושה עם בני אדם}:

חֲנוּן וְרַחוּם יְהוָה, אֶרְךָ אֲפִים וּגְדֻלַּת-חֶסֶד ^{ה' עושה אתנו חסדים: גם כשלא מגיע לנו}: מְזִיב-

יְהוָה לְכָל וְרַחֲמָיו עַל-כָּל-מַעֲשָׂיו ^{ה' מטיב ומשפיע רחמים על כל יצוריו}: יוֹדוּךָ יְהוָה

כָּל-מַעֲשֵׂיךָ, וְחִסְדֶּיךָ יִבְרָכְכָה: כְּבוֹד מַלְכוּתֶךָ יֵאמְרוּ,

וּגְבוּרָתֶךָ יִדְבָּרוּ: לְהוֹדִיעַ לְבַנֵּי הָאָדָם גְּבוּרָתוֹ, וְכְבוֹד הַדָּר

מַלְכוּתוֹ ^{לספר לבני אדם את גדלת ה'}: כָּל-מַלְכוּת כָּל-עַלְמִים, וּמִמְשַׁלְתֶּךָ

בְּכָל-דוֹר וָדָר: סוֹמֵךְ יְהוָה לְכָל-הַנִּפְלָאִים ^{תומך במי שעומד לפול בפניהם סהסרי הקיוון}, וְזוֹקֵף

לְכָל-הַפְּפוּפִים: עֲלִי-כָל אֱלֹהִים יִשְׁפְּרוּ ^{כולם יקוּו אליך שתתן מוֹנֵם}, וְאַתָּה נֹתֵן-

צריך לדעת איך להיפרד. לא לחתוך ישר, אלא להוריד לאט את הקצב.

להיזכר איזה יום היום ומה מצפה, ולהודות עוד פעם אחרונה.

מלאכת הפרידה חשובה,

היא נותנת מסגרת לכל מה שנעשה ואורזת אותו היטב לקראת היום הבא.

| הרב אייל ורד



לָהֶם אֶת־אֲכָלֶם בַּעֲתוֹ ^{מִפְרָסֶם כָּל מִיּוֹן וּמִיּוֹן} ^{צָרוֹר לִכְנוּן מֵאֹד בְּפִסְקוֹ זֶה} פּוֹתַח אֶת־יָדְךָ ^{בְּזִמְנוֹ תִּקְרְאוּ לוֹ} ^{שִׁמְשֻׁעִת עַל הַבְּרִיּוֹת וּמִפְרָסֶם}

וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל־חַי רָצוֹן ^{כִּפִּי רְצוֹנוֹ} ^{וְצָרְכּוֹ} צִדִּיק יְהוָה בְּכָל־

דְּרָכָיו ^{נִתֵּן מִפְרָסָה וּמִזֶּן לֵקֵל} ^{נִתֵּן מִפְרָסָה וּמִזֶּן לֵקֵל} וְחָסִיד בְּכָל־מַעֲשָׁיו ^{וּמִתּוֹן לִפְנֵים מִשְׁוֹת} ^{הַדִּין גַּם לְשֹׁאֲנִים רְאוּיִים} קָרֹב יְהוָה

לְכָל־קְרָאָיו, לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאָהוּ בְּאֵמֶת: רָצוֹן־יֵרָאִיו יַעֲשֶׂה,

וְאֵת־שׁוֹעֲתֵם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם: שׁוֹמֵר אֶת־כָּל־אֲהָבָיו,

וְאֵת כָּל־הַרְשָׁעִים יִשְׁמִיד: וְהַלֵּלְתָּ יְהוָה יְדָבָר פִּי, וַיְבָרֶךְ

כָּל־בָּשָׂר שֵׁם קִדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד: ^{כִּיּוֹן שִׁכַּל הָאוֹמֵר תִּהְיֶה לְדוֹד מְבֻטָּח לּוֹ שֶׁהוּא בֶן הָעוֹלָם} ^{לִבְנוֹ אֲנִי מְבַקֵּשׁ שֶׁיִּשְׁכַּח לְבָרֵךְ אֶת ה' מְעוֹלָם וָעֶד עוֹלָם}

וְאַנְחֵנוּ נִבְרָךְ יְהוָה מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם, ^{הַבָּא} ^{לִבְנוֹ כָּלֶם} הַלְלוּיָהּ:

בימים שאין אומרים בהם תחנון אין אומרים מזמור "יעקב".

לְמַנְצַח, מְזֻמּוֹר לְדוֹד: יַעֲנֶךָ יְהוָה בְּיוֹם צָרָה ^{כְּשֶׁתִּלְחֹם} ^{בְּאִיֶּבֶר} יִשְׁגָּבְךָ ^{וְיִזְמַקְךָ}

שֵׁם אֱלֹהֵי יַעֲקֹב: יִשְׁלַח־עֲוֹרְךָ מִקִּדְשׁ ^{מִמְקוֹם קִדְשׁוֹ} וּמִצִּיּוֹן

יִסְעֶדְךָ ^{וְיִזְמַקְךָ} יִזְכֹּר כָּל־מִנְחָתֶיךָ ^{כָּל הַתְּקִרָנוֹת} ^{שֶׁהִקְרַבְתָּ, לְהַשְׁלִיכָן} וְעוֹלָתְךָ יִדְשָׁנָה ^{ה' יִקְבֹּץ וְיַעֲשֶׂה אוֹתוֹן} ^{דָּשׁוּ, כְּלוֹמֵר מִרְבּוֹן מִקְבֹּץ}

סֶלָה: יִתֶּן־לְךָ כִּלְבִּבְךָ, וְכָל־עֲצָתְךָ יִמְלֵא ^{וְיִמְלֵא} ^{לְךָ} נִרְנָנָה ^{בְּיִשׁוּעַתְךָ}

וּבִשְׁם־אֱלֹהֵינוּ נִדְגַל, יִמְלֵא יְהוָה כָּל־מִשְׁאֲלוֹתֶיךָ: ^{וְאִי יִבְרָךְ} ^{יִשְׂרָאֵל} עֲתָה יִדְעָתִי

בְּכֹרִי הוֹשִׁיעַ יְהוָה מִשִּׁיחִי, יַעֲנֵהוּ מִשְׁמִי קִדְשׁוֹ, בְּגִבּוֹרוֹת יִשַׁע

יִמְיָנוּ ^{הַתְּשׁוּעָה הַבָּאָה} ^{מִמִּידַת חֲסִידוֹ} אֱלֹהֵי בִרְכָב ^{הַבְּרִיָּה} וְאֱלֹהֵי ^{בָּא} בְּסוּסִים, וְאַנְחֵנוּ ^{וְקָ} בְּשֵׁם־יְהוָה

אֱלֹהֵינוּ נִזְכִּיר: הִמָּה כָּרְעוּ וּנְפֹלוּ ^{לִבְנוֹ אוֹיְבָיו וְנָפְלוּ} ^{לִפְנֵי מִתְרַכֵּב וְהַסּוּס} וְאַנְחֵנוּ קָמְנוּ וְנִתְעוֹדֵד

יְהוָה הוֹשִׁיעָה, ^{וְאִי} הִמְלִיךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם־קִרְאָנוּ: ^{הַתְּחַזְקוּ וְהִתְרוֹמְמוּ עַל כֵּן} ^{מִקְרָאִים}

בתשעה באב ובבית האבל מתחילים מ"ואתה קדוש".

וּבָא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל ^{יָצִיעַ הַמְּשִׁיחַ} ^{לְצִיּוֹן} וְלִשְׁבִי פֶשַׁע בִּיעֲקֹב, ^{וְאִי הַשְׁבִּים} ^{מִפְשָׁעֵיהֶם יִגְאָלוּ} נָאִם

יְהוָה: וְאֲנִי – זֹאת בְּרִיתִי אוֹתָם ^{עַל זֹאת אֲכֹרֶת} ^{בְּרִיתִי עִם עַם יִשְׂרָאֵל} אֲמַר יְהוָה,

רוּחִי אֲשֶׁר עָלֶיךָ ^{רוּחַ הַנְּבוּאָה} ^{אֲשֶׁר שׁוֹרָה בְּךָ} וּדְבָרִי אֲשֶׁר־שָׁמַתִּי בְּפִיךָ ^{וְהַבְּרִית} ^{הַזֶּה}

ודברי התורה, לא־יִמּוּשׁוּ מִפִּיךָ, וּמִפִּי זֶרַעְךָ, וּמִפִּי זֶרַע זֶרַעְךָ,
שְׁנַתִּיךָ עַל־מִשְׁחָה, אָמַר יְהוָה, מִעַתָּה וְעַד־עוֹלָם:

וְאַתָּה קָדוֹשׁ וּמִפְרָשׁ, נִבְדֵּל מִמּוֹתָיִם וּמִצִּפָּה, תִּהְיוּת יִשְׂרָאֵל: וְקָרָא ^{כל מלאך מִזְמַן וּמִזְמָר}

זֶה אֱלֹהֵי וְאָמַר בְּלִבּוֹ: קָדוֹשׁ, קָדוֹשׁ, קָדוֹשׁ יְהוָה צְבָאוֹת,

מִלֵּא כָל־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ ^{בְּכָל הָעוֹלָם מִתְגַּלֶּה: (בְּלַחֲשׁ) כְּבוֹדוֹ וְהַדְרֹו} וּמִקְבְּלֵי דִין

מִן־דִּין ^{נוֹטְלִים רִשּׁוֹת זֶה מִנֵּה} וְאֹמְרִין: קָדִישׁ בְּשֵׁמִי מְרוֹמָא עֲלָאָה בֵּית

שְׁכִינָתָה ^{בְּשֵׁמִי מְרוֹם הָעֲלִיּוֹנִים שֶׁהֵם מְקוֹם שְׁכִינָתוֹ} עַל־אֶרֶץ עוֹבֵד גְּבוּרָתָה

קָדִישׁ לְעֵלָם וּלְעֲלָמֵי עֲלָמֵי יְהוָה צְבָאוֹת, מְלֵיאָ ^{עַל הָאָרֶץ שְׁהִיא מַעֲשֵׂי גְבוּרָתוֹ}

כָּל־אֶרֶץ זִיו יִקְרָה ^{מִלֵּאָה כָּל הָאָרֶץ מִזִּיו כְּבוֹדוֹ: (בְּקוֹל) וְתִשָּׂאֲנִי רוּחַ, וְאַשְׁמַע אַחֲרַי}

קוֹל רַעַשׁ גָּדוֹל ^{שְׁאוֹמֵר}: בְּרוּךְ כְּבוֹד־יְהוָה מִמְּקוֹמוֹ ^{מִמְּקוֹם הַשְּׁרָאָה שְׁכִינָתוֹ: יִגִּיעַ שִׁפְעַת הַדְּבָרָה לְעוֹלָם:}

וְנִטְלָתָנִי רוּחָא, וּשְׁמָעִית בְּתַר־י ^{וְתִרְגְּמוּ וְלֹאֲרַמִּית (בְּלַחֲשׁ): אַחֲרַי} קָל זֵיעַ שְׂגִיאָ

דְּמִשְׁבָּחִין וְאֹמְרִין: בְּרִיךְ יִקְרָא ^{כְּבוֹד מִמְּקוֹם} דִּיהוּה מֵאַתֵּר ^{בֵּית}

שְׁכִינָתָה: ^{וּבְנֵי אֱמוּנָה עַל הַיָּם (בְּקוֹל)} « » מְלִךְ לְעֵלָם וְעַד לְנֶצַח: ^{וְתִרְגְּמוּ וְלֹאֲרַמִּית (בְּלַחֲשׁ):}

יְהוָה מְלִכּוּתָה קָאִים ^{קָמִית} לְעֵלָם וּלְעֲלָמֵי עֲלָמֵי יְהוָה ^{לְנֶצַח: (בְּקוֹל):}

אֱלֹהֵי אֲבֹרָהֶם יִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל אֲבוֹתֵינוּ, שְׁמֵרָה־זֹאת לְעוֹלָם

לִיצֵר מַחֲשָׁבוֹת לְבָב עֲמֹךְ ^{שְׁמוֹר לְעוֹלָם זְכוּת אֱמוּנָתְךָ קִדְּשָׁה זֹאת שְׁקִיטָה בְּמִחֻשְׁבָּה טוֹבָה וְרִצּוֹן:} וְהִכֵּן לְבָבָם

אֲלֶיךָ: וְהוּא רַחוּם, יִכְפֹּר עוֹן, וְלֹא־יִשְׁחִית ^{לֹא יִכְלֶה אֶת עֲמוֹ} וְהִרְבֵּה

לְהַשִּׁיב אָפּוֹ, וְלֹא־יַעֲרִי כָל־חֲמַתּוֹ ^{לֹא יַעֲרֹךְ כַּעֲסוֹ כָּל־} כִּי־אַתָּה אֲדֹנָי טוֹב

וְסֹלַח ^{לְחֻסָּאִים}, וּרְב־חֶסֶד לְכָל־קְרָאֶיךָ: צְדָקָתְךָ צִדֵּק ^{הִיא}

לְעוֹלָם, וְתוֹרָתְךָ אֱמֶת ^{אֱמוּנָתִית וְקִנְיֹנִית לְעַד:}: תִּתֵּן אֱמֶת לִיעֶקֶב ^{תַּאֲמֹנָה וְתִקְוָה הַבְּטָחָתְךָ לִיעֶקֶב, וְכוּ}

חֶסֶד לְאַבְרָהָם, אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְתָּנוּ מִימֵי קֶדֶם ^{בְּעֶקֶד: יִצְחָק}:

בְּרוּךְ אֲדֹנָי [»] « יוֹם יַעֲמֹס־לָנוּ ^{מִטַּעֲנוֹ עֲלֵינוּ וְהוּא שִׁפְעַת טוֹבָה,} הָאֵל יִשׁוּעָתָנוּ

סֵלָה לַעֲדָה: יְהוָה צְבָאוֹת עֲמָנוּ לְשׁוֹמְרוֹנוּ, מִשְׁגָּב־לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֵלָה
 לעולם: יְהוָה צְבָאוֹת, אֲשֶׁר־אָדָם אֲשֶׁר בָּטַח בָּךְ: יְהוָה הוֹשִׁיעָה,
 הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם־קָרָאנוּ:

בָּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ שֶׁבָּרָאנוּ לְכְבוֹדוֹ ^{כדי שנגדיל} וְהִבְדִּילָנוּ מִן הַגּוֹיִם
 הַתּוֹעִים, וְנָתַן לָנוּ תוֹרַת אֱמֶת ^{תורה שבכתב}, וַחַיֵּי עוֹלָם ^{תורה}
 נִטֵּעַ בְּתוֹכָנוּ. הוּא יִפְתַּח לִפְנֵינוּ ^{להבין ולהשכיל} בְּתוֹרָתוֹ, וַיְשִׁים
 בְּלִפְנֵינוּ אֶהְבֵּתוֹ וִירָאָתוֹ ^{כדי} לַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ, וּלְעַבְדּוֹ בְּלִבֵּב שָׁלֵם.
 כְּשֶׁאָמַר "לֹא נִיגַע לְרִיק וְכוּ'" יָכוֹן מֵאֵד עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 לִזְמַנֵּי תוֹרָה וְצִדִּיקִים וְעַלִּי מִדּוֹת טוֹבוֹת. (מ"ב מ"ז)
 לִבְהַלָּה. יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ,
 שֶׁנִּשְׁמַר חֻקֶּיךָ וּמִצְוֹתֶיךָ בְּעוֹלָם הַהוּא, וְנִזְכֶּה וְנַחֲיָה
 וְנִירָשׁ טוֹבָה וּבִרְכָּה לַחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא: לְמַעַן יִזְמְרֶךָ ^{כבוד}
 וְלֹא יָדָם ^{בעבור זה תזכיר לך נפשי} וְלֹא תִפְסֹק מִלְּהַלֵּךְ ^(ויפסיק מעט) יְהוָה אֱלֹהֵי לְעוֹלָם אוֹדְךָ: יְהוָה
 חָפֵץ לְמַעַן צִדְקוֹ ^{ה' רוצה להוציא} יִגְדִּיל תוֹרָה וַיֹּאדִיר ^{לכן תרבה להם תורה}
 וַיְבַטְחוּ בְךָ יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ ^{הצדיקים שהם יודעי} כִּי לֹא־עֲזַבְתָּ דוֹרֶשֶׁיךָ
 יְהוָה: יְהוָה אֲדִינֵנוּ, מָה־אֲדִיר שְׁמֶךָ בְּכָל־הָאָרֶץ: חֲזָקוּ
 וַיֹּאמֶן לְבַבְכֶּם כָּל־הַמֵּיחָלִים לִיהוָה ^{כיון שימלא}
 תְּקוּמָתְכֶם:

ואומר החזן קדיש תתקבל:

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא, (אמן) בְּעֻלְמָא דִּי בְּרָא כְּרַעְוֵתָהּ, וַיִּמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ,
 וַיַּצְמַח פְּרָקְנָהּ, וַיַּקְרֵב מְשִׁיחָהּ. (אמן) בְּתַיִּיכוֹן וּבִיּוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי
 דְּכָל־בֵּית־יִשְׂרָאֵל, בְּעֻלְא וּבִזְמַן קָרִיב, וְאִמְרוּ אָמֵן. (אמן) באומרו "הא שמה רבא" כיוון:
 "הא" שימחה זכר עמלק ואז יהיה השם שלם והכסא שלם
 יִתְבָּרַךְ, וַיִּשְׁתַּבַּח, וַיִּתְפָּאֵר, וַיִּתְרומם, וַיִּתְנַשֵּׂא, וַיִּתְהַדָּר, וַיִּתְעַלֶּה, וַיִּתְהַלָּל,
 שְׁמֵהּ דְּקֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. (אמן) לְעֵלָא מִן־כָּל־בְּרַכְתָּא, שִׁירְתָּא, תִּשְׁבַּחְתָּא
 וְנִתְחַמְתָּא, דְּאִמְרִין בְּעֻלְמָא, וְאִמְרוּ אָמֵן. (אמן)

תתקבל צלותנא ובעותנא עם צלותהון ובעותהון דכל בית ישראל, קדם
אבונא דבשמיא (וארעא), ואמרו אמן. (אמן)

יהא שלמא רבא מן שמיא, חיים ושבע וישועה ונחמה ושינא ורפואה וגאלה
וסליחה וכפרה ורחו והצלה. לנו ולכל עמו ישראל, ואמרו אמן. (אמן).

יפסע שלוש פסיעות ויאמר:

עשה שלום (בעשית אומרים: השלום) במרומיו, הוא ברחמי יעשה שלום עלינו,
ועל כל עמו ישראל, ואמרו אמן. (אמן)

ומתחזירים את ספר התורה למקומו ואומרים:

יהללו את שם יהוה כי נשגב שמו לבדו, הודו על ארץ ושמים:
יירם קרן לעמו תהלה לכל חסידיו לבני ישראל עם קרבו
הללויה: יהוה הוא האלהים, יהוה הוא האלהים, בשמים ממעל,
ועל הארץ מתחת, אין עוד: אין כמות באלהים אדני ואין
כמעשיך: השיבנו יהוה אליך ונשובה, חדש ימינו כקדם:

מתפלה לדוד עד קוה אל ה' הוא להוריד השפע לצורך עולם היצירה

בימים שאין אומרים בהם תחנון אין אומרים "תפלה לדוד" ומתחילין מ"בית יעקב".

תפלה לדוד, הטה יהוה אזנך ענני, כי עני ואביון אני: שמרה
נפשי כי חסיד אני, הושע עבדך אתה אלהי, את עבדך הבוטח

אליך: חנני אדני, כי אליך אקרא כל היום: שמח נפש עבדך,
כי אליך אדני נפשי אשא: כי אתה אדני טוב לכל וסלח לחוטאים,

ורב חסד לכל קראיך: האזינה יהוה תפילתי, והקשיבה בקול
תחנונותי: ביום צרתי אקראך, כי תענני לפי שתמיד תענה לתפילתי. אין כמות

באלהים אדני, ואין כמעשיך: וטעם לבא כל גוים אשר עשית יצית
יבואו וישתחוו לפניך אדני, וכבדו לשמך: שימרו או כי גדול אתה

ועשה נפלאות, אתה אלהים לבדך: הורני יהוה דרכך, לפני דרכי כדי ש-

אהלך באמתך, יחד לבבי ליראה שמך: ואודך אדני אלהי
בכל יום לבבי, ואכבדה שמך לעולם: כי חסדך גדול עלי, והצלת

נִפְשִׁי מִשְׁאוּל תַּחֲתֶיהָ: אֱלֹהִים, וְדִים קָמוּ-עָלַי, וְעַד תַּעֲרִיצִים ^{חזקים}
 בִּקְשׁוּ נַפְשִׁי, וְלֹא שָׁמוּד לִנְגָדָם: וְאַתָּה אֲדֹנָי ^{אֵלֶּם אֶתָּה ה'} אֱלֹהֵי-רַחוּם וְחַנּוּן,
 אַרְךְ אַפִּים וְרַב-חֶסֶד וְאֵמֶת: לָקוּ פָנֶיךָ אֵלַי בְּעֵינֶיךָ וְחַנּוּנִי, תִּנְהַל עֲוֹנִי
 לְעַבְדְּךָ, וְהוֹשִׁיעָה לְבֶן-אִמְתֶּךָ: עֲשֵׂה-עִמִּי אוֹת לְטוֹבָה שְׂאתָה עֲוֹנִי, וְיִרְאוּ
 שְׁנָאִי וַיִּבְשׁוּ, לִפִּי שִׁירָא ^{לפי שירא} כִּי-אַתָּה יְהוָה עֲזַרְתָּנִי נַגְדִּי אוֹיְבִי וְנִחַמְתָּנִי:

בֵּית יַעֲקֹב ^{עם ישראל} לָכוּ וְנִלְכָה בְּאוֹר יְהוָה ^{אור התורה והמצוות} כִּי כָל-הָעַמִּים
 יִלְכוּ וַיִּבְטְחוּ ^{איש בשם אלהיו ואנחנו נלך ובטח} בְּשֵׁם אֱלֹהֵינוּ וְנִלְכָה בְּשֵׁם יְהוָה
 אֱלֹהֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד: יְהִי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עִמָּנוּ כַּאֲשֶׁר הָיָה
 עִם-אֲבֹתֵינוּ ^{בדור המדבר} אֶל-יַעֲזֹבֵנוּ וְאֶל-יִשְׁשָׁנוּ: לְהַטּוֹת ^{להפנות} לְבַבֵּנוּ
 אֵלָיו ^{כמו שעשה לאבותינו} לָלֶכֶת בְּכָל-דֶּרֶכֶיךָ ^{לשמוך מצותיו} וְחֻקֶּיךָ
 וּמִשְׁפָּטֶיךָ אֲשֶׁר צִוִּיתָ אֶת-אֲבֹתֵינוּ: וַיְהִי דְבָרֶיךָ אֱלֹהֵי אֲשֶׁר
 הִתְחַנַּנְתָּ לִפְנֵי יְהוָה, קִרְבִּים ^{להשמיע תמיד} אֶל-יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יוֹמָם
 וּלְיָלָה לַעֲשׂוֹת מִשְׁפָּט ^{צדק} עִבְדוֹ וּמִשְׁפָּט ^{צדק} עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל,
 דְּבַר-יוֹם בְּיוֹמוֹ: לִמְעַן דַּעַת כָּל-עַמֵּי הָאָרֶץ ^{כאשר יראו שה' משגיח עלינו} כִּי יְהוָה
 הוּא הָאֱלֹהִים, אֵין עוֹד:

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד, לוֹלֵי יְהוָה שֶׁהָיָה לָנוּ ^{אלוהי ה' שהיה עִמָּנוּ כְּשֶׁעָמְדוּ בְּמִלּוֹת לְכַלּוֹתֵנוּ}
 יֹאמַר-נָא יִשְׂרָאֵל: לוֹלֵי יְהוָה שֶׁהָיָה לָנוּ, בְּקוֹם עֲלֵינוּ
 אָדָם ^{אויבנו שבגלות}: אֲזִי חַיִּים בְּלַעֲוֹנוֹ ^{רצו להשמיד אותנו חיים}, בַּחֲרוֹת אַפִּים בָּנוּ: אֲזִי
 הַמִּים שְׁטַפְנוּ ^{היו שוטפים אותנו כמים עזים}, נִחַלָה עָבַר עַל-נַפְשֵׁנוּ ^{כנחל שוטף כמעט כילנו}: אֲזִי
 עָבַר עַל-נַפְשֵׁנוּ, הַמִּים הִזְדוּנִים ^{ששוטפים ברשע ובזדון}: בְּרוּךְ יְהוָה שְׁלֹא
 נִתְּנָנוּ טָרֶף לְשֹׁנֵיהֶם: נַפְשֵׁנוּ כַּצֶּפּוֹר נִמְלְטָה מִפֶּחַ יוֹקְשִׁים

נפשנו בורחת מפתוים, ^{כמו ממוקשים} הפח נשָׁפֵר וְאַנְחֵנוּ נִמְלֹטָנוּ: עֲזָרְנוּ בְּשֵׁם יְהוָה,
עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ:

כדאי לכוון לקיים מצוות זכור את יום השבת, כי מזכירים את היום ביחס לשבת: "היום יום שלישי בשבת..."

❖ מזמור ליום ראשון ❖

היום יום אחד בשבת קדש, השיר שהיו הלויים אומרים על הדוכן:

לְדָוִד מְזֻמֹּר, לַיהוָה ^{שיבת} הָאָרֶץ וּמְלוֹאָהּ, תִּבֵּל וַיֵּשְׁבִי בָּהּ:
כִּי־הוּא עַל־יָמִים ^{סמוך לים} יִסְדָּהּ, וְעַל־נְהִירוֹת יִכּוֹנְנָהּ
^{יסד הארץ סמוך לנהרות: כי שני אדם ימצאו מים מי ראוי לעלות} מִי־יַעֲלֶה בְּהַר־יְהוָה, וּמִי־יָקוּם בְּמָקוֹם
קָדְשׁוֹ: ^{הראוי לקח הוא} נָקִי כַפָּיִם וּבֶרֶךְ לֵבָב, אֲשֶׁר לֹא־נִשְׂא לִשְׂוֹא
נַפְשִׁי ^{לא נשבע לשקר בשמי} לַשָּׁקֶר, וְלֹא נִשְׁבַּע לְמַרְמָה ^{לרמות}: יֵשֵׁא ^{יחזק} בְּרַכָּה מֵאֵת
יְהוָה, וְצִדְקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ: זֶה ^{שמעשיו הם כאלה, הוא נחשב מביין} דֹּר דָּרָשׁוֹ, מִבְּקִשֵּׁי
פָּנֶיךָ ^{זוהי} יַעֲקֹב סֵלָה: שְׂאוּ שְׁעָרֵיכֶם ^{של ביהמ"ק} וְהַנְּשֹׂאוּ
פִתְחֵי עוֹלָם ^{התרוממו שערים, שקדשתם נשאת לעולם}: וַיָּבֹא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד: מִי ^{הוא} זֶה מֶלֶךְ
הַכְּבוֹד, יְהוָה עֲזִיז ^{חזק} וְגִבּוֹר, יְהוָה ^{שהוא} גִּבּוֹר מִלַּחְמָה: שְׂאוּ ^{זכפו}
שְׁעָרֵיכֶם ^{של ביהמ"ק} וַיָּבֹא פִתְחֵי עוֹלָם ^{התרוממו השערים, שקדשתם עולמית}, וַיָּבֹא
מֶלֶךְ הַכְּבוֹד: מִי ^{רק} הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד, יְהוָה צְבָאוֹת, הוּא
מֶלֶךְ הַכְּבוֹד סֵלָה ^{לעולם}: הוֹשִׁיעֵנוּ

❖ מזמור ליום שני ❖

היום יום שני בשבת קדש, השיר שהיו הלויים אומרים על הדוכן:
שִׁיר מְזֻמֹּר, לְבִנְי־קֶרַח: גָּדוֹל ^{הוא} יְהוָה וּמַהֲלֵל מְאֹד ^{על ידי ברוחיו},
בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ הֵר־קָדְשׁוֹ ^{בירושלים}: יְפֶה ^{בהר הבית} נוֹף ^{מחוז} מְשׁוֹשׁ כָּל־הָאָרֶץ ^{וגדלנו מתגלית במיתר}, וּמִבְּרֵא שִׁשּׁוֹן ^{ומבירא ששון}, הֵר־צִיּוֹן יִרְכָּתִי צִפּוֹן ^{והעמוד בצפון וירושלים}, קִרְיַת

מִלֶּךְ רֵב ^{גדול}: אֱלֹהִים בְּאַרְמְנוֹתֶיהָ, נוֹדַע לְמִשְׁגָּב: כִּי־הִנֵּה
הַמַּלְכִּים נוֹעְדוּ ^{לכבוש את ירושלים}, עֲבְרוּ יַחְדוֹ: הִמָּה רָאוּ ^{גבורות ה'} כֵּן תִּמְהוּ,
נִבְהָלוּ נַחֲפָזוּ: רַעְדָה אַחֲזָתָם ^(מלעיל) שֵׁם, חֵיל ^{התרגשות} כִּי־לָדָה: בְּרוּחַ
קָדִים ^{כאלו הכו ברוח מזרחית עזה אשר} תִּשְׁפֹּר אֲנִיּוֹת תְּרִשִׁישׁ: כַּאֲשֶׁר שָׁמְעֵנוּ ^{הנבואות על ישעיהו},
כֵּן רָאִינוּ ^{שם}, בְּעִיר־יְהוָה צְבָאוֹת, בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ, אֱלֹהִים
יְכוֹנְנָה ^{יְמִידָה וְקִיּוּמָה עַל יְסוֹדוֹתֶיהָ} עַד־עוֹלָם סִלָּה: דְּמִינוּ ^{תִּשְׁכְּנוּ וְקִיּוּנוֹ} אֱלֹהִים חֲסִדָּךְ,
בְּקָרֵב הֵיכְלָךְ: כְּשִׁמְךָ ^{גְדוֹלָה} אֱלֹהִים כֵּן תִּהְלֶתְךָ עַל־קְצוֹי־
אַרְצִי, צֹדֵק מִלֵּאָה יְמִינָךְ: יִשְׁמַח ^{ה־רִצְיוֹן} ה־רִצְיוֹן, תִּגְלֶלְנָה בְּנוֹת־
יְהוּדָה, לְמַעַן מִשְׁפָּטֶיךָ ^{בַּעֲבוּר נִקְמָתְךָ: סִבִּיב וְדִינָךְ בְּגוֹיִם} סִבִּיב צִיּוֹן וְהִקִּיפוּהָ, סִפְרוּ
מִגְדָּלֶיהָ ^{וְרָאוּ שְׁלֹא יִהְיוּ אֶף אֶחָד נִהְיָם אֶף אֶחָד}: שִׁיתוּ לַבִּכּוֹם ^{הַחֲבוּנִי בְּחֻמוֹתֶיהָ} לַחֲלִילָה פִּסְגּוֹ אַרְמְנוֹתֶיהָ
לְמַעַן תִּסְפְּרוּ לְדוֹר אַחֲרוֹן ^{דוֹר אֶל דוֹר: עַד דוֹר אַחֲרוֹן}: כִּי זֶה ^{עַל רֹאשׁ מִבְצָרֶיהָ וְרָאוּ שֶׁאֵין לָהּ שׁוּמֵר} אֱלֹהֵינוּ עוֹלָם וְעַד ^{הוא השומר העומד על פִּסְגַּת אַרְמְנוֹתֶיהָ}, הוּא יִנְהַגֵּנוּ עַל־מוֹת ^{עַד עוֹלָם: הוֹשִׁיעֵנוּ}:

❖ מְזֻמּוֹר לְיוֹם שְׁלִישִׁי ❖

הַיּוֹם יוֹם שְׁלִישִׁי בְּשַׁבַּת קֹדֶשׁ, הַשִּׁיר שֶׁהָיוּ הַלְוִיִּם אוֹמְרִים עַל הַדּוּכָן:

מְזֻמּוֹר לְאַסָּף, אֱלֹהִים נִצָּב בַּעֲדַת־אֵל ^{כְּבוֹד ה' שׁוֹכֵן בְּקֶרֶב הַדְּוִיִּם}, בְּקֶרֶב
אֱלֹהִים ^{הַדְּוִיִּם} יִשְׁפֹּט: לְכו ^{אֵתִם הַדְּוִיִּים} עַד־מָתִי תִשְׁפֹּטוּ־עוֹלָם,
וּפְנִי רְשָׁעִים תִּשְׁאוּ־סִלָּה ^{תַּחֲנִיפוּ וְתִזְכּוּ: בְּדִין לְעוֹלָם}: שְׁפֹטוּ ^{בַּצֶּדֶק} דָּל וְיִתּוֹם, עֲנִי
וְרֹשׁ הַצְּדִיקוֹן ^{כְּשֶׁהַצֶּדֶק עוֹמֵם}: פִּלְטוּ־^{הַצִּילוּ} דָּל וְאַבְיוֹן, מִיַּד רְשָׁעִים
הַצִּילוּ: לֹא יִדְעוּ ^{חֲמוֹר עוֹנִים וּבְכִיכּוֹל} בַּחֲשֻׁכָּה יִתְהַלְכוּ ^[הַשְׁחֵד עֵינָיו, עֵינֵיהֶם],
לְמוֹטוֹ כָּל־מוֹסְדֵי ^[מַלְעִיל] אֶרֶץ ^{יִפְּלוּ כָּל יְסוֹדוֹת הָעוֹלָם בַּעֲבוּר שְׁנוֹת הַדִּין}: אֲנִי־אִמְרָתִי ^{בְּלִבִּי} אֱלֹהִים
אֵתִם ^{כְּמַלְאֲכֵי הַתְּקִיִּים וְהַשְׁהוּרִים אִתָּם}, וּבְנֵי עֲלִיוֹן ^{תְּדַבּוּ} כָּל־כֶּם: אֲכֵן כָּאָדָם תְּמוֹתוֹן

עֲתָה הִבֵּיתִי שְׂכֵשְׂאָר, וְכֹאֶחֶד הַשָּׁרִים, תִּפְּלוּ: קוֹמָה אֱלֹהִים שְׁפֹטָה ^{הַמְּבֹזִים וְהַעֲשֻׁקִים בְּנֵי־אֱלֹהִים}

הָאָרֶץ, תִּשְׁפֹּט אֶתָּה אֵת, כִּי־אֵתָּה תִּנְחַל בְּכָל־הַגּוֹיִם, ^{תִּשְׁפֹּט אֶתָּה אֵת, יוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ וְלֹא הֵם,} כִּי אֵתָּה תִּשְׁפֹּט בְּכָל: הוֹשִׁיעֵנו

❖ מְזִמּוֹר לְיוֹם רְבִיעִי ❖

הַיּוֹם יוֹם רְבִיעִי בְּשִׁבְתְּ קֹדֶשׁ, הַשִּׁיר שֶׁהָיוּ הַלְלוֹם אוֹמְרִים עַל הַדּוֹכָן:

אֶל־נִקְמוֹת ^{מִהֶנּוּ} יְהוָה, אֵל נִקְמוֹת הוֹפִיעַ: הַנֶּשֶׂא שְׁפֹט הָאָרֶץ

רְשָׁעִים. יְהוָה, עַד־מָתִי רְשָׁעִים יַעֲלוּ: יִבְיְעוּ יִדְבְּרוּ עֲתָק ^{הַתְּרוֹמָנוּ וְהַתְּקִיפוּ עָלֵינוּ: כָּל עוֹשֵׂה רָשָׁע}

יִתְּאֲמְרוּ כָל־פְּעָלֵי אוֹן ^{יִתְּאֲמְרוּ וְיִתְּנָנוּ עָלֵינוּ: כָּל עוֹשֵׂה רָשָׁע} עִמָּךְ יְהוָה יִדְכָּאוּ

וְנִחַלְתָּךְ, יַעֲנוּ: אֶל־מִנְהָ וְגַר יִהְיֶה, וִיתוּמִים יִרְצָחוּ: ^{יִתְּנָנוּ עָלֵינוּ: כָּל עוֹשֵׂה רָשָׁע}

וַיֵּאמְרוּ ^{אֱלֹהֵי הַעוֹשִׂים} לֹא יִרְאֶה־יְיָ, וְלֹא־יִבִּין ^{לֹא יִדַּע} אֱלֹהֵי יַעֲקֹב: בִּינוּ

בְּעָרִים ^{שׁוֹטִים} בָּעָם, וְכִסְיֵיהֶם מָתִי תִשְׁכִּילוּ ^{לִהְיוֹת אֵת}: הַנֶּטַע אֲזַן הָלֹא

יִשְׁמַע ^{הָאֵם מִי שִׁוְחוֹת כֹּחַ לִשְׁמוֹעַ} לֹא יִשְׁמַע צַעֲקַת עַמּוֹ, אִם־יֵצֵר עֵינָן הָלֹא יִבִּיט: הַיָּסֵר ^{הַיָּסֵר} גּוֹיִם

הָלֹא יוֹכִיחַ, הַמִּלְמַד אָדָם דַּעַת: יְהוָה יִדַּע מַחֲשָׁבוֹת אָדָם,

כִּי־הִמָּה הַבֵּל ^{הֵם מַחֲשָׁבוֹת הַבֵּל: מוֹל חֲכָמֹת ה'}: אֲשֶׁר־יִהְיֶה הַגִּבּוֹר ^{מֵאֲשֶׁר הַדּוֹקֵק} אֲשֶׁר־תִּיִּסְרֶנּוּ יְיָ,

וּמִתּוֹרַתְךָ תִּלְמַדְנוּ: לְהַשְׁקִיט לּוֹ מִיָּמִי רַע ^{הַיָּסוּרִים נִעְדּוּ כְּדֵי לְהַצִּיל הַדּוֹקֵק מִן יְמֵי הַהִינֵם} עַד

יִפְרָה לְרַשָּׁע שַׁחַת: כִּי־לֹא־יִטֹּשׁ יְהוָה עַמּוֹ, וְנִחַלְתּוּ ^{וְעַמּוֹ} לֹא

יַעֲזֹב: כִּי־עוֹד יִבּוֹא ^{עוֹד יִבּוֹא וְיִשְׁפֹּט} עַד־צֹדֵק יֵשׁוּב מִשְׁפָּט, וְאַחֲרָיו

כָּל־יִשְׂרָאֵל ^{וְאַחֲרָיו הַצֹּדֵק יִרְצָנוּ הַיָּשׁוּבִים} לֵב מִי־יָקוֹם לִי יַעֲמֹד ^{לְצַדִּיק} עִם־מְרַעִים, מִי־

יִתְּצֵב לִי עִם־פְּעָלֵי אוֹן ^{מִי יַעֲמֹד לְצַדִּיק: לִלְוִי יְהוָה עֲזָרְתָה לִי הָיָה לִי}

כְּמַעַט ^{בְּזֶמַן מַעַט הִתְקַה נַפְשִׁי: שׁוֹכֵנֶת דּוֹמָמָה בְּקִבְרִי}: אִם־אֲמַרְתִּי מִטָּה רָגְלִי

חֲסִדְךָ יְהוָה יִסְעֶדְנִי: בְּרַב שְׂרָעָפִי בְּקִרְבִּי ^{גַם כְּשִׁיתְרִבּוֹ מִמִּחְשְׁבוֹתַי עַל הַצְּרוּת}

תִּנְחַמֵּנִי ^{וְאֵשֶׁב בְּלִבִּי} יִשְׁעֶשְׂעוּ נַפְשִׁי: הִתְחַבְּרָךְ כִּפְסָא הוֹוֹת

היכל להזמות לך, יצַר עֲמַל עַל־יֶחֱק ^{אשר עשה את הרשע לחק} יִגְדּוּ עַל־נַפְשׁ צַדִּיק

וְדָם נָקִי ^{זכאי} יִרְשִׁיעוּ: וַיְהִי יְהוָה לִי לְמִשְׁגָּב, וְאֱלֹהֵי

הַצַּדִּיק לְרוּחוֹ, ^{אשר יתקבע על הצדיק להורגו} לְצוֹר מַחֲסִי: וַיֵּשֶׁב עֲלֵיהֶם אֶת־אוֹנָם ^{רשעתם}, וּבִרְעָתָם יִצְמִיתָם,

יִצְמִיתָם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ: ^{הושיענו}

❖ מְזֻמּוֹר לְיוֹם חֲמִישִׁי ❖

הַיּוֹם יוֹם חֲמִישִׁי בְּשַׁבַּת קֹדֶשׁ, הַשִּׁיר שֶׁהָיוּ הַלְוִיִּם אוֹמְרִים עַל הַדּוֹכָן:

לְמִנְצָח | עַל־הַגִּתִּית לְאַסָּף: הֲרִנְנוּ ^{תשובו} לְאֱלֹהִים עוֹזְנוּ,

הָרִיעוּ ^{בשופר} לְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב: שְׂאוּ־ ^{קול} זְמֶרָה וּתְנוּ־ ^{קול}

אֶתְּ, כְּבוֹד נְעִים עִם־נִבֵּל: תִּקְעוּ בַחֲדָשׁ ^{בראש החדש} שׁוֹפָר ^{בשופר}, בְּפֶסֶחַ

לְיוֹם חֲגֵנוּ: כִּי חֵק לִישְׂרָאֵל הוּא, מְשַׁפֵּט לְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב:

עֲדוּת | בִּיהוֹסֵף שָׁמוּ, בְּצֵאתוֹ עַל־אֶרֶץ מִצְרַיִם, שִׁפְתָּ לֹא־

יִדְעָתִי אֲשַׁמַּע: הַסִּירוֹתִי מִסֶּבֶל שְׁכָמוֹ, כְּפָיו מִדּוֹד תַּעֲבֹרְנָה:

בְּצֹרָה ^{ביום סוף} קְרֹאת וּאֲחֻלָּצָה, אַעֲנֶה בַסֶּתֶר רַעַם ^{עניתו בהסתירי מן הרעם שהפית בו את המצרים},

אֲבַחֲנֶה עַל־מִי מְרִיבָה סֵלָה ^{נסיתו בני מריבה}: וְלֹא עֲמֹדֶת בְּנִסְיוֹן ^{ואמרת לה} שִׁמַּע עַמִּי וְאֶעֱיֹדָה

בָּהּ, יִשְׂרָאֵל אִם־תִּשְׁמַע־לִי: לֹא־יִהְיֶה בָּהּ אֵל זָר ^{והפירתי לא יהיה בר שום עבודה זרה},

וְלֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לְאֵל נָכֹר: אֲנִכִּי | יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הַמַּעֲלֶהךָ מֵאֶרֶץ

מִצְרַיִם, ^{אומר לה} תִּרְחַב־פִּיךָ וְאִמְלֵאֲהוּ ^{בקש ממני כרצונך}: וְלֹא־שִׁמַּע עַמִּי ^{ואני אמלא בך שחר}

לְקוֹלִי, וְיִשְׂרָאֵל לֹא־אֲבָה לִי: וְאֲשַׁלַּחֲהוּ בְּשָׂרִירוֹת לְבָם

יֵלְכוּ בְּמוֹעֲצוֹתֵיהֶם ^{אשלחם מעל פני בגלל חזק לבם}: לֹו עַמִּי שִׁמַּע לִי ^{ומשיכו ללכת במחשבתם תרעה}

יִשְׂרָאֵל בְּדַרְכֵי יִהְלְכוּ: כַּמַּעֲט ^{מדי} אוֹיְבֵיהֶם אֲכַנִּיעַ, ^{הלאו שעמי היה שמע בקלי}

וְעַל־צָרֵיהֶם אֲשִׁיב יָדִי ^{אחזר להכותם בידי}: מִשְׁנְאֵי יְהוָה ^{מרב פחדם} יִכְחֹשׁוּ־לּוֹ

ישקרו שלא, ויהי עתם לעולם: ^{אולם ענשם ימשיך לעולם ועד:} ויאכילו מחלב חטה

וה' יאכל את ^{ישראל מהחטה המעלה,} ומצור דבש אשביעך ^{ויספיק חזק אוציה לכם דבש עד שתהיו שבעים:} * הושיענו

❖ מזמור ליום ששי ❖

היום יום הששי בשבת קדש, השיר שהיו הלויים אומרים על הדוכן:

יהוה מלך ^{על הכל,} גאות לבש ^{נהג בעז וגבורה,} לבש יהוה, עז התאזר

מאז, ^{גם חזק וגבורה [לנפס בראשית]} אף תכון תבל, בל תמוט ^{באפן שלא תתמוטט} נכון כסאך

קולם אתה ^{קום:} נשאו נהרות יהוה, נשאו נהרות

קולם, ישאו נהרות דכים: מקלות מים רפים אדירים

משבריים, ^{יותר מכל אלה} אדיר במרום יהוה: עדתך ^{שהעדת בגבאות על ביהמ"ק} נאמנו

מאד ^{נאמנים שיתקומו ללא ספק} לביתך נאווה קדש, יהוה לארך ימים ^{נאמנים עדתך} *

בכל יום אחר מזמור היום אומרים 'הושיענו'. ובימים שמוסיפים מזמור נוסף על שיר של יום,

'אמרו 'הושיענו' אחר המזמור הנוסף, ואח"כ קדיש יהא שלמא. וי"א שיאמרו המזמור הנוסף

אחר 'הושיענו' (הרה"ג אליהו מנח; הרה"ג מרדכי אליהו זצ"ל) וכך נהוג ברוב המקומות:

הושיענו יהוה אלהינו, וקבצנו מן הגוים, להודות לשם

קדשך, להשתבח בתהלתך: ^{ואז נאמר} ברוך יהוה

אלהי ישראל מן העולם ועד העולם, ואמר כל העם אמן,

הללויה: ברוך יהוה מציון, שכן ירושלים, הללויה: ברוך

יהוה אלהים אלהי ישראל, עשה נפלאות לבדו: וברוך שם

כבודו לעולם, וימלא כבודו את כל הארץ ^{יתגלה כבודו לעיני כל העמים,}

אמן! ואמן ^{יתקום קיום אמת:}

למחרת יום כיפור אומרים:

למנצח, לבני קרח מזמור: רצית יהוה ארצך, שבת שבת יעקב: נשאת

עון עמך, כסית כל חטאתם סלה: אספת כל עברתך, השיבות

מחרון אפך: שובנו אלהי ישענו, והפך כעסך עמנו: הלעולם תאנף בנו,

תמשך אפך לדר ודר: הלא אתה תשוב תחינו, ועמך ישמחו: בך הראנו יהוה

חסדך, וישעך תתן לנו: אשמעה מהידבר האל יהוה, כי ידבר שלום
אל-עמו ואל-חסידי, ואל-שובו לכסלה: אך קרוב ליראיו ישעו, לשפן
כבוד בארצנו: חסד ואמת נפגשו, צדק ושלום נשקו: אמת מארץ תצמח,
וצדק משמים נשקף: גם יהוה יתן הטוב, וארצנו תתן יכולה: צדק לפניו
יהלך, וישם לדרך פעמיו:

בצום גדליה ובעשרה בטבת אומרים:

שיר מזמור לאסף: אלהים אל-דמילך, אל-תחרש ואל-תשקט
אל: כיהנה אויביך יהמיון הומים להשמיון, **ומשנאיך נשאו ראש**
אל-עמך יערימו סוד תשובו תחבולות, תשובי להשמיון, **ויתיעצו על-צפוניך** ישראל תחבאים בצלך:
אמרו זה לה זה לה **לכו ונכחידם מגוי, ולא יזכר שם-ישראל עוד: כי נועצו**
לב יחדו, עליך ברית יכרתו: אהלי אדום ושבי האהלים מאדום **וישמעאלים מואב**
והגרים בני תר: אנשי גבל ועמון ועמלק, פלשת עם-ישיבי צור: גם-אשור
גלוה עמם, הצטרף **היו זרוע לבני-לוט** כל אלו עזרו לשונן ומואב מאדום **סלה: עשה-להם כמדון**
כסיסרא כיבין בנחל קישון: אשר נשמדו בעין-דאר, היו
דמן כובל טוֹף לדאמה: שיתמו גדיבימו שים שרי הארב **פערב וכזאב** (שרי מדון), וכזבח
וכצלמנע (שרי מדון) **כל-נסיכמו:** אשר אמרו אויבי נירשה לנו, את נאות נה
אלהים: אלהי שיתמו כגלגל שימים כראש הקוץ מתגלגל ברוח העץ **לפני-רוח: כאש**
תבער-יער, אשר תבער-יער, וכלהבה תלהט הרים: בן תרדפם בסערך ע"י סערתך,
ובסופתך תבהלם: מלא פניהם קלון ויבקשו שמך יהוה: יבשו
ויבהלו עדי-עד, ויחפרו ויבשו **ויאבדו: וידעו כי-אתה שמך יהוה**
לבדך, עליון על-כל-הארץ:

מזמור לשמונת ימי חנוכה [אך בר"ח טבת אומרים אותו אחר ברכי נפש]:

מזמור, שיר-חנכת הבית לדוד: ארוממך יהוה כי דליתני,
ולא-שמחת את אבי לי: יהוה אלהי, שועתי בעקתי אליך לכדך
ותפראני: יהוה העלית מן-שאול נפשי, חיתני מירדי-בור לקבר:

וּמְרוּ לַיהוָה חֲסִידָיו, וְהוֹדוּ לְזִכֵּר קִדְשׁוֹ: כִּי יִקְרָעוּ בָּאָפוּכִים, חַיִּים
 בְּרָצוֹנוֹ, בַּעֲרֵב יָלִין כָּכִי, וּלְפָקֵר רִנָּה: וְאֲנִי אֶמְרָתִי בְשִׁלּוֹי,
 בְּלִאֲמוּט לְעוֹלָם: יְהוָה – בְּרָצוֹנְךָ הַעֲמַדְתָּה לְהַרְרִי עֹז, הַסִּתַּרְתָּ
 פְּנֶיךָ הֵייתִי נִבְהָל: אֵלֶיךָ יְהוָה אֶקְרָא, וְאֶל־אֲדֹנָי אֶתְחַנֵּן: מִה־בִּצְע
 בְּדַמִּי תִּשְׁתֶּה עוֹר לִי: הַפִּכְתָּ מִסִּפְדִּי לְמַחֹל^ט לִי, פִּתַּחְתָּ שְׁקִי
 וַתֹּאזְנֵנִי שְׂמֵחָה: לְמַעַן יִזְמְרְךָ כְּבוֹד וְלֹא יָדָם, יְהוָה אֱלֹהֵי לְעוֹלָם
 אֲדַבֵּר:

בתענית אסתר ובפורים אומרים:

לְמַנְצַח עַל־אֵילַת הַשָּׁחַר, מִזְמוֹר לְדָוִד: אֱלֹהֵי, אֱלֹהֵי, לְמַה עֲזַבְתָּנִי,
 רְחוּק מִיִּשְׁוּעָתִי דְבַרִּי שְׂאֵגְתִּי: אֱלֹהֵי אֶקְרָא יוֹמָם וְלַיָּלָה
 תַּעֲנֵנִי, וְלִיִּלָּה וְלֹא־דוּמִיָּה לִי: וְאַתָּה קָדוֹשׁ, יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל:
 בְּךָ בִּטְחוּ אֲבֹתֵינוּ, בִּטְחוּ וַתִּפְלֹטְמוּ: אֵלֶיךָ זָעְקוּ וְנִמְלָטוּ, בְּךָ בִּטְחוּ
 וְלֹא־בוֹשׁוּ: וְאֲנֹכִי תוֹלַעַת וְלֹא־אִישׁ, חֶרֶפַת אָדָם וּבָזוּי עָם: כֹּל־רָאִי
 יִלְעָגוּ לִי, יַפְטִירוּ בְשִׁפָּה יִנְיְעוּ רֹאשׁ: גֵּל אֶל־יְהוָה יִפְלֹטְהוּ, יִצְיִלְהוּ
 כִּי חָפֵץ בּוֹ: כִּי־אַתָּה גָּחִי מִבֶּטֶן, מִבְּטִיחִי עַל־שִׁדִּי אִמִּי: עֲלֶיךָ
 הִשְׁלַכְתִּי מִרְחֹם, מִבֶּטֶן אִמִּי אֵלֶי אָתָּה: אֶל־תִּרְחַק מִמֶּנִּי כִּי־צָרָה
 קְרוּבָה, כִּי־אֵין עֹזֶךָ: סִבְבוּנִי בְּגִלּוֹת פָּרִים רַבִּים, אֲבִירִי בָשָׁן כְּתוּרֹנִי:
 פָּצוּ עָלַי פִּיהֶם^{לבלעני}, אֲרִיָּה טָרֵף וְשֹׁאֵג: כַּמִּים גִּשְׁפַכְתִּי, וַתִּתְפָּרְדּוּ
 כֹּל־עַצְמוֹתַי, הִיָּה לִבִּי נִסֵּס כְּדוֹנָג, נִמָּס בַּתּוֹךְ מַעֵי: יָבֵשׁ כַּחֲרֹשׁ כָּכִי,
 וְלִשׁוֹנִי מִדְּבַק מִלְקוּחֵי^{אל חסי}, וְלַעֲפַר־מוֹת תִּשְׁפֹּתֵנִי: כִּי סִבְבוּנִי כַסּוֹ
 כְּלָבִים, עֲדַת מְרָעִים הַקִּיפוּנִי, כָּאִרִּי יָדַי וְרַגְלִי: אֲסַפֵּר כֹּל־כַּאֲב
 עַצְמוֹתַי, הִמָּה יִפְּטֹו יְרֹאוּ־בִי: יַחֲלֹקוּ בְּגִדֵּי לָהֶם^{כִּי־יִיבֹשׁוּ}, וְעַל־לְבוּשֵׁי
 יִפְּלוּ גּוֹרֵל: וְאַתָּה יְהוָה אֶל־תִּרְחַק, אֵילּוֹתַי^{כִּי} לְעֹזְרֵתִי חוֹשֶׁה מוֹרֵ:

הַצִּילָה מִתְּחַרֵּב נַפְשִׁי, מִי־כָלֵב יְחִידָתִי וְשִׁמְתִּי: הוֹשִׁיעֵנִי מִפִּי אֲרִיָּה,
וּמִקֶּרְנֵי רִמִּים הַחֹזִקִים עֲנִיתָנִי: אִם אֶסְפְּרָה שִׁמְךָ לְאַחִי, בְּתוֹךְ קָהָל אֲהַלְלֶךָ:
יִרְאֵי יְהוָה! הִלְלוּהוּ, כָּל־זֶרַע יַעֲקֹב כִּבְדוּהוּ, וְגִוְרוֹ יִסְמְנוּ כָּל־זֶרַע
יִשְׂרָאֵל: כִּי לֹא־בֹהַ וְלֹא שִׁקָּץ עֲנֹת עֲנִי, וְלֹא־הִסְתִּיר פָּנָיו מִמֶּנּוּ,
וּבִשְׁוֹעוֹ אֶלְיוֹ שָׁמַע: מֵאֲתָךְ תִּהְלָתִי, בְּקָהָל רַב נִדְרֵי אֲשַׁלֵּם, נִגְדֹּ
יִרְאִיו: יֹאכְלוּ עֲנֻוִּים וְיִשְׁבְּעוּ, יִהְלְלוּ יְהוָה דְּרָשָׁיו, יַחֲי לְבַבְכֶּם
לְעַד: יִזְכְּרוּ וְיִשְׁבוּ אֶל־יְהוָה כָּל־אֲפָסֵי־אָרֶץ, וְיִשְׁתַּחֲווּ לִפְנֵיךְ
כָּל־מִשְׁפְּחוֹת גּוֹיִם: כִּי לִיהוָה הַמְּלוֹכָה, וּמִשָּׁל הוּא בְּגוֹיִם: אֲכָלוּ
וְיִשְׁתַּחֲווּ כָּל־דְּשָׁנֵי־אָרֶץ, לִפְנֵינוּ יִכְרְעוּ כָּל־יִוְרָדֵי עֶפְרָי, וְנִפְשׁוּ נִמְשֹׁ
לֹא חִיָּה: זֶרַע יַעֲבֹדֵנוּ, יִסְפֹּר לֹאֲדָנִי עַל הַ לְדוֹר: יָבֹאוּ וְיִגִּידוּ צַדִּיקְתּוֹ,
לְעַם נוֹלָד אַחֲרָיָה, כִּי עָשָׂה:

בשבעה עשר בתמוז אומרים:

מִזְמוֹר לְאַסָּף, אֱלֹהִים הָיָה בָּאוּ גוֹיִם בְּנִחְלָתְךָ לֵארוֹץ יִשְׂרָאֵל, טַמְּאוּ אֶת־
הַיֶּכֶל קִדְשְׁךָ, שָׁמוּ אֶת־יְרוּשָׁלַם לְעֵיִים לְגִלֵּי אֲבֹנִים: נִתְּנוּ
אֶת־נִבְלֹת עֲבָדֶיךָ מֵאֲכָל ^{למנוח} « לְעוֹף הַשָּׁמַיִם וְלֹא קִבְרוּם, בְּשׁוּר חֲסִידֶיךָ ^{חתכו ונתנו}
לְחִיתוֹ־לִמּוֹת ^{למנוח} אֲרָץ: שִׁפְכוּ דָמָם בְּמַיִם סְבִיבוֹת יְרוּשָׁלַם, וְאִין קוֹבֵר
מִרְבַּת הַשָּׁמַיִם: הֵינֵנו חֲרָפָה לְשִׁכְנֵינוּ שִׁבְנוּ לָנוּ, לְעַג וְלִקְלָס לְסִבִּיבוֹתֵינוּ: עַד־מָה
קִטִּי יְהוָה תִּאֲנַף תִּקְרֹץ ^{בנו} לְנִצְחָה, תִּבְעֵר ^{בנו} כְּמוֹ־אֵשׁ קִנְאָתְךָ: שִׁפְךָ חֲמַתְךָ
אֶל־עַל הַגּוֹיִם אֲשֶׁר לֹא־יִדְּעוּךָ, וְעַל מַמְלָכוֹת אֲשֶׁר בְּשִׁמְךָ לֹא קָרְאוּ:
כִּי אֲכָל אֶת־יַעֲקֹב, וְאֶת־נַוְהוֹ ^{בזהמק} הַשָּׁמוּ: אֶל־תִּזְכֹּר־לָנוּ עֲנֹת
רֵאשֵׁנִים, מִהֵרָה יִקְדְּמוּנוּ רַחֲמֶיךָ, כִּי דִלּוֹנוּ מֵאִד: עֲזָרְנוּ אֱלֹהֵי
יִשְׁעֵנו עַל־דְּבַר כְּבוֹד־שִׁמְךָ, וְהַצִּילְנוּ וְכִפֹּר עַל־חַטָּאתֵינוּ לְמַעַן
שִׁמְךָ: לְמָה וְיֹאמְרוּ הַגּוֹיִם אִיָּה אֱלֹהֵיהֶם, לִי יוֹדַע בְּגוֹיִם לְעִינֵינוּ
נִקְמַת דָּם־עֲבָדֶיךָ הַשְׁפוּךָ: תִּבּוֹא לִפְנֵיךְ אֲנִקְתָּ אֲסִיר,

כַּגְדֹּל וְרוֹעַז הוֹתֵר בְּנֵי תְמוּתָה הַתִּיר טוֹמָסֵר אֶת אֵלֹ: וְהָשֵׁב לְשִׁכְנֵינוּ נִקְמוֹת
שְׁבָעִתִּים אֶל־חֵיקֶם, חֲרָפְתָם אֲשֶׁר חֲרָפוּךָ אֲדֹנִי: וְאַנְחֵנוּ עִמָּךְ |
וְצֹאן מִרְעִיתֶךָ, גֹּדֶה לְךָ לְעוֹלָם, לְדוֹר וָדוֹר לְדוֹת הַבָּאִים נִסְפֵר תְּהַלֶּתֶךָ:

בבית האבל אומרים:

לְמַנְצָח | לְבִנְיָ־לָרַח מִזְמוֹר: שְׁמַע־זֹאת כָּל־הָעַמִּים, הֶאֱזִינוּ כָל־יִשְׁבֵּי חֶלֶד:
גַּם־בְּנֵי אָדָם גַּם־בְּנֵי־אִישׁ, יָחַד עֲשִׂיר וְאַבְיֹן: פִּי יִדְבֵּר חֻמּוֹת,
וְהַגּוֹת לִבִּי תְבוּנוֹת: אֵטָה לְמִשַּׁל אֲזוּנִי, אֶפְתַּח כְּכֹזֵר חִידֹתִי: לִמָּה אִירָא בְיָמִי
רָע, עוֹן עֲקָבִי יִסּוּבְנִי: הַבְּטָחִים עַל־חֵילִם, וּבִרְבַּע עֲשָׂרִים יִתְהַלְלוּ: אֲחַ לֹא־פָדָה
יִפְדֶּה אִישׁ, לֹא־יִתֵּן לְאֱלֹהִים כְּפָרוֹ: וְיִקַּר פְּדִיּוֹן נַפְשָׁם, וְחֶלֶל לְעוֹלָם: וַיַּחֲזִיעוּ
לְנִצָּח, לֹא יִרְאֶה הַשָּׁחַת: כִּי יִרְאֶה | חֻכְמִים יָמוּתוּ, יָחַד כָּסִיל וּבַעַר יֵאבְדוּ,
וְעִזּוֹ לְאַחֲרִים חֵילִם: קָרַבָּם בְּתִימּוֹ לְעוֹלָם, מִשְׁכַּנְתָּם לְדוֹר וָדוֹר, קָרְאוּ
בְּשִׁמוֹתָם עַל־יְדֵי אֲדָמוֹת: וְאָדָם בִּיקָר בְּלִילִין, נִמְשַׁל בְּפֶה־מוֹת נִדְמוּ: זֶה דֶּרֶכָּם
כָּסִל לָמוֹ, וְאַחֲרֵיהֶם | בְּפִיהֶם יִרְצוּ סֵלָה: כִּצְאָן | לְשֹׁאֵל שְׁתָּהּ, מוֹת יִרְעֶם, וְיִרְדּוּ
בָּם יִשְׂרָאִים | לְבָקֶר, וְצוֹרֵם לְבָלוֹת שְׂאוֹל, מִזְבֵּל לוֹ: אֶךְ־אֱלֹהִים יִפְדֶּה נַפְשִׁי
מִיַּד־שְׂאוֹל, כִּי יִקְחֵנִי סֵלָה: אֶל־תִּירָא כִּי־יַעֲשֶׂר אִישׁ, כִּי־יִרְבֶּה כְּבוֹד בֵּיתוֹ:
כִּי לֹא בָמוֹתוֹ יִקַּח הַכֹּל, לֹא־יִרְדַּ אַחֲרָיו כְּבוֹדוֹ: כִּי־נַפְשׁוֹ בַּחַיּוֹ יִכְרֹד, וְיִוָּדֵךְ
כִּי־תִיטִיב לְךָ: תָּבוֹא עַד־דוֹר אַבּוֹתָיו, עַד־נִצָּח לֹא יִרְאוּ־אוֹר: אָדָם בִּיקָר וְלֹא
יָבִין, נִמְשַׁל בְּפֶה־מוֹת נִדְמוּ:

וּתְשׁוּעַת צְדִיקִים ” מִיְּהוָה, מַעֲוֹם בַּעַת צָרָה: וַיַּעֲזֹרֵם יְהוָה וַיַּפְלִטֵם, יַפְלִטֵם
” מִרְשָׁעִים וַיּוֹשִׁיעֵם, כִּי־חָסוּ בוֹ:

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא, בְּעֵלְמָא דִּי בְרָא כְרַעוּתָהּ, וַיְמַלִּיךְ מַלְכוּתָהּ,
וַיַּצְמַח פְּרָקְנָהּ, וַיַּקְרֵב מְשִׁיחָהּ. (אמן) בְּחַיִּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיִּי

דְּכָל־בֵּית־יִשְׂרָאֵל, בְּעֵגְלָא וּבְזֶמֶן קָרִיב, וְאַמְרוּ אָמֵן. (אמן) בְּאוֹמְרוּ 'הָא שְׁמָה רַבָּא יְכוּן:
”הָא שְׁמָה רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא וְלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא שְׁלָם וְהַכְסָא שְׁלָם
יִתְבָּרַךְ, וַיִּשְׁתַּבַּח, וַיִּתְפָּאֵר, וַיִּתְרוֹמֵם, וַיִּתְנַשֵּׂא, וַיִּתְהַדָּר, וַיִּתְעַלֶּה, וַיִּתְהַלֵּל,
שְׁמָה דְקָדְשָׁא בְרִיךְ הוּא. (אמן) לְעֵלָא מִן־כָּל־בְּרִכְתָּא, שִׁירְתָּא, תְּשַׁבְּחָתָא
וְנִתְחַמָּתָא, דְּאִמְרִין בְּעֵלְמָא, וְאַמְרוּ אָמֵן. (אמן)

יְהֵא שְׁלֵמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא, חַיִּים וְשָׁבַע וְיִשׁוּעָה וְנַחֲמָה וְשִׁינְבָא וְרַפּוּאָה וּגְאָלָה
וּסְלִיחָה וּכְפָרָה וְרוּחַ וְהַצְלָה. לָנוּ וּלְכָל-עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, וְאִמְרוּ אָמֵן. (אָמֵן).

יפסע שלוש פסיעות ויאמר:

עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרְמְיוֹ, הוּא בִּרְחֻמְיוֹ יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ, וְעַל כָּל-עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל,
וְאִמְרוּ אָמֵן. (אָמֵן)

מקנה אל ה' עד עלינו לשבח הוא להוריד השפע לצורך עולם העשיה

קִנְיָה אֶל-יְהוָה, שְׂוִשִׁיעַ אוֹתָךְ, חֲזַק וַיֵּאמֶץ לְבָבְךָ, תְּרוֹשׁ, וְגַם אִם לֹא תִתְקַבֵּל תִּפְלָתְךָ,
וְקִנְיָה אֶל-יְהוָה: אֵין-קְדוֹשׁ כִּי־יְהוָה אֵין בְּלִתְךָ, זולתך,
וְאֵין צוּר סלע וחזק כְּאֱלֹהֵינוּ: כִּי מִי אֱלוֹהִים מִבְּלַעֲדֵי יְהוָה, וּמִי צוּר
מִנִּי זולתי אֱלֹהֵינוּ:

אֵין גְּדוֹל וחזק כְּאֱלֹהֵינוּ, אֵין פְּאֻדוֹנֵנוּ, אֵין כְּמַלְכֵנוּ, אֵין
כְּמוֹשִׁיעֵנוּ: מִי גְדוֹל וחזק כְּאֱלֹהֵינוּ, מִי פְּאֻדוֹנֵנוּ, מִי כְּמַלְכֵנוּ,
מִי כְּמוֹשִׁיעֵנוּ: נוֹדָה לְאֱלֹהֵינוּ, נוֹדָה לְאֻדוֹנֵנוּ, נוֹדָה
לְמַלְכֵנוּ, נוֹדָה לְמוֹשִׁיעֵנוּ: בְּרוּךְ מוֹקוֹד הַבְּרוּכֹת הוּא אֱלֹהֵינוּ, בְּרוּךְ
אֻדוֹנֵנוּ, בְּרוּךְ מַלְכֵנוּ, בְּרוּךְ מוֹשִׁיעֵנוּ: אֵתָה הוּא אֱלֹהֵינוּ,
אֵתָה הוּא אֻדוֹנֵנוּ, אֵתָה הוּא מַלְכֵנוּ, אֵתָה הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ:
אֵתָה תוֹשִׁיעֵנוּ בַּעַת הַגְּאוּלָּה. אֵתָה תִּקְוִים תִּרְחַם צִיּוֹן, כִּי-עַת לְחַנּוּנָהּ

לחן אותה, כִּי-בָא מוֹעֵד, הגיע זמן, ולגאולה, הגאולה.

אֵתָה הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ שֶׁהִקְטִירוּ אֲבוֹתֵינוּ לִפְנֵיךְ אֶת-
קְטֻרֶת הַסַּמִּים, בְּזִמְנֵן שְׁבִית הַמִּקְדָּשׁ הִי קָיָם, כְּאִשֶּׁר
צִוִּית אֹתָם עַל-יַד מֹשֶׁה נְבִיאָךְ כִּכְתוּב: «בְּתוֹרַתְךָ: וַיֹּאמֶר
יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה, קַח-לָךְ סַמִּים, נְטָף וְשִׁחֻלֹת צִיפּוֹן
וְחִלְבֵּנָה שֶׁרָף, סַמִּים וּלְבָנָה זָכָה, בַּד בְּבַד יִהְיֶה בְּמִשְׁקֵלָם: וְעֲשִׂיתָ
אֹתָהּ קְטֹרֶת, רִקַּח מֵעֵשֶׂה רוֹקַח מֵעוֹרֵבֶת וּכְתוּשָׁה מִמֶּלֶךְ טָהוֹר

קֹדֶשׁ: וְשַׁחֲקֵת מִמֶּנּוּ הַדָּק, ^{תכחוש את התערוכות דק דק,} וְנִתְתָּה מִמֶּנּוּ ^{על המזבח הפנימי} לִפְנֵי הָעֵדֻת ^{ארון העדות} בְּאַהֲל מוֹעֵד, ^{במקום} אֲשֶׁר אֹנֶעַד לְךָ שִׁמְהָ ^{במקום שאפגש אותך שמה}, קֹדֶשׁ קֹדָשִׁים תִּהְיֶה לָּכֶם: וְנֹאמַר: וְהִקְטִיר עָלֶיךָ ^{על המזבח הפנימי} אֶהָרֶן אוֹ בְּנֵי קְטָרֹת סַמָּים, בְּבִקְר בְּבִקְר ^{בכל בקר ובקר}, בְּהִיטְבוּ אֶת־הַנֶּהֱרֹת יִקְטִירֶנָּה ^{כשמונקה את כוסיית: השמן יקטיר חצי מנה} וּבְהָעֹלֹת ^{וכשדליק} אֶהָרֶן אֶת־הַנֶּהֱרֹת בֵּין הָעֲרִבִים יִקְטִירֶנָּה ^{את החצי השני}, קְטָרֹת ^{תמיד} יִקְטִיר ^{יקטיר} לִפְנֵי יְהוָה לְדֹרֹתֵיכֶם:

תָּנוּ רַבָּנֵינוּ: פְּטוּם הַקְטָרֹת כִּיצַד ^{כתישה ותקון הקטרת? באיזה אופן} שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וְשָׁשִׁים וְשִׁמוֹנֶה מָנִים הָיוּ בָּהּ, שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וְשָׁשִׁים וְחֲמִשָּׁה כְּמִנֵּי יָמוֹת הַחֲמָה, מָנָה בְּכָל־יוֹם, מִחֲצִיתוֹ ^{של המנה} בְּבִקְר וּמִחֲצִיתוֹ ^{השני} בְּעֶרֶב. וּשְׁלֹשָׁה מָנִים יִתְּרִים ^{עודפים}, שְׁמֵהֶם ^{מותוך הג' מנים} «מְכַנִּים כֹּהֵן גָּדוֹל ^{לקודש הקדושים}, וְנוֹטֵל מֵהֶם ^{מותוך הג' מנים}» מְלֵא חֲפָנָיו בְּיוֹם הַכַּפּוּרִים, וְכֵן ^{היה} מִחֲזִירָן ^{פעם נוספת} לְמִכְתֶּשֶׁת בְּעֶרֶב יוֹם הַכַּפּוּרִים ^{לשחקן דק יותר}, כִּדִּי לָקִים [»] מִצּוֹת דִּקָּה מִן הַדִּקָּה ^{כמו שכתוב ומצוה בתורה:} וְאַחַד עָשָׂר סַמָּנִים הָיוּ בָּהּ, וְאֵלוֹ הֵן: ^{(טוב למנותם באצבעותיו) א} הַצֶּרֶף, ^{השחלק} וְהַצֶּפֶרֶן, ^ג וְהַחֲלָבָה ^{שרף רע, ד} וְהַלְבֹנָה ^{שרף אילן, ה} מִשְׁקַל ^{כל אחד} שֶׁבַע־עֶשְׂרִים שֶׁבַע־מָנָה ^ה מֹר ^{מין בושם}, וְקִצְיָעָה ^{שורש עשב, ז} וְשִׁבְלֹת נֶרְד ^{שם בושם}, וְכֹרֶכֶם ^{עשב ריחני}, מִשְׁקַל ^{כל אחד} שֶׁשָּׁה עֶשְׂרֵי שֶׁשָּׁה עָשָׂר מָנָה. ^ט [ה]קִשְׁט ^{מין עץ קטן} שְׁנַיִם עָשָׂר, ^{קליפת עץ} קְלוּפָה ^{קליפת עץ} שְׁלֹשָׁה מָנִים, ^{והסממן האחרון} קִנְמוֹן ^{קליפת עץ} תִּשְׁעָה. בּוֹרִית כְּרִשִּׁינָא ^{מין עשב} תִּשְׁעָה קִבִּין, יֵין ^{הבא מ} קְפָרִיסִין סֵאִין תִּלְת ^{שלשה} וְקִבִּין תִּלְתָּא, וְאִם לֹא מִצָּא יֵין קְפָרִיסִין, מִבֵּיא חֲמַר חִיּוֹר יֵין ^{לבו} עֲתִיקָא. מֶלַח סְדוּמִית רַבַּע

רבע הקב, ^{שעור מועט של עשב} ^[המעלה את העשן זקוף כמקל] מַעֲלָה עֶשֶׁן כָּל־שְׁהוּא רַבִּי נָתַן הַבְּבִלִי

אוֹמֵר: אֵף כַּפַּת הַיַּרְדֵּן כָּל־שְׁהִיא. אִם נָתַן בָּהּ ^{בקטורת} דְּבַשׁ פֶּסֶלָה, וְאִם חֹסֶר אַחַת מִכָּל־סִמְמָנֶיהָ חַיֵּב מִיתָה:

רַבֵּן שְׁמַעוֹן בֶּן־גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר: הַצָּרִי אֵינוֹ אֵלָא שְׂרָף הַנוּטֵף מַעֲצֵי הַקֶּטֶף ^{האפרסמון}. בּוֹרִית כִּרְשִׁינָא לָמָּה הִיא בָּאָה? כִּדִּי

לְשָׁפוֹת ^{לצחצה} בָּהּ אֶת־הַצֶּפֶרֶן כִּדִּי שְׁתַּהֲא נָאֵה. יֵין קַפְרִיסִין לָמָּה הוּא בָּא? כִּדִּי לְשָׁרוֹת בּוֹ אֶת־הַצֶּפֶרֶן, כִּדִּי שְׁתַּהֲא עֲזָה ^{ברחה}. וְהֵלֵא ^{גם מים} מִי רִגְלִים יָפִין לָהּ ^{לרחצה}, אֵלָא שְׁאִין מַכְנִיסִין

מִי רִגְלִים בַּמִּקְדָּשׁ מִפְּנֵי הַכְּבוֹד:

תַּנְיָא, רַבִּי נָתַן אוֹמֵר: כִּשְׁהוּא שׁוֹחֵק אוֹמֵר ^{הממונה עליו:} הִדֵּק הֵיטֵב, הֵיטֵב הִדֵּק, מִפְּנֵי שֶׁהַקּוֹל יָפֵה לְבָשָׁמִים

פֶּטְמָה לַחֲצֹאֲיִן ^{מועיל לניחוח} ^{אם תיקן והכין לקטורת חצי כמות} כְּשֶׁרָה, לְשִׁלִּישׁ וּלְרִבְעִי ^{הבשמים} לֹא שְׁמַעְנוּ. אָמַר ^{מוהכות} «רַבִּי יְהוּדָה: זֶה הַכָּלֵל: אִם כְּמִדַּתָּה

— כְּשֶׁרָה לַחֲצֹאֲיִן ^{אם לקח הסמנים} ^{רק חצי, כשפטים} וְאִם חֹסֶר אַחַת מִכָּל־

סִמְמָנֶיהָ — חַיֵּב מִיתָה:

תַּנְיָ בֵּר קֶפְרָא: אַחַת לְשִׁשִּׁים אוֹ לְשֶׁבַעִים שָׁנָה הֵיְתָה בָּאָה ^{היתה מוסתכמות הכמות} שֶׁל שִׁירִים לַחֲצֹאֲיִן ^{העודפת לחצי שיעור}. וְעוֹד תַּנְיָ בֵּר קֶפְרָא:

אֵלּוֹ הָיָה נוֹתֵן בָּהּ קָרָטוֹב ^{מידה קטנה} שֶׁל דְּבַשׁ, אֵין אָדָם יָכוֹל ^{הטוב ביותר} «לַעֲמֹד מִפְּנֵי רִיחָה. וְלָמָּה אֵין מַעֲרִבִין בָּהּ דְּבַשׁ? מִפְּנֵי

שֶׁהַתּוֹרָה אָמְרָה: כִּי כָל־שָׂאֵר ^{המחמיץ} וְכָל־דְּבַשׁ לֹא־תִקְטְרוּ

מִמֶּנּוּ אֵשָׁה לַיהוָה ^{קרבן} ^{הנשף לה:}:

עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבָּנָן וְעַל תַּלְמִידֵיהֶון וְעַל כָּל-תַּלְמִידֵי
תַּלְמִידֵיהֶון, דְּעִסְקִין בְּאוֹרֵיתָא קְדִישָׁתָא, דִּי בְּאַתְרָא הֵדִין
וְדִי בְּכָל-אַתְר וְאַתְר, יְהֵא לָנָא וְלַהֶון וּלְכוֹן חֲנָא וְחֲסֵדָא וּרְחֻמֵּי,
מִן קָדָם» מְאַרֵי שְׁמֵיָא וְאַרְעָא, וְאַמְרוּ אָמֵן. (אמון)

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמֵיָא, חַיִּים וְשָׂבְעַ וְיִשׁוּעָה וְנַחֲמָה וְשִׁינְבָא
וּרְפוּאָה וּגְאָלָה וְסְלִיחָה וְכִפּוּרָה וְרוּחַ וְהַצְלָה, לָנוּ וּלְכָל-עַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל, וְאַמְרוּ אָמֵן. (אמון)

עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו, הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ, וְעַל
כָּל-עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, וְאַמְרוּ אָמֵן. (אמון)

ואומר: בָּרְכוּ אֶת-יְהוָה הַמְּבָרָךְ:

ועונים הקהל, והש"ץ חוזר: בְּרוּךְ יְהוָה הַמְּבָרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

תפילה זו אומרים בעמידה, מפני שהיא מאוד חשובה.

עָלֵינוּ לְשַׁבַּח לְאֲדוֹן הַכֹּל, לְתַת גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית
שְׁלֹא עֲשָׂנוּ כְּגוֹיֵי הָאָרְצוֹת, וְלֹא שָׁמְנוּ
כְּמִשְׁפָּחוֹת הָאֲדָמָה, שְׁלֹא שָׁם חָלְקְנוּ כְּהֵם וְגוֹרְלָנוּ כְּכָל-
הַמוֹנֵם שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמֵיָא, חַיִּים וְשָׂבְעַ וְיִשׁוּעָה וְנַחֲמָה וְשִׁינְבָא
וּרְפוּאָה וּגְאָלָה וְסְלִיחָה וְכִפּוּרָה וְרוּחַ וְהַצְלָה, לָנוּ וּלְכָל-עַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל, וְאַמְרוּ אָמֵן. (אמון)

וּמִתְפַּלְלִים אֶל אֵל «לֹא יוֹשִׁיעַ» [למלאכים] (יפסיק מעט) וְאַנְחָנוּ מִשְׁתַּחֲוִים (יכרע
כל גופו) לְפָנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שֶׁהוּא גִטָּה

שְׁמַיִם וְיוֹסֵד אָרֶץ, וּמוֹשֵׁב יָקָר» כְּסֵא כְבוֹדוֹ בְּשָׁמַיִם» מִמַּעַל, וְשִׁכִּינָת עֲזוֹ
בְּגִבְהֵי מְרוֹמַיִם. הוּא אֱלֹהֵינוּ וְאֵין עוֹד אַחֵר, אִמֵּת מְלַכְנוּ
עַצְם הַשָּׁרָא שְׁכִינָתוֹ - נִגְדָת

וְאַפֶּס זֹלָתוֹ וְאֵין עוֹד מַלְכוּתוֹ וְאֵין עוֹד מַלְכוּתוֹ, כְּפָתוּב» בַּתּוֹרָה: וַיִּדְעַת הַיּוֹם
וְהַשְּׁבֵת אֵל-«לְבַבְךָ» וְהָיָה הוּא הָאֱלֹהִים בְּשָׁמַיִם» מִמַּעַל
וְעַל-הָאָרֶץ מִתַּחַת, אֵין עוֹד

פה
מלכו

ולפי שאתה
הוא אליהו

עַל כֵּן « נִקְנָה לָךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְרֹאוֹת מְהֵרָה בְּתַפִּלָּתְךָ

עֲנֵךְ <sup>בהתגלות
סודך ושלטונך</sup> לְהַעֲבִיר גְּלוּלִים ^{עבודה זרה} מִן הָאָרֶץ,וְהַאֲלִילִים כָּרוֹת יִכְרְתוּן, לְתֵקֵן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שִׁדְי <sup>שהעולם יהיה מלא בטוב,
ה' ויבנה הוא ויגן</sup>,וְכָל־בְּנֵי בָשָׂר יִקְרָאוּ בְּשִׁמְךָ, לְהַפְנוֹת ^{להשיב} אֱלֹהֶיךָ כָּל־רְשָׁעֵי־אָרֶץ,יִפְּרִי וַיַּדְעוּ כָּל־יוֹשְׁבֵי תֵּבֵל כִּי לָךְ <sup>רק לך
ראוי ש</sup> תִּכְרַע כָּל־בָּרָךְ, תִּשָּׁבַע

השראי

"לתקן עולם במלכות שדי".

לרגע אחד בסוף התפילה אנחנו מגלים לעצמנו את הסוד:

אכפת לנו מכולם, מכל העולם, כולל כאלו שמעולם לא ראינו והם לא יראו אותנו.

לתקן עולם במלכות שדי - זו האמירה הכי מהפכנית.

קבוצת אנשים קטנה ביותר אומרת מדי יום לעולם כולו:

אכפת לנו מכולכם ונרצה לתקן את העולם כולו.

| הרב אייל ורד



השראי

"וכל בני בשר יקראו בשמך".

לעיתים איננו שמחים כאשר חבר שלנו מצליח,

ואף שמחים כאשר חברינו נכשלים.

מדוע זה קורה? פעמים רבות הדבר נגרם כתוצאה ממתח ומתחרות,

גלויים או סמויים, בין ההצלחות של חברינו ובין ההצלחות שלנו.

כאשר האדם רוצה לכוון את חייו למקום של קדושה,

לחיות מתוך אמונה שה' הוא שמוביל אותו בחייו,

ממילא הוא פחות עושה עניין מהתחרות בינו ובין העולם -

הרי מטרת כולם היא להביא לכמה שיותר קדושה בעולם,

וממילא כל מי שמצליח בדבר מסוים ומשפר יותר את עולמו של הקב"ה -

מוסיף קדושה בעולם כולו, וכולם שמחים בכך!

ומה שה' נותן לי - מגיע ממנו, וממש לא קשור למה שהחבר שלי מקבל.

וכשהחבר שלי מצליח, זה ממש לא פוגע במעמד שלי.

כי המעמד שלי הוא לא הסיפור, אני חלק ממשוהו הרבה יותר גדול.

המטרה היא להוסיף טוב ולקדש את העולם, וכל מי שתורם לכך -

משמח אותנו, ואנחנו שמחים במעשיו ובהצלחתו,

ולא מרגישים שהדבר בא על חשבון ההצלחה שלנו.

| על פי הרב יוסף צבי רימון

כָּל-” לְשׁוֹן. לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִכְרְעוּ וַיִּפְּלוּ, ^{על אִפְסוּם אֶרְצָה} וּלְכָבוֹד שְׁמֶךָ
 יִקָּר יִתְנֶנּוּ ^{יִכְוֹר שֶׁהַכְבוֹד וְחֻשְׁבֹּנוֹת הֵם שֶׁלֹּךְ,} וַיִּקְבְּלוּ כָּלֶם אֶת-עַל מַלְכוּתְךָ, וְתַמְלִךְ עֲלֵיהֶם
 מְהֵרָה לְעוֹלָם וָעֶד, כִּי הַמַּלְכוּת שְׁלֹךְ הִיא, וְלַעוֹלָמִי עַד תַּמְלִךְ
 בְּכָבוֹד, כַּכְתוּב: ^{”בְּתוֹרַתְךָ: יְהוָה”} ”מִלֶּךְ לְעֵלָם וָעֶד: וְנֹאמַר: וְהָיָה
 יְהוָה לְמִלֶּךְ עַל-כָּל-הָאָרֶץ, בַּיּוֹם הַהוּא יְהִיָּה יְהוָה אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד:
 וּבְתוֹרַתְךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ כָּתוּב לֵאמֹר: שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 יְהוָה אֶחָד:

חמשה פסוקים אלו, טובים לאריכות ימים ושנים:

וַיֹּאמֶר אִם-שְׁמוֹעַ תִּשְׁמַע לְקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְהִיָּשֵׁר בְּעֵינָיו תַּעֲשֶׂה וְהִאֲזַנְתָּ
 לְמִצְוֹתָיו וּשְׁמַרְתָּ כָּל-חֻקָּיו, כָּל-הַמַּחְלָה אֲשֶׁר-שְׁמַתִּי בְּמִצְרַיִם לֹא-אֲשִׁים עֲלֶיךָ
 כִּי אֲנִי יְהוָה רַפְּאֵךְ:

עֵץ-חַיִּים הִיא לְמַחְזִיקִים בָּהּ, וְתַמְכִּיהָ מֵאֲשֶׁר: דְּרָכֶיהָ דְּרָכֵי-נֵצִים, וְכָל-נִתְיַבְתִּיהָ
 שָׁלוֹם: מִגְדִּל־עֵץ שֵׁם יְהוָה, בּוֹ-יְרוּץ צְדִיק וְנִשְׁגָּב: כִּי-בִי יִרְבּוּ יַמֶּיךָ, וְיוֹסִיפוּ
 לְךָ שְׁנוֹת חַיִּים:



”קבלה טובה”

זהו, נחתנו בחזרה במציאות. הטיסה-תפילה שלנו הסתיימה.
 היום כבר קורא לנו, ואנחנו ממהרים החוצה, אל העיסוקים הרגילים...
 רגע, רגע, בואו נרוויח מכל מה שקרה כאן מתנה גדולה לכל היום!
 בואו ניקח משהו מהאורות של התפילה ונאיר איתם את כל היום שלנו.
 בואו נעצור ונחשוב לרגע -
 איך להפוך את הרצונות הטובים שהתעוררו בנו למעשים.



נחשוב לרגע:

- איזה מעשה טוב אנחנו רוצים להצליח לקיים היום?
 - איזה אדם זקוק לנו היום ואנחנו יכולים לעזור לו?
 - איזו פעולה “רוחנית” (לימוד תורה, תפילה, ברכה, מצווה, חסד וכו') שאנחנו לא חייבים לעשות היינו רוצים לעשות היום?
- בואו נקבל על עצמנו קבלה טובה אחת לקראת היום שמתחדש!

סגולה נפלאה לאדם לומר שלשה פסוקים אלו בכל יום אחר תפלתו, וינצל מכל גזרות קשות ורעות.
אֱלֹהֵי תִירָא מִפְּחַד פְּתָאוֹם. וּמִשׁוֹאֵת רְשָׁעִים כִּי תָבוֹא: עֲצוּ עֲצָה וְתַפֵּר. דְּבָרוּ דְּבָר וְלֹא יָקוּם, כִּי עֲמִנּוּ אֵל: וְעַד־זִקְנָה אָנִי הוּא, וְעַד־שִׁיבָה אָנִי אֶסְבֵּל. אָנִי עָשִׂיתִי וְאָנִי אָשָׂא, וְאָנִי אֶסְבֵּל וְאֶמְלֹט:

סיום התפילה – פרידה

"הרב, איך אפשר להתפלל שלוש פעמים ביום?"
 שאלתי פעם את הרב עדין שטיינזלץ, והוספתי:
 "מילא בשבת, בראש שקט, אבל ביום חול,
 אני באמצע מיליון דברים, למי יש ראש להתפלל ככה?"
 הרב עדין הביט בי ואמר:
 "העניין של תפילה ביום חול הוא מאוד פשוט.
 זה כמו - יש משפחות כאלו,
 שהבן או הבת גרים רחוק מההורים ומתקשרים מספר פעמים ביום.
 הרי בשיחות האלה לא אומרים שום דבר חדש, אז מה הערך בהן?"
 המוח שלי התחיל לגלגל תשובה, אבל הרב עדין לא חיכה:
 "העניין הוא שכשאתה אוהב מישהו מאוד,
 אתה רק רוצה לדעת שהוא שם. לשמוע את הקול,
 לדעת שהוא חושב עליך ואתה עליו.
 אז מרימים טלפון - פעם ביום, פעמיים ביום,
 ולפעמים גם שלוש וארבע.
 זה לא נועד בשביל שיחות נפש,
 אלא לעצם הדבר, לדעת שאנחנו יחד.
 לדעתי, תפילה ביום חול היא בדיוק העניין הזה.
 היא לא צריכה להיות ארוכה ומלאת עניין,
 אלא פשוטה: רק להרים את השפופרת,
 להיזכר שיש בצד השני מישהו,
 ולהיזכר שגם אתה 'מישהו',
 שיש לו קול ושיש מי שרואה אותו.
 זה דבר שאפשר לעשות בדקות ספורות,
 ואם מקפידים עליו ומתאמצים שאכן יהיה שם מנוח ממשי -
 ואפילו מהסוג הקצרצר ביותר -
 אז החיים משתנים לחלוטין.
 וכדי שלא תחשוב שאני מספר לך סיפורים,
 אתה יכול ללכת ולנסות את זה בעצמך".
 אמר, והלך.

| יואל שפיץ, סיפור טוב מתחיל מהאמצע - סיפורים על הרב שטיינזלץ

ואחר כך יאמר פסוקים אלו ג"פ:

וְאַתָּה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עֲבָדִי יַעֲקֹב נֶאֱמַר יְהוָה וְאֶל־תַּחַת יִשְׂרָאֵל, כִּי הִנְנִי מוֹשִׁיעֶךָ מִרְחוֹק וְאֶת־זֶרְעֶךָ מֵאֶרֶץ שָׁבִים. וְשָׁב יַעֲקֹב וְשָׁקֵט, וְשָׁאֲנוּ וְאִין מִחֲרִיד: הָאֵל תָּמִים דָּרָכּוֹ. אֲמַרְתָּ יְהוָה צְרוּפָה, מִגֵּן הוּא לְכָל הַחוֹסִים בּוֹ:

טוב לומר את הפסוקים הבאים:

וַיֹּאמֶר לָהּ אֱלֹקָנָה אִישָׁה חֲנָה לָמָּה תִּבְכִּי וְלָמָּה לֹא תֵאָכְלִי וְלָמָּה יִרַע לְבָבְךָ, הֲלוֹא אֲנִכִּי טוֹב לָךְ מֵעֲשֶׂרָה בָּנִים:

כה אמר יהוה מנעי קולך מבכי, ועיניך מדמעה, כי יש שכר לפעלתך נאם יהוה ושבנו מארץ אויב: וישתקוה לאחריתך נאם יהוה, ושבנו בנים לגבולם:

יש נוהגים לומר אחרי 'עלינו לשבח' מזמור "לדוד ה' אורי וישעי", ומנהג טוב הוא. ובפרט מר"ח אלול עד הושענא רבא (מורה באצבע את לו, בא"ח פקודי ו).

לְדָוִד ה' יְהוָה אֱוִרִי וַיִּשְׁעִי מִמֶּנִּי אִירָא, יְהוָה מַעֲזוֹתַי וְלִכֹּן מִמֶּנִּי אֶפְחָד: בִּקְרֹב עָלַי מִרְעִים לְאָכֹל אֶת־בָּשָׂרִי, צָרִי וְאִיְבִי לִי, הֵמָּה כְּשָׁלוֹ וְנַפְלֹ: אִם־תַּחֲנֶנָּה עָלַי מִחֲנָה לֹא־יִירָא לִבִּי, אִם־תִּקְוֶם עָלַי מִלַּחֲמָה, בְּזֹאת אֲנִי בּוֹטֵחַ: אַחַת וְשְׂאֵלַתִּי מֵאֵת־יְהוָה, אוֹתָהּ אֲבַקֵּשׁ, שְׁבֹתִי בְּבֵית־יְהוָה כָּל־יְמֵי חַיִּי, לְחַזֹּת בְּנִעֲמֵ־יְהוָה וּלְבַקֵּר בְּהִיכָלוֹ: כִּי יִצְפְּנִי בַּסֶּכֶה בְּיוֹם רָעָה, יִסְתַּרְנִי בַּסֶּתֶר אֱהָלוֹ, בְּצוֹר יְרוּמָמִנִי וְעַתָּה יָרוֹם רֹאשִׁי עַל אִיְבִי אֲשֶׁר סָבִיבוֹתִי, וְאַזְבַּחַהּ בְּאַהֲלוֹ זִבְחֵי תְרוּעָה, אֲשִׁירָה וְאֹמְרָה לַיהוָה: שְׁמַע־יְהוָה קוֹלִי אֲשֶׁר אֶקְרָא, וְחַנּוּנִי וְעֲנִנִי: לָךְ וְאִמְרֵי תַמִּיד לִבִּי בִקְשׁוּ פָנֶי, עַל־כֵּן אֶת־פָּנֶיךָ יְהוָה אֲבַקֵּשׁ תַמִּיד: וְלִכֹּן אֶל־תִּסְתֵּר פָּנֶיךָ מִמֶּנִּי, אֵל תִּטֵּ־תַחַת בְּאֶף עֲבָדְךָ, עֲזֹרַתִּי הִייתִי, אֶל־תִּטְשֵׁנִי וְאֶל־תַּעֲזֹבֵנִי אֱלֹהֵי יִשְׁעִי: כִּי־אֲבִי וְאֲמִי עֲזֹבֹנִי, וַיְהוֶה יֶאֱסָפֵנִי: הוֹרֵנִי יְהוָה דְּרָכְךָ, וְנַחֲנִי בְּאַרְח מִישׁוֹר הַדְרִיכֵנִי בְּדֶרֶךְ הַאֲמִת, לְמַעַן שׁוֹרְרֵי הַמִּצְפִּים לִכְשִׁלֹנִי: בְּגֵל אוֹיֵב אֶל־תִּתְּנֵנִי בְּנַפֶּשׁ צָרִי, כִּי קָמוּרִי עַד־יִשְׁקָר, וַיִּפֹּךְ חֲמָס וְדוּבְרֵי רָעָה: לוֹלֵא הָאֲמַנְתִּי לְרֹאוֹת בְּטוֹב־יְהוָה בְּאֶרֶץ חַיִּים הִיוּ כָּבֵד מְכִלִּים אוֹתִי:



שְׁלֹשָׁה עָשָׂר עֲקָרִים

הָרִי אָנִי מֵאֲמִין בַּאֲמוּנָה שְׁלֵמָה בְּשִׁלְשָׁה עָשָׂר עֲקָרִים שֶׁל הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה. ^(א) שֶׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְצוּי וּמְשֻׁגָּת. ^(ב) וְהוּא אֶחָד. ^(ג) וְאֵין לוֹ גּוֹף וְאֵין לוֹ דְמוּת הַגּוֹף. ^(ד) וְשֶׁהוּא קָדְמוֹן לְכָל־קְדוּמִים. ^(ה) וְאֵין עֲבוּדָה לְזוּלָתוֹ. ^(ו) וְיוֹדֵעַ מַחְשְׁבוֹת בְּנֵי אָדָם. ^(ז) וּנְבוּאָת מֹשֶׁה רַבְּנוֹ עָלָיו הַשְּׁלוֹם אֲמַת. ^(ח) וְשִׁמְשָׁה רַבְּנוֹ הוּא אֲדוֹן לְכָל־הַנְּבִיאִים. ^(ט) וְשֶׁהַתּוֹרָה נְתוּנָה מִן הַשָּׁמַיִם. ^(י) וְשֶׁלֹא תִשְׁתַּנֶּה בְּשׁוּם זְמַן חֹס וְשָׁלוֹם. ^(יא) וְשֶׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְעַנֶּיךָ לְרָשָׁעִים, וּמְשַׁלֵּם שָׂכָר טוֹב לְצַדִּיקִים. ^(יב) וְשִׁבְאָ מֶלֶךְ הַמַּשִּׁית. ^(יג) וְשֶׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עֹתִיד לְהַחְיֹת אֶת הַמֵּתִים.

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתְּכוּף יִצְרָנוּ לְעֲבוּדָתְךָ כָּל־יְמֵי חַיֵּינוּ תָמִיד, אָמֵן כֵּן יְהִי רְצוֹן.

עֲשָׂר זְכוּרוֹת

לְשֵׁם יְחִיד קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינָתָהּ, הָרִינִי בָּא לְקַיֵּם מִצְוֹת עֲשָׂר זְכוּרוֹת שֶׁחַיֵּב אָדָם לְזָכוֹר בְּכָל־יוֹם, וְאֵלּוּ הֵן: ^(א) יִצְיָאָת מִצָּרִים. ^(ב) הַשְׁבֵּת. ^(ג) הַמֶּן. ^(ד) מַעֲשֵׂה עֶמְלָק הָרָשָׁע. ^(ה) מַעֲמֵד הַר סִינִי. ^(ו) מַה־שֶׁהִקְצִיפוּ אֲבוֹתֵינוּ לְקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בַּמִּדְבָּר וּבַפָּרָט בְּעֶגְלָה. ^(ז) מַה שִׁיעֲצוּ בָּלֶק וּבְלָעָם לַעֲשׂוֹת לְאֲבוֹתֵינוּ לְמַעַן דַּעַת צְדָקוֹת ה'. ^(ח) מַעֲשֵׂה מַרְיָם הַנְּבִיאָה. ^(ט) מִצְוֹת וְזִכְרֹת אֶת־ה' אֱלֹקֶיךָ כִּי הוּא הַנוֹתֵן לָךְ כֹּחַ לַעֲשׂוֹת חֵיל. ^(י) וְזִכְרֹת יְרוּשָׁלַיִם תְּבִנָּה וְתַכּוּנָן בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, אָמֵן.

הלכות המאחר לתפלה (על בסיס המופיע בפניני הלכה)

זכור! תפילה בציבור = תפילת עמידה (18) עם הציבור, (ורק אם א"א, אזי לפחות יחד עם החזן)

תמיד אומר, גם אם יפסיד תפילה בציבור:

א. אלוהי נשמה.

ב. ברכות התורה.

ג. ברוך שאמר – אשרי – ישתבח.

אם רואה שיש לו זמן, מוסיף (לפי סדר עדיפות):

ד. שאר ברכות השחר.

ה. מומרים מ"פסוקי דזמרה":

"הללו-ה, הללו את ה' מן השמים..."

ו- "הללו-ה, הללו א-ל בקודשו..."

ז. כל שאר המומרים שמתחילים ב"הללו-ה". ובשבת יקדים את: "נשמת כל חי..."

ז. פסוקי קרבן התמיד + פיתום הקטורת.

ח. "ויברך דוד".

ט. כל השאר, לפי בחירה.

תפלה על שמירת הלשון

סדרה רבנו החפץ חיים זצ"ל בסוף ספרו "חובת השמירה".

רבונו של עולם, יהי רצון מלפניך, אל רחום וחנון, שתזכני היום ובכל-יום, לשמור פי ולשונך מלשון הרע ורכילות ומקבלתם ואזהר מלדבר על איש יחידי, וכל-שכן מלדבר על כלל ישראל או על חלק מהם, וכל-שכן מלהתרעם על מדותיו של הקדוש ברוך הוא. ואזהר מלדבר דברי שקר, חנפה, לצנות, מחלוקת, כעס, גאווה, אונאת דברים, הלבנת פנים, וכל דברים אסורים. וזכני שלא לדבר כי אם דבר הצריך לעניני גופי או נפשי, ושיהיו כל-מעשי ודבורי לשם שמך.

ראוי לו לאדם שיתפלל בפרטות גם על ענין השמיעה והקריאה

אנא אל רחום וחנון, זכני היום ובכל-יום, לשמור אזני ועיני משמיעה ומקריאה של דברים שלא כרצונך, דהינו: דברי לשון הרע ורכילות, דברי מחלוקת, דברי גבלה, דברי כפירה ומינות, וכל-שאר דברים אסורים ודברים בטלים. וכל-הדברים ששמעתי ושקראתי שלא כרצונך, עזרני נא שיהיו נשכחים ממני לגמרי. וזכני שאפלו בשוגג ושלא במתכוון ואפילו על ידי אכס, לא אשמע ולא אקרא דבר שאינו הגון, ותהינה אזני ועיני מקדשות – לא שומעות ולא רואות כי אם דבר מצוה.



אגרת הרמב"ן

שְׁמַע בְּנֵי מוֹסֵר אֲבִיךָ. וְאֵל תִּשָּׁשׁ תּוֹרַת אֲמִיךָ: תִּתְנַהֵּג תָּמִיד לְדַבֵּר כָּל־דְּבָרֶיךָ בְּנִחַת, לְכָל־אָדָם, וּבְכָל־עֵת, וּבְזֶה תִּנְצֹל מִן הַכַּעַס שֶׁהִיא מֵדָה רָעָה לְהַחֲטִיא בְּנֵי אָדָם. וְכֵן אֲמָרוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרֵנוּם לְבָרִכָּה: "כָּל־הַכּוֹעֵס כָּל־מִינֵי גֵהֶנֶם שׁוֹלְטִין בוֹ, שְׁנֹאֲמָרוּ: וְהָסֵר כַּעַס מִלִּפְנֵי, וְהִעֲבֵר רָעָה מִבִּשְׁרָרָה. וְאִין רָעָה אֵלָּא גֵהֶנֶם, שְׁנֹאֲמָרוּ: וְגַם רָשָׁע לִיּוֹם רָעָה". וְכֹאֲשֶׁר תִּנְצֹל מִן הַכַּעַס, תַּעֲלֶה עַל לִבְךָ מֵדַת הָעֲנוּהָ שֶׁהִיא טוֹבָה מִכָּל־הַמַּדּוֹת טוֹבוֹת, שְׁנֹאֲמָרוּ: עֲקֹב עֲנוּהָ יִרְאֵת ה'. וּבַעֲבוּר הָעֲנוּהָ, תַּעֲלֶה עַל לִבְךָ מֵדַת הִירְאָה, כִּי תִתֵּן אֵל לִבְךָ תָּמִיד: מֵאִין בָּאתִי, וְלֹאֲן אֵתָהּ הוֹלֵךְ, וְשֵׁאתָהּ רַמָּה וְתוֹלַעָה בְּחִידָךְ וְאֵף כִּי בְּמוֹתָךְ, וְלִפְנֵי מִי אֵתָהּ עֲתִיד לִתֵּן דִּין וְחִשְׁבוֹן, לִפְנֵי מֶלֶךְ הַכְּבוֹד, שְׁנֹאֲמָרוּ: הִנֵּה הַשָּׁמַיִם וְלִפְנֵי הַשָּׁמַיִם לֹא יִכְלָלְךָ, אֵף כִּי לְבוֹת בְּנֵי אָדָם. וְנֹאֲמָרוּ: הֲלֹא אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ אֲנִי מִלֵּא נָאִם ה'. וְכֹאֲשֶׁר תִּחְשׁוֹב אֶת־כָּל־אֵלֶּה, תִּירָא מִבּוֹרְאֵךְ וְתִשְׁמֵר מִן הַחֲטָא, וּבְמַדּוֹת הָאֵלֶּה תִּהְיֶה שְׂמִיחַ בְּחִלְקֶךָ. וְכֹאֲשֶׁר תִּתְנַהֵּג בְּמַדַּת הָעֲנוּהָ לְהַתְּבוֹשֵׁשׁ מִכָּל־אָדָם וּלְהַתְּפַחַד מִמֶּנּוּ וּמִן הַחֲטָא, אֹז תִּשְׁרֶה עָלֶיךָ רוּחַ הַשְּׁכִינָה וְזִיו כְּבוֹדָה וְחַי עוֹלָם הַבָּא.

וְעֵתָהּ בְּנִי, דַּע וְרָאֵה, כִּי הַמִּתְנַהֵּג בְּלִבּוֹ עַל הַבְּרִיּוֹת, מוֹרֵד הוּא בְּמִלְכוּת שָׁמַיִם, כִּי מִתְפָּאֵר הוּא בְּלִבּוֹשׁ מִלְכוּת שָׁמַיִם, שְׁנֹאֲמָרוּ: ה' מֶלֶךְ גָּאוֹת לִבְשׁ וְגו'. וּבְמָה יִתְנַהֵּג לֵב הָאָדָם? אִם בְּעֵשֶׁר, ה' מוֹרִישׁ וּמַעֲשִׂיר. וְאִם בְּכָבוֹד, הֲלֹא לֵאלֹהִים הוּא, שְׁנֹאֲמָרוּ: וְהַעֲשֵׂר וְהַכְּבוֹד מִלִּפְנֵיךְ, וְאִיךָ מִתְפָּאֵר בְּכָבוֹד קוֹנוֹ? וְאִם מִתְפָּאֵר בְּחִכְמָה – "מִסִּיר שִׁפָּה לְנֹאֲמָנִים, וְטָעַם זָקִינִים יִקְחֵם": נִמְצָא, הַכֹּל שׁוֹה לִפְנֵי הַמָּקוֹם בְּרוּךְ הוּא, כִּי בִּאֲפֻז מִשְׁפִּיל גֵּאִים, וּבִרְצוֹנוֹ מַגְבִּיהַ שְׁפִלִּים, לְכֵן תִּשְׁפִּיל עֲצֻמָּךְ וַיִּשְׁאָךְ הַמָּקוֹם. עַל כֵּן אֲפָרֵשׁ לְךָ אִיךָ תִּתְנַהֵּג בְּמַדַּת הָעֲנוּהָ לִלְכֹּת בָּהּ תָּמִיד: כָּל־דְּבָרֶיךָ יִהְיוּ בְּנִחַת, וְרֹאשְׁךָ כְּפוּף, וְעֵינֶיךָ יִבְשׁוּ לְמִטָּה לְאָרֶץ וְלִבְךָ לְמַעְלָה, וְאֵל תִּבְשִׁי בְּפָנֶי אָדָם בְּדַבְּרֶךָ עֲמוּ, וְכָל אָדָם יִהְיֶה גָדוֹל מִמֶּךָ בְּעֵינֶיךָ, וְאִם חָכָם אִם עֲשִׂיר הוּא — עָלֶיךָ לְכַבֵּד, וְאִם רָשׁ הוּא וְאֵתָהּ עֲשִׂיר אִם חָכָם מִמֶּנּוּ — חֲשֹׁב בְּלִבְךָ כִּי אֵתָהּ חֵיב מִמֶּנּוּ וְהוּא זְכָאי מִמֶּךָ, שְׂאֵם הוּא חוֹטֵא, הוּא שׁוֹגֵג וְאֵתָהּ מוֹיֵד. בְּכָל דְּבָרֶיךָ וּמַעֲשִׂיךָ וּמַחֲשַׁבּוֹתֶיךָ וּבְכָל עֵת, חֲשֹׁב בְּלִבְךָ כְּאִלּוּ אֵתָהּ עוֹמֵד לִפְנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְשָׁכִינְתּוֹ עָלֶיךָ, כִּי כְבוֹדוֹ מִלֵּא הָעוֹלָם. וּדְבָרֶיךָ יִהְיוּ בְּאִימָה וּבִירְאָה כַּעֲבֹד לִפְנֵי רֵבּוֹ, וְתִתְבַּיֵּשׁ מִכָּל־אָדָם, וְאִם יִקְרָאֲךָ אִישׁ, אֵל תַּעֲנוּהוּ קוֹל רֵם רַק בְּנִחַת, כַּעֲמוּד לִפְנֵי רֵבּוֹ. וְהָיָה זִכְרִי לְקִרּוֹת בְּתוֹרָה תָּמִיד אֲשֶׁר תּוֹכֵל לְקַיְמָה. וְכֹאֲשֶׁר תִּקּוֹם מִן הַסִּפּוֹר, תִּתְחַשֵּׁב בְּאִשֶּׁר לְמַדָּת אִישׁ בּוֹ דְּבַר אֲשֶׁר תּוֹכֵל לְקַיְמוֹ, וְתִפְשָׁפֵשׁ בְּמַעֲשִׂיךָ בְּבִקֵּר וּבְעֶרֶב, וּבְזֶה יִהְיֶה כָל־יָמֶיךָ בְּתִשְׁבּוּהָ. וְהָסֵר כָּל־דְּבָרֵי הָעוֹלָם מִלִּבְךָ בְּעֵת הַתַּפְּלָה, וְהִכֵּן לִבְךָ לִפְנֵי הַמָּקוֹם בְּרוּךְ הוּא, וְסֵהַר רַעֲיוֹנֶיךָ, וְחֲשֹׁב הַדְּבוּר קֹדֶם שֶׁתּוֹצִיאֲנּוּ מִפִּיךָ, וְכֵן תַּעֲשֶׂה כָל־יָמֶי חַיִּי הַבִּלְבֵּךְ בְּכָל דְּבַר וְדְבַר וְלֹא תִחָסֵּא. וּבְזֶה יִהְיֶה דְבָרֶיךָ וּמַעֲשִׂיךָ וּמַחֲשַׁבּוֹתֶיךָ יִשְׁרִים, וְתִתְפַּלֵּךְ תִּתְהַיֵּה זָכָה וְכִרְה וְנִקְיָה וּמִכּוֹנֵת וּמִקְפֶּלֶת לִפְנֵי הַמָּקוֹם בְּרוּךְ הוּא, שְׁנֹאֲמָרוּ: תְּכִין לָבָם תִּקְשִׁיב אֲזֻנְךָ. תִּקְרָא הָאֲגֵרָת הַזֹּאת פַּעַם אַחַת בְּשַׁבּוּעַ וְלֹא תִפְחוֹת, לְקַיְמָה וְלִלְכֹּת בָּהּ תָּמִיד אַחֵר הַשֶּׁם יִתְבָּרַךְ, לְמַעַן תַּעֲלִית בְּכָל דְּרָכֶיךָ וְתִזְכָּה לְעוֹלָם הַבָּא הַצָּפוֹן לְצִדִּיקִים. וּבְכָל יוֹם שֶׁתִּקְרָאָהּ עֲנוּךְ מִן הַשָּׁמַיִם כְּאִשֶּׁר יַעֲלֶה עַל לִבְךָ לְשָׂאוֹל עַד עוֹלָם, אָמֵן סְלֵה:

תפילת מנחה

**לְשֵׁם יְחִיד קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׂכִינְתָּיה בְּדַחֲלֵיו וּרְחִימוּ וּדְחִילוּ לְיַחְדָּא
אוֹתִיּוֹת י' וְה' בְּאוֹתִיּוֹת ו' וְה' בְּיַחְדָּא שְׁלָיִם (יהוה) בְּשֵׁם כָּל־יִשְׂרָאֵל,
הִנֵּה אֲנַחְנוּ בָּאִים לְהַתְפַּלֵּל תְּפִלַּת מִנְחָה, שֶׁתִּקֵּן יִצְחָק אָבִינוּ עָלֵינוּ הַשְּׁלוֹם,
עִם כָּל־הַמַּצּוֹת הַכְּלוּלוֹת בָּהּ לְתִקֵּן אֶת־שְׂרָשָׁהּ בְּמָקוֹם עֲלִיוֹן לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ**

תפילת מנחה

יצחק תיקן את תפילת מנחה, "ויצא יצחק לשוח (לטייל) בשדה".

מה מיוחד בתפילה הזאת? שהיא בשדה, תוך כדי יום עבודה.

זו לא תפילת שחרית של תחילת היום, כשהכול עוד אפשרי.

זו תפילה אחרי שקרו כבר כל מיני דברים, חלקם טובים וחלקם פחות,

חלקם נעימים וחלקם מעצבנים.

זו תפילה שבתוך הבלגן של החיים, בתוך הרעש, בתוך השטף של האירועים.

דבר רודף דבר, והלב כבר מותש ומבולבל, וכבר קיבל כמה שריטות קטנות,

והגוף קצת כבד ועייף מהעבודה או מהלימודים...

ואז יצחק עוצר הכול -

מניח את הטרדות ואת החשבונות, את ההתעסקות הבלתי פוסקת,

פה צריך לעשות עוד משהו ועוד משהו ועוד משהו...

יצחק עוצר הכל ויוצא לשיחה, אבל לא שיחה רגילה -

שיחה עם ריבונו של עולם, על כל מה שקרה לו במהלך היום הזה.

יצחק לוקח את כל הבעיות, המחשבות והרגשות שהתעוררו אצלו במהלך היום,

ועושה מהן תפילה:

הוא מבקש מה' שייתן לו שכל לפתור כל מיני דברים שהסתבכו בחייו,

הוא מבקש גאולה מהפלישתים שסותמים לו את הבארות,

הוא מבקש גשם שיעזור לשדה שלו להצמיח פירות,

הוא מבקש אישה שאיתה יוכל לבנות בית ולהמשיך את המסע של אביו...

יצחק עוצם עיניים ומתפלל.

כשהוא פוקח אותן הוא רואה שיירה של גמלים מרחוק.

על אחד הגמלים נמצא אליעזר, העבד המסור של אבא שלו,

ועל גמל אחר נמצאת אשתו לעתיד - רבקה.

התפילה התקבלה מהר מן הצפוי...

לִי־צָרְנוּ וְלַעֲשׂוֹת רָצוֹן בּוֹרְאָנוּ. וַיְהִי נָעַם אֲדָנִי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יְדִינוּ כּוֹנֵנָה עָלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יְדִינוּ כּוֹנֵנָהוּ.

לְמִנְצָה עַל־הַגָּתִית ^{כלי האב} לְבִנְי־קֶרֶחַ מִזְמֹר: מַה־יְדִידוֹת ^{מקום שנקרא גת}
 מִשְׁכְּנוֹתֶיךָ ^{חביו וארבו עלי} יְהוָה צְבָאוֹת: נִכְסְפָה וְגַם־כָּלְתָּהּ ^{בית מקדשך}
 נַפְשִׁי לַחֲצֹרוֹת יְהוָה ^{לבי ובשרי} לְרַנְּנוּ אֶל־אֱלֹהֵי: ^{נפשי כל קר מוזהר לך}
 גַּם־צָפֹר ^{מִצָּאָה בַּיִת, וְדָרֹר} קֵן לָהּ ^{בית המקדש כל על רוק, עד שגם צפור בונה בו קן, וילא הפרעה} אֲשֶׁר־שָׁתָה
 אֶפְרָחֶיהָ אֶת־מִזְבְּחוֹתֶיךָ ^{אשר שטה אפרוחיה על מזבחך} יְהוָה צְבָאוֹת, מְלֹכֵי וְאֱלֹהֵי:
 אֲשֶׁרִי יוֹשְׁבֵי בֵיתְךָ ^{מאשרים הם הכהנים והלויים שבבית המקדש} עוֹד ^{לעולם} יִהְלָלוּךָ סֵלָה: אֲשֶׁרִי אָדָם
 עֲזוּ־לוֹ בָּךְ ^{השם עזו, ויבטחו בך} מְסֻלּוֹת ^{שבילים} עֲלֵבָם: עֲבְרִי ^{לשון ה' - תמיד} בַּעֲמֻקַּת הַפֶּקַע מַעֲיָן
 יִשְׁתַּוְּהוּ ^{העוברים בעמק הניבש בשבילים ששים ה' מעין} אֶל־חֵיל, יִרְאֶה אֶל־אֱלֹהִים בְּצִיּוֹן: יְהוָה אֱלֹהִים צְבָאוֹת
 שֹׁמֵעַ תַּפְלָתִי, הַאֲזִינָה אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֵלָה: מִגִּנְנוּ רֵאָה אֱלֹהִים, ^{ברחוק שהיו}
 וְהִפֹּט פָּנֵי מִשִּׁיחָךָ: כִּי טוֹב־יוֹם בַּחֲצִירֶךָ ^{אף שאמות מיד לקטרת} מֵאֵלֶיךָ ^{ומים בנלות} בַּחֲרָתִי
 הִסְתַּוְּפָה ^{מערף אני לעמוד אצל הסף, בפתח} בְּבֵית אֱלֹהֵי, מְדוֹר בָּאֵה־לִי־רֹשַׁע ^{בין האמות} כִּי שֹׁמֵשׁ
 וּמִגֵּן יְהוָה אֱלֹהִים, חֵן וְכִבּוֹד יִתֵּן יְהוָה, לֹא יִמְנַע־טוֹב לַהֲלֹכִים
 בְּתַמִּים: יְהוָה צְבָאוֹת, אֲשֶׁרִי אָדָם בִּטַּח בָּךְ:

❖ פְּרֶשֶׁת הַתָּמִיד ❖

וַיִּדְבֹּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר: צוּ ^{וה'} אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאִמְרַת אֲלֵהֶם, אֶת־קֶרְבְּנִי לַחֲמִי לְאִשֵּׁי רִיחַ נִיחֹחִי ^{היתן על האש לנחת רוח לפני} תִּשְׁמְרוּ לַהֲקָרִיב
 לִי בְמוֹעֲדוֹ כֹּל יוֹם: וְאִמְרַת לָהֶם ^{הזר, לבידי} זֶה הָאִשָּׁה ^{קרבן תשור} אֲשֶׁר תִּקְרְבוּ לַיהוָה, כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה תְּמִימִם ^{ללא מום} שְׁנַיִם לְיוֹם ^{לקרבן} עֹלָה תָּמִיד ^{בכל יום} אֶת־הַכֶּבֶשׂ אֶחָד ^{הראשון} תַּעֲשֶׂה בַבֹּקֶר, וְאֶת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין

הַעֲרַבִּים: וְעִשִּׁירֵית הָאִיפָה סֵלֶת ^{חִטִּים} לְמִנְחָה, בְּלוּלָה בְשֶׁמֶן כְּתִית
 רְבִיעֵת הֶהָיִן: ^{הַקִּיבוֹ} עֲלֹתָ ^{כִּי} תִמְאִיד, הָעִשָּׂיָה ^{כִּי} בָּהָר סִנִּי לְרִיחַ ^{מְעֻרְבָת בְּשֶׁמֶן זֵית כְּתוּשׁ}
 נִיחַח ^{לְנֹחַת רוּחַ} אֲשֶׁה לְיִהוָה ^{קָרְבוֹ תְּנִשְׂרֶף לָהּ:} וְנִסְכּוֹ רְבִיעֵת הֶהָיִן לְכַבֵּשׁ הָאֶחָד,
 בְּקֹדֶשׁ הַסֵּךְ נִסְךְ שֹׁכֵר לְיִהוָה ^{עַל הַמִּזְבֵּחַ הַקֹּדֶשׁ תִּיצֹק יָיִן מִשְׁכֵּר לָהּ:} וְאֵת הַכֶּבֶשׂ הַשְּׂנִי תַעֲשֶׂה
 בֵּין הָעֲרַבִּים, כְּמִנְחַת הַבֶּקָר וּכְנִסְכּוֹ תַעֲשֶׂה ^{תַעֲשֶׂה כַשְׁעוֹר מִנְחָת הַבֶּקָר וְנִסְכּוֹ חֵיין}, אֲשֶׁה רִיחַ
 נִיחַח ^{לְנֹחַת רוּחַ} לְיִהוָה:

❖ פֶּרֶשֶׁת הַקְטֹרֶת ❖

אֹתָהּ הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ שֶׁהַקְטִירוֹ אֲבוֹתֵינוּ לִפְנֵיךְ אֶת־קְטֹרֶת
 הַסַּמִּים, בְּזֶמֶן שְׁבִית־הַמִּקְדָּשׁ ^{יְהִי} קַיִם, כְּאֲשֶׁר צִוִּיתָ אוֹתָם
 עַל־יַד מֹשֶׁה נְבִיאָךְ, כְּכַתוּב: ^{בְּתוֹרָתְךָ:} וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה,
 קַח־לָךְ סַמִּים, נֶטָף וּשְׁחַלֵּל וּחִלְבָּה, סַמִּים וּלְבָנָה זָכָה, בַּד בְּבַד
 יִהְיֶה ^{יְהִי שׁוּם: בְּמִשְׁקֶלֶם} וְעִשִּׂיתָ אוֹתָהּ קְטֹרֶת, רֶקֶח מַעֲשֵׂה רוּקֹחַ ^{מְעֻרְבָת וּכְתוּשָׁה כְּמַעֲשֵׂה הָאוֹמֶן הַרוּקֹחַ}, מִמֶּלֶח
 טָהוֹר קָדֹשׁ: וּשְׁחַקֵּת מִמֶּנָּה הִדֵּךְ ^{תִּתְּנוּ אֵת הַתְּעֻבוֹת דֶּק דֶּק, וְנִתְּתָה מִמֶּנָּה} עַל הַמִּזְבֵּחַ ^{הַפְּנוּמִי}
 לִפְנֵי הָעֵדוּת ^{אֲרוֹן הָעֵדוּת} בְּאֹהֶל מוֹעֵד, אֲשֶׁר אֹעֵד לָךְ שָׁמָּה ^{בְּמִקוֹם שָׁמַם אֲדָבָר עֲמֻךְ}, קֹדֶשׁ
 קִדְשִׁים תִּהְיֶה לָּכֶם ^{הַקְטֹרֶת}: וְנֹאמַר: וְהַקְטִיר עָלֶיךָ אֶהְרֹן ^{אֵל בְּנוֹ} קְטֹרֶת סַמִּים,
 בְּבֶקָר בְּבֶקָר ^{כָּל בֶּקָר וּבֶקָר}, בְּהִיטִיבוֹ אֶת־הַנֶּגֶר יִקְטִירָנָה ^{כִּשְׁנִמְנָקָה אֶת כּוֹסִיּוֹת הַשִּׁטָּן בְּמִנְחָה יִקְטִיר חֲצִי מִנָּה:}
 וּבִהְעֲלֹת אֶהְרֹן אֶת־הַנֶּגֶר בֵּין הָעֲרַבִּים יִקְטִירָנָה ^{אֶת הַחֲצִי הַשְּׂנִי}, קְטֹרֶת ^{וְכַשְׂדִּילִיק}
 תִּמְאִיד ^{יִקְטִיר} לִפְנֵי יְהוָה לְדֹרֹתֵיכֶם:

תָּנוּ רַבְּנֵנוּ, פֶּטוּם הַקְטֹרֶת כִּיצַד ^{כְּתִישָׁה וְתַקוּן הַקְטֹרֶת? בְּאִיזָה אוֹפֶן} שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וּשְׁשִׁים
 וּשְׁמוֹנֶה מֵנִים הָיוּ בָּהּ, שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וּשְׁשִׁים וּחֲמִשָּׁה כְּמִנְיָן
 מֵאוֹת הַחֲמֵה, מִנָּה בְּכָל־יוֹם, מִחֲצִיתוֹ ^{שֶׁל הַמִּנְחָה} בְּבֶקָר וּמִחֲצִיתוֹ ^{הַשְּׂנִי} בְּעֶזְבִּי.
 וּשְׁלֹשָׁה מֵנִים יִתְּרִים, שְׁמֵהֶם ^{מִחוּר רֵגִי קִינִים} «מִכְנִיס כֹּהֵן גָּדוֹל לְקֹדֶשׁ, וְנוֹטֵל

מֵהֶם» מָלֵא חֲפָנָיו בְּיוֹם הַכַּפּוּרִים, וְכֵן מִחֲזִירֵן ^{פָּעַם נִסְתַּפְּתָה} לַמַּכְתָּשֶׁת בְּעָרֵב

יוֹם הַכַּפּוּרִים ^{לְשׁוֹךְ אוֹתוֹן דָּק יוֹתֵר} כְּדֵי לָקִים» מִצּוֹת דָּקָה מִן הַדָּקָה ^{נִקְרָא בַּעֲבוּדַת יוֹם הַכַּפּוּרִים}. וְאַחַד

עֶשֶׂר סַמָּנִים הָיוּ בָּהּ, וְאָלוּ הֵן: ^(טוֹב לְסַפּוֹר אוֹתָם עִם הָאֲצַבְעוֹת) א הֲצָרִי תִנְחַן, ב וְהֲצַפְרֹן

^{הַשְׁחֵלֶת}, ג וְהִחְלִיפְנָה ^{שְׂרִיתוֹ רַע}, ד וְהִלְבּוֹנָה ^{שְׂרָף אֵינֶן}, מִשְׁקַל ^{כֹּל אֶחָד} שְׁבַעִים שְׁבַעִים»

«מִנָּה. ה מוֹר, ו וְקִצִּיעָה, ז וְשִׁבְלַת נֶרֶד, ח וְכֹרֶכֶם, מִשְׁקַל ^{כֹּל אֶחָד} שֵׁשָׁה

עֶשֶׂר שֵׁשָׁה עֶשֶׂר מִנָּה. ט ^{[ה]קִשְׁט שְׁנַיִם עֶשֶׂר}, י קְלוּפָה שְׁלֹשָׁה,

יא קִנְמוֹן תְּשַׁעָה. בּוֹרִית כְּרִשִּׁינָא ^{מִין עֶשֶׂר} תְּשַׁעָה קִבִּין, יֵין קְפָרִיסִין

סְאִין תֵּלֶת וְקִבִּין תֵּלֶת, וְאִם לֹא מִצָּא יֵין קְפָרִיסִין מִבֵּיא חֲמַר

חֲוֹר ^{יֵין לְבָן} עֲתִיק. מֶלֶח סְדוּמִית רִבַּע ^{רִבַּע, הַקֵּב}, מַעְלָה עֶשֶׂן כָּל־שְׁהוּא

^{שְׁעוֹר מוֹעֵט שֶׁל עֵשֶׂב} רַבִּי נִתָּן הַבְּבִלִי אוֹמֵר: אֵף כֶּפֶת הִירְדֵן ^{עֵשֶׂב בִּשְׁפַת הַיַּרְדֵּן}

כָּל־שְׁהִיא. אִם נִתָּן בָּהּ בְּקִטּוֹת ^{בְּקִטּוֹת} דְּבִשׁ פִּסְלָה ^{מִלְחָקִיּוֹרָה}, וְאִם חֲסֵר אַחַת

מִכָּל־סַמָּנֶיהָ ^{אִם הִחֲסִיר הַשְּׁעוֹר מִכָּל אֶחָד עֶשֶׂר הַסַּמָּנִים} חַיֵּב מִיתָה:

רָבִן שִׁמְעוֹן בֶּן־גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר: הֲצָרִי אֵינוֹ אֲלֹא שְׂרָף הַנוֹטֵף

מִעֲצֵי הַקֶּטֶף ^{הָאִפְרִסְטוֹן}. בּוֹרִית כְּרִשִּׁינָא לָמָּה הִיא בָּאָה? כְּדֵי

לְשַׁפּוֹת ^{לְחֻצָּה} בָּהּ אֶת־הַצַּפְרֹן כְּדֵי שֶׁתֵּהָא נָאָה. יֵין קְפָרִיסִין לָמָּה הוּא

בָּא? כְּדֵי לְשִׁרּוֹת בּוֹ אֶת־הַצַּפְרֹן כְּדֵי שֶׁתֵּהָא עֲזָה ^{חֲזָקָה בְּרִית שִׁלָּה}. וְהִלֵּא

מִי רִגְלִים יָפִין לָהּ ^{לְחֻצָּה}, אֲלֹא שָׂאִין מִכְּנִיסִין מִי רִגְלִים בְּמִקְדָּשׁ ^{גַּם כִּים מוֹעֵדִין שֶׁשֶׁמֶן}

מִפְּנֵי הַכְּבוֹד:

תַּנְיָא, רַבִּי נִתָּן אוֹמֵר: כִּשְׁהוּא שׁוֹחֵק אוֹמֵר ^{הַמּוֹנֵה עָלָיו} הִדָּק הֵיטֵב,

הֵיטֵב הִדָּק, מִפְּנֵי שֶׁהָקוֹל יָפָה לְבַשְׁמִים ^{מוֹעִיל לְחִיּוֹחַ הַבִּשְׁמִים}. פִּטְמָה

לְחֻצָּאִין ^{אִם תִּיָּק וְהָיָה לְקִטּוֹת חֲצִי כְמוֹת} כְּשִׁרָה, לְשִׁלִּישׁ וּלְרִבִּיעַ ^{אֲבָל מִהֲכֹמֹת לֹא שִׁמְעָנוּ} אִם ^{אִם כְּשִׁרָה} אֲמַר»

«רַבִּי יְהוּדָה: זֶה הַכָּלֵל ^{בְּשִׁיעוֹרֵי הַקִּטּוֹת} אִם כְּמִדָּתָה ^{אִם לִקַּח הַסַּמָּנִים בְּיוֹם שׁוּחַת לִפְי עֶרֶךְ} – כְּשִׁרָה לְחֻצָּאִין

וְאִם חֲסֵר אַחַת מִכָּל־סַמָּנֶיהָ ^{אִם הִחֲסִיר הַשְּׁעוֹר מִכָּל אֶחָד עֶשֶׂר הַסַּמָּנִים} חַיֵּב מִיתָה:

תַּנִּי בַר קַפְרָא: אַחַת לְשָׁשִׁים אוֹ לְשִׁבְעִים שָׁנָה הִיְתָה בָּאָה שֶׁל
 שִׁירִים לַחֲצֹאִין <sup>היתה מסתכמת הכמות
העודפת לחצי שיעור</sup>. וְעוֹד תַּנִּי בַר קַפְרָא: אֵלּוּ הָיָה
 נוֹתֵן בָּהּ <sup>בקטורת מידה
קטנה</sup> קָרְטוּב שֶׁל דְּבֶשׁ אֵין אָדָם יָכוֹל ^{לעמד מפני ריחה} לַעֲמֹד מִפְּנֵי רִיחָהּ
 וְלָמָּה אֵין מְעַרְבִין בָּהּ דְּבֶשׁ? מִפְּנֵי שֶׁהַתּוֹרָה אִמְרָה: כִּי כָל־שֹׂאֵר <sup>הסוב
ביותר</sup>
 וְכָל־דְּבֶשׁ לֹא־תִקְטְרוּ מִמֶּנּוּ אִשָּׁה לִיהוָה: ^{המחמין}

יְהוָה צְבָאוֹת עֲמָנוּ, מְשַׁבֵּחַ לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה: ^{לעולם} יְהוָה צְבָאוֹת,
 אֲשֶׁר־יֵאָדָם בִּטָּח בָּךְ: יְהוָה הוֹשִׁיעָה, הַמְּלִיךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם־קִרְאָנוּ אֵלֶי:
 וְעָרְבָה ^{הנעים} לִיהוָה מִנַּחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלַיִם, כִּימֵי עוֹלָם <sup>כימים
הראשונים</sup> וּכְשָׁנִים
 קִדְמָנוּיֹת:

אֲשֶׁר־יֹשְׁבֵי בֵיתְךָ, עוֹד ^{לעולם} יִהְלָלוּךָ סֶלָה: אֲשֶׁר־יֵהָעֵם
 שִׁכְכָה ^{מבטח} לּוֹ, אֲשֶׁר־יֵהָעֵם שִׁיחֹה אֱלֹהֵיוֹ:

תִּהְיֶה לְדוֹר <sup>הלל ושבח אשר
חבר דוד המלך</sup> אֲרוֹמָמְךָ אֱלֹהֵי הַמְּלִיךְ וְאַבְרָכָה
 שְׁמֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד <sup>אגדלך על הכל
ואברך שמוך כל ימי חייו</sup>: בְּכָל־יּוֹם אֲבָרְכָךָ,
 וְאֶהְלֶלֶה שְׁמֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד: גָּדוֹל יְהוָה וּמִהֲלָל מְאֹד,
 וְלִגְדָלְתּוֹ אֵין חֶקֶר <sup>אין לשכל האדם
יכלת לחקור גדלותו</sup>: יָדוֹר לְדוֹר יִשְׁבַּח מַעֲשֵׂיךָ <sup>הוקנים יספורו לבניהם,
על מעשיך הגדולים</sup>, וּגְבוּרָתֶיךָ יִגִּידוּ <sup>ויספורו על הנסים:
שעשית בשגיו הטבעי</sup> לְדוֹר כְּבוֹד הוֹדָךְ,
 וּדְבָרֶי נִפְלְאוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה <sup>אספר גם הדברים
המפלאים והנעלמים מִגִּי אֲדָם</sup>: וְעֲזוֹ נִזְרָאתֶיךָ
 יֹאמְרוּ <sup>חזק מעשיך,
הנוראים יספורו</sup>, וּגְדֻלַּתְךָ אֲסַפְּרָנָה: זָכָר רַב־טוֹבָךָ יִפְיֵעוּ,
 וְצִדְקָתְךָ יִרְנְנוּ <sup>ישבחוך על הצדקות
שאתה עושה עם בני אדם</sup>: חֲנוּן וְרַחוּם יְהוָה, אֶרֶץ אֲפִים
 וּגְדֻלַּחֲסֵד <sup>ה' עושה אתנו חסדים:
גם כשלא מניע לנו</sup>: מְלֹכֵי־יְהוָה לְכָל וְרַחֲמָיו עַל־כָּל־
 מַעֲשֵׂיו <sup>ה' מטיב ומשפיע
רחמים על כל יצוריו</sup>: יוֹדוּךָ יְהוָה כָּל־מַעֲשֵׂיךָ, וְחִסְדֶּיךָ

יְבָרְכֶכָּה: כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ יֵאמְרוּ, וּגְבוּרַתְךָ יִדְבָּרוּ: לְהוֹדִיעַ
 לְבָנֵי הָאָדָם גְּבוּרָתוֹ, וְכְבוֹד הַדֵּר מַלְכוּתוֹ: ^{לספר לבני אדם את גְּבוּרָתוֹ} מַלְכוּתְךָ
 מַלְכוּת כָּל-עֲלָמִים, וּמִמְשַׁלְתְּךָ בְּכָל-דּוֹר וָדָר: סוּמָךְ יִהְיֶה
 לְכָל-הַנְּפִלִים ^{תומך בְּמִי שְׁעוֹמֵד לִפְנֵי [בְּעֵינֵי מַחֲסֵי הַמָּוֶן]}, וְזוֹקֶךָ לְכָל-הַכְּפוּפִים: עֲיִנֵּי-כָל
 אֱלֹהִיךָ יִשְׁבְּרוּ ^{כולם יִקְוּ אֵלֶיךָ, שֶׁתִּתֵּן מִזֶּנֶם}, וְאַתָּה נֹתֵן-לָהֶם אֶת-אֲכָלָם בַּעֲתוֹ
 מִפְּרֶסֶם כֹּל מִיּוֹן וָמִיּוֹן: צִדִּיק לֵכֹן כֹּאֵד בַּפְּסוּק זֶה ^{אֵתָּה ה' פּוֹתֵחַ אֶת יָדְךָ, הַרְחִיב לֵוִי וּלְפָנָם הַכֹּל}, וּמִשְׁבִּיעַ
 לְכָל-חַי רִצּוֹן ^{כִּי רִצּוֹנוֹ: צִדִּיק יִהְיֶה בְּכָל-דְּרָכָיו} וְצִדִּיק יִהְיֶה בְּכָל-דְּרָכָיו ^{עוֹתָן פְּרֻסָּה וּמִזֶּן לֵכֹל, בְּרִיּוּתוֹ בְּצִדִּיק וּבִישׁוּר}, וְחֹסֵיד
 בְּכָל-מַעֲשָׂיו ^{וְנוֹתֵן לְפָנֵים מִשׁוּרֹת: הָדִין גַּם לְשֹׂאנִים רְאוּיִים}, קָרֹוב יִהְיֶה לְכָל-קְרָאיו, לְכָל אֲשֶׁר
 יִקְרָאָהוּ בְּאֵמֶת: רִצּוֹן-יִרְאִיו יַעֲשֶׂה, וְאֵת-שׁוֹעֲתָם יִשְׁמַע
 וְיוֹשִׁיעֵם: שׁוּמֵר יִהְיֶה אֶת-כָּל-אֲהָבָיו, וְאֵת כָּל-הַרְשָׁעִים
 יִשְׁמִיד: הַחֲלֵל יִהְיֶה יַדְּכָר פִּי, וַיְבָרֶךְ כָּל-בָּשָׂר שֶׁם קָדְשׁוֹ
 לְעוֹלָם וָעֶד: ^{כִּיּוֹן שֶׁכָּל הָאֹמֶר תִּהְיֶה לְדוֹד מִבְּטַח לוֹ שֶׁהוּא בֶן הַעֲהָ"ב, לֵכֵן אֲנִי מִבְּקָשִׁים שׁוֹגֵל לְבָרֶךְ אֶת ה' מִשׁוּלֵם וְעַד עוֹלָם}
 מַעֲתָה וְעַד-עוֹלָם, ^{הָאֵל} לְכוּ זֵלֶם הַלְלוּיָהּ:

בתענית ציבור אם יש עשה מתענים מוציאים ספר תורה וקוראים ג' בפרשת "ויחל משה". ואחר הקריאה מחזירים את ספר התורה למקומו, ואומר החזן חצי קדיש.

תַּכּוֹן תַּפְלְתִּי ^{כִּי} קִטְרַת לִפְנֶיךָ, מִשְׁאֵת כַּפֵּי מִנְחַת-עֶרֶב ^{נְשִׂאֵת כִּפֵּי בַתְּפִלָּה: תַּחֲשֹׁב כְּקֶרֶב תַּחֲמִיד}
 הַקְּשִׁיבָהּ לְקוֹל שׁוֹעִי ^{צַעֲקָתִי} מַלְכִּי וְאֱלֹהֵי, כִּי- ^{רַק} אֱלֹהִיךָ אֶתְפַּלֵּל:
 ואומר החזן חצי קדיש

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא, ^(אמן) בַּעֲלָמָא דִּי בְּרָא כְּרַעוּתָהּ, וַיְמַלִּיךְ מַלְכוּתָהּ,
 וַיַּצְמַח פְּרָקְנָהּ, וַיַּקְרַב מְשִׁיחָהּ. ^(אמן) בְּחַיִּיכוֹן וּבְיוֹמִיכוֹן וּבְחַיִּי
 דְּכָל-בֵּית-יִשְׂרָאֵל, בַּעֲגָלָא וּבְזִמְן קָרִיב, וְאֵמְרוּ אִמְן. ^(אמן) באומרו 'וְהָא שְׂמָה רַבָּא' כִּיּוֹן:
 י"ה שִׁמְחָה זָכַר עֹמֶלֶק וְאִי יִהְיֶה הַשֵּׁם שְׁלֹם וְהַכְסָא שְׁלֹם יְהֵא שְׂמָה רַבָּא מְבָרֶךְ לְעָלָם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא

יְתַבְּרֶךְ, וַיִּשְׁתַּבַּח, וַיִּתְפָּאֵר, וַיִּתְרַומֶם, וַיִּתְנַשֵּׂא, וַיִּתְהַדָּר, וַיִּתְעַלֶּה, וַיִּתְהַלָּל,
שְׁמָהּ דְּקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. (אמן) לְעֵלָא מִן־כָּל־בְּרַכְתָּא, שִׁירְתָּא, תִּשְׁבַּחְתָּא
וְנַחֲמַתָּא, דְּאִמְרִין בְּעֵלְמָא, וְאִמְרוּ אָמֵן. (אמן)

נוהגים לפסוע שלושה צעדים לאחור ושלושה קדימה לקראת התפילה. כדי לבטא את הרצון להתקרב לה'.

מתפללים עמידה לכיוון ירושלים. שהיא המקום בו בחר ה' למקום השכינה.

מתפללים עמידה ברגליים צמודות וישרות. ממש כמו מלאכים.

תפילת עמידה צריכה להיאמר בלחש. כי זו תפילה פנימית מאוד. ובכל זאת להשתדל לשמוע את המילים שמוציא מפיו.

תְּפִלַּת שְׁמוֹנֶה עֶשְׂרֵה

אֲדֹנָי, שְׁפַתִּי תִפְתָּח, וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ:

מאד חשוב לכוון בברכה הראשונה של העמידה, לפחות עד "מגן אברהם". כי זו הברכה הפותחת את התפילה.

כורעים גב וראש ב'ברוך אתה', ונוקפים חזרה בשם ה'. כי שם ה' צריך להיאמר בכבוד.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הוּא, אֵתָּה מְקוֹר כָּל הַבְּרָכוֹת וְהַשְׁפָּע, אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ

הִרְתָּנוּ בְּאַלְהוּתְךָ מְסֻרָה, אֱלֹהֵי אֲבֹרָהּם, שֶׁהִשְׁתִּיחַ עַל אֲבֹרָהּם אֲבִינוּ [אֲשֶׁר יָסִיד עֲבֹדָתוֹ הָיָה בְּמִדַּת הַחֶסֶד], אֱלֹהֵי

יִצְחָק, שְׁלֹמֹה בִּירְאָתוֹ הַעֲצוּמָה, וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב, שְׁלֹמֹה עַל מִדַּת הָאֱמֶלֶת הַגְּדוֹל, אֵת הַנִּהְיָה הָיָה עַל הַשִּׁיטָה

הַגְּבוּרָה, בְּמַעֲשֵׂי יְרֵאָתוֹ הַרְמוּמוֹת, אֵל עֲלִיּוֹן, נֶעֱלָה מֵעַל כָּל הַהֲשָׁגָה, לְמַעַשֵׂים קְדוֹשֵׁי וְלִרְאִים מַעֲשֵׂי תַפְלָאִים, מְעוֹרֵר יְרֵאָתוֹ הַרְמוּמוֹת, אֵל עֲלִיּוֹן, נֶעֱלָה מֵעַל כָּל הַהֲשָׁגָה,

גּוֹמֵל חֲסִדִּים טוֹבִים, מְשַׁלֵּם לְבְרִיתוֹ יוֹתֵר, קוֹנֶה כָּל־הָעוֹלָם, וְזוֹכֵר חֲסִדֵי אֲבוֹת, זֹכֵר לָנוּ וּלְאֲבוֹתֵינוּ, וְיַמְבִּיא גּוֹאֵל לְבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן

שְׁמוּ בְּאַהֲבָה, בְּזָכוֹת אֲהַבְתָּנוּ. כְּשִׁימְרוּ "בְּאַהֲבָה" יְכוּיִן לְמִסוֹר עֲצֻמוֹת, קִידוּשׁ ה', בְּסִקְלָה שְׂרִיפָה הִרָג וְחִנּוּק, וְהַכֵּל שֶׁלֹּ



כל היום עמדו מולנו המשימות שלנו... כעת עומד מולנו בורא עולם! הואו גדול יותר מכל המשימות, איזו זכות לעמוד נוכח פני ה'!

בעשיית: זְכַרְנוּ לַחַיִּים, מֶלֶךְ חַפֵּץ בַּחַיִּים אֲדָם יְחִי, כְּתַבְנוּ בְּסֵפֶר חַיִּים, לְמַעַן לְעַבְדְּךָ לְמִשְׁכָּן אֱלֹהִים חַיִּים.

אם לא אמר "זכרנו" ונוכר לפני שאמר "ה'" חוזר, ואם אחר "ה'" אינו חוזר.

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ מִתְּלַצוֹת מִתְּלַצוֹת מִתְּלַצוֹת. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הוֹדוֹת (חזר) מִגֵּן אֲבָרָהָם שְׁמִירָתָהּ וְהַצֵּלָתָהּ אֶת אֲבָרָהָם וּבְזִמְתָּהּ אֶתָּה מִן עָלֶיךָ.

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנִי וְלֹא כְּאֵדָם שֶׁלֹּא חָזַר שְׁמִירָתָהּ וְהַצֵּלָתָהּ אֶת אֲבָרָהָם וּבְזִמְתָּהּ אֶתָּה מִן עָלֶיךָ, מְחַיֶּה מֵתִים אַתָּה, רַב לְהוֹשִׁיעַ, מוֹרִיד הַטֵּל. בְּקִיץ אוֹמֵר: מוֹרִיד הַטֵּל.

אם אמר משיב הרוח חוזר לאתה גיבור ואם נזכר אחרי שחתם מחיה המתים חוזר לראש.

בְּחֹרֶף אוֹמֵר: מְשִׁיב הַרוּחַ מְנַשֵּׁב אֶת הָרוּחַ וְעוֹ"ק מְנַשֵּׁב אֶת הָרוּחַ וּמוֹרִיד הַגֶּשֶׁם.

אם אמר מוריד הטל לפני שחתם מחיה המתים חוזר למשיב הרוח, ואם חתם מחיה המתים אינו חוזר.

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד עוֹשֶׂה אֲתָנּוּ תְּסִידִים גְּדוֹלִים, מְחַיֶּה מֵתִים לְעֵתִיד לְבָא בְּרַחֲמִים רַבִּים, סוֹמֵךְ נוֹפְלִים, וְרוֹפֵא חוֹלִים, וּמְתִיר אֲסוּרִים,

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמִגֵּן



כוונה

נשים לב: בברכה אנחנו אומרים שה' גם עוזר, גם מושיע וגם מגן.
בואו נתבונן:

במה ה' עוזר ל', כלומר נתן ל' יד כדי להצליח בו?

במה ה' מושיע אותי כשאני 'לא מסוגל יותר'?

מאילו דברים ה' מגן עלי, עוד לפני שהם מגיעים ומאיימים עלי?

• נסו לגלגל בראש - מה עברתם מתחילת היום?

• איזה דבר היה לכם מסובך או כואב היום?

• במה הייתם רוצים עצה או עזרה?

• על מה הייתם רוצים להודות?

• עד כמה הרגשתם את ה' מלווה אתכם היום?

• קחו את מה שעברתם היום - ובקשו עליו בתפילה!

וּמְקֵיִם אָמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עֶפֶר ^{מקום נאמנות הבטחתו להחיות המתים} . מִי כְמוֹךָ בַּעַל
גְּבוּרֹת וּמִי דוֹמֶה-לָךְ ^{אין גבור כמוך כי אתה הוא מוקד ונשפיע כל הגבורות} , מְלַךְ יַמִּית וּמַחִיָּה
וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה ^{בתחית המתים} .

בעשׂי"ת אומרים: מִי כְמוֹךָ אֵב הֶרְחַמְן זוֹכֵר יְצוּרֵי פֶתֶר סִדּוּי בְּרַחֲמִים לְחַיִּים.

ואם לא אומר, ולא נזכר עד שאומר שם ה' בברכה, אינו חוזר.

וְנֶאֱמָן אֶתָּה ^{שתקנים הבטחתך} לְהַחֲיֹת מֵתִים . בְּרוּךְ אַתָּה יְיָהוָה, מַחֲיֵה הַמֵּתִים:

כשמוע החזן לקדשה צריך לחזור שלוש פסיעות למקום שבו עמד בתפלתו, ויצמיד רגליו, ויכוין לקדש שמו יתברך, ואומרים:

נִקְדֵּי־יֶשֶׁךְ וְנַעֲרִיצֶךָ ^{נספרי חוקך} , כְּנַעַם שֵׁיחַ סוּד שֶׁרָפִי קֶדֶשׁ ^{ביקול נעים של שיחת קהל מלאכים} ,
הַמְשִׁלְשִׁים ^{אומרים שלוש פעמים} לָךְ קֶדְשָׁהּ , וְכֵן כְּתוּב עַל יַד
נְבִיאֶךָ: וְקָרָא ^{כל מלאך מזמן ומדור} זֶה אֱלֹהֶהּ וְאָמַר: קֶדוֹשׁ! קֶדוֹשׁ קֶדוֹשׁ יְיָהוָה
צְבָאוֹת, מְלֹא כָל-הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ: ^{והמלאכים הניצבים} לְעַמְתָּם ^{ממקום כיסאו} « מְשִׁבְּחִים אֵת ה' ^{יתאצל ויתגלה} וְאֹמְרִים: בְּרוּךְ יְיָהוָה מִמְּקוֹמוֹ ^{ימלוך} וּבִדְבָרֵי קֶדְשְׁךָ
כְּתוּב לְאֹמֵר: יְמִלֶךְ יְיָהוָה לְעוֹלָם, אֶלְהִיךָ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר, ^{ולכן מלכם}
הַלְלוּיָהּ:

אֶתָּה קֶדוֹשׁ ^{אנחנו לא יכולים להבין מי ומה אתה} וְשִׁמְךָ קֶדוֹשׁ ^{לא נוכל להבין את גדל מעשׂיו ופועלותיו} , וּקְדוּשִׁים
בְּכָל-יּוֹם יְהַלְלוּךָ סֵלָה . בְּרוּךְ אַתָּה יְיָהוָה, ^{ישׁאל והמלאכים}
הָאֵל הַקֶּדוֹשׁ ^{שקד שתה למעלה מכל הקדושות} :

בעשׂי"ת אומרים: הַמְלִיךְ הַקֶּדוֹשׁ.

ואם שכח ולא נזכר תוך כדי דיבור חוזר לראש. וש"צ שטעה ולא נזכר אלא לאחר כדי דיבור, חוזר לאתה קדוש.

מוכאן ועד ברכת 'שומע תפילה', בכל ברכה מותר ואפילו רצוי להוסיף בקשה אישית באותו נושא של הברכה.

אַתָּה חוֹנֵן לְאָדָם דַּעַת ^{אתה נותן דעת במתנת חנם לכל אדם בשעת יצירתו} **וּמַלְמִיד לְאָנוּשׁ בֵּינָה**

וְחַנּוּנוֹ מֵאֵתְךָ ^{בחנה וגם לו חן במתנת חנם} **חִכְמָה** ^{להבין מאחרים} **בֵּינָה** ^{להבין דבר מדבר} **וְדַעַת**

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָהוּה, חוֹנֵן הַדַּעַת: ^{כח התבדלה}

הַשֵּׁיבָנוּ אֲבִינוּ לְתוֹרָתְךָ ^{תחזיר אותנו להבין ולהתחבר לתורה} **וְקַרְבָּנוּ מִלִּפְנֵי**

לַעֲבוּדָתְךָ ^{סיענו לקים מצותיך ולעבודך בלב שלם} **וְהַחֲזִירֵנוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלָמָה**

לִפְנֶיךָ ^{שנחזיר לעשות מעשים טובים בעיניך}

יֵשׁ נוֹהֲגִים לְהוֹסִיף בִּקְשָׁה זֹאת:

יְהִי רָצוֹן מִלִּפְנֶיךָ יְיָהוּה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתַּחֲתוֹר חֲתִירָה מִתַּחַת כְּסֵא כְבוֹדְךָ, וְתִקְבַּל בְּתִשׁוּבָה אֶת (פב"פ), כִּי יִמְנֶךָ (יְיָהוּה) פְּשׁוּטָה לְקַבֵּל שְׂבִים.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָהוּה, הַרּוֹצֵה בְּתִשׁוּבָה:

סִלַּח לָנוּ אֲבִינוּ כִּי חָטָאנוּ ^{בשוגג} **מְחַל** ^{לנו} **לָנוּ מִלִּפְנֵי כִּי**

פָּשַׁעְנוּ ^{במודר} **כִּי אֵל טוֹב וְסִלַּח** ^{לחוטאים} **אַתָּה. בָּרוּךְ**

אַתָּה יְיָהוּה, חַנוּן הַמֵּרַבֶּה ^{הרחבון פעמים רבות} **לְסִלַּח:**

רְאֵה נָא בְּעֵינֵינוּ ^{צוּתֵנוּ וּמִכְאֲבֵינוּ} **וְרִיבָה רִיבָנוּ** ^{עם שונאנו} **וּמַהֵר לְגַאֲלָנוּ**

גְּאֻלָּה שְׁלָמָה לְמַעַן שְׁמֶךָ, כִּי אֵל גּוֹאֵל חֲזָק

אַתָּה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָהוּה גּוֹאֵל יִשְׂרָאֵל ^{מושיע אותנו בכל יום ויום}

בַּתְּעִנִּית צִיבּוֹר הַחֹזֶן מוֹסִיף כֵּאן בַּחֲזֶרֶת הַש"ץ בְּרַכַּת "עֲנֵנו":

עֲנֵנוּ אֲבִינוּ עֲנֵנוּ, בְּיוֹם צוּם הַתְּעִנִּית הַזֶּה, כִּי בְּצָרָה גְּדוֹלָה אֲנֻחָנוּ. אֵל-תִּפֶּן

לְרַשְׁעֵנוּ וְאֵל-תִּתְעַלֵּם ^{חביש} **"מִלִּפְנֵי מִבְּקִשְׁתָּנוּ. יִיְהִי נָא קְרוֹב לְשׁוֹעֲתֵנוּ** ^{לצערקתנו} **טָרֵם נִקְרָא אֵלֶיךָ אַתָּה תַעֲנֶה, נִדְבֵּר וְאַתָּה תִּשְׁמַע, כְּדָבָר שְׁנֵאֲמָר:**



מהבוקר אנחנו רוצים כל מיני דברים. רוצים ש... ורוצים ש... עכשיו הזמן לספור לבורא עולם מה אנחנו רוצים, ולבקש ממנו ישירות! איזו מתנה לבקש מה'!

וְהָיָה טָרֶם יִקְרְאוּ וְאֲנִי אֶעֱנֶה, עוֹד הֵם מְדַבְּרִים וְאֲנִי אֲשָׁמַע. כִּי אַתָּה יְהוָה פּוֹדֶה וּמַצִּיל וְעוֹנֶה וּמְרַחֵם בְּכָל־עַתְּ צָרָה וְצוּקָה. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, הָעוֹנֶה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּעַת צָרָה.

רַפָּאנוּ יְהוָה ^{אֵתָה ה' וְלֹא בְנֵי אָדָם} **וְנִרְפָּא** ^{רְפוּאָה שְׁלֵמָה} **הוֹשִׁיעֵנוּ וְנוֹשְׁעָה** ^{יְשׁוּעָה אֱמִתִּית} **כִּי תַהֲלִתֵנוּ אַתָּה** ^{כִּי אַתָּה תַפְאָרְתֵנוּ} **וְהַעֲלֵה אֲרוּכָה וּמִרְפָּא לְכָל־תַּחֲלוּאֵינוּ** ^{שֶׁלֹּחַ הַחֲלָמָה וּרְפוּי מוֹשָׁלִם לְכָל מַחֲלוּתֵינוּ בֵּין הַקָּשִׁים וּבֵין הַקִּלִּים} **וּלְכָל־מַכְאוּבֵינוּ** ^{לְכָל מוֹכּוֹת הַגּוֹף וְתַחֲלוּאֵי הַנֶּפֶשׁ} **וּלְכָל־מַפּוֹתֵינוּ**

יֵשׁ נוֹהֲגִים לְהוֹסִיף בְּקִשָּׁה זוֹ:

הֵי רָצוֹן מִלְפָּנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתִּרְפָּאֵנוּ רְפוּאָה שְׁלֵמָה, רְפוּאָת הַנֶּפֶשׁ וּרְפוּאָת הַגּוֹף, כְּדִי שְׂאֵהֶיָה חֹזֶק בְּבְרִיאוֹת גּוֹף וְנִשְׁמָה, לְקִיּוֹם תּוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה.

כִּי אֵל רּוֹפֵא רַחֲמָן וְנֶאֱמָן ^{אֱמִתִּי וְנוֹרָא} **אַתָּה. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, רּוֹפֵא חוֹלֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:**

אם טעה ואמר בְּרַךְ עָלֵינוּ בְּקִיץ וְנוֹכַח קוֹדֶם שֶׁחָתַם חוֹזֵר לְרֹאשׁ הַבְּרָכָה, וְאִם אַחֵר שֶׁאִמַּר בְּרוּךְ אַתָּה ה', קוֹדֶם שֶׁסִּיֵּים הַבְּרָכָה, יֵאמַר לְמוֹדֵי חֶקֶךָ וְיַחְזוֹר לְתַחֲלִיל הַבְּרָכָה, וְאִם נוֹכַח אַחֵר שֶׁסִּיֵּים לְחַתוּם מִבְּרַךְ הַשְּׁנִיִּים וְכֵן כְּשֶׁנוֹכַח בְּבִרְכוֹת שְׁלֹאֲחַר כֵּן, חוֹזֵר לְבְרַכְנוּ וּמְמַשִּׁיךְ מִשֶּׁם עַל הַסֹּדֵר, וְאִם נוֹכַח אַחֵר שֶׁאִמַּר יְהוֹי לְרַצּוֹן וְגו' הָאֲחֵרוֹן חוֹזֵר לְרֹאשׁ, וְכֵן זֶה גַם כְּשֶׁמוֹסַפֵּק תוֹךְ ל' יוֹם מִפְּסַח אִם אִמַּר כְּהוֹנֵן אוֹ לֹא.

בְּרַכְנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ ^{שְׁנֵעִלִיָּה} **בְּכָל־מַעֲשֵׂה יְדֵינוּ, וּבְרַךְ שְׁנִיתֵנוּ בְּטָלְי רָצוֹן** ^{בְּרַךְ שְׁנָה זוֹ בְּטָל שְׁתַּמֵּן בְּרָצוֹן הַטּוֹב} **בְּרַכָּה וּנְדָבָה וְתֵהִי אַחֲרִיתָהּ** ^{בְּשִׁפְעַת וּבְמִתְנַת נְהִיָּה} **חַיִּים וְשָׁבַע וְשָׁלוֹם, כְּשָׁנִים הַטּוֹבוֹת לְבְרַכָּה** ^{כְּשָׁנִים הַמְּשֻׁפְעוֹת בְּטוֹבָה שֶׁהָיוּ מִבְּרִכּוֹת} **כִּי אֵל טוֹב וּמִטֵּיב אַתָּה וּמִבְרַךְ הַשָּׁנִים. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מְבָרַךְ הַשָּׁנִים** ^{בְּשִׁפְעַת טוֹבָה וּבְרַכָּה}

אם טעה ואמר בְּרַכְנוּ בִּמְיוֹת הַגְּשָׁמִים וְסִיֵּים הַבְּרָכָה אִם נוֹכַח קוֹדֶם שֶׁהִתְחִיל 'תַּקַּע' אוֹמַר שֶׁם וְתֵן טָל וּמוֹטֵר לְבְרַכָּה, אִם נוֹכַח אַחֵר שֶׁהִתְחִיל 'תַּקַּע' יִתְפַּלֵּל כְּדוּכּוֹ וְיֵאמַר בְּשׁוֹמַע תְּפִלָּה וְתֵן טָל וּמוֹטֵר לְבְרַכָּה. וְאִם נוֹכַח אַחֵר שֶׁאִמַּר בְּרוּךְ אַתָּה ה' קוֹדֶם שֶׁסִּיֵּים שׁוֹמַע תְּפִלָּה, יֵאמַר לְמוֹדֵי חֶקֶךָ, וְיֵאמַר: וְתֵן טָל וּמוֹטֵר לְבְרַכָּה כִּי אַתָּה שׁוֹמַע תְּפִלָּת כָּל פֶּה וּכו'. וְאִם נוֹכַח אַחֵר שֶׁסִּיֵּים שׁוֹמַע תְּפִלָּה קוֹדֶם שֶׁהִתְחִיל רְצוּה יֵאמַר שֶׁם וְתֵן טָל וּמוֹטֵר לְבְרַכָּה. וְאִם

נוכר תוך רצה חוזר מברך עלינו וגומר על הסדר. ואם לא נוכר אלא עד לאחר שאמר יהיו לרצון האחרון אפילו עדיין לא עקר רגליו צריך לחזור לראש התפלה.

בְּרַךְ עָלֵינוּ יְהוָה יְהוֹה יֵאָהוּנוּ אֱלֹהֵינוּ אֶת־הַשָּׁנָה הַזֹּאת

וְאֶת־כָּל־מִינֵי תְבוּאֹתָהּ לְטוֹבָה

וְתֵן טַל וּמָטָר לְבִרְכָּהּ עַל כָּל־פְּנֵי הָאָדָמָה

וְרִוְיָהּ פְּנֵי תֵבֵל וְשִׁבְעַת הַשְּׁבִיעָה אֶת־הָעוֹלָם כָּל־

מְטוֹבָהּ, וּמִלֵּא יָדֵינוּ מִמְּבֻכּוֹתֶיהָ וּמִמַּעַשְׂרֵי מִתְּנוֹת יָדֶיהָ.

שְׁמֶרָה וְהִצִּילָה שָׁנָה זוֹ מִכָּל־דֵּבָר רָע, וּמִכָּל־מִינֵי

מַשְׁחִית אֲרָבָה וְכד' וּמִכָּל־מִינֵי פְרָעָנוֹת, וְעָשָׂה לָהּ תִקְוָה

טוֹבָה וְאַחֲרִית שְׁלוֹם, חוּס וְרַחֵם עָלֶיהָ וְעַל־

כָּל־תְּבוּאֹתָהּ וּפְרוֹתֶיהָ, וּבִרְכָּהּ בְּגִשְׁמֵי רֶצוֹן

בְּרָכָה וּנְדָבָה, וְתַהִי אַחֲרִיתָהּ חַיִּים וְשִׁבְעַת וְשְׁלוֹם,

כְּשָׁנִים הַטּוֹבוֹת לְבִרְכָּהּ, כִּי אֵל טוֹב וּמְטִיב

אֶתָּה וּמְבָרֵךְ הַשָּׁנִים. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מְבָרֵךְ הַשָּׁנִים:

תִּקַּע בְּשׁוּפָר גָּדוֹל לְחִירוֹתֵנוּ, וְשָׂא נֶס לְקַבֵּץ גְּלִיּוֹתֵינוּ

וְקַבְּצֵנוּ יַחַד מֵאַרְבַּע כְּנָפּוֹת הָאָרֶץ

לְאַרְצֵנוּ.

יֵשׁ נוֹהֲגִים לְהוֹסִיף בְּקֶשֶׁה זֶה בְּמִיּוּחַד בִּימֵי הַשּׁוֹבְבִי"ם וּבִימֵי שִׁישִׁי וּבַעֲשִׂי"ת:

יְהִי רֶצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹּהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁכָּל־טָפָה וְטָפָה שֶׁיִּצְאָה מִמֶּנִּי

לְבִטְלָה, בֵּין בְּאֶנֶס בֵּין בְּרָצוֹן, בֵּין בְּשׁוּגֵג בֵּין בְּמִזִּיד, בֵּין עַר, בֵּין יִשּׁוּן, בֵּין

עַל יָדִי, בֵּין עַל יְדֵי אֲחֵרִים, שְׁלֵא בְּמָקוֹם מַצּוֹה, עָשָׂה לְמַעַן שִׁמְךָ הַגָּדוֹל

הַיּוֹצֵא מִפְּסוּק חֵיל בָּלַע וּיְקַאֲנוּ, שֶׁתְּחַזִּירָה לְמִקּוֹמָהּ בְּמָקוֹם הַקָּדוֹשׁ.

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מְקַבֵּץ נְדָחֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל

אֲסִיף פְּזוּרֵי יִשְׂרָאֵל

הַמְּפָזְרִים וּמְפָרְדִּים בְּגוֹלָה:

הַשִּׁיבָה שׁוֹפְטֵינוּ כְּבָרָא שׁוֹנָה ^{החזיר את מנהיגנו} וְיִזְעֲצֵנוּ ^{[הסנהדרין] שֶׁלֶם שְׁבֹט הַמְּלִיכָה}
כְּבִתְחִלָּה ^{והשיב את חכמתו} וְהִסֵּר מִמֶּנּוּ יָגוֹן ^{שְׁהוּ יִזְעָצָם לֵנוּ אֵת הַדָּוָר בְּעִבְרֵית ה'}
וְאַנְחָה ^{התגרימים לנו על ידי שאין משפט צדק} וּמִלֶּךְ עָלֵינוּ מְהֵרָה אֲתָה יְהוָה לְבַדְּךָ,
בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, בְּצֶדֶק ^{לפנים משורת הדין לצדיקים} וּבְמִשְׁפָּט ^{כפי שורת הדין לרשעים} בְּרוּךְ
אַתָּה יְהוָה, מֶלֶךְ אוֹהֵב צֶדֶקָה וּמִשְׁפָּט:
בעשיית חותמים: הַמֶּלֶךְ הַמִּשְׁפָּט.

אם נזכר אחר כדי דיבור חוזר לברכת השיבה, ואם סיים העמידה, יחזור לראש בתנאי של נדבה.

לַמִּינִים ^{לכופרים} וּלְמַלְשֵׁינִים ^{למלכות} אַל תְּהִי תִקְוָה
כָּרָע ^{שלא יצליחו במזמנתם הרעה} וְכָל-הַזֵּדִים ^{לחטטא ולרע. וגם לא תהיה להם תקווה לעוה"ב} כָּרָע
יֵאבְדוּ ^{כל הפושעים והחוטאים יאבדו בן רגע} וְכָל-אוֹיְבֶיךָ ^(סמאל) וְכָל-שׁוֹנְאֶיךָ ^(לילית)
מְהֵרָה יִכְרְתוּ ^{כל אויבי ושונאי עמך יכלו במהרה} וּמַלְכוּת הָרָשָׁעָה ^{הגוֹרָת נֶגֶד הַדָּת} מְהֵרָה תִּעָקֵר
וּתְשׁוּבָה ^{שלא יתגאו עוד להרשיע} וּתְכַלֵּם וּתְכַנִּיעַם ^{השפיל אותם} בְּמְהֵרָה בְּיָמֵינוּ ^{שנוכח לראות מופלגת}.
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, שׁוֹבֵר אוֹיְבִים וּמְכַנִּיעַ זֵדִים ^{(יג: מִינִים):}
עַל הַצַּדִּיקִים ^{על רדפי הצדק והמתנהגים בדיו ישר} וְעַל-הַחֲסִידִים ^{הנוהגים לפנים משורת הדין} וְעַל-
שְׂאֵרֵית עַמְּךָ בֵּית-יִשְׂרָאֵל ^{על יִרְאֵי ה' וְעַל הַתְּשׁוּבָה} וְעַל זַקְנֵיהֶם ^{על חכמיהם}
וְעַל-פְּלִיטַת בֵּית-סוֹפְרֵיהֶם וְעַל-גְּרֵי-הַצֶּדֶק ^{גרי האמת} וְעַל־יָנוּ,
יְהוָה ^{יתעוררו} נָא רַחֲמֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, וְתֵן שָׂכָר טוֹב לְכָל-
הַבוֹטְחִים בְּשִׁמְךָ בְּאַמֶּת ^{בבטחון אמת ושלם ולא מן השפה ולחוץ}, וְשִׁים חֶלְקֵנוּ עִמָּהֶם
וְלַעֲוֹלָם לֹא יָבוֹשׁ ^{שגוריה בוטחים בשמך באמת כמותם} וְעַל חֶסֶדְךָ הַגָּדוֹל בְּאַמֶּת ^{שגוריה בוטחים בשמך באמת כמותם} בְּרוּךְ אַתָּה
יְהוָה וְהוֹדוּהוּ, מִשְׁעָן וּמִבְטָח לַצַּדִּיקִים:

תִּשְׁכַּח ^{תְּשׁוּבָה} שְׂכִינְתְּךָ בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלַיִם עֵירְךָ כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ, ^{כִּאֲשֶׁר הִבְטַחְתָּ עָיִן נְבִיאֲךָ}

וְכִסֵּא דָּוִד עֲבִדְךָ מִהֲרָה בְּתוֹכָהּ תִּכְיֶנּוּ ^{וּמְלֻכוֹת דָּוִד תְּחֻנֵּן בָּהּ בְּמִוְהָרָה}
וּבְנֵיהָ אוֹתָהּ בְּנִין עוֹלָם ^{נִצְחִי} בְּמִהֲרָה בְּיָמֵינוּ ^{שְׂנוּכָה לְרֹאשֶׁתָּהּ בְּבִינֶיהָ}

בְּמִנְחָה שֶׁל תְּשׁוּבָה כַּאֲב אֲמִירִים נַחֵם, וְאֵם שִׂכָּה אֵינוֹ חוֹזֵר.

נַחֵם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֶת־אֲבֵלֵי צִיּוֹן וְאֶת־אֲבֵלֵי יְרוּשָׁלַיִם, וְאֶת־הָעִיר הַחֲרֻבָּה וְהַבְּזוּיָה וְהַשׁוּמְמָה, מִבְּלִי בְנִיָּה הִיא יוֹשֶׁבֶת, וְרֹאשָׁהּ חֲפוּיָה כַּאֲשֶׁה עֲקָרָה שְׁלֵא יִלְדָּה. וּבִלְעוּיָהּ לְגִיּוֹנִים וְיִירָשׁוּתָהּ, וַיִּטְּלוּ אֶת־עֲמֻדָּהּ יִשְׂרָאֵל לְחָרֵב, וַיְהִירְגוּ בְּזֶדֶן חֲסִידֵי עֲלִיּוֹן. עַל כֵּן צִיּוֹן בְּמִרְרַת תִּבְכֶּה וִירוּשָׁלַיִם תִּתֵּן קוֹלָהּ, לְפִי לְפִי עַל חֲלָלֵיהֶם, מֵעַי מֵעַי עַל הָרוּגֵיהֶם. כִּי אַתָּה יְהוָה בָּאֵשׁ הִצַּתָּהּ, וּבָאֵשׁ אַתָּה עֲתִיד לִבְנוֹתָהּ, כְּפָתוּב: וְאָנֹכִי אֶהְיֶה־לָּהּ נָאִם יְהוָה חֹמַת אֵשׁ סָבִיב. וּלְכַבֹּד אֶהְיֶה בְּתוֹכָהּ: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מְנַחֵם צִיּוֹן בְּכִנּוּן יְרוּשָׁלַיִם: וּמְנַשֵּׂךְ אֶת צִמּוֹ וכו'.

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַיִם:

אֶת־צִמּוֹ דָּוִד עֲבִדְךָ מִהֲרָה תַצְמִיחַ ^{תִּגְדֵּל מִשְׁלֹתוֹ וְיִשְׁלֹטוּ שֶׁל מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ}, וְקִרְנוֹ ^{תְּרוֹמָם חֲזָקוֹ וְתוֹקֵפוֹ עָיִן יִשְׁעֶתְךָ עֲקֵנוֹ} בִּישׁוּעָתְךָ תְּרוֹם

כִּי לִישׁוּעָתְךָ קוִינֵנוּ [וּצְפִינוּ] ^{יִכּוֹן לְצַפּוֹת לִישׁוּעָה בְּאִמּוֹת. וְגַם יִכּוֹן לְצַפּוֹת יְשׁוּעָה ה' שִׁיְצִילֵנוּ מִצָּרָה שְׁנוּמָד בָּהּ כֶּתֶת, וּבְכָל יוֹם וְיָגַע (הַחִיד"א)}

כָּל־הַיּוֹם. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מַצְמִיחַ קֶרֶן יִשׁוּעָה: ^{מִצְמִיחַ לְדָוִד חֵזֶק וְתוֹקֵף הַיִּשׁוּעָה}

שִׁמְעַ קוֹלֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, ^{ה' קִבֵּל תְּפִלָּתֵנוּ אִף אִם לֹא כִינּוֹ כְּרֹאֵי} אֲב הִרְחַמְנוּ [חֹס]

וְיִרְחַם עָלֵינוּ, וְקִבֵּל בְּרַחֲמִים ^[לְפָנֵים מִשְׁוֹת הַדִּין] וּבְרָצוֹן ^[שְׁתַּרְתָּה בּוֹ וְתַעֲנֵנוּ בְּחִבּוּבָתְךָ]

אֶת «תְּפִלָּתֵנוּ, כִּי אֵל שׁוֹמֵעַ תְּפִלּוֹת וְתַחֲנוּנִים אַתָּה.

כֹּאן מוֹתֵר לְהוֹסִיף וּלְבַקֵּשׁ בְּקִשּׁוֹת שׁוֹנוֹת, אִישִׁיוֹת וְאֲוִמִּיוֹת. שִׁמְעַ קוֹלֵנוּ זוֹ בְּרַכָּה שְׁאוּסַפֵּת אֶת כָּלֶּל הַבְּקִשּׁוֹת שֶׁלֵּנוּ.

כֹּתֵב הַחִיד"א (מִסֻּרָּה בְּאֶצְבַּע ג' אוֹת קֶסֶף): בְּשִׁמְעַ קוֹלֵנוּ כָּלֶּל תְּפִלּוֹת הַחֹחַל יְתוּדָה, וְכֵה יֹאמֵר:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לְפָנֶיךָ, בְּבִשְׁת פָּנִים בְּחִרְפָּה וּכְלָמָה, שֶׁחֲטָאנוּ עֲוִינוּ וּפְשָׁעָנוּ לְפָנֶיךָ, וְעִבְרָנוּ עַל מַצּוֹת דְּאוּרִיתָא וְדִרְבָּנָנוּ, וְהִרְעָ בְּעֵינֶיךָ עֲשִׂינוּ, וְהִרִי אֲנַחְנוּ מִתְחַרְטִים חֲרָטָה גְּמוּרָה וְאֲנַחְנוּ שְׂבִים בְּתִשְׁבּוּבָה. וִיהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה

אלהינו ואלהי אבותינו, שתזכנו לשוב בתשובה שלמה ותמחל ותסלח ותכפר לנו חטאתינו ועונותינו ופשעינו, ותמלא כל־השמות שפגמנו בהם, ותוציא לאור כל־ניצוצות הקדשה אשר נתפזרו על ידינו, וישוב הכל לאיתנו הראשון. ותזכנו לקיים כל־מצותיך, ולעסוק בתורתך לשמה. ותצילנו מיצר הרע, ותפרנסנו פרנסה טובה, בהתר נחת ורוח לעבודתך.

וביום שאין בו תחנה יאמר:

יהי רצון מלפניך, יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שתזכנו לעסוק בתורה לשמה ובמצוות ובגמילות חסדים. ויהיו כל־מעשינו לשם שמים. ותזכנו להשלים תקון נפשנו ורוחנו ונשמתנו בגלגול זה. ותפרנסנו פרנסה טובה, בהתר נחת וברוח.

אל תחזיר בקשתנו בלא כלום,
גם אם אין לנו מספיק זכויות

ומלפניך מלכנו – ריקם אל־תשיבנו

חננו ועננו ושמע תפלתנו.

בתענית יחיד וכן בתענית צבור אומר כאן היחיד עננו, וכן ש"צ ששכח לומר עננו בין גואל לרופא, יאמר כאן בלי חתימה. ואם שכחו אינם חוזרים.

עננו אבינו עננו, ביום צום התענית הזה, כי בצרה גדולה אנחנו. אל־תפן לרשענו ואל־תתעלם [»] מלכנו מבקשתנו. היה נא קרוב לשועתנו.

טרם נקרא אליך אתה תענה, נדבר ואתה תשמע, כדבר שנאמר: והיה טרם יקראו ואני אענה, עוד הם [»] מדברים ^{ונאמרים} ואני אשמע. כי אתה יהוה פודה ומציל ועונה ומרחם בכל־עת צרה וצוקה.

כי אתה שומע תפלת כל־פה ^{שהרי אתה מוקבל תפלת כל אדם אף אם אינו ראוי} **ברוך אתה**

יהוה, שומע תפלה:

רצה יהוה אלהינו בעמך ישראל ^{יהיו עמך רצויים לפניך שלא ימאסו מחמת מעשיהם} **ולתפלתם**

שעה ^{ופנה לקבל תפלתם ברצון אפלו שואגה בשלמות הכונה} **והשב העבודה לדביר ביתך**



כל היום ביקשתי, התאמצתי, בחרתי, רציתי... האם לא כדאי לעצור ולהודות לבורא עולם על כל מה שיש לי בחיים שלי? עכשיו זה הזמן בשלוש הברכות הבאות שמשמ"ות את תפילת העמידה!

השב עבודת ביהמ"ק, **וְאֵשִׁי יִשְׂרָאֵל**, ואת הקרבנות ואת הקריבו לפניך **וּתְפַלְתֶּם» «מִהֲרָה בְּאַהֲבָה** לקדש הקדשים

תִּקְבֹּל בְּרָצוֹן, יהיו לנחת רוח לפניך, **וְתִהְיֶה לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבֹדַת** בזכות אהבתך לעמך,

יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ:

בראש־הודש ובחול־המועד אומרים: יעלה ויבוא, ואם שכח ונזכר אחר שאמר "ברוך אתה ה'" של המחזיר שכניתו לציון, יאמר "למדני חקך", ויחזור לרצה ויאמר יעלה ויבא. ואם נזכר קודם שאמר תיבת מודים, יאמר יעלה ויבוא שם. ואם התחיל מודים, ועוד לא הגיע לפסוק יהיו לרצון האחרון, חזור לרצה. ואם סיים פסוק יהיו לרצון האחרון, חזור לראש.

אֱלֹהֵינוּ ואלהי אבותינו, יעלה ויבוא ויגיע ויראה לפניך **וְיִרְצָה** ויקבל בְּרָצוֹן וישמע בְּרָצוֹן ויפקד ויזכר וזכרוננו וזכרון משש אבותינו, זכרון ירושלם עירך

אך שהיא אמורה להיות בתפארתה, **וְזִכְרוֹן מְשִׁיחַ בֶּן־דָּוִד עֲבָדְךָ, וְזִכְרוֹן כָּל־עַמְּךָ בֵּית־יִשְׂרָאֵל** יעלו [מזמרות אלו] **לְפָנֶיךָ, לְפִלִּיטָה לְהַעֲלֶה, לְטוֹבָה, לְחֵן, לְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים, לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם, בְּיוֹם**

בְּרֹאש־הוֹדֶשׁ: רֹאשׁ חֹדֶשׁ הַהוּא,

בְּחֹלֵי־הַמוֹעֵד פֶּסַח: חַג הַמַּצּוֹת הַזֶּה, בְּיוֹם «מִקְרָא קֹדֶשׁ הַזֶּה,

בְּחֹלֵי־הַמוֹעֵד סוּכּוֹת: חַג הַסֻּכּוֹת הַזֶּה, בְּיוֹם «מִקְרָא קֹדֶשׁ הַזֶּה,

לְרַחֵם בּוֹ עָלֵינוּ וּלְהוֹשִׁיעֵנוּ. וְזָכְרֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בּוֹ יוֹם הַזֶּה לְטוֹבָה, וּפְקֻדָּנוּ בּוֹ לְבִרְכָּה, וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים טוֹבִים, בְּדִבְרֵי יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים. חֲסוּ וְחַנּוּנוּ וְחֶמֶל וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ, כִּי אֵלֶיךָ עֲיִנֵּינוּ, כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אַתָּה.

וְאַתָּה – בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים, תַּחֲפֹץ בָּנוּ וְתִרְצָנוּ תרצה בנו, תחבב אותנו

וְתַחֲזִינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבוֹךְ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים זכנו לראות בעינינו בחזרת שכינתך לירושלים בזכות רחמיך אף ללא זכותנו

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, הַמַּחְזִיר שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׂאֵתָהּ הוּא יְהוָה» אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי

אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד, צוּרֵנוּ צוּר חַיֵּינוּ וּמִגֵּן

יִשְׁעֵנוּ אֶתָּה הוּא, לְדֹר וָדֹר נִוְדָה לָךְ וְנִסְפָּר תִּהְלָתְךָ,

עַל־חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בִּיָּדְךָ, ^{על קיומנו הנתון בידך בכל רגע} וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ ^{שאתה מוחזיר לנו}

הַפְּקֻדוֹת לָךְ, ^{המפקדות בידך בעת השנה} וְעַל־נִסִּיךָ שֶׁבְּכָל־יוֹם עִמָּנוּ, וְעַל

נִפְלְאוֹתֶיךָ ^{הנסים הנסתרים נואתנו שאין בעל הנס מכיר בנוס} וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל־עֵת, ^{ונודה לך} עָרַב

וּבִקֵּר וְצִהָרִים. הַטּוֹב ^{אתה הוא הטוב האמיתי והמושלם} כִּי־לֹא־כָלוּ רַחֲמֶיךָ

הַמְּרַחֵם, ^{אתה הוא הרחמן האמיתי} כִּי־לֹא תָמוּ חֲסָדֶיךָ, ^{לא פסקו גם אם מלטה וזכת אבות לא פסקו מעולם טובותיך}

כִּי מַעֲשֵׂיךָ קִיְּנוּ לָךְ ^{שהרי תמיד קיני לעזרתך ותמיד הושעתנו}

בחזרה, כשהחזן אומר "מודים", יאמרו הקהל בלחש "מודים דרבנן" ויכריעו ראשם לבד (וי"א שיכריע גם גופו).
וצריך להזהר לענות "אמן" על ברכת "המחזיר שכינתו" ואח"כ יאמרו "מודים".

❖ מוֹדִים דְּרַבָּנָן ❖

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׁאָתָה הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאַלְהֵי אֲבוֹתֵינוּ,

אֱלֹהֵי כָל־בָּשָׂר, יוֹצְרֵנוּ יוֹצֵר כָּל מַעֲשֵׂי בְּרָאשִׁית. ^{ואמר}

וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ, ^{גם בעתיד} עַל שֶׁהַחַיִּיתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ. כֵּן

תַּחֲיֵינוּ וְתַחַנְנוּ, וְתַאֲסֵף גְּלוּתֵינוּ לְחַצְרוֹת קִדְשֶׁךָ, ^{לירושלים} לְשֹׁמֵר חֻקֶּיךָ

וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ, וְלַעֲבֹדְךָ ^{שם} בְּלִבָּב שָׁלֵם. עַל שְׁאֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ

בְּרוּךְ אַל הַהוֹדָאוֹת. ^{תחזקו לפי שאנו מודים לך ותשמישים לעבודתך}

בחנוכה ובפורים אומרים כאן: "על הנסים". ואם לא אמרו וזכרו לפני שאמר: "ברוך אתה ה' - חוזר. ואם אמר ה' - אינו חוזר:

עַל הַנְּסִים, וְעַל הַפְּרָקָן הַהַצֵּלָה וְהַפְּדִיָּן, וְעַל הַגְּבוּרֹת, וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת, וְעַל הַנְּפִלְאוֹת, וְעַל הַנְּחֻמּוֹת שְׁעִשִּׂיתָ לְאֲבוֹתֵינוּ בַּיָּמִים הָהֵם בְּזִמְנָן ^{בעת} הַזֶּה.

לחנוכה:

בַּיָּמִי מִתְּחִילָה בֵּן יוֹחָנָן כִּהְיוֹ גָּדוֹל חֲשֹׁמוֹנָי וּבְנָיו, כְּשֶׁעָמְדָה מַלְכוּת יוֹן הַרְשָׁעָה עַל עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל, לְשַׁכַּחַם תּוֹרָתְךָ וְלַהַעֲבִירָם ^{מחקי רצונך}.

וְאַתָּה, בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, עָמַדְתָּ לָהֶם ^{לעזרה} בְּעֵת צָרָתָם, רַבָּתָ אֶת־רִיבָם, דָּגַת אֶת־דִּיגָם, נִקְמַת אֶת־נִקְמָתָם, מִסֶּרְתָּ גְבוּרִים בְּיַד חֲלָשִׁים, וְרַבִּים בְּיַד מַעֲשִׂים,

וְרָשָׁעִים בְּיַד צְדִיקִים, וּמַמַּאִים בְּיַד טְהוֹרִים, וְזֵדִים לְפָנֶיךָ עוֹסְקֵי תוֹרָתְךָ.
 לְךָ עֲשִׂיתָ שֵׁם גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ בְּעוֹלָמְךָ ע"י נִסֶּיךָ, וּלְעַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל עֲשִׂיתָ תְּשׁוּעָה
 גְּדוֹלָה וּפְרָקוֹן כְּהִיּוֹם הַזֶּה. וְאַחֲרֵי כֵן בָּאוּ בְנֶיךָ לְדַבֵּר בֵּיתְךָ, וּפְנִי אֶת־הִיכָלְךָ
 מִפְּסָלִים, וְטָהְרוּ אֶת־מִקְדָּשְׁךָ מִטּוֹמָא, וְהִדְלִיקוּ גִירוֹת בְּחִצְרוֹת קִדְשֶׁךָ, וְקִבְּעוּ
 שְׁמוֹנֶת יְמֵי חֲנֻכָּה אֵלָיו בְּהִלָּל וּבְהוֹדָאָה. וְעֲשִׂיתָ עִמָּהֶם נְסִים וְנִפְלְאוֹת,
 וְנוֹדָה לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל סְלָה.

לפורים:

בִּימֵי מִרְדְּכָי וְאַסְתֵּר בְּשׁוֹשֵׁן הַבִּירָה, כְּשֶׁעָמַד עֲלֵיהֶם עַל אֲבוֹתֵינוּ הֵמָּן הַרְשָׁע, בְּקִשׁ
 לְהַשְׁמִיד הַגִּבּוֹרִים לְהַרְגֵּם וּלְאַבֵּד [שְׁלֵא קְבָרוֹ] תַּפּוּת אֶת־כָּל־הַיְּהוּדִים, מִנְּעֹר וְעַד זָקֵן,
 טַף וְנָשִׁים, בְּיוֹם אֶחָד, בְּשִׁלְשָׁה עָשָׂר לַחֹדֶשׁ » שְׁנַיִם עָשָׂר הוּא חֹדֶשׁ אֲדָר, וְאַחֲרֵי־
 וּשְׁלָלָם לָבוֹז. וְאַתָּה, בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, הִפְרַתָּ בִּישְׁלָה אֶת־עַצְמוֹ, וְקִלְקַלְתָּ אֶת־
 מַחֲשַׁבְתּוֹ עַל מִרְדְּכָי, וְהִשְׁבֹּתָ לוֹ גְּמוּלוֹ בְּרֹאשׁוֹ, וְתָלוּ אוֹתוֹ וְאֶת־בְּנָיו עַל הָעֵץ שְׁחִין,
 וְעֲשִׂיתָ עִמָּהֶם נְסִים וְנִפְלְאוֹת, וְנוֹדָה לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל סְלָה לְנֶחֱד.

וְעַל כָּלֶם עַל כָּל הַנְּסִים שְׁאוֹתָה עוֹשֶׂה עֲמָנוּ יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא בְּפִי כָל הַבְּרִיּוֹת
 שִׁמְךָ מְלַכְנוּ לְעוֹלָם וָעֶד, וְכָל־הַחַיִּים יוֹדוּךָ סְלָה כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְיוֹדוּךָ לְנֶחֱד.
 בַּעֲשִׂייתָ: וְכָתוּב לַחַיִּים טוֹבִים כָּל־בְּנֵי בְרִיתְךָ.

ואם לא אמר ונוכר לפני שאמר: "ברוך אתה ה'" של ברכת "הטוב שמך" - חוזר. ואם לא נזכר
 עד לאחר שאמר שם ה' אינו חוזר.

וַיְהִלְלוּ וַיְבָרְכוּ אֶת־שִׁמְךָ הַגָּדוֹל בְּאַמֶּת בְּכָל לְבָבָם, בְּכָל נְפִשָׁם, לְעוֹלָם
 לְנֶחֱד, כִּי טוֹב, הָאֵל יִשׁוּעָתָנוּ וְעֲזָרָתָנוּ סְלָה, הָאֵל הַטּוֹב.
 בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שִׁמְךָ אַתָּה הַמּוֹקֵד לֵכָל הַטּוֹב הָאֲמִיתִי בְּבִרְיָא
 לַהּ לְהוֹדוֹת: וְלֵכָן רַק לְךָ רָאוּי וְנוֹכַח לְהוֹדוֹת: *

בתענית ציבור (כשמותפלים מנחה קטנה תוך חצי שעה סמוך לשקיעה) אומרים כאן בחזרה ברכת כהנים (לעיל
 בשחרית).

שִׁים הַשְׁפַּע לָנוּ שְׁלֹמֶם, טוֹבָה וּבִרְכָּה, חַיִּים, חַן וְחֶסֶד, צְדָקָה
 וְרַחֲמִים, עֲלֵינוּ עַל הַקָּהָל שְׁכָאן וְעַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ בְּכָל מְקוֹם שֶׁהֵם,

וּבְרַכְנוּ אֲבִינוּ כָּל־נוֹכַח בְּאֹר פָּנֶיךָ, כִּי בְּאֹר פָּנֶיךָ
 נִתְּנָה לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, תּוֹרָה וְחַיִּים, אֲהָבָה וְחֶסֶד,
 צְדָקָה וְרַחֲמִים, בְּרַכָּה וְשָׁלוֹם, וְטוֹב «בְּעֵינֶיךָ לְבָרְכֵנוּ
 וּלְבָרֵךְ אֶת־כָּל־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרַב עֹז וְשָׁלוֹם»
שְׁמִי בְּמִעֲדָה מִן־תּוֹרָה
 וְגַם תְּמִיד תִּתְּנֵנִי לְבָרְכֵךָ

בעשרת ימיתשובה מוסיפים:

וּבְסֶפֶר חַיִּים בְּרַכָּה וְשָׁלוֹם וּפְרָגְסָה טוֹבָה וְיִשׁוּעָה וְנַחֲמָה וּגְזֻרֹת טוֹבוֹת, גִּזְכָּר
 וְנִכְתָּב לְפָנֶיךָ, אֲנַחְנוּ וְכָל־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, לְחַיִּים טוֹבִים וְשָׁלוֹם.

ואם לא אמר, ונוכר לאחר שהזכיר שם ה' בחתימת הברכה - אינו חוזר.

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, הַמְּבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשָׁלוֹם
 אָמֵן;
[בכלי המחזיק
 כל הנרכות]

יְהִי לְרָצוֹן אִמְרֵי־פִי, וְהַגִּיזֵן לִבִּי לְפָנֶיךָ, יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי:
 אֱלֹהֵי, נִצֵּר לְשׁוֹנֵי מָרַע, וְשִׁפְתוֹתַי מִדְּבַר מְרָמָה, וְלִמְקַלְלֵי נַפְשִׁי
 תִּדְּם, וְנַפְשִׁי כַּעֲפָר בַּשָּׁפְלוֹת לְכָל תַּהֲיָה, וְאִי פֶתַח לִבִּי
 בְּתוֹרָתְךָ, וְאַחֲרֵי מִצְוֹתֶיךָ תִּרְדֹּף נַפְשִׁי לַעֲשׂוֹת, וְכָל־הַקָּמִים עָלַי לְרָעָה,
 מִהֲרֵה הִפֵּר עֲצָתָם וְקִלְקַל מַחֲשַׁבּוֹתָם. הַרְגֵּל לִזְכּוֹר "עֲשֵׂה לְמַעַן וְכוּ"
 שְׁמֶךָ הַפֶּה לְמַעַן יִמְיֶנְךָ מִדָּה וְרַחֲמִים, עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתְךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן
 קִדְּשֶׁתָּךְ הַמְחַלְלֵת. לְמַעַן יִחַלְצֵנוּ יְדִידֶיךָ יַעֲזֹר יִשְׂרָאֵל לְכֹן הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וְעֲנֵנִי:



נצור לשוני מרע

רגע לפני סיום העמידה שלי מול ה' בתפילה, אני מבקש שהוא יעזור לי בדבר אחד נוסף:
 שלא אדבר על אחרים רע.

אנחנו יודעים שאחרי התפילה אנחנו 'חוזרים לחיים'. ובחיים האלו יהיו לי מפגשים עם חברים,
 עם אנשים אחרים. אני רוצה להשאיר עם עין טובה, בטהרה כפי שהייתי בתפילה, ועל כן אני
 מבקש בקשה אחרונה לפני החזרה לחיים - לראות ולדבר טוב על כל מי שסביבי.

הרצוה להתענות תענית יחיד כגון תענית שובבי"ם, או תענית ערב ר"ח, חייב לקבלה עליו ביום שקודם התענית, ולכתחילה יקבלו בסוף תפילת מנחה קטנה, קודם שיאמרו פסוק "יהיו לרצון" וכו' האחרון, ובדיעבד מועיל לקבלו אפילו במנחה גדולה, ואם שכח לקבלו עתה במנחה - יקבלו בפיו עד השקיעה, ואם קבלו בלילה - אינו תענית (ש"ע תקס"ה, כה"ח שם). ויאמרו נוסח זה:

רבונו העולמים, הריני לפניך על תנאי בתענית נדבך למחר מעלות השחר עד צאת הכוכבים. ואם לא אוכל או לא ארצה, כשאומר: מזמור לדוד יהוה רועי, אוכל להפסיק, ולא יהיה בי שום עון. אבל יהי רצון מלפניך, יהוה אלהי ואלהי אבותי, שתתן בי כח ובריאות, ואזכה להתענות למחר, ותקבלני באהבה וברצון, ותזכני לשוב בתשובה שלמה, ותענה עתירתי, ותשמע תפילתי, כי אתה שומע תפלת כל־פה. ברוך שומע תפלה.

המתענה תענית יחיד, במוצאי התענית (במנחה קטנה או בערבית) יאמר כאן נוסח זה:

רבונו העולמים, גלוי לפניך, בזמן שבית המקדש קים, אדם חוטא ומקריב קרבן, ואין מקריבין ממנו אלא חלבו ודמו ומתכפר לו. ועכשיו ישבתי בתענית ונתמעט חלבי ודמי. יהי רצון מלפניך, שיהא חלבי ודמי שנתמעט, כאלו הקרבתי לפניך על גבי המזבח ותרצני.

סגולה שלא ישכח שמו ליום הדין: יאמרו קודם "יהיו לרצון" פסוק מתנ"ך המתחיל באות הראשונה של שמו, ומסתיים באות האחרונה של שמו, או פסוק שעשמו מופיע בו.

יהיו לרצון אמרי־פי, והגיון לבי לפניך, יהוה צורי וגאלי:

יש אומרים תפילה זו:

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שתתן לנו חיים ארכים, חיים של שלום, חיים של טובה, חיים של ברכה, חיים של פרנסה טובה, חיים של חלוץ עצמות, חיים שיש בהם יראת חטא, חיים שאין בהם בושה וכלמה, חיים של עשר וכבוד, חיים שתהא בנו אהבת תורה ויראת שמים, חיים שתמלא כל־משאלות לבנו לטובה לעבודתך. אמן. יהיו לרצון אמרי־פי, והגיון לבי לפניך, יהוה צורי וגאלי:

כורעים ופוסעים שלושה צעדים אחורה. כי פרידה ממלך צריכה להיות מכוונת.

חוזרים למקום התפילה לקדושה. כי הקדושה זה המשך של העמידה מול ה'.

אם יש מאחוריו אדם שטרם סיים עמידה, ואם יקח שלושה צעדים יכנס לשני מטר ממנו, ימתין עד שיסיים, ולא יפסע. כדי לא להכנס לטווח השכינה שלו.

עשה שלום (בעשי"ת אומר: השלום) **במרומי** ^{בעליונים}, **הוא ברחמי**

יעשה שלום ^{ישכון} **עלינו, ועל כל־עמו ישראל,**

ואמרו אמן:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתְּבַנֶּה בֵּית-

הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, וְתֵן חֶלְקֵנוּ ^{שְׂנוּכָה בְּנִלוּיִם} בְּתוֹרָתְךָ, כִּי

לַעֲשׂוֹת חֻקֵּי רָצוֹנְךָ וּלְעַבְדְּךָ בְּלִבָּב שְׁלֵם:

במקום שכלו הג' פסיעות יעמוד ולא יחזור למקומו עד שיגיע הש"ץ לקדושה. והש"ץ יעמוד
שיעור הילוך ארבע אמות ואחריכך יתחיל החזרה.

בעשרת ימיתשובה אומרים:

אָבִינוּ מִלְכֵּנוּ, חֲטָאנוּ לְפָנֶיךָ ^{בזמן שהתבוננת בנו} בְּרַחֵם עָלֵינוּ.

אָבִינוּ מִלְכֵּנוּ, אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֵלָא אַתָּה.

אָבִינוּ מִלְכֵּנוּ, עֲשֵׂה עִמָּנוּ ^{צדקה וחסד} לְמַעַן שְׂמֹךְ.

אָבִינוּ מִלְכֵּנוּ, חֲדַשׁ עָלֵינוּ שָׁנָה טוֹבָה.

אָבִינוּ מִלְכֵּנוּ, בְּטֹל מַעְלֵינוּ כָּל-גְּזֵרוֹת קָשׁוֹת וְרָעוֹת.

אָבִינוּ מִלְכֵּנוּ, בְּטֹל ^{חסד} מַחֲשָׁבוֹת שׁוֹנְאֵינוּ.

אָבִינוּ מִלְכֵּנוּ, הִפֵּר עֲצַת ^{מזימת} אוֹיְבֵינוּ.

אָבִינוּ מִלְכֵּנוּ, כִּלָּה כָּל-צָר ^{המעיך עלינו ומשטין מקטרג} מַעְלֵינוּ.

אָבִינוּ מִלְכֵּנוּ, כִּלָּה דָּבָר וְחָרֵב וְרָעָה וְרָעַב וְשָׂבִי וּבָזָה וּמִשְׁחִית

וּמִגָּפָה וַיֵּצֵר הָרָע ^{הגורם לכל העושים} וְחָלָאִים רָעִים » מִבְּנֵי בְרִיתְךָ.

אָבִינוּ מִלְכֵּנוּ, שְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְכָל-חוֹלֵי עַמֶּךָ.

אָבִינוּ מִלְכֵּנוּ, מְנַע ^{מעיירה} מִגָּפָה מִנִּחֲלָתְךָ ^{מעם ישראל}.

אָבִינוּ מִלְכֵּנוּ, זָכוֹר כִּי עָפָר אֲנַחְנוּ וּלֹכֶן חֲטָאנוּ.

אָבִינוּ מִלְכֵּנוּ, מְחֹל וְסֹלַח לְכָל-עֲוֹנוֹתֵינוּ.

אָבִינוּ מִלְכֵּנוּ, קָרַע רוּעַ ^{הרעה} שֶׁבְּגָזַר דִּינָנוּ.

אָבִינוּ מִלְכֵּנוּ, מְחַק בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים כָּל-שְׂטָרֵי חוֹבוֹתֵינוּ.

אָבִינוּ מִלְכֵּנוּ, מְחַה ^{מחוק} וְהָעֵבֶר ^{העלם} פִּשְׁעֵינוּ מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ.

אָבִינוּ מִלְכֵּנוּ, כְּתִבְנוּ בְּסֶפֶר חַיִּים טוֹבִים.

אָבִינוּ מִלְכֵּנוּ, כְּתִבְנוּ בְּסֶפֶר צְדִיקִים וְחַסִּידִים.

אָבִינוּ מִלְכְּנוּ, כְּתַבְנוּ בְּסֵפֶר יִשְׂרָאֵל וּתְמִימִים.
 אָבִינוּ מִלְכְּנוּ, כְּתַבְנוּ בְּסֵפֶר פְּרִנְסָה וְכִלְכֵּלָה טוֹבָה.
 אָבִינוּ מִלְכְּנוּ, כְּתַבְנוּ בְּסֵפֶר מַחִילָה וּסְלִיחָה וּכְפָרָה.
 אָבִינוּ מִלְכְּנוּ, כְּתַבְנוּ בְּסֵפֶר גְּאֻלָּה וְיִשׁוּעָה.
 אָבִינוּ מִלְכְּנוּ, זְכַרְנוּ אוֹר וְדָק בְּזִכְרוֹן טוֹב ^{מעשינו הטובים} מִלְּפָנֶיךָ.
 אָבִינוּ מִלְכְּנוּ, הִצַּמַּח לָנוּ יִשׁוּעָה בְּקָרוֹב.
 אָבִינוּ מִלְכְּנוּ, הָרַם קֶרֶן יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ.
 אָבִינוּ מִלְכְּנוּ, וְהָרַם קֶרֶן מְשִׁיחֶךָ.
 אָבִינוּ מִלְכְּנוּ, חֲנֻנוּ וְעֲנֻנוּ.
 אָבִינוּ מִלְכְּנוּ, הַחֲזִירְנוּ בְּתִשְׁבּוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ.
 אָבִינוּ מִלְכְּנוּ, שְׁמַע קוֹלְנוּ, חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ.
 אָבִינוּ מִלְכְּנוּ, עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ ^{שיהגדל שמוך} אֶם-לֹא לְמַעַנְנוּ ^{בעבורנו}.
 אָבִינוּ מִלְכְּנוּ, קַבֵּל בְּרַחֲמִים רַבִּים וּבְרָצוֹן אֶת « » תְּפִלָּתֵנוּ.
 אָבִינוּ מִלְכְּנוּ, אֵל-תְּשִׁיבֵנוּ רִיקָם ^{לחלוטין} מִלְּפָנֶיךָ.

בימים שאין אומרים בהם תחנון אומרים:

יְהִי שֵׁם יְהוָה מְבָרֵךְ, מַעֲתָה וְעַד-עוֹלָם: מִמְּזֶרֶח-שֶׁמֶשׁ עַד-מְבֹאוֹ,
 מִחֶלֶל שֵׁם יְהוָה: רָם עַל כָּל-גּוֹיִם יְהוָה, עַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ:
 יְהוָה אֲדִינֵנוּ, מֶה-אֲדִיר שְׁמֶךָ בְּכָל-הָאָרֶץ:

ואומר החזן קדיש תתקבל לקמן בעמ' 168.

סדר תחנון

אלו הימים שאין אומרים בהם ודוי ונפילת אפים, בין בשחרית בין במנחה: ראש חודש, כל חדש ניסן, י"ד באייר, ל"ג לעומר, מר"ח סיון עד י"ב בו ועד בכלל, ט' באב, ט"ו באב, ערב ראש השנה, ערב יום הכפורים, ממוצאי יום כפור עד סוף חודש תשרי, חנוכה, ט"ו בשבט, פורים, י"ד וט"ו אדר א', יום העצמאות ויום ירושלים. כל יום שאין אומרים בו תחנון, גם אין אומרים תחנון במנחה ביום שלפניו.

אָנָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹּהֵי אֲבוֹתֵינוּ, תְּבֹא לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתֵנוּ ^{שלא יעבורה מקטרגים},
 וְאַל תַּתְּעַלֵּם « » מִלְכְּנוּ מִתְחַנְתָּנוּ ^{מהפצרתנו}. שְׂאִין אֲנַחְנוּ עֲזֵי פָנִים

הַגְדוֹל, וְהוֹשִׁיעֵנו: וְאַנְחֵנוּ לֹא נִדַּע מַה-נַּעֲשֶׂה, ^{ע"ד} כִּי עָלֶיךָ עֵינֵינוּ:
 זְכוּ ^{אשר הם} «רַחֲמֶיךָ יְהוָה וְחַסְדֶּיךָ, כִּי מַעֲוִלָם הָמָּה: יְהִי חֲסִדְךָ יְהוָה
 עֲלֵינוּ, כַּאֲשֶׁר יַחֲלֵנוּ לָךְ: אַל תִּזְכֹּר-לָנוּ עֲוֹנוֹת רַאשֵׁינוּ, ^{שעשית} מִהֵרָא
 יִקְדָּמוּנוּ רַחֲמֶיךָ ^{הקדם אלנו ורחמך}, כִּי דָלוּנוּ מְאֹד: עֲזָרְנוּ ^{בנשורנו} בְּשֵׁם יְהוָה, עֲשֵׂה
 שְׁמִים וְאַרְץ: חַנּוּנוּ יְהוָה חַנּוּנוּ, כִּי רַב שְׁבַעְנוּ בּוֹ ^{מהגוים}: בְּרָגֹז, רַחֵם
 תִּזְכֹּר ^{זכר מידת} בְּרָגֹז, אַהֲבָה תִּזְכֹּר ^{זכר מידת} אַהֲבָתְךָ ^{אבהבתך} [אַבְרָהָם]. ^{זכר עקדת} עֲקֵדָה תִּזְכֹּר ^{זכר עקדת} יִצְחָק.
 בְּרָגֹז, תַּמִּימִוֹת תִּזְכֹּר ^{זכר איש}: יְהוָה הוֹשִׁיעָה, הַמִּלֵּךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם
 קְרָאֵנוּ: כִּי הוּא יִדַּע יִצְרָנוּ, זְכוּר כִּי עֶפֶר אָנַחְנוּ ^{זכר לפני}: עֲזָרְנוּ
 אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עַל דְּבַר כְּבוֹד שְׁמֶךָ, וְהַצִּילָנוּ וְכִפֵּר עַל חַטָּאתֵינוּ
 לְמַעַן שְׁמֶךָ:

ואומר החזן קדיש תתקבל

יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֶה רַבָּא, ^(אמן) בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא כְּרַעְוֵתָהּ, וְיִמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ,
 וְיַצְמַח פְּרָקְנָהּ, וְיִקְרַב מְשִׁיחָהּ. ^(אמן) בְּחַיִּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיִּי
 דְּכָל-בֵּית-יִשְׂרָאֵל, בְּעֶגְלָא וּבִזְמַן קָרִיב, וְאִמְרוּ אָמֵן. ^(אמן) באומרו 'הא שמה רבא' יכוין:
 יְהִי ^{יהי} שִׁימְחָה זְכוּר עֹמֶלֶק וְזֵאזִי יְהוּדָה הַשֵּׁם שְׁלֹם וְהַכְסָא שְׁלֹם ^{יהי} שְׁמֶה רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא וְלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא
 יִתְבָּרַךְ, וְיִשְׁתַּבַּח, וְיִתְפָּאֵר, וְיִתְרוֹמֵם, וְיִתְנַשֵּׂא, וְיִתְהַדָּר, וְיִתְעַלֶּה, וְיִתְהַלָּל,
 שְׁמֶה דְּקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. ^(אמן) לְעֵלָא מִן-כָּל-בְּרַכְתָּא, שִׁירְתָּא, תְּשַׁבַּחְתָּא
 וְנַחֲמַתָּא, דְּאִמְרִין בְּעֶלְמָא, וְאִמְרוּ אָמֵן. ^(אמן)

תִּתְקַבֵּל צְלוֹתָנָא וּבַעֲוֵתָנָא עִם צְלוֹתָהוֹן וּבַעֲוֵתָהוֹן דְּכָל-בֵּית יִשְׂרָאֵל, קָדָם
 אַבּוּנָא דְּבִשְׁמַיָּא (וְאַרְעָא), וְאִמְרוּ אָמֵן. ^(אמן)

יְהִי ^{יהי} שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא, חַיִּים וְשָׁבַע וְיִשׁוּעָה וְנַחֲמָה וְשִׁינְבָא וּרְפוּאָה וְגִאֲלָה
 וְסִלִּיחָה וְכִפּוּרָה וְרוּחַ וְהַצְלָה. לָנוּ וּלְכָל-עַמּוּ יִשְׂרָאֵל, וְאִמְרוּ אָמֵן. ^(אמן).

יפסע שלוש פסיעות ויאמור:

עֲשֵׂה שְׁלֹם ^(בעשיית אומרים: תשלום) בְּמִרְמִיּוֹ, הוּא בְּרַחֲמֵיּוֹ יַעֲשֵׂה שְׁלֹם עֲלֵינוּ,
 וְעַל כָּל-עַמּוּ יִשְׂרָאֵל, וְאִמְרוּ אָמֵן. ^(אמן)

לְמַנְצַח בְּנִגְיִנָּת, מִזְמוֹר שִׁיר: אֱלֹהִים יַחֲנֵנוּ וַיְבָרְכֵנוּ, יְאֹר
פָּנֵינוּ אֲתָנוּ סֵלָה: לְדַעַת בָּאָרֶץ דְּרָכָךְ, בְּכָל־גּוֹיִם
יְשׁוּעָתֶךָ: יוֹדוּךָ עַמִּים, אֱלֹהִים, יוֹדוּךָ עַמִּים כָּלָם: <sup>יודו לך כל הגוים
על הישועה לישראל:</sup>
יִשְׁמָחוּ וַיִּרְנְנוּ לְאֻמִּים, כִּי־תִשְׁפֹּט עַמִּים מִיִּשְׂרָאֵל, וּלְאֻמִּים
בָּאָרֶץ תִּנְחָם סֵלָה: יוֹדוּךָ עַמִּים, אֱלֹהִים, יוֹדוּךָ עַמִּים כָּלָם:
אָרֶץ נִתְּנָה יְבוּלָהּ, בְּרָכְנוּ אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ: יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים,
וַיִּירָאוּ אוֹתוֹ כָּל־אֲפִסֵּי־אָרֶץ:

בערב־שבת במקום "למנצח" אומרים:

יְהוָה מֶלֶךְ, גָּאוֹת לְבָשׁ, לְבַשׁ יְהוָה, עַז הַתְּאֵזָר, אֶף־תִּכּוֹן תִּבְלֹ, <sup>באפן שלא
תתמוטט</sup>
בְּל־תִּמּוֹט <sup>טבססת מלכותך
מכריאת העולם</sup> נִכּוֹן כְּסָאֲךָ מֵאֵז, מַעֲוֹלִם אֲתָהּ: נִשְׁאֹר
נִהְרֹת | יְהוָה, נִשְׁאֹר נִהְרֹת קוֹלָם, יִשְׁאֹר נִהְרֹת דְּכִים: <sup>שטיפת:
גליתם:</sup> יוֹתֵר
מִקְלוֹת | מִיָּם רַבִּים אֲדִירִים מִשְׁבְּרִיִּים, אֲדִיר בְּמָרוֹם יְהוָה: עֲדִיתִי |
נֶאֱמָנוּ מֵאֵד <sup>הועדת בנבואות
על ביהמ"ק</sup> נֶאֱמָנוּ מֵאֵד <sup>נאמנים שיתקיימו
ללא ספק</sup>, לְבֵיתֶךָ נֶאֱוָה־קֹדֶשׁ, יְהוָה לְאָרֶץ יָמִים
נֶאֱמָנוּ עֲדִיתִי: ^{נאמנים עדיין:}

בתענית ציבור או תענית יחיד אומרים 'תפלה לעני כי יעטוף' (אך בתענית אסתר יש לומר מזמור למנצח על אילת השחר לעיל עמ' 129):

תִּפְלָה לְעֵנִי כִי־יַעֲטֹף, וּלְפָנֵי יְהוָה יִשְׁפֹּךְ שִׁיחוֹ: יְהוָה שְׁמָעָה תִּפְלָתִי, וְיִשְׁוּעָתִי
אֵלֶיךָ תְּבוֹא: אֲל־תִּסְתֵּר פָּנֶיךָ | מִמֶּנִּי בְּיוֹם צָר לִי, הִטָּה־אֵלַי אָזְנוֹךְ,
בְּיוֹם אֶקְרָא מִהֵרָ עֲנֵנִי: כִּי־כָלוּ בְעֵשֶׁן יָמִי, וְעֲצָמוֹתַי כְּמוֹקֵד נִהְרוּ: הוֹכַח כְּעֶשֶׂב
וַיִּבֶשׁ לִבִּי, כִּי־שָׁכַחְתִּי מֵאֲכָל לֶחֶם: מִקּוֹל אֲנַחְתִּי, דִּבְקָה עֲצָמִי לְבִשְׁרִי: דִּמְיָתִי
לְקָאת מִדְּבַר, הִזִּיתִי כְּכֹס חֲרֻבוֹת: שָׁקַדְתִּי וְאִהְיָה, כְּצִפּוֹר בּוֹדֵד עַל־גֵּג:
כָּל־הַיּוֹם חֲרָפוֹנִי אוֹיְבִי, מְהוֹלְלִי בִּי נִשְׁבָּעוּ: כִּי־אֲפֹר כָּלָם אֲכַלְתִּי, וְשִׁקּוֹי
בְּכִי מִסְכָּתִי: מִפְּנֵי־עֲמָךְ וְקִצְפְּךָ, כִּי נִשְׁאַתָּנִי וְתִשְׁלִיכֵנִי: יָמִי כָצַל נָטוּי,
וְאֲנִי כְּעֶשֶׂב אִיבֵשׁ: וְאַתָּה יְהוָה לְעוֹלָם תִּשָּׁב, וְזָכְרְךָ לְדֹר וָדֹר: אֲתָה תִּקּוֹם
תִּרְחַם צִיּוֹן, כִּי־עַתָּה לְחַנּוּנָהּ, כִּי־בָא מוֹעֵד: כִּי־רָצוּ עֲבָדֶיךָ אֶת־אֲבֹנֶיהָ,
וְאֶת־עֲפָרָה יַחֲנֵנוּ: וַיִּירָאוּ גּוֹיִם אֶת־שֵׁם יְהוָה, וְכָל־מַלְכֵי הָאָרֶץ אֶת־כְּבוֹדֶךָ:

כִּי־בִנְנָה יְהוָה צִיּוֹן, נִרְאָה בְּכּוֹדוֹ: פָּנָה אֶל־תְּפִלַּת הָעָרָר, וְלֹא־בִזָּה אֶת־
תְּפִלָּתָם: תִּכְתֵּב וְאֵת לְדוֹר אַחֲרוֹן, וְעַם גְּבֹרָא יְהִלְלֶיהָ: כִּי־הִשְׁקִיף מִמְּרוֹם
קִדְשׁוֹ, יְהוָה מִשְׁמִימִים אֶל־אֶרֶץ הַבֵּיט: לְשִׁמְעַע אֲנָקַת אֲסִיר, לְפִתַּח בְּנֵי תְמוּתָהּ:
לְסַפֵּר בְּצִיּוֹן שֵׁם יְהוָה, וְתַהֲלֵתוּ בִירוּשָׁלַם: בְּהִקְבֵּץ עַמִּים יַחְדוֹ, וּמַמְלָכוֹת
לְעֶבֶד אֶת־יְהוָה: עֲנֵה בְדֶרֶךְ כְּחִי, קֶצֶר יָמִי: אֲמַר אֵלִי, אֶל־תַּעֲלֵנִי בְּחֵצֵי יָמִי,
בְּדוֹר דּוֹרִים שְׁנוֹתֶיךָ: לְפָנִים הָאָרֶץ יִסְדֶּת, וּמַעֲשֵׂה יָדֶיךָ שְׁמִים: הִמָּה יֵאבְדוּ
וְאִתָּה תַעֲמֹד, וְכֹלָם כְּבָגֵד יִבְלוּ, כָּל־בּוֹשׁ תַּחֲלִיפָם וְיִחְלָפוּ: וְאִתָּה־הוּא, וְשְׁנוֹתֶיךָ
לֹא יִתְמוּ: בְּנִי־עֲבָדֶיךָ יִשְׁכֹּנוּ, וְזֶרַע־ם לְפָנֶיךָ יִכּוֹן:

ואומרים קדיש יהא שלמא:

**יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא, (אמן) בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא כְּרַעוּתָהּ, וְיִמְלִיד מַלְכוּתָהּ,
וְיַצְמַח פְּרָקְנָהּ, וְיִקְרַב מְשִׁיחָה. (אמן) בְּתִיכּוֹן וּבִיזְמִיכּוֹן וּבְחֵי
דְּכָל־בֵּית־יִשְׂרָאֵל, בְּעֶגְלָא וּבְזֶמֶן קָרִיב, וְאִמְרוּ אַמֵּן. (אמן) בְּאוֹמְרוּ 'יְהֵא שְׁמָה רַבָּא יְכוּיִן:
יְהִי שִׁימְחָה זָכֹר עֲמָלָךְ וְאֵי יְהוֹה הֵשֵׁם שְׁלֹם וְחֵסֵם שְׁלֹם יְהֵא שְׁמָה רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא וְלְעָלְמֵי עָלְמַי
יִתְבָּרַךְ, וְיִשְׁתַּבַּח, וְיִתְפָּאֵר, וְיִתְרוֹמֵם, וְיִתְנַשֵּׂא, וְיִתְהַדָּר, וְיִתְעַלֶּה, וְיִתְהַלָּל,
שְׁמֵהּ דְּקֻדְשָׁא בְּרִיד הוּא. (אמן) לְעֵלָא מִן־כָּל־בְּרַכְתָּא, שִׁירְתָּא, תִּשְׁבַּחְתָּא
וְנִחְמַתָּא, דְּאִמְרִין בְּעֶלְמָא, וְאִמְרוּ אַמֵּן. (אמן)**

**יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא, חַיִּים וְשָׁבַע וְיִשׁוּעָה וְנַחֲמָה וְשִׁינְיָא וּרְפוּאָה וְגֻלְיָה
וְסְלִיחָה וְכַפָּרָה וְרוּחַ וְהַצְלָה. לָנוּ וּלְכָל־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, וְאִמְרוּ אַמֵּן. (אמן).**

יפסע שלוש פסיעות ויאמר:

**עֲשֵׂה שְׁלֹם בְּמִרוֹמָיו, הוּא בִּרְחֻמָּיו יַעֲשֶׂה שְׁלֹם עָלֵינוּ, וְעַל כָּל־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל,
וְאִמְרוּ אַמֵּן. (אמן)**

תפילה זו אומרים בעמידה, מפני שהיא מאד חשובה.

**עָלֵינוּ מוֹטֵל לְשַׁבַּח לְאֲדוֹן הַכֹּל, לְתֵת גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית
שְׁלֹא עֲשָׂנוּ כְּגִוְיֵי הָאֲרָצוֹת, וְלֹא שְׁמָנוּ
כְּמִשְׁפָּחוֹת הָאֲדָמָה, שְׁלֹא שָׁם חָלְקָנוּ פָּהֶם וְגוֹרְלָנוּ כָּכָל־
הַמוֹנֵם שְׁהֵם » מִשְׁתַּחֲוִים לְהֶבֶל וְרִיק, [שְׁמִשׁ
מִקְדָּוָה שְׁנֵה מִשְׁאֵר הַעֲלִימִם, [עֲלִי
לְמַלְאכִים [יִפְסִיק מַעֲט], וְאִנְחָנוּ מִשְׁתַּחֲוִים [יִכְרַע**

כל גופו) **לפני מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא, שהוא גִּטָּה מורש**

שמים ויוסד ארץ, ומושב יקרו ^{בסוד} **בשמים** ^{מבדו} **”ממעל, ושכינת עזו**

בגבהי מרומים. הוא אלהינו ואין עוד אחר ^{עצם השואת} ^{שכינתו - נקדח} ^{זולתו} **, אמת מלכנו**

ואפס זולתו ^{ואין עוד מלבדו} ^{שהבט והקיום של הכל תלוי בו} **”כפתוב” בתורה: וידעת היום** ^{התבונן בבריאה} ^{ותבין גדולתה}

והשבת אל”-”לבבך ^{ואז תחזיר} ^{הדיעה אל לבך} **, כי יהוה הוא האלהים בשמים” ממעל**

ועל-הארץ מתחת, אין עוד ^{כח} ^{מלבדו} **:**

על כן” נקנה לך יהוה אלהינו לראות מהרה בתפארת ^{ולפי שאתה} ^{הוא אלהינו}

ענך ^{בהתגלות} ^{מוחך ושלטונך} **להעביר גלולים** ^{עבודה זרה} **”מן הארץ,**

והאלילים כרות יברתון, לתקן עולם במלכות שדי ^{שהעולם יקנה מלא בטוב} ^{ה ונקנה הוא ונקנו} **,**

וכל-בני בשר יקראו בשמך, להפנות ^{להשיב} **אלריך כל-רשעי-ארץ,**

יפירו וידעו כל-יושבי תבל כי לך ^{רק לך} ^{ראוי ש} **תכרע כל-ברך, תשבוע**

כל”-” לשון. לפניך יהוה אלהינו יכרעו ויפלו ^{על אפיהם} ^{ארצה} **, ולכבוד שמך**

יקר יתנו ^{יכירו שהבודד} ^{והחשיבות הם שלך} **”ויקבלו כלם את-על מלכותך, ותמלך עליהם**

מהרה לעולם ועד, כי המלכות שלך היא, ולעולמי עד תמלך

בכבוד, כפתוב” בתורתך: יהוה” מלך לעלם ועד: ונאמר: והיה

יהוה למלך על-כל-הארץ, ביום ההוא יהיה יהוה אחד ושמו אחד:

ובתורתך יהוה אלהינו כתוב לאמר: שמע ישראל, יהוה אלהינו

יהוה אחד:

תפלת ערבית לחול ולמוצ"ש

בראש־חודש יש הנוהגים לומר מזמור ברכי נפשי משום שנרמז בו ר"ח, שנאמר "עשה ירח למועדים" [הרד"א דף נג כתב לאומרו ברח אחר תפלת מוסף, והחמי' דף יז חידש לאומרו גם כליל ר"ח לפני תפלת ערבית]:

בְּרַכִּי נַפְשִׁי אֶת־יְהוָה, יְהוָה אֱלֹהֵי גְדֻלַּת מֶאֱדָד ^{בבראת העולם}, הוֹד וְהַדָּר

לְבִשְׁתְּ: עֹטָה־אֹר כְּשִׁלְמָה ^{עוטף העולם באור כמלבוש}, נוֹטָה שָׁמַיִם כִּי־יַעֲזֶה

הַמִּקְרָה בַּמַּיִם עֲלִיּוֹתָיו ^{עושה לשמים תקרה ע"י המים}, הַשָּׁם־עֲבִים רְכוּבוֹ ^{לחות כולקן מרכבתו}

הַמְהִלָּן אֶת הָעִבִּים עַל־כִּנְפֵי־רוּחַ: עֲשֵׂה מְלָאכֵיו רוּחוֹת ^{עושה את הרוחות כשלוויו ומשרתיו} מִשְׁרָתָיו

אֵשׁ לְהִטֵּ: יִסַּד־אָרֶץ עַל־מְכוּנִיהָ, בַּל־תִּמְוֹט עוֹלָם וְעַד: תְּהוֹם

כָּל־בוֹשׁ כִּסִּיתוּ ^{הציץ לארץ} **לְאָרֶץ, עַל־הָרִים יַעֲמְדוּ מַיִם: מִן־גִּעְרַתָּךְ יִנוֹסוּן,**

מִן־קוֹל רַעַמְךָ יִחַפְּזוּן: יַעֲלוּ יְיָ הָרִים יִרְדּוּ בַקְעוֹת, אֶל־מְקוֹם זֶה וְהָ

יִסְדֹּת לָהֶם: גְּבוּל־שִׁמְתָּ בַל־יַעֲבְרוּן, בַּל־יִשְׁבּוּן לְכִסּוֹת הָאָרֶץ:

הַמְשַׁלַּח מַעֲיָנִים בְּנַחֲלִים, בֵּין הָרִים יִהְלְכוּן: יִשְׁקוּ כָל־חֵיתוֹ שָׂדֵי

חַיֹּת הַשָּׂדֶה, יִשְׁבְּרוּ פְּרָאִים צִמָּאִם ^{ישיקטו חיות הבר את צמאם} **עֲלֵיהֶם עוֹף־הַשָּׁמַיִם יִשְׁכּוּן,**

מִבֵּין עֶפְאִים עֲנֵפֵי הָאֵלֻנוֹת: יִתְנוּ־קוֹל: מִשְׁקָה הָרִים מַעֲלִיּוֹתָיו מִפְּרִי

מַעֲשֵׂיךָ תִּשְׁבַּע הָאָרֶץ: מִצִּמָּתָא ^{חזיר} לְבַהֲמָה וְעֹשֵׁב תְּבוּאָה וְכֹד־לַעֲבֹדָת

הָאָדָם, כִּדִּי לְהוֹצִיא לָחֶם מִן־הָאָרֶץ: וַיֵּין לְטַעַם יִשְׁמַח לְבַב־אָנוּשׁ, וְגַם זֵית

לְהַצְהִיל לְהַאֲרִי פָנִים מִשְׁמֹן, וְלָחֶם אֲשֶׁר לְבַב־אָנוּשׁ יִסְעַד: יִשְׁבַּעוּ עֲצֵי

יְהוָה, אֲרָזִי לְבָנוֹן אֲשֶׁר נָטַע: אֲשֶׁר־שָׁם עֲלֵיהֶם צִפְרִים קִנְגָנוּ, חֲסִידָה

בֹּנֶה עַל בְּרוּשִׁים בֵּיתָה: הָרִים הַגְּבוּהִים עֲשֵׂה־לִּי עֲשֵׂה לָעֵלִים, סִלְעִים מַחֲסֶה

לְשֹׁפְנִים: עֲשֵׂה יָרַח לְמוֹעֲדִים, שְׁמֶשׁ יִדַּע מְבוֹאוֹ: תִּשְׁתַּחֲשֹׁד וַיְהִי

לִילָה, בּוֹ־תִרְמַשׁ כָּל־חֵיתוֹ־יַעַר: הַכִּפְּרִים שְׂאֵגִים לְטָרֶף, וּלְבִקֵּשׁ

מֵאֵל אֲכָלָם: תִּזְרַח הַשֶּׁמֶשׁ יֵאֲסֹפּוּן, וְאֶל־מַעֲוֹנָתָם יִרְבְּצוּן ^{יִשְׁכְּבוּ כִּדִּי שְׂאֵל אָדָם לַפַּעֲלוֹ, וְלַעֲבֹדָתוֹ עַד־עֶרֶב: מִה־סָאָר רָבוּ מַעֲשֵׂיךָ וַיְהוָה,}

כֻּלָּם בְּחִכְמָה עֲשִׂיתָ, מִלֵּאָה הָאָרֶץ קִנִּינָךְ: זֶה הַיָּם גָּדוֹל וְרִתְבִּי
יָדִים, שָׁם יִרְמֹשׁ וְאֵין מִסְפָּר^ל, חַיּוֹת קִטְנוֹת עִם גְּדִלּוֹת: שָׁם אֲנִיּוֹת
יִהְיֶיכוּ, וְעַל לִוְיָתָן זֶה אֲשֶׁר יִצְרֶת לְשַׁחֵק בּוֹ: כֻּלָּם אֵלֶיךָ יִשְׁבְּרוּן, לְתֵת

תפילת ערבית

תפילת ערבית נאמרת רק אחרי שירד החושך על העולם.
זאת תפילה של החושך.

מה קורה לנו בחושך? בחושך קורים שני דברים הפוכים:

דבר ראשון מגיע הפחד, הפחד מהלא-נודע,

הפחד מדברים רעים שיכולים להגיע,

הפחד מהאפלה והשחור, ממחשבות רעות, מתחושות קשות.

כל הדברים המבהילים שברחנו מהם במשך היום -

מחכים לנו וחוזרים אלינו בחושך..

מפחיד בחושך.

ומצד שני יש איזה קסם מיוחד שמגיע רק בלילה,

רק כשהיום נעצר והכל נרגע, והרחובות מתחילים להתרוקן,

רק אז, כשאנחנו מסתתר בתוך החושך,

אפשר סוף-סוף קצת לעוף למקומות אחרים,

אפשר לחלום, אפשר לדמיין,

אפשר לתת ללב להתרגש ואף אחד לא יפריע באמצע..

יש הרבה אנשים שאוהבים ליצור דווקא בלילה,

שהמוח שלהם עף והלב שלהם נפתח,

דווקא בשעות הקטנות של הלילה, עם השקט והמסתורין של החושך.

יש קסם בחושך.

וזה מה שמיוחד בתפילת ערבית ובקריאת-שמע של הלילה,

שאנחנו עומדים מול הפחדים הגדולים ומבקשים:

"השכיבנו.. לשלום.. והסר שטן מלפנינו ומאחורינו"

ואנחנו מנצלים את השקט והאווירה הרוחנית של הלילה

וקוראים קריאת שמע עוד הפעם -



לפני התפילה חשוב לרנע:

- ממה אתה מפחד הלילה?
- בקש על הפחדים הללו בתפילה, שה' יאיר לך את החושך.
- על מה אתה חולם הלילה?
- בקש מה' על החלומות הללו בתפילה, שיהיו טובים ומאירים!

אֲכָלֶם בַּעֲתוֹ: ^{לעיתים} תִּתֵּן לָהֶם יִלְקָטוֹן, תִּפְתַּח יָדְךָ ^{לית בשבע} יִשְׁבְּעוֹן טוֹב:
^{ולעיתים} תִּסְתִּיר פָּנֶיךָ יִבְהִלּוּן, ^{ואו} תִּסְתָּף ^{תאסוף} רוּחָם ^{כי} יִגְעוּן, וְאֶל-עַפְרָם
 יִשׁוּבוּן: תִּשְׁלַח רוּחְךָ יִבְרָאוּן, וְתַחֲדָשׁ פָּנַי אֲדַמָּה: יְהִי כְבוֹד יְהוָה
 לְעוֹלָם, וְיִשְׁמַח יְהוָה בְּמַעֲשָׁיו: ^{ה' הוא} הַמַּבִּיט לָאָרֶץ וְתִרְעַד, וְיִגַע
 בַּהֲרִים וַיַּעֲשֵׂנוּ ^{יעלו עשן}: אֲשִׁירָה לַיהוָה בַּחַיִּי, אֲזַמְרָה לֵאלֹהֵי בַּעֲדֵי קוֹי:
 יַעֲרֹב עָלָיו שִׁיחִי, ^{ואו} אֲנֹכִי אֶשְׁמַח בִּיהוָה: יִתְמוּ חַטָּאִים מִן-הָאָרֶץ
 וְרַשָּׁעִים עוֹד אֵינָם, בָּרֵכִי נַפְשִׁי אֶת-יְהוָה, הַלְלוּיָהּ:

יש הנוהגים לומר במוצאי שבת לפני תפלת ערבית את המזמורים והפסוקים הבאים במנגינה מיוחדת, והיא מנגינה עתיקה מימות דוד המלך ע"ה.

לְדוֹד, בָּרוּךְ יְהוָה צוּרִי, הַמְלַמֵּד יָדִי לְקָרֵב, אֲצַבְּעוֹתַי לְמַלְחָמָה: חֲסִדִּי
 וּמִצְוֹתַי, מִשְׁגָּבִי וּמִפְלָטִי לִי, מִגִּבֵּי וּבֹ חֲסִיתִי, הָרוּדֵד עִמִּי תַחְתִּי:
 יְהוָה, מִה־אָדָם וְתַדְעָהוּ, בֶּן-אֲנוּשׁ וְתַחֲשָׁבֵהוּ: אָדָם לְהַבִּל דְּמָה, יָמָיו כָּצַל
 עוֹבֵר: יְהוָה הִטְשָׁמִיךְ וְתִרְדֵּי, גַּע בַּהֲרִים וַיַּעֲשֵׂנוּ: בְּרוּךְ בְּרוּךְ וּתְפִיצָם, שְׁלַח
 חֲצִיךָ וְתַהַמָּם: שְׁלַח יָדֶיךָ מִמְרוֹם, פָּצְנִי וְהַצִּילֵנִי מִמַּיִם רַבִּים, מִיַּד בְּנֵי נָכֹר:
 אֲשֶׁר פִּיהֶם דְּבַר-שׁוֹא, יָמִינָם יְמִין שָׁקֶר: אֱלֹהִים שִׁיר תְּדַשׁ אֲשִׁירָה לָךְ, בְּנִבֵּל
 עָשׂוֹר אֲזַמְרָה-לָךְ: הַנּוֹתֵן תְּשׁוּעָה לְמַלְכִּים, הַפּוֹצֵה אֶת-דָּוִד עֲבָדוֹ מִחֶרֶב רָעָה:
 פָּצְנִי וְהַצִּילֵנִי מִיַּד בְּנֵי-נָכֹר, אֲשֶׁר פִּיהֶם דְּבַר-שׁוֹא, יָמִינָם יְמִין שָׁקֶר: אֲשֶׁר
 בְּנִינוּ. כְּנֻטָּעִים מְגֻדָּלִים בְּנְעוּרֵיהֶם, בְּנוֹתֵינוּ כְּזוֹת, מְחַטָּבוֹת תְּבִנִית הֵיכַל:
 מְזוּיְנוּ מִלֵּאִים מְפִיקִים מִזֵּן אֵל נֵן, צִאוּנוּ מֵאֲלִיפוֹת מַרְבָּבוֹת ^{ולדות לאלפים} בַּחוּצוֹתֵינוּ: ^{ולרבות}
 אֲלוּפֵינוּ מִסְפָּלִים ^{שורינו ובקרנו} עֲמוּסִים מִכֵּל טוֹב, ^{עמוסים מכל טוב} אֵין פֶּרֶץ וְאֵין יוֹצֵאת, וְאֵין צוֹחָה בְּרַחֲבֵתֵינוּ: אֲשֶׁרִי
 הָעַם שִׁכְכָה לוֹ, אֲשֶׁרִי הָעַם שִׁיְהוָה אֱלֹהָיו:

לְמִנְצָח בְּנִגִּינָת, מְזֻמּוֹר שִׁיר: אֱלֹהִים יַחֲנֹנוּ וַיְבָרְכֵנוּ, יָאֵר פָּנָיו אֶתְנוּ סִלָּה:
 לְדַעַת בָּאָרֶץ דְּרָכְךָ, בְּכָל-גּוֹיִם יִשׁוּעָתְךָ: יוֹדוּךָ עַמִּים. אֱלֹהִים, יוֹדוּךָ
 עַמִּים כָּלֵם: יִשְׁמָחוּ וִירְנְנוּ לְאֲמִים, כִּי-תִשְׁפֹּט עַמִּים מִיִּשְׂרָאֵל, וּלְאֲמִים. בָּאָרֶץ
 תִּנְחָם סִלָּה: יוֹדוּךָ עַמִּים. אֱלֹהִים, יוֹדוּךָ עַמִּים כָּלֵם: אָרֶץ נִתְּנָה יְבוּלָהּ, לְבָרְכָנוּ
 אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ: יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים, וַיִּירָא אוֹתוֹ כָּל-אֲפִסִּי-אָרֶץ:

הָלָלוּ אֶת־יְהוָה כָּל־גּוֹיִם, שְׂבָחוּהוּ כָּל־הָאָמִים: כִּי גָבַר עָלֵינוּ חֲסֹדּוֹ,
וְאַמַּת־יְהוָה לְעוֹלָם, הִלְלוּהָ: יְהוָה צְבָאוֹת עִמָּנוּ, מִשְׁגֵּב־לָנוּ אֱלֹהֵי
יַעֲקֹב סֵלָה: יְהוָה צְבָאוֹת, אֲשֶׁר־יָדָם בְּטַח בְּךָ: יְהוָה הוֹשִׁיעָה, הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ
בְּיוֹם־קָרְאָנוּ: הוֹשִׁיעָה אֶת־עַמְּךָ, וּבְרַךְ אֶת־נַחֲלָתְךָ, וְרַעַם וְנִשְׂאָם עַד־הָעוֹלָם:
בְּשָׁלוֹם יַחֲדוֹ אֲשַׁכְּבָה וְאִישָׁן, כִּי־אַתָּה יְהוָה לְבָטַח תוֹשִׁיבֵנִי:

מִכְתָּם לְדוֹד, שְׁמִרְנִי אֶל כִּי־חֲסִיתִי בְּךָ: אִמְרַת לִיהוָה – אֲדַגֵּי אֹתָהּ, טוֹבָתִי
בְּלִעְלִיד: לְקַדוּשִׁים אֲשֶׁר־בָּאָרֶץ הַמָּה, וְאֲדִירִי כָּל־חֲפָצַי־בָּם: יָרְבוּ
עֲצוּבוֹתָם אַחֵר מֵהֶרֶו, בְּל־אֶסְפִּיד נִסְפִּיהֶם מִדָּם, וּבְל־אֶשָׁא אֶת־שְׁמוֹתֶם עַל־
שְׁפָתִי: יְהוָה מִנֵּת־חֲלָקִי וְכוֹסִי, אֵתָהּ תוֹמִיד גִּדְּלִי: חֲבָלִים נָפְלוּ־לִי בְנַעֲמִים,
אֶף־נַחֲלַת שְׁפָרָה עָלַי: אֲבָרַךְ אֶת־יְהוָה אֲשֶׁר יַעֲצֵנִי, אֶף־לִילֹת יִסְרוּנִי כְלִיּוֹתִי:
שׁוֹתִי יְהוָה לִנְגְדִי תַמִּיד, כִּי מִיַּמִּינִי בְּל־אֲמוּס: לָכֵן שִׁמַּח לִבִּי וַיְגַל כְּבוֹדִי,
אֶף־בְּשָׁרִי יִשְׁכַּן לְבָטַח: כִּי לֹא־תַעֲזֹב נַפְשִׁי לְשָׂאוֹל, לֹא־תִתֵּן חֲסִידְךָ לְרָאוֹת
שַׁחַת: תוֹדִיעֵנִי אֶרֶץ חַיִּים, שְׂבַע שְׁמָחוֹת אֶת־פְּנִיךָ, נַעֲמֹת בִּימִינְךָ נֶצַח:

יש נוהגים לומר מזמור זה בכל יום לפני תפלת ערבית:

לְדוֹד, יְהוָה אוֹרִי וְיִשְׁעִי מִמִּי אִירָא, יְהוָה מַעֲזוֹ־חַיִּי וְכֵן מִמִּי אֶפְחָד: בְּקָרֵב
עָלִי מְרַעִים לֹאכֹל אֶת־בְּשָׁרִי, צָרִי וְאִיבִי לִי, הֵמָּה כְּשֶׁלוֹ וְנַפְלוֹ:
אִם־תַּחֲנֶה עָלִי מַחֲנֶה לֹא־יִירָא לִבִּי, אִם־תִּקּוֹם עָלִי מִלַּחְמָה, בְּזֹאת ^[שְׁחִי מַעֲזוֹ חַיִּי]
אֲנִי בּוֹטָח: אַחַת שְׁאֵלַתִּי מֵאֵת־יְהוָה, אוֹתָהּ אֲבַקֵּשׁ, שְׁבִתִּי בְּבֵית־יְהוָה כָּל־יְמֵי
חַיִּי, לַחֲזוֹת בְּנַעֲם־יְהוָה וּלְבַקֵּר בְּהִיכָלוֹ: כִּי יַצְפֵּנִי בִּסְכָּה בְּיוֹם רָעָה, יִסְתַּרְנִי
בְּסֹתֵר אֱהֱלֹ, בְּצוֹר יְרוּמִמֵּנִי: וְעַתָּה יְרוּם רֹאשִׁי עַל אֵיבִי סְבִיבוֹתִי, וְאֶזְבְּחָה
בְּאֱהֱלוֹ זִבְחֵי תְרוּעָה, אֲשִׁירָה וְאֶזְמָרָה לִיהוָה: שְׁמַע־יְהוָה קוֹלִי אֶקְרָא, וְחֲנֹנִי
וַעֲנֵנִי: לֵךְ אֲמַר לִבִּי בִקְשׁוּ פָנַי, אֶת־פְּנִיךָ יְהוָה אֲבַקֵּשׁ: אֶל־תִּסְתֵּר פְּנִיךָ
מִמֶּנִּי, אֶל־תִּטְּבֵאֶף עֲבֹדְךָ, עֲזֹרַתִּי הֵייתָ, אֶל־תִּטְּשֵׁנִי וְאֶל־תַּעֲזֹבֵנִי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל:
כִּי־אֲבִי וְאֲמִי עֲזוּבוּנִי, וְיְהוָה יֹאסֵפֵנִי: הוֹרֵנִי יְהוָה דְּרָכְךָ, וְנַחֲנִי בְּאֶרֶץ מִישׁוֹר,
לְמַעַן שׁוֹרְרִי: אֶל־תִּתֵּנִי בְּנַפְשׁ צָרִי, כִּי קָמוּ־בִי עֲדִי־שָׁקָר, וַיַּפֵּחַ חֲמָס: לוֹלֵא
הָאֲמַנְתִּי לְרָאוֹת בְּטוֹב־יְהוָה בָּאָרֶץ חַיִּים: קִנְּה אֶל־יְהוָה, חֹזֵק וַיֹּאמֶץ לְבָבִי,
וְקִנְּה אֶל־יְהוָה:

ויש מוסיפים לומר:

שִׁיר המעלות, הנה ברכו את־יהוה כל־עבדי יהוה, העמדים בבית־יהוה
בלילות: שאו־ידכם קדש, וברכו את־יהוה: יברכך יהוה מציון, עשה
שמים וארץ:

יהוה צבאות עמנו, משגב־לנו אלהי יעקב סלה: יהוה צבאות, אשרי אדם
בטח בך: יהוה הושיעה, המלך יענגנו ביום־קראנו: בשלום יחדו אשכבה
ואישן, כי־אתה יהוה לבדך, לבטח תושיבני: תודיעני ארח חיים, שבע
שמחות את־פניך, נעמות בימינך נצח: מי יתן מציון ישועת ישראל, בשוב
יהוה שבות עמו, יגל יעקב ישמח ישראל: יומם יצוה יהוה חסדו ובלילה
שירה עמי, תפלה לאל חיי: ותשועת צדיקים מיהוה, מעוזם בעת צרה:
ויעזרם יהוה ויפלטם, יפלטם מרשעים ויושיעם, כי־חסו בו: חזקו ויאמץ
לבבכם, כל־המייחלים ליהוה:

לפני התפלה יאמר:

לשם יחוד קדשא בריך הוא ושכינתיה, בדחילו ורחימו, ורחימו ודחילו,
ליחדא אותיות י' וה' באותיות ו' וה' ביחודא שלים (יהוה) בשם
כל־ישראל, הנה אנחנו באים להתפלל תפלת ערבית, שתקן יעקב אבינו
עליו השלום, עם כל־המצות הפלולות בה, לתקן את־שרשה במקום עליון,
לעשות נחת רוח ליוצרנו ולעשות רצון בוראנו, ויהי נעם אדני אלהינו עלינו,
ומעשה ידינו כוננה עלינו, ומעשה ידינו כוננהו:

יהוה צבאות עמנו, משגב־לנו אלהי יעקב סלה: יהוה צבאות,
אשרי אדם בטח בך: יהוה הושיעה, המלך יענגנו ביום־
קראנו:

החזן אומר חצי קדיש:

יתגדל ויתקדש שמה רבא, (אמן) בעלמא די ברא כרעותה, וימליך מלכותה,
ויצמח פרגנה, ויקרב משיחה. (אמן) בתיכון וביומיון ובחיי
דכל־בית־ישראל, בעגלא ובזמן קריב, ואמרו אמן. (אמן) באומרו 'הא שמה רבא' כיון:
יהי' שימחה זכר עמלק ואז יהיה השם שלם והכסא שלם 'הא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמאי
יתברך, וישתבח, ויתפאר, ויתרומם, ויתנשא, ויתהדר, ויתעלה, ויתנהל,

שמה דקדשא בריך הוא. (אמן) לעלא מן-כל-ברכתא, שירתא, תשבחתא
ונחמתא, דאמירן בעלמא, ואמרו אמן. (אמן)

והוא רחום יכפר עון ולא ישחית ^{לא יקלה את עמו} ויהרבה להשיב אפו,
ולא יעיר כל-חמתו ^{לא יעורר כעסו כלל}: יהוה הושיעה, ^{ואי המלך יענגו תיכף}
ביום-קראנו:

ק"ש וברכותיה

ואומר הרוזן: ברכו את-יהוה המברך:

ועונים הקהל וחזור הרוזן: ברוך יהוה המברך לעולם ועד:

לאחר שענה ברוך ה' וכו' אין להפסיק בדיבור כלל.

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם, אשר בדברו
מעריב ערבים ברכתא ^{בזווי מחשיך את האור לעת ערב}, פותח שערים
בתבונה ^{פותח שערי שמים להוציא המאורות ובכך מתגלית חכמתו העצומה בתנהגת העולם}, משנה עתים ^{משנה בין הערב לבקר ולצהרים} ומחליף
את-הזמנים ^{מיום ללילה ומלילה ליום}, ומסדר את-הכוכבים במשמרותיהם
ברקיע פרצונו, בורא יומם ולילה, גולל ^{מסיר} אור מפני
חשך וחשך מפני אור, המעביר יום ומביא לילה,
ומבדיל בין יום ובין לילה. יהוה צבאות שמו. ברוך
אתה יהוה, המעריב ערבים:

אהבת עולם בית-ישראל עמך אהבת, ^{בכך שתורה ומצות}
חקים ^{מצות שאין טעמים ידוע} ומשפטים ^{דינים שטעמים ידוע} אותנו למדת. על
כן יהוה אלהינו, בשכבנו ובקומנו נשיח בחקיקה,
ונשמח ונעלו בדברי תלמוד תורתך ומצותיך וחקותיך
לעולם ועד, כי הם חיינו ^{דברי התורה הם הנותנים לנו חיים} וארך ימינו ^{סבת ארך ימינו},

וּבָהֶם נִהְיָה ^{נחשב ונדבר} יוֹמָם וּלְיָלָה. וְאַהֲבַתְךָ לֹא תִסּוּר מִמֶּנּוּ
לְעוֹלָמִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אוֹהֵב אֶת-עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

יש לכוון לקיים שתי מצוות: קריאת שמע של ערב, וגם לקיים את המצווה לחשוב על כך שה' אחד.

מי שלא כיוון במשמעות הפסוק הראשון - לא יצא ידי חובה וצריך לחזור ולומר אותו. כי זה יסוד האמונה שלנו.

יכסה עיניו ביד ימין. כי צריך לכסות כל דבר שעלול להפריע לנו להתרכז

ישתדל לא לבלוע מילים. כדי לכבד את הקריאה של שמע

אדם צריך לומר מעט בקול את קריאת שמע שלו, ולא רק לחשוב על המילים. כדי שתהיה קריאת שמע שלו רצינית.

שִׁמְעַי יִשְׂרָאֵל ^{קבל והבן עם ישראל} יְהוָה ^{הוא} אֱלֹהֵינוּ ^{מלכנו ומנהיגנו המשיגים עלינו בהשגחה פרטית} יְהוָה ^{אחד} ^{מלך ושליט יחיד}

בלחש: בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלָכוּתוֹ ^{מבקר שם כבודו [יהוה] ומברכת מלכותו} לְעוֹלָם וָעֶד ^{ולא יפסקו לעולם}

וְאַהֲבַתְךָ אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ, בְּכָל-^{לְבָבְךָ} ^{הריני מקבל עלי מ"ע של אהבת ה'}

וּבְכָל-נַפְשְׁךָ ^{אפילו ירצו לנטלה} וּבְכָל-מְאֹדְךָ ^{במדה מרובה מאד מאד}

וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה, אֲשֶׁר אֲנִי מְצִוֶּה הַיּוֹם ^(יפסיק מעט)

עָלַי-^{לְבָבְךָ} ^{מסבכים וחקוקים בלבך תמיד} וְשִׁנַּנְתָּם לְבִנְיָךְ ^{פרשם היטב תמיד לתלמידך} וּדְבַרְתָּ ^{בעיקר}

בָּם, בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתְּךָ בְּדֶרֶךְ וּבְשֹׁכְבְּךָ וּבְקוּמְךָ

בְּכָל-הַיּוֹמִים: וּקְשַׁרְתָּם לְאוֹת עַל-יָדְךָ ^{ואת דברי תורה הללו הנח על ירך לסימן שאתה עבד ה'} וְהָיוּ

לְטַטַּפּת בֵּין עֵינֶיךָ ^{תניחם כתכשיט בראשך: להורות היותך עבד ה'} וּכְתַבְתָּם עַל-מְזוֹזוֹת בֵּיתְךָ

וּבְשַׁעְרֶיךָ ^{למען תזכרם בביתך ובציאתך}

וְהָיָה אִם-שָׁמַעַתְּ שִׁמְעוּ אֶל-מִצְוֹתַי ^{הריני מקבל עלי ועל מצוות הנזכרים בפרשה}

אֲשֶׁר אֲנִי מְצִוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם ^(יפסיק מעט)

לְאַהֲבָה אֶת-יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם ^(יבטא היטב את העין) וּלְעֲבֹדוֹ, בְּכָל-

«לִבְבְּכֶם וּבְכָל-נַפְשְׁכֶם שֶׁתַּעֲשׂוּ מִצּוֹתַי בְּאַהֲבָה: וְנָתַתִּי מִטֶּר-אַרְצְכֶם

בְּעֵתוֹ ^{בזמנו} יוֹרֶה וּמִלְקוֹשׁ ^{גשם ראשון ואחרון} וְאִסַּפְתִּי דָגָךְ ^{תאסוף תבואה בשפוע רב}

וּתִירֹשֶׁךָ וַיִּצְהַרְךָ ^{עניים ליון וזיתים לשמן} וְנָתַתִּי עֵשֶׂב ^{ואצמיה} בִּדְךָ לְבַהֲמֹתֶךָ,

וְאָכַלְתָּ ^{מתבואתך} וּשְׂבַעְתָּ: ^{אך} הַשְּׁמָרוּ לָכֶם פֶּן-יִפְתָּה לִבְבְּכֶם

וְסִרְתֶּם ^{שמוא מרוב הטובה ירחב לבכם} וְעַבַּדְתֶּם ^{אלהים} אֲחֵרִים,

וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם: ^(יאמר בלחש, אך ישמיע לאזניו) וַחֲרָה ^(יפסיק מעט) אֶף-יְהוָה

בְּכֶם, וְעָצַר אֶת-הַשָּׁמַיִם ^{מִן הָעֲבִיבִים, וְהָרוּחוֹת} וְלֹא-יִהְיֶה מִטֶּר, וְהָאֲדָמָה

לֹא תִתֵּן אֶת-יְבוּלָהּ ^{לא תצמיח את תבואתה} וְאֲבַדְתֶּם ^{מַהֲרָה} מֵעַל

הָאָרֶץ ^{א"י} הַטֹּבָה אֲשֶׁר יְהוָה נָתַן לָכֶם: ^(עד כאן בלחש) וּשְׁמַתֶּם

אֶת-דְּבַרִּי אֱלֹהֵי ^{על} לִבְבְּכֶם ^{להתבונן בהם תמיד} וְעַל-נַפְשְׁכֶם ^{לקיימם ברצון},

וּקְשַׁרְתֶּם ^{אתם} לְאוֹת עַל-יְדֵיכֶם ^{לסימן ולעדות שאתם עבדי ה'} וְהָיוּ לְטוֹטֶפֶת

בֵּין עֵינֵיכֶם ^{כחששו בראשכם לחרות היוצתם עבדי ה'} וְלִמְדֹתֶם ^{אתם} אֶת-בְּנֵיכֶם, לְדַבֵּר

בָּם, בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבִלְכֹתְךָ בְּדֶרֶךְ וּבִשְׁכֹכְךָ וּבְקוֹמְךָ

וּכְתַבְתֶּם עַל-מְזוֹזוֹת בֵּיתְךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ: ^{בכל הזמנים והמוצבים} לְמַעַן

יִרְבּוּ יְמֵיכֶם וַיְמֵי בְנֵיכֶם, ^{שתאריכו לשבת על האדמה} אֲשֶׁר ^(יבטא חוטב את העין)

נִשְׁבַּע ^{יהוה} לְאַבְתִּיכֶם לֵאמֹר, פִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל-

הָאָרֶץ ^{לא תאבדו ממנה כל ימי קיום השמים הפרושים על הארץ}

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם ^{פרטיו המצוה} וַעֲשׂוּ לָהֶם צִיצִת ^{על המצוה}

עַל-פְּנֵי אַרְבַּע פִּיּוֹת ^{בגדיהם לדרתם} וְנָתַנּוּ עַל-צִיצִת

הַכֹּהֵן ^{שישנו בפתיל התלוי על הכנף גם} פֶּתִיל תְּכֵלֶת ^{פתיל מצמר צבוע בצבע תכלת} וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִת,

וְרֵאִיתֶם ^{והבטתם} אֹתוֹ, וְיִזְכְּרֶתֶם ^{בציצית} אֶת־כָּל־מִצְוֹת יְהוָה
וַעֲשִׂיתֶם ^{אל תלכו אחר תאוות לבכם למינות} אֹתָם, וְלֹא־תִתּוּרוּ אַחֲרֵי לְבַבְכֶם
וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם ^{ראות עינים לזנות}, אֲשֶׁר־אַתֶּם זִנִּים ^{נוטים לבגוד בה'} «אֲחֲרֵיהֶם:
לִמְעַן תִּזְכְּרוּ ^{הביטו בו כדי שתזכרו שאתם עבדי'} וַעֲשִׂיתֶם ^א אֶת־כָּל־מִצְוֹתַי,
וְהֵייתֶם קְדוֹשִׁים ^{בזכות קיום המצוות} לֵאלֹהֵיכֶם: ^(וכן לקיים מצוה לזכור יצ"מ) אֲנִי יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם, אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לִהְיוֹת
לְכֶם לֵאלֹהִים ^{על מנת שתקבלו על מלכותי}, אֲנִי יְהוָה לֵאלֹהֵיכֶם: אָמֵן.

יוהר לסיים "אני ה' אלהיכם אמת" עם הש"ץ ביחד ומלת אמת יאמר אותה עם הקהל בקול רם (גם הש"ץ יאמר אותה בלחש), ואחר כך ישתוק וישמע משה"ץ כשחוזר לומר "ה' אלהיכם אמת" ויבין לצאת ידי חובה באמירתו. ואם לא הספיק לגמור עם הש"ץ או שהוא מתפלל ביחיד, אז אחרי שגומר "אני ה' אלהיכם אמת" יחזור לומר "ה' אלהיכם אמת", כדי להשלים מנין רמ"ח תיבות של ק"ש כמנין איבריו של האדם:

וְחֹזֵר הַש"ץ: יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם ^{הוא} אָמֵן ^{המצויות היחידה}

וְאַמּוֹנָה כָּל־זֹאת ^{נאמן עלי כל הראייה בק"ש} וְקִים ^{קיים ומאמת בלבנו} עֲלֵינוּ, כִּי הוּא
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֵין זֹולָתוֹ ^{ולכן ודאי קיים דבריו} וְאַנְחֵנוּ
יִשְׂרָאֵל עַמּוֹ, ^{הוא האל} הַפּוֹדֵנוּ מִיַּד מְלָכִים ^{מפרעה ומסיתיו וכו'}, הַגָּאֲלֵנוּ
מִלְכּוֹ מִכָּף כָּל־עָרִיצִים ^{גוים אכזרים}, הָאֵל הַנִּפְרָע לָנוּ מִצְרֵינוּ
הַמְשַׁלֵּם גְּמוּלָה ^{הנוקם משונאיו} לְכָל־אוֹיְבֵי נַפְשֵׁנוּ, הַשֵּׁם אֲשֶׁר
נַפְשֵׁנוּ בְּחַיִּים, וְלֹא נָתַן לָמוֹט ^{לפל} רַגְלָנוּ, הַמְדְרִיכֵנוּ עַל
בְּמוֹת אוֹיְבֵינוּ ^{מדריך אותנו איר לצאת גם את החזק הגדול, ה'במות', של אויבנו}, וַיֵּרָם קִרְנָנוּ עַל כָּל־
שׁוֹנְאֵינוּ, ^{יציר במחשבתו כאלו הוציא אותנו ממצרים עכשיו, ויתן הודאה בשמחה עצומה מאד להש"ת על זה (יסוה"ע)} הָאֵל הָעֹשֶׂה לָנוּ [סִיסִים
ו]נִקְמָה בַּפֶּרֶעַה ^{על ששעבד אותנו}, בְּאוֹתוֹת וּבְמוֹפְתִים בְּאֶדְמַת בְּנֵי
חָם ^{בארץ מצרים}. הַמַּכָּה בְּעֶבְרָתוֹ כָּל־בְּכוֹרֵי מִצְרַיִם, וַיּוֹצִיא
אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם לְחֵרוֹת עוֹלָם ^{בקבלתם את התורה}, הַמַּעֲבִיר

בְּנֵינוּ בֵּין גְּזָרֵי יָם־סוּף, וְאֶת רוֹדְפֵיהֶם וְאֶת שׁוֹנְאֵיהֶם
 בְּתַהוֹמוֹת הַיָּם ^{בעמקי} טַבַּע. וְאֵל רְאוּ בָנִים אֶת־גְּבוּרָתוֹ, וּמִיד ^{ומיד} שִׁבְחוּ
 וְהוֹדוּ לְשִׁמּוֹ, וּמַלְכוּתוֹ – בְּרָצוֹן קָבְלוּ עֲלֵיהֶם. מֹשֶׁה
 וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל ^{לך} לָךְ עָנוּ שִׁירָה בְּשִׂמְחָה רַבָּה, וְאָמְרוּ כָּלֶם:
 מִי־כַמְכָּה בְּאֵלֶם יְהוָה ^{אין מי שישווה לך} מִי כַמְכָּה נֶאֱדָר בְּקֶדֶשׁ
 נֹרָא תַהֲלֵת, עֲשֵׂה פֶלֶא: מַלְכוּתְךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ ^{אין אדיר}
 רְאוּ בְּנֵיךְ עַל־הָיִם ^{כשהפדדת} וְאֵל יַחַד כָּלֶם הוֹדוּ וְהִמְלִיכוּ
 וְאָמְרוּ: יְהוָה ^{אֵל} מֶלֶךְ לְעוֹלָם וָעֶד ^{לנצח}: וְנֶאֱמַר: כִּי פָדָה
 יְהוָה אֶת־יַעֲקֹב ^{עם}, וּגְאָלוֹ מִיַּד חֹזֶק מִמֶּנּוּ: בְּרוּךְ אַתָּה
 יְהוָה, עַל שֶׁגָּאֵל יִשְׂרָאֵל ^{ממצרים}:

הַשְׁכִּיבֵנוּ אֲבִינוּ לְשָׁלוֹם ^{ונישן בשלום}, וְהַעֲמִידֵנוּ מַלְכֵנוּ
 לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם, וּפְרֹשׁ ^{וסוכך} עָלֵינוּ ^{ותגן}
 סֶפֶת שְׁלוֹמְךָ ^{לשומרונו}, וְתַקֵּנֵנוּ ^{הכשר} מַלְכֵנוּ בַּעֲצָה טוֹבָה
 מַלְפָּנֶיךָ, וְהוֹשִׁיעֵנוּ מִהֲרָה לְמַעַן שִׁמְךָ ^{בזכות מוֹדֵת}, וְהִגֵּן ^{חסדך}
 בַּעֲדֵנוּ, וְהִסֵּר מֵעָלֵינוּ מִכַּת אוֹיֵב, דְּבַר, חֶרֶב, חֶלֶל,
 צָרָה, רָעָה, רָעָב, וּגְזוֹן ^{עצבו} וּמִשְׁחִית ^{הלב} וּמִגִּפָּת. שְׁבֹר וְהִסֵּר
 הַשָּׁטָן ^{היצה"ר} מַלְפָּנֵינוּ ^[המונענו מלהתקרב לעבודתך] וּמֵאַחֲרֵינוּ ^[הגוררנו אחר מעבודתך], וּבִצֵּל
 כְּנַפֶּיךָ ^[תחת הנהגת רחמך] תַּסְתִּירֵנוּ ^{מחפגעים}, וְשִׁמְר צֵאתֵנוּ ^{לדרך} וּבוֹאֵנוּ
 לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם ^{מעֲתָה וְעַד עוֹלָם}. כִּי אֵל שׁוֹמְרֵנוּ
 וּמִצִּילֵנוּ אַתָּה מִכָּל־דְּבָר ^{רָע} וּמִפֶּחַד ^{המציב ב} לִילָה. בְּרוּךְ
 אַתָּה יְהוָה, שׁוֹמֵר אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל ^{כן יהיה} לְעַד. אָמֵן ^{ויתקיים}.

החזן אומר חצי קדיש:

יְתַגְדֵּל וַיְתַקְדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא, בְּעֶלְמָא דִּי בְרָא כְרַעוּתָהּ, וַיְמַלִּיךְ מַלְכוּתָהּ, וַיַּצְמַח פְּרָקְנָהּ, וַיִּקְרַב מְשִׁיחָהּ. (אמן) בְּחַיִּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי

דְּכָל-בֵּית-יִשְׂרָאֵל, בְּעֶגְלָא וּבְזֶמֶן קָרִיב, וְאִמְרוּ אָמֵן. (אמן) יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא וְלְעָלְמֵי עָלְמָא יְהֵר שִׁמְחָה זָכַר עֲמֹלָק וְזֵא יְהִיה שֵׁם שְׁלָם וְרוֹכְסָא שְׁלָם יְתַבְרַךְ, וַיִּשְׁתַּבַּח, וַיְתַפָּאֵר, וַיְתַרְוֶם, וַיְתַנַּשֵּׂא, וַיְתַהַדֵּר, וַיְתַעֲלֶה, וַיְתַהַלֵּל, שְׁמֵהּ דְּקֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. (אמן) לְעֵלָא מִן-כָּל-בְּרַכְתָּא, שִׁירְתָּא, תִּשְׁבַּחְתָּא וְנַחֲמָתָא, דְּאִמְרִין בְּעֶלְמָא, וְאִמְרוּ אָמֵן. (אמן)

נוהגים לפסוע שלושה צעדים לאחור ושלושה קדימה לקראת התפילה. כדי לבטא את הרצון להתקרב לה'.

מתפללים עמידה לכיוון ירושלים. שהיא המקום בו בחר ה' למקום השכינה.

מתפללים עמידה ברגליים צמודות וישרות. ממש כמו מלאכים.

תפילת עמידה צריכה להיאמר בלחש. כי זו תפילה פנימית מאוד. ובכל זאת להשתדל לשמוע את המילים שמוציא מפיו.

תפלת שמונה עשרה

אֲדֹנָי, שְׁפַתִּי תִפְתָּח, וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתְךָ:

מאד חשוב לכוון בברכה הראשונה של העמידה, לפחות עד "מגן אברהם". כי זו הברכה הפותחת את התפילה.

כורעים גב וראש ב'ברוך אתה', ונוקפים חזרה בשם ה'. כי שם ה' צריך להיאמר בכבוד.

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, (א) אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, מקור הדברה שהשגיח על אבותינו ונבחר בהם לחלקו

אֱלֹהֵי אֲבֹרָהם שהשגיח על אברהם אבינו [אשר יסוד עבודתו היה במדת החסד]

וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב שהשגיח על יעקב [אשר יסוד עבודתו מדת האמת] **הָאֵל הַגָּדוֹל** שהשגיח על יצחק [אשר יסוד עבודתו מדת גבוהה - דין] במדת חסד



אחרי שפגשתי כל הרבה אנשים היום, פגשתי כל כך הרבה מצבים בהם הייתי, אני מסיים את היום במפגש עם ה'. הנוכחות שלי מולו, ושלו מולי, תלווה אותי אל עבר הלילה, ותהיה כמו הזכרון האחרון, המעודד יום שלם של מפגשים.

הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא ^{מַעֲזֵר יְרֵאת הַרְמוֹמוֹת} אֵל עֲלִיּוֹן ^{לְמַשְׁיָם קִדְשׁוֹ וְלִרְאִים מַעֲשֵׂי הַנִּפְלְאוֹת} גּוֹמֵל

חֲסִדִּים טוֹבִים, קוֹנֵה הַכֹּל ^{בּוֹרֵא הַכֹּל}, וְזוֹכֵר חֲסִדֵי אֲבוֹת ^{בְּכָל יוֹם מִתְחַדֵּשׁ}

וּמֵבִיא גּוֹאֵל לְבְנֵי בְנֵיהֶם ^{זוֹכֵר לָנוּ וּלְטוֹבָתָנוּ} « וּבְזִכְרוֹת חֲסִדֵי הָאֲבוֹת » ^{יִשְׁלַח הַמְּשִׁיחַ לְצִאֲצֵאֵיהֶם} לְמַעַן

שְׁמוֹ ^{שֶׁעָבוֹר שֶׁתִּתְגַּלֶּה} בְּאַהֲבָה ^{בְּזִכְרוֹת אֱהָבוֹ} ^{אֶתֶּם}

בְּעִשְׂיָת: זָכְרֵנוּ לְחַיִּים, מְלַךְ חַפֵּץ בְּחַיִּים ^{רוֹצֵה שְׂבוֹי} אֲדָם יְחִיד ^{אֶתֶּם}, כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר חַיִּים, לְמַעַנְךָ ^{לְמַעַן וּמַשְׁיָח לְעַבְדְּךָ}

אֱלֹהִים חַיִּים.

אם לא אמר "זכרנו" ונוכר לפני שאמר "ה'" חוזר, ואם אחר "ה'" אינו חוזר.

מְלַךְ עוֹזֵר ^{לְעֹמֵד} וּמוֹשִׁיעַ ^{אוֹתָנוּ בְּכָל} וּמַגֵּן ^{עֲלֵינוּ}. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ

מַגֵּן אֲבֹרָה ^{שְׁמִירַת וְהַצֵּלָה} ^{אֲבֹרָה וּבְזִכְרוֹת אֶתֶּם מִנֵּן עֲלֵינוּ}

אַתָּה גְּבוּר לְעוֹלָם אֲדָנִי ^{אַתָּה לְבָדָךְ בַּעַל} מְחַיֶּה מֵתִים אַתָּה ^{כֹּחַ וְגִבּוֹרָה נְצִיחִים}

רַב ^{לְבָדָךְ} לְהוֹשִׁיעַ,

מְוִרֵד הַטֵּל.

אם אמר משיב הרוח חוזר לאתה גיבור ואם נזכר אחרי שחתם מחיה המתים חוזר לראש.

בַּחוּרָף אוֹמֵר: מְשִׁיב הַרוּחַ ^{מַעֲשֵׂב אֶת הַרוּחַ} וּמְוִרֵד הַטֵּל.

אם אמר מוריד הטל ונוכר לפני שחתם מחיה המתים חוזר למשיב הרוח. ואם חתם מחיה המתים אינו חוזר.

מְכַלְכֵּל חַיִּים בַּחֲסֵד ^{עוֹשֶׂה אֶתֶּנוּ} מְחַיֶּה מֵתִים ^{חֲסִדִּים גְּדוֹלִים} בְּרַחֲמִים ^{לְעֵתִיד לְבָא}

רַבִּים, סוֹמֵךְ נוֹפְלִים, וְרוֹפֵא חוֹלִים, וּמַתִּיר אֲסוּרִים,

וּמְקַיֵּם אַמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עֶפֶר ^{מְקוֹם נֶאֱמָנוֹת הַבְּטָחוֹ} ^{לְחַיִּוֹת הַמֵּתִים}. מִי כְמוֹךְ בַּעַל

גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמֶה-לָךְ ^{אֵין גְּבוּר כְּמוֹךְ} ^{כִּי אַתָּה הוּא מְקוֹד וּמַשְׁפִּיעַ כָּל הַגְּבוּרוֹת}, מְלַךְ יִמִּית וּמְחַיֶּה

וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה ^{בְּתַחֲתֵית הַמֵּתִים}

בְּעִשְׂיָת אוֹמְרִים:

מִי כְמוֹךְ אֵב הֶרְחֵמְנוּ זָכֵר יְצוּרֵינוּ ^{בְּעֵת הַדִּין} בְּרַחֲמִים לְחַיִּים.

ואם לא אמר, ולא נזכר עד שאמר שם ה' בברכה, אינו חוזר.

וְנֶאֱמַן אֶתָּה שְׁתִּקּוּיִם
הַבְּטַחְתָּן לְהַחֲיוֹת מֵתִים. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָהוָה, מְחַיֶּה
הַמֵּתִים:

אֶתָּה קָדוֹשׁ אֲנַחְנוּ לֹא יְכוּלִים לְהַבִּין מִי וְמַה אַתָּה
וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ לֹא נוֹכַל לְהַבִּין אֶת
גִּדְּלֵי מַעֲשֵׂיֶיךָ וּפְעֻלֹתֶיךָ, וְקָדוֹשִׁים
בְּכָל-יּוֹם יְהַלְלוּךָ סֵלָה. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָהוָה,
יֵשׁוּעַ לְיִשְׂרָאֵל
וְהַמְּלָאכִים
הָאֵל הַקָּדוֹשׁ שֶׁקָּדַשְׁתָּ לְמַעֲלָה:
מִכָּל הַקָּדְשוֹת

בעשיית אומרים: הַמְּלִיךְ הַקָּדוֹשׁ. ואם שכח ולא נזכר תוך כדי דיבור חוזר לראש.
מכאן ועד ברכת 'שומע תפילה', בכל ברכה מותר ואפילו רצוי להוסיף בקשה אישית באותו נושא
של הברכה.

אַתָּה חוֹנֵן לְאָדָם דַּעַת אֲתָה נוֹתֵן דַּעַת בְּמוֹתָנָה
חֵינִם לְכָל אָדָם בַּעַת יְצִירָתוֹ, וּמַלְמִיד לְאָנוּשׁ
בִּינָה.

במוצאי שבת ומוצאי יו"ט אומר אתה חוננתנו. ואם שכח והזכיר כבר שם ה' של חתימת הברכה
אינו חוזר.

אַתָּה חוֹנֵנֵתָנוּ יְיָהוָה אֱלֹהֵינוּ מִדַּע דַּעַת וְהַשְׁכַּל, אַתָּה אֲמַרְתָּ בְּחִזְקָתְךָ לְהַבְדִּיל בֵּין
קָדֹשׁ לְחָל וּבֵין אֹר לְחֹשֶׁךְ וּבֵין יִשְׂרָאֵל לְעַמִּים, וּבֵין יוֹם הַשְּׁבִיעִי
לְשֵׁשֶׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה. כְּשֶׁם שֶׁהַבְּדִלְתָּנוּ יְיָהוָה אֱלֹהֵינוּ מִעַמֵּי הָאֲרָצוֹת וּמִמְשַׁפְּחוֹת
הָאֲדָמָה, כֵּךְ פָּדָנוּ וְהִצִּילָנוּ מִשָּׁטָן רָע וּמִפְּגַע מִקְרָה רָע, וּמִכָּל-גְּזֵרוֹת קָשׁוֹת וְרָעוֹת
הַמִּתְגַּשְּׁוֹת הַמִּתְעוֹרָרוֹת לְבָא בְּעוֹלָם.

וְחַנּוּנוּ מֵאֲתָךְ חֻכְמָה לְהַבִּין מֵאֲחֵרִים בִּינָה לְהַבִּין דְּבַר מוֹדֵר כֹּחַ
וְדַעַת הַהִבְדָּלָה. בְּרוּךְ אַתָּה
יְיָהוָה, חוֹנֵן הַדַּעַת:

13 הברכות הבאות הן ברכות של בקשה. כעת בלילה, אחרי שסיימתי את היום, אני אולי יודע
יותר טוב מה אני רוצה, מה אני צריך, בשביל להמשיך הלאה. וזה הזמן לבקש אותם, לקראת
היום הבא.



הַשִּׁיבֵנוּ אֲבִינוּ לְתוֹרָתְךָ, ^{תחזיר אותנו} וְקַרְבֵּנוּ מִלִּפְנֵי

לַעֲבוּדָתְךָ, ^{סיענו לקים מצותיך ולעבודך בלב שלם} וְהַחְזִירֵנוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה

לִפְנֶיךָ ^{שנחזור לעשות מעשים טובים בעיניך}

יש נוהגים להוסיף בקשה זו:

יְהִי רְצוֹן מִלִּפְנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתַּחֲתוֹר חֲתִירָה מִתַּחַת כֶּסֶּא כְבוֹדְךָ, וְתִקְבֹּל בְּתִשׁוּבָה אֶת (פב"פ), כִּי יִמְיֶנְךָ (יְהוָה) פְּשׁוּטָה לְקַבֵּל שְׂבִיִּים.

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, הַרוֹצֶה בְּתִשׁוּבָה:

סִלַּח לָנוּ אֲבִינוּ כִּי חָטֵאנוּ, ^{בשוגג} מַחֲלֵנוּ ^{לנו} מִלִּפְנֵי כִּי

פָּשַׁעְנוּ, ^{במוד} כִּי אֵל טוֹב וְסִלַּח ^{לחוטאים} אַתָּה. בְּרוּךְ

אַתָּה יְהוָה, חַנוּן ^{רחמן} הַמֵּרַבֶּה ^{פעמים רבות} לִסְלַח:

רְאֵה־נָא בְּעֵינֵינוּ ^{צרותינו ומוכאבינו} וְרִיבָה רִיבֵנוּ, ^{עם שונאנו} וּמַהֵר לְגַאֲלָנוּ

גְּאֻלָּה שְׁלֵמָה לְמַעַן שְׁמֶךָ ^{המחלל בגוים}, כִּי אֵל גּוֹאֵל חֲזָק

אַתָּה. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, גּוֹאֵל יִשְׂרָאֵל ^{מושיע אותנו בכל יום ויום}:

רַפָּאנוּ יְהוָה ^{אתה ה' ולא בני אדם} וְנִרְפָּא ^{רפואה שלמה} הוֹשִׁיעֵנוּ וְנוֹשְׁעָה ^{ישועה אמתית},

כִּי תַחֲלֵתְנוּ אַתָּה ^{כי אתה תפארתנו} וְהַעֲלֵה אֲרוֹכָה וּמִרְפָּא

לְכָל־תַּחֲלוּאֵינוּ ^{שלח החלטה ורפוי משלם לכל מחלותינו בין הקשים ובין הקלים}, וּלְכָל־מַכְאוּבֵינוּ,

וּלְכָל־מַכּוֹתֵינוּ ^{לכל מכות הגוף ותחלואי הנפש},

יש נוהגים להוסיף בקשה זו:

יְהִי רְצוֹן מִלִּפְנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתִּרְפָּאֵנִי רְפוּאָה שְׁלֵמָה, רְפוּאת הַנֶּפֶשׁ וּרְפוּאת הַגּוּף, כִּדִּי שְׂאֵהִיָּה חֲזָק בְּבִרְיאוֹת גּוּף וְנִשְׁמָה, לְקִיָּים תוֹרָתְךָ הַקְּדוּשָׁה.

כִּי אֵל רוֹפֵא רַחֲמָן וְנֶאֱמָן ^{אמיתי ומסור} אַתָּה. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה,

רוֹפֵא חוֹלֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

אם טעה ואמר בָּרַךְ עָלַי בְּקִיץ ונוצר קודם שחתם חוזר לראש הברכה, ואם אחר שאמר ברוך אתה ה', קודם שסיים הברכה, יאמר למדני חקך ויחזור לתחילת הברכה, ואם נזכר אחר שסיים לחתום מברך השנים וכן כשנוזר בברכות שלאחר כן, חוזר לברכנו וממשיך משם על הסדר, ואם נזכר אחר שאמר יהיו לרצון וגו' האחרון חוזר לראש, וכל זה גם כשמוספק תוך ל' יום מופסק אם אמר כהונן או לא.

בְּרַכְנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ ^{שנצליח} **בְּכָל־מַעֲשֵׂה יְדֵינוּ, וּבְרַךְ**

שְׁנַתְנוּ בְּטָלְי רָצוֹן ^{ברך שנה זו בטל שנתן ברצונך הטוב} **בְּרַכָּה וּנְדָבָה**

וּתְהִי אַחֲרֶיהָ ^{בשפע ובמנות חנים} **חַיִּים וְשָׁבַע וְשָׁלוֹם, כְּשָׁנִים**

הַטּוֹבוֹת לְבָרָכָה ^{כשנים המושפעות בטובה שקיזי מברכות} **כִּי אֵל טוֹב וּמַטִּיב אֶתְּה**

וּמְבָרֵךְ הַשָּׁנִים. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מְבָרֵךְ הַשָּׁנִים ^{בשפע טובה: ובִּרְכָה}

אם טעה ואמר בְּרַכְנוּ בימות הגשמים וסיים הברכה, אם נזכר קודם שהתחיל תקע אומר שם ותן טל ומטר לברכה, אם נזכר אחר שהתחיל תקע יתפלל כדרכו ויאמר בשומע תפלה ותן טל ומטר לברכה. ואם נזכר אחר שאמר ברוך אתה ה' קודם שסיים שומע תפלה, יאמר למדני חקך, ויאמר: ותן טל ומטר לברכה כי אתה שומע תפלת כל פה וכו'. ואם נזכר אחר שסיים שומע תפלה קודם שהתחיל רצה יאמר שם ותן טל ומטר לברכה. ואם נזכר אחר רצה חוזר מברך עָלֵינוּ ונוצר על הסדר. ואם לא נזכר אלא עד לאחר שאמר יהיו לרצון האחרון אפילו עדיין לא עקר רגליו צריך לחזור לראש התפלה.

בְּרַךְ עָלֵינוּ יְהוָה ^{ברך עבדך יאחזקתי} **אֱלֹהֵינוּ אֶת־הַשָּׁנָה הַזֹּאת**

וְאֶת־כָּל־מִינֵי תְבוּאָתָה לְטוֹבָה ^{בגשמים ופרנסה טובה ונצליח בה}

וְתֵן טַל וּמָטָר לְבָרָכָה עַל כָּל־פְּנֵי הָאָדָמָה ^{ברך את כל סוגי היבול והברכה תהיה לתועלת}

וְרוּיָה פְּנֵי תֵּבֵל ^{בכל הארץ} **וְשָׁבַע** ^{השביעה השביעה} **אֶת־הָעוֹלָם כָּלֹ**

מְטוֹבָךְ, וּמִלֵּא יְדֵינוּ ^{השפיע עלינו} **מְבָרְכוֹתֶיךָ וּמַעֲשֶׂיךָ מִתְּנוֹת יְדֶיךָ.**

שְׁמֵרָה וְהַצִּילָה שָׁנָה זוֹ מִכָּל־דֶּבֶר ^{מכל פגע, הטבע} **« רַע » וּמִכָּל־מִינֵי**

מִשְׁחִית ^{אֶרֶב וכו'} **, וּמִכָּל־מִינֵי פְרָעָנוֹת** ^{פגע אדם} **, וַעֲשֵׂה לָהּ תִקְוָה**

טוֹבָה ^{התגשמות הצפיה לטובה} **וְאַחֲרֶיהָ** ^{ושסופה} **שָׁלוֹם, חוּס וְרַחֵם עָלֶיהָ וְעַל־**

כָּל־תְּבוּאָתָה וּפְרוֹתֶיהָ, וּבְרַכָּה בְּגִשְׁמֵי רָצוֹן ^{ברך שנה זו בגשמים שנתן ברצונך הטוב}

בְּרַכָּה וּנְדָבָה ^{בשפע ובמנות חנים} **וּתְהִי אַחֲרֶיהָ** ^{סופה} **חַיִּים וְשָׁבַע**

ושלום, כשנים הטובות לברכה, ^{כשנים המושפעות בטובה שקיו מבורכות} כי אל טוב ומטיב אתה ומברך השנים. ברוך אתה יהוה, מברך השנים:

תקע בשופר גדול לחרותנו, ושא נס לקבץ גליותינו ^{תשלים לקבץ את כל עם ישראל לארץ ישראל} וקבצנו יחד מארבע כנפות הארץ ^{מד' קצוות העולם} לארצנו.

יש נוהגים להוסיף בקשה זו במיוחד בימי השובבי"ם ובימי שישי ובעשי"ת: יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שכל-טפה וטפה שיצאה ממני לבטלה, בין באנס בין ברצון, בין בשוגג בין במזיד, בין ער, בין ישן, בין על ידי, בין על ידי אחרים, שלא במקום מצוה, עשה למען שמך הגדול היוצא מפסוק חיל בלע ויקאנו, שתחזירה למקומה במקום הקדש.

ברוך אתה יהוה, מקבץ נדחי עמו ישראל ^{אסף פזורי ישראל המפורדים ומפורדים בגולה}:

השיבה שופטינו כבראשונה ^{החזר את מנהיגו [המנהיג] שלם שבט המלוכה} ויועצינו

כבתחלה ^{והשב את חכמנו שקיו יוצאים לנו את הדרך בעצות ה'} והסר ממנו יגון

ואנחה ^{הנגמים לנו על ידי שאין משפט צדק} ומלך עלינו מהרה אתה יהוה לבדה,

בחסד וברחמים, בצדק ^{לפנים משרת הדין לצדיקים} ובמשפט ^{כפי שורת הדין לרשעים}. ברוך

אתה יהוה, מלך אוהב צדקה ומשפט:

בעשי"ת חותמים: המלך המשפט.

ואם נזכר אחר קדי דיבור חוזר לברכת השיבה, ואם סיים העמידה, יחזור לראש בתנאי של נדבה.

למינים ^{לכופרים} ולמלשינים ^{למלכות} אל תהי תקוה

וכל-הנדים ^{שלא יצליחו במזמרתם הרעה להטות את ה' וגם לא תהיה להם תקווה לעוה"ב} פרגע

יאבדו ^{כל הפושעים והחוטאים יאבדו בן רגע} וכל-אויבך ^(סמאל) וכל-שונאיך ^(לילית)

מהרה יפרתו ^{כל אויבי ושונאי עמך יכלו במהרה} ומלכות הרשעה ^{הנזרת נגד הדין} מהרה תעקר

וּתְשִׁיבֵר ^{שלא יתגאו עוד להרשיע} וּתְכַלֵּם וּתְכַנִּיעַם ^{השפל גאותם} בְּמַהְרָה בְּיָמֵינוּ
 בְּרוּךְ אַתָּה יְיָהוָה, שׁוֹבֵר אוֹיְבִים וּמַכְנִיעַ זֵדִים ^{שנזכה לראות מופלתם}

(י"ג: מִיָּמִינִים):

עַל הַצְדִּיקִים ^{על רדפי הצדק והמתנגדים בד"ר ישר} וְעַל-הַחֲסִידִים ^{הנוהגים לפנים משורת הדין} וְעַל-
 שְׂאֵרֵית עַמְּךָ בֵּית-יִשְׂרָאֵל ^{על יראי ה' ובעלי התשובה} וְעַל זְקִנֵּיהֶם ^{על חקמיהם}
 וְעַל-פְּלִיטַת בֵּית-סוֹפְרֵיהֶם וְעַל-גְּרֵי-הַצֶּדֶק ^{גרי האמות} וְעַל-יָנוּ,
 יִהְיוּ יַעֲזֹרוּ נָא רַחֲמֶיךָ יְיָהוָה אֱלֹהֵינוּ, וְתֵן שָׂכָר טוֹב לְכָל-
 הַבּוֹטְחִים בְּשִׁמְךָ בְּאַמֶּת ^{בבטחון אמתו ושלם ולא מן השפה ולחץ}, וְשִׁים חֶלְקֵנוּ עִמָּהֶם
 וְלַעֲזֹלָם לֹא נִבּוֹשׁ ^{שנזכה בוטחים בשמך באמת כמותם}, כִּי-בְךָ בִטְחָנוּ
 וְעַל חֶסֶדְךָ הַגָּדוֹל בְּאַמֶּת ^{שתיב עמנו} בְּרוּךְ אַתָּה
 יְיָהוָה, מְשַׁעַן וּמַבְטָח לַצְדִּיקִים:

תִּשְׁכַּן ^{תשרה שכינתך} בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ ^{כאשר הבטחת ע"י נביאך},
 וְכַסֵּא דָוִד עַבְדְּךָ מַהְרָה בְּתוֹכָהּ תָּכִין ^{ומלכות דוד תכונן בה במהרה},
 וּבְנֵה אוֹתָהּ בְּנֵין עוֹלָם בְּמַהְרָה בְּיָמֵינוּ ^{נבחי שנזכה לראותה בבנייה} • (מנוח ירושלים)
 בְּרוּךְ אַתָּה יְיָהוָה, בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַיִם:

אֶת-צִמְח דָּוִד עַבְדְּךָ מַהְרָה תַצְמִיחַ ^{תגדל ממשלתו ושלטונו של מלך המשיח} וְקִרְנוֹ
 תָרוּם בִּישׁוּעָתְךָ ^{יתרומם חוזקו ותוקפו ע"י ישועתך עמנו}, יִכּוֹן לַצִּפּוֹת לִישׁוּעָה בְּאַמֶּת, וְגַם יִכּוֹן לַצִּפּוֹת לִישׁוּעָה
 כִּי לִישׁוּעָתְךָ קוִיָנוּ [וְצַפִּינוּ] כָּל-הַיּוֹם. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָהוָה,
 מַצְמִיחַ קֶרֶן יִשׁוּעָה ^{מצמיח לדוד חזק ותקף הישועה}:

שְׁמַע קוֹלֵנוּ יְיָהוָה אֱלֹהֵינוּ ^{ה' קבל תפלתנו אף אם לא כיונו כראוי}, אֲב הִרְחַמְנוּ [חַוֵּס
 וְ]רַחֵם עָלֵינוּ, וְקַבֵּל בְּרַחֲמִים ^{לפנים משורת הדין} וּבְרָצוֹן ^[שתרצה בנו ונקננו בחביבות]

את"ת תפלתנו, כי אל שומע תפלות ותחנונים אתה

שרי אתה תמיד שומע לתפלות ולתחנות [בקשה לחסד חיים בלי חשבון]

כאן מותר להוסיף ולבקש בקשות שונות, אישיות ולאומיות. שמע קולנו זו ברכה שאוספת את כלל הבקשות שלנו.

כתב החיד"א (מורה באצבע ג' אות קכו): בשמע קולנו בכל תפלות חול יתודה, וכה יאמר:

מודים אנחנו לפניך, בבלשת פנים בחרפה וכלמה, שחטאנו עוינו ופשענו לפניך, ועברנו על מצות דאורייתא ודרבנן, והרע בעיניך עשינו, והרי אנחנו מתחרטים חרטה גמורה ואנחנו שבים בתשובה. ויהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שתזכנו לשוב בתשובה שלמה ותמחל ותסלח ותכפר לנו חטאתינו עונותינו ופשעינו, ותמלא כל השמות שפגמנו בהם, ותוציא לאור כל ניצוצות הקדשה אשר נתפזרו על ידינו, וישוב הכל לאיתנו הראשון. ותזכנו לקיים כל מצותיך, ולעסוק בתורתך לשמחה. ותצילנו מיצר הרע, ותפרנסנו פרנסה טובה, בהתר ונחת ורוח לעבודתך.

וביום שאין בו תחנה יאמר:

יהי רצון מלפניך, יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שתזכנו לעסוק בתורה לשמה ובמצוות ובגמילות חסדים. ויהיו כל מעשינו לשם שמים. ותזכנו להשלים תקון נפשנו ורוחנו ונשמתנו בגלגול זה. ותפרנסנו פרנסה טובה, בהתר ונחת וברוח.

ומלפניך מלפנו – ריקם אל-תשיבנו

אל תחזיר בקשתנו בלא כלום, גם אם אין לנו מספיק זכויות

חננו ועינו ושמע תפלתנו. (בט"ב אומרים כאן ענו, לעיל בעמ' 94) **כי אתה**

שומע תפלת כל-פה שריו אתה מקבל תפלת כל אדם אף אם אינו ראוי.

תפלה המקבל תמיד תפילותיו

רצה יהוה אלהינו בעמך ישראל יהיו עמך רצויים לפניך שלא יסאסו מחמת מעשיהם

שעה ופנה לקבל תפלתם ברצון אפילו שאינה בשלמות הקנה

ואשי ישראל ואת הקרבנות שיקריבו לפניך

תקבל ברצון יהיו לנחת רוח לפניך בזכות אהבתך לעמך

ישראל עמך.

בראש־חודש ובחול־המועד אומרים: יעלה ויבוא, ואם שכח ונזכר אחר שאמר "ברוך אתה ה'" של המחזיר שכינתו לציון, יאמר "למדני חקך", ויחזור לרצה ויאמר יעלה ויבוא. ואם נזכר קודם שאמר תיבת מודים, יאמר יעלה ויבוא שם. ואם התחיל מודים, ועוד לא הגיע לפסוק יהיו לרצון האחרון, חזור לרצה. ואם סיים פסוק יהיו לרצון האחרון, חזור לראש, חוץ מערבית של ליל ראש־חודש שאינו חוזר כלל (וגם לא יאמר אז למדני חקך כדי לחזור).

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, יַעֲלֶה ^{זכרנו} וַיָּבֹא ^{השמיטה} וַיִּגְיַע וַיִּרְאֶה ^{לפניו} וַיִּרְצֶה ^{ותקבל} בְּרַצְנוֹ
וַיִּשְׁמַע ^{ברצונו} וַיִּפְקֵד וַיִּזְכֹּר וַיִּזְכְּנוּ וַיִּזְכְּרוּ ^{טעם} אֲבוֹתֵינוּ, זְכוֹנוֹ יְרוּשָׁלַיִם
עִירָךְ ^{אך שהוא אומר להיות בתפארתה} וְזָכוֹנוֹ מְשִׁיחַ בֶּן־דָּוִד עֲבָדְךָ, וְזָכוֹנוֹ כָּל־עַמְּךָ בֵּית־יִשְׂרָאֵל
לְפָנֶיךָ, לְפִלִּיטָה ^{לפניה}, לְטוֹבָה, לְחֵן, לְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים, לְחַיִּים טוֹבִים
וּלְשָׁלוֹם, בְּיוֹם

בראש־חודש: ראש חודש הזה,

בחול־המועד פסח: חג המצות הזה, ביום מקרא קדש הזה,

בחול־המועד סוכות: חג הסוכות הזה, ביום מקרא קדש הזה,

לְרַחֵם בּוֹ עָלֵינוּ וּלְהוֹשִׁיעֵנוּ. זָכְרָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בּוֹ ^{יום זה} לְטוֹבָה, וּפְקָדְנוּ בּוֹ
לְבִרְכָה, וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים טוֹבִים, בְּדַבַּר יְשׁוּעָה וּרְחֻמִּים. חוּס וְחַנּוּנוֹ וְחַמְלָה
וּרְחֻם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ, כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ, כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אַתָּה.

וְאַתָּה – בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, תַּחֲפֹץ בָּנוּ וְתִרְצָנוּ ^{תרצה בנו, תחבב אותנו},
וְתַחֲזִינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוֹבֶךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים ^{זכנו לראות בעינינו בחזרת שכינתך לירושלים בזכות רחמך אף ללא זכיתנו}.

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, הַמַּחְזִיר שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׂאֵתָהּ הוּא יְהוָה [»] אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד, צוּרֵנוּ צוּר חַיֵּינוּ וּמָגֵן
יִשְׁעֵנוּ אַתָּה הוּא, לְדֹר וָדֹר נִוְדָה לָךְ ^{על הטובות} וְנִסְפָּר תְּהִלָּתְךָ,

וואו. עבר יום שלם. פעמיים בקשתי מה' שצריך - גם בשחרית וגם במנחה. קיבלתי הרבה דברים כל היום. אין ספק, שלקראת סיומו של יום, הגיע הזמן לומר תודה על הכל... אלה שלוש הברכות הבאות בעמידה.



עַל-חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בִּידֶךָ, ^{על קיומנו הננו, בידך בכל רגע} וְעַל נַשְׁמוֹתֵינוּ ^{שאתה מוחזיר לנו} הַפְּקוּדוֹת לָךְ, ^{המופקדות בידך, בעת השקף} וְעַל-נַפְּסֶיךָ ^{על הנסים הגלויים} שֶׁבְּכָל-יוֹם עֲמָנוּ, וְעַל נַפְּלֹאוֹתֶיךָ ^{הנסתרות} וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל-עֵת, ^{ונודה לך} עָרַב וּבִקֵּר וַצְהָרִים. הַטּוֹב ^{אתה הוא הטוב האמיתי והמושלם} – כִּי-לֹא-כָּלּוּ רַחֲמֶיךָ, ^{לא פסקו מעולם רחמיו, גם אם קלקה זכות אבות} הַמְּרַחֵם ^{אתה הוא הרחמן האמיתי} – כִּי-לֹא תָמוּ חֲסֶדֶיךָ ^{לא פסקו מעולם טובותיך}, כִּי מַעֲוֹלָם קִינּוּ לָךְ ^{שהרי תמיד קיונו לעונתך ותמיד הושעתנו}

בחנוכה ובפורים אומרים כאן: "על הנסים". ואם לא אמרו וזכרו לפני שאמר: "ברוך אתה ה'" - חזור. ואם אמר "ה'" - אינו חוזר:

עַל הַנְּסִים, וְעַל מַשְׁכַּן הַפְּרָקָן ^{ההגלה והפדיון}, וְעַל הַגְּבוּרוֹת, וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת, וְעַל הַנְּפִלְאוֹת, וְעַל הַנְּחֻמוֹת ^{הישועות} שֶׁעָשִׂיתָ לְאַבּוֹתֵינוּ בַּיָּמִים הָאֵלֶּם בְּזֶמֶן הַזֶּה.

לחנוכה:

בַּיָּמִים מִתְּתִיבָה בֶן יוֹחָנָן כְּהֵן גָּדוֹל ^{ממספחת חשמונאי ובניו, כשעמדה מלכות יון} הִרְשָׁעָה עַל עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל, לְשַׁכְּחֵם תּוֹרָתְךָ וּלְהַעֲבִירֵם ^{מחקי רצונך} «מַחְקֵי רָצוֹנְךָ וְאַתָּה, בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, עֲמַדְתָּ לָהֶם ^{לעזרה} בְּעַת צָרָתָם, רַבַּת אֶת-רִיבָם דָּגַת בָּיִם אֶת-דֵּינָם ^{מלחמתם של ישראל, בגוים את-דינם של ישראל}, נִקְמַת אֶת-נִקְמָתָם, מִסֶּרַת גְּבוּרִים בְּיַד חֲלָשִׁים, וְרַבִּים בְּיַד מַעֲשִׂים, וְרִשְׁעִים בְּיַד צְדִיקִים, וְטַמְאִים בְּיַד טְהוֹרִים, וְזָדִים ^{לציון} בְּיַד עוֹסְקֵי תּוֹרָתְךָ. לָךְ עָשִׂיתָ שֵׁם גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ בְּעוֹלָמְךָ ^{ע"י נסך}, וְלַעֲמָךְ יִשְׂרָאֵל עָשִׂיתָ תְּשׁוּעָה גְּדוֹלָה וּפְרָקָן כְּחַיִּים הַזֶּה. וְאַחֲרֵי כֵךְ בָּאוּ בְּנֶיךָ לְדָבִיר בֵּיתְךָ, וּפְנוּ אֶת-הַיִּכְלָךְ ^{מפסלים}, וְטָהְרוּ אֶת-מִקְדָּשְׁךָ ^{מטוהא}, וְהִדְלִיקוּ נֵרוֹת בַּחֲצוֹת קֹדֶשְׁךָ, וְקָבְעוּ שְׁמוֹנֵת יָמִי חֲנֻכָּה אֵלָיו בְּהִלָּל וּבְהוֹדָאָה. וְעָשִׂיתָ עִמָּהֶם נְסִים וְנִפְלְאוֹת, וְנוֹדָה לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל סֵלָה.

לפורים:

בַּיָּמִים מְרַדְּכִי וְאַסְתֵּר בְּשׁוֹשֵׁן הַבִּירָה, כְּשֶׁעֲמַד עֲלֵיהֶם ^{על אבותינו} הָמָן הִרְשָׁע, בְּקִשׁ לְהַשְׁמִיד הַגּוֹיִם לְהַרְגָם ^{הגוים הגדולים ולאבד [שלא יקביו] הנסות} אֶת-כָּל-הַיְּהוּדִים, מִנְּעֵר וְעַד יָקָן, טַף וְנָשִׁים, בְּיוֹם אֶחָד, בְּשִׁלְשָׁה עָשָׂר לְחֹדֶשׁ ^{שנים} "שָׁנִים עָשָׂר הוּא חֹדֶשׁ

אָדֶר, וְאֶחָד וְשִׁלְלָם לְבוֹז. וְאַתָּה, בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, הַפְּרַת בִּטְלָה אֶת־עֲצָתוֹ, וְקִלְקַלְתָּ אֶת־מַחֲשַׁבְתּוֹ עַל מַרְדִּי, וְהִשְׁבוֹתָ לוֹ גְּמוּלוֹ בְּרָאוּשׁוֹ, וְתִלּוּ אוֹתוֹ וְאֶת־בְּנָיו עַל הָעֵץ שֶׁהֵיוּ, וְעָשִׂיתָ עִמָּהֶם נִסִּים וְנִפְלְאוֹת, וְנוֹדָה לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל סֶלָה לְנֶפֶשׁ.

וְעַל כָּלֶם ^{על כל הנסים שאתה עושה עמו} יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא ^{בפי כל הבריות} תְּמִיד, שִׁמְךָ מְלִכְנוּ לְעוֹלָם וָעֶד, וְכָל־הַחַיִּים יִדְוֹךְ סֶלָה ^{כל בני א יודוך לנצח}.

בעשייתך: וכתוב לחיים טובים כל־בני בריתך.

ואם לא אמר ונוכר לפני שאמר: "ברוך אתה ה'" של ברכת "הטוב שמך" - חוזר. ואם לא נזכר עד לאחר שאמר שם ה' אינו חוזר.

וַיִּהְיֶה לָנוּ וַיְבָרְכֵנוּ אֶת־שִׁמְךָ הַגָּדוֹל בְּאַמֶּת ^{בכל לבבם ובכל נפשם}, לְעוֹלָם לְנֶפֶשׁ, כִּי טוֹב ^{הוא שטוב [הנהגתך ומידתך]}, הָאֵל יִשְׁוּעָתֵנוּ וְעֲזָרָתֵנוּ סֶלָה ^{תמיד},

הָאֵל הַטּוֹב. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַיּוֹה (ה'), הַטּוֹב שִׁמְךָ ^{אתה המוקד לכל הטוב האמיתי בבריאה} וְלֶךְ נָאָה לְהוֹדוֹת ^{ולכן רק לך ראוי ונכון להודות}:

שֵׁים ^{השפע לנו משימך} שְׁלוֹם, טוֹבָה וּבִרְכָּה, חַיִּים, חֵן וְחֶסֶד, [צְדָקָה] וְרַחֲמִים, עָלֵינוּ ^{על הקהל שכאן} וְעַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל

עֲמֶךָ ^{בכל מקום שהם}, וּבִרְכָנוּ אֲבִינוּ כָּלֵנוּ כְּאַחַד ^{בשווה} בְּאוֹר פָּנֶיךָ, כִּי בְּאוֹר פָּנֶיךָ ^{שהיה במועד מותך תורה} נָתַתָּ לָנוּ יְיָ הַיּוֹה אֱלֹהֵינוּ, תוֹרָה

וְחַיִּים, אֱהָבָה וְחֶסֶד, צְדָקָה וְרַחֲמִים, בְּרָכָה וְשְׁלוֹם, וְטוֹב ^{וזם תמידית תורה לברכה} «» בְּעֵינֶיךָ לְבִרְכָנוּ וּלְבָרַךְ אֶת־כָּל־עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרַב עֹז וְשְׁלוֹם.

בעשרת ימייתשובה מוסיפים:

וּבְסֶפֶר חַיִּים בְּרָכָה וְשְׁלוֹם וּפְרִינְסָה טוֹבָה וִישׁוּעָה וְנַחֲמָה וְגִזְרוֹת טוֹבוֹת, נִזְכָּר וְנִכְתָּב לְפָנֶיךָ, אֲנַחְנוּ וְכָל־עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל, לְחַיִּים טוֹבִים וְשְׁלוֹם.

ואם לא אמר, ונוכר לאחר שהזכיר שם ה' בחתימת הברכה - אינו חוזר.

פרוך אתה יהוה, המברך את-עמו ישראל בשלום

אמן: <sup>[בכלי המוזיקה
כל הנכנסות]</sup>

יהי לרצון <sup>יתקבלי נא
לנות רוח</sup> אמרי-פי, והגיון ^{מחשבות} לבי לפניך, יהוה צורי וגאלי <sup>מו:
הציה</sup>:

אלהי, נצור לשוני מרע, ושפתותי מדבר מרמה, ולמקללי נפשי

תדם <sup>תחיש בקרבי,
בשפלות</sup>, ונפשי כעפר ^{ואז} פתח לבי <sup>לחבין
ולחשכל</sup>

בתורתך, ואחרי מצותיך תרדף נפשי לעשותם, וכל-הקמים עלי לרעה,

מהרה הפר עצתם וקלקל מחשבותם. <sup>הרגיל לומר "עשה למען וכו"
בכונה זוכה ומקבל פני שכינה</sup> עשה למען

שמוך <sup>המחלל
בגוים</sup>, עשה למען מינך <sup>מדת
רחמיה</sup>, עשה למען תורתך, עשה למען

קדשתך ^{המקלות}. למען יחלצון ידידיך <sup>ינצלו ישראל
מצרתם</sup>, לכן הושיעה מינך <sup>במדת
חסדך</sup>

וענני:

סגולה שלא ישכח שמו ליום הדין: יאמר קודם "יהיו לרצון" פסוק מתנ"ך המתחיל באות הראשונה של שמו, ומסתיים באות האחרונה של שמו, או פסוק שעשמו מופיע בו.

יהי לרצון <sup>יתקבלי נא
לנות רוח</sup> אמרי-פי, והגיון ^{מחשבות} לבי לפניך, יהוה צורי וגאלי <sup>מו:
הציה</sup>:

כורעים ופוסעים שלושה צעדים אחורה. כי פרידה ממלך צריכה להיות מכובדת.

חוזרים למקום התפילה לקדושה. כי הקדושה זה המושך של העמידה מול ה'.

אם יש מאחוריו אדם שטרם סיים עמידה, ואם יקח שלושה צעדים יכנס לשני מטר ממנו, ימתין עד שיסיים, ולא יפסע. כדי לא להכנס לטווח השכינה שלו.



נצור לשוני מרע

רגע לפני סיום העמידה שלי מול ה' בתפילה, אני מבקש שהוא יעזור לי בדבר אחד נוסף: שלא אדבר על אחרים רע.

אנחנו יודעים שאחרי התפילה אנחנו 'חוזרים לחיים'. ובחיים האלו יהיו לי מפגשים עם חברים, עם אנשים אחרים. אני רוצה להישאר עם עין טובה, בטהרה כפי שהייתי בתפילה, ועל כן אני מבקש בקשה אחרונה לפני החזרה לחיים - לראות ולדבר טוב על כל מי שסביבי.

עֲשֵׂה שָׁלוֹם (בעשי"ת אומר: הַשָּׁלוֹם) בְּמִרוֹמָיו ^{בעליונים}, הוּא בְּרַחֲמָיו
יַעֲשֵׂה יִשְׁכּוֹן שָׁלוֹם ^{גם} עֲלֵינוּ, וְעַל כָּל-עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל,
וְאָמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתִּבְנֶה בֵּית-
הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, וְתֵן חֻלְקָנוּ שְׂנוּכָה ^{במלויים} בְּתוֹרָתְךָ, כִּי
לַעֲשׂוֹת חֻקֵּי רָצוֹנְךָ וּלְעַבְדְּךָ בְּלִבָּב שָׁלֵם.

אחרי התפלה אומרים:

יְהִי שֵׁם יְהוָה מְבֹרָךְ, מַעֲתָה וְעַד-עוֹלָם: מִמְּזֻרַח-שֶׁמֶשׁ עַד-מְבֹאוֹ,
מִהָלָל שֵׁם יְהוָה: רֵם עַל כָּל-גּוֹיִם יְהוָה, עַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ:
יְהוָה אֲדֹנָינוּ, מָה-אֲדִיר שְׁמֶךָ בְּכָל-הָאָרֶץ:

ואומר החזן קדיש תתקבל לקמן בעמ' 197

לְמוֹצָאֵי שַׁבָּת

מתפללים ערבית כמו בחול ומוסיפים אתה חוננתנו בברכת חזון הדעת ואחרי שמו"ע אומר חצי
קדיש ואח"כ ממושיכים "שובה" וכו', ועל פי הסוד צריך לומר "ויהי נועם" בכל מוצאי שבת
ואפילו אם חל יום-טוב באותו שבוע.

יְתַגַּדֵּל וְיִתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא, (אמן) בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא כְּרַעוּתָהּ, וְיִמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ,
וְיַצְמַח פְּרָקְנָהּ, וְיִקְרַב מְשִׁיחָהּ. (אמן) בְּחֵיכּוֹן וּבְיוֹמֵיכּוֹן וּבְחֵי
דְּכָל-בֵּית-יִשְׂרָאֵל, בְּעֶגְלָא וּבְזֶמֶן קָרִיב, וְאָמְרוּ אָמֵן. (אמן) באומרו 'יהא שמה רבא יכוין:
'יה"ר שימחה זכר עמלק ואז יהיה השם שלם והכסא שלם. יהא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבֹרָךְ לְעַלְמֵי וּלְעַלְמֵי עֲלֵמָא
יְתַבְּרֵךְ, וְיִשְׁתַּבַּח, וְיִתְפָּאֵר, וְיִתְרומֵם, וְיִתְנַשֵּׂא, וְיִתְהַדָּר, וְיִתְעַלֶּה, וְיִתְהַלָּל,
שְׁמֵהּ דְּקֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. (אמן) לְעֵלָא מִן-כָּל-בְּרִכְתָּא, שִׁירְתָּא, תְּשַׁבַּחְתָּא
וְנַחֲמַתָּא, דְּאִמְרִין בְּעֶלְמָא, וְאָמְרוּ אָמֵן. (אמן)

לפני "שובה" יש נוהגים לומר בקשה זו:

הֲרִיגִי מִכִּין עֲצָמֵי לְקַבֵּל אוֹר תּוֹסַפֶּת קֹדֶשֶׁת שַׁבָּת לִימֵי הַחֹל, וְאֶתְקַדֵּשׁ בְּעֻזְתָּ
הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בִּימֵי הַחֹל מִקְדָּשֶׁת הַשַּׁבָּת, כְּמוֹ שֶׁצִּוְּנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּתוֹרָתוֹ

(בלחש): וּמִקְבְּלֵיךְ דִּין מִן־דִּין ^{נוטלים רשות זה מזה} וְאַמְרִין: קַדִּישׁ בְּשֵׁמִי מְרוֹמָא עֲלָהּ

בֵּית שְׂכִינְתָּהּ, קַדִּישׁ עַל־אַרְעָא עוֹבֵד גְּבוּרְתָּהּ, קַדִּישׁ לְעֵלָם

וּלְעֵלְמֵי עֲלַמְיָא ^{הוא} יְהוָה צְבָאוֹת, מַלְיָא כָּל־אַרְעָא זִיו יְקָרָהּ: (בְּקוּל):

וּתְשַׁאֲנִי רוּחַ טַמְקוּם עַמְדִּי, וְאַשְׁמַע אַחֲרֵי קוֹל רַעַשׁ גְּדוֹל שְׁאוּמִר: בְּרוּךְ

כְּבוֹד־יְהוָה מִמְּקוֹמוֹ: (בלחש): וְנִטְלַתְנִי רוּחָא, וּשְׁמַעִית בְּתַר־י אַחֲרֵי קָל

זֵיעַ שְׁגִיא רַעַשׁ גְּדוֹל דְּמִשְׁבַּחֵיךְ וְאַמְרִין: בְּרִיךְ יְקָרָא ^{כבוד} דִּיהוָה מֵאַתֵּר מִטְמָקוּם

בֵּית שְׂכִינְתָּהּ: (בְּקוּל): יְהוָה ^{לנצח} » יִמְלֹךְ לְעֵלָם וְעַד לְנֶצַח: (בלחש): יְהוָה מַלְכוּתָהּ

קָאִים קִיּוּת לְעֵלָם וּלְעֵלְמֵי עֲלַמְיָא ^{לנצח}: (בְּקוּל): יְהוָה אֱלֹהֵי אַבְרָהָם יִצְחָק

וְיִשְׂרָאֵל אֲבוֹתֵינוּ, שְׁמֶרָה־זֹאת לְעוֹלָם לְיִצְרַר מַחֲשָׁבוֹת לְבַב עַמְךָ,

וְהִכֵּן לְבַבָּם אֵלֶיךָ: וְהוּא רַחוּם יַכְפֹּר עוֹן וְלֹא־יִשְׁחִית, וְהִרְבֵּה לְהַשִּׁיב

אָפוֹ, וְלֹא־יַעִיר כָּל־חַמְתּוֹ: כִּי אַתָּה אֲדֹנֵי טוֹב וְסֹלַח ^{לחוטאים}, וְרַב־חֶסֶד

לְכָל־קְרָאִיךָ: צִדְקָתְךָ ^{היא} צֶדֶק לְעוֹלָם, וְתוֹרָתְךָ אֱמֶת: תַּתֵּן אֱמֶת

לְיַעֲקֹב, וְכֶסֶד לְאַבְרָהָם, אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְתְּיָנוּ מִיַּמֵּי קֶדֶם: בְּרוּךְ

אֲדֹנֵי ^{אשר} » יוֹם יוֹם יַעֲמֹס־לָנוּ ^{מטעין עליש} וְהוּא ^{שיפע טובה} הָאֵל יִשׁוּעַתָּנוּ סִלָּה לַעַד: יְהוָה

צְבָאוֹת עֲמָנוּ, מִשְׁגֵּב־לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סִלָּה ^{לעולם}: יְהוָה צְבָאוֹת, אֲשֶׁר־י

אָדָם בְּטַח בְּךָ: יְהוָה הוֹשִׁיעָה, הַמְּלֹךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם־קְרָאֵנוּ אֵלֵינוּ:

בְּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ שְׁבִרְאֵנוּ לְכְבוֹדוֹ, וְהִבְדִּילָנוּ מִן הַתּוֹעִים, וְנָתַן לָנוּ

תּוֹרַת אֱמֶת ^{תורה שבעתב}, וְחַיֵּי עוֹלָם ^{תורה שבעתפ} נָטַע בְּתוֹכֵנוּ. הוּא יַפְתַּח

לִבֵּנוּ בְּתוֹרָתוֹ, וְיִשִּׁים בְּלִבֵּנוּ אֱהָבָתוֹ וְיִרְאָתוֹ ^{יד} לַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ

וּלְעַבְדּוֹ בְּלִבָּב שָׁלֵם. לֹא נִיגַע לְרִיק ^{לחנים}, וְלֹא נִלְד לְבִהְלָה

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁנִּשְׁמַר ^{בנים שאינם קיימים תורמים לבהלה}

חֲקִיקֶךָ וּמִצְוֹתֶיךָ בְּעוֹלָם הָהָא, וּנְזַכֶּה וּנְחַיָּה וְנִירַשׁ טוֹבָה וּבִרְכָּה לְחַיֵּי

העולם הבא: למען יזמרך כבוד ולא ידם ^{נפשו לא תשתוק מלהלך (יפסיק מעט)}, יהוה אלהי לעולם אודך: יהוה חפץ למען צדקו, ^{ולכן} יגדיל תורה ויאדיר: ויבטחו בך יודעי שמך, כי לא-עזבת דורשיך יהוה: יהוה אדנינו, מה-אדיר שמך בכל-הארץ: חזקו ויאמץ לבבכם כל-המיוחדים ליהוה:

ואומר הש"ץ "קדיש תתקבל":

יתגדל ויתקדש שמה רבא, ^(אמן) בעלמא די ברא כרעותה, וימליך מלכותה, ויצמח פֿרקנה, ויקרב משיחה. ^(אמן) בתיכון וביומיכון ובחיי דכל-בית-ישראל, בעגלא ובזמן קריב, ואמרו אמן. ^(אמן) באומרו "הא שמה רבא" יכוין יה"ר שימחה זכר עמלק ואז יהיה השם שלם והכסא שלם. ^(אמן) והא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמא יתברך, וישתבח, ויתפאר, ויתרומם, ויתנשא, ויתהדר, ויתעלה, ויתהלל, שמה דקדשא בריך הוא. ^(אמן) לעלא מן-כל-ברכתא, שירתא, תשבחתא ונחמתא, דאמירן בעלמא, ואמרו אמן. ^(אמן)

תתקבל צלותנא ובעותנא עם צלותהון ובעותהון דכל-בית ישראל, קדם אבונא דבשמיא (וארעא), ואמרו אמן. ^(אמן)

יהא שלמא רבא מן שמיא, חיים ושבע וישועה ונחמה ושיזבא ורפואה וגאולה וסליחה וכפירה ורוח והצלח. לנו ולכל-עמו ישראל, ואמרו אמן. ^(אמן).
יפסע שלוש פסיעות ואומר:

עשה שלום במרומיו, הוא ברחמי יעשה שלום עלינו, ועל כל-עמו ישראל, ואמרו אמן. ^(אמן)

שיר למעלות, אשא עיני אל-ההרים, מאין יבא עזרי ^{סמי באה: ישועתי} ימעים ^{סאת} יהוה, עשה שמים וארץ: אלי-יתן למוט רגלי, אל-ינום ^{יתננמם} שמרך: ^כ הנה לא-ינום ולא יישן, שומר ישראל: יהוה שמרך, יהוה צלך ^{נגיד} עליך ^{סמיו} ימינך ^{קר} יומם השמש לא-יכבה ^{בחומי}, וירח ^{לא יקרה} בלילה: יהוה שמרך מכל-רע ^{פורעות ודוקים}, ישמר את-נפשך ^{שלא תמות בחולי}: יהוה ישמר-צאתך ^{לדרך} ובואך ^{סמנה}, מעתה ועד-עולם:

ואומרים קדיש יהא שלמא:

יְתַגַּדֵּל וְיִתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא, (אמן) בְּעֵלְמָא דִּי בְּרָא כְרַעוּתָהּ, וְיִמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ, וְיַצְמַח פְּרָקְנָהּ, וְיִקְרַב מְשִׁיחָהּ. (אמן) בְּתֵיכּוֹן וּבִיּוֹמֵיכּוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל-בֵּית-יִשְׂרָאֵל, בְּעֵגְלָא וּבִזְמַן קָרִיב, וְאִמְרוּ אָמֵן. (אמן) בְּאוֹמְרוּ 'יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא יְכוּיִן:
 יְהִי שִׁימְחָה זְכוֹר עֲמֹלֶךְ וְאִזְיָהוּ הַשֵּׁם שְׁלָם וְהַכְסָא שְׁלָם
 יְתַבְּרֵךְ, וְיִשְׁתַּבַּח, וְיִתְפָּאֵר, וְיִתְרוֹמֵם, וְיִתְנַשֵּׂא, וְיִתְהַדָּר, וְיִתְעַלֶּה, וְיִתְהַלָּל,
 שְׁמֵהּ דְּקֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. (אמן) לְעֵלָא מִן-כָּל-בְּרַכְתָּא, שִׁירְתָּא, תְּשַׁבְּחָתָא
 וְנַחֲמָתָא, דְּאִמְרִין בְּעֵלְמָא, וְאִמְרוּ אָמֵן. (אמן)

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא, חַיִּים וְשָׁבַע וְיִשׁוּעָה וְנַחֲמָה וְשִׁינְזָא וּרְפוּאָה וּגְאֻלָּה וְסְלִיחָה וְכַפָּרָה וְרוּחַ וְהַצְלָה. לָנוּ וּלְכָל-עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, וְאִמְרוּ אָמֵן. (אמן).

יפסע שלוש פסיעות ויאמר:

עֲשֵׂה שְׁלֹם בְּמִרוֹמָיו, הוּא בִּרְחֻמָּיו יַעֲשֶׂה שְׁלֹם עֲלֵינוּ, וְעַל כָּל-עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, וְאִמְרוּ אָמֵן. (אמן)

וְאִמְרוּ: בָּרְכוּ אֶת-יְהוָה הַמְּבָרֵךְ:

וְעוֹנִים הַקֹּהֵל: בְּרוּךְ יְהוָה הַמְּבָרֵךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

וְהוֹזֵר: בְּרוּךְ יְהוָה הַמְּבָרֵךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

עלינו לשבח



אני רגע לפני סיום שלוש התפילות היומיות. כל הכבוד לי! אני רוצה לזכור שאני לא אדם פרטי, ושאיני חלק מעם, חלק מתהליך שלם שבו גם לי יש תפקיד קטן לתקן את העולם. זה "אקורד הסיים" של כל תפילות היום: "לזכור שאנחנו מתקנים עולם במלכות ה', מלכות שדי".

תרגיל כוונה: כשאומר את המילים "לתקן עולם במלכות שדי" אחשוב:

אילו כוחות יש לי, איתם אני יכול לתקן עולם?

במה אני יכול לתרום לתקן את העולם?

מה יעזור לי לעשות את שליחותי בצורה טובה?

תפילה זו אומרים בעמידה, מפני שהיא מאד חשובה.

עֲלֵינוּ ^{מוטל} לִשְׁבַח לַאֲדוֹן הַכֹּל, לִתְת גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית
 לֹמֵד שְׁהַגְדָּה הָאֵל ^{על} שְׁלֹא עֲשָׂנוּ כְּגִוְיֵי הָאֲרָצוֹת, וְלֹא שְׁמָנוּ ^{רק ליוצר הבריאה}
 כְּמִשְׁפָּחוֹת הָאֲדָמָה ^{כמו שאר הנשים} שְׁלֹא שָׁם חָלְקָנוּ כְּהֵם וְגוֹרְלָנוּ כְּכָל- ^{אשר על האדמה}
 הַמוֹנֵם ^{שלעם ישראל יש משימה} שֵׁהֵם ^{מקודש שונה משאר העמים} « מִשְׁתַּחֲוִים לַהֶבֶל ^{עין [אבן]} וְרִיק ^[שמש] ^[גריס],
 וּמִתְפַּלְלִים אֶל אֵל ^{לא יושיע} « ^[למלאכים] ^[יפסיק מעט] וְאִנְחָנוּ מִשְׁתַּחֲוִים ^[כרע]
 לִפְנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, שֶׁהוּא נֹטֶה ^{כל גופו} פְּרוּשׁ
 שָׁמַיִם וְיוֹסֵד אָרֶץ, וּמוֹשֵׁב יָקָרוֹ ^{כבוד} בְּשָׁמַיִם ^{כבוד} « מִמַּעַל, וְשֹׁכֵנֵת עִזּוֹ
 בְּגִבְהֵי מְרוֹמִים. הוּא אֱלֹהֵינוּ וְאִין עוֹד אַחֵר ^{זולתו}, אִמֵּת מִלִּפְנֵי
 וְאִפְסֵי זוּלָתוֹ ^{ואין עוד מלבדו} « כִּפְתוּב ^{השכח [תקום] של הכל תלוי בו} בַּתּוֹרָה: וַיִּדְעַת הַיּוֹם ^{התבונן בבריאה}
 וְהִשְׁבֵּת אֶל- ^{ואז תחזיר} לִבְבָּךְ ^{הידיעה אל לבך}, כִּי יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים בְּשָׁמַיִם ^{התבונן בבריאה} « מִמַּעַל
 וְעַל-הָאָרֶץ מִתַּחַת, אִין עוֹד ^{פה} ^{מלבדו} :

עַל כֵּן ^{ולפי שאתה} « נִקְנָה לָךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְרֹאוֹת מְהֵרָה בַּתְּפֹאֶרֶת עֲנֹךְ ^{הוא אליהו}
 לְהַעֲבִיר גְּלוּלִים ^{בהתלות} « מִן הָאָרֶץ, וְהַאֲלִילִים ^{מחוק ושלטון}
 כְּרוֹת יִפְרֹתוֹן, לְתַקֵּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שְׁדֵי ^{שהעולם והיה מלא בטוב} « וְכָל-בְּנֵי בָשָׂר
 יִקְרָאוּ בְשִׁמְךָ, לְהַפְנוֹת ^{להשיב} אֲלֶיךָ כָּל-רְשָׁעֵי-אָרֶץ, יִפְרֹו וַיִּדְעוּ
 כָּל-יוֹשְׁבֵי תֵּבֵל כִּי לָךְ ^{רק לך} תִּכְרַע כָּל-בָּרָךְ, תִּשְׁבַּע כָּל- ^{ראי ש} « לְשׁוֹן.
 לִפְנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִכְרַעוּ וַיִּפְלוּ ^{על אפיהם}, וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ יִקָּר וַיִּתְּנוּ ^{אצבע} :

סיימנו שלוש תפילות היום.



עם כל מה שעשיתי, פעלתי, השתדלתי, התפללתי - עכשיו הגיע היום לסיומו.

נזכור שבין אם היום הסתיים כפי שחשבנו, ובין אם היום הסתיים בצורה אחרת, מחר יש יום חדש, צאגס חדש, הדמנויות חדשות, ואני יכול להמשיך את השליחות שלי מחר בצורה עוד יותר טובה, ובכך אני בעצמי אהיה עוד יותר טוב ועוד יותר טוב!

יכיר שהכבוד והחשיבות הם שלי, ויקבלו כלם את-על מלכותך, ותמלך עליהם מהרה לעולם ועד, כי המלכות שלך היא, ולעולמי עד תמלך בכבוד, כפתוב "בתורתך: יהוה" ימלך לעלם ועד: ונאמר: והיה יהוה למלך על-כל-הארץ, ביום ההוא יהיה יהוה אחד ושמו אחד: ובתורתך יהוה אלהינו כתוב לאמר: שמע ישראל, יהוה אלהינו יהוה אחד:

ספירת העומר

לשם יחוד קדשא בריך הוא ושכינתיה, בדחילו ורחימו, ורחימו ודחילו, ליחדא אותיות י' וה' באותיות ו' וה' ביחודא שלים בשם כל-ישראל. הנה אנחנו באים לקיים מצות ספירת העומר, לתקן את-שרשה במקום עליון, לעשות נחת רוח ליוצרינו ולעשות רצון בוראנו. יהי נעם אדני אלהינו עלינו, ומעשה ידינו כוננה עלינו, ומעשה ידינו כוננהו: יהוה יגמר בעדי, יהוה חסדך לעולם, מעשי ידיך אל-תך: אקרא לאלהים עליון, לאל גמר עלי: ונאמר: ואעבר עליך ואראך מתבוססת בדמך. ואמר לך בדמך חיי, ואמר לך בדמך חיי: ברכי בפשי את-יהוה, יהוה אלהי גדלת מאד, הוד והדר לבשת: עטה-אור כשלמה, נטה שמים כיריעה:

הש"ץ אומר: בראשית מורי ורבותי. והקהל עונים: שמים

פרוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו במצותיו

וצונו על ספירת העומר: היום...

עשה אותנו קדושים
דרך זה שנקיים מצותך

י"ט ארבעה ימים לעומר:

ימינך נצח שבחסד יאר ח

כ חמשה ימים לעומר:

תתיר הוד שבחסד פניו ו

כ"א ששה ימים לעומר:

צרורה יסוד שבחסד אתנו ו

ניסן ט"ו יום אחד לעומר:

אנא חסד שבחסד אלהים י

י"ז שני ימים לעומר:

בכח גבורה שבחסד יחנונו ש

י"ח שלשה ימים לעומר:

גדולת תפארת שבחסד ויברכנו מ

ל חַמְשָׁה עָשָׂר יוֹם לַעֲמֹר, שֶׁהֵם
שְׁנֵי שָׁבוּעוֹת וְיוֹם אֶחָד:

נא חסד שבתפארת עמים י

א אייר שִׁשָּׁה עָשָׂר יוֹם לַעֲמֹר, שֶׁהֵם
שְׁנֵי שָׁבוּעוֹת וּשְׁנֵי יָמִים:

גבור גבורה שבתפארת אלהים ם

ב שְׁבַעַה עָשָׂר יוֹם לַעֲמֹר, שֶׁהֵם
שְׁנֵי שָׁבוּעוֹת וּשְׁלֹשָׁה יָמִים:

דורשי תפארת שבתפארת יודוך כ

ג שְׁמוֹנֶה עָשָׂר יוֹם לַעֲמֹר, שֶׁהֵם
שְׁנֵי שָׁבוּעוֹת וְאַרְבָּעָה יָמִים:

יחודך נצח שבתפארת עמים י

ד תִּשְׁעָה עָשָׂר יוֹם לַעֲמֹר, שֶׁהֵם
שְׁנֵי שָׁבוּעוֹת וַחֲמִשָּׁה יָמִים:

כבבת הוד שבתפארת כלם ת

ה עֶשְׂרִים יוֹם לַעֲמֹר, שֶׁהֵם שְׁנֵי
שָׁבוּעוֹת וְשִׁשָּׁה יָמִים:

שמרם יסוד שבתפארת ישמחו ש

ו אֶחָד וְעֶשְׂרִים יוֹם לַעֲמֹר, שֶׁהֵם
שְׁלֹשָׁה שָׁבוּעוֹת:

נג"ד יכ"ש מלכות שבתפארת וירגנו פ

ז שְׁנַיִם וְעֶשְׂרִים יוֹם לַעֲמֹר, שֶׁהֵם
שְׁלֹשָׁה שָׁבוּעוֹת וְיוֹם אֶחָד:

ברכם חסד שבנצח לאמים ו

כ"ב שְׁבַעַה יָמִים לַעֲמֹר, שֶׁהֵם שָׁבוּעַ
אֶחָד:

אב"ג ית"ץ מלכות שבחסד סלה י

כ"ג שְׁמוֹנֶה יָמִים לַעֲמֹר, שֶׁהֵם
שָׁבוּעַ אֶחָד וְיוֹם אֶחָד:

קבל חסד שבגבורה לדעת ר

כ"ד תִּשְׁעָה יָמִים לַעֲמֹר, שֶׁהֵם
שָׁבוּעַ אֶחָד וּשְׁנֵי יָמִים:

רנת גבורה שבגבורה בארץ נ

כ"ה עֶשְׂרֶה יָמִים לַעֲמֹר, שֶׁהֵם שָׁבוּעַ
אֶחָד וּשְׁלֹשָׁה יָמִים:

עמך תפארת שבגבורה דרכך נ

כ"ו אֶחָד עָשָׂר יוֹם לַעֲמֹר, שֶׁהֵם
שָׁבוּעַ אֶחָד וְאַרְבָּעָה יָמִים:

שגבנו נצח שבגבורה בכל ו

כ"ז שְׁנַיִם עָשָׂר יוֹם לַעֲמֹר, שֶׁהֵם
שָׁבוּעַ אֶחָד וַחֲמִשָּׁה יָמִים:

טהרגו הוד שבגבורה גוים ל

כ"ח שְׁלֹשָׁה עָשָׂר יוֹם לַעֲמֹר, שֶׁהֵם
שָׁבוּעַ אֶחָד וְשִׁשָּׁה יָמִים:

נורא יסוד שבגבורה ישועתך א

כ"ט אַרְבָּעָה עָשָׂר יוֹם לַעֲמֹר, שֶׁהֵם
שְׁנֵי שָׁבוּעוֹת:

קר"ע שט"ן מלכות שבגבורה יודוך מ

ח שְׁלֹשָׁה וְעֶשְׂרִים יוֹם לַעֲמֹר, שֶׁהֵם
שְׁלֹשָׁה שָׁבוּעוֹת וּשְׁנֵי יָמִים:
ט הַרְגָה גְבוּרָה שֶׁבִּנְצַח כִּי ט
ט אַרְבָּעָה וְעֶשְׂרִים יוֹם לַעֲמֹר, שֶׁהֵם
שְׁלֹשָׁה שָׁבוּעוֹת וּשְׁלֹשָׁה יָמִים:
רחמי תפארת שֶׁבִּנְצַח תִּשְׁפּוּט ע
י חֲמִשָּׁה וְעֶשְׂרִים יוֹם לַעֲמֹר, שֶׁהֵם
שְׁלֹשָׁה שָׁבוּעוֹת וְאַרְבָּעָה יָמִים:
צדקתך נצח שֶׁבִּנְצַח עַמִּים מ
י"א שֵׁשֶׁה וְעֶשְׂרִים יוֹם לַעֲמֹר, שֶׁהֵם
שְׁלֹשָׁה שָׁבוּעוֹת וַחֲמִשָּׁה יָמִים:
תמיד הוד שֶׁבִּנְצַח מִישׁוּר י
י"ב שִׁבְעָה וְעֶשְׂרִים יוֹם לַעֲמֹר,
שֶׁהֵם שְׁלֹשָׁה שָׁבוּעוֹת וְשֵׁשֶׁה יָמִים:
גמלם יסוד שֶׁבִּנְצַח וְלֹאֲמִים ם
י"ג שְׁמוֹנֶה וְעֶשְׂרִים יוֹם לַעֲמֹר,
שֶׁהֵם אַרְבָּעָה שָׁבוּעוֹת:
בט"ר צת"ג מְלָכוֹת שֶׁבִּנְצַח בָּאֶרֶץ מ
י"ד תִּשְׁעָה וְעֶשְׂרִים יוֹם לַעֲמֹר,
שֶׁהֵם אַרְבָּעָה שָׁבוּעוֹת וְיוֹם אֶחָד:
חסין חסד שֶׁבִּהְיוֹת תִּנְחַם י
ט"ו שְׁלֹשִׁים יוֹם לַעֲמֹר, שֶׁהֵם
אַרְבָּעָה שָׁבוּעוֹת וּשְׁנֵי יָמִים:
קדוש גְבוּרָה שֶׁבִּהְיוֹת סֵלָה ש
ט"ז אֶחָד וּשְׁלֹשִׁים יוֹם לַעֲמֹר, שֶׁהֵם

אַרְבָּעָה שָׁבוּעוֹת וּשְׁלֹשָׁה יָמִים:
ברב תפארת שֶׁבִּהְיוֹת יוֹדוּךְ ו
י"ז שְׁנַיִם וּשְׁלֹשִׁים יוֹם לַעֲמֹר, שֶׁהֵם
אַרְבָּעָה שָׁבוּעוֹת וְאַרְבָּעָה יָמִים:
טובך נצח שֶׁבִּהְיוֹת עַמִּים ר
י"ח שְׁלֹשָׁה וּשְׁלֹשִׁים יוֹם לַעֲמֹר,
שֶׁהֵם אַרְבָּעָה שָׁבוּעוֹת וַחֲמִשָּׁה
יָמִים:
נהל הוד שֶׁבִּהְיוֹת אֱלֹהִים ו
י"ט אַרְבָּעָה וּשְׁלֹשִׁים יוֹם לַעֲמֹר,
שֶׁהֵם אַרְבָּעָה שָׁבוּעוֹת וְשֵׁשֶׁה יָמִים:
עדתך יסוד שֶׁבִּהְיוֹת יוֹדוּךְ ל
כ חֲמִשָּׁה וּשְׁלֹשִׁים יוֹם לַעֲמֹר, שֶׁהֵם
חֲמִשָּׁה שָׁבוּעוֹת:
חק"ב טנ"ע מְלָכוֹת שֶׁבִּהְיוֹת עַמִּים א
כ"א שֵׁשֶׁה וּשְׁלֹשִׁים יוֹם לַעֲמֹר,
שֶׁהֵם חֲמִשָּׁה שָׁבוּעוֹת וְיוֹם אֶחָד:
יחיד חסד שֶׁבִּיְסוּד כֹּלָם מ
כ"ב שִׁבְעָה וּשְׁלֹשִׁים יוֹם לַעֲמֹר,
שֶׁהֵם חֲמִשָּׁה שָׁבוּעוֹת וּשְׁנֵי יָמִים:
גאה גְבוּרָה שֶׁבִּיְסוּד אֶרֶץ י
כ"ג שְׁמוֹנֶה וּשְׁלֹשִׁים יוֹם לַעֲמֹר,
שֶׁהֵם חֲמִשָּׁה שָׁבוּעוֹת וּשְׁלֹשָׁה
יָמִים:
לעמך תפארת שֶׁבִּיְסוּד נִתְנָה ם

כ"ד תשעה ושלשים יום לעמר,
שָׁהֵם חֲמִשָּׁה שָׁבוּעוֹת וְאַרְבָּעָה
יָמִים:

פנה נצח שביסוד יכולה ב
כ"ה אַרְבָּעִים יום לעמר, שָׁהֵם
חֲמִשָּׁה שָׁבוּעוֹת וְחֲמִשָּׁה יָמִים:
זוכרי הוד שביסוד יברכנו א
כ"ו אֶחָד וְאַרְבָּעִים יום לעמר, שָׁהֵם
חֲמִשָּׁה שָׁבוּעוֹת וְשֵׁשֶׁה יָמִים:
קדושתך יסוד שביסוד אלהים ר
כ"ז שְׁנַיִם וְאַרְבָּעִים יום לעמר,
שָׁהֵם שֵׁשֶׁה שָׁבוּעוֹת:

יג"ל פז"ק מלכות שביסוד אלהינו ז
כ"ח שְׁלֹשָׁה וְאַרְבָּעִים יום לעמר,
שָׁהֵם שֵׁשֶׁה שָׁבוּעוֹת וְיוֹם אֶחָד:
שועתנו חסד שבמלכות יברכנו ת
כ"ט אַרְבָּעָה וְאַרְבָּעִים יום לעמר,

שָׁהֵם שֵׁשֶׁה שָׁבוּעוֹת וּשְׁנַיִ יָמִים:
קבל גבורה שבמלכות אלהים נ
א סיון חֲמִשָּׁה וְאַרְבָּעִים יום לעמר,
שָׁהֵם שֵׁשֶׁה שָׁבוּעוֹת וְשֹׁלֹשָׁה יָמִים:
ושמע תפארת שבמלכות וייראו ח
ב שֵׁשֶׁה וְאַרְבָּעִים יום לעמר, שָׁהֵם
שֵׁשֶׁה שָׁבוּעוֹת וְאַרְבָּעָה יָמִים:
צעקתנו נצח שבמלכות אותו ס
ג שִׁבְעָה וְאַרְבָּעִים יום לעמר, שָׁהֵם
שֵׁשֶׁה שָׁבוּעוֹת וְחֲמִשָּׁה יָמִים:
יודע הוד שבמלכות כל ס
ד שְׁמוֹנֶה וְאַרְבָּעִים יום לעמר,
שָׁהֵם שֵׁשֶׁה שָׁבוּעוֹת וְשֵׁשֶׁה יָמִים:
תעלומות יסוד שבמלכות אפסי ל
ה תשעה וְאַרְבָּעִים יום לעמר, שָׁהֵם
שִׁבְעָה שָׁבוּעוֹת:
שק"ו צי"ת מלכות שבמלכות ארץ ה

הַרְחַמֵּן הוּא יַחֲזִיר עֲבוֹדַת בֵּית הַמִּקְדָּשׁ לְמִקְוָה בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ.

אָמֵן אמת הדבר ויתקיים

לְמַנְצָח בְּנִגְיֹת, מִזְמוֹר שִׁיר: אֱלֹהִים יַחֲנֵנוּ וּיְבָרְכֵנוּ, יָאֵר פָּנָיו
אֶתָּנוּ סֵלָה: לְדַעַת בְּאַרְץ דְּרָכָךְ, בְּכָל־גּוֹיִם יִשְׁוּעָתְךָ:
יְדוּדָךְ עַמִּים, אֱלֹהִים, יְדוּדָךְ עַמִּים כָּלָם: יִשְׁמְחוּ וּיְרַנְּנוּ לְאַמִּים,
כִּי־תִשְׁפֹּט עַמִּים מִיִּשְׂרָאֵל, וְלְאַמִּים, בְּאַרְץ תִּנְחֵם סֵלָה: יְדוּדָךְ עַמִּים.

אלהים, יוֹדוּךָ עַמִּים כָּלָם: אֶרֶץ נִתְּנָה יְבוּלָהּ, יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים
אלהינו: יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים, וַיֵּדְאוּ אוֹתוֹ כָּל-אִפְסֵי-אֶרֶץ:

אָנָּה בְּכַח, גְּדֹלַת יְמִינְךָ, תִּתִּיר צָרוֹרָה: תתיר כמאסרה: האומה הלפודה בבלות:

קִבֵּל רֶנֶת תַּפְלֵת, עֲמֹךְ. שְׁגִבְנוּ רוֹמְכֵנוּ, טַהֲרֵנוּ הָאֵל הַנּוֹרָא: (קרא"ע שט"ן)

נָא גְבוּר, דּוֹרְשֵׁי הַמִּבְקָשִׁים יִחוּדְךָ, כְּבַבְתָּ עֵינֵי שְׂמֵרָם: (נגד יכ"ט)

בְּרַכְם טַהֲרֵם טוֹרֵהוּרִים רַעִים, רַחֲמֵי צִדְקָתְךָ, תַּמִּיד גַּמְלָם:

חֲסִין ה' הַחֹזֶק וְהַקְדוּשׁ, בְּרַב בְּטוֹל מִדַּת טוֹבְךָ, נִהַל רַחֲמֵי עֲדָתְךָ: (חק"ב ט"ט)

יְחִיד גָּאֹה הַמִּתְנַהֵּא, לַעֲמֹךְ פְּנֵה הַקֶּשֶׁב לַתַּפְלָתָם, שֶׁל זֹכְרֵי קִדְשָׁתְךָ: (יג"ל סד"ק)

שְׁוַעֲתֵנוּ תַּפְלָתֵנוּ קִבֵּל, וּשְׁמַע צַעֲקָתֵנוּ, יוֹדַע תַּעֲלוּמוֹת שְׂבֻלָּנוּ: (שק"ו צ"ה)

בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלָכוּתוֹ, לְעוֹלָם וָעֶד:

בְּרֵכַת הַלְבָנָה

לְמַנְצַחַת, מְזֻמּוֹר לְדָוִד: הַשָּׁמַיִם מְסַפְּרִים כְּבוֹד-אֵל, וּמַעֲשֵׂה

יָדָיו מַגִּיד הַרְקִיעַ: יוֹם לַיּוֹם יִבְיַע אָמֵר בכל הימים וְדָבַר הַרְקִיעַ, על פלאי ה'

וּלְלִילָה לְלַיְלָה יִחוּה־דַעַת: אֵל אֵין-אָמֵר וְאֵין דְּבָרִים אין שומעים טוֹם, אִמְרָה כֵּל שְׂוִיָּא בְּלִי

שְׂנִשְׁמַע קוֹלָם: רק אשר בְּכָל-הָאֶרֶץ יֵצֵא קוֹם בכל העולם נִשְׁמָח, הַקוֹל שֶׁלָּהֶם [מְסֻלָּלִים], וּבִבְקָצָה תִּבְלֵל

מְלִיָּהֶם עד קצה העולם שְׂמִיעִים, דְּבַר הַשֶּׁבַח לְבוֹרֵאם, לְשִׁמְשׁ שֵׁם-אֱהֵל בְּהֵם את השמש שֵׁם, לְהַאֲרִי בְּשִׁמְשֵׁם: וְהוּא כִּחְתָּן אֲשֶׁר

יֵצֵא מִחֻפָּתוֹ, יִשִּׁישׁ כְּגִבּוֹר לְרוּץ אֶרֶח: מְקַצֵּה הַשָּׁמַיִם מוֹצֵאוֹ,

וּתְקוּפָתוֹ עַל-קִצּוֹתָם וְהַקֶּפֶת סְבִיבָּו הוּא, מְשֻׁנָּח לְמַעֲרֵב, וְאֵין נִסְתָּר מִחֻמָּתוֹ: תּוֹרַת יְהוָה

תְּמִימָה בלי חֲסִדוֹ, מְשִׁיבַת נֶפֶשׁ מְחַיֵּית הַנִּשְׁמָה, לְחַיִּים הַרוּחָנִיִּים, עֲדוּת יְהוָה נְאֻמָּה, מִחֲכִימַת

פֶּתִי: פְּקוּדֵי יְהוָה יִשְׁרִים, מְשַׁמְחֵי-לֵב, מַצּוֹת יְהוָה בְּרָה זֶה לֹא סִיג,

מֵאִירַת עֵינַיִם שְׁלֹא נָלַךְ בַּחֲשָׁךְ: יִרְאֵת יְהוָה טְהוֹרָה לֵלָא, עוֹמֶדֶת לְעַד,

מִשְׁפָּטֵי־יְהוָה אִמָּת, צִדְקוֹ יַחְדּוֹ: הַנְּחַמְדִּים הָאוֹזְבִים יוֹתֵר, מְזַהֵב וּמִפָּז רַב

וּמִתּוֹקִים יוֹתֵר מִדְּבֶשׁ וְנִפְתַּת צוּפִים: גַּם־עֲבֹדָהּ חוֹמֶסֶם נִזְהָר בָּהֶם, וְגַם

בְּשִׁמְרֵם עֵקֶב רַב, בַּעֲבוּר שְׁמִירָתָם: שְׂגִיאוֹת מִי־יָבִין, מִמַּסְתְּרוֹת נִקְנִי:

גַּם מִזֵּדִים חֲשֹׁךְ עֲבֹדָהּ, אֶל־יִמְשְׁלוּ־בִי לַהֲשׁוֹת לִבִּי לָרַע, אִתָּם אֵינִי וְשִׁלִּים, אֵתֵנִי תָמִים,

וְנִקְיִתִי מִפֶּשַׁע רַב: יִהְיוּ לְרִצּוֹן אִמְרֵי־פִי וְהִגִּינוּ לִבִּי לִפְנֵיהָ,

יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי:

צוּרִי בְּעוֹלָם הָזֶה וְגוֹאֲלִי לְעוֹלָם הַבָּא. וְכָל־קִרְנֵי רְשָׁעִים אֲגַדֵּעַ

אֲכִירָתִי, וְאֵת תְּרוֹמַתָּהּ קִרְנוֹת שְׁלֹטוֹן וְכִבוֹד צִדְדִּיק:

הִלְלוּ־יָהּ, הִלְלוּ אֶת־יְהוָה מִן־הַשָּׁמַיִם, הִלְלוּהוּ בִּמְרוֹמִים:

הִלְלוּהוּ כָל־מַלְאָכָיו, הִלְלוּהוּ כָל־צַבָּאוֹ: הִלְלוּהוּ

שֶׁמֶשׁ וִירַח, הִלְלוּהוּ כָל־כּוֹכָבֵי [מַלְעִיל] אוֹר: הִלְלוּהוּ שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם,

וְהַמַּיִם אֲשֶׁר מַעַל הַשָּׁמַיִם: יִהְלְלוּ אֶת־שֵׁם יְהוָה, כִּי הוּא צוּה

וְנִבְרָאוֹ: וַיַּעֲמִידֵם לְעַד לְעוֹלָם, חֶק־נֶתַן וְלֹא יַעֲבוּר:

כְּשֶׁאוֹמֵר 'כִּי אֶרְאֶה שְׁמִיךְ' יִסְתַּכַּל בַּשָּׁמַיִם וּבַלְבָּנָה, אֲבָל לִכְשִׁיתְחִיל בְּבִרְכָּה לֹא יִסְתַּכַּל בָּהּ עוֹד (בִּא"ח).

כִּי־כֹאשֶׁר אֶרְאֶה שְׁמִיךְ מַעֲשֵׂה אֲצַבְּעֶתְךָ הַעֲצוּמִים, יִרַח וְכּוֹכָבִים אֲשֶׁר

כּוֹנְנֶתָּהּ: יְהוָה אֲדִנִּינוּ, מֶה־אֲדִיר גָּדוֹל וְחֹזֶק, שְׁמֶךָ בְּכָל־הָאָרֶץ:

לפני הברכה יאמר:

לְשֵׁם יְחִיד קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׂכִינְתָּיהּ, בְּדַחֲלֵי וְרַחֲיֵמוֹ, וְרַחֲיֵמוֹ וְדַחֲלֵי,

לִיחְדָּא אוֹתִיּוֹת י' וְה' בְּאוֹתִיּוֹת ו' וְה' בְּיַחְדָּא שְׁלִים (יהוה) בְּשֵׁם

כָּל־יִשְׂרָאֵל. הִנֵּה אֲנַחְנוּ בָּאִים לְבָרֵךְ בְּרֶכֶת הַלְבָּנָה כְּמוֹ שֶׁתִּקְנֵנוּ לָנוּ רְבוּתֵינוּ

וְכוֹנְנֵם לְבִרְכָּה, עִם כָּל־הַמַּצּוֹת הַכּוֹלּוֹת בָּהּ, לְתַקֵּן אֶת־שְׂרָשָׁהּ בְּמָקוֹם עֲלִיוֹן,

לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְיוֹצְרֵנוּ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹן בּוֹרְאֵנוּ, לְאַקְמָא שְׂכִינְתָּא מֵעַפְרָא, וְיַעֲלֶה לְפָנָיו יְתִבְרַךְ כָּאֵלּוּ כְּנוֹנוֹ בְּכָל־הַכּוֹנִנוֹת הָרְאוּיוֹת לְכוֹן בְּזוֹה. וְיֵהִי נָעַם אֲדָנִי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָה עָלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָה:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר בְּמֵאמְרוֹ בָּרָא שְׁחָקִים
שמים **וּבְרוּחַ פִּיּוֹ בְּרָא כָל־צִבְאוֹם**, השמש והירח והמזכרים **חֶק וּזְמַן** ^{נָתַן לָהֶם שְׁלֹא}
יִשְׁנוּ אֶת־” תַּפְקִידָם ^{טבעם ומשקרת} **”שָׁשִׁים וּשְׁמֵחִים לַעֲשׂוֹת רְצוֹן קוֹנֵיהֶם**
– פּוֹעֵל אֵמֶת שֶׁפָּעֲלָתוֹ אֵמֶת ^{ובדיו מעט} **וְלִלְבָנָה אָמַר שֶׁתִּתְחַדֵּשׁ**, ^{תתחלף}
עֲטָרָתָ” תַּפְאָרֶת לַעֲמוּסֵי בֶטָן ^{לְיִשְׂרָאֵל – הַמוֹשָׁפְעִים} **שֶׁגַם הֵם עֲתִידִים**
לְהִתְחַדֵּשׁ ^{במלכותם ובגדולתם} **כְּמוֹתָהּ וּלְפָאֵר לְיוֹצֵרָם עַל שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ** ^{שיתחלף לעתיד לבא}
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מְחַדֵּשׁ חֲדָשִׁים:

סִימֵן טוֹב תִּהְיֶה לָנוּ וּלְכָל־יִשְׂרָאֵל: ג"פ

בְּרוּךְ יוֹצְרֵיךָ ^(א"י: יוצרך) **בְּרוּךְ עוֹשֵׂיךָ** ^(א"י: עושיך) **בְּרוּךְ קוֹנֵיךָ** ^(א"י: קוניך)
בְּרוּךְ בּוֹרְאֵיךָ ^(א"י: בוראך) **בְּשֵׁם שְׁאֲנַחְנוּ מְרַקְדִּים** ^{ידג}
כְּנֻגְדֵיךָ ^(א"י: כנגדך) **וְאֵין אֲנַחְנוּ יְכוּלִּים לַגַּע בְּךָ** ^(א"י: בך) **כִּךְ אִם**
יִרְקְדוּ אַחֲרַיִם כְּנֻגְדֵנוּ לְהַזִּיקֵנוּ, לֹא יוּכְלוּ לַגַּע בָּנוּ, וְלֹא יִשְׁלְטוּ
בָּנוּ, וְלֹא יַעֲשׂוּ בָנוּ שׁוּם רָשָׁם [כָּלֵל וְעֶקֶר]. ^{(יש המוסיפים לסגולה: לֹא בְּגוֹפְנוּ,}
וְלֹא בְּמִוּנָנוּ, וְלֹא בְּכָל־אֲשֶׁר לָנוּ, וְלֹא יִהְיֶה לָנוּ כָּאֵבִי שְׁנַיִם.)

תַּפֵּל עָלֵיהֶם ^{על} **אֵימָתָהּ וּפְחַד, בְּגִדֵּל מַעֲצֵם זְרוּעֶךָ** ^{בחר} **יְדֵמוּ כְּאֵבִי**
כְּאֵבִי יְדֵמוּ יִשְׁתַּקֵּן ^{הגדולה} **זְרוּעֶךָ בְּגִדֵּל, וּפְחַד אֵימָתָהּ עָלֵיהֶם תַּפֵּל:**

חֲזוֹנִים מ"סִימֵן טוֹב" שלוש פעמים.

דוּד מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל חֵי וְקַיִם ^{שלוש פעמים.} **אָמֵן, אָמֵן, אָמֵן: נִצַּח, נִצַּח, נִצַּח:**
נִצַּח: סָלָה, סָלָה, סָלָה: וָעֵד, וָעֵד, וָעֵד:
לֵב טָהוֹר ^{ומושי} **בְּרָא־לִי אֱלֹהִים, וְרוּחַ נָכוֹן יִשְׂרָאֵל חֲדָשׁ בְּקֶרְבִּי:** ^{שבע פעמים.}

שִׁיר לַמַּעֲלוֹת, אֲשֶׁא עֵינַי אֶל-הַהָרִים, מֵאֵין יבֹא עֲזָרִי, עֲזָרִי
 מִעַם יְהוָה, עֲשֵׂה שְׁמַיִם וָאָרֶץ: אֶל-יְתֵן לְמוֹט רַגְלִי,
 אֶל-יָנוּם שְׁמֶרְךָ: הִנֵּה לֹא-יָנוּם וְלֹא יִישׁוּן, שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל: יְהוָה
 שְׁמֶרְךָ, יְהוָה צִלְךָ עַל-יַד יְמִינְךָ, יוֹמָם הִשְׁמֵשׁ לֹא-יִכָּכֶה, וִירַח
 בַּלְיִלָּה: יְהוָה יִשְׁמְרֶךָ מִכָּל-רָע, יִשְׁמַר אֶת-נַפְשְׁךָ: יְהוָה יִשְׁמַר-
 צָאֲתֶךָ וּבֹאֲךָ, מִמַּעַתָּה וְעַד-עוֹלָם:

הַלְלוּיָהּ, הַלְלוּ-אֵל בְּקִדְשׁוֹ, הַלְלוּהוּ בְּרִקְיעַ עֲזוֹ: הַלְלוּהוּ
 בְּגִבּוֹרָתוֹ, הַלְלוּהוּ בְּרַב גְּדֻלּוֹ: הַלְלוּהוּ בְּתַקַּע שׁוֹפָר,
 הַלְלוּהוּ בְּנִבֵּל וּכְנֹר: הַלְלוּהוּ בְּתֶף וּמַחּוֹל, הַלְלוּהוּ בְּמִנִּים וְעִגָּב:
 הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי-שֹׁמֶר, הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי תְרוּעָה: כָּל הַנִּשְׁמָה
 תְּהַלֵּל יְהוָה, הַלְלוּיָהּ: כָּל הַנִּשְׁמָה תְּהַלֵּל יְהוָה, הַלְלוּיָהּ:

תְּנֵא דְבֵי רַבִּי יִשְׁמַעְאֵל: אֲלַמְּלִי לֹא זָכוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל ^{למעט נוספות} אֶל־
 לְהַקְבִּיל פְּנֵי אֲבִיהֶם שְׁבַשְׁמִים ^{בקדושה הלבנה} פַּעַם אַחַת בַּחֲדָשׁ — דִּים

^{היה ד' וחות' להם.} אָמַר אֲבִי: הַלְכֶךָ נִימְרִינְהוּ מַעֲמָד ^{ד"ר לאמור בעמידה: ספגי כבוד השכינה}

ואומרים קדיש על ישראל ואח"כ אומרים:

וְהָיָה אֹרֶחַ-הַלְבָּנָה כְּאֹרֶחַ הַחֲמָה, וְאֹרֶחַ הַחֲמָה יְהִי שְׁבַעֲתִים, כְּאֹרֶחַ
 שְׁבַעַת הַיָּמִים, בְּיוֹם חֲבֹשׁ יְהוָה אֶת-שֹׁבֵר עֲמוֹ, וּמַחֲץ
 מִכְתּוֹ יִרְפָּא:

וְתַעֲדִי ^{תקשורתי ענין ד'} זֶהב וְכֶסֶף, וּמִלְבוּשֶׁךָ שֶׁשׁ וּמִשִּׁי וּרְקֵמָה, סֶלֶת וּדְבֹשׁ
 וּשְׁמֵן אֲכָלֶת, וְתִיפִי בְּמֵאֵד מֵאֵד, וְתַצְלַחִי לְמַלּוּכָה ^{במלכות בית דוד:}

ואומרים: שְׁלוֹם עֲלֵיכֶם ג' פעמים.

ק"ש שעל המטה

לשם יחוד קדש בריך הוא ושכינתה, ברחילו ורחימו, ורחימו ורחילו, ליחדא
 אותיות י' וה' באותיות ו' וה' ביחודא שלים (יהוה) בשם כל-ישראל,
 לאקמא שכינתא מעפרא ולעלוי שכינת עזנו, הריני מקבל עלי אלהותו יתברך
 ואהבתו ויראתו, והריני ירא ממנו, בגין דאיהו רב ושלטי על כלא, וכלא קמה
 כלא. והריני ממליכו על כל-אבר ואבר וגיד וגיד מרמ"ח אברים ושס"ה גידים
 של גופי ונפשי רוחי ונשמותי, מלכות גמורה ושלמה. והריני עבד לשם יתברך,
 והוא ברחמי יוכני לעבדו בלבב שלם ונפש חפצה. אמן כן יהי רצון:

קודם ברכת המפיל נוהגים לומר "רבנו של עולם הריני מוחל וסולח", ונוהגים לאמרו אף בשבת.

רבנו של עולם הריני מוחל וסולח לכל-מי שהכעיס והקניט
 אותי, או שחטא כנגדי – בין שבע בגופי, בין בממוני, בין
 בכבודי, בין בכל-אשר לי, בין באנס בין ברצון, בין בשוגג בין
 במזיד, בין בדבור בין במעשה, בין בגלגול זה בין בגלגול אחר,
 לכל-בר ^{עם} ישראל, ולא יענש ^{בכל שחרע לי} שום אדם בסבתי. יהי רצון
 מלפניך יהוה אלהי אבותי שלא אחטא עוד ^{כפי שחטאתי בשבת},
 ידלג ^{מילים אלו:} ומה-שחטאתי לפניך ^{היום} מחק ברחמיך הרבים, אבל ^{לא על ידי}
 יסורין וחלאים רעים ^{מחלות קשות}. יהיו לרצון אמרי-פי והגיון לבי לפניך,
 יהוה צורי וגאלי:

קריאת שמע על המיטה

אגדיר לעצמי:

דבר אחד שאני שמח בו היום.

דבר אחד שאני פחות שמח בו היום.

לאחר מכן, אזכיר לעצמי – מחר יום חדש. מחר הדמנות חדשה. מחר דף חדש, ואני מתכוון

לנצל אותו עד הסוף!



כוונה

ברוך [אתה יהוה אלהינו מלך העולם,] המפיל חבלי שנה על
 עיני ^{המפיל עבותות} ותנומה על ^{השנה על עיני} עפעפי ^{ונמנום על עיני}, ומאיר לאישון בת
 עין ^{טוהן בהקציז אור} יהי רצון מלפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי,
 שתשכיבני לשלום ^{ואישון בשלוח ובמנוחה} ותעמידני לחיים טובים ולשלום,
 ותן חלקי בתורתך, ותגילני ^{שאתה שורג} לדבר מצוה, ואל תרגילני לדבר
 עברה, ואל תביאני לידי חטא ^{בשונג}, ולא לידי נסיון, ולא ^{נבוא עיר} לידי
 בזיון ^{בשה"ו ובעה"ב}, וישלט בי יצר הטוב, ואל ישלט בי יצר הרע, ותצילני
 מיצר הרע ומחללים רעים ^{מחללות קשות}, ואל יבהילוני חלומות רעים
 ורהורים ^{מחשבות} רעים, ותהא מטתי שלמה ^{שלא יהיה פסול בורע} לפניך, והאר עיני
 פן אישן ^{בבקר} שית המות. ברוך [אתה יהוה,] המאיר לעולם כלו בכבודו:

שמע ישראל, יהוה אלהינו יהוה אחד.

מלך ועליון
 יחיד

ברוך שם כבוד מלכותו, לעולם ועד בלחש:

ואהבת ^{יכון לקים מ"ע של אהבת ה'} את יהוה אלהיך, בכל-^ל לבבך ובכל-נפשך
 ובכל-מאדך: והיו הדברים האלה, אשר אנכי מצוך
 היום ^(יפסיק מעט), על-^ל לבבך: ושננתם לבניך, ודברת בם, בשבתך
 בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך: וקשרתם לאות על-ידך,
 והיו לטטפת בין עיניך: וכתבתם על-מזוזות ביתך ובשעריך:



הולכים לישון. וואו, כמה עבר עלי היום. כמה דברים...
 לפני שהולכים לישון, אנחנו מזכירים לעצמנו "שמע ישראל ה' אחד", כלומר
 שאפילו בשינה, אנחנו נזכרים מול ה'. כלומר גם התת-מודע שלנו תמיד נמצא מול ה'.
 טוב ללכת לישון מתוך בקשה סליחה לכל מי שפגע בי, מתוך עול מלכות שמים. זה נקרא
 ללכת לישון נקי. אולי זה אפילו יבוא בצורה של חלומות טובים...
 חלומות טובים!

וְהָיָה אִם־שָׁמַעַתְּ שְׁמִעוּ אֶל־מִצְוֹתַי, אֲשֶׁר אֲנִי מֵצִוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם
 (יפסיק מעט), לֵאמֹר הִנֵּה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּלְעַבְדּוֹ, בְּכָל־" לְבַבְכֶם
 וּבְכָל־נַפְשְׁכֶם: וְנָתַתִּי מִטֶּר־אֲרָצְכֶם בְּעֵתוֹ, יוֹרֵה וּמִלְקוֹשׁ, וְאִסַּפְתִּי
 דִּגְלָךְ וְתִירְשְׁךָ וְיִצְהַרְךָ: וְנָתַתִּי עֵשֶׂב בְּדָךְ לְבִהֲמֹתֶךָ, וְאָכְלָתָּ
 וּשְׂבַעְתָּ: הַשְׁמִירוּ לָכֶם פֶּן־יִפְתָּה לְבַבְכֶם, וְסָרְתֶם וּעֲבַדְתֶּם " אֱלֹהִים
 אֲחֵרִים, וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם: (יאמר בלחש, אך ישמיע לאזניו) וְחָרָה (יפסיק מעט) אֶף־יְהוָה
 בָּכֶם, וְעָצַר אֶת־הַשָּׁמַיִם, וְלֹא־יִהְיֶה מָטָר, וְהִאֲדָמָה לֹא תִתֵּן
 אֶת־יְבוּלָהּ, וְאֲבַדְתֶּם " מִהָרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר יְהוָה נָתַן
 לָכֶם: (עד כאן בלחש) וּשְׁמַתֶּם " אֶת־דְּבָרֵי אֱלֹהֵי עַל־" לְבַבְכֶם וְעַל־נַפְשְׁכֶם,
 וּקְשַׁרְתֶּם אֹתָם לְאוֹת עַל־יְדֵיכֶם, וְהָיוּ לְטוֹטֶפֶת בֵּין עֵינֵיכֶם:
 וּלְמַדְתֶּם " אֹתָם " אֶת־בְּנֵיכֶם, לְדַבֵּר בָּם, בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבִלְכַתְּךָ
 בְּדֶרֶךְ וּבִשְׁכֻבְךָ וּבִקְוֹמְךָ: וְכִתַּבְתֶּם עַל־מוֹזוֹת בֵּיתְךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ:
 לְמַעַן יִרְבּוּ יְמִיכֶם וַיְמֵי בְנֵיכֶם, עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה
 לְאֲבֹתֵיכֶם לָתֵת לָהֶם, כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל־הָאָרֶץ:

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ
 אֲלֵהֶם, וַעֲשׂוּ לָהֶם צִיצִית עַל־כַּנְפֵי בְּגָדֵיהֶם לְדֹרֹתָם,
 וְנָתַנּוּ עַל־צִיצִית הַכָּנָף פֶּתִיל תְּכֵלֶת: וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִית, וּרְאִיתֶם
 " אֹתוֹ, וּזְכַרְתֶּם " אֶת־כָּל־מִצְוֹת יְהוָה וַעֲשִׂיתֶם " אֹתָם, וְלֹא־תִתּוּרֹו
 אַחֲרֵי לְבַבְכֶם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם, אֲשֶׁר־אֹתָם זֵנִים " אַחֲרֵיהֶם: לְמַעַן
 תִּזְכְּרוּ, וַעֲשִׂיתֶם " אֶת־כָּל־מִצְוֹתַי, וְהִייתֶם קְדָשִׁים לְאֱלֹהֵיכֶם:
 אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם, אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם " מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
 (יפסיק לקיים מ"ע לְפָנָיו יִצְיָאֵם)

לְהִיוֹת לָכֶם לְאֱלֹהִים, אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:

וְחֹזֶר וְאוֹמֵר: יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲמַת.

יַעֲלֹזוּ חֲסִידִים בְּכָבוֹד עַל כְּבוֹד, יִרְנְנוּ גַם בְּלִילָה עַל־מִשְׁכְּבוֹתָם עַל מִיטָתָם:

רוֹמְמוֹת אֵל בְּגִרוֹנָם, וְחָרַב פִּיפְיוֹת יְהוָה בִּידָם:

הִנֵּה מִטָּתוֹ שֶׁלִּשְׁלֹמֹה, שְׁשִׁים גְּבִרִים סָבִיב לָהּ, מְגִבְרֵי יִשְׂרָאֵל:
כָּלֶם אַחֲזִי חָרַב מִלְמָדִי מִלְחָמָה, אִישׁ חָרְבוֹ עַל־יָרְכוֹ יְדוּ מִפְּחַד

הַמִּזְקִים בְּלִילוֹת: (ג' פַּעַמִּים)

יְבָרְכֶךָ יְהוָה וְיִשְׁמְרֶךָ: יֵאָר יְהוָה פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיַּחֲנֶךָ: יֵשָׂא יְהוָה ו
פָּנָיו אֵלֶיךָ, וְיֵשֶׁם לָךְ שָׁלוֹם:

יֵשֵׁב בְּסֶתֶר עֲלִיּוֹן, בָּצַל שְׁדֵי יִתְלוֹנָן: אִמְרָ לַיהוָה מַחְסִי וּמִצֻּדָתִי,
אֱלֹהֵי אֲבֹטְחָבוֹ: כִּי הוּא יִצְיִלְךָ מִפֶּחַ יָקוֹשׁ מִדְּבַר הָוֹת:
בְּאַבְרָתּוֹ יִסֹּךְ לָךְ, וְתַחַת־כַּנְפָּיו תַּחֲסֶה, צָנָה וְסִתְרָה אֲמָתוֹ: לֹא־
תִירָא מִפְּחַד לֵילָה, מִחֵץ יְעוֹף יוֹמָם: מִדְּבַר בְּאֶפֶל יֶהֱלֶךְ, מִקְטָב
יִשׁוּד צְהָרִים: פֶּלַם מִצֻּדָּה וְאֶלֶף וּרְבֵבָה מִיַּמִּינָה, אֵלֶיךָ לֹא יִגָּשׁ:
רַק בְּעֵינֶיךָ תִּבְטֵא, וְשִׁלְמַת רַשָּׁעִים תִּרְאֶה: כִּי־אַתָּה יְהוָה מַחְסִי:

יעמוד ויאמר וידוי, וישחה ראשו, ויכה באגרופו על לבו בכל תיבה של הודוי, כאומר אתה גרמת לי (החיד"א). ואין לאומרו בליל שבת ובשאר ימים שאין אומרים בהם תחנון. וכן אין לאומרו במוצ"ש עד חצות הלילה, וכן במוצאי ר"ח, וכיוצא בזה.

אֲנֵא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, תְּבֹא תִּתְקַבֵּל לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתֵנוּ

עֲזֵי פָנִים לֹא בֹשֶׁה וְקִשֵּׁי עָרְף עֲקֻשִׁים לֹא מִלְּפָנֶיךָ מִתְחַנְתֵּנוּ, שְׁאִין אֲנַחְנוּ

אֲבוֹתֵינוּ, צְדִיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא־חֲטָאנוּ. אֲבָל אֵלֵּא חֲטָאנוּ בְּשׁוּג, עֲוִינוּ בְּמִיד,

פִּשְׁעֵנוּ בְּמִיד, אֲנַחְנוּ וְאֲבוֹתֵינוּ וְאֲנָשֵׁי בֵיתֵנוּ: אֲשַׁמְנוּ, בְּגִדְנוּ, גִּזְלָנוּ

חֲבֵרֵנוּ, דִּבְרָנוּ דְּפִי וְלָשׁוֹן הָרַע, הֶעֱוִינוּ עֲוֹנוֹ דְּרִכּוּ, וְהִרְשַׁעְנוּ, וְדָנוּ,

חֲמִסְנוּ, טָפְלָנוּ וְעַלְלָנוּ שֶׁקָּר וּמְרָמָה, יַעֲצֵנוּ עֲצוֹת רָעוֹת לְחֵבְרֵנוּ, כְּזָבְנוּ

שִׁקְרָנוּ, כְּעִסְנוּ, לָצְנוּ, מִרְדְּנוּ, מְרִינוּ דְּבָרֶיךָ סִרְבָּנוּ לְקִיָּם, גִּאֲצָנוּ הַכַּעֲסֵנוּ הַ,

נִאֲפָנוּ חֲטָאוֹנוּ בְּעִרְיוֹת, סִרְרָנוּ מִשְׁבּוֹדֹת הַ, עֲוִינוּ, פִּשְׁעֵנוּ בְּמִיד, פְּגַמְנוּ בְּנַשְׁנוּ, צָרְרָנוּ

שנאנו לתבוינו, צערנו אב ואם, קשינו ערה, רשענו במעשי רשע, שחתנו בהו"ל

יבועו, תעבנו, תעינו ותעתענו, וסרנו ממצותיך וממשפטיך

הטובים, ולא שוה לנו ^{לא החשבנו המצות}.

ואתה צדיק על כל־הבא עלינו, כי אמת עשית, ואנחנו הרשענו:

אחר־כך יאמר: "אנא בכח" כולו בכל לילה, ואחר שגמר אותו יחזור לומר הפסוק שכנגד אותו הלילה ג' פעמים, כמו שמסודר כאן:

ליל א: ^{תתיר טמאסרה האמה הלכוזה בנלות} אָנָּא בְּכַח, גְּדֹלַת יְמִינְךָ, תַּתִּיר צְרוּרָה: (אב"ג ית"ץ)

ליל ב: קֶבֶל רֶנֶת, עֲמִיד. שִׁגְבֵנו חֲסִטָּה, טַהֲרֵנו נוֹרָא: (קר"ע ט"ן)

ליל ג: נָא גְבוּר, דּוֹרְשֵׁי ^{המבקשים והמפְרָסְמִים} יְחִידֶךָ, כְּבַבְתָּ ^{עצה} שְׁמֶרֶם: (נג"ד יכ"ש)

ליל ד: בְּרַכְּם טַהֲרֵם ^{מטהררים ורעים}, רַחֲמֵי צְדָקָתְךָ, תַּמִּיד גְּמִלֶם: (בט"ר צת"ג)

ליל ה: חֲסִין קְדוֹשׁ, בְּרַב טוֹבָךָ, נִהַל ^{תהנה} עֲדָתְךָ: (חק"ב טו"ע)

ליל ו: יְחִיד גִּאֵה, לְעַמְּךָ פָּנֵה, ^שזוֹכְרֵי קִדְשְׁתֶּךָ: (יג"ל פ"ק)

ליל ז: שְׁוַעְתֵנו קֶבֶל, וּשְׁמַע צַעֲקָתֵנו, יוֹדֵעַ תַּעֲלוּמוֹת ^{שבכלנו}: (שק"ו צ"ח)

בלחש: בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ, לְעוֹלָם וָעֶד:

אַתָּה תְּקוּם תִּרְחַם צִיּוֹן, כִּי־עַת לְחַנּוּנָהּ, כִּי־בָא מוֹעֵד: בִּידֶךָ

אֶפְקֵיד רוּחִי בַשָּׁמַיִ, פְּדִיתָהּ ^{תציל ותשכר} אוֹתִי ^{אתה} יְהוָה, אֵל אֱמֶת:

תקוין חצות

לְשֵׁם יְחִיד קְדֻשָּׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׂכִינְתָּיהּ בְּדָחִילו וּרְחִימוּ וּדְחִילו

לְיַחֲדָא אוֹתִיּוֹת י' וְה' בְּאוֹתִיּוֹת ו' וְה' בְּיַחֲדָא שְׁלִים (יהוה) בְּשֵׁם

כָּל־יִשְׂרָאֵל, הֲרִינִי מוֹכֵן לוֹמַר תְּקוּן רַחֵל וְתְקוּן לֵאָה (כשאומר רק תיקון רחל יאמר: תְּקוּן

רַחֵל. וכשאומר רק תיקון לאה יאמר: תְּקוּן לֵאָה), כְּמוֹ שְׁפָדְרוּ לָנוּ רַבּוֹתֵינוּ וְכָרוֹנָם לְבִרְכָּהּ, לְתַקֵּן

אֶת־שְׂרָשָׁם (אם אומר רק תיקון רחל או לאה יאמר: שְׂרָשׁ) בְּמָקוֹם עֲלִיּוֹן לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ

לְיוֹצְרֵנוּ וּלַעֲשׂוֹת רְצוֹן בּוֹרְאָנוּ. (ויאמר ב"פ:) וְיֵהִי נֵעַם אֲדָנִי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ,

וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָה עָלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָהוּ.

תקון רחל

אנא יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, תבא לפניך תפלתנו, ואל תתעלם מלפנינו מתחנתנו, שאין אנחנו עדי פנים וקשי ערף לומר לפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, צדיקים אנחנו ולא חטאנו. אבל חטאנו, עוינו, פשענו, אנחנו ואבותינו ואנשי ביתנו: אשמנו, בגדנו, גזלנו, דברנו דפי ולשון הרע, העונו, והרשענו, ודנו, חמסנו, טפלנו שקר ומרמה, יעצנו עצות רעות, כזבנו, כעסנו, לצנו, מרדנו, מרינו דבריד, נאצנו, נאפנו, סררנו, עונו, פשענו, פגמנו, צררנו, צערנו אב" ואם, קשינו ערף, רשענו, שחתנו, תעבנו, תעינו ותעתענו, וסרנו ממצותיך וממשפטיך הטובים, ולא שוה לנו. ואתה צדיק על כל־הבא עלינו, כי אמת עשית, ואנחנו הרשענו: **מה** נאמר לפניך יושב מרום ומה נספר לפניך שוכן שחקים, הלא הנסתרות והנגלות אתה יודע, אתה יודע רזי עולם, ותעלומות סתרי כל־חי. אתה חופש כל־חדרי בטן, ראה כל־יות ולב, אין דבר נעלם ממך, ואין נסתר מנגד עיניך: יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שתמחל־לנו את־כל־חטאתינו, ותכפר לנו את־כל־עונותינו, ותמחל ותסלח לכל־פשעינו. **על־**נהרות וכל שם ישבנו גם־בכינו, בזכרנו את־ציון: על־ערבים בתוכה תלינו כבורותינו: כי שם שאלונו שובינו דברי־שיר ותוללנו שמחה, שירו לנו משיר ציון: איך נשיר את־שיר־יהוה, על אדמת נכר: אם־אשכח ירושלים, תשכח ימיני: תדבק לשוני ל־חפי אס־לא אוֹזרכי, אם־לא אעלה את־ירושלים, על ראש שמחתי: זכר יהוה לבני אדום את יום ירושלים, האמרים ערו, ערו, עד היסוד בה: בת־בבל השוֹדֶה, אשרי שישלם־לך, את־גמולך שגמלת לנו: אשרי שיאחו ונפץ את־עלליך אל־הסלע:

מזמור לאסף, אלהים! באו גוים ונחלתך, טמאו את־היכל קדשך, שמו את־ירושלים לעינים: נתנו את־נבלת עבדיך מאכל" לעוף השמים, בשר חסידיך לחי־תוארץ: שפכו דמים כמים סביבות ירושלים, ואין קוֹבֵר: היינו חרפה לשכנינו, לעג וקלס לסביבותינו: עד־מה יהוה תאנף לנצח, תבער כמו־אש קנאתך: שפך" חמתך אל־הגוים אשר לא־ידעו, ועל ממלכות אשר בשמך לא קראו: כי אכל את־יעקב, ואת־נוהו השמו:

אֶל־תִּזְכֹּר־לָנוּ עֲוֹנֹת רֵאשֵׁנִים, מִהֵרָה יִקְדְּמוּנוּ רַחֲמֶיךָ, כִּי דִלּוֹנוּ מֵאֵד: עֲזָרוּנוּ
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עַל־דְּבַר כְּבוֹד־שִׁמְךָ, וְהַצִּילֵנוּ וְכַפֵּר עַל־חַטֹּאתֵינוּ לְמַעַן שִׁמְךָ:
לָמָּה יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם אִיָּה אֱלֹהֵיהֶם, יוֹדַע בְּגוֹיִם לְעֵינֵינוּ נִקְמַת דָּם־עַבְדֶּיךָ
הַשְׁפוּךְ: תִּבּוֹא לִפְנֶיךָ אֲנִקְתָּ אֶסִּיר, כִּגְדֹל זְרוּעֶךָ הוֹתֵר בְּנֵי תַמּוּתָה: וְהִשָּׁב
לְשִׁכְנֵינוּ שְׂבַעֲתִים אֶל־חִיקֶם, חֲרַפְתָּם אֲשֶׁר חֲרַפוּךָ אֲדֹנִי: וְאִנְחָנוּ עִמָּךְ וְצִאֵן
מִרְעִיתֶךָ, נִגְדָה לְךָ לְעוֹלָם, לְדוֹר וָדוֹר נִסְפָר תִּהְלֶתֶךָ:

זִכֹּר יְהוָה מִה־הָיָה לָנוּ, הַבִּיטָה וּרְאֵה אֶת־חֲרַפְתָּנוּ: נִחַלְתָּנוּ נִהַפְכָה לְזוֹרִים,
בְּתֵינוּ לְנִכְרִים: יְתוּמִים הָיִינוּ וְאֵין אָב, אֲמוּתֵינוּ כְּאַלְמָנוֹת: מִיָּמֵינוּ
בְּכֹסֶף שְׁתֵּינוּ, עֲצִינוּ בְּמַחִיר יָבֹאוּ: עַל צְוֹאֲרֵנוּ נִרְדְּפָנוּ, יִגְעֵנוּ וְלֹא הוֹנֵחַ לָנוּ:
מַצְרִים נִתְּנוּ יָד, אֲשׁוּר לִשְׁבַע לָחֶם: אֲבֹתֵינוּ חָטְאוּ וְאִנָּם, וְאִנְחָנוּ עוֹנוֹתֵיהֶם
סָבְלָנוּ: עַבְדִּים "מְשֻׁלוּ בָנוּ, פָּרַק אֵין מִיָּדָם: בְּנַפְשָׁנוּ נִבְיֵא לְחִמָּנוּ, מִפְּנֵי חֶרֶב
הַמִּדְבָּר: עוֹרֵנוּ כְּתַנּוּר נִכְמְרוּ, מִפְּנֵי זִלְעָפוֹת רָעַב: נָשִׁים בְּצִיּוֹן עָנוּ, בְּתַלּוֹת
בְּעָרֵי יְהוּדָה: שָׂרִים בִּידָם נִתְּלוּ, פָּנֵי זָקֵנִים לֹא נִהְדָּרוּ: בַּחוּרִים שְׁחוּן "נִשְׁאוּ,
וּנְעָרִים בְּעֵץ כְּשָׁלוּ: זָקֵנִים "מִשְׁעַר שְׁכֵתוֹ, בַּחוּרִים "מִגְּגִינָתָם: שְׁבַת מְשׁוֹשׁ
לִבָּנוּ, נִהַפְּךָ לְאַבֵּל מְחוּלָנוּ: נִפְּלָה עֲטֻרַת רֵאשֵׁנוּ, אוֹיֵ־נָא לָנוּ כִּי חָטְאֵנוּ:
עַל־זֶה הָיָה דָוָה לִבָּנוּ, עַל־אַלֶּה חֲשָׁכוּ עֵינֵינוּ: עַל הֶר־צִיּוֹן שִׁשְׁמָם, שׁוֹעֲלִים
הִלְכוּ בּוֹ: אַתָּה יְהוָה לְעוֹלָם תִּשָּׁב, כִּסְאֶךָ לְדוֹר וָדוֹר: לָמָּה לְנֶצַח תִּשְׁכַּחֲנוּ,
תַּעֲזֹבֵנוּ לְאַרְךָ יָמִים: הִשִּׁיבֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְנִשׁוּבָה, חֲדָשׁ יָמֵינוּ כְּקֶדֶם: כִּי
אִם־מָאָס מֵאִסְתָּנוּ, קִצְפַּת עָלֵינוּ עַד־מָאֵד:

הִשִּׁיבֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְנִשׁוּבָה, חֲדָשׁ יָמֵינוּ כְּקֶדֶם:

הַבֵּט מִשְׁמִימִים וּרְאֵה, מִזְבוֹל קֹדֶשְׁךָ וּתְפֹאֲרֶתֶךָ, אִיָּה קִנְיָתְךָ וּגְבוּרַתְךָ, הַמּוֹן
מִעֵיד וּרַחֲמֶיךָ אֵלֶי תִּתְאַפֵּקוּ: כִּי־אַתָּה אֲבִינוּ, כִּי אֲבֹרָהֶם לֹא יִדְעֵנוּ
וְיִשְׂרָאֵל "לֹא יִכִּירוּנוּ. אַתָּה יְהוָה אֲבִינוּ גָּאֵלֵנוּ מֵעוֹלָם שִׁמְךָ, לָמָּה תַעֲזָנוּ יְהוָה
מִדְרָכֶיךָ, תִּקְשִׁיחַ לִבָּנוּ מִיִּרְאָתֶךָ, שׁוֹב לְמַעַן עַבְדֶּיךָ שְׂבִיטֵי נִחַלְתָּךָ: לְמַצָּעַר
יִרְשׁוּ עַם־קֹדֶשְׁךָ, צָרֵינוּ בּוֹסְסוּ מִקְדָּשְׁךָ: וְעַתָּה יְהוָה אֲבִינוּ אַתָּה, אִנְחָנוּ הַחֲמֵר
וְאַתָּה יִצְרָנוּ, וּמַעֲשֵׂה יָדְךָ כָּלֵנוּ: אֶל־תִּקְצֹף יְהוָה עַד מָאֵד, וְאַל־" לְעַד תִּזְכֹּר
עוֹן, הֵן הִבְטֵ־נָא עִמָּךְ כָּלֵנוּ: עָרִי קֹדֶשְׁךָ הִיוּ מִדְבָּר, צִיּוֹן מִדְבָּר הִיְתָה יְרוּשָׁלַּיִם
שְׁמָמָה: בֵּית קֹדֶשְׁנוּ וּתְפֹאֲרֶתֵנוּ אֲשֶׁר הִלְלוּךָ אֲבֹתֵינוּ הִיָּה לְשִׁרְפַת אֵשׁ,
וְכָל־מַחֲמֵדֵינוּ הִיָּה לְחֶרֶבָה: הַעַל־אַלֶּה תִּתְאַפֵּק יְהוָה תַּחֲשָׁה וּתַעֲזָנוּ עַד־מָאֵד:

על- חומתֵיך ירושלים הפקדתי שמרים, כִּלְהִיּוֹם וְכָל־הַלֵּילָה תִּמְיֵד לֹא יִחָשׂוּ. הַמְזִכִּירִים ^א”אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵי דָמִי לָכֶם; וְאֶל־תַּתְּנוּ דָּמִי לוֹ, עַד־יִכְוֹנוּ וְעַד־יֵשִׁים” אֶת־יְרוּשָׁלַיִם תִּהְיֶה בְּאֶרֶץ: נִשְׁפַּע יְהוָה בִּימֵינוּ וּבְזֵרוּעַ ^ב”עֹז, אִם־אֲתָן אֶת־דִּגְנוֹךָ עוֹד מֵאֵכֶל” לֹא־יִכָּד, וְאִם יִשְׁתּוּ בְנֵי־נֹכַר תִּירוּשָׁךְ, אֲשֶׁר יַגְעֶת בּוֹ: כִּי מֵאִסְפִּיו יֵאָכְלֶהוּ, וְהִלְלוּ אֶת־יְהוָה, וּמִקְבָּצָיו יִשְׁתַּחֲוּ בַּחֲצֹת קֶדְשִׁי: אִתָּה תָקוּם תִּרְחַם צִיּוֹן, כִּי־עַתָּה לַחֲנֻנָּה, כִּי־בֹא מוֹעֵד: כִּי־רָצוּ עַבְדֶּיךָ אֶת־אֲבֹנֶיהָ, וְאֶת־עַפְרָהּ יַחֲנוּ: בּוֹנֶה יְרוּשָׁלַיִם יְהוָה, נִדְחֵי יִשְׂרָאֵל יִכְנָס:

תקוון לאה

לִמְנַצֵּחַ, מִשְׁכִּיל ^א”לְבַנֵּי־קָרָח: כֹּאִיל תַּעֲרַג עַל־אֲפִיקֵי־מַיִם, כֵּן” נַפְשִׁי תַעֲרַג אֵלֶיךָ אֱלֹהִים: צִמְאָה נַפְשִׁי לְאֱלֹהִים לֹאֵל חֵי, מִתִּי אֲבֹא וְאֶרְאֶה פָנֶי אֱלֹהִים: הִיתָה־לִּי דְמַעְתִּי לֶחֶם יוֹמָם וּלְיֵלָה, בְּאֹמַר אֵלֵי כָל־הַיּוֹם אֵיךְ אֱלֹהֶיךָ: אֵלֶּה אֲזַכְּרֶה וְאֲשַׁפֵּכָה עָלַי וּנְפִשִׁי, כִּי אֶעֱבֹר בְּסֶף, אֲדֹם עַד־בֵּית אֱלֹהִים, בְּקוֹל־רִנָּה וְתוֹדָה הַמּוֹן חוֹגֵג: מַה־תִּשְׁתַּוְּחִי וּנְפִשִׁי וְתַהֲמִי עָלַי, הוֹחִילִי לְאֱלֹהִים כִּי־עוֹד אֲוֹדְנָה יְשׁוּעוֹת פָּנֶיךָ: אֱלֹהִי! עָלִי נַפְשִׁי תִשְׁתַּוְּחַח, עַל־כֵּן אֲזַכְּרֶךָ מֵאֶרֶץ יִרְדֵּן וְחֶרְמוֹנִים” מֵהַר מִצְעָר: תְּהוֹם־אֵל־תְּהוֹם קוֹרֵא לְקוֹל צְנוּרֶיךָ, כִּלְמִשְׁבָּרֶיךָ וְגִלְדֶּיךָ עָלַי עֲבֹר: יוֹמָם יִצְוֶה יְהוָה וְחֶסֶד, וּבִלְיָלָה שִׁירָה עָמִי, תִּפְלֶה לֹאֵל חַיִּי: אֹמְרָה לֹאֵל סִלְעִי, לְמָה שְׂכַחְתָּנִי, לְמָה־קִּדְרָה אֵלַי בְּלִחָץ אוֹיֵב: בְּרִצָּח בְּעִצְמוֹתַי, חֶרְפוֹנִי צוּרִרִי, בְּאֹמַרְם אֵלֵי כָל־הַיּוֹם אֵיךְ אֱלֹהֶיךָ: מַה־תִּשְׁתַּוְּחִי וּנְפִשִׁי, וּמַה־תַּהֲמִי עָלַי, הוֹחִילִי לְאֱלֹהִים כִּי־עוֹד אֲוֹדְנָה יְשׁוּעַת פָּנֶיךָ וְאֱלֹהִי: שְׁפֹטֵנִי אֱלֹהִים וְדִיבָה רִיבִי, מִגֹּי לֹא־חֲסִיד, מֵאִישׁ־מֶרְמָה וְעוֹלָה תִּפְלֹטֵנִי: כִּי־אֲתָה וְאֱלֹהֵי מַעוֹד, לְמָה וְנָחַתָּנִי, לְמָה־קִּדְרָה אֶתְהַלֵּךְ בְּלִחָץ אוֹיֵב: שְׁלַח־אוֹרְךָ וְאֲמַתְךָ, הִמָּה יִנְחֹנֵנִי, יִבְיֹאוּנִי אֶל־הַר־קֹדֶשְׁךָ, וְאֶל־מִשְׁכְּנוֹתֶיךָ: וְאֲבֹאֶה וְאֶל־מִזְבֵּחַ אֱלֹהִים, אֶל־אֵל שְׁמַתָּה גִּילִי, וְאוֹדְךָ בְּכֹזֶר אֱלֹהִים אֱלֹהֵי: מַה־תִּשְׁתַּוְּחִי וּנְפִשִׁי, וּמַה־תַּהֲמִי עָלַי, הוֹחִילִי לְאֱלֹהִים כִּי־עוֹד אֲוֹדְנָה יְשׁוּעַת פָּנֶיךָ וְאֱלֹהֵי:

בימים שאין אומרים בהם תחנון אין אומרים מזמור "יענך":

לִמְנַצֵּחַ, מְזִמּוֹר לְדָוִד: יַעֲנֶה יְהוָה בְּיוֹם צָרָה, יִשְׁגָּבֶךָ שֵׁם אֱלֹהֵי יַעֲקֹב: שְׁלַח־עֲזָרְךָ מִקֹּדֶשׁ, וְיִמְצִינֵנו יִסְעָדֶךָ: יִזְכֹּר כָּל־מִנְחֹתֶיךָ, וְעוֹלֹתֶיךָ

יִדְשְׁנָה סֵלָה: יִתְּנוּ-לָךְ כָּל־לִבְבְּךָ, וְכָל-עֲצָתְךָ יִמְלֹא: נִרְנְנָה בִּישׁוּעָתְךָ
וּבִשְׁם-אֱלֹהֵינוּ נִדְגַל, יִמְלֹא יְהוָה כָּל-מִשְׁאֲלוֹתֶיךָ: עֲתָה יִדְעֵתִי כִי הוֹשִׁיעַ
יְהוָה מִשִּׁיחִי, יַעֲנֶהוּ מִשְׁמִי קִדְשׁוֹ, בְּגִבּוֹרוֹת יֵשַׁע יְמִינוֹ: אֱלֹה בִּרְכֵב וְאֱלֹה
בְּסוּסִים, וְאֶנְחֶנּוּ בִשְׁם-יְהוָה אֱלֹהֵינוּ נִזְכִּיר: הִמָּה כָרְעוּ וּנְפֹלוּ, וְאֶנְחֶנּוּ
קִמְנוּ וּנְתַעֲדוּד: יְהוָה הוֹשִׁיעָה, הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם-קִרְאָנוּ:

לְדוֹד מְזִמּוֹר, לַיהוָה הָאָרֶץ וּמְלוֹאָהּ, תִּבְלֵל וַיִּשְׁבִּי בָּהּ: כִּי-הוּא עַל-יָמִים
יְסִדָּהּ, וְעַל-נְהָרוֹת יְכֻנְנָהּ: מִי־יַעֲלֶה בְּהַר-יְהוָה, וּמִי־יָקוּם בְּמָקוֹם
קִדְשׁוֹ: נָקִי כַפִּים וּבֶרֶךְ לֵבָב, אֲשֶׁר לֹא-נִשְׂא לְשׂוֹא נִפְשִׁי, וְלֹא נִשְׁבַּע לְמִרְמָה:
יֵשֶׁא בִּרְכָּה מֵאֵת יְהוָה, וְצִדְקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ: זֶה דוֹר דְּרָשִׁיו, מִבְּקָשֵׁי פִנְיֶךָ
יַעֲקֹב סֵלָה: שְׂאוּ שְׁעָרִים וְרַאשֵׁיכֶם וְהַנְּשֹׂאוּ פֶתְחֵי עוֹלָם, וַיָּבֹאוּ מֶלֶךְ הַכְּבוֹד:
מִי זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד, יְהוָה עֶזְרוֹ וּגְבוּר, יְהוָה גְּבוּר מִלְחָמָה: שְׂאוּ שְׁעָרֶיךָ
רַאשֵׁיכֶם, וְשֹׂאוּ פֶתְחֵי עוֹלָם, וַיָּבֹאוּ מֶלֶךְ הַכְּבוֹד: מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד, יְהוָה
צָבָאוֹת, הוּא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד סֵלָה:

לְמִנְצַח בְּנִיגִינָה, מְזִמּוֹר שִׁיר: אֱלֹהִים יַחֲנֵנוּ וַיְבָרְכֵנוּ, יָאֵר פָּנָיו אֶתְנוּ סֵלָה:
לְדַעַת בָּאָרֶץ דְּרָכֶךָ, בְּכָל-גּוֹיִם יִשְׁוּעָתְךָ: יוֹדוּךָ עַמִּים וְאֱלֹהִים,
יִזְדוּךָ עַמִּים כָּל־ם: יִשְׁמְחוּ וַיִּרְנְנוּ לְאֱמִים, כִּי-תִשְׁפֹּט עַמִּים "מִיִּשׁוֹר, וְלֵאמֹרִים
בָּאָרֶץ תִּנְחַם סֵלָה: יוֹדוּךָ עַמִּים וְאֱלֹהִים, יוֹדוּךָ עַמִּים כָּל־ם: אָרֶץ נִתְּנָה יְבוּלָהּ,
יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ: יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים, וַיִּירָאוּ אוֹתוֹ כָּל-אֶפְסֵי-אָרֶץ:

הַלְלוּיָהּ אֹדָה יְהוָה בְּכָל-לֵבָב, בְּסוֹד יִשְׁרִים וְעֵדָה: גְּדִלִים "מַעֲשֵׂי
יְהוָה, וְיִרְוִשִׁים לְכָל-חִפְצֵיהֶם: הוֹדוּ-וְהִדְר פַּעֲלוֹ, וְצִדְקָתוֹ עֲמֻדָּה
לְעֵד: זָכַר עֲשֵׂה לְנִפְלְאוֹתָיו, חֲנוּן וְרַחוּם יְהוָה: טָרַף נֶתַן לִירֵאָיו, יִזְכֹּר לְעוֹלָם
בְּרִיתוֹ: כִּחַ מַעֲשָׂיו הִגִּיד לְעַמּוֹ, לֵתֵת לָהֶם נַחֲלַת גּוֹיִם: מַעֲשֵׂי יְדֵיו אֲמַת
וּמִשְׁפָּט, נִאֲמָנִים כָּל-פְּקוּדָיו: סְמוּכִים לְעֵד לְעוֹלָם, עֲשׂוּיִם בְּאֲמַת יִשְׁרָי:
פְּדוּת וְשִׁלַּח לְעַמּוֹ, צִוְּה לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ, קָדוֹשׁ וְנוֹרָא שְׁמוֹ: רִאשִׁית חֲכָמָה
יִרְאֵת יְהוָה, שְׁכָל טוֹב לְכָל-עֲשִׂיהֶם, תִּהְלָלוּ עֲמֻדָּה לְעֵד:

לְמִנְצַח מְזִמּוֹר לְדוֹד: בְּבֹא-אֱלֹוֹ נֶתַן הַנְּבִיא, כְּאֲשֶׁר-יָאֵל אֶל-בֵּת-שֹׁבַע:
חֲנָנִי אֱלֹהִים כְּחִסְדְּךָ, כְּכֹר רַחֲמֶיךָ מִחַה פִּשְׁעֵי: הָרַב כְּפִסְגֵּי מְעוֹנִי,
וּמַחֲטָאֵי טְהַרְנִי: כִּי-פִשְׁעֵי אֲנִי אָדַע, וְחַטָּאֵי נִגְדִי תִמִּיד: לָךְ לְבִדְךָ וְחַטָּאֵי

והרע בעיניך עשיתי, למען תצדק בדברך, תזכה בשפטך: הן בעוון חוללתי, ובהטא יחמתי אמי: הן אמת חפצת בטחית, ובסתם חכמה תודיעני: תחטאני באזוב ואטהר, תכבסני ומשלג אלבין: תשמיעני ששון ושמחה, תגלנה עצמות דפית: הסתר פניך מחטאי, וכל עונתי מחה: לב טהור ברא לי אלהים, ורוח נכון חדש בקרבי: אל תשליכני מלפניך, ורוח קדשך אל תקח ממני: השיבה לי ששון ישעך, ורוח נדיבה תסמכני: אלמדה פשעים דרכיך, וחטאים אליך ישובו: הצילני מדמים אלהים, אלהי תשועתי, תרנן לשוני צדקתך: אדני שפתי תפתח, ופי יגיד תהלתך: כי לא תחפץ נבח ואתנה, עולה לא תרצה: זבחי אלהים רוח נשברה, לב נשבר ונדכה אלהים לא תבזה: היטיבה ברצונך את ציון, תבנה חומות ירושלים: אז תחפץ זבחי צדק, עולה וכליל, אז יעלו על מזבחך פרים:

בימים שאין אומרים תקון רחל ידלג פסוק "עד אנה", ויאמר - "תקום וכו'".

עד אנה בכיה בציון ומספד בירושלים:

תקום תרחם ציון תבנה חומות ירושלים:

יש נוהגים לומר או"א ומומור בשבוע ה', כדי לפסוק בנחמה (באת ושלח):

אלהינו ואלהי אבותינו: מלך רחמן רחם עלינו, טוב ומטיב הדרש לנו, שובה עלינו בהמון רחמיך, בגלל אבות שעשו רצונך. בנה ביתך כבתחלה, כונן בית מקדשך על מכונך, הראנו בבנינו, שמחנו בתקונו, והשב שכינתך לתוכו, והשב כהנים לעבודתם, ולויים לדוכנם לשירים ולזמרים, והשב ישראל לגוייהם, ושם נעלה ונראה ונשתתה לפניך. יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שתעלנו בשמחה לארצנו ותטענו בגבולנו, ושם נעשה לפניך את קרבנות חובותינו, תמידים כסדרם ומוספים כהלכתם:

שיר המעלות, בשב יְהוָה אֶת־שִׁיבַת צִיּוֹן, הֵינּוּ כְּחֹלָמִים: אֲזַיְלָא שְׁחֹק פִּינוֹ וּלְשׁוֹנֵנוּ רָגָה, אֲזַיְמְרוּ בְּגוֹיִם, הַגְדִּיל יְהוָה לַעֲשׂוֹת עִם־אֱלֹהִים: הַגְדִּיל יְהוָה לַעֲשׂוֹת עִמָּנוּ, הֵינּוּ שְׂמִיחִים: שׁוּבָה יְהוָה אֶת־שְׁבִיתֵנוּ, כְּאַפִּיקִים בְּנֶגֶב: הִזְרְעִים בְּדַמְעָה בְּרָגָה יִקְצְרוּ: הָלוֹךְ יֵלֶךְ וּבִכָּה נֶשֶׂא מִשָּׁךְ־הַזֶּרַע, בְּאִיבָא בְּרָגָה נֶשֶׂא אֶלְמָתָיו:

סֵדֶר הַדְּלָקָת נְרוֹת לְשֶׁבֶת וַיְיָ"ט

לפני הדלקת נרות שבת תברך:

**בְּרוּךְ אַתָּה יְיָהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ
בְּמִצְוֹתָיו** עשה אותנו קדושים
וְיָרָךְ וְהַשְׁקִים מִצְוֹתָיִךְ **וְצֻנּוֹנוּ לְהַדְלִיק נֵר שֶׁל שַׁבָּת:**

לפני הדלקת נר של יום טוב תברך:

**בְּרוּךְ אַתָּה יְיָהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ
בְּמִצְוֹתָיו** עשה אותנו קדושים
וְיָרָךְ וְהַשְׁקִים מִצְוֹתָיִךְ **וְצֻנּוֹנוּ לְהַדְלִיק נֵר שֶׁל** (אם חל בשבת תוסוּף:
שַׁבָּת וְ) יוֹם-טוֹב:

שִׁיר הַשִּׁירִים

**לְשֵׁם יְחִיד קִדְּשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׂכִינְתִּיהָ, בְּדַחֲלִיו וּרְחִימוֹ, וּרְחִימוֹ וּדְחִילוֹ,
לְיַחְדָּא אוֹתִיּוֹת י' וְה' בְּאוֹתִיּוֹת ו' וְה' בִּיחְוָדָא שְׁלִים (יהוה) בְּשֵׁם
כָּל-יִשְׂרָאֵל. הִנֵּה אֲנַחְנוּ בָּאִים לְשׁוּרָר בְּקוֹל נְעִים שִׁיר הַשִּׁירִים [קִדְּשׁ קִדְּשִׁים.
וְתַעֲלֶה לְפָנֶיךָ קְרִיאַת שִׁיר הַשִּׁירִים כְּאִלּוּ אָמְרוּ שְׁלֵמָה בְּעַצְמוֹ, וְכְאִלּוּ הִשְׁגִּנוּ כָּל-הַסּוּדוֹת
הַחַתּוּמִּים בּוֹ, לְתַקֵּן אֶת-שְׁרֻשׁוֹ בְּמָקוֹם עֲלִיוֹן], לַעֲשׂוֹת נֶחֱם רוּחַ לְיֹצְרֵנוּ וְלַעֲשׂוֹת
רְצוֹן בּוֹרְאָנוּ, וְיִהְיֶה נֶעֱם אֲדָנִי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָה עָלֵינוּ,
וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָהוּ:**

א. שִׁיר הַשִּׁירִים המבחר
שבשירים **אֲשֶׁר לְשַׁלְמָה:** המלה:
אומרת כנס"ו
מי יתן ו' **יִשְׁלַנְלִי מְנַשִּׁיקוֹת**
פִּיהוּ כְּמֵאוֹ, כִּי-טוֹבִים דְּרִיךְ מֵיָן: ערכה אהבה:
יותר מין משבח **לְרִיחַ שְׁמִנְיֶךָ טוֹבִים,**
שֶׁמֶן תּוֹרֵק, ריח של שמן
המורק סביל-נקרא **שֶׁמֶךְ עַל-כֵּן עֲלָמוֹת** (אהר"ע)
אהבה צדק ואמת אהבה **אַהֲבוּךָ:** לחוסה
משכני **מִשְׁכְּנִי אַחֲרֶיךָ**
נְרוּצָה, יד:
שוארסון **הַבִּיאֲנִי הַמֶּלֶךְ חֲדָרָיו**
דְּרִיךְ נֶחֱלֵל אַהֲבָה נחלל אהבה:
יותר **מֵיָן, מֵיִשְׂרָאֵל אַהֲבוּךָ:** אהבת צדק ואמת אהבה:
העלמות (אהר"ע)
אמנם **שְׁחֹרָה אֲנִי וְעַפְרָיִם יִפְחֶה**
וְנִאֲוָה אֲנִי, שְׁמִעָה זֹאת **בְּנוֹת יְרוּשָׁלַיִם,** שחורה
כאחלי קדר **כְּאֶחֱלִי קֶדֶר** בכמדברה, נקרא **כִּי-פִרְיעוֹת שְׁלֵמָה:**
אֶל-תִּרְאֵנִי שְׂאֲנִי שְׁחֹרָה כיון שלא
מלדתי קד, אלא **שְׁשׁוּפֶתְנִי הַשֶּׁמֶשׁ** הבטיח בי השמש
וְיִהְיֶה עָלַי

לך רעיתי יפתי ולכי לך ^[ממציא: לא] כִּי־הִנֵּה הִסְתּוּ עֲבָר, הַגָּשֶׁם חִלָּף
הִלָּךְ לוֹ ^{ואין טורח: בדרך} הַנֶּצְנִים נִרְאוּ בְּאַרְץ, עֵת הַזְמִיר הִגִּיעַ ^{וקולו ערב: לחולכי הדרומים}, וְקוֹל
הַתּוֹר ^{היונה} נִשְׁמַע בְּאַרְצָנוּ: ^{עז} הַתְּאֵנָה חֲנִטָּה פִּגְיָה ^{הוציאה: התאנים} וְהַגִּפְנִים ^{סמדר} | סִמְדָר
נִתְּנוּ רֵיחַ, קוֹמִי לך רעיתי יפתי ולכי לך: ^{הנפח הוציאה ענבים: קטנים אשר} יוֹנְתִי בְּחִגְוִי
הַסֵּלַע בְּסֹתֵר הַמְדְּרָגָה ^{במסגור סלעי הקרים: [בהיותך לפני ים סוף]} הָרְאִינִי אֶת־מְרָאֶיךָ ^{ושם: השמיעני} הַשְׁמִיעֵנִי
אֶת־קוֹלְךָ ^[צעקת: תפלתך], כִּי־קוֹלְךָ עֲרֵב ^{נעים} וּמְרָאֶיךָ נְאוּהָ: ^{עונה: הרעיה:} אֶתְּוֹ־לִנּוּ
שְׁעָלִים, שְׁעָלִים קִטְּנִים [»] מְחַבְּלִים כְּרָמִים, וּכְרָמֵינוּ סִמְדָר ^{ענבים: קטנים}:
דוֹדִי לִי ^{נאמן: לי} נֶאֱמַנְתָּ לּוֹ, הִרְעָה ^{צאנו: בטרעה:} בְּשׁוֹשְׁנִים ^{אבל סבב: זה ימשיך: טוב ונוח} עַד שִׁיפּוּחַ
הַיּוֹם ^{עד שתתפשט החמה: [עד שאטאט לו]}, וְנָסוּ הַצִּלְלִים ^[הזכיות המנויות: עליו כצל], סֶבֶךְ דְּמַה־לָּךְ דוֹדִי לְצִבִּי אוֹ
לְעֹפֶר הָאֵילִים עַל־הָרִי בְּתָר:

ג. עַל־מִשְׁכָּבִי בְּלִילוֹת בְּקִשְׁתִּי אֶת שְׁאֵהְבָה נִפְשִׁי ^[את הקבה - : שיתחול לי], בְּקִשְׁתִּי [»]
« וְלֹא מִצָּאתִיו ^[לא: מחל לי]: אֶלּוֹמָה זָא ^{בללה} וְאֶסּוּבְכָה בְּעִיר בְּשׁוּקִים
וּבְרַחֲבוֹת, אֲבַקֶּשֶׁה אֶת שְׁאֵהְבָה נִפְשִׁי, בְּקִשְׁתִּי [»] « וְלֹא מִצָּאתִיו:
מִצָּאוֹנֵי הַשְּׁמָרִים ^[משה: יאהו] הַסִּבְכִּים בְּעִיר, אֶת שְׁאֵהְבָה נִפְשִׁי רְאִיתָם ^{ואז: שאלתם:}
וְכַמֵּעַט ^{וכה אהר: לכה עלי:} מִמֶּנּוּ ^{וכן} שְׁעַבְרְתִּי מֵהֶם, עַד שִׁמְצָאתִי ^{לבסוף} אֶת שְׁאֵהְבָה נִפְשִׁי
חֹרְתִי ^[מחל לי: בימי יהושע], אֶחֱזִיתִיו וְלֹא אֶרְפְּנוּ, עַד־שֶׁהִבִּיתִיו אֶל־בֵּית אֹמִי וְאֶל־חֹדֶר
חֹרְתִי ^[משכן: שילה]: הַשִּׁבְעֵתִי אֶתְכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלַיִם ^[אזהרה], בְּצִבְאוֹת אוֹ
בְּאִילוֹת הַשָּׂדֶה ^{שתהו הפקר: כחיות בר}, אִם־תִּעְרִירוּ ^{תשינו} וְאִם־תִּעֲזוּרֻוּ אֶת־הָאֵהְבָה
עַד שֶׁתִּחַפֵּץ ^{לחלופיה: באור} כֵּל עוֹד הַפֶּזַ ^[ובצאתי מטענים: שאלו אהרע] הוּא בִי ^{כל עוד הפז:} מִי זֹאת עֵלָה מִן־הַמִּדְבָּר כְּתִימָרוֹת
עֵשֶׂן ^[עם עמוד: האש וענן] מִקְטֶרֶת ^{מכוסה בענן: קטורת של} מֵר וּלְבוֹנָה מִכָּל אֲבָקַת רוֹכֵל ^{בשמים שחוקים: של מזכר הבשמים}:
הִנֵּה מִטָּתוֹ ^[אהל מועד: והארון] שְׁלִשְׁלֹמָה, שְׁשִׁים ^{ריבוא} גִּבּוֹרִים סָבִיב לָהּ מִגִּבְרֵי
יִשְׂרָאֵל ^[מיוצא: הנצא]: כָּלֵם אֶחָזִי חָרֵב מִלְמָדִי מִלְחָמָה ^{מנוסים במלחמות}, אִישׁ חֲרָבוֹ
עַל־יָרְכוֹ ^{יד} מִפֶּחַד בְּלִילוֹת: אֶפְרָיוֹן ^{חופת חתנים: [אהל מועד]} עָשָׂה לוֹ הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמָה ^[הקבה]
מִעֲצֵי הַלְבָנוֹן: עֲמוּדָיו עָשָׂה כֶסֶף רִפְידָתוֹ ^{הבצעים הפוחלים: סיבי - עשויים} זָהָב מִרְכָּבוֹ ^{מושב}

אֲרָגְמָן, תֹּכֹחַ רָצוֹף מֵאֵל אֶהְיֶה מִבְּנוֹת יְרוּשָׁלַיִם שטוּ ווארט אונז
בְּנוֹת צִיּוֹן בַּמֶּלֶךְ שְׁלֵמָה [את, הקב"ה], פִּעֲטָהּ עֲטוּת חֲתָנִים שְׁעֵטְרָהּ לֹא אִמּוֹ [כְּסִיף],
בְּיוֹם חֲתָנָתָהּ וּבְיוֹם שְׂמִיחָתָהּ לָבוֹ:

ד. הִנֵּה יָפָה רַעֲיָתִי, הִנֵּה יָפָה עֵינֶיךָ דְמוּת לעינֵי הַנָּאִים, מִפְּעַד לְצַמְתָּךְ מִסָּה, שְׁעָרֶךָ כְּעָדָר הָעֲזִים שֶׁגִּלְשׁוּ יָדִי מֵהָר גִּלְעָד: שְׁנִיךָ

לְבִנּוֹת כְּעָדָר הַקְּצוּבוֹת הַרְחִיל הַדְמוּת זו לזו שְׁעָלוּ מִן־הַרְחָצָה וּמִבְרִיקִים אוֹ בְּלוֹן צָח, שְׂכָלִים
«מִתְאַמְּוֹת תְּמִימוֹת וְשִׁלְמוֹת וְשִׁלְמוֹת מוֹס וְחוֹסֵר אֵין בֵּהֶם: כְּחוֹט הַשְּׁנִי הָאִדוּם שְׁפֹתוֹתֶיךָ

וּמִדְּבָרֶךָ נֶאֱוָה, כְּפָלַח הָרִמּוֹן רִקְתָּךְ הַדְעִים שְׂבִיבִיךָ מִפְּעַד לְצַמְתָּךְ הַנָּאִים מִבְּעַד מִסָּה שֶׁל פִּנְךָ
יִשְׁרׁ כְּמִגְדָּל דָּוִד צִוְּאָרְךָ, בָּנוִי לְתַלְפִּיּוֹת לֶשׁ הַתְּבוּנוֹת, אֶלְךָ הַמִּגֵּן תִּלּוֹי וְזִקְוֹן וְלִמּוֹד

עָלִיו כָּל שְׁלֹטֵי הַגְּבֻרִים: שְׁנֵי שְׂדֵיךָ [מִשֶּׁה וְאַחֲרָיו] כְּשֵׁנֵי עֲפָרִים תְּאוּמֵי
צְבִיָּה נִקְבָּה, הָרָעִים בְּשׁוֹשְׁנֵים: עַד שִׁפּוּחַ הַיּוֹם תַּתְּפֹּשֵׁת חֲחֻמָּה [בְּשַׁעַת פְּטִירַת מִשֶּׁה וְאַחֲרָיו] וְנָסוּ

הַצִּלְלִים [הַמְּנִיעוֹת עֲלֶיךָ], אֶלְךָ לִי אֶל־הַר הָמוֹר וְאַל־גְּבַעַת הַלְּבוֹנָה: כְּלָךְ אֶנְפִּיכִי
יָפָה רַעֲיָתִי וּמִוֶּם אֵין בָּךְ: אֲתִי מִלְּבָנוֹן אֶת־כְּלָהּ, אֲתִי מִלְּבָנוֹן תְּבֹאִי

תְּשׁוּרִי [שׁוּב] מִתְּשׁוּרֵי תְּבֹאִי מִרְאשׁ אֲמִנָּה, מִרְאשׁ שְׁנִיר וְחִרְמוֹן, מִמְּעַנּוֹת מִתְּנִלוֹת יִחִיד
מִמִּקּוֹם מִנּוּי אֲרִיּוֹת, מִהַרְרֵי נִמְרִים: שֶׁהֶם מִקּוּמוֹת לִבִּי לְבַבְתָּנִי אֲחֹתִי כְּלָה, לְבַבְתָּנִי

בְּאַחַת מֵעֵינֶיךָ, בְּאַחַד עֶנֶק מִצִּוְרֶיךָ: חֲכִישׁ מִחוּצוֹת: מֵה־יָפּוֹ דִּלְךָ אֲהַבְתִּי
אֲחֹתִי כְּלָה, מֵה־טָבוֹ דִּלְךָ עֵרְבָה מִיֵּין וְרִיחַ שְׁמִנֶיךָ עֵרְבָה מִכָּל־בְּשָׂמִים: אֲהַבְתִּי יוֹתֵר

נֶפֶת [דְּבִי תוֹרָה] תִּשְׁפָּנָה שְׁפֹתוֹתֶיךָ כְּלָה, דְּבִשׁ וְחָלָב תַּחַת לְשׁוֹנְךָ, וְרִיחַ שְׁלֵמָתֶיךָ [הַנִּשְׁתַּחֲוִת בְּבִגְדֶיךָ כְּשֶׁעֲנַנּוּ, צִצִּית וְכו'] כְּרִיחַ יִשְׁרָאֵל לְבָנוֹן: גֵּן נָעוּל אֲחֹתִי כְּלָה, גֵּל מִעַן

נָעוּל מֵעֵין חֲתוּם: שְׁלַחֲךָ תַּעֲלוֹת הַמִּים מִצְּבִירֹת פָּרְדָּס רְמוֹזִים עִם עֵץ פָּרִי מְגַדִּים
כְּפָרִים עִם־נִרְדִּים מִיֵּין בּוֹשֵׂם: נִרְדִּי וְכִרְפָּס קָנָה וְקִנְמֹן עִם כָּל־עֲצֵי מִתְּקִים כְּרִיחַ

לְבוֹנָה, מִרְאֵה לֹחַת מִיֵּין בְּשָׂמִים עִם כָּל־רֵאשֵׁי בְשָׂמִים: מֵעֵין הַחֻקִּי גִזְּמִים בְּאֵר מִיֵּין חַיִּים וְנִזְלִים « מִן־לְבָנוֹן: אֲהַבְתִּי עוֹרִי לִשְׁבֹּחַ הָרוּחַ דְּרוֹמִית, צָפוֹן וְבֹאִי תִימָן

הַפִּיחִי גִנִּי יִזְלוּ בְּשָׁמִי, יְבֹא דוֹדִי לְגִזּוֹ וְיֹאכֵל פְּרִי מִגְדִּיו: יִתְפַּשְׁטוּ רִיחוֹת

ה. בָּאתִי לְגַנִּי^[לביהמק] אֶחָתִי כָלָה, אֶרִיתִי מוֹרִי עִם-בִּשְׁמִי^{לקטתי בושם המור, עם שאר מיני הבושם}, אֶכְלֹתִי יַעְרִי^{הקנה} עִם-דְּבָשִׁי, שְׁתִּיתִי יַיִנִי עִם-חֶלְבִי^{שהכנת, חלב}, אֶכְלֹתִי רָעִים^[אחרון ובנין] שְׁתוּ וְשָׁכְרוּ דוֹדִים^{אחובים. מסורת: אהובים. ובעלת: ובעלת}. אֲנִי יֹשֶׁנָּה וְלִבִּי יָעַר, וְשִׁמְתִי קוֹל דוֹדִי דוֹפֵק, פִּתְחֵי-לִי אֶחָתִי רָעִיתִי יוֹנְתִי תַמְתִּי, שָׂרָאשִׁי נִמְלָא-טָל, קוֹצוֹתַי רִסְסִי לִילָה^{טיפות: וענית: והשם: לו:} פֶּשֶׁטְתִּי אֶת-כְּתָנְתִּי^[לבוש הכבוד] אֵיכָכָה אֲלַבְשֶׁנָּה, רִחְצֵתִי אֶת-רַגְלִי אֵיכָכָה אֶטְנַפֵּם: דוֹדִי שֶׁלַח^{והשיט} יָדוֹ מִן-הַחֹר^{דוד חור, הדלת}, וּמַעֲצֵי הַמּוֹ עָלָיו^{נתעוררה: אהבתי אליו}. קָמְתִי אֲנִי לִפְתֹּחַ לְדוֹדִי, וַיְדַי נִטְפוּ-מֹר^{בושם המור, שריחו} עֲבָר^{למרחוק}, עַל כְּפֹת הַמִּנְעוּל: פִּתְחֵתִי אֲנִי לְדוֹדִי, וְדוֹדִי חָמַק עָבַר, נִפְשִׁי יִצְאָה בְּדַבְרוֹ^{באמרו: לא, אשוב אלך עוד}, בְּקִשְׁתִּיהוּ^{אחר זה} וְלֹא מִצְאָתִיהוּ, קָרָאתִיו[»] וְלֹא עָנֵנִי: מִצְאָנִי הַשְׁמָרִים הַסֹּבְבִים בָּעֵיר, הַכּוֹנֵי פְצָעוֹנִי^{שחשו, כי}, נִשְׁאָו אֶת-רִדְדִלִי^{נטלו את תכשיטִי [ביהמק]} מִעָלַי שְׁמָרִי הַחֲמוֹת: הַשֹּׁבְעֵתִי אֶתְכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלַיִם, אִם-תִּמְצְאוּ אֶת-דוֹדִי מִה-תִּגִּידוּ לּוֹ, שְׁחֹלֶת אֶהְבֶּה אֹנִי: מִה-דוֹדְךָ מִדּוֹד הֵיפָּה בְּנָשִׁים, מִה-דוֹדְךָ מִדּוֹד שְׁכָכָה הַשֹּׁבְעֵתָנוּ: דוֹדִי צֵחַ^{לבן} וְאֶדוֹם, דָּגוּל מִרְבֵּבָה^{ניכר גם בהתערבו: ניכר בין עשרת אלפים}. רָאשׁוּ כְתָם פִּי^{טבוחק כסרגלית טובה}, קוֹצוֹתַי תִּלְתָּלִים^{שערותיו שמוסלמות} שְׁחֹרוֹת כְּעוֹרֵב: עֵינָיו כִּיּוֹנִים^{נאות כעין יונים} עַל-אִפְיקֵי מַיִם, רִחְצוֹת^{עיני צחורות כאלו} עֵינִי בְּחֶלֶב יִשְׁבּוֹת^{בצורה מושלמת} עַל-מִלָּאת^{בנומות}: לְחִי כְּעָרוֹגַת הַפֶּשֶׁם, מַגְדָּלוֹת מְרֻקָּחִים^{מקום גידול בשמים}, שְׁפֹתוֹתַי שׁוֹשְׁנִים נְטָפוֹת^{ריח} מֹר עֲבָר^{מתפשט: למרחוק} יָדָיו גְּלִילִי^{כאפני} זָהָב מְמִלָּאִים בְּתִרְשִׁישׁ^{אבן טאבני, התושן}, מַעֲיו עֲשֵׂת שֵׁן^{בטט גוש יצוק משן פל} מַעֲלַפֶּת סִפְרִים^{מעטפת: אבן טובה} שׁוֹקִיו עֲמוּדֵי שֵׁשׁ מִיֶּסֶדִים עַל-אֲדִי-פֹז, מִרְאֵהוּ כְּלָבָנוֹן^{קוטנה גבוהה כארזי הלבנון}, בַּחֹר כְּאֶרְזִים^{משבנה ונבחר כעין: הארז המבוחרים}: חֲפוּ מִמֶּתְקִים^{כל דבר פיו דברים ערבים} וְכָלוּ מִחֲמָדִים, זֶה דוֹדִי וְזֶה רָעִי בְּנוֹת יְרוּשָׁלַיִם: ו. אֲנִי הִלַּךְ דוֹדְךָ, הֵיפָּה בְּנָשִׁים, אֲנִי פָנָה דוֹדְךָ^{והשאורך עיובה} וּבִקְשָׁנוּ^{נחפשתי יחד} עִמָּךְ: דוֹדִי יָרַד לְגִזּוֹ לַעֲרָגוֹת הַבִּשָּׁם, לְרִעוֹת בְּגָנִים

וְלִלְקֹט שׁוֹשְׁנִים ^[לאסוף זמירותם] אֲנִי נִאֲמַנְתִּי ^{נאמן} לְדוֹדִי וְדוֹדִי לִי הֲרָעָה ^[לשמוח בבתי כנסיות וביהמ"ד]

בְּשׁוֹשְׁנִים ^{במורה: משיב נוח וטוב:} יָפָה אֶת רַעֲיָתִי כְּתָרָצָה, נֶאֱוָה ^{נאה} כִּירוּשָׁלַיִם

אֵימָה כְּנִדְגָלוֹת ^{מטילה אימה: כנודי צבא} הַסְבִּי הַחֲוִירִי עֵינֶיךָ מִנְגְּדִי שֶׁהֵם הִרְהִיבֵנִי ^{גורמים לי, נחת וגאווה}

שֶׁעָרַךְ כְּעָדָר הָעֲזִים שֶׁגָּלְשׁוּ יָדוֹ מִן־הַגִּלְעָד: שִׁנִּיךָ ^{דקות ולבנות} כְּעָדָר

הָרַחֲלִים, שֶׁעָלוּ מִן־הֶרְחָצָה ^{ומבחרקים או בלבון צה} וְשִׁפְלָה ^{סוס וחוסר}

אֵין בָּהֶם: כְּפֶלַח הָרִמּוֹן רִקְתָּךְ ^{הצדעים שבפניך, אדומים כחצי רמון} מִבְּעַד לְצִמְתָּךְ ^{מסוה: שעל פניך} שֵׁשִׁים

הִמָּה מְלָכוֹת, וְשִׁמְנִים פִּילִגְשִׁים, וְעַלְמוֹת אֵין מִסְפָּר: ^{וטסולם} אַחַת הִיא

יוֹנָתִי תִמְתִּי ^{השלימה באהבתה אלי} אַחַת הִיא לְאִמָּה בְּרָה ^{מעולה} הִיא לְיוֹלֶדֶתָהּ, רְאוּהָ

בְּנוֹת וַיֵּאֱשְׁרוּהָ, מְלָכוֹת וּפִילִגְשִׁים וַיִּהְלְלוּהָ: מִי־זֹאת הַנְּשִׁקָּפָה

כְּמוֹ־שָׁחַר ^{ראית כמו אור הבוקר} יָפָה ^{טוהרה} כְּלִבְנָהּ, בְּרָה כְּחָמָה, אֵימָה כְּנִדְגָלוֹת ^{מטילה אימה: כנודי צבא}

אֶל־גִּנַּת אַגּוֹל יָרֵדְתִּי לְרֹאוֹת בְּאַבִּי ^{צמחי} הַנֶּחֱלַל, לְרֹאוֹת הַפְּרִיחָה הַגֶּפֶן

הַנְּצוּ הָרִמְנִים: ^{פרוה} לֹא יָדַעְתִּי ^{להזרה, מתחטא} נַפְשִׁי שִׁמְתָנִי מִרְכָּבוֹת עַמִּי

נָדִיב ^{גדומה לעצמי להשתעבד: לעם שליט ומושל}

ז. שׁוֹבֵי שׁוֹבֵי ^{מפנות אותה אחריו:} הַשּׁוֹלְמִית ^[מאחורי הקב"ה] שׁוֹבֵי שׁוֹבֵי ^{בת ירושלים} וַנְּחֹזֶה־בָּךְ

מֶה־תִּחְזוּ בַשּׁוֹלְמִית ^{עונה} אִיזָה כְּבוֹד תּוֹכְלִי ^{נעה בך, כבוד} כְּמַחֲלַת הַמַּחְנִים ^{מאתרחת המלכות עלי המפנות כשבויה}

מֶה־יָפּוּ פְעָמֶיךָ בְּנַעֲלִים ^{אומר הקב"ה:} כֶּשֶׁת עוֹלָה ^[כשאת עולה ברגלים לביהמ"ק] בַּת־נָדִיב ^{בת אברהם אבינו} חֲמוּקֵי

יִרְכִּיךָ כְּמוֹ חֲלָאִים ^{חבשים} מַעֲשֶׂה יָדֵי אָמֶן: שֶׁרִירָךְ אֶגֶן הַסֹּהַר ^{טבור כאן מים עגול כירח}

אֶל־יִחְסֹר הַמֶּזֶג ^{המשקה} בְּטִנָּךְ עֲרַמַת חֲשִׁים סוּגָה בְּשׁוֹשְׁנִים ^{גדוה בשושנים: המעלים ריח טוב}

שְׁנֵי שִׁדְיֶיךָ ^[המלך והכור הדגול] כְּשִׁנֵּי עֶפְרַיִם, תֵּאֲמִי צְבִיָּה ^{נקבת הצבי} צוּאֲרֶךְ ^{יש' וזקוף} כְּמַגְדֵּל

הַשֵּׁן ^{שריף הפל} עֵינֶיךָ ^{זכות כמו} בְּרָכוֹת בְּחִשְׁבוֹן עַל־שֹׁעַר ^{בעיר חשבון אצל שער ששמו} בַּת־רָפִים,

אֶפֶךָ כְּמַגְדֵּל הַלְּבָנוֹן ^{אשר} צוּפָה פָנֶי דַּמָּשֶׁק: רֹאשְׁךָ עָלֶיךָ כְּכִרְמֶל ^{נאח כתר הכרמל}

וְדִלַת רֹאשְׁךָ כְּאַרְגָּמָן ^{קליעת שער ראשך כחוטים הצבעים בארגמן} מִלֶּךְ אֲסוּר בְּרֹהֲטִים ^{היה מתאוה להיות: קשור בתלתי שערך}

מֶה־יָפִית וּמֶה־נִּצְמַת ^{לחידבק בך} אֶהְבָּה בַּת־עֲנוּגִים ^{מעננת:} זֹאת קוֹמְתָךְ

דָּמָתָה לְתִמָּר וְשִׁדְיֶיךָ לְאַשְׁכְּלוֹת ^{הנפץ}: אֲמַרְתִּי אֶעֱלֶה בַּתָּמָר אֲחֻזָּה

[illegible]

ח. מִי יִתְנֶנָּה כָּאֵחָ לִּי, יוֹנֵק שְׂדֵי אִמִּי, אֲמַצְאֶנּוּ בַּחוּץ ^{בְּטוֹק} אֲשֶׁרְךָ, ^{שְׂתֵרִיָּה} גַּם לֹא־יָבֹז לִי ^{בְּחוֹשֶׁבִּים} אֶנְהַגֶּנּוּ ^{שְׂתֵרָה אֲחִי} אֲבִיָאֲךָ אֶל־בֵּית אִמִּי ^{בִּיהַמֶּקֶל}, וְשֵׁם תִּלְמִדִּי אֲשֶׁרְךָ מֵיֵין הָרֶקַח מַעֲסִים ^{עֲבֹדָה} ^{בִּיהַמֶּקֶל} הַזֶּה ^{רַמְנִי} שְׂמָאלוֹ תַּחַת רֹאשִׁי, וּמִיָּנֹו תַּחֲבֻקֵּנִי: הַשְׁפַּעְתִּי אֶתְכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלַּיִם ^{אוֹרְעִי},

מִה־תַּעֲצִירוּ וּמִה־תַּעֲרֹרוּ אֶת־הָאֱלֹהִים ^{לחלופי} עַד שֶׁתַּחֲפֹץ ^{כל עד חפץ:} ^{אומר כי} ^{ובית דין:} מִי זֹאת עֲלֶיהָ מִן־הַמִּדְבָּר, מִתְרַפֶּקת ^{מחזקת} ^{ועשית} עַל־דֹּדֶיהָ, ^{עונה} תַּחַת עַי ^{כנסיה} הַתְּפוֹת עֹרֶרְתֶּיךָ, ^{לאובני} שְׁמָה חֲבִלְתֶּךָ אִמָּךְ, ^{שם חשה אמר} שְׁמָה חֲבִלְתָּהּ ^{חבלי לידה} יִלְדֶתְךָ: שִׁמְנֵי כַחוֹתֶיךָ עַל־"לֶבֶךָ" ^{כד שאל} ^{תשכתי} כַּחוֹתֶיךָ עַל־זְרוֹעֶךָ, כִּי־עֵזָה ^{חזקה} כְּמוֹת אֱלֹהִים, ^{שבעבורה מוסרים} ^{ישראל נמשח} קָשָׁה כְּשֹׂאֹל קִנְיָה ^{של} ^{אודה ענין} רִשְׁפִּיהָ רִשְׁפִּי אֵשׁ שְׁלֵהֲבִתֶּיהָ ^{חללתי הארבה הוא כניצח} ^{אש של אש חזקה} מִים רַבִּים לֹא יוֹכִלוּ לִכְבוֹת אֶת־הָאֱלֹהִים וּנְהָרוֹת לֹא יִשְׁטְפוּהָ ^{אין שם חזקה} ^{אז פיתיון} אֵשׁ יִתֵּן אֵשׁ כְּלִיָּהוֹן בֵּיתוֹ בְּאֱהָבָה בּוֹז יְבוּז לּוֹ: אַחוֹת לִנֹּי קִטְפָּה וּשְׁדִים אֵין לָהּ ^{ימן גאולה} ^{ענין אל תבוע} ^{לפחות} ^{ולחסי אבותי}

מִקֵּחַ-נַעֲשָׂה לְאַחֲוָתָנוּ בַּיּוֹם שֶׁיִּדְבַר-בָּהּ ^[שִׁדְּכוּ בָּהּ : אִם-חֻמָּה הִיא (אֶת הַחֹתָן אֲבוֹתָהּ)] וְנִבְנְהָ עָלֶיהָ טִירַת כֶּסֶף ^[עֵר (הַקֶּדֶשׁ)] , וְאִם-דָּלַת הִיא נִצְוֹר עָלֶיהָ לֹחַת אֲרָז:
וְאִנִּי חֻמָּה וְשָׂדֵי כַמֶּגְדָּלוֹת, ^{עֵנָה כִּשְׁמֹשֶׁת} אֲנִי יֵצֵא ^{לֹךְ} מִבֵּינֵינוּ כְּמוֹצֵאת
שָׁלוֹם: כֹּרֶם ^[כִּנְסִי] הִיָּה לְשִׁלְמָה ^[לִקְבִיָּה] , בְּבַעַל הַמֶּזֶן ^{בִּירוּשָׁלַם} , נָתַן אֶת-הַכֶּרֶם
לְנִטְרִים, אִישׁ יָבֵא בִּפְרִיו אֵלַי כֶּסֶף ^[בְּזוֹה עֲשֵׂה: אֲנִי יֵצֵא מִבֵּין] : כְּרָמִי ^{הַקְבִּי} שְׁלִי ^{יֵצֵא לָהֶם:}

לפני, האלף לך שלמה, ומאתים נוסף לנטרים את פרי: היושבת
בגנים, חברים מקשיבים לקול, השמיעני: שנה ברח דוד
[מן הגלות] ודמה לך לצבי [למור הגאולה], או לעפר האילים, על הרי בשמים [הר הקודש עימן]
המנהג לחזור ולומר פסוק "היושבת בגנים", כי חכמינו ז"ל דרשו פסוק זה של "ברח דודי" לגנאי,
ואין לסיים בדבר רע.

היושבת בגנים, חברים מקשיבים לקול, השמיעני:

לאחר שיר השירים יאמר:

רבון כל העולמים, יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שבזכות
שיר השירים אשר קראנו, שהוא קדש קדשים, בזכות פסוקיו, ובזכות
תבותיו, ובזכות אותיותיו, ובזכות נקודותיו, ובזכות טעמיו וצדופיו ורמזיו
וסודותיו הקדושים והטהורים הנוראים היוצאים ממנו, שתהא שעה זו שעת
רחמים, שעת הקשבה, שעת האזנה, ונקראך ותענגנו, נעתיר לך ותעתר
לנו, ותהיה עולה לפניך קריאת שיר השירים כאלו השגנו כל הסודות
הנפלאים והנוראים אשר הם חתומים וסתומים בו בכל תנאי, ונזכה למקום
שהנפשות, הרוחות והנשמות, נחצבות משם, וכאלו עשינו כל מה שמטל
עלינו להשיג בין בגלגול זה, בין בגלגולים אחרים, ולהיות מן העולים
והזוכים לעולם הבא, עם שאר צדיקים וחסידים. ומלא כל משאלות לבנו
לטובה, ותהיה עם לבבנו ואמרי פינו בעת מחשבותינו, ועם ידינו בעת
מעבדנו, ותשלח ברכה והצלחה והרוחה בכל מעשי ידינו, ומעפר ענינו
תקימנו, ומאשפות דלותנו תרוממנו, ותשיב שכנתך לעיר קדשך במהרה
בימינו, אמן:

יש נוהגים לומר כאן קדיש יהא שלמא.

קבלת שבת

יש נוהגים לומר מזמורים אלו לפני קבלת שבת:

לכו נרננה ליהוה, נריעה לצור ישענו, נקדמה
פניו בתודה, בזמרות נריע לו: פי אל גדול יהוה,
[הודו וכו' וכו'] [ה' המושיענו מאויבנו] [נריע בתרועה לפני ה' המושיענו מאויבנו]

וּמִלֶּךָ גָּדוֹל עַל-כָּל-אֱלֹהִים כוחות הטבע: אֲשֶׁר בִּידוֹ מַחְקֵרִי תחתיות אָרֶץ,

וְתוֹעֲפֹת הָרִים לוֹ ^{פסגות הררים:} אֲשֶׁר-לוֹ הֵם וְהוּא עֹשֶׂהוּ ^{תקנו על מקומו} וְיִבְשֶׁת

יָדָיו יִצְרוּ: בָּאוּ נִשְׁתַּחֲוּה וְנִכְרַעָה, נִבְרָכָה ^{נכרע על ברכנו} לִפְנֵי-יְהוָה

עֲשֵׂנוּ: כִּי הוּא אֱלֹהֵינוּ, וְאֵנַחְנוּ עִם מַרְעִיתוֹ וְצֶאֱן יָדוֹ, הַיּוֹם ^{ובם היום יתרוג אתכם כן, רק}

אִם-בִּקְלוֹ תִשְׁמָעוּ: ^[לכן אומר ה'] אֶל-תִּקְשׁוּ לִבְבֵּכֶם כַּמְרִיבָה ^{כמו במרובה} כִּי־

שִׁטְיוֹ בְּמִסָּה ^{במי} בַּמַּדְבָּר: אֲשֶׁר נִסּוּנִי אֲבוֹתֵיכֶם, בְּחֲנוּנֵי חֲנִים ^{למרות שראו}

פַּעֲלִי: אֲרַבְּעִים שָׁנָה אֶקּוֹט בְּדוֹר ^{אתקוט ואריב בדור המדבר ק"ו להמיתם} וְאֹמַר עִם תַּעֲי לִבִּי

הֵם, וְהֵם לֹא-יִדְעוּ דְרָכִי: אֲשֶׁר-נִשְׁבַּעְתִּי בְּאִפִּי, אִם-יִבְאֹן אֶל-

מְנוּחָתִי ^{שלא אביאם לאי ירושלים:}

לְשִׁירִי לַיהוָה שִׁיר חֲדָשׁ, שִׁירִי לַיהוָה כָּל-הָאָרֶץ: שִׁירִי לַיהוָה

בִּרְכוּ שְׁמוֹ, בִּשְׁרוּ מִיּוֹם-לְיוֹם יִשׁוּעָתוֹ: סִפְרוּ בַגּוֹיִם כְּבוֹדוֹ,

בְּכָל-הָעַמִּים נִפְלְאוֹתָיו: כִּי גָדוֹל יְהוָה וּמְהִלל מְאֹד, נִזְרָא הוּא

עַל-כָּל-אֱלֹהִים: כִּי ^ו כָּל-אֱלֹהֵי הָעַמִּים אֱלִילִים, וְיְהוָה שְׁמַיִם עֹשֶׂה

וְכוֹחַ רֵב: הוֹדִי וְהִדְר לִפְנָיו, עֲזוֹ וְתַפְאֶרֶת בְּמִקְדָּשׁוֹ: הָבוּ לַיהוָה מִשְׁפָּחוֹת

עַמִּים, הָבוּ לַיהוָה כְּבוֹד וְעֹז: הָבוּ לַיהוָה כְּבוֹד שְׁמוֹ, שְׂאוּ-מִנְחָה

וּבָאוּ לְחִצְרוֹתָיו: הִשְׁתַּחֲוּוּ לַיהוָה בְּהַדְרַת-קֹדֶשׁ ^{בנקודת הדת קדשו [בבית המקדש]} חִילוּ פָחוּ

מִפְּנֵי כָל-הָאָרֶץ: אֲמָרוּ בַגּוֹיִם ^{וכן} יְהוָה מֶלֶךְ, אֶף-תִּכְּוֹן תִּבֵּל

כָּל-תְּמוֹט ^{באופן שלא תתמוטט לעולם} יִדִּין עַמִּים בְּמִישְׁרִים ^{במשפט צדק}: יִשְׁמַחוּ הַשָּׁמַיִם וְתִגַּל

הָאָרֶץ, יִרְעַם הָיָם וּמִלְאוּ: יַעֲלֹז שִׁדְי ^{השדה} וְכָל-אֲשֶׁר-בּוֹ, אֲזוּ יִרְנְנוּ

כָּל-עַצֵּי-יָעַר: לִפְנֵי יְהוָה ^{על} כִּי בָא, כִּי בָא לְשֹׁפֵט הָאָרֶץ ^{את הגוים היושבים בארץ}

יִשְׁפֹּט-תִּבֵּל בְּצַדִּק, וְעַמִּים בְּאִמּוֹנָתוֹ ^{יִשְׁפוט בנאמנות}:

יְהוָה מֶלֶךְ ^{גדל והראה מלכותו, ואז} תִּגַּל הָאָרֶץ, יִשְׁמַחוּ ^{אייים רבים} יוֹשְׁבֵי הָאֵיִם: עֲנֵן

וְעֶרְפַל סִבִּיבוֹ ^{סובבים ומסתירים ושמורתו}, צִדִּק וּמִשְׁפָּט מְכוֹן ^{חושב} כִּסְאוֹ: אֲשֶׁ

לִפְנֵינוּ תִלָּךְ, ^{הצא מאותו} וּתְלַהֵט סָבִיב צָרִיו, ^{התעניש הרשעים,} שְׁלֹא יִכְלוּ: ^{עליו} הָאִירוּ בִּרְקִיו ^{להימלט} לֵל תֵּבֵל,
 רֵאתָה וּתְחַל הָאָרֶץ: ^{ירעו:} הָרִים כְּדוֹנָג נִמְסוּ, ^{ישבי תבל} מִלִּפְנֵי יְהוָה, מִלִּפְנֵי
 אֲדוֹן כָּל־הָאָרֶץ: ^{אז כבכולו יעידו,} הִגִּידוּ הַשָּׁמַיִם צִדְקוֹ, ^{השמים על יושרו,} וְרָאוּ כָל־הָעַמִּים
 כְּבוֹדוֹ: ^{ואז גם} יִבְשׁוּ כָל־עַבְדֵי פֶסֶל הַמֶּתְהַלְלִים בְּאֱלִילִים, הַשְׁתַּחֲוִי' לֹו
 כָּל־אֱלֹהִים: ^{כל זאת} שְׁמָעָה וּתְשַׁמְחוּ צִיּוֹן, וּתְגַלְגֶּה בְּנוֹת הָעִיר סִיבוֹת: ^{הערים סביבות} יְהוּדָה,
 לְמַעַן מִשְׁפֹּטֶיךָ יְהוָה: ^{כי זאת} כִּי־אַתָּה יְהוָה עֲלִיּוֹן עַל־כָּל־הָאָרֶץ, מֵאֵד
 נַעֲלִית עַל־כָּל־אֱלֹהִים: ^{אֶהְיֶי} אֶהְיֶי יְהוָה שְׁנָאוֹ רָע, שְׁמַר נַפְשׁוֹת
 חֲסִידָיו, מִיַּד רָשָׁעִים יִצִּילֵם: ^{צפון ומוכן} אֹרֶץ זָרַע לְצִדִּיק, וּלְיִשְׂרָאֵל לֵב
 שְׂמֵחָה: ^{צפונה שמוחה} לֵכֵן שְׂמָחוּ צִדִּיקִים בִּיהוָה, וְהוֹדוּ לְזִכְרֵךְ קִדְשׁוֹ:

מִזְמֹור, שִׁיר לַיהוָה. ^{לכונן} שִׁיר חֲדָשׁ, כִּי־נִפְלְאוֹת עָשָׂה, הוֹשִׁיעָה־לֹו
 יְמִינוֹ בִּיד יְמִינוֹ וְזִרְעֵךְ קִדְשׁוֹ: ^{בכך} הוֹדִיעַ יְהוָה יְשׁוּעָתוֹ, לְעִינֵי
 הַגּוֹיִם גִּלְגָּה צִדְקָתוֹ: ^{לעם ישראל} זָכַר חֲסִדּוֹ וְאִמּוֹנָתוֹ ^{האמנת דבריו} לְבֵית יִשְׂרָאֵל,
 רָאוּ כָל־אֲפִסֵּי־אָרֶץ ^{כל הרושבים} אֵת יְשׁוּעַת אֱלֹהֵינוּ: ^{בקצות העולם} הִרְעִיזוּ לַיהוָה
 כָּל־הָאָרֶץ, פָּצְחוּ וּרְנְנוּ וּזְמְרוּ: ^{כל הרושבים} וּזְמְרוּ לַיהוָה בְּכִנּוֹר, בְּכִנּוֹר וְקוֹל
 זְמֶרָה: ^{גם} בַּחֲצֹצְרוֹת וְקוֹל שׁוֹפָר, הִרְעִיזוּ לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ יְהוָה: ^{ירעם} יִרְעַם
 הַיָּם וּמִלְאוּ, תֵּבֵל וְיִשְׁבֵי בָהּ: ^{גם} נְהַרּוֹת יִמְחֹאוּ־כָף, יַחַד הָרִים יִרְנְנוּ:
 לִפְנֵי־יְהוָה ^{יטמאו ויירעו} כִּי בָא לְשֹׁפֵט הָאָרֶץ, יִשְׁפֹּט־תֵּבֵל בְּצִדִּיק, וְעַמִּים

בְּמִישְׁרִים:

ויש נוהגים להתחיל מכאן:

יְהוָה מֶלֶךְ יִרְגֶּזוּ יִרְגֶּזוּ ^{יחרדו וירעדו} עַמִּים, יִשְׁבֹּכְרוּ ^{גלה מלכותו,} וְאִי תִנּוּ ^{תטנה ליפול} הָאָרֶץ:
 יְהוָה בְּצִיּוֹן גָּדוֹל, וְרַם הוּא עַל־כָּל־הָעַמִּים: ^{לכן} יוֹדוּ שְׂמֵךְ
 גָּדוֹל וְנוֹרָא קְדוֹשׁ הוּא: ^{וירססו גם את} וְעוֹז מֶלֶךְ ^{חוק המלך אשר} מִשְׁפֹּט אֶהְיֶי, אַתָּה כּוֹנֵנָת
 מִישְׁרִים ^{ביססת בעולמך}, מִשְׁפֹּט וְצִדְקָה בִּיעֲקֹב. ^{וגם} אַתָּה עֲשִׂית: ^{מספסי ישר} רוֹמְמוֹ יְהוָה
 אֱלֹהֵינוּ, וְהַשְׁתַּחֲוִי לַהֲדָם רִגְלָיו, ^{כי} קְדוֹשׁ הוּא: ^ה מִשָּׁה וְאַהֲרֹן וְהַגּוֹלִים

שְׂכַחְנִיו, וְשִׁמוּאֵל הַגָּדוֹל שֶׁבְּקִרְאֵי שְׁמוֹ, כִּאֲשֶׁר הָיוּ קִרְאִים ^[אל"ף נחה] אֶל־יְהוָה וְהָיוּ יַעֲנֶם: בְּעָמוּד עָנָן יִדְבָּר אֲלֵיהֶם, כִּי שֶׁמָּרוּ עֲדָתוֹ, וְחָק נָתַן־לָמוֹ: יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֲתָה עֲנִיתָם, אֵל נִשָּׂא ^{סולח} הַיֵּיתָ לָהֶם בַּעֲבוּרָם, וְנָקָם ^{מאויביהם} עַל־עֲלִילוֹתָם: רוּמָמוֹ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲוִי לְהַר קָדְשׁוֹ, כִּי־קָדוֹשׁ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ:

מִזְמוֹר לַתּוֹדָה ^{מזמור שנאמר על זבחי תודה} הָרִיעוּ לַיהוָה כָּל־הָאָרֶץ עַל יְסִידוֹ: עֲבֹדוּ אֶת־יְהוָה בְּשִׂמְחָה, בָּאוּ לִפְנֵי בְרִנָּה: דַּעוּ כִּי־יְהוָה הוּא אֱלֹהִים, הוּא־עֲשָׂנוּ קִרְאֵי וְלוֹ שִׁלּוֹ אֲנַחְנוּ, אֲנִי עָמֹ וְצֹאן מִרְעִיתוֹ: בָּאוּ שְׁעָרָיו בַּתּוֹדָה ^{לשערי הר הבית עם קרבן תודה} חֲצִרָתוֹ בַּתְּהִלָּה, הוֹדוּ־לוֹ בִּרְכוּ שְׁמוֹ: כִּי־טוֹב הוּא יְהוָה לְעוֹלָם ^{קיים} חֲסֵדּוֹ, וְעַד־דֹּר וָדֹר אֲמוֹנָתוֹ ^{נאמנות הבטחתו קיימת לעולם}:

בשעת אמירת "מזמור לְתוֹדָה" ו"לכה דודי", יהפוך פניו כנגד צד מערב, ויעמוד באימה ובראה, ויבין לקבל עליו תוספת קדושת שבת.

מִזְמוֹר לְדָוִד, הָבֹי לַיהוָה בְּנֵי אֱלֹהִים ^{ישראל בני האבות המקיפים}, הָבֹי לַיהוָה כְּבוֹד וְעֹז: הָבֹי לַיהוָה כְּבוֹד ^{הראוי} שְׁמוֹ, הִשְׁתַּחֲוִי לַיהוָה בְּהִדְרָת־קָדֶשׁ ^{בביהמ"ק}: קוֹל יְהוָה עַל־הַמִּים ^{הנועשים}, אֶל־הַכְּבוֹד הָרָעִים ^{השמיע קולו ברעם} יְהוָה עַל־מִים רַבִּים: קוֹל־יְהוָה בַּפֶּתַח, קוֹל יְהוָה בְּהָדָר: קוֹל יְהוָה שֹׁבֵר אֲרָזִים, וַיִּשְׁבֵּר יְהוָה אֶת־אֲרָזֵי הַלְּבָנוֹן: וַיִּרְקִיעֵם ^{מקוץ ברענה [את הארזים]} כְּמו־עֵגֶל, לְבָנוֹן וְשָׂרִיץ ^{לכנון וחר מסונן וירקיע את הר} כְּמוֹ בֶן־רֶאמִים: קוֹל־יְהוָה חֲצֹב לַהֲבוֹת אֵשׁ ^{כורת ומשליך להבות מקרי העש}: קוֹל יְהוָה יַחֲלִיל מִדְּבַר ^{המקרי המדבר} יַחֲלִיל ^{המקרי} יְהוָה מִדְּבַר קָדֶשׁ: קוֹל יְהוָה יַחֲלִיל ^{יחליל} אֵיזֹת, וַיַּחֲשֹׁף יַעֲרֹת ^{יפשוט היערות מעציהם}, וּבִהֲכִילוֹ כָּלֹּא אָמַר כְּבוֹד ^{הכל וילסותו בריכוזו שביושלים}: יְהוָה לַמְּבוֹל יֵשֵׁב ^{בדור המבול יושב על כסא המלוכה}, וַיֵּשֶׁב יְהוָה ^{בימות הקשיח} מִלָּךְ לְעוֹלָם: יְהוָה עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן, יְהוָה יִבְרַךְ אֶת־עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם:

לְכָה דוּדִי לְקִרְאָת כָּלָה ^{שבת - כלתה של ישראל} פְּנֵי שַׁבָּת ^{הבאה לקראתה} וְנִצָּא יַחַד ^{הקב"ה} נִקְבְּלָה:

שְׁמוֹר ^{בדברות האחרונות} וְזָכוֹר ^{בדברות הראשונות, נאמרו} בְּדַבּוּר אֶחָד, הַשְּׂמִיעֲנוּ ^{בדרך נס} אֶל הַמִּיָּחָד, יִהְיֶה אֶחָד וְשְׁמוֹ אֶחָד, ^{נתנו מצות השבת} לָשֵׁם ^{לכבוד} וְלִתְפָּאֵרֶת וְלִתְהִלָּה

בענין : לכה העמים

לְקַרְאֵת שַׁבָּת לָכוּ וְנִלְכָּה, כִּי הִיא מְקוֹר הַבְּרָכָה ^{של כל ימי החול} מֵרֹאשׁ מִקֶּדֶם נְסוּכָה ^{מראשית היצירה} וְנִתְעַטְרָה בְּמַלְכוּתָהּ, ^{השבת היא} סוּף מַעֲשֵׂה ^{בראשית, אך עלתה} בְּמַחְשָׁבָה

תחלה: לכה

מִקֶּדֶשׁ מְלֶךְ ^{ירושלים אשר בן נמצא ביהמ"ק, ושאת} עִיר מְלוּכָה, קוֹמִי צְאִי מִתּוֹךְ הַהֶפְכָּה ^{מצב הקדון,} רַב לָךְ שָׁבֶת בְּעֶמֶק הַבְּכָא ^{מקום הבני [בגלות]}, וְהוּא י' יַחְמוּל עָלֶיךָ וְיִבְנֶה

תחלה: לכה

הַתְנַעֲרִי מַעֲפָר קוֹמִי ^{קומי מהקרקע מאבדן [והתנערי מהעפר שנדבק בך]}, לְבָשִׁי אֶת בְּגָדֵי תִפְאָרְתְּךָ ^{שהם עמי [שיחבנסו לתיכור]}, עַל יַד בֶּן־יִשְׂרָאֵל בֵּית הַלְחָמִי ^{על יד יוֹז, שבא מבית לחם,} קִרְבָּה ^{תתקרב} אֶל נַפְשִׁי גְּאֻלָּה ^{מהגלות:} לכה

הַתְעוֹרְרִי, הַתְעוֹרְרִי ^[מתרדמת, גלות] כִּי בָא אוֹרְךָ, קוֹמִי אוֹרִי ^{האור, לעולם,} עוֹרִי עוֹרִי שִׁיר דְּבָרִי, כִּי כְּבוֹד יִהְיֶה עָלֶיךָ נִגְלָה: ^{לכה}

לֹא תִבוּשִׁי וְלֹא תִפְלָמִי, מַה־תִּשְׁתַּחֲוִּי ^{מדוע תהיי כפופה ושפלה} וּמַה־תִּתְהַמֵּי ^{הלוא בקול, בקירוב} לֵאלֹהִי, בֶּךָ יִחְסוּ עַנְיֵי עַמִּי, וְנִבְנְנָתָה עִיר עַל תֵּלָה ^{נבנה ונזקקה:} לכה

וְהָיוּ לְמִשְׁשָׁה שׁוֹסְיָךְ ^{כל וטסין, יהיו לרומסים,} וְרַחֲקוּ ^{מגבולך} כָּל־מִבְלָעֶיךָ, יִשְׁיֶשׁ עָלֶיךָ ^{ישמח בך} אֱלֹהֶיךָ, כְּמִשׁוֹשׁ ^{כמו שמחות} חֲתָן עַל־כֹּהֵל: ^{לכה}

יִמִּין וּשְׂמָאל תִּפְרוֹצִי ^{תתחסי ותרחיבי גבולך,} וְאֶת־יְהוָה תַּעֲרִיצִי ^{תשכחי,} עַל יַד אִישׁ בֶּן־פְּרָצִי ^{על ידי הקשיח שהוא מדוע פרוץ,} וְנִשְׁמַחָה וְנִגְלִילָה: ^{לכה}

בְּאִי בְּשָׁלוֹם ^{את השבת} עֲטַרְת בְּעֵלָה, גַּם בְּשִׁמְחָה בְּרָנָה וּבִצְחָלָה, תוֹךְ אַמּוּנֵי עַם סִגְלָה ^{ישראל הנאמנים: לה וישראל}

(בקול: מימין: **בְּאֵי כָּלָה, מְשֻׁמָּל: בְּאֵי כָּלָה, תוֹךְ אַמוּנֵי עַם סִגְלָה:**

כשיאמר "בואי כלה" פעם שלישית יבון לקבל תוספת הנפש, ויאמר אותה בלחש.

מִן הָאֲמִצָּה: **בְּאֵי כָּלָה, שֶׁבֶת מְלֻכְתָּא:**

מי שלא הספיק לומר את שיר השירים יאמר פסוקים אלו שסימנם יעק"ב

יִשְׁקֶנִי מִנְּשִׁיקוֹת פִּיהוּ, כִּי־טוֹבִים דְּדִיךְ מִיָּיִן: עוֹרִי צָפוֹן וּבּוֹאֵי תִימָן, הַפִּיחִי גִנִּי יִזְלוּ בְּשִׁמְיוֹ, יָבֹא דוֹדִי לְגִנִּי וְיֹאכֵל פְּרִי מִגְדִּיו: קוֹל דּוֹדִי הִנֵּה־זֶה בָּא, מְדַלֵּג עַל־הַהָרִים מִקַּפֵּץ עַל־הַגְּבָעוֹת: בָּאתִי לְגִנִּי אַחֲתִי כָּלָה, אֶרִיתִי מוֹרִל עַם־בְּשָׁמִי, אֲכַלְתִּי יַעֲרִל עַם־דְּבָשִׁי, שְׁתִּיתִי יַיִן עִם־חֻלְבִּי, אֲכָלוּ רַעִים שְׁתוּ וְשָׁכְרוּ דוֹדִים:

יש נוהגים לומר כאן מזמור "שיר ליום השבת" דלקמן. ויש נוהגים לומר כאן תפלה זו:

אֲנֵא ה' בְּכַח, גְּדֻלַּת יְמִינְךָ, תַּתִּיר צְרוּרָה תתיר מנאסרה האומה הלכודה בלות:
קִבֵּל רַנַּת, עֲמֶךָ. שִׁגְבְּנוּ, טְהַרְנוּ ה' נוֹרָא: תפלת, רוסטנו, האל ה' נורא:
נָא גְבוּר, דּוֹרְשֵׁי יַחוּדְךָ, כְּבַבְתָּ שְׁמֶרְם: המבקשים והמפרסמים עיניך שְׁמֶרְם:
בְּרַכֵּם טְהַרֵם מִתְּהוֹרִים רַעִים, רַחֲמֵי צְדָקָתְךָ, תַּמִּיד גְּמִלֵם: מִתְּהוֹרִים רַעִים, רַחֲמֵי צְדָקָתְךָ, תַּמִּיד גְּמִלֵם:
חֲסִין ה' הַחֹק וְהַיִּדּוּשׁ, בְּרַב בְּטוֹל מִדַּת טוֹבְךָ, נִהַל הַחֵן עֲדָתְךָ: ה' הַחֹק וְהַיִּדּוּשׁ, בְּרַב בְּטוֹל מִדַּת טוֹבְךָ, נִהַל הַחֵן עֲדָתְךָ:
יַחֲדִיד גְּאֵה הַמִּתְנַהֵּא, לְעֲמֶךָ פָּנָה הַקֶּשֶׁב לַתְּפִילָּה, שֶׁל זֹכְרֵי קִדְשְׁתֶּךָ: הַמִּתְנַהֵּא, לְעֲמֶךָ פָּנָה הַקֶּשֶׁב לַתְּפִילָּה, שֶׁל זֹכְרֵי קִדְשְׁתֶּךָ:
שׁוּעֵתְנוּ תְּפִילָּתְנוּ קִבֵּל, וּשְׁמַע צַעֲקָתְנוּ, יוֹדֵעַ תַּעֲלוּמוֹת שְׁכֻבָּנוּ: תְּפִילָּתְנוּ קִבֵּל, וּשְׁמַע צַעֲקָתְנוּ, יוֹדֵעַ תַּעֲלוּמוֹת שְׁכֻבָּנוּ:

בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלָכוּתוֹ, לְעוֹלָם וָעֶד: בלחש:

אין אומרים "במה מדליקין" בערב שבת שחל בו יום־טוב או ערב יום־טוב, ולא בחול־המועד, ולא בערב שבת חנוכה או ערב חנוכה, ולא בבית האבל.

כָּל־יִשְׂרָאֵל יֵשׁ לָהֶם חֵלֶק לְעוֹלָם הַבָּא, שְׁנֵאֲמַר: וְעֲמֶךָ יִיּוּ כָּלֶם צְדִיקִים לְאִתֵּי שְׁאֵרֵיהֶם כִּכְסָף, לְעוֹלָם יִירָשׁוּ אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וְיִתְּנוּ לָהֶם חֵלֶק לְעוֹלָם הַבָּא, שְׁנֵאֲמַר: וְעֲמֶךָ יִיּוּ כָּלֶם צְדִיקִים

מַעֲשֵׂה יְדֵי לְהַתְּפָאָר שְׂכוּלִים צְדִיקִים וְחַמִּיּוּסִים

א. בְּמָה מְדַלִּיקִין וּבְמָה אֵין מְדַלִּיקִין? אֵין מְדַלִּיקִין אֵין מְדַלִּיקִין לְפִתְיוֹת מִשְׁתַּמְשִׁים **לֹא בִלְכֹשׁ** כִּיב טַעֲוִן הָאֵרֶן **וְלֹא בְּחֶסֶן** פֶּשֶׁתוֹן שְׂאֵי מְנוּפֵץ **וְלֹא בְּכֻלָּךְ** פֶּסֶל מִשִּׁי **וְלֹא בְּפִתְיֵילַת הָאֵידֶן**

ס"ב מעין, ^{עלים של עשב מדברי} וְלֹא בַּפְתִּילִית הַמְדָּבָר, וְלֹא בִירוֹקָה יְדִיקוּקָה שְׁעַל פְּנֵי הַמַּיִם
 הגדל בשולי, ^{אין משומששין לשקן} לֹא בִזְפֶּת ^{נזול עב היצא מוהעץ} וְלֹא בְשֻׁעוֹה, ^{סוחבת} וְלֹא בְשֻׁמֵּן קִיק
 הבא מנוגעין, ^{שמן תרומה שנטמא} וְלֹא בְשֻׁמֵּן שְׂרֵפָה, ^{שומן זב, סהחורה} וְלֹא בְחֶלֶב
 נחום המדי אומר: ^{מחורין [שמשוך] אחר הפתילה]} מְדֻלֵּקִין בְּחֶלֶב מְבֻשָּׁל, וְחֻכָּמִים אומרים:
 אֶחָד מְבֻשָּׁל וְאֶחָד שְׂאִינוֹ מְבֻשָּׁל – ^{אין מְדֻלֵּקִין בו: ב.} אֵין מְדֻלֵּקִין
 בְּשֻׁמֵּן שְׂרֵפָה בְּיוֹם טוֹב, ^{כ' רוח, כי רוח} רַבִּי יִשְׁמַעְאֵל אומר: ^{וְחֻכָּמִים} אֵין מְדֻלֵּקִין בְּעֶטְרָן
 מִפְּנֵי כְבוֹד הַשַּׁבָּת, ^{רע} וְחֻכָּמִים «מִתִּירִים בְּכָל־הַשְּׂמָנִים –
 בְּשֻׁמֵּן ^{הנופק מ} שְׂמֻשְׁמִין, בְּשֻׁמֵּן אֲגוּזִים, בְּשֻׁמֵּן צְנוּנוֹת, בְּשֻׁמֵּן דָּגִים,
 בְּשֻׁמֵּן פְּקוּעוֹת, בְּעֶטְרָן וּבִנְפֶט. רַבִּי טְרָפוֹן אומר: ^{אין מְדֻלֵּקִין}
 אֵלֶּא בְשֻׁמֵּן זֵית בְּלָבָד, ^{כ' נמשך היטב, אחר הפתילה} ג. כָּל ^{סוג פתילה} הַיּוֹצֵא מִן הָעֵץ אֵין
 מְדֻלֵּקִין בּוֹ אֵלֶּא פֶשֶׁתָן, ^{שבו השלחבת נאחזת יפה} וְכָל־הַיּוֹצֵא מִן הָעֵץ ^{ועשו מוטעו נג לאהל} אֵינוֹ
 מְטַמֵּא ^{נטמא בטמאת אהלים} אֶהְיֶה, ^{סמט שבתוכו} אֵלֶּא פֶשֶׁתָן, ^{אהל תעשה מפתן} פְּתִילִית הַבְּגָד
 שֶׁקֶפְלָה ^{לרכין מוטעו פתילה} וְלֹא הִבְהֶבָה, ^{רחבת} רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אומר: ^{טמאה היא}
 וְאֵין מְדֻלֵּקִין בָּהּ, ^{כ' איה, דולקת יפה} רַבִּי עֲקִיבָא אומר: ^{עדיין תורת בגד עליה ומקבלת טמאה} טְהוֹרָה הִיא
 וּמְדֻלֵּקִין בָּהּ, ^{כ' אין הרבהוב, מעב} ד. לֹא יָקוּב, ^{יָקוּב אדם שפופרת העליפה העליונה} אָדָם שְׂפּוֹפֶרֶת
 שֶׁל בֵּיצָה, ^{וימלאנה שמן, ויתננה שבת בערב} וְיִתְנֶנָּה עַל פֵּי הַנֵּר, ^{ממעל לבית הנר} בְּשִׁבִּיל
 שֶׁתְּהֵא מְנֻטָּפֶת, ^{לחור, הנר} וְאֶפְלוּ הִיא שְׂפּוֹפֶרֶת שֶׁל חֶרֶס, ^{שהוא טמא} וְרַבִּי יְהוּדָה מְתִיר,
 אֲבָל אִם חֲבֵרָה ^{האטון} הַיּוֹצֵר ^{לע} מִתְחַלָּה – ^{בזמן עשייתו} מִתֵּר, ^{מפתן} מִפְּנֵי שֶׁהוּא כָּלִי
 אֶחָד ^{עם:} לֹא יִמְלֵא אָדָם קַעְרָה שֻׁמֵּן, ^{ויתננה בצד הנר, ויתן את ראש הנר} וְיִתֵּן
 הַפְּתִילָה ^{השני שאני דולק} בְּתוֹכָהּ, ^{שמן מוקדנה} בְּשִׁבִּיל שֶׁתְּהֵא שׁוֹאֶבֶת, ^{וְרַבִּי יְהוּדָה}
 מְתִיר ^{גם בזה:} ה. הַמְכֻבָּה אֶת־הַנֵּר ^{בשבת} מִפְּנֵי שֶׁהוּא מְתִירָא מִפְּנֵי גוֹיִם
 מִפְּנֵי לִסְטִים, ^{שאסור להדליק נרות} מִפְּנֵי רוּחַ רָעָה, ^{מחלת נפש של זכאון, מפני [הנר] בשביל}
 הַחוּלָה ^{שיש בו סכנה} שִׁישָׁן – ^{פטור הסכנה} פֶּטוּר, ^{כחם כשהוא חס וכשהוא חס} כָּחֵס עַל הַנֵּר, ^{כחם חס}
 הַשְּׂמֵן, ^{כחם וכשהוא חס} עַל הַפְּתִילָה – ^{חָיִב, חטאת} וְרַבִּי יוֹסִי פוֹטֵר בְּכָל־

חוץ מן המכבה המכביל בשביל
הפתילה, מפני שהוא עושה פחם ^{שחור נוחה} ו. על שלש
עבירות נשים ^{י"ג: לדתן} "מתות בשעת לדתן ^{כי בזמן פורענות}: על שאינן
זהירות בנדה ובחלה ובהדלקת הנר: ז. שלשה דברים צריך אדם
לומר בתוך ביתו ערב שבת עם ^{סמוך לחשכה} לחשכה, עשרתן ^{הפרות לשבת}? ערבתן
ערובי תומיו? ^{ערובי תומיו של שבת} הדליקו את-הנר ^{השמות}, ספק חשכה, ספק אינה חשכה ^{בין השמשות},
אין מעשרין את-הנר ^{פרות שאינם מעשרים בודאי}, ואין מטבילין את-הפלים ^{להעלותם מטומאתם},
ואין מדליקין את-הנרות, אבל מעשרין את-הנר ^{פרות עם הארץ} ומערבין
ערובי וטומגין ^{ערובי וטומגין עשמים} את-החמין ^{בדבר שאינם מוסיקי הכל}:

אמר ^{י"ה: ודושי לבני} "רבי אלעזר אמר" ^{י"ה: ודושי לבני} "רבי חנינא: תלמידי חכמים" ^{י"ה: ודושי לבני} מרבים
שלום בעולם, שנאמר: וכל-בניך למודי יהוה ^{י"ה: ודושי לבני} יהוה ^{י"ה: ודושי לבני} ורב
שלום בניך ^{י"ה: ודושי לבני} אל תקרי בניך ^{י"ה: ודושי לבני} אלא בוניך: יהי-שלום בחילך
שלום בארמנותיך ^{י"ה: ודושי לבני} למען אחי ורעי ^{י"ה: ודושי לבני} אדברה נא
שלום בך: למען בית-יהוה ^{י"ה: ודושי לבני} אלהינו ^{י"ה: ודושי לבני} אבקשה ^{י"ה: ודושי לבני} טוב לך: ^{י"ה: ודושי לבני}
וראה-בנים לבניך, ^{י"ה: ודושי לבני} שלום על-ישראל: שלום רב ^{י"ה: ודושי לבני} לאהבי
תורתך ואין למו ^{י"ה: ודושי לבני} מכלשול: יהוה עז לעמו ^{י"ה: ודושי לבני} ותן, יהוה ^{י"ה: ודושי לבני} "ברך
את-עמו בשלום:

ואומרים קדיש על וישראל:

יתגדל ויתקדש שמה רבא, ^(אמן) בעלמא די ברא כרעותה, וימליך מלכותה,
ויצמח פרקנה, ויקרב משיחה. ^(אמן) בתיכון ובימיכון ובחיי דכל-
בית-ישראל, בעגלא ובזמן קריב, ואמרו אמן. ^(אמן) יהא שמה רבא מברך
לעלם ולעלמי עלמאי יתברך, וישתבח, ויתפאר, ויתרומם, ויתנשא, ויתהדר,
ויתעלה, ויתהלל, שמה דקדשא בריך הוא. ^(אמן) לעלא מן-כל-ברכתא,
שירתא, תשבחתא ונחמתא, דאמירן בעלמא, ואמרו אמן. ^(אמן)
על ישראל ועל רבנן ועל תלמידיהון ועל כל-תלמידי תלמידיהון, דעסקין
באורייתא קדשתא, די באתרא הדין ודי בכל-אתר ואתר, יהא לנא ולהון
ולכון חנא וחסדא ורחמי, מן קדם ^(אמן) "מארי שמיא וארעא, ואמרו אמן.

יֵהָא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָא, חַיִּים וְשֹׁבַע וִישׁוּעָה וְנַחֲמָה וְשִׁינְבָא וְרַפּוּאָה וְגֻאֲלָה וְסִלִּיחָה וְכַפָּרָה וְרוּחַ וְהַצְלָה, לָנוּ וּלְכָל-עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, וְאִמְרוּ אָמֵן. (אמון)
עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרְמִיּוֹ, הוּא בְּרַחֲמֵי יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ, וְעַל כָּל-עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, וְאִמְרוּ אָמֵן. (אמון)

מִזְמֹר שִׁיר הַמִּוֶּדַע לַיּוֹם הַשֵּׁשֶׁת שִׁחֲמֹדוֹ: טוֹב וְרָאוּ לְהַדּוֹת לַיהוָה עַל כָּל הַיּוֹמִים בַּשָּׁבָת.
וּלְזַמֵּר לְשִׁמְךָ ה' עֲלֵינוּ: טוֹב כִּי לְהַגִּיד בִּבְקָר חֶסֶדְךָ, וְאִמּוֹנְתְךָ בְּלִילוֹת: עֲלֵי-עֶשְׂרֹן קִיּוֹם הַבִּשְׁתִּי
בְּכִנּוֹר: ע"י טַעַם הַשִּׁיר כִּי שִׁמְחַתְנִי יְהוָה בְּפַעֲלֶךָ בְּמַעֲשֵׂי יְדֶיךָ אֲרָנָן: בְּמַעֲשֵׂי הַטֶּהוֹר
מִה־גִּדְלֹךָ מְהֻשָּׁנָה: מְאֹד עֲמָקוֹ מַחְשַׁבְתֶּיךָ מַלְבִּיּוֹן: אִישׁ-בְּעַר וְכִסִּיל «» לֹא יֵדָע, וְכִסִּיל לֹא יִבִּין אֶת-זֹאת: כִּי בִפְרָח רְשָׁעִים כִּמוֹ יֵעָשֶׂב
וְיִצְיָצוּ כָל-פְּעָלֵי אֱנוֹךְ יִפְרֹחוּ כַּצִּיץ כָּל יוֹם אֶל כִּדְ לְהַשְׁמֵדֵם עַד-יָעַד: שְׁעֵלִיחוֹ בְּמִדּוֹת וּבְקִלּוֹת, עֲשֵׂה עֲלֵיךָ, אֵל כִּדְ
וְאַתָּה מָרוֹם לְעֵלָם יְהוָה אֵל הָאֵמֶת שְׁאֵתָה: כִּי הִנֵּה אֲלִיבֶיךָ הַחַוְסָאִים, יְהוָה, כִּי-הִנֵּה אֲלִיבֶיךָ יֵאבְדוּ, יִתְפָּרְדּוּ כָל-פְּעָלֵי אֱנוֹךְ יִפְרֹחוּ כַּצִּיץ כָּל יוֹם אֶל כִּדְ לְהַשְׁמֵדֵם עַד-יָעַד: וְתִרְם כְּרָאִים וְנִבְרִי
בְּקָמִים עָלֵי מְרָעִים תִּשְׁמַעְנָה אֲזַנִּי רָאִישִׁי יִבֹּל: וְתִבְט עֵינֵי בְּשׁוּרֵי אֲזַיבִי, כְּאֲרֹז אֲשֶׁר בְּלִבָּנוֹן יִשְׁגָּה: שְׁתּוּלִים בְּבֵית יְהוָה, בַּחֲצֵרוֹת
אֲלֵהִינוּ יִפְרִיחוּ יִצְלִחוּ: עוֹד יִנּוּכּוֹן בְּשִׁיבָה גַם יִרְבּוּ: דְּשָׁנִים וְרַעֲנָנִים יִהְיוּ כְּצִירֵי בֶּתַר וְרַעֲנָנִים כִּי לְהוֹדִיעַ לְכָל שׁוֹהֵי כְּצִירֵי לְעֵסֶק בְּתוֹלָה
בּוֹ אֵין עוֹל בְּהִנְחָתוֹ כִּי כָל אֶחָד מִקְבֵּל לְכַסּוֹף כְּמוֹעֵל:

יְהוָה מֶלֶךְ, גִּאֲוֹת לְבָשׁ נָתַן בָּנוּ, לְבָשׁ יְהוָה, עֲזוֹ הַתְּאֹזֶר, אֶף-תִּפְּחוּ וְיִסְכּוּ: וְנִבְרִי
תִּבְלֵל, בְּלִתְמוֹט בְּאוֹפֵן שְׁלֹא: נִכּוֹן כְּסֹאֲךָ מֵאֵן מִבּוֹסֶת מִלְּתוֹךְ, מְעוֹלָם אַתָּה
קִיּוֹם: נִשְׂאוּ נְהָרוֹת יְהוָה, נִשְׂאוּ נְהָרוֹת קוֹלָם, יִשְׂאוּ נְהָרוֹת דְּכִים
שְׁטִיפִית: מִקְלּוֹת מֵיָם רַבִּים אֲדִירִים מְשַׁבְּרֵי-יָם, אֲדִיר בְּמִרְמֹם
יְהוָה: עֲדִתְךָ שְׁהִדָּה בְּנוֹאוֹת עַל בִּיהֶמֶק, נִאֲמָנוּ מֵאֵד נִאֲמָנוּ שִׁחְמוֹנוּ, לְבֵיתְךָ נִאֲוֶה-קֹדֶשׁ,
יְהוָה לְאֶרֶץ יָמִים נִאֲמָנוּ עֲדִתְךָ:

עֶרְבֵית נֶשֶׁל שַׁבָּת

גם הנוהגים לומר בר"ח מזמור "ברכי נפשי" לפני ערבית, מ"מ בליל שבת שחל בו ר"ח אין אומרים אותו (כפ' החיים פלאגי ס' לד אות יד).

לְשֵׁם יְחִיד קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׂכִינְתָּיהּ בְּדַחֲלֵהּ וּרְחִימֵהּ וּרְחִימֵהּ וּדְחִילֵהּ לְיַחְדָּא אוֹתִיּוֹת י' וְה' בְּאוֹתִיּוֹת ו' וְה' בְּיַחְדָּא שְׁלֵים (יְהוּדָה) בְּשֵׁם כָּל־יִשְׂרָאֵל, הִנֵּה אֲנַחְנוּ בָּאִים לְהַתְפַּלֵּל תְּפִלַּת עֲרִבִית שֶׁל שַׁבַּת קִדְשׁ, שְׁתַּקֵּן יַעֲקֹב אֲבִינוּ עָלֵינוּ הַשְּׁלוֹם, עִם כָּל־הַמְּצוֹת הַכּוֹלָלוֹת בָּהּ לְתַקֵּן אֶת־שְׂרָשָׁהּ בְּמָקוֹם עָלִיוֹן לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְיִצְרָנוּ וּלְעֲשׂוֹת רִצּוֹן בּוֹרְאָנוּ, וְיֵהִי נָעִם אֲדָנֵי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָה עָלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָה:

יש נוהגים לומר פסוקים אלו קודם הקדיש:

יְמִלְךָ יְהוָה לְעוֹלָם אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ: יוֹמָם יִצְוֶה יְהוָה חֲסִדוֹ וּבִלְיִלָה שִׁירָה עֲמִי. תַּפְלֶה לְאֵל חַיִּי: כֹּל הַנְּשָׁמָה תִּהְלֵל יְהִי הַלְלוּיָהּ: וּיְבָרְכּוּ שֵׁם כְּבוֹדְךָ, וּמְרוֹמָם עַל-כָּל-בְּרָכָה וּתְהִלָּה:

החזן אומר חצי קדיש. ויעמדו הקהל באמירתו. ובאמירת ברוך ה' המבורך יכונן לקבל תוספת הרוח:

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמֹה רַבָּא, (אמון) בַּעֲלָמָא דִּי בְּרָא כְּרֻעֻתָּהּ, וַיִּמְלִיךְ מַלְכוּתָּהּ, וַיַּצְמַח פְּרָקְנָהּ, וַיִּקְרַב מִשִּׁיחָהּ. (אמון) בְּחֵיכֹון וּבִיּוֹמֵיכֹון וּבְחַיֵּי דְכָל־בֵּית־יִשְׂרָאֵל, בַּעֲגָלָא וּבִזְמָן קָרִיב, וְאִמְרוּ אַמֵּן. (אמון) בְּאוֹמְרוּ 'יְהֵא שְׁמֹה רַבָּא 'כִּיּוּן יְהִי'ר שִׁיחָהּ זָכַר עֲמֵלְק וְאִי יִהְיֶה הַשֵּׁם שְׁלֹם וְהַכֶּסֶף שְׁלֹם יְהֵא שְׁמֹה רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְם וּלְעָלְמֵי עָלְמָיָא יִתְבָּרַךְ, וְיִשְׁתַּבַּח, וַיִּתְפָּאֵר, וַיִּתְרוֹמֵם, וַיִּתְנַשֵּׂא, וַיִּתְהַדָּר, וַיִּתְעַלֶּה, וַיִּתְהַלָּל, שְׁמֹה דְקֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. (אמון) לְעָלָא מִן־כָּל־בְּרֻכְתָּא, שִׁירָתָא, תִּשְׁבַּחְתָּא וְנַחֲמָתָא, דְּאִמְרִין בַּעֲלָמָא, וְאִמְרוּ אַמֵּן. (אמון)

ק"ש וברכותיה

וַאֲמַר הַחֹזֶן: **בָּרְכוּ אֶת־יְהוָה הַמְּבָרֵךְ:**

ועונים הקהל: **בָּרוּךְ יְהוָה הַמְּבָרֵךְ לְעוֹלָם וָעֶד:**

וחזר החזן: ברוך יהוה המברך לעולם ועד:

לאחר שעה ברוך ה' וכו' אין להפסיק בדיבור כלל.

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם, אשר בדברו
מַעֲרִיב עַרְבִים בְּחֶכְמָה ^{בצויו מחשיך את האור לעת ערב}, פוֹתַח שְׁעָרִים
בְּתוֹנָה ^{פותח שערי שמים להוציא המאורות ובקר מתגלית חכמתו העצומה בתהלת השלום}, מְשַׁנֶּה עֵתִים ^{משנה בין הערב לבקר ולצפרים} וּמַחְלִיף
אֶת־הַזְּמַנִּים ^{מיום ללילה ומלילה ליום}, וּמַסְדֵּר אֶת־הַכּוֹכָבִים בְּמִשְׁמְרוֹתֵיהֶם
בְּרָקִיעַ כְּרָצוֹנוֹ, בּוֹרֵא יוֹמָם וּלְיָלָה, גּוֹלֵל ^{לפי תפקידם} אֹר
מִפְּנֵי חֹשֶׁךְ וְחֹשֶׁךְ מִפְּנֵי אֹר, הַמַּעֲבִיר יוֹם וּמַבִּיא לַיְלָה,
וּמַבְדִּיל בֵּין יוֹם וּבֵין לַיְלָה. יְהוָה צְבָאוֹת שְׁמוֹ. בְּרוּךְ
אַתָּה יְהוָה, הַמַּעֲרִיב עַרְבִים:

אַהֲבַת עוֹלָם ^{אהבה נצחית} בֵּית־יִשְׂרָאֵל עֲמֻךְ אֲהַבְתָּ, ^{בקר} שְׁתוֹרָה
וּמִצּוֹת חֻקִּים ^{מצות שאין טעמים ידועים} וּמִשְׁפָּטִים ^{דברים שטעמים ידועים} אוֹתָנוּ
לְמַדָּת. עַל כֵּן יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, בְּשִׁכְבָּנוּ וּבִקְוִמָנוּ נִשְׁיַח
בְּחֻקֶּיךָ, וְנִשְׁמַח וְנַעֲלֹז בְּדִבְרֵי תִלְמוּד תּוֹרָתְךָ וּמִצְוֹתֶיךָ
וְחֻקּוֹתֶיךָ לְעוֹלָם וָעֶד, כִּי הֵם חַיֵּינוּ ^{מקור חיותנו} וְאֹרֶךְ יַמֵּינוּ,
וּבָהֶם נִהְיֶה ^{נחשב ונדבר} יוֹמָם וּלְיָלָה. וְאַהֲבַתְךָ לֹא תִסּוּר מִמֶּנּוּ
לְעוֹלָמִים. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אוֹהֵב אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל ^{קבל וקבץ עם ישראל}, יְהוָה ^{הוא} אֱלֹהֵינוּ ^{מולקנו ומונהיגנו המשיגת עלינו בהשגחה פרטית}, יְהוָה ^{יחיד} אֶחָד ^{מלך ושליט}:

בלחש: בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ ^{מברך שם כבודו (יהוה) ומברכת מלכותו}, לְעוֹלָם וָעֶד ^{ולא יפסקו לעולמים}

וַאֲהַבְתָּ אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ, בְּכָל-^{הָרִיני מוקבל עלי} לְבָבְךָ ^{מ"ע של אהבת ה'} וּבְכָל-נַפְשְׁךָ ^{אפילו ידצו לנטלה} וּבְכָל-מַאֲדְךָ ^{במדה מרבה: מואד מואד} וּהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה, אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְךָ הַיּוֹם ^(יפסיק מעט),

עַל-^{ה' ללבבך} לְבָבְךָ ^{מסקמים וחוקים: בלבך תמיד} וּשְׁנַנְתָּם לְבִנְיָךְ ^{פרשם היטב תמיד לתלמידך} וּדְבַרְתָּ ^{בעיקר} בָּם, בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתְּךָ בַּדֶּרֶךְ וּבְשֹׁכְבְּךָ וּבְקוּמְךָ ^{בכל הזמנים: וקשרתם לאות על-ידך ואת דברי התורה הללו הנח על ידך, ויהיו והפצבים לסימן שאתה עבד ה'}

לְטַטֹּפֶת בֵּין עֵינֶיךָ ^{תניחם כתכשיט בראשך: להורות חיותך עבד ה'} וּכְתַבְתָּם עַל-מְזוֹזוֹת בֵּיתְךָ ^{למען תזכרם בביתך וביציאתך} וּבְשַׁעְרֶיךָ

וְהָיָה אִם-שָׁמַעַתְּ שִׁמְעוּ אֶל-מִצְוֹתַי ^{הריני מוקבל עלי עול מצוות הנזכרים בפרשה} אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה אֹתְכֶם הַיּוֹם ^{אם תקבלו לקיים ולעשות את מצוותי},

לְאַהֲבָה אֶת-יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם ^(יבטא היטב את העין) וּלְעַבְדּוֹ, בְּכָל-^{ללבבכם ובכל-נפשכם} לְבַבְכֶם וּבְכָל-נַפְשְׁכֶם ^{שתעשו מצוותי באהבה: ואלו שלמה ועם כל הנצחון} וּנְתַתִּי מִטֶּרֶם-אֲרַצְכֶם ^{במנו} בָּעֵתוֹ ^(בלילות שבת) יוֹרֵה וּמַלְקוֹשׁ ^{גשם ראשון ואחרון} וְאִסַּפְתִּי דָגְנְךָ ^{תאסף תבואה בשפע רב}

וּתִירֹשְׁךָ וּיְצַהֲרֶךָ ^{עניים ליון וזיתים לשמן} וּנְתַתִּי ^{ואצמיח} עֵשֶׂב [»] בִּידְךָ לְבֹהֶמְתְּךָ, וְאִכְלָתָ ^{מתבואתך} וּשְׂבַעְתָּ ^{אך} הַשְּׁמֵרוֹ לָכֶם פֶּן-יִפְתָּה לְבַבְכֶם ^{שקא מרוב הטובה וירב לבכם} וְסִרְתֶּם ^{מן התורה} וְעַבַּדְתֶּם [»] אֱלֹהִים [»] אֲחֵרִים,

וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם: ^(יאמר בלחש, אך ישמיע לאזניו) וְחָרָה ^(יפסיק מעט) אֶף-יְהוָה בָּכֶם, וְעָצַר אֶת-הַשָּׁמַיִם ^{מן העבים והרחות} וְלֹא-יִהְיֶה מָטָר, וְהִאֲדָמָה

לֹא תִתֵּן אֶת-יְבוּלָהּ ^{לא תצמיח את תבואתה} וְאֲבַדְתֶּם [»] מִחֲרָה ^{אגלה אתכם ללא שהות} מֵעַל הָאָרֶץ [»] הַטֹּבָה אֲשֶׁר יְהוָה נָתַן לָכֶם: ^(עד כאן בלחש) וּשְׂמַתֶּם ^{לוקמים בהם תמיד} אֶת-דְּבַר-יְהוָה [»] לְבַבְכֶם [»] וְעַל-נַפְשְׁכֶם ^{לוקמים בהם תמיד}

וְקִשְׁרָתָם» «אַתֶּם לְאוֹת עַל־יְדְכֶם לְסִימָן וּלְעֵדוּת, וְהָיוּ לְטוֹטָפֶת
 בֵּין עֵינֵיכֶם וּלְמַדְתֶּם» «אַתֶּם» «אַת־בְּנֵיכֶם, כְּחֶשֶׁט בְּרֹאשְׁכֶם
 לְדַבֵּר בָּם, בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלַכְתְּךָ בַּדֶּרֶךְ וּבְשֹׁכְבְּךָ לְהוֹיֹת הַיּוֹתֶם עִבְדֵי ה'»
 וּבְקוֹמְךָ בְּכָל הַזְמִנִּים: וְכַתַּבְתֶּם עַל־מְזוֹזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ:
 לְמַעַן יִרְבּוּ יְמֵיכֶם וַיְמֵי בְנֵיכֶם, עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר
 נִשְׁבַּע» «יְהוָה לְאַבְתֵּיכֶם לָתֵת לָהֶם, כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל־
 הָאָרֶץ לֹא תֵאבְדוּ מִמֶּנָּה כָּל יְמֵי קוֹיָם»
 הַשָּׁמַיִם הַפְּרוּשִׁים עַל הָאָרֶץ

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר: דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם עַל הַמִּצְוָה, וַעֲשׂוּ לָהֶם צִיצִית פְּתִילִים
 עַל־פְּנֵפִי בְּגִדֵיהֶם לְדֹרֹתָם, וְנִתְּנוּ עַל־צִיצִית הַכֹּהֵן יְשִׁיבוּ בְּפֶתֶל הַתְּלוּ
 פְּתִיל תְּכֵלֶת: וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִית, וְרָאִיתֶם» «אֹתוֹ
 וּזְכַרְתֶּם» «אֶת־כָּל־מִצְוֹת יְהוָה וַעֲשִׂיתֶם» «אַתֶּם, וְהִבְטַחְתֶּם
 בְּצִיצִית, וְלֹא־תִתְּוֹרוּ אַחֲרֵי לְבַבְכֶם אֶל תְּלוּ אַחֲרֵי עֵינֵיכֶם, רְאוּת עֵינֵיכֶם
 לְזֵנוּת, וְאֲחֵרֵיהֶם: לְמַעַן תִּזְכְּרוּ, וַעֲשִׂיתֶם» «נוֹטִים לְבַגְדֵי ה'»
 «אֶת־כָּל־מִצְוֹתֵי, וְהֵייתֶם קְדוֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם זָכוּת מִצְוֹת
 הַמִּצְוֹת: אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם, אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם» «מֵאֶרֶץ
 מִצְרַיִם לְהִיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים, עַל מִנַּת שְׁתַּקְבּוּלוֹ עוֹל מַלְכוּתִי, אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:
 אֲמַת.

יחזר לסיים "אני ה' אלהיכם אמת" עם הש"ץ ביחד ומלת אמת יאמר אותה עם הקהל בקול רם (גם הש"ץ יאמר אותה בלחש), ואחר כך ישתוק וישמע משה"ץ כשהחזן לומר "ה' אלהיכם אמת" ויבין לצאת ידי חובה באמירתו. ואם לא הספיק לגמור עם הש"ץ או שהוא מתפלל ביחוד, אז אחרי שגומר "אני ה' אלהיכם אמת" יחזור לומר "ה' אלהיכם אמת", כדי להשלים מגוון רמ"ח תיבות של ק"ש כמגוון איבריו של האדם:

וְחֹזֵר הַש"ץ: יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְהִיא אֲמַת.

וַאֲמוֹנָה כָּל-זֹאת וְקִיָּם עָלֵינוּ ^{נאמן עלינו כל הנאמן בק"ש}, כִּי הוּא ^{מקום ומאמות בלבנו}
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֵין זולָתוֹ ^{ולכן ודאי וקיים דבריו}, וַאֲנַחְנוּ
יִשְׂרָאֵל עַמּוֹ, הַפּוֹדְנוּ מִיַּד מְלָכִים ^{הוא האל ומסיוחן וכו'}, הַגָּאֲלָנוּ
מִלְּפָנֵינוּ מִכַּף כָּל-עָרִיצִים ^{גוים אכזרים}, הָאֵל הַנּוֹפֵר לָנוּ מִצָּרֵינוּ
הַמְשַׁלֵּם גְּמוּלָה ^{הענש המגיע} לְכָל-אוֹיְבֵי נַפְשֵׁנוּ, הַשֵּׁם אֲשֶׁר
נַפְשֵׁנוּ בַּחַיִּים, וְלֹא נִתֵּן לְמוֹט ^{למעול רגלנו}, הַמְדַּרְכֵּנוּ עַל
בְּמוֹת אוֹיְבֵינוּ ^{מצדינו לדרך על גאות אויביו להשפלים}, וְיָרֵם קִרְנֵנוּ עַל כָּל-שׁוֹנְאֵינוּ,
הָאֵל הָעֹשֶׂה לָנוּ [נִסִּים ו] נִקְמָה ^{יציר במחשבתו כאילו הוציא אותנו ממצרים עכשיו, ויתן הודאה בשמחה עצומה מאד להש"ת על זה (יסוה"ע)}
בַּפֶּרֶעַה ^{על ששעבד אותנו}, בְּאוֹתוֹת וּבְמוֹפְתִים ^{מעל הטבע} בְּאֲדַמַּת בְּנֵי חָם
הַמַּכָּה בְּעִבְרָתוֹ ^{בכעסו} כָּל-בְּכוֹרֵי מִצְרַיִם, וַיּוֹצִיא אֶת-
עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם לְחֵרוֹת עוֹלָם ^{בקבלתם את התורה}, הַמַּעֲבִיר בְּנֵי
בֵּין גְּזֵרֵי יַם-סוּף, וְאֶת רוֹדְפֵיהֶם וְאֶת שׁוֹנְאֵיהֶם ^{שנים עשר}
בְּתַהוֹמוֹת טַבַּע ^{והוא} רָאוּ בָנִים אֶת-גְּבוּרָתוֹ, וַיִּזְכְּרוּ
וְהוֹדוּ לִשְׁמוֹ, וּמַלְכוּתוֹ – בְּרִצּוֹן קִבְלוּ עָלֵיהֶם. מִשֶּׁה
וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל ^{לך} עָנוּ שִׁירָה בְּשִׂמְחָה רַבָּה, וַאֲמָרוּ
כָּלֶם ^{כאחד:} מִי-כִמְכָּה בָּאֵלִם ^{בתקוים} יְהוָה, מִי כִמְכָּה נֶאֱדָר
בִּקְדֹשׁ ^{אדיר בקדושה}, נוֹרָא תְהִלָּתוֹ, עֲשֵׂה פִלָּא: מַלְכוּתְךָ יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ רָאוּ בְּנֵיךָ עַל-הַיָּם ^{כשבקעתו לגזרים}, וַאֲחַד כָּלֶם הוֹדוּ
וְהִמְלִיכוּ וַאֲמָרוּ: יְהוָה ^{עם ישראל} «יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד: וַנֵּאמַר: כִּי
פָדָה ^{הציל} יְהוָה אֶת-יַעֲקֹב, וּגְאָלוֹ ^{והצילו מיד האויב} חֲזַק מִמֶּנּוּ:
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, ^{על ש} גָּאֵל יִשְׂרָאֵל ^{ממצרים}:

הַשְׂכִּיבֵנוּ אֲבִינוּ לְשָׁלוֹם, ^{בשלוה ובמנוחה} וְהַעֲמִידֵנוּ מִלְכָּנוּ ^{בבקר}
 לַחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם, וּפֶרֶשׁ עָלֵינוּ סֶפֶת
 שְׁלוֹמֶךָ, ^{לשומרו} וְתִקְּנֵנוּ ^{הכשר אותנו} מִלְכָּנוּ בַּעֲצָה טוֹבָה מִלְפָּנֶיךָ,
 וְהוֹשִׁיעֵנוּ מִהֲרָה לְמַעַן שְׁמֶךָ, וְהִגֵּן בַּעֲדֵנוּ, ^{באמרו "ופרש עלינו..."}
 יַעֲמֹד וְיִכָּן לִקְבֵּל תּוֹסֶפֶת נִשְׁמָה דְּבַחֲנֵית הַלֵּילָה (בֹּא"ח וּרְאָ ג)
 וּפֶרֶשׁ עָלֵינוּ וְעַל-יְרוּשָׁלַיִם
 בְּיָרֵךְ סֶפֶת (רַחֲמִים ו) שְׁלוֹם ^{סיכון והגנה של שלום}. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָהוָה,
 הַפּוֹרֵשׁ ^{הגנה של} «סֶפֶת» שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל-עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל,
 וְעַל יְרוּשָׁלַיִם. אָמֵן:

וּשְׁמְרוּ בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל אֶת-יְיָ הַשֶּׁבֶת, ^{מעות} לַעֲשׂוֹת אֶת-הַשֶּׁבֶת לְדֹרֹתָם
 בְּרִית עוֹלָם ^{נצחית}: בִּינִי וּבִין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אוֹת הִיא לְעֵלָם
 כִּי- ^{היא סימן לנצח} עַל שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה ^{ברא והשלים} יְיָהוָה אֶת-הַשָּׁמַיִם וְאֶת-הָאָרֶץ
 וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת וַיִּנָּפֶשׁ ^{פסק סמלית ונח [מבטולי]}

הַחֲזוֹן אוֹמֵר חֲצִי קֹדֶשׁ:

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא, ^(אמנו) בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא כְּרַעוּתָהּ, וַיְמַלִּיךְ מַלְכוּתָהּ,
 וַיַּצְמַח פְּרָקְנָהּ, וַיַּקְרֵב מְשִׁיחָהּ. ^(אמנו) בְּחַיִּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיִּי
 דְּכָל-בֵּית-יִשְׂרָאֵל, בַּעֲגָלָא וּבְזֶמֶן קָרִיב, וְאִמְרוּ אָמֵן. ^(אמנו) בְּאוֹמְרוּ 'יְהֵא שְׁמָה רַבָּא יִכּוּן:
 יְהִי שִׁימְחָה זְכוֹר עֲמֹלֶךָ וְזֵא יְהִי הַשֵּׁם שְׁלָם וְהַכְסָא שְׁלָם יְהֵא שְׁמָה רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלָם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא
 יִתְבָּרַךְ, וַיִּשְׁתַּבַּח, וַיִּתְפָּאֵר, וַיִּתְרַומֵם, וַיִּתְנַשֵּׂא, וַיִּתְהַדָּר, וַיִּתְעַלֶּה, וַיִּתְהַלָּל,
 שְׁמָה דְּקֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. ^(אמנו) לְעֵלָא מִן-כָּל-בְּרִכְתָּא, שִׁירְתָּא, תְּשַׁבַּחְתָּא
 וְנַחֲמַתָּא, דְּאִמְרִין בְּעֶלְמָא, וְאִמְרוּ אָמֵן. ^(אמנו)

אֲדִנִּי, ^{אני} שְׁפַתִּי תִפְתָּח, ^{ואי} וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָהוָה, ^{מקור הברכה} אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, ^{שהשיג על אבותינו ונחיר בהם לחלקו}
 אֱלֹהֵי אֲבֹרָהֶם ^{שהשיג על אאעיה [אשר יסוד עבודתו היה בעזרת חסיד]},
 וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב ^{שהשיג על יעקב [אשר יסוד עבודתו מידת האמת]},
 הָאֵל הַגָּדוֹל, ^{שהשיג על יצחק [אשר יסוד עבודתו מידת גבורה - דין]}

הַגָּבוֹר וְהַנּוֹרָא ^{מַעֲזֵר יִרְאֵת הַרוֹמְמוֹת לַמַּשִּׁיחִים קְדוּשָׁתוֹ וְלִרְאִים מַעֲשֵׂיו הַנִּפְלְאִים} אֵל עֲלִיוֹן, גּוֹמֵל חֲסָדִים

טוֹבִים, קוֹנֵה הַכֹּל ^{בּוֹרֵא הַכֹּל בְּכָל יוֹם מִתְנַשֵּׂה} וְזוֹכֵר חֲסָדֵי אָבוֹת ^{זוֹכֵר לֵנוּ וּלְטוֹבָתָנוּ הַחֲסָדִים שֶׁעָשָׂה אֲבוֹתֵינוּ}

וּמֵבִיא גּוֹאֵל לְבָנֵי בְנֵיהֶם ^{וּבְזֻכֹּת חֲסָדֵי הָאָבוֹת וְשֶׁלַח הַמַּשִּׁיחִים לְצִאֲצֵאֵיהֶם} לְמַעַן שְׁמוֹ ^{בַּעֲבוּר שְׁתַּתְנִּילָה מִידֵת חֲסִידוֹ}

בְּאַהֲבָה ^{בְּזֻכֹּת אֶהְבֵּתוֹ אוֹתָם כִּשְׂאִמּוֹר "בְּאַהֲבָה" יְכוּן לְמַסּוֹר עֲצָנוֹ עַל קִידוּשׁ ה', בְּסִקְלָה שְׂרִיפָה הֶרֶג וְחִנּוּק.}

בִּשְׁבַּת־תְּשׁוּבָה מוֹסִיפִים: זָכְרָנוּ לְחַיִּים, מְלֶךְ חַפֵּץ בְּחַיִּים ^{שֶׁנֶּאֱמָר יחיו}, כְּתִבְנוּ בְּסֶפֶר חַיִּים, לְמַעַן ^{לְמַעַן נִמְשִׁיךְ לַעֲבֹד} אֱלֹהִים חַיִּים.

אם לא אמר "זכרנו" ונוצר לפני שאמר "ה'" חוזר, ואם אחר "ה'" אינו חוזר.

מְלֶךְ עוֹזֵר ^{מִסִּיעַ לְאָדָם בְּצָרָתוֹ} וּמוֹשִׁיעַ ^{מִחֲלָצוֹ מִצָּרָה} וּמַגֵּן ^{קוֹדֵשׁ שְׂבָאָה הַצָּרָה} בְּרוּךְ אַתָּה

יְהוָה ^(הו'), מַגֵּן אֲבֹרָהֶם ^{וּבְזֻכֹּתוֹ אַתָּה: מִגֵּן עֲלֵינוּ}

אַתָּה גָּבוֹר לְעוֹלָם אֲדָנִי ^{אַתָּה לְבָדֹךְ כַּחַ גְּבוּרָה וְצַחֲחִים בַּעַל כַּחַ גְּבוּרָה וְצַחֲחִים}, מַחֲיֶה מֵתִים אַתָּה ^{לְבָדֹךְ מִסִּיעַ}, רַב ^{לְבָדֹךְ} לְהוֹשִׁיעַ,

בְּקִין אוֹמֵר: מוֹרִיד הַטֵּל.

אם אמר משיב הרוח חוזר לאתה גיבור ואם נוצר אחרי שחתם מחיה המתים חוזר לראש.

בַּחוּרְף אוֹמֵר: מְשִׁיב הַרוּחַ ^{מִנְשֵׁב אֶת הַרוּחַ וְעוֹ"ךְ קָר מִבֵּיא} וּמוֹרִיד הַגֶּשֶׁם.

אם אמר מוריד הטל ונוצר לפני שחתם מחיה המתים חוזר למשיב הרוח, ואם חתם מחיה המתים אינו חוזר.

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד ^{וְלֹא בְצַדִּיקָה הַבְּרִיּוֹת}, מַחֲיֶה מֵתִים ^{לְעֵתִיד לְבֹא} בְּרַחֲמִים

רַבִּים, סוֹמֵךְ נוֹפְלִים, וְרוֹפֵא חוֹלִים, וּמַתִּיר אֲסוּרִים,

וּמְקִים אֲמוֹנָתוֹ לִישְׁנֵי עֶפֶר ^{מְקוֹם נֶאֱמָנֵת הַבְּטָחָתוֹ לַחַיִּים הַמֵּתִים}. מִי כְמוֹךְ בַּעַל

גְּבוּרֹת וּמִי דוֹמֶה-לָּךְ ^{אֵין בָּאֵף נִבְרָא דְמִיּוֹ לְגִבּוּרָתְךָ כִּי אַתָּה הוּא מְקוֹר וּמִשְׁפָּע לְכָל הַגְּבוּרֹת}, מְלֶךְ יִמִּית

וּמַחֲיֶה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה.

בִּשְׁבַּת־תְּשׁוּבָה מוֹסִיפִים:

מִי כְמוֹךְ אֵב הֶרְחָמְנוּ זוֹכֵר יְצוּרֵינוּ ^{בַּעַת הַדִּין} בְּרַחֲמִים לְחַיִּים.

ואם לא אמר, ולא נוצר עד שאמר שם ה' בברכה, אינו חוזר.

וְנֶאֱמַן אֶתָּה ^{שְׂתָקִים הַבְּטָחָתְךָ} לְהַחֲיוֹת מֵתִים. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָהוָה, מְחַיֶּה הַמֵּתִים:

אַתָּה קָדוֹשׁ ^{אתה בעצמותך נעלם מהשגתנו} וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ ^{נשגבות מהשגתנו}, וְקָדוֹשִׁים ^{ישראל והמלאכים} בְּכָל-יּוֹם יְהִלְלוּךָ סֵלָה ^{ישבחוך לעולם שאתה קדוש}. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָהוָה, הָאֵל הַקָּדוֹשׁ ^{שקדשתיך למעלה מכל הקדושות}:

בשבתיתשובה חותמים: הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ. ואם שכח ולא נזכר תוך כדי דיבור חזר לראש.

אַתָּה קִדַּשְׁתָּ אֶת-יּוֹם הַשְּׁבִיעִי לְשִׁמְךָ ^{למען נכיר ונשבח לשמך}, תְּכַלִּית סוּף מַעֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ, וּבִרְכָתוֹ ^{בתוספת טובה יותר} מִכָּל-הַיָּמִים, וְקִדַּשְׁתוּ מִכָּל-הַזְּמַנִּים ^{קדשתי עולה על קדשת המועדים}, וְכֵן פָּתוּב: «בְּתוֹרָתְךָ: וַיְכַלּוּ ^{הסתיימה מלאכת בריאת} הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל-צָבָאָם ^{המאורות, המוקבים, החי וכו'}: וַיְכַלּוּ ^{סיים} אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלָאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּשְׁבֹּת ^{מכל מלאכת הבריאה} בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִכָּל-מְלָאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה: וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת-יּוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ, כִּי בּוֹ שָׁבַת מִכָּל-מְלָאכְתּוֹ אֲשֶׁר-בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת ^{כדי שיעשו מלאכה והלאה כדמותם}:

יִשְׁמְחוּ בְּמַלְכוּתְךָ ^{בקבלת על מלכותך} שׁוֹמְרֵי שַׁבָּת וְקוֹרְאֵי עֲגָג ^{השומרים שבת בקדשה} כָּלָם ^{הקוראים להתענג בשבת} עַם ^{עם} «מִקְדָּשֵׁי שְׁבִיעִי וְהַשְּׁבִיעִי רָצִיתָ בּוֹ וְקִדַּשְׁתּוֹ, חֲמִדַת יָמִים אוֹתוֹ קָרָאתָ ^{כיתויו הנחמד מכל הימים}, וְזָכַר לְמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית ^{לבריאת העולם}».

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, רְצֵה נָא בְּמִנוּחַתֵּנוּ קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ ^{שתהיה לרצון לפניך מצות שבייתנו ממלאכה}, וְזָכַר עַ"י קִיּוּם מִצְוַת הַשַּׁבָּת ^{למען תזכור מצות שבת} לְהַחֲיוֹת מֵתִים וְלְהַקְדִּישׁ גִּנְזֵךְ וְגִזְיוֹן,

שִׁים חֲלָקְנוּ בְּתוֹרַתְךָ , שִׁיחִיהָ כֹּל עֲסָקְנוּ
בְּתַלְמוּד תּוֹרַתְךָ , שְׂבַעְעֵנוּ מִטּוֹבְךָ , הַשְׁפִּיעַ עָלֵינוּ מִטּוֹבְךָ ,
עַד שֶׁנִּשְׁבַּע

שִׁמַּח נַפְשֵׁנוּ בִּישׁוּעַתָּךְ שְׂמֹחַנוּ ע"י הִישׁוּעָה שֶׁתַּעֲשֶׂה בְּעִבְרָנוּ , **וּמָהָר לָבֵנוּ לְעִבְדְּךָ**

בְּאֵמֶת טהרנו ממודות רעות,
שנוכל לעבדך לשם שמים, **וְהִנֵּחֵלְנוּ** תן לנו
לנחלה **יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה**

וַיִּבְרָצוֹן ^{בְּאַהֲבָתְךָ אוֹתוֹנוּ וּמִצָּדָה כְּנִי} **שַׁבַּת קֹדֶשׁךָ, וַיְנַוְחוּ** ^{יִשְׁבֹּתוּ} **בָּהּ** **כָּל־יִשְׂרָאֵל**

מִקֵּדְשִׁי שִׁמְךָ. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מִקֵּדְשׁ הַשְּׁבֵת

רָצָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּעַמּוֹת יִשְׂרָאֵל
 וְיִהְיוּ עַמּוֹת רְצוּיִים לְפָנָיו וְלֹא יִמָּאֵסוּ מִקְרָמֹת מַעֲשֵׂיהֶם

שִׁעָה וּפְנֵה לִקְבֹּל תַּפְלָתָם בְּרִצּוֹן , וְהַשֵּׁב הָעֶבְדָּה לְדָבִיר בֵּיתְךָ

וְאֵשִׁי יִשְׂרָאֵל, וְאֵת הַקְּרִבּוֹת וְאֵת הַמִּזְבֵּחַ שֶׁיִּקְרִיבוּ לְפָנֶיךָ מִמֶּנֶּה מִהֵרָה בְּאֵהָבָה

תִּקְבֵּל בְּרָצוֹן יִהְיוּ לְנֶחֱם רוּחַ לַפָּקִיד
בְּזָכוֹת אֲהַבְתְּךָ לַעֲמֹל,

וְתִהְיֶה לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדָת

יִשְׂרָאֵל עֵמֶךְ.

בראש־יחודש ובחול־המועד אומרים: יעלה ויבוא, ואם שבת ונוכח אחר שאמר "ברוך אתה ה'" של המחזיר שכינתו לעציו, יאמר "למדני חקך", ויחזור לרצה ויאמר יעלה ויבא. ואם נזכר קודם שאמר תיבת מודים, יאמר יעלה ויבוא בשם. ואם התחיל מודים, ועוד לא הגיע לפסוק יהיו לרצון האחרון, חזור לרצה. ואם סיים פסוק יהיו לרצון האחרון, חזור לראש, חוץ מערבית של ליל ראש־יחודש שאינו חוזר כלל (וגם לא יאמר אז למדני חקך כדי לחזור).

אלהינו ואלהי אבותינו, יעלה ^{זכרוננו} ^{השמימיה} ויבא ^{לפניך} ויראה ^{וירצה} ויקבל ברכון

וְיִשְׁמַע וְיִפְקֹד וְיִזְכֹּר וְיִכְרֹנֵנוּ וְיִזְכֹּרֵנוּ מִקֵּשִׁי אֲבוֹתֵינוּ, זְכוֹרֹן

יְרוּשָׁלַיִם עִירָךְ, וְזָכְרוֹן מְשִׁיחַ בֶּן-דָּוִד עַבְדְּךָ, וְזָכְרוֹן כָּל-עַמְּךָ בֵּית-יִשְׂרָאֵל

לְפָנַי, לְפָלִיטָה^{להצלה}, לְטוֹבָה, לְחַן, לְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים, לְחַיִּים טוֹבִים

וּלְשָׁלוֹם, בַּיּוֹם

בראש־חודש: ראש חֹדֶשׁ הַזֶּה,

בחול-המועד פסח: **חג המצות הזה, ביום מקרא קדש הזה,**

בחול־המועד סוכות: חג הסוכות הזה, ביום "מקרא קדש הזה,

לְרַחֵם בּוֹ עַלֵינוּ וּלְהוֹשִׁיעֵנו. זָכְרֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בּוֹ ^{בְיוֹם הַזֶּה} לְטוֹבָה, וּפְקָדְנוּ בּוֹ

לְבָרְכָהּ, וְהוֹשִׁיעֵנו בּוֹ לְחַיִּים טוֹבִים, בְּדִבְרֵי יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים. חוּס וְחַנּוּן וְחַמֵּל

וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ, כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ, כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחֵם אֹתָהּ.

וְאַתָּה – בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים, תַּחֲפֹץ בָּנוּ וְתִרְצֵנוּ, וְתַחֲיֶנָּה

עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים ^{זכנו לראות בעינינו בחזרת שכינתך לירושלים בזכות רחמיך אף ללא זמיונתך} בְּרוּךְ

אַתָּה יְהוָה, הַמַּחֲזִיר שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׂאתָה הוּא יְהוָה [»] אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי

אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד, צוּרֵנוּ צוּר ^{חזק} חַיֵּינוּ וּמָגֵן

יִשְׁעֵנוּ אַתָּה הוּא, לְדֹר וָדֹר נִוְדָה לָךְ ^{על הטובות} וְנִסְפָּר תְּהִלָּתְךָ,

עַל-חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים ^{הנתינים} בִּידֶךָ, וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ ^{שאתה מחזיר לנו}

הַפְּקוּדוֹת לָךְ ^{המפקדות בידך}, וְעַל-נִסֶּיךָ ^{על הנסים הגלויים} שֶׁבְּכָל-יוֹם עֲמָנוּ,

וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ ^{הנסתרות} וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל-עֵת, עָרַב וּבִקֶּר

וּצְהָרִים. הַטוֹב ^{אתה הוא הטוב האמתי והמשלים} – כִּי-לֹא-כָלוּ רַחֲמֶיךָ ^{לא פסקו מעולם רחמיך, גם אם חלטה וזת אבות},

הַמְּרַחֵם ^{אתה הוא הרחמן האמתי} – כִּי-לֹא תָמוּ חֲסֶדֶיךָ ^{לא פסקו מעולם טובותיך}, כִּי מַעֲשֶׂיךָ

קָיָינוּ לָךְ ^{שהרי תמיד קיינו לעזרתך ותמיד הושעתנו}

בְּהִנָּקָה וּבִפְתּוּרִים מְשׁוּלֵשׁ אוֹמְרִים כֹּאן: "עַל הַנְּסִים".

עַל הַנְּסִים, וְעַל הַפְּרָקוֹ, וְעַל הַגְּבוּרוֹת, וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת, וְעַל הַנִּפְלְאוֹת, וְעַל

הַנְּחֻמּוֹת שֶׁעָשִׂיתָ לְאֲבוֹתֵינוּ בַּיָּמִים הָהֵם בְּזִמְנָה הַזֶּה.

לחנוכה:

בַּיָּמִי מִתְתִּיבָה בֶּן יוֹחָנָן כְּהֵן גָּדוֹל חֲשֹׁמוֹנָי וּבְנָיו, כְּשֶׁעָמְדָה מַלְכוּת יוֹן הַרְשָׁעָה

עַל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, לְשִׁפְחָם תּוֹרַתְךָ וּלְהַעֲבִירָם [»] מִחֻקֵּי רְצוֹנְךָ. וְאַתָּה,

בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים, עָמַדְתָּ לָהֶם בַּעַת צָרָתָם, רַבַּת אֶת-רִיבָם, דָּנַת אֶת-דִּינָם,

נִקְמַת אֶת-נִקְמָתָם, מִסֵּרַת גְּבוּרִים בְּיַד חֲלָשִׁים, וְרַבִּים בְּיַד מַעֲטִים, וְרָשָׁעִים

בְּיַד צַדִּיקִים, וּטְמָאִים בְּיַד טְהוֹרִים, וְזָדִים בְּיַד עוֹסְקֵי תּוֹרַתְךָ. לָךְ עָשִׂיתָ שֵׁם

גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ בְּעוֹלָמְךָ, וּלְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל עָשִׂיתָ תְּשׁוּעָה גְּדוֹלָה וּפְרָקוֹן כִּהְיוּם

הַזֶּה. וְאַחֵר כִּךָ בָּאוּ בְּנֵיךְ לְבִיר בֵּיתְךָ, וּפָנוּ אֶת-הֵיכָלְךָ, וְטָהְרוּ אֶת-מִקְדָּשְׁךָ,

וְהִדְלִיקוּ נֵרוֹת בַּחֲצוֹת קֹדֶשְׁךָ, וְקָבְעוּ שְׁמוֹנֵת יָמֵי חֲנֻכָּה אֵלּוּ בְּהִלָּל וּבְהוֹדָאָה.

וְעָשִׂיתָ עִמָּהֶם נְסִים וּנִפְלְאוֹת, וְנִוְדָה לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל סֵלָה:

לפורים:

בַּיָּמִי מְרַדְכִי וְאַסְתֵּר בְּשׁוֹשׁן הַבִּיָּרָה, כְּשֶׁעָמַד עֲלֵיהֶם הַמֶּן הַרְשָׁע, בְּקֵשׁ
לְהַשְׁמִיד לַהֲרֹג וּלְאַבֵּד אֶת־כָּל־הַיְּהוּדִים, מִנְּעֵר וְעַד זָקֵן, טָף וְנָשִׁים,
בְּיוֹם אֶחָד, בְּשִׁלְשָׁה עָשָׂר לַחֹדֶשׁ [»] שְׁנִים עָשָׂר הוּא חֹדֶשׁ אָדָר, וּשְׁלָלָם לְבוֹז.
וְאַתָּה, בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, הִפְרָת אֶת־עֲצָתוֹ, וְקִלְקַלְתָּ אֶת־מַחֲשַׁבְתּוֹ, וְהִשְׁבֹּת
לוֹ גְּמוּלוֹ בְּרֹאשׁוֹ, וְתָלוּ אוֹתוֹ וְאֶת־בָּנָיו עַל הָעֵץ, וְעָשִׂיתָ עִמָּהֶם נִסִּים וְנִפְלְאוֹת,
וְנוֹדָה לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל סִלָּה.

וְעַל כָּלָם <sup>על כל הנסים
שאֵתָה עוֹשֶׂה עִמָּנוּ</sup> יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא <sup>בפי כל
העבירות</sup> תְּמִיד,
שִׁמְךָ מְלִפְנֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד, וְכָל־הַחַיִּים יוֹדוּךָ סִלָּה <sup>כל בני־א
יִדְוּךָ לְנִצָּחַ</sup>.

בעשיית: וכתוב לחיים טובים כל־בני בריתך.

ואם לא אמר ונוכר לפני שאמר: "ברוך אתה ה'" של ברכת "הטוב שמך" - חוזר. ואם לא נזכר
עד לאחר שאמר שם ה' אינו חוזר.

וַיַּהֲלֵלוּ וַיְבָרְכוּ אֶת־שִׁמְךָ הַגָּדוֹל בְּאַמֶּת <sup>בכל לבבם
ובכל נפשם</sup> לְעוֹלָם
כִּי טוֹב ^{לנצח} <sup>הוא שמוך
[הַנִּהְיֶינָה וְיִסְדִּינָה]</sup> הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֲזָרָתֵנוּ סִלָּה, הָאֵל
הַטוֹב. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָהוָה ^(וה') הַטוֹב שִׁמְךָ <sup>אתה המקור לכל
הטוב האמתי בבריאה</sup> וְלִךְ
נֶאֱחָה לַהֲדוּת <sup>ולכן רק לך
ראוי ונכון להודות:</sup>

שִׁים <sup>השפע לנו
משמרים</sup> שְׁלוֹם, טוֹבָה וּבִרְכָּה, חַיִּים, חֵן וְחֶסֶד,
[צְדָקָה] וְרַחֲמִים, עָלֵינוּ <sup>על הקהל
שקאן</sup> וְעַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל
עִמָּךְ <sup>בכל מקום
שחם</sup> וּבִרְכָּנוּ אֲבִינוּ כָּלֵנוּ בְּאַחַד ^{בשווה} בָּאוֹר פְּנִיךָ, כִּי
בָּאוֹר פְּנִיךָ <sup>שְׁהִיָּה בְּמַעֲמִיד
מִתְּנוּ תוֹרָה</sup> נִתַּת לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, תוֹרָה וְחַיִּים,
אַהֲבָה וְחֶסֶד, צְדָקָה וְרַחֲמִים, בְּרָכָה וְשְׁלוֹם, וְטוֹב
» <sup>וגם תמיד
תתנצח לברכנו</sup> בְּעֵינֶיךָ לְבָרְכָנוּ אֶת־כָּל־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל
בְּרַב עֹז <sup>בחזק
רב</sup> וְשְׁלוֹם.

בעשרת ימיתשובה מוסיפים:

ובספר חיים ברכה ושלום ופרנסה טובה וישועה ונחמה וגזרות טובות, נזכר ונכתב לפניך, אנחנו וכל-עמך ישראל, לחיים טובים ולשלום.

ואם לא אמר, ונוצר לאחר שהזכיר שם ה' בחתימת הברכה אינו חוזר.

ברוך אתה יהוה, המברך את-עמו ישראל בשלום
[בכל המצוה, כל הברכות] אמן:

יהי לרצון יתקבל וא לעת רוח אמרי-פי והגיון מושבות לבי לפניך, יהוה צורי וגאלי

סו
הצרה

אלהי, נצר לשוני מרע, וּשְׁפֹתַי מִדְּבַר מִרְמָה, וּלְמַקְלִי נִפְשִׁי
תדם תחיש בקרי, ונפשי כעפר בשפלות ואז פתח לבי להבין ולהשכיל

בתורתך, ואחרי מצותיך תרדף נפשי לעשותם, וכל-הקמים עלי לרעה, מהרה הפר עצתם וקלקל מחשבותם. הרגיל לומר "עשה למען וכו'" בפנה זוכה ומקבל פני שכינה עשה למען שמך בגוים, עשה למען מינך, עשה למען תורתך, עשה למען קדשתך המוללת המוללת. למען יחלצון ידידיך יוצלי ישראל, לנו הושיעה מינך במדת חסדך

וענני:

יהי לרצון יתקבל וא לעת רוח אמרי-פי, והגיון מושבות לבי לפניך, יהוה צורי וגאלי

סו
הצרה

אם יש אחריו מי שלא גמר תפילתו ימתין עד שיסיים ואז יוכל לפסוע.

עשה שלום (בשבתיתשובה אומר: השלום) במרומוי בעליונים, הוא ברחמי יעשה שלום גם עלינו, ועל כל-עמו ישראל, ואמרו אמן:

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שתבנה בית-המקדש במהרה בימינו, ותן חלקנו שנוכה בגלויים בתורתך, כדי לעשות חקי רצונך ולעבדך בלבב שלם:

אחרי התפלה אומרים הש"ץ עם הקהל בקול רם ובעמידה:

וַיְכַלּוּ ^{הסתימה} **הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל-צָבָאָם** ^{המאורות, המזכרים, הקי וכו'.} **וַיְכַלּוּ** ^{מלאכת בריאת} **אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי** ^{את} **מְלָאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּשְׁבַּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי**
מְכַל-מְלָאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה: ^{הבדיל אותו} **וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת-יּוֹם הַשְּׁבִיעִי** ^{שענה לשבות בו,}
וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ ^{כדי שיעשו מכאן והלאה כדמותם} **לַעֲשׂוֹת**

ואחר כך הש"ץ אומר ברכה מעין שבע, ואין היחיד אומר אותה:

❖ מעין שבע ❖

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי אַבְרָהָם, אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאַלֹהֵי יַעֲקֹב, הָאֵל הַגָּדוֹל, הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא, אֵל עֲלִיוֹן, קוֹנֵה בְרַחֲמָיו שָׁמַיִם וָאָרֶץ, מְגַן אֲבוֹת בְּדַבְּרוֹ, ^[גבורה] **מְחַיֶּה מֵתִים בְּמִאֲמָרוֹ, הָאֵל (בשבתית שובה: הַמֶּלֶךְ) הַקְּדוֹשׁ** ^{שָׁאִין כְּמוֹהוּ,} **הַמְּנַיֵחַ לַעֲמּוֹ בַּיּוֹם שֶׁבַת קְדָשׁוֹ, כִּי בָם רָצָה לְהַנִּיחַ לָהֶם. לִפְנֵי נַעֲבֹד בִּירְאָה וּפְחָד, וְנוֹדָה לְשִׁמּוֹ בְּכָל-יּוֹם תָּמִיד מֵעֵין הַבְּרֻכּוֹת וְהַהוֹדָאוֹת, לְאֲדוֹן הַשְּׁלוֹם, מְקַדֵּשׁ הַשְּׁבַת וּמְבַרֵּךְ הַשְּׁבִיעִי, וּמְנַיֵחַ בַּקְּדָשָׁה לָעַם** [»] **מְדַשְּׁנֵי עֲנָג, זָכַר לְמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית:**

אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, רָצָה נָא בְּמִנוּחָתֵנוּ, קְדָשֵׁנוּ בְּמִצּוֹתֶיךָ, שִׁים חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ, שִׁבְעֵנוּ מִטּוֹבָךְ, שְׂמַח נַפְשֵׁנוּ בִּישׁוּעָתְךָ, וְטִהַר לִבֵּנוּ לַעֲבֹדְךָ בְּאַמֶּת. וְהַנְחִילֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שֶׁבַת קְדָשְׁךָ, וְיִנוּחוּ בָּהּ כָּל-יִשְׂרָאֵל מְקַדְשֵׁי שְׁמֶךָ.

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מְקַדֵּשׁ הַשְּׁבַת ^{המבדיל את יום השבת: משאר הימים}

ואומר החזן קדיש תתקבל:

יְתַגַּדֵּל וַיְתַקְדֵּשׁ שְׁמָהּ רַבָּא, (אמן) בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא כְּרֵעֻתָהּ, וַיְמַלִּיךְ מַלְכוּתָהּ, וַיַּצְמַח פְּרָקְנָהּ, וַיַּקְרֵב מְשִׁיחָהּ. (אמן) בְּתִיכּוֹן וּבִינְיָמִיכּוֹן וּבְחַיִּי דְכָל-בֵּית-יִשְׂרָאֵל, בְּעֶגְלָא וּבְזֶמֶן קָרִיב, וְאַמְרוּ אָמֵן. (אמן) בְּאוֹמְרוּ 'וְהָא שְׁמָה רַבָּא' יְכוּיָן:

וְנִחַמְתָּא, דְּאִמִּירָן בְּעֵלְמָא, וְאָמְרוּ אֲמִן. (אמן)

אֲבוֹנָא דְּבִשְׁמִיָּא (וְאַרְעָא), וְאִמְרוּ אֲמֵן. (אֲמֵן)

וּסְלִיחָה וּכְפָרָה וְרוּחַ הַצִּלָּה. לָנוּ וּלְכָל-עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, וְאָמְרוּ אָמֵן. (אמין).

יפסע שלוש פסיעות ויאמר:

וַאֲמָרוּ אֲמֵן. (אמן)

מִזְמוֹר לְדָוִד, יְהוָה רָעִי לֹא אֲחֶסֶר: בְּנֵאוֹת דָּשָׁא יִרְבִּיצֵנִי

עַל־מִי מִנְחֹת יִנְהַלְנִי יִרְגַּעֲנִי: נַפְשִׁי יִשׁוּבֵב יִנְחֵנִי בַמְּנוּחָה, יִיחַדֵּנִי

בְּמַעֲגַל־צֶדֶק לְמַעַן יִשְׁמוּ: גַּם כִּי־אֵלֶךְ בְּגִיַּא צְלָמוֹת בְּדֶרֶךְ הַיֶּשֶׁר

לֹא־אֵרָא ^{מִמָּקְרָה} רַע כִּי־אֵתָה עֹמְדִי, שְׁבֹטְךָ וּמִשְׁעֲנִיָּתְךָ הֵמָּה יִנְחַמְנִי:

תַּעֲרָךְ לַפָּנִי | שְׂדָחוֹ תַּעֲרָךְ לַפָּנִי | שְׂדָחוֹ
 תַּעֲרָךְ לַפָּנִי | שְׂדָחוֹ תַּעֲרָךְ לַפָּנִי | שְׂדָחוֹ
 תַּעֲרָךְ לַפָּנִי | שְׂדָחוֹ תַּעֲרָךְ לַפָּנִי | שְׂדָחוֹ

פֹּסֵי דְרִיזָה: אֲנִי טוֹב וְחָסֵד יְדִיד פֶּנִּי: כֹּה־יָמִי חֲלִילִי: מִלֵּוָּהּ
וּשְׁבָעָה לְעוֹלָם:

וּשְׁבֹתִי בְּבֵית־יְהוָה לְאַרְךָ יָמִים:

ואומרים קדיש יהא שלמא:

וַיִּצְמַח פָּרְקָנָהּ, וַיִּקְרַב מְשִׁיחָהּ. (אֲמֵן) בְּחַיִּיכֹן וּבְיוֹמֵיכֹן וּבְחַיִּי

דכל-בית-ישראל, בעגלא ובזמן קריב, ואמרו: אמן. (אמן) באומרו 'יהא שמה רבא' יכוין:

וְנִחַמְתָּא, דְּאִמִּירָן בְּעֶלְמָא, וְאִמְרוּ אֲמֵן. (אמון)

יְהֵא שְׁלֵמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָא, חַיִּים וְשָׁבַע וְיִשׁוּעָה וְנַחֲמָה וְשִׁינְבָא וּרְפוּאָה וּגְאָלָה וּסְלִיחָה וּכְפָרָה וְרוּחַ וְהַצְלָה. לָנוּ וּלְכָל־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, וְאִמְרוּ אָמֵן. (אמון).

יפסעע שלוש פסיעות ויאמור:

עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרְמִיּוֹ, הוּא בִּרְחֻמֵּי יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ, וְעַל כָּל־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, וְאִמְרוּ אָמֵן. (אמון)

ואומר: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְּבָרֵךְ:

ועונים הקהל: בָּרוּךְ יְיָ הַמְּבָרֵךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

וחור: בָּרוּךְ יְיָ הַמְּבָרֵךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

עָלֵינוּ מוֹטֵל לְשִׁבְחָ לְאֵדוֹן הַכֹּל, לְתֵת גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר בְּרָאשִׁית

שֶׁלֹּא עֲשָׂנוּ כְּגוֹיֵי הָאָרְצוֹת, וְלֹא שְׁמַנּוּ לומד שהגדולה היא רק ליצר הבריאה / על כך

כְּמִשְׁפָּחוֹת הָאָדָמָה שֶׁלֹּא שָׁם חָלַקְנוּ כָּהֵם וְגוּרְלָנוּ כְּכָל־ כמו שאר העמים אשר על האדמה

הַמּוֹנֵם שֵׁהֵם "מִשְׁתַּחֲוִים לְהֵבֶל וְרִיק, וּמִתְפַּלְלִים אֶל אֵל" לֹא המון העמים

יּוֹשִׁיעַ [למלאכים ושרי כועלה] (יפסיק מעט), וְאַנְחָנוּ מִשְׁתַּחֲוִים (יכרע כל גופו) לְפָנֵי מַלְאָךְ מַלְכֵי

הַמַּלְאָכִים הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שֶׁהוּא נֹטֶה שְׁמַיִם וְיוֹסֵד אָרֶץ, וּמוֹשִׁב

יְקָרוֹ בְּשָׁמַיִם "מִמַּעַל, וְשֹׁכֵנִת עִזּוֹ עוצם השראת שכינתו - ניכרת

בְּגִבְהֵי מְרוֹמִים. הוּא אֱלֹהֵינוּ וְאֵין עוֹד אַחֵר, אֲמֵת מְלַכְנוּ וְאַפְסֵ זוּלָתוֹ ואין עוד מלבדו שהבת והקיום של הכל תלוי בו,

כְּכַתוּב "בְּתוֹרָה: וַיִּדְעַתְּ הַיּוֹם וְהַשַּׁבָּת אֵל" לְבָבְךָ, כִּי יְיָ הוּא

הוּא הָאֱלֹהִים בְּשָׁמַיִם "מִמַּעַל וְעַל־הָאָרֶץ מִתַּחַת, אֵין עוֹד:

עַל פֶּן נִקְוָה לָךְ יְיָ הוּא אֱלֹהֵינוּ לְרֹאוֹת מְהֵרָה בְּתַפְאֶרֶת עֲזָךְ ולפי שאתה הוא אלוהינו

לְהַעֲבִיר גְּלוּלִים "מִן הָאָרֶץ, וְהָאֱלִילִים כְּרוֹת בהתגלות כוחך ושלטונך

יְפָרְתוֹן, לְתַקֵּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שְׁדֵי שתקרת הטמאה מן העולם ואז יגיע העולם לתקונו

יְקָרָאוּ בְּשִׁמְךָ, לְהַפְנוֹת להשיב אֱלִיךָ כָּל־רְשָׁעֵי־אָרֶץ, יְפִירוּ וַיִּדְעוּ

כִּלְיוֹשְׁבֵי תֵיבֶל כִּי לָךְ תִּכְרַע כָּל־בֶּרֶךְ, תִּשְׁבַּע כָּל־לִשׁוֹן. רק לך ראוי ש

לְפָנֶיךָ יְיָ הוּא אֱלֹהֵינוּ יִכְרְעוּ וַיִּפְּלוּ על אפיהם ארצה וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ יְקָר יִתְּנוּ

יכיר שהכבוד והחשיבות הם שלך, ויקבלו עליהם כלם את-על מלכותך, ותמלך עליהם מהרה לעולם ועד, כי המלכות שלך היא, ולעולמי עד תמלך בכבוד, ככתוב »בְּתוֹרַתְךָ: יְהוָה« ימלך לעולם ועד: ונאמר: והיה יהוה למלך על-כל-הארץ, ביום ההוא יהיה אחד ושמו אחד. ובְּתוֹרַתְךָ יהוה אלהינו כתוב לאמר: שמע ישראל, יהוה אלהינו יהוה אחד:

יש נוהגים לומר פיוט זה אחר התפילה:

יגדל אלהים חי וישתבח.	נמצא ואין עת אל מציאותו:
אחד ואין יחיד בייחודו.	נעלם וגם אין סוף לאחדותו:
אין לו דמות הגוף ואינו גוף.	לא נערף אליו קדשותו:
קדמון לכל-דבר אשר נברא.	ראשון ואין ראשית לראשיתו:
הנו אדון עולם לכל-נוצר.	יורה גדלתו ומלכותו:
שפע נבואתו נתנו אל	אנשי סגלתו ותפארתו:
לא קם בישראל כמשה עוד.	נביא ומביט את תמונתו:
תורת אמת נתן לעמו אל.	על-יד נביאו נאמן ביתו:
לא יחליף האל ולא ימיר.	דתו לעולמים לזולתו:
צופה ויודע סתרינו.	מביט לסוף דבר בקדמותו:
גומל »לאיש חסיד כמפעלו.	נותן לרשע רע כרשעתו:
ישלח לקץ ימין משיחנו.	לפדות מחכי קץ ישועתו:
מתים יחיה אל ברב חסדו.	ברוך עדי-עד שם תהלתו:
אלה שלש-עשרה לעקרים.	הן הם יסוד »דת אל ותורתו:
תורת משה אמת ונבואתו.	ברוך עדי-עד שם תהלתו:

סֵדֶר לַיֵּל שַׁבָּת

כשיבואו לביתו ינשק ידי אביו ואמו, כי יש סוד בדבר, ואח"כ יסתכל באור הנר אשר ברכו עליו, ויסתכל בשני הנרות ויכוין שהם אחד כנגד זכור ואחד כנגד שמור.

שְׁלוֹם עֲלֵיכֶם "מִלֵּאכֵי הַשָּׁרָת, מִלֵּאכֵי עֲלִיוֹן, מִלֵּךְ מִלְכֵי

הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא: ג' פעמים

בּוֹאֲכֶם לְשָׁלוֹם "מִלֵּאכֵי הַשָּׁלוֹם, מִלֵּאכֵי עֲלִיוֹן, מִלֵּךְ מִלְכֵי

הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא: ג' פעמים

בְּרַכּוֹנֵי לְשָׁלוֹם "מִלֵּאכֵי הַשָּׁלוֹם, מִלֵּאכֵי עֲלִיוֹן, מִלֵּךְ מִלְכֵי

הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא: ג' פעמים

בְּשִׁבְתְּכֶם לְשָׁלוֹם "מִלֵּאכֵי הַשָּׁלוֹם, מִלֵּאכֵי עֲלִיוֹן, מִלֵּךְ מִלְכֵי

הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא: ג"פ

בְּצִאתְכֶם לְשָׁלוֹם "מִלֵּאכֵי הַשָּׁלוֹם, מִלֵּאכֵי עֲלִיוֹן, מִלֵּךְ מִלְכֵי

הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא: ג"פ

כִּי מִלֵּאכֵי יִצְוֶה-לָךְ, לְשִׁמְרֶךְ בְּכָל-דְּרָכֶיךָ: יְהוָה יִשְׁמַר-צִאתְךָ
ובואךָ, מֵעַתָּה וְעַד-עוֹלָם:

לפי סדר אי"ב

אֶשֶׁת-חַיִּל מִי יִמָּצָא, וְרַחֵק מִפְּנִינִים "מְכַרְהָ: בְּטַח בָּהּ לֵב"

"בַּעֲלָהּ, וְשָׁלָל לֹא יַחְסֹר: גִּמְלָתָהּ טוֹב" "וְלֹא-רָע, כָּל יְמֵי

חַיֶּיהָ: דִּרְשָׁה צָמֵר וּפְשָׁתִים, וְתַעַשׂ בַּחֲפֶץ כַּפִּיהָ: הִיתָה כְּאֻנִּיּוֹת

סוֹחֵר, מִמְּרַחֵק תִּבְיָא לַחֲמָה: וְתִקֵּם בְּעוֹד לַיְלָה, וְתִתֵּן טָרֶף לְבֵיתָהּ

וְחַק לְנִעְרֹתֶיהָ: זְמַמָּה שְׂדֵה וְתִקְחֶהּ, מִפְּרֵי כַּפִּיהָ נִטְעָה כָּרִם: הִגְרָה

בְּעוֹז מִתְנִיָּה, וְתִאֲמִץ זְרוּעֶיהָ: טַעְמָה כִּי-טוֹב סִתְּרָה, לֹא-יִכְבֶּה

בְּלִילָה גֵּרָה: יְדִיָּה שְׁלָחָה בְּכִישׁוֹר, וְכַפִּיָּה תִמְכּוּ פֶלֶךְ: כִּפָּה פָּרָשָׁה
לְעֵנִי, וַיְדִיָּה שְׁלָחָה לְאַבְיוֹן: לֹא־תִירָא לְבֵיתָהּ מִשְׁלֵג, כִּי כָל־בֵּיתָהּ
לְבָשׁ "שְׁנַיִם: מִרְבִּידִים עֲשֶׂתָהּ־לָּהּ, שֵׁשׁ וְאַרְגָּמָן לְבוּשָׁה: נוֹדַע
בְּשָׁעֲרִים בַּעֲלָהּ, בְּשִׁבְתּוֹ עַם־זִקְנֵי־אַרְצָ: סָדִין עֲשֶׂתָהּ וּתְמֹכָר,
וַחֲגוּר נִתְּנָה לְכַנְעֲנִי: עֲזֹ־וְהִדָּר לְבוּשָׁה, וּתְשַׁחַק לְיוֹם אַחֲרוֹן: פִּיָּה
פִּתְחָהּ בַּחֲכָמָה, וְתוֹרַת־חֶסֶד עַל־"לְשׁוֹנָה: צוֹפִיָּה הִלִּיכּוֹת בֵּיתָהּ,
וְלֶחֶם עֲצָלוֹת לֹא תֹאכַל: קָמוּ בְנֵיהָ וַיֵּאֱשָׁרוּהָ, בַּעֲלָהּ וַיַּהֲלֵלָהּ:
רְבוֹת בָּנוֹת עָשׂוּ חֵיל, וְאֵת עֲלִית עַל־כִּלְנָה: שֶׁקֶר הֵחָן וְהַבֵּל הִיפִי,
אֲשֶׁה יִרְאֵת־יְהוָה הִיא תִתְהַלֵּל: תִּנּוּ־לָהּ מִפְּרֵי יְדִיָּה, וַיַּהֲלֵלוּהָ
בְּשָׁעֲרִים מַעֲשִׂיהָ:

אַתְּ קִיְנוּ סַעֲדָתָא דְמַהֲמִנּוּתָא שְׁלִימָתָא, חֲדוּתָא דְמִלְכָּא קִדִּישָׁא: אַתְּ קִיְנוּ
סַעֲדָתָא דְמִלְכָּא, דָּא הִיא סַעֲדָתָא דְחֻקֵּי תַפּוּחִין קִדִּישִׁין (וַיַּעֲזִיר
אֲנַפִּין וְעִתִּיקָא קִדִּישָׁא אַתְּן לְסַעֲדָא בַּהֲדִיָּה):
אַהֲלֵלָה שְׁמֵי־אֱלֹהִים בְּשִׁיר, וְאַגְדְּלֵנוּ בְּתוֹדָה: יְהוָה עֲזֵי וּמַגְנֵי בּוֹ בְּטַח לְבִי
וְנַעֲזֹרֶתִי, וַיַּעֲלֵז לְבִי, וּמִשִּׁירֵי אֲהוּדָנוּ:

❖ אֲזַמֵּר בְּשַׁבְּחִין ❖

האר"י ז"ל יסד לאמר מזמור זה בתוך הסעודה, אך פשט המנהג בכל המקומות לאומרו קודם
הקידוש, וכשיש סיבה לעשות את הקידוש מהר - יאמר פזמון זה בתוך הסעודה (באר"י בר' כט).

סימן: אני יצחק לוריא בן שלמה (האר"י זצ"א).

אֲזַמֵּר בְּשַׁבְּחִין, לְמִיעַל גּוֹ פִּתְחִין, דְּבַחֲקֵי תַפּוּחִין, דְּאֵינוֹן
קִדִּישִׁין: גְּזֻמִּין לָהּ הַשְׁתָּא, בְּפִתּוּרָא חֲדָתָא, וּבִמְנִירָתָא
טְבָתָא, דְּנִהָרָא עַל־רִישִׁין: יְמִינָא וּשְׂמָאלָא, וּבִינְיָהּ כֶּלֶה, בְּקִשּׁוּטִין
אַזְלָא, וּמֵאֲנִין וּלְבוּשִׁין: יְחַבֵּק לָהּ בַּעֲלָהּ, וּבִי־סוּדָא דִּילָהּ, דְּעַבִּיד
נִיחָא לָהּ, יְהָא כְּתִישׁ כְּתִישִׁין: צֻחוּן אַף עֲקָתִין, בְּטִילִין וּשְׁבִיתִין,
בְּרַם אֲנַפִּין חֲדָתִין, וְרוּחִין עִם נַפְשִׁין: חֲדוּ סְגֵי יִיתִי,

וְעַל חֲדָא תַּרְתִּי, נְהוּרָא לֵה יִמְטִי, וּבִרְכָּאָן דְּנִפְשִׁין: קָרִיבוּ
שׁוֹשְׁבֵינֵין, עֲבִידוּ תְּקוּנֵין, לְאַפְשָׁא זִינֵין, וְנוֹנִין עִם רַחֲשִׁין:
לְמַעַבְדַּ נְשָׁמְתִין, וְרוּחִין חֲדָתִין, בְּתַרְתִּין וּבְתַלְתִּין, וּבְתַלְתָּא
שְׁבָשִׁין: וְעֲטוּרִין שְׁבָעִין לֵה, וּמִלְכָּא דְלַעֲלָא, דִּיתַעֲטֵר כָּלָא,
בְּקַדִּישׁ קַדִּישִׁין: רְשִׁימִין וּסְתִימִין, בְּגוּה כָּל-עֲלָמִין, בְּרַם עֲתִיק
יוֹמִין, הֵלֵא בְטִישׁ בְּטִישִׁין: יְהֵא רַעְנָא קָמִיה, דְּתַשְׁרִי עַל עֲמִיה,
דִּיתַעֲבַג לְשִׁמְיָה, בְּמִתִּיקִין וְדוּבָשִׁין: אֲסִדֵּר לְדְרוּמָא, מְנַרְתָּא
דְּסְתִימָא, וְשִׁלְחֵן עִם נְהֵמָא, וּבְצַפּוֹנָא אַרְשִׁין: בְּחִמְרָא גּוֹ כְּסָא,
וּמְדַאנִי אֶסָא, לְאַרוּס וְאַרוּסָה, לְהַתְקַפָּא חֲלָשִׁין: נְעַבְדַּ לְהוֹן
כְּתָרִין, בְּמִלִּין וְקִרְיִין, בְּשְׁבָעִין עֲטוּרִין, דְּעַל גְּבִי חֲמִשִּׁין: שְׁכִינְתָּא
תַּתַּעֲטֵר, בְּשִׁית נְהֵמִי לְסִטֵּר, בְּוִין תַּתְקַטֵּר, וְזִינֵין דְּכְנִישִׁין:

יש נוהגים לומר פיוט "למבצע על רפתא", אחר הנטילה קודם בציעת הפת, אך עדיף לאומרו
קודם הקידוש משום חשש הפסק, וכן נראה לפי הסוד (כ"ח קסו ס"ק ה).

לְמַבְצַע" עַל רַפְתָּא, כְּזִיתָא וּכְבִיעֵתָא, תָּרִין יוֹדִין" נִקְטָא, סְתִימִין
וּפְרִישִׁין: מִשַׁח זִיתָא דְכִיא, דְּטַחֲנִין רַחֲיָא, וְנִגְדִין" נַחֲלִיא, בְּגוּה
בְּלַחֲשִׁין: הֵלֵא גִימָא רִזִּין, וּמִילִין דְּגִנְזִין, דְּלִיתְהוֹן מִתְחִזִּין,
טְמִירִין וּכְבִישִׁין: אֲתַעֲטֵרַת כָּלָה, בְּרִזִּין דְּלַעֲיָלָא, בְּגוֹ הָא
הִילוּלָא, דְּעִירִין קַדִּישִׁין:

ואח"כ יאמר בקשת "יהא רעוא" כולה, כי זאת התפלה טוב לאומרה קודם כל סעודה מוג' סעודות
של שבת (שער הכוונות ע"א, ב).

וַיְהִי רַעְנָא מִן קֳדָם עֲתִיקָא קַדִּישָׁא דְכָל-קַדִּישִׁין, טְמִירָא דְכָל-טְמִירִין, סְתִימָא
דְכָלָא, דִּיתַמְשֹׁךְ טָלָא עֲלָאָה מִנָּה לְמַלְיָא רִישָׁה דְּזַעִיר אֲנַפִּין, וּלְהַטִּיל
לְחַקֵּל תְּפוּחִין קַדִּישִׁין בְּנִהִירוּ דְּאֲנַפִּין בְּרַעְנָא וּבְחֲדוּתָא דְכָלָא. וַיְתַמְשֹׁךְ מִן
קֳדָם עֲתִיקָא קַדִּישָׁא דְכָל-קַדִּישִׁין, טְמִירָא דְכָל-טְמִירִין סְתִימָא דְכָלָא, רַעוּתָא
וּרְחִמִי חָנָא וְחִסְדָּא בְּנִהִירוּ עֲלָאָה בְּרַעוּתָא וְחֲדוּהָ, עָלֵי וְעַל כָּל-בְּנֵי בֵּיתִי,

ועל כל־הגלולים אלי, ועל כל־ישראל עמה. ויפרקינן מכל־עקתין בישין דייתון לעלמא. ויזמין ויתיהיב לנא מזונא ופרנסתא טבתא, בלי צרה ועקתא, ממזלא דכל־מזוגי בה תלין. וישזבינן מעינא בישא ומחרבא דמלאך המות ומדינה של גהנם. וייתי לנא ולכל־נפשתנא – חנא וחסדא וחיי אריכי ומזוגי רויחי ורחמי מן קדמה. אמן בן יהי רצון, אמן ואמן.

נוהגים לומר לפני הקידוש לשון הזוהר:

יומא דא מתעטרא בשבעין עטרין, ושמא עלאה קדישא אשתלים בכל־סטרין, ואתנהירו בלהו דרגין וכלא בחדוה דברכאן ובקדשה על קדשה ותוספת דקדשה, קדשה דמעלי שבתא דא איהי קדשה דשבת בראשית, דהא אתקדשא מתלתין ותריין שבילין ותלת דרגין דתפוחין קדישין, ובעינן לאדכרא על האי קדושא כללא דעבדא דבראשית, וניחא ברזא דתלתין ותריין שבילין ותלת דרגין דאתכלילן בהו רזא דסהדותא דעבדא דבראשית, דהינו ויכלו השמים והארץ וכל־צבאם וגו', דאית בסהדותא דא תלתין וחמש תיבין, תלתין ותריין שבילין ותלת דרגין דתפוחין קדישין, תלת דרגין אינון שביעי שביעי שביעי, ואית ביה רזא דעלמא עלאה ורזא דעלמא תתאה ורזא דכל־מהימנותא, תלת זמנין אלהים, חד עלמא תתאה, וחד פחד יצחק, וחד עלמא עלאה קדישא קדש קדישין, ובעי בר נש למסהד סהדותא דא בחדוה וברעותא דלבא לאסהדא קמי מארי דמהימנותא, וכל־מאן דיסהיד דא וישוי לביה ורעותיה לדא מכפר על כל־חובוי, ברוך אתה ה' אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו ורצה בנו וכו', האי קדושא איהו בחד מתקלא לקבל סהדותא דמהימנותא, ואינון תלתין וחמש תיבין אחרנן כמא דאית בוֹיכלו, כלא סלקין לשבעין תיבין לאתעטרא בהו שבת דמעלי שבתא, וזכאה חילקיה דבר נש דיכון ברעותיה למלין אלין ליקרא דמאריה, ברוך יהוה לעולם אמן ואמן:

קדוש ליל שבת

לפני הקידוש יאמר "לשם יחוד" זה שהובא בסה"ק "בן איש חי" פרשת בראשית שנה שניה:

לשם יחוד קדשא בריך הוא ושכינתיה, בדחילו ורחימו, ורחימו ודחילו, ליחידא שם אות יו"ד אות ה"א באות וא"ו אות ה"א ביחודא שלים

יהוה, בשם כל ישראל, הנה אנחנו באים לקיים מצות עשה דאורייתא לקדש את השבת, ולקיים מצות עשה דרבנן לקדש על היין, כמו שפרשו רבותינו זכרונם לברכה פסוק: "זכור את-יום השבת לקדשו" – זכרוהו בדברים הנאמרים על היין. לתקן שרש מצות אלו במקום עליון. והרי אנחנו מוכנים להמשיך אורות עליונים לחקל תפוחין קדישין על ידי הכנה בסוד המעשה והכנה בסוד הדבור.

ויהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שיעלה לפניך כאלו כונו בכל הכונות הראויות לכונו בסוד המעשה ובסוד הדבור אשר יסדו לנו עבדיך חכמי ישראל בסדר הקדוש של שבת, ויעלה לפניך קדוש זה עם קדושי בניך היודעים ומכונים כהגן. וימשך שפע וברכה רבה בכל העולמות הקדושים, ומשם ימשך שפע רב לנפשנו ורוחנו ונשמתנו לעבדיך באמת ולשמו את כל שבתות קדשך, כל ימי חיינו, במחשבה ודבור ומעשה, ביראה ואהבה ושמחה רבה. והרי אנחנו מוכנים לקבל עלינו מצות עשה של התשובה, כמו שכתוב: ושבת עדי-יהוה אלהיך ושמעת בקלו. ויהי נעם אדני אלהינו עלינו. ומעשה ידינו כוננה עלינו. ומעשה ידינו כוננהו:

ויהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שיהא עתה עת רצון לפניך, וימשך לנו ולנשותינו ולבנינו ובנותינו ולכל ישראל שפע שלום, טובה וברכה, חיים חן וחסד ורחמים, על-ידי כ"ב צנורות עליונים אשר הם פתוחים ומריקים שפע וברכה מבריכה העליונה מראש כל הכתרים. ויהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שבזכות מצות מזיגת כוס היין של הקדוש במים, מלא ידינו מברכותיך, מעשר מתנות ידך, ובזכות יעקב תמימך, אשר מתק הגבורות בחסדים, ככתוב: "ויבא לו יין וישת" – דאמי ליה מיא ביינא, כן ברחמיך וחסדיך יתמתקו כל הגבורות והדינין וגמלנו חסדים טובים:

ויהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שבזכות מצות הברכה של קדוש שבת על כוס יין מלא, יתמלאו אותיות כוס שהם כ"ף וא"ו

סמ"ך, שעולים מספר הברכה, ויהיו צנורות לקבל לנו שפע הברכה מן הברכה העליונה ממקור הברכות. ויתקיים בנו מקרא שכתוב: יצו יהוה אתך את הברכה באסמך ובכל משלח ידך. ועתה, אדני אלהים, הואל וברך את בית עבדך ומברכתך בדרך בית עבדך לעולם. יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך. יהוה צורי וגאלי:

יש נוהגים לומר מזמור זה לפני הקידוש:

מזמור לדוד, יהוה רעי לא אחסר: בנאות דשא ריבצני ^{ושקן אותי במדבר נאה ושמן}
על מי מנחות ינהלני ^{יעהני}: נפשי ישובב ^{יעה במנוחה}, ינחני במעגלי צדק ^{בדרך הישר} למען שמו: גם כִּי־אלך בגיא צלמות לא־אֶירָא ^{המקל והמדרכני לבד אסטה} רע כִּי־אתה עמדי, שבטך ^{הנסה שבו תנקם מאויבי} וּמִשְׁעֲנֶתְךָ ^{המה ינחמני}: תַּעֲרֹךְ לִפְנֵי שַׁלְחֹן ^{עושר וכבוד ומלכות} אֶדְוֶה ^{מלכות את} בְּשֶׁמֶן ^{מלכות את} רֹאשִׁי כוֹסֵי מֵלֵא ^{עד} לְרוּחָה: אֶדְוֶה ^{טוב וחסד ירדפוני כל ימי חיי, ושבת איש במנוחה} בְּבֵית־יְהוָה לְאַרְךָ יָמִים:

יוֹם הַשָּׁשִׁי וַיְכַלּוּ ^{הסתיימה מלאכת בריאת} הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל־צָבָאָם ^{המאורות, הסוככים, החי וכו'}: וַיְכַל אֱלֹהִים בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי ^{סיים} מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה. וַיִּשְׁבֹּת בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי מְכַל־מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה: וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת־יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ ^{הבדיל אותו שצויה לשבות בו}, כִּי בּוֹ שָׁבַת מְכַל־מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר־בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת:

סברי מרנן, (ועושים: לחיים).

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם, בורא פרי הגפן: ויכון לקיים מצות עשה דאורייתא של הקידוש, ועל היין מצוה דרבנן.

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו במצותיו ^{עשה אותנו קדושים ודרך זה שנקיים מצוות} ורצה בנו, ושבת קדשו באהבה וברצון הנחילנו, ופרון למעשה בראשית, תחלה למקראי קדש, זכר ליציאת מצרים. ושבת

קִדְשֵׁךְ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן הִנְחַלְתָּנוּ. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת:

ישב וישתה רביעית או מלוא לוגמיו, ולא יברך אחריו ברכה אחרונה, אף אם שתה רביעית.

❖ ברכת אב ❖

על הבנים לנשק ידי הוריהם, וטוב שהאב יניח ידיו על ראשם ויברכם: לבן: **שִׁמְךָ אֱלֹהִים כְּאֶפְרַיִם וְכַמְנַשֶּׁה: לַבֵּת: שִׁמְךָ אֱלֹהִים כְּשֵׁרָה, רַבָּקָה, רַחֵל וְלֵאָה:**
יְבָרְכֶךָ יְהוָה וַיִּשְׁמְרֶךָ: יְאֵר יְהוָה פְּנֵיו אֵלֶיךָ וַיַּחַנֶּךָ: יֵשׂא יְהוָה פְּנֵיו אֵלֶיךָ, וַיִּשֶׁם לְךָ שָׁלוֹם: וְשָׂמוּ אֶת־שְׁמִי עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וְאֲנִי אֲבָרְכֶם.

ימחר ליטול ידיו לסעודה אחר הקידוש.

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו
וְצִוָּנוּ עַל גְּטִילַת יָדַיִם: עשה אותנו קדושים
דרך זה שנקיים מצוות

יאהזו שתי ככרות פת בשתי ידיו, ויברך. ויש נוהגים לומר פסוקים אלו קודם הברכה:

עֲיִנִי כָל־אֵלֶיךָ יִשְׁכַּבְרוּ וְאַתָּה נוֹתֵן לָהֶם אֶת־אֲכָלָם בְּעֵתוֹ: פּוֹתַח
אֶת־יָדְךָ וּמִשְׁפִּיעַ לְכָל־חַי רָצוֹן:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הַמּוֹצִיא לָחֶם "מִן הָאָרֶץ.

יבצע פרוסה ויטבול אותה במלח שלש פעמים ויכוין שלש פעמים הו"ה, ויטעם ממנה, ואח"כ יתן פרוסות לחם לכל המסובים.

אחר שאכל כזית יאמר:

לֵשֶׁם יחוד קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׂכִינְתָּיה בְּדַחֲלִיו וּרְחִימוּ וּרְחִילוּ לִיחֻדָּא
אוֹתִיּוֹת י' וְה' בְּאוֹתִיּוֹת ו' וְה' בְּיחֻדָּא שְׁלִים (יהוה) בְּשֵׁם כָּל־יִשְׂרָאֵל,
לְאֶקְמָא שְׂכִינְתָּא מַעְפָּרָא וְלַעֲלוּי שְׂכִינְתָּא עֲזָנוּ, הֲרִינִי מוֹכֵן לְקַיִם מִצְוֹת סַעֲדָה
רַשׁוּנָה שֶׁל שַׁבָּת, לְתַקֵּן אֶת־שְׁרֵשָׁה בְּמָקוֹם עֲלִיוֹן, וְהִיא כְּנֶגֶד יִצְחָק אָבָא
קִדְיִשָּׁא. וּבִזְכוּתוֹ נִגְצַל מִחֲבָלוֹ שֶׁל מָשִׁיחַ, וַיִּקָּים בְּנוֹ מִקְרָא שְׂכָתוֹב:
"וְהִרְכַּבְתִּיךָ עַל בִּמְתִי אֶרֶץ". וְהִיא גַּעַם אֲדָנִי אֱלֹהֵינוּ עֲלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ
כּוֹנֵנָה עֲלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָה:

יאמר נא ישראל זוהר זה המדבר בכבוד השבת, פרשת יתרו דף פח ע"א.

זכור את יום השבת לקדשו. רבי יצחק אמר, כתיב ויברך אלהים את יום השביעי, וכתיב במן, ששת ימים תלקטוהו וביום השביעי שבת לא יהיה בו. כיון דלא משתכחי בה מזוני, מה ברכתא אשתכח בה? אלא הכי תנא, כל-ברכן דלעלא ותתא ביומא שביעא תלין. ותנא, אמאי לא אשתכח מנא ביומא שביעא? משום דההוא יומא מתברכן מנה כל-שתא יומין עלאין, וכל-חד וחד יחיב מזונה לתתא, כל-חד ביומיו, מההיא ברכה דמתברכן ביומא שביעא. בגין כך, מאן דאיהו בדרגא דמהימנותא, בעי לסדרא פתורא ולאתקנא סעודתא בליליא דשבתא, בגין דיתברך פתורה כל-אנן שתא יומיו, דהא, בההוא זמנא אודמן ברכה לאתברכא כל-שתא יומין דשבתא, וברכתא לא אשתכח בפתורא ריקניא. ועל דא, בעי לסדרא פתורה בליליא דשבתא בנהמא ובמזוני. רבי יצחק אמר, אפלו ביומא דשבתא גמי. רבי יהודה אמר, בעי לאתענגא בהאי יומא ולמיכל תלת סעודתי בשבתא, בגין דישתכח שבעא וענגא בהאי יומא בעלמא. רבי אבא אמר, לאודמנא ברכתא באנן יומין דלעלא דמתברכן מהאי יומא, והאי יומא מליא רישה דזעיר אנפין מטלא דנחית מעתיקא קדישא סתימא דכלא, ואטיל לחקלא דתפוחין קדישין תלת זמני מכד עייל שבתא, בגין דיתברכון פלהון כחדא. ועל דא, בעי בר נש לאתענגא תלת זמנין אליו, דהא בהא תליא מהימנותא דלעלא, בעתיקא קדישא ובזעיר אנפין ובחקלא דתפוחין, ובעי בר נש לאתענגא בהו ולמחדי בהו. ומאן דגרע חד סעודתא מניה, אחזי פגימותא לעלא, וענשה דההוא בר נש סגי. בגיני כך, בעי לסדרא פתורה תלת זמנין מכד עייל שבתא ולא ישתכח פתורה ריקניא, ותשרי ברכתא עלה כל-שאר יומי דשבתא, ובהאי מלה אחזי ותלי מהימנותא לעלא. רבי שמעון אמר, האי מאן דאשתלים תלת סעודתי בשבתא, קלא נפיק ומכרזא עלה: "אז תענג על ה'", דא סעודתא חדא לקבל עתיקא קדישא דכל קדישין. והרכבתיך על במתי ארץ, דא סעודתא תנינא לקבל חקלא דתפוחין קדישין. והאכלתיך נחלת יעקב אביך, דא הוא שלימו דאשתלים בזעיר אנפין. ולקבליהו בעי

לֹאֲשַׁלְמָא סְעוּדָתָהּ, וּבְעֵי לְאַתְעֵנְגָא בְּכֻלְהוּ סְעוּדָתָהּ, וְלִמְחַדִּי בְּכַל־חַד
וְחַד מְנִיָּהּ, מְשׁוּם דְּאִיהוּ מְהִימְנוּתָא שְׁלִימָתָא. וּבְגִין כֶּךָ, שְׁבַתָּא אֲתִיקָר
מִכָּל־שְׂאָר זְמָנִין וְחֻגִין, מְשׁוּם דְּכֻלָּא בֵּה אֲשַׁתְכַּח, וְלֹא אֲשַׁתְכַּח הָכִי
בְּכֻלְהוּ זְמָנִין וְחֻגִין. אֲמַר רַבִּי חֵיא, בְּגִין כֶּךָ, מְשׁוּם דְּאֲשַׁתְכַּח כֻּלָּא בֵּה,
אֲדַכְּרַ תְּלַת זְמָנִין, דְּכַתִּיב: וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי, וַיִּשְׁבּוּת בַּיּוֹם
הַשְּׁבִיעִי, וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת־יוֹם הַשְּׁבִיעִי. רַבִּי אָבָא כֹּד הוּא יְתִיב בְּסְעוּדָתָא
דְּשְׁבַתָּא, הוּא חֲדִי בְּכַל־חַד וְחַד, וְהוּא אָמַר: דָּא הִיא סְעוּדָתָא קַדִּישָׁא
דְּעַתִּיקָא קַדִּישָׁא סְתִימָא דְּכֻלָּא. בְּסְעוּדָתָא אַחְרָא הוּא אָמַר: דָּא הִיא
סְעוּדָתָא דְקֻדְשָׁא בְּרִידָא הוּא, וְכֹן בְּכֻלְהוּ סְעוּדָתִי, וְהוּא חֲדִי בְּכַל־חַד וְחַד.
כֹּד הוּא אֲשֵׁלִים סְעוּדָתִי, אָמַר: אֲשֵׁלִמוּ סְעוּדָתִי דְּמְהִימְנוּתָא. רַבִּי שְׁמַעוֹן,
כֹּד הוּא אֲתִי לְסְעוּדָתָא, הוּא אָמַר הָכִי: אֲתִקִּינוּ סְעוּדָתָא דְּמְהִימְנוּתָא
עֲלָאָה, אֲתִקִּינוּ סְעוּדָתָא דְּמִלְכָּא, וְהוּא יְתִיב וְחֲדִי. כֹּד אֲשֵׁלִים סְעוּדָתָא
תְּלִיתָאָה, הוּוּ מְכַרְזִי עֲלָה: אִזְ תַּתְעֲנַג עַל יִי, וְהִרְכַּבְתִּידָּ עַל בְּמַתִּי אֶרֶץ,
וְהֶאֱכַלְתִּידָּ נַחֲלַת יַעֲקֹב אַבִּיד. אֲמַר רַבִּי אֲלֵעָזָר לְאַבּוּי, אֲלִין סְעוּדָתִי הִיד
מִתַּתְקֵנָן? אָמַר לֵה, לִילֵיא דְּשְׁבַתָּא כְּתִיב: וְהִרְכַּבְתִּידָּ עַל בְּמַתִּי אֶרֶץ.
בֵּה בְּלִילֵיא מִתְּבָרְכָא מְטְרוֹנִיתָא, וְכֻלְהוּ חֻקֵּל תְּפוּחִין, וּמִתְּבָרְכָא פְתוּרָה,
דְּבַר נֶשֶׁ, וְנִשְׁמָתָא אֲתוּסְפַת בֵּה. וְהִהוּא לִילֵיא, חֲדוּה דְּמְטְרוֹנִיתָא הוּי,
וּבְעֵי בַר נֶשׁ לְמַחְדִּי בְּחֻדוּתָא וּלְמִיכַל סְעוּדָתָא דְּמְטְרוֹנִיתָא בְּרוּךְ יְהוָה
לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן:

סדר ברכת המזון

לְשֵׁם יְחִוּד קֻדְשָׁא בְּרִידָא הוּא וּשְׁכִינְתָּיהּ בְּדַחֲלִיו וְרַחֲמִיו וְרַחֲמִיו וְדַחֲלִיו
לְיַחְדָּא אוֹתִיּוֹת י' וְה' בְּאוֹתִיּוֹת ו' וְה' בְּיַחְדָּא שְׁלִים (יהוה) בְּשֵׁם
כָּל־יִשְׂרָאֵל, הֲרִי אֲנַחְנוּ בָּאִים לְקִים מִצְוֹת עֲשֵׂה דְּאוּרִיתָא לְבִרְךְ בְּרַכַּת
הַמְּזוֹן, כְּכָתוּב בַּתּוֹרָה: וְאָכַלְתָּ וּשְׂבַעְתָּ וּבֵרַכְתָּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ, לְתַקֵּן

שֶׁשׁ מִצְוָה זוּ בְּמָקוֹם עֲלִיּוֹן. וַיְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאַלְהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתִּהְיֶה חֲשׂוּבָה וּמִקְבֻלָּת וּרְצוּיָה לְפָנֶיךָ בְּרָכָה רִאשׁוֹנָה וּבְרָכָה שְׁנִיָּה וּבְרָכָה שְׁלִישִׁית אֲשֶׁר נִבְרַךְ עִתָּה עַל הַמָּזוֹן. וְתֵתֵן לָנוּ כַּח וִיכַלֵּת וְעֶזֶר וְסִוִיעַ לְהַעֲלוֹת מִיּוֹן נִקְבִּין וּלְהַמְשִׁיךְ אַרְבַּעַת הַמוֹחִין לְיִשְׂרָאֵל וּרְחַל [הַגְדוּלָּה]. וְגַם תִּהְיֶה חֲשׂוּבָה וּמִקְבֻלָּת וּרְצוּיָה לְפָנֶיךָ, בְּרָכָה רְבִיעִית אֲשֶׁר נִבְרַךְ עִתָּה. וְתֵתֵן לָנוּ כַּח וִיכַלֵּת וְעֶזֶר וְסִוִיעַ לְהַעֲלוֹת מִיּוֹן נִקְבִּין, וּלְהַמְשִׁיךְ אַרְבַּעַת הַמוֹחִין לְיִצְעָק וּרְחַל. וְיַעֲלֶה לְפָנֶיךָ כָּאֵלוּ כְּנוֹ בְּכָל־הַכְּנוֹת הָרְאוּיֹת לָכֹן בְּאַרְבַּע בְּרָכוֹת אֵלֹו שֶׁל הַמָּזוֹן. וַיְהִי גַעַם אֲדֹנֵי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ. וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָה עָלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָה: (שְׁתֵּי פְעָמִים).

אחרי־כך יטול מים אחרונים על אצבעותיו וינגבם, ויאמר:

לְמַנְצָה בְּנִגְיַת מְזֻמּוֹר שִׁיר: אֱלֹהִים יַחֲנֵנוּ וַיְבָרְכֵנוּ, יָאֵר פָּנֶיךָ אֶתָּנוּ סֵלָה: לְדַעַת בְּאַרְץ דְּרָכָךָ, בְּכָל־גּוֹיִם יִשׁוּעָתָךְ: יוֹדוּךָ עַמִּים אֱלֹהִים, יוֹדוּךָ עַמִּים כָּלָם: יִשְׁמְחוּ וִירְנְנוּ לְאֻמִּים כִּי־תִשְׁפֹּט עַמִּים מִיִּשׂרָאֵל, וּלְאֻמִּים בְּאַרְץ תִּנָּחֵם סֵלָה: יוֹדוּךָ עַמִּים אֱלֹהִים, יוֹדוּךָ עַמִּים כָּלָם: אֶרֶץ נָתַתָּה יְבוּלָהּ, יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ: יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים, וַיִּירָאוּ אוֹתוֹ כָּל־אֲפִסֵּי־אֶרֶץ:

א. צריך להשתדל מאד לרדוף אחר זיומן, כי הוא דבר גדול, שעל ידי זה יש כח לסלק את הסטרא אחרא ולדחותה. ומצוה גדולה יותר לחזור אחר עשרה כדי לזמן בשם (בא"ח קרח א).

ב. שלשה שישבו לאכול, ואחד מהם אכל מיני מזונות או פירות בשיעור ברכה אחרונה, והשנים אכלו פת, יכולים לזמן עליו, אבל טוב לנסות לשכנעו שיאכל פת (שם ה).

ג. למצוה מן המובחר צריך שיהיו כל המצטרפים לזיומן גדולים ממש, שעשו בר מצוה, אבל אם חסר אחד להשלים שלשה או עשרה - יכולים להשלים ע"י קטן שהגיע לעונת הפעוטות שהוא כבן תשע (שם יא). אך לא בשבע ברכות שמברכים לחתן.

ד. אם סיימו חלק מן המסובים את אכילתם, וחלק מן המסובים רוצים להמשיך באכילה, יזמנו, ומיד אחר שאמר המזמין "ברוך שאכלנו משלו ובטובו חיינו", רשאים להמשיך באכילתם. והאשכנזים נוהגים להמתין עד שיסיים המזמין "הזן את הכל", ואח"כ ממשיכים באכילתם (שו"ע ר ב).

ה. מי שלא אכל ושומע זיומן, עונה "ברוך ומברך שמו תמיד לעולם ועד", ואם מזמנים בעשרה אומר "ברוך אלהינו ומברך שמו תמיד לעולם ועד" (שו"ע קצח א).

אֲבָרְכָה אֶת־יְהוָה בְּכָל־עֵת, תָּמִיד תִּהְיֶה לְךָ בְּפִי: סוּף דְּבַר הַכֹּל נִשְׁמָע, אֶת־הָאֱלֹהִים יֵרָא וְאֶת־מִצּוֹתָיו שָׁמור, כִּי־זֶה כָּל־הָאָדָם: תִּהְיֶה יְהוָה יְדַבֵּר פִּי, וַיְבָרֶךְ כָּל־בָּשָׂר שֶׁם קִדְּשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד: וְאַנְחֵנוּ נִבְרָךְ יְהי מַעֲתָה וְעַד־עוֹלָם הַלְלוּיָהּ: וַיְדַבֵּר אֵלַי, זֶה הַשְּׁלָחַן אֲשֶׁר לִפְנֵי יְהוָה:

אם הם ג' אומר המזון: **הב לן ונברך למלכא עלאה קדישא**, עונים: **שמים: אומר המזון: בְּרִשׁוֹת מַלְכָּא עֲלֵאָה קֳדִישָׁא** (בשבת יוסיף: וברשות שבת מלכתא), (ביום־טוב: וברשות יומא טבא אשפיא קדישא) וברשות מורי ורבותי, וברשותכם, נברך (אם יש עשרה אומר: אלהינו) שְׁאַכְלֵנוּ מִשְּׁלוֹ:

והמסובים עונים: **ברוך** (אם יש עשרה אומר: אלהינו) שְׁאַכְלֵנוּ מִשְּׁלוֹ וּבִטְבוֹ חַיֵּינוּ: והמזון חוזר: **ברוך** (אם יש עשרה אומר: אלהינו) שְׁאַכְלֵנוּ מִשְּׁלוֹ וּבִטְבוֹ חַיֵּינוּ:

בסעודת חתן אומר המזון:

נברך (אם יש עשרה אומר: אלהינו) שֶׁהַשְּׂמֻחָה בְּמַעֲוֵנוּ, שְׁאַכְלֵנוּ מִשְּׁלוֹ: ועונים המסובים: **ברוך** (אם יש עשרה אומר: אלהינו) שֶׁהַשְּׂמֻחָה בְּמַעֲוֵנוּ, שְׁאַכְלֵנוּ מִשְּׁלוֹ וּבִטְבוֹ חַיֵּינוּ: והמזון חוזר:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם, (האל) הן

אותנו ואת העולם כלו ^{הגוים ובע"ח} **בטובו** ^{במדות} **בחן** ^{בסבר פנים} **פנות**

בחסד, ברוח וברחמים רבים ^{ולא בגלל זכותינו} **נתן לחם לכל־**

בשר, כי לעולם ^{קנים ומשקר} **חסדו: ובטובו** ^{במדות חסדו} **הגדול תמיד לעולם**

לא חסר לנו ^{מזון} **, ואל יחסר לנו מזון תמיד לעולם**

ועד, כי הוא אל זן ומפרנס לכל, ושלחנו ערוך ^{מזון}

לכל, והתקין ^{הכין מבעוד יום} **מחיה ומזון לכל־בריותיו אשר ברא,**

ברחמיו וברב חסדיו, כאמור: צור לנו מאד בפסוק זה **פותח את־** ^{שמשניח על הבריות ומפרנסן}

יָדָךְ (בפסוק זה יש פורשים כפיהם כלפי מועלה) **וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל־חַי רְצוֹן** כפי רצונו: בְּרוּךְ וְצִרְכּוֹ

אֶתָּה יְהוָה, הֵנּוּ אֶת־הַכֹּל בחסדו:

נוֹדָה לְךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עַל ^א **שֶׁהִנְחַלְתָּ** ^{שהורשת} **לְאֲבוֹתֵינוּ**

אֶרֶץ חֲמֻדָּה ^{שְׁחֻמְדָּה האבות} **טוֹבָה וְרַחֲבָה** ^{רחבת} **בְּרִית וְתוֹרָה,** ^{יָדִים}

חַיִּים וּמִזוֹן, ^א **עַל שֶׁהוֹצֵאתָנוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וּפָדִיתָנוּ**

מִבֵּית עַבְדִּים, ^א **וְעַל בְּרִיתְךָ שֶׁחֲתַמְתָּ בִּבְשָׁרֵנוּ** ^{על ברית המילה} ^ד **שֶׁחֲקַקְתָּ בְּבִשְׁרֵנוּ**

וְעַל תּוֹרַתְךָ שֶׁלְמַדְתָּנוּ, וְעַל חֻקֵּי־רְצוֹנְךָ ^{המצוות} **שֶׁהוֹדַעְתָּנוּ,**

וְעַל חַיִּים וּמִזוֹן שֶׁאַתָּה ^{בעצמך} **זָן וּמַפְרִיֵּס אוֹתָנוּ:**

בְּחֻמְהָ וּבְפִיּוּרֵיהֶם אוֹמְרִים "עַל הַנְּסִים". וְאִם לֹא אָמַר וְנוֹכַר לִפְנֵי שֹׁאמֵר תִּיבֵת "ה'" שֶׁל בְּרַכַּת עַל הָאֶרֶץ חוֹזֵר לְאוֹמְרוֹ. וְאִם נוֹכַר אַחֵר שֹׁאמֵר תִּיבֵת "ה'", יֹאמַר אוֹתוֹ בְּהִרְחֻמְנוֹ, וְיֹאמַר: "הִרְחֻמְנוֹ הוּא יַעֲשֶׂה לָנוּ נְסִים וּנְפִלְאוֹת כְּמוֹ שֶׁעָשָׂה לְאֲבוֹתֵינוּ, בִּימֵי־הָהֵם בְּזֶמַן הַזֶּה, בִּימֵינוּ..." וְכו'.

עַל הַנְּסִים, וְעַל הַפְּרָקוֹ, וְעַל הַגְּבוּרוֹת, וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת, וְעַל הַנְּפִלְאוֹת, וְעַל הַנְּחֻמּוֹת שֶׁעָשִׂיתָ לְאֲבוֹתֵינוּ בִּימֵי־הָהֵם בְּזֶמַן הַזֶּה.

לחנוכה:

בִּימֵי מַתְתִּיָּה בֶן יוֹחָנָן כִּהֵּן גָּדוֹל חֲשׁוֹנָאִי וּבְנָיו, כְּשֶׁעָמְדָה מַלְכוּת יוֹן הָרָשָׁעָה
עַל עֲמֻךְ יִשְׂרָאֵל, לְשִׁכְחָם תּוֹרַתְךָ וּלְהַעֲבִירָם ^{מחקי רצונך} **וְאַתָּה,**
בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, עֲמַדְתָּ לָהֶם בַּעַת צָרָתָם, רַבַּת אֶת־רִיבָם, דָּגַת אֶת־דִּינָם,
נִקְמַת אֶת־נַקְמָתָם, מִסֵּרַת גְּבוּרִים בְּיַד חֲלָשִׁים, וְרַבִּים בְּיַד מַעֲשִׂים, וְרָשָׁעִים
בְּיַד צַדִּיקִים, וּטְמֵאִים בְּיַד טְהוֹרִים, וְזָדִים בְּיַד עוֹסְקֵי תּוֹרַתְךָ. לְךָ עָשִׂיתָ שֵׁם
גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ בְּעוֹלָמְךָ, וּלְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל עָשִׂיתָ תְּשׁוּעָה גְּדוֹלָה וּפְרָקוֹן כְּהִיּוֹם
הַזֶּה. וְאַחֵר כֹּךְ בָּאוּ בְּגִיד לְדַבֵּיר בֵּיתְךָ, וּפָנּוּ אֶת־הַיְכָלְךָ, וְטָהְרוּ אֶת־מִקְדָּשְׁךָ,
וְהִדְלִיקוּ נֵרוֹת בְּחֻצְרוֹת קִדְשֶׁךָ, וְקִבְּעוּ שְׁמוֹנֵת יָמֵי חֲנֻכָּה אֵלּוּ בְּהִלָּל וּבְהוֹדָאָה.
וְעָשִׂיתָ עִמָּהֶם נְסִים וּנְפִלְאוֹת, וְנוֹדָה לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל סֻלָּה:

לפורים:

בִּימֵי מֶרְדֳּכַי וְאַסְתֵּר בְּשׁוֹשׁן הַבִּירָה, כְּשֶׁעָמַד עֲלֵיהֶם הַמֶּן הָרָשָׁע, בְּקֶשׁ
לְהַשְׁמִיד לְהָרֹג וּלְאַבֵּד אֶת־כָּל־הַיְּהוּדִים, מִנְּעִיר וְעַד זָקֵן, טָף וְנָשִׁים,

ביום אחד, בשלשה עשר לחמש שנים עשר הוא חדש אדר, ושללם לבזו. ואתה, ברחמיך הרבים, הפרת את-עצתו, וקלקלת את-מחשבתו, והשבות לו גמולו בראשו, ותלו אותו ואת-בניו על העץ, ועשית עמהם נסים ונפלאות, ונודה לשמך הגדול סלה.

על הכל ^{על כל הטובות הללו} יהוה אלהינו אנחנו מודים לך ומברכים

את-שמך, כאמור: ואכלת ושבעת, וברכת ^{(כשיאמר מילת}

את-יהוה אלהיך, על-הארץ ^{על א"י} הטבה אשר ^{"את" ימזוג את המוס}

נתן-לך ^{לאכול ולשבע משובה}: ברוך אתה יהוה, על הארץ ועל המזון:

רחם יהוה אלהינו עלינו ועל ישראל עמך, ^{בכה שתקבצנו ותגאלנו} ועל

ירושלים עירך ^{שתבנה במהרה בנימין}, ועל הר ציון משכן

כבודך, ועל היכלך ^{האולם וקדש הקדשים}, ועל ^{ביהמ"ק שהוא} מעונך, ועל

דבירך ^{קדש הקדשים}, ועל הבית הגדול והקדוש, שנקרא שמך

עליו ^{שיבנה במהרה} אבינו, רענו ^{הנהיגנו} זוננו ^{קצאנו הארוב} זון ^{אוננו} ^{זון} אוננו, כלכלנו

אל-תצריכנו יהוה אלהינו, ליד ^{בשאר צרכים} הרוחנו ^{תן לנו ברוח} הרוח לנו ^{הלצנו} מהרה מכל-צרותינו, ונא,

אל-תצריכנו יהוה אלהינו, ליד ^{שלא נזדקק לקבל מתנות וצדקות של ב"י} ידי הלואתם, אלא ^{רק} לידך המלאה ^{בכל טוב}

והרחבה ^{הנדיבה}, העשירה ^{שלא חסרה לעולם} והפתוחה ^{שתמיד מוננה לתת}. יהי רצון

שלא גבש בעולם הזה ^{כשנזדקק למתנות והלואות של בניא}, ולא נכלם לעולם

הבא ^{אם לא נפרע תובותינו}, ומלכות בית דוד משיחך תחזירנה למקומה

במהרה בימינו ^{שנוקה לראות בהתחדשותה}

בשבת אומרים:

רצה ^{יהי רצון מלפניך שתזונו} והחליצנו ^{יהוה אלהינו במצותיך, ובמצות יום השביעי השבת}

הגדול והקדוש הזה, כי יום גדול וקדוש הוא מלפניך. נשבת בו ונגנוח

בו ונתענג בו כמצות חקי רצונך, ואל תהי צרה ויגון ביום מנוחתנו. והראנו
בנחת ציון במהרה בימינו, כי אתה הוא בעל הנחמות. והגם שאכלנו ושתינו,
חרבן ביתך הגדול והקדוש לא שכחנו. אל תשכחנו לנצח, ואל תזנחנו לעד,
כי אל מלך גדול וקדוש אתה:

א. השוכח לומר רצה והחליצנו בסעודת ליל שבת ובסעודת יום שבת בבוקר, אם נזכר אחר שאמר: "ברוך אתה
ה', קודם שאמר "בונה ירושלים", יאמר "למדני חוקיך" ויחזור לומר "רצה והחליצנו, ואם אמר "בונה ירושלים"
ואח"כ נזכר שלא אמר "רצה והחליצנו", יאמר שם ברכת "שנתן שבתות".

ב. אם אחרי שהתחיל ברכת "הטוב והמטיב" נזכר שלא אמר "רצה והחליצנו", חוזר לראש. ואם התחיל בברכה
הרביעית ואמר "ברוך אתה ה' אלהינו מלך העולם" ונזכר מיד שלא אמר "רצה והחליצנו", ימשיך: "אשר נתן
שבתות" וכו', ורק אם התחיל ממש בטוסח הברכה אפילו בתיבה אחת, חוזר לראש.

ג. אם שכח "רצה והחליצנו" בסעודה שלישית של שבת, אם נזכר לאחר שסיים "בונה ירושלים", אומר שם ברכת
"אשר נתן שבתות" וכו', בשם ומלכות, וממשיך ברכת הטוב והמטיב, ואם לא נזכר עד שהתחיל בברכה רביעית
אינו חוזר. ואם סיים סעודתו לאחר שהשכח, אף שנוזר לפני ברכת "הטוב והמטיב" אינו אומר ברכת "אשר נתן"
וכו', ולכתחילה אומר "רצה והחליצנו" לאחר חשיכה.

בראשית ובימים טובים ובחוליהמועד אומרים "יעלה ויבוא", ואם לא אמרו אינו חוזר, חוץ מליל
א' של פסח וליל א' של סוכות שאם שכח חוזר לראש ברכת המזון.

אלהינו ואלהי אבותינו, יעלה ויבא ויגיע ויראה וירצה וישמע ויפקד
ויזכר וזכרוננו וזכרון אבותינו, וזכרון ירושלים עירך ^{הרבה} ^{והמבוקשת} וזכרון
משיח בן־דוד עבדך, וזכרון כל־עמך בית־ישראל – לפניך, לפליטה, לטובה,
לחן, לחסד ולרחמים, לחיים טובים ולשלום, ביום

בראשית ודש: ראש [ה]חדש הזה,

בפסח: חג המצות הזה, ביום (ביו"ט: טוב) מקרא קדש הזה,

בסוכות: חג הסוכות הזה, ביום (ביו"ט: טוב) מקרא קדש הזה,

בשמיני־עצרת: שמיני חג עצרת הזה, ביום טוב מקרא קדש הזה,

בראשית השנה: הזכרון הזה, ביום טוב מקרא קדש הזה,

בשבועות: חג השבועות הזה, ביום טוב מקרא קדש הזה,

לרחם בו עלינו ולהושיענו. וזכרנו יהוה אלהינו בו ביום ^{זה} לטובה, ופקדנו בו
לברכה, והושיענו בו לחיים טובים, בדבר ישועה ורחמים. חסד וחסדנו וחמל
ורחם עלינו והושיענו, כי אליך עינינו, כי אל מלך חנון ורחום אתה:

וּתְבַנֶּה יְרוּשָׁלַיִם עֵירָךְ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ ^{שְׁזֹכָה לְרֵאוּתָהּ בְּבִנְיָנָה} . בְּרוּךְ אַתָּה

יְהוָה, בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַיִם. (ואומר בלחש: אָמֵן)

אם בשבת שכח לומר "רצה והחליצנו" וזכר לפני שהתחיל ברכת "הטוב והמטיב" יאמר:
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שֶׁנָּתַן שַׁבָּתוֹת לְמִנוּחָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
– בְּאַהֲבָה, לְאוֹת וּלְבְרִית. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת:

אם שכח לומר "יעלה ויבוא" בראש חודש וזכר לאחר שחתם "בונה ירושלים", יאמר:
בְּרוּךְ שֶׁנָּתַן רָאשֵׁי חֳדָשִׁים לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל לְזַכְרוֹן.

אם שכח לומר "רצה והחליצנו" וגם "יעלה ויבוא" בר"ח ושבת, וזכר לאחר שחתם "בונה ירושלים", יאמר:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שֶׁנָּתַן שַׁבָּתוֹת לְמִנוּחָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
בְּאַהֲבָה, לְאוֹת וּלְבְרִית, וְרָאשֵׁי חֳדָשִׁים לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל לְזַכְרוֹן. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה,
מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת וְיִשְׂרָאֵל וְרָאשֵׁי חֳדָשִׁים:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, [לְעֵד], הָאֵל,
אֲבִינוּ, מִלְּפָנֵינוּ, אֲדִירֵנוּ, בּוֹרְאֵנוּ, גּוֹאֲלֵנוּ,

קְדוֹשֵׁנוּ, קְדוֹשׁ יַעֲקֹב ^{קְדוּשָׁתוֹ שֶׁל עַם יִשְׂרָאֵל מְנַהִיגוֹ}, רוֹעֵנוּ רוֹעֵה יִשְׂרָאֵל,

הַמֶּלֶךְ הַטוֹב וְהַמְּטִיב ^{וְהַעֲשֵׂה טוֹבוֹת} לְכָל, שֶׁבְּכָל-יוֹם וְיוֹם הוּא הַטִּיב
לָנוּ ^{בְּעֵבֶר}, הוּא מְטִיב לָנוּ ^{בְּחוּזָה}, הוּא יִטִּיב לָנוּ ^{בְּעֵתִיד}, הוּא גִמְלָנוּ

שִׁלָּם לָנוּ ^{שִׁכְרוֹ בְּעֵבֶר}, הוּא גִמְלָנוּ ^{בְּחוּזָה}, הוּא יְגַמְלָנוּ ^{בְּעֵתִיד} לְעֵד תָּן ^{נֹעֵם הַמוֹשָׁךְ הַלְבָבוֹת} וְחֹסֵד

וְרַחֲמִים וְרוּחַ וְהַצְלָה ^{בְּרַכָּה בְּשִׁפְעָה} וְכָל-טוֹב ^{שֶׁבְּעוֹלָם}: יַעֲנוּ: אָמֵן,

הֶרְחַמְן הוּא יִשְׁתַּבַּח ^{יְהִי מְשׁוּבָח בְּשַׁבָּתוֹ} עַל כָּסֵא כְבוֹדוֹ. הֶרְחַמְן הוּא יִשְׁתַּבַּח
בְּשָׂמִים וּבֶאֱרִץ. הֶרְחַמְן הוּא יִשְׁתַּבַּח בְּנוֹ לְדֹר דּוֹרִים

הֶרְחַמְן הוּא קָרַן ^{שִׁיעוּר} לְעַמּוֹ יִרְיָם. הֶרְחַמְן הוּא יִתְפָּאֵר בְּנוֹ לְנִצָּח ^{בְּזִמְתוֹ שֶׁנִּשְׁבַּח}

נִצָּחִים. הֶרְחַמְן הוּא יִפְרֹגְסֵנוּ בְּכְבוֹד וְלֹא בְּבוּז, [בְּהִתֵּר וְלֹא
בְּאִסּוּר], בְּנִחַת וְלֹא בְּצַעַר. הֶרְחַמְן הוּא יִתֵּן שְׁלוֹם בֵּינֵינוּ. הֶרְחַמְן
הוּא יִשְׁלַח בְּרַכָּה רַחוּם וְהַצְלָחָה בְּכָל-מַעֲשֵׂה יְדֵינוּ. הֶרְחַמְן הוּא

יְצַלִּית אֶת־דַּרְכֵּינוּ. הֶרְחַמֵּן הוּא יִשְׁבֵּר עַל גְּלוֹת מְהֵרָה מֵעַל
צוּאֲרָנוּ. הֶרְחַמֵּן הוּא יוֹלִיכֵנוּ מִהֵרָה קוֹמָמִיּוֹת ^{בְּסוּמָה} לְאַרְצֵנוּ. הֶרְחַמֵּן
הוּא יִרְפָּאֵנוּ רְפוּאָה שְׁלֵמָה [רְפוּאָת הַנֶּפֶשׁ וּרְפוּאָת הַגּוּף]. הֶרְחַמֵּן
הוּא יִפְתַּח לָנוּ אֶת־יְדוֹ הַחֲרָבָה. הֶרְחַמֵּן הוּא יְבַרֵּךְ כָּל־אֶחָד וְאֶחָד
מִמֶּנּוּ בִשְׁמוֹ הַגָּדוֹל, כְּמוֹ שְׁנַת־בְּרִכּוֹ אֲבוֹתֵינוּ אֲבֵרָהֶם יִצְחָק וְיַעֲקֹב,
בְּכָל, מְכָל, כָּל, כֵּן יְבַרֵּךְ אוֹתָנוּ יַחַד ^{אֶת} בְּרָכָה שְׁלֵמָה ^{מִשְׁלֵמֹת}, וְכֵן יִהְיֶה
רָצוֹן וְנֹאמַר אָמֵן.

הֶרְחַמֵּן הוּא יִפְרֹשׁ ^{יִסְכֵּךְ} עֲלֵינוּ ^{וְיִקַּח} סֶכֶת שְׁלוֹמוֹ.

כִּשְׁבֹּת: הֶרְחַמֵּן הוּא יַנְחִילָנוּ עוֹלָם שְׁכָלוֹ שֶׁבֶת וּמְנוּחָה לַחַיִּי הָעוֹלָמִים.

בְּרָח: הֶרְחַמֵּן הוּא יַחְדָּשׁ עֲלֵינוּ אֶת־הַחֹדֶשׁ הַזֶּה לְטוֹבָה וּלְבִרְכָּה.

בְּרָח: הֶרְחַמֵּן הוּא יַחְדָּשׁ עֲלֵינוּ אֶת־הַשָּׁנָה הַזֹּאת לְטוֹבָה וּלְבִרְכָּה.

בְּסוּמָת: הֶרְחַמֵּן הוּא יִזְכֵּנוּ לִישֵׁב בְּסֶכֶת עוֹרוֹ שֶׁל לְוִיתָן. הֶרְחַמֵּן הוּא יִשְׁפִּיעַ

עֲלֵינוּ שְׁפַע קֹדֶשׁהּ וְטַהֲרָה מִשְׁבַּעַת אֲשֶׁפִּיזִין עֲלָאִין קִדִּישִׁין, זְכוּתָם תִּהְיֶה

מִגֵּן וְצָנָה עֲלֵינוּ. הֶרְחַמֵּן הוּא יָקִים לָנוּ אֶת־סֶכֶת דָּוִד הַנוֹפֶלֶת.

בְּמוֹעֵדִים: הֶרְחַמֵּן הוּא יַגִּיעֵנוּ לְמוֹעֲדִים אַחֲרִים הַבָּאִים לְקִרְאָתָנוּ לְשָׁלוֹם.

לְיוֹם־טוֹב: הֶרְחַמֵּן הוּא יַנְחִילָנוּ יוֹם שְׁכָלוֹ טוֹב.

הֶרְחַמֵּן הוּא יִטַּע ^{יִקְבֹּעַ} תּוֹרָתוֹ וְאַהֲבָתוֹ בְּלִבָּנוּ, וְתִהְיֶה יִרְאָתוֹ עַל
פָּנֵינוּ לְבִלְתִּי נַחֲטָא, וְיִהְיֶה כָּל־מַעֲשֵׂינוּ לְשֵׁם שְׁמַיִם.

בְּרַכַּת הָאוֹרֶת: הֶרְחַמֵּן הוּא יְבַרֵּךְ אֶת־הַשְּׁלָחַן הַזֶּה שְׂאֵכְלָנוּ עָלָיו, וְיִסְדֵּר בּוֹ

כָּל־מַעֲדָנֵי עוֹלָם, וְיִהְיֶה כְּשִׁלְחָנוּ שֶׁל אֲבֵרָהֶם אֲבִינוּ עָלָיו הַשְּׁלוֹם, כָּל־רָעַב

מִמֶּנּוּ יֵאָכֵל, וְכָל־צָמָא מִמֶּנּוּ יִשְׁתֶּה, וְאֵל יַחֲסֹר מִמֶּנּוּ כָּל־טוֹב לַעַד וּלְעוֹלָמֵי

עוֹלָמִים. הֶרְחַמֵּן הוּא יְבַרֵּךְ אֶת־בָּעַל הַבַּיִת הַזֶּה וּבַעַל הַסֵּעֲדָה הַזֹּאת, הוּא

וּבְנָיו וְאִשְׁתּוֹ וְכָל־אֲשֶׁר לוֹ, בְּבָנִים שִׁיחִיו, וּבְנָכְסִים שִׁירְבוּ, בָּרֵךְ יִהְיֶה חִילוֹ

וּפַעַל יָדָיו תִּרְצֶה, וְיִהְיֶה נִכְסָיו וּנְכֻסָּיו מְצֻלָּחִים וְקָרוֹבִים לְעִיר, וְאֵל יִזְדַּקֵּק

לְפָנָיו וְלֹא לְפָנֵינוּ שׁוֹם דְּבַר חֲטָא וְהִרְהוּר עוֹן. שֵׁשׁ וְשִׁמְחַת כָּל־יְהִימִים בַּעֲשֹׂר

וְכַבּוֹד, מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם. לֹא יָבוֹשׁ בְּעוֹלָם הַזֶּה וְלֹא יִכָּלֵם לְעוֹלָם הַבָּא.

אָמֵן כֵּן יִהְיֶה רָצוֹן.

בסעודת המילה: הַרְחֵמֵנוּ הוּא יְבָרֶךְ אֶת־בָּעַל הַבֵּית הַזֶּה אֲבִי הַבֵּן, הוּא וְאִשְׁתּוֹ הַיּוֹלֵדֶת מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. הַרְחֵמֵנוּ הוּא יְבָרֶךְ אֶת־הַיָּלֵד הַנּוֹלָד, וְכִשֶּׁם שֶׁזָּכְהוּ הַקַּב"ה לְמִילָה, כֹּךְ יִזְכְּהוּ לְהַכְנֵס לַתּוֹרָה, וְלַחֲפָה, וְלַמְצוֹת, וְלַמַּעֲשִׂים טוֹבִים, וְכֵן יִהְיֶה רָצוֹן וְנֶאֱמַר אֲמֵן. הַרְחֵמֵנוּ הוּא יְבָרֶךְ אֶת־מַעֲלַת הַסִּנְדֵּק וְהַמּוֹהֵל וְשָׂאֵר הַמַּשְׁתַּדְּלִים בַּמַּצּוֹה, הֵם וְכָל־אֲשֶׁר לָהֶם.

בסעודת החתן: הַרְחֵמֵנוּ הוּא יְבָרֶךְ אֶת־הַחַתָּן וְהַכֵּלָה בְּבָנִים וְזָכָרִים לַעֲבוֹדָתוֹ יִתְבָּרֵךְ. וַיֵּשׁ מוֹסִיפִים: הַרְחֵמֵנוּ הוּא יְבָרֶךְ אֶת־כָּל־הַמַּסְפִּים בְּשִׁלְחָן הַזֶּה, וַיִּתֵּן לָנוּ הַקָּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא מִשְׁאַלּוֹת לִבְנוֹ לְטוֹבָה.

הַרְחֵמֵנוּ הוּא יַחֲיֵינוּ וַיַּזְכֵּנוּ וַיַּקְרִיבֵנוּ לַיְמֹת הַמָּשִׁיחַ וּלְבָנָיו בֵּית־הַמִּקְדָּשׁ וּלְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא. מַגְדִּיל ^{לעשות} (ביום שמתפללים

מוסף, וכן במוצ"ש ואומרים: מַגְדִּיל עוֹמֵד וּמִבְצֵר שֶׁל יְשׁוּעוֹת מִלְכוֹ ^{מלך המשיח}, וְעֹשֶׂה חֶסֶד לְמַשִּׁיחוֹ – לְדָוִד וּלְזָרְעוֹ עַד־עוֹלָם. כְּפִירִים רָשׁוּ וְרָעִיבוּ ^{בני אדם שבהם רב כאריות נתחששו והגיעו לרעב} יְהוָה לֹא־יַחְסְרוּ כָּל־טוֹב. נַעַר הָיִיתִי גַם־זִקְנָתִי, וְלֹא־רָאִיתִי צָדִיק נֶעְזֵב, וְזָרְעוֹ מִבֶּקֶשׁ־לָחֵם: אֵלֶּיָּה ^{טותן טמנות חנם ולכן ומלוא לזולת}, וְזָרְעוֹ יִהְיֶה לְבָרָכָה: מִה־שָּׂאֲכָלְנוּ יְהוָה לְשַׁבְּעָה, וּמִה־שִּׁשְׁתִּינוּ יְהוָה לְרַפּוּאָה, וּמִה־שִּׁהוּתֵנוּ יְהוָה לְבָרָכָה, כְּדַכְתִּיב ^{על נס אלשישע}: וַיִּתֵּן לְפָנֵינוּ, וַיֹּאכְלוּ ^{מאה התלמידים להם אחד} וַיִּתְּנוּ כְּדָבָר יְהוָה: בְּרוּכִים אַתֶּם לַיהוָה, עֹשֶׂה שְׂמִים וָאָרֶץ: בְּרוּךְ הַגִּבּוֹר אֲשֶׁר יִבְטַח בַּיהוָה, וְהָיָה ^{עקב כך} יְהוָה מִבְטָחוֹ: יְהוָה עוֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן, יְהוָה » יְבָרֶךְ אֶת־עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם: עֹשֶׂה שָׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו ^{בעלזים} הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם ^{שיכון} עֲלֵינוּ, וְעַל

כָּל־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, וְאֶמְרוּ אֲמֵן:

אם מברך על הכוס אומר:

כּוֹס־יין עֲבוֹד הַיְשׁוּעוֹת שְׂעִשָּׂה לִי אִשָּׁא, וּבִשְׁם יְהוָה אֶקְרָא:

סְבִירֵי מֶרְנָן: וְעוֹנִים: לְחַיִּים:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרֵי הַגֶּפֶן:

ברכה מעין שלש

כל דבר שצריך כוס צריך לשתות ממנו מלוא לוגמיו שהוא רוב רביעית ומצוה לשתות רביעית שלם. אחר ששתה משגרו לאשתו ששתה ממנו. ואם שתה רביעית (81 גרם) יברך אחריו ברכה זו.

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם,

אם אכל מזונות יאמר: על המחיה ועל הכלכלה

אם שתה יין יאמר: על הגפן ועל פרי הגפן

אם אכל פרות משבעת מינים יאמר: על העץ ועל פרי העץ

ועל תנובת השדה, ועל ארץ חמדה, טובה ורחבה, שרצית והנחלת
לאבותינו, לאכול מפריה, ולשבוע מטובה. רחם יהוה אלהינו
עלינו, ועל ישראל עמך ^{בקר שתקבצנו ותגאלנו}, ועל ירושלים עירך, ועל הר
ציון משכן כבודך ^{מקום שכינתך}, ועל מזבחך, ועל היכלך ^{האולם וקדש הקדשים}, ובנה
ירושלים עיר הקדש, במהרה בימינו, והעלנו לתוכה, ושמחנו
בבנינה, ונברכך עליה ^{בחוקה} בקדשה ובטהרה.

בשבת: ורצהנו והחליצנו ורנו וחוקנו ביום השבת הזה.

בראש חודש: וזכרנו לטובה ביום ראש החדש הזה.

בראש השנה: וזכרנו לטובה ביום הזכרון הזה.

ביום טוב ובחול המועד: ושמחנו ביום

בפסח:	בשבועות:	בסוכות:	בש"ע:
חג המצות	חג השבועות	חג הסוכות	שמיני חג עצרת

הזה, ביום (ביום טוב: טוב) מקרא קדש הזה.

כי אתה טוב ומטיב לכל, ונודה לך [י"מ: יהוה אלהינו] על הארץ ועל

המחיה ועל הכלכלה. פרי הגפן. הפרות.

על של א"י. על של א"י.

מחיתה ועל כלכלתה. פרי גפנה. פרותיה:

הפְּרוֹת: על של א"י	פְּרֵי הַגֶּפֶן: על של א"י	המְחִיָּה: על של א"י
פְּרוֹתֶיהָ:	פְּרֵי גִפְנָה:	מְחִיָּתָהּ:

בְּרָכוֹת הֶנְהֵנִין

על תבשיל מחמשת מיני דגן ועל מאפה ממינים אלה (חוץ מן הלחם), ועל האורז מברך:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא מִיְּמֵי מְזוֹנוֹת:

על היין מברך:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא פְּרֵי הַגֶּפֶן:

על פירות העץ מברך:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא פְּרֵי הָעֵץ:

על פירות האדמה מברך:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא פְּרֵי הָאֲדָמָה:

על דבר שאין גדולו מן הארץ כגון בשר, דגים, חלב, גבינה, וכד', וכן השוטה משקים חוץ מן היין, מברך:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שֶׁהֵכֵל נְהִיָּה בְּדִבְרוֹ:

על פירות האילן (חוץ מו' מינים), על פירות האדמה, ועל דבר שאין גדולו מן הארץ (חוץ מן היין), אם אכל כזית בכדי אכילת פרס (4 דקות, וי"א 8 דקות), או שותה רביעית בבת אחת, מברך:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא נִפְשוֹת רַבּוֹת,

וְחִסְרוֹנָן עַל-כָּל-מַה-שִּׁבְרָאתָ, לְהַחֲיוֹת בָּהֶם נֶפֶשׁ כָּל-חַי,

בְּרוּךְ חַי הָעוֹלָמִים.

אם קנה או עשה מלבושים חדשים, או אפילו שקנה בגד משומש, או שקיבל כמתנה, ושמוח בו, מברך 'שהחיינו', מאחר שהוא שמח בו (בא"ח ראה ב. ד.). וכן מברכים 'שהחיינו' על פרי המתחדש משנה לשנה, ויש זמן קבוע לגידולו. אבל פירות שאין בהם היכר בין ישנים לחדשים, כגון אגוזים, שקדים, ותפוחים שנמצאים בשוק כל השנה וכדומה, אף על פי שהם מתחדשים משנה לשנה, ויודע באלו שהם חדשים, אפילו הכי לא יברך עליהם שהחיינו:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שֶׁהַחַיִּינוּ וְקִיָּמָנוּ, וְהִגַּעְנוּ

לְזִמְן הַזֶּה:

שחרית לשבת

מתחילים מ"לשם יהוד" שלפני התפילה וכו' לעיל בשחרית לחול (עמוד 23) עד 'ה' קלך" וכו', ואח"כ ממושיכים במזמורים אלו:

לְמַנְצָת, מְזִמּוֹר לְדָוִד: הַשָּׁמַיִם ^{וצבאותיהם} ^[מכביסול] מְסַפְּרִים כְּבוֹד־אֱלֹ, וּמַעֲשֵׂה

יָדָיו ^{גדלת} מַגִּיד הַרְקִיעַ: יוֹם לַיּוֹם ^{בכל} יַבִּיעַ אִמֶּר ^{ודבר הרקיע} ^{על פלאי ה'}

וּלְלִילָה לְלִילָה יְחִוּה־דַּעַת ^{בכל הלילות וגיד} ^{גדלותו של השם} אֵין־אִמֶּר וְאֵין דְּבָרִים ^{אין שומעים מהם} ^{אמירה כל שהיא}

בְּלִי שִׁשְׁמַע קוֹלָם: ^{רק} בְּכָל־הָאָרֶץ ^{אשר} יֵצֵא קֶנֶם ^{בכל העולם נמתי} ^{הקו שלהם [מסלולם]} וּבִקְצָה

תִּבֵּל מְלִיָּהֶם ^{עד קצה העולם נשעמים} ^{דברי השבח לבוראם} לְשִׁשְׁמֵשׁ־שָׁם אֶהֱל בָּהֶם ^{את השמש שם: והוא} ^{להאיר בשמים} ^{[השמש] יוצא} ^{להאיר בשמימה}

כַּחַת ^{אשר} יֵצֵא מִחַפְתּוֹ, יִשֵּׁשׁ כְּגִבּוֹר לְרוּיֹן אֶרֶץ ^{שטח לרוץ במסלולו} ^{כגבור השש לרוץ לקרב} מִקְצָה

הַשָּׁמַיִם ^{מקום יציאתו} מוֹצֵאוֹ, וּתְקוּפָתוֹ עַל־קְצוֹתָם ^{הקפת סובבו הוא} ^{מסורח למערב} וְאֵין נִסְתָּר

מִחַמְתּוֹ: תּוֹרַת יְהוָה תְּמִימָה ^{בלי} ^{חסרון} מְשִׁיבַת נֶפֶשׁ, עֲדוּת יְהוָה נֶאֱמָנָה,

מִחֲכִימַת פֶּתִי: פִּקּוּדֵי יְהוָה יִשְׂרִים, מְשֻׁמְחֵי־לֵב, מִצּוֹת יְהוָה בְּרָה

זֶה ^{ללא סיג} מְאִירַת עֵינַיִם ^{שלא נלך בחשך} ^{כשאר העמים} יִרְאֵת יְהוָה ^{ללא} ^{סיג} טְהוֹרָה, עוֹמֶדֶת לַעַד,

מְשַׁפְּטֵי־יְהוָה אִמַּת ^{העשנים} ^{שבתורה ונזעים} צִדְקוֹ יַחֲדוּ ^{כלם} ^{צדקים} הַנַּחֲמָדִים מִזֶּהָב

וּמִפָּז רֶב ^{זהב} ^{משבח} וּמִתּוֹקִים ^{זהב} מְדִבֵּשׁ וּנְפֹת צוּפִים ^{מדבש נזפים} ^{מכרות} גַּם־עֲבֹדָךְ ^{חוסדים}

נִזְהָר בָּהֶם, ^{גם כי} בְּשִׁמְרֵם עֲקֹב רֶב ^{בעבור שמירתם} ^{יש שרר רב} שְׂגִיאוֹת מִי־יָבִין ^{מי ידע להזכיר} ^{מקשירות בשגגה}

מִמִּסְתָּרוֹת נִקְנִי ^{לכן אבקש שתנקיני} ^{מקשירות הנעלמות} גַּם מִזֵּדִים ^{מענינים} ^{מקשירות שבוזון} חֲשֹׁךְ עֲבֹדָךְ, אֶל־

יִמְשְׁלוּ־בִי ^{להטות} ^{לכבי לרע} אֵז אִיתָם ^{אחיה תמים} ^{ושלם} וְנִקְיִתִי ^{אחיה נקי} מִפֶּשַׁע רֶב: יִהְיוּ לְרִצּוֹן

אִמְרֵי־פִי וְהִגִּיוֹן ^{מחשבות} לְבִי לִפְנֵיךְ, יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי:

רַנְּנוּ צִדִּיקִים בִּיהוָה, לִישְׂרִים נְאוּה תִּהְלֶה ^{ראו ונאור} ^{להלל לבורא} הוֹדוּ לַיהוָה

בְּכִנּוֹר, בְּנִבֵּל עֲשׂוֹר זְמֵרוֹ־לוֹ: שִׁירֵי־לוֹ שִׁיר חֲדָשׁ ^{על נגלאותיו} ^{המתחדשים}

הֵיטִיבוּ נֶגְן ^ה בְּתִרְעוּעָה: כִּי־יִשָּׁר דְּבַר־יְהוָה, וְכָל־מַעֲשָׂהוּ בְּאִמוּנָה

נֶאֱמָרִים: ^ה אֶהָב ^ה לַעֲשׂוֹת ^ה צִדְקָה וּמִשְׁפָּט, חֶסֶד יְהוָה מְלֵאָה הָאָרֶץ: בְּדַבָּר ^{בנאמר}

יְהוָה שָׁמַיִם נִעְשׂוּ, וּבְרוּחַ פָּיו כָּל־צְבָאָם ^{הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ: כָּל־כֹּחַ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ} כָּל־כֹּחַ

מִיָּהִם, נָתַן בְּאוֹצְרוֹתָם ^{כֹּלֵי חַיֵּי הָאָרֶץ: מִיָּהִם} יִירָאוּ מִיְהוָה כָּל־הָאָרֶץ,

מִמֶּנּוּ יִגְדְּרוּ כָּל־יֹשְׁבֵי תֵבֶל: כִּי הוּא אִמְרָ וַיְהִי ^{הַעֲלָמָה}, הוּא־צִוָּה וַיַּעֲמֹד

יְהוָה הַפִּיר עֲצַת־גּוֹיִם, הִנִּיא מַחֲשָׁבוֹת עַמִּים ^{בְּטֵל הַמַּחֲשָׁבוֹת: תִּרְעוּת שֶׁל הַגּוֹיִם}: עֲצַת

יְהוָה לְעוֹלָם תַּעֲמֹד ^{תִּתְקַן לְעַד}, מַחֲשָׁבוֹת לְפִי לְדֹר וָדֹר ^{קִדְּמִים}: אֲשֶׁר־

הַגּוֹי אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהָיו, הָעַם ^{אֲשֶׁר} בָּחַר לְנַחֲלָה לּוֹ: מִשְׁמַיִם הִבִּיט

יְהוָה, רָאָה אֶת־כָּל־בְּנֵי הָאָדָם ^{וְלֹא יָדָע: כִּשְׂרָאֵל}, מִמִּכּוֹן־שִׁבְתּוֹ הַשְּׁגִיחַ, אֶל

כָּל־יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ: הֵיכָן יַחַד ^{אֵינֶם} לֵבָם, הַמִּבִּין אֶל־כָּל־מַעֲשֵׂיהֶם ^{וְלֹא יָדָע: כִּשְׂרָאֵל}

יְדוּעַ כָּל מַעֲשֵׂיהֶם: אֵין־הַמֶּלֶךְ נוֹשֵׁעַ בְּרִב־חַיִּל ^{אֵלֹהִים}, גִּבּוֹר לֹא־יִנְצַל בְּרִב־כַּח ^{יְדוּעַ כָּל מַעֲשֵׂיהֶם: וְהַמַּחֲשָׁבוֹת}

שֶׁקֶר: שֶׁקֶר הַסּוֹס לְתִשׁוּעָה ^{שֶׁקֶר הוּא שְׂמִירוֹת: הַסּוֹס הֵבִיא יְשׁוּעָה}, וּבִרְב־חֵילוֹ לֹא יִמְלֹט ^{הַרְבֵּה}: הַגֵּה

עֵינַי יְהוָה אֶל־יִרְאָיו, לְמִי־חֲלִים לְחֹסְדּוֹ: לְהַצִּיל מַמּוֹת ^{אֶת} נַפְשָׁם,

וּלְחִיּוֹתָם בְּרַעֲב: נִפְשָׁנוּ חֲכָתָה לִיהוָה ^{הַחֵלֶן לָהּ: שִׁישׁוּעָנוּ}, עֲזָרְנוּ וּמִגִּנָּנוּ הוּא:

כִּי־בּוֹ יִשְׁמַח לְבָנּוּ, כִּי בִשֵּׁם קִדְּשׁוּ בִטְחָנוּ: יְהִי־חֲסִדְךָ יְהוָה עָלֵינוּ,

כָּאֲשֶׁר יַחֲלֵנוּ לָךְ:

לְדָוִד, בְּשָׁנוֹת אֶת־טַעְמוֹ ^{אֶת דַּעְתּוֹ וְדַבָּרוֹ: וְהַסִּיחָה לְשׁוֹתָהּ} לְפָנַי אֲבִימֶלֶךְ ^{אֲכִישׁ}, וַיִּגְרָשֶׁהוּ ^{פִלְקָהּ מִן}

וַיִּלָּךְ: אֲבָרְכָה אֶת־יְהוָה בְּכָל־עֵת, תָּמִיד תִּהְלֶלְתוּ בְּפִי:

בִּיהוָה תִּתְהַלֵּל נַפְשִׁי, יִשְׁמְעוּ עַנּוּיִם וַיִּשְׁמַחוּ: גִּדְּלוּ לִיהוָה אֲתִי ^{בְּקִשְׁתִּי אֶת ה'}

וּמִכָּל־מְגֻרוֹתַי ^{סִדְרִי} הִצִּילֵנִי: הִבִּיטוּ אֵלַי ^{כָּל אֵלֹהִים} וַנְּהַרוּ ^{לְכַסּוֹף הָאִיּוֹר, פְּתִיחָם} וּפְתִיחָם

אֶל־יַחֲפָרוּ: זֶה עָנִי קָרָא וַיְהוָה שָׁמַע, וּמִכָּל־צָרוֹתַי ^{לֹא תִבְשִׁי: כִּי טָלָא בְּקִשְׁתִּים}

הוֹשִׁיעָנוּ: חֲנָה מִלֵּאֲד־יְהוָה סָבִיב ^{שׂוֹכֵן} לִירְאָיו, וַיַּחֲלֵצֵם: טַעְמוֹ ^{הַבִּיעַ}

וַרְאוּ כִּי־טוֹב יְהוָה, אֲשֶׁר־הִגְבֵּר יַחֲסֶה־בּוֹ: יִרְאוּ אֶת־יְהוָה קִדְּשׁוּ ^{הָיָה יְדָאִים מִה'}

כִּי־אֵין מַחֲסוֹר לִירְאָיו: כְּפִירִים רָשׁוּ וַרְעִבוּ ^{בְּיָד שִׂסְתָּם רַב כְּאִרְיוֹת: תִּרְעִשׁוּ וְהִגִּיעוּ לְרִיעָה},

וַדַּרְשֵׁי יְהוָה לֹא־יַחֲסְרוּ כָל־טוֹב: לְכוּ־בָנִים שִׁמְעוּ־לִי ^{הוֹדוּוּ תִלְמִידֵי} יִרְאֵת ^{לְשׁוֹמְרוֹ לְעֲצָתָהּ}

יְהוֹה אֱלֹמֶדְכֶם ^{להשיגה}: מִי־הָאִישׁ הַחֲפִיץ חַיִּים ^{שידוּחַ בְּחַיִּים אֲמוּנִים}, אֲהֵב יָמִים לְרֹאוֹת
טוֹב: ^{רק זאת עשה -} נֶצַח לְשׁוֹנֶה מָרַע, וְשֹׁפֵתֶיךָ מִדְּבַר וְכִי מִרְמָה: סוֹר מָרַע
וַעֲשֵׂה־טוֹב, בְּקֶשׁ ^{עשה שלום בין איש לרעהו} «שְׁלוֹם» וְרִדְפָהּ: עֵינֵי יְהוֹה אֶל־צַדִּיקִים,
וְאֹזְנֵי נְטוּיִם ^{נטיית} אֶל־שׁוֹעֵתָם: פָּנֵי יְהוֹה בַּעֲשֵׂי רָע, לְהַכְרִית מֵאֶרֶץ זָכָרָם:
צַעֲקוּ וַיְהוֹה שָׁמַע, וּמִכָּל־צָרוֹתֶם הִצִּילָם: קָרֹב יְהוֹה לְנֹשְׁפְרֵי־לֵב,
וְאֵת־דְּכָאֵי־רוּחַ יוֹשִׁיעַ ^{יציל את השפלים: מאויב וחולי רע}: רַבּוֹת רָעוֹת צַדִּיק, וּמִכָּל־מַצְלָמוֹ
יְהוֹה: שֹׁמֵר כָּל־עֲצָמוֹתָיו, אַחַת מֵהֵנָּה לֹא נִשְׁפָּרָה: תְּמוּתָת רָשָׁע
רָעָה, וְשֹׁנְאֵי צַדִּיק יֵאָשְׁמוּ ^{ותחבו: בנקשם}: פֶּדֶה יְהוֹה נַפֶּשׁ עַבְדּוֹ, וְלֹא יֵאָשְׁמוּ
כָּל־הַחֲסִים בּוֹ:

תִּפְלָה לְמֹשֶׁה אִישׁ־הָאֱלֹהִים, אֲדֹנָי - מַעֲזוֹן ^{מקום מחסה} אֶתָּה הָיִיתָ לָנוּ
בְּדֹר וְדֹר ^{בכל: הדורות}: בְּטָרֶם | הָרִים יָלְדוּ וְנִבְרָא, וַתְּחַלֵּל ^{ובטרים יסדה} אֶרֶץ
וַתִּבֵּל, וּמַעֲוֹלָם עַד־עוֹלָם אֶתָּה ^{היית} אֵל: תִּשָּׁב אֲנוֹשׁ עַד־דָּכָא
בְּעֵינֶיךָ ^{תחזיר האדם מבוברות עד ויתנו ללא מחות}: וְתֹאמַר ^{בכסול ע"י יסורים אלו} שׁוּבוּ בְנֵי־אָדָם: כִּי אֵלֶיךָ שָׁנִים
בְּעֵינֶיךָ ^{כיום אתמול כי יעבר}: כִּי־יָמֹת אֶתְמוֹל כִּי יַעֲבֹר ^{שכבר עבר}, וְאַשְׁמִוְרָה בְּלִילָה ^{זמן: מעט}: וְזָרְמָתָם
שָׁנָה יִהְיוּ ^{מוצת החיים חולפת כקלום}: בִּבְקָר כַּחֲצִיר יִחְלָף ^{יחלף במהרה: כעשב השדה}, וַיִּצֵּץ וַיִּחְלָף
לְעֶרֶב יוֹמָלָל ^{יפח וסוד}: וַיָּבֵשׁ: כִּי־כָלֵינוּ בְּאֶפֶס ^{תמנו בכעס: על חטאנו}, וּבַחֲמַתְךָ
נִבְהָלָנוּ ^{מיהרנו: לעז}: שִׁתָּה ^{אף שמת} עֲוֹנֹתֵינוּ לְנִגְדֶךָ, עֲלָמָנוּ ^{חטאות ימי נעורנו} לְמֹאֹר פְּנִיךָ
כִּי כָל־יָמֵינוּ פָּנוּ בַּעֲבַרְתֶּךָ, כָּלֵינוּ שָׁנִינוּ כְּמוֹ־הֶגֶה ^{עבר חיינו בעוולות: במהירות כמו דיבור קל}: תִּשְׁכַּח:
יְמֵי־שָׁנוּתֵינוּ בְּהֶם שִׁבְעִים שָׁנָה, וְאֵם בְּגִבּוֹרֹת | ^{ואם נבר יעזר ל} שְׁמוֹנִים שָׁנָה,
וְרֵהֶב עֶמֶל וָאֹן ^{ימי החזק והשירה שלו הם תבל וויק}: כִּי־גִזַּח חַיִּשׁ וְנִעְפָּה ^{גם הם יעברו מהעולם: מור: [כצל שף פורח]}: מִי־יִוֹדַע
עַז אֶפֶס, וְכִי־רֹאֲתֶךָ עֲבַרְתֶּךָ ^{כמו שראתך נעלמת: מוכשנה קר נעלמת שברתך}: לְמִנּוֹת יָמֵינוּ כֵּן הוֹדַע,
וְנִבָּא לִבֵּב חֲכָמָה ^{נשתדל להשיג ית: חכמה כשנזע קצנו}: שׁוּבָה יְהוֹה עַד־מָתִי, וְהִנָּחֵם עַל־עַבְדֶּיךָ
שִׁבְעֵנוּ בִּבְקָר חֲסָדֶךָ ^{בכל יום ויום מחסדך}, וְנִרְנָנָה ^{חשב מחשבה: סודו על עבדך}: וְנִשְׁמַחָה בְּכָל־יָמֵינוּ:
שִׁמְחָנוּ כִּי־מוֹת עֲצִיתָנוּ ^{כפי יסורים אשר סבלנו בגלות}, שְׁנוֹת רָאִינוּ רָעָה ^{וכפי השנים אשר ראינו צרות}: יִרְאָה

אֶל־עֲבָדֶיךָ פַּעֲלָה, וְהִדְרָךְ עַל־בְּנֵיהֶם: וַיְהִי נָעַם אֲדָנִי אֱלֹהֵינוּ
עָלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ ^{במלאכת המשכן והקרבנות} כּוֹנֵנָה עָלֵינוּ ^{תכנון ותבסוס עליו שהיו רצויים לפניך}, וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ
כּוֹנֵנָהּ:

יֵשֵׁב בְּסֹתֶר עֲלִיּוֹן ^{שמעני עבד ה' הבוטה בהקב"ה}, בְּצֵל שְׁפִי יִתְלוֹנֵן ^{לזו' ותסה'}: אָמַר לַיהוָה
מַחְסִי וּמְצֻדָּתִי, אֱלֹהֵי אֲבֹתֵי בִי: כִּי הוּא יִצְיִלְךָ מִפַּח יָקוֹשׁ
מִדְּבַר הָמוֹת: בְּאַבְרָתּוֹ יִסֹּךְ לָךְ ^{יסוך עליך בקנפיו}, וְתַחַת כְּנָפָיו תִּחְסֶה
צִנָּה וְסֹחַרָה אֲמָתוֹ: ^{נאמנותו היא כמנו ושיריו} לֹא־תִירָא מִפֶּחַד לִילָה, מִחֶץ ^{כפיור ונזלה}
שִׁיעוּף יוֹמָם: מִדְּבַר בְּאֶפֶל יִהְיֶה ^{מסוכות הלכות ומדבר המשבר} חֹלֶף בְּלִילָה, מִקָּטָב יִשׁוּד צָהָרִים: ^{מסוכות אשר מסיק אחר מסיק בצהרים}
יִפֹּל מִצִּדְּךָ אֶלֶף אוֹיְבֶיךָ וּרְבֵבָה תִּפֹּל מִיְמִינֶךָ, ^{רק} אֵלֶיךָ לֹא יָגֵשׁ וְיֹקֵ: רַק
בְּעֵינֶיךָ תִּבְטֹחַ ^{במפלגתם}, וְשִׁלְמַת רָשָׁעִים תִּרְאֶה: כִּי־אַתָּה יְהוָה מַחְסִי,
עֲלִיּוֹן שְׁמַת מְעוֹנֶךָ ^{מכסותך}: לֹא־תֵאָנֶה אֵלֶיךָ רָעָה, וְלִנְגַּע לֹא־יִקְרַב
בְּאַהֲלֶךָ ^{לכני ביתך}: כִּי מִלְּאֲכִיו יִצְוֶה־לָּךְ ^{בעבורך}, לְשִׁמְרָךְ בְּכָל־דְּרָכֶיךָ:
עַל־כַּפֵּים יִשְׁאוּנֶךָ, פֶּן־תִּגָּף בְּאִבְךָ רִגְלֶךָ: עַל־שַׁחַל וּפֶתֶן ^{אריה ונחש} תִּדְרֹךְ,
תִּרְמֹס ^{בגלגלך} כְּפִיר וְתִנִּין ^{אריה עזר' ונחש}: [וְהָאֵל אֲמַר עֲלֶיךָ] כִּי בִי חֶשֶׁק וְאַפְלָטָהוּ ^{אצילות האכזר}, אֲשֶׁלְּגַבְּהוּ
כִּי־יָדַע שְׁמִי ^{הכיר את שמי וכו'}: יִקְרָאֵנִי וְאַעֲנֶהוּ עֲמוֹ־אֲנֹכִי בְּצָרָה, אֲחַלְצָהוּ
וְאֶכְבְּדֶהוּ ^{בעניי הבריות ששאלוהו}: אֲדֹךְ יָמִים אֲשֶׁבִיעֶהוּ ^{אתן לו ארבות ימים עד ששביעה}, וְאַרְאֶהוּ בִישׁוּעָתִי:

ביום טוב מוסיפים כאן את מזמור הרגל לקמן בעמ' 384.

מִזְמֹר, שִׁירוֹ לַיהוָה וְשִׁיר חֲדָשׁ ^{בעת הגאולה}, כִּי־נִפְלְאוֹת עָשָׂה, הוֹשִׁיעָה־
לִי יְמִינִי ^{הביא הגאולה ביד ימינו} וְזִרְזַע קִדְשׁוֹ: הוֹדִיעַ ^{פרסם} יְהוָה יִשׁוּעָתוֹ, ^{בך}
שְׁלֵעִינִי ^{ל' הגוים גלה} מִיַּד יְדֵי אֲדֻמִּי ^{לעם ישראל}: זָכַר חֲסִדּוֹ ^{שרבטיו לעשות דבריו} וְאַמוּנָתוֹ לְבֵית
יִשְׂרָאֵל, רְאוּ כָל־אֶפְסֵי־אָרֶץ ^{כל היישובים בקצות העולם} אֵת יִשׁוּעַת אֱלֹהֵינוּ: הֲרִיעוּ
לַיהוָה כָּל־הָאָרֶץ, פִּצְחוּ וּרְנְנוּ וְזָמְרוּ ^{פתחו פיהם} לַיהוָה בְּכָנּוֹר,
בְּכָנּוֹר וְקוֹל זְמִירָה: ^{והיכול גם לשיר - וזמור} בְּחִצְצֹרוֹת וְקוֹל שׁוֹפָר, הֲרִיעוּ לִפְנֵי
הַמֶּלֶךְ יְהוָה: יִרְעֵם הָיִם וּמִלְּאוּ ^{ירעש משמחה הים וכל השמים בו} תֵּבֶל וַיֵּשְׁבִי בָּהּ: נִהְרֹת

יִמְחֲאוּ-כָךְ ^{מִשְׁמָחָה} יַחַד הָרִים יִרְנְנוּ: לִפְנֵי-יְהוָה ^{יִמְחֲאוּ כָךְ יִרְנְנוּ, עַל} כִּי בֹא לִשְׁפֹט
הָאָרֶץ, יִשְׁפֹּט-תִּבְלָ בְצָדֶק, וְעַמִּים בְּמִישָׁרִים:

שִׁיר לַמַּעֲלוֹת, אֲשָׁא עֵינַי אֶל-הַהָרִים, מֵאֵין יָבָא עֲזָרִי: עֲזָרִי
מִעַם יְהוָה, עֲשֵׂה שְׁמִים וָאָרֶץ: אֵל-יִתֵּן לְמוֹט רַגְלִי,
אֶל-יָנוּם ^{יִתְנַנֵּם} שְׁמִרְךָ: כִּי הִנֵּה לֹא-יָנוּם וְלֹא יִישָׁן ^{יִסִּיד}, שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל:
יְהוָה שְׁמִרְךָ, יְהוָה צִלְךָ ^{מִנֶּךָ} עַל-יַד מִיִּנְךָ ^{סִכּוּךְ לְךָ} יוֹמָם הַשֶּׁמֶשׁ לֹא-יִכְבֶּה,
וַיָּרֶחַ ^{לֹא יִכְבֶּה} בַּלַּיְלָה: יְהוָה יִשְׁמְרְךָ מִכָּל-רָע, יִשְׁמֹר אֶת-נַפְשְׁךָ: יְהוָה
יִשְׁמֹר-צָאֲתָךְ וּבֹאֲךָ ^{לְדֹר}, מִעַתָּה וְעַד-עוֹלָם:

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד, שְׁמַחְתִּי בְּאֹמְרִים לִי, בֵּית יְהוָה גִּלְךָ ^{וְעֵלְךָ: מֵרֵב לְדָוִד}
עֲמֻדֹת הָיוּ רַגְלֵינוּ ^{מִטַּיִנִּים חֲדָשׁ} בְּשַׁעְרֶיךָ יְרוּשָׁלָּם: יְרוּשָׁלָּם
הַבְנוּיָה, כְּעִיר שְׁחִבְרָה-לָהּ יַחְדָּו ^{הַתְּכַסּוּ לַחֲנוּכָה: יַחַד עִם רֵב} שְׁשֹׁם עָלוּ שְׂבָטִים
שְׂבָטֵי-יָהּ, עֲדוֹת לְיִשְׂרָאֵל ^{חֵק וּמִצְוָה לְיִשְׂרָאֵל לְבֹא בְּרָגְלִים}, לְהָדוֹת לְשֵׁם יְהוָה: כִּי שָׁמָּה
יִשְׁבּוּ כְּסָאוֹת לְמִשְׁפָּט ^{הַסֵּנֶהדְרִין וְשִׁפְטֵי יִשְׂרָאֵל}, כְּסָאוֹת ^{הַמְּלֻכּוֹת} לְבֵית דָּוִד: שְׁאֵלוּ שְׁלוֹם
יְרוּשָׁלָּם ^{הַתְּפִלָּה לְשָׁלוֹם יְרוּשָׁלָּם}, יִשְׁלְיוּ אֶהְבִּיךָ ^{בִּקְשׁוּ שְׁאוּבָה: יַחַד בְּשִׁלְחָה}: יְהִי-שְׁלוֹם בְּחִילְךָ ^{בְּחֻמּוֹתֶיךָ יְרוּשָׁלָּם},
שְׁלוֹה בְּאַרְמְנוֹתֶיךָ ^{שְׁלֹא יִתְנַצְּמוּ: הָאוֹיִבִּים}: לְמַעַן אַחֵי וְרַעִי ^{הָדָרִים בִּירוּשָׁלָּם}, אֲדַבְּרָנָא
שְׁלוֹם בָּךְ: לְמַעַן בֵּית-יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, אֲבַקֶּשֶׁה ^{שִׁירָא} טוֹב לָךְ:

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת, אֲלִיךָ נִשְׁאֲתִי אֶת-עֵינַי ^{לִקְוֹת לְעֹזְרֶיךָ}, הִישִׁבִי בְּשִׁמְיָם: הִנֵּה
כְּעֵינַי עֲבָדִים ^{הַמְּצַפִּים} אֶל-יַד אֲדוֹנֵיהֶם ^{שִׁיתּוּם מִבּוֹקֶשֶׁם}, כְּעֵינַי שִׁפְחָה אֶל-יַד
גְּבֻרָתְךָ, כֵּן עֵינֵינוּ ^{תְּלִיּוֹת} אֶל-יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, עַד שִׁיַּחֲנֵנוּ ^{וַיִּתֵּן לָנוּ מִבּוֹקֶשֶׁת}: חֲנֻנוּ
יְהוָה חֲנֻנוּ, כִּי-רַב שִׁבְעֵנוּ בּוֹז ^{כִּבְר שִׁבְעֵנוּ בְּזִלְתָּ • מִתְּלַעַג שֶׁל הָעָם} רַב־תָּבָה ^{רַב־תָּבָה} שִׁבְעָה-לָהּ נִפְשָׁנוּ,
הִלְעַג הַשָּׂאֲנָנִים ^{מִן הַלְעַג שֶׁל הָעָם הַיּוֹשְׁבִים בְּמִטְעָה [יִשְׁמְעָאֵל]}, הִבּוֹז לֵאמֹר יוֹנִים ^{וּכְן הָבֹז שֶׁל הַנְּאֻמָּנִים [אֲדוּם]}:

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד, לוּלִי יְהוָה שְׁהִיָּה לָנוּ ^{אֲלוּלֵי רַח שְׁהִיָּה עֲמָנוּ כְּשֶׁעָמְדוּ בְּזִלְתָּ לְכַלּוֹתֵנוּ}, יֵאמְרֵנָּא
יִשְׂרָאֵל: לוּלִי יְהוָה שְׁהִיָּה לָנוּ ^{עֲמָנוּ}, בְּקוֹם עָלֵינוּ אָדָם ^{אֲוִיבֹנוּ שְׁבָלּוֹת}:
אֲזִי חַיִּים בְּלַעֲוֵנוּ ^{מֵרֵב תִּאֻמָּנוּם לְהִרְנֵנוּ}, בַּחֲרוֹת ^{בַּעֲדָה דְּרַח} אַפָּם בָּנוּ: אֲזִי הַמִּים שִׁטְפוּנוּ

היו שוטפים, נחלה עבר על-נפשנו כנחל שוטף: אזי עבר על-נפשנו, המים
 אותנו כמים עזים: כמעט כילינו: שוטפים: ברוך יהוה, שלא נתנו טרף לשניהם: נפשנו
 בצפור נמלטה מפח יוקשים: היו בצפור שנלכדה, הפח נשבר [ה' השמיד את אויבנו]
 נמלטנו: עזרנו בַּשֵּׁם יְהוָה, עֲשֵׂה שְׁמִים וָאָרֶץ:

תְּלַל־יָהּ, הִלְלוּ אֶת-שֵׁם יְהוָה, הִלְלוּ עַבְדֵי יְהוָה: שְׁעִמְדִים
 לכולם: אומר: בבית יהוה, בַּחצֹרוֹת בֵּית אֱלֹהֵינוּ העם העומדים בעזרות של ביהמ"ק:

הִלְלוּיָהּ, כִּי-טוֹב יְהוָה, וּמָרוּ לְשִׁמּוֹ כִּי נָעִים עָרְבִי: כִּי-יַעֲקֹב בָּתָר לוֹ
 יָהּ, יִשְׂרָאֵל לְסִגְלָתוֹ: בחר בישראל להיות: לאוצרו המיוחד: כִּי אֲנִי יָדַעְתִּי מִכִּי-גִדּוֹל יְהוָה,
 וְאֶדְנִינוּ מִכָּל-אֱלֹהִים: כָּל אֲשֶׁר-חָפֵץ יְהוָה עָשָׂה, בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ,
 בַּיָּמִים וּכְלִתְהֻמּוֹת: מַעֲלָה נְשָׂאִים מִקְצֵה הָאָרֶץ מִגְבוֹת הָעֲנָנִים מִשְׁפּוֹלֵי הָרִקִּיעַ, בָּרָקִים
 לְמָטָר עָשָׂה וְאִנִּים קָבִים, מוֹצֵא-רוּחַ מְאוֹצְרוֹתָיו מוֹמָקוֹם: שֶׁהִכָּה בְכוֹרֵי
 מִצְרַיִם, מֵאָדָם עַד-בְּהֵמָה: שָׁלַח אוֹתוֹת וּמִפְתִּים בְּתוֹכֵכִי מִצְרַיִם
 בַּפָּרְעָה וּבְכָל-עַבְדָּיו: שֶׁהִכָּה גֹוִים רַבִּים, וְהָרַג מְלָכִים שְׁבִעַת הָעָמִים, וְהָרַג מְלָכִים
 עֲצוּמִים בְּעִזְמוֹתָם: וְהִנֵּה לְסִיחֹן מֶלֶךְ הָאֲמֹרִי, וְלַעֲזֹג מֶלֶךְ הַבָּשָׁן, וְלִכְלֹ
 מִמְּלָכוֹת כְּנָעַן: וְנָתַן אֶרֶץ נַחֲלָה אֶרֶץ מִשְׁפָּחָה לְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ: יְהוָה

שִׁמְךָ לְעוֹלָם, יְהוָה זָכְרְךָ לְדֹר-דֹּר: כִּי-יִדְּיִן יְהוָה עַמּוֹ לַעֲתִיד לְבֹא וְיִפְרֹץ הַמְּהוֹרִים שֶׁהִצִּיר לְעַמּוֹ
 וְעַל-עַבְדָּיו יִתְנַחֵם: יֵשׁוּב לָרֹחַם: עַל עַמּוֹ עַל עַבְדֵי הַגּוֹיִם אֵלֵי הַגּוֹיִם כֶּסֶף וְזָהָב, מַעֲשֵׂה יְדֵי
 אָדָם פָּה-לָהֶם וְלֹא יִדְבְּרוּ, עֵינֵי לָהֶם וְלֹא יִרְאוּ: אֲזַנִּים
 לָהֶם וְלֹא יִשְׁמְעוּ, אֵף אֵין אִין-יִשְׁרֹרֶת בְּפִיהֶם: כְּמוֹתָם יִהְיֶה שִׁמְךָ שֶׁהוּא לֵאלֹהֵינוּ, כִּי-יִדְּיִן יְהוָה עַמּוֹ לַעֲתִיד לְבֹא וְיִפְרֹץ הַמְּהוֹרִים שֶׁהִצִּיר לְעַמּוֹ
 עֲשִׂיהֶם, כָּל אֲשֶׁר-בָּטַח בָּהֶם: בֵּית יִשְׂרָאֵל בָּרְכוּ אֶת-יְהוָה, בֵּית
 אֶהֱרֹן הַכֹּהֲנִים בָּרְכוּ אֶת-יְהוָה: בֵּית הַלֵּוִי הַלְוִיִּים בָּרְכוּ אֶת-יְהוָה, יִרְאֵי יְהוָה
 בָּרְכוּ אֶת-יְהוָה: בָּרוּךְ יְהוָה מִצִּיּוֹן הַמְּשֻׁפָּע אֹרֶךְ יָמָיו מִצִּיּוֹן

הוֹדוּ לַיהוָה כִּי-טוֹב, כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:
 הוֹדוּ לַאלֹהֵי הָאֱלֹהִים, כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:

הוֹדוּ לַאֲדֹנָי הָאֱלֹהִים,
 לַעֲשֵׂה נִפְלְאוֹת גְּדוֹלוֹת לְבָדּוֹ,
 לַעֲשֵׂה הַשְׁמַיִם בְּתַבְנִינָה,
 לְרַקַּע הָאָרֶץ עַל־הַמַּיִם,
 לַעֲשֵׂה אוֹרִים גְּדֹלִים,
 אֶת־הַשֶּׁמֶשׁ לְמַמְשֶׁלֶת בַּיּוֹם,
 אֶת־הַיָּרֵחַ וְכּוֹכָבִים לְמַמְשֶׁלֶת בַּלַּיְלָה,
 לְמַכָּה מִצְרַיִם בְּבִכּוּרֵיהֶם,
 וַיּוֹצֵא יִשְׂרָאֵל מֵתוֹכָם,
 בְּיַד חֲזָקָה וּבִזְרוֹעַ נְטוּיָה,
 לַגְזֹר יַם־סוּף לַגְזָרִים,
 וְהַעֲבִיר יִשְׂרָאֵל בְּתוֹכוֹ,
 וַנַּעַר פָּרְעֹה וַחֲיִלּוֹ בַּיַּם־סוּף,
 לְמוֹלִיד עֲמֹ בַּמִּדְבָּר,
 לְמַכָּה מַלְכִּים גְּדֹלִים,
 וַיַּהַר מַלְכִּים אֲדִירִים,
 לְסִיחוֹן מֶלֶךְ הָאֲמֹרִי,
 וּלְעֹג מֶלֶךְ הַכְּנָעִי,
 וַנֶּתַן אֶרֶץ לְנַחֲלָה,
 נַחֲלָה לְיִשְׂרָאֵל עֲבָדָיו,
 שִׁבְשֵׁפְלָנוּ זָכַר לָנוּ אֲנוֹנוֹ,
 וַיַּפְרְקֵנוּ מִצִּיּוֹן מִצְרַיִנוּ,
 נָתַן לָחֶם לְכָל־בָּשָׂר תְּבוּיָהוּ,
 הוֹדוּ לְאֵל הַשְׁמַיִם,

יעמוד ויאחז את שתי הציציות שלפניו עד סוף ברוך שאמר ואז ינשקם ויניחם (בא"ח ויגש ז: כח"ח מה א)

[כִּי גָבַר עָלֵינוּ חֲסֶדוֹ, וְאַמַּת־יְהוָה לְעוֹלָם הַלְלוּיָהּ: בְּרוּךְ הַמַּנְחִיל מְנוּחָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּיוֹם שַׁבַּת קָדְשׁ:]

בְּרוּךְ שְׁאֵמַר וְיִהְיֶה הָעוֹלָם ^{ונברא כבר העולם} , בְּרוּךְ הוּא, בְּרוּךְ אוֹמַר

וְעֹשֶׂה, בְּרוּךְ גּוֹזֵר וּמַקְיִים ^{מבטוח גזר בבריאת חק קבוע ומקום הדבר} , בְּרוּךְ עֹשֶׂה

בְּרֵאשִׁית ^{מקום ומוחיה בכל רגע את כל העולם} , בְּרוּךְ מְרַחֵם עַל הָאָרֶץ, בְּרוּךְ מְרַחֵם

עַל הַבְּרִיּוֹת ^{בניא} , בְּרוּךְ מְשַׁלֵּם שָׂכָר טוֹב לִירְאָיו ^{בעוה"ז ובבא} ,

בְּרוּךְ חַי לְעַד וְקַיָּים לְנֶצַח, בְּרוּךְ פּוֹדֶה ^{מצרות} וּמַצִּיל ^{מונע מהצרה מלבוא} ,

בְּרוּךְ שָׁמוֹ. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הָאֵל,

אֲבִי הַרְחֻמִּין, הַמַּחֲלֵל בְּפֶה־עַמּוֹ, מְשַׁבַּח וּמַפְאָר בְּלִשׁוֹן

חֲסִידָיו [»] וְעַבְדָּיו, וּבִשְׁיֵרֵי דָוִד עַבְדְּךָ ^{בתהלים שכתב דוד המלך} נִהְלָלְךָ יְהוָה

אֱלֹהֵינוּ בְּשִׁבְחוֹת ^{ב'מזמור שיר ליום השבת'} וּבִזְמִירוֹת ^{ב'פסוקי דזמרה'} , וּנְגִדְלְךָ ^{בשירת הים'}

וּנְשַׁבַּחְךָ ^{ב'ברכת 'שתבח'} וּנְפַאֲרְךָ ^{ב'ויצר המאורות'} וְנִמְלִיכְךָ ^{ב'קריאת שמע'} וְנִזְכִּיר שְׁמֶךָ

מִלְּפָנֶיךָ אֱלֹהֵינוּ ^{נזכיר בק"ש את שמו הקדוש ונקבל עליו על מלכותו} , יָחִיד ^{בעלמו [מגיד ה' אחד]} , חַי הָעוֹלָמִים

מֶלֶךְ מְשַׁבַּח וּמַפְאָר עַד־עַד ^{לעולם} שְׁמוֹ הַגְּדוֹל. בְּרוּךְ ^{מוחיה העולמות}

אַתָּה יְהוָה, מֶלֶךְ מַחֲלֵל בַּתְּשֻׁבּוֹת ^{שהכל מוחלים ומשכחים לפניך} :

מִזְמוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת: טוֹב ^{וראי להדות ליהוה על כל חסדיו} , וּלְזַמֵּר לְשִׁמְךָ

עָלֵינוּ: ^{טוב גם להגיד בפקר בעת האולה} לְהַגִּיד בִּפְקָר חֲסִדְךָ, וְאַמּוֹנֶתְךָ ^{קיום הבטחתך} בְּלִילוֹת:

עַל־עֶשׂוֹר ^{ע"י כינוי של עשרה ימים} , וְעַל־נֶבֶל, עָלֵי הַגִּיּוֹן בְּכִנּוֹר: כִּי שִׁמְחַתְּנִי יְהוָה

בְּפַעֲלְךָ ^{במעשי הבראה} , בְּמַעֲשֵׂי יָדֶיךָ אֲרַנֵּן: מִה־גִּדְלוֹ ^{גבורים מושיעה} מַעֲשֵׂיךָ יְהוָה, מְאֹד

עֲמָקוֹ מִחֲשַׁבְתֶּיךָ: אִישׁ-בָּעַר ^{נבער מודעת} לֹא יֵדַע, וְכִסִּיל ^{ש'צ'ליח} «לֹא-יֵבִין אֶת-זֹאת: כִּי בִפְרָח רִשְׁעִים | כִּמוֹ עֵשֶׁב ^{במודעות ובקלות}, וַיִּצְצוּ כָל-פְּעָלֵי אוֹן ^{יפּרוּ כצ"ח כל עשי עולה} לְהַשְׁמֵדֵם עַד-יָעַד ^{בועלים הבא}: וְאַתָּה מָרוֹם לְעֵלָם יְהוָה ^{יפּרוּ האמת שאתה תמיד צופה ומשגיח} כִּי הִנֵּה אֵיבֶיךָ, יְהוָה, כִּי-הִנֵּה אֵיבֶיךָ יֹאבְדוּ, יִתְפָּרְדוּ כָל-פְּעָלֵי אוֹן ^{יפּרוּ מאורותם וטאיותם כל עשי עולה}: וְתֵרֵם כְּרֹאִים קֶרְנִי ^{תנחתה כקרי תראם תבוהות את גדולתי}, בְּלַתִּי בְּשִׁמְן רַעֲנָן ^{ראשי יכלל בשמן לח ודשן}: וְתִבֶּט עֵינִי בְּשׁוּרֵי ^{באויבי}, בַּקָּמִים עָלַי מְרָעִים תִּשְׁמַעֲנָה אוֹזְנִי ^{אשמע באוזן הרשעים אשר רצו להרע לי}: צְדִיק כְּתִמֵּר יִפְרַח ^{עשה פרות}, כְּאֵרֹז בַּלְבָּנוֹן יִשְׁגָּה: שְׁתוּלִים בְּבֵית יְהוָה ^{נטועים וקבועים בביתו}, בַּחֲצֵרוֹת אֱלֹהֵינוּ יִפְרִיחוּ ^{יעליחו וירבו חקיהו}: עוֹד יִגְבֹּהּ בְּשִׁיבָה ^{גם ירבו תנובה בוקעתם}, דְּשָׁנִים וְרַעֲנָנִים יִהְיוּ ^{מלאים בכח ורענונות כדעורים לעסק בתורה}: לְהַגִּיד כִּי-יֵשֶׁר יְהוָה ^{כדי להודיע לכל שהי קושלים לכל אהו כגמולו}, צוּרֵי וְלֹא-עוֹלָתָה בּוֹ:

יְהוָה מֶלֶךְ ^{על הכל} לִבְשׁ ^{נהג בעו ועבודה}, גִּאֲוֹת לִבְשׁ ^{יכון ויבסס} תִּבְלֵל, בַּל-תִּמּוֹט ^{באופן שלא התמוטט} נָכוֹן כִּסְאָךָ מֵאֵז ^{מבוססת מלכותך מבראות העולם} מַעֲוֹלָם אַתָּה ^{קיים}: נִשְׁאוּ נְהָרוֹת | יְהוָה, נִשְׁאוּ נְהָרוֹת קוֹלָם, יִשְׁאוּ נְהָרוֹת דְּכִים ^{שטיפת גליות}: מִקְלֹת | מֵיִם רַבִּים אֲדִירִים מִשְׁפְּרִיִּים, ^{יותר מכל אלה} אֲדִיר בַּמָּרוֹם יְהוָה: עֲדִיתִךָ ^{שהעדת בגבוהות על ביהמ"ק} נֶאֱמְנוּ מְאֹד ^{נאמנים שיתקמו ללא ספק}, לְבִיתְךָ נֶאֱוָה קֹדֶשׁ, יְהוָה לְאַרְץ יָמִים ^{נאמנים עומדי}:

מזמור שיר ליום השבת.....ולזמר לשמך עליון.

תנועת השבת משפיעה על ששת הימים שמקבלים ממנה כח.

איך שאני מונח בשבת כך אהיה כל השבוע.

כאשר גם ימי החול יהיו בבחינת "מזמור שיר" - עשייה מתוך מנוחה - הבוקר חסד והלילות

אמונה, אז גם הנסיונות הופכים למזמור שיר.

ש יְהִי כְבוֹד יְהוָה לְעוֹלָם, יִשְׁמַח יְהוָה בְּמַעֲשָׁיו: דְּיִהי שֵׁם יְהוָה
מְבֹרָךְ עַד־נִבְרָאוֹ, מַעֲתָה וְעַד־עוֹלָם כָּל־יָמָיו: מִמְּזֶרֶח־שֶׁמֶשׁ עַד־מְבֹאוֹ
מִזְרוֹחַ עַד מַעֲרֹב, מִזְרוֹחַ שֵׁם יְהוָה: שׁ רַם מִדּוֹמִים עַל־כָּל־גּוֹיִם וְיְהוָה, עַל הַשָּׁמַיִם
כְּבוֹדוֹ מִקּוֹם שְׂכִינָתוֹ: יְהוָה שֶׁמֶךְ לְעוֹלָם, יְהוָה זְכָרְךָ לְדֹר־וָדֹר: דְּיְהוָה
בְּשָׁמַיִם הַכִּין כֶּסֶף יוֹד, וְלִכְן מִלְכוּתוֹ כָּל־מַשְׁלָה: דְּיִשְׁמַחוּ הַשָּׁמַיִם
וְתִגַּל הָאָרֶץ, וְיֹאמְרוּ בְּגוֹיִם יְהוָה מֶלֶךְ: יְהוָה מֶלֶךְ בָּחוֹן, יְהוָה מֶלֶךְ
בְּעֵבֶר, יְהוָה יְמֶלֶךְ בְּעֵתֵי לְעוֹלָם וָעֶד: שׁ יְהוָה מֶלֶךְ עוֹלָם וָעֶד, אֲבֹדוֹ גּוֹיִם
[עֲמֹלָק] מֵאֲרָצוֹ: דְּיְהוָה הַפִּיר עֲצַת־גּוֹיִם, הִנְיָא מַחֲשָׁבוֹת עַמִּים
שׁ רַבּוֹת הֵן מַחֲשָׁבוֹת בְּלִב־אִישׁ, וְעֲצַת יְהוָה הִיא תְּקוּם אֵל מַחֲשָׁבָה: יְעֲצַת
יְהוָה לְעוֹלָם תַּעֲמֹד לַעֲד, תִּתְקִים לַעֲד מַחֲשָׁבוֹת לְבוֹ קִיּוּמִים לְדֹר וָדֹר: יְכִי הוּא אָמַר
וַיְהִי הָעוֹלָם, הוּא צִוָּה וַיַּעֲמֵד וַיִּצְמַד: שׁ כִּי בָחַר יְהוָה בְּצִיּוֹן בְּיִרוּשָׁלַיִם, אֲנִי לְמוֹשֵׁב
לִי חֶשֶׁק אֶת: דְּכִי־יַעֲקֹב «בָּחַר לִי יְהִי, יִשְׂרָאֵל» לְסִגְלָתוֹ בְּחַר בִּישְׂרָאֵל לְחַיּוֹת: יְ
כִי לֹא־יִשָּׁשׁ יְהוָה עַמּוֹ, וְנַחֲלָתוֹ לֹא יַעֲזֹב: דְּוְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר עוֹן
וְלֹא יִשְׁחִית אֶת־נֶפֶשׁ, וְהִרְפָּה לְהַשִּׁיב אָפוֹ, וְלֹא־יַעֲזִיר כָּל־חַמְתּוֹ לֹא יַעֲזִיר: כַּעֲשׂוֹ כָּל־
שׁ יְהוָה הוֹשִׁיעָה, הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנִי בְּיוֹם־קָרְאָנִי:

אחרי הפסוקים האלה יאמר תיכף ומיד שני הפסוקים של "אשרי", ואחריהם "תהלה לדוד". ויהיה מאד שלא
פסיק בין פסוקים אלה לבין תהלה לדוד בשום פסוק אחר, כי פוגם בעולמות העליונים. ואם נודמן לו עניית דבר
שבקדושה יענה, ואחר כך יחזור שלושה פסוקים אחרונים של "יהי כבוד", בכדי לסווגם ל"תהלה לדוד".

אֲשֶׁרִי יוֹשְׁבֵי בֵיתְךָ, עוֹד לְעוֹלָם יִהְיֶה לְךָ פֶּלֶא: אֲשֶׁרִי הָעַם
שֶׁכָּכָה מְבֹרָךְ לִי, אֲשֶׁרִי הָעַם שִׁיהוּ אֱלֹהֵי:
תִּהְיֶה לְדֹרֶךְ הָלָל וְשִׁבְחָה אֲשֶׁר, אֲרוֹמַמְךָ אֱלֹהֵי הַמֶּלֶךְ וְאַבְרַכָּה שֶׁמֶךְ
לְעוֹלָם וָעֶד: אֲדַלֵּךְ עַל הַכֹּל, וְאֲבָרֵךְ שְׁמוֹ כָּל יְמֵי חַיָּי: כָּל־לִיּוֹם אֲבָרַכְךָ, וְאַהֲלִלָּהּ
שֶׁמֶךְ לְעוֹלָם וָעֶד: גְּדוֹל יְהוָה וּמַהֲלָל מְאֹד, וְלִגְדָּלְתּוֹ אֵין
חֶקֶר: אֵין לְשֹׁכֵל הָאָדָם: דְּדֹר לְדֹר יִשְׁבַּח מַעֲשֵׂיךָ, וְיִגְבֹּרְתִּיךָ
יְכַלֵּת לְחַקֹּר נִסְיָתוֹ:

יִגִּידוּ ויספרו על הנסים שעשית בשני הטבע:

וְלַעֲזוֹז נִזְרָאתִיךָ יֵאמְרוּ חזק מעשיך הנוראים, ספורי, וּגְדַלְתֶּךָ

אֲסַפְּרָנָה: וְכֵר רַב־טוֹבֶכָה יִפִּיעוּ, וְצַדִּיקְתֶּךָ יִרְנְנוּ יִשְׁבַּחוּךָ על הצדקות שאתה עושה עם בני אדם:

חֲנוּן וְרַחוּם יִהְיֶה, אֶרֶךְ אֲפִים וּגְדַל־חֶסֶד ה' עושה אתנו חסדים: מִזֶּבֶחַ

יִהְיֶה לְכָל וְרַחֲמָיו עַל־כָּל־מַעֲשָׂיו רחמים על כל יצוריך: יְיָדוּךָ יִהְיֶה

כָּל־מַעֲשֶׂיךָ, וְחֲסִידֶיךָ יִבְרַכּוּכָה: כְּבוֹד מַלְכוּתֶךָ יֵאמְרוּ,

וּגְבוּרַתֶּךָ יִדְבָּרוּ: לְהוֹדִיעַ לְבְנֵי הָאָדָם גְּבוּרָתוֹ, וְכְבוֹד הַדָּר

מַלְכוּתוֹ לִסְפֵּר לְבְנֵי אָדָם: מַלְכוּתֶךָ מַלְכוּת כָּל־עַלְמִים, וּמִמְשַׁלְתֶּךָ

בְּכָל־דָּוָר וְדָר: סוֹמֵךְ יִהְיֶה לְכָל־הַנִּפְלִים תומך במי שעומד לפול [בענין סחסור הקיזון]

לְכָל־הַפְּפוּפִים: עֲלִינִי־כָל אֱלֹהֶיךָ יִשְׁפְּרוּ מִלֵּךְ יֵאָמֶר, וְאַתָּה נֹתֵן־

לָהֶם אֶת־אֲכָלָם בַּעֲתוֹ מַפְרֵס כָּל מִזֵּן וּמִזֵּי צִדִּיק לִכְוֹן מֵאֵד בְּפִסְקוֹ זֶה פּוֹתֵחַ אֶת־יָדֶךָ

בְּזִמְנוֹ הַזֶּה לֵאמֹר לוֹ שִׁמְשִׁיךָ עַל הַבְּרִיּוֹת וּמַפְרֵסן אֵתָּה ה' פּוֹתֵחַ אֶת יָדְךָ, וּמַשְׁבִּיעַ לְכָל־חַי רִצּוֹן כְּפִי רָצוֹנוֹ: צִדִּיק יִהְיֶה בְּכָל־

דְּרָכָיו וְזוֹתוֹ פִּרְסָה וּמִזֵּן לְכָל בְּרִיּוֹתָיו וּבִישֵׁר, וְזוֹתוֹ פִּרְסָה וּמִזֵּן לְכָל בְּרִיּוֹתָיו וּבִישֵׁר, וְזוֹתוֹ פִּרְסָה וּמִזֵּן לְכָל בְּרִיּוֹתָיו וּבִישֵׁר:

לְכָל־קְרָאִיו, לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאֻהוּ בְּאֵמַת: רִצּוֹן יִרְאִיו יַעֲשֶׂה,

וְאֵת־שׁוֹעֲתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם: שׁוֹמֵר יִהְיֶה אֶת־כָּל־אֲהָבָיו,

וְאֵת כָּל־הַרְשָׁעִים יִשְׁמִיד: הַתְּהִלַּת יִהְיֶה יְדָבָר פִּי, וְיִבְרָךְ

כָּל־בָּשָׂר שֶׁם קִדְּשׁוּ לְעוֹלָם וָעֶד: כִּי שָׁקַל הָאוֹמֵר תְּהִלָּה לְדוֹד מִבֶּטֶח לוֹ שֶׁהוּא בֶן הָעַד"ב, לֵכֵן אֲנִי מִבְּקָשִׁים שׁוֹמֵר לְבָרֶךְ אֵת ה' מְעוֹלָם וָעֶד עוֹלָם

וְאֲנַחְנוּ נִבְרָךְ יְיָ, מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם, הַבָּא לְכֹן דְּלִכֵּם הַלְלוּיָהּ:

הַלְלוּיָהּ, הַלְלִי נַפְשִׁי אֶת־יְיָהוָה: אֶהְלֵלָה יְיָהוָה בְּחַיִּי בְּעוֹדִי חֵי, אֲזַמְרָה

לֵאלֹהֵי בְּעוֹדֵי חַיִּים: אֶל־תִּבְטְחוּ בַּנְּדִיבִים שְׂעוּרֹם, בִּבְנֵי־אָדָם

שֶׁאֵין לוֹ מִיּוֹד תְּשׁוּעָה לַעֲבֹדָה: אֵת תִּצַּא רוּחוֹ יֹשֵׁב לְאַדְמָתוֹ, בַּיּוֹם הַהוּא שִׁמְנוֹת

אֲבָדוּ עֲשֵׂתִנְתִּיו ^{כל מיזמותיו} : אֲשֶׁר־יִשְׁאֹל יַעֲקֹב בְּעֵזְרוֹ, ^{ואשר} וְאֲשֶׁר־יִשְׁבְּרוּ תַּקְוָתוֹ עַל־
יְהוָה אֱלֹהָיו : ^{אשר הוא} עֲשֵׂה לְשָׁמַיִם וָאָרֶץ, אֶת־הַיָּם וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־בָּם,
הַשָּׁמַר אֶמֶת לְעוֹלָם ^{שומר ומקים} : עֲשֵׂה מִשְׁפָּט לְעֹשִׂיִּים, ^{הבטחתו לזמן רב} נָתַן
לֶחֶם לָרַעֲבִים, יְהוָה מַתִּיר אֲסוּרִים ^{סובליקים} : יְהוָה פָּקַח עֵינָיו, ^{מפאס את עיני העורים}
יְהוָה זָקַף כְּפוּפִים ^{מנבזה הכופים} : יְהוָה אֱהָב צַדִּיקִים ^{אהב להטיב לעדיקים} : יְהוָה
שָׁמַר אֶת־גֵּרִים ^{גוי הדחק}, יָתוֹם וְאַלְמָנָה יְעוֹדֵד ^{יתמוך ויחזק}, וְדֹרֶךְ רַשָּׁעִים יַעֲזֹת
: יִמְלֹךְ יְהוָה וְלְעוֹלָם ^{מלכות ה' קיימת לעצמ}, אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר ^{ימלוך ה' בדר ציון לדורי דורות}, הַלְלוּיָהּ
הַלְלוּיָהּ, כִּי־טוֹב זִמְרָה אֱלֹהֵינוּ ^{טוב לזמר לפני ה'}, כִּי־נָעִים נֶאֱוָה תְהִלָּה
: ^{ערבת ודאיה} בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַם יְהוָה, נִדְחֵי יִשְׂרָאֵל יִכַּסּ ^{לז התנחלה}
הֶרְפָּא לְשִׁבּוּרֵי לֵב ^{העצבים}, וּמַחְבֵּשׁ לְעַצְבוֹתָם ^{מפאס את צערם} : מוֹנֵה מִסְפָּר
לְכּוֹכְבִּים ^{אנפ"ש שטספים רב ועצום}, לְכֹלֶם שְׁמוֹת יִקְרָא ^{יקוה כל כוכב בשם מיוחד לפי תפקידו} : גָּדוֹל אֲדוֹנֵינוּ
וְרַב־כֹּחַ, לְתַבּוּנָתוֹ אֵין מִסְפָּר ^{לחכמתו אין גבול} : מְעוֹדֵד עֲנָוִים יְהוָה ^{ה' מרומם השפלים}, מִשְׁפִּיל
רַשָּׁעִים עַד־יָאֲרֹץ : עָנֹו לִיהוָה בְּתוֹדָה ^{שיור לה בתודה}, זִמְרוּ לְאֱלֹהֵינוּ בְּכִנּוֹר :
הַמְכֹסֶה שָׁמַיִם בְּעֵבִים, הַמִּכְיֵן לְאָרֶץ מָטָר, ^{ועי"ו המצמיח הרים חציר}
: נוֹתֵן לְבִהְמָה לֶחֶמָה, ^{דש"ו} וְלַבְּנֵי עֹרֵב ^{לעולי הערב התלושים} אֲשֶׁר יִקְרָאוּ : לֹא בְגִבוּרַת
הַסּוֹס יִחַפֵּץ, לֹא־בִשְׁוֹקֵי הָאִישׁ יִרְצֶה ^{ה' לא יחפץ באיש הבטח בכוחו וגבורתו} : אֵלָּא רּוֹצֵה יְהוָה
אֶת־יִרְאָיו, אֶת־הַמִּיחָלִים לְחַסְדּוֹ : שִׁבְחֵי יְרוּשָׁלַם אֶת־יְהוָה, הַלְלֵי
אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן : כִּי־חֲזַק בְּרִיתִי שְׁעָרֶיךָ, בָּרַךְ בְּנִיךָ בְּקִרְבְּךָ : הַשֵּׁם־
גְּבוּלֶךָ שְׁלוֹם ^{המשכין בגבול שלום מהאויבים}, חֶלֶב חֲטִים יִשְׂבִּיעֶךָ ^{יאכילך הטיב שבחטים} : הַשִּׁלַּח אֲמָרְתוֹ
אָרֶץ, עַד־מְהֵרָה יִרּוֹץ דְּבָרוֹ ^{לבער גורלו} : הִנֵּתָן שְׁלַג כְּצִמְרָה ^{הפודיך לארץ שלג לנו כצמר}, כְּפֹר
כְּאֶפֶר יִפּוֹר : מִשְׁלִיךְ קִרְחוֹ כְּפִתִּים ^{משליך הקרח כפיתות רבים}, לִפְנֵי קִרְתּוֹ מִי יַעֲמֵד
: יִשְׁלַח דְּבָרוֹ וַיִּמָּסֶם ^{יפסידם}, יֵשֶׁב רוּחוֹ ^{ישב הרוח} : יִזְלוּ־מִים מִגִּיד[»]
: דְּבָרָיו לִיעֲקֹב, חֲקִיו וּמִשְׁפָּטָיו לְיִשְׂרָאֵל ^{נתן תורתו ומצוותיו רק לישראל} : לֹא עֲשֵׂה כֵן וְ
לְכָל־גּוֹי ^{לא נתן תורה לעם אחר וזלזלנו}, וּמִשְׁפָּטִים בְּלִידְעוֹם ^{משפטי התורה לא הודיעם}, הַלְלוּיָהּ

הַלְלוּיָהּ | הִלְלוּ אֶת־יְהוָה מִן־הַשָּׁמַיִם הַדְּרִים בְּשִׁמְיָם, הַלְלוּהוּ
 בַּמְּרוֹמִים ^[מלאכים] שְׂרָפִים וְכו' : הַלְלוּהוּ כָּל־מַלְאָכָיו, הַלְלוּהוּ כָּל־
 צְבָאָיו ^{צבא} : הַלְלוּהוּ שֶׁמֶשׁ וְיָרֵחַ, הַלְלוּהוּ כָּל־כּוֹכָבֵי אֹר : הַמְאִירִים
 הַלְלוּהוּ שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם ^{העליונים}, וְהַמַּיִם אֲשֶׁר מַעַל הַשָּׁמַיִם ^{התחתונים} : כֻּלָּם יִהְיוּ
 אֶת־שֵׁם יְהוָה, כִּי הוּא צִוָּה ^{צו} וַיִּבְרָאוּ : וַיַּעֲמִידֵם ^{על} לַעֲד לַעֲוֹלָם,
 חֶקֶק־נֶתַן ^{הפקיד} לָכֶל ^{לכל} : הִלְלוּ אֶת־יְהוָה מִן־הָאָרֶץ ^{הדרים} תְּנִינִים ^{בארץ}
 וְכָל־תְּהוֹמוֹת ^{דגי} אֲשֶׁר וּבֶרֶד שֶׁלֵּג וְקִיטּוֹר ^{עשן חם העולה} רוּחַ סַעֲרָה ^{ענן}
 עֹשֶׂה דְבָרוֹ : הַהָרִים וְכָל־גְּבָעוֹת, עֵץ פְּרִי וְכָל־אֲרוֹזִים : הַחִיָּה
 וְכָל־בְּהֵמָה, רֶמֶשׂ וְצִפּוֹר ^{בעלת} כָּנָף : מַלְכֵי־אָרֶץ וְכָל־לְאֻמִּים ^{חיות} עֲמִים,
 שָׂרִים ^{מושלים} וְכָל־שֹׁפֵטֵי אָרֶץ : בַּחוּרִים וּגְמֻלָּתוֹת, זָקֵנִים עִם־
 נַעֲרִים : כֻּלָּם יִהְיוּ | אֶת־שֵׁם יְהוָה, כִּי־נִשְׁגַּב ^{חזק} שְׁמוֹ לְבָדוֹ, הוֹדוּ ^{הודו נראה}
 עַל־אָרֶץ וּשְׁמַיִם : וַיִּרַם קֶרֶן ^{נדולה} לַעֲמֹ, וַיִּרְבֶּה תְּהִלָּה לְכָל־חֲסִידָיו, לְבָנֵי
 יִשְׂרָאֵל עִם קָרְבּוֹ ^{הקרוב} הַלְלוּיָהּ ^{אליו} : הִלְלוּ כֻלָּם :

הַלְלוּיָהּ | שִׁירוּ לַיהוָה שִׁיר חֲדָשׁ ^{הללו כולכם} , תִּהְיֶה לָּהֶם בְּקִלְתוֹ חֲסִידִים ^{בעת}
 יִשְׁמַח יִשְׂרָאֵל בְּעַשְׂוֵי ^{שבחו ואמרו} בִּיּוֹצֵר ^{ביוצר} , בְּנִי־צִיּוֹן יִגִּילוּ בְּמִלְכָּם ^{ישראל}
 יִהְיוּ שְׁמוֹ בְּמַחֹל ^{במחול} , בְּתַף וְכִנּוֹר יִזְמְרוּ־לוֹ : כִּי־רוֹצֶה יְהוָה
 בְּעַמּוֹ, יִפְאֵר עֲנָוִים בִּישׁוּעָה ^{ישועה} : יַעֲלִזוּ חֲסִידִים בְּכָבוֹד
 רִנָּתוֹ ^{ישמחו החסידים} עַל־מִשְׁכָּבוֹתָם ^{על הכבוד שישבו} : יִרְנְנוּ ^{ירננו לה' גם} בְּלִילָה בְּמִיטָתָם : רֹמְמוֹת אֵל בְּגִרוֹנָם ^{שבחו האל}
 וַחֲרֵב פִּיפִית ^{ייהיה} בִּידָם : לַעֲשׂוֹת ^{ע"י חרב זו} נִקְמָה בְּגוֹיִם ^{על} , תּוֹכַחֹת ^{ישוירים}
 בְּלְאֻמִּים : לְאַסֹּר מַלְכֵיהֶם בְּזָקִים ^{בשרשראות} , וְנִכְבְּדֵיהֶם בְּכַבְלֵי בְרָזֶל :
 לַעֲשׂוֹת בָּהֶם | מִשְׁפָּט כְּתוֹב, הָדָר הוּא ^{מעשי} לְכָל־חֲסִידָיו, הַלְלוּיָהּ :
הַלְלוּיָהּ | הַלְלוּ־אֵל בְּקִדְשׁוֹ ^{בשמים} , הַלְלוּהוּ בְּרִקִּיעַ עֲזוֹ ^{בשמים}
 הַלְלוּהוּ ^{בשמיים} : בְּגִבּוֹרָתוֹ, הַלְלוּהוּ כְּרֹב גְּדֻלּוֹ ^{הרבו להללו}
 הַלְלוּהוּ בְּתַקַּע שׁוֹפָר, הַלְלוּהוּ בְּנֶבֶל וְכִנּוֹר : הַלְלוּהוּ בְּתַף וּמַחֹל

וְהַלְלוּהוּ בַּמְנִים ^{מני כלי נגינה} וְעַגְבּוּ: הַלְלוּהוּ בַּצִּלְצְלִי-שִׁמְעַ ^{במצלילים}, הַלְלוּהוּ בַּצִּלְצְלִי תְרוּעָה ^{בחצוצרות}: כָּל הַנְּשֻׁמָּה תַחֲלֵל יְהוָה הַלְלוּהוּ: כָּל הַנְּשֻׁמָּה תַחֲלֵל יְהוָה הַלְלוּהוּ:

בְּרוּךְ יְהוָה לְעוֹלָם, אָמֵן ^{לנצח} וְאָמֵן: בְּרוּךְ יְהוָה מִצִּיּוֹן ^{המספיע אור שכינתו מצינן}, שֶׁכֵּן יְרוּשָׁלַם, הַלְלוּהוּ ^{הללו סולם: את ה'} בְּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, עֲשֵׂה נִפְלְאוֹת לְבָדּוֹ: וּבְרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ ^{שם הויה} לְעוֹלָם, וְיִמְלֹא כְבוֹדוֹ אֶת-כָּל-הָאָרֶץ ^{יתגלה כבודו לעיני כל העמים}, אָמֵן וְאָמֵן:

יעמוד ויאמר בכוונה:

וַיְבָרֶךְ דָּוִד אֶת-יְהוָה לְעֵינָי ^{בפני} כָּל-הַקָּהָל, וַיֹּאמֶר דָּוִד: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲבִינוּ, מֵעוֹלָם וְעַד-עוֹלָם:

לְךָ יְהוָה הַגְּדִלָה וְהַגְּבוּרָה וְהַתְּפָאֶרֶת וְהַנִּצְחָנוּ ^{נצחוננו במלחמה} וְהַהוֹד ^{ולא מידנו}, כִּי-שֶׁךְ כָּל בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ, לְךָ הוֹדָה הַמְּמַלְכָה, וְהַמְתַּנְשֵׂא לְכָל ^{סאתך} יִשְׂרָאֵל: וְהַעֲשֵׂר וְהַכְּבוֹד מִלְּפָנֶיךָ ^{טמך הם}, וְאַתָּה מוֹשֵׁל בְּכָל הַבְּרִיָּה כַח וּגְבוּרָה, וּבִינְךָ לַגְּדִל וְלַחֲזָק לְכָל ^{למי שתרצה}: וְעַתָּה אֱלֹהֵינוּ מוֹדִים

אֲנַחְנוּ לָךְ ^{וכעת בהביאנו העולותמודים אנו לך על כל הטובות}, וּמְהִלִּים לְשֵׁם תְּפָאֶרֶתְךָ ^{לשכך: המסואר}: וַיְבָרְכוּ ^{כל העמים}

שֵׁם כְּבוֹדְךָ, וּמְרוֹמָם עַל-כָּל-בְּרָכָה וְתַהֲלָה: אַתָּה-הוּא יְהוָה לְבָדְךָ

וְכָל-אֲשֶׁר עָלֶיךָ, הַיָּמִים וְכָל-אֲשֶׁר בָּהֶם, וְאַתָּה מַחִיה ^{ואין זולתך} אֶת-הַחַיִּים וְאֶת-הַשָּׁמַיִם, שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם וְכָל-צְבָאָם ^{הטובים והמזלות}, הָאָרֶץ

וְכָל-אֲשֶׁר עָלֶיךָ, הַיָּמִים וְכָל-אֲשֶׁר בָּהֶם, וְאַתָּה מַחִיה אֶת-כָּל־

אֲשֶׁר בְּחַרְתָּ בְּאַבְרָם, וְהוֹצֵאתוֹ מֵאוּר כַּשְׂדִּים, וְשַׁמְתָּ שְׁמוֹ ^{טות חיות למלם}

אֲבָרָהָם: וּמִצֵּאתָ אֶת-לָבָבוֹ נֶאֱמָן לְפָנֶיךָ ^{בניסיון העקרה} וְכָרוֹת ^{וכרת} עֲמֹ הַבְּרִית

לְתֵת אֶת-אָרֶץ הַכְּנַעֲנִי, הַחֲתִי, הָאֲמָרִי וְהַפְּרָזִי וְהַיְבוֹסִי ^{הבחרים}

וְהַגְּרָגְשִׁי, לְתֵת לְזֶרְעוֹ, וְתָקַם ^{וקיימת} אֶת-דְּבָרֶיךָ כִּי צִדִּיק ^{ישר} אַתָּה:

וְתִרְא ^{מלעיל} אֶת-עֵינִי ^{עיי} אֲבִתִּינוּ בַּמִּצְרִים, וְאַתָּה-זַעַקְתָּם שְׁמַעַתָּ עַל-

יָם־סוּף: וְתָתַן אֹתָת וּמִפְתִּים בְּפָרְעָה וּבְכָל־עַבְדָּיו וּבְכָל־עַם אֲרָצוֹ,
כִּי יֵדְעַת כִּי הִזְיָדוֹ ^{הִרְעִי} עָלֵיהֶם, וַתַּעַשׂ־לָהֶם שֵׁם כְּהִיּוֹם הַזֶּה: ^{שְׂתַחֲרַסְתָּם:}
וְהֵימָּה יִסּוּף ^{שָׁמַךְ כְּבִיטוּעַ} בְּקָעַת לִפְנֵיהֶם, וַיַּעֲבְרוּ בְּתוֹךְ־הַיָּם בִּיבִשָּׁה, וְאֶת־רִדְפֵיהֶם
הִשְׁלַכְתָּ בַּמַּצּוֹת ^{בְּנוֹעַמֻקֵּי הַיָּם} כְּמוֹ־אֶבֶן תְּחֻמֹּת ^{בְּמִים עֲזִים:}

וַיֹּשַׁע יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא אֶת־יִשְׂרָאֵל מִיַּד מִצְרַיִם, וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל
אֶת־מִצְרַיִם מֵת עַל־שִׁפְתַי הַיָּם וְרָא אֶת פְּנֵי הַמַּגִּירִים מִשְׁלֵכִים: עַל שִׁפְתַי הַיָּם לֵאמֹר שְׁפִלְטִים
אֶת־הַיָּד הַגְּדֹלָה אֵת הַמִּקְדָּה הַתְּלוּשָׁה **אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה בְּמִצְרַיִם, וַיֵּירָאוּ הָעָם**
אֶת־יְהוָה, וַיֹּאמִינוּ בִּיהוָה וּבִמְשֹׁחַ עַבְדּוֹ:

אז יִשִּׁיר-מִשָּׁהּ וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת-הַשִּׁירָה הַזֹּאת לַיהוָה, וַיֹּאמְרוּ
לְאֹמֶר ^{לדורות}, אֲשִׁירָה לַיהוָה כִּי-גָאֵה גָאֵה ^{התרוסס} סוּס וּרְכָבוֹ רָמָה ^{שעל צאים}
^{השיר} **בַּיִם:** עָזִי וּזְמִרַתִּי הִיא וַיִּהְיֶה לִישׁוּעָה ^{כח נקמה}, זֶה אֱלֹהֵי וַאֲנֹהוּ ^{היה בעזרו}
אֱלֹהֵי אָבִי וַאֲרַמְמָנְהוּ ^{אספר בגבורתי:} יְהוָה אִישׁ מִלְחָמָה ^{הגלל לאויבי עמו}
^{כלל בא עמו:} כְּעַל מִלְחָמָתוֹ ^{כעל מלחמותיו}

יְהוָה שְׁמוֹ ^[אָרְזָה נִזְהָרָה: בְּמִדַּת הַרְחִיקִים] מִרְכַּבַּת פְּרָעָה וַחֲלִילוּ יְרֵה הַשְּׁלִיחַ בָּיָם, וּמִבְחָר שְׁלֹשִׁי
 טָפְעוּ בָיִם-סוּף: תַּהֲמֹת יִכְסִימוּ וְיִרְדּוּ בְּמִצּוֹלֹת ^{נִכְסוּ מֵמִים, בְּעֵקֶם מִיָּם} כְּמוֹ-אֲבָן:
 יִמְיִנָּה יְהוָה נֶאֱדָרִי בַּכֹּחַ, יִמְיִנָּה יְהוָה תִּרְעֵץ אוֹיֵב ^{יִמְיִנָּה ה' [שְׂאֵתָה אֲדִיר בְּכַח]: הִיא תִשְׁבֵּר אוֹיֵב}
 וּבִרְבַּ גְּאוּנָה תַהֲרֵס קִמְיָה ^{בְּגִלַּת רִמְיוֹנוֹת הַשָּׁמַר, הַקְּמִיָּם עַל יִשְׂרָאֵל} תִּשְׁלַח [»] חֲרִנָּה יֹאכֲלֵמוּ פִקֵּשׁ

[illegible]

זֶרַח־יָחִיד.

IT

זר
רצוני ותש
תמלא ותש

צִלְלָן

17

בְּאֵלֶּיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ

אָרײַ:

ה'תש"ח

שֶׁנֶּאֱמָר וְהָיָה כִּי יִשְׁכַּח אֶת-עַמּוּנָתוֹ

בַּהֲלוֹ אֵל

נִמְגְּוֹ נִסְלֵךְ לֵב כָּל יֹשְׁבֵי כְנָעַן: יִהְיֶה שְׁתַּפֵּל עֲלֵיהֶם אֵימַתָּה וּפָחַד, בְּגָדֹל זְרוּעֶךָ

יְדָמוּ כְּאֲבֹן, עַד-יַעֲבֹר עִמָּךְ יְהוָה, עַד-יַעֲבֹר עִם-זֶו קִנִּית ^{אשר קנית • יחיד} לֵךְ לַעֲבָדִים:

שְׂתַבְּאֻמוּ וְתִטְעֻמוּ בְּהַר נַחֲלֹתֶיךָ ^{תושבים בחר הבית} מִכֹּון לְשַׁבְּתֶךָ פַּעֲלֹת יְהוָה

אֶל מִקְדָּשׁ ^{במקום המזבחן} [יִפְסִיק מֵעַט] אֲדָנִי אֲשֶׁר כֹּונֵנִי יְדִידִי: ^{שהכנות להשראת שכינתו}

יְהוָה! יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעַד: יְהוָה! יִמְלֹךְ ^{והתגביר} «לְעֹלָם וָעַד: יְהוָה

מַלְכוּתָהּ קָאִים לְעֹלָם וּלְעֹלָמֵי עָלְמֵי־א: כִּי ^{כאשר} בָּא סוֹס פְּרָעָה בְּרִכְבּוֹ

וּבִפְרָשָׁיו בָּיִם, ^{אז} וַיֵּשֶׁב יְהוָה עֲלֵהֶם אֶת-מִי הָיִם, וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הִלְכוּ

בִּיבֶשֶׁה ^{שחרית} בְּתוֹךְ הָיִם:

כִּי לִיהוָה הַמְּלוּכָה, וּמוֹשֵׁל ^{הוא} בְּגוֹיִם: וְעָלוּ מוֹשָׁעִים בְּהַר צִיּוֹן

לְשַׁפֵּט אֶת-הָרָר עֲשׂו ^{יבוא המשיח} וְהִיתָה ^{לנקם במלכות אדום על אשר הרעו לישראל} לִיהוָה הַמְּלוּכָה

וְהִיא יְהוָה לְמֹלֶךְ עַל-כָּל-הָאָרֶץ, ^{שכולם יכיר • במלכותו} וְהִיא יְהוָה לְמֹלֶךְ עַל-כָּל-הָאָרֶץ, וַיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְהוָה

אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד.

כשאומר נשמות כל חי יבון לקבל תוספת נפש יתירה דבחינת היום.

נִשְׁמַת כָּל-חַי תִּבְרַךְ אֶת-שְׁמֶךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, וְרוּחַ

כָּל-בֶּשֶׂר תִּפְאֹר וּתְרוּמָם וּזְכָרְךָ מִלִּפְנֵי תָמִיד.

מִן-הָעוֹלָם וְעַד-הָעוֹלָם אֲתָה אֵל. וּמִבְּלַעֲדֶיךָ אֵין לָנוּ

מֶלֶךְ גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ, פּוֹדֶה וּמַצִּיל ^{מונע מהצרה מלבוא}, וְעוֹנֶה וּמַרְחֵם,

בְּכָל-עַת צָרָה וְצִוְקָה, אֵין לָנוּ מֶלֶךְ עוֹזֵר וְסוֹמֵךְ

אֵלֶּה אֲתָה:

אֱלֹהֵי הָהָדוֹת הָרָאשׁוֹנִים וְהָאַחֲרוֹנִים, אֱלֹהֵי כָל-בְּרִיּוֹת ^{שגברא מקדם},

אֲדוֹן כָּל-תּוֹלְדוֹת ^{שנולדו מהבריות הראשונות}, הַמְהַלֵּל בְּכָל-

הַתְּשַׁבְּחוֹת, הַמְּנַהֵג ^{את} עוֹלָמוֹ בַּחֲסֵד, וּבְרִיּוֹתָיו בְּרַחֲמִים.

וְיְהוָה ^{הוא} אֱלֹהִים אֱמֶת, לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן ^{יתגמגם • תמיד משגיח עלינו},

הַמְעוֹרֵר יִשְׁנִים מִשְׁנָתָם, וְהַמְקִיץ נִרְדָּמִים מִתְרַדְּמָה, מְחִיָּה מִתִּים
 לַעֲתִיד, וְרוֹפֵא חוֹלִים, פּוֹקֵחַ עוֹרִים, וְזוֹקֵף כְּפּוֹפִים מִדֵּם רֹאשׁ
 הַמְשִׁיחַ אֱלֹמִים נֹתֵן כֹּחַ, וְהַמְפַּעֵנָה נַעֲלָמִים מִגִּלָּה דְּבָרִים, וְלֶךְ
 לְבַדֶּךָ אֲנַחְנוּ מוֹדִים:

וְאֵלֵינוּ פִּינוּ מֵלֹא שִׁירָה כִּים הַמֶּלֶךְ, וְלִשְׁנוֹנוּ מִלֹּא רָנָה
 כְּהֶמּוֹן גָּלִיו כְּכֹל הַמִּנּוֹת, וְשִׁפְתוֹתֵינוּ מִלֹּא שִׁבַּח כְּמֶרְחֵבִי
 רָקִיעַ כְּרוֹחַ הָרִקִּיעַ, וְעֵינֵינוּ מֵאִירוֹת לִרְאוֹת, כְּשֶׁמֶשׁ וְכִיֶּרֶחַ שְׁאוֹרִם
 וְיָדֵינוּ פְּרוֹשׁוֹת לְתַפִּילָה, כְּנִשְׂרֵי שָׁמַיִם שְׁנוֹפִיִּים, וְרַגְלֵינוּ קָלוֹת
 כְּאִילוֹת לְרוּחַ הַגִּיד, גַּם אֵין אֲנַחְנוּ מִסְפִּיקִין לֹא נַעֲשֶׂה לְהוֹדוֹת לְךָ
 יְהוֹה אֱלֹהֵינוּ, וְלִבְרַךְ אֶת־שִׁמְךָ מִלִּפְנֵינוּ, אֲפִילוֹ עַל אַחַת
 מֵאֵלֶּה אֵלֶּפֶי אֲלָפִים וְרַב רַבִּי רַבּוֹת פְּעָמִים, הַטּוֹבוֹת
 נָסִים וְנִפְלְאוֹת שֶׁעָשִׂיתָ עִמָּנוּ וְעַם אֲבוֹתֵינוּ. אֲשֶׁר מִלִּפְנֵי
 מִמְצָרִים גָּאֵלְתָּנוּ יְהוֹה אֱלֹהֵינוּ, מִבֵּית עֲבָדִים שְׂבִמְצָרִים
 פְּדִיתָנוּ, בָּרָעַב זָנַתָּנוּ, בִּין וּבִשְׁבַע כִּלְכַּלְתָּנוּ, בַּעַת הַשּׁוֹבַע נָתַתָּ
 מִחֶרֶב הִצַּלְתָּנוּ, מִדְּבַר מִלִּטְתָּנוּ, הִצַּלְתָּנוּ, וּמִחֲלָאִים

"וְאֵלֵינוּ פִּינוּ מֵלֹא שִׁירָה כִּים"....

מאוד מצוי היום שעושים היום 'טקסי תודה' מכל מיני סוגים.
 והנה פיוט קדום יפהפה, שמרכז את התודה המהותית שלא הספקנו לומר בכל השבוע, והוא
 מתנקז ליום השבת שכאילו מוציא ידי חובה את ששת הימים.
 כמה חשוב להתכוון במילים ולאומרם בהבנה ובהודיה
 כל כך הרבה תודה.

רָעִים וְרָפִים דְּלִיתָנוּ. ^{הלצתנו ממוחלות קשות ורבות} עַד הֵנָּה עֲזָרְנוּנוּ רַחֲמֶיךָ,

וְלֹא עֲזָבוּנוּ חֲסִדֶיךָ. ^{שחילקת במינו} עַל כֵּן אֲבָרִים שְׁפִלְגַת בָּנוּ,

וְרוּחַ וּנְשָׁמָה שֶׁנִּפְחַת בְּאֶפְינוּ, וְלִשׁוֹן אֲשֶׁר שָׁמַת בְּפִינוּ

הֵן הֵם יוֹדוּ, וַיְבָרְכוּ, וַיִּשְׁבְּחוּ, וַיִּפְאֲרוּ ^{למען נהללך} (וַיִּשְׁוֹרְרוּ),

אֶת־שִׁמְךָ מִלִּבְנוּ תָמִיד, כִּי כָל־פֶּה ^{של כל נברא} לְךָ יוֹדָה,

וְכָל־" ^{תִּיחַל} לְשׁוֹן לְךָ תִּשְׁבַּח, וְכָל־עֵין לְךָ תִּצְפֶּה, וְכָל־בֶּרֶךְ

לְךָ תִּכְרַע, וְכָל־קוֹמָה לְפָנֶיךָ תִּשְׁתַּחֲוֶה. ^{של כולם} וְהִלְבַּבוּת

יִירָאוֹךָ ^{יֵרָאוּ מִמֶּךָ}, וְהִקְרַב וְהִפְלִיֹּת ^{של בנ"א} יִזְמְרוּ לְשִׁמְךָ, כַּדְּבַר

שֶׁנֶּאֱמַר: כָּל־עַצְמֹתַי יִשְׁבַּחוּךָ וְתִאֲמַרְנָה: יְהוָה מִי כָמוֹךָ! ^{אשר}

מִצִּיל עָנִי מִחֹזֶק מִמָּוֶה, וְעָנִי וְאֶבְיוֹן מִגְּזֹלוֹ ^{מחרוצה לגזלו}:

שׁוֹעֵת עֲנִיִּים אַתָּה תִּשְׁמַע, צַעֲקַת הַדָּל תִּקְשִׁיב וְתוֹשִׁיעַ,

וְכַתוֹב: רַגְנוּ צַדִּיקִים בִּיהוָה, ^י לִישָׁרִים נָאוֹה

תִּהְלֶה ^{ראוי ונאה להלל לבורא}.

בְּפִי יִשְׂרָאֵל תִּתְרוֹמֵם,

וּבִשְׁפָתַי צַדִּיקִים תִּתְבָּרַךְ,

וּבִלְשׁוֹן חֲסִידִים תִּתְקַדֵּשׁ,

וּבִקְרֹב קְדוֹשִׁים תִּתְהַלֵּל, ^{באברים הפנימיים של ה}

בְּמִקְהֵלוֹת רַבּוֹת עִמָּךְ בֵּית־יִשְׂרָאֵל, ^{ובכל התקהלות של המוני עמך ישראל} שֶׁכֵּן חוֹבַת

כָּל־הַיְּצוּרִים, לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְהוֹדוֹת,

לְהִלָּל, לְשַׁבַּח, לְפָאֵר, לְרוֹמֵם, לְהַדָּר, וּלְנַצַּח, ^{לענן ולהוסיף} עַל

כָּל־דְּבָרֵי שִׁירוֹת וְתִשְׁבָּחוֹת ^{שאמר לפניך} דָּוִד בֶּן־יִשִּׁי עַבְדְּךָ מִשִּׁיחָךְ

וּבִכֵּן ^{איש איש לפי שכלו}.

י"ג שבחים ומנה אותם באצבעותיו, וזוהר שלא להביא עצמו לידי הפסק ביניהם לקדוש וקדשה, ואם הקרה להפסיק יחזיר לומר כי לך נאה וכו' כדי שיאמר הי"ג שבחים בלי הפסק ביניהם.

י"ה ש' **וְשִׁתְּבַח שְׁמֶךָ לְעַד מְלָכְנוּ, הָאֵל הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל** במדת חסד

וְהַקְדוּשׁ, בְּשָׂמִים וּבְאַרְצָן, כִּי־לֶךְ נָאָה

יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד, שיאמרו לפיכך **א שִׁיר**

וּשְׁבַחָהּ, שיספרו שבחך בשירה **ג הֵלֵל ד וְזִמְרָה, ה עֲזָרָה, ו וּמִמְשָׁלָה** השלטון

ז נֶצַח, נצחיות **ח גְּדֻלָּה ט וּגְבוּרָה י שִׁנְיָה, י תְּהִלָּה יא וְתַפְאֶרֶת** [תהנהגה ניסית]

יב קִדְשָׁה יג וּמַלְכוּת, וגם נאה שיאמרו **יד בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל**

וְהַקְדוּשׁ, וּמַעֲוֹלָם וְעַד־עוֹלָם הזהר **אֶתָּה אֵל. בְּרוּךְ אַתָּה**

יְהוָה מֶלֶךְ גָּדוֹל וּמְהֻלָּל בפי כל **בִּתְשַׁבְּחוֹת. אֵל הַהוֹדָאוֹת,**

אֲדוֹן הַנִּפְלְאוֹת אתה לבדך עושה הנפלאות **בּוֹרֵא כָּל־הַנְּשָׁמוֹת, רַבּוֹן אֲדוֹן**

כָּל־הַמַּעֲשִׂים, הַבּוֹחֵר בְּשִׁירֵי זְמִרָה הרוצה בשירי השבת הנאמרים על ידינו למרות גדולתו ורוממותו **מֶלֶךְ**

אֵל חַי הָעוֹלָמִים מחיה העולמות **אֲמֵן:**

בשבת תשובה מוסיפים מזמור זה:

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת, מִמַּעַמְקִים מעמקי הצרות בגלות **קָרְאתִיךָ יְהוָה: אֲדֹנָיִ שְׁמַעָה**

בְּקוֹלִי תִקְבַּל תְּפִילָּתִי, תִּהְיֶינָה אֲזַנֶּיךָ קְשֻׁבוֹת לְקוֹל תַּחֲנוּנָי: אִם־

עוֹנוֹת ״ ״ תִּשְׁמְרֵנִי ולא תזכור עליהם **אֲדֹנָיִ מִי יַעֲמֵד** מי יוכל להתקיים **כִּי־עֲמֹךְ הִסְלִיחָה,**

לְמַעַן תִּתְּרָא יְיָא טַטְטָה: קוֹנֵיתִי אֵל יְהוָה קוֹתָהּ נִפְשִׁי, וְלִדְבָרוֹ הוֹחֵלְתִּי יִפְתִּיתִי:

נִפְשִׁי יוֹחֵלֶת לְאֲדֹנָי, יוֹתֵר מֵאֲשֶׁר מִשְׁמָרִים המחלים **לְפָקֵר, שְׁמָרִים לְפָקֵר: יִחַל קוֹה**

יִשְׂרָאֵל אֶל־ תִּשְׁעוֹת יְהוָה, כִּי־עַם־יְהוָה הַחֲסֵד, וְהִרְבָּה עִמּוֹ פְדוּת תַּעֲלֶה:

וְהוּא יַפְדֶּה יִצְחָק אֶת־יִשְׂרָאֵל מִכָּל עֲנִשֵׁי עוֹנֵתָיו:

ואומר החזן חצי קדיש:

יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֶה רַבָּא, (אמן) בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא כְּרַעוּתָהּ, וְיִמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ,

וְיַצְמַח פְּרָקְנָהּ, וְיִקְרַב מְשִׁיחָה. (אמן) בְּחַיִּיכוֹן וּבְיוֹמִיכוֹן וּבְחַיִּי

דְּכַל־בֵּית־יִשְׂרָאֵל, בַּעֲגָלָא וּבִזְמַן קָרִיב, וְאָמְרוּ אָמֵן. (אמון) באומרו 'יהא שמוה רבא' יכוין:
 'יהי' שימחה זכר עמלק ואז יהיה השם שלם והכסא שלם יהא שְׁמָה רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא וּלְעָלְמֵי עָלְמֵיָא
 יתְבָרַךְ, וְיִשְׁתַּבַּח, וְיִתְפָּאֵר, וְיִתְרוֹמֵם, וְיִתְנַשֵּׂא, וְיִתְהַדָּר, וְיִתְעַלֶּה, וְיִתְהַלָּל,
 שְׁמָה דְקֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. (אמון) לְעָלָא מִן־כָּל־בְּרַכְתָּא, שִׁירְתָּא, תִּשְׁבַּחְתָּא
 וְנִתְחַמַּתָּ, דְאִמְרִין בְּעֵלְמָא, וְאָמְרוּ אָמֵן. (אמון)

ק"ש וברכותיה

ואומר החזן: בִּרְכוּ אֶת־יְהוָה הַמְבָרֵךְ:

ועונים הקהל: בְּרוּךְ יְהוָה הַמְבָרֵךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

וחזר החזן: בְּרוּךְ יְהוָה הַמְבָרֵךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

מנהגנו שלא עומדים בעניית "ברוך ה'", ויש נוהגים להגביה גופם מעט.

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, יוֹצֵר » אֹר
 וּבּוֹרֵא חֹשֶׁךְ, עוֹשֶׂה שְׁלוֹם ^{משכין שלום בין הנבראים} וּבוֹרֵא אֶת־הַכֹּל.

הַכֹּל יוֹדוּךָ ^{כל הנבראים יודוך על טוב מעשיך}, וְהַכֹּל יִשְׁבַּחוּךָ, וְהַכֹּל יֹאמְרוּ:
 אֵין־קָדוֹשׁ כִּדּוּשְׁךָ ^{פרוש וניבדל} כִּדּוּשְׁךָ. הַכֹּל יְרוֹמְמוּךָ סֶלָה ^{יאמרו עליך דברי מעלה ושובח לנצח}, יוֹצֵר

הַכֹּל. הָאֵל הַפּוֹתֵחַ בְּכָל־יּוֹם דְּלִתּוֹת שַׁעְרֵי מִזְרַח ^{שערי שמים שבמזרח}
 וּבּוֹקֵעַ ^{פּוֹתַח} חֲלוֹנֵי רִקְיעַ, מוֹצִיא ^{ביום} חֶמֶה מִמְּקוֹמָהּ ^{לחוציא את החמה}

וּלְבַנָּה ^{בלילה} מִמִּכּוֹן שְׁבֻתָּהּ ^{מבסוס מושבה}, וּמֵאִיר לְעוֹלָם כָּלֹ
 וְלִיּוֹשְׁבָיו, שֶׁפָּרָא בְּמִדַּת הַרְחָמִים ^{בשיתוף עם מידת הדין}. הַמֵּאִיר לָאָרֶץ

וְלִדְרֹתֶיהָ עָלֶיהָ בְּרַחֲמִים, וּבְטוּבוֹ מַחֲדֵשׁ ^{לצורך צמחיה} בְּכָל־
 יוֹם תָּמִיד מַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית ^{את המאורות שנבראו בבראשית}. מֵה־רְבוּ מַעֲשֵׂיךָ

יְהוָה ^{מעשיך בברואה גבורים מהשנה}, כָּלֶם בַּחֲכָמָה עֲשִׂיתָ, מֵלֵאָה הָאָרֶץ קִנְיָנְךָ

הַמֶּלֶךְ הַמְּרָמֵם לְבִדּוֹ מֵאֵז ^{מוראשית, הבריאה} הַמְּשַׁבֵּחַ וְהַמְּפֹאֵר
וְהַמְּתַנַּשֵּׂא מִימּוֹת עוֹלָם ^{מבריאת העולם} אֱלֹהֵי עוֹלָם, בְּרַחֲמֶיךָ
הָרַבִּים רַחֵם עָלֵינוּ, אֲדוֹן עֲזָנוּ, צוּר מְשַׁגְּבֵנוּ, מִגֵּן
יְשַׁעֲנוּ, מְשַׁגֵּב ^{שומר} בַּעֲדֵנוּ. אֵין עֲרוֹךְ לָךְ וְאֵין זוּלָתָךְ,
אֶפֶס בְּלָתָךְ, וּמִי דוֹמֶה-לָּךְ. אֵין עֲרוֹךְ לָךְ ^{אין דומה לך במעשיך ובממשלתך} יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְאֵין זוּלָתָךְ מִלְּפָנֶיךָ לַחַיֵּי הָעוֹלָם
הַבָּא, אֶפֶס בְּלָתָךְ ^{אין מלבדך} גּוֹאֲלֵנוּ לִימּוֹת הַמְּשִׁיחַ, וּמִי
דוֹמֶה-לָּךְ מוֹשִׁיעֵנוּ לְתַחֲיַת הַמֵּתִים.

אֵל אֲדוֹן עַל כָּל-הַמַּעֲשִׂים ^{העליונים והתחתונים}, בָּרוּךְ וּמְבָרָךְ בְּפִי
כָל-הַנְּשָׁמָה: גָּדְלוֹ וְטוֹבוֹ מְלֵא עוֹלָם ^{ניכר בכל העולם} דַּעַת
וּתְבוּנָה סוֹבְבִים הוֹדוֹ ^{שדוים סביב זי שכינתו}: הַמְּתַגַּאֵה עַל חַיּוֹת הַקֶּדֶשׁ

**"שוכים מאורות שכראם אלוֹקינו יצרם בדעת בכינה וכהשכל
כח וגבורה נתן בהם להיות מושלים בקרב תבל".....**

אל אדון הוא פיוט שבח שבנוי לפי סדר ה א- ב
הפסוקים הנ"ל, פשוט מספרים על הטבע המופלא שברא הבורא ועל הסדר המדויק
כמשל, הבורא "שתל" בעולמו את הצדיקים האמיתיים בכל דור דור והם יודעים סודות
הבריאה ודרכם אנחנו מתברכים. "כח וגבורה נתן בהם להיות מושלים בקרב תבל" וכו
אך ניתן לפרש גם, שבכל אחד ואחד מאיתנו יש גם "טובים מאורות..." הכוחות העצמיים
האינסופיים שבתוכנו. כוחות הנשמה שהם אלו שצריכים למשול ולהוביל את העולם הפנימי
שלנו.

התבל הוא גם העולם הקטן שבכל אחד, וצריך כל אחד להתבונן ולפעול את עולמו הפנימי
דרכם, שיהיה בבחינת "כח וגבורה נתן בהם" להתגבר על נסיונות ומכשולים כדי שאז יקרה
בתוכו "שמחים בצאתם ששים בבואם"...

המתנשא על ד' חיות הקדש, וְנִהְדָּר מִפּוֹאֵר בְּכָבוֹד עַל הַמְרָכָה עַל כִּסֵּא: זְכוֹת
הַנוֹשָׁאוֹת אֶת הַמּוֹרֵכָה, נוֹתֵן בְּמִידַת חֶסֶד וְיוֹשֵׁר כְּשִׁוּשֵׁב עַל כִּסֵּא הַמְּשֻׁפָּט, חֶסֶד וְרַחֲמִים» מֵלֵא
כְּבוֹדוֹ וְהֵם מְנַהִיג: טוֹבִים מְאֹרֹת שֶׁבְּרָאָם אֱלֹהֵינוּ, יִצְרָם
בְּדַעַת בְּבִינָה וּבְהַשְׁפָּל בְּחֶסֶד וּבְנִיחָה נָתַן בָּהֶם, לְהִיּוֹת
מוֹשְׁלִים בָּיוֹם וּבְלַיְלָה: בְּקָרֵב תִּבְל: מְלֵאִים זֵיו וְזֹהר וּמְפִיקִים נִגְהָ
מוֹצִיאִים, נָאָה זֵיוֹם זֵיו בְּכָל־הָעוֹלָם: שְׁמִיחִים הֵם בְּצִאתָם בִּירוּחָם
שְׂשִׁים בְּבֹאֵם בְּשִׁקְעָתָם, עוֹשִׂים בְּאִמָּה רְצוֹן קוֹנֵיהֶם: בּוֹרֵאם:
פֶּאֶר וְכָבוֹד נוֹתֵנִים לְשִׁמּוֹ, צִהְלָה וְרִנָּה נוֹתֵנִים לְזֹכֶר
מְלָכוּתוֹ: קָרָא לְשִׁמְשׁ צִיָּה לְשִׁמֶשׁ וַיִּזְרַח אוֹר, רָאָה שִׁימוֹלִים
וְהִתְקִין צִוְרֵת הַלְּבָנָה: לְשִׁבַּח נוֹתֵנִים לוֹ כָּל־צָבָא מְרוֹם, לְטַעוֹת אַחֲרָיו
תִּפְאֶרֶת וּגְדָלָה, שְׂרָפִים וְחִיּוֹת, מְלָכִי מְעֵלָה וְאוֹפְנֵי הַקֹּדֶשׁ: וְכֵן נוֹתֵנִים לוֹ

בְּיוֹם־טוֹב שְׂאִינוּ שֶׁבַת מְדַלְגִים קָטַע זֶה:

לֵאל אֵלֵינוּ אֲשֶׁר שֶׁבַת מְכַל־הַמַּעֲשִׂים, וּבְיוֹם הַשְּׁבִיעִי נִתְעַלָּה עַל כָּל
מִשְׁבְּחִים וְיֵשֵׁב עַל כִּסֵּא כְבוֹדוֹ, לְבוֹשׁ תִּפְאֶרֶת עֲטָה עֲטוּף ה' לְיוֹם הַמְּנוּחָה,
עָנַג קָרָא לְיוֹם הַשְּׁבִיט שְׁבִיטָה. זֶה שִׁיר שֶׁבַח שֶׁל יוֹם הַשְּׁבִיעִי, שֶׁבו
שֶׁבַת אֵל מְכַל־מְלָאכָתוֹ. וְיוֹם הַשְּׁבִיעִי בְּעֶצְמוֹ מְשַׁבֵּחַ וְאוֹמֵר: מְזֻמּוֹר
שִׁיר לְיוֹם הַשְּׁבִיט: לְפִיכָךְ יִפְאָרוּ לֵאל כָּל־יִצְוָיו, שֶׁבַח וְיָקָר וּגְדָלָה
וְכָבוֹד יִתְּנוּ לְמֶלֶךְ יוֹצֵר כָּל, הַמְּנַחֵל מְנוּחָה לְיוֹדוֹת עוֹלָם לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
בְּלִבָּד [ולא לְנוֹס] בְּיוֹם שֶׁבַת קֹדֶשׁ: ע"כ

שִׁמְךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִתְקַדֵּשׁ, וְזִכְרְךָ יִתְפָּאֵר מְלִכְנוּ,
בְּשִׁמְיָם» מְמַעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתַּחַת, עַל בְּרִיתְךָ שׁ

כָּל־שִׁבְחַ מַּעֲשֵׂה יָדָיךְ ^{הולך עולה על כל השבחים שמשבחים אותך יצורך} וְעַל מְאֹרֵי אוֹר

שִׁיצְרָתְךָ, הִמָּה יִפְאָרוּךְ סֵלָה ^{הנבראים הללו ישבחוך לעד}

תַּתְּבַרֵּךְ לְנֶצַח צוּרֵנוּ מַלְכֵנוּ וְגוֹאֲלֵנוּ – בּוֹרֵא קְדוֹשִׁים

יִשְׁתַּבַּח שְׁמְךָ לְעַד מַלְכֵנוּ – יוֹצֵר ^{יוצר מלאכים קדושים וזכים}

מִשְׁרָתֵים ^{בורא בכל יום מלאכים חדשים}, וְאֲשֶׁר מִשְׁרָתִיו, כָּלֵם עוֹמְדִים בְּרוּם

עוֹלָם ^{בשמים}, וּמִשְׁמִיעִים בִּירְאָה יַחַד בְּקוֹל ^{זקק}, דְּבָרֵי אֱלֹהִים

חַיִּים ^{שבחי ה' החי לעד} וּמַלְךְ עוֹלָם. כָּלֵם אֱהוּבִים ^{זה לזה}, כָּלֵם בְּרוּרִים

כָּלֵם גְּבוּרִים, כָּלֵם קְדוֹשִׁים, כָּלֵם עוֹשִׂים בְּאִמָּה ^{טוהרים וזכים}

וּבִירְאָה רְצוֹן קוֹנֵיהֶם ^{בורא}, וְכָלֵם פּוֹתְחִים אֶת־פִּיהֶם

בְּקִדְשָׁה וּבִטְהָרָה, בְּשִׁירָה וּבִזְמֵרָה, וּמְבָרְכִין

וּמְשַׁבְּחִין, וּמִפְאָרִין, וּמְקַדִּישִׁין, וּמַעֲרִיצִין ^{ומספרים חוזקו},

וּמְמַלִּיכִין, אֶת־שֵׁם הָאֵל הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל ^{במדת חסדו} הַגְּבוּר

וְהַנּוֹרָא, אֲשֶׁר קָדוֹשׁ ^{אשר נובדל ומופרש} הוּא. וְכָלֵם [»] מְקַבְּלִים עֲלֵיהֶם עַל

מַלְכוּת שְׁמִים זֶה מִזֶּה ^{נוטלים רשות זה מזה, לומר קבלת עומ'ש}, וְנוֹתְנִים ^{נותן מותר ענוה} רִשּׁוֹת זֶה

לָזֶה, לְהַקְדִּישׁ לְיוֹצֵרם בְּנַחַת רוּחַ ^{לומר קדשה לבוראם באהבה וישוב הדעת} בְּשִׁפְהָ

בְּרוּרָה וּבִנְעִימָה ^{בלשון צחה ובהירה ובערבות ומתיקות}, קִדְשָׁה כָּלֵם פְּאָחַד עוֹנִים

בְּאִמָּה, וְאוֹמְרִים בִּירְאָה ^{כולם ביחד מכריזים בפחד נורא} :

קְדָשָׁה זוֹ צִרִיךְ לְאִמָּנָה בִּישִׁיבָה, וְאִם הִיא עוֹמֵד צִרִיךְ לִשְׁבֵּת.

קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ, קְדוֹשׁ יְהוָה צְבָאוֹת, מְלֵא כָל־

הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ ^{בכל העולם מתגלה כבודו ומדרו}

וְהָאוֹפָנִים וְחִיּוֹת הַקֹּדֶשׁ בְּרַעַשׁ גָּדוֹל מִתְנַשְּׂאִים לְעֶמֶת
הַשָּׁרָפִים <sup>מִתְנַבְּרִים בְּקוֹלָם בְּשִׁמְעֵם
הַקֹּדֶשׁ מִהַשָּׁרָפִים</sup> , לְעֶמֶתָם » מִשְׁבָּחִים וְאוֹמְרִים:

בָּרוּךְ » כְּבוֹד־יְהוָה מִמְקוֹמוֹ <sup>מִמְקוֹם הַשְּׂרָאָה שְׂכִינָתוֹ
יֵצֵעַ שְׁפַע הַבְּרָכָה לְעוֹלָם</sup>

לְאֵל בָּרוּךְ נְעִימוֹת יִתְּנוּ <sup>הַמַּלְאָכִים יִתְּנוּ לְאֵל
הַמְבַרֵּךְ שִׁירִים בְּקוֹל עֶרֶב</sup> . לְמֶלֶךְ אֵל חַי וְקַיִם

, וְמִירוֹת יֹאמְרוּ <sup>לְנֶצַח
יִסְפְּרוּ
שְׂבָחוֹ</sup> , וְתִשְׁבָּחוֹת יִשְׁמִיעוּ, כִּי

הוּא לְבִדּוֹ מָרוֹם וְקָדוֹשׁ, <sup>וְהוּא
לְבִדּוֹ</sup> פּוֹעֵל גְּבוּרוֹת, עֹשֶׂה יוֹם

חֲדָשׁוֹת, בּוֹעֵל מִלְחָמוֹת, <sup>מוֹשֵׁל
עַל</sup> זוֹרֵעַ צְדָקוֹת <sup>שְׁעוֹשִׂים
הַצְדִּיקִים</sup> , מַצְמִיחַ

יְשׁוּעוֹת, ^{לִישְׂרָאֵל} בּוֹרֵא רְפוּאוֹת, בּוֹרֵא תְהִלּוֹת <sup>מִפְּלֵא
וְתִהְלֹתָיו</sup> , אֲדוֹן

הַנִּפְלְאוֹת, <sup>עוֹשֶׂה כָּל
הַנִּפְלְאוֹת</sup> הַמַּחְדֵּשׁ בְּטוּבוֹ בְּכָל־יוֹם תָּמִיד מַעֲשֶׂה

בְּרֵאשִׁית <sup>מִקּוֹם וְיִמְחִיחַ בְּכָל רֵגַע
אֵת כָּל הָעוֹלָם</sup> , כְּאֹמֹר: ^{הוֹדוּ} לְעֹשֶׂה אוֹרִים גְּדֻלִּים, כִּי

לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ: בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, יוֹצֵר הַמְּאוֹרוֹת:

אֶהְבֵּת עוֹלָם ^{לְנֶצַח} אֶהְבֵּתְנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ <sup>עַיִן נְתִיחַ
הַתּוֹרָה</sup> , חֲמִלָּה

גְּדוֹלָה וַיִּתֶּרָה חֲמִלַת עֲלֵינוּ <sup>רַחֲמֵי עֲלֵינוּ יוֹתֵר מִכּוּפָּה
שֶׁאֵין רַאיוֹיִם [בַּחֲסֵא הָעֵל] .</sup> אָבִינוּ

מִלִּפְנֵינוּ, בַּעֲבוּר שִׁמְךָ הַגָּדוֹל <sup>בְּזִכּוֹת מִדַּת
חֲסִדֶּךָ</sup> , וּבַעֲבוּר אֲבוֹתֵינוּ

שֶׁבִטְחוּ בְּךָ <sup>בְּזִכּוֹת אֲבוֹתֵינוּ
יּוֹצֵא מִצִּירִים</sup> , וְתִלְמִדְמוּ חֲקֵי חַיִּים <sup>וְהַקְדִּימוּ
נַעֲשֶׂה לְנִשְׁמָתוֹ</sup> , וְחֲקִים אֲבִינוּ אֵב הַרְחֵמְנוּ

לְעֹשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלִבֵּב שָׁלֵם, כֵּן תַּחֲנִנֵנוּ אָבִינוּ אֵב הַרְחֵמְנוּ

הַמְּרַחֵם רַחֲסֵנָא עָלֵינוּ, <sup>כֵּן גַּם אוֹתָנוּ תִּלְמִיד תּוֹרָתְךָ
בְּזִכּוֹת אֲבוֹתֵינוּ [בְּסִתְּנָת חֲסֵם אֵעִיף שֶׁאֵינוּ רַאיוֹיִם]</sup>

וְתֵן בְּלִבֵּנוּ בִּינָה לְהִבִּין, לְהַשְׁכִּיל, <sup>וְכִיוֹן מֵאֵד עַל כִּנּוּי שִׁיחִי לְמִדַּת תּוֹרָה
וְצִדִּיקִים וְכַעֲלֵי מִדּוֹת טוֹבוֹת (מִי"ב מִי"ז)</sup>

לְשִׁמְעַ <sup>לְקַבֵּל
בְּלֵב</sup> , לְלַמֵּד וּלְלַמֵּד <sup>בַּעֲצֻמּוֹ
לְאִחֵרִים</sup> , לְשַׁמֵּר וּלְעֹשׂוֹת ^{הַמִּצְוֹת}

וּלְקַיֵּם אֶת־כָּל־דְּבָרֵי תִלְמוּד תּוֹרָתְךָ בְּאַהֲבָה <sup>וְלֹא
מִדְּרָאָה</sup> . וְהָאֵר

עֵינֵינוּ בְּתוֹרָתְךָ <sup>שְׂנוּפָה לְקַבֵּץ וּנְפִילָאוֹת
וְסִדּוֹת תּוֹרָתְךָ</sup> , וְדִבֵּק לִבֵּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ

שְׁנַעֲשֶׂה הַמִּצְוֹת לְשִׁמּוֹה ^{שְׁנַעֲשֶׂה הַמִּצְוֹת לְשִׁמּוֹה} וַיַּחַד לְבַבְנוּ לְאַהֲבָה וּלְיִרְאָה אֶת־שִׁמְךָ. ^{אֶת־שִׁמְךָ}
 וְלֹא יָבוֹשׁ וְלֹא נָפְלִים וְלֹא נִפְשָׁל ^{נִפְשָׁל} «לְעוֹלָם וָעֶד ^{בְּעוֹה"ו} וּבְעוֹה"ו ^{בְּעוֹה"ו}»
 כִּי בְשֵׁם קֹדֶשְׁךָ הַגָּדוֹל הַגָּבוֹר וְהַנּוֹרָא בְּטַחֲנוּ. ^{לְכֹן} נִגְיִלָה ^{בְּקֶשׁ ש}
 וְנִשְׁמָחָה בִּישׁוּעָתְךָ. וְרַחֲמֶיךָ יִהְיֶה אֱלֹהֵינוּ, וְחִסְדֶּיךָ
 הָרַבִּים, אֵל יַעֲזֹבֵנוּ נִצַּח סֵלָה וָעֶד. מִהֵרָ וְהִבָּא עָלֵינוּ
 בְּרַכָּה וְשָׁלוֹם ^{שְׁפַע} «מְהֵרָה מֵאַרְבַּע כְּנָפּוֹת (כָּל) הָאָרֶץ
 וְיִשְׁבֹּר עַל הַגּוֹיִם ^{מֵעַל צוּאֲרֵנוּ,} יִקְבֹּץ אַרְבַּע הַצִּיצִיּוֹת בִּידוֹ הַשְּׂמָלִית
 וְהוֹלִיכֵנוּ מִהֵרָה קוֹמָמִיּוֹת ^{בְּקוֹמָה} לְאַרְצֵנוּ. ^{וְזֹאת בּוֹכּוֹת} כִּי אֵל פּוֹעֵל
 יִשׁוּעוֹת אֹתָהּ, ^{וְגַם בּוֹכּוֹת ש -} וּבַנּוּ בַחֲרַת מִכָּל־עַם וְלִשְׁוֹן,
 וְקִרְבַּתְנוּ מִלִּפְנֵי ^{בְּמִתּוֹן} לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל ^{יְכֹן לְקִיִּים מִ"ע לְזִכּוֹר} וְלִיִּחְדָּךְ ^{שֶׁבְּגִלְלוֹ אֵין הַשֵּׁם שָׁלֵם}
 בְּאַהֲבָה, ^{כִּדִּי} לְהוֹדוֹת לָךְ ^{יְכֹן לְזִכּוֹר מִה שֶׁעָשִׂה הַקָּבָ"ה לְמִרְיָם.} וְלִיִּחְדָּךְ ^{בְּקֶשׁ ש}
 לְיִרְאָה וּלְאַהֲבָה אֶת־שִׁמְךָ. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַבּוֹחֵר
 בַּעֲמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה:

יְכֹן לְקִיִּים מִצּוֹת עֲשֵׂה דַאֲרִיִּיתָא שֶׁל קְרִיאַת שְׁמַע שֶׁל שַׁחֲרִית, וּמִצְוַת יְחִיד הַשֵּׁם.

שִׁמְעֵ יִשְׂרָאֵל ^{קָבַל וְהָבִין} יְיָ אֱלֹהֵינוּ ^{הוּא} יְיָ אֶחָד ^{מִלֵּךְ וְשִׁלִּיט}
^{קָבַל וְהָבִין} עַם יִשְׂרָאֵל ^{הֵם} יְיָ אֱלֹהֵינוּ ^{הוּא} יְיָ אֶחָד ^{מִלֵּךְ וְשִׁלִּיט}
^{יְיָ אֱלֹהֵינוּ} יְיָ אֱלֹהֵינוּ ^{הוּא} יְיָ אֶחָד ^{מִלֵּךְ וְשִׁלִּיט}

בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ, לְעוֹלָם וָעֶד ^{אֵין מוֹדָה וּמִשְׁבַּח כִּי מִגִּילּוֹ כְבוֹד מַלְכוּתוֹ:}
^{מִגִּיעַ שְׁפַע הַבְּרִכָּה לְעוֹלָם וָעֶד}

וְאַהֲבַתְּ אֶת יְיָ אֱלֹהֶיךָ, בְּכָל־^{בְּכָל} לְבָבְךָ ^{בְּכָל חֲשָׁקוֹת}
 וּבְכָל־נַפְשְׁךָ ^{אִפְלוּ וְרָצוֹ} וּבְכָל־מַאֲדְךָ ^{לְנִטְלָה}
 וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה, אֲשֶׁר אָנֹכִי מִצְוֶיךָ הַיּוֹם ^{בְּמִדָּה מִרְבָּה:}
 עַל־^{לְבָבְךָ} «לְבָבְךָ ^{מִסְכָּמִים וְחִקּוּקִים:} וְשִׁנְנָתָם לְבִנְיָן ^{פֶּרֶשׁ הַיֵּטֵב} וְדִבְרָתְךָ ^{תְּמִיד לְתַלְמוּדֶיךָ,}

בָּם, בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתְּךָ בְּדֶרֶךְ וּבְשִׁכְבְּךָ וּבְקוּמְךָ
 בְּכָל הַיּוֹמִים: וּקְשַׁרְתָּם לְאוֹת עַל־יָדְךָ וְהָיוּ
 לְטֹטְפֹת בֵּין עֵינֶיךָ ^{תניחם כתכשיט בראשך} וּכְתַבְתָּם עַל־מְזוֹזֹת בֵּיתְךָ
 וּבְשַׁעְרֶיךָ ^{למען תזכרם}
 בְּבִיאָתְךָ וּבִיצִיאָתְךָ

וְהָיָה אִם־שָׁמַעַתְּ שְׁמִעוּ אֶל־מִצְוֹתַי ^{אם תקבלו לקום ולעשות את מצותי} אֲשֶׁר
 אֲנִי מֵצִוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם ^(יפסיק מועט), לְאַהֲבָה אֶת־יְהוָה
 אֱלֹהֵיכֶם ^(יבטא היטב את העין) וּלְעֵבְדוֹ, בְּכָל־» לְבַבְכֶם וּבְכָל־נַפְשְׁכֶם
 וּנְתַתִּי מִטֶּרֶם־אַרְצְכֶם בְּעֵתוֹ ^{שתעשו מצותי באהבה שלמה ועם כל הרצון} יוֹרֵה
 וּמִלְקוֹשׁ ^{גשם ראשון ואחרון}, וְאִסַּפְתִּי דִגְגָנְךָ וְתִירְשֶׁךָ וַיִּצְהַרְךָ
 וּנְתַתִּי עֵשֶׂב ^{עניים לזון} « בִּידְךָ לְבַהֲמֶתְךָ, וְאִכְלָתָּ ^{מתבואת}
 וּשְׂבַעְתָּ: ^{אך השמרו לכם} פֶּן־יִפְתָּה לְבַבְכֶם ^{שקרא מרוב הטובה ויחבב לבכם},
 וְסָרְתָם מִן־הַתּוֹרָה ^{מן התורה} וְעַבַּדְתֶּם ^{אלהים} « אֲחֵרִים, וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם
 לָהֶם: ^(אמר בלחש, אך ישמיע לאזניו) וְחָרָה ^(יפסיק מועט) אֶף־יְהוָה בְּכֶם, וְעָצַר
 אֶת־הַשָּׁמַיִם מִן־הַטֶּבִּיּוֹת ^{מן הטביות והרוחות} וְלֹא־יִהְיֶה מָטָר, וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן
 אֶת־יְבוּלָהּ ^{לא תצמיח את התבואתה} וְאִבַּדְתֶּם ^{אגלה אותכם ללא שהות} « מִהָרָה מֵעַל־הָאָרֶץ אִי

ואהבת את ה' אלוקיך בכל לבבך בכל נפשך ובכל מאודך

הרבה שנים תפסיתי האישית של הפסוק הנאמר 3 פעמים ביום הייתה, שיש בורא מרוחק ממני, הוא בשמיים ואני בארץ, ואני צריך לאהוב בכל לבבי ובכל מאודי.
 לאחרונה התחדש לי: 'ה' אלוקיך' הכוונה אל שבר. הניצוץ האלוקי שבר. תאהב אותו ותתקרב דרכו לבורא הנשגב!

ישראל, התורה והקב"ה הם אחד! באחדות פנימית ניצחית, כך כתוב בזוהר.

אילן דמרי - מוזיקאי

הַטָּבָה אֲשֶׁר יְהוָה נָתַן לָכֶם: (עד כאן בלחש) וּשְׁמַתֶּם^א אֶת־דְּבַר־יְהוָה
 אֵלֶּה עַל־^ב לְבַבְכֶּם^ג וְעַל־נַפְשְׁכֶם^ד, וּקְשַׁרְתֶּם^ה
 ׀ אֶתֶם לְאוֹת עַל־יְדֵיכֶם^ו, וְהָיוּ לְטוֹטְפֹת בֵּין עֵינֵיכֶם^ז
 וּלְמַדְתֶּם^ח ׀ אֶתֶם ׀ אֶת־בְּנֵיכֶם, לְדַבֵּר בָּם,
 בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתְּךָ בַּדֶּרֶךְ וּבְשֹׁכְבְּךָ וּבְקוּמְךָ:
 וְכַתְּבָתֶם^ט עַל־מְזוּזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ: לְמַעַן יִרְבוּ
 יְמֵיכֶם וְיָמֵי בְנֵיכֶם, עַל־הָאָדָמָה אֲשֶׁר^י נִשְׁבַּע^{יב} ׀ יְהוָה
 לְאֲבֹתֵיכֶם לֵאמֹר לָהֶם, פִּימִי הַשָּׁמַיִם עַל־הָאָרֶץ

לא תאבדו ממנה כל ימי קיום
 השמים הפרושים על הארץ

יאהזו הציציות גם בידו הימנית ושורשם ישארו בידו השמאלית.

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם, וְעָשׂוּ לָהֶם צִיצִית^א עַל־כְּנָפֵי
 בְּגָדֵיהֶם לְדֹרֹתָם, וְנָתַנוּ עַל־צִיצַת הַכִּנָּף^ב ׀ פְּתִיל
 תְּכֵלֶת: וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִית, וּרְאִיתֶם ׀ אֹתוֹ ׀
 וּזְכַרְתֶּם^ג ׀ אֶת־כָּל־מַצּוֹת יְהוָה וְעַשִּׂיתֶם^ד
 ׀ אֹתָם, וְלֹא־תָתְּרוּ אַחֲרֵי לְבַבְכֶּם^ה וְאַחֲרַי עֵינֵיכֶם
 ׀ אֲשֶׁר־אַתֶּם זֹנִים^ו ׀ אַחֲרֵיהֶם: לְמַעַן
 תִּזְכְּרוּ^ז ׀ וְעַשִּׂיתֶם^ח ׀ אֶת־כָּל־מַצּוֹתַי, וְהָיִיתֶם
 קְדוֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם: אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם, אֲשֶׁר
 הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם ׀ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְהָיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים
 ׀ אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: אָמֵן.

על מנת שתקבלו
 על מלכותי

יְהוָה לְסִיִּים "אני ה' אלהיכם אמת" עם הש"ץ ביחד ומלת אמת יאמר אותה עם הקהל בקול רם (גם הש"ץ יאמר אותה בלחש), ואחר כך ישתוק וישמע משה"ץ כשהוזר לומר "ה' אלהיכם אמת" ויבין לצאת ידי חובה באמירתו. ואם לא הספיק לגמור עם הש"ץ או שהוא מתפלל ביחיד, אז אחרי שגומר "אני ה' אלהיכם אמת" יחזור לומר "ה' אלהיכם אמת":

וְחֹזֵר הַש"ץ: יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם הוּא אֱמֶת ^{המציאות היחידה}

וַיִּצִיב ^{אמיתי וקיים} וַנִּכּוֹן ^{מבוסס} , וְקָיָם ^{לעולם} , וַיִּשֶׁר , וַנֶּאֱמַן , וְאֶהָב , וְחָבִיב ^{עלינו} , וַנַּחֲמֵד , וַנַּעֲיֵם , וַנּוֹרָא , וְאֶדִיר , וּמִתְקַן ^{מושלם} , וּמִקְבֵּל ^{מוטקבל עלינו} , וְטוֹב , וַיִּפֶּה , הַדְּבָר הַזֶּה ^{שאמרת לקבל על מלכותך בק"ש} עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד .

אֱמֶת ^{כי} אֱלֹהֵי עוֹלָם ^{הוא} מַלְפָּנוּ , צוּר יַעֲקֹב מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ , לְדוֹר וָדוֹר הוּא קָיָם ^{נצחי} וּשְׁמוֹ קָיָם ^{ולא ישתנה} , וְכִסְאוֹ נִכּוֹן ^{שלטון מבוסס} , וּמַלְכוּתוֹ וְאֱמוּנָתוֹ ^{נאמנותו לקיים הבטחותיו} לְעַד קֵימָת , וּדְבָרָיו חַיִּים וְקַיָּמִים ^{לא ישתכחו} , וַנֶּאֱמָנִים וַנַּחֲמָדִים ^{רצויים} לְעַד ^(כשיאמר לעד ינשק המציאות ויעביר על גבי עינו ויניח מידיו)

וּלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים ^{לנצח ומקובלים הדברים} . עַל אֲבוֹתֵינוּ ^{בדור קודם} , עָלֵינוּ , וְעַל בְּנֵינוּ ^{בדור הבא} , וְעַל דּוֹרוֹתֵינוּ ^{הבאים} , וְעַל כָּל-דּוֹרוֹת זֶרַע יִשְׂרָאֵל עַבְדֶּיךָ ^{שיחיו בקץ הימים} , עַל הָרָאשׁוֹנִים ^{בדור המדבר} , וְעַל הָאַחֲרוֹנִים ,

דְּבָר טוֹב וְקָיָם , בְּאֱמֶת וּבְאֱמוּנָה ^{ונקבלה בנאמנות, והיא עלינו} , חֶק וְלֹא יַעֲבוּר . אֱמֶת שְׁאֵתָהּ הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ , מַלְפָּנוּ מִלֶּךְ אֲבוֹתֵינוּ , גּוֹאֲלָנוּ גּוֹאֵל אֲבוֹתֵינוּ , יוֹצְרָנוּ צוּר יְשׁוּעָתָנוּ ^{אתה החזק שממנו תשועתנו} , פּוֹדֵנּוּ וּמַצִּילָנוּ מֵעוֹלָם הוּא שְׁמֶךָ , וְאֵין לָנוּ עוֹד אֱלֹהִים זוֹלָתְךָ סֵלָה .

עֲזָרַת אֲבוֹתֵינוּ אַתָּה הוּא מֵעוֹלָם , מִגֵּן וּמוֹשִׁיעַ ^{מיית} לָהֶם , וּלְבְנֵיהֶם ^{הבאים} , אַחֲרֵיהֶם בְּכָל-דֹּר וָדֹר . אֵף שֶׁבְּרוּם

עולם» «מושבה, למרות זאת ומשפטיך וצדקתך מגיעים עד אפסי ארץ.

אמת, אשרי איש» «ששמע למצותיך, ותורתך שכתב ודברך תורה שבע"פ ישים על לבו» • להתנהג על פיהם. אמת שאתה הוא אדון לעמך, ומלך גבור לריב ריבם • להילחם את מלחמתם. אמת, אתה הוא ראשון קדמות לעולם, ואתה הוא אחרון תורה לאחר שהועלים יכלה, ומבלעדיך אין לנו מלך גואל ומושיע.

אמת, ממצרים גאלתנו יהוה אלהינו ולא ע"י שליח, עבדים ממוקם עבדות פדיתנו, כל-בכוריהם הרגת, ובכורך שהוא עם ישראל גאלת, וים-סוף להם בקעת, וזדים טבעת, וידידים ישראל עברו ים, ויכסו-מים צריהם • את שונאיהם, אחד מהם לא נותר. על-זאת שבחו אהובים ישראל אוהבי ה' ורוממו לאל, ונתנו ידידים זמירות שירות ותשבחות, ברכות והודאות למלך אל חי וקיים • לנצח, רם ונשא, גדול • בחסד ונורא • במעשיו, משפיל המצרים שהיו גאים עדי ארץ, מגביה וישראל שהיו שפלים עד מרום, מוציא אסירים • מתגלות, פודה ענוים, עוזר דלים, העונה לעמו ישראל על ים סוף בעת שועם אליו.

מיד באמרו 'תהלות' יעמוד ויכין עצמו לתפילה, וכתבו גורי האר"י שיש בזה רמז וסוד גדול.

תהלות לאל עליון גואלם, ברוך הוא מצד • ומבורך • וגם אמרו אז שבוים ע"י תצדיקים. משה ובני ישראל» «לך ענו שו שירה בשמחה רבה, ואמרו כלם: מי-כמכה באלם יהוה

אין מי שישנה לה, ^{אין אדיר} ^{כמוך בשמים} מי כמכה נאדר בקדש, ^{אין מי שישנה לה} ^{במלאכים ושירי מעלה} נורא תהלת,
עשה פלא: שירה חדשה שבחו גאולים לשמך הגדול
על-שפת הים, יחד כלם הודו והמליכו ואמרו: יהוה
"ימלך לעלם ועד:"

ונאמר ע"י הנביא: ^{מהגויים} ^{והוא} גאלנו יהוה צבאות שמו, קדוש ישראל
קורו הקדשה של ישראל. ^{אשר} ^{גאל את ישראל} ברוך אתה יהוה, ^{אנא} ^{שפת תפתח} אדני, ^{ואי} ^{ופי יגיד תהלתך}
כיוון לקבל כאן תוספת רוח דבחינת היום

ברוך אתה יהוה, ^{מקור} ^{הברכה} אלהינו ואלהי אבותינו, אלהי
אברהם ^[שיסוד עבודתו] ^{במדת התקדש]} אלהי יצחק ^[מדת גבורה] ^[דן -] ואלהי יעקב
האל הגדול ^[מדת אמת] ^{תפארת]} הגבור ^{במעשי} ^{גבורותיו} והנורא ^{במעשי} ^{נוראותיו} ^[נפלאותיו] אל
עליון ^{נעלה} ^{מעל הכל} גומל חסדים טובים ^{משלם לבריותיו יותר} ^{ממה שהם ראויים} קונה הפל
וזוכר ^{בורא הכל} ^{בכל יום מחדש} חסדי אבות, ומביא גואל לבני בניהם
» [זכרון חסדי האבות] « ^{ישלח המשיח לצאצאיהם} למען שמו באהבה ^{זכרון חסדי האבות} ^{זכרון חסדי האבות} • ^{כשיאמרו "באהבה" ימיון למסור עצמו על קידוש ה', בסקילה שריפה הרג וחנק.}

בשבתיתשובה מוסיפים: זכרנו לחיים, מלך חפץ בחיים ^{שבניא יחי} ^{כתבנו בספר חיים},
למעןך ^{לטען נכסיד} ^{לעבודך} אלהים חיים:

אם לא אמר "זכרנו" ונזכר לפני שאמר "ה" חוזר, ואם אחר "ה" אינו חוזר.
מלך עוזר ^{מסייע} ^{לאדם בצרותו} ומושיע ^{מוחצו} ^{מצרה} ומגן ^{קודם שבאה} ^{הצרה} אתה
יהוה ^(הד') מגן אברהם:
אתה גבור לעולם אדני ^{אתה לבדך בעל} ^{כל וגבורה נצחיים} מחיה מתים אתה
רב ^{לכדך} ^{מסור} להושיע, ^{בקיץ אומר:} מוריד הטל.

אם אמר משיב הרוח חוזר לאתה גיבור ואם נזכר אחרי שחתם מחיה המתים חוזר לראש.

בחוץ אומר: **מְשִׁיב הַרוּחַ** מנשב את הרוח
וע"י קר מביא ומוֹרִיד הַגֶּשֶׁם.

אם אמר מוריד הטל ונוצר לפני שחתם מחיה המתים חוזר למשיב הרוח. ואם חתם מחיה המתים אינו חוזר.

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד, ולא בצדקת
הבריות **מְחִיֵּה מֵתִים**, לשתי
לביא **בְּרַחֲמִים רַבִּים**, **סוֹמֵךְ נוֹפְלִים**, **וְרוֹפֵא חוֹלִים**, **וּמַתִּיר אֲסוּרִים**,
וּמְקַיֵּם אַמּוּנָתוֹ לַיְשָׁנִי עֶפֶר, מקיים נאמנותו להחיות
את שוכני העפר **מִי כְמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרֹת וּמִי דוֹמֶה-לָךְ**, אין באף נברא דמיון לגבורתך
כי אתה הוא מקור ומשפיע כל הגבורות **מְלֶךְ יַמִּית וּמַחְיֶה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה**, בתחית
המתים

בשבת־תשובה מוסיפים: מִי כְמוֹךָ אֵב הַרְחֵמָן זוֹכֵר יְצוּרֵי חַיִּים בְּרַחֲמִים לְחַיִּים.

ואם לא אמר, ולא נזכר עד שאמר שם ה' בברכה, אינו חוזר.

וְנֶאֱמָן אֶתָּה שתקום
הבטחתך **לְהַחְיֹת מֵתִים**. **בְּרוּךְ אַתָּה יְיָהוָה, מְחִיֵּה הַמֵּתִים:**

כשמגיע החזן לקדשה צריך לחזור שלוש פסיעות למקום שבו עמד בתפלתו, ויצמיד רגליו, ויכוין לקדש שמו יתברך, ואומרים:

נִקְדֵּי־שֶׁךְ וְנַעֲרִיצֶךָ, נספר חוזקך **כְּנָעַם שֵׁיחַ סוּד שׁוֹרְפֵי קֹדֶשׁ**, בקול ערב של
שית קהל מלאכים **הַמְשִׁלִּים** אומרים ג"פ **לָךְ קֹדֶשׁה, וְכֵן כָּתוּב עַל יַד נְבִיאָךְ:**
וְקָרָא כל מלאך
מוזמן ומזור **זֶה אֱלֹהֵה וְאָמַר: קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יְהוָה צְבָאוֹת,**
מְלֵא כָל-הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ: לְעַמָּתָם ”משבחים ואומרים: ברוך
כבוד-יהוה ממקומו: ובדברי קדשך כתוב לאמר: ימלך יהוה
לעולם, ימלך ציון ימלך דוד ודוד לעד, הללויה:

אֶתָּה קְדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ, פעולותיו ומדותיו
נשגבות מורשתנו **וְקְדוּשִׁים בְּכָל-יּוֹם יְהִלְלוּךָ סִלָּה. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָהוָה, הָאֵל**

הַקְדוֹשׁ שקדשהך למעלה:
מקל הקדשות

בשבת־תשובה חותמים: **הַמְלֶךְ הַקְדוֹשׁ**. ואם שכח ולא נזכר תוך כדי דיבור חוזר לראש.

יִשְׁמַח מֹשֶׁה ^{הַנִּמְצָא בְעוֹלָם הַנְּשׁוּמוֹת} בְּמַתְנֵת חֶלְקוֹ ^{שֶׁזֶכָה לְהִיטֵב נִתְּנָה הַתּוֹרָה} כִּי עֲבַד נְאֻמָּן

קָרָאתָ לוֹ. כָּלִיל תִּפְאֶרֶת ^{כֶּהֱרַקְנִי הַהוּד} בְּרָאשׁוֹ נִתַּתְּ ^{בְּמִתְּנָה תּוֹרָה}

בְּעַמְדוֹ לִפְנֵיךָ עַל־הַר סִינִי. ^(ו) שְׁנֵי לִוְחוֹת אֲבָנִים הוֹרִיד

בְּיָדוֹ, וְכָתוּב: ^{בְּהֵם שְׁמִירַת שַׁבָּת, וְכֵן כָּתוּב: בְּתוֹרָתְךָ:}

וְשִׁמְרוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־יְיֹם הַשַּׁבָּת, לַעֲשׂוֹת אֶת־הַשַּׁבָּת

לְדֹרֹתָם ^{לְמִשְׁכַּל הַדּוֹרוֹת} בְּרִית עוֹלָם ^{נִצְחִית}. בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי

יִשְׂרָאֵל אוֹת הִיא לְעֹלָם ^{הִיא סִימָן לְנִצְחָה} כִּי־ ^{עַל אֲשֶׁר} שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה

יְהוָה אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ, וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת ^{בְּרָא וַהֲשִׁילִים}

וַיִּנָּפֶשׁ ^{פֶּסֶק מִמְּלֹאכְתּוֹ וְחָ [כִּבְיָכִיל]}

וְלֹא נָתַתּוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְגוֹיֵי הָאָרָצוֹת ^{לְשֹׂאֵר אֻמּוֹתָעַ [כִּי גוֹי שֶׁשַּׁבַּת חֵיב מִיִּתְּהָ]}

וְלֹא הִנַּחְתָּנוּ מִלִּפְנֵי לְעוֹבְדֵי אֱלִילִים

גַּם בְּמִנוּחָתוֹ לֹא יִשְׁכְּנוּ עַרְלִים ^{עוֹבְדֵי עִ"ז לֹא זָכוּ בְּנִצּוֹת הַשַּׁבָּת [כִּי שַׁבָּת צְרִיכָה כְּבִלַּת עוֹמֵ"ש]}

כִּי־אֵלֶּה לְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל נָתַתּוּ בְּאַהֲבָה ^{לְעַרְלִים אֵין חֶלֶק בְּמִנוּחַת הַשַּׁבָּת, [כִּי צָרִיךְ לִקְרָא קִדּוּשָׁה וְשִׁמְרוֹת הַלֵּב]}

לְזָרַע יַעֲקֹב ^{אֲבִינוּ} אֲשֶׁר בָּם בְּחֶרֶת:

יִשְׁמַחוּ בְּמַלְכוּתְךָ ^{בְּקִבְלַת עַל מַלְכוּתְךָ} שׁוֹמְרֵי שַׁבָּת וְקוֹרְאֵי עֲגָ

לָם ^{הַקּוֹרְאִים לְהַתְעַנֵּג בַּשַּׁבָּת} עַם ^{» «} מְקַדְּשֵׁי שְׁבִיעִי ^{הַשּׁוֹמְרִים שַׁבָּת בְּקִדּוּשָׁה} כָּלָם

יִשְׁבְּעוּ וַיִּתְעַנְּגוּ מְטוֹבָךְ, וְהַשְּׁבִיעִי רָצִיתָ בּוֹ וְקִדְּשָׁתוֹ

חֲמִדַּת יָמִים אוֹתוֹ קָרָאתָ ^{הַבְּדִלְתוֹ מִשְׁאֵר יָמִים} כִּי־יִתְּנוּ הַנֶּחֱמָד: ^{כִּי־יִתְּנוּ הַנֶּחֱמָד מִכָּל הַיָּמִים}

אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵּהי אֲבוֹתֵינוּ, רִצָּה נָא בְּמִנוּחָתְנוּ

קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ ^{שֶׁתִּהְיֶה לְרִצּוֹן לִפְנֵיךְ מִצְוֹת שְׁבִיתֵתְנוּ מִמְּלֹאכָה} זָכְנוּ עִ"י קִיּוֹם מִצְוַת הַשַּׁבָּת לְהַתְעַלּוֹת וּלְהַתְקַדֵּשׁ בְּנֶפֶשׁ וּבִגְוִן

שִׁים חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ ^{שִׁיחָה כָּל עֵסֶקְנוּ בְּתַלְמוּד תּוֹרָתְךָ} שִׁבְעֵנוּ מְטוֹבָךְ ^{הַשְׁפִּיעֵנוּ עָלֵינוּ מְטוֹבָךְ עַד שֶׁנִּשְׁבָּע}

שִׂמַח נַפְשֵׁנוּ בִישׁוּעָתְךָ, שְׂמַחְנוּ עִי הַיְשׁוּעָה, וְטַהַר לְבַנּוּ לְעִבְדְּךָ, שְׂמַעְשָׁה בְעִבְדֹתֶי

בְּאַמֶּת, טַהֲרֵנוּ מִמּוֹדוֹת רָעוֹת, וְהַנְחִילֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה, שְׂנוּכַל לְעִבְדְּךָ לְשֵׁם שָׁמַיִם, תָּן לָנוּ לְנִחְלָה

וּבְרָצוֹן, בְּאַהֲבָתְךָ אוֹתֵנוּ, שִׁבֶּת קִדְשֶׁךָ, וַיְנַחֲנוּ יִשְׂרָאֵל בּוֹ כָּל־יִשְׂרָאֵל, וְחִסְפָּךָ בָּנוּ

מִקְדָּשֵׁי שְׁמֶךָ. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מְקַדֵּשׁ הַשִּׁבֶּת, הַמּוֹבִדִּיל אֶת יוֹם, הַשֶּׁבֶת מִשְׁאֵר הַיָּמִים:

רִצָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, יְהוֹי עֲמֶךָ רָצוּיִים לְפָנֶיךָ, וְלִתְפִלָּתָם, שֶׁלֹא יִפְאֲסוּ מִחֲמַת מַעֲשִׂיֶיךָ

שְׁעָה, וּפְנֵה לְקַבֵּל תְּפִלָּתָם בְּרָצוֹן, וְהַשֵּׁב הָעֲבוּדָה לְדַבִּיר בֵּיתְךָ, אֲפִלּוּ שְׂאִינָה בְשִׁלְמוֹת הַנֶּחֱמָה

הֵשֵׁב עֲבוֹדַת בֵּיתֶיךָ, וְאַשִּׁי יִשְׂרָאֵל, וְאֵת הַקִּרְבָּנוֹת, וְתִפְלָתָם «» מְהֵרָה בְּאַהֲבָה, שִׁקְרִיבֵנוּ לְפָנֶיךָ

תִּקְבַּל בְּרָצוֹן, יְהוֹי לִנְחַת רוּחַ לְפָנֶיךָ, וְתַהֲי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת, בּוֹכּוֹת אַהֲבָתְךָ לְעַמְּךָ

יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ:

בראש־החודש ובחול־המועד ואומרים: יעלה ויבוא, ואם שכח ונזכר אחר שאמר "ברוך אתה ה'" של החזיון שכינתו לציין, יאמר "למדני חקך", ויחזור לרצה ויאמר יעלה ויבא. ואם נזכר קודם שאמר תיבת מודים, יאמר יעלה ויבוא שם. ואם התחיל מודים, ועוד לא הגיע לפסוק יהיו לרצון האחרון, חזור לרצה. ואם סיים פסוק יהיו לרצון האחרון, חזור לראש.

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, יַעֲלֶה וַיָּבֹא וַיִּגְיַע וַיִּרְאֶה לְפָנֶיךָ וַיִּרְצֶה יִירָצָה, זְכוּנוֹ וְהַשְׁמִימָה

וַיִּשְׁמַע וַיִּפְקֹד וַיִּזְכֹּר וַיַּחֲנֹךְ וַיִּזְכֹּרנוּ וַיִּזְכֹּרנוּ מַעֲשֵׂי אֲבוֹתֵינוּ, וְזָכוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ, וְזָכוֹן מְשִׁיחַ בֶּן־דָּוִד עֲבָדְךָ, וְזָכוֹן כָּל־עַמְּךָ בֵּית־יִשְׂרָאֵל, וְהַמְנוּחָה

לְפָנֶיךָ, לְפִלִּיטָה לְהַצִּילָה, לְטוֹבָה, לְחֵן, לְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים, לְחַיִּים טוֹבִים, יַעֲלֵי וְזָכוּנוֹת אֵלַי

וּלְשָׁלוֹם, בְּיוֹם

בְּרֹאש־הַחֹדֶשׁ: רֹאשׁ הַחֹדֶשׁ הַזֶּה,

בְּחֹלֵי־הַמוֹעֵד פֶּסַח: חַג הַמַּצּוֹת הַזֶּה, בְּיוֹם «» מִקְרָא קֹדֶשׁ הַזֶּה,

בְּחֹלֵי־הַמוֹעֵד סוֹכּוֹת: חַג הַסֻּכּוֹת הַזֶּה, בְּיוֹם «» מִקְרָא קֹדֶשׁ הַזֶּה,

לְרַחֵם בּוֹ עֲלֵינוּ וּלְהוֹשִׁיעֵנוּ. וְזָכְרָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בּוֹ בְּיוֹם הַזֶּה לְטוֹבָה, וּפְקָדְנוּ בּוֹ

לְבִרְכָּה, וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים טוֹבִים, בְּדַבֵּר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים. חֲסוּ וְחַנְּנוּ וְחַמְלוּ

וְרַחֵם עֲלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ, כִּי אֵלֶיךָ עֲיִנֵּינוּ, כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אַתָּה:

וְאַתָּה – בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, תַּחֲפֹץ בָּנוּ וְתִרְצָנוּ, וְתַחֲיֶנָּה
 עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן ^{תזכנו לראות בעינינו חזרת שכנתך לירושלים} בְּרַחֲמִים. בְּרוּךְ אַתָּה
 יְהוָה, הַמַּחְזִיר שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׂאתָה הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי
 אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד, צוּרנו צוּר חַיֵּינוּ וּמִגֵּן
 יִשְׁעֵנו אַתָּה הוּא, לְדֹר וָדֹר נֹדֶה לָךְ ^{על הטובות} וְנִסְפָּר תְּהִלָּתְךָ,
 עַל-חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדְךָ ^{על קיומנו הנתון בידך בכל רגע}, וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ ^{שאתה מחזיר לנו}
 הַפְּקוּדוֹת לָךְ, וְעַל-נִסִּיךָ שֶׁבְּכָל-יוֹם עִמָּנוּ, וְעַל
 נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל-עֵת, ^{ועודה לך} עָרַב וּבָקֵר וְצַהֲרִים.
 הַטּוֹב ^{אתה הוא הטוב האמיתי והמושלם} כִּי-לֹא-כָּלּוּ רַחֲמֶיךָ ^{לא פסקו מעולם רחמך גם אם קלתה זכות אבות}, הַמֵּרַחֵם
 כִּי-לֹא תָמוּ חֲסִדֶיךָ ^{אתה הוא הרהמן האמתי} מֵעוֹלָם קוִינּוּ ^{לא פסקו מעולם טובותיך}, כִּי מֵעוֹלָם קוִינּוּ
 לָךְ ^{שהרי תמיד קוינו לעזרתך ותמיד הושיעתנו} ♦

בחזרה, כשהחזן אומר "מודים", יאמרו הקהל בלחש "מודים דרבנן" ויכריעו ראשם לכד (וי"א שיכריע גם גופו).
 וצריך להיזהר לענות "אמן" על ברכת "המתוויר שכיתנו" ואח"כ יאמרו "מודים":

❖ מוֹדִים דְּרַבָּנָן ❖

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׂאתָה הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי
 אֲלֹהֵי כָּל-בָּשָׂר, יוֹצְרֵנוּ יוֹצֵר כָּל מַעֲשֵׂי בְּרָאשִׁית. ^{ונאמר} בְּרַכּוֹת
 וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ, עַל שֶׁתַּחֲיִיתָנוּ וְקִימָתָנוּ ^{נתת כל צרכנו}. כֵּן
 גַּם בְּעֵתְךָ ^{במנוחת חיים} וְתַחֲנֻנָּנוּ ^{במנוחת חיים}, וְתַאֲסֶפֶה גְּלִיּוֹתֵינוּ לְחֻצְרוֹת קִדְשֶׁךָ לִירֻשָׁלַיִם,
 לְשִׁמּוֹר חֻקֶּיךָ וּלְעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ, וּלְעִבְדֶּךָ ^{שם} בְּלִבֵּב שָׁלֵם. עַל שֶׁאֲנַחְנוּ
 מוֹדִים לָךְ ^{התנו לפי שאנו מודים לך ונשמעים לעבודתך} בָּרוּךְ אַל הַהוֹדָאוֹת:

בחנוכה ובפורים המושלש אומרים כאן: "על הנסים".

על הנסים, ועל הפרקו, ועל הגבורות, ועל התשועות, ועל הנפלאות, ועל הנחמות שעשית לאבותינו בימים ההם בזמן הזה.

לחנוכה:

בימי מתתיה בן יוחנן כהן גדול חשמונאי ובניו, כשעמדה מלכות יון הרשעה על עמך ישראל, לשכחם תורתך ולהעבירם ^{מחקי רצונך}. **ואתה, ברחמיך הרבים, עמדת להם בעת צרתם, רבת את־ריבם, דנת את־דינם, נקמת את־נקמתם, מסרת גבורים ביד חלשים, ורבים ביד מעטים, ורשעים ביד צדיקים, וטמאים ביד טהורים, וזדים ביד עוסקי תורתך. לך עשית שם גדול וקדוש בעולמך, ולעמך ישראל עשית תשועה גדולה ופרקו כהיום הזה. ואחר כך באו בניך לדביר ביתך, ופנו את־היכלך, וטהרו את־מקדשך, והדליקו נרות בחצרות קדשך, וקבעו שמונת ימי חנכה אלו בהלל ובהודאה. ועשית עמם נסים ונפלאות, ונודה לשמך הגדול סלה:**

לפורים:

בימי מרדכי ואסתר בשושן הבירה, כשעמד עליהם המן הרשע, בקש להשמיד להרג ולאבד את־כל־היהודים, מנער ועד זקן, טף ונשים, ביום אחד, בשלשה עשר לחדש ^{שנים עשר הוא חדש אדר, ושללם לבזו}. **ואתה, ברחמיך הרבים, הפרת את־עצתו, וקלקלת את־מחשבתו, והשבות לו גמולו בראשו, ותלו אותו ואת־בניו על העץ, ועשית עמם נסים ונפלאות, ונודה לשמך הגדול סלה.**

ועל כלם יתברך ויתרומם ויתנשא ^{כפי כל הבריות} **תמיד, שמך מלפנו לעולם ועד, וכל־החיים יודוך סלה** ^{כל בני א יודוך לנצח}.

בעשיית: וכתוב לחיים טובים כל־בני בריתך.

ואם לא אמר וזכור לפני שאמר: "ברוך אתה ה'" של ברכת "הטוב שמך" - חזור. ואם לא זכור עד לאחר שאמר שם ה' אינו חזור.

ויהללו ויברכו את־שמך הגדול באמת ^{בכל לבבם ובכל נפשם}, **לעולם, כי טוב** ^{הוא שמך [הנהגה ומדתך]}, **האל ישועתנו ועזרתנו סלה** ^{תמיד}.

אתה המקור לכל
הטוב האמתי בבריאה

הָאֵל הַטּוֹב. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, הַטּוֹב שֶׁמָּךְ

וְלֹךְ נָאָה לְהוֹדוֹת <sup>ולכן רק לך
ראוי ונכון להודות</sup>

❖ סֹדֵר נְשִׂיאת כַּפִּים ❖

כשעומדים הכהנים על הדוכן יהיו פניהם כלפי הויכל ואחוריהם כלפי העם ויאמרו "יהי רצון",
זה, ומאריכין עד עו שיסיים הש"צ "ולך נאה להודות" כדי שתהיה עניית אמן של הקהל גם על
זה.

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹּהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתְּהִיָּה בְּרָכָה זוֹ שֶׁצִּוִּיתָנוּ לְבָרֵךְ
אֶת-עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרָכָה שְׁלֵמָה וְלֹא יִהְיֶה בָּהּ מִכְשׁוֹל וְעוֹן מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם:

אם יש יותר מכהן אחד, שליח הציבור קורא: כְּהֻנִּים.

הכהנים מברכים: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מִלֶּךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּקִדְּשָׁתוֹ שֶׁל
אַהֲרֹן וְצִוָּנוּ לְבָרֵךְ אֶת-עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה.

ובקריא הש"ץ: בְּבִרְכֶּךָ יְהוָה ^{בחיים ועושר} וּיְשַׁמְרֶךָ ^{מגזלעים}: יָאֵר יְהוָה פָּנָיו אֵלֶיךָ

וַיַּחַנֶּךָ ^{יתן לך} יֵשׂא ^{יפנה} יְהוָה פָּנָיו ^{נחיתה} אֵלֶיךָ, וַיִּשֶׂם לְךָ שָׁלוֹם:

(וְשִׁמּוּ אֶת-שְׁמִי עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וְאֲנִי אֲבָרְכֶם) ^{לישראל ולבנים}

ואם אין כהנים יאמר הש"ץ "או"א" וכו', ואחר כל פסוק יענו הקהל: "כן יהי רצון".

אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹּהֵי אֲבוֹתֵינוּ, בְּרָכְנוּ בְּבִרְכָּה מְשֻׁלֶּשֶׁת בַּתּוֹרָה הַכְּתוּבָה עַל-יְדֵי
מֹשֶׁה עַבְדְּךָ, הָאֲמוּרָה מִפִּי אַהֲרֹן וּבְנָיו הַכֹּהֲנִים עִם קְדוּשָׁיִךְ, כְּאֲמֹר:

ואחריכך יאמר: "יברכך" וכו' עד "ואני אברכם", ואחר כל פסוק עונים הקהל: "כן יהי רצון".

שִׁים <sup>השפע לנו
משמים</sup> שְׁלוֹם, טוֹבָה וּבְרָכָה, חַיִּים, ^{נשיאת} חֵן וְחֶסֶד,

[צְדָקָה] וְרַחֲמִים, עָלֵינוּ <sup>על הקהל
שכאן</sup> וְעַל-כָּל-יִשְׂרָאֵל

עַמְּךָ <sup>בכל מקום
שחם</sup>, וּבְרָכְנוּ אֲבִינוּ כָּל-אֶחָד ^{בשווה} בְּאוֹר פָּנֶיךָ,

כִּי בְּאוֹר פָּנֶיךָ <sup>שהיה במעמד
מתן תורה</sup> נִתַּת לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, תּוֹרָה

וְחַיִּים, אֶהְבָּה וְחֶסֶד, צְדָקָה וְרַחֲמִים, בְּרָכָה וְשָׁלוֹם,

וְטוֹב <sup>וגם תמיד
תתנוצח לברכנו</sup> « בְּעֵינֶיךָ לְבָרְכְנוּ אֶת-כָּל-עַמְּךָ

יִשְׂרָאֵל בְּרַב עֹז <sup>בתוך
רב</sup> וְשָׁלוֹם.

בשבת־תשובה מוסיפים: וּבְסֵפֶר חַיִּים בְּרָכָה וּשְׁלוֹם וּפְרָנְסָה טוֹבָה וַיְשׁוּעָה וְנַחֲמָה וּגְדוּלוֹת טוֹבוֹת, נִזְכָּר וְנִכְתָּב לְפָנֶיךָ אֱלֹהֵינוּ וְכָל־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים וּשְׁלוֹם:

וואס לא אמר, וניזכר לאחר שהזכיר שם ה' בחתימת הברכה אינו חוזר.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָהוָה, הַמְּבַרֵּךְ אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשִׁלּוֹם

[בְּכָלִי הַמְּחֻזָּק, אֱמֵן,
כָּל הַבְּרָכוֹת] אֱמֵן, אֱמֵן, אֱמֵן,
אֱמֵת הַדִּבָּר, וַיִּתְקַּים

יִהְיֶה לְרִצּוֹן אֱמֹרֵי פִי וְהִגִּינוּ מִסִּבּוֹת לִבִּי לְפָנֶיךָ, יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי מִן הַצָּרָה:

אֱלֹהֵי, נִצַּר^{שׁמור} לְשׁוֹנֵי מִרְעַ, וְשִׁפְתוֹתַי מִדִּבֵּר מִרְמָה, וְלִמְקַלְלִי

נִפְשֵׁי תְּדֹם תַּחֲרִישׁ בְּקִרְבִּי, וְנִפְשֵׁי כַּעֲפָר בְּשִׁפְלוֹת לְכֹל תִּהְיֶה, וְאַתָּה פֶּתַח

לְבִי בְּתוֹרָתְךָ, וְאַחֲרֵי מִצְוֹתֶיךָ תִּרְדֹּף נַפְשִׁי לַעֲשׂוֹתָם, וְכָל-הַקָּמִים

עלי לרעה, מהרה הפר עצתם וקלקל מהשבותם. הרגיל לומר "עשה למען וכו'" בפננה זוהר ומקבל פני שכינה

עֲשֵׂה לְמַעַן שְׂמֹךְ, ^{הַמְחַלל בָּעוֹלָם} עֲשֵׂה לְמַעַן יִמְיֶיךָ, ^{מִדַּת הַחַיִּים} עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרַתְךָ,

עֲשֵׂה לְמַעַן קְדֹשְׁתֶּךָ. לְמַעַן יַחֲלֹצוּן יִדֵּי־ךָ. יִבְצֹלוּ יִשְׂרָאֵל, לְכֵן הוֹשִׁיעָה מִצִּירֹתָם

יְמֵינֶךָ במדת
חסדך **וְעַנֵּנִי:**

סגולה שלא ישכח שמו ליום הדין: יאמר קודם "יהיו לרצון" פסוק מתנ"ך המתחיל באות הראשונה של שמו, ומסתיים באות האחרונה של שמו, או פסוק ששמו מופיע בו.

יִהְיוּ לְרִצּוֹן אֱמֶרֶי-פִי, וְהִגִּיוֹן מַחֲשׁוֹבוֹת לִפְנֵי לִפְנֵיךָ, יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי מִן הַצָּרָה:

אם יש אחריו מי שלא גמר תפילתו ימתין עד שיסיים ואז יוכל לפסוע.

עֲשֵׂה שְׁלוֹם (בשבת־תשובה אומר: הַשְׁלוֹם) **בְּמִרוֹמָיו** בעליונים, **הוּא**

בִּרְחֻמֵּי יַעֲשֶׂה יִשְׁכֹּן שְׁלוֹם גַּם עֲלֵינוּ, וְעַל כָּל-עַמּוֹ

יִשְׂרָאֵל, וְאָמְרוּ אֲמֵן:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתְּבַנֶּה בֵּית-

הַמִּקְדָּשׁ בַּמֶּהָרָה בִּימֵינוּ, וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ, לַעֲשׂוֹת חֻקֵּי

רְצוֹנָךְ וּלְעֵבְדְךָ בְּלִבְבִּי שָׁלֵם:

בשבת־תשובה אומרים אבינו מלכנו.

אָבִינוּ מַלְכֵנוּ, אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֶלָּא אַתָּה.
אָבִינוּ מַלְכֵנוּ, עֲשֵׂה עִמָּנוּ לְמַעַן שְׁמֹךְ.
אָבִינוּ מַלְכֵנוּ, חֲדַשׁ עֲלֵינוּ שָׁנָה טוֹבָה.
אָבִינוּ מַלְכֵנוּ, בְּטֹל מַעְלֵינוּ כָּל־גְּזֵרוֹת קָשׁוֹת וְרָעוֹת.
אָבִינוּ מַלְכֵנוּ, בְּטֹל מַחֲשָׁבוֹת שׁוֹנְאֵינוּ.
אָבִינוּ מַלְכֵנוּ, הִפֵּר עֲצַת אוֹיְבֵינוּ.
אָבִינוּ מַלְכֵנוּ, כֵּלָה כָּל־צָר וּמַשְׁטֵין מַעְלֵינוּ.
אָבִינוּ מַלְכֵנוּ, כִּלָּה דָּבָר וַחֲרַב וְרָעָה וְרָעַב וּשְׂבִי וּבִזָּה וּמַשְׁחִית וּמַגְפָּה וַיִּצָּר
הָרַע וַחֲלָאִים רָעִים» מִבְּנֵי בְרִיתְךָ.
אָבִינוּ מַלְכֵנוּ, שְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְכָל־חוּלֵי עַמֶּךָ.
אָבִינוּ מַלְכֵנוּ, מְנַע מַגְפָּה מִנַּחֲלָתְךָ.
אָבִינוּ מַלְכֵנוּ, זְכוּר כִּי עַפָּר אֲנַחְנוּ.
אָבִינוּ מַלְכֵנוּ, קָרַע רוּעַ גִּזֹּר דִּינָנוּ.
אָבִינוּ מַלְכֵנוּ, כָּתַבְנוּ בְּסֶפֶר חַיִּים טוֹבִים.
אָבִינוּ מַלְכֵנוּ, כָּתַבְנוּ בְּסֶפֶר צְדִיקִים וְחַסִּידִים.
אָבִינוּ מַלְכֵנוּ, כָּתַבְנוּ בְּסֶפֶר יִשְׂרָאֵל וּתְמִימִים.
אָבִינוּ מַלְכֵנוּ, כָּתַבְנוּ בְּסֶפֶר פְּרִנָּסָה וְכִלְכָּלָה טוֹבָה.
אָבִינוּ מַלְכֵנוּ, כָּתַבְנוּ בְּסֶפֶר גְּאֻלָּה וִישׁוּעָה.
אָבִינוּ מַלְכֵנוּ, זָכְרָנוּ בְּזִכְרוֹן טוֹב מִלְּפָנֶיךָ.
אָבִינוּ מַלְכֵנוּ, הִצַּמַּח לָנוּ יְשׁוּעָה בְּקִרְוֹב.
אָבִינוּ מַלְכֵנוּ, הָרַם קֶרֶן יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ.
אָבִינוּ מַלְכֵנוּ, וְהָרַם קֶרֶן מְשִׁיחֶךָ.
אָבִינוּ מַלְכֵנוּ, חֲנֻנוּ וְעֲנֻנוּ.
אָבִינוּ מַלְכֵנוּ, הִחְזִירָנוּ בְּתִשְׁבָּה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ.
אָבִינוּ מַלְכֵנוּ, שְׁמַע קוֹלָנוּ, חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ.
אָבִינוּ מַלְכֵנוּ, עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ אִם־לֹא לְמַעַנָּנוּ.
אָבִינוּ מַלְכֵנוּ, קַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתָנוּ.
אָבִינוּ מַלְכֵנוּ, אֵל־תְּשִׁיבָנוּ רִיקִם מִלְּפָנֶיךָ.

אחר החזרה אומרים:

**יְהִי שֵׁם יְהוָה מְבֹרָךְ, מַעֲתָה וְעַד-עוֹלָם: מִמְּזֶרֶחַ שֶׁשֶׁשׁ עַד-מְבֹאוֹ,
מִהָלָל שֵׁם יְהוָה: רָם עַל כָּל-גּוֹיִם יְהוָה, עַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ:
יְהוָה אֲדֹנֵינוּ, מִה-אֲדִיר שִׁמְךָ בְּכָל-הָאָרֶץ:**

ואומר החזן קדיש תתקבל.

**יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא, (אמן) בְּעֵלְמָא דִּי בְּרָא כְרַעוּתָהּ, וְיִמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ,
וְיַצְמַח פְּרָקְנָהּ, וְיִקְרַב מְשִׁיחָהּ. (אמן) בְּחַיֵּינוּ וּבְיוֹמֵינוּ וּבְחַיֵּי
דְּכָל-בֵּית-יִשְׂרָאֵל, בְּעֵגְלָא וּבְזֶמֶן קָרִיב, וְאִמְרוּ אָמֵן. (אמן) בְּאוֹמְרוֹ 'יְהָא שְׂמֵהּ רַבָּא' יִכּוּן:
יְהִי שִׁימוּחָא זְכוֹר עֲמֹלֵךְ וְזֵא יְהִיָּה הַשֵּׁם שְׁלָם וְהַכְסָא שְׁלָם יְהָא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבֹרָךְ לְעָלְמָא וְלְעָלְמֵי עָלְמֵיָא
יִתְבָּרַךְ, וְיִשְׁתַּבַּח, וְיִתְפָּאֵר, וְיִתְרֻמֵּם, וְיִתְנַשֵּׂא, וְיִתְהַדָּר, וְיִתְעַלֶּה, וְיִתְהַלָּל,
שְׁמֵהּ דְּקֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. (אמן) לְעֵלָּא מִן-כָּל-בְּרִכָּתָא, שִׁירְתָּא, תְּשַׁבַּחְתָּא
וְנִחַמְתָּא, דְּאִמְרִין בְּעֵלְמָא, וְאִמְרוּ אָמֵן. (אמן)**

**תִּתְקַבַּל צְלוֹתָא וּבְעוּתָא עִם צְלוֹתָהוֹן וּבְעוּתָהוֹן דְּכָל-בֵּית יִשְׂרָאֵל, קֳדָם
אַבּוּנָא דְּבִשְׁמֵיָא (וְאַרְעָא), וְאִמְרוּ אָמֵן. (אמן)**

**יְהָא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמֵיָא, חַיִּים וְשָׁבַע וְיִשׁוּעָה וְנַחֲמָה וְשִׁיבָא וּרְפוּאָה וּגְאֻלָּה
וְסְלִיחָה וּכְפָרָה וְרוּחַ וְהַצְלָה. לָנוּ וּלְכָל-עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, וְאִמְרוּ אָמֵן. (אמן).**

יפסע שלוש פסיעות ויאמר:

**עֲשֵׂה שְׁלוֹם (בשבת תשובה אומרים: הַשְׁלוֹם) בְּמִרוּמֵי, הוּא בְּרַחֲמֵי עֲשֵׂה שְׁלוֹם
עָלֵינוּ, וְעַל כָּל-עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, וְאִמְרוּ אָמֵן. (אמן)**

סִדְרֵי קְרִיאַת הַתּוֹרָה בַּשַּׁבָּת

קודם הוצאת ספר תורה אומרים "אתה הראת", וביו"ט שאינו בשבת מדלגים על שני הפסוקים הראשונים ומתחילים "יהי ד' וגו'".

**אַתָּה הָרָאָת לְדַעַת כִּי יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים, אֵין עוֹד מְלַבְּדוֹ:
אֵין-כְּמוֹד בָּאֱלֹהִים אֲדָנִי וְאֵין כְּמַעֲשֵׂיךָ: יְהִי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
עֲמָנוּ כַּאֲשֶׁר הָיָה עִם-אַבְתֵּינוּ, אֶל-יַעֲזֹבֵנוּ וְאֶל-יִשְׁשָׁנוּ: הוֹשִׁיעָה
אֶת-עַמֶּךָ וּבִרְךָ אֶת-נַחֲלָתְךָ, וְרַעַם וּנְשָׂאֵם עַד-הָעוֹלָם: וְיְהִי בְּנִסְעֵ
הָאָרֶץ וַיֹּאמֶר מִשָּׁה, קוֹמָה יְהוָה וַיַּפְצוּ אֵיבֶיךָ וַיִּנָּסוּ מִשְׁנֵאֶיךָ מִפְּנֵיךָ:**

קומה יהוה למנוחתך, אתה וארון ענך: כהניך ילבשו צדק,
וחסידיך ירגנו: בעבור דוד עבדך, אל-תשב פני משיחך:

פותחים ההיכל ואומרים:

ברוך שמה דמארי עלמא של אדון, בריך בתריך כתר מלכותך ואתריך מקום שכנת.
יהא רעותך רצון, עם עמך ישראל ללעלם, ופורקן ופדות ימינך כבודך.
אחיזי לעמך בבית מקדשך, ולאמטויי לנא משוב נהורך להוציא לנו מנוחור, ולקבלא צלותנא תפלתו ברחמי. יהא רעוא קדמך דתוריד
לן יחיד מלפניך חיון בטיבו בסובה, ולהוי ושאיה אנא עבדך פקידא בגו נקנה קרבן
צדיקנא, למרחם עלי ולמנטר ולשמוד יתי, וית כל-די אשי לי, ודי לעמך
ישראל. אנת הוא זן לכלא ומפרנס לכלא. אנת הוא שליט מושל על
כלא, אנת הוא דשליט על מלכיא, ומלכותא דילך שלח היא. אנא
עבדא דקדשא בריך הוא, דסגידנא קמה שאני משהוה ומן קמי דיקר
אורייתא, בכל-עידן ועידן עת ועת. לא על אנש רחיצנא לא אבטח,
ולא על בר אלהין מלאך סמיכנא, אלא באלהא דשמיא, דהוא אלהא
קשוט אמת, ואורייתא תורת קשוט, ונביאוהי נביאיו קשוט, ומסגי למעבד
טבון מורה לעשות טובות וקשוט, בה אנא רחיין בוטה ולשמה יקירא קדישא אנא
אמר תשבחו. יהא רעוא קדמך יחיד מלפניך דתפתח לפי באורייתך, (ותיהב
לי בגין דכרין וסרים דעבדין רעותך רצון), ותשלים ותמלא משאלין דלבאי
ולבא דכל-עמך ישראל לטב לטובה ולחיון ולשלם אמן:

תפילה לשלום המדינה

אבינו שבשמים, צור ישראל וגואלו, בריך את מדינת ישראל,
ראשית צמיחת גאלתנו. הגן עליה באברת חסדך ופרש
עליה סכת שלומך, העמד בראשה אנשי חיל, יראי אלקים, אנשי

אֶמֶת שׁוֹנְאֵי בָּצַע וּשְׁלַח אוֹרֶךְ וְאֶמֶת אֲלֵיהֶם וְתִקְנֶם בְּעֵצָה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ.

חֲזַק אֶת יְדֵי מַגְנֵי אֶרֶץ קֹדְשֵׁנוּ, וְהִנְחִילֵם אֲלֵינוּ יְשׁוּעָה וְעֲטָרַת נִיצָחוֹן תְּעַטְרֵם, וְנָתַתְּ שְׁלוֹם בְּאֶרֶץ וּשְׁמֹחַת עוֹלָם לְיוֹשְׁבֶיהָ. וְאֵת אֲחֵינוּ כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל, פֶּקֶד נָא בְּכָל אֲרָצוֹת פְּזוּרֵיהֶם, וְתוֹלִיכֶם מִהֲרָה קוֹמָמִיּוֹת לְצִיּוֹן עִירָךְ וְלִירוּשָׁלַיִם מִשְׁכַּן שְׁמֶךָ, כְּפִתּוּב בְּתוֹרַת מֹשֶׁה עֲבֹדְךָ: אִם יִהְיֶה נִדְחָךְ בְּקִצָּה הַשָּׁמַיִם מִשֵּׁם יִקְבָּצֶךָ ד' אֲלֵקֶיךָ וּמִשֵּׁם יִקְחֶךָ: וְהִבִּיאֶךָ ד' אֲלֵקֶיךָ אֶל הָאֶרֶץ אֲשֶׁר יִרְשׁוּ אֲבֹתֶיךָ וִירְשָׁתָהּ וְהִיטִבְךָ וְהִרְבֶּךָ מֵאֲבֹתֶיךָ:

וַיַּחַד לְבַבְנוּ לְאַהֲבָה וּלְיִרְאָה אֶת שְׁמֶךָ, וּלְשֹׁמֵר אֶת כָּל דְּבָרֵי תוֹרָתְךָ, וּשְׁלַח לָנוּ מִהֲרָה בֶּן דָּוִד מְשִׁיחַ צִדְקָךְ, לַפְּדוּת מַחְכֵּי קֶץ יְשׁוּעָתְךָ. הוֹפֵעַ בַּהֲדָר גָּאוֹן עֲזָךְ עַל כָּל יוֹשְׁבֵי תֵּבֵל אֲרָצְךָ, וַיֹּאמֶר כָּל אֲשֶׁר נִשְׁמָה בְּאִפּוֹ: ד' אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מֶלֶךְ וּמְלֻכוֹתָיִם בְּכָל מְשָׁלָה, אָמֵן סֵלָה.

תפילה לשלום חיילי צה"ל:

מִי שֶׁיִּבְרַךְ אֲבוֹתֵינוּ אֲבֹרָהִם יִצְחָק וַיַּעֲקֹב הוּא יִבְרַךְ אֶת חֵילֵי צָבָא הַגָּנָה לְיִשְׂרָאֵל הָעוֹמְדִים עַל מִשְׁמֵר אֲרָצֵנוּ וְעָרֵי אֱלֹהֵינוּ מִגְּבוּל הַלְּבָנוֹן וְעַד מִדְּבַר מִצְרַיִם וּמִן הַיָּם הַגָּדוֹל עַד לְבֹא הָעֶרְבָה בִּיְפִשָּׁה בְּאוֹרֵי וּבַיֵּם, יִתֵּן ה' אֶת אוֹיְבֵינוּ הַקָּמִים עָלֵינוּ נִגְפִים לְפָנֵיהֶם, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁמֹר וַיַּצִּיל אֶת חֵילֵינוּ מִכָּל צָרָה וְצוּקָה וּמִכָּל נֶגַע וּמַחֲלָה וּשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם, יְדִבֵּר שׁוֹנְאֵינוּ תַּחֲתֵיהֶם וַיַּעֲטֵרֵם בְּכֹתֵר יְשׁוּעָה וּבְעֲטָרַת נִצָּחוֹן, וַיִּקְּם בָּהֶם הַכְּתוּב: כִּי ה' אֱלֹהֵיכֶם הֵהֱלִיךְ עִמָּכֶם לְהִלָּחֵם לָכֶם עִם אֹיְבֵיכֶם לְהוֹשִׁיעַ אֶתְכֶם וְנֹאמַר אָמֵן.

צִיּוֹנָה וּרְאִינָה בְּנוֹת צִיּוֹן בְּמִלֵּךְ שְׁלֹמֹה בְּעֶטְרָה שְׁעֶטְרָה־לוֹ אִמּוֹ בְּיוֹם חֲתָנָתוֹ
וּבְיוֹם שְׂמֻחַת לְבוֹ:

בְּרוּךְ הַמָּקוֹם שֶׁנָּתַן תּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, בְּרוּךְ הוּא: אֲשֶׁר־יְהִי הָעַם
שְׂכָכָה לוֹ, אֲשֶׁר־יְהִי הָעַם שִׂיחָהּ אֱלֹהֵיוֹ:

וכשמוציאים ספר תורה אומר החזן עם הקהל:

גִּדְלוּ לַיהוָה אֹתִי, וּנְרוֹמְמָה אֶת־שְׁמוֹ כְּלוֹ יִתְדוֹ:

רֹמְמוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לַהֵדֶם רַגְלֵי, קְדוֹשׁ הוּא
״: רֹמְמוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לָהֶר קְדָשׁוֹ,
כִּי־קְדוֹשׁ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ: אֵין־קְדוֹשׁ כִּי־אֵין בְּלִתָּהּ,
וְאֵין צוּר כְּאֱלֹהֵינוּ: כִּי מִי אֱלֹהִים מִבְּלַעֲדֵי יְהוָה, וּמִי צוּר
זוֹלָתִי אֱלֹהֵינוּ: תּוֹרָה צִוָּה־לָּנוּ מֹשֶׁה, מוֹרֶשֶׁה קְהִלַּת יִעֲקֹב
עֶץ־חַיִּים הִיא לַמַּחְזִיקִים בָּהּ, וְתִמְכִּיָּהּ מֵאֲשֶׁר:
דְּרָכֶיהָ דְּרָכֵי־נֶעֱם, וְכָל־נְתִיבֹתֶיהָ שְׁלוֹם: שְׁלוֹם רַב
לְאַהֲבֵי תוֹרָתָהּ, וְאֵין־לָמוּ מְכֻשׁוֹל: יְהוָה עֵז לְעַמּוֹ יִתָּן,
יְהוָה יְבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ בְּשְׁלוֹם: כִּי שֵׁם יְהוָה אֶקְרָא, הָבוּ
גִּדְל לַאֱלֹהֵינוּ: הַכֹּל תָּנוּ עֵז לַאֱלֹהִים, וְתָנוּ כְּבוֹד לַתּוֹרָה:
יִשְׁמַחוּ הַשָּׁמַיִם וְתִגַּל הָאָרֶץ, וַיֹּאמְרוּ בְּגוֹיִם יְהוָה מֶלֶךְ:
יִשְׂמַח הָר־צִיּוֹן תִּגְלָנָה בְּנוֹת יְהוּדָה, לְמַעַן מִשְׁפָּטֶיהָ:

ומגביה ספר תורה ומראה הכתב לקהל ומשתחוים ואומרים:

וְזֹאת הַתּוֹרָה, אֲשֶׁר־שָׁם ״ מֹשֶׁה לְפָנַי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:

תּוֹרָה צִוָּה־לָּנוּ מֹשֶׁה, מוֹרֶשֶׁה קְהִלַּת יִעֲקֹב ״הָאֵל תָּמִיד דְּרָכּוֹ,
אִמְרַת־יְהוָה צְרוּפָה, מִגֵּן הוּא לְכָל הַחוֹסִים בּוֹ:

קריאת התורה

בשבת קוראים לפחות שבעה עולים בפרשת השבוע, והשמיני מפטיר. והמדקדים לא מוסיפים עליהם. איסור חמור לדבר בשעת הקריאה בספר התורה.

אומר העולה: **ברכו את־יהוה המברך:**

ועונים הקהל: **ברוך יהוה המברך לעולם ועד:**

וחזר העולה: **ברוך יהוה המברך לעולם ועד:**

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם, אשר בחר בנו מכל־העמים ונתן לנו את־"תורתו". ברוך אתה יהוה, נותן התורה:

ואחר קריאת התורה מברך העולה:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם, אשר נתן לנו את־"תורתו" תורת אמת, וחי עולם נטע בתוכנו. ברוך אתה יהוה, נותן התורה:

סדר זבד הבת

יונתי בחגי הסלע בסתר המדרגה, הראני את־מראיך השמיעני את־קולך, כי־קולך ערב ומראיך נאווה. מי שברך אמותינו, שרה, רבקה, רחל ולאה ומרים הנביאה ואביגיל, ואסתר בת אביחיל, הוא יברך את־הילדה הנעימה הזאת, ויקרא שמה (פלנית) במזל טוב ובשעת ברכה, ויגדלה בבריאות שלום ומנוחה, ויזכה לאביה ולאמה לראות בשמחתה ובחפתה, בבנים זכרים, עשיר וכבוד, דשנים ורעננים יגובון בשיבה, וכן יהי רצון וגאמר אמן:

ברכת הגומל

הלוייה, אודה יהוה בכל־לבב, בסוד ישרים ועדה:

ברוך אתה יהוה, אלהינו מלך העולם, הגומל "לחיבים טובות. **שגמלני כל־טוב.**

למרות שאין להם זכויות

והקהל עונים: **אמן. האל שגמלך כל־טוב, הוא יגמלך כל־טוב סלה.**

והוא עונה אחריהם: **אמן פן יהי רצון**

בְּרָפוֹת הַהֶפְטָרָה

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר בָּחַר בְּנַבְיָאִים

טוֹבִים, וְרָצָה בְּדִבְרֵיהֶם ^{בנבואותיהם (כיון שלא ידעו או הוסיפו)} הַנֶּאֱמָרִים בָּאֵמֶת ^{ברוח הקודש:}

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָהוָה הַבּוֹחֵר בַּתּוֹרָה וּבַמִּשָּׁה עֲבָדוֹ, וּבִישְׂרָאֵל עַמּוֹ,

וּבְנַבְיָאֵי הָאֵמֶת וְהַצֶּדֶק:

וקורא ההפטרה, והקהל קוראים אותה בלחש:

לאחר קריאת ההפטרה יאמר:

גּוֹאֲלֵינוּ יְיָהוָה צָבָאוֹת שְׁמוֹ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל:

ואחר כך יבדק:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם צוּר כָּל־הָעוֹלָמִים, צַדִּיק

בְּכָל־הַדּוֹרוֹת, הָאֵל הַנֶּאֱמָן, הַאֹמֵר וְעָשָׂה, הַמַּדְבֵּר

וּמְקַיֵּם, כִּי כָל־דִּבְרֵיוֹ אֵמֶת וְצֶדֶק. נֶאֱמָן אַתָּה הוּא יְיָהוָה אֱלֹהֵינוּ

וְנֶאֱמָנִים דִּבְרֶיךָ, וְדַבֵּר אֶחָד מִדִּבְרֶיךָ אַחֲרָיִךְ לֹא יֵשׁוּב רִיקָם, כִּי

אֵל מֶלֶךְ נֶאֱמָן וְרַחֲמָן אַתָּה. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָהוָה הָאֵל הַנֶּאֱמָן

בְּכָל־דִּבְרָיו:

רַחֵם עַל צִיּוֹן כִּי הִיא בֵּית חַיֵּינוּ וְלַעֲלוּבַת נַפְשׁ תּוֹשִׁיעַ בְּמַהֲרָה

בְּיַמֵּינוּ. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָהוָה מְשַׁמֵּחַ צִיּוֹן בְּבִנְיָהּ:

שְׂמַחְנוּ יְיָהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּאֵלֵיהֶו הַנִּבְיָא עֲבָדֶיךָ, וּבְמַלְכוּת בֵּית דָּוִד

מְשִׁיחֶךָ, בְּמַהֲרָה יָבֹא וְיַגִּיל ^{לפָּנֵינוּ} «לְפָנֵינוּ» עַל כְּסָאוֹ לֹא יֵשֵׁב

זָר וְלֹא יִנְחַלוּ עוֹד אַחֲרֵים אֶת־כְּבוֹדוֹ, כִּי בְשֵׁם קִדְשְׁךָ נִשְׁבַּעְתָּ לּוֹ

שֶׁלֹּא יִכְפֹּה גֵרוֹ לְעוֹלָם וָעֶד. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָהוָה מֶגֶן דָּוִד:

עַל הַתּוֹרָה, וְעַל הָעֲבוֹדָה, וְעַל הַנִּבְיָאִים, וְעַל יוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה

שְׁנַתָּ לָנוּ יְיָהוָה אֱלֹהֵינוּ לְקִדְשָׁה וּלְמִנוּחָה לְכָבוֹד וּלְתַפָּאֶרֶת.

על הכל יהיה אלהינו אנחנו מודים לך ומברכים אותך. יתברך שמו בפי כל־חי תמיד לעולם ועד. ברוך אתה יהוה מקדש השבת, אמן.

אחרי סיום המפטיר מברך החזן את הקהל:

מי שברך אבותינו אברהם יצחק ויעקב ומשה ואהרן ודוד ושלמה, וכל־הקהלות הקדושות והטהורות, הוא יברך את־כל־הקהל הקדוש הזה, גדולים וקטנים, הם ונשיהם ובניהם ותלמידיהם, וכל־אשר להם. מלכא דעלמא הוא יברך יתכון, ויזכה יתכון, וישמע בקל צלותכון, תתפרקון ותשתזבון מכל־צרה ועקתא, ויהא מימרא דיהוה בסעדכם, ויגן בעדכם, ויפרוש סכת שלומו עליכם, וישע ביניכם אהבה ואחווה, שלום ורעות, ויסלק שנאת חנם "מביניכם, וישבור על הגוים" מעל צואריכם, ויקים בכם "מקרא שפתוב: יהוה אלהי אבותכם יספ עליכם ככם אלה פעמים, ויברך אתכם כאשר דבר לכם, (בשבת־שובה): ויכתבכם האל בספר חיים טובים). וכן יהי רצון ונאמר אמן:

הכרזת תענית

בשבת שלפני הצום של י"ז בתמוז ושל י" בטבת מכריז החזן (חזן מט' באב וכיפור ותענית אסתר שאין מכריזין עליהם, וסימניך "אכ"ף עליו פיהו")

אחינו בית־ישראל שמעו. צום (ל"ז בתמוז הרביעי) (לעשרה בטבת העשירי) יהיה יום (פלוגי). יהפך אותו הקדוש־ברוך־הוא לששון ולשמחה, בדכתיב: כה־אמר יהוה צבאות צום הרביעי (י"ז בתמוז) וצום החמישי (ט' באב) וצום השביעי (צום גדליה) וצום העשירי (עשרה בטבת) יהיה לבית־הבודה לששון ולשמחה ולמעדים טובים, והאמת והשלום אהבו:

הכרזת ראש חדש

בשבת שלפני ראש־חדש, אפילו בראש־חדש אב מכריזין ראש־חדש, ואומר: יהי רצון, חוץ מראש־חדש תשרי, שאין מכריזין, דכתיב (תהלים פא. ד): "בכסה ליום חגנו". ונכון לידע זמן המולד, ולכן יש נוהגים להכריז בשעת קריאת "יהי רצון" על זמן המולד בדיוק.

יהי רצון מלפני אלהי השמים, לכוֹנֵן אֶת־בֵּית חַיֵּינוּ וּלְהַשִּׁיב שְׁכִינָתוֹ לְתוֹכוֹ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, וְאָמְרוּ אָמֵן:

יהי רצון מלפני אלהי השמים, לרחם על פְּלִיטָתֵנוּ, וְלַעֲצֹר הַמִּגָּפָה, וְהַמִּשְׁחִית, וְהַחֲרֵב, וְהָרַעַב, וְהַשָּׁבִי, וְהַבְּזָה, מֵעַלֵּינוּ וּמֵעַל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, וְאָמְרוּ אָמֵן:

יהי רצון מלפני אלהי השמים, לְקַיֵּם לָנוּ אֶת־כָּל־חֻמְיֵי יִשְׂרָאֵל, הֵם וּנְשֵׁיהֶם וּבְנֵיהֶם וְתַלְמִידֵיהֶם, בְּכָל־מְקוֹמוֹת מוֹשְׁבוֹתֵיהֶם, וְאָמְרוּ אָמֵן:

יהי רצון מלפני אלהי השמים, שֶׁנִּשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת טוֹבוֹת בְּשׁוּרוֹת יְשׁוּעוֹת וְנַחֲמוֹת, מֵאֲרִבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ, וְאָמְרוּ אָמֵן:

יש הנוהגים להכריז כאן על זמן המולד.

מִי שֶׁעָשָׂה נִסִּים לְאַבוֹתֵינוּ וּמַמְצְרִים גְּאֻלָּם, הוּא יְגַאֵל אוֹתָנוּ וַיִּשָּׁיב בָּנִים לְגְבוּלָם, בְּסִימָן טוֹב יְהֵא לָנוּ רֹאשׁ־חֹדֶשׁ פְּלוּנִי

בְּיוֹם פְּלוּנִי וּפְלוּנִי (תְּחִלָּתָהּ בְּיוֹם פְּלוּנִי וְקִבּוּצָהּ וּמִנְיָנָהּ בְּיוֹם פְּלוּנִי).

יְחִדְשֵׁהוּ הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עָלֵינוּ וְעַל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־מְקוֹם שֶׁהֵם, לְטוֹבָה וּלְבִרְכָּה, לְשִׁשּׁוֹן וּלְשִׁמְחָה, לְיִשׁוּעָה וּלְנַחֲמָה, לְפִרְנָסָה וּלְכִלְכָּלָה טוֹבָה, לְשִׁמּוּעוֹת טוֹבוֹת, וּלְבִשׁוּרוֹת טוֹבוֹת, (בְּחוּרָה): וּלְגַשְׁמִים בְּעֵתָם, (בְּקִיץ): וּלְטַלְלֵי בְּרָכָה, וּלְרִפּוּאָה שְׁלָמָה, וּלְגֻאֲלָה קְרוֹבָה, וְאָמְרוּ אָמֵן:

יְהִי חֲסִדְךָ יְהוָה עָלֵינוּ, כַּאֲשֶׁר יַחֲלֵנוּ לָךְ שְׂמֵחָה:

אֲשֶׁר יוֹשְׁבֵי בֵיתְךָ, עוֹד לְעוֹלָם יִתְלַלְוּ סִלָּה: אֲשֶׁר הָעַם
שָׁכַח לֹא, אֲשֶׁר הָעַם שִׁיְהוּה אֱלֹהֵינוּ:

תִּתְהַלֵּה לְדֹר וָדֹר, אֲרוֹמָמְךָ אֱלֹהֵי הַמִּלָּה וְאַבְרָכָה שְׁמֶךָ
לְעוֹלָם וָעֶד: ^{אֲגִדֶּלְךָ עַל הַכֹּל} בְּכָל-יוֹם אֲבָרְכָךָ, וְאַהֲלִלָהּ

שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וָעֶד: ^{אֲגִדֶּלְךָ עַל הַכֹּל} גְּדוֹל יְהוָה וּמַהֲלֵל מַאֲד, וְלִגְדִלְתּוֹ אֵין
חֶקֶר ^{אֵין לִשְׁכַּל הָאָדָם} יָדוֹר לְדוֹר יִשְׂבַּח מַעֲשֵׂיךָ, וְגִבּוֹרֹתֶיךָ

יִגִּידוּ ^{וְיִסְפְּרוּ עַל הַנִּסִּים} תִּדְר כְּבוֹד הוֹדְךָ, וְדַבְרִי נִפְלְאוֹתֶיךָ אִשְׁיָחָה
אֲסַפְּרָנָה: ^{אֲסַפְּרוּ גַם הַדְּבָרִים} וְעִזּוֹנוֹ נִזְרָאוֹתֶיךָ יֵאֱמָרוּ ^{הַמִּסְתַּלְּמִים וְהַנִּשְׁתַּלְּמִים מִבְּנֵי אָדָם} וְגִדִּלְתָּךְ

אֲסַפְּרָנָה: זָכַר רַב-טוֹבְךָ יִבְיָעוּ, וְצִדְקָתְךָ יִרְנְנוּ ^{יִשְׂבַּחוּךָ עַל הַצְדָּקוֹת}
תִּנּוֹן וְרַחוּם יְהוָה, אֲרָךְ אֲפִים וְגִדִּל-חֲסִד ^{ה' עוֹשֶׂה אֱתֵנּוּ חֲסִדִּים: מְזִיב}

יְהוָה לְכָל וְרַחֲמָיו עַל-כָּל-מַעֲשָׂיו ^{ה' מְזִיב וּמוֹשִׁיעַ: רַחֲמִים עַל כָּל יִצְרוֹרֵי} יוֹדוּךָ יְהוָה
כָּל-מַעֲשֵׂיךָ, וְחִסְדֶּיךָ יִבְרָכְכָה: כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ יֵאֱמָרוּ,

וְגִבּוֹרֹתֶיךָ יִדְבָּרוּ: לְהוֹדִיעַ לְבַנֵּי הָאָדָם גִּבּוֹרֹתֶיךָ, וְכְבוֹד הַדָּר
מַלְכוּתוֹ ^{לִסְפֹּר לְבָנֵי אָדָם} מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל-עַלְמִים, וּמִמְשַׁלְתְּךָ

בְּכָל-דּוֹר וָדֹר: סוֹמֵךְ יְהוָה לְכָל-הַנִּפְלִים ^{תוֹמֵךְ בְּמִי שֶׁעוֹמֵד לְפָנָיו}, וְזוֹלָךְ
לְכָל-הַכּוֹפִים: עֲלֵי-כָל אֱלֹהֵיךָ יִשְׁפְּרוּ ^{כֹּלֵם יִקְוּ אֵלֶיךָ, וְאַתָּה נֹתֵן}

לָהֶם אֶת-אֲכָלֵם בְּעֵתוֹ ^{מִסְתַּכֵּם כָּל מִיָּן וּמִיָּן} צִדְקָתְךָ לְכָל מִיָּן וּמִיָּן ^{צִדְקָתְךָ לְכָל מִיָּן וּמִיָּן} שְׂמֵחָה עַל הַכְּבוֹד וּמִסְתַּכֵּם
לְכָל-הַכּוֹפִים: עֲלֵי-כָל אֱלֹהֵיךָ יִשְׁפְּרוּ ^{כֹּלֵם יִקְוּ אֵלֶיךָ, וְאַתָּה נֹתֵן}

לָהֶם אֶת-אֲכָלֵם בְּעֵתוֹ ^{אֵת ה' פּוֹתֵחַ אֶת יָדוֹ, וְהַרְחִיק לְזֵנוּ וּלְפָרֹס הַכֹּל} צִדְקָתְךָ לְכָל מִיָּן וּמִיָּן ^{אֵת ה' פּוֹתֵחַ אֶת יָדוֹ, וְהַרְחִיק לְזֵנוּ וּלְפָרֹס הַכֹּל}

לָהֶם אֶת-אֲכָלֵם בְּעֵתוֹ ^{אֵת ה' פּוֹתֵחַ אֶת יָדוֹ, וְהַרְחִיק לְזֵנוּ וּלְפָרֹס הַכֹּל} צִדְקָתְךָ לְכָל מִיָּן וּמִיָּן ^{אֵת ה' פּוֹתֵחַ אֶת יָדוֹ, וְהַרְחִיק לְזֵנוּ וּלְפָרֹס הַכֹּל}

וְאֵת כָּל־הָרָשָׁעִים יִשְׁמִיד: וְהִלַּחַת יְהוָה יִדְבָּר פִּי, וַיְבָרֶךְ

כָּל־בָּשָׂר שֶׁם קָדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד: כיון שכל האומר תהלה לדוד מבטח לו שהוא בן העת"ב, לכן אנו מבקשים שנוכל לברך את ה' מעולם ועד עולם

וְאִנְחֵנוּ וְנִבְרַךְ יְהוָה, מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם, ^{הבא} לְכֹן דְּלִמָּה הַלְלוּיָהּ:

יש נוהגים לומר פסוקים אלו בעת החזרת ספר התורה להיכל:

בִּרְנָה יְהוָה אֲשֶׁר נָתַן מְנוּחָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל כָּכָל אֲשֶׁר דִּבֶּר, לֹא־נִפְל דְּבַר
אֶחָד מִכָּל דְּבָרוֹ הַטּוֹב אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּיַד מֹשֶׁה עַבְדּוֹ: יְהי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
עִמָּנוּ כְּאֲשֶׁר הָיָה עִם־אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי־אֲבוֹתֵינוּ: לְהַטּוֹת לִבֵּנוּ אֵלָיו,
לְלַכֵּת בְּכָל־דַּרְכָּיו וּלְשָׁמֵר מִצְוֹתָיו וְחֻקָּיו וּמִשְׁפָּטָיו אֲשֶׁר צִוָּה אֶת־אֲבוֹתֵינוּ:
וַיְהִי דְבָרֵי אֵלֶּה אֲשֶׁר הִתְחַנַּנְתִּי לִפְנֵי יְהוָה קְרִבִּים אֶל־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יוֹמָם
וְלַיְלָה, לַעֲשׂוֹת מִשְׁפָּט עִבְדּוֹ וּמִשְׁפָּט עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל דְּבַר־יוֹם בְּיוֹמוֹ: לְמַעַן דַּעַת
כָּל־עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים, אֵין עוֹד: לֹא־יִמוּשׁ סֵפֶר הַתּוֹרָה הַזֶּה
מִפִּיד וְהִגִּית בּוֹ יוֹמָם וְלַיְלָה לְמַעַן תִּשְׁמֹר לַעֲשׂוֹת כְּכָל־הַכְּתוּב בּוֹ, כִּי־אָז
תַּצְלִיחַ אֶת־דַּרְכְּךָ, וְאָז תִּשְׁכִּיל: הִלּוּא צוּיִתִּיךָ חֻק וְאֶמֶץ, אֶל־תַּעֲרֹץ וְאֶל־תַּחַת,
כִּי עִמָּךְ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כָּכָל אֲשֶׁר תִּלְךְ:

יִמְלֹךְ יְהוָה לְעוֹלָם אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר, הַלְלוּיָהּ: ^{ב' פעמים.}

מחזירים את ספר התורה למקומו ואומרים מזמור הבו לה'

מִזְמוֹר לְדָוִד, הָבוּ לַיהוָה בְּנֵי אֱלִים, הָבוּ לַיהוָה כְּבוֹד וְעֹז: הָבוּ
לַיהוָה כְּבוֹד שְׁמוֹ, הִשְׁתַּחֲווּ לַיהוָה בְּהַדְרַת־קֹדֶשׁ: קוֹל
יְהוָה עַל־הַמַּיִם, אֶל־הַכְּבוֹד הָרָעִים, יְהוָה עַל־מַיִם רַבִּים: קוֹל־
יְהוָה בַּכֹּחַ, קוֹל יְהוָה בְּהֶדֶר: קוֹל יְהוָה שֹׁבֵר אֲרָזִים, וַיִּשְׁבֵּר יְהוָה
אֶת־אֲרָזֵי הַלְּבָנוֹן: וַיִּרְקִידֵם כְּמוֹ־עֵגֶל, לְבָנוֹן וּשְׂרִיּוֹן כְּמוֹ בֶן־
רֵאמִים: קוֹל־יְהוָה חֹצֵב לְהַבּוֹת אֵשׁ: קוֹל־יְהוָה יַחִיל מִדְּבַר, יַחִיל
יְהוָה מִדְּבַר קֹדֶשׁ: קוֹל יְהוָה יַחֲוֹלֵל אֵילֹת, וַיַּחֲשֹׁף יַעֲרֹת, וּבְהִיכְלוֹ
כָּלוּ אִמֹר כְּבוֹד: יְהוָה לִמְבוֹל יָשָׁב, וַיֵּשֶׁב יְהוָה מֶלֶךְ לְעוֹלָם: יְהוָה
עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן, יְהוָה יְבָרֶךְ אֶת־עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם:

ואומר החזן:

שׁוּבָה לְמַעַנְךָ וּשְׁכֵן בְּבֵית מֵאוֹיְךָ, כִּי כָל־פֶּה וְכָל לִשׁוֹן יִתְּנוּ
הוֹד וְהָדָר לְמַלְכוּתֶךָ: וּבִנְחָה יֹאמֶר: שׁוּבָה [מלרע] יְהוָה רַבְבוֹת
אֱלֹפֵי יִשְׂרָאֵל: הִשְׁיבֵנו יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְנִשְׁוֹבָה חֲדָשׁ יָמֵינוּ כְּקֶדֶם:

אומר החזן חצי קדיש:

יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא, (אמן) בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא כְרַעְתָּהּ, וְיִמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ,
וְיִצְמַח פְּרָקְנָהּ, וְיִקְרַב מְשִׁיחָהּ. (אמן) בְּחַיִּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיִּי
דְּכָל־בֵּית־יִשְׂרָאֵל, בְּעֶגְלָא וּבִזְמַן קָרִיב, וְאִמְרוּ אָמֵן. (אמן) בְּאוֹמְרוּ יְהֵא שְׁמָהּ רַבָּא יְכוּי:
יְהִי שִׁמְחָה זָכַר עֲמָלָא וְזֵה הֵשֵׁם שְׁלָם וְהַסָּא שְׁלָם יְהֵא שְׁמָהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא וּלְעָלְמֵי עָלְמָא
יִתְבָּרַךְ, וְיִשְׁתַּבַּח, וְיִתְפָּאֵר, וְיִתְרוֹמֵם, וְיִתְנַשֵּׂא, וְיִתְהַדָּר, וְיִתְעַלֶּה, וְיִתְהַלָּל,
שְׁמָהּ דְּקֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. (אמן) לְעֵלָא מִן־כָּל־בְּרַכְתָּא, שִׁירְתָּא, תִּשְׁבַּחְתָּא
וְנִחְמַתָּא, דְּאִמְרִין בְּעֶלְמָא, וְאִמְרוּ אָמֵן. (אמן)

מוסף של שבת

אֲדֹנֵי, שְׁפַתִּי תִפְתָּח, וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתֶךָ:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, (א') אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי
אֲבֹרָהֶם [שִׁסּוּד עֲבוּדָתוֹ, בְּמִדַּת הַחֶסֶד], אֱלֹהֵי יִצְחָק [מִדַּת גְּבוּרָה, מִדַּת הַדִּין] וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב
[מִדַּת אֱמֶת, מִדַּת הַגָּדוֹל, חֶסֶד], הַגָּבוֹר וְהַנּוֹרָא, בְּמַעֲשֵׂי נִסְאוֹתָיו, אֱלֹ
עֵלִיוֹן, גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים, קוֹנֵה הַכֹּל, בּוֹרֵא הַכֹּל, נִעֲלָה
זוֹכֵר חֲסֵדֵי אֲבוֹת, זֹכֵר לָנוּ וּלְטוֹבָתָנוּ, וְיִמְבִּיא גּוֹאֵל לְבָנֵי בְּנֵיהֶם
[בְּזִכּוֹת חֲסֵדֵי הָאֲבוֹת, יִשְׁלַח הַמְּשִׁיחַ לְצִאֲצֵאֵיהֶם] לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה בְּזִכּוֹת אֱהָבָה
אֲתֵם.

כשיאמר "באהבה" יכוין למסור עצמו על קידוש ה', בסקילה שריפה הרג וחנק.

כשבתית שׁוֹבָה מוֹסִיפִים: זְכַרְנוּ לַחַיִּים, מֶלֶךְ חַפֵּץ בַּחַיִּים שְׂבִי"א יחי', כְּתִבְנוּ בְּסֶפֶר חַיִּים,
לְמַעַן נִשְׁמַד לְעֲבוֹד אֱלֹהִים חַיִּים:

אם לא אמר "זכרנו" ונוכר לפני שאמר "ה'" חוזר, ואם אחר "ה'" אינו חוזר.

מִלֶּךְ עוֹזֵר ^{מוסיע} וּמוֹשִׁיעַ ^{מחלצו} וּמִגֵּן ^{קודם שבאה} בְּרוּךְ אַתָּה ^{הצרה}.

יְיָהוּה (הד), מִגֵּן אֲבֹתָם:

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי ^{אתה לבדך בעל} מַחֲיָה מֵתִים אַתָּה ^{כח וגבורה נצחיים},

רַב ^{לבדך} לְהוֹשִׁיעַ, ^{כוחך}

מוֹרִיד הַטֵּל. ^{בקצין אומר:}

אם אמר משיב הרוח חוזר לאתה גיבור ואם נזכר אחרי שחתם מחיה המתים חוזר לראש.

מְשִׁיב הַרוּחַ ^{בחורף אומר:} וּמוֹרִיד הַגֶּשֶׁם. ^{מנשב את הרוח}

אם אמר מוריד הטל ונוכר לפני שחתם מחיה המתים חוזר למשיב הרוח. ואם חתם מחיה המתים אינו חוזר.

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד ^{ולא בצדקת} מַחֲיָה מֵתִים ^{לעתידי} בְּרַחֲמִים ^{לבא}

רַבִּים, סוֹמֵךְ נוֹפְלִים, וְרוֹפֵא חוֹלִים, וּמַתִּיר אֲסוּרִים,

וּמְקַיֵּם אֲמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עֶפֶר ^{מקיים נאמנותו להחיות} מִי כְמוֹךָ בְּעַל ^{את שוכני העפר}

גִּבּוֹרוֹת וּמִי דוֹמֶה-לָּךְ, מִלֶּךְ מַמִּית וּמַחֲיָה וּמַצְמִיחַ

יְשׁוּעָה ^{בתחית} ^{המתים}

בשבתיתשובה מוסיפים:

מִי כְמוֹךָ אֵב הַרְחֵמִים זוֹכֵר יְצוּרֵי ^{בשתי הדיו'} בְּרַחֲמִים לְחַיִּים.

ואם לא אמר, ולא נזכר עד שאמר שם ה' בברכה, אינו חוזר.

וּנְאֻמֵּן אַתָּה ^{שתקום} לְהַחְיֹת מֵתִים. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָהוּה, מַחֲיָה ^{הבטחתך}

הַמֵּתִים:

בחזרת הש"ץ אומרים:

פֶּתַר ^{מלוכה} יִתְּנוּ לָךְ, יְיָהוּה אֱלֹהֵינוּ, מְלָאכִים הַמוֹנִי מַעֲלָה ^{התקלהים} עִם ^{יחד בשמים}

עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל קְבוּצֵי מָטָה ^{התקלהים} יַחַד כָּלָם קִדְּשָׁה לָּךְ יִשְׁלֹשׁ ^{יחד בארץ}

יֹאמְרוּ גֵ'פ, כְּדָבָר הָאֲמֹר עַל יַד נְבִיאָךְ: וְקָרָא מִזִּמְנֵי וּמִזִּמְנֵי זֶה אֶל־זֶה וְאָמַר:
 קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְהוָה צְבָאוֹת, מְלֵא כָל־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ: כְּבוֹדוֹ
 מְלֵא עוֹלָם, וּלְמִדּוֹת זֹאת וּמִשְׁרָתוֹ שְׂוֹאֲלִים: אִיָּה (בתיבת "איה" יקון לקבל תוספת נשמה דבחינת
 היום) מְקוֹם כְּבוֹדוֹ לְהַעֲרִיצוֹ: לְעַמְתָּם » מְשִׁבְחִים אֵת ה' וְאוֹמְרִים:
 בְּרוּךְ כְּבוֹד־יְהוָה מִמְּקוֹמוֹ מִמְּקוֹמוֹ כִּסְאוֹ: מִמְּקוֹמוֹ הוּא יִפֵּן בְּרַחֲמָיו לְעַמּוֹ
 הַמֵּי־חָדִים שָׁמוּ עָרַב וּבִקֵּר, בְּכָל־יּוֹם תָּמִיד אוֹמְרִים פְּעָמִים
 בְּאַהֲבָה: שָׁמַע יִשְׂרָאֵל, יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד (בתיבת "אחד" יקון שהוא מוכן
 למוסור נפשו על קידוש השם): הוּא אֱלֹהֵינוּ, הוּא אָבִינוּ, הוּא מְלֻכְנוּ, הוּא
 מוֹשִׁיעֵנוּ, הוּא יוֹשִׁיעֵנוּ וְיַגְאֲלֵנוּ שְׁנִית, וְיִשְׁמִיעֵנוּ בְּרַחֲמָיו לְעֵינֵי
 כָּל־חַי לֵאמֹר, הֵן גָּאֲלָתִי אֶתְכֶם אַחֲרִית כְּרֹאשִׁית לְהֵיוֹת לָכֶם
 לְאֱלֹהִים, אָנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: וּבְדַבְּרֵי קִדְשָׁךְ כָּתוּב לֵאמֹר: יִמְלֹךְ
 יְהוָה לְעוֹלָם, אֱלֹהֵיךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר, הִלְלוּהָ:

אַתָּה קָדוֹשׁ אַתָּה בְּעֶצְמוֹתָ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ נִשְׁגָּבוֹת מִהַשְׁתַּנּוּ, וְקָדוֹשִׁים
 נִשְׁגָּבוֹת מִהַשְׁתַּנּוּ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ
 בְּכָל־יּוֹם יִהְיֶה לְךָ שְׁלֵמָה וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ
 יְהוָה, הָאֵל הַקָּדוֹשׁ שְׁלֵמָה וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ
 וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ

בשבת יתשובה: המלך הקדוש. ואם שכח חזר לראש.

בשבת ראש חודש אומרים "אתה יצרת" במקום "תפנית שבת".

תְּפִנַּת שֶׁבֶת מִנְּצוֹת שֶׁבֶת, רָצִיתָ אֶת קַרְבָּנוֹתֶיךָ, צִוִּיתָ פְּרוּשֵׁיךָ
 עַם סְדוּרֵי נִסְכֶּיךָ, הִלְכֹת קַרְבָּנוֹתֶיךָ, מְעַנְגִּיָּה – לְעוֹלָם

לשבת ראש חודש

אַתָּה יִצְרַת עוֹלָמְךָ מִקֶּדֶם, כָּלִיתָ מְלֹאכְתְּךָ בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי, בְּחֶרֶת
 בָּנוּ מִכָּל הָאָמוֹת וְרָצִיתָ בָּנוּ מִכָּל הַלְשׁוֹנוֹת, וְקִדְשָׁתָנוּ

כבוד יִנְחֹלוּ, טוֹעֲמִיָּה ^{המכבדים אותה} חַיִּים זָכוּ, וְגַם ^{לנצח} בְּעוֹהָבֵי
הָאוֹהָבִים ^{(י"ג: הָאוֹהָבִי) דְּבָרֶיהָ} ^{השומרים הלכות} — גְּדֻלָּה ^{שבת באהבה} שֶׁכֶּר ^{גדול} בַּחֲרוּ.
אֲזִי ^{בתחילה} מְסִינִי נִצְטוּ צוּיִי פַעֲלִיָּה כָּרְאוּ ^{צוּ במצותה} ^{עם כל פרטיהם}

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹּהֵי אֲבוֹתֵינוּ,
שֶׁתַּעֲלֵנוּ ^{בקרוב} בְּשִׂמְחָה לְאַרְצֵנוּ וְתִטְעֵנוּ ^{בקביעות}
בְּגְבוּלֵנוּ, וְשֵׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶת־קִרְבָּנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ
— תְּמִידִים כְּסֻדָּרָם וּמוֹסָפִים כְּהִלְכָתָם ^{קרנן התמיד בבקר ובערב} ^{וקרנן מוסף כהלכתו}. אֶת
מוֹסֵף יוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה נַעֲשֶׂה ^{על כל} וְנִקְרִיב ^{הקטן} לְפָנֶיךָ בְּאַהֲבָה,

לשבת ראש חודש

בְּמִצְוֹתֶיךָ וְקִרְבָּתֵנוּ מִלִּכְנוּ לַעֲבוֹדָתְךָ, וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ
קִרְאַתְךָ, וְתַתֵּן לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה שְׂפָתוֹת לְמִנוּחָה וְרֹאשִׁי
חֲדָשִׁים לְכַפָּרָה, וְלִפִּי שִׁחְטָנוּ לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹּהֵי אֲבוֹתֵינוּ,
חֲרִבָּה עִירָנוּ וְשִׁמֶם מִקֵּדְשֵׁנוּ, וְגָלָה יִקְרָנוּ, וְנִטַּל כְּבוֹד מִבֵּית חַיֵּינוּ,
וְאֵין אֲנַחְנוּ יְכוּלִים לְהִקְרִיב לְפָנֶיךָ קִרְבָּן, וְלֹא כֹהֵן שִׂיכְפֹּר בַּעֲדָנוּ:
יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹּהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתַּעֲלֵנוּ בְּשִׂמְחָה
לְאַרְצֵנוּ וְתִטְעֵנוּ בְּגְבוּלֵנוּ, וְשֵׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶת קִרְבָּנוֹת
חוֹבוֹתֵינוּ תְּמִידִים כְּסֻדָּרָם וּמוֹסָפִים כְּהִלְכָתָם, אֶת מוֹסָפֵי יוֹם הַשַּׁבָּת
הַזֶּה, וְיוֹם רֹאשׁ חֹדֶשׁ הַזֶּה, נַעֲשֶׂה וְנִקְרִיב לְפָנֶיךָ בְּאַהֲבָה כְּמִצְוֹת
רְצוֹנָךְ, כְּמוֹ שֶׁכָּתַבְתָּ עָלֵינוּ בְּתוֹרָתְךָ עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדְּךָ כְּאָמֹר:
וּבַיּוֹם הַשַּׁבָּת שְׁנֵי כִבְשִׁים בְּנֵי שָׁנָה תְּמִימִים וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים סֹלֶת
מִנָּחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן וְנִסְכּוֹ: עֹלֶת שַׁבָּת בְּשַׁבָּתוֹ עַל עֹלֶת
הַתָּמִיד וְנִסְכָּה:

בְּמִצּוֹת רְצוֹנָה, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב עָלֵינוּ ^{עבורנו} בְּתוֹרָתְךָ, עַל־יְדֵי
 מֹשֶׁה עַבְדְּךָ, כְּאֵמֹר: וּבִיּוֹם הַשַּׁבָּת ^{הקריבו לקורבן המוסף} שְׁנֵי־כִבְשִׁים
 בְּנֵי־שָׁנָה תְּמִימִם, וּשְׁנֵי עֶשְׂרִים סֵלֹת ^{שתי עשירות האופה סלת} מִנַּחֶה
 בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן וְנִסְכּוֹ: ^{זאת} עֹלֹת שַׁבָּת בַּשַּׁבָּת, עַל־עֹלֹת
 הַתָּמִיד וְנִסְכָּה:

רֶשֶׁת רֹאשׁ חֹדֶשׁ

וּבְרֵאשֵׁי חֲדָשִׁיכֶם תִּקְרִיבוּ עֹלָה לַיהוָה, פָּרִים בְּנֵי בָקָר שְׁנַיִם
 וְאֵיל אֶחָד כִּבְשִׁים בְּנֵי שָׁנָה שְׁבַע תְּמִימִם: וּמִנַּחֶתֶם
 וְנִסְפִּיהֶם כַּמִּדְבָּר: שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרִים לֶפֶר, וּשְׁנֵי עֶשְׂרִים לְאֵיל,
 וְעֶשְׂרֹן לִכְבֹּשׂ, וַיֵּין כְּנִסְכּוֹ, וְשַׁעִיר לְכַפֵּר וּשְׁנֵי תְּמִידִים כֹּה־לִכְתּוֹם:
 אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, חֲדָשׁ עָלֵינוּ אֶת הַחֲדָשׁ הַזֶּה לְטוֹבָה
 וְלִבְרָכָה, לְשִׁשּׁוֹן וְלִשְׂמֻחָה, לִישׁוּעָה וְלִנְחֻמָּה, לְפָרְנֶסָה
 וְלִכְלָפְלָה, לְחַיִּים טוֹבִים וְלִשְׁלוֹם, לְמַחִילַת חַטָּא, וְלִסְלִיחַת עוֹן,
 (בשנה מעוברת אומרים: וְלִכְפֹּרֶת פֶּשַׁע), וַיְהִי רֹאשׁ חֲדָשׁ הַזֶּה סוּף וְקֶץ לְכָל
 צְרוּתֵנוּ, תַּחֲלָה וְרֹאשׁ לְפִדְיוֹן נַפְשֵׁנוּ, כִּי בַעֲמֻךְ יִשְׂרָאֵל מִכָּל
 הָאֲמֹת בְּחֵרָת, וְחֻקֵּי רֵאשֵׁי חֲדָשִׁים לָהֶם קִבְעָת:
 יִשְׂמְחוּ בְּמַלְכוּתְךָ שׁוֹמְרֵי שַׁבָּת וְקוֹרְאֵי עֲנִי, עַם מְקֻדָּשֵׁי שְׁבִיעִי,
 כֻּלָּם יִשְׁבְּעוּ וַיִּתְּעַנְּגוּ מִטוֹבְךָ וְהִשְׁבִּיעִי רְצִית בּוֹ וְקִדְשָׁתוּ,
 חֲמֹדֶת יָמִים אוֹתוֹ קִרְאת, זִכָּר לְמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית:
 אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, רְצֵה נָא בְּמִנוּחַתְנוּ, קִדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ
 שִׁים חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ שְׁבַעֲנוּ מִטוֹבְךָ, שִׂמַּח נַפְשֵׁנוּ
 בִּישׁוּעָתְךָ, וְסַהֵר לִבֵּנוּ לְעַבְדְּךָ בְּאַמֶּת, וְהִנְחִילֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ

יִשְׁמְחוּ בְּמִלְכוּתְךָ ^{בְּקִבְלַת עַל מַלְכוּתְךָ} שׁוֹמְרֵי שַׁבָּת וְקוֹרְאֵי עֲנֵג, עַם׃
 ״מִקְדָּשֵׁי שְׁבִיעִי״ ^{הַשְּׁמוֹרִים שַׁבָּת בְּקִדְשָׁהּ}, כָּל־ם יִשְׁבְּעוּ וַיִּתְּעַנְּגוּ
 מִטּוֹבְךָ, וְהַשְּׁבִיעִי רָצִיתָ בּוֹ וְקִדְשָׁתוֹ ^{הַבְּדִלְתוֹ מִשְׁאֵר יָמִים}, חֲמִדַּת יָמִים
 אוֹתוֹ קָרָאתָ ^{כִּינִיתוֹ הַחֲמִיד מִכָּל הַיָּמִים}, זָכַר לְמַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית ^{וְקִבְעַת שִׁיתָה זָכַר לְבְרִיאַת הָעוֹלָם}:
 אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, רָצָה נָא בְּמִנוּחַתְנוּ
 שִׁים חֻלְקֵנוּ בְּתוֹרַתְךָ ^{שִׁיתָה לְרָצוֹן לַפְּעִי מִצְוֹת שְׁבִיתָתֵנוּ מִקְּלָמָהּ}, קִדְשָׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ ^{זָכַנו עַ״י קִיּוֹם מִצְוֹת הַשַּׁבָּת לְהַתְּעַלּוֹת וּלְהַתְּקַדֵּשׁ בְּנֶפֶשׁ וּבָגֵד׃}
 שִׁמַּח נַפְשָׁנוּ בִּישׁוּעָתְךָ ^{שִׁיתָה כָּל עֲסָקֵנוּ בְּתַלְמוּד תּוֹרָתְךָ}, שְׁבַעֲנוּ מִטּוֹבְךָ ^{הַשְּׁפִיעַ עָלֵינוּ מִטּוֹבְךָ, עַד שְׁנִשְׁבַּע},
 בְּאַמַּת ^{טָהֲרָנוּ מִמִּדּוֹת רָעוּת שְׁנוּכַל לְעַבְדְּךָ לְשֵׁם שְׁמִי׃} וְהִנְחִילֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה
 וּבְרָצוֹן ^{בְּאַהֲבָתְךָ אוֹתָנוּ וּחֲסִפְךָ בָּנוּ} שַׁבָּת קִדְשֶׁךָ, וַיְנַחוּ יִשְׂרָאֵל ^{יִשְׁבָּתוּ} בּוֹ כָּל־יִשְׂרָאֵל
 מִקְדָּשֵׁי שְׁמֶךָ. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מִקְדָּשֵׁי הַשַּׁבָּת ^{הַמְּבִדִּיל אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת מִשְׁאֵר הַיָּמִים׃}:
 רָצָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל ^{יְהוָה עִמָּךְ רָצִינוּ לַפְּעִי שֶׁלֹּא יִשְׁאָצוּ מִחַמַּת מַעֲשֵׂיהֶם} וּלְתַפְלָתָם
 שְׁעָה ^{וּפְנֵה לִקְבַל תַּפְלָתָם בְּרָצוֹן אֲפִלוּ שְׂאִינָה בְּשִׁלְמוֹת הַכֹּהֵן׃} וְהַשֵּׁב הָעֲבוּדָה לְדָבִיר בֵּיתְךָ
 וְאֲשֵׁי יִשְׂרָאֵל ^{וְאֵת הַקְּרִבְנוֹת וְשִׁקְרִיבֵי לַפְּעִי} וּתְפַלְתֵּם ״מִהֲרָה בְּאַהֲבָה
 תִּקְבַּל בְּרָצוֹן ^{יְהוָה לְנַחַת רוּחַ לַפְּעִי בְּזִמְזוּם אֲהֲבָתְךָ לַעֲמִיד} וְתֵהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוּדַת
 יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ ^{וְתִקְבְּלוּ לְרָצוֹן תַּפְלֹת וְקִרְבָּנוֹת עִמָּךְ}. וְאַתָּה, בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, תַּחֲפֹץ
 בָּנוּ וְתִרְצָנוּ ^{תַּחֲבַנְנוּ}, וְתַחֲזִינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן ^{תִּזְכְּנוּ לְרְאוֹת בְּעֵינֵינוּ הַחֹדֶת שְׁכִינְתְּךָ לִירוּשָׁלַיִם}
 בְּרַחֲמִים. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן׃

לשבת ראש חודש

בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שַׁבָּת קִדְשֶׁךָ, וַיְנַחוּ בָּהּ כָּל יִשְׂרָאֵל מִקְדָּשֵׁי שְׁמֶךָ,
 בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מִקְדָּשֵׁי הַשַּׁבָּת וְיִשְׂרָאֵל וְרָאשֵׁי חֲדָשִׁים׃ ^{רָצָה}

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׂאֵתָהּ הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
 אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד, צוּרנוּ צוּר חַיֵּינוּ וּמִגֵּן
 יִשְׁעֵנו אַתָּה הוּא, לְדֹר וָדֹר גִּדְּדָה לָךְ וְנִסְפָּר תִּהְלֶלְתָּהּ,
 עַל-חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים הַתְּנִינִים בִּידְךָ, וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ שְׂאֵתָהּ
 הַמְּקוּדוֹת לָךְ, וְעַל-נִסְיָךְ שְׂפָכְל-יוֹם עִמָּנוּ,
 וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שְׂפָכְל-עֵת, עָרֵב וּבִקְרָה
 וְצָהָרִים. הַטּוֹב – כִּי-לֹא-כָלוּ רַחֲמֶיךָ, הַמְּרַחֵם – כִּי-לֹא
 תָמוּ חֲסִדֶיךָ, כִּי מַעֲוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ

מזא ומתמיד
 יחלנו לישועתך.
 בחזרה, כשהחזן אומר "מודים", יאמרו הקהל בלחש "מודים דרבנן" ויכריעו ראשם לבד (וי"א שיכריע גם גופו).
 וצריך להזהר לענות "אמן" על ברכת "המהזיר שכיתנו" ואח"כ יאמרו "מודים":

❖ מוֹדִים דְּרַבָּנָן ❖

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׂאֵתָהּ הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ,
 אֱלֹהֵי כָל-בָּשָׂר, יוֹצְרֵנוּ יוֹצֵר כָּל מַשְׁכֵּי בְּרָאשִׁית. וְנֹאמֵר בְּרַכּוֹת
 וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ, עַל שֶׁהַחַיִּיתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ בְּנֵת כָּל
 גַּם בַּעֲדֵיךָ תַּחֲיֵנוּ וְתַחַנְנוּ, וְתִאָּסַף גְּלוּתֵינוּ לְחִצְרוֹת קִדְשֶׁךָ לְיִירוּשָׁלַם, לְשִׁמּוֹר
 חֻקֶּיךָ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ, וְלַעֲבֹדְךָ שֶׁ בְּלִבְבִּי שָׁלֵם. עַל שֶׁאֲנַחְנוּ מוֹדִים
 לָךְ בְּרוּךְ אַל הַהוֹדָאוֹת:

בחנוכה ובפורים אומרים כאן: "על הנסים".

עַל הַנְּסִים, וְעַל הַפְּרָקָן, וְעַל הַגְּבוּרוֹת, וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת, וְעַל הַנִּפְלְאוֹת, וְעַל
 הַנְּחֻמּוֹת שֶׁעָשִׂיתָ לְאֲבוֹתֵינוּ בַּיָּמִים הָהֵם בְּזֶמֶן הַזֶּה.

לחנוכה:

בַּיָּמִי מִתְּתִיָּה בֶן יוֹחָנָן כִּהֵּן גָּדוֹל חֲשׁוֹנָאִי וּבָנִי, כְּשֶׁעָמְדָה מַלְכוּת יוֹן הַרְשָׁעָה
 עַל עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל, לְשִׁכְחָם תּוֹרַתְךָ וּלְהַעֲבִירָם "מִחֻקֵּי רְצוֹנְךָ. וְאַתָּה,
 בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, עָמַדְתָּ לָהֶם בַּעַת צָרָתָם, רִבְתָּ אֶת-רִיבָם, דָּנַתָּ אֶת-דִּינָם,
 נִקְמַתָּ אֶת-נִקְמָתָם, מִסֵּרְתָּ גְבוּרִים בְּיַד חַלְשִׁים, וְרַבִּים בְּיַד מַעֲטִים, וְרָשָׁעִים

בַּיָּד צְדִיקִים, וּמָמַאִים בַּיָּד טְהוֹרִים, וְזָדִים בַּיָּד עוֹסְקֵי תוֹרָתְךָ. לָךְ עֲשִׂיתָ שֵׁם
גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ בְּעוֹלָמְךָ, וּלְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל עֲשִׂיתָ תְּשׁוּעָה גְדוֹלָה וּפְרָקוֹן כְּהִיּוֹם
הַזֶּה. וְאַחֲרֵי כֵן בָּאוּ בְנֵיךָ לְבִיר בֵּיתְךָ, וּפָנּוּ אֶת־הֵיכָלְךָ, וְטָהְרוּ אֶת־מִקְדָּשְׁךָ,
וְהִדְלִיקוּ נְרוֹת בְּחִצְרוֹת קֹדֶשְׁךָ, וְקָבְעוּ שְׁמוֹנֶת יָמֵי חֲנֻכָּה אֵלּוּ בְּהִלָּל וּבְהוֹדָאָה.
וְעֲשִׂיתָ עִמָּהֶם נְסִים וּנְפִלְאוֹת, וְנוֹדָה לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל סֵלָה:

לפורים:

בַּיָּמִי מִרְדְּכִי וְאַסְתֵּר בְּשׁוֹשׁן הַבִּירָה, כְּשֶׁעָמַד עֲלֵיהֶם הַמֶּן הָרָשָׁע, בְּקִשׁ
לְהַשְׁמִיד לְהַרְגֵּוּ וּלְאַבֵּד אֶת־כָּל־הַיְּהוּדִים, מִנְּעֹר וְעַד זָקֵן, טָף וְנָשִׁים,
בְּיוֹם אֶחָד, בְּשִׁלְשָׁה עָשָׂר לְחֹדֶשׁ "שְׁנֵים עָשָׂר הוּא חֹדֶשׁ אֲדָר, וּשְׁלָלָם לְבוֹז.
וְאַתָּה, בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, הִפְרַת אֶת־עֲצָתוֹ, וְקִלְקַלְתָּ אֶת־מַחֲשַׁבְתּוֹ, וְהִשְׁבֹּתָ
לוֹ גְּמוּלוֹ בְּרֹאשׁוֹ, וְתָלוּ אוֹתוֹ וְאֶת־בְּנָיו עַל הָעֵץ, וְעֲשִׂיתָ עִמָּהֶם נְסִים וּנְפִלְאוֹת,
וְנוֹדָה לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל סֵלָה.

וְעַל כָּלָם <sup>על כל הנסים
שאתה עושה עמנו</sup> יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא <sup>בפי כל
הקביות</sup> תַּמִּיד, <sup>כל ב"א
יודוך לנצח</sup> שִׁמְךָ מְלַפְּנֵנוּ לְעוֹלָם וָעֶד, וְכָל־הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֵלָה.
^{בעשיית:} וְכָתוּב לַחַיִּים טוֹבִים כָּל־בְּנֵי בְרִיתְךָ.

ואם לא אמר ונוכר לפני שאמר: "ברוך אתה ה'" של ברכת "הטוב שמך" - חוזר. ואם לא נזכר
עד לאחר שאמר שם ה' אינו חוזר.

וַיִּהְיֶה לָנוּ וּיְבָרְכֵנוּ אֶת־שִׁמְךָ הַגָּדוֹל בְּאַמֶּת, <sup>בכל לבבם
ובכל נפשם</sup> לְעוֹלָם, ^{לנצח} כִּי טוֹב <sup>הוא שמך
[הנהגתך ומדנתך]</sup>, הָאֵל יִשׁוּעָתֵנוּ וְעֲזָרָתֵנוּ סֵלָה, ^{תמיד}
הָאֵל הַטּוֹב. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָהּ (יהוה), <sup>אחיה הקטן
הטוב האמתי בבדיא</sup> הַטּוֹב שִׁמְךָ
וְלָךְ נָאָה לְהוֹדוֹת <sup>ולכן רק לך
ראוי ונכון להודות</sup>:

❖ סֵדֶר נְשִׂיאת כַּפִּים ❖

כשעומדים הכהנים על הדוכן יהיו פניהם כלפי ההיכל ואחוריהם כלפי העם ויאמרו "יהי רצון"
זה, ומאריכין בו עד שיסיים הש"צ "ולך נאה להודות" כדי שתהיה עניית אמן של הקהל גם על
זה.

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שתהיה ברכה זו שצויתנו לברך
את־עמך יִשְׂרָאֵל בְּרָכָה שְׁלֵמָה וְלֹא יִהְיֶה בָּהּ מְכַשּׁוֹל וְעוֹן מִעֲתָה וְעַד עוֹלָם:

אם יש יותר מכהן אחד, שלח הציבור קורא: כהנים.

הכהנים מברכים: ברוך אתה יהוה, אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו בקדשתו של אהרן וצונו לברך את-עמו ישראל באהבה.

ומקריא הש"ץ: **יְבָרְכֶךָ יְהוָה וְיִשְׁמְרֶךָ** ^{מגדלים:} **יָאֵר יְהוָה פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיַּחַנְךָ:**
יֵשָׁא ^{נפנה:} **יְהוָה פָּנָיו** ^{בחיבה:} **אֵלֶיךָ, וְיֵשֶׁם לְךָ שְׁלוֹם:**

(וְשָׁמוּ אֶת-שְׁמִי עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֲנִי אֲבָרְכֶם) ^{לישראל ולכהנים}

ואם אין כהנים יאמר הש"ץ "או"א" וכו', ואחר כל פסוק יענו הקהל: "כן יהי רצון".

אלהינו ואלהי אבותינו, ברכנו בברכה המשלשת בתורה הכתובה על-ידי משה עבדך, האמורה מפי אהרן ובניו הכהנים עם קדושיך, כאמור:

ואחריכך יאמר: "יברך" וכו' עד "ואני אברכם", ואחר כל פסוק עונים הקהל: "כן יהי רצון".

שִׁים ^{השפע לנו משמים} **שְׁלוֹם, טוֹבָה וּבִרְכָּה, חַיִּים,** ^{נשיאת} **חֵן וְחֶסֶד,**

[צְדָקָה] וְרַחֲמִים, עָלֵינוּ ^{על הקהל ש כאן} **וְעַל-כָּל-יִשְׂרָאֵל**

עִמָּךְ ^{בכל מקום שהם} **, וּבִרְכָנוּ אֲבִינוּ כָּלנוּ כָּאֶחָד** ^{בשווה} **בְּאוֹר פָּנֶיךָ,**

כִּי בְּאוֹר פָּנֶיךָ ^{בהסברת פנים} **נָתַת לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, תוֹרָה וְחַיִּים,**

אֶהְבָּה וְחֶסֶד, צְדָקָה וְרַחֲמִים, בִּרְכָּה וְשְׁלוֹם, וְטוֹב

בְּעֵינֶיךָ לְבִרְכָנוּ ^{וגם תמיד תתננה לברכנו} **אֶת-כָּל-עִמָּךְ יִשְׂרָאֵל**

בְּרַב עֹז וְשְׁלוֹם.

בשבתיתשובה מוסיפים:

ובספר חיים ושלום ופרנסה טובה וישועה ונחמה וגזרות טובות, נזכר ונקטב לפניה אנחנו וכל-עמך ישראל לחיים טובים ושלום:

ואם לא אמר, ונוצר לאחר שהזכיר שם ה' בחתימת הברכה אינו חוזר.

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, הַמְּבָרֵךְ אֶת-עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלוֹם

אֱמֶן ^[בכלי המוזיקה כל הברכות] ^{אבות הדבור ויתקיים}

יְהִי לְרָצוֹן ^{יתקבלו נא לעת רוח} **אֲמַרְיֵי פִי וְהַגִּיוֹן** ^{מחשבות} **לְבִי לְפָנֶיךָ, יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי** ^{מן הבהרה}

אֱלֹהֵי, נֹצַר לְשׁוֹנֵי מֶרֶע, וְשִׁפְתוֹתַי מִדְּבַר מֶרְמָה, וְלִמְקַלְלֵי נַפְשִׁי

תדם ^{תחיש בקרבי}, ונפשי כעפר ^{בשפלות} לְכָל תְּהִיָּה, פֶּתַח לְבִי ^{להבין ולהשכיל}

בְּתוֹרַתְךָ, וְאַחֲרֵי מִצְוֹתֶיךָ תִּרְדֹּף נַפְשִׁי ^{לעשותם}, וְכָל-הַקָּמִים עָלַי לָרָעָה,

מִהֲרָה הִפֵּר עֲצָתָם וְקִלְקַל מַחֲשָׁבוֹתָם. ^{הרגיל לומר "עשה למען וכו'"} עֲשֵׂה לְמַעַן ^{בכונה זוכה ומקבל פני שכינה}

שְׁמֶךָ ^{המקלל בגוים}, עֲשֵׂה לְמַעַן יִמְיֶנֶךָ ^{סודת ומסודת}, עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרַתְךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן

קִדְשְׁתֶּךָ ^{המקללת}. לְמַעַן יִחַלְצוּן יְדֵיֶיךָ ^{נצלו ישראל ממצרים}, הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וְעֲנֵנִי:

סגולה שלא ישכח שמו ליום הדין: "יהיו לרצון" פסוק מתנ"ך המתחיל באות הראשונה של שמו, ומסתיים באות האחרונה של שמו, או פסוק ששמו מופיע בו.

יהיו לרצון ^{תקבלו או לנחת ורח} אֲמֹרֵי-פִי, וְהִגִּינוּ ^{מחשבות} לְבִי לִפְנֵיךָ, יְהוֹה צוּרִי וְגֹאֲלִי ^{סו: הצדיק}:

עֲשֵׂה שָׁלוֹם ^(בשבתי-שובה ואומר: השלום) בְּמִרוֹמָיו ^{בעליונים}, הוּא

בְּרַחֲמָיו יַעֲשֵׂה ^{ישכין} שָׁלוֹם ^{גם} עָלֵינוּ, וְעַל כָּל-עַמּוֹ

יִשְׂרָאֵל, וְאֲמָרוּ אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן מִלִּפְנֵיךָ יְהוֹה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתְּבַנֶּה בֵּית-

הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, וְתֵן חֶלְקֵנוּ ^{שנוכה בגלויים} **בְּתוֹרַתְךָ, כִּי**

לַעֲשׂוֹת חֻקֵּי רָצוֹנְךָ וּלְעַבְדְּךָ בְּלִבָּב שָׁלֵם:

יְהִי שֵׁם יְהוֹה מְבָרָךְ, מֵעַתָּה וְעַד-עוֹלָם: מִמְּזִרַח-שֶׁמֶשׁ עַד-מְבֹאוֹ,

מִהַלֵּל שֵׁם יְהוֹה: רֵם עַל כָּל-גּוֹיִם יְהוֹה, עַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ:

יְהוֹה אֲדֹנֵינוּ, מִה-אֲדִיר שְׁמֶךָ בְּכָל-הָאָרֶץ:

ואומר החזן קדיש תתקבל

יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדָּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא, (אמן) בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא כְרַעְתָּהּ, וַיְמַלִּיךְ מַלְכוּתָהּ,

וַיִּצְמַח פְּרָקְנָהּ, וַיִּקְרַב מְשִׁיחָהּ. (אמן) בְּתַיִיכוֹן וּבִיּוֹמִיכוֹן וּבְחַיִּי

דְּכָל-בֵּית-יִשְׂרָאֵל, בְּעֶגְלָא וּבִזְמַן קָרִיב, וְאֲמָרוּ אָמֵן. (אמן) בְּאוֹמְרוּ "הָא שְׁמָה רַבָּא" יְכוּיוֹ:

^{יה"ר שימחה זכר עמלק ואז יהיה השם שלם והכסא שלם} **יְהֵא שְׁמָה רַבָּא מְבָרָךְ לְעֵלְמָא וּלְעָלְמֵי עָלְמָיָא**

וַיִּתְבָּרַךְ, וַיִּשְׁתַּבַּח, וַיִּתְפָּאֵר, וַיִּתְרוֹמֵם, וַיִּתְנַשֵּׂא, וַיִּתְהַדָּר, וַיִּתְעַלֶּה, וַיִּתְהַלָּל,

שמה דקדשא בריך הוא. (אבן) לעלא מן-כל-ברכתא, שירתא, תשבחתא
ונחמתא, דאמירן בעלמא, ואמרו אמן. (אבן)

תתקבל צלותא ובעותנא עם צלותהון ובעותהון דכל בית ישראל, קדם
אבונא דבשמיא (וארעא), ואמרו אמן. (אבן)

יהא שלמא רבא מן שמיא, חיים ושבע וישועה ונחמה ושינא ורפואה וגאלה
וסליחה וכפרה ורוח והצלח. לנו ולכל-עמו ישראל, ואמרו אמן. (אבן).
יפסע שלוש פסיעות ויאמר:

עשה שלום (בשבת תשובה אומרים: השלום) במרומיו, הוא ברחמי יעשה שלום
עלינו, ועל כל-עמו ישראל, ואמרו אמן. (אבן)

כל-ישראל יש להם חלק לעולם הבא, שנאמר: ועמך
כלם צדיקים, לאחר שאצטרפם ככסף, לעולם יירשו ארץ, את א"י ולא יגלו יותר,

נצר מטעי כענף שנטעתי מעשה ידי להתפאר שכולם צדיקים ותמימים

אמר רבי יהודה: אשרי מי שעמלו עסקו בתורה ועשה נחת רוח
ליוצרו, גדל בשם-טוב גם בעיני הבריות, ונפטר בשם-טוב מן העולם,
ועליו אמר שלמה בחכמתו: טוב שם יפא לאדם שם יוצא למרחוק בעבור צדקתו משמן טוב שרית נדף למרחוק,
יום המות מיום הולדו. למד תורה הרבה ויתנו לך שכר הרבה.
ודע, מתן שכרם של צדיקים – לעתיד לבא:

רבי חנניה בן-עקשיא אומר: רצה הקדוש-ברוך-הוא לזכות
את-ישראל, לפיכך הרבה להם תורה ומצוות, שנאמר: יהיה חפץ
למען צדקו רצה ה' לרחבות חסמה בישוראל בזכות צדקותיו יגדיל תורה ויאדיר לכן הרבה להם תורה ומצוות והאדיר התורה

אין כאלהינו, אין כאדונינו, אין כמלכנו, אין
כמושיענו: מי כאלהינו, מי כאדונינו, מי
כמלכנו, מי כמושיענו: נודה לאלהינו, נודה לאדונינו,
נודה למלכנו, נודה למושיענו: ברוך אלהינו, ברוך

אֲדוֹנֵנוּ, בָּרוּךְ מִלְכֵנוּ, בָּרוּךְ מוֹשִׁיעֵנוּ: אַתָּה הוּא
אֱלֹהֵינוּ, אַתָּה הוּא אֲדוֹנֵנוּ, אַתָּה הוּא מִלְכֵנוּ, אַתָּה
הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ: אַתָּה תוֹשִׁיעֵנוּ. אַתָּה תִּקּוּם תִּרְחֹם צִיּוֹן,
כִּי־עַתָּה לְחַנּוּנָהּ, ^{לחון אותה ולגאלה} כִּי־בָא מוֹעֵד:

❖ פֶּרֶשֶׁת הַקְטָרֶת ❖

אַתָּה הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ שֶׁהַקְטִירוֹ אֲבוֹתֵינוּ לִפְנֵיךָ אֶת־קְטָרֶת
הַסַּמִּים ^{המורכבת ממיני בשמים}, בְּזֶמֶן שְׁבִית־הַמִּקְדָּשׁ ^{היה} קָיָם, כְּאִשֶּׁר צִוִּיתָ
אוֹתָם עַל־יַד מֹשֶׁה נְבִיאָךְ כִּכְתוּב: ^{בפרשת ויקרא} וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־
מֹשֶׁה, קַח־לָךְ סַמִּים, נֹטָף ^{ציפור} וְחִלְבֵּנָה ^{שורף}, סַמִּים ^{בשמים נוספים}
וְלִבְנָה ^{שורף אילן} זָכָה, בַּד בַּבֵּד יִהְיֶה ^{היה שונים במשקלם} וַעֲשִׂיתָ אֹתָהּ קְטָרֶת, רִקְח מַעֲשֶׂה
רוֹקֵחַ ^{מעורבת וכתושה}, מְמִלַּח ^{מערבב הטוב} טְהוֹר קָדֹשׁ: וְשַׁחֲקֶתָ מִמֶּנָּה הַדָּק ^{דק דק},
וְנִתְּתָה מִמֶּנָּה ^{על המזבח הפנימי} לִפְנֵי הָעֵדוּת ^{ארוז העדות} בְּאַהֲלֵ מוֹעֵד, אֲשֶׁר אוֹעֵד לָךְ
שְׁמָהּ ^{במקום ששם} קָדֹשׁ קְדָשִׁים תִּהְיֶה לָכֶם ^{הקטרת}. וַיֹּאמֶר: וְהַקְטִיר עָלֶיךָ
אֶהְרֹן ^{או בניו} קְטָרֶת סַמִּים, בִּבְקָר בִּבְקָר ^{בכל בקר ובקרי}, בַּחֲיִטִּיבוֹ אֶת־הַנֶּגֶר
יִקְטִירֶנָּה ^{כשנמנה את כוסיית השמן וקטיר חצי קנה}: וּבַהֲעֵלַת ^{וכשיועיל} אֶהְרֹן אֶת־הַנֶּגֶר בֵּין הָעֲרִבִּים
יִקְטִירֶנָּה ^{את החצי השני}, קְטָרֶת ^{קטיר} תִּמִּיד לִפְנֵי יְהוָה לְדֹרֹתֵיכֶם:

תָּנוּ רַבָּנֵינוּ, פְּטוּם הַקְטָרֶת כִּיצַד ^{כתישה ותקון הקטרת באיזה אוֹפֵן} שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וּשְׁשִׁים
וּשְׁמוֹנֶה מְנִים הָיוּ בָּהּ, שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וּשְׁשִׁים וַחֲמִשָּׁה כְּמִזְגֵן
יְמוֹת הַחֹמָה, מִנָּה בְּכָל־יוֹם, מַחְצִיתוֹ ^{של הקנה} בִּבְקָר וּמַחְצִיתוֹ ^{השני} בְּעֶרֶב.
וּשְׁלֹשָׁה מְנִים יִתְרִים, שְׁמֵהֶם ^{עודפים} "טוֹחַ חָג" ^{מנחם} מִכְּנִיס כֹּהֵן גָּדוֹל ^{לקדש הקדושים}, וְנוֹטֵל
מֵהֶם ^{הם} "מֵלֵא חֲפָנָיו בְּיוֹם הַכְּפֻרִים, וְכֹהֵן מַחְזִירִין ^{פנים נוספת} לְמַכְתָּשֶׁת בְּעֶרֶב
יוֹם הַכְּפֻרִים ^{לשחוקו דק יתור} כְּדִי לְקַיֵּם" מִצְוַת דָּקָה מִן הַדָּקָה. וְאַחַד עֶשֶׂר
סַמִּיִּם הָיוּ בָּהּ, וְאֵלּוּ הֵן: (טוב לַמְנוּחַם בַּצְּבָעוֹתָיו) א ^{הצרי} הָצִיר ^{הצור}, ב ^{השחלת} וְהַצְפֹּרֶן,

ג וְהִחַלְבִּנָּה ^{שור, שריו רע, ד} וְהִלְבִּנָּה ^{שור, שריו רע, ד} מִשְׁקַל ^{כל אחד} שִׁבְעִים ^{שבעים} שִׁבְעִים ^{שבעים} « מִנֶּה. ^ה מֹרֶ, ^ו וּקְצִיעָה ^{שרש, עשב, ז} וּשְׂבִלַת גֵּרֶד ^{שם, ח} וְכִרְפֹּם ^{עשב, ריחני, י} מִשְׁקַל ^{כל אחד} שֵׁשָׁה עֶשֶׂר שֵׁשָׁה עֶשֶׂר מִנֶּה. ^ט [ה]קִשְׁט שְׁנַיִם עֶשֶׂר ^{מה, י} קְלוּפָה שְׁלֹשָׁה ^{יג, יא} קִנְמוֹן תְּשֻׁעָה ^{מיים, יא}. בּוֹרִית פְּרִשִּׁינָא ^{יטו, עיטב} תְּשֻׁעָה קִבִּין, יִין קִפְרִיסִין סְאִין תֵּלֶת וְקִבִּין תֵּלֶתא, וְאִם לֹא מִצָּא יִין קִפְרִיסִין מִבֵּיא חֲמֵר חֹר ^{יז, יז} עֲתִיק. מֶלַח סְדוּמִית רְבַע ^{רבע, יז, יז} מַעֲלָה עֶשֶׂן כָּל־שְׁהוּא ^{שעור מעט של עשב. (השעלה את העור וקוץ הסרק)} רַבִּי נִתָּן הַבְּבִלִי אוֹמֵר: אֵף כֶּפֶת הִירְדֵּן ^{עשב בשפת הירדן} כָּל־שְׁהִיא. אִם נִתָּן בָּהּ דְּבִשׁ פִּסְלָה ^{בקטורת, מלהקטירה}, וְאִם חֲסֵר אַחַת מִכָּל־סִמְמָנֶיהָ חֵיב מִיתָה:

רַבִּין שְׁמַעוֹן בֶּן־גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר: הִצְרִי אֵינוֹ אֶלָּא שָׂרָף הַנוֹטֵף מַעְצֵי הַקֶּטֶף ^{האפרסמון}. בּוֹרִית פְּרִשִּׁינָא לָמָּה הִיא בִּאָּה? כִּדִּי לְשִׁפּוֹת ^{לנחמה} בָּהּ אֶת־הַצִּפּוֹרִן כִּדִּי שֶׁתֵּהָא נֶאֱחָה. יִין קִפְרִיסִין לָמָּה הוּא בִּאָּה? כִּדִּי לְשִׁרּוֹת בּוֹ אֶת־הַצִּפּוֹרִן כִּדִּי שֶׁתֵּהָא עֵזָה ^{ברית}. וְהֵלֵא מִי רִגְלִים יָפִין לָהּ, אֶלָּא שָׂאִין מִכְנִיסִין מִי רִגְלִים בְּמִקְדָּשׁ מִפְּנֵי הַכְּבוֹד: תַּנְיָא, רַבִּי נִתָּן אוֹמֵר: כִּשְׁהוּא שׁוֹחֵק אוֹמֵר ^{הסמנה עליו} הִדֵּק הֵיטֵב, הֵיטֵב הִדֵּק, מִפְּנֵי שֶׁהָקוֹל יָפֵה לְבִשְׁמַיִם ^{מועיל לנחמה הבשמים}. פִּטְמָה לְחַצְאִין ^{אם תקו והכין לקטורת חצי כמות} כְּשֶׁרָה, אֲבִל לְשִׁלִּישׁ וּלְרִבִּיעַ ^{מחכמות לא שמענו} אִם ^{אם} אֶמֶר « רַבִּי יְהוּדָה: זֶה הַכֶּלֶל ^{כשעור: הקטורת} אִם כְּמִדָּתָה ^{אם לקח הסמנים ביום שיהיה לפי ערך} – כְּשֶׁרָה לְחַצְאִין ^{כשפטים רק חציה} וְאִם חֲסֵר אַחַת מִכָּל־סִמְמָנֶיהָ חֵיב מִיתָה: תַּנְיָ בֵּר קִפְרָא: אַחַת לְשִׁשִּׁים אוֹ לְשִׁבְעִים שָׁנָה הִיתָה בִּאָּה שֶׁל שִׁירִים לְחַצְאִין ^{היתה מסתמכות הכמות השודפת לחצי שעור}. וְעוֹד תַּנְיָ בֵּר קִפְרָא: אֵלּוּ הֵיָה נוֹתֵן בָּהּ ^{בקטורת קרטוב מזה קטשה} שֶׁל דְּבִשׁ אֵין אָדָם יִכּוֹל ^{לעמד מפני ריחה הסוב} וְלָמָּה אֵין מְעַרְבִין בָּהּ דְּבִשׁ? מִפְּנֵי שֶׁתִּתּוֹרָה אֲמָרָה: כִּי כָל־שְׂאֵר וְכָל־דְּבִשׁ לֹא־תִקְטְרוּ מִמֶּנּוּ אֲשֶׁה לִיהוָה:

יְהוָה צְבָאוֹת עִמָּנוּ, מִשְׁגַּב־לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֵלָה ^{לעולם}: יְהוָה צְבָאוֹת,
אֲשֶׁר־אִדָּם בְּטַח בָּךְ: יְהוָה הוֹשִׁיעָה, הַמִּלֵּךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם־
קְרָאֵנוּ אֵלָיו: וְעֲרַבְהָ ^{הנעים} לַיהוָה מִנַּחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלַיִם, כִּימֵי עוֹלָם
וּכְשָׁנִים קִדְמֹנִיּוֹת: <sup>כִּסּוּסִים
וְרֹאשׁוֹנִים</sup>

תָּנָא רַבִּי אֲלִיָּהוּ: כָּל־הַשָּׁנָה ^{חזור על} הַלְכוֹת בְּכָל־יוֹם » מְבַטֵּחַ לוֹ
שֶׁהוּא בֶן־הָעוֹלָם הַבָּא, שֶׁנֶּאֱמַר: הַלִּיכּוֹת עוֹלָם לוֹ. <sup>[ודרשו]
[חז"ל]:</sup> אֵל
תִּקְרִי הַלִּיכּוֹת אֵלָּא ^[השנה] הַלְכוֹת ^{עלם:} אָמַר » רַבִּי אֶלְעָזָר, אָמַר » רַבִּי
חֲנִינָא: תִּלְמִידֵי חֻכָּמִים » מְרַבִּים שְׁלוֹם בְּעוֹלָם, שֶׁנֶּאֱמַר: וְכָל־בְּנֵיךְ
יִהְיוּ לְמוֹדֵי יְהוָה, וְרַב שְׁלוֹם ^{יִהיה ל} בְּנֵיךְ. <sup>[ודרשו]
[חז"ל]:</sup> אֵל תִּקְרִי בְּנֵיךְ, אֵלָּא בּוֹנֵיךְ:
יְהִי־שְׁלוֹם בְּחִילְךָ <sup>בחומוותך
ירושלים</sup>, שְׁלוֹה ^{תשור} בְּאַרְמְנוֹתֶיךָ <sup>שלא יתצום:
האויבים</sup>: לְמַעַן אַחֵי
וְרַעֲיָ <sup>כל הדרים
בירושלים</sup> אֲדַבְּרָה־נָא שְׁלוֹם בָּךְ: לְמַעַן בֵּית־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ ^{ביהמ"ק},
אֲבָקְשָׁה ^{שיחא} טוֹב לָךְ: <sup>תארץ ימים
עד שתזכה</sup> וְרֹאֵה־בָנִים לְבְנֵיךְ, <sup>ועד
שיתראה</sup> שְׁלוֹם עַל־
יִשְׂרָאֵל <sup>בביאת
המשיח</sup>: שְׁלוֹם רַב ^{יִהיה} לְאַהֲבֵי תוֹרָתְךָ, וְאִין לָמוּ מִכְשׁוֹל: יְהוָה
עוֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן, יְהוָה יְבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ בְּשְׁלוֹם:

זה הקדיש יש בו תועלת גדולה לנפטר ולכן יאמרו לכתחילה יתום, ויש בו שתי תועלויות, האחת
- להצילו מדין גיהנם, והשניה - להכניסו לגן עדן ולהעלותו ממדרגה למדרגה, לכך אומרים אותו
היתומים תוך שנים עשר חדש, וגם ביום יארכיט בכל שנה ושנה (בא"ח וחי יב).

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא, ^(אמן) בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא כְרֵעֻתָּהּ, וְיִמְלִיד מַלְכוּתָּהּ,
וְיִצְמַח פְּרָקְנָהּ, וְיִקָּרַב מְשִׁיחָהּ. ^(אמן) בְּחַיִּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיִּי דְכָל־
בֵּית־יִשְׂרָאֵל, בְּעֶגְלָא וּבּוֹמָן קָרִיב, וְאִמְרוּ אָמֵן. ^(אמן) יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ
לְעָלְמָא וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא יִתְבָּרַךְ, וְיִשְׁתַּבַּח, וְיִתְפָּאֵר, וְיִתְרוֹמֵם, וְיִתְנַשֵּׂא, וְיִתְהַדָּר,
וְיִתְעַלָּה, וְיִתְהַלָּל, שְׁמֵהּ דְקֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. ^(אמן) לְעָלָא מִן־כָּל־בְּרַכְתָּא,
שִׁירָתָא, תְּשֻׁבָּתָא וּנְחֻמָּתָא, דְאִמְרִין בְּעֶלְמָא, וְאִמְרוּ אָמֵן. ^(אמן)

עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבָּנָן וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל־תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן, דְּעַסְקִין
בְּאוֹרֵיתָא קִדְשָׁתָא, דִּי בְּאַתְרָא הִדִּין וְדִי בְּכָל־אַתְרָא וְאַתְרָא, יְהֵא לָנָא וְלָהוֹן
וּלְכוּן חָנָא וְחֻסְדָּא וְרַחֲמֵי, מִן קַדָּם מְאִירֵי שְׁמַיָּא וְאַרְעָא, וְאִמְרוּ אָמֵן. ^(אמן)

יְהֵא שְׁלֵמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָא, חַיִּים וְשָׁבַע וַיְשׁוּעָה וַנְּחַמָּה וַיְשׁוּבָא וַרְפוּאָה וּגְאֻלָּה
וּסְלִיחָה וְכַפָּרָה וְרוּחַ וְהַצְלָה, לָנוּ וּלְכָל-עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, וְאִמְרוּ אָמֵן. (אֲבוּ)
עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרְמוֹי, הוּא בְּרַחֲמֵי יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ, וְעַל כָּל-עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל,
וְאִמְרוּ אָמֵן. (אֲבוּ)

ואומר: בָּרְכוּ אֶת־יְהוָה הַמְּבָרֵךְ:

ועונים הקהל וחזור החזן: בָּרוּךְ יְהוָה הַמְּבָרֵךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

עָלֵינוּ ^{מוטל} **לְשַׁבֵּחַ לְאֲדוֹן הַכֹּל, לַתַּת גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר בְּרָאשִׁית**
שְׁלֵא ^{לומד שהגדולה היא על כן} **עֲשָׂנוּ כְּגוּיֵי הָאָרְצוֹת, וְלֹא שְׁמָנוּ**
בְּמִשְׁפָּחוֹת הָאָדָמָה ^{כמו שאר העמים אשר על האדמה} **שְׁלֹא שָׁם חָלַקְנוּ כָּהֵם וְגוּרְלָנוּ כְּכָל־**
הַמוֹנֵם ^{המוֹנֵם} **שֵׁהֵם** ^{המוֹנֵם} **”מִשְׁתַּחֲוִים לְהִבֵּל וְרִיק, וּמִתְפַּלְלִים אֶל אֵל”** ^{לא}
יֹשִׁיעַ ^{למלאכים} ^{ושרי בעלה} **הַמְּלָכִים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שֶׁהוּא נֹטֶה** ^{שורש} **שְׁמַיִם וְיוֹסֵד אָרֶץ, וּמוֹשֵׁב**
יָקָרוֹ בְּשָׁמַיִם ^{כסא} ^{בכבוד} **”מִמַּעַל, וּשְׁכִינַת עֲזוֹ בְּגִבְהֵי מְרוֹמִים. הוּא אֱלֹהֵינוּ**
וְאֵין עוֹד אַחֵר ^{זולתו} **, אֲמַת מַלְכֵנוּ וְאַפָּס זולָתוֹ** ^{ואין עוד מלבדו} **”כִּפְתּוּב”**
”בְּתוֹרָה: וַיִּדְעַת הַיּוֹם ^{התבונן בבריאה} ^{ותבין גדלותה} **וְהִשְׁבַּחְתָּ אֵל־”** ^{שהנח ותקום של הכל תלוי בו} **לְבִבְךָ, כִּי יְהוָה הוּא**
הָאֱלֹהִים בְּשָׁמַיִם ^{”מִמַּעַל וְעַל־הָאָרֶץ מִתַּחַת, אֵין עוֹד:}

עַל כֵּן ^{ולפי שאתה} ^{הוא אלוהי} **”נִקְוָה לָךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְרֹאוֹת מְהֵרָה בְּתַפְאֶרֶת עֲנֶךָ**
לְהַעֲבִיר גְּלוּלִים ^{בתהלות} ^{סוף ושלטון} **”מִן הָאָרֶץ, וְהָאֱלִילִים**
כְּרוֹת יַכְרִתוּן, לְתַקֵּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שְׁדֵי ^{שתקרת השמא מן העולם} ^{ואז יגיע העולם לתקונו} **, וְכָל־בְּנֵי**
בָּשָׂר יִקְרָאוּ בְּשִׁמְךָ, לְהַפְנוֹת ^{להשיב} **אֵלֶיךָ כָּל־רְשָׁעֵי־אָרֶץ, יִכְרִיו וַיִּדְעוּ**
כָּל־יֹשְׁבֵי תֵיבֵל כִּי לָךְ תִּכְרַע כָּל־בָּרָךְ, תִּשְׁבַּע כָּל־” ^{רק לך} ^{ראו ש} **לְשׁוֹן.**
לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִכְרְעוּ וַיִּפְּלוּ ^{על אפיהם} ^{ארצה} **, וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ יִקְר יִתְנוּ,**
וַיִּקְבְּלוּ ^{עליהם} **כָּל־אֶת־עַל מַלְכוּתְךָ, וְתִמְלֹךְ עֲלֵיהֶם מְהֵרָה לְעוֹלָם**
וָעֶד, כִּי הַמְּלָכוֹת שְׁלֹךְ הִיא, וְלְעוֹלָמִי עַד תִּמְלֹךְ בְּכָבוֹד, כִּפְתּוּב”

«בְּתוֹרַתְךָ יְהוָה» יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד: וְנֹאמַר: וְהָיָה יְהוָה לְמֶלֶךְ
עַל־כָּל־הָאָרֶץ, בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְהוָה אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד.
וּבְתוֹרַתְךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ כָּתוּב לֵאמֹר: שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
יְהוָה אֶחָד:

יש נוהגים לומר כאן מזמור שיר ליום השבת, ופיוט אדון עולם, ואחריו קדיש יהא שלמא.

סְעוּדַת שַׁחֲרִית

כשיבוא לביתו, יעמוד במקום שעומד לשבת בו בסעודת שחרית, ויקרא את השלחן פעם אחת, ויקח שתי אגודות
הדס (אחד כנגד זכור ואחד כנגד שמור) ויברך עליהם ויריח, ויאמר בפיו: זְכוֹר וּשְׁמוֹר בַּדְּבוֹר אֶחָד נֶאֱמָרוּ, וגם
יאמר בלחש: רִיחַ נִיחַח אֲשֶׁה לַיהוָה ויקרא בשתיקה פעם שניה את שלחנו בעוד ההדס בידו (אם אין לו הדס יקח
מיני בשמים אחרים).

אומרים משניות אלו ממסכת כלים פרק א' משנה ו'.

ו. עֶשֶׂר קְדָשׁוֹת הֵן, אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל מְקֻדָּשֶׁת מְכַל־הָאֲרָצוֹת. ומה היא קְדָשָׁתָהּ,
שְׁמִיבִיאִים מִמֶּנָּה הַעֶמֶר וְהַבִּכּוּרִים וּשְׁתֵּי הַלֶּחֶם, מֵה שְּׂאִין מְבִיאִין כֵּן
מְכַל־הָאֲרָצוֹת: ז. עִירוֹת הַמִּקְפּוֹת חוֹמָה מְקֻדָּשׁוֹת מִמֶּנָּה, שְׁמִשְׁלַחִין מִתּוֹכָן
אֶת־הַמִּצְוֹרֵעִים, וּמִסִּבְבֵּין לְתוֹכָן מֵת עַד שְׂרִיצוֹ. יצא, אֵין מַחְזִירִין אוֹתוֹ: ח.
לִפְנִים מִן הַחוֹמָה מְקֻדָּשׁ מֵהֶם, שְׂאוֹכְלִים שֵׁם קְדָשִׁים קָלִים וּמַעֲשֵׂר שְׁנִי. הִר
הַבַּיִת מְקֻדָּשׁ מִמֶּנּוּ, שְּׂאִין זָבִים וְזָבוֹת נְדוֹת וְיוֹלְדוֹת נִכְנָסִים לָשֵׁם. הַחִיל מְקֻדָּשׁ
מִמֶּנּוּ, שְּׂאִין גּוֹיִם וְטִמְאֵי מָתִים נִכְנָסִים לָשֵׁם. עֹזֶרֶת נָשִׁים מְקֻדָּשֶׁת מִמֶּנּוּ,
שְּׂאִין טָבֹל יוֹם נִכְנָס לָשֵׁם, וְאֵין חִיבִים עָלֶיהָ חֲטָאֵת. עֹזֶרֶת יִשְׂרָאֵל מְקֻדָּשֶׁת
מִמֶּנָּה, שְּׂאִין מַחֲסֵר כְּפוּרִים נִכְנָס לָשֵׁם, וְחִיבִין עָלֶיהָ חֲטָאֵת. עֹזֶרֶת הַכֹּהֲנִים
מְקֻדָּשֶׁת מִמֶּנָּה, שְּׂאִין יִשְׂרָאֵלִים נִכְנָסִים לָשֵׁם אֲלָא בְשַׁעַת צָרְכֵיהֶם, לְסַמִּיכָהּ
לְשַׁחֲטָהּ וּלְתַנּוּפָהּ: ט. בֵּין הָאוֹלָם וּלְמִזְבֵּחַ מְקֻדָּשׁ מִמֶּנָּה, שְּׂאִין בְּעָלֵי מוֹמִין
וּפְרוּעֵי רֹאשׁ נִכְנָסִים לָשֵׁם. הַהִיכָל מְקֻדָּשׁ מִמֶּנּוּ, שְּׂאִין נִכְנָס לָשֵׁם שְׂלֵא רְחוּץ
יָדַיִם וְרַגְלִים. קֹדֶשׁ הַקְּדָשִׁים מְקֻדָּשׁ מֵהֶם, שְּׂאִין נִכְנָס לָשֵׁם אֲלָא כִּהֵן גְּדוֹל
בַּיּוֹם הַכְּפוּרִים בְּשַׁעַת הָעֲבוּדָה. אָמַר רַבִּי יוֹסִי, בְּחֻמְשָׁה דְּבָרִים בֵּין הָאוֹלָם

וּלְמִזְבֵּחַ שׁוֹהַ לְהִיכֵל, שָׁאִין בְּעֵלֵי מוֹמִיין, וּפְרוּעֵי רֹאשׁ, וּשְׁתֵּי יָיִן, וְשָׁלֹא רְחוּץ יָדַיִם וְרַגְלַיִם וְנִכְסֵינִי לְשֵׁם, וּפְרוֹשִׁין מִבֵּין הָאוֹלָם וּלְמִזְבֵּחַ בְּשַׁעַת הַקְטָרָה:

ואומרים משנה ראשונה מפרק ב', משום אל תעמוד על הפרק.

פֶּרֶק ב' כָּלִי עֵץ וְכָלִי עוֹר וְכָלִי עֶצֶם וְכָלִי זָכוּכִית פְּשׁוּטִיהֶן טְהוֹרִים, וּמִקְבְּלֵיהֶן טָמְאִים. נִשְׁבְּרוּ, טְהוֹר. חֲזוֹר וַעֲשֵׂה מֵהֶם כָּלִים, מִקְבְּלִין טָמְאָה מִכָּאן וּלְהַבָּא. כָּלִי חֶרֶס וְכָלִי נֶתֶר טָמְאָתָן שׁוֹהַ, מִטְּמְאִין וּמִטְּמְאִין בְּאוֹר, וּמִטְּמְאִין מֵאֲחֹרֵיהֶן וְאִינֶן מִטְּמְאִין מִגְּבִיהֶן, וּשְׁבִירָתָן הִיא טְהוֹרָתָן:

יאמר נא ישראל וזה המדבר במעלת סעודות השבת. (והוא בפרשת יתרו דף פ"ח ע"ב).

בְּיוֹמָא דְּשַׁבְּתָא בְּסַעֲוִדְתָּא תְּנִינָא, כְּתִיב: "אֲזַ תִּתְעַנֵּג עַל־יְהוָה". "עַל ה'" וְדַאי, דְּהָהִיא שַׁעְתָּא אֲתַגְלִיא עֲתִיקָא קְדִישָׁא, וְכִלְהוּ עֲלֵמִין בְּחֻדְתָּא וּשְׁלִימוּ. וְחֻדְתָּא דְּעֲתִיקָא עֲבָדִינֵן, וּסַעֲוִדְתָּא דִּילָהּ הִיא וְדַאי. בְּסַעֲוִדְתָּא תְּלִיתָאָה דְּשַׁבְּתָא, כְּתִיב: "וְהֶאֱכַלְתִּיךָ נַחֲלַת יַעֲקֹב אֲבִיךָ", דָּא הִיא סַעֲוִדְתָּא דְּזַעִיר אֲנַפִּין דְּהוּי בְּשְׁלִימוּתָא, וְכִלְהוּ שַׁתָּא יוֹמִין מִהֵוּא שְׁלִימוּ מִתְּבַרְכָּן. וּבְעֵי בְר נֶשׁ לְמַחְדִּי בְּסַעֲוִדְתָּהּ וּלְאִשְׁלָמָא אֲלֵין סַעֲוִדְתִּי, דָּאֲנֹן סַעֲוִדְתִּי דְּמִהִמְנוּתָא שְׁלִימוּתָא דְּזַרְעָא קְדִישָׁא דִּישְׂרָאֵל, דִּי מִהִמְנוּתָא עֲלָאָה דָּא דִּילְהוֹן, וְלֹא דְּעַמִּין עוֹבְדֵי עֲבוּדָה זָרָה, וּבְגִין כֶּךָ אָמַר: "בִּינִי וּבִין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל". תָּא חֲזִי, בְּסַעֲוִדְתִּי אֲלֵין אִשְׁתַּמּוּדְעוֹן יִשְׂרָאֵל דָּאֲנֹן בְּנֵי מְלָכָא, דָּאֲנֹן מִהִכְלָא דְּמְלָכָא, דָּאֲנֹן בְּנֵי מִהִמְנוּתָא. וּמֵאֵן דְּפָגִים חֵד סַעֲוִדְתָּא מִנֵּיהוּ, אַחֲזִי פְּגִימוּתָא לְעֵלָא, וְאַחֲזִי גְרָמָה דְּלֹא מִבְּנֵי מְלָכָא עֲלָאָה הוּא, דְּלֹא מִבְּנֵי הִיכְלָא דְּמְלָכָא הוּא, דְּלֹא מִזַּרְעָא קְדִישָׁא דִּישְׂרָאֵל הוּא, וְיִהְיִין עֲלָה חֲמָרָא דְּתַלְתָּ מְלִין דִּינָא דְּגִיחָנָם וְכו'. וְתָא חֲזִי, בְּכִלְהוּ שָׁאֵר זְמַנִּין וְחִגִּין, בְּעֵי בְר נֶשׁ לְחֻדִּי וּלְמַחְדִּי לְמִסְכְּנִי, וְאִי אִיהוּ חֻדִּי בְּלַחֲדוּי וְלֹא יְהִיב לְמִסְכְּנִי, עוֹנֶשָׁה סְגִי, דְּהָא בְּלַחֲדוּי חֻדִּי וְלֹא יְהִיב חֻדִּי לְאַחְרָא. עֲלָה כְּתִיב: וְזִרְתִּי פֶּרֶשׁ עַל־פְּנִיכֶם פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם. וְאִי אִיהוּ בְּשַׁבְּתָא חֻדִּי, אִף עַל גִּב דְּלָא יְהִיב לְאַחְרָא, לֹא יְהִיב עֲלָה עוֹנֶשָׁא כְּשָׂאֵר זְמַנִּין וְחִגִּין, דְּכְתִיב: "פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם". "פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם" קָאֵמַר, וְלֹא פֶּרֶשׁ שַׁבְּתָכֶם. וְכְתִיב: חֻדְשֵׁיכֶם וּמוֹעֲדֵיכֶם שְׁנָאָה נִפְשִׁי, וְאִלּוּ שַׁבָּת לֹא קָאֵמַר. וּבְגִין כֶּךָ כְּתִיב: בִּינִי וּבִין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. וּמִשּׁוּם דְּכָל מִהִמְנוּתָא אִשְׁתַּכַּח בְּשַׁבְּתָא, יְהִיבִין לָהּ לְבַר נֶשׁ נִשְׁמָתָא אַחְרָא, נִשְׁמָתָא עֲלָאָה, נִשְׁמָתָא דְּכָל־שְׁלִימוּ בָּהּ כְּדָגְמָא דְּעֲלָמָא דְּאַתִּי, וּבְגִין כֶּךָ אֲקָרִי שַׁבָּת. מִהוּ שַׁבָּת, שְׁמָא

דְּקָדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, שְׁמָא דְּאִיהוּ שְׁלִים מְכַל-סְטְרוֹי. אָמַר רַבִּי יוֹסִי, וְדַאי כֶּךָ הוּא. וְיֵלֵךְ לְבֵר נֶשׁ דְּלָא אֲשֵׁלִים חֲדוּתָא דְּמִלְכָּא קִדְיָשָׁא, וּמָאן חֲדוּתָא דִּילֵה אֲלִין תַּלְת סְעוּדָתִי מִהֵימְנוּתָא. סְעוּדָתִי דְּאַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב כְּלִילָן בְּהוּ. וְכִלְהוּ חֲדוּ עַל חֲדוּ מִהֵימְנוּתָא שְׁלִימָתָא מְכַל-סְטְרוֹי. תְּנָא, בְּהֲדִין יוֹמָא מִתְעַטְרִין אַבְהָן וְכַל-בְּנִין יִגְקִין, מַה-דְּלָאוּ הֵכִי בְּכָל-שָׁאָר חֲגִין וּזְמָנִין. בְּהֲדִין יוֹמָא חִיבֵיָּא דְּגִהָנָם גִּיחִין. בְּהֲדִין יוֹמָא כָּל-דִּינִין אֲתַכְּפִין, וְלֹא מִתְעַרְרִין בְּעֵלְמָא. בְּהֲדִין יוֹמָא אֲוִרִיתָא מִתְעַטְרָא בְּעַטְרִין שְׁלָמִין. בְּהֲדִין יוֹמָא חֲדוּתָא וְתַפְנוּקָא אֲשַׁתְּמַע בְּמֵאתָן וְחֲמִשִּׁין עֲלָמִין. בְּרוּךְ יְהוָה לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן:

אַתְקִינוּ סְעֻדָּתָא דְּמִהֵימְנוּתָא שְׁלִימָתָא, חֲדוּתָא דְּמִלְכָּא קִדְיָשָׁא: אֲתִקְנוּ סְעֻדָּתָא דְּמִלְכָּא, דָּא הִיא סְעֻדָּתָא דְּעִתִּיקָא קִדְיָשָׁא (וְחַקֵּל תַּפּוּחִין קִדְיָשִׁין וְזַעִיר אַנְפִּין אֲתִין לְסְעֻדָּא בְּהֲדִיה):

❖ פיוט "אסדר לסעודתא" לרבנו האר"י ז"ל ❖

האר"י ז"ל יסד לאמר מוזמור זה בתוך הסעודה, אך פשט המנהג בכל המקומות לאומרו קודם הקידוש, וכשיש סיבה לעשות את הקידוש מזה - יאמר פזמון זה בתוך הסעודה (בא"ח בר' כט):

סימן: אני יצחק לוריא.

אֲסַדְר לְסְעוּדָתָא, בְּצַפְרָא דְּשַׁבְּתָא, וְאֶזְמִין בְּהַ שְׁתָּא, עִתִּיקָא קִדְיָשָׁא.
בְּהוֹרָה יִשְׂרֵי בְּהַ, בְּקִדּוּשָׁא רַבָּא, וּמַחְמֵרָא טָבָא, דְּבַה תַּחְדֵּי נַפְשָׁא.
יִשְׁדֵּר לָן שׁוּפְרָה, וְנַחֲזִי בִיקְרָה, וְיַחֲזִי לָן סִתְרָה, דְּמִתְאַמֵּר בְּלַחֲשָׁא.
יִגְלֵה לָן טַעְמִי, דְּבִתְרִיסַר נְהִמִי, דְּאֶנּוֹן אֶת בְּשִׁמָּה, כְּפִילָא וּקְלִישָׁא.
צְרִירוּ דְלַעֲלָא, דְּבַה חַיִּי כָּלָא, דִּיתְרַבִּי חִילָא, וְתַסַּק עַד רִישָׁא.
חֲדוּ מְחַצְדֵי חֻקָּלָא, בְּדַבּוּר וּבִקְלָא, וּמִלִּילוּ מְלָה, דְּחַפְיָא בְּלְבוּשָׁא.
קָדָם רַבּוֹן עֲלָמִין, בְּמַלְיָן דְּסִתִּימִין, תְּגַלּוֹן פִּתְגָמִין, וְתִימְרוֹן חֲדוּשָׁא.
לְעַטֵּר פְּתוּרָא, בְּרָזָא יִקְרָא, עֲמִיקָא טְמִירָא, וְלֹא מִלְתָּא אֲוֶשָׁא.
וְאֲלִין מְלִיא, יְהוֹן בְּרִקְיעִיא, וְתַמָּן מָאן שְׂרָיא, הֲלָא הוּא שְׁמִשָּׁא.
רְבוּ יִתֵּיר יִסְגָּא, לְעֵלָא מִן דְּרָגָה, וְיִסַּב בֵּת זִוְגָה, דְּהוּת פְּרִישָׁא.
יְדִי אֲסַחֵי אָנָּא, לְגַבֵּי חַד מְאָנָּא, לְסִטְרָא אַחֲרִינָּא, דְּלִית בְּהַ מְמִשָּׁא.

אַזְמֵן בַּתְּלֵתָא, בְּכֶסֶף דְּבִרְכָתָא, לְעֵלֶת עֵלְתָא, עֲתִיקָא קְדִישָׁא.

ואח"כ יאמר בקשת "יהא רעוא" כולה, כי זאת התפלה טוב לאומרה קודם כל סעודה מג' סעודות של שבת (שער הכונות עא, ב).

וַיְהִי רַעְוָא מִן קָדָם עֲתִיקָא קְדִישָׁא דְכָל־קְדִישִׁין, טְמִירָא דְכָל־טְמִירִין, סְתִימָא דְכָלָא, דִּיתְמַשְׁדָּה טָלָא עֲלָאָה מִנָּה לְמַלְיָא רִישָׁה דְדִזְעִיר אֲנַפִּין, וְלַהֲטִיל לַחֲקֵל תַּפּוּחִין קְדִישִׁין בְּנִהֲרִיו דְּאֲנַפִּין בְּרַעְוָא וּבַחֲדוּתָא דְכָלָא. וַיְתַמַּשְׁדָּה מִן קָדָם עֲתִיקָא קְדִישָׁא דְכָל־קְדִישִׁין, טְמִירָא דְכָל־טְמִירִין סְתִימָא דְכָלָא, רַעוּתָא וְרַחְמִי חָנָא וְחֶסֶדָא בְּנִהֲרִיו עֲלָאָה בְּרַעוּתָא וְחֶדוּהָ, עָלִי וְעַל כָּל־בְּנֵי בֵיתִי, וְעַל כָּל־הַנְּלוּיִם אֵלִי, וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל עִמָּה. וַיִּפְרָקִינָן מִכָּל־עֲקָתִין בִּישִׁין דִּיִּיתוֹן לְעֵלְמָא. וַיִּזְמִין וַיְתִיּהִיב לָנָא מְזוּנָא וּפְרִנְסָתָא טַבְתָּא, בְּלִי צָרָה וְעֻקְתָּא, מִמְזָלָא דְכָל־מְזוּנֵי בַּה תְּלִין. וַיִּשְׁזַבֵּינָן מַעֲיָנָא בִישָׁא וּמַחְרָבָא דְמַלְאָךְ הַמּוֹת וּמַדִּינָה שֶׁל גֵּהֶם. וַיִּתֵּי לָנָא וּלְכָל־נַפְשָׁתָנָא – חָנָא וְחֶסֶדָא וְחַיִּי אַרְיִכִי מְזוּנֵי רוּחִי וְרַחְמִי מִן קֳדָמָה. אַמֵּן כֵּן יְהִי רַעְוָן, אַמֵּן וְאַמֵּן.

קדושי היום

מִזְמוֹר לְדָוִד, יְהוָה רָעִי לֹא אֲחֶסֶד: בְּנֹאוֹת דָּשָׁא יְרִבִּיצְנִי, עַל־מִי מִנְחוֹת יִנְהַלְנִי: נִפְשִׁי יִשׁוּבָב, יִנְחֵנִי בְּמַעְגְלֵי־צֹדֵק לְמַעַן שְׁמוֹ: גַּם כִּי־אֵלֶךְ בְּגִיָּא צִלְמוֹת לֹא־אֵירָא רָע כִּי־אַתָּה עֲמָדִי, שִׁבְטְךָ וּמַשְׁעֲנֵתְךָ הֵמָּה יִנְחַמְנִי: תַּעֲרֹךְ לִפְנֵי שִׁלְחֹן נֶגֶד צִרְרִי, דִּנְתָּ בְשִׁמְן רָאשֵׁי כּוֹסֵי רוּיָה: אֵךְ טוֹב וְחֶסֶד יִרְדְּפוּנִי כָל־יְמֵי חַיִּי, וּשְׁבַתִּי בְּבֵית־יְהוָה לְאַרְךָ יָמִים:

אִם־תִּשָּׁיב מִשְׁבַּת רַגְלְךָ, עֲשׂוֹת חֲפָצְךָ בְּיוֹם קְדִישִׁי, וְקִרְאָתָ לַשְּׁבַת – עֲנֵג ואם תמנע בגלל השבת סכל מלאכה ואם תענג נפשו ביום השבת **לְקִדּוּשׁ יְהוָה – מִכְבֵּד** ואם תכבד יום זה שקדושו זה **וּכְבִּדְתּוּ מַעֲשׂוֹת דְּרַכְיָךְ, מִמְצֹא חֲפָצְךָ וּדְבַר דְּבַר: אֲזַ תִּתַּעֲנֵג עַל־יְהוָה וְהִרְפַּבְתִּיךָ עַל־בְּמַתִּי אֶרֶץ** שובר ארץ ישראל **וְהֶאֱכַלְתִּיךָ נַחֲלֵת יַעֲקֹב אֲבִיךָ, כִּי פִי יְהוָה דְּבַר:**

וּשְׁמְרוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשַּׁבָּת, לַעֲשׂוֹת אֶת־^{מִצְוַת}הַשַּׁבָּת לְדֹרֹתָם;
בְּרִית עוֹלָם^{נצחית}: בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אוֹת הִיא לְעָלָם,
כִּי־^{על אשד}שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה^{ברא והשלים} יְהוָה אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ וּבַיּוֹם
הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת וַיִּנָּפֶשׂ^{ספק ממלאכהו וסוד (בבבבב)}: עַל כֵּן בֵּרַךְ יְהוָה אֶת־יוֹם הַשַּׁבָּת
וַיְקַדְּשֵׁהוּ:

ואח"כ יאמר המקדש סברי קרנן, ויענו השומעים לחיים, ואפילו שהוא מקדש לבד ואין אחר שעומד עמו ג"כ
יאמר סברי קרנן, שיש בזה סוד וכוונה לבד מהפשוט (בא"ח נשא).

סברי מרנן: ועונים: לחיים:

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא פְּרֵי הַגֶּפֶן:

ושותה רביעית או מלוא לוגמיו ויתן לכל המסובין, ואחר־כך יטול ידיו מעומד, ויברך "על נטילת ידיים" ויבצע על
שתי כירות כנוכר בליל שבת, ולפני הסעודה יאמר:

לֵשֶׁם יְחִיד קֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׂכִינְתִּיה, בְּדַחֲלֹ וּרְחִימוּ, וּרְחִימוּ וּדְחִילוּ,
לִיְחִידא אוֹתִיּוֹת י' וְה' בְּאוֹתִיּוֹת ו' וְה' בְּיַחֲוֹדָא שְׁלִים (יהוה) בְּשֵׁם
כָּל־יִשְׂרָאֵל, הִנֵּה אֲנֹכִי בָּא לְקִים מִצְוֹת סְעָדָה שְׁנִיָּה שֶׁל שַׁבַּת קֹדֶשׁ,
הַמִּיַּחֲסֵת לְאַבְרָהָם חֲסִידָא, לְתַקֵּן אֶת־שְׂרָשָׁה בְּמָקוֹם עֲלִיּוֹן, וּבִזְכוּתָהּ נִצּוֹל
מִדִּינָה שֶׁל גִּיהֶנֶם, וִיקִים בְּנוֹ מִקְרָא שְׁכָתוֹב: "אֲזַ תִּתְּעַנֵּג עַל־יְהוָה" וכו'.
וַיְהִי נָעַם אֲדָנִי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ. וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָה עָלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ
כוֹנֵנָהוּ:

מנחה של שבת

לֵשֶׁם יְחִיד קֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׂכִינְתִּיה בְּדַחֲלֹ וּרְחִימוּ וּרְחִימוּ וּדְחִילוּ לִיְחִידא
אוֹתִיּוֹת י' וְה' בְּאוֹתִיּוֹת ו' וְה' בְּיַחֲוֹדָא שְׁלִים (יהוה) בְּשֵׁם כָּל־יִשְׂרָאֵל,
הִנֵּה אֲנַחְנוּ בָּאִים לְהַתְּפַלֵּל תְּפִלַּת מְנַחָה שֶׁל שַׁבַּת קֹדֶשׁ, שֶׁתִּקֵּן יִצְחָק אֲבִינוּ
עָלֵינוּ הַשְּׁלוֹם, עִם כָּל־הַמִּצְוֹת הַכּוֹלּוֹת בָּהּ לְתַקֵּן אֶת־שְׂרָשָׁה בְּמָקוֹם עֲלִיּוֹן,
לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְיוֹצְרֵנוּ וּלַעֲשׂוֹת רְצוֹן בּוֹרְאֵנוּ. וַיְהִי נָעַם אֲדָנִי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ,
וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָה עָלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָהוּ.

לִמְנַצַּח עַל־הַגִּיתִי, לְבָנִי־קָרַח מְזֻמּוֹר: מַה־יְדִידוֹת מִשְׁפָּנוֹתֶיךָ

יְהוָה צְבָאוֹת: נִכְסְפָה וְגַם־כָּלְתָּהּ וַנִּפְשִׁי לַחֲצָרוֹת

חביב ואהב
עליו בית מוקדש

יְהוָה, לְבִי וּבִשְׂרִי יִרְנְנוּ אֶל־אֱלֹהֵי: גַם־צָפוֹר מִצָּאָה לִּי, וּדְרוֹר

קֵן לָהּ ביומיו שומם עד שגם
צפור מקננת בו בארץ מפרץ **אֲשֶׁר־שָׁתָה אֶפְרָחֶיהָ אֶת־מִזְבַּחוֹתֶיךָ, יְהוָה**

צְבָאוֹת, מִלְכֵי וְאֱלֹהֵי: אֲשֶׁר־יֹשְׁבֵי בֵיתְךָ, עוֹד לְעוֹלָם יִהְיוּ לְלוֹד סֵלָה:

אֲשֶׁר־אָדָם עוֹזֵלֹךְ בָּךְ, מִסְּלוֹת בִּלְבָבָם: עֲבָרִי בְּעֵמֶק הַבְּכָא מֵעֵין

יִשִּׁיתוּהוּ העוברים בעמק הבכש
למענם וישם ה' משען **גַּם־בְּרָכוֹת יַעֲטֶה מוֹרָה** גם וליכש
תקשם בדרגים **: יִלְכוּ מִחֵיל**

אֶל־חֵיל, יִרְאֶה אֶל־אֱלֹהִים בְּצִיּוֹן: יְהוָה אֱלֹהִים צְבָאוֹת

סבבא אנשים
העולים לרגל

שִׁמְעָה תִּפְלְתִי, הָאֲזִינָה אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֵלָה: מִגִּנְנוּ רָאָה אֱלֹהִים,

וְהִבֵּט פָּנָי מִשִּׁיחָךְ: כִּי טוֹב־יוֹם בַּחֲצִיךָ אח שאמרת
מיד לשחרתו **מֵאַלְפָּךְ** זמנים
בגלות **בַּחֲרָתִי**

הַסְתּוֹפֶף מסדוף אני לשמך
אצל הסף **בְּבֵית אֱלֹהֵי, מְדוֹר בְּאַהֲל־רִשְׁעִי: כִּי שָׁמַשׁ וּמִגֵּן**

יְהוָה אֱלֹהִים, חֵן וְכְבוֹד יִתֵּן יְהוָה, לֹא יִמְנַע־טוֹב לַהֲלָכִים

קדשות

בְּתַמִּים: יְהוָה צְבָאוֹת, אֲשֶׁר־אָדָם בִּטַּח בָּךְ:

וַיִּדְבֹּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: צוּ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם,

אֶת־קֶרְבְּנִי לַחֲמִי לְאִשֵּׁי רֵיחַ נִיחֹחַי הניחו על האש
לנחת רוח לפני **תִּשְׁמְרוּ לַהֲקָרִיב**

לִי בְּמוֹעֲדִי כל יום **: וְאָמַרְתָּ לָהֶם, זֶה הָאִשָּׁה** הזרה
לביד **אֲשֶׁר תִּקְרִיבוּ לַיהוָה,**

כְּבָשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה תְּמִימִם ללא
סוס **, שְׁנַיִם לְיוֹם** לקרבן **עֹלָה תִמְּיד** בכל
יום **אֶת־**

הַכֶּבֶשׂ אֶחָד הראשון **תַּעֲשֶׂה בִּבְקָר, וְאֵת הַכֶּבֶשׂ הַשְּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין**

הָעֶרְבִים: וְעִשִּׂיתָ הָאִיפָה סֵלֶת חטים **לְמִנְחָה, בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן כְּתִית**

רְבִיעֵת הֵקִין: עֹלֹת מערבת בשמן
זית כתוש **»** תמיד **הַעֲשִׂיהָ בְּהָרִיחַ סִינֵי לְרֵיחַ נִיחֹחַ**

אִשָּׁה לַיהוָה: וְנִסְכּוֹ רְבִיעֵת הֵקִין לנחת
רוח **לְכֶבֶשׂ הָאֶחָד, בְּקֹדֶשׁ הַסֹּף**

נִסְף שֹׁכֵר לַיהוָה על המנבח הקדוש
תצוק יין משכר לה **: וְאֵת הַכֶּבֶשׂ הַשְּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין הָעֶרְבִים,**

כְּמִנְחַת הַבֶּקָר וְכִנְסֻכּוֹ תַעֲשֶׂה, אִשָּׁה רֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה:

לנחת
רוח

אֹתָהּ הוא יהוה אֱלֹהֵינוּ שֶׁהִקְטִירוּ אֲבוֹתֵינוּ לִפְנֵיךְ אֶת־קִטְרֹת
הַסַּמִּים ^{המורכבת} בְּזֶמַן שִׁבִּית־הַמִּקְדָּשׁ ^{סמיני בשמים} הַיְּהוּדִים, כֹּאֲשֶׁר צִוִּית
אוֹתָם עַל־יַד מֹשֶׁה נְבִיאָךְ, כִּפְתּוּב ^{היה שוים} «בְּתוֹרַתְךָ: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־
מֹשֶׁה, קַח־לְךָ סַמִּים, נִטָּף וּשְׁחַלֵּת וְחִלְבָנָה, סַמִּים וּלְבָנָה וַזָּה,
בַּד בְּבַד יִהְיֶה ^{יהיו שוים} וְעָשִׂיתָ אֹתָהּ קִטְרֹת, רִקַּח מַעֲשֵׂה רוֹקַח
מִמֶּלֶךְ ^{מערובת וכוונשה} טָהוֹר קָדֹשׁ: וּשְׁחַקֵּת מִמֶּנָּה הַדֶּקָּה ^{טעורב}, וְנִתְּתָהּ ^{הטב}
מִמֶּנָּה ^{על המזבח} לִפְנֵי הָעֵדֻת ^{הפנימי} בְּאֵהָל מוֹעֵד, אֲשֶׁר אֲנִיעַד לְךָ שָׁמָּה
קֹדֶשׁ קֹדְשִׁים תִּהְיֶה לָכֶם ^{הקטורה}: וְנֹאמַר: וְהִקְטִיר עָלֶיךָ אֶהָרֶן
קִטְרֹת סַמִּים, בְּבִקְרָ בְּבִקְרָ ^{בכל בקר} בְּהִיטִיבוּ אֶת־הַנֶּחֱרֹת יִקְטִירֶנָּה ^{בבקר}
וּבַהֲעֵלֹת אֶהָרֶן אֶת־הַנֶּחֱרֹת בֵּין הָעֲרִבִים יִקְטִירֶנָּה ^{את החצי},
הַשָּׁמֶן יִקְטִיר חֲצִי מִנֶּה: ^{השני}

קִטְרֹת «תָּמִיד לִפְנֵי יְהוָה לְדֹרֹתֵיכֶם:

תָּנוּ רַבָּנָן, פְּטוּם הַקִּטְרֹת כִּי־צַד ^{כחשיה ותקון הקטורת} שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וְשָׁשִׁים ^{באזיה אופן}
וּשְׁמוֹנֶה מָנִים הָיוּ בָּהּ, שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וְשָׁשִׁים וְחֲמִשָּׁה כִּמְזִין
יְמֹת הַחֹמָה, מָנָה בְּכָל־יוֹם, מִחֲצִיתוֹ ^{של} בְּבִקְרָ וּמִחֲצִיתוֹ ^{המנע} בְּעֶרְבּ.
וּשְׁלֹשָׁה מָנִים יִתְּרִים ^{עודפים}, שְׁמֵהֶם ^{מנחם} «מִנְחָה גְּדוֹלָה ^{לקדוש} וְנוֹטֵל ^{הקדשים}
מֵהֶם» מֵלֵא חֲפָנָיו בְּיוֹם הַכַּפּוּרִים, מִחֲזִירֶן ^{וכן} לְמַכְתָּשֶׁת בְּעֶרְבּ ^{היה}
יוֹם הַכַּפּוּרִים ^{לשחוק} כְּדִי לָקִים ^{דק יוצא} «מִצּוֹת דָּקָה מִן הַדָּקָה. וְאַחַד עָשָׂר
סִמָּנִים הָיוּ בָּהּ, וְאֵלּוּ הֵן: (טוב לַמְנוּחַם בַּאֲצֻעֵתוֹ) א הָצִירִי ^{הנח}, ב וְהַצִּפּוֹן ^{השחלת},
ג וְהַחֲלִבָּנָה ^{שדך} וְהַלְבֹּנָה ^{שדך רע}, ד מִשְׁקֵל ^{כל} שִׁבְעִים שִׁבְעִים ^{אחד} «מָנָה.
ה מוֹר ^{מין} וּקְצִיעָה ^{שורש} ^{בושם}, וּשְׁבִלַת גֶּרֶד ^{שם} ^{בושם}, ז וְכִרְכָּם, מִשְׁקֵל ^{כל} ^{אחד}
שִׁשָּׁה עָשָׂר שִׁשָּׁה עָשָׂר מָנָה. ח [ה]קִשְׁט שְׁנַיִם עָשָׂר ^{כנה}, ט קְלוּפָה
שְׁלֹשָׁה ^{מנים}, י קִנְמוֹן תְּשַׁעָה ^{מנים}. בּוֹרִית כְּרִשִּׁינָא תְשַׁעָה קִבְּיָן, יֵין
קִפְרִיסִין סְאִין תֵּלֶת וְקִבְּיָן תֵּלֶת, וְאֵם לֹא מִצָּא יֵין קִפְרִיסִין מִבֵּיא
חֲמֵר חוֹר ^{לבו} עֲתִיק. מֶלֶךְ סְדוּמִית רַבֵּעַ ^{רבע}, מַעֲלָה עֶשֶׂן כָּל־שְׂהוּא ^{הקב}

שְׁעוֹר מוֹעֵט שֶׁל עֶשֶׂב ^{הַמַּעֲלָה אֶת הָעֵשֶׂב זָקוּף בַּמִּקְלָה} רַבִּי נֹתָן הַבְּבִלִי אוֹמֵר: אַף כִּפַּת הַיִּרְדֵּן ^{עֶשֶׂב בְּשֵׁפֶת הַיִּרְדֵּן}

כָּל־שָׁהִיא. אִם נֹתָן בָּהּ ^{בַקְּטוֹרֶת} דְּבִשׁ פְּסָלָהּ ^{מִלְּהַקְטִירָהּ}, וְאִם חֹסֵר אַחַת מִכָּל־סַמְמָנֶיהָ חַיִּב מִיתָה:

רַבִּין שְׁמַעוֹן בֶּן־גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר: הַצָּרִי אֵינוֹ אֱלָא שָׂרֵף הַנוֹטֵף מַעְצֵי הַקֶּטֶף ^{הָאֶפְרַסְטוֹן}. בּוֹרִית פֶּרֶשִׁינָא לָמָּה הִיא בָּאָה? כְּדִי לְשִׁפּוֹת ^{לְנַחֲמָה}

בָּהּ אֶת־הַצִּפְרָן כְּדִי שֶׁתֵּהָא נָאָה. יֵין קִפְרִיסִין לָמָּה הוּא בָּא? כְּדִי לְשׁוֹרֹת בּוֹ אֶת־הַצִּפְרָן כְּדִי שֶׁתֵּהָא עֲזָה ^{בְּרִיחָהּ}. וְהֵלֵא ^{בִּם מִים מוֹמֵקֵין שְׁשִׁמּוֹ} מִי רַגְלִים יָפִין לָהּ ^{לְחַצְצֵה}, אֱלָא שָׂאִין מִכְּנִיסִין מִי רַגְלִים בַּמִּקְדָּשׁ מִפְּנֵי הַכְּבוֹד:

תַּנְיָא, רַבִּי נֹתָן אוֹמֵר: כְּשֶׁהוּא שׁוֹחֵק אוֹמֵר ^{הַמַּנּוּחָה עָלָיו} הִדֵּק הֵיטֵב, הֵיטֵב הִדֵּק, מִפְּנֵי שֶׁהָקוֹל יָפֵה לְבִשְׁמִים ^{מוֹעִיל לְנִיחּוֹחַ הַבִּשְׁמִים}. פְּטָמָה

לְחַצְצֵאִין ^{אֵם תִּיקוּ וְהָכִין לְקַטְרוֹת חֲצִי כִמּוֹת} כְּשֶׁרָה, אֲבָל לְשִׁלֵּשׁ וּלְרַבִּיעַ ^{מִלְּהַקְטִירָהּ} לֹא שְׁמַעְנוּ ^{אִם כִּשְׁרָה} אָמַר רַבִּי יְהוּדָה: זֶה הַפֶּלֶל ^{כְּשִׁיעוֹרָה} אִם כְּמִדָּתָה ^{אִם לִקְחַת הַסַּמָּנִים בִּיחּוּס שׁוֹחֵה לִפִּי עֵדֶן} – כְּשֶׁרָה לְחַצְצֵאִין

וְאִם חֹסֵר אַחַת מִכָּל־סַמְמָנֶיהָ ^{אִם חֹסֵדִיר הַשְּׁעוֹר מִכָּל אֶחָד עֶשֶׂר הַסַּמָּנִים} חַיִּב מִיתָה: ^{כְּשִׁפְטִים וְקַטְרוֹת}

תַּנְיָ בֵּר קִפְרָא: אַחַת לְשָׁשִׁים אוֹ לְשִׁבְעִים שָׁנָה הִיְתָה בָּאָה שֶׁל שִׁירִים ^{הִיְתָה מִסַּתְכֹת הַכְּבוֹת הַעוֹדֶת לַחֲצִי שִׁיעוֹר} לְחַצְצֵאִין וְעוֹד תַּנְיָ בֵּר קִפְרָא: אֵלּוּ הֵיָה

נוֹתָן בָּהּ ^{בַקְּטוֹרֶת} קָרְטוֹב ^{מִידָה קֹטֵנָה} שֶׁל דְּבִשׁ אֵין אָדָם יָכוֹל ^{לְעַמּוֹד מִפְּנֵי רִיחָהּ הַטוֹב} וְלָמָּה אֵין מַעְרְבִין בָּהּ דְּבִשׁ? מִפְּנֵי שֶׁהַתּוֹרָה אָמְרָה: כִּי כָל־שְׂאֹר ^{בִּיתוֹ}

וְכָל־דְּבִשׁ לֹא־תִקְטִירוּ מִמֶּנּוּ אִשָּׁה לִיהוָה ^{הַמַּחֲמִיץ קִרְבֵּן הַנֶּשֶׁף לֵה'}:

יְהוָה צְבָאוֹת עֲמָנוּ, מִשְׁגָּב־לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סָלָה ^{לְעוֹלָם}: יְהוָה צְבָאוֹת, אֲשֶׁר־יְאֹדָם בֵּיטַח בְּךָ: יְהוָה הוֹשִׁיעָה, הַמְּלֹךְ יַעֲגֵנוּ בְּיוֹם־

קִרְאָנוּ ^{אֵלָיו}: וְעֶרְבָה ^{תַּנְעֵם} לִיהוָה מְנַחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלַיִם, כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קִדְמָנוֹת: ^{כִּיּוֹם הָרִאשׁוֹנִים}

אֲשֶׁר־יֹשְׁבֵי בֵיתְךָ, עוֹד ^{לְעוֹלָם} יִהְלָלוּךָ סָלָה: אֲשֶׁר־יֵהָא שְׁכַנְךָ ^{מִבְּטוֹחַ} לֹא, אֲשֶׁר־יֵהָא שִׁיְהוּהוּ אֱלֹהֵינוּ:

תִּהְיֶה לְדֹרֹת הַלֵּל וְשִׁבְחָה אֲשֶׁר חָבַר דָּוִד הַמֶּלֶךְ, אֲרוֹמְמֶנָּה אֱלֹהֵי הַמֶּלֶךְ וְאֶבְרַכָּה שְׁמוֹךְ

לְעוֹלָם וָעֶד אֲנִידָלֶךְ עַל הַכֹּל וְאֶבְרָךְ שְׂמוֹךְ כָּל יְמֵי חַיָּיִךְ : בְּכָל-יּוֹם אֲבָרְכְּךָ, וְאֶהְלִלֶךָ

שִׁמְךָ לְעוֹלָם וְעַד: גָּדוֹל יְהוָה וּמַהֲלֵל מְאֹד, וְלִגְדֻלְתּוֹ אֵין

אין לשכל האדם: **דֹּר לְדֹר יֵשֶׁבַח מֵעֵשִׂיךְ** ^{הַזְקֵנִים יִסְפְּרוּ לְבָנֵיהֶם} ^{עַל מַעֲשֵׂיךְ הַגְּדֹלִים}, **וּגְבוּרָתִיךְ**

הַדָּר כְּבוֹד הוֹדָה, וּדְבַר נִפְלְאוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה: ויספרו על הנסים שעשית בשנוי הטבע

אספר גם הדברים : **וְעִזִּיז נִזְרָאֲתִיךָ יֹאמְרוּ** חזק מעשיך, הנזראים יספרו, **וּגְדִלְתֶּךָ**

אספרנה: זכר רב־טובך יביעני, וצדקתך ירננו
 יִשְׁבְּחוּךָ עַל הַצְדָּקוֹת
 שְׂאֵתָה עוֹשֶׂה עִם בְּנֵי אָדָם:

חֲנִינִי וְרַחוּם יְהוָה, אֶרֶץ אֲפִים וְגִדְל־חֶסֶד ה' עוֹשֶׂה אֱתָנוּ חֲסִדִּים: **טוֹב-**
גַּם כִּשְׁלָא מְגִיעַ לָנוּ

יְהוָה לְכָל וְרַחֲמָיו עַל-כָּל-מַעֲשָׂיו

כָּל־מַעֲשֵׂיךָ, וְחִסְדֶּיךָ יִבְרַכּוּכָה: כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ יֵאמְרוּ,

וּגְבוּרַתְךָ יִדְבְּרוּ: לְהוֹדִיעַ לְבַנֵּי הָאָדָם גְּבוּרָתוֹ, וְכִבּוּד הַדָּר

מלכותו לספר לבני אדם את גדלות ה' **מלכותך מלכות כל-עלמים, וממשלתך**

בכל-דור ודור: סומך יהוה לכל-הנפלים תומך במי שעומד לפול
[בשנים מחמשי העשר] **ויוקף**

לְכָל-הַכַּפּוּפִּים: עֵינַי-כָּל אֵלֶיךָ יִשְׁבְּרוּ: ^{כֹּהֵם יָקוֹם אֵלֶיךָ} וְאַתָּה נֹתֵן-

לֶחֶם אֶת-אֲכַלְכֶּם בַּעֲמִוּוֹ מִפְּרִסְתִּי כֹל מִן זֶמַן זֶה׃

אמה ה' פותח את ידך
ומענין לרל-חי רצון. קפי רצונך. צ'ביה יהוה פרל-

דברנו נותן פרנסה ומזון לכל ו**נחמד בכל-מזמניו** ונותן לפנים משורת הדין **הרור יבור**

לְרֵל־כְּרֵאֵי, לְרֵל אֲנִיכַר יִכְרְאֵנִי רֵאמֶת. רֵאֲנִי־יִרְאֵנִי וַיִּזְכֹּר

[illegible][illegible]

וְאֵת כָּל הַדְּשָׁעִים יִשְׁמִיד׃ וְיִהְיֶה יִצְחָק לְפִי׃ וְיִבְרָךְ׃

כֹּל-בֶּשֶׂר שָׁם קָדְשׁוֹ לַעֲוֹלָם וָעֶד:

וְאֵנַחְנוּ נִבְרַךְ יְיָ, מִעַתָּה וְעַד-עוֹלָם, הַדְּלוּיָהּ:

וּבֹא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל, וְלִשְׁבִי פָשַׁע בִּיעֲקֹב, וְאָם יְהוָה: וְאֲנִי

– זֹאת בְּרִיתִי אוֹתָם, אָמַר יְהוָה, רוּחִי אֲשֶׁר

עָלֶיךָ, וּדְבָרִי אֲשֶׁר-שִׁמְתִי בְּפִיךָ, לֹא-יִמּוּשׁוּ מִפִּיךָ

וּמִפִּי זֶרַעךָ וּמִפִּי זֶרַע זֶרַעךָ, אָמַר יְהוָה, מַעֲתָה תִּגְאָל: וְעַד-עוֹלָם:

וְאַתָּה קָדוֹשׁ, יוֹשֵׁב מִתּוֹן וּמִצֵּפָה, תִּהְלֹת יִשְׂרָאֵל: וְקָרָא זֶה אֶל-זֶה וְאָמַר:

קָדוֹשׁ. קָדוֹשׁ יְהוָה צְבָאוֹת, מְלֵא כָל-הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ

בְּשֵׁמִי מְרוֹמָא עֲלָאָה בֵּית שְׂכִינְתָּהּ, קָדִישׁ יְהוָה עֲלֵי-אֶרְעָא

עוֹבֵד גְּבוּרְתָּהּ, קָדִישׁ לְעֵלְם וּלְעֵלְמִי עֲלֵמִיָּא יְהוָה צְבָאוֹת

ה' הוּא, מְלֵא כָל-אֶרְעָא זִיו יְקָרָה מְלֵא כָל הָאָרֶץ: (בְּקוּל:) אֲמַר וּתְשַׁאֲנִי רוּחַ

וְאֲשַׁמְעַ אַחֲרֵי קוֹל רַעַשׁ גָּדוֹל שְׁמוֹ: בְּרוּךְ כְּבוֹד-יְהוָה מִמְּקוֹמוֹ

וְנִטְלָתְנִי רוּחָא, וְשִׁמְעִית בְּתֵרִי אַחֲרֵי קוֹל זִיעַ שְׁגִיָּא

רַעַשׁ גָּדוֹל דְּמִשְׁבַּחִין וְאִמְרִין: בְּרִיךְ יְקָרָא כְּבוֹד דִּיהוָה מֵאַתֵּר מִמְּקוֹמֵהּ

יְהוָה יִמְלֹךְ לְעֵלְם וְעַד: (בְּלַחֲשׁ:) וְיִהְיֶה מַלְכוּתָהּ קָאִים קִיּוּמָהּ לְעֵלְם

וּלְעֵלְמִי עֲלֵמִיָּא: יְהוָה אֱלֹהֵי אַבְרָהָם יִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל אֲבוֹתֵינוּ,

שְׁמֵרָה-זֹאת לְעוֹלָם לִיצְרַח מַחְשְׁבוֹת לְבָב עַמְּךָ

וְהִכֵּן לְבָבָם אֵלֶיךָ: וְהוּא רַחוּם יִכְפֹּר עוֹן, וְלֹא-יִשְׁחָת וְהִרְבָּה

לְהַשִּׁיב אָפּוֹ, וְלֹא-יַעִיר כָּל-חַמָּתוֹ כִּי אַתָּה אֲדֹנֵי טוֹב

וְסִלַּח לְחַטָּאִים, וְרַב-חֶסֶד לְכָל-קִרְאֶיךָ: צְדָקָתְךָ צֶדֶק לְעוֹלָם, וְתוֹרָתְךָ

אֱמֶת: תִּתֵּן אֱמֶת לִיעֲקֹב, חֶסֶד לְאַבְרָהָם, אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ

לְאַבְתָּינוּ מִיָּמֵי קֶדֶם: בְּרוּךְ אֲדֹנֵי «אֲשֶׁר» יוֹם יוֹם יַעֲמֹס-לָנוּ

הָאֵל יִשְׁוּעָתָנוּ סִלָּה לָנוּ: יְהוָה צְבָאוֹת עֲמָנוּ, מִשְׁגַּב-לָנוּ אֱלֹהֵי

יַעֲקֹב סִלָּה לָנוּ: יְהוָה צְבָאוֹת, אֲשֶׁר־אֲדָם בָּטַח בְּךָ: יְהוָה הוֹשִׁיעָה,

הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם-קִרְאָנוּ אֵלֶיךָ:

בְּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ שֶׁבְּרָאֵנוּ לְכָבוֹדוֹ ^{למען נרוסים ונגדיל כבודו}, **וְהַבְדִּילָנוּ מִן הַתּוֹעִים**,
וְנָתַן לָנוּ תּוֹרַת אֱמֶת ^{תורה שבכתב}, **וַחַיֵּי עוֹלָם** ^{תורה שבע"פ} נִטֵּעַ בְּתוֹכָנוּ.
 הוּא יִפְתָּח לִפְנֵינוּ ^{להבין ולהשכיל} בְּתוֹרָתוֹ, וַיְשִׁים בְּלִבָּנוּ אֲהָבָתוֹ וַיֵּרָאֵנוּ כִּי
 לַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ וּלְעִבְדוֹ בְּלִבָּב שָׁלֵם. ^{כשאומר "לא ניגע לריק וכי" כזון מאוד על בניו שהיו לא לזמני תורה וצדיקים ובעלי מדות טובות (מ"ב מ"ו)}
נִיגַע לְרִיק ^{ה"ר שנתנה מוגיע כפשוטו ולא יקוחרו זרים} וְלֹא נִלְד לְבַהֲלָהּ ^{שלא גלד בנים לא הנשים}. יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁנִּשְׁמַר חֻקֶּיךָ וּמִצְוֹתֶיךָ בְּעוֹלָם הָהָא,
 וְנִזְכֶּה וְנַחֲיָה ^{ובשכר זה נזכה ונשיא בחרים} וְנִירֵשׁ טוֹבָה וּבִרְכָּה לַחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא: לְמַעַן
 יִזְמְרֶךָ ^{בעבור זה זמיר לך נפשי ולא תפסוק מלהלך} «כְּבוֹד וְלֹא יָדָם» יְהוָה אֱלֹהֵי לְעוֹלָם אֲדָךְ: יְהוָה
 חֲפִיץ לְמַעַן צִדְקוֹ ^{רצה ה' להרבות חכמה בישאל בזכות צדקותו} יַגְדִּיל תּוֹרָה וַיֹּאדִיר ^{לכן הדיקה להם תורה: ופעולת והאדיר התורה:} וַיִּבְטְחוּ
 בְּךָ יוֹדְעֵי שִׁמְךָ ^{הצדיקים שהם יודעי התנתיך ומדותיהם} כִּי לֹא־עֲזַבְתָּ דוֹר־שֵׁיךָ יְהוָה: יְהוָה אֲדִינֵנוּ,
 מִה־אֲדִיר שִׁמְךָ בְּכָל־הָאָרֶץ: חֲזָקוּ וַיֵּאמֶץ לִבְבְּכֶם כָּל־הַמֵּיחָלִים
 לַיהוָה:

ואומר החזן חצי קדיש:

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא, ^(אמן) **בְּעֵלְמָא דִּי בְּרָא כְרַעְוֵתָהּ**, וַיְמַלִּיךְ מַלְכוּתָהּ,
 וַיִּצְמַח פְּרָקְנָהּ, וַיִּקְרַב מְשִׁיחָהּ. ^(אמן) **בְּחַיִּיכוֹן וּבְיוֹמִיכוֹן וּבְחַיֵּי**
דְּכָל־בֵּית־יִשְׂרָאֵל, ^(אמן) **בְּעֵגְלָא וּבִזְמַן קָרִיב, וְאִמְרוּ אָמֵן.** ^{באומרו 'יהא שמה רבא' יכוין:}
 יְהִי שִׁימְחָה זָכַר עֲמֹלָק וְזֵא יְהוּהָ הַשֵּׁם שָׁלֵם וְהַסָּא שָׁלֵם יְהִי שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא וּלְעָלְמֵי עָלְמֵיָא
 יִתְבָּרַךְ, וַיִּשְׁתַּבַּח, וַיִּתְפָּאֵר, וַיִּתְרוֹמֵם, וַיִּתְנַשֵּׂא, וַיִּתְהַדָּר, וַיִּתְעַלֶּה, וַיִּתְהַלָּל,
 שְׁמֵהּ דְּקֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. ^(אמן) **לְעֵלָא מִן־כָּל־בְּרִכְתָּא, שִׁירְתָּא, תִּשְׁבַּחְתָּא**
וְנַחְמָתָא, דְּאִמְרִין בְּעֵלְמָא, וְאִמְרוּ אָמֵן. ^(אמן)

לפני הוצאת ספר תורה עומדים ואומרים:

וְאֲנִי תַפְלִיטִי־לָךְ ^{שתיה עתה עת} **יְהוָה עַת רְצוֹן** ^{אהבה ורחמים}, **אֱלֹהִים, בְּרַב־חֲסִדָּךְ,**
עֲנֵנִי בְּאֵמַת יִשְׁעֶךָ: ^{ב' פעמים}

ופותחים ההיכל ואומרים:

בְּרִיךְ שְׁמֵהּ דְּמֵאֲרֵי עֲלְמָא ^{של ארון העולם}, **בְּרִיךְ כְּתָרָךְ** ^{כתר מלכותו} **וְאִתְרַךְ** ^{מקום שכנתו כבודו}.
יְהִי רַעְוֵתָךְ רַעְוִין, **עִם עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל** ^{ועדות} **לְעָלְמָא, וּפּוֹרְקָן יִמִּינָךְ**

אֲחֵזִי מִצָּדָה לַעֲמֹךְ בְּבֵית מִקְדָּשְׁךָ, וְלֹא־מִטּוֹיִי לְנֹא מִטּוֹב נִהוֹרֶךְ.

וּלְקַבֵּל אֶת צְלוֹתֵינוּ תְּפִלָּתֵנוּ יְיָהּ רַעוּא קְדָמְךָ דְּתוֹרִיךָ

לְיָהוָה מִלְּפָנָיו בְּטוֹבָה, וְלַהֲוֵי וְשִׁאֲרֵיהֶם אֲנִי עֲבֹדֶךָ פְּקִידָא בְּגוֹ נְמִנָה בְּקֶרֶב שְׂתִאֲרִיךְ לִנְיָהּ מִלְּפָנָיו

צְדִיקִיָּא, לְמַרְחָם עָלֵי וּלְמַנְטָר וְלִשְׁמוֹרָה יְתִי, וַיֵּת כָּל־דֵּי אִשָּׁר לִי, וְדֵי לְעַמּוּךָ

יִשְׂרָאֵל. אֲנִי הוּא זֶן לְכֹל וּמִפְּרִינִס לְכֹל. אֲנִי הוּא שְׁלִיט מוֹשֵׁל עַל

כִּלְאָ, אֲנִתְּ הוּא דְשְׁלִיט עַל מַלְכֵּיָא, וּמַלְכוּתָא דִּילָךְ הִיא. אֲנִי

עֲבָדָא דְקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דְּסִגְיָדְנָא קָמָה ^{שאני משתחוה לפניו} **וּמִן קָמִי דִּיקָר**

אֲוִרִיתָהּ וּמִלְפִי כְבוֹד תּוֹרֹתָיָהּ בְּכָל-עֵידֶן וְעֵידֶן עַתָּה וְעַתָּה . לֹא עַל אִנְשׁ רְחִיצָנָא , לֹא אֲבֹטָהּ , בְּאִדָּם

וְלֹא עַל בַּר אֱלֹהִיךָ ^{מִלֵּא} סְמִיכָנָא, אֱלֹא בַּאֲלֹהֵא דְשִׁמְיָא, דִּהּוּא אֱלֹהָא

קְשׁוּט, וְאוֹרִיתָה תִּחְרַתָּ קְשׁוּט, וְנִבִּיאֻהִי יִבְיִאָּ קְשׁוּט, וּמִסְגִּי לְמַעַבְדַּ מְבוֹן

וְקִשּׁוּט, יֵה אֲנֹא רְחִיץ בֹּטֵחַ וּלְשִׁמָּה יִקְרָא קְדִישָׁא אֲנֹא אֲמַר

תִּשְׁבַּחַן. יֵהָא רַעְוֹא קִדְמָךְ יְהוָה מִלְפָּנֶיךָ דְּתַפְתַּח לְבִי בְּאוֹרֵיתֶךָ, (וְתִיַּהֲב לִי

פִּנְיַן הַכֶּרֶץ וְזָכְרֵם הָעֶבְדִּין רַעוּתָךְ רַצוֹנָךְ, וְתִשְׁלִים וּתְמַלֵּא מִשְׁאֲלִין הַלְּבָאִי

וְלִבָּא דְכָל-עַמֵּי יִשְׂרָאֵל ^{לְטוֹבָה} לְטַב וּלְחַיִּין וּלְשָׁלוֹם אֲמַן:

בְּרוּךְ הַמָּקוֹם שֶׁנֶתַן תּוֹרָה לַעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, בְּרוּךְ הוּא: אֲשֶׁר יְהִי הָעַם

שִׁכְבָּה לּוֹ, אֲשֶׁרִי הָעַם שִׁיחָה אֱלֹהִיו:

וכשמוציאים ספר תורה אומר החזן עם הקהל:

גִּדְּלוּ לַיהוָה אֹתִי, וְנִרְמְמָה אֶת שְׁמוֹ כְּלוֹנוֹ יִחְדּוּ:

רֹמְמוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לַהֶדֶם רַגְלָיו, קְדוֹשׁ הוּא: רֹמְמוּ

יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲוִי לָהֶר קְדָשׁוֹ שֶׁשֶׁם בִּיהַמִּקֵּד, כִּי־קְדוֹשׁ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ:

איין-קדוש פיהוה פיי-אין בלתיך מלבוך, ואין צור פאלהינו: פיי מי

אֱלֹהִים מִבְּלַעְדֵּי יְהוָה, וּמִי צוּר זִוְלָתִי בְלֹתִי אֱלֹהֵינוּ: תִּזְרֶה אֲשֶׁר צִוָּה לָנוּ

מֹשֶׁה, הָיָא מוֹרָשָׁה קְהֵלֶת יַעֲקֹב יְרוּשָׁת עוֹלָם: הַתּוֹרָה עֵץ-חַיִּים הִיא לַמַּחְזִיקִים לְעַם יִשְׂרָאֵל

וְתִמְכִּיָּה מֶאֱשֶׁר: דְּרַכִּיָּה דְרַכִּי־נַעַם, וְכָל־נְתִיבֹתֶיהָ שְׁלוֹם:

שְׁלוֹם רַב יְהִי לְאַהֲבֵי תוֹרָתְךָ, וְאִין לָמוּ מִכְשׁוֹל: יְהוּה עֵז לְעַמּוֹ יִתֵּן,
יְהוּה יְבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם: כִּי כִשְׁרׇ בְּשֵׁם יְהוּה אֶקְרָא, אֲהֵם הָבוּ גִדְל
לְאַהֲלֵינוּ: הַכֵּל תִּנּוּ אֲמִיר שֶׁהָ עֵז לְאַלֹהִים וְתִנּוּ כְבוֹד לְתוֹרָה:
יִשְׁמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתִגַּל הָאָרֶץ, וְיֹאמְרוּ בְּגוֹיִם יְהוּה מֶלֶךְ: יִשְׁמַח
הַר־צִיּוֹן תִּגְלָנָה בְּנוֹת יְהוּדָה, לְמַעַן מִשְׁפָּטֶיךָ:

ומגביה ספר תורה ומראה הכתב לקהל ומשתחוים ואומרים:

וְזֹאת הַתּוֹרָה, אֲשֶׁר־שֵׁם ״ מֹשֶׁה לְפָנַי בְּנִי יִשְׂרָאֵל:
תּוֹרָה אֲשֶׁר צִוָּה־לָנוּ מֹשֶׁה, ^{היא} מוֹרֶשֶׁה קְהֵלֶת יַעֲקֹב: הָאֵל תָּמִים דִּרְכּוֹ
יִשְׁרָאֵל וְשִׁלְמָה, אֲמַרְתָּ יְהוּה צְרוּפָה ^{הבטחת ה' בלי שום סיג}, מִגֵּן הוּא לְכָל הַחוֹסִים בּוֹ:

וקוראים לפחות עשרה פסוקים מפרשת שבוע הבא ואין אומרים חצי קדיש, ומיד אומרים מזמור
שיר ליום השבת ואח"כ אומרים יהללו.

מִזְמוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת: טוֹב לְהַדּוֹת לַיהוָה, וּלְזַמֵּר לְשִׁמְךָ עַלְיוֹן:
לְהַגִּיד בִּבְקֹר חֲסִדֶּךָ, וְאֲמוֹנַתְךָ בְּלִילוֹת: עַל־יְעִשׂוֹר וְעַל־
נָבֶל, עַל־יִגְיֹן בְּכֹנּוֹר: כִּי שִׁמְחַתְּנִי יְהוָה בַּפִּעֲלֶךָ, בְּמַעֲשֵׂי יָדֶיךָ
אֲרַנֵּן: מִה־גִּדְלוֹ מַעֲשֶׂיךָ יְהוָה, מְאֹד עֲמָקוֹ מִחֻשְׁבֹּתֶיךָ: אִישׁ־בַּעַר
לֹא יֵדַע, וְכֹסֶל לֹא־יִבִּין אֶת־זֹאת: בִּפְרֹחַ רִשְׁעִים וּכְמוֹ עֹשֶׁב, וַיִּצְצִיּוּ
כָל־פְּעָלֵי אָוֶן, לְהַשְׁמֵדֵם עַד־יְעַד: וְאַתָּה מְרוֹם לְעֵלִים יְהוָה: כִּי הִנֵּה
אֵיבֶיךָ, יְהוָה, כִּי־הִנֵּה אֵיבֶיךָ יֹאבְדוּ, יִתְפָּרְדּוּ כָל־פְּעָלֵי אָוֶן: וְתִרְם
כְּרָאִים קִרְנִי, בְּלִלִי בְּשֶׁמֶן רַעֲנָן: וְתִבְט עֵינִי בְּשׁוֹרֵי, בְּקָמִים עַל־
מְרָעִים תִּשְׁמַעְנָה אָזְנִי: צִדִּיק כְּתִמֵּר יִפְרַח, כְּאֵרֹז בְּלִבְנוֹן יִשְׁגֶּה:
שְׁתּוּלִים בְּבֵית יְהוָה, בַּחֲצֹרוֹת אֱלֹהֵינוּ יִפְרִיחוּ: עוֹד יִנּוּבּוֹן בְּשִׁיבָה,
דְּשָׁנִים וְרַעֲנָנִים יִהְיוּ: לְהַגִּיד כִּי־יֵשֶׁר יְהוָה, צוּרֵי וְלֹא־עוֹלָתָה בּוֹ:
יְהַלְלוּ אֶת־שֵׁם יְהוָה כִּי־נִשְׁגַּב שְׁמוֹ לְבָדּוֹ, הוֹדוּ עַל־אָרֶץ וּשְׁמַיִם: וְיִרְם קֶרֶן
לְעַמּוֹ תְהִלָּה לְכָל־חֲסִידָיו לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל עִם קִרְבּוֹ הַלְלוּיָהּ: יְהוָה הוּא
הָאֱלֹהִים, יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים, בְּשָׁמַיִם מִמַּעַל, וְעַל־הָאָרֶץ מִתַּחַת, אֵין עוֹד:

יְמֵינוּ כְּקֶדֶם:

כִּי לָקַח טוֹב נָתַתִּי לָכֶם תּוֹרַתִּי אֶל־תַּעֲזֹבוּ:

תַּכּוֹן תַּפְּלָתִי כִּמּוֹ קְטֹרֶת לִפְנֵיךָ, מִשְׁאֵת כָּפִי מִנַּחַת-עֶרֶב נְשִׂיאוֹת כָּפִי בַתְּפִילָּה • תַּחֲשֹׁב כִּקְרֹן הַתְּמִיד •

הַקְּשִׁיבָהּ לְקוֹל שׁוֹעִי ^{צַעֲקָתִי} מֶלֶכִּי וָאֱלֹהִי, כִּי־ ^{רַק} אֵלֶיךָ אֲתַפְּלִל:

ואומר החזן חצי קדיש:

יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא, (אֲמַן) בְּעָלְמָא דִּי בְּרָא כְרֻעֹתָהּ, וְיִמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ,

דְּכָל־בֵּית־יִשְׂרָאֵל, בַּעֲגָלָא וּבִזְמַן קָרִיב, וְאָמְרוּ אָמֵן. (אָמֵן) באומרו 'יהא שמוה רבא יכוין:

יְהוָה שִׁמּוּחָה זָכַר עֲמֶלֶק וְאִזְיָה הָשֵׁם שְׁלֹם וְהַכְסֵּא שְׁלֹם יְהוָה שְׁמִיהָ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא וּלְעָלְמֵי עָלְמֵיָא

וְנַחֲמָתָא, דְּאִמְרִין בְּעֵלְמָא, וְאִמְרוּ אֲמֵן. (אמן)

אֲדֹנָי, שְׁפֹתַי תִּפְתָּח, וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ:

פרנץ: מִקוֹר הַבְּרִיחָה, אַתָּה יְהוָה (א'), אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי

אֲבָרָהָם <sup>[שִׂסוּד עֲבֹדָתוֹ
בְּמִדַּת הַחֶסֶד]</sup> , **אֱלֹהֵי יִצְחָק** <sup>[מִדַּת גְּבוּרָה
- דִּין]</sup> ו**אֱלֹהֵי יַעֲקֹב**

האל הגדול, המדת חסד, הגבור, המעשי גבורותיו, והנורא, המעשי נוראותיו, אל

עליון נעלה מנחם הכהן

גומל חסדים טובים. קונה הכל

בורא הכל רבך יום מסדו

וְזוֹכֵר חֲסֵדֵי אֲבוֹת זָכַר לָנוּ וּלְטוֹבָתָנוּ
הַחֲסִידִים שֶׁעָשׂוּ אֲבוֹתֵינוּ, **וּמֵבִיא גְּאוּל לְבָנֵי בְּנֵיהֶם**

« ובזכות חסדי האבות »
ישלח המשיח לצאצאיהם

למען שמו

בעבור שהתנגלה
מידת חסדו

באהבה

בזכות אהבתו
אותם

כשיאמר "באהבה" יכוין למסור עצמו על קידוש ה', בסקילה שריפה הרג וחנק.

בשבת־תשובה מוסיפים: זָכְרָנוּ לְחַיִּים, מָלַךְ חָפֵץ בַּחַיִּים שְׁבַע יָחִיד, כְּתַבְנוּ בְּסֵפֶר חַיִּים,

לְמַעַנְךָ לְמַעַן נִמְשִׁיךְ לְעַבְדְּךָ אֱלֹהִים חַיִּים:

אם לא אמר "זכרנו" ונזכר לפני שאמר "ה" חוזר, ואם אחר "ה" אינו חוזר.

מִלֶּךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ ^{מִסִּיעַ לְאָדָם בְּצָרָתוֹ} וּמִחַלְצוֹ ^{מִחַלְצוֹ מִצָּרָתוֹ} וּמִגֵּן ^{קוֹדֶם שְׂבָחָה הַצָּרָה} בְּרוּךְ אַתָּה

יְיָ הוֹה, מִגֵּן אֲבֹרָהִם:

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנִי ^{אֵתֶר לְבָדֶךָ בֶּעַל כַּח וְגִבּוֹרָה נִצְחִיתִים}, מְחִיָּה מִתִּים אַתָּה ^{לְבָדֶךָ}, רַב ^{כֹּחַ} לְהוֹשִׁיעַ,

מוֹרִיד הַטֵּל.

אם אמר משיב הרוח חוזר לאתה גיבור ואם נזכר אחרי שחתם מחיה המתים חוזר לראש.

בחורף אומר: מְשִׁיב מִשְׁבֵּי אֶת הָרוּחַ יְיָ כִּי מֵבִיא וּמוֹרִיד הַגֶּשֶׁם.

אם אמר מוריד הטל ונוזר לפני שחתם מחיה המתים חוזר למשיב הרוח. ואם חתם מחיה המתים אינו חוזר.

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד ^{וְלֹא בַצִּדִּיק הַבְּרִיּוֹת}, מְחִיָּה מִתִּים ^{לְעֵתִיד לְבֹא} בְּרַחֲמִים רַבִּים, סוֹמֵךְ נוֹפְלִים, וְרוֹפֵא חוֹלִים, וּמַתִּיר אֲסוּרִים, וּמְקַיֵּם אֲמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עָפָר ^{קוֹקֵים נֶאֱמָנוּתוֹ הַחַיִּים אֵת שׁוֹכְנֵי הָעֵפֶר}. מִי כְמוֹךָ בֶּעַל גִּבּוֹרֹת וּמִי דוֹמָה-לָּךְ, מִלֶּךְ מַמִּית וּמְחִיָּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה.

בשבתיתשובה מוסיפים:

מִי כְמוֹךָ אֵב הֶרְחַמִּים זוֹכֵר יְצוּרֵינוּ בִּשְׁתִּי הַדָּוָה בְּרַחֲמִים לְחַיִּים.

ואם לא אמר, ולא נזכר עד שאמר שם ה' בברכה, אינו חוזר.

וְנֶאֱמָן אַתָּה ^{שְׁתִּי הַדָּוָה הַבְּטַחְתָּךְ} לְהַחְיֹת מִתִּים. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הוֹה, מְחִיָּה הַמִּתִּים:

כשמוגיע החזן לקדשה צריך לחזור שלוש פסיעות למקום שבו עמד בתפלתו, ויצמיד רגליו, ויכוין לקדש שמו יתברך, ואומרים:

בְּקִדְיִשְׁךָ וְנִעְרִיצְךָ ^{סִפְרֵי חוֹקֵן}, כְּנָעַם שִׁיחַ סוֹד שְׂרָפֵי קֹדֶשׁ ^{בְּקוֹל עֶרֶב שֶׁל שִׁיחַת קֹהֵל מְלָאכִים}, הַמְשַׁלְשִׁים ^{אֲמִירִים גִּים} לָךְ קֹדֶשׁ, וְכֵן כְּתוּב עַל יַד גְּבִיאָךְ: וְקָרָא ^{כֵּל מְלָאכִים מִזְמֵן וּמִזְמִיר} זֶה אֱלֹהֵי וְאָמַר: קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְיָ הוֹה צְבָאוֹת, מְלֵא כָל-הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ: «מְשַׁבְּחִים וְאֲמִירִים: בְּרוּךְ יְיָ הוֹה וְהַגְּלִיָּה

כבוד־יהוה ממקומו ^{ממקום כיסאו} : ובדברי קדשך כתוב לאמר: ימלך יהוה לעולם, אלהיך ^{השוכן בציון ימלוך לדור ודור לנצח}, הללויה:

אתה קדוש ^{אתה בעצמותך נעלם מהשגתנו} ושםך קדוש ^{פועלותיך נשגבות מהשגתנו}, וקדושים בכל־יום יהללוך סלה ^{ישבחוך לעולם שאתה קדוש}. ברוך אתה יהוה, האל הקדוש:

בשבת־תשובה חותמים: המלך הקדוש. ואם שכח ולא נזכר תוך כדי דיבור חוזר לראש.

אתה אחד ושםך אחד ^{הנהגתך ומדתך אחת בתכלית הטוב}, ומי כעמך פִּי־שֶׁרָאֵל גוי אחד בארץ ^{עם יחיד ומובחר בעולם} ותקנו ^{תקנו} תפארת גדלה, ועטרת יִשׁוּעָה, יום ^{של} מנוחה וקדשה לעמך נתת. אברהם יגל, יצחק ירנן, יעקב ובניו ינוחו בו. מנוחת אהבה ונדבה ^{מלאה באהבת ה' ונדבת לב טהור}, מנוחת אמת ^{אמיתית ואמונה נאמנה}, מנוחת שלום השקט ובטח ^{בטחון}, מנוחה שלמה שא־תה [הוא] רוצה בה ^{שנקה}. יכירו בניך וידעו כי מאתך ^{מתנה מן השמים} היא מנוחתם, ועל מנוחתם ^{על ידי שבייתם ממלאתה ביום זה} יקדישו את־שִׁמְךָ:

אלהינו ואלהי אבותינו, רצה נא במנוחתנו ^{שהיה לרצון לפניך מצות שבייתנו ממלאתה}, קדשנו במצותיך ^{זכנו ע"י קיום מצות השבת להתעלות ולהתקדש בנפש ובגוף}, שים חלקנו בתורתך ^{שיהיה כל עסקנו בתלמוד תורתך}, שבענו מטובך ^{השפיע עלינו מטובך עד שנשבע}, שמח נפשנו בישועתך ^{שמחנו ע"י הישועה שתעשה בעבורנו}, וטהר לבנו לעבדך באמת ^{טהרנו מומדות רעות שנוכל לעבדך לשם שמים}, והנחילנו יהוה אלהינו באהבה וברצון ^{באהבתך אותנו וחפצך בנו} שבת קדשך, וינוחו יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שִׁמְךָ. ברוך אתה יהוה, מְקַדְּשֵׁי הַשַּׁבָּת:

רַצָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל יִהְיוּ עִמָּךְ רְצוּיִים לְפָנֶיךָ וּלְתַפְלָתָם שְׂלֵא יִמָּסוּ מַחֲמַת מַעֲשִׂים

שִׁיעָה וּפְנֵה לְקַבֵּל תַּפְלֵתָם בְּרִצּוֹן, וְהָיָה הָעֲבוּדָה לְדְבִיר בֵּיתְךָ, אֲפֹל שְׂאִיָּה בְשִׁלְמוֹת הַפְּנֵה

וְאִשִּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם» מְהֵרָה בְּאַהֲבָה תִּקְבֹּל בְּרִצּוֹן

וְתֵּהִי לְרִצּוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ

- ◆ יתקבלו לרצון תפלות
- ◆ וקרבות עֲמֻן

בראשית חדש ובחול המועד אומרים: יעלה ויבוא, ואם שבת ונוצר אחר שאמר "ברוך אתה ה'" של המחזור שביטנו לעיון, יאמר "למדני חקך", ויחזור לרצה ויאמר יעלה ויבא. ואם נזכר קודם שאמר תיבת מודים, יאמר יעלה ויבוא שם. ואם התחיל מודים, ועוד לא הגיע לפסוק יהיו לרצון האחרון, חזור לרצה. ואם סיים פסוק יהיו לרצון האחרון, חזור לראש.

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, יַעֲלֶה ^{זכוֹנוֹ}_{הַשְּׁמִימָה} וַיָּבֵא וַיַּגִּיעַ וַיִּרְאֶה ^{לפְנֵי} וַיִּרְצֶה יִתְקַבֵּל בְּרָצוֹן

וַיִּשְׁמַע בְּרָקִיעַ וַיִּפְקֹד וַיִּזְכֹּר זְכָרוֹנָנוּ וַיִּזְכֹּרֵנוּ מִעוֹשֵׁי אֲבוֹתֵינוּ, זְכוֹרֹן

יְרוּשָׁלַיִם עִירָךְ, וְזָכְרוֹן מְשִׁיחַ בֶּן-דָּוִד עַבְדְּךָ, וְזָכְרוֹן כָּל-עַמֶּךָ בֵּית-יִשְׂרָאֵל

וְלִשְׁלוֹם, בְּיוֹם הַחֹדֶשׁ הַשְּׁלִישִׁי, לְטוֹבָה, לְחֵן, לְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים, לְחַיִּים טוֹבִים

בראש־חודש: ראש חֹדֶשׁ הַזֶּה,

בחול-המועד פסח: חג המצות הִיָּה, בְּיוֹם "מִקְרָא קֹדֶשׁ הִיָּה,

בְּחֹל־הַמוֹעֵד סוֹמְתִים: תַּג הַסִּפּוֹת הַזֶּה, בְּיוֹם "מִקְרָא קֹדֶשׁ הַזֶּה,

לְרַחֵם בּוֹ עַלֵינוּ וּלְהוֹשִׁיעֵנו. וְזָכְרָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בּוֹ ^{בְיוֹם הַזֶּה} לְטוֹבָה, וּפָקְדָנוּ בּוֹ

לברכה, והושיענו בו לחיים טובים, בדבר ישועה ורחמים. חוס ותננו ותמל

וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ, כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ, כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנוּן וְרַחוּם אַתָּה:

וְאַתָּה – בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, תַּחֲפֹץ בְּנוֹ וְתִרְצֶנּוּ, וְתַחֲזִינָה

עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן תִּזְכְּנוּ לִרְאוֹת בְּעֵינֵינוּ חֲזֹרֶת שְׂכִינְתְּךָ לִירוּשָׁלַם

יְהוָה, הַמַּחְזִיר שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מֹדִים אֲנִיָּהּ לָךְ שְׂאֵתָהּ הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי

אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד, צוּרֵנוּ צוּר חַיֵּינוּ וּמִגֵּן

יִשְׁעֵנוּ אֶתָּה הוּא, לְדֹר וּדֹר נִוְדָה לְךָ ^{על הטובות} וְנִסְפָּר תִּהְיֶה לְךָ,

עַל־חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים ^{הַתּוֹנִים} בִּידֶךָ, וְעַל נַשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת
 לָךְ, ^{הַמּוֹפְקוֹת בְּיָדְךָ} וְעַל־נַפְשֶׁךָ ^{עַל הַנְּסִים} שֶׁבְּכָל־יּוֹם עִמָּנוּ, וְעַל
 נַפְּלֹאוֹתֶיךָ ^{תַּסְתוּרוֹת} וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל־עֵת, ^{וְעוֹדָה} עֶרֶב וּבֹקֶר
 וְצַהֲרַיִם. הַטּוֹב ^{אֵתָּה הוּא הַטּוֹב} — כִּי־לֹא־כָּלוּ רַחֲמֶיךָ, הַמְּרַחֵם
 כִּי־לֹא תָמוּ חֲסָדֶיךָ, כִּי מַעֲוֹלָם קוִיֵּנוּ לָךְ: ^{אֵתָּה הוּא}
^{הַרְחֵמֵן הָאֱמִינִי}

בחזרה, כשהחזן אומר "מודים", יאמרו הקהל בלחש "מודים דרבנן" ויכירו ראשם לבד (ו"א שיכירע גם גופו).
 וצריך להזהר לענות "אמן" על ברכת "המהזכיר שכיתנו" ואח"כ יאמרו "מודים":

❖ מודים דרבנן ❖

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׂאֵתָּה הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי
 כָּל־בֶּשָׂר, יוֹצְרֵנוּ יוֹצֵר כָּל־מַעֲשֵׂי בְּרָאשִׁית. ^{וְאֵמֹר} בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת
 לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ, עַל שֶׁהַחַיִּיתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ. כֵּן ^{גַם בַּעֲדֵי} תַּחֲנוּנוֹ
 וְתַחֲנֻנּוֹ ^{בְּמִנּוּת חַיִּים}, וְתֹאסֶף גְּלִיּוֹתֵינוּ לְחַצְרוֹת קִדְשֶׁךָ ^{לְיִרוּשָׁלַיִם}, לְשִׁמּוֹר חֻקֶּיךָ
 וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ, וְלַעֲבֹדְךָ ^{שָׁם} בְּלִבֵּב שָׁלֵם. ^{וְגַם} עַל שֶׁאֲנַחְנוּ ^{זָכִינוּ לַחַיִּית} מוֹדִים
 לָךְ. בְּרוּךְ אַל הַהוֹדָאוֹת:

בחנוכה ובפורים אומרים כאן: "על הנסים".

עַל הַנְּסִים, וְעַל הַפְּרָקוֹן, וְעַל הַגְּבוּרוֹת, וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת, וְעַל הַנַּפְלְאוֹת, וְעַל
 הַנִּחְמוּת שְׁעִשִׂית לְאֲבוֹתֵינוּ בַּיָּמִים הָהֵם בְּזֶמֶן הַזֶּה.

לחנוכה:

בַּיָּמִי מִתְתִּיחַ בֶּן יוֹחָנָן כִּהֵּן גָּדוֹל חֲשׁוֹנָאִי וּבְנִי, כְּשֶׁעָמְדָה מַלְכוּת יוֹן הַרְשָׁעָה
 עַל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, לְשִׁכְחֵם תּוֹרַתְךָ וּלְהַעֲבִירֵם "מִחֻקֵּי רְצוֹנְךָ. וְאַתָּה,
 בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, עָמַדְתָּ לָהֶם בַּעַת צָרָתָם, רִבַּת אֶת־רִיבָם, דָּנַת אֶת־דִּינָם,
 נִקְמַת אֶת־נִקְמָתָם, מִסֵּרְתָּ גְבוּרִים בְּיַד חַלְשִׁים, וְרַבִּים בְּיַד מַעֲשִׂים, וְרַשָּׁעִים
 בְּיַד צַדִּיקִים, וּטְמָאִים בְּיַד טְהוֹרִים, וְיוֹדִים בְּיַד עוֹסְקֵי תּוֹרַתְךָ. לָךְ עֲשִׂיתָ שֵׁם
 גָּדוֹל וְקְדוֹשׁ בַּעֲוֹלָמְךָ, וְלַעֲמֹךְ יִשְׂרָאֵל עֲשִׂיתָ תְּשׁוּעָה גְּדוֹלָה וּפְרָקוֹן כְּהִיּוֹם
 הַזֶּה. וְאַחֵר כִּךָ בָּאוּ בְנֶיךָ לְדַבֵּיר בִּיתְךָ, וּפָנוּ אֶת־הַיִּכְלָךְ, וְטָהְרוּ אֶת־מִקְדָּשְׁךָ,
 וְהִדְלִיקוּ נֵרוֹת בְּחַצְרוֹת קִדְשֶׁךָ, וְקָבְעוּ שְׁמוֹנֶת יָמִי חֲנֻכָּה אֵלּוּ בְּהִלָּל וּבְהוֹדָאָה.

ועשית עמָהֶם נסים וּנְפִלְאוֹת, וְנוֹדָה לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל סֵלָה:

לפורים המושלש:

בִּימֵי מֶרְדֵּכִי וְאַסְתֵּר בְּשׁוֹשֵׁן הַבִּיָּרָה, כְּשֶׁעָמַד עֲלֵיהֶם הַמֶּן הַרְשָׁע, בִּקֵּשׁ לְהַשְׁמִיד לַהֲרֹג וּלְאַבֵּד אֶת־כָּל־הַיְּהוּדִים, מִנְּעַר וְעַד זָקֵן, טַף וְנָשִׁים, בְּיוֹם אֶחָד, בְּשִׁלְשָׁה עָשָׂר לַחֹדֶשׁ [»]שְׁנַיִם עָשָׂר הוּא חֹדֶשׁ אֲדָר, וּשְׁלָלָם לְבוֹז. וְאַתָּה, בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים, הִפַּרְתָּ אֶת־עֲצָתוֹ, וְקִלְקַלְתָּ אֶת־מַחְשַׁבְתּוֹ, וְהַשְׁבוֹתָ לוֹ גְּמוּלוֹ בְּרֹאשׁוֹ, וְתָלוּ אוֹתוֹ וְאֶת־בָּנָיו עַל הָעֵץ, וְעֲשִׂיתָ עִמָּהֶם נִסִּים וּנְפִלְאוֹת, וְנוֹדָה לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל סֵלָה.

וְעַל כָּל־ם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא ^{על כל הנסים שאתה עושה עמנו} **תְּמִיד**, ^{כל בני"א יודוך לנצח} **שִׁמְךָ מְלִכְנוּ לְעוֹלָם וָעֶד, וְכָל־הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֵלָה**.
בשבת תשובה: וכתוב לחיים טובים כל־בְּנֵי בְרִיתְךָ.

ואם לא אמר ונזכר לפני שאמר: "ברוך אתה ה'" של ברכת "הטוב שמך" - חוזר. ואם לא נזכר עד לאחר שאמר שם ה' אינו חוזר.

וַיַּהֲלֹךְ וַיְבָרְכֵנוּ אֶת־שִׁמְךָ הַגָּדוֹל בְּאַמֶּת ^{בכונת הלב} **לְעוֹלָם**, ^{לנצח} **כִּי טוֹב** ^{הוא שמך [הנהגתך ומידתך]} **הָאֵל יִשׁוּעַתָּנוּ וְעֲזָרְתָּנוּ סֵלָה**, ^{תמיד} **הָאֵל הַטוֹב**. ^{אתה המוקד לכל הטוב האמיתי בבריאה} **בְּרוּךְ אַתָּה יְיָהוִה** ^(הי') **הַטוֹב שִׁמְךָ** ^{ולכן רק לך ראוי ונכון להודות} **נֶאֱמָה לַיהוּדוֹת**.

שִׁים ^{השפיע לנו משימים} **שְׁלוֹם, טוֹבָה וּבִרְכָּה, חַיִּים**, ^{נשיאת} **חַן וְחֶסֶד, [צְדָקָה] וְרַחֲמִים, עָלֵינוּ** ^{על הקהל שכאן} **וְעַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל**.
עֲמֶךָ ^{בכל מקום שהם} **וּבִרְכָּנוּ אֲבִינוּ כָּל־אֶחָד** ^{בשווה} **בְּאוֹר פָּנֶיךָ, כִּי בְּאוֹר פָּנֶיךָ** ^{שהיה בטעמד מתוך תורה} **נָתַתָּ לָנוּ יְיָהוִה אֱלֹהֵינוּ, תוֹרָה וְחַיִּים, אֱהָבָה וְחֶסֶד, צְדָקָה וְרַחֲמִים, בְּרָכָה וְשְׁלוֹם, וְטוֹב** ^{וגם תמיד תתנו לברכנו} **»** **בְּעֵינֶיךָ לְבִרְכָּנוּ אֶת־כָּל־עֲמֶךָ יִשְׂרָאֵל בְּרַב עֹז וְשְׁלוֹם.**

בשבת־תשובה מוסיפים:

ובספר חיים ברכה ושלום ופרנסה טובה וישועה ונחמה וגזרות טובות, נזכר
ונכתב לפנֵיךְ אֲנַחְנוּ וְכָל־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם:

ואם לא אמר, ונזכר לאחר שהזכיר שם ה' בחתימת הברכה - אינו חוזר.

פָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, הַמְּבַרֵּךְ אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשָׁלוֹם
אֲמֵן: <sup>[בכלי המוזיקה
כל הנרסות]</sup>

יְהִי לְרִצּוֹן אֱמִרֵי־פִי וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ, יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי:
אֱלֹהֵי, נֹצֵר לְשׁוֹנֵי מָרַע, וְשִׁפְתוֹתַי מִדְּבַר מֶרֶם, וְלִמְקַלְלֵי נַפְשִׁי
תִּדְּם: ^{תהיה בקרבי}, וְנַפְשִׁי כַּעֲפָר ^{בשפלות} לְכָל תַּהֲוָה, ^{ואני} פֶּתַח לְבִי ^{להבין ולהשכיל}
בְּתוֹרַתְךָ, וְאַחֲרֵי מִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוּף נַפְשִׁי ^{לעשותם}, וְכָל־הַקָּמִים עָלַי לְרָעָה,
מִהֲרָה הִפֵּר עֲצָתָם וְקִלְקַל מַחֲשַׁבּוֹתָם. <sup>הרגיל לזכור "עשה למען וכו'"
בפנה זוכה ומקבל פני שכינה</sup> עֲשֵׂה לְמַעַן
שְׁמֶךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן יִמְיִנְךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרַתְךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן קִדְשֶׁתְךָ
^{המוחללת} לְמַעַן יִחַלְצוּן יְדִידֶיךָ <sup>יגאלו ישראל
מצרתם</sup>, הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וְעֲנֵנִי:

קגלה שלא ישכח שמו ליום הדין: יאמר קודם "יהיו לרצון" פסוק מתנ"ך המתחיל באות הראשונה
של שמו, ומסתיים באות האחרונה של שמו, או פסוק ששמו מופיע בו.

יְהִי לְרִצּוֹן אֱמִרֵי־פִי וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ, יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי:

אם יש אחריו מי שלא גמור תפילתו ימתין עד שיסיים ואז יוכל לפסוע.

עֲשֵׂה שָׁלוֹם ^(בשבת־תשובה אומר: השלום) **בְּמְרוֹמָיו** ^{בעליונים}, **הוּא**
בְּרַחֲמָיו יַעֲשֵׂה יִשְׁכּוֹן שָׁלוֹם ^{גם עלינו}, **וְעַל כָּל־עַמּוֹ**
יִשְׂרָאֵל, וְאָמְרוּ אֲמֵן:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתִּבְנֶה בֵּית־
הַמִּקְדָּשׁ בְּמִהֲרָה בְּיָמֵינוּ, וְתֵן חֶלְקֵנוּ שְׂנוּכָה בְּנִלְוִיִּם בְּתוֹרַתְךָ, כִּי
לַעֲשׂוֹת חֻקֵּי רָצוֹנְךָ וּלְעַבְדְּךָ בְּלִבָּב שָׁלֵם:

בשבת־תשובה אומרים אבינו מלכנו.

אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ, אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֵלָא אַתָּה.
 אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ, עֲשֵׂה עִמָּנוּ לְמַעַן שְׁמֹךְ.
 אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ, חֲדָשׁ עָלֵינוּ שָׁנָה טוֹבָה.
 אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ, בְּטֹל מַעְלֵינוּ כָּל־גְּזֵרוֹת קָשׁוֹת וְרָעוֹת.
 אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ, בְּטֹל מַחֲשָׁבוֹת שׁוֹנְאֵינוּ.
 אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ, הִפֵּר עֲצַת אוֹיְבֵינוּ.
 אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ, כָּלָה כָּל־צָר וּמַשְׁטִין מַעְלֵינוּ.
 אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ, כָּלָה דְּבַר וְחָרָב וְרָעָה וְרָעַב וּשְׁבִי וּבִזָּה וּמַשְׁחִית וּמַגְפָּה וַיִּצֹּר
 הָרָע וְחֵלָאִים רָעִים» מִבְּנֵי בְרִיתְךָ.
 אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ, שְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְכָל־חוּלֵי עַמְּךָ.
 אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ, מְנַע מַגְפָּה מִנִּחְלָתְךָ.
 אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ, זְכוּר כִּי עֲפָר אֲנַחְנוּ.
 אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ, קָרַע רוּעַ גִּזֹּר דִּינָנוּ.
 אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ, כָּתְבֵנוּ בְּסֶפֶר חַיִּים טוֹבִים.
 אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ, כָּתְבֵנוּ בְּסֶפֶר צְדִיקִים וְחַסִּידִים.
 אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ, כָּתְבֵנוּ בְּסֶפֶר יִשְׂרָאֵל וְתַמִּימִים.
 אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ, כָּתְבֵנוּ בְּסֶפֶר פְּרִנָּסָה וְכִלְכָּלָה טוֹבָה.
 אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ, כָּתְבֵנוּ בְּסֶפֶר גְּאֻלָּה וִישׁוּעָה.
 אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ, זְכַרְנוּ בְּזִכְרוֹן טוֹב מִלְּפָנֶיךָ.
 אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ, הִצַּמַּח לָנוּ יְשׁוּעָה בְּקִרְוֹב.
 אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ, הָרַם קֶרֶן יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ.
 אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ, וְהָרַם קֶרֶן מְשִׁיחֶךָ.
 אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ, חֲנֻנוּ וְעֲנֻנוּ.
 אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ, הַחֲזִירְנוּ בְּתִשְׁבָּה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ.
 אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ, שְׁמַע קוֹלָנוּ, חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ.
 אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ, עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ אִם־לֹא לְמַעַנָּנוּ.
 אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ, קַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתָנוּ.
 אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ, אֵל־תְּשִׁיבֵנוּ רִיקִם מִלְּפָנֶיךָ.

אחר התורה בימים שאומרים בהם תחנון אומרים:

צִדְקָתְךָ כְּהִרְיֵאל ^{חסד גדולים ותשגבים} **מִשְׁפָּטֶיךָ תְּהוֹם רַבָּה** ^{עושיך לרשעים}
אָדָם וּבְהֵמָה תוֹשִׁיעַ יְהוָה: וְצִדְקָתְךָ אֱלֹהִים ^{עושה נבונה} **עַד־מָרוֹם**
אֲשֶׁר־עָשִׂיתָ גְדֻלוֹת ^{עשנו כדורים נבונים} **אֱלֹהִים, מִי כָמוֹךָ** ^{נעל נבונות}: **צִדְקָתְךָ**
צָדֵק לְעוֹלָם ^{הצדקה שאתה עושה} **וְתוֹרָתְךָ אֱמֶת:** ^{לצדקים קיימת לנצח}

ביום שאין אומרים בו תחנון במנחה אילו היה חל ביום חול, אין אומרים בו בשבת "צִדְקָתְךָ", אלא אומרים "הי שם" וגו'.

יְהִי שֵׁם יְהוָה מְבָרָךְ, מַעֲתָה וְעַד־עוֹלָם: מִמְּזֶרֶחַ שֶׁשֶׁשׁ עַד־מְבֹאֵר,
מְהֻלָּל שֵׁם יְהוָה: רָם עַל כָּל־גּוֹיִם יְהוָה, עַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ:
יְהוָה אֲדֹנֵינוּ, מֶה־אֲדִיר שִׁמְךָ בְּכָל־הָאָרֶץ:

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדַּשׁ שְׁמֶה רַבָּא, בְּעֵלְמָא דִּי בְּרָא כְרַעוּתָהּ, וַיְמַלִּיךְ מַלְכוּתָהּ,
וַיַּצְמַח פְּרָקְנָהּ, וַיַּקְרֵב מְשִׁיחָהּ. (אמין) בְּחֵיכּוֹן וּבִיּוֹמִיכוֹן וּבְחֵי
דְּכָל־בֵּית־יִשְׂרָאֵל, בְּעֵגְלָא וּבְזֶמֶן קָרִיב, וְאִמְרוּ אַמֵּן. (אמין) בְּאוֹמְרוּ 'יְהֵא שְׁמָה רַבָּא יְכוּן:
יְהִי שִׁימוּחָהּ זָכַר עֹמֵק וְזֵא יְהִי הַשֵּׁם שֵׁלֵם וְהַכְסָא שֵׁלֵם יְהֵא שְׁמָה רַבָּא מְבָרָךְ לְעָלְמָא וְלְעָלְמֵי עָלְמֵיָא
יִתְבָּרַךְ, וַיִּשְׁתַּבַּח, וַיִּתְפָּאֵר, וַיִּתְרַומֵם, וַיִּתְנַשֵּׂא, וַיִּתְהַדָּר, וַיִּתְעַלֶּה, וַיִּתְהַלָּל,
שְׁמָה דְקֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. (אמין) לְעֵלְא מִן־כָּל־בְּרִכְתָּא, שִׁירָתָא, תִּשְׁבַּחְתָּא
וְנַחֲמָתָא, דְאִמְרִין בְּעֵלְמָא, וְאִמְרוּ אַמֵּן. (אמין)

תִּתְקַבַּל צְלוֹתָנָא וּבַעֲוֵתָנָא עִם צְלוֹתְהוֹן וּבַעֲוֵתְהוֹן דְּכָל־בֵּית יִשְׂרָאֵל, קֳדָם
אַבוּנָא דְבִשְׁמַיָא (וְאַרְעָא), וְאִמְרוּ אַמֵּן. (אמין)
יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָא, חַיִּים וְשָׁבַע וַיְשׁוּעָה וְנַחֲמָה וְשִׁינְיָא וּרְפוּאָה וְגֻלְיָה
וּסְלִיחָה וּכְפָרָה וְרוּחַ וְהַצְלָה. לָנוּ וּלְכָל־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, וְאִמְרוּ אַמֵּן. (אמין).

יפסע שלוש פסיעות ויאמר:

עֲשֵׂה שָׁלוֹם (בשבת תשובה אומרים: תְּשַׁלֵּם) **בְּמִרוֹמָיו, הוּא בְּרַחְמֵיו יַעֲשֵׂה שָׁלוֹם**
עֲלֵינוּ, וְעַל כָּל־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, וְאִמְרוּ אַמֵּן. (אמין)

הַלְלוּיָהּ | אֹדָה יְהוָה בְּכָל־"לֵב", כִּסּוּד כְּעֵת יִשְׂרָאֵל וְעֵדָה ^{כחות לבי} **בְּחֹר:** ^{ההסוּד}
גְּדֻלִּים ^{תפלאים} **מַעֲשֵׂי יְהוָה,** ^{ובכל זאת} **דְּרוּשִׁים לְכָל־חַפְצֵיהֶם** ^{כל חפציהם}
הוֹדוּ וְהַדָּר פַּעֲלוֹ ^{כל מעשיהם} **וְצִדְקָתוֹ** ^{כל פעולותיו} **עֲמֻדָה לְעַד: זָכַר** ^{מבארים לכל הודיה להתבונן בס}

עֲשֵׂה לְנַפְלָאֲתֵינוּ שְׁעָה בְּמִצְוֹתֶיךָ, כִּי תִנּוֹן וְרַחוּם יְהוָה: מִרְרָף מִזֶּן נֶתַן לִירֵאָיו, וְיִזְכֹּר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ עִם אֲבוֹרֵיהֶם: כִּי מִעֲשֵׂיו הִגִּיד לְעַמּוֹ הַדּוֹדֵעַ וְהַרְאָה בְּקִימוֹתָיו לִתֵּת לָהֶם נַחֲלַת גּוֹיִם: כִּי עָשִׂי יָדָיו אִמֶּת וּמִשְׁפָּט, גְּאֻמִּים כָּל־פְּקוּדָיו יִשְׁרֹם כָּל מִצְוֹתָיו: סְמוּכִים וְלֹא יִסְוּנוּ לְעַד לְעוֹלָם, עֲשׂוּיִם בְּאִמֶּת וְיִשָּׁר: פְּדוּתָא שְׁלַח לְעַמּוֹ, וְגַם צִוָּה לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ, כִּי קָדוֹשׁ וְגוֹרָא שְׁמוֹ: וְאַשִּׁית חֲכָמָה וְיִרְאֵת יְהוָה, יִשְׁכַּל טוֹב לְכָל־עֲשִׂיהֶם, וְתִהְיֶה עֲמֻדַת לְעַד: וְאוֹמְרִים קָדִישׁ יְהֵא שְׁלָמָא.

יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא, (אֲמֵן) בְּעֻלְמָא דִּי בְרָא כְרַעוּתָהּ, וְיִמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ, וְיִצְמַח פְּרָקְנָהּ, וְיִקְרַב מְשִׁיחָהּ. (אֲמֵן) בְּחֵיכּוֹן וּבְיוֹמִיכּוֹן וּבְחֵי כָל־בֵּית־יִשְׂרָאֵל, בְּעֻגְלָא וּבְזֶמֶן קָרִיב, וְאִמְרוּ אֲמֵן. (אֲמֵן) בְּאוֹמְרוֹ 'יְהֵא שְׁמָהּ רַבָּא יְכוּיִן: יְהֵא שְׁמָתָה זִכֵּר עֲמֻלָּא וְזִכֵּר שְׁמֵי שְׁלָמָא וְהוֹסַת שְׁלָמָא לְעָלְמָא וְלְעָלְמֵי עָלְמָא יִתְבָּרַךְ, וְיִשְׁתַּבַּח, וְיִתְפָּאֵר, וְיִתְרומֵם, וְיִתְנַשֵּׂא, וְיִתְהַדָּר, וְיִתְעַלֶּה, וְיִתְהַלָּל, שְׁמָהּ דְּקֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. (אֲמֵן) לְעֻלְמָא מִן־כָּל־בְּרַכְתָּא, שִׁירְתָּא, תִּשְׁבַּחְתָּא וְנִחְמַתָּא, דְּאִמְרִין בְּעֻלְמָא, וְאִמְרוּ אֲמֵן. (אֲמֵן)

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמָיָא, חַיִּים וְשֹׁבְעֵי וְיִשׁוּעָה וְנַחֲמָה וְשִׁינְבָא וּרְפוּאָה וְגֻלְגָּלָהּ וּסְלִיחָה וְכִפּוּרָה וְרוּחַ וְהַצְלָה. לָנוּ וּלְכָל־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, וְאִמְרוּ אֲמֵן. (אֲמֵן).

יפסע שלוש פסיעות ויאמר:

עֲשֵׂה שְׁלֹום בְּמִרְוִמֵינוּ, הוּא בְּרַחֲמֵינוּ יַעֲשֵׂה שְׁלֹום עָלֵינוּ, וְעַל כָּל־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, וְאִמְרוּ אֲמֵן. (אֲמֵן)

עָלֵינוּ מוֹטֵל לְשַׁבַּח לְאֲדוֹן הַכֹּל, לִתֵּת גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר בְּרָאשִׁית שְׁלֹא עֲשָׂנוּ כְּגוֹיֵי הָאָרְצוֹת, וְלֹא שְׁמַנּוּ כְּמִשְׁפָּחוֹת הָאֲדָמָה כְּמוֹ שֶׁאֵשׁ הַגִּיטִים אֲשֶׁר עַל הָאֲדָמָה, שֶׁהֵם "מִשְׁתַּחֲוִים לְהֶבֶל וְרִיק, וּמִתְפַּלְלִים אֶל אֵל" לֹא יוֹשִׁיעַ לְמַלְאָכִים וְשִׁיר מַעֲלָה] (יפסיע מעט), וְאִנְחָנוּ מִשְׁתַּחֲוִים (יכרע כל גופו) לְפָנֵי מַלְאָךְ מַלְכֵי הַמַּלְאָכִים הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שֶׁהוּא נִטָּה פֶּה שְׁמִים וְיוֹסֵד אֶרֶץ, וּמוֹשֵׁב יְקָרוֹ בְּשָׁמַיִם "מִמַּעַל, וְשֹׁכֵנִת עִזּוֹ בְּגִבְיֵי מְרוֹמִים. הוּא

אֱלֹהֵינוּ וְאִין עוֹד אַחֵר, אֲמַת מַלְכְּנוּ וְאַפְס זוּלָתוֹ
 כְּפָתוּב ^{וְהַשְׁבַּת אֶל-”לְבַבְךָ, כִּי יְהוָה} ^{וּבְיָדָיו הַיּוֹם וְיָדָעַת הַיּוֹם} ^{וּבְיָדָיו הַיּוֹם וְיָדָעַת הַיּוֹם} ^{וּבְיָדָיו הַיּוֹם וְיָדָעַת הַיּוֹם}
 הוּא הָאֱלֹהִים בְּשָׁמַיִם ^{”מִמַּעַל וְעַל-הָאָרֶץ מִתַּחַת, אִין עוֹד:}

על כֵּן ^{וּלְפִי שְׁאֵתָה} ^{וְהוּא אֱלֹהֵינוּ} ^{וְהוּא אֱלֹהֵינוּ} ^{וְהוּא אֱלֹהֵינוּ} ^{וְהוּא אֱלֹהֵינוּ}
 נִקְוָה לָךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְרֹאוֹת מְהֵרָה בְּתַפְאֶרֶת עֲזָךְ
 לְהַעֲבִיר גְּלוּלִים ^{בְּהַתְגַּלּוֹת} ^{מִדְּבַר וּשְׁלֹטוֹן} ^{מִדְּבַר וּשְׁלֹטוֹן} ^{מִדְּבַר וּשְׁלֹטוֹן} ^{מִדְּבַר וּשְׁלֹטוֹן}
 יִפְרֹתוֹן, לְתַקֵּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שְׁדִי ^{שִׁתְּכֶרֶת הַטִּמְאָה מִן הַעוֹלָם} ^{וְאִין יָדָעַת הַיּוֹם וְיָדָעַת הַיּוֹם} ^{וְאִין יָדָעַת הַיּוֹם וְיָדָעַת הַיּוֹם} ^{וְאִין יָדָעַת הַיּוֹם וְיָדָעַת הַיּוֹם}
 יִקְרָאוּ בְּשִׁמְךָ, לְהַפְנוֹת ^{לְהַפְנוֹת} ^{לְהַפְנוֹת} ^{לְהַפְנוֹת} ^{לְהַפְנוֹת}
 כָּל-יוֹשְׁבֵי תֵּבֵל כִּי לָךְ תִּכְרַע כָּל-בֶּרֶךְ, תִּשְׁבַּע כָּל-”לְשׁוֹן.
 לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִכְרְעוּ וְיִפְּלוּ, וְלִכְבוֹד שְׁמֶךָ יִקָּר יִתְנוּ ^{יְכִירוּ שְׁהַכְבוֹד} ^{וְהַשְׁבַּתוֹת הֵם שְׁלֹךְ}
 וּיִקְבְּלוּ כָל־אֶת-עַל מַלְכוּתְךָ, וְתִמְלֹךְ עֲלֵיהֶם מְהֵרָה לְעוֹלָם וָעֶד,
 כִּי הַמַּלְכוּת שְׁלֹךְ הִיא, וְלְעוֹלָמִי עַד תִּמְלֹךְ בְּכָבוֹד, כְּפָתוּב
 ”בְּתוֹרַתְךָ: יְהוָה” יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד: וְנֶאֱמַר: וְהָיָה יְהוָה לְמֶלֶךְ
 עַל-כָּל-הָאָרֶץ, בְּיוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְהוָה אֶחָד וְשִׁמוֹ אֶחָד.
 וּבְתוֹרַתְךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ כְּתוּב לֵאמֹר: שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 יְהוָה אֶחָד:

סעדה שלישית

אֶתְקִינוּ סַעֲדָתָא דְּמַהֲיִמְנוּתָא שְׁלִימָתָא ^{הַזְמִינוּ וְהִבִּינוּ} ^{סַעֲדָתָא דְּמַהֲיִמְנוּתָא שְׁלִימָתָא} ^{סַעֲדָתָא דְּמַהֲיִמְנוּתָא שְׁלִימָתָא} ^{סַעֲדָתָא דְּמַהֲיִמְנוּתָא שְׁלִימָתָא}
 דְּמַלְכָּא קַדִּישָׁא ^{שְׁמוֹת וְחֻדוֹת} ^{הַמֶּלֶךְ הַקֹּדֶשׁ} ^{הַמֶּלֶךְ הַקֹּדֶשׁ} ^{הַמֶּלֶךְ הַקֹּדֶשׁ}
 הִיא סַעֲדָתָא דְּמַלְכָּא קַדִּישָׁא וְהִיר אֲנִפִּין, (וְעֵתִיקָא קַדִּישָׁא וְחֻקָּל
 תַּפּוּחִין קַדִּישִׁין אֶתִּין לְסַעֲדָא בְּהַדִּיָּה):

ואח"כ יאמר בקשת "יהא רעוא" כולה, כי זאת התפלה טוב לאומרה קודם כל סעודה מוג' סעודות
 של שבת (שער הכוונות עא, ב).

ויהי רצון מן קדם עתיקא קדישא דכל-קדישין, טמירא דכל-טמירין, סתימא דכלא, דיתמשך טלא עלאה מנה למליא רישה דזעיר אנפין, ולהטיל לחקל תפוחין קדישין בנהירו דאנפין ברעוא ובחדותא דכלא. ויתמשך מן קדם עתיקא קדישא דכל-קדישין, טמירא דכל-טמירין סתימא דכלא, רעותא ורחמי חנא וחסדא בנהירו עלאה ברעותא וחדוה, עלי ועל כל-בני ביתי, ועל כל-הנלוים אלי, ועל כל-ישראל עמה. ויפרקינן מכל-עקתינ בישין דייתון לעלמא. ויזמין ויתיהיב לנא מזונא ופרנסתא טבתא, בלי צרה ועקתא, ממזלא דכל-מזוני בה תלין. וישזבינן מעינא בישא ומחרבא דמלאך המות ומדינה של גהנם. וייתי לנא ולכל-נפשתנא – חנא וחסדא ורחמי אריכי ומזוני וריחי ורחמי מן קדמה. אמן בן יהי רצון, אמן ואמן.

לפני סעודה שלישית יאמר:

לשם יחוד קדשא בריך הוא ושכינתיה, בדחילו ורחימו, ורחימו ודחילו, ליחדא אותיות 'ו' וה' באותיות ו' וה' ביחודא שלים (יהוה) בשם כל-ישראל, הנה אנכי בא לקיים מצות סעדה שלישית של שבת, והיא כנגד יעקב אב של שבעים נפש, ובזכותו נצצל ממלחמת גוג ומגוג, ויקים בנו מקרא שכתוב: והאכלתיך נחלת יעקב אביך, נחלה בלי מצרים. ובכן בכח סגלת שלש סעדות אלו יתקן פגמינו בסעדות הרשות ומאכלות אסורות. ויהי נעם אדני אלהינו עלינו, ומעשה ידינו כוננה עלינו, ומעשה ידינו כוננהו:

מוצאי שבת

לפני ההבדלה יש נוהגים לומר:

אליהו הנביא, אליהו הנביא, אליהו הנביא: במהרה יבא אלינו עם משיח בן-דוד: איש אשר קנא לשם האל, איש בשר שלום על יד יקותיאל, איש גש ויכפר על בני ישראל: **אלהו** איש דורות שנים עשר ראו עיניו, איש הנקרא בעל שער בסמיניו, איש ואזור עור אזור במתניו: **אלהו** איש זעף על עובדי חמנים, איש חש ונשבע מהיות גשמי מעונים, איש טל ומטר עצר שלש שנים: **אלהו** איש יצא למצוא לנפשו נחת, איש כלכלוהו העורבים ולא

מת לשחת, איש למענו נתברכו כד וצפחת: **אלהו** איש מוסריו הקשיבו כמהים, איש נענה באש משמי גבוהים, איש שחו אחריו יהוה הוא האלהים: **אלהו** איש עתיד להשתלח משמי ערבות, איש פקיד על כל בשורות טובות, איש ציר נאמן להשיב לב בנים על אבות: **אלהו** איש קרא קנא קנאתי ליהוה בתפארה, איש רכב על סוסי אש ועלה בסערה, איש שלא טעם טעם מיתה וקבורה: **אלהו** תשבי תצילנו מפי אריות, תבשרנו בשורות טובות במוצאי שבתות, תשמחנו בנים על אבות: **אלהו** איש תשבי על שמו נקרא, תצליחנו על ידו בתורה, תשמיצנו מפיו בשורה טובה במהרה, תוציאנו מאפלה לאורה: **אלהו** אשרי מי שראה פניו בחלום, אשרי מי שנתן לו שלום, והחזיר לו שלום, יהוה יברך את-עמו בשלום: **אלהו** ככתוב הנה אנכי שלח לכם את אליה הנביא, לפני בוא יום יהוה הגדול והנורא: והשיב לב-אבות על-בנים, ולב בנים על-אבותם:

ראוי לזהר במוצ"ש לומר או"א בסימן טוב ובמזל וכו', כי הוא מובא בירושלמי ובטור סימן רצ"ט ובפוסקים (טעמי המנהגים עמ' קפ"ט ומ"ב סימן רצ"ה סק"ז).

אלהינו ואלהי אבותינו, בסימן טוב ובמזל טוב החל עלינו את- (ששת) ימי המעשה הבאים לקראתנו לשלום, חשוכים מכל-חטא ופשע, ומנקים מכל-עון ואשמה ורשע, ומדבקים בתלמוד תורה ומעשים טובים, וחוננים חכמה בינה ודעת מאתך, ותשמיצנו בהם ששון ושמחה, ולא תעלה קנאתנו על לב אדם, ולא קנאת אדם תעלה על לבנו, מלכנו ואלהינו, שים ברכה רוחה והצלחה בכל-מעשה ידינו, וכל-היועץ עלינו ועל עמך בית ישראל עצה טובה ומחשבה טובה אמצו, ברכו, גדלו, קימו, קיים עצתו, כדבר שנאמר: יתן-לך-כל-לבבך, וכל-עצתך ימלא: ונאמר: ותגור-אמר ויקם לך, ועל-דרךך נגה אור: וכל-היועץ עלינו ועל עמך בית-ישראל עצה שאינה טובה ומחשבה שאינה טובה, אבדו, בטלו, גדעו, הפרו, הפר עצתו, כדבר שנאמר: יהוה הפיר עצת גוים, הניא מחשבות עמים: ונאמר: עצו עצה ותפר, דברו דבר ולא יקום כי עמנו אל: ופתח לנו יהוה אלהינו בזה השבוע ובכל-שבוע ושבוע, שערי אורה, שערי ברכה, שערי גילה, שערי דיצה, שערי דעה, שערי הוד והדר, שערי ועד טוב, שערי זמרה, שערי חדוה, שערי חמלה, שערי חן וחסד, שערי חיים טובים, שערי טובה, שערי ישועה,

שְׁעָרֵי כְפָרָה, שְׁעָרֵי כִלְכֵּלָה, שְׁעָרֵי לְמוֹד תּוֹרָה לְשִׁמָּה, שְׁעָרֵי מִזֶּזֶן, שְׁעָרֵי מַחִילָה, שְׁעָרֵי נַחְמָה, שְׁעָרֵי סְלִיחָה, שְׁעָרֵי עֲזָרָה, שְׁעָרֵי פְדוּת, שְׁעָרֵי פְרִנְסָה טוֹבָה, שְׁעָרֵי צְדָקָה, שְׁעָרֵי צְהֵלָה, שְׁעָרֵי קוֹמְמִיּוּת, שְׁעָרֵי רְפוּאָה שְׁלָמָה, שְׁעָרֵי שְׁלוֹם, שְׁעָרֵי שְׁלוּה, שְׁעָרֵי תּוֹרָה, שְׁעָרֵי תַפְלָה, שְׁעָרֵי תְשׁוּבָה, שְׁעָרֵי תְשׁוּעָה, כְּדֻכְתֵּיב וּתְשׁוּעָה צְדִיקִים מִיְהוָה, מְעוֹז בְּעַת צָרָה: וַיַּעֲזֹרֵם יְהוָה וַיַּפְלִטֵם, וַיַּפְלִטֵם מִרְשָׁעִים וַיּוֹשִׁיעֵם, כִּי־חָסוּ בוֹ: וְנֹאמַר: חֲשֹׁף יְהוָה אֶת־זְרוּעַ קִדְשׁוֹ לְעֵינֵי כָל־הָגוֹיִם, וְרֹא כָל־אִפְסֵי־אָרֶץ אֶת יְשׁוּעָתָא אֱלֹהֵינוּ: וְנֹאמַר: קוֹל צוֹפֵף נִשְׁאֹר קוֹל יְחִיד וַיִּנְגֵּן, כִּי עֵין בְּעֵין יִרְאוּ בְּשׁוּב יְהוָה צִיּוֹן: וְקִים לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מִקְרָא שְׁכָתוּב: מַה־נֶּאֱוָו עַל־הַהָרִים רִגְלֵי מְבַשֵּׁר מִשְׁמִיעַ שְׁלוֹם מְבַשֵּׁר טוֹב מִשְׁמִיעַ יְשׁוּעָה, אוֹמֵר לְצִיּוֹן מֶלֶךְ אֱלֹהֵינוּ:

נמצא בכתבי הקדוש של הרב הקדוש רבי לוי יצחק מברדיטשוב זצ"ל מחבר ספר קדושת לוי, תפלה להצלתה לאומרה במוצ"ש ג"פ מהרה"ק ר' לוי יצחק מברדיטשוב זצ"ל:

אֱלֹהֵי אֲבֹרָהֶם, אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב, שְׁמֹר וְהַצֵּל אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל אֲהוּבֶיךָ מִכָּל־רָע, לְמַעַן שֵׁם תְּהִלָּתְךָ, הִנֵּה שִׁבְתָּ קֹדֶשׁ הָאֲהוּבָה עוֹבְרָתָה, וְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, שִׁיבָא עָלֵינוּ הַשְּׁבוּעַ הַבָּא לְאִמּוּנָה שְׁלָמָה, לְאִמּוּנַת חֲכָמִים, לְאֵהָבַת חֲבֵרִים, לְדַבָּקוֹת הַבּוֹרָא בְּרוּךְ־הוּא, לְהֶאֱמִין בְּשִׁלְשֵׁה־עָשָׂר עֲקָרִים שְׁלֹף, וּבִגְאֻלָּה קְרוּבָה בְּמִהְרָה בְּיָמֵינוּ, וּבִתְחִילַת הַמַּתִּים, וּבִנְבוּאָת מֹשֶׁה רַבֵּנוּ עָלֵינוּ הַשְּׁלוֹם:

רבנו של עולם, אתה הנותן ליעף כח, תן כח גם לילדיך רחומיך היהודים, להלל שמך ולעבד אותך לבדך, והשבונו הבא, יבוא עלינו לבריאות ולמזל, ולהצלחה ולברכה ולחסד, ולבני חיי ומזוני, לנו ולכל־ישראל, ונאמר אמן:

סדר הברלה

רִאשׁוֹן לְצִיּוֹן הראשון שיבוא לעין מהגלות
יבשר ואמר באה הגאולה הִנֵּה הֵנָּה הנה הם בניך, וְלִירוּשָׁלַיִם » מְבַשֵּׁר

אֶתְּנֶנָּה: » אֶל־תְּשֻׁמְחֵי אוֹיְבֵתִי לִי כִי נִפְלִיתִי קִמְתִּי, כִּי־אֵשֶׁב

בְּחוֹשֶׁךְ יְהוָה אֹר לִי: לַיהוּדִים הִיתָה אוֹרָה וְשִׁמְחָה, וְשִׁשָּׁן וִיקָר: וְיְהִי דוֹד לְכָל־דֹּרְכָיו מִשְׁכִּיל מַעֲלִיָּה וְיְהוָה עִמּוֹ: וְנַח מִצָּא חֵן בְּעֵינֵי

יְהוָה: כֵּן "נִמְצָא חֵן (וּתְמָצְאוּ חֵן) וְשָׁכַל טוֹב בְּעֵינֵי אֱלֹהִים וְאָדָם:
קוֹמִי אוֹרִי כִּי־בָא אוֹרְךָ, וּכְבוֹד יְהוָה עָלֶיךָ זֶרַח: כִּי־הִנֵּה הַחֹשֶׁךְ
יִכְסֶה־אֶרֶץ וְעֶרְפֶּל לְאֻמִּים, וְעָלֶיךָ יִזְרַח יְהוָה וּכְבוֹדוֹ עָלֶיךָ יֵרָאֶה:

יקח הכוס בידו ויאמר:

כּוֹס־יְשׁוּעוֹת אֵשָׁא, וּבִשְׁם יְהוָה אֶקְרָא:

אָנָּה יְהוָה הוֹשִׁיעָה נָּא ^{אחננו} ^{סדרנו} שְׁתֵּי פַעַמִּים,

אָנָּה יְהוָה הַצְּלִיחָה נָּא ^{בכל} ^{מעשינו} שְׁתֵּי פַעַמִּים:

הַצְּלִיחֵנוּ, הַצְּלִיחַ דְּרַכֵּינוּ, הַצְּלִיחַ לְמוֹדֵינוּ, וּשְׁלַח בְּרַכָּה רִוְחָה
וְהַצְּלִחָה בְּכָל־מַעֲשֵׂה יְדֵינוּ, כְּדַכְתִּיב: יֵשָׁא ^{יקח} בְּרַכָּה מֵאֵת יְהוָה
וּצְדָקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: לִיהוּדִים הִיְתָה אוֹרָה וּשְׂמִחָה, וּשְׁשׁוֹן וִיקָר
^{כבוד}: וּכְתִיב: וַיְהִי דוֹד לְכָל־דְּרָכָיו מְשֻׁכָּלִים ^{בכל} ^{מעשינו}, וַיְהוֹה עֲמוֹ: כֵּן
יְהִיָּה עֲמָנוּ תַּמִּיד:

סְבְּרֵי מְרֻנָּה. ^{ועושים}: לְחַיִּים.

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא פְּרֵי הַגֶּפֶן:

בְּמוֹצָאֵי יו"ט שְׂאִינוּ מוֹצֵ"שׁ אֵין מְבָרְכִים עַל הַבְּשָׂמִים וְעַל הַנֶּר.

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא עֲצֵי (עֲשֻׁבִּי) (מִינֵי)
בְּשָׂמִים:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא מְאֹרֵי הָאֵשׁ:
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הַמְּבַדִּיל בֵּין קֹדֶשׁ לְחֹל
וּבֵין אֹר לְחֹשֶׁךְ וּבֵין יִשְׂרָאֵל" לְעַמִּים וּבֵין יוֹם הַשְּׁבִיעִי
לְשִׁשֶּׁת יְמֵי הַמַּעֲשֵׂה. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, הַמְּבַדִּיל בֵּין קֹדֶשׁ לְחֹל:

שׁוּתָה רְבִיעִית וּמְבָרַךְ "עַל הַגֶּפֶן".

פסוקי ברכה

סגולה לפרנסה, לומר בכל מוצאי שבת קודש, "ויתן לך" וגו', וטוב שיאמרו שנים בחדר (סגולות ישראל מערכת פ"א אות כ').

וַיִּתֵּן-לְךָ הָאֱלֹהִים מִטַּל הַשָּׁמַיִם וּמִשְׁמַנֵּי הָאָרֶץ. וְרַב דָּגָן וְתִירֹשׁ: יַעֲבֹדוךָ עַמִּים וַיִּשְׁתַּחֲוּ לְךָ לְאֻמִּים, הוּא גִבּוֹר לְאַחֶיךָ וַיִּשְׁתַּחֲוּ לְךָ בְּנֵי אֲמֶךָ. אֲרָרֶיךָ אֲרוּר, וּמְבָרְכֶיךָ בְּרוּךְ: וְאֵל שְׂדֵי יִבְרַךְ אֶתְךָ וַיַּפְרֶךְ וַיַּרְבֶּךָ. וְהָיִיתָ לְקַהֲל עַמִּים: וַיִּתֵּן-לְךָ אֶת-בְּרַכַּת אַבְרָהָם, לְךָ וּלְזֶרְעֶךָ אֲתָךְ. לְרִשְׁתְּךָ אֶת-אֶרֶץ מִגְרִיךָ אֲשֶׁר נָתַן אֱלֹהִים לְאַבְרָהָם: מֵאֵל אַבִּיךָ וַיַּעֲזֹרְךָ וְאֵת שְׂדֵי וַיְבָרְכֶךָ בְּרַכַּת שָׁמַיִם מַעַל, בְּרַכַּת תְּהוֹם רַבָּצַת תַּחַת. בְּרַכַּת שְׂדֵים וְרָחֵם: בְּרַכַּת אַבִּיךָ גִּבּוֹר עַל בְּרַכַּת הוֹרִי, עַד תֵּאָוֶת גִּבְעַת עוֹלָם. תִּהְיֶינָה לְרֹאשׁ יוֹסֵף, וּלְקָדָד נֹזֵר אַחִיו: וְאַהֲבֶךָ וּבִרְבֶּךָ וְהַרְבֶּךָ. וּבְרוּךְ פְּרִי בִטְנֶךָ וּפְרִי אֲדָמְתְּךָ דִּגְגֶנְךָ וְתִירֹשֶׁךָ וַיַּצְהֲרֶךָ שֹׁגֵר אֶלְפֶיךָ וַעֲשִׂתָּרֹת צֹאנֶךָ, עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר-נִשְׁבַּע לְאַבְרָהָם לְתֵת לְךָ: בְּרוּךְ תִּהְיֶה מִכָּל-הָעַמִּים. לֹא יִהְיֶה בְּךָ עָקֹר וְעִקְרָה וּבִבְהֶמְתְּךָ: וְהַסִּיר יִהְיֶה מִמֶּךָ כָּל-חֲלִי. וְכָל-מִדּוֹי מִצְרִים הָרָעִים אֲשֶׁר יִדְעָתָ לֹא יִשְׁמֹם בְּךָ, וְנִתְּנִם בְּכָל-שָׁנָאִיךָ: בְּרוּךְ אֲתָהּ בְּעִיר. וּבְרוּךְ אֲתָהּ בְּשׂוּדָה: בְּרוּךְ פְּרִי-בִטְנֶךָ וּפְרִי אֲדָמְתְּךָ וּפְרִי בְהֶמְתְּךָ. שֹׁגֵר אֶלְפֶיךָ וַעֲשִׂתָּרֹת צֹאנֶךָ: בְּרוּךְ טִנְאֶךָ וּמִשְׁאֲרֶתְךָ: בְּרוּךְ אֲתָהּ בְּבֹאֶךָ. וּבְרוּךְ אֲתָהּ בְּצֹאֲתְךָ: יֵצֵא יְהוָה אֶתְךָ אֶת-הַבְּרָכָה בְּאַסְמִיךָ וּבְכָל מִשְׁלַח יָדְךָ. וּבִרְבֶּךָ בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ: יִפְתַּח יְהוָה לְךָ אֶת-אוֹצְרוֹ הַטּוֹב אֶת-הַשָּׁמַיִם לְתֵת מִטֵּר אֲרָצְךָ בְּעֵתוֹ, וּלְבָרֶךְ אֶת כָּל-מַעֲשֵׂה יָדְךָ. וְהַלּוֹיִת גּוֹיִם רַבִּים, וְאַתָּה לֹא תִלּוֹה: אֲשֶׁרֶיךָ יִשְׂרָאֵל מִי כְמוֹךָ עִם נוֹשֵׁעַ בִּיהוּה, מִגֵּן עֲזָרְךָ וְאֲשֶׁר-חָרַב גְּאוֹתֶיךָ. וַיִּכְחָשׁוּ אוֹיְבֶיךָ לְךָ, וְאַתָּה עַל בְּמוֹתֵימוֹ תִּדְרֹךְ:

יִשְׂרָאֵל נוֹשֵׁעַ בִּיהוּה תִּשׁוּעַת עוֹלָמִים. לֹא תִבְשׂוּ וְלֹא תִפְּלְמוּ עַד עוֹלָמִי עַד: וְאַכְלֶתֶם אֹכוֹל וְשָׂבוּעַ, וְהִלַּלְתֶּם אֶת-שֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר-עָשָׂה עִמָּכֶם לְהַפְּלִיא. וְלֹא-יִבְשׂוּ עַמִּי לְעוֹלָם: וַיַּדְעֶתֶם כִּי בְקָרֵב יִשְׂרָאֵל אֲנִי, וְאֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְאֵין עוֹד. וְלֹא-יִבְשׂוּ עַמִּי לְעוֹלָם: וּפְדִינִי יְהוָה יִפְסִיק מַעַס יִשְׁבוֹן וּבֹאוּ צִיּוֹן בְּרָנָה, וְשִׁמַּחַת עוֹלָם עַל-רֹאשָׁם. שְׁשׁוֹן וְשִׁמְחָה יִשְׁיִגּוּ, וְנִסּוּ יִגּוֹן וְאִנְחָה: כִּי בְשִׁמְחָה תִּצְאוּ וּבְשָׁלוֹם תּוֹבְלוּן. הַהָרִים וְהַגְּבָעוֹת יִפְצְחוּ

לפניכם רנה, וכל־עצי השדה מחאו־כף: הנה אל ישועתי, אבטח ולא אפחד. כי עזי וזמרת יה יהוה, ויהי־לי לישועה: ושאתם מים בששון. ממעיני הישועה: ואמרתם ביום ההוא הודו ליהוה קראו בשמו, הודיעו בעמים עלילותיו. הזכירו כי נשגב שמו: זמרו יהוה כי גאות עשה. מודעת זאת בכל־הארץ: צהלי ורנני יושבת ציון. כי־גדול בקרבך קדוש ישראל: ואמר ביום ההוא הנה אלהינו זה קוינו לו ויושיענו. זה יהוה קוינו לו, נגילה ונשמחה בישועתו: בורא גיב שפתים. שלום שלום לרחוק ולקרוב, אמר יהוה ורפאתיו: ורוח לבשה את־עמשי ראש השלישים, לך דויד ועמך בן־דָּשִׁי, שלום שלום לך ושלום לעזרך. כי עזרך אלהיך, ויקבלם דויד, ויתנם בראשי הגדוד: ואמרתם כה לחי. ואתה שלום וביתך שלום, וכל אשר לך שלום: אומר פסוק "ואמרתם" ו' פעמים, ו"א אותו כמנין בני הבית. ברוך הגבר אשר יבטח ביהוה והיה יהוה מבטחו: יהוה עז לעמו יתן. יהוה (יפסיק מעט) יברך את־עמו בשלום:

סעודה רביעית

לעולם יסדר אדם שולחנו במוצאי שבת בלחם משנה, אפילו שאינו יכול לאכול אלא רק כזית. וטוב שלא יפשוט בגדי שבת עד אחר סעודה רביעית. ולכתחילה לא יאחרנה עד אחר ד' שעות מן הלילה, ואם נאנס יכול לקיימה עד חצות.

לפני סעודה רביעית יאמר:

אתקינו סעדתא דמהימנותא דא היא סעדתא רביעא דדוד מלכא משיחא: לשם יחוד קדשא ברין הוא ושכינתיה, בדחילו ורחימו, ורחימו ודחילו, ליחדא אותיות י' וה' באותיות ו' וה' ביחודא שלים (יהוה) בשם כל־ישראל, הנה אנכי בא לסעד סעדה רביעית של שבת ללוח את־המלכה, וללוח את־הנפש יתרה בחינת חיה שבה, המסתלקת עתה, ולהשאיר ברכה בכל־סעודתינו בששת ימי החל, ולהשאיר בהן מקדשת השבת. ובכן בכח סגלתה שמרנו כאישון בת־עין, ובצל כנפיד תסתירנו, והושיענו מצער חבוט הקבר, ותשפין את־נפשנו, רוחנו ונשמתנו, במשכנות מבטחים. ויהי נעם אדני אלהינו עלינו, ומעשה ידינו כוננה עלינו, ומעשה ידינו כוננה:

תפלת ההלל, וסדר ראש חודש

בראש־חודש שחרית מתפללים כבכל יום, ומוסיפים "יעלה ויבוא" בברכת "רצה", ואחר חזרת הש"ץ אומרים הלל בדילוג ובלא ברכה תחילה וסוף. הימים שקוראים בהם הלל שלם, ובברכה תחילה וסוף, הם: יום־טוב הראשון של פסח (ובחוץ־לארץ גם ביום־טוב שני של פסח), יום־טוב של שבועות, כל שבעת ימי חג הסוכות, שמיני עצרת (ובחוץ לארץ גם בשמחת תורה), כל שמונת ימי חנוכה, ביום העצמאות וביום ירושלים.

הלל לראש חודש ולמועדים

ביום שנומרים את ההלל אומר החזן: **ברשות מורי ורבותי. ועונים: שמים.**

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו במצותיו
עשה אותנו קדושים
דרך זה שנקים מצוות, וצונו לגמור את ההלל:

הַלְלוּהוּ | הַלְלוּ כֻלָּם, הַלְלוּ עַבְדֵי יְהוָה, הַלְלוּ אֶת־שֵׁם יְהוָה: יְהִי שֵׁם
יהוה מְבֹרָךְ, מִעַתָּה וְעַד־עוֹלָם בְּכָל זֶמַן, מִמִּזְרַח־שֶׁמֶשׁ
עַד־מְבֹאֵא | מִמָּקוֹם יוֹשִׁי, מִזֶּרֶחַ עַד מַעֲרֵב, מְהֵלֵל שֵׁם יְהוָה: רַם מִרְמָּה עַל־כָּל־גּוֹיִם | יְהוָה,
עַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ: מִי עֲנִי כִּיהוָה אֱלֹהֵינוּ, הַמְגִבִּיהַי לְשַׁבַּת מִגִּבּוֹה עֲצוּמוֹ:
הַמְשַׁפִּילִי לְרֹאשׁוֹ, אֲבֵל הוּא גַם מְשַׁפִּיל עֵינָיו לְהַשְׁגִּיחַ, בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ: מְקִימִי מַעְפָּר דָּל, מִדְּלוֹת הָעֵנִי,
מֵאֲשַׁפֵּת מְדַעֲנִי רִים אֲבִיוֹן: לְהוֹשִׁיבִי עִם־נְדִיבִים, לְהוֹשִׁיבִי עִם, עִם נְדִיבִי

ראש החודש הוא לא רק התחלת החודש, אלא הוא הראש, ה'מח' של החודש. כמו שכל התכנונים שלי קורים בראש, כך כל הדברים של החודש מרוכזים בתוך ראש החודש. לכן ראש חודש הוא משמעותי, וטוב להתחדש בו, להרגיש בו קצת חגיגות של דף חדש בחיי.



איזה דבר התחדש אצלי בחיים בחודש שעבר?

איזה דבר אני רוצה שיתחדש אצלי בחיים בחודש הבא? חפץ שאני רוצה, הרגשה שאני רוצה, מצווה שאני רוצה לקיים, אדם חדש שאני מצפה לפגוש וכדו'?

עֲמֹו עַם הַנִּבְרִיּוֹת: מוֹשִׁיבֵי וְעֹלְתֵי הַבֵּית, מוֹשִׁיב הַעֲקֵרָה בְּבֵיתָהּ, וְאֵם הַבָּנִים תְּהִי שְׁמִיחָה,

לְכֹן מוֹלֵכִים
הַלְלוּיָהּ:

בְּצִאתָ בֵּעֵת יֵצֵאוּ יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם, בֵּית יַעֲקֹב מֵעַם לֵעָו, מִקֵּץ הַמִּדְבָּר: הִיטָהּ

יְהוּדָה לְקֹדֶשׁוֹ, כְּאִשֵּׁי הָיָה עִם, יִשְׂרָאֵל מִמְּשֻׁלוֹתָיו הָיוּ עִם: הֵימָּה רָאָה

וַיִּגַּם יָם סוּף רָאָה אֶת, הִירְדֵּן יֹסֵב לְאַחֹור, הִירְדֵּן נִעְצֵר וְעָמַד, הַהָרִים רָקְדוּ כְּאִילִים,

גְּבֻעוֹת כְּבִנְיָצָאן, כְּבוֹד ה' (בְּשַׁעֲת מוֹתֵן תוֹרוֹה) מֵה־לֶּךְ הָיָה כִּי תִנּוּם, הִירְדֵּן תִּסָּב

לְאַחֹור: הַהָרִים תִּרְקְדוּ כְּאִילִים, גְּבֻעוֹת כְּבִנְיָצָאן: מִלְּפָנֵי אֲדוֹן

חֻלִּי תִרְעֵד אֶרֶץ, מִלְּפָנֵי אֱלֹהֵי יַעֲקֹב: הַהֶפְכִי הַצּוּר אֲגַם־מִים

הַשֶּׁפֶךְ בְּעֹבְרֵם אֶת, חֲלָמִישׁ לִמְעִינוֹ-מִים, הַצּוּר תִּכְבַּשׁ לְאַגֵּם מִים

בַּיּוֹמִים שְׁאִין גּוֹמְרִים בְּהֵם אֶת הַהֵלֶל מוֹדֵלִים קִטְעֵה זֶה:

לֹא לָנוּ יְהוָה, לֹא לָנוּ, כִּי־לְשִׁמְךָ תֵּן כְּבוֹד, עַל־חֲסִדְךָ עַל־אַמְתְּךָ: בַּעֲבוּר וְאֻמָּנוּת:
הַבְּסוּחֶיךָ

לְמָה יֵאמְרוּ הַגּוֹיִם, אִי־הָנָא אֱלֹהֵיהֶם מְדוּעֵה לֹא: וְאַל־הִינוּ בְּשָׁמַיִם, כֹּל

אֲשֶׁר־חָפֵץ עָשָׂה: וְאֵלֶיךָ עֲצִיבֵיהֶם אֱלֹהִיִּם, כֶּסֶף וְזָהָב, מַעֲשֵׂה יְדֵי אָדָם: צוּר פֶּה־לָהֶם

וְלֹא יִדְבְּרוּ, צוּר עֵינַיִם לָהֶם וְלֹא יִרְאוּ: אֲזַנִּים לָהֶם וְלֹא יִשְׁמְעוּ, אֶף לָהֶם

וְלֹא יִרְחִיחוּ: יְדִיָּהֶם יָדֵים לָהֶם וְלֹא יַמְשִׁיחוּ, רַגְלֵיהֶם רַגְלֵי־לָהֶם וְלֹא יִהְלְכוּ, לֹא־יִהְגּוּ

בְּגִרְוֹנָם: כְּמוֹתָם יִהְיוּ עֹשִׂיהֶם, וְכִי כָל אֲשֶׁר־בְּטַח בָּהֶם: אֲבָל אֵתִי יִשְׂרָאֵל

בְּטַח בִּיהוָה, כִּי תִסְדֵּךְ עֲזָרָם וּמִגְנָם הוּא: בֵּית אַהֲרֹן בְּטַחוּ בִיהוָה, עֲזָרָם וּמִגְנָם

הוּא: יִרְאִי יְהוָה בְּטַחוּ בִיהוָה, עֲזָרָם וּמִגְנָם הוּא: עַד כָּאן

יְהוָה זָכְרָנוּ יְבָרְךָ ה' אֲשֶׁר תִּסְדֵּךְ יְבָרְכֶךָ אֶת־בֵּית יִשְׂרָאֵל, יְבָרְכֶךָ אֶת־בֵּית

אַהֲרֹן וְהַלְלוּ: יְבָרְכֶךָ יִרְאִי יְהוָה, הַקְּטָנִים עִם־הַגְּדֹלִים: יִסָּף

יְהוָה עֲלֵיכֶם, עֲלֵיכֶם וְעַל־בְּנֵיכֶם: בְּרוּכִים אַתֶּם לִיהוָה, עָשָׂה

שְׁמִים וְאַרְצִי: הַשְּׁמַיִם שְׁמִים לִיהוָה, וְהָאָרֶץ נָתַן לְבְנֵי־אָדָם: לֹא

הַמֵּתִים הַחַיִּים - (הַרְשָׁעִים - וְהַקְּדוֹתִים מוֹתִים) יְהַלְלוּ־יָהּ, וְלֹא כָל־יְרֵדֵי דוּמָה: וְאַנְחָנוּ וְהִתְחַנְּנוּ: בְּבָרְךָ

יְהוָה, מַעֲתָה וְעַד־עוֹלָם, הַבָּא, הַלְלוּיָהּ:

בימים שאין גומרים בהם את ההלל מדלגים קטע זה:

אֱהָבֵתִי אֶת ה' כִּי־יִשְׁמַע יְהוָה, אֶת־קוֹלִי תַחֲנוּנִי ^{את סיל אקטוי ותחנוני} : כִּי־הִטָּה אָזְנוֹ לִי בַט

תפלת, וּבִימֵי אַקְרָא ^{ובל יסד אקרא אליו} : אֶפְפוּנִי חֲבִל־מָוֶת וּמִצָּרֵי שְׁאוֹל

מִצְאוּנִי ^{באו בעלי צרות קשות} צָרָה וַיִּגְוֶן אֲמַצָּא : וּבִשְׁם־יְהוָה אַקְרָא, אָנֹה יְהוָה מַלְטָה נַפְשִׁי

מִצְרוֹתֵי : חָנוּן יְהוָה וְצָדִיק, וְאֵלֵהֵינוּ מֵרַחֵם : שִׁמְרֵ פִתְאִים יְהוָה ^{ה שימור השמים הקופתי מכובדי וסיוני קות עצמם פתאים}, דָּלֵתִי וְנִשְׁתִּי

אֲבִיו וְלִי יְהוֹשִׁיעַ : שׁוּבִי נַפְשִׁי לְמִנוּחֶיכִי לִמְנוּחַי, כִּי־יְהוָה גָּמַל ^{וב} עָלַיכִי כִּי חָלַצְתָּ

נַפְשִׁי מִמָּוֶת, אֶת־עֵינֵי מִן־דְּמָעָה, אֶת־רַגְלִי מִדָּחִי : אֶתְהַלֵּךְ לִפְנֵי יְהוָה,

בְּאַרְצוֹת הַחַיִּים ^{כל זמן שארתי} : הֲאִמַּנְתִּי כִּי אֲדַבֵּר, אֲנִי עֲנִיתִי מֵאֵד ^{אז אני כשבר היות מענה מאד} : אֲנִי אֲמַרְתִּי

בַּחַפְזִי ^{בטת חסדות לברוח משיאול} כָּל־הָאָדָם כֹּזֵב ^{משקר ובזבז, רשע לכוזב רק בה} : עַד כָּאן

מִזֶּה־אֲשִׁיב לַיהוָה, כָּל־תַּגְּמוֹלוֹהִי עָלַי ^{בעבור כל חסדיו עימי} : כּוֹס־יִשׁוּעוֹת אֲשָׂא,

וּבִשְׁם יְהוָה אַקְרָא ^{אפרסם שמו} : גִּדְרֵי לַיהוָה אֲשַׁלֵּם, גִּגְדָּה־נָּא לְכָל־

עַמּוֹ ^{גם אנדה בפלואה: ה ברוב עם} יִקָּר בְּעֵינֵי יְהוָה הַמּוֹתָה לַחֲסִידָיו ^{קשה בעיני להמית חסידיו בלא עתם} : אָנֹה יְהוָה

כִּי־אֲנִי עֲבָדְךָ, אֲנִי־עַבְדְּךָ בֶן־אֲמָתְךָ, פִּתְחַת לְמוֹסְרִי ^{אודה לך כי תתת: קישורי מאסרי} :

לֶךְ־אֲזַבַּח וְזָבַח תּוֹדָה, וּבִשְׁם יְהוָה אַקְרָא ^{אפרסם שמו} : גִּדְרֵי לַיהוָה אֲשַׁלֵּם,

גִּגְדָּה־נָּא לְכָל־עַמּוֹ : בַּחֲצֹרוֹת אֶפֶת יְהוָה בְּתוֹכְכִי יְרוּשָׁלַם, הַלְלוּיָהּ :

הַלְלוּ אֶת־יְהוָה כָּל־גּוֹיִם, שִׁבְחוּהוּ ^{על נפלאותיו} כָּל־הָאֲמִים ^{לאומים} : כִּי גָבַר

עָלֵינוּ חֲסֶדוֹ, וְאֲמַת־יְהוָה לְעוֹלָם ^{נאמנות ה' לכן נשארת לעולם} : הַלְלוּיָהּ :

הוֹדּוּ לַיהוָה כִּי־טוֹב, כִּי לְעוֹלָם חֲסֶדוֹ :

יֹאמְרוּ־נָא יִשְׂרָאֵל ^{דברי הודיה}, כִּי לְעוֹלָם קִיָּם חֲסֶדוֹ :

יֹאמְרוּ־נָא בֵּית־אֶהְרֹן, כִּי לְעוֹלָם קִיָּם חֲסֶדוֹ :

יֹאמְרוּ־נָא יִרְאֵי יְהוָה, כִּי לְעוֹלָם חֲסֶדוֹ :

מִן־הַמִּצָּר ^{מנוח הלחץ והצער} קָרָאתִי יְהוָה, וְאִנִּי עֲנֵנִי בִמְרַחֵם יְהוָה ^{ה הוציאני ממצרה לרחמי} : יְהוָה לִי

לֹא אִירָא, כִּן מִזֶּה־יַעֲשֶׂה לִּי אָדָם : יְהוָה לִי בַעֲזָרִי, וְאֲנִי

אַרְאֵה נִקְטוּנוֹ בְּשָׁנָאִי: טוֹב לַחֲסוֹת בִּיהוָה, מִבְּטָח בְּאֵדָם: טוֹב לַחֲסוֹת
 בִּיהוָה, מִבְּטָח בְּנִדְיָבִים: כָּל־גּוֹיִם סִבְבוּנִי ^{הקיסוני [במלחמות]} ^{נגד ומנגן} בְּשֵׁם יְהוָה
 כִּי אֲמִילִם ^{אבסוח כהן} ^{שאמריהם} סִבּוּנִי גַם־סִבְבוּנִי, בְּשֵׁם יְהוָה כִּי אֲמִילִם:
 סִבּוּנִי כְּדַבָּרִים דַּעְכוּ ^{אכל כבו} ^{במרה} כְּאֵשׁ קוֹצִים, בְּשֵׁם יְהוָה כִּי אֲמִילִם
 אֲכִירֶם: דָּחָה דְחִיתָנִי ^{האויב} לְנַפְלִי, וִיהוָה עֲזָרָנִי ^{שלא} ^{אמטען} עֲזֵי וְזִמְרַת יְהוָה
 וַיְהִי־לִי לִישׁוּעָה ^{כח ונקטת ה'} ^{היה בעזרי} קוֹל רָפָה וִישׁוּעָה ^{נשמע} ^{תמיד} בְּאַהֲלֵי צְדִיקִים,
 עֲשֵׂה חֵיל: יִמִּין יְהוָה רֹמְמָה ^{על} ^{האויב} יִמִּין יְהוָה ^{שמשבחום} ^{ה ואומרים} עֲשֵׂה חֵיל: לֹא־אֲמוֹת עֵי ^{האויב} כִּי־אֲחִיָּה, ^{אבל לא נזן} ^{לאויב להמיתני} לְאִסְפָּר מַעֲשֵׂי יְהוָה יִסֹּר
 אֲבֹאֲבִם אוֹדָה יְהוָה ^{הלא} וְהִשְׁעָר לַיהוָה, צְדִיקִים יָבֹאוּ בּוֹ ^{לחנות} ^{לה}
 אוֹדֶךָ ^{על} כִּי עֲנִיתָנִי ^{ענת לתפילתי} ^{בחייתי במינך}, וְתִהְיֶה־לִי לִישׁוּעָה: אוֹדֶךָ כִּי עֲנִיתָנִי,
 וְתִהְיֶה־לִי לִישׁוּעָה: אֲבֹן מֵאֶסֶף הַבּוֹנִים ^{האונות מאסן} ^{לכסוף} ^{בשם ישראל} הִיְתָה לְרֹאשׁ פִּנָּה
 שְׁעָלֶיה עוֹבֵד ^{שעלי עובד} ^{כל העולם}: אֲבֹן מֵאֶסֶף הַבּוֹנִים, הִיְתָה לְרֹאשׁ פִּנָּה: מֵאֵת יְהוָה הִיְתָה זֹאת
 מוֹכֵחַ ^{וה} ^{מוכח}: הִיא נִפְלְאֶת בְּעֵינֵינוּ: מֵאֵת יְהוָה הִיְתָה זֹאת, הִיא נִפְלְאֶת בְּעֵינֵינוּ:
 וְהִיְתָה עֲשֵׂה יְהוָה, ^{ולכן} נִגְלִלָה וְנִשְׁמָחָה בּוֹ: וְהִיְתָה עֲשֵׂה יְהוָה,
 נִגְלִלָה וְנִשְׁמָחָה בּוֹ:

אָנָּה יְהוָה הוֹשִׁיעָה נָא ^{הושיעה} ^{אֲוֹתֵנוּ מִצָּרֵינוּ} ^{נא} ^(מולעיל)
אָנָּה יְהוָה הוֹשִׁיעָה נָא ^{הושיעה} ^{אֲוֹתֵנוּ מִצָּרֵינוּ} ^{נא} ^(מולעיל)
אָנָּה יְהוָה הַצְלִיכָה נָא ^{הצליחה} ^{בְּכָל מַעֲשֵׂינוּ} ^{נא} ^(מולרע)
אָנָּה יְהוָה הַצְלִיכָה נָא ^{הצליחה} ^{בְּכָל מַעֲשֵׂינוּ} ^{נא} ^(מולרע)



אָנָּה ה' הוֹשִׁיעָה נָא

חשבו על דבר אחד פרטי, אישי, בו אתם רוצים שה' יושיע אתכם.
 חשבו על דבר אחד לאומי, של העם כולו, בו אתם רוצים שה' יושיע אותנו.

וְאֵינִי יָדוּעַ ^{לְהַקְרִיב קָרְבָּנוֹת} בְּרִיךְ הָבֵא ^{לְבַחֲהֶם} בְּשֵׁם יְהוָה ^{בְּעֶבֶר, שֵׁם ה'}, בְּרַכְנוֹכֶם ^{בְּרַכְתָּ הַכֹּהֲנִים וְהַכֹּהֲנִים הַבָּאִה} מִבֵּית יְהוָה: בְּרִיךְ הָבֵא בְּשֵׁם יְהוָה, בְּרַכְנוֹכֶם מִבֵּית יְהוָה: אֵלֵּי יְהוָה וַיֵּאָר לָנוּ ^{וְהַיְיָנוּ מֵאֲפֶלָה, לְאוֹרָה}, אֲסוּרֵי־חַג בְּעֵבְתֵּימָם ^{קִשְׁרוֹ הַקָּרוֹן, בְּחֻמֵּי עֲבוֹת}, עַד־קֶרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ ^{לְחֻצוֹת נִשְׁמָרוּ עַד שִׁישׁוּת: וְיִרְדֶּק דָּמּוֹ עַל הַמִּזְבֵּחַ}: אֵלֵּי יְהוָה וַיֵּאָר לָנוּ, אֲסוּרֵי־חַג בְּעֵבְתֵּימָם, עַד־קֶרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ: אֵלֵּי אֶתָּה וְאוֹדֶךָ ^{עַל גִּדּוּל, חֲסִידֶךָ}, אֱלֹהֵי אֲרוֹמְמֶךָ: אֵלֵּי אֶתָּה וְאוֹדֶךָ, אֱלֹהֵי אֲרוֹמְמֶךָ: הוֹדּוּ ^{וְאִמְרוּ:} כֻּלְכֶם ^{לְכָלֶם} לַיהוָה כִּי־טוֹב, כִּי לְעוֹלָם ^{חַיִּים} חֲסִידוֹ: הוֹדּוּ לַיהוָה כִּי־טוֹב, כִּי לְעוֹלָם חֲסִידוֹ:

בימים שאין גומרים בהם את ההלל אין אומרים קטע זה:

יְהִלְלוּךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ כָּל־מַעֲשֶׂיךָ ^{בְּרִיתֶךָ}, וְחֲסִידֶיךָ וְצַדִּיקִים עוֹשֵׂי רְצוֹנְךָ וְעֹמְךָ בֵּית־יִשְׂרָאֵל, כֹּל־מַעֲשֶׂיךָ יוֹדוּ וְיִבְרְכוּ וְיִשְׁבְּחוּ וְיַפְאֲרוּ אֶת־שֵׁם כְּבוֹדְךָ, כִּי לֹךְ טוֹב ^{וְיֵאָר} לְהוֹדוֹת, וּלְשַׁמֵּךְ נָעִים ^{וְיֵאָר} לְזַמֵּר. וּמַעֲשֶׂיךָ וְעַד עוֹלָם אֶתָּה אֵל. בְּרִיךְ אֶתָּה יְהוָה, מְלֶכֶךְ מְהֻלָּל בַּתְּשֻׁבָּחוֹת. אָמֵן ^{אֶתָּה הָדוּב:}

ואומר החזן קדיש תתקבל, ובחנוכה [מלבד שחל בשבת או בראש חודש] אומר רק חצי קדיש: יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא, ^(אמנו) בְּעֵלְמָא דִּי בְּרָא כְּרַעְיוֹתָהּ, וּמִלִּיד מְלָכוֹתָהּ, וַיִּצְמַח פְּרָקְנָהּ, וַיִּקְרַב מְשִׁיחָהּ. ^(אמנו) בְּחַיִּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיִּי דְכָל־בֵּית־יִשְׂרָאֵל, בְּעֵגְלָא וּבְזֶמֶן קָרִיב, וְאִמְרוּ אָמֵן. ^(אמנו) בְּאוֹמְרוּ 'יְהָא שְׂמֵהּ רַבָּא יִכּוּן: יְהוָה שִׁימוּחָהּ זָכַר עֲמֶלְךָ וְאֵי הָיָה הָשֵׁם שְׁלָם וְהַכְסָא שְׁלָם יְהָא שְׂמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא וְלְעָלְמֵי עָלְמֵיָא יִתְבָּרַךְ, וְיִשְׁתַּבַּח, וְיִתְפָּאֵר, וְיִתְרוֹמֵם, וְיִתְנַשָּׂא, וְיִתְהַדָּר, וְיִתְעַלָּה, וְיִתְהַלָּל, שְׂמֵהּ דְקָדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. ^(אמנו) לְעֵלָא מִן־כָּל־בְּרַכְתָּא, שִׁירְתָּא, תְּשֻׁבָּתָא וְנִחְמָתָא, דְאִמְרִין בְּעֵלְמָא, וְאִמְרוּ אָמֵן. ^(אמנו)

תִּתְקַבֵּל צְלוֹתָנָא וּבְעוֹתָנָא עִם צְלוֹתָהוֹן וּבְעוֹתָהוֹן דְכָל־בֵּית יִשְׂרָאֵל, קֳדָם אֲבוּנָא דְבִשְׁמֵיָא (וְאַרְעָא), וְאִמְרוּ אָמֵן. ^(אמנו)

יְהָא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמֵיָא, חַיִּים וְשָׁבַע וּשְׁוַעָה וְנִחְמָה וְשִׁיזְבָּא וְרַפּוּאָה וְגִאֲלָה וְסִלִּיחָה וְכִפּוּרָה וְרוּחַ וְהַצְלָה. לָנוּ וּלְכָל־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, וְאִמְרוּ אָמֵן. ^{(אמנו).}

יפסע שלוש פסיעות ויאמר:

עֲשֵׂה שְׁלֹם בְּמִרְמִיּוֹ, הוּא בְּרַחֲמֵי יַעֲשֵׂה שְׁלֹם עָלֵינוּ, וְעַל כָּל־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, וְאִמְרוּ אָמֵן. ^(אמנו)

טוב לומר פסוק זה אחר ההלל שלש פעמים:

וַאֲבָרְהֶם זָקֵן בָּא בַּיָּמִים, וַיְהִי הַבֶּרֶךְ אֶת־אֲבָרְהֶם בְּכָל: יְכוּן (וְכִדָּה) וְאֲחִ"כ יֹאמְרוּ: ה' יִשְׁמְרֵנִי וַיַּחַנְנֵנִי! כֵּן יִהְיֶה רָצוֹן מִלִּפְנֵי אֱלֹהִים חַיִּים וּמִלֵּךְ עוֹלָם אֲשֶׁר בִּידּוֹ נִפְשׁ כָּל חַי, אָמֵן כֵּן יִהְיֶה רָצוֹן:

לפני הוצאת ספר תורה ואומרים:

יְהִי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עִמָּנוּ כַּאֲשֶׁר הָיָה עִם־אֲבֹתֵינוּ, אֲל־יַעֲזֹבֵנוּ וְאֲל־יִטְשֵׁנוּ: הוֹשִׁיעָה אֶת־עַמָּךְ, וּבָרֵךְ אֶת־נַחֲלָתְךָ, וְרַעַם וְנִשְׂאֵם עַד־הָעוֹלָם: בַּעֲבוּר דָּוִד עַבְדְּךָ, אֲל־תֵּשֶׁב פָּנֵי מְשִׁיחֶךָ:

פותחים את ההיכל ואומרים:

בְּרִיךְ שְׁמֶה דְּמֵאֲרֵי עֲלֵמָא ^{של אדון העולם}, בְּרִיךְ בְּתַרְךָ ^{כתר מלכותו} וְאֲתַרְךָ ^{מקום שכינת קבוצת}. יְהֵא רַעוּתְךָ ^{רעיון} עִם עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל [»] לְעֵלָם, וּפּוֹרְקָן ^{ופדות} יְמִינְךָ אַחֲזִי ^{האז} לְעַמָּךְ בְּבֵית מִקְדָּשְׁךָ, וְלֹא־מִטּוֹי לְנָא מִטּוֹב נְהוֹרְךָ ^{להוציא לנו מטהר אורח [תנחום לצדיקים]}, וְלִקְבֵּלָא צְלוֹתָנָא ^{תפילות} בְּרַחֲמֵי. יְהֵא רַעוּא קְדָמְךָ דְּתוֹרִיךָ ^{להוציא לנו מטהר אורח [תנחום לצדיקים]} לְן ^{לנו} חַיִּין בְּטִיבוֹ ^{בטובה}, וְלַחֲוִי ^{ושאריה} אֲנָא עַבְדְּךָ פְּקִידָא בְּגוֹ צְדִיקֵיָא, לְמַרְחֵם עָלֵי וּלְמַנְטֵר יְתִי, וְיֵת כָּל־דִּי לִי, וְדִי לְעַמָּךְ יִשְׂרָאֵל. אֲנֵת הוּא זֶן לְכָלָא וּמִפְרָנִס לְכָלָא. אֲנֵת הוּא שְׁלִיט עַל כָּלָא, אֲנֵת הוּא דְּשְׁלִיט עַל מַלְכֵיָא, וּמַלְכוּתָא דִּילָךְ הִיא. אֲנָא עַבְדָּא דְּקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דְּסִגְיִדְנָא קָמָה וּמִן קָמִי דִּיקָר אֲוִרִיתָה בְּכָל־עֵידִין וְעֵידִין. לֹא עַל אֲנִשׁ רַחֲיִצָּנָא, וְלֹא עַל בַּר אֱלֹהִין סְמִיכָנָא, אֱלֹא בְּאֵלָהָא דְּשִׁמְיָא, דִּהוּא אֱלֹהָא קְשׁוּט, וְאֲוִרִיתָה קְשׁוּט, וּנְבִיאֹוְהִי קְשׁוּט, וּמִסְגִּי לְמַעַבֵּד טָבוֹן וְקְשׁוּט, בֵּה אֲנָא רַחֲיִץ וְלִשְׁמָה יִקְרִיא קְדִישָׁא אֲנָא אֲמַר תִּשְׁבַּחְן. יְהֵא רַעוּא קְדָמְךָ דְּתַפְתַּח לְבִי בְּאֲוִרִיתְךָ, (וְתִיֵּהֵב לִי בְּנִין דְּכָרִין דְּעַבְדִּין רַעוּתְךָ), וְתִשְׁלִים מִשְׁאָלִין דְּלִבָּאי וְלִבָּא דְּכָל־עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל לְטָב וּלְחַיִּין וְלִשְׁלָם אָמֵן:

קריאה לראש חדש

וידבר יהוה אל־משה לאמר: צו את־בני ישראל ואמרת אֲלֵהֶם אֶת־קרבְּנֵי
לְחַמִּי לְאִשֵּׁי רֵיחַ נִיחָחִי תִשְׁמְרוּ לְהַקְרִיב לִי בְמוֹעֵדוֹ: וְאִמַּרְתָּ לָהֶם זֶה הָאִשָּׁה
אֲשֶׁר תִּקְרִיבוּ לַיהוָה כִּבְשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה תְּמִימִם שְׁנִים לְיוֹם עֹלָה תְּמִיד: לוי (חודר
לפסוק ואמרת להם) אֶת־הַכֶּבֶשׂ אֶחָד תַּעֲשֶׂה בַבֶּקָר וְאֶת הַכֶּבֶשׂ הַשְּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין
הָעֲרִבִים: וְעִשְׂרִית הָאִיפָה סֹלֶת לְמִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן כְּתִית רְבִיעֵת הֵהִין:
שלישי (בר"ח טבת לוי) עֹלֹת תְּמִיד הָעֹשֶׂה בָּהֶר סִינִי לְרֵיחַ נִיחָח אִשָּׁה לַיהוָה: וְנִסְכּוֹ
רְבִיעֵת הֵהִין לַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד בַּקֹּדֶשׁ הַסֶּף נִסֵּךְ שֶׁכֶר לַיהוָה: וְאֶת הַכֶּבֶשׂ הַשְּׁנִי
תַעֲשֶׂה בֵּין הָעֲרִבִים כְּמִנְחַת הַבֶּקָר וְכִנְסֹכּוֹ תַעֲשֶׂה אִשָּׁה רֵיחַ נִיחָח לַיהוָה:
וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת שְׁנֵי־כִבְשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה תְּמִימִם וּשְׁנֵי עֲשָׂרִים סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה
בְּשֶׁמֶן וְנִסְכּוֹ: עֹלֹת שַׁבָּת בְּשַׁבְתּוֹ עַל־עֹלֹת הַתְּמִיד וְנִסְכָּה: רביעי (בר"ח טבת שלישי)
וּבְרֵאשִׁי חֲדָשִׁיכֶם תִּקְרִיבוּ עֹלָה לַיהוָה פָּרִים בְּנֵי־בָקָר שְׁנִים וְאֵיל אֶחָד כִּבְשִׁים
בְּנֵי־שָׁנָה שִׁבְעָה תְּמִימִם: וּשְׁלֹשָׁה עֲשָׂרִים סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לִפְרֹ
הָאֶחָד וּשְׁנֵי עֲשָׂרִים סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לְאֵיל הָאֶחָד: וְעֶשְׂרִין עֲשָׂרִין
סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד עֹלָה רֵיחַ נִיחָח אִשָּׁה לַיהוָה: וְנִסְכֵּיהֶם
חֲצִי הֵהִין לִפְרֹ וּשְׁלִישִׁת הֵהִין לְאֵיל וּרְבִיעֵת הֵהִין לַכֶּבֶשׂ יָיִן זֹאת עֹלֹת
חֹדֶשׁ בַּחֲדָשׁוֹ לְחֹדְשֵׁי הַשָּׁנָה: וְשֹׁעִיר עֲזִים אֶחָד לַחֲטָאת לַיהוָה עַל־עֹלֹת הַתְּמִיד
יַעֲשֶׂה וְנִסְכּוֹ:

בסיום הקריאה אומר הרביעי חצי קדיש, וממושיכים "אשרי" (אך בר"ח טבת [חנוכה] קוראים לרביעי בפרשת
הנשיאים קרבן של אותו יום, לקמן עמ' 399).

**אֲשֶׁרִי יוֹשְׁבֵי בֵיתְךָ, עוֹד יִהְלָלוּךָ סֵלָה: אֲשֶׁרִי הָעַם שִׁכְכָה לוֹ,
אֲשֶׁרִי הָעַם שִׁיְהוּהוּ אֱלֹהָיו:**

תְּהִלָּה לְדוֹר, אֲרוֹמַמְךָ אֱלֹהֵי הַמֶּלֶךְ, וְאַבְרַכָּה שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וָעֶד:
בְּכָל־יוֹם אֲבָרְכֶךָ, וְאַהֲלִלָה שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וָעֶד: גְּדוֹל יְהוָה
וּמַהֲלָל מְאֹד, וְלִגְדֹלְתּוֹ אֵין חֶקֶר: דוֹר לְדוֹר יִשְׁבַּח מַעֲשֶׂיךָ,
וּגְבוּרֹתֶיךָ יִגִּידוּ: הֵדֵר כְּבוֹד הוֹדְדָה, וְדַבְּרִי נִפְלְאוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה: וְעֲזוֹז
נִזְרָאתֶיךָ יֵאֱמָרוּ, וּגְדֹלְתְּךָ אֲסַפְּרָנָה: זָכַר רַב־טוֹבְךָ יִבְיָעוּ, וְצִדְקָתְךָ

יִרְנְנוּ: חֲנוּן וְרַחוּם יְהוָה, אֶרֶךְ אַפַּיִם וּגְדֹל־חֶסֶד: טוֹב־יְהוָה לְכָל,
וְרַחֲמָיו עַל־כָּל־מַעֲשָׂיו: יוֹדוּךָ יְהוָה כָּל־מַעֲשֶׂיךָ, וְחִסְדֶּיךָ
יְבָרְכֶכָה: כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ יֹאמְרוּ, וּגְבוּרַתְךָ יְדַבְּרוּ: לְהוֹדִיעַ לְבָנֵי
הָאָדָם גְּבוּרָתְךָ, וּכְבוֹד הַדָּר מַלְכוּתוֹ: מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל־עֲלָמִים,
וּמַמְשֻׁלְתְּךָ בְּכָל־דּוֹר וָדָר: סוּמָךְ יְהוָה לְכָל־הַנְּפִלִים, וְזוֹקֶף לְכָל־
הַכַּפּוּפִים: עֵינֵי־כָל אֱלֹהִים יִשְׁבְּרוּ, וְאַתָּה נֹתֵן־לָהֶם אֶת־אֲכָלָם
בְּעֵתוֹ: ^{מוֹנֵה:} אַתָּה פּוֹתֵחַ אֶת־יָדְךָ ^{לְשׁוֹלֵם} לַחַיִּים ^{לְחַיֵּי רַצוֹן} וְצַדִּיק ^{כִּי רַצוֹן וְצוּר:}
יִוָּהוּוּ וְהוֹדוּ בְּכָל־דְּרָכָיו, וְחֹסֵד בְּכָל־מַעֲשָׂיו: קָרוֹב יְהוָה לְכָל־קְרָאִיו,
לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאֻהוּ בְּאֵמֶת ^{בְּכוֹנֵת הַלֵּב:}: רַצוֹן־יִרְאִיו יַעֲשֶׂה, וְאֶת־שׁוֹעֲתָם
יִשְׁמַע וַיּוֹשִׁיעֵם: שׁוֹמֵר יְהוָה אֶת־כָּל־אֲהָבָיו, וְאֶת כָּל־הַרְשָׁעִים
יִשְׁמִיד: תְּהַלֵּת יְהוָה יְדַבֵּר פִּי, וַיְבָרֶךְ כָּל־בָּשָׂר שֵׁם קְדֹשׁוֹ לְעוֹלָם
וָעֵד: וְאַנְחָנוּ נִבְרָךְ יְהי מַעֲתָה וְעַד־עוֹלָם, הַלְלוּיָהּ:

וְבָא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל, וְלִשְׁבֵּי פָשַׁע בִּיעַקֵּב ^{וְאֶף הַשִּׁבְיִים}, נָאִם יְהוָה: וְאַנִּי
– זֹאת בְּרִיתִי אִתָּם ^{עִם עַם} יִשְׂרָאֵל, אָמַר יְהוָה, רוּחִי אֲשֶׁר עָלֶיךָ וּדְבָרִי
אֲשֶׁר־שִׁמְתִּי בְּפִיךָ, לֹא־יָמוּשׁוּ מִפִּיךָ וּמִפִּי זֶרַעךָ וּמִפִּי זֶרַע זֶרַעךָ,
אָמַר יְהוָה, מַעֲתָה וְעַד־עוֹלָם ^{לְנֶחֱם:}: וְאַתָּה קְדוֹשׁ, יוֹשֵׁב ^{סוֹמְכִין וּמִצְפֵּה} תְּהַלּוֹת
יִשְׂרָאֵל: וְקָרָא זֶה אֶל־זֶה וְאָמַר: קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יְהוָה צְבָאוֹת,
מְלֵא כָל־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ: ^(בַּלְשׁוֹנִי) וּמִקְבְּלֵינָּ דִין מִן־דִּין ^{טוֹמְלִים רְשׁוּת} וְאַמְרִין: ^{זֶה מִזֶּה}
קְדִישׁ בְּשָׁמִי מְרוֹמָא עֲלָאָה בֵּית שְׂכִינְתָּהּ, קְדִישׁ עַל־אַרְעָא עוֹבֵד
גְּבוּרָתָהּ, קְדִישׁ לְעֵלָם וְלְעֲלָמֵי עֲלָמֵיָא ^{הוּא} יְהוָה צְבָאוֹת, מְלֵא
כָל־אַרְעָא זִיו יְקָרָהּ: ^(בַּקּוֹל:) וְתִשְׁאַנֵּי רוּחַ ^{טוֹמְקוּם עֲסִיד,} וְאַשְׁמַע אַחֲרֵי קוֹל
רַעַשׂ גָּדוֹל ^{שׁוֹמֵר:}: בָּרוּךְ כְּבוֹד־יְהוָה מִמְּקוֹמוֹ: ^(בַּלְשׁוֹנִי) וְנִטְלָתְנִי רוּחָא,
וְשִׁמְעִית בְּתַרִּי אֲחֵי קַל יֵעַ שְׂגִיָא ^{רַעַשׂ גָּדוֹל} דְּמִשְׁבַּחִין וְאַמְרִין: בָּרִיךְ יְקָרָא

(בלחש:)

יְהוָה

לִיָּצֵר

מִחֲשָׁבוֹת לִבִּי עֲמִיד, וְהִכֵּן לִבִּי אֵלֶיךָ: וְהוּא רַחוּם יִכְפֹּר עוֹן

וְלֹא־יִשְׁחִית, וְהִרְבָּה לְהִשָּׁיב אִפּוֹ, וְלֹא־יַעִיר כָּל־חֲמַתּוֹ: כִּי אַתָּה

אֲדוֹנֵי מִזְרַח וּמַלְאָה וּבְרִי-חַיִּים לְכָל-קְרִיאָה: אֲדָמָה אֲדָם לַעֲוֹלָה

אֲנִי הָיִיתִי כְּעֶבֶד מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵי הַיָּם וְהַיַּבָּשָׁה וְכָל הָאָדָם וְכָל הַבְּהֵמָה וְכָל הָעוֹף הַשָּׁמַיִם וְכָל הַיָּבֵשׁ וְכָל הַיָּם וְכָל הָאָדָם וְכָל הַבְּהֵמָה וְכָל הָעוֹף הַשָּׁמַיִם וְכָל הַיָּבֵשׁ וְכָל הַיָּם

וְאֵלֶּיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְעַתָּה

בְּשִׁבְעַת לַאֲבֹתָינוּ מִיָּמֵי קֹדֶם: בְּרוּךְ אַדְנִי אֲשֶׁר יוֹם יַעֲמָס־לָנוּ

וְהָאֵל יִשְׁוּעַתָּנוּ סִלָּה לַעֲדָה: יְהוָה צְבָאוֹת עֲמָנוּ, מִשְׁגֵּב לָנוּ

אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סָלַח: יְהוָה צַבָּאוֹת, אֲשֶׁר־י אָדָם בְּטֶחַח בְּךָ: יְהוָה הוֹשִׁיעָה,

הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם-קָרְאֵנוּ:

בְּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ שִׁפְרָאנוּ לְכָבוֹדוֹ, וְהִבְדִּילֵנוּ מִן הַתּוֹעִים, וְנָתַן לָנוּ

תורת אמת, וחי' עולם נטע בתוכנו. הוא יפתח לבנו

בְּתוֹרַתוֹ וַיֵּשֶׁב בְּלִפְנֵי אֱהֱרָתוֹ וַיִּרְאֵהוּ לְעֵשׂוֹת רָצוֹנוֹ וּלְעַבְדּוֹ

[illegible]

וְהָיָה כִּי יֵרָאֶה אֶת הַבְּנֵי וְהָיָה לָהֶם חֵן בְּעֵינֵי הָעָם

יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וַאֲלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁנֶּשְׁמַד חֲקִיךָ וּמִצְוֹתֶיךָ בְּעוֹלָם הָיָה,

וְנִזְכָּה וְנִחְיֶה וְנִירָשׁ טוֹבָה וּבִרְכָּה לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא: לְמַעַן יִזְמְרֶךָ

כבוד ולא ידם (פסיק מעט), יהוה אלהי לעולם אודך: יהוה חפץ למען

צדקו, ולכן יגדיל תורה ויאדיר ^{התורה:} **ויבטחו בך יודעי שמך, כי**

לֹא-עֲזַבְתָּ דֹרְשֶׁיךָ יְהוָה: יְהוָה אֱדוֹנֵינוּ מִהָ-אֲדִיר שְׁמֹךְ כָּכֵל-

הָאָרֶץ: חֲזָקוּ וַיֵּאמְרָם לְבָבְכֶם כָּל־הַמִּיחָלִים לַיהוָה:

בֵּית יַעֲקֹב, לָכוּ וְנִלְכָּה בְּאוֹר יְהוָה: כִּי כָל־הָעַמִּים יֵלְכוּ אִישׁ

בשם אלהיו, ואנחנו נלך בשם־יהוה אלהינו לעולם ועד:

יְהִי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עִמָּנוּ, כְּאֲשֶׁר הָיָה עִם־אֲבוֹתֵינוּ, אֶל־יַעֲזֹבֵנוּ
וְאֶל־יִטְשֵׁנוּ: לְהַטּוֹת לְבַבְנוּ אֵלָיו, לְלַכֵּת בְּכָל־דַּרְכָּיו, וּלְשַׁמֵּר
מִצְוֹתָיו׃ וַחֲקִיו וּמִשְׁפָּטָיו אֲשֶׁר צִוָּה אֶת־אֲבוֹתֵינוּ: וַיְהִיו דְּבָרֵי אֱלֹהִים,
אֲשֶׁר הִתְחַנַּנְתִּי לִפְנֵי יְהוָה, קָרִבִּים אֶל־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יוֹמָם וּלְיָלָה,
לְעֲשׂוֹת מִשְׁפָּט עֲבָדָיו, וּמִשְׁפָּט עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, דְּבַר־יוֹם בְּיוֹמוֹ: לְמַעַן
דָּעַת כָּל־עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים, אֵין עוֹד:

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד, לִוְלִי יְהוָה שְׁהִיָּה לָנוּ, יֹאמַר־נָא יִשְׂרָאֵל:
לִוְלִי יְהוָה שְׁהִיָּה לָנוּ, בְּקוֹם עַלֵּינוּ אָדָם: אֲזִי חַיִּים בָּלְעוּנוּ,
בַּחֲרוֹת אָפָם בָּנוּ: אֲזִי הַמַּיִם שִׁטְפוּנוּ, נַחֲלָה עָבַר עַל־נַפְשֵׁנוּ: אֲזִי
עָבַר עַל נַפְשֵׁנוּ, הַמַּיִם הַזֵּידוֹנִים: בְּרוּךְ יְהוָה, שֶׁלֹּא נִתְּנָנוּ טָרֶף
לְשֹׁנֵיהֶם: נַפְשֵׁנוּ כְּצִפּוֹר נִמְלֶטָה מִפֶּחַ יוֹקְשִׁים, הִפַּח נִשְׁבָּר וְאִנְחָנוּ
נִמְלֶטְנוּ: עֲזָרְנוּ בְּשֵׁם יְהוָה, עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ:

הַיּוֹם יוֹם אֶחָד בְּשַׁבַּת קֹדֶשׁ.

לְדָוִד מְזֻמֹּר, לַיהוָה הָאָרֶץ וּמְלוֹאָהּ, תִּבֵּל וַיִּשְׁבִּי בָּהּ: כִּי הוּא
עַל־יַמִּים יִסְדָּהּ, וְעַל־נְהָרוֹת יִכּוֹנְנֶהּ: מִי־יַעֲלֶה בְּהַר־יְהוָה,
וּמִי־יָקוּם בְּמִקּוֹם קֹדֶשׁוֹ: נָקִי כַפַּיִם וּבֶרֶךְ־לֵבָב, אֲשֶׁר לֹא־נִשְׂא לִשְׂוֹא
נַפְשִׁי, וְלֹא נִשְׁבַּע לְמַרְמֶה: יֵשֵׂא בִּרְכָה מֵאֵת יְהוָה, וַיִּצְדָּקָה מֵאֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל: זֶה דּוֹר דּוֹרְשָׁיו, מִבְּקָשֵׁי פִגְיוֹ יַעֲקֹב סָלָה: שָׂאוּ שְׁעָרִים
רְאשֵׁיכֶם, וְהִנָּשְׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם, וַיָּבֹא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד: מִי זֶה מֶלֶךְ
הַכְּבוֹד, יְהוָה עֲזֹז וְגִבּוֹר, יְהוָה גִּבּוֹר מִלַּחְמָה: שָׂאוּ שְׁעָרִים
רְאשֵׁיכֶם, וַיִּנָּשְׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם, וַיָּבֹא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד: מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ
הַכְּבוֹד, יְהוָה צְבָאוֹת, הוּא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד סָלָה: הוֹשִׁיעֵנוּ

היום יום שני בשבת קדש.

שיר מזמור לבני־קרח: גדול יהוה ומהלל מאד, בעיר אלהינו
הר־קדשו: יפה נוף, משוש כל־הארץ, הר־ציון ירכתי
צפון, קרית מלך רב: אלהים בארמנותיה נודע למשגב: כִּי־הנה
המלכים נועדו, עברו יחדו: המה ראו כן תמהו, נבהלו נחפזו:
רעדה אחזתם (מלעיל) שם, חיל כילדה: ברוח קדים, תשבר אניות
תרשיש: כאשר שמענו כן ראינו בעיר־יהוה צבאות, בעיר
אלהינו, אלהים יכוננה עד־עולם סלה: דמינו אלהים חסדך,
בקרב היכלך: כשמדך אלהים כן תהלכתך על־קצוי־ארץ, צדק
מלאה ימינך: ישמח הר־ציון, תגלנה בנות יהודה, למען
משפטיך: סבו ציון והקיפוה, ספרו מגדליה: שיתו לבכם לחילה,
פסגו ארמנותיה, למען תספרו לדור אחרון: כי זה אלהים אלהינו
עולם ועד, הוא ינהגנו על־מות: הושיענו

היום יום שלישי בשבת קדש.

מזמור לאסף, אלהים נצב בעדת־אל, בקרב אלהים ישפט:
עד־מתי תשפטו־עול, ופני רשעים תשא־סלה: שפטו־
דל ויתום, עני ורש הצדיקו: פלטו־דל ואביון, מיד רשעים הצילו:
לא ידעו ולא־יבינו, בחשכה יתהלכו, ימושו כל־מוסדי ארץ: אני
אמרתי אלהים אתם, ובני עליון כלכם: אכן כאדם תמותון, וכאחד
השרים תפלו: קומה אלהים שפטה הארץ, כִּי־אתה תנחל בכל־

הגוים: הושיענו

היום יום רביעי בשבת קדש.

אל נקמות יהוה, אל נקמות הופיע: הנשא שפט הארץ, השב גמול על-גאים: עד-מתי רשעים, יהוה, עד-מתי רשעים יעלו: יביעו ידברו עתק, יתאמרו כל-פעלי און: עמך יהוה ידבאו, ונחלתך יענו: אלמנה וגר יהרגו, ויתומים ירצחו: ויאמרו לא יראה-יה, ולא-יבין אלהי יעקב: בינו בערים בעם, וכסילים "מתי תשכילו: הנטע און הלא ישמע, אם-יצר עין הלא יביט: היסר גוים הלא יוכיח, המלמד אדם דעת: יהוה ידע מחשבות אדם, כי-המה הבל: אשרי הגבר אשר-תִּסְרְנוּ יה, ומתורתך תלמדנו: להשקיט לו מימי רע, עד יכרה לרשע שחת: כי לא-יש יהוה עמו, ונחלתו לא יעזב: כי-עד-צדק ישוב משפט, ואחריו כל-ישרי-לב: מי-יקום לי עם-מרעים, מי-יתיצב לי עם-פעלי און: לולי יהוה עזרתה לי, כמעט שכנה דומה נפשי: אם-אמרתִי מטה רגלי, חסדך יהוה יסעדני: ברב שרעפי בקרבִי, תנחומיך ישעשעו נפשי: היחברך כסא הוות, יצר עמל עלי-חק: יגודו על-נפש צדיק, ודם נקי ירשיעו: ויהי יהוה לי למשגב, ואלהי לצור מחסי: וישב עליהם את-אונם, וברעתם יצמיתם, יצמיתם

יהוה אלהינו: הושיענו

היום יום חמישי בשבת קדש.

למנצח על-הגתית לאסף: הרנינו לאלהים עזנו, הריעו לאלהי יעקב: שאו-זמרה ותנו-תף, כגור נעים עם-נבל: תקעו בחדש שופר, בכסה ליום חגנו: כי חק לישראל הוא, משפט לאלהי יעקב: עדות ביהוסף שמו, בצאתו על-ארץ מצרים, שפת

לֹא־יִדְעָתִי אֲשַׁמֶּעַ: הַסִּירוּתִי מִסִּבֵּל שְׁכֻמוֹ, כִּפְּיוֹ מִדּוּד תַּעֲבֹרְנָה:
בַּצָּרָה קָרָאתָ וְאַחֲלַצְךָ, אֶעֱנֶךָ בְּסִתְּרִי רַעַם, אֲבַחֲנֶךָ עַל־מִי מְרִיבָה
סִלָּה: שִׁמְעַ עֲמִי וְאַעֲיֵדָה בָּךְ, יִשְׂרָאֵל אִם־תִּשְׁמַע־לִי: לֹא־יִהְיֶה
בָּךְ אֵל זָר, וְלֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לְאֵל נֹכֵר: אֲנֹכִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הַמַּעֲלֶךְ
מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם, הֶרְחַב־פִּיךָ וְאַמְלֵאֲהוּ: וְלֹא־שִׁמְעַ עֲמִי לְקוֹלִי,
וַיִּשְׂרָאֵל לֹא־אָבָה לִי: וְאַשְׁלַחְהוּ בִּשְׂרִירוֹת לָבָם, יִלְכוּ
בְּמוֹעֲצוֹתֵיהֶם: לוֹ עֲמִי שִׁמְעַ לִי, יִשְׂרָאֵל בְּדַרְכֵי יְהִלְכוּ: כַּמַּעֲט
אוֹיְבֵיהֶם אֲכַנֶּנֶּ, וְעַל־צָרֵיהֶם אֲשִׁיב יָדִי: מִשְׁנָאִי יְהוָה יִכְחֹשׁ־לוֹ,
וַיְהִי עֵתָם לְעוֹלָם: וַיֹּאכִלְהוּ מִחֶלֶב חֹטָה, וּמִצֹּר דָּבַשׁ אֲשַׁבִּיעֶךָ:

הושיענו

היום יום הששי בשבת קדש.

יְהוָה מֶלֶךְ, גָּאוֹת לְבֶשׁ, לְבֶשׁ יְהוָה, עֹז הַתְּאֵזָר, אֶף־תִּכּוֹן תִּבְּלַ,
בַּל־תִּמּוֹט: נִכּוֹן כִּסְאָךָ מֵאֵז, מַעֲוֹלָם אָתָּה: נִשְׂאוּ נְהָרוֹת,
יְהוָה, נִשְׂאוּ נְהָרוֹת קוֹלָם, יִשְׂאוּ נְהָרוֹת דְּכָיִים: מִקְלוֹת מִיָּם רַבִּים
אֲדִירִים מִשְׁבְּרֵי־יָם, אֲדִיר בְּמָרוֹם יְהוָה: עֲדוּתֶיךָ נֶאֱמָנוּ מְאֹד,
לְבִיתֶךָ נְאוֹה־קֹדֶשׁ, יְהוָה לְאֶרֶץ יָמִים:

בכל יום אחר מזמור היום אומרים 'הושיענו':

הוֹשִׁיעֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, וְקַבְּצֵנוּ מִן־הַגּוֹיִם, לְהוֹדוֹת לְשֵׁם קֹדֶשְׁךָ,
לְהַשְׁתַּבֵּחַ בְּתִהְלָתְךָ: בְּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן־
הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם, וְאָמַר כָּל־הָעָם אָמֵן, הִלְלוּיָהּ: בְּרוּךְ יְהוָה
מִצִּיּוֹן, שְׁכֵן יְרוּשָׁלַיִם, הִלְלוּיָהּ: בְּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל,
עֹשֶׂה נִפְלְאוֹת לְבִדּוֹ: וּבְרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם, וַיִּמְלֵא כְבוֹדוֹ
אֶת־כָּל־הָאָרֶץ, אָמֵן! וְאָמֵן:

ואחר כך מחזירים ספר התורה למקומו, ואומרים "יהללו את שם ה'", ואומר הש"ץ חצי קדיש, וחולצים התפילין - ויש לחולצם רק לאחר הקדיש (בא"ח, כה"ח) - ומתפללים מוסף.

יְתַגַּדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא, בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא כְרַעוּתֵהּ,
וַיַּמְלִיךְ מַלְכוּתֵהּ, וַיַּצְמַח פְּרָקְנֵהּ, וַיִּקְרַב מְשִׁיחָהּ. (אמן)
בְּחַיִּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל־בֵּית־יִשְׂרָאֵל, בְּעֶגְלָא וּבְזֶמֶן קָרִיב,
וְאָמְרוּ אָמֵן. (אמן) באומרו "הא שמה רבא" יכוין: יה"ר שימחה זכר עמלק ואז יהיה השם שלם והכסא שלם. **יְהֵא**
שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא וְלְעָלְמֵי עָלְמָיָא יִתְבָּרַךְ, וַיִּשְׁתַּבַּח, וַיִּתְפָּאֵר,
וַיִּתְרוֹמֵם, וַיִּתְנַשֵּׂא, וַיִּתְהַדָּר, וַיִּתְעַלֶּה, וַיִּתְהַלָּל, שְׁמֵהּ דְקֻדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא. (אמן) **לְעֵלָא מִן־כָּל־בְּרַכְתָּא, שִׁירְתָּא, תִּשְׁבַּחְתָּא**
וְנַחֲמָתָא, דְאָמִירִן בְּעֶלְמָא, וְאָמְרוּ אָמֵן. (אמן)

מוסף לראש חודש

אֲדָנִי, שְׁפָתַי תִּפְתָּח, וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתְךָ:
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה (א), אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי
אֲבֹרָהֶם, [שיסוד עבודתו] אֱלֹהֵי יִצְחָק, [מדת גבורה] וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב
הָאֵל הַגָּדוֹל, הַגִּבּוֹר, וְהַנּוֹרָא מערור יראת ה' רוממות
למשנים קדשתו וליאים מעשיו הנפלאים /
אֵל עֲלִיּוֹן, גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים, קוֹנֵה מעלה
מעל הכל
הַכֹּל, וְזוֹכֵר חֲסֵי אֲבוֹת, וּמֵבִיא גּוֹאֵל בורא הכל
בכל יום מחדש, /
לְבָנֵי בְנֵיהֶם, » וְזִכְוֹת חֲסֵי הָאֲבוֹת « לְמַעַן שְׂמוֹ עבדיו שתתגלה
מידת חסדו
מֶלֶךְ עוֹזֵר, וּמוֹשִׁיעַ, וּמַגֵּן קודם שבאה
הצרה
אַתָּה יְהוָה (ה), מַגֵּן אֲבֹרָהֶם ששומרת והצלת את
אברהם ויזכות אתה מן עלינו •

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדָנִי אתה לבדך בעל
כח וגבורה נצחיים, **מַחֲיֵה מֵתִים אַתָּה**
רַב, לְהוֹשִׁיעַ, לבדך, /

מוריד הטל.

אם אמר משיב הרוח חזור לאתה גיבור ואם נזכר אחרי שחתם מחיה המתים חזור לראש.

בחורף אומר: **משיב הרוח** מנשב את הרוח ומוריד הגשם. עי' כן מביא

אם אמר מוריד הטל ונזכר לפני שחתם מחיה המתים חזור למשיב הרוח. ואם חתם מחיה המתים אינו חוזר.

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד, ^{ולא בצדקת הבריות} מְחַיֶּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים, סוֹמֵךְ נוֹפְלִים, וְרוֹפֵא חוֹלִים, וּמַתִּיר אֲסוּרִים, וּמַקְיִים אֲמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עֶפֶר ^{מקום נאמנותו להחיות את שוכני העפר}. מִי כְמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרֹת וּמִי דוֹמֶה-לָךְ, מֶלֶךְ מֵמִית וּמַחְיֶה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה. וְנֶאֱמַן אֶתְּהָ לְהַחְיֹת מֵתִים. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הוֹה מְחִיֶּה הַמֵּתִים:

כשמגיע החזון לקדשה צריך לחזור שלוש פסיעות למקום שבו עמד בתפלתו, ויצמיד רגליו, ויכוין לקדש שמו יתברך, ואומרים:

כְּתֹר ^{מלוכה} יִתְּנוּ לָךְ, יְיָ הוֹה אֱלֹהֵינוּ, מְלָאכִים הַמוֹנִי מַעֲלָה ^{הנקהלים יחד בשמים}, עֵם עֲמֻךְ ^(י"א: עמך) יִשְׂרָאֵל קְבוּצֵי מָטָה ^{הנקהלים יחד בארץ}. יַחַד כָּלֶם קִדְּשָׁה לָךְ יִשְׁלְשׁוּ ^{אמרו ג'ם}, בְּדָבָר הָאֱמוּר עַל יַד גְּבִיאֶךָ: וְקָרָא זֶה אֶל-זֶה וְאָמַר: קְדוֹשׁ וְקְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יְיָ הוֹה צְבָאוֹת, מְלֵא כָל-הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ ^{בכל העולם מתגלה כבודו והדרו}: לְעַמֶּתָם ^{» משבחים ואומרים:} בְּרוּךְ כְּבוֹד-יְיָ הוֹה מִמְקוֹמוֹ: וּבְדַבְרֵי קִדְּשֶׁךָ כְּתוּב לֵאמֹר: יְמִלְךָ יְיָ הוֹה לְעוֹלָם, אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר, הַלְלוּיָהּ:

אַתָּה קְדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ ^{אתה בעצמותך נשלים מהשגתנו} וְקְדוֹשִׁים ^{פעילות יי' נשגבות מהשגתנו} בְּכָל-יּוֹם יְהִלְלוּךָ סֵלָה ^{ושבחוך לעולם שאתה קדוש}. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הוֹה, הָיָל הַקְּדוֹשׁ:

רֵאשֵׁי חֲדָשִׁים לְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, נָתַתָּ, ^{להיות} זְמַן כְּפָרָה ^{מחטאותם} לְכָל-תּוֹלְדוֹתָם ^{לכל והכפרה תחול ירעם}, בְּהִיּוֹתָם [»] מִקְרִיבִים לִפְנֵיךָ ^{בר"ח}

וּבְחֵי רָצוֹן ^{לנחת רוח}, וּשְׁעִיר חֲטָאת ^{כד'} לְכַפֵּר בַּעֲדָם ^{עליהם}, וּזְכָרוֹן
לְכֻלָּם הָיָה ^{הקרבן היה זכרון לפני ה' לעם ישראל כלו}, תְּשׁוּעַת נַפְשָׁם ^{מאויביהם} «מִיַּד שׁוֹנֵא.
מִזִּבְחֶךָ» ^{החדש תמוז} חֲדָשׁ בְּצִיּוֹן תִּכְיֶן ^{תכונ ותבנה}, וְעוֹלַת רֹאשׁ-חֹדֶשׁ נַעֲלָה
^{להקריב} עָלָיו, וּשְׁעִיר עֲזִים ^{לחטאת} נַעֲשֶׂה ^{אז} בְּרָצוֹן, וּבַעֲבוּדַת
בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ נִשְׁמַח כָּלֵנוּ, וְשִׁירֵי דָוִד עֲבָדְךָ נִשְׁמַע
בְּעִירְךָ הָאֲמוּרִים לִפְנֵי מִזְבִּיחֶךָ. אֲהַבַת עוֹלָם תָּבִיא לָהֶם
^{לישראל}, וּבְרִית אָבוֹת לַבָּנִים ^{לדורם} תִּזְכֹּר:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאַלֵּהֵינוּ אָבוֹתֵינוּ,
שֶׁתַּעֲלֵנוּ בְּשִׂמְחָה לְאַרְצֵנוּ וְתִטְעֵנוּ ^{תושבנו בקביעות} בְּגִבּוֹלֵנוּ,
וְשֶׁנַּעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶת-קַרְבָּנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ תְּמִידִים
כְּסֻדְרָם ^{הקבוע} וּמוֹסָפִים ^{בכל חג ומועד} כְּהִלְכָתָם, ^{וגם} אֶת-מוֹסֵף יוֹם-רֹאשׁ-
הַחֹדֶשׁ הַזֶּה נַעֲשֶׂה וְנִקְרִיב לְפָנֶיךָ בְּאַהֲבָה כְּמִצְוַת רָצוֹנְךָ,
כְּמוֹ שֶׁכְּתַבְתָּ עָלֵינוּ ^{עבורנו} בְּתוֹרָתְךָ עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדְּךָ מִפִּי
כְּבוֹדְךָ, כְּאֲמוּר: וּבְרָאשֵׁי חֳדָשֵׁיכֶם תִּקְרִיבוּ ^{קריבו} עֹלָה
לַיהוָה, פָּרִים בְּנֵי-בָקָר שְׁנַיִם וְאֵיל אֶחָד, כְּבָשִׂים
בְּנֵי-שָׁנָה שְׁבָעָה, תְּמִימִם ^{ללא מום}: וּמִנְחָתָם וּגִסְפֵיהֶם כְּמִדְּבַר:
שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרִים ^{עשיריות} לָפָר, וּשְׁנַיִם עֶשְׂרִים ^{האיפה סולת} לָאֵיל,
וְעֶשְׂרוֹן לַכֶּבֶשׂ ^{עשיריות האיפה סולת לכל כבש}, וַיֵּין כְּגִסְפוֹ ^{כשעורו לניסוך}, וּשְׁעִיר לְכַפֵּר
^{עליהם}, וּשְׁנַיִם תְּמִידִים כְּהִלְכָתָם:

אֱלֹהֵינוּ וְאַלֵּהֵינוּ אָבוֹתֵינוּ, חֲדָשׁ עָלֵינוּ אֶת-הַחֹדֶשׁ הַזֶּה
לְטוֹבָה וְלִבְרָכָה, לְשִׁשּׁוֹן וּלְשִׂמְחָה, לְיִשׁוּעָה

זמן לשונה ולנחמה ^{מצוות הגלות}, לפרנסה ^{ברוח} ולכלכלה, לחיים טובים

ולשלום, למחילת חטא ^{שגנה}, ולסליחת עון, ^{(בשנה מעוברת אומרים:}

ולכפרת פשע). ויהיה ראש החדש הזה סוף וקץ לכל-

צרותינו, תחלה וראש לפדיון ^{להצלת} נפשנו, כי בעמך

ישראל מכל האמות בחרת, וחקי ראשי חדשים להם

קבעת. ברוך אתה יהוה, מקדש ישראל וראשי חדשים:

רצה יהוה אלהינו בעמך ישראל ^{יהיו עסק רצויים לפניך שלא ימאסו מחמת מעשיהם} ולתפלתם

שעה ^{ופנה לקבל תפלתם ברצון, אפלו שאינה בשלמות הפנה}, והשב העבודה לדביר ביתך,

ואשי ישראל ותפלתם [»] מהרה באהבה תקבל ברצון

ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך ^{יהיו לנחת רוח לפניך בזכות אהבתך לעמך}

ואתה – ברחמיך הרבים, תחפץ בנו ותרצנו, ^{יתקבלי לרצון תפלות וקרבות עמך}

ותחזינה עינינו בשובך לציון ^{תזכנו לראות בעינינו חזרת שכינתך לירושלים} ברחמים. ברוך

אתה יהוה, המחזיר שכינתו לציון:

מודים אנחנו לך שאתה הוא יהוה [»] אלהינו ואלהי

אבותינו לעולם ועד, צורנו צור חיינו ומגן

שענו אתה הוא, לדר ודר גודה לך ^{על הטובות} ונספר תהלתך,

על-חיינו המסורים בידך ^{על קיומנו תננו ביד בכל רגע}, ועל גשמותינו

הפקודות לך ^{המופקדות בידך בעת השנה}, ועל-נסיך ^{על הנסים הגלויים} שבכל-יום עמנו,

ועל נפלאותיך וטובותיך שבכל-עת, ^{ועדה לך} ערב ובקר

וצהרים. הטוב – כי-לא-כלו רחמיך, המרחם –

כי-לא תמו חסדיך, כי מעולם קנינו לך ^{אתה הוא תמיד יחלנו לישועתך}

בחזרה, כשהחזן אומר "מודים", יאמרו הקהל בלחש "מודים דרבנן" ויכריעו ראשם לכד (ו"א שיכרע גם גופו).
וצריך להיזהר לענות "אמן" על ברכת "המחזיר שכינתו" וא"כ יאמרו "מודים":

❖ מוֹדִים דְּרַבָּנָן ❖

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׂאֵתָה הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי
כָּל-בָּשָׂר, יוֹצְרֵנוּ יוֹצֵר כָּל מַעֲשֵׂי בְּרָאשִׁית. ^{ואמר} **בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת**
לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ, עַל שֶׁהַחַיִּיתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ. כֵּן גַּם בַּעֲתִיד תַּחֲיִינוּ
וּתְחַנְּנוּ בְּמַחְנֵנוֹת חַיִּים, וּתְאַסֶּף גְּלִיּוֹתֵינוּ לְחַצְרוֹת קִדְשֶׁךָ לְיִשְׁרָאֵל, ^{לירושלים} **לְשִׁמּוֹר חֻקֶּיךָ**
וּלְעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ, וּלְעַבְדְּךָ שֶׁם בְּלִבָּב שָׁלֵם. וְגַם עַל שֶׁאֲנַחְנוּ זְכִינוּ לַחַיִּית מוֹדִים
לָךְ. בְּרוּךְ אַל הַהוֹדָאוֹת:

בחנוכה אומרים כאן: "על הנסים".

עַל הַנְּסִים, וְעַל הַפְּרָקָן, וְעַל הַגְּבוּרוֹת, וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת, וְעַל הַנִּפְלְאוֹת, וְעַל
הַנְּחֻמוֹת שֶׁעָשִׂיתָ לְאֲבוֹתֵינוּ בַּיָּמִים הָהֵם בְּזֶמַן הַזֶּה. בַּיָּמִי מִתְתִּיָּה בֶן יוֹחָנָן
כֶּהֵן גָּדוֹל חֲשֹׁמוֹנָאִי וּבְנָיו, בְּשַׁעֲמֻדָּה מַלְכוּת יוֹן הַרְשָׁעָה עַל עַמּוֹךְ יִשְׂרָאֵל,
לְשַׁכְּחֵם תּוֹרַתְךָ וּלְהַעֲבִירָם ^{”מַחֲזִיק רְצוֹנְךָ. וְאַתָּה, בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, עֲמַדְתָּ}
לָהֶם בַּעַת צָרָתָם, רִבְתָּ אֶת-רִיבָם, דָּגַת אֶת-דִּינָם, נָקַמְתָּ אֶת-נִקְמָתָם, מִסִּדְּתָם
גְּבוּרִים בִּיד חֲלָשִׁים, וְרַבִּים בִּיד מַעֲשִׂים, וְרַשָּׁעִים בִּיד צַדִּיקִים, וּטְמֵאִים בִּיד
טְהוּרִים, וְזָדִים בִּיד עוֹסְקֵי תּוֹרַתְךָ. לָךְ עָשִׂיתָ שֵׁם גָּדוֹל וְקְדוֹשׁ בְּעוֹלָמְךָ,
וּלְעַמּוֹךְ יִשְׂרָאֵל עָשִׂיתָ תְּשׁוּעָה גְּדוֹלָה וּפְרָקָן כֶּהִיּוֹם הַזֶּה. וְאַחֵר כִּף בָּאוּ בְנֶיךָ
לְדַבֵּר בִּיתְךָ, וּפָנּוּ אֶת-הִיכָלְךָ, וּטְהָרוּ אֶת-מִקְדָּשְׁךָ, וְהִזְלִיקוּ גִירוֹת בַּחֲצֵרוֹת
קִדְשֶׁךָ, וְקִבְּעוּ שְׁמוֹנֵת יָמֵי חֲנֻכָּה אֵלָיו בְּהִלָּל וּבְהוֹדָאָה. וְעָשִׂיתָ עִמָּהֶם נְסִים
וּנִפְלְאוֹת, וְנוֹדָה לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל סִלָּה:

וְעַל כָּלֶם יִתְבָּרַךְ יִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא ^{על כל הנסים שאתה עושה עמנו} **יִתְמַיד**
שִׁמְךָ מִלִּפְנֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד, וְכָל-הַחַיִּים יוֹדוּךָ סִלָּה.
וַיִּהְלָלוּ וַיְבָרְכוּ אֶת-שִׁמְךָ הַגָּדוֹל בְּאַמֶּת ^{בכוונת הלב} **לְעוֹלָם,** ^{לנצח}
כִּי טוֹב, הָאֵל יְשׁוּעָתָנוּ וְעֲזָרָתָנוּ סִלָּה, הָאֵל הַטּוֹב. בְּרוּךְ

אתה יהוה (ח), הטוב שמך וְלךְ נָאָה לְהוֹדוֹת

אתה המוקדור לכל
הטוב האמיתי בבריאה

ולכן רק לך
ראוי ונכון להודות

❖ סֹדֶר נְשִׁיאת כַּפִּים ❖

אם יש יותר מוכהן אחד, שליח הציבור קורא: כְּהֻנִּים.

הכהנים מברכים: בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּקִדְּשָׁתוֹ שֶׁל אֹהֶלן וְצִוָּנוּ לְבָרֵךְ אֶת-עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה.

ומקריא הש"ץ: יְבָרְכֶךָ יְהוָה וְיִשְׁמְרֶךָ: יָאֵר יְהוָה פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיַּחַנֶּךָ: יֵשָׁא

יְהוָה פָּנָיו אֵלֶיךָ, וַיֵּשֶׁם לְךָ שָׁלוֹם:

(וּשְׁמוֹ אֶת-שְׁמִי עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וְאֲנִי אֲבָרְכֶם)

ואם אין כהנים יאמר הש"ץ "או"א" וכו', ואחר כל פסוק יענו הקהל: "כן יהי רצון".

אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, בְּרַכְנוּ בְּבִרְכָּהּ הַמְשֻׁלֶּשֶׁת בַּתּוֹרָה הַתְּנוּבָה עַל-יְדֵי מֹשֶׁה עֲבֹדֶךָ, הָאֲמִוְרָה מִפִּי אֹהֶלן וּבְנָיו הַכֹּהֲנִים עִם קִדּוּשֶׁיךָ, כְּאֲמֹר:

ואחריכך יאמר: "יברכך" וכו' עד "ואני אברכם", ואחר כל פסוק עונים הקהל: "כן יהי רצון".

שִׁים שָׁלוֹם, טוֹבָה וּבִרְכָּה, חַיִּים, חַן וְחֶסֶד, [צִדְקָה]

וְרַחֲמִים, עָלֵינוּ ^{על הקהל} וְעַל-כָּל-יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ ^{בכל מקום שהם},

וּבְרַכְנוּ אֲבִינוּ כָּלֵנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פָּנֶיךָ, כִּי בְּאוֹר פָּנֶיךָ

נִתַּת לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, תּוֹרָה וְחַיִּים, אֲהָבָה וְחֶסֶד, צִדְקָה

וְרַחֲמִים, בְּרַכָּה וְשָׁלוֹם, וְטוֹב » « בְּעֵינֶיךָ לְבָרְכָנוּ ^{וגם תמיד} ^{תתעורר לברכנו}

וּלְבָרֵךְ אֶת-כָּל-עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרַב עֹז וְשָׁלוֹם. בָּרוּךְ אַתָּה

יְהוָה, הַמְּבָרֵךְ אֶת-עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשָׁלוֹם, אָמֵן:

יְהִי לְרַצּוֹן ^{יתקבלו נא} אֲמִרֵּי-פִי וְהַגִּיוֹן ^{מחשבות} לְבִי לְפָנֶיךָ, יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי ^{מן} ^{הצרה}:

אֱלֹהֵי, נֹצֵר לְשׁוֹנֵי מָרֵעַ, וְשִׁפְתוֹתַי מִדִּבַּר מְרֵמָה, וְלִמְקַלְלֵי נַפְשִׁי

תִּדְם, וְנִפְשִׁי כְּעֹפֶר לְכָל תַּהֲיָה, ^{ואי פתח לבי} ^{להבין ולהשכיל} בַּתּוֹרָתְךָ,

וְאַחֲרֵי מִצְוֹתֶיךָ תִּרְדֹּף נַפְשִׁי, וְכָל-הַקָּמִים עָלַי לְרָעָה, מִהֲרָה הִפָּר

עֲצָתָם וְקִלְקֵל מַחְשְׁבוֹתָם. ^{הַרְגֵּל לומר "עשה למען וכו'"} עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ ^{המחלל בגוים},
עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינְךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתְךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן קִדְשֶׁתָּךְ. לְמַעַן
יִחְלְצוּן יְדִידֶיךָ, הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וְעַנְגִּי:

סגולה שלא ישכח שמו ליום הדין: יאמר קודם "יהיו לרצון" פסוק מתנ"ך המתחיל באות הראשונה של שמו, ומסתיים באות האחרונה של שמו, או פסוק ששמו מופיע בו.

יְהִי לְרִצּוֹן ^{יתקבל טא} אֲמָרֶי-פִי, ^{לנחת רוח} וְהִגִּיוֹן ^{מחשבות} לְבִי לְפָנֶיךָ, יְהוֹה צוּרִי וְגֹאֲלִי ^{סו: הצהר:}:

אם יש אחריו מי שלא גמר תפילתו ימתין עד שיסיים ואז יוכל לפסוע.

עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו ^{בעליונים}, הוּא בִּרְחֻמָּיו יַעֲשֵׂה ^{ישכין} שְׁלוֹם ^{גם}
עַלֵּינוּ, וְעַל כָּל-עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, וְאִמְרוּ ^{המלאכים המלכים} אִמֵּן:

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוֹה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתְּבַנֶּה בֵּית-
הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, וְתֵן חֶלְקֵנוּ ^{שנונה בגלויים} בְּתוֹרָתְךָ, ^{קדי}
לַעֲשׂוֹת חֻקֵּי רְצוֹנְךָ וּלְעַבְדְּךָ בְּלִבָּב שָׁלֵם:

אחרי החזרה אומרים:

יְהִי שֵׁם יְהוֹה מְבֹרָךְ, מַעֲתָה וְעַד-עוֹלָם: מִמְּזֶרֶח-שֶׁמֶשׁ עַד-מְבֹאוֹ,
מִהָלָל שֵׁם יְהוֹה: רֵם עַל כָּל-גּוֹיִם יְהוֹה, עַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ:
יְהוֹה אֲדֹנֵינוּ, מָה-אֲדִיר שְׁמֶךָ בְּכָל-הָאָרֶץ:

ואומר החזן קדיש תתקבל:

יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא, ^(אמן) בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא כְּרַעוּתָהּ, וְיִמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ,
וְיַצְמַח פְּרָקְנָהּ, וְיִקְרַב מְשִׁיחָהּ. ^(אמן) בְּחַיִּיכוֹן וּבְיוֹמִיכוֹן וּבְחַיִּי
דְּכָל-בֵּית-יִשְׂרָאֵל, בְּעֶגְלָא וּבִזְמַן קָרִיב, וְאִמְרוּ אִמֵּן. ^(אמן) בְּאוֹמְרוּ "יְהֵא שְׁמָה רַבָּא" יְכוּיִן:
יְהִי שִׁימְחָה זָכַר עֲמֵלֶךָ וְאֵי הֵשֶׁם שְׁלֵם וְרוּסָא שְׁלֵם יְהֵא שְׁמָה רַבָּא מְבֹרָךְ לְעֵלָם וּלְעָלְמֵי עָלְמֵיָא
יְתַבְּרֵךְ, וְיִשְׁתַּבַּח, וְיִתְפָּאֵר, וְיִתְרוּמֵם, וְיִתְנַשֵּׂא, וְיִתְהַדָּר, וְיִתְעַלֶּה, וְיִתְהַלָּל,
שְׁמָה דְּקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. ^(אמן) לְעֵלָא מִן-כָּל-בְּרַכְתָּא, שִׁירְתָּא, תְּשַׁבְּחָתָא
וְנַחֲמָתָא, דְּאִמְרִין בְּעֶלְמָא, וְאִמְרוּ אִמֵּן. ^(אמן)

תִּתְקַבֵּל צְלוֹתָנָא וּבְעוֹתָנָא עִם צְלוֹתָהוֹן וּבְעוֹתָהוֹן דְּכָל־בֵּית יִשְׂרָאֵל, קָדָם
אֲבוּנָא דְּבִשְׁמִיא (וְאַרְעָא), וְאִמְרוּ אִמְן. (אמנו)

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמִיא, חַיִּים וְשָׁבַע וִישׁוּעָה וְנַחְמָה וְשִׁיזְבָּא וְרַפּוּאָה וְגִאֲלָה
וְסִלִּיחָה וְכַפָּרָה וְרוּחַ וְהַצְלָה. לָנוּ וּלְכָל־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, וְאִמְרוּ אִמְן. (אמנו).

יפסע שלוש פסיעות ואמרו:

עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו, הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ, וְעַל כָּל־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל,
וְאִמְרוּ אִמְן. (אמנו)

ואומרים מזמור ברכי נפשי מושום שנרמז בו ראש חודש, שנאמר "עשה ירח למועדים" (ר"א דף

גז)

בְּרַכִּי נַפְשִׁי אֶת־יְהוָה, יְהוָה אֱלֹהֵי גְדֻלַּת מַאֲד, הוֹד וְהַדָּר לְבִשְׁתָּ:
עֲשֵׂה־אֹר כְּשִׁלְמָה, נוֹטָה שְׁמַיִם כִּי־רִיעָה: הַמְקַרָּה בְּמַיִם
עֲלִיּוֹתָיו, הַשֶּׁם־עֲבִים רְכוּבוֹ, הַמְהַלֵּךְ עַל־פְּנֵי־רוּחַ: עֲשֵׂה מַלְאָכָיו
רוּחוֹת, מְשַׁרְתָּיו אֵשׁ לְהֵט: יִסַּד־אָרֶץ עַל־מְכוּנֶיהָ, בַּל־תַּמּוּט עוֹלָם
וְעַד: תִּהְיוּם כְּלָבוֹשׁ כְּסִיתוֹ, עַל־הָרִים יַעֲמִדוּ מַיִם: מִן־גִּיעֲרַתָּךְ
יְנוֹסוּן, מִן־קוֹל רַעֲמָךְ יִחַפְּזוּן: יַעֲלוּ הָרִים יִרְדּוּ בְּקַעֲזוֹת, אֶל־מְקוֹם
זֶה יִסֹּדֶתְ לָהֶם: גְּבוּל־שְׂמִתָּ בַל־יַעֲבְרוּן, בַּל־יִשְׁבּוּן לְכַסּוֹת הָאָרֶץ:
הַמְשַׁלַּח מַעֲיָנִים בַּנְּחָלִים, בֵּין הָרִים יִהְלְכוּ: יִשְׁקוּ כָּל־חַיֵּיתוֹ שָׂדֵי,
יִשְׁבְּרוּ פְּרָאִים צִמָּאִם: עֲלִיהֶם עוֹף־הַשָּׁמַיִם יִשְׁכּוּן, מִבֵּין עֶפְאִלִּים
יִתְנוּ־קוֹל: מִשְׁקָה הָרִים "מַעֲלִיּוֹתָיו, מִפְּרִי מַעֲשֵׂיךָ תִּשְׁבַּע הָאָרֶץ:
מִצִּמִּית" חֲצִירוֹ לִבְהֵמָה וְעֹשֶׁב לַעֲבֹדַת הָאָדָם, לְהוֹצִיא לָהֶם
"מִן־הָאָרֶץ: וַיֵּין וַיִּשְׁמַח לִבְּ־אֲנוּשׁ, לְהַצְהִיל פְּנִים "מִשְׁמֶן, וְלֶחֶם
לִבְּ־אֲנוּשׁ יִסְעַד: יִשְׁבְּעוּ עֲצֵי יְהוָה, אֲרוֹנֵי לְבָנוֹן אֲשֶׁר נָטַע:
אֲשֶׁר־שָׁם צִפְרִים יִקְנְנוּ, חֲסִידָה בְּרוּשִׁים בֵּיתָה: הָרִים הַגְּבוּהִים
לִיעֲלִים, סִלְעִים "מַחֲסֵה לַשִּׁפְנִים: עֲשֵׂה יֶרֶחַ לְמוֹעֲדִים, שְׁמֵשׁ יַדַּע
מְבוֹאוֹ: תִּשְׁתַּחֲשֹׁף וַיְהִי לַיְלָה, בּוֹ־תִרְמָשׁ כָּל־חַיֵּיתוֹ־יַעַר:
הַכִּפְּרִים שְׂאֵגִים לְטָרֶף, וּלְבָקָשׁ מֵאֵל אֲכָלִם: תִּזְרַח הַשָּׁמַשׁ יַאֲסֹפוּן,

וְאֶל־מְעוֹנָתָם יִרְבְּצוּן: יֵצֵא אָדָם לַפַּעֲלוֹ, וְלַעֲבָדְתּוֹ עַד־עָרֵב:
מִה־רָבוּ מַעֲשֵׂיךָ. יְהוָה, כָּלָם בַּחֲכָמָה עָשִׂיתָ, מְלֵאָה הָאָרֶץ קִנְיָנְךָ:
וְהִם הֵם גְּדוֹל וְרָתֵב יָדִים, שִׁם־רִמְשׁ וְאִין מִסְפָּר, חִיּוֹת קִטְנוֹת
עִם־גְּדֻלוֹת: שִׁם אֲנִיּוֹת יִהְלֹכוּ, לְוִיתָן וְה־יִצְרֹת לְשַׁחֲק־בוֹ: כָּלָם
אֵלֶיךָ יִשְׁבָּרוּן, לְתֵת אֲכָלָם בְּעֵתוֹ: תִּתֵּן לָהֶם יִלְקֻטוּ, תִּפְתַּח יָדְךָ
יִשְׁבְּעוּן טוֹב: תִּסְתִּיר פָּנֶיךָ יִבְהֹלוּ, תִּסָּף רוּחָם יִגְעוּן, וְאֶל־עַפְרָם
יִשׁוּבוּן: תִּשְׁלַח רוּחְךָ יִבְרָאוּן, וְתַחֲדָשׁ פְּנֵי אֲדָמָה: יְהִי כְבוֹד יְהוָה
לְעוֹלָם, יִשְׁמַח יְהוָה בְּמַעֲשָׂיו: הַמְבִּיט לָאָרֶץ וּתְרַעַד, יִגַּע בַּהָרִים
וַיַּעֲשֻׁנוּ: אֲשִׁירָה לִיהוָה בַּחַיִּי, אֲזַמְרָה לְאֱלֹהֵי בְעוֹדִי: יַעֲרֵב עָלָיו
שִׁיחִי, אֲנֹכִי אֲשַׁמַּח בִּיהוָה: יִתְמוּ חַטָּאִים מִן־הָאָרֶץ וְרָשָׁעִים. עוֹד
אֵינָם, בָּרְכִי נַפְשִׁי אֶת־יְהוָה, הַלְלוּיָהּ:

ואומרים קדיש יהא שלמא:

יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא, (אמן) בְּעֵלְמָא דִּי בְּרָא כְרַעְוֵתָהּ, וְיִמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ,
וְיִצְמַח פְּרָקְנָהּ, וְיִקְרַב מְשִׁיחָהּ. (אמן) בְּחַיִּיכוֹן וּבְיוֹמִיכוֹן וּבְחַיִּי דְכָל־
בֵּית־יִשְׂרָאֵל, בְּעֵגְלָא וּבְזֶמֶן קָרִיב, וְאִמְרוּ אָמֵן. (אמן) יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ
לְעָלְמָא וּלְעָלְמֵי עָלְמֵי יִתְבָּרַךְ, וְיִשְׁתַּבַּח, וְיִתְפָּאֵר, וְיִתְנַשֵּׂא, וְיִתְהַדָּר,
וְיִתְעַלֶּה, וְיִתְהַלֵּל, שְׁמֵהּ דְקֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. (אמן) לְעֵלָא מִן־כָּל־בְּרִכְתָּא,
שִׁירְתָּא, תִּשְׁבַּחְתָּא וְנַחֲמָתָא, דְאִמְרִין בְּעֵלְמָא, וְאִמְרוּ אָמֵן. (אמן)

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא, חַיִּים וְשָׁבַע וִישׁוּעָה וְנַחֲמָה וְשִׁינְבָא וּרְפוּאָה וּגְאֻלָּה
וּסְלִיחָה וְכַפָּרָה וְרוּחַ וְהַצְלָה. לָנוּ וּלְכָל־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, וְאִמְרוּ אָמֵן. (אמן).

יפסע שלוש פסיעות ויאמר:

עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרְמְיוֹ, הוּא בְּרַחֲמֵי יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ, וְעַל כָּל־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל,
וְאִמְרוּ אָמֵן. (אמן)

וממשיכים "קוה אל ה'" בעמ' 132, וגומרים כביום חול.



תפלה לשלש רגלים

❖ מזמור לפסח ❖

הָדֹד לַיהוָה כִּי־טוֹב. כִּי לַעֲלֹם חֲסִדוֹ: יֹאמְרוּ גְאוּלֵּי יְהוָה, אֲשֶׁר גָּאֵלָם מִיַּד־צָר:
וּמֵאֲרָצוֹת קִבְצָם מִמִּזְרָח וּמִמְעַרְב, מִצָּפוֹן וּמִיָּם: תַּעֲזוּ בַמִּדְבָּר בִּישִׁימוֹן דֶּרֶךְ,
עִיר מוֹשֶׁב לֹא מֵצְאוּ: רַעֲבִים גַּם־צִמְאִים, נַפְשָׁם בָּהֶם תִּתְעַטֵּף: וַיִּצְעֲקוּ אֶל־יְהוָה
בְּצָר לָהֶם, מִמִּצּוֹקוֹתֵיהֶם יִצִּילֵם: וַיְדַרְיֶכֶם בְּדֶרֶךְ יִשְׂרָאֵל, לְלַכֵּת אֶל־עִיר מוֹשֶׁב:
יֹדוּ לַיהוָה חֲסִדוֹ, וְנִפְלְאוֹתָיו לִבְנֵי־אָדָם: כִּי־הִשְׁבִּיעַ נֶפֶשׁ שִׁקְקָה, וְנֶפֶשׁ רַעֲבָה
מִלֵּא־טוֹב: יִשְׁבִּי חֶשֶׁךְ וְצִלְמוֹת, אֲסִירִי עֲנִי וּבְרוֹזֵל: כִּי־הִמְרוּ אִמְרֵי־אֵל, וַעֲצַת
עֲלִיּוֹן נֶאֱצַו: וַיִּכְנַע בַּעֲמֹל לִבָּם, כְּשָׁלוֹ וְאִין עֹזֹר: וַיִּצְעֲקוּ אֶל־יְהוָה בְּצָר לָהֶם,
מִמִּצּוֹקוֹתֵיהֶם יוֹשִׁיעֵם: יוֹצִיאֵם מִחֶשֶׁךְ וְצִלְמוֹת, וּמוֹסְרוֹתֵיהֶם נִתַּק: יֹדוּ לַיהוָה
חֲסִדוֹ, וְנִפְלְאוֹתָיו לִבְנֵי אָדָם: כִּי־שִׁבַּר דִּלְתוֹת נַחֲשֶׁת, וּבְרִיחֵי בְרוֹזֵל גִּדַּע: אֱוִלִּים
מִדֶּרֶךְ פֶּשַׁעַם, וּמַעֲוֹנוֹתֵיהֶם יִתְעַנּוּ: כֹּל־אֲכָל תִּתְעַב נַפְשָׁם, וַיִּגְיעוּ עַד־שַׁעֲרֵי
מוֹת: וַיִּצְעֲקוּ אֶל־יְהוָה בְּצָר לָהֶם, מִמִּצּוֹקוֹתֵיהֶם יוֹשִׁיעֵם: יִשְׁלַח דְּבָרוֹ וַיִּרְפָּאֵם,
וַיַּמְלֵט מִשְׁחִיתוֹתָם: יֹדוּ לַיהוָה חֲסִדוֹ, וְנִפְלְאוֹתָיו לִבְנֵי אָדָם: וַיִּזְבְּחוּ וּבָחִי תוֹדָה,
וַיִּסְפְּרוּ מַעֲשָׂיו בִּרְנָה: יוֹרְדֵי הַיָּם בְּאֲנִיּוֹת, עֹשֵׂי מְלָאכָה בַּמַּיִם רַבִּים: הֵמָּה רָאוּ
מַעֲשֵׂי יְהוָה, וְנִפְלְאוֹתָיו בְּמִצּוֹלָה: וַיֹּאמֶר וַיַּעֲמֵד רוּחַ סַעְרָה, וַתְּרוֹמֵם גִּלְיוֹ: יַעֲלוּ
שָׁמַיִם יִרְדּוּ תְּהוֹמוֹת, נַפְשָׁם בִּרְעָה תִתְמוּגַג: יַחֲזֹגוּ וַיִּגְעוּ כְּשֹׁכֹר, וְכָל־חֲכָמָתָם
תִּתְבַּלַּע: וַיִּצְעֲקוּ אֶל־יְהוָה בְּצָר לָהֶם, וּמִמִּצּוֹקוֹתֵיהֶם יוֹצִיאֵם: יָקָם סַעְרָה לְדִמְמָה,
וַיַּחֲשׂוּ גִלְיָהֶם: וַיִּשְׁמְחוּ כִי־יִשְׁתַּקּוּ, וַיִּנָּחֵם אֶל־מַחֲזֹחַ חֲפָצָם: יֹדוּ לַיהוָה חֲסִדוֹ,
וְנִפְלְאוֹתָיו לִבְנֵי אָדָם: וַיְרוּמְמוּהוּ בְּקֹהֶל־עָם, וּבַמוֹשֶׁב זִקְנִים יְהַלְלוּהוּ: יִשֹּׁם
נְהוֹרֹת לְמַדְבָּר, וּמֵצְאֵי מַיִם לְצִמְאוֹן: אֶרֶץ פְּרִי לְמִלְחָה, מִרְעַת יוֹשְׁבֵי בָה: יִשֹּׁם
מִדְּבָר לְאֵגַם־מַיִם, וְאֶרֶץ צִיָּה לְמֵצְאֵי מַיִם: וַיּוֹשֶׁב שָׁם רַעֲבִים, וַיַּכּוֹנְנוּ עִיר
מוֹשֶׁב: וַיִּזְרְעוּ שְׂדוֹת וַיִּטְעוּ כִּרְמִים, וַיַּעֲשׂוּ פְּרִי תְבוּאָה: וַיְבָרְכֵם וַיִּרְבוּ מְאֹד,
וּבְהִמָּתֵם לֹא יִמְעִיט: וַיִּמְעֲטוּ וַיִּשְׁחֻ, מַעֲצָר רַעָה וַיִּגְזוּ: שִׁפְךָ בּוֹז עַל־נְדִיבִים,
וַיִּתְּעַם בְּתוֹךְ לֹא־דֶרֶךְ: וַיִּשְׁגְּבֵם אֲבִיוֹן מַעֲוִנִי, וַיִּשֹּׁם כְּצֶאֱן מִשְׁפָּחוֹת: יֵרָאוּ יִשְׂרָאֵל
וַיִּשְׁמְחוּ, וְכָל־עוֹלָה קִפְצָה פִּיהָ: מִי־חֲכָם וַיִּשְׁמַר־אֱלֹה, וַיִּתְּבוֹנְנוּ חֲסִדֵי יְהוָה:

❖ מזמור לשבועות ❖

לְמַנְצַח לְדוֹד מִזְמוֹר שִׁיר: יְקוֹם אֱלֹהִים יְפִיּצוּ אוֹיְבָיו, וַיְנוֹסוּ מִשְׁנֵאֵיו מִפְּנֵיו:
 כַּהֲנִדֹף עֶשֶׂן תִּנְדֹּף כַּהֶמֶס דּוֹנֵג מִפְּנֵי־אֵשׁ, יֹאבְדוּ רְשָׁעִים מִפְּנֵי
 אֱלֹהִים: וְצַדִּיקִים יִשְׁמְחוּ יַעֲלִצוּ לִפְנֵי אֱלֹהִים, וַיִּשְׁיֹשׁ בְּשִׁמְחָה: שִׁירוּ לְאֱלֹהִים
 זִמְרוּ שְׁמוֹ סִלוּ לְרֹכֵב בַּעֲרֹבוֹת, בִּיהַ שְׁמוֹ וְעִלּוֹ לִפְנֵיו: אָבִי יְתוֹמִים וְדִין
 אֲלֻמְנוֹת, אֱלֹהִים בְּמַעֲוֹן קָדְשׁ: אֱלֹהִים מוֹשִׁיב יְחִידִים בֵּיתָה מוֹצִיא אֲסִירִים
 בְּכוֹשְׁרוֹת, אֶךְ־סוֹרְרִים שְׁכֵנוֹ צִחִיחָה: אֱלֹהִים בְּצִאתְךָ לִפְנֵי עַמְּךָ, בְּצַעֲדְךָ
 בַּיִשִּׁמּוֹן סֵלָה: אֶרֶץ רַעֲשָׁה אֶף־שָׁמַיִם נָטְפוּ מִפְּנֵי אֱלֹהִים זֶה סִינִי, מִפְּנֵי
 אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: גָּשֶׁם נְדָבוֹת תִּנְיָף אֱלֹהִים, נַחֲלֶתְךָ וְנִלְאָה אֶתָּה כּוֹנֵנָתָה:
 חִיתְךָ יִשְׁבּוּ־בָהּ, תִּכְיִן בְּטוֹבֶתְךָ לַעֲנִי אֱלֹהִים: אֲדֹנִי יִתְּן־אֹמֶר, הַמְבִשְׁרוֹת
 צָבָא רָב: מַלְכֵי צְבָאוֹת יִדְּדוֹן יִדְּדוֹן, וְגוֹת־בֵּית תַּחֲלַק שָׁלָל: אִם־תִּשְׁכַּבּוּ בֵּין
 שְׁפֹתַיִם כִּנְפֵי יוֹנָה נַחֲפָה בְּכֶסֶף, וְאַבְרוֹתֶיהָ בִּירְקָרֶק חֲרוֹץ: בִּפְרֹשׁ שְׂדֵי מַלְכִּים
 בָּהּ תִּשְׁלַג בְּצִלְמוֹן: הִר־אֱלֹהִים הִר־בֶּשֶׁן, הִר־גִּבְנָנִים הִר־בֶּשֶׁן: לָמָּה תִרְצִדּוֹן
 הָרִים גִּבְנָנִים הָהָר חֲמֹד אֱלֹהִים לְשִׁבְתּוֹ, אֶף־יִהְיֶה יִשְׁכֵּן לְנֶצַח: רֹכֵב אֱלֹהִים
 רִבְתִּים אֲלֵפֵי שְׁנָאוֹ, אֲדֹנִי בָּם סִינִי בַקֹּדֶשׁ: עֲלִיתָ לְמֹרוֹם שְׁבִית שְׁבִי לְקֹתָהּ
 מִתְּנוֹת בְּאֶדֶם, וְאַף סוֹרְרִים לְשֹׁכֵן יְהִי אֱלֹהִים: בְּרוּךְ אֲדֹנִי יוֹם יוֹם יַעֲמֹס־לָנוּ
 הָאֵל יִשׁוּעָתָנוּ סֵלָה: הָאֵל לָנוּ אֵל לְמוֹשְׁעוֹת וְלִיהוֹה אֲדֹנִי, לְמֹנֹת תּוֹצְאוֹת:
 אֶךְ־אֱלֹהִים יִמְחֹץ רֹאשׁ אוֹיְבֵי קֹדֶקֶד שַׁעַר, מִתְּהַלֵּךְ בְּאַשְׁמִיו: אָמֵר אֲדֹנִי מִבֶּשֶׁן
 אֲשִׁיב, אֲשִׁיב מִמְּצֻלוֹת יָם: לְמַעַן תִּמְחֹץ רִגְלְךָ בְּדָם לְשׁוֹן כְּלִבֶּיךָ, מֵאוֹיְבִים
 מִנְּהוּ: רְאוּ הַלִּיכוֹתֶיךָ אֱלֹהִים, הַלִּיכוֹת אֵלֵי מַלְכִּי בַקֹּדֶשׁ: קִדְּמוּ שָׂרִים אַחֵר
 נִגְנִיִּם, בְּתוֹךְ עֲלָמוֹת תּוֹפְפוֹת: בְּמִקְהֵלוֹת בָּרְכוּ אֱלֹהִים, אֲדֹנִי מִמְּקוֹר יִשְׂרָאֵל:
 שֵׁם בְּנִימִין צִעִיר רֹדֵם שָׂרֵי יְהוּדָה רִגְמָתָם, שָׂרֵי זָבֻלוֹן שָׂרֵי נַפְתָּלִי: צוּה
 אֱלֹהֶיךָ עֲזָךְ עוֹזָה אֱלֹהִים, זֹו פַעֲלֶתָ לָנוּ: מַהִיכֶלְךָ עַל־יְרוּשָׁלַיִם, לָךְ יוֹבִילוּ
 מַלְכִּים שִׁי: גָּעַר חֵית קִנָּה עֲדַת אֲבִירִים בְּעִגְלֵי עַמִּים מִתְּרַפֵּס בְּרָצִי־כֶסֶף,
 בְּזֹר עַמִּים קָרְבוֹת יַחֲפָצוּ: יֶאֱתִיו חֲשַׁמְנִים מִנִּי מִצְרַיִם, כּוֹשׁ תִּרְיֹץ יָדָיו
 לְאֱלֹהִים: מִמְּלָכוֹת הָאֶרֶץ שִׁירוּ לְאֱלֹהִים, זִמְרוּ אֲדֹנִי סֵלָה: לְרֹכֵב בְּשִׁמִּי
 שְׁמִי־קָדֶם, הִי־יִתֵּן בְּקוֹלוֹ קוֹל עוֹ: תָּנוּ עוֹ לְאֱלֹהִים עַל־יִשְׂרָאֵל גְּאוּתוֹ, וְעֹזוֹ

בשחקים: נורא אלהים ממקדשיך אל ישראל הוא נתן עז ותעצמות לעם
ברוך אלהים:

❖ מזמור לסוכות ❖

למנצח משכיל לבני קרח: כאיל תערג על־אפיקי־מים, כן נפשי תערג
אלריך אלהים: צמאה נפשי לאלהים לאל חי מתי אבוא, ואראה פני
אלהים: היתה־לי דמעתי לחם יומם ולילה, באמור אלי כל־היום איה אלהיך:
אלה אזכרה ואשפכה עלי נפשי כי אעבר בסף אדדם עד־בית אלהים בקול־רנה
ותודה המון חוגג: מה־תשתוחחי נפשי ותהמי עלי הוחילי לאלהים כי עוד
אודנו ישועות פניו: אלהי עלי נפשי תשתוחח על־כן אזכרך מארץ ירדן,
וחרמונים מהר מצער: תהום אל־תהום קורא לקול צנוריה, כל־משבריך
וגליך עלי עברו: יומם יצוה יהוה חסדו ובלילה שירה עמי, תפלה לאל חי:
אומרה לאל סלעי למה שכחתני למה־קדר אלק בלחץ אויב: ברצח בעצמותי
חרפוני צוררי, באמנם אלי כל־היום איה אלהיך: מה־תשתוחחי נפשי
ומה־תהמי עלי הוחילי לאלהים כִּי־עוד אודנו, ישועת פני ואלהי:

שפטני אלהים וריבה ריבי מגוי לא־חסיד, מאיש מרמה ועולה תפלטני:
כִּי־אתה אלהי מעוזי למה זנחתני למה־קדר אתהלך בלחץ אויב:
שלח־אורך ואמתך המה ינחוני, יביאוני אל־הר־קדשך ואל־משכנותיך:
ואבואה אל־מזבח אלהים אל־אל שמחת גילי ואודך בכבוד אלהים אלהי:
מה־תשתוחחי נפשי ומה־תהמי עלי, הוחילי לאלהים כִּי־עוד אודנו, ישועות
פני ואלהי:

❖ מזמור לשמיני־עצרת ❖

למנצח על־השמינית מזמור לדוד: הושיעה יהוה כִּי־גמר חסיד, כי פסו
אמונים מבני אדם: שוא ידברו איש את־רעהו שפת חלקות, בלב
ולב ידברו: יכרת יהוה כל־שפתי חלקות, לשון מדברת גדולות: אשר אמרו
ללשוננו נגביר שפתינו אתנו, מי אדון לנו: משד עניים מאנקת אביונים עתה
אקום יאמר יהוה, אשית בישע יפיח לו: אמרות יהוה אמרות טהרות כסף
צרוף בעליל לארץ, מזקק שבעתים: אתה יהוה תשמרם, תצרכנו מן־הדור זו
לעולם: סביב רשעים יתהלכון, כרם זלות לבני אדם:

מתפללים ערבית כמו בשבת ואחר השכיבנו ואמרים אלה מועדי וכשחל בשבת מוסיפים "ושמרו בני ישראל".

אלה מועדי יהוה מקראי קדש, אשר תקראו אותם במועדם: וידבר משה את מועדי יהוה, אל בני ישראל:

ואומר הש"צ חצי קדיש ואח"כ מתפללים עמידה

תפלת העמידה לשלש רגלים לערבית, שחרית ומנחה

אדני, שפתי תפתח, ופי יגיד תהלתך:

ברוך אתה יהוה ^(א'), אלהינו ואלהי אבותינו, אלהי אברהם, אלהי

יצחק ואלהי יעקב, האל הגדול ^{במדת}, הגבור ^{במעשי} והנורא ^{בגבורותיו}, אל עליון, גומל חסדים טובים, קונה הכל, וזוכר חסדי אבות,

ומביא גואל ^{משיח} לבני בניהם למען שמו באהבה. מלך עוזר ^{מסייע} לאדם ^{בצרותו}

ומושיע ^{מוחלו} ומגן ^{מזרה} קודם שגאה ^{הצרה}. ברוך אתה יהוה ^(הד'), מגן אברהם ^{ובזכותו} על בני ^{על בניו}:

אתה גבור לעולם אדני, מחיה מתים אתה ^{בדרך}, רב ^{בדרך} להושיע,

מוריד הטל. ^{בקין אומרים:}

בחורף אומרים: משיב מנשב את הרוח וע"י כך מביא ומוריד הגשם.

מכלל חיים בתוך, מחיה מתים ^{לעית} ברחמים רבים, סומך ^{לבוא}

נופלים, ורופא חולים, ומתיר אסורים, ומקים אמונתו לישגי עפר

מי כמותו ^{מקום} בעל גבורות ומי דומה-לך, מלך ממית ומחיה ^{את שוכני העפר}

ומצמיח ישועה. ונאמן אתה ^{שתקיים} להחיות מתים. ברוך אתה יהוה, ^{הבטחתך}

מחיה המתים:

בחזרת הש"ץ בשחרית ומנחה אומרים:

נקדישך ונעריצך, כנעם שיח סוד שרפי קדש, המשלשים לך קדשה, וכן

כתוב על יד נביאך: וקרא זה אליה ואמר: קדוש! קדוש קדוש

יהוה צבאות, מלא כל־הארץ כבודו: לעממתם משבחים ואומרים: ברוך
כבוד־יהוה ממקומו: ובדברי קדש כתוב לאמר: ימלך יהוה לעולם, אלהיך
ציון לדר ודר, הללויה:

אתה קדוש ושמך קדוש, וקדושים בכל־יום יהללוך סלה. ברוך
אתה יהוה, האל הקדוש:

אתה בחרתנו מכל־העמים, אהבת אותנו ^{במותן תורה} ורצית בנו
ורוממתנו מכל־הלשונות ^{נתן לנו מעלה וחשיבות על שאר העמים}, וקדשתנו
במצותיך ^{הבדלתנו מהאומות ע"י מצותיך שמשפיעת עלינו קדושה}, וקרבתנו מלכנו לעבודתך ^{קרבת אותנו בכותן תורה לקיום מצותיך}
ושמך הגדול והקדוש עלינו קראת ^{זמיתנו להקרא עם ה'}.

בערבית של ליל יום־טוב שחל במוצאי שבת מוסיפים:

ותודיענו משפטי צדקך, ותלמדנו לעשות בהם חקי רצונך, ותתן־לנו
יהוה אלהינו באהבה משפטים ישרים ותורות אמת, חקים ומצוות
טובים, ותנחילנו זמני ששון ומועדי קדש וחגי נדבה, ותורישנו קדשת שבת
וכבוד מועד ותגית הרגל. בין קדשת שבת לקדשת יום טוב הבדלת, ואת־יום
השביעי מששת ימי המעשה הקדשת ^(י"א: קדשת), והבדלת והקדשת ^(י"ב: וקדשת)
את עמך ישראל בקדשתך ^{ע"ב}.

ותתן־לנו יהוה אלהינו באהבה ^{מגדל אהבתך אלנו} (בשבת: שבתות למנוחה ו)
מועדים לשמחה, חגים וזמנים לששון, את־יום ^{(בשבת: השבת}
הזה, ואת־יום)

בפסח: חג המצות הזה, את־יום טוב מקרא קדש הזה, זמן חרותנו:

בשבועות: חג השבועות הזה, את־יום טוב מקרא קדש הזה, זמן מתן תורתנו:

בסוכות: חג הסוכות הזה, את־יום טוב מקרא קדש הזה, זמן שמחתנו:

בשמיני ע: חג עצרת הזה, את־יום טוב מקרא קדש הזה, זמן שמחתנו:

באהבה, מקרא קדש, זכר ליציאת מצרים ^{זכור לנסך עקמו ביצי' •}

אלהינו ואלהי אבותינו, יעלה ויבא ויגיע ויראה ^{לפניו יתקבל ברכון} וירצה ^{יחפז}
וישמע ^{ידקש} ויפקד ויזכר ויזכרנו ויזכרון אבותינו,

וְזָכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִירָךְ, ^{הסברה והמבוא} וְזָכְרוֹן מְשִׁיחַ בֶּן־דָּוִד עֲבָדְךָ, וְזָכְרוֹן כָּל־עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ, ^{להצלה} לְפָלִיטָה, לְטוֹבָה, לְחַן לְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים, לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם, בְּיוֹם

בשבת: השבת הזו, וביום

בפסח: חג המצות הזה, בשבועות: חג השבועות הזה,

בסוכות: חג הסוכות הזה, בשמיני עצרת: שמיני חג עצרת הזה,

בְּיוֹם־טוֹב מִקְרָא קֹדֶשׁ הַזֶּה, לְרַחֵם בּוֹ עָלֵינוּ וּלְהוֹשִׁיעֵנוּ. וְזָכְרָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בּוֹ ^{ביום הזה} לְטוֹבָה, וּפָקַדְנוּ בּוֹ לְבִרְכָּה, וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים טוֹבִים, בְּדִבְרֵי ^{בבשורה של} יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים, חוּס וְחַנּוּן וְחֶמֶל וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ, כִּי אֱלֹהֶיךָ עֵינֵינוּ, כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אַתָּה. וְהַשִּׂיאָנוּ ^{הטענו} יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֶת־בְּרִכַּת מוֹעֲדֶיךָ ^{הברכה המבטחת לשופרי מועדיך} לְחַיִּים בְּשִׂמְחָה וּבְשָׁלוֹם, כְּאֲשֶׁר ^{רצית ואמרת} לְבָרַכְנוּ כֵּן תְּבָרַכְנוּ סֵלָה. (בשבת יש מוסיפים: אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, רַצָּה נָא בְּמִנוּחָתָנוּ,

קֹדֶשׁ שְׁנוֹ בְּמִצּוֹתֶיךָ, שִׁים חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ, שְׂבַעֲנוּ מִטוֹבָךְ, שִׂמְחַ נַפְשֵׁנוּ בִּישׁוּעָתְךָ, וְטַהַר לִבֵּנוּ ^{מפירות רעות שנוכל לשם שמות} לְעֲבֹדְךָ בְּאַמֶּת, וְהַנְחִילֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ (בשבת: בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן) בְּשִׂמְחָה וּבְשִׁשׁוֹן (בשבת: שְׁבָתוֹת ו) מוֹעֲדֵי קֹדֶשְׁךָ, וְיִשְׂמְחוּ בְךָ כָּל־יִשְׂרָאֵל מִקְדָּשֵׁי שְׁמֶךָ. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מִקְדָּשׁ (בשבת: השבת ו) יִשְׂרָאֵל וְהַזְמִנֵּם:

רַצָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּלְתַפְלָתָם שְׁעָה ^{הפנה לקבלה}, וְהַשֵּׁב הָעֹבְדָה לְדָבִיר בֵּיתְךָ, וְאֲשִׁי יִשְׂרָאֵל וּתַפְלָתָם ^{שבמקום הקרבנות} "מִהֲרָה בְּאַהֲבָה תִּקְבַּל בְּרָצוֹן ^{לחנות רוח לפניך}, וְתַהֵי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ. וְאַתָּה – בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים, תַּחֲפֹץ בָּנוּ וְתִרְצָנוּ, וְתַחֲזִינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוֹבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, הַמַּחְזִיר שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׂאתָהּ הוּא יְהוָה וְ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
 לְעוֹלָם וָעֶד, צוּרֵנוּ צוּר חַיֵּינוּ וּמִגֵּן יִשְׁעֵנוּ אַתָּה הוּא,
 לְדֹר וָדֹר נֹדֶה לָךְ וְנִסְפָּר תְּהִלָּתְךָ, ^{על המכות} עַל-חַיֵּינוּ הַמְסוּרִים ^{תנאים}
 בְּיָדְךָ, וְעַל גְּשָׁמוֹתֵינוּ ^{שאתה מחיין לנו} הַפְּקוּדוֹת לָךְ ^{המפקדות בידך בעת השנה}, וְעַל-גְּסִיךָ ^{הגלויים}
 שֶׁבְּכָל-יוֹם עִמָּנוּ, וְעַל נַפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל-עֵת, ^{ונודה קד} עָרַב
 וּבִקֵּר וְצָהָרִים. הַטּוֹב – כִּי-לֹא-כָלוּ רַחֲמֶיךָ, הַמְרַחֵם – כִּי-לֹא תָמוּ
 חֲסִדֶיךָ, כִּי מַעֲוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ.

❖ מוֹדִים דְּרַבְּנָן ❖

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׂאתָהּ הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי כָל-בֶּשֶׂר,
 יוֹצְרֵנוּ יוֹצֵר בְּרָאשִׁית. בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ, עַל
 שֶׁהַחַיִּיתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ. כֵּן תַּחֲנֹנֵנוּ וְתַחֲנֹנֵנוּ, וְתֹאסֹף גְּלוּתֵינוּ לַחֲצוֹת קֹדֶשְׁךָ,
 לְשֹׁמֵר חֻקֶּיךָ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ, וְלַעֲבֹדְךָ בְּלִבְּךָ שְׁלֵם. עַל שֶׁאֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ.
 בְּרוּךְ אַל הַהוֹדָאוֹת:

וְעַל כָּל־מַעֲשֵׂיךָ וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא תַמִּיד שִׁמְךָ מִלְּכָנוּ לְעוֹלָם וָעֶד,
 וְכָל-הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֵלָה. וְיִהְיֶה לָנוּ וּיְבָרְכֵנוּ אֶת-שִׁמְךָ הַגָּדוֹל בְּאַמֶּת
 לְעוֹלָם כִּי טוֹב, הָאֵל יִשׁוּעָתָנוּ וְעֲזָרָתָנוּ סֵלָה, הָאֵל הַטּוֹב. בְּרוּךְ
 אַתָּה יְהוָה, הַטּוֹב שִׁמְךָ וְלָךְ נָאָה ^{ראוי ונכון} לְהוֹדוֹת:

בשחרית אומרים כאן בחזרה ברכת כהנים, תמצא לעיל בעמ' 98.

שִׁים שְׁלוֹם, טוֹבָה וּבִרְכָּה, חַיִּים, חַן וְחֶסֶד, [צְדָקָה] וְרַחֲמִים,
 עָלֵינוּ וְעַל-כָּל-יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ ^{בכל מקום שהם}, וּבִרְכָּנוּ אֲבִינוּ כָּל־נוֹ
 כָּאֶחָד ^{בשווה} בְּאוֹר פָּנֶיךָ ^{בהארת}, כִּי בְּאוֹר פָּנֶיךָ נִתַּת לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ,
 תוֹרָה וְחַיִּים, אֲהָבָה וְחֶסֶד, צְדָקָה וְרַחֲמִים, בְּרָכָה וְשְׁלוֹם, וְטוֹב
 בְּעֵינֶיךָ לְבָרְכָנוּ וּלְבָרֵךְ אֶת-כָּל-עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל בְּרַב עֹז וְשְׁלוֹם. בְּרוּךְ
 אַתָּה יְהוָה, הַמְּבָרֵךְ אֶת-עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלוֹם, אָמֵן:
 יְהִי לְרִצּוֹן אֲמִרֵּי-פִי, וְהִגִּיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ, יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי.

אֱלֹהִי, נִצַּר לְשׁוֹנֵי מַרְעֵי, וְשִׁפְתוֹתַי מִדְּבַר מַרְמָה, וְלִמְקַלְלֵי נַפְשִׁי
תָּדַם ^{בְּקִרְבִּי}, וְנַפְשִׁי כַּעֲפָר ^{בַּשְּׁפִלּוֹת} לְכָל תַּהֲיָה, ^{וְאִז} פָּתַח לִבִּי
בְּתוֹרַתְךָ, וְאַחֲרֵי מִצְוֹתֶיךָ תִּרְדֹּף נַפְשִׁי ^{לַעֲשׂוֹתָם}, וְכָל־הַקָּמִים עָלַי לְרָעָה,
מִהֲרָה הִפֵּר עֲצָתָם וְקָלְקַל מַחֲשַׁבוֹתָם. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֹךְ, עֲשֵׂה
לְמַעַן יִמְיֶנְךָ ^{סוּדָת רִחְמֶיךָ}, עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרַתְךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן קִדְשֶׁתְךָ ^{הַמִּתְקַלֶּלֶת}.
לְמַעַן יַחֲלִצֶנּוּ יְדִידֶיךָ, ^{כִּי} הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וַעֲנֵנִי.

סגולה שלא ישכח שמו ליום הדין: יאמר קודם "יהיו לרצון" פסוק מתנ"ך המתחיל באות הראשונה של שמו, ומסתיים באות האחרונה של שמו, או פסוק שישנו מופיע בו.

יְהִי לְרָצוֹן אִמְרֵי־פִי, וְהִגִּיוֹן לִבִּי לִפְנֶיךָ, יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי.

אם יש אחריו מי שלא גמר תפילתו ימתין עד שיסיים ואז יוכל לפסוע.

עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו, הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֵׂה יִשְׁכּוֹן שְׁלוֹם ^{עַל} עֲלֵינוּ, וְעַל
כָּל־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, וְאָמְרוּ אִמֶּן:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתִּבְנֶה בֵּית־
הַמִּקְדָּשׁ בְּמִהֲרָה בְּיָמֵינוּ, וְתֵן חֶלְקֵנוּ ^{שׁוֹכְנֵה בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל} בְּתוֹרַתְךָ, ^{כִּי}
לַעֲשׂוֹת חֻקֵּי רָצוֹנְךָ וּלְעַבְדְּךָ בְּלִבָּב שְׁלֵם:

במקום שכלו הג' פסיעות יעמוד ולא יחזור למקומו עד שיגיע הש"ץ לקדשה. והש"ץ יעמוד
שיעור הילוך ארבע אמות ואחריכך יתחיל החזרה.

אחרי החזרה אומרים:

יְהִי שֵׁם יְהוָה מְבָרָךְ, יַמְעַתָּה וְעַד־עוֹלָם: מִמְּזֶרֶח־שֶׁמֶשׁ עַד־מְבֹאוֹ,
מִהָלָל שֵׁם יְהוָה: רָם עַל כָּל־גּוֹיִם יְהוָה, עַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ:
יְהוָה אֲדֹנֵינוּ, מָה־אֲדִיר שְׁמֹךְ בְּכָל־הָאָרֶץ:

בערבית ליל יום־טוב, אחרי תפלה העמידה, אם חל בשבת אומרים "וְיִקְלָו" והחזון אומר ברכת
מעין שבע וקדיש תתקבל. ואם חל בחול אומרים "יהי שם" וגו', ואומר החזון קדיש תתקבל.
ובליל יום־טוב ראשון של פסח, אחרי העמידה גומרים את ההלל בברכה תחילה וסוף, ואחריכך
אומר החזון קדיש תתקבל, ואין אומרים בו ברכת מעין שבע ואפילו אם חל בשבת, אלא מיד
אחר העמידה יאמרו "וְיִקְלָו" וכו', ויברכו על ההלל. אחרי קדיש תתקבל אומרים מזמורים אלו:

אם חל בשבת מוסיפים מזמור זה:

מזמור לדוד, יהוה רעי לא אחסר: בנאות דשא ירביצני, על־מי מנחות
יגדלני: נפשי ישובב, ינחני במעגלי־צדק למען שמו: גם כִּי־אלך
בגיא צל־מות לא־ארא רע כִּי־אתה עמדי, שבטך ומשענתך המה ינחמני:
תעריך לפני שִׁלְחֹן נגד צררי, דִּגְתָּ בַשֶּׁמֶן רֹאשִׁי כוֹסֵי רוּיָה: אֶךְ טוֹב וַחֲסֹד
יִרְדְּפוּנִי כָּל־יְמֵי חַיִּי, וְשַׁבְתִּי בְּבֵית־יְהוָה לְאַרְךָ יָמִים:

בפסח אומרים:

בציאת ישראל ממצרים, בית יַעֲקֹב מַעַם לַעֲזוֹ: הִיְתָה יְהוּדָה לְקֹדֶשׁוֹ, יִשְׂרָאֵל
מִמְשַׁלְתּוֹ: הֵימָּה רָאָה וַיִּנָּס, הִירְדֵּן יָסַב לְאַחֹר: הַהָרִים רָקְדוּ כְּאִילִים,
גִּבְעוֹת כְּבִנְיָ־צֹאן: מַה־לֶּךְ הֵימָּה כִּי תָנוּס, הִירְדֵּן תִּסַּב לְאַחֹר: הַהָרִים תִּרְקְדוּ
כְּאִילִים, גִּבְעוֹת כְּבִנְיָ־צֹאן: מִלִּפְנֵי אֲדוֹן חוֹלֵי אֶרֶץ, מִלִּפְנֵי אֱלֹהֵי יַעֲקֹב: הַהִפְכִּי
הַצּוֹר אֲגַם־מִיָּם, חֲלִמִישׁ לְמַעֲיָנו־מִיָּם:

בשבועות, סוכות ושמיני־עצרת אומרים:

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד שִׁמְחָתִי בְּאֻמִּים לִי, בֵּית יְהוָה נִלְךְ, עַמְדוֹת הָיוּ רִגְלֵינוּ,
בְּשַׁעְרֶיךָ יְרוּשָׁלַיִם: יְרוּשָׁלַיִם הַבְנוּיָה, כְּעִיר שֶׁחִבְרָה־לָּהּ יַחְדּוֹ: שֶׁשָּׁם
עָלוּ שְׂבָטִים שְׂבִטֵי־יְהוָה עֲדוֹת לְיִשְׂרָאֵל, לְהוֹדוֹת לְשֵׁם יְהוָה: כִּי שָׁמָּה יֵשְׁבוּ
כִסְאוֹת לְמִשְׁפָּט, כִּסְאוֹת לְבֵית דֹּד: שְׁאֵלוּ שְׁלוֹם יְרוּשָׁלַיִם, יִשְׁלְיוּ אֶהְבִּיךָ:
יְהִי שְׁלוֹם בְּחִילְךָ, שְׁלוֹהָ בְּאַרְמְנוֹתֶיךָ: לְמַעַן־אֲחִי וְרַעִי, אֲדַבְּרָה־נָּא שְׁלוֹם בִּיךָ:
לְמַעַן בֵּית־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, אֲבַקֶּשֶׁה טוֹב לָךְ:

ואומרים קדיש יהא שלמא ו"עלינו לשבח":

מוסף של שלש רגלים

אדני, שפתי תפתח, ופי יגיד תהלתך:

ברוך אתה יהוה (א), אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי אֲבֹרָהֶם, אֱלֹהֵי
יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב, הָאֵל הַגָּדוֹל, הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא, אֵל עֲלִיּוֹן,
גּוֹמֵל חֲסִדִּים טוֹבִים, מְשַׁלֵּם לְבְרִיתוֹ יוֹתֵר,
מְקַיֵּם שְׁמֵם רְאוּיָם

וּמִבֵּיא גֹאֵל לְבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוּ בְּאַהֲבָה. מֶלֶךְ עוֹזֵר
 וּמוֹשִׁיעַ מוֹלָדוֹ וּמַגֵּן קוֹדֶם שְׂבָאָה הַצִּירָה. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָהוָה (וְדוּ), מֶגֶן אַבְרָהָם:
 אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם וְיִצְחָק מוֹחֵל אֲדֹנִי, מַחִיָּה מִתִּים אַתָּה, לְבִיד, רַב כִּסֵּף לְהוֹשִׁיעַ,
 מוֹרִיד הַטֵּל. בְּקִיץ אוֹמֵר: מוֹרִיד הַטֵּל.

אם אמר משיב הרוח חוזר לאתה גיבור ואם נזכר אחרי שחתם מחיה המתים חוזר לראש.

משיב בחורף אומר: **משיב** מנשב את הרוח וע"י כך מביא ומוריד הגשם.

אם אמר מוריד הטל ונוכר לפני שחתם מחיה המתים חוזר למשיב הרוח. ואם חתם מחיה המתים אינו חוזר.

מִכְלָל חִיִּים בְּחֶסֶד, מַחִיָּה מִתִּים לְעֵתִיד לְבֹא בְּרַחֲמִים רַבִּים, סוֹמֵךְ
 נוֹפְלִים, וְרוֹפֵא חוֹלִים, וּמַתִּיר אֲסוּרִים, וּמְקִים אֲמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עֶפֶר
 מִי כְמוֹךְ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמֶה-לָךְ, מֶלֶךְ מַמִּית וּמַחֲיָה מְקוֹם נִאֲמָנוּתוֹ לְחַיִּים
 וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה. וְנֶאֱמַן אַתָּה לְהַחְיֹת מִתִּים. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָהוָה, שְׁתַּקִּים הַבְּטוּחִים
 מַחֲיָה הַמִּתִּים:

במוסף של חול המועד אומרים:

פֶּתַר יִתְּנוּ לָךְ, יְיָהוָה אֱלֹהֵינוּ, מִלְּאִכִּים הַמוֹנִי מַעֲלָה, עִם עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל קְבוּצֵי
 מִטָּה. יַחַד כָּלֶם קִדְּשָׁה לָךְ יִשְׁלֹשׁוּ, כְּדָבָר הָאָמֹר עַל יַד גְּבִיאֶךָ: וְקִרָא
 זֶה אֱלֹהֵי וְאָמַר: קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יְיָהוָה צְבָאוֹת, מְלֵא כָל-הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:
 לְעַמָּתָם מְשֻׁבָּחִים וְאוֹמְרִים: בְּרוּךְ כְּבוֹד-יְיָהוָה מִמְּקוֹמוֹ: וּבִדְבַרִי קִדְּשֵׁךָ כְּתוּב
 לְאָמֹר: יְמִלְךָ יְיָהוָה לְעוֹלָם, אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר, הִלְלוּיָהּ:

בחזרת הש"ץ במוסף של יו"ט או שבת ויו"ט אומרים:

פֶּתַר יִתְּנוּ לָךְ, יְיָהוָה אֱלֹהֵינוּ, מִלְּאִכִּים הַמוֹנִי מַעֲלָה, עִם עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל קְבוּצֵי
 מִטָּה. יַחַד כָּלֶם קִדְּשָׁה לָךְ יִשְׁלֹשׁוּ, כְּדָבָר הָאָמֹר עַל יַד גְּבִיאֶךָ: וְקִרָא
 זֶה אֱלֹהֵי וְאָמַר: קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יְיָהוָה צְבָאוֹת, מְלֵא כָל-הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:
 כְּבוֹדוֹ מְלֵא עוֹלָם, וּמִשְׁרָתֵינוּ שׂוֹאֲלִים: אֵיךְ מְקוֹם כְּבוֹדוֹ לְהַעֲרִיצוֹ: לְעַמָּתָם
 "מְשֻׁבָּחִים וְאוֹמְרִים: בְּרוּךְ כְּבוֹד-יְיָהוָה מִמְּקוֹמוֹ: מִמְּקוֹמוֹ הוּא יִפֵּן בְּרַחֲמָיו לְעַמּוֹ
 הַמִּיחֲדִים שְׁמוֹ עָרֵב וּבִקְרָה, בְּכָל-יּוֹם תָּמִיד אוֹמְרִים פְּעָמִים בְּאַהֲבָה: שְ�מַע
 יִשְׂרָאֵל, יְיָהוָה אֱלֹהֵינוּ יְיָהוָה אֶחָד: הוּא אֱלֹהֵינוּ, הוּא אָבִינוּ, הוּא מְלַכְנוּ, הוּא

מושיענו, הוא יושיענו ויגאלנו שנית, וישמיענו ברחמיו לעיני כל־חי לאמר, הן גאלתי אתכם אחרית כראשית להיות לכם לאלהים, אני יהוה אלהיכם: ובדברי קדשך כתוב לאמר: מלך יהוה לעולם, אלהיך ציון לדר ודר, הללויה:

ומשיך החזן: "אתה קדוש" וכו'

אתה קדוש ושםך קדוש, וקדושים בכל־יום יהללוך סלה. ברוך אתה יהוה, האל הקדוש:

אתה בחרתנו מכל־העמים, ^{משהואתנו מסצרים} **אהבת אותנו**, ^{במתן תורה} **ורצית בנו**

ורוממתנו מכל־הלשונות, ^{נתת לנו טעלה וחשיבות על שאר העמים} **וקדשתנו**

במצותיך, ^{הבדלתנו מהאמות ע"י מצותיך שמשיפיעות עלינו קושה, מזהותיך שמשיפיעות עלינו קושה,} **וקרבתנו מלכנו לעבודתך**, ^{קרבת אותנו בכנות תורה לקיים מצותיך}

ושםך הגדול והקדוש עלינו קראת.

ותתן־לנו יהוה אלהינו באהבה, ^{מגדל אהבתו אלינו} **שבתות למנוחה** (ומועדים לשמחה חגים וזמנים לששון את־יום) **(בשבת: השבת הזה, ואת־יום)**

בפסח: חג המצות הזה, את־יום (ביו"ט מוסף: טוב) **מקרא קדש הזה, זמן חרותנו.**

בשבועות: חג השבועות הזה, את־יום טוב מקרא קדש הזה, זמן מתן תורתנו.

בסוכות: חג הסוכות הזה, את־יום (ביו"ט מוסף: טוב) **מקרא קדש הזה, זמן שמחתנו.**

בשמיני עצרת: שמיני חג עצרת הזה, את־יום טוב מקרא קדש הזה, זמן שמחתנו.

באהבה, מקרא קדש ^{יום בו העם נקרא ונאסף} **זכר ליציאת מצרים:**

אלהינו ואלהי אבותינו, מפני חטאינו גלינו מארצנו, ונתרחקנו מעל ^{גלינו} **אדמתנו, ואין אנחנו יכולים לעלות ולראות**

ולהשתחות לפניך בבית בחירתך, בנהו הדרך, ^{משיכך, המפואר} **בבית הגדול**

והקדוש^א שנקרא שמך עליו, מפני היד של שונאי ישראל שנשתלחה במקדשך. יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, מלך רחמן, שתשוב ^{פסע נוספת} ותרחם עלינו ועל מקדשך ברחמיך הרבים, ותבנהו מהרה ותגדל ^{חריב} כבודו. אבינו, מלכנו, אלהינו, גלה ^{הראה} כבוד מלכותך עלינו מהרה, והופע והנשא ^{למלך} עלינו לעיני כל-חי, וקרב פזורינו מבין הגוים^א, ונפוצותינו כנס מירכתי ארץ, והביאנו יהוה אלהינו לציון עירך ברנה, ולירושלים עיר מקדשך בשמחת עולם ^{שמחה לנצח}, אנא אלהינו, ושם נעשה לפניך את-קרבנות חובותינו, תמידים כסדרם ומוספיים כהלכתם. את-מוסף ^{בשבת:} מוספי יום השבת הזה, ויום

בפסח: חג המצות בשבועות: חג השבועות

בסוכות: חג הסוכות בשמיני עצרת: שמיני חג עצרת

הזה, ויום ^{ביר"ט מוסף:} טוב מקרא קדש הזה, נעשה ונקריב לפניך באהבה פמצות רצונך, כמו שפתבת עלינו בתורתך, על ידי משה עבדך.

אלהינו ואלהי אבותינו, מלך רחמן רחם עלינו, טוב ומטיב ^{הקצא לנו למלאות בקשותינו כשנבקשך} הדרש לנו שובה עלינו בהמון ^{עם הקיף} רחמיך, בגלל ^{בזכות} אבות שעשו רצונך, בנה ביתך כבתחלה ^{כפי שחיה בבית ראשון} כונן בית-מקדשך ^{בשיתיה מבוסס} על מכוננו^א, הראנו בבנינו ^{בשעת בניית} שמחנו בתקונו ^{בהשלמות ושלוליו}, והשב שכינתך לתוכו, והשב כהנים לעבודתם, ולויים לדוכנם, לשירים ולזמרים, והשב ישראל^א לנניהם^א. ושם נעלה ונראה ונשתחוה לפניך ^{בעזרה בשלש פעמי} רגלינו בכל-שנה ושנה, ככתוב^א: בתורה: שלוש פעמים בשנה יראה כל-זכורך את-פני יהוה אלהיך במקום אשר יבחר, בחג המצות, ובחג

כל הזמרים
ביום ישראל

השְׁבָעוֹת, וּבַחֲג הַסְּכּוֹת. וְלֹא יֵרָאֶה אֶת־פְּנֵי יְהוָה רִיקָם: אִישׁ
 כְּמַתְנֵת יָדוֹ ^{כפי וכלתו}, כְּבִרְכַּת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר נָתַן־לְךָ:
 וְהִשְׂיֵאֲנוּ ^{הטעינו} יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֶת־בְּרַכַּת מוֹעֲדֶיךָ ^{הברכה המובטחת} לְחַיִּים
 בְּשִׂמְחָה וּבְשָׁלוֹם, כְּאֲשֶׁר ^{לשומרי מועדיך} רָצִיתָ וְאָמַרְתָּ לְבָרְכֵנוּ כֵּן
 תְּבָרְכֵנוּ סֵלָה.

(בשבת יש מוסיפים: אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, רְצֵה נָא בְּמִנוּחָתֵנוּ.)

קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ, שִׁים חֻלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ, שְׂבַעֲנוּ מִטוֹבְךָ, שִׁמַּח
 בְּפִשְׁנוּ בִישׁוּעָתְךָ, וְטַהַר לִבֵּנוּ לְעִבְדֶּךָ בְּאַמֶּת ^{טהרו סודות רעות}
 וְהַנְחִילֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ ^{שנוכל לעבודך לשם שמים} (בשבת: בְּאַהֲבָה וּבְרִצּוֹן) בְּשִׂמְחָה וּבְשִׂשׁוֹן (בשבת:
 שְׁבָתוֹת ו) מוֹעֲדֵי קִדְשֶׁךָ, וַיִּשְׁמְחוּ בְךָ כָּל־יִשְׂרָאֵל מִקִּדְשֵׁי שְׁמֶךָ.
 בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מְקַדֵּשׁ (בשבת ו) הַשְּׁבָת וְיִשְׂרָאֵל וְהַזְּמִינִם:

רְצֵה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּלְתַפְלָתָם שְׁעָה, וְהַשֵּׁב הָעֲבוּדָה
 לְדָבִיר בֵּיתְךָ, וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתַפְלָתָם ^{מְהֵרָה בְּאַהֲבָה תִּקְבֹּל}
 בְּרִצּוֹן, וְתַהֵי לְרִצּוֹן תְּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ. וְאַתָּה, בְּרַחֲמֶיךָ
 הַרְבִּים, תַּחֲפֹץ בָּנוּ וְתִרְצֵנוּ, וְתַחֲזִינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוֹבְךָ לְצִיּוֹן
 בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, הַמַּחְזִיר שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אָנַחְנוּ לָךְ שְׂאֵתָה הוּא יְהוָה » אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
 לְעוֹלָם וָעֶד, צוּרֵנוּ צוּר חַיֵּינוּ וּמָגֵן יִשְׁעֵנוּ אַתָּה הוּא,
 לְדֹר וָדֹר נֹדֶה לָךְ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתְךָ, עַל־חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדְךָ,
 וְעַל גְּשָׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ, וְעַל־נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל־יוֹם עִמָּנוּ, וְעַל
 נַפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל־עֵת, עָרֵב וּבִקָּר וְצִהָרִים. הַטוֹב
 כִּי־לֹא־כָלוּ רַחֲמֶיךָ, הַמְּרַחֵם כִּי־לֹא תָמוּ חֲסִדֶיךָ, כִּי מַעֲוֹלָם
 קוֹיֵנוּ לָךְ.

❖ מוֹדִים דְּרַבְּנָן ❖

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׂאֵתָהּ הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי כָל-בָּשָׂר, יוֹצְרֵנוּ יוֹצֵר בְּרָאשִׁית. בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ, עַל שֶׁהַחַיִּיתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ. כֵּן תַּחֲיֵנוּ וְתַחַנְּנוּ, וְתִאֶסֶף גְּלוּתֵינוּ לְחֻצְרוֹת קִדְשֶׁךָ, לְשִׁמּוֹ חֲקִיךָ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ, וְלַעֲבֹדְךָ בְּלִבְבֶּשָׁלֵם. עַל שֶׁאֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ. בְּרוּךְ אַל הַהוֹדָאוֹת:

וְעַל כָּל־ ^{כָּל הַנְּסִים וְהַמִּסְתּוֹת} ^{יְהוָה מְבָרֵךְ} ^{כְּפִי כָל הַקְּבוּרִים} ^{וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא} ^{כָּל בְּנֵי הָאָדָם} ^{לְנֶצַח} ^{לְעוֹלָם וָעֶד, וְכָל-הַחַיִּים} ^{כָּל בְּנֵי הָאָדָם} ^{לְנֶצַח} ^{יְהוָה סְלָה}. וְיִהְיֶה לָנוּ וּבִבְרָכָה אֶת-שִׁמְךָ הַגָּדוֹל בְּאֵמֶת ^{בְּמִנּוּת הַלֵּב} לְעוֹלָם, כִּי טוֹב, הָאֵל יִשׁוּעָתָנוּ וְעֲזָרָתָנוּ סְלָה, הָאֵל הַטוֹב. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, הַטוֹב שִׁמְךָ וְלָךְ נָאֵה לְהוֹדוֹת: ^{רָאוּ וְנִכְּנוּ}

סדר נשיאת כפים עיין לעיל בעמ' 98.

שִׁים שְׁלֹם, טוֹבָה וּבִרְכָה, חַיִּים, חֵן וְחֶסֶד, צְדָקָה וְרַחֲמִים, עֲלֵינוּ וְעַל-כָּל-יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ, וּבִבְרָכָנוּ אֲבִינוּ כָּלֵנוּ כְּאַחֵד ^{הַקָּהָל שֶׁבָּאֵר} בְּאוֹר פְּנִיךָ, כִּי בְּאוֹר פְּנִיךָ ^{שְׁהִיָּה בְּמַעֲמָד מִתֵּן תּוֹרָה} נִתַּת לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, תּוֹרָה וְחַיִּים, אֲהִבָּה וְחֶסֶד, צְדָקָה וְרַחֲמִים, בְּרָכָה וְשְׁלֹם, וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבִרְכָנוּ וּלְבָרֵךְ אֶת-כָּל-עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרַב עֹז וְשְׁלֹם. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, הַמְּבָרֵךְ אֶת-עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלֹם, אָמֵן:

יְהִיו לְרִצּוֹן אֱמֶרֶי-פִי וְהַגִּיזוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ, יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי. **אֱלֹהֵי**, נָצַר לְשׁוֹנֵי מִרְעַ, וּשְׁפָתוֹתַי מִדְּבַר מִרְמָה, וּלְמַקְלָלִי נִפְשֵׁי תוֹדֵם, וְנִפְשֵׁי כַּעֲפָר לְכָל תַּהֲיָה, פָּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתְךָ, וְאַחֲרֵי מִצְוֹתֶיךָ תִּרְדֵּף נִפְשִׁי, וְכָל-הַקָּמִים עָלַי לִרְעָה, מְהֵרָה הִפֵּר עֲצָתָם וּמַקְלָל מַחֲשָׁבוֹתָם. עֲשֵׂה לִמְעַן שִׁמְךָ, עֲשֵׂה לִמְעַן יְמִינְךָ, עֲשֵׂה לִמְעַן תּוֹרָתְךָ, עֲשֵׂה לִמְעַן קִדְשָׁתְךָ. לִמְעַן יִחַלְצוּן יְדִידֶיךָ, הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וְעֲנֵנִי.

סגולה שלא ישכח שמו ליום הדין: יאמר קודם "יהיו לרצון" פסוק מתנ"ך המתחיל באות הראשונה של שמו, ומסתיים באות האחרונה של שמו, או פסוק ששמו מופיע בו.

יְהִי לְרָצוֹן אִמְרֵי־פִי, וְהִגִּיזוֹן לִבִּי לִפְנֶיךָ, יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי.

אם יש אחריו מי שלא גמר תפילתו ימתין עד שיסיים ואז יוכל לפסוע.

עֲשֵׂה שָׁלוֹם בְּמִדְרוֹמִי, הוּא בְּרַחֲמֵי עֲשֵׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ, וְעַל כָּל־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, וְאָמְרוּ אָמֵן:

ביום טוב אחרי החזרה אומרים "יהי שם", ואחריו אומר הש"ץ קדיש "תתקבל". וממשיכים "כל ישראל וכו'" כמו בשבת. ובחול המועד אחרי קדיש "תתקבל" אומרים המזמור השייך לאותו יום טוב, וקדיש "יהא שלמא" ו"קה אל ה'" עד הסוף.

סדר הדלקת נרות חנכה

לְשֵׁם יְחִיד קֹדֶשׁ בְּרִיךְ הוּא וּשְׂכִינְתִּיהָ, בְּדַחֲלֵי וּרְחִימוֹ, וּרְחִימוֹ וּדְחִילוֹ, לִיחְדָּא אוֹתִיּוֹת י' וְה' בְּאוֹתִיּוֹת ו' וְה' בְּיחְדָּא שְׁלִים (יהוה) בְּשֵׁם כָּל־יִשְׂרָאֵל. הִנֵּה אֲנַחְנוּ בָּאִים לְקַיֵּם מִצְוַת הַדְּלָקַת נְרוֹת חֲנֻכָּה כְּמוֹ שֶׁתִּקְנוּ לָנוּ רַבּוֹתֵינוּ וְזָכְרוֹנָם לְבִרְכָּהּ, עִם כָּל־הַמִּצְוֹת הַכּוֹלּוֹת בָּהּ, לְתַקֵּן אֶת־שְׂרֵשֶׁהּ בְּמָקוֹם עָלְיוֹן, לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְיוֹצְרֵנוּ וְלַעֲשׂוֹת רָצוֹן בּוֹרְאֵנוּ, וְיַעֲלֶה לִפְנֵי יְתָרָךְ כָּאֵלוֹ כּוֹנֵן בְּכָל־הַפְּגֻזוֹת הָרְאוּיֹת לְכוֹן בְּמִצְוָה זוֹ. וְיֵהִי גַעַם אֲדָנִי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָה עָלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָהוּ.

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו
עשה אותנו קדושים
 דרך זה שנקיים מצוות,
וְצִוָּנוּ לְהַדְלִיק נֵר חֲנֻכָּה:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שֶׁעָשָׂה נִסִּים לְאַבּוֹתֵינוּ
בְּיָמֵים הָהֵם בְּזִמְנֵי הַזֶּה:

בלילה הראשון מברך גם ברכה זו:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שֶׁהַחַיִּינוּ וְקִיַּמְנוּ וְהִגִּיעֵנוּ
לְזִמְנֵי הַזֶּה:

אחר שידליק נר אחד יאמר:

הַנֵּרוֹת הִלְלוּ אֶנְחֵנוּ מְדֻלֵּקִין – עַל הַנְּסִים, וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת, וְעַל הַנִּפְלְאוֹת, שֶׁעָשִׂיתָ לְאַבוֹתֵינוּ עַל יְדֵי כַהֲנֶיךָ הַקְּדוֹשִׁים. וְכָל-שְׁמוֹנֶת יָמֵי חֲנֻכַּת הַנֵּרוֹת הִלְלוּ קֹדֶשׁ, וְאִין לָנוּ רְשׁוֹת לְהַשְׁתַּמֵּשׁ בָּהֶם, אֲלָא לְרֹאוֹתָם בְּלִבְד כְּדִי לְהוֹדוֹת לְשִׁמְךָ עַל נִסֶּיךָ נִפְלְאוֹתֶיךָ וּתְשׁוּעוֹתֶיךָ:

מִזְמוֹר שִׁיר-חֲנֻכַּת הַפֵּית לְדָוִד: אֲרוֹמְמֶךָ יְהוָה כִּי דָלִיתָנִי, וְלֹא-שִׁמַּחְתָּ אִיבֵי לִי: יְהוָה אֱלֹהֵי, שׁוּעָתִי אֵלֶיךָ וּתְרַפְּאֵנִי: יְהוָה הַעֲלִיתָ מִן-שָׂאוֹל נַפְשִׁי, חֲיִיתִנִּי מִיַּרְדֵּי-בּוֹר: זָמְרוּ לִיהוָה חֲסִידָיו, וְהוֹדוּ לִזְכֹּר קֹדֶשׁ: כִּי רָגַע בָּאִפּוֹ חַיִּים בְּרָצוֹנוֹ, בְּעָרֵב יָלִין בְּכִי וּלְבָקָר» רְנָה: וְאֲנִי אֲמַרְתִּי בְּשִׁלּוֹי, בַּל-אֲמוּט לְעוֹלָם: יְהוָה בְּרָצוֹנְךָ הַעֲמַדְתָּה לְהַרְרִי עוֹז, הַסִּתְרָתָּ פָנֶיךָ הֵייתִי נִבְהָל: אֵלֶיךָ יְהוָה אֶקְרָא, וְאֶל-אֲדֹנָי אֶתְחַנֵּן: מַה-בָּצַע בְּדַמִּי בְּרִדְתִּי אֶל שַׁחַת, הַיּוֹדֶךָ עֶפֶר הִיגִיד אֲמַתְךָ: שָׁמַע-יְהוָה וַחֲנֹנִי, יְהוָה הִנֵּה-עֹזֹר לִי: הַפֶּכֶת מִסִּפְדִּי לְמַחֹל» לִי, פֶּתַחַת שָׁקִי, וּתְאַזְרֵנִי שִׁמְחָה: לְמַעַן יִזְמְרְךָ כְּבוֹד וְלֹא יִדָּם, יְהוָה אֱלֹהֵי לְעוֹלָם אוֹדְךָ:

❖ דִּינֵי שַׁחֲרִית לַחֲנֻכָּה ❖

מתפללים כמו בחול, ואומרים על הנסים בהודאה, וגומרים להלל ואומר חצי קדיש, ומוציאים ספר תורה ואין אומרים בריך שמייה, וקוראים ג' גברי בפרשת נשא, ביום הראשון קוראים לכהן עד "המשכן", לוי עד "חנוכת המזבח", וישראל עד "עמינדב". וביום השני קורא הכהן עד "מלאה כסרת", לוי עד "בן צוער", וישראל חוזר וקורא "ביום השני". וכן בכל שאר ימי החנוכה קורין הקרבן של אותו היום. אחר הקריאה אומרים חצי קדיש, ואין אומרים יעקב ותפלה לדוד, וכשיאמר היום יום פלוני בשבת קודש לא יאמר "השיר שהיו הלויים וכו'". ואחרי הושיענו אומרים מזמור שיר חנוכת וגו', וגומרים התפלה כשאר ימים.

קריאה ליום הראשון

ביום הראשון של חנוכה קוראים שלשה אנשים בפרשת נשא עד "נחשון בן עמינדב". כהן קורא עד "לפני המשכן", לוי עד "לחנוכת המזבח", וישקאל עד "נחשון בן עמינדב".

וידבר יהוה אל-משה לאמר: דבר אל-אהרן ואל-בניו לאמור כה תברכו את-בני

יִשְׂרָאֵל אָמַר לָהֶם: יִבְרַכְךָ יְהוָה וְיִשְׁמְרֶךָ: לֹא־רָאִיתָ אֵלֶיךָ וַיַּחַנְךָ: יִשְׂאֵל יְהוָה וּפָנִי אֵלָיו וְיִשֶּׁם לְךָ שְׁלוֹם: וְשָׁמוּ אֶת־שְׁמִי עַל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֲנִי אֲבָרְכֶם: וַיְהִי בַיּוֹם כָּלֹות מִשָּׁה לְהָקִים אֶת־הַמִּשְׁכָּן וַיִּמְשַׁח אֹתוֹ וַיִּקְדֹּשׁ אֹתוֹ וְאֶת־כָּל־כֵּלָיו וְאֶת־הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת־כָּל־כֵּלָיו וַיִּמְשַׁח אֹתָם: וַיִּקְרִיבוּ נְשִׂאֵי יִשְׂרָאֵל רֹאשֵׁי בֵית אֲבֹתָם הֵם נְשִׂאֵי הַמִּטָּה הֵם הַעֲמֻדִים עַל־הַפְּקָדִים: וַיָּבִיאוּ אֶת־קָרְבָּנָם לִפְנֵי יְהוָה שֵׁשׁ־עֶגְלֹת צֶבַע וּשְׁנֵי עֶשְׂרֵי בָקָר עֶגְלָה עַל־שְׁנֵי הַנְּשָׂאִים וְשׁוֹר לְאֶחָד וַיִּקְרִיבוּ אוֹתָם לִפְנֵי הַמִּשְׁכָּן: **לוי** וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: קַח מֵאֹתָם וְהָיוּ לַעֲבֹד אֶת־עֲבֹדַת אֹהֶל מוֹעֵד וְנָתַתָּה אוֹתָם אֶל־הַלְוִיִּם אִישׁ כְּפִי עֲבָדְתוֹ: וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת־הָעֶגְלֹת וְאֶת־הַבָּקָר וַיִּתֵּן אוֹתָם אֶל־הַלְוִיִּם: אֵת שְׁתֵּי הָעֶגְלֹת וְאֵת אַרְבַּעַת הַבָּקָר נָתַן לְבְנֵי גֵרְשׁוֹן כְּפִי עֲבָדָתָם: וְאֵת אַרְבַּע הָעֶגְלֹת וְאֵת שְׁמֹנֶת הַבָּקָר נָתַן לְבְנֵי מְרָרִי כְּפִי עֲבָדָתָם בִּיד אִיתָמָר בֶּן־אֶהֱרֹן הַכֹּהֵן: וּלְבְנֵי קָהָת לֹא נָתַן כִּי־עֲבֹדַת הַקֹּדֶשׁ עֲלֵהֶם בַּכֹּהֵן יִשָּׂאוּ: וַיִּקְרִיבוּ הַנְּשָׂאִים אֶת חֲנֻכַּת הַמִּזְבֵּחַ בַּיּוֹם הַמִּשָּׁח אֹתוֹ וַיִּקְרִיבוּ הַנְּשָׂאִים אֶת־קָרְבָּנָם לִפְנֵי הַמִּזְבֵּחַ: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה נְשִׂיא אֶחָד לַיּוֹם נְשִׂיא אֶחָד לַיּוֹם יִקְרִיבוּ אֶת־קָרְבָּנָם לַחֲנֻכַּת הַמִּזְבֵּחַ: יִשְׂרָאֵל וַיְהִי הַמִּקְרִיב בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן אֶת־קָרְבָּנוֹ נְחֹשֶׁן בֶּן־עֲמִינָדָב לְמִשָּׁה יְהוּדָה: וְקָרְבָּנוֹ קֶצֶר־כֶּסֶף אֶחָת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזֶּרֶק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵינֵיהֶם: מִלֵּאִים סֹלֶת בָּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לְמִנְחָה: כֶּף אֶחָת עֲשָׂרָה זָהָב מִלֵּאָה קִטְרֶת: פָּר אֶחָד בֶּן־בָּקָר אֶחָד כֶּבֶשׂ אֶחָד בֶּן־שָׁנָתוֹ לַעֲלֹה: שְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד לַחֲטָאת: וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עֲתוּדִים חֲמִשָּׁה כֶּבֶשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן נְחֹשֶׁן בֶּן־עֲמִינָדָב:

קריאה ליום השני

ביום השני קוראים שלשה אנשים, כהן קורא עד "מלאה קטרת", לוי עד "נתנאל בן צוער", וישראל חוזר וקורא מ"ביום השני" עד סוף הקרבן, וכן על זו הדרך יעשו בשאר ימי החנוכה.
ביום השני הקריב נתנאל בן־צוער נשיא יששכר: הקריב את־קרבנו קצרת־כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם. מלאים סלת בלוילה בשמן למנחה: כף אחת עשרה זזהב מלאה קטרת: פר אחד בן־בקר אחד כבש אחד בן־שנתו לעלה: שעיר־עזים אחד לחטאת: ולזבח השלמים בקר שנים אילים חמשה עתידים חמשה כבשים בנ־שנה חמשה זזה קרבן נתנאל בן־צוער:

קריאה ליום השלישי

ביום השלישי נשיא לבני זבולן אליאב בן-חלן: קרבנו קצרת-כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם. מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: פר אחד בן-בקר איל אחד כבש אחד בן-שנתו לעלה: שעיר-עזים אחד לחטאת: ולזבח השלמים בקר שנים אילים חמשה עתדים חמשה כבשים בני-שנה חמשה זה קרבן אליאב בן-חלן:

קריאה ליום הרביעי

ביום הרביעי נשיא לבני ראובן אליצור בן-שדיאור: קרבנו קצרת-כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם. מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: פר אחד בן-בקר איל אחד כבש אחד בן-שנתו לעלה: שעיר-עזים אחד לחטאת: ולזבח השלמים בקר שנים אילים חמשה עתדים חמשה כבשים בני-שנה חמשה זה קרבן אליצור בן-שדיאור:

קריאה ליום החמישי

ביום החמישי נשיא לבני שמעון שלמיאל בן-צורישדי: קרבנו קצרת-כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם. מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: פר אחד בן-בקר איל אחד כבש אחד בן-שנתו לעלה: שעיר-עזים אחד לחטאת: ולזבח השלמים בקר שנים אילים חמשה עתדים חמשה כבשים בני-שנה חמשה זה קרבן שלמיאל בן-צורישדי:

קריאה ליום השישי

ביום השישי נשיא לבני גד אליסף בן-דעואל: קרבנו קצרת-כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם. מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: פר אחד בן-בקר איל אחד כבש אחד בן-שנתו לעלה: שעיר-עזים אחד לחטאת: ולזבח השלמים

בְּקָר שְׁנֵי־אֵילִם חֲמִשָּׁה עֲתִידִים חֲמִשָּׁה כְּבָשִׂים בְּנִי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבֵּן
אֱלִיסָף בֶּן־דָּעוּאֵל:

קריאה ליום השביעי

בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי נָשִׂיא לְבָנֵי אֶפְרַיִם אֱלִישָׁמַע בֶּן־עֲמִיהוּד: קָרְבָּנוֹ קֶצֶר־כֶּסֶף
אֶחָת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזֶּרֶק אֶחָד כֶּסֶף שְׁבַעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ
שְׁנֵיהֶם מְלֵאִים סֶלֶת בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לְמִנְחָה: כֹּף אֶחָת עֲשָׂרָה זָהָב מְלֵאָה קְטֹרֶת:
פֶּר אֶחָד בֶּן־בְּקָר אֵיל אֶחָד כֶּבֶשׂ אֶחָד בֶּן־שָׁנָה לְעֹלָה: שְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד
לְחַטָּאת: וּלְזִבְחַ הַשְּׁלָמִים בְּקָר שְׁנֵי־אֵילִם חֲמִשָּׁה עֲתִידִים חֲמִשָּׁה כְּבָשִׂים
בְּנִי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבֵּן אֱלִישָׁמַע בֶּן־עֲמִיהוּד:

קריאה ליום השמיני

בְּיוֹם הַשְּׁמִינִי, קוֹרְאִים ג' כ' שְׁלֹשָׁה אֲנָשִׁים, כְּהֵן קוֹרֵא עַד "מְלֵאָה קְטוֹרֶת", לוי עַד "זֶה קָרְבֵּן גְּמִלְיָאֵל
בֶּן פְּדָהצֹר", וַיִּשְׁרָאֵל חֹזֵר וְקוֹרֵא מ' בְּיוֹם הַשְּׁמִינִי עַד "כֵּן עָשָׂה אֶת הַמְּנוּרָה".

בְּיוֹם הַשְּׁמִינִי נָשִׂיא לְבָנֵי מְנַשֶּׁה גְּמִלְיָאֵל בֶּן־פְּדָהצֹר: קָרְבָּנוֹ קֶצֶר־כֶּסֶף אֶחָת
שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזֶּרֶק אֶחָד כֶּסֶף שְׁבַעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם
מְלֵאִים סֶלֶת בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לְמִנְחָה: כֹּף אֶחָת עֲשָׂרָה זָהָב מְלֵאָה קְטֹרֶת: * פֶּר
אֶחָד בֶּן־בְּקָר אֵיל אֶחָד כֶּבֶשׂ אֶחָד בֶּן־שָׁנָה לְעֹלָה: שְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת:
וּלְזִבְחַ הַשְּׁלָמִים בְּקָר שְׁנֵי־אֵילִם חֲמִשָּׁה עֲתִידִים חֲמִשָּׁה כְּבָשִׂים בְּנִי־שָׁנָה
חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבֵּן גְּמִלְיָאֵל בֶּן־פְּדָהצֹר: * בְּיוֹם הַתְּשִׁיעִי נָשִׂיא לְבָנֵי בְנִימִן אֲבִידִן
בֶּן־גִּדְעָנִי: קָרְבָּנוֹ קֶצֶר־כֶּסֶף אֶחָת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזֶּרֶק אֶחָד כֶּסֶף
שְׁבַעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מְלֵאִים סֶלֶת בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לְמִנְחָה: כֹּף
אֶחָת עֲשָׂרָה זָהָב מְלֵאָה קְטֹרֶת: פֶּר אֶחָד בֶּן־בְּקָר אֵיל אֶחָד כֶּבֶשׂ אֶחָד בֶּן־שָׁנָה
לְעֹלָה: שְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת: וּלְזִבְחַ הַשְּׁלָמִים בְּקָר שְׁנֵי־אֵילִם חֲמִשָּׁה
עֲתִידִים חֲמִשָּׁה כְּבָשִׂים בְּנִי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבֵּן אֲבִידִן בֶּן־גִּדְעָנִי: בְּיוֹם
הָעֲשִׂירִי נָשִׂיא לְבָנֵי דָן אַחִיעֶזֶר בֶּן־עֲמִישָׁדִי: קָרְבָּנוֹ קֶצֶר־כֶּסֶף אֶחָת שְׁלֹשִׁים
וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזֶּרֶק אֶחָד כֶּסֶף שְׁבַעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מְלֵאִים
סֶלֶת בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לְמִנְחָה: כֹּף אֶחָת עֲשָׂרָה זָהָב מְלֵאָה קְטֹרֶת: פֶּר אֶחָד בֶּן־בְּקָר
אֵיל אֶחָד כֶּבֶשׂ אֶחָד בֶּן־שָׁנָה לְעֹלָה: שְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת: וּלְזִבְחַ הַשְּׁלָמִים
בְּקָר שְׁנֵי־אֵילִם חֲמִשָּׁה עֲתִידִים חֲמִשָּׁה כְּבָשִׂים בְּנִי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבֵּן

אֲחִיעֶזֶר בֶּן-עֲמִישַׁדַּי: בְּיוֹם עֲשֵׂתִי עֲשׂוֹר יוֹם נָשִׂיא לִבְנֵי אֲשׁוּר פִּגְעִיאל בֶּן-עֲכָרָן:
 קָרְבָּנוֹ קִעְרַת כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזֶּרֶק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל
 בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם | מְלֵאִים סֶלֶת בְּלוּלָה בְשֶׁמֶן לְמִנְחָה: כֹּף אַחַת עֲשָׂרָה זָהָב
 מְלֵאָה קִטְרֶת: פֶּר אֶחָד בֶּן-בֶּקָר אֶיִל אֶחָד כֶּבֶשׂ אֶחָד בֶּן-שָׁנָתוֹ לְעֹלָה:
 שְׁעִיר-עִזִּים אֶחָד לְחֻטָּאת: וּלְזִבְחַת הַשְּׁלָמִים בֶּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עֲתֻדִים
 חֲמִשָּׁה כֶּבֶשִׁים בְּנֵי-שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן פִּגְעִיאל בֶּן-עֲכָרָן: בְּיוֹם שְׁנַיִם עֲשׂוֹר
 יוֹם נָשִׂיא לִבְנֵי נִפְתָּלִי אֲחִירַע בֶּן-עֵינָן: קָרְבָּנוֹ קִעְרַת כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה
 מִשְׁקָלָהּ מִזֶּרֶק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם | מְלֵאִים סֶלֶת
 בְּלוּלָה בְשֶׁמֶן לְמִנְחָה: כֹּף אַחַת עֲשָׂרָה זָהָב מְלֵאָה קִטְרֶת: פֶּר אֶחָד בֶּן-בֶּקָר
 אֶיִל אֶחָד כֶּבֶשׂ אֶחָד בֶּן-שָׁנָתוֹ לְעֹלָה: שְׁעִיר-עִזִּים אֶחָד לְחֻטָּאת: וּלְזִבְחַת הַשְּׁלָמִים
 בֶּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עֲתֻדִים חֲמִשָּׁה כֶּבֶשִׁים בְּנֵי-שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן אֲחִירַע
 בֶּן-עֵינָן: זֹאת | חֲנֻכַּת הַמִּזְבֵּחַ בְּיוֹם הַמָּשָׁח אֹתוֹ מֵאֵת נְשֵׂי יִשְׂרָאֵל קִעְרֹת כֶּסֶף
 שְׁתֵּים עֲשָׂרָה מִזֶּרֶק-כֶּסֶף שְׁנַיִם עֲשׂוֹר כַּפּוֹת זָהָב שְׁתֵּים עֲשָׂרָה: שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה
 הַקִּיעָרָה אַחַת כֶּסֶף וּשְׁבַעִים מִזֶּרֶק הָאֶחָד כֹּל כֶּסֶף הַכֵּלִים אֲלֵפִים וָאַרְבַּע-מֵאוֹת
 בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ: כַּפּוֹת זָהָב שְׁתֵּים-עֲשָׂרָה מְלֵאֹת קִטְרֶת עֲשָׂרָה עֲשָׂרָה הַכֹּף בְּשֶׁקֶל
 הַקֹּדֶשׁ כָּל-זָהָב הַכַּפּוֹת עֲשָׂרִים וּמֵאָה: כָּל-הַבֶּקָר לְעֹלָה שְׁנַיִם עֲשׂוֹר פָּרִים אֵילִם
 שְׁנַיִם-עֲשׂוֹר כֶּבֶשִׁים בְּנֵי-שָׁנָה שְׁנַיִם עֲשׂוֹר וּמִנְחָתָם וּשְׁעִירֵי עִזִּים שְׁנַיִם עֲשׂוֹר
 לְחֻטָּאת: וְכָל בֶּקָר | זִבְחַת הַשְּׁלָמִים עֲשָׂרִים וָאַרְבַּע פָּרִים אֵילִם שְׁשִׁים עֲתֻדִים
 שְׁשִׁים כֶּבֶשִׁים בְּנֵי-שָׁנָה שְׁשִׁים זֹאת חֲנֻכַּת הַמִּזְבֵּחַ אַחֲרֵי הַמָּשָׁח אֹתוֹ: וּבָבֹא
 מֹשֶׁה אֶל-אַהֲלֵ מוֹעֵד לְדַבֵּר אִתּוֹ וַיִּשְׁמַע אֶת-הַקּוֹל מִדְּבַר אֱלֹהֵי מַעַל הַכַּפֹּרֶת
 אֲשֶׁר עַל-אַרְן־הָעֵדֻת מִבֵּין שְׁנֵי הַכְּרִבִּים וַיְדַבֵּר אֵלָיו: וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה
 לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל-אַהֲרֹן וְאָמַרְתָּ אֵלָיו בְּהַעֲלֹתְךָ אֶת-הַנִּחֹת אֶל-מוֹל פְּנֵי הַמִּנְוָה
 יֵאִירוּ שִׁבְעַת הַנְּרוֹת: וַיַּעַשׂ כֵּן אַהֲרֹן אֶל-מוֹל פְּנֵי הַמִּנְוָה הָעֵלֶה נִרְתִּיָּה כְּאֲשֶׁר
 צִוָּה יְהוָה אֶת-מֹשֶׁה: וְזֶה מַעֲשֵׂה הַמִּנְוָה מִקְשָׁה זָהָב עַד-יִרְכָּה עַד-פְּרֻחָהּ מִקְשָׁה
 הִוא כְּמֵרָאָה אֲשֶׁר הָרָאָה יְהוָה אֶת-מֹשֶׁה כֵּן עָשָׂה אֶת-הַמִּנְוָה:

❖ ראש חדש טבת שחל בחול ❖

מתפללים כשאר ימים, ומזכירין יעלה ויבא בעבודה, ועל הנסים בחודאה, וגומרים להלל. אחר הלל אומר קדיש
 תתקבל, ומוציאים ב' ספרים, בראשון קורין ג' גברי בפרשת ראש חדש, כהן קורא עד "רביעת ההין", לוי עד
 "ונסכה", שלישי עד סוף קריאת ראש חדש, ולא יאמר קדיש, ובספר שני קורא הרביעי בפרשת הנשיאים קרבן

של אותו היום, ואומר חצי קדיש, ואומרים אשרי ובא לציון, בית יעקב, שיר של יום והושיענו, ומהזירים הספרים למקומם, ואומרים חצי קדיש, ומתפללים מוסף של ראש חדש, ואומרים על הנסים בהודאה. אחר מוסף אומר קדיש תתקבל, ברכי נפשי, מזמור שיר חנוכה, קדיש יהא שלמא, קוה אל ה', קדיש על ישראל ועלינו לשבח.

שבת זכור

בשבת זכור, קודם הוצאת ספר תורה [ויש נוהגים לאומרו אחר קריאת התורה (עין כה"ח סימן סח)] נוהגים לומר פיוט "מי כמוך":

מי כמוך, ואין כמוך, מי דומה לך, ואין דומה לך:

על סדר א"ב

אֲדוֹן חֶסֶדְךָ בֶּל יַחְדֵּל, אֵינוֹ, אֲמַתְךָ ^{אמת הבטחת לאבותיו} מִבְּצָרָעוֹ וּמִגְדֵּל,

כִּי־הֵייתָ מְעוֹז לְדָל ^{מנו חזק לישראל בגלותם}, מְעוֹז לְאֲבִיוֹן בְּצָרָלוֹ ^{בעת צרתו}:

בִּימֵי חֲרָפִי מִקְדָּמוֹנִי ^{בימי קדמותי בעבר הרחוק}, בִּי דְבַר ^{הנבואה שרתה בישראל} יְהוָה רֹחַ יְהוָה ^{אבל עתה אפלו}, וַיְהִים

אִם גִּרְשׁוֹנִי עוֹנִי, ^{בכל זאת דודי לי הקב"ה בחר בי ואני לו:}

גְּמָלִנִי ^{ה' מאז טובות, גלויות לכל וגם ידועות ללבבות, ולכן גם אם יהיו הצרות קרובות, אשרי כל-חוכי לו: של המקרים לה:}

הַצְרֹת קְרֹבֹת, אֲשֶׁר־י כָּל־חֹכֵי לוֹ:

דְּמִי מִתְקוּמִי אֲנִי ^{אשפוך דם אויבי, וידגלי ארים כדבר כל-חוזה כמאמר הנביאים,}

וְהָאֵלֹהִינוּ זֶה, ^{ואז נאמר זה, אשר קנינו לו:}

הַיּוֹם אֲבִיעָה חֲדָיוֹת ^{אספר דברים קדומים}, הֵיוּ מִנִּי קָדָם ^{אשר נחשבו בעבר} עֲתִידוֹת, נִפְלָא

בָּם ^{ה' המבין צפוני סודות, אשר יוצרי מבטן לעבד לו:}

וַיְהִי בִימֵי אַחְשָׁרוֹשׁ, מָלַךְ הוּקָם עַל כְּבוֹדָשׁ ^{התנשא בעץ ברוש, נשא ורם והתרום}

עַל כָּל־קָצִין וְרֹאשׁ, וַיְהִי הַנִּחֲלָלוֹ ^{מאויבי:}

זִמְן בְּשֵׁנָת שְׁלֹשׁ לְמַלְכוּתוֹ, לְהִרְאוֹת לְכָל־עַבְדָּיו תְּכַנְנָתוֹ ^{אוצרותיו,}

וְאֲבָנֵי נֹר מִתְנוֹסְסוֹת ^{מתנוססות} עַל אֲדָמָתוֹ, וְעִפְרָת זָהָב לוֹ:

חֵלֶק לְכָל־בְּנֵי שׁוֹשָׁן נָתַן, וְהַקְדִּישׁ ^{הוֹסִיף} **קְרוֹאָיו כְּחֶתֶן, בַּחֲצֵר גִּנַּת בֵּיתָן** ^{גִּנָּה נְסִיעָה} **אוֹהֶה** ^{אֶשֶׁר חִמֵּד} **לְמוֹשֶׁב לוֹ:**

טָעַם עֲשׂוֹת ^{צוּה} **רָצוֹן כָּל־אִישׁ וַיַּצְרוּ** ^{תִּאֲמַתוּ} **וְאִין אוֹנֵם לְאִישׁ עַד אִשֵּׁר יִין** ^{לַעֲשׂוֹת} **עֲבְרוּ** ^{הַשְׁתֵּכֶר} **וְלָתֵת לְכָל־שׂוֹאֵל דֵּי מַחֲסָרוֹ, אֲשֶׁר יַחֲסֵר לוֹ:**

יַחַד אָסְפוּ כָל־הַנְּדָרָשִׁים ^{הַמְזֻמִּים} **גַּם וְשְׁתֵּי הַמִּלְכָּה עֲשֵׂתָה מְשִׁתָּה נָשִׁים, וּמְשִׁתָּה הַנָּשִׁים כְּאֲנָשִׁים, שִׁבְעַת יָמִים יִסְפְּרוּ־לוֹ:**

כְּטוֹב לֵב הַמֶּלֶךְ בֵּיין, אָמַר לְהֵבִיא לְפָנָיו אֶת וְשְׁתֵּי יֶפֶת הָעֵין, וּתְמָאֵן בְּדַבְּרוֹ לֵאמֹר אֵין, ^{כִּי} **הָעֵזָה פָּנֶיהָ וּתֹאמַר לוֹ:**

לְקָרוֹבִים אֵלָיו הַיּוֹשְׁבִים עָלַי כֵּן עַל כִּסֵּא, שְׂאֵל אֲחִישׁוּרִשׁ וַיַּעֲצָהּוּ מְמוּכָן, ^{אֶשֶׁר} **הוּא הָמָן לְפָרְעָנוּת מוּכָן, לְבו יִקְבֹּץ־אָוֶן** ^{מִלֵּא מַחֲשָׁבוֹת} **לוֹ:**

מוֹעֲצוֹתָיו כִּדֵּת ^{מִחֲשָׁבוֹתָיו אֲשֶׁר} **נִתְּנוֹת, הֵיוּ לְעַמִּי רְפוּאוֹת צְפוּנוֹת,** ^{כְּמִשְׁפַּט וְהִחָזֵק} **כִּי לִוְלִי אֲגָרוֹת רֵאשׁוֹנוֹת** ^{אֵלּוּלֵי שִׁשְׁלֹשׁ אֲגָרוֹת רֵאשׁוֹנוֹת} **גַּם־פְּלִיטָה** ^{שֶׁהִחָזֵק בָּהֶן כְּשׁוֹטָה בְּעֵינֵי הָאֲמֹת} **לֹא־הָיְתָה לוֹ** ^{לַעֲם יִשְׂרָאֵל}:

נוֹעֵץ ^{אֲחִישׁוּרִשׁ} **לְקָרָא לְכָל־הַמוֹנִין** ^{מִשְׁרָתָיו} **לְהֵבִיא כָל יֶפֶת ״ תֵּאָר לְפָנָיו, וְהַנְּעָרָה אֲשֶׁר תִּיטֵב בְּעֵינָיו, מָהֵר יִמְהַרְנָה לוֹ לֵאשָׁה:**

סִנְסֵן ^{עָנָה} **לִיאִיר** ^{אֲבִי מִרְדֳּכִי} **הָאִיר וְזָרַח, יָשִׁישׁ כְּגִבּוֹר לְרוּץ אֶרֶץ בְּדוֹר, טָרָם** ^{מִכָּה צִיץ רְפוּאָה פָּרַח הַפְּרִיחַ ה'} **כִּי־הִפְלָה הַבְּדִיל יִהְיֶה חֲסִיד לוֹ אֶת מִרְדֳּכִי:**

עֲמוּ ^{נִדְלָה} **נְאֻמָּנָה הַדֹּסָה תִמָּה, הִיא אֶסְתֵּר בֵּת דָּוִד בְּרָה כַּחֲמָה, וּבְמֹת אֲבִיהָ וְאִמָּהּ, לְקַחָה מִרְדֳּכִי לוֹ לֵאשָׁה:**

פִּגְעָה ^{מִפָּאָה} **חֵן וּתְלָךְ וְהֵלֶם,** ^{הִלָּאָה} **וּתְלַקַּח אֶסְתֵּר אֶל בֵּית־הַמֶּלֶךְ** ^{וְהָיָה כִּי} **יִהְלֶם, וּמִרְדֳּכִי צוּה לָהּ לְכִי לְשָׁלוֹם, כִּי־הוּא אֲדֹנֶיךָ וְהַשְׁתַּחֲוִי־לוֹ:**

צָדֵק ^{הַתְּהַנֶּה בִּישֵׁר} **לְבִשָּׁה בְּמִלְכָּתָהּ, לֹא הִגִּידָה אֶסְתֵּר עֲמָהּ וּמִלְדָּתָהּ,** ^{וְהָיָה} **וְהַמֶּלֶךְ אֶהְבָּה וַיִּרְבֵּ תִפְאָרְתָּהּ,** ^{וְזֹאת} **כִּי מִיְהוָה הָיְתָה לוֹ לִישְׁכָּל תְּשׁוּעָה:**

קָשַׁב רַב קָשַׁב ^{האזין} צָרוּר הַמֶּר, מִסְרִיסי הַמֶּלֶךְ הַקְּבוּעִים לְשֹׁמֵר, וְהֵנָּם חוֹשְׁבִים עַל הַמֶּלֶךְ לֵאמֹר, הִבֵּה נִתְחַכְמָה לוֹ ^{לִאֲחֻשׁוּרֹשׁ}:

רַחֲשָׁה ^{אמרה} אֶסְתֵּר לַמֶּלֶךְ בְּאִמְרֵי שֹׁפֵר בְּדָרִים נֹאִים, בְּשֵׁם ^{מִדְּכִי} « מְרִדְכִי וְנִכְתָּב בְּסֵפֶר, בְּקֵשׁ וְנִמְצָא לִפְנֵי צִבִּי עֹפֵר ^{קטן}, כִּי־בּוֹל הָרִים ^{סם המות} יִשְׁאוּ־לוֹ הַסְרִיסִים:

שְׁנִיָּהֶם נָתְלוּ עַל הָעֵץ, כִּי שָׁמַע ^{חבין} מְרִדְכִי לְשׁוֹנֵם בְּהוֹעֵץ ^{כשהתעצו} בִּנְיָהֵם, נִשְׁקָה לַמֶּלֶךְ סֵם הַמּוֹת רוֹעֵץ ^{המית}, אוּלֵי יִפְתָּה לְשִׁתּוֹתוֹ וְנוֹכְלָה לוֹ:

תְּשׁוּעָה זֹאת צְפוּנָה לְדוֹר אַחֲרוֹן ^{שמונה לתקופה מאונות}, נִכְתְּבָה עַל סֵפֶר הַזִּכְרוֹן, לְהִיּוֹת לוֹ מִן הַמֶּלֶךְ תַּגְמוּל ^{תשלום} וְיִתְרוֹן ^{רוח}, כִּי פָעַל ^{כפי מעשה} אָדָם יִשְׁלֹם־לוֹ הַמֶּלֶךְ:

סימן: אני יהודה הלוי הקטן ברבי שמואל הלוי

אַחֲרֵי כָּל־אַלֶּה הַדְּבָרִים, אַחֲשׁוּרֹשׁ אֶת־הָמֶן הָרִים, וַיִּנְשְׂאֵהוּ מֵעַל כָּל־הַשָּׂרִים, וְתוֹעַפַת ^{גובה וחזק} הָרִים לוֹ:

נִמְנָע מְרִדְכִי מִסָּגֵד ^{להשתחוות} לָרָשָׁע, נִין עֲמָלֶק אֲשֶׁר מִבְטָן פֶּשַׁע, וְזֶה ^{היה} הוֹסִיף עַל חֲטָאתוֹ ^{של עמלק} פֶּשַׁע, לֹא־יֵאבֶה יְהוָה סִלָּח לוֹ:

יּוֹם פָּרְעוּ לוֹ כָּל־עַבְדֵי הַמֶּלֶךְ, וּמְרִדְכִי בָתְמוּ הוֹלֵךְ, בְּקֵשׁ לְחִרְחַר ^{”ריב על עם דל והלך עוד ועלה, עבר מתעבר מתמלא כעס על־ריב לא־לו:”}

יַעֲיִן תַּחְבּוּלוֹת כְּשִׁכִּים ^{כקוצים חדים} בְּצִדּוֹ, וַיִּבּוּ בְּעֵינָיו בְּגָאוֹן חֲמָדוֹ ^{בגלל גאונו}, לְשַׁלַּח יָד בְּמְרִדְכִי לְבִדּוֹ, בּוֹ לְדַבֵּר ^{לבסוף} יִתְחַבֵּל יַעֲרוֹר לוֹ:

הִרְבָּה כֶּסֶף וְזָהָב לְבִלֵּי חֵק ^{קצה}, וַיֹּאמֶר בְּלָבוֹ זֶה עֵת ^{לדשעים} לְשִׁחָק, וַיָּיֵא עֲצוֹת ^{תחבולות} מִרְחוֹק, לָרֶשֶׁת מִשְׁכָּנוֹת ^{מקומות} לֹא־לוֹ:

וַיִּפֹּל פֹּהַר וַיִּדּוּ בַגּוֹרֶל הָהָה, ^{חושיט} וַיֵּרָא כִּי בְּאֶדָר מֵת ^{משה} אָבִי הַתְּעוּדָה הַתּוֹרָה, וְלֹא זָכַר כִּי הִיא יָם עֵת הַלֵּדָה שֶׁל מֹשֶׁה, חֲבִלִי מִכֹּאבִי יוֹלֵדָה יָבֹאוּ לִי לְרִשְׁעֵי זֶה:

דַּבֵּר כְּמוֹ דָּב אֲוִירָב יַעֲצוּהוּ רַעֲיוֹנָיו לִמְלֶךְ, וַיִּשְׁאַל שְׁאֵלָה מְאֹדוֹנִי, וְגַם הוּא אֲחִישֹׁרוּשׁ שְׁנֵי אֲרִיּוֹת שְׁנָיו, וּמִתְלָעוֹת שֶׁנִּי לָבִיא לוֹ:

הֵן עִם אַחֲרֵי נְזוּרוֹ ^{נְסוּנוֹ מִקִּיּוֹם הַמִּצְוֹת} וְדַתִּיהֶם שׁוֹנוֹת וְדַתְךָ ^{וְחֻקֶּיךָ} בֶּל יִנְצֹרוּ, רוּחַ יִזְרְעוּ ^{הֵמָּה וְאֲחִישֹׁרוּשׁ יוֹרֵשׁ בְּרוּחַ} וְסוּפָתָהּ יִקְצְרוּ, אֲבֵל קָמָה אֵין-לוֹ ^{לֹא יָהִי: לָמָּה יָבֹל:}

הַכִּינּוֹתִי כֶּסֶף אֲשֶׁר לִגְנִיזִיךָ יַעַל יָכֵס, לֹאֲבַד זֶה הַגּוֹי הַנִּגְעַל ^{הַשָּׁם הַקָּדוֹשׁ}, כָּל-הַבְּרָכִים אֲשֶׁר לֹא-כָרְעוּ לַבָּעַל, וְכָל-הַפָּה אֲשֶׁר לֹא-נָשַׁק לוֹ:

לְהִבִּיא אֶל גְּנִזִּי הַמֶּלֶךְ אֶסְף לְהוֹסִיף, עֲשֹׂרֹת אֲלָפִים כֶּכָּרִי כֶּסֶף, וְנִפְשׁ אֶכָּה לְכָל-בֵּית-יִוֹסֵף ^{לְעַם יִשְׂרָאֵל}, פַּעַם אַחַת ^{בְּלִבִּי} וְלֹא אֲשַׁנֶּה לוֹ ^{לֹא אוֹסִיף לְהַכּוֹת: כִּי יָצוּת}

וַיֹּאמֶר לוֹ הַמֶּלֶךְ יְהִי לְךָ קִנְיָנָה, וְזֹאת טַבַּעְתִּי עַל יָד יְמִינָה, וְהָעַם לַעֲשׂוֹת בּוֹ כְּטוֹב ^{כִּי יִצְנִיךָ}, וּבֹא עַד-קֶצֶף ^{סוּפוֹ} וְאֵין עוֹזֵר לוֹ:

יִצָּא ^{הֵמָּה} וְסוּפְרֵי הַמֶּלֶךְ נִקְרְאוּ, וַיִּכְתְּבוּ כָּל-אֲשֶׁר הוֹרְהוּ, וּבְכָל-עַם וְעַם רָצִים שְׁלִיחִים יִצָּאוּ, וְגַם שְׂרֵי הָרֶכֶב אֲשֶׁר-לוֹ:

הָיָה דְּבָרוֹ נְחוּץ בְּמִתְרֵי לְאֹמֶר, כָּרָם חָמֵר ^{זוֹ [עַם יִשְׂרָאֵל]} בְּיוֹם אֶחָד לְזִמֹּר לְקִבֵּץ, בְּשִׁלוּשָׁה עָשָׂר בְּאֶדָר הָחֵל וּגְמֹר, לֹא-אוֹסִיף עוֹד עֲבוֹר לוֹ: קָרַע מְרֹדְכִי בְּגִדָיו לִפְנֵי אֵל, וַיִּצְעַק מֵרַע לְגוֹלַת אֲרִיאֵל ^{וַיִּשְׁלִים}, הַבְּנִימִים אֵין לְיִשְׂרָאֵל, וְהָאֵם-יִוִּרֵשׁ אֵין לוֹ ^{שֶׁהֵמָּה צִיר: לְרִשְׁשָׁם}

טָרַף טָרַף שְׂאֵר הַמוֹנִי עִמִּי, מִי נָתַן לְמִשְׁפָּה יַעֲקֹב לְמוֹנֵי לְאוּבֵי, וְיִשְׂרָאֵל ^{לְעַשְׂתָּהּ} «לְבָזִים – הִלּוּא יְהוָה, זֶה חֲטָאנוּ לוֹ:

נַעֲרוֹת אֶסְתֵּר הַגִּידוּהָ דָּבָר, שִׁמְעֵנוּ צַעֲקָה פִּי־עֲנִים בַּמִּדְבָּר,
וּמִרְדֵּכִי בִלְבוּשׁ שֶׁק עָבַר, לֹא יִדְעֵנוּ מַה־הָיָה לוֹ:

בְּגָדִים שֶׁלָּחָה לְהַלְבִּישׁוֹ, וְלֹא קָבַל מִמְּרִירוֹת נִפְשׁוֹ, וּתְשַׁלַּח
לְהַתֵּן לְחֻקּוֹ וּלְדִרְשׁוֹ, לִדְעָה מַה־יַּעֲשֶׂה לוֹ ^{טה צד"ק} ^{לעשות לו}:

רוּחוֹ ^{מזמוריו} הוֹצִיא לְהַתֵּן וְחִוָּה וְהָיִד, וּפְרַשְׁת הַכֶּסֶף לִפְנֵי שׁוּהָ שֵׁם,
וְהַפֶּתֶשֶׁגֶן שֶׁלַח ^{ב"ד התנ} וְעַל אֶסְתֵּר צִוָּה, לָבוֹא אֶל־הַמֶּלֶךְ
לְהַתְחַנֵּן־לוֹ:

בַּת־שׁוּבְתָה אָמְרָה לְהַשִּׁיבוּ ^{למלך} לְמִרְדֵּכִי, דַּע כִּי בֶן־מֹות אֲשֶׁר לֹא יִקְרָא
וְיָבֵא, לָבַד מֵאֲשֶׁר יוֹשִׁיט לוֹ הַמֶּלֶךְ אֶת־שְׂרָבִיט
זֶהְבוּ, בִּקְרֵב־אִישׁ לְהַשְׁתַּחֲוֹת לוֹ:

יָקִיר ^{מירדכי} כְּשִׁמְעוּ דְּבָרֵי הַדֹּסָה, זָעַק אָהָה כִּי אֵין מְנוּסָה ^{אין מנוסה} אֲחֵרָה, וְעַף
יְהוָה אֲשָׁא ^{את קעס ה'} כִּי חָטָאתִי לוֹ: ^{אסבל}

שִׁלַּח לָהּ יֵאמֹר אֵל תִּדְמִי תַחֲשִׁבִי, לְהַמְלִיט בֵּית־הַמֶּלֶךְ מִכָּל־לְאָמִי
^{הים} כִּי אֶת "תִּאֲבָדִי וְאוֹלָם עָמִי, אַחֲרֵי נִמְכַּר כֻּסִּים מִקֹּדֶם גְּאֻלָּה
תִּהְיֶה־לוֹ:

מִמָּקוֹם אַחֵר יִשְׁלַח שְׁלוֹמִי ^{לעמו} לַעֲשֶׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו, כִּי לֹא
כָּלוּ רַחֲמָיו, עַל־כֵּן אוֹחִיל ^{אצפה ואקוה} לוֹ:

וּתַעֲנֶהוּ לָךְ כְּנוֹס כָּל־חֹכֵי פְדִיּוֹם ^{כל המקומים} לְצוּמוֹ עַל־י שְׁלֹשֶׁת יָמִים
לִילָה וַיּוֹם, וְרַחֲמִים בִּקְשׁוּ מֵאֵל נוֹרָא וְאִים, וְאֶל־תִּתְּנוּ
דָּמִי לוֹ ^{אל תניחש} ^{בשתיקתו}:

אֵל נִדְרָשׁ לִי ^ש בְּכָל־לֵב יִדְרָשְׁנוּ, כִּי נִכְמְרוּ רַחֲמָיו לָעַם יִקְרָאנוּ,
וַיֵּאמֶר עוֹד זָכַר אֶזְכְּרֶנּוּ, עַל־כֵּן הָמוּ מֵעִי רַחֲמִים לוֹ:

לִבְשָׁה חֵן ^{חוד מלכות} בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וּתְלָךְ, וּתִקַּר עַד מָאֵד בְּעֵינֵי הַמֶּלֶךְ,
וַיָּבֹז בְּכָל־אֲשֶׁר הוּא מוֹלִךְ, וְעַל כָּל־אֲשֶׁר יִשְׁלֹ ^{כשהגיע לה עז} ^{הצי המלכות}:

הִיפָּהּ בְּנָשִׁים נָטַע נַעֲמָן ^{נעים ונפה}, מִה־שְּׂאֲלָתָךְ כִּי הִכַּל מְזוּמָן, וְתֹאמַר
יָבוֹא הַמֶּלֶךְ וְהָמָן, אֶל־הַמִּשְׁתֶּה אֲשֶׁר־עָשִׂיתִי לוֹ:

לְמַחֵר קְרֹאתֶם לְסוּד נִכְמָס, ^{כמוס}, וַיֵּצֵא הָמָן בַּיּוֹם הַהוּא שְׂמֵחַ וְנֹעֵלִם
עִלִּי, ^{עליו} וְהוּא בְּמַלְכִּים יִתְקַלֵּם, וְרָזִינִים ^{ללעג} «מְשֻׁחַק לוֹ בַּעֲדָיו»:

וַיָּבֹא אֶהָבִי ^{בא לאהביו} וְזָרַשׁ אֶשְׁתּוֹ, וַיִּסְפֹּר לָהֶם כְּבוֹדוֹ וּמִמֶּשְׁלָתוֹ, ^{ולא ידע}
וַיְגִזְרָה עוֹמֶדֶת לְעֻמָּתוֹ, הוּא הַמֶּרְבֵּה ^{כבוד} לֹא־לוֹ: ^{אשר}

יַעֲצוּהוּ עֲשׂוֹת עֵץ גְּבוּהַ חֲמֻשִּׁים, לְתַלּוֹת עָלָיו קָדָשׁ קָדָשִׁים ^{יודים},
וְלַהֲכִינוֹ כְּחֻפָּצוֹ מְכַל־חֲרָשִׁים ^{יודים}, חֲרָשׁ חָכָם יִבְקֹשׁ־לוֹ:

על סדר א"ב

אַלֵּהִים עֹדֵר צֹאנֹו בְּקָר בְּדֹק וְדֹאֵק, וְתִדְּד שְׁנַת הַמֶּלֶךְ עַד אֲשֶׁר יִהְיֶה חוֹקֵר,
בְּסִפְרֵי הַזְכָּרוֹנוֹת וְהִיא בִקְרָה, וַיִּדְעַ יְהוָה אֶת־אֲשֶׁר־לוֹ:

בְּמִצְאוֹ ^{אחשוורוש} דְּבַר מַרְדֳּכַי מִפָּרֶשׁ ^{שהצילו}, מִה־נַּעֲשֶׂה יָקָר וּגְדֻלָּה דָּרַשׁ
לְדַעַת, ^{לדעת} וַיֹּאמְרוּ כִּי לֹא פָרַשׁ, מִה־יַּעֲשֶׂה לוֹ:

גִּלְיָה ^{אחשוורוש} אֵזֶן הָמָן בְּדַבְּרוֹ, מִה־לַּעֲשׂוֹת בְּאִישׁ אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ חָפֵץ
בִּיקְרוֹ, וַיַּעַן וַיִּנָּקֶשׁ ^{נחשק} בְּמֵאֲמָרוֹ, פִּי־כִסִּיל מַחֲתֶה־לוֹ ^{טוביא מכה}
^{ושבר על עצמו}:

דְּבַר ^{אמר} לַעֲדוֹתוֹ ^{המון} לְקִשְׁטוֹ ^{לשטנו} בַּעֲדַי מְלָכִים, וְלָלֶכֶת לִפְנֵי אֶחָד מִהַנְּסִיכִים,
וְלָבוֹ בְּמַחֲשָׁבּוֹ הוֹלֵךְ חֲשָׁכִים ^{כטועה}, וַאֲיֵן נִגְהָ ^{אור} לוֹ:

הַשִּׁיבוּ הַמֶּלֶךְ כֵּן נִסִּי דְּבִרְתָּהּ, עֲשֵׂה לְמַרְדֳּכַי הַיְּהוּדִי כְּכֹל־אֲשֶׁר
אָמַרְתָּ, כֵּן ^{כיון} מִשְׁפָּטֶיךָ אֶתָּה חֲרָצְתָּ, כַּמִּשְׁפָּט הַזֶּה יַעֲשֶׂה
לוֹ:

וַיָּשֶׁב מַרְדֳּכַי אֶל מִשְׁמֶרְתּוֹ ^{שער המלך}, וְהָמָן נִדְחָף ^{אבל חסיו} אֶל בֵּיתוֹ,
וַיּוֹעֲדוּ ^{ואספו} אֶהָבִי ^{אשר} «וְזָרַשׁ אֶשְׁתּוֹ, לָבוֹא לִגְדוּלֹה־לוֹ לַחֲמוֹן»:

זָרַע יְשׁוּרוּן זָכְרוּ נְבוּנָיו ^{הזכירו לו יעציו}, אִם יֵשׁ מַרְדֳּכַי אֶחָד מִבְּנֵי טוֹרֵעַ יִשְׂרָאֵל,
אֲשֶׁר הַחֲלוֹת לִנְפֹל ^{לנפלו} «לִפְנָיו, לֹא־תוּכַל» לוֹ:

חַכְמֵי עוֹדֶם [»] מַדְבְּרִים עִמּוֹ, וְסָרִיסֵי הַמֶּלֶךְ הַבְּהִילוּהוּ לְהַקִּימוֹ,
וְלֹא רָאָה כִּי־יָבֹא יוֹמוֹ ^{יִם מִיתוֹ}, אֲדֹנִי יִשְׁחַק־לוֹ:

טָרֶם כָּלוּת מִשְׁתָּה הָיִן, אָמַר הַמֶּלֶךְ אֶל אֶסְתֵּר יִפֹּת הָעֵינַן, שְׂאֵלִי כִי
הַכֹּל [»] לְנִגְדֶּךָ כָּאִין ^{לֹא נִחְשָׁב}, וּתְבַכְּ וּתִתְחַנֵּן־לוֹ:

יָנִיתָן לִי נִפְשִׁי בְּשְׂאֵלְתִי ^{בְּבִקְשָׁתִי}, וְעַמִּי אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ בְּבִקְשָׁתִי, כִּי
נִמְכְּרָנוּ לְצוּרֹר וְלֹא מִבְּרִיתִי ^{לֹא בֵן}, תֵּאָוֹת לָבוּ נִתְּתָה לּוֹ ^{לְהוֹצִיאָה לְפָעֳלָהּ}:

כִּי מֵה־חִפְצֵי עוֹד ^{בְּחַיִּים} אַחֲרָה הִצָּעַר, וְכִלִּי הַקָּרֵב שׁוֹת שְׁתּוֹ ^{וְהַשְׁמֵנוּ} הַשָּׁעַר,
אֲנִי ^{בִּסְכָּנָה שְׁתִּירִי} הִישָׁאֵג אֲרִיָּה ^{תְּאוֹבִיב} בִּיעֵר, וְטָרַף אִין לּוֹ:

לָהּ אָמַר מִי הוּא זֶה מִכָּל־אֲנָשִׁי, וְאִי זֶה ^{בְּאִזְוָה מִקֻּמָּה} הוּא מִכָּל־מַגֵּרְשִׁי ^{בְּכָל} מְלָכִיתִי,
אוֹ מִי מִנּוּשִׁי ^{בְּעָלִי חֻבּוֹתֵי}, אֲשֶׁר־מְכַרְתִּי אֶתְכֶם לּוֹ:

מִהֲרָה לַעֲנֹתוֹ הֵמָּן זֶה הָרַע, אֲשֶׁר פָּרְעוֹת בְּגוֹי צָדִיק ^{יִשְׂרָאֵל} פָּרַע,
אוֹיֵ ^{לוֹ} לְרָשָׁע ^{כִּי יִקְבֹּל} רָעַ, כִּי־גִמּוּל יָדָיו יַעֲשֶׂה לּוֹ:

נִמְלָא חֲמָה וָקֶם אֶל גִּנּוּ, וּבִשְׁוֹבוֹ רָאָהוּ נוֹפֵל עַל כִּנּוֹ ^{מִסֻּתּוֹ}, יִגְלוֹ
שָׁמַיִם עֲוֹנוֹ ^{שֶׁל הָיִן}, וְאַרְץ מִתְקוּמָמָה ^{שׁוֹנָאָה} לּוֹ:

סָרִיס אֶחָד ^{חֻרְבֻּנָּה} גָּלָה חֲטָאתוֹ, הֵן עֵץ עָשָׂה לְמַרְדְּכִי בְּבֵיתוֹ, וַיֵּצֵא
הַמֶּלֶךְ לְתִלּוֹתוֹ, עַל־הָעֵץ אֲשֶׁר־הִכִּין לּוֹ:

עֲמָדָה אֶסְתֵּר לְבִקֵּשׁ עַל עַמָּה, לְהָשִׁיב סִפְרֵי הָאֵף וְהַחֲמָה, כִּי
נָחַם ^{הַתְּהוֹרֵס} יְהוָה עַל מַכָּה עֲצוּמָה ^{עַל הָעֵשׂ}, וְשָׁב וּרְפָא לּוֹ:

פֶּתֶשְׁגֵּן הַכֶּתֶב אֶת־הַיּוֹת הַיְּהוּדִים, לְהִרְגַּ בְּשׁוֹנְאֵיהֶם עֲתִידִים,
כִּי נָפַל פַּחַד מַרְדְּכִי עַל הַמּוֹרְדִים ^{מִנְקֻמָּתוֹ}, וְשָׁלוֹם הָיָה לּוֹ:

צָוָה הַפֶּקֶד מַרְדְּכִי עַל עַם לֹא אֱלֻמֵּן ^{שֶׁתִּמְדִּיר הִ' עִמּוֹ}, מוֹשִׁיעַ וָרֵב ^{וְגִדּוֹל} נִגִּיד מוֹשֵׁל
וְנִאֲמָן, וְהִפָּקֵד עַל בֵּית הָמָן, וְעַל כָּל־אֲשֶׁר יִשְׁ־לוֹ:

קִדְשָׁתִי ^{הַכְּנִיתִי} לְצוּרִי ^{לְהֵמָּן} מִזְבֵּחַ, וְאֶכִּין לְבָנָיו מִטְבַּח ^{הַטֵּבַח}, בַּעֲזוֹן אֲבִיהֶם
הַמֶּרְצָח, וְאֵלֶּה שְׁמוֹת הַיְּלָדִים לּוֹ:

רַצַּצְתִּי ^{שְׁבוּתִי} פִּרְשַׁנְדָּתָא דְלִפּוֹן אִסְפָּתָא, פּוֹרְתָא אֲדִלָּיָא אַרִידָתָא
פִּרְמִשְׁתָּא, אַרִיסִי אַרִידִי וִיזְתָּא, וְגַם־קְבוּרָה לֹא־הָיְתָה
לוֹ לֹאִי אֶחָד טַחֵם:

שָׁלַלְתִּי ^{הַתְּחוּתִי הַשִּׁלְלִי מִ} שׁוּלְלִי וְאַרְעֵי רַע ^{בַּתְּרוּעָה}, כִּי עָלָה מִשְׁאָל אָבִיוֹן גִּזַּע
נוֹסִס, וַיִּמְלֹט מֵאוֹרֵבֵי עֲנִי מִשׁוּעָה ^{הַצּוּעָה}, וַיִּתּוֹם וּלְאִי־עוֹר לוֹ:
תִּפְתָּב זֹאת ^{הַתְּשׁוּעָה} לְדוֹר אַחֲרוֹן, וְלִבְנֵי בָנִים תִּהְיֶה לְזַכָּרוֹן, וְכָל־
הַמִּזְכִּיר אֹתָהּ יֵרֶן ^{יִשְׁמַח}, אֲשֶׁר־יִהְיֶה שֹׁכֵבָה לוֹ:

סימן: אני יהודה

אָכְלוּ רַעִים שְׁתוּ וְשָׁכְרוּ, וַיְמִי הַפּוֹרִים בְּשִׁמְחָה שְׁמְרוּ, וְעַם
שִׁמְחַתְכֶם הָאֲבִיוָנִים זָכְרוּ, וְשִׁלְחוּ מְנוֹת לְאִין נָכוֹן לוֹ
<sup>לְמִי שֶׁאֵין מִזְכּוֹן
לוֹ מִזְכּוֹן</sup>:

נָסִי אֶל מֶאֶז נִשְׁאוּנִי ^{הוֹשְׁעִנִי}, וּבִנְבֻכַדְנֶצַּר עֲמֵק מַצּוֹלוֹת הָיִם הִעֲבִירוּנִי, וְלָכֵן כָּלִיוֹתִי
יִסְרוּנִי בַּמִּסָּר, דּוּם הַסֵּתֶן לִיהוָה וְהַתְּחוּלָל לוֹ <sup>קוֹה
לִישְׁעוֹתוֹ</sup>:

יוֹם צֵאת פְּרַעָה אַחֲרִי, לְטָרֶף כְּאַרְיֶה עֲדָרִי, נָצְבוּ כַחֲמוּמָה מִיְמֵי
מִשְׁפָּרֵי תַלְמִידִים, וַיִּתְּגַעְשׁוּ עַל הַמִּצְרִים כִּי־חָרָה לוֹ:

יָצָא צָר אַחֲרֵי עַם קְדוּשׁוֹ, וַיִּשְׁלַח צוֹר ^{הַקְּבִי"ה} עֲנָנּוֹ לְהַפְרִישׁוֹ לַהֲבִדִּים,
לִהְיוֹת צֵל עַל־רֹאשׁוֹ, לְהַצִּיל ^{קוֹה} לוֹ:

הִעֲבִירוּ בִּיבֶשֶׁה וְצָרִיו הִחְרִיד, בֵּינוּ וּבֵין רוֹדְפָיו הִפְרִיד,
וּלְתַחְתִּיּוֹת מְצוּלָה אוֹתָם הוֹרִיד, חֲקָקִי בִסְלַע מִשְׁכָּן
לוֹ שִׁנְבָלֵעוּ
בִּסְלַעֵי הָיִם:

וּבִשְׁבֹב הָיִם לֹאִיתָנוּ, נִטְבַּע פְּרַעָה וְכָל־הַמּוֹנֵה, כִּי הָיִם הַכְּבִיד
מִרְכָּבוֹת גָּאוֹנוֹ <sup>אֲנֹתוֹ שֶׁל
פְּרַעָה</sup>, וַיֵּרָא כִּי לֹא יָכֹל ^{קוֹה} לוֹ:

דִּהְרֹות אֲבִירִים בְּאֲדִירִים ^{בְּקִיָּם הַנּוֹעֲשִׂים} נָפְלוּ, וְכַעֲפֹרֶת בְּמִים רַבִּים ^{חֻקִּים}
צָלְלוּ, וְדִרְשֵׁי יְהוָה שָׁמוּ יִהְלָלוּ, בִּנְבָל עֲשׂוֹר וּמְרוֹ־לוֹ:

הָרָאנוּ יְדוֹ הַנִּפְלְאָה, ^{הָרָאנוּ}עַל שְׁפַת הַיָּם יְדוֹ הַנּוֹרָאָה, אֲשִׁירָה לַיהוָה
כִּי־גָאָה גָּאָה, בְּזִמְרוֹת נָרִיעַ לוֹ:
דְּגָלִים ^{הַשְּׂבָטִים}עָבְרוּ בִּיבִשָּׁה, וְלִפְנֵיהֶם אַל נַעֲרִץ ^{מִסְפָּרִים תִּזְקוּ}בִּקְדָּשָׁה, אֲזוֹ
שׁוֹרְרוּ שִׁירָה חֲדָשָׁה, מִי־כַמְכָּה בְּאַלֵּם יְהוָה:

וּמוֹצִיאִים סֵפֶר הַתּוֹרָה וּקוֹרְאִים בִּפְרֶשֶׁת הַשְּׁבוּעִי, וּלְמַפְטִיר קוֹרְאִים בִּפְרֶשֶׁת זִכּוֹר. [ואם אָמְרוּ 'מִי כְמוֹךָ' לֵאחֹר קְרִיאַת סֵפֶר הַתּוֹרָה אֲזוֹ אוֹמְרִים "אֲשֶׁרִי" וְגוֹמְרִים הַתְּפִלָּה כָּלל שִׁבְתָּ].

זְכוֹר אֶת אֲשֶׁר־עָשָׂה לָךְ עֲמָלֶךְ בְּדֶרֶךְ בְּצִאתְכֶם מִמִּצְרַיִם: אֲשֶׁר קָרָךְ בְּדֶרֶךְ
וַיִּזְנֶב בְּךָ כָּל־הַנִּחְשָׁלִים אַחֲרֶיךָ וְאַתָּה עִנֵּף וַיִּגַּע וְלֹא יָרָא אֱלֹהִים: וְהָיָה
בְּהִנָּחִים יְהוָה אֱלֹהֶיךָ. לָךְ מִכָּל־אִבֶּיךָ מִסְבִּיב בְּאַרְץ אֲשֶׁר יְהוָה־אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ
נַחֲלָה לְרִשְׁתָּהּ תִּמְחֹה אֶת־זִכְרֵ עֲמָלֶךְ מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם לֹא תִשָּׁכַח:

סדר פורים

לפני קריאת המגילה מברך החזן בעמידה, יש נוהגים שכל הקהל עומד בשעת הברכה ויש נוהגים שהקהל יושב [חזו"ע פורים עמ' סח]:

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו
וְצִוָּנוּ עַל מִקְרָא מְגֻלָּה: ^{עָשָׂה אוֹתָנוּ קְדוּשִׁים}
בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שֶׁעָשָׂה נִסִּים לְאַבּוֹתֵינוּ
בְּיָמֵים הָהֵם בְּזִמְן הַזֶּה:

בליל פורים, כשקורא בפעם הראשונה, מברך "שהחיינו", וכן בברכת "שהחיינו" זו לפטור סעודת פורים ומשלוח מנות.

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שֶׁהַחַיֵּינוּ וְקִיָּמָנוּ וְהַגִּיעָנוּ
לְזִמְן הַזֶּה:

אחר קריאת המגילה גוללה ואחריכך מברך:

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, [הָאֵל] הָרַב אֶת־רִיבֵנוּ,
וְהִדֵּן אֶת־דִּינֵנוּ, וְהַנּוֹקֵם אֶת־נַקְמָתֵנוּ, וְהַמְשִׁלֵּם גְּמוּלָּה
“לְכָל־אֹיְבֵי נַפְשֵׁנוּ, וְהַנִּפְרָע לָנוּ מִצָּרֵינוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, הַנִּפְרָע
לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל מִכָּל־צָרֵיהֶם הָאֵל הַמוֹשִׁיעַ:

אחר־כך אומרים: אָרוּר הָמֶן בְּרוּךְ מְרַדְכִי. אַרוּרָה זָרַשׁ בְּרוּכָה אֶסְתֵּר.
אַרוּרִים כָּל־הָרָשָׁעִים בְּרוּכִים כָּל־יִשְׂרָאֵל, וְגַם חֲבֻנָּה זְכוּר
לְטוֹב: (שלוש פעמים)

אומרים "ואתה קדוש" והחזן אומר קדיש תתקבל, (ויש מוסיפים "שיר המעלות לדוד, לולי ה'
שדיה לנו" וגו') ואח"כ "שיר למעלות, אשא עיני וגו', ואומרים קדיש יהא שלמא, ברכו, ו"עלינו
לשבח".

סדר יום פורים

ביום פורים מתפללים כמו כל יום חול ואומרים בהודאה על הנסים, ולאחר העמידה חצי קדיש,
ומוציאים ס"ת וקוראים ג' עולים בפרשת בשלח קריאה זו

וַיָּבֹא עֲמֶלֶק וַיִּלָּחֶם עִם־יִשְׂרָאֵל בְּרַפִּידִם: וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ אֱלֹהֵי־הַשָּׁעַל בְּחַר־לָנוּ
אֲנָשִׁים וְצֹא הִלָּחֶם בְּעֲמֶלֶק מִחֹר אֲנָכִי נִצֵּב עַל־רֹאשׁ הַגִּבְעָה וּמִטָּה הָאֱלֹהִים
בְּיָדִי: וַיַּעַשׂ יְהוֹשֻׁעַ כַּאֲשֶׁר אָמַר־לוֹ מֶלֶךְ לְהִלָּחֶם בְּעֲמֶלֶק וּמִשָּׁה אֶהְרֹן וְחֹזֶר
עָלוּ רֹאשׁ הַגִּבְעָה: לֹא וְהָיָה כַּאֲשֶׁר יָרִים מִשָּׁה יָדוֹ וַיַּגְבֵּר יִשְׂרָאֵל וְכַאֲשֶׁר יָנִיחַ
יָדוֹ וַיַּגְבֵּר עֲמֶלֶק: וַיְדִי מִשָּׁה כְּבָדִים וַיִּקְחוּ־אֲבָן וַיִּשְׁימוּ תַחְתָּיו וַיֵּשֶׁב עָלֶיהָ
וְאֶהְרֹן וְחֹזֶר תָּמְכוּ בְּיָדָיו מִזֶּה אֶחָד וּמִזֶּה אֶחָד וַיְהִי יָדָיו אֲמוּנָה עַד־בֹּא הַשָּׁמֶשׁ:
וַיַּחֲלֵשׁ יְהוֹשֻׁעַ אֶת־עֲמֶלֶק וְאֶת־עַמּוֹ לְפִי־חֶרֶב: יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהֵי־מִשָּׁה
כָּתַב זֹאת זָכוֹן וְזָכוֹן בִּסְפָר וְשֵׁם בְּאֲזִנִּי יְהוֹשֻׁעַ כִּי־מָחָה אֶת־זָכֹר עֲמֶלֶק
מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם: וַיָּבֶן מִשָּׁה מִזְבֵּחַ וַיִּקְרָא שְׁמוֹ יְהוָה נֹסִי: וַיֹּאמֶר כִּי־יֵד עַל־כֶּסֶם
יָהּ מִלְחָמָה לִיהוָה בְּעֲמֶלֶק מִדֶּר דֶּר:

ונוהגים לחזור על הפסוק האחרון פעם נוספת כדי להשלים לעשרה פסוקים.



סדר תפילות יום העצמאות ויום ירושלים

בערב יום העצמאות:

לובשים בגדי יום טוב ומתכנסים בבית הכנסת ברוב עם. לפני תפילת ערבית אומרים:
הַנְּדִי לַיהוָה כִּי־טוֹב, כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ: בִּיאָמְרוּ גְאוּלֵּי יְהוָה, אֲשֶׁר גָּאֲלָם
מִיַּד־צָר: גּוֹמְאֲרֻצוֹת קִבְּצָם, מִמְּזֻחַ וּמִמַּעַרְב מִצָּפוֹן וּמִמֶּיִם: דַּתְּעוּ בַמִּדְבָּר
בִּישִׁימוֹן דֶּרֶךְ, עִיר מוֹשֵׁב לֹא מִצָּאוּ: הִרְעִיבִים גַּם־צִמְאִימָם, נִפְשָׁם בָּהֶם תִּתְּעוּטָף:

וַיִּצְעֲקוּ אֶל־יְהוָה בְּצָר לָהֶם, מִמִּצְוֹקוֹתֵיהֶם יִצְיָאֵם: ז וַיִּדְרִיכֶם בְּדֶרֶךְ יִשְׂרָאֵל,
לְלַכֵּת אֶל־עִיר מוֹשָׁב: ח יִדְדוּ לַיהוָה חֲסֶדּוֹ, וְנִפְלְאוֹתָיו לִבְנֵי אָדָם: ט כִּי־הִשְׁבִּיעַ
נֶפֶשׁ שְׁקָקָה, וְנֶפֶשׁ רָעָבָה מִלֹּא־טוֹב: י יֹשְׁבֵי חֹשֶׁךְ וְצִלְמוֹת, אֲסִירֵי עָנִי וּבְרוּל:
יא כִּי־הִמְרוּ אֹמְרֵי־אֵל, וַעֲצַת עֲלִיּוֹן נֶאֱצַו: יב וַיִּכְנַע בַּעֲמֹל לָבָם, כְּשֶׁלוֹ וְאִין עֹזָר:
יג וַיִּזְעַקוּ אֶל־יְהוָה בְּצָר לָהֶם, מִמִּצְוֹקוֹתֵיהֶם יוֹשִׁיעֵם: יד יוֹצִיאֵם מִחֹשֶׁךְ וְצִלְמוֹת,
וּמוֹסְרוֹתֵיהֶם יִנָּתֵק: טו יִדְדוּ לַיהוָה חֲסֶדּוֹ, וְנִפְלְאוֹתָיו לִבְנֵי אָדָם: טז כִּי־שָׁבַר
דְּלֹתוֹת נֶחֱשֶׁת, וּבְרִיחֵי בְרוּל גִּדְּעַ: יז אוֹלִים מִדֶּרֶךְ פֶּשַׁעַם, וּמַעֲוֹנוֹתֵיהֶם יִתְעַנּוּ:
יח כֹּל־אֲכָל תִּתְּעֵב נֶפֶשָׁם, וַיִּגְּעוּ עַד־שַׁעְרֵי מוֹת: יט וַיִּזְעַקוּ אֶל־יְהוָה בְּצָר לָהֶם,
מִמִּצְוֹקוֹתֵיהֶם יוֹשִׁיעֵם: כ יִשְׁלַח דְּבָרוֹ וַיִּרְפָּאֵם, וַיִּמְלֹט מִשְׁחִיתוֹתָם: כא יִדְדוּ לַיהוָה
חֲסֶדּוֹ, וְנִפְלְאוֹתָיו לִבְנֵי אָדָם: כב וַיִּזְבְּחוּ זִבְחֵי תוֹדָה, וַיִּסְפְּרוּ מַעֲשָׂיו בְּרִנָּה:
כג יוֹרְדֵי הַיָּם בָּאֲנִיּוֹת, עֲשִׂי מְלָאכָה בְּמִים רַבִּים: כד הִמָּה רְאוּ מַעֲשֵׂי יְהוָה,
וְנִפְלְאוֹתָיו בְּמִצְוֹתָהֶם: כה וַיֹּאמֶר וַיַּעֲמֵד רוּחַ סַעְרָה, וַתְּרוֹמֶם גִּלְיוֹ: כו יַעֲלוּ שָׁמַיִם
יִדְדוּ תְהוֹמוֹת, נֶפֶשָׁם בְּרָעָה תִתְמוֹגֵג: כז יִחוּגּוּ וַיִּנּוּעוּ כְּשֶׁכּוֹר, וְכֹל־חֲכָמָתָם
תִּתְבַּלֵּעַ: כח וַיִּצְעֲקוּ אֶל־יְהוָה בְּצָר לָהֶם, וּמִמִּצְוֹקוֹתֵיהֶם יוֹצִיאֵם: כט יָקָם סַעְרָה
לְדִמְמָה, וַיַּחֲשׂוּ גִלְיָהֶם: ל וַיִּשְׁמְחוּ כִּי־יִשְׁתַּקּוּ, וַיִּנָּחֵם אֶל־מִחוּז חִפְצָם: לא יִדְדוּ
לַיהוָה חֲסֶדּוֹ, וְנִפְלְאוֹתָיו לִבְנֵי אָדָם: לב וַיִּרְוּמוּהוּ בְּקֹה־לֵעָם, וּבְמוֹשָׁב זְקֵנִים
יִהְלֹלוּהוּ: לג יֵשֶׁם נְהֹרוֹת לְמַדְבָּר, וּמִצְאֵי מַיִם לְצִמְאֻן: לד אֶרֶץ פְּרִי לְמַלְחָה,
מִרְעַת יוֹשְׁבֵי [מלעיל] בָּה: לה יֵשֶׁם מִדְּבָר לְאִגֻּם־מַיִם, וְאֶרֶץ צִיָּה לְמִצְאֵי [מלעיל] מַיִם:
לו וַיּוֹשֵׁב שֵׁם רַעֲבִים, וַיִּכְוִנּוּ עִיר מוֹשָׁב: לז וַיִּזְרְעוּ שְׂדוֹת וַיִּטְעוּ כְּרָמִים, וַיַּעֲשׂוּ
פְּרִי תְבוּאָה: לח וַיְבָרְכֵם וַיִּרְבּוּ מְאֹד, וּבִהְמָתָם לֹא יִמְעִיט: לט וַיִּמְעֲטוּ וַיִּשְׁחֻ, וַיַּעֲצֹר
רָעָה וַיִּגְזֹן: מ שִׁפָּךְ בּוֹז עַל־נְדִיבִים, וַיִּתְּעַם בְּתוֹה לֹא־דֶרֶךְ: מא וַיִּשְׁגֹּב
אֲבִיוֹן מְעוֹנִי, וַיִּשֶׁם כְּצֶאֱן מִשְׁפָּחוֹת: מב יֹאֲרוּ יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁמְחוּ, וְכֹל־עוֹלָה קִפְצָה
פִּיהָ: מג מִי־חֲכָם וַיִּשְׁמַר־אֱלֹהֵהּ, וַיִּתְּבוֹנְנוּ חֲסִדֵי יְהוָה:

ואומרים פסוק בפסוק:

הַתְּעוֹרְרִי הַתְּעוֹרְרִי/

כִּי בָּא אוֹרֶךְ קוֹמֵי אוֹרִי/

עוֹרִי עוֹרִי שִׁיר דְּבָרִי/

כְּבוֹד יְהוָה עֲלֶיךָ נִגְלָה.

זֶה הַיּוֹם עֲשֵׂה יְהוָה נִגְלִילָה וְנִשְׁמָחָה בּוֹ.

לא תבושי ולא תכלמי/
מה תשתוּחִי ומה תהמי/
בך יחסו עניי עמי/
ונבנתה עיר על תלה.
זה היום עשה יהוה נגילה ונשמחה בו.

ימין ושמאל תפרוצי
ואת יהוה תעריצי/
על יד איש בן פרצי/
ונשמחה ונגילה.
זה היום עשה יהוה נגילה ונשמחה בו.

יש שמברכים ברכת שהחיינו בכניסת החג. וטוב ללבוש בגד חדש ויתכוין לברך עליו שהחיינו.

מתפללים תפילת ערבית בנעימה חגיגית.

בסיום תפילת העמידה יש שנוהגים לומר הלל בברכה, יש שאומרים ללא ברכה ויש שאומרים רק בשחרית.

ביום ירושלים אין אומרים הלל כלילה אלא רק ביום.

לאחר סיום ההלל אומר החזן קדיש תתקבל, פותחים את ארון הקודש והחזן אומר והקהל עונה:

שִׁמְעֵ יִשְׂרָאֵל, יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד: (שתי פעמים)

הש"ץ אומר והקהל חוזר אחריו:

מי שֶׁעָשָׂה נִסִּים לְאַבֹּתֵינוּ וְלָנוּ וְגָאֵל אוֹתָנוּ מֵעֲבָדוֹת לְחֵרוֹת. הוּא יִגְאֹל
אוֹתָנוּ בְּקִרְבֵּי וְיִקְבֹּץ נִדְחֵינוּ מֵאַרְבַּע כְּנָפֹת הָאָרֶץ. חֲבֵרִים כָּל יִשְׂרָאֵל
וְנֹאמַר אָמֵן:

וכי תָּבֹאוּ מִלְחָמָה בְּאַרְצְכֶם עַל-הַצָּר הַצָּר אֶתְכֶם וְהִרְעַתְם בְּחִצְצֹרוֹת
וּנְזַרְתֶּם לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְנוֹשַׁעְתֶּם מֵאִיְבֵיכֶם:

וביום שִׁמַּחְתֶּם וּבְמוֹעֲדֵיכֶם וּבְרָאשֵׁי חֳדָשֵׁיכֶם וּתְקַעְתֶּם בְּחִצְצֹרוֹת עַל
עֲלֵיתְכֶם וְעַל זִבְחֵי שְׁלֵמֵיכֶם וְהָיוּ לָכֶם לְזִכְרוֹן לִפְנֵי אֱלֹהֵיכֶם אֲנִי
יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:

תוקעים תקיעה גדולה, ואומרים בקול רם :

לְשָׁנָה הַבָּאָה בִּירוּשָׁלַיִם הַבְנוּיָה.

יְהִי רָצוֹן מִלְפָּנֶיךָ ה' אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׂכֶשֶׁם שְׂזַכְנוּ לְאַתְחַלָּתָא דְגֵאוּלָּה, כֵּן נִזְכֶּה לְשִׁמְעַ קוֹל שׁוֹפָר שֶׁל מָשִׁיחַ צִדְקָנוּ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵנוּ.

שרים במנגינת התקווה

לְשִׁיר הַמַּעֲלוֹת, בְּשׁוֹב יְהוָה אֶת־שִׁיבַת צִיּוֹן, הָיִינוּ כְּחִלְמִים: אֲזַי מֵלֶא שְׁחֹק פִּינוֹ וּלְשׁוֹנֵנוּ רִנָּה, אֲזַי אָמְרוּ בְּגוֹיִם, הַגִּדִּיל יְהוָה לַעֲשׂוֹת עִם־אֱלֹהֵי: הַגִּדִּיל יְהוָה לַעֲשׂוֹת עִמָּנוּ, הָיִינוּ שְׂמֵחִים: שׁוֹבָה יְהוָה אֶת־שְׁבִיתָנוּ, כְּאִפְקִים בְּנֶגֶב: הִזְרְעִים בְּדַמְעָה בְּרִנָּה יִקְצְרוּ: הָלֹךְ יִלָּךְ וּבִכָּה נִשָּׂא מִשֹּׁךְ־הַזֶּרַע, בְּאִיבָא בְּרִנָּה נִשָּׂא אֶלְמַתִּיו:

ומסיימים את התפילה בעלינו לשבח וספירת העומר

מברכים זה את זה בברכת 'מועדים לשמחה לגאולה שלמה'!

תפילות בקר יום העצמאות ויום ירושלים

יש נוהגים לומר את כל פסוקי דומרה של שבת ויו"ט, ויש אין אומרים נוהגים לומר אלא "השמים מספרים כבוד אל", ויש שאין אומרים את כל אלה כלל ואומרים למנוחה בנגינות וברוך שאמר כביום חול

אחרי עמידה אומרים הלל. יש נוהגים לומר ללא ברכה ויש אומרים עם ברכה.

אין אומרים תחנון בימים אלה.

לאחר ההלל, בשני וחמישי קוראים בתורה.

ביום העצמאות, לאחר קריאת התורה (בשני וחמישי), או לאחר ההלל (בשאר ימות השבוע) קוראים בטעמי ההפטרה מספר ישעיהו פרק י'.

את ההפטרה הזו קוראים ביום השמיני של פסח, חג הגאולה, בחוץ לארץ. הרבנות הראשית קבעה לקרוא אותה ביום העצמאות מכיוון שהיא נבואה על ימות המשיח, קיבוץ גלויות, כיבוש הארץ, אחדות ישראל ושאר דברים שראינו בגאולה של יום העצמאות בארץ ישראל.

עוֹד הַיּוֹם בְּנֶבֶל לַעֲמֹד יִנְפֹף יְדוֹ הָרַח בַּת־צִיּוֹן גִּבְעַת יְרוּשָׁלַם: הִנֵּה הָאָדוֹן יְהוָה צְבָאוֹת מִסְעָף פָּאֶרָה בְּמַעֲרָצָה וְרַמִּי הַקּוֹמָה גְּדוּעִים וְהַגְּבָהִים יִשְׁפְּלוּ: וְנִקְףָּ סִכְכֵי הַיַּעַר בְּכַרְזָל וְהִלְכְּנוּן בְּאֶדִיר יְפוֹל: וַיֵּצֵא חֹטֵר מִגִּזְעַי יִשְׁי וְנִצָּר מִשְׁרָשָׁיו יִפְרָה: וְנַחַח עָלָיו רוּחַ יְהוָה רוּחַ חֲכָמָה וּבִינָה רוּחַ עֲצָה וּגְבוּרָה רוּחַ דַּעַת וִירָאתָ יְהוָה: וְהִרְיָחוּ בִּירְאתָ יְהוָה וְלֹא־לְמַרְאֵה עֵינָיו יִשְׁפּוֹט וְלֹא־לְמִשְׁמַע אָזְנוֹ יוֹכִיחַ: וְשִׁפְט בְּצִדִּיק דְּלִים וְהוֹכִיחַ בְּמִישׁוֹר

לַעֲנוּי-אֶרֶץ וְהִכָּה-אֶרֶץ בְּשֹׁבֵט פִּיּוֹ וּבְרוּחַ שְׁפָתָיו יָמִית רָשָׁע: וְהִיָּה צִדֵּק
אֲזוּר מִתְּנוּי וְהָאֲמוּנָה אֲזוּר חֲלָצִיו: וְגַר זָאֵב עִם-כֶּבֶשׂ וְנֹמֵר עִם-גִּדִּי יִרְבֹּץ
וְעֹגֵל וְכַפִּיר וּמִרְיָא יִחְדּוּ וְנֹעַר קָטָן נִהְגָּ בָּם: וּפְרָה וְדֹב תִּרְעִינָה יִחְדּוּ יִרְבְּצוּ
יִלְדִּיהֶן וְאִרְיָה כְּבֹקֵר יֹאכֵל-תֵּבֶן: וְשַׁעֲשַׁע יוֹנֵק עֵל-חֵר פֶּתֶן וְעַל מְאוֹרֵת
צִפְעוֹנִי גָמוֹל יָדוּ הָהָה: לֹא-יִרְעוּ וְלֹא-יִשְׁחִיתוּ בְּכָל-הָר קִדְשֵׁי כִי-מִלֵּאָה
הָאֶרֶץ דָּעָה אֶת-יְהוָה כַּמִּים לִים מְכֻסִּים: וְהִיָּה בְיוֹם הַהוּא שְׂרֵשׁ יִשִּׁי אֲשֶׁר
עָמַל לָגֵס עַמִּים אֵלָיו גּוֹיִם יִדְרָשׁוּ וְהִיתָה מְנַחְתּוֹ כְּבוֹד: וְהִיָּה בְיוֹם הַהוּא
יוֹסִיף אֲדָנִי וְשִׁנִּית יָדוֹ לְקִנּוּת אֶת-שְׂאֵר עַמּוֹ אֲשֶׁר יִשְׂאָר מֵאֲשׁוּר וּמִמְצָרִים
וּמִפְתָּרוֹס וּמִכּוּשׁ וּמִעֵילִם וּמִשְׁנַעַר וּמִחֲמַת וּמֵאֵי הַיָּם: וְנִשָּׂא נֵס לְגוֹיִם וְאֶסֶף
נִדְחֵי יִשְׂרָאֵל וְנִפְצוֹת יְהוּדָה יִקְבֹּץ מֵאַרְבַּע כְּנַפּוֹת הָאֶרֶץ: וְסָרָה קִנְיַת אֶפְרַיִם
וְצַרְרֵי יְהוּדָה יִכְרְתוּ אֶפְרַיִם לֹא-יִקְנֹא אֶת-יְהוּדָה וְיְהוּדָה לֹא-יִצֹר אֶת-אֶפְרַיִם:
וְעַפּוֹ בְּכַתָּף פִּלְשֵׁתִים יָמָּה יִחְדּוּ יִבְּזוּ אֶת-בְּנֵי-קֶדֶם אֲדוּם וּמוֹאָב מִשְׁלֹחַ
יָדָם וּבְנֵי עַמּוֹן מִשְׁמַעְתָּם: וְהַחֲרִים יְהוָה אֶת לִשׁוֹן יָם-מִצְרַיִם וְהִנְיף יָדוֹ
עַל-הַנְּהָר בַּעֲיָם רוּחוֹ וְהִכּוֹה לְשִׁבְעָה נְחָלִים וְהִדְרִיךְ בְּנֻעֲלִים: וְהִיתָה מִסְלָה
לְשֹׂאֵר עַמּוֹ אֲשֶׁר יִשְׂאֵר מֵאֲשׁוּר כֹּאֲשֶׁר הִיתָה לְיִשְׂרָאֵל בְּיוֹם עֲלִיתוֹ מֵאֶרֶץ
מִצְרַיִם: וְאִמְרַת בְּיוֹם הַהוּא אֹדֶךְ יְהוָה כִּי אֲנַפֶּת בִּי יָשָׁב אֶפֶס וְתִנְחַמְנִי:
הִנֵּה אֵל יִשׁוּעָתִי אֲבִטָּח וְלֹא אֶפְחַד כִּי-עֲזִי וּזְמִירַת יְהוָה וְיְהִי-לִי לִישׁוּעָה:
וּשְׂאֲבַתָּם-מִיָּם בְּשִׁשּׁוֹן מַמְעִיגִי הִישׁוּעָה: וְאִמְרַתָּם בְּיוֹם הַהוּא הוֹדוּ לַיהוָה
קִרְאוּ בְשִׁמּוֹ הוֹדִיעוּ בְּעַמִּים עֲלִילַתּוֹ הוֹכִירוּ כִּי נִשְׁגָּב שִׁמּוֹ: וּזְמִירוֹ יְהוָה כִּי
גָאוֹת עָשָׂה מוֹדַעַת זֹאת בְּכָל-הָאֶרֶץ: צִהְלִי רוֹנִי יוֹשֶׁבֶת צִיּוֹן כִּי-גָדוֹל
בְּקִרְבְּךָ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל:

לאחר ההפטרה מתפללים תפילה לשלום המדינה, ולשלום חיילי צה"ל:

תפילה לשלום המדינה

אֲבִינוּ שְׁבִשְׁמִים, צוּר יִשְׂרָאֵל וְגוֹאֲלוֹ, בָּרַךְ אֶת-מְדִינַת-יִשְׂרָאֵל, רֵאשִׁית
צְמִיחַת גְּאֻלָּתָנוּ. הִגֵּן עֲלֶיהָ בְּאַבְרַת חֲסִדָּךְ וּפִרְשׁ עֲלֶיהָ סֶכֶת שְׁלוֹמֶךָ
וּשְׁלַח אוֹרְךָ וְאִמְתָּךְ לְרֵאשִׁיָּה, שְׂרִיָּה וְיוֹעֲצִיָּה, וְתִקְנֵם בְּעֶצֶה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ.
חֲזַק אֶת יְדֵי מִגְנֵי אֶרֶץ קְדִשְׁנוּ, וְהַנְחִילֵם אֱלֹהֵינוּ יִשׁוּעָה וְעֻטְרַת נִצְחוֹן תַּעֲטֶרֶם,
וְנַתַּת שְׁלוֹם בְּאֶרֶץ וּשְׁמִיחַת עוֹלָם לְיוֹשְׁבֶיהָ. וְאֵת אֲחֵינוּ כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל, פָּקֵד-נָא

בְּכָל אֲרָצוֹת פְּזוּרֵיהֶם, וְתוֹלִיכֶם מִהֲרָה קוֹמְמִיּוֹת לְצִיּוֹן עִירָךְ וְלִירוּשָׁלַיִם מִשְׁכַּן שְׁמֶךָ, כִּכְתוּב בְּתוֹרַת מֹשֶׁה עֲבָדְךָ: אִם יִהְיֶה נִדְחָךְ בְּקִצֵּה הַשָּׁמַיִם, מִשָּׁם יִקְבֹּצְךָ יְיָ אֱלֹהֶיךָ וּמִשָּׁם יִקְחֶךָ: וְהִבִּיאֲךָ יְיָ אֱלֹהֶיךָ אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר-יֵרְשׁוּ אֲבֹתֶיךָ וִירֻשָׁתָהּ, וְהִיטְבֶּךָ וְהִרְבֶּךָ מֵאֲבֹתֶיךָ: וְיַחַד לִבְכָּנוּ לְאַהֲבָה וּלְיִרְאָה אֶת שְׁמֶךָ, וְלִשְׁמֹר אֶת כָּל דְּבָרֵי תוֹרָתְךָ, וּשְׁלַח לָנוּ מִהֲרָה בֶן-דָּוִד מְשִׁיחַ צִדְקָךְ, לַפְּדוֹת מַחֲכֵי קֶץ יְשׁוּעָתְךָ. הוֹפֵעַ בְּהֵדֵר גָּאוֹן עֲזָךְ עַל כָּל יוֹשְׁבֵי תֵּבֵל אֲרָצְךָ, וַיֹּאמֶר כָּל אֲשֶׁר נִשְׁמָה בְּאִפּוֹ: יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מֶלֶךְ וּמַלְכוּתוֹ בְּכָל מְשָׁלָה, אָמֵן סְלָה.

תפילה לשלום חיילי צה"ל

מִי שִׁבְרָךְ אֲבוֹתֵינוּ אֲבָרָהִם יִצְחָק וְיַעֲקֹב הוּא יִבְרָךְ אֶת חֵילֵי צְבָא הַגִּנָּה לְיִשְׂרָאֵל, הַעוֹמְדִים עַל מִשְׁמַר אֲרָצֵנוּ וְעָרֵי אֱלֹהֵינוּ מִגְּבוּל הַלְּבָנוֹן וְעַד מִדְּבַר מִצְרַיִם וּמִן הַיָּם הַגָּדוֹל עַד לְבֹא הָעֶרְכָּה בִּיבִשָּׁה בְּאוֹרֵי וּבִיָּם. יְתֵן ה' אֶת אוֹיְבֵינוּ הַקָּמִים עָלֵינוּ נִגְפִים לַפְּנִיָּהִם. הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁמֹר וְיַצִּיל אֶת חֵילֵינוּ מִכָּל צָרָה וְצוּקָה וּמִכָּל נֶגַע וּמַחֲלָה וְיִשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצִּלָּה בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדֵיהֶם. יְדַבֵּר שׁוֹנְאֵינוּ תַחֲתֵיהֶם וְיַעֲטֶרם בְּכֶתֶר יְשׁוּעָה וּבְעֶטְרַת נִצְחוֹן. וְיִקְיָם בָּהֶם הַכְּתוּב: כִּי ה' אֱלֹהֵיכֶם הִהְלִיךְ עִמָּכֶם לְהַלְחֵם לָכֶם עִם אֹיְבֵיכֶם לְהוֹשִׁיעַ אֶתְכֶם: וְנֹאמַר אָמֵן

סדר ברכת האילנות

לפני שיברך טוב לומר "לשם יחוד" זה שהוא ב"לשון חכמים" חלק א':

לְשֵׁם יְחִיד קֹדֶשׁ בְּרִיךְ הוּא וְשִׁכְנִיתִיָּהּ, בְּדִחְלוֹ וּרְחִימוֹ וּרְחִימוֹ וְדִחְלוֹ, לִיְחִידָא אוֹתִיּוֹת י' וְה' בְּאוֹתִיּוֹת ו' וְה' בְּיְחִידָא שְׁלִים (יְהו"ה) בְּשֵׁם כָּל-יִשְׂרָאֵל, וּבְשֵׁם כָּל-הַנִּפְשוֹת, רוּחוֹת וּנְשָׁמוֹת, הַמְתִּיחִים אֶל שְׂרָשֵׁי נִפְשֵׁנוּ רוּחָנוּ וְנִשְׁמָתָנוּ וּמַלְבוּשֵׁיהֶם וְהַקְּרוּבִים לָהֶם, שֶׁמְכַלְלֵת אֲצִילוֹת בְּרִיאָה יְצִירָה עֲשִׂיָּה, וּמְכַל־פְּרִטִי אֲצִילוֹת בְּרִיאָה יְצִירָה עֲשִׂיָּה, הָרִי אֲנַחְנוּ מוֹכְנִים וּמוֹזְמִיִּים לְקִיָּם מִצְוֹת הַבְּרָכָה שֶׁתִּקְנוּ חֻקִּים ז"ל עַל רְאִית אֵילָנֵי דְּמַלְבְּלָבִי, וְיַעֲלֶה

לפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, כאלו כוננו בכל הפגנות הראויות לכון
בברכה הזאת וסודותיה, ותהיה חשובה ומקבלת ורצויה לפניך ברכה זו,
לברך ולהעלות על ידה כל ניצוצי הקדשה המעריבים בצומח, וכל נפשות,
רוחות ונשמות, המגלגלות בו. ואתה האל במדת טובך, ובחסדך הגדול תאיר
להם באור פניך, ותשלים ברוחם ותקונם. ברכם טהרם, רחמי צדקתך, תמיד
גמלם.

ויהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שבזכות הברכה הזאת אשר
נברך יקים בנו מאמר: "ראה ריח בני כריח שדה אשר ברכו יהוה", ונקבל
שפע עשר הברכות, ככתוב: "ויתן לך האלהים מטל השמים (חכמה) ומשמני
הארץ (בינה), ורב דגן (דעת) ותירש (חסד): יעבדוך עמים (גבורה) וישתחוו לך
לאמים (תפארת) הוה גביר (נצח) לאחיך (הוד) וישתחוו לך בני אמה (יסוד), ארריך
ארור ומברכך ברוך" (מלכות): "יהי לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך, יהוה
צורי וגאלי".

"ויהי נעם אדני אלהינו עלינו, ומעשה ידינו כוננה עלינו, ומעשה ידינו
כוננהו":

**ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם, שלא חסר בעולמו כלום,
וברא בו בריות טובות ואילנות טובות, להנות בהם בני
אדם:**

ואחר הברכה יאמרו בקשה זו:

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שתעלנו בשמחה לארצנו,
ותטענו בגבולנו, ושם נקים מצות תרומות ומעשרות וכל מצות התלויות
בארץ אשר הנחלת לאבותינו היא ארץ זבת חלב ודבש, "ארץ נחלי מים,
עינת ותהמת יצאים בבקעה ובהר: ארץ חטה ושערה וגפן ותאנה ורמון,
ארץ זית שמן ודבש", כאשר צויתנו בתורתך עלי ידי משה עבדך: אנא יהוה,
למען שמך הגדול, הגדל חסדך עמנו וקים לנו את הדבר אשר הבטחתנו
עלי ידי משה עבדך: "ונתתי גשמיכם בעתם, ונתנה הארץ ביולה ועץ השדה
יתן פריו: והשיג לכם דיש את בציר ובציר ישיג את זרעו, ואכלתם לחמכם
לשבע וישבתם לבטח בארצכם": וקים בנו את הדבר אשר הבטחתנו עלי ידי

ישעיה נביאך: "ביום ההוא יהיה צמח יהוה לצבי ולכבוד, ופרי הארץ לגאון ולתפארת לפליטת ישראל". ונאמר: "ובנו בתים וישבו, ונטעו כרמים ואכלו פריהם". וקיים בנו אשר הבטחתנו על ידי עמוס נביאך: "הנה ימים באים נאם יהוה ונגש חורש בקצר ודרך ענבים במשך הזרע, והטיפו ההרים עסיס וכל ההרבעות תתמוגגנה: ושכתי את שבות עמי ישראל ובנו ערים נשמות וישבו, ונטעו כרמים ושתו את יינם, ועשו גנות ואכלו את פריהם". וקיים בנו אשר הבטחתנו על ידי יחזקאל נביאך: "והרביתי את פרי העץ ותנובת השדה, למען אשר לא תקחו עוד חרפת רעב בגוים". ונאמר: "ועל הנחל יעלה על שפתו מזה ומזה כל עץ מאכל לא יבול עלהו ולא יתם פרו לחדשיו יבכר כי מימיו מן המקדש המה יוצאים, והיה פרו למאכל ועלהו לתרופה":

אלהינו ואלהי אבותינו, מלך רחמן רחם עלינו, טוב ומטיב הדרש לנו, שובה עלינו בהמון רחמיך, בגלל אבות שעשו רצונך, בנה ביתך כבתחלה, כונן בית מקדשך על מכונו, הראנו בבנינו, שמחנו בתקונו, והשב שכינתך לתוכו, והשב פהגים לעבודתם, ולוים לדוכנם, לשירים ולזמרים, והשב ישראל לנויהם. ושם נעלה ונראה ונשתחוה לפניך בשלש פעמים רגלינו בכל שנה ושנה, פכתוב: "שלוש פעמים בשנה יראה כל זכורך את פני יהוה אלהיך במקום אשר יבחר, בחג המצות ובחג השבועות ובחג הסוכות, ולא יראה את פני יהוה ריקם: איש כמתנת ידו, כברכת יהוה אלהיך אשר נתן לך": ותמלך אתה הוא יהוה אלהינו מהרה על כל מעשיך, בהר ציון משכן כבודך, ובירושלים עיר מקדשך, ככתוב בדברי קדשך: "מלך יהוה לעולם אלהיך ציון לדור ודור הלויה":

שיר המעלות לדוד, שמחתי באמרים לי, בית יהוה גלך: עמדות היו רגלינו, בשעריך ירושלים: ירושלים הבנויה, כעיר שחברה לה יחדו: ששם עלו שבטים שבטייה עדות לישראל, להדות לשם יהוה: כי שמה ישבו כסאות למשפט, כסאות לבית דוד: שאלו שלום ירושלים, ישליו אהביך: יהי שלום בחילך, שלום בארמותיך: למען אחי ורעי, אדברה נא שלום בך: למען בית יהוה אלהינו, אבקשה טוב לך:

סדר למוד לחדש ניסן

בראש חדש ניסן (שנת ב' תמ"ט) הוקם המשכן, והנשיאים הקריבו את קרבנם לחנוכת המזבח, כל נשיא הקריב יום אחד. ולכן נוהגים לקרוא בפרשת הנשיאים מיום ר"ח ניסן, פרשה של אותו יום כמסודר בסדר הקריאות לחנוכה. ויש נוהגים לקרוא גם פרשת "ויביאו את המשכן" ופרשת "ויהי ביום כלות משה", וגם לקרוא ביחזקאל (פרק ל"ו) וכן קטע זוהר (אך העיקר הוא פרשת הנשיא, ולכן מי שאין לו זמן או בביהכ"נ שממחרים לצאת למלאכתם יאמרו: עָזְרַנו בָּשִׁם ה' עֲשֵׂה שְׁמִים וְאַרְצוּ, כִּי שֵׁם ה' אֶקְרָא וְכִבּוֹ גֹדֵל לֹאֲלֹהֵינוּ, תִּנְחַל עֲזָה לֵנוּ מִשֵּׁה מוֹרֶשֶׁה קִהְלַת יַעֲקֹב, בְּרוּךְ אַתָּה ה' לִפְדֵּנוּ הַקֹּדֶק, שְׁמַע יִשְׂרָאֵל ה' אֶחָד. וקוראים פרשת הנשיא הנזכרת ומוזכר שיר המעלות לְדוֹד שְׁמִיחָתִי גו', ואומרים קדיש יהא שלמא. ותו לא מיד. וכן מנהג עובדי תונס יע"א).

וַיְבִיאוּ אֶת־הַמִּשְׁכָּן אֶל־מֹשֶׁה אֶת־הָאֹהֶל וְאֶת־כָּל־כֵּלָיו וְאֶת־קַרְסָיו קַרְשָׁיו בְּרִיחָיו וְעִמָּדָיו וְאֵדָנָיו: וְאֶת־מִכְסֵּה עוֹרֹת הָאֵילָם הַמֵּאֲדָמִים וְאֶת־מִכְסֵּה עֹרֹת הַתְּחָשִׁים וְאֶת־פָּרֶכֶת הַמָּסָךְ: אֶת־אֲרוֹן הָעֵדֻת וְאֶת־בִּדְיוֹ וְאֶת־הַכַּפֹּרֶת: אֶת־הַשְּׁלֵחָן וְאֶת־כָּל־כֵּלָיו וְאֶת־לֶחֶם הַפָּנִים: אֶת־הַמִּנְגִּיף הַטְּהוֹרָה אֶת־נִרְתִּיהָ נֹרֶת הַמַּעֲרֹכָה וְאֶת־כָּל־כֵּלֶיהָ וְאֶת־שֶׁמֶן הַמָּאֹר: וְאֶת־מִזְבַּח הַזֹּהֵב וְאֶת־שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה וְאֶת־קִטְרֵת הַסַּמִּים וְאֶת־מִסַּךְ פֶּתַח הָאֹהֶל: אֶת־מִזְבַּח הַנְּחֹשֶׁת וְאֶת־מִכְבַּר הַנְּחֹשֶׁת אֲשֶׁר־לוֹ אֶת־בִּדְיוֹ וְאֶת־כָּל־כֵּלָיו אֶת־הַכִּיֹּר וְאֶת־כַּנּוֹ: אֶת־קַלְעֵי הַחֹצֵר אֶת־עִמָּדֶיהָ וְאֶת־אֲדָנֶיהָ וְאֶת־הַמָּסָךְ לְשַׁעַר הַחֹצֵר אֶת־מִיתָרָיו וִיתְדֶיהָ וְאֶת־כָּל־כֵּלֵי עֲבֹדַת הַמִּשְׁכָּן לְאֹהֶל מוֹעֵד: אֶת־בִּגְדֵי הַשָּׂרָד לְשָׂרֵי בְּקָדָשׁ אֶת־בִּגְדֵי הַלֵּוִי לְאַהֲרֹן כְּהֵנָּה וְאֶת־בִּגְדֵי בָנָיו לְכַהֵן: כָּל־אֲשֶׁר־צִוָּה יְיָ אֶת־מֹשֶׁה כֵּן עָשׂוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־כָּל־הָעֲבֹדָה: וַיֵּרָא מֹשֶׁה אֶת־כָּל־הַמְּלָאכָה וְהַנֶּהַל עָשׂוֹ אֹתָהּ כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְיָ כֵּן עָשׂוֹ וַיְבָרַךְ אֹתָם מֹשֶׁה: וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר: בְּיוֹם־הַחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן בָּאֶחָד לַחֹדֶשׁ תִּקְּיִם אֶת־מִשְׁכַּן אֹהֶל מוֹעֵד: וְשָׁמַתְּ שָׁם אֶת־אֲרוֹן הָעֵדוּת וְסָכַתְּ עַל־הָאֲרוֹן אֶת־הַפָּרֶכֶת: וְהִבַּאתְּ אֶת־הַשְּׁלֵחָן וְעָרַכְתָּ אֶת־עֲרֹכּוֹ וְהִבַּאתְּ אֶת־הַמִּנְגִּיף וְהַעֲלִיתְ אֶת־נִרְתִּיהָ: וְנִתְּתָה אֶת־מִזְבַּח הַזֹּהֵב לְקִטְרֹת לִפְנֵי אֲרוֹן הָעֵדֻת וְשָׁמַתְּ אֶת־מָסַךְ הַפֶּתַח לְמִשְׁכָּן: וְנִתְּתָה אֶת־מִזְבַּח הָעֹלָה לִפְנֵי פֶתַח מִשְׁכַּן אֹהֶל־מוֹעֵד: וְנִתְּתָה אֶת־הַכִּיֹּר בֵּין־אֹהֶל מוֹעֵד וּבֵין הַמִּזְבֵּחַ וְנִתְּתָה שָׁם מַיִם: וְשָׁמַתְּ אֶת־הַחֹצֵר סָבִיב וְנִתְּתָה אֶת־מָסַךְ שַׁעַר הַחֹצֵר: וְלִקְחָתְ אֶת־שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה וּמִשְׁחָתָ אֶת־הַמִּשְׁכָּן וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־בּוֹ וְקִדַּשְׁתָּ אֹתוֹ וְאֶת־

כָּל־כְּלָיו וְהָיָה קֹדֶשׁ: וּמִשְׁחַת אֶת־מִזְבֵּחַ הָעֹלָה וְאֶת־כָּל־כְּלָיו וְקִדְשְׁתָּ אֶת־
הַמִּזְבֵּחַ וְהָיָה הַמִּזְבֵּחַ קֹדֶשׁ קְדָשִׁים: וּמִשְׁחַת אֶת־הַכִּיֹּר וְאֶת־כִּנּוֹ וְקִדְשְׁתָּ אֹתוֹ:
וְהַקִּרְבֵּת אֶת־אֹהֶרֶן וְאֶת־בָּנָיו אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד וּרְחַצְתָּ אֹתָם בַּמַּיִם: וְהִלַּבֶּשְׁתָּ
אֶת־אֹהֶרֶן אֶת־בְּגָדֵי הַקֹּדֶשׁ וּמִשְׁחַת אֹתוֹ וְקִדְשְׁתָּ אֹתוֹ וְכַהֵן לִי: וְאֶת־בָּנָיו תִּקְרִיב
וְהִלַּבֶּשְׁתָּ אֹתָם כְּתָנִת: וּמִשְׁחַת אֹתָם כְּאֲשֶׁר מִשְׁחַת אֶת־אֲבִיהֶם וְכַהֲנוּ לִי וְהָיְתָה
לְהִיט לָהֶם מִשְׁחָתָם לְכַהֲנֵת עוֹלָם לְדֹרֹתָם: וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה כְּכֹל אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
אֹתוֹ כֵּן עָשָׂה: וַיְהִי בַּחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן בִּשְׁנֵה הַשְּׁנִית בְּאַחַד לַחֹדֶשׁ הַיּוֹקֵם הַמִּשְׁכָּן:
וַיָּקָם מֹשֶׁה אֶת־הַמִּשְׁכָּן וַיִּתֵּן אֶת־אֲדָנָיו וַיִּשֶׂם אֶת־קִרְשָׁיו וַיִּתֵּן אֶת־בְּרִיתוֹ וַיָּקָם
אֶת־עַמּוּדָיו: וַיִּפְרֹשׂ אֶת־הָאֹהֶל עַל־הַמִּשְׁכָּן וַיִּשֶׂם אֶת־מַכְסֵּה הָאֹהֶל עָלָיו
מִלְמַעְלָה כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה: וַיִּקָּח וַיִּתֵּן אֶת־הַעֲדָת אֶל־הָאָרֶץ וַיִּשֶׂם
אֶת־הַבָּדִים עַל־הָאָרֶץ וַיִּתֵּן אֶת־הַכַּפֹּרֶת עַל־הָאָרֶץ מִלְמַעְלָה: וַיָּבֵא אֶת־הָאָרֶץ
אֶל־הַמִּשְׁכָּן וַיִּשֶׂם אֶת־פָּרֶכֶת הַמָּסֹךְ וַיָּסֹךְ עַל אֲרוֹן הָעֲדוּת כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
אֶת־מֹשֶׁה: וַיִּתֵּן אֶת־הַשְּׁלֵחַן בְּאֹהֶל מוֹעֵד עַל יָרֵךְ הַמִּשְׁכָּן צִפְנָה מִחוּץ לַפָּרֶכֶת:
וַיַּעַרְךָ עָלָיו עֵרֶךְ לֶחֶם לִפְנֵי יְהוָה כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶ�ה: וַיִּשֶׂם אֶת־הַמִּנְחָה
בְּאֹהֶל מוֹעֵד נֶכַח הַשְּׁלֵחַן עַל יָרֵךְ הַמִּשְׁכָּן נִגְבָּה: וַיַּעַל הַנֶּחֱת לִפְנֵי יְהוָה כְּאֲשֶׁר
צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶ�ה: וַיִּשֶׂם אֶת־מִזְבֵּחַ הַזֶּהָב בְּאֹהֶל מוֹעֵד לִפְנֵי הַפָּרֶכֶת: וַיִּקְטֹר
עָלָיו קֹטֶרֶת סָמִים כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶ�ה: וַיִּשֶׂם אֶת־מִסְךְ הַפֶּתַח לַמִּשְׁכָּן:
וְאֵת מִזְבֵּחַ הָעֹלָה שָׁם פֶּתַח מִשְׁכָּן אֹהֶל מוֹעֵד וַיַּעַל עָלָיו אֶת־הָעֹלָה וְאֶת־הַמִּנְחָה
כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶ�ה: וַיִּשֶׂם אֶת־הַכִּיֹּר בֵּין־אֹהֶל מוֹעֵד וּבֵין הַמִּזְבֵּחַ וַיִּתֵּן
שֹׁמֶה מַיִם לְרַחֲצָה: וּרְחָצוּ מִמֶּנּוּ מֹשֶׁה וְאֹהֶרֶן וּבָנָיו אֶת־יְדֵיהֶם וְאֶת־רַגְלֵיהֶם:
בְּבֹאֶם אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד וּבִקְרִבְתָּם אֶל־הַמִּזְבֵּחַ יִרְחָצוּ כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶ�ה:
וַיָּקָם אֶת־הַחֹצֵר סָבִיב לַמִּשְׁכָּן וּלְמִזְבֵּחַ וַיִּתֵּן אֶת־מָסֹךְ שַׁעַר הַחֹצֵר וַיְכַל מֹשֶׁה
אֶת־הַמְּלָאכָה: וַיִּכֶּס הָעֵנָן אֶת־אֹהֶל מוֹעֵד וַיְכַבֹּד יְהוָה מְלֵא אֶת־הַמִּשְׁכָּן:
וְלֹא־יְכַל מֹשֶׁה לְבֹאֹ אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד כִּי־שָׁכַן עָלָיו הָעֵנָן וַיְכַבֹּד יְהוָה מְלֵא
אֶת־הַמִּשְׁכָּן: וּבַהֲעֹלֹת הָעֵנָן מֵעַל הַמִּשְׁכָּן יִסְעוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּכֹל מַסְעֵיהֶם:
וְאִם־לֹא יַעֲלֶה הָעֵנָן וְלֹא יִסְעוּ עַד־יוֹם הָעֲלֹתוֹ: כִּי עֲנַן יְהוָה עַל־הַמִּשְׁכָּן יוֹמָם
וְלַיְלָה תִּהְיֶה לְלִילָה בּוֹ (הַבִּיט בְּדֹגֶשׁ קֶל) לְעֵינַי כָּל־בֵּית־יִשְׂרָאֵל בְּכֹל־מַסְעֵיהֶם:

וידבר יהוה אל־משה לאמר: דבר אל־אהרן ואל־בניו לאמר כה תברכו את־בני ישראל אמור להם: יברכך יהוה וישמרך: יאר יהוה פניו אליך ויחנך: ישא יהוה פניו אליך וישם לך שלום: ושמר מלרע את־שמי על־בני ישראל ואני אברכם:

ויהי ביום כלות משה להקים את־המשכן וימשח אותו ויקדש אתו ואת־כל־כליו ואת־המזבח ואת־כל־כליו וימשחם ויקדש אתם: ויקריבו נשיאי ישראל ראשי בית אבתם הם נשיאי המטות הם העמדים על־הפקדים: ויביאו את־קרבנם לפני יהוה שש־עגלות צב ושני עשר בקר עגלה על־שני הנשאים ושור לאחד ויקריבו אותם לפני המשכן: ויאמר יהוה אל־משה לאמר: קח מאתם והיו לעבד את־עבדת אהל מועד ונתתה אותם אל־הלויים איש כפי עבדתו: ויקח משה את־העגלות ואת־הבקר ויתן אותם אל־הלויים: את שתי העגלות ואת ארבעת הבקר נתן לבני גרשון כפי עבדתם: ואת ארבע העגלות ואת שמונת הבקר נתן לבני מררי כפי עבדתם ביד איתמר בן־אהרן הכהן: ולבני קהת לא נתן כי־עבדת הקדש עליהם בכסף וישאו: ויקריבו הנשאים את חנכת המזבח ביום המשח אותו ויקריבו הנשאים את־קרבנם לפני המזבח: ויאמר יהוה אל־משה נשיא אחד ליום נשיא אחד ליום יקריבו את־קרבנם לחנכת המזבח:

ויהי המקריב ביום הראשון את־קרבנו נחשון בן־עמינדב למטה יהודה: וקרבנו קערת־כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: פר אחד בן־בקר איל אחד כבש־אחד בן־שנתו לעלה: שעיר־עזים אחד לחטאת: ולזבח השלמים בקר שנים אילים חמשה עתודים חמשה כבשים בני־שנה חמשה זה קרבן נחשון בן־עמינדב:

ויש נוהגים להוסיף בקשה נוספת אך יש נמנעים מלאמרה:

ואחר כך יאמר תפלה זו בכל יום (אחרי פרשת הנשיא) לעלוי הנשמות:

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שתאיר היום בחסדך הגדול על הנשמות הקדושות העומדות בשלש שורות שבפדון, המצפצפין בקולם בצפירים, וכל־נשמתם תהלל יה לשבח ולפאר את־הוד שמך מלכנו,

ומעתיירים עתרת החיים והשלום עלינו בני ידידיך. אנא בכח גדלת רחמיק, תהיינה אנניך קשובות אליהם, ולתפלתם שעה ברחמים, לבטל מעלינו ומעל כל בית ישראל, כל חרון אף, וכל מיני משחית וכל מיני פרענות. ותאריך ימינו בשוב ושבנונו בנעימים – חיים של שלום, חיים של שלווה, חיים של טובה, חיים של ברכה, חיים של פרנסה טובה, חיים של חלוצי עצמות, חיים שיש בהם יראת חטא, חיים שאין בהם בושה וכלמה, חיים של עשר וכבוד לעבודתך, חיים שתהא בנו אהבת תורה לשמה, חיים שתמלא כל משאלות לבנו לטובה:

וידי נא חסדך על הנשמות הקדושות האלה, ויעלה ויבוא, יגיע יראה וירצה, ישמע יפקד ויזכר ויכרונו הטוב לפני כסא כבודך ומצאנה מנוחה, ותצור נשמתם לפני ולפנים אל מקום הקדש, עין לא ראתה אלהים וזולתך, ותשביע בצחצחות נפשותם, ריוון מדשן ביתך ונחל עדניך תשקם, ושים חלקנו עמם, ונזכה ונחיה ונירש טובה וברכה לחיי העולם הבא. ואותן הנשמות הנדחות הפורחות באויר העולם, ואותם שמתו קדם זמנם ולא נמסרו לדומה, ואותם הטמונים בארץ ויציצו מעיר כעשב הארץ, שלא עצרו כח עדין לבוא אל מנוחתם, אתה האל המאיר לארץ ולדרים עליה ברחמים, האר פניך ותכסה על עונם ופשעם, ותאמר למלאך הממנה עליהם להקל מעליהם משפטם ודינם ועל סבלם. יתן יהוה להן ומצאנה מנוחה נכונה איש על מחנהו, במנוחת שלום השקט ובטח עד עולם, ובצל שדי יתלוננו תחת כנפי הכרובים, ממדרגה למדרגה וממעלה למעלה יקומו ויעלו. ואשר אין לו זכיות לעלות, עשה עמו חסד מתנת חנם, כמו שנאמר: ויאמר אני אעביר כל טובי על פניך, וקראתי בשם יהוה לפניך. וחנתי את אשר אחז, ורחמתי את אשר ארחם: יהיו לרצון אמרי פי, והגיון לבי לפניך. יהוה צורי וגאלי:

ביום שני לחדש ניסן

ביום השני הקריב נתנאל בן צוער נשיא יששכר: הקריב את קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלילה בשמן למנחה: כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה: שעיר עזים אחד לחטאת: ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתודים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן נתנאל בן צוער:

[יש מוסיפים לומר בכל יום: יהי דבר וגו' שיר המעלות וגו' והוזהר, כמורפס לעיל בקריאה ליום א' בניסן]. ויש נוהגים להוסיף בקשה נוספת אך יש נמנעים מלאמרה:

ואחר כך יאמר את התפלה לעלוי הנשמות בעמי 423.

ביום שלישי לחדש ניסן

בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי נִשְׂאֵא לִבְנֵי זְבוּלֹן אֱלִיָּא בֶן־חֶלֶץ: קָרְבָּנוֹ קִעְרַת־כֶּסֶף אַחַת
שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרֵק אֶחָד כֶּסֶף שְׁבַעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ
שְׁנֵי־הָמָּה מִלֵּאִים סֹלֶת בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לְמִנְחָה: כֶּף אַחַת עֶשְׂרֵה זָהָב מִלֵּאָה קְטֹרֶת:
פָּר אֶחָד בֶּן־בָּקָר אֵיל אֶחָד כֶּבֶשׂ־אֶחָד בֶּן־שָׁנָה לְעֹלָה: שְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד
לְחַטָּאת: וּלְזִבַּח הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עֲתָדִים חֲמִשָּׁה כֶּבֶשִׁים
בְּנֵי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן אֱלִיָּא בֶן־חֶלֶץ:

ויש נוהגים להוסיף בקשה נוספת אך יש נמנעים מלאמרה:

ואחר כך יאמר את התפלה לעלוי הנשמות בעמ' 423.

ביום רביעי לחדש ניסן

בַּיּוֹם הָרְבִיעִי נִשְׂאֵא לִבְנֵי רְאוּבֵן אֱלִיצֹר בֶּן־שִׁדְיָאוֹר: קָרְבָּנוֹ קִעְרַת־כֶּסֶף
אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרֵק אֶחָד כֶּסֶף שְׁבַעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל
הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵי־הָמָּה מִלֵּאִים סֹלֶת בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לְמִנְחָה: כֶּף אַחַת עֶשְׂרֵה זָהָב מִלֵּאָה
קְטֹרֶת: פָּר אֶחָד בֶּן־בָּקָר אֵיל אֶחָד כֶּבֶשׂ־אֶחָד בֶּן־שָׁנָה לְעֹלָה: שְׁעִיר־עִזִּים
אֶחָד לְחַטָּאת: וּלְזִבַּח הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עֲתָדִים חֲמִשָּׁה כֶּבֶשִׁים
בְּנֵי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן אֱלִיצֹר בֶּן־שִׁדְיָאוֹר:

ואחר כך יאמר את התפלה לעלוי הנשמות בעמ' 423.

ביום חמישי לחדש ניסן

בַּיּוֹם הַחֲמִישִׁי נִשְׂאֵא לִבְנֵי שִׁמְעוֹן שְׁלֵמִיאל בֶּן־צוּרִישָׁדִי: קָרְבָּנוֹ קִעְרַת־כֶּסֶף
אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרֵק אֶחָד כֶּסֶף שְׁבַעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל
הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵי־הָמָּה מִלֵּאִים סֹלֶת בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לְמִנְחָה: כֶּף אַחַת עֶשְׂרֵה זָהָב מִלֵּאָה
קְטֹרֶת: פָּר אֶחָד בֶּן־בָּקָר אֵיל אֶחָד כֶּבֶשׂ־אֶחָד בֶּן־שָׁנָה לְעֹלָה: שְׁעִיר־עִזִּים
אֶחָד לְחַטָּאת: וּלְזִבַּח הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עֲתָדִים חֲמִשָּׁה כֶּבֶשִׁים
בְּנֵי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן שְׁלֵמִיאל בֶּן־צוּרִישָׁדִי:

ואחר כך יאמר את התפלה לעלוי הנשמות בעמ' 423.

ביום ששי לחדש ניסן

בַּיּוֹם הַשִּׁשִּׁי נִשְׂאֵא לִבְנֵי גַד אֱלִיסָף בֶּן־דְּעוּאֵל: קָרְבָּנוֹ קִעְרַת־כֶּסֶף אַחַת
שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרֵק אֶחָד כֶּסֶף שְׁבַעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ
שְׁנֵי־הָמָּה מִלֵּאִים סֹלֶת בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לְמִנְחָה: כֶּף אַחַת עֶשְׂרֵה זָהָב מִלֵּאָה קְטֹרֶת:
פָּר אֶחָד בֶּן־בָּקָר אֵיל אֶחָד כֶּבֶשׂ־אֶחָד בֶּן־שָׁנָה לְעֹלָה: שְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד

לחטאת: ולזבח השלמים בקר שנים אילים חמשה עתדים חמשה כבשים
בני־שנה חמשה זה קרבן אליסף בן־דעואל:

ואחר כך יאמר את התפלה לעלוי הנשמות בעמ' 421.

ביום שביעי לחדש ניסן

ביום השביעי נשיא לבני אפרים אלישמע בן־עמיהוד: קרבנו קצרת־כסף
אחת שלשים ומאה משקלה מורק אחד כסף שבעים שקל בשקל
הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: כף אחת עשרה זהב מלאה
קטרת: פר אחד בן־בקר איל אחד כבש־אחד בן־שנתו לעלה: שעיר־עזים
אחד לחטאת: ולזבח השלמים בקר שנים אילים חמשה עתדים חמשה כבשים
בני־שנה חמשה זה קרבן אלישמע בן־עמיהוד:

ואחר כך יאמר את התפלה לעלוי הנשמות בעמ' 423.

ביום שמיני לחדש ניסן

ביום השמיני נשיא לבני מנשה גמליאל בן־פדהצור: קרבנו קצרת־כסף
אחת שלשים ומאה משקלה מורק אחד כסף שבעים שקל בשקל
הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: כף אחת עשרה זהב מלאה
קטרת: פר אחד בן־בקר איל אחד כבש־אחד בן־שנתו לעלה: שעיר־עזים
אחד לחטאת: ולזבח השלמים בקר שנים אילים חמשה עתדים חמשה כבשים
בני־שנה חמשה זה קרבן גמליאל בן־פדהצור:

ואחר כך יאמר את התפלה לעלוי הנשמות בעמ' 423.

ביום תשיעי לחדש ניסן

ביום התשיעי נשיא לבני בנימן אבידן בן־גדעני: קרבנו קצרת־כסף אחת
שלשים ומאה משקלה מורק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש
שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת:
פר אחד בן־בקר איל אחד כבש־אחד בן־שנתו לעלה: שעיר־עזים אחד
לחטאת: ולזבח השלמים בקר שנים אילים חמשה עתדים חמשה כבשים
בני־שנה חמשה זה קרבן אבידן בן־גדעני:

ואחר כך יאמר את התפלה לעלוי הנשמות. בעמ' 423.

ביום עשירי לחדש ניסן

ביום העשירי נשיא לבני דן אחיעזר בן־עמישדי: קרבנו קצרת־כסף אחת
שלשים ומאה משקלה מורק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש
שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת:
פר אחד בן־בקר איל אחד כבש־אחד בן־שנתו לעלה: שעיר־עזים אחד

לחטאת: ולזבח השלמים בקר שנים אילים חמשה עתדים חמשה כבשים
בני־שנה חמשה זה קרבן אחיעזר בן־עמישי:

ואחר כך יאמר את התפלה לעלוי הנשמות בעמ' 423.

ביום אחד עשר לחדש ניסן

ביום עשתי עשר יום נשיא לבני אשר פגעיאל בן־עכרן: קרבנו קצרת־כסף
אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש
שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת:
פר אחד בן־בקר איל אחד כבש־אחד בן־שנתו לעלה: שעיר־עזים אחד
לחטאת: ולזבח השלמים בקר שנים אילים חמשה עתדים חמשה כבשים
בני־שנה חמשה זה קרבן פגעיאל בן־עכרן:

ואחר כך יאמר את התפלה לעלוי הנשמות בעמ' 423.

ביום שנים עשר לחדש ניסן

ביום שנים עשר יום נשיא לבני נפתלי אחירע בן־עינן: קרבנו קצרת־כסף
אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש
שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת:
פר אחד בן־בקר איל אחד כבש־אחד בן־שנתו לעלה: שעיר־עזים אחד
לחטאת: ולזבח השלמים בקר שנים אילים חמשה עתדים חמשה כבשים
בני־שנה חמשה זה קרבן אחירע בן־עינן:

ואחר כך יאמר את התפלה לעלוי הנשמות בעמ' 423.

ביום שלשה עשר לחדש ניסן

וידבר יהוה אל־משה לאמר: דבר אל־אהרן ואמרת אליו בהעלתך את־הנזת
אל־מול פני המנורה יאירו שבעת הנרות: ויעש כן אהרן אל־מול
פני המנורה העלה נרתיך כאשר צוה יהוה את־משה: וזה מעשה המנורה
מקשה זהב עד־ירכה עד־פרחה מקשה היא כמראה אשר הראה יהוה את־משה
כן עשה את־המנורה:

רבי ושמי בת־ציון. כי הנני־בא ושכנתי בתוכך נאם־יהוה: ונלוו גוים
רבים אל־יהוה ביום ההוא, והיו לי לעם. ושכנתי בתוכך, וידעת כי־יהוה
צבאות שלחני אליך: ונחל יהוה את־יהודה חלקו, על אדמת הקדש. ובחר
עוד בירושלים: הם כל־בשר מפני יהוה. כי נעור ממעון קדשו:

ויראני את־יהושע הכהן הגדול עמד לפני מלאך יהוה. והשטן עמד על־ימינו
לשטנו: ויאמר יהוה אל השטן, יגער יהוה בך השטן, ויגער יהוה

בך הבחר בירושלם. הלא זה אוד מצל מאש: ויהושע היה לבש בגדים צואים. ועמד לפני המלך: ויען ויאמר אל העמדים לפניו לאמר, הסירו הבגדים הצאים מעליו. ויאמר אליו ראה העברתי מעליך עונך, והלבש אתך מחלצות: ואמר ישימו צניף טהור על ראשו. וישימו הצניף הטהור על ראשו וילבשוהו בגדים, ומלך יהוה עמד: ויעד מלך יהוה ביהושע לאמר: כה אמר יהוה צבאות אם בדרך תלך ואם את משמרת תשמר, וגם אתה תדין את ביתי וגם תשמור את חצרי. ונתתי לך מהלכים, בין העמדים האלה: שמענא יהושע הכהן הגדול אתה ורעיד הישבים לפניך, כי אנשי מופת המה. כי הנני מביא את עבדי צמח: כי הנה האבן אשר נתתי לפני יהושע, על אבן אחת שבעה עינים. הנני מפתח פתחה נאם יהוה צבאות, ומשתי, את עון הארץ ההיא ביום אחד: ביום ההוא נאם יהוה צבאות, תקראו איש לרעהו. אל תחת גפן ואל תחת תאנה: וישב המלך הדבר בי. ויעירני כאיש אשר יעור משנתו: ויאמר אלי מה אתה ראה. ואמר ראיתי והנה מגורת זהב כלה וגלה על ראשה ושבעה גרתי עליה, שבעה ושבעה מוצקות, לגרות אשר על ראשה: ושנים זיתים עליה. אחד מימין הגלה, ואחד על שמאלה: ואען ואמר אל המלך הדבר בי לאמר. מה אלה אדני: ויען המלך הדבר בי ויאמר אלי, הלא ידעת מה המה אלה. ואמר לא אדני: ויען ויאמר אלי לאמר, זה דבר יהוה אל נורבבל לאמר. לא בחיל ולא בכח, כי אם ברוחי אמר יהוה צבאות: מי אתה הר הגדול לפני נורבבל למישור. והוציא את האבן הראשה, תשאות חן חן לה:

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שתהא חשובה ומרצה קריאתנו בתורה, קריאת פרשת הנרות שנתת באהבה לאהרן קדושך נשיא שבט הלוי החתום בתפארת דמלכות, ותעלה עלינו, כאלו השגנו כל הסודות וכל שמות הקדש היוצאים מראשי תבות וסופי תבות מקראי קדש אלה, ונשלמה פרים שפתינו. ויאירו נא עלינו ועל כל בית ישראל אחינו, כל ניצוצות הקדשה וכל האורות הקדושים, הכלולים בקדשת זה השבט. ונהיה מלבשים בקדשת זה השבט, להבין ולהשכיל בתורתך וביראתך – יראת הרוממות, לעשות רצונך כרצונך כל ימי חיינו, אנחנו וזרענו וזרע זרענו:

וכשם שראית את עני עמך צאן מרעיתך בכור הפרזל במצרים, ונתחברת ונתלוית עמהם בכל צרתם בסנה בזכות לוי, כן יהיה אלהינו ואלהי אבותינו, אהיה אשר אהיה, נא גבור, דורשי יחודך, כבבת שמרם בגלות החל הזה, ובטובך הגדול, ישוב חרון אפך מעמך ומעריךך ומארצך ומנחלתך. וקיים לנו את הדבר שהבטחתנו על ידי משה עבדך לאמר: אהיה אשר אהיה. עזרה בצרות. ונאמר: ואף גם זאת בהיותם בארץ אויביהם לא מאסתים ולא געלתים לכלתם להפך בריתי אתם. כי אני יהוה אלהיהם: ונאמר: בכל צרתם לו צר ומלאך פניו הושיעם, באהבתו ובחמלתו הוא גאלם. וינטלם וישאם כל ימי עולם: והשב כהנים לעבודתם ולויים לדוכנם וישראל למעמדם, וילוו אליך וישרתוך:

ועל כן נקנה לך יהוה אלהינו, לראות מהרה בתפארת ענך. כדבר שנאמר: תתן לראשך לויית חן. עטרת תפארת תמגנה: עורי עורי לבשי בגדי תפארתך ירושלים עיר הקדש. והיית עטרת תפארת ביד יהוה. וצניף מלוכה בכף אלהיך: ולעמך בית ישראל הקם את דברך לאמר: ולתתך עליון על כל הגוים אשר עשה, לתהלה ולשם ולתפארת. כי תפארת עזמו אתה. ובצרונך תרום קרנינו: יהיו לרצון אמרי פי, והגיון לבי לפניהך. יהוה צורי וגאלי:

סדר ארוסין ונשואין

סברי מרגן. ועונים: לחיים.

ברוך אתה יהוה, אלהינו מלך העולם, בורא פרי הגפן:

ברוך אתה יהוה, אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו במצותיו וצונו על העריות ואסר לנו את הארוסות, והתיר לנו את הנשואות לנו על ידי חפה בקדושתו. ברוך אתה יהוה, מקדש עמו ישראל על ידי חפה בקדושתו:

ושותה המבכר ואחריכך החתן והכלה.

החתן לפני שיתן הטבעת באצבע הכלה יאמר:

הרי את מקדשת לי בטבעת זו כדת משה וישראל:

סדר שבע ברכות

סברי מרנן ועונים: לחיים.

ברוך אתה יהוה, אלהינו מלך העולם, בורא פרי הגפן:

ברוך אתה יהוה, אלהינו מלך העולם, שהכל ברא לכבודו:

ברוך אתה יהוה, אלהינו מלך העולם, יוצר האדם:

ברוך אתה יהוה, אלהינו מלך העולם, אשר יצר את האדם בצלמו, בצלם

דמות תבניתו, והתקין לו ממנו בנים עדי-עד. ברוך אתה יהוה, יוצר

האדם:

שוש תשיש ותגל עקרה בקבוץ בניה לתוכה במהרה בשמחה. ברוך אתה

יהוה, משמח ציון בבניה:

שמח תשמח רעים אהובים כשמחך יצירך בגן עדן מקדם. ברוך אתה יהוה,

משמח חתן וכלה:

ברוך אתה יהוה, אלהינו מלך העולם, אשר ברא ששון ושמחה, חתן וכלה,

גילה רנה דיצה וחדוה, אהבה ואהוה, שלום ורעות, מהרה יהוה אלהינו

ישמע בערי יהודה ובחוצות ירושלים, קול ששון וקול שמחה, קול חתן וקול

כלה, קול מצהלות חתנים מחפתם, ונערים ממשתה נגינתם, ברוך אתה

יהוה, משמח החתן עם הכלה: (ומצליח)

וטועמים הכוס ואחר כך אומרים:

ירבו שמחות בישראל ויהיה בסימן טוב:

ושובר החתן פוס לזכרון ירושלים, ואומר:

אם-אשכחך ירושלים, תשכח ימיני: תדבק לשוני לחכי אם-לא אפרכי.

אם-לא אעלה את-ירושלים, על ראש שמחתי:

סדר ברית מילה

תפלה לאומרה לפני המילה:

לשם יחוד קדשא בריך הוא ושכינתיה, בדחילו ורחימו, ורחימו ודחילו, ליחדא אותיות י' וה' באותיות ו' וה' ביחודא שלים (יהוה) בשם כל-ישראל, הנה אנכי בא למול תינוק זה (ואביו יאמר): למול את-בני לקים מצות עשה כמו שנאמר: זאת בריתי אשר תשמרו ביני וביניכם ובין ורעך אחריך. המול לכם כל-זכר, להכניסו בבריתו של אברהם אבינו, ולהכניסו בחולקא טבא דקדשא בריך הוא, דכתיב: וצדיק יסוד עולם. ויהא רעוא דקדשא בריך הוא בהאי קרפנא ויתרעי ביה. ויזכה לעשר חפות דזמין קדשא בריך הוא למעבד לצדיקיא לעלמא דאתי, כדכתיב: "אשרי תבחר ותקרב ישכן חצריך. נשבעה בטוב ביתך. קדש היכלך". ועתה בעונותינו חרבה עירנו ושמים בית מקדשנו ואין לנו קרבנות שיכפרו בעדנו. יהי רצון שיהא נחשב דם הברית הזה כאלו בגיטי מזבח והעליתי עליו עולות וזבחים. יהיו לרצון אמרי-פי והגיון לפי לפניך. יהוה צורי וגאלי:

❖ תפלה לסנדק ❖

לשם יחוד קדשא בריך הוא ושכינתיה, בדחילו ורחימו, ורחימו ודחילו, ליחדא אותיות י' וה' באותיות ו' וה' ביחודא שלים (יהוה) בשם כל-ישראל, הנה אנכי בא להיות סנדק ואהיה פסא ומזבח לעשות על ירכי המילה. ויהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו שיהיה מזבח כפרה, ותכפר על כל-חטאתי, עונותי ופשעי, ובפרט מה שפגמתי בירכי ובאות ברית קדש. ותעלה עלינו כאלו כונו כל-הכונות הראויות לכוון, ולתקן את-שרשה במקום עליון, לעשות נחת רוח ליוצרנו ולעשות רצון בוראנו. ויהי נעם אדני אלהינו עלינו. ומעשה ידינו כוננה עלינו, ומעשה ידינו כוננהו:

כשמביאים התינוק לבית-הכנסת עומדים כל הקהל ואומרים:

ברוך הבא בשם יהוה:

וכשלוּקח אבי הבן את התינוק בידיו ואומר:

שֶׁשׁ אֲנֹכִי עַל־אִמְרָתְךָ, כְּמוֹצֵא שָׁלָל רָב: זִבְחֵי אֱלֹהִים רוּחַ נִשְׁפָּרָה,
לִב־נִשְׁפָּר וְנִדְפָּה, אֱלֹהִים לֹא תִבְזֶה: הִיטִיבָה בְּרָצוֹנְךָ אֶת־צִיּוֹן,
תִּבְנֶה חוֹמוֹת יְרוּשָׁלַיִם: אִזּו תַחֲפוֹץ זִבְחֵי־צֶדֶק עוֹלָה וְכִלִּיל, אִזּו
יַעֲלוּ עַל־מִזְבִּיחְךָ פָּרִים:

ואחר־כך יאמר אבי הבן: אֲשֶׁרִי תִבְחַר וּתִקָּרֵב יִשְׁכֵּן חֲצָרֶיךָ.

ועונים העומדים: נִשְׁבָּעָה בְּטוֹב בֵּיתְךָ, קֹדֶשׁ הִכָּלְךָ:

בארץ־יִשְׂרָאֵל נוֹהֲגִים לְהוֹסִיף פְּסוּקִים אֵלֶּה:

אִם־אֲשַׁכַּח יְרוּשָׁלַיִם תִּשְׁכַּח יְמִינִי: תִּדְבֹּק לְשׁוֹנִי לְחִפִּי אִם־לֹא
אֶזְכְּרֶיךָ, אִם־לֹא אַעֲלֶה אֶת־יְרוּשָׁלַיִם, עַל רֹאשׁ שְׂמִיחָתִי:

ואחר־כך אומר: שִׁמְעֵ יִשְׂרָאֵל, יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד:

יְהוָה מֶלֶךְ יְהוָה מֶלֶךְ יְהוָה "יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד: ב' פעמים

אָנָּה יְהוָה הוֹשִׁיעָה נָּא: ב' פעמים

אָנָּה יְהוָה הַצְּלִיחָה נָּא: ב' פעמים

אומר אבי הבן: בְּרִשּׁוֹת מוֹרֵי וְרִבּוֹתֵי. ומברך בעמידה:

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ
לְהִכְנִיסוֹ בְּבְרִיתוֹ שֶׁל אֲבִרָהָם אֲבִינוּ:

הַקֹּהֵל הַמּוֹחֵל אומר: כָּשֶׁם שֶׁהִכְנַסְתּוּ לְבְרִית, כֵּן תִּזְכֶּה לְהִכְנִיסוֹ לַתּוֹרָה
וּלְמִצְוֹת וּלְחֻפָּה וּלְמַעֲשִׂים טוֹבִים:

וישב הסנדק על הכסא ומניח התינוק על ברכיו, ואומר המוהל:

זֶה הַכֶּסֶּא שֶׁל אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא מִלֵּאךְ הַבְּרִית זָכוֹר לְטוֹב:

המוהל לפני שימול יברך ברכה זו: בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר
קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל הַמִּילָה:

ואחרי שימול יברך אבי הבן ברכה זו:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם, שהחיינו וקיימנו והגיענו
לזמן הזה:

ולוקח המוהל או אדם אחר כוס יין ומברך: סברי מרנן. עונים: לחיים.

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם, בורא פרי הגפן:

ואחריכך לוקח הדס ומברך: ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם, בורא עצי
בשמים:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם, אשר קדש ידיד מבטן וחוק
בשאריו שם וצאצאיו חתם באות ברית קדש. על כן בשכר זו אל
חי חלקנו צורנו צוה להציל ידידות זרע קדש שארנו משחת,
למען בריתו אשר שם בבשרנו. ברוך אתה יהוה, כורת הברית:

אלהינו ואלהי אבותינו קיים את־הילד (בני) הזה לאביו (לי) ולאמו ויקרא
שמו בישראל (פלוגי). ישמח האיש ביוצא חלציו

(וכשהוא מברך אומר:

יהי רצון שאשמח ביוצא חלציו, ותגל האשה בפרי בטנה כאמור: ישמח־אביך ואמך,
ותגל יולדתך: ונאמר, ואעבר עליך ואראך מתבוססת בדמך ואמר לך בדמך
חי נותן יין באצבעו בפי התינוק, וכן בפעם השניה כשחזור לוטר "ואומר לך" ואמר לך בדמך חי: ונאמר,
זכר לעולם בריתו, דבר צוה לאלף דור: אשר כרת את־אברהם, ושבועתו
לישחק: ויעמידה לעקב לחק, לישראל ברית עולם: הודו ליהוה כ־טוב,
כי לעולם חסדו: (פלוגי) זה הקטן, אלהים יגדלהו, כשם שנכנס לברית כף
יכנס לתורה ולמצות ולחפה ולמעשים טובים. וכן יהי רצון ונאמר אמן:

שיר המעלות אשרי כל־ירא יהוה, ההלך בדרךיו: יגיע כפיך כי תאכל אשריך
וטוב לך: אשתך כגפן פריה בירכתי ביתך בנך כשתילי זיתים, סביב
לשלחנך: הנה כ־כן יברך גבר ירא יהוה: יברכה יהוה מציון וראה בטוב
ירושלים, כל ימי חייך: וראה־בנים לבניך שלום על־ישראל:

ואומרים קדיש יהא שלמא:

סדר פדיון הבן

לוקח הכהן את הילד וישאל לאביו:

בֶּנֶךָ זֶה בְּכוֹר הוּא? ויענה: כֵּן. ואומר לו הכהן: בְּמֵאֵי בָעִית טַפִּי, בְּבִנְךָ בְּכוֹרְךָ אוֹ בְּחֻמְשָׁה סָלָעִים דְּמִחִיבָתָ לַפְדּוֹת בָּהֶן? ועונה האב: בְּבִנִי בְּכוֹרִי. ואחר כך ישאל הכהן לאם הילד: בֶּנֶךָ זֶה בְּכוֹר. שְׂמָא יִלְדָתָ בֵּן אַחֵר לַפָּנִי אוֹ שְׂמָא הִפְלָתָ? והיא עונה: זֶה בְּנִי בְּכוֹרִי לֹא יִלְדָתִי וְלֹא הִפְלָתִי לַפָּנִי:

אחר־כך יאמר הכהן:

זֶה הֵבֵן בְּכוֹר הוּא, וְהִקְדּוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא צִוָּה לַפְדּוֹתוֹ, שֶׁנֶּאֱמַר: וּפְדוּיָו מִבֶּן־חֹדֶשׁ תַּפְדֶּה בְּעֶרְכָּךָ כֶּסֶף חֲמִשָּׁת שְׁקָלִים בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ. עֲשִׂים גֵּרָה הוּא: כִּשְׁהֵייתָ בְּמַעֲי אִמְךָ הֵייתָ בְּרִשׁוֹת אָבִיךָ שִׁבְשָׁמִים וּבְרִשׁוֹת אָבִיךָ וְאִמְךָ. עֲכָשִׂיו אֶתָּה בְּרִשׁוֹתִי שְׂאֲנִי כְהֵן וְאָבִיךָ וְאִמְךָ מִבְּקָשִׁים לַפְדּוֹתֶךָ שְׂאֶתָּה בְּכוֹר מְקֻדָּשׁ, שָׁכֵן כְּתוּב: וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר: קִדְּשׁ־לִי כָל־בְּכוֹר פֶּטֶר כָּל־רֶחֶם בְּבִנֵי יִשְׂרָאֵל בְּאֲדָם וּבַבְּהֵמָה. לִי הוּא:

אחר־כך יטול האב את הכסף או שוה כסף בידו ויאמר:

אֲנִי רוֹצֶה לַפְדּוֹתוֹ שְׁכָךְ כְּתוּב בַּתּוֹרָה: אֵךְ פָּדָה תַּפְדֶּה אֶת בְּכוֹר הָאָדָם: וּפְדוּיָו מִבֶּן־חֹדֶשׁ תַּפְדֶּה בְּעֶרְכָּךָ כֶּסֶף חֲמִשָּׁת שְׁקָלִים בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ. עֲשִׂים גֵּרָה הוּא:

לפני הברכה יאמר לשם יחוד זה ואחר־כך יברך:

לְשֵׁם יְחִיד קֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׁכִינְתִּיה, בְּדַחֲלִיו וְרַחֲמֵינוּ וְדַחֲלִיו, לִיְחִידא אוֹתִיּוֹת י' וְה' בְּאוֹתִיּוֹת ו' וְה' בְּיְחִידא שְׁלִים בְּשֵׁם כָּל־יִשְׂרָאֵל. הִנֵּה אֲנִי בָּא לְקַדֵּם מִצְוֹת עֲשֵׂה שֶׁל פְּדִיוֹן בְּכוֹר, כְּמוֹ שְׁכָתוּב: וְכָל בְּכוֹר אָדָם בְּבִנְיָן תַּפְדֶּה, וְכַתִּיב: וּפְדוּיָו מִבֶּן־חֹדֶשׁ תַּפְדֶּה בְּעֶרְכָּךָ כֶּסֶף חֲמִשָּׁת

שְׁקָלִים בְּשָׁקֶל הַקֹּדֶשׁ, עֲשָׂרִים גֵּרָה הוּא. וַיַּעֲלֶה לִפְנֵיךָ כָּאֵלּוּ קִימְתֶיהָ
בְּכָל־פְּרֻטָּיָה וְדִקְדּוּקֶיהָ וְכִנּוּנֶיהָ וְתִרְי"ג מִצּוֹת הַתְּלוּיּוֹת בָּהּ וּלְתַקֵּן
אֶת־שְׂרָשָׁהּ בְּמָקוֹם עֲלִיּוֹן, לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לִיּוֹצְרֵנוּ וְלַעֲשׂוֹת רִצּוֹן בּוֹרְאֵנוּ.
וַיְהִי נָעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כֹּנֶנָּה עָלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ
כֹּנֶנָּהּ:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ
עַל פְּדִיּוֹן הַבֶּן:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שֶׁהַחַיִּינוּ וְקִימְנוּ וְהִגִּיעֵנוּ
לְזֶמֶן הַזֶּה:

יְתֵן לָכֵן וַיֹּאמֶר: זֶה פְּדִיּוֹן בְּנֵי בְכוֹרֵי:

וַיִּקְבַּל הַבֶּהֱן אֶת הַכֶּסֶף וַיֹּאמֶר: קִבַּלְתִּי מִמֶּךָ חֲמִשָּׁה סָלָעִים אֲלוֹ בְּפִדִּיּוֹן בְּנֶךָ זֶה,

וַהֲרִי הוּא פְּדוּיִי בֶּהֱן כְּדַת מֹשֶׁה וַיִּשְׂרָאֵל:

יְהִי רִצּוֹן מִלִּפְנֵיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹּהֵי אֲבוֹתֵינוּ, כְּשֵׁם שֶׁזָּכָה הַבֶּן
הַזֶּה לְפְדִיּוֹן, כִּךְ יִזְכֶּה לַתּוֹרָה וְלַמִּצְוֹת וְלַחֲפָזָה, וְלַמַּעֲשִׂים
טוֹבִים בְּחַיֵּי אָבִיו וּבְחַיֵּי אִמּוֹ, אָמֵן כֵּן יְהִי רִצּוֹן:

סדר ברכות

סדר הפרשת תרומות ומעשרות

❖ נסח הפרשת תרומות ומעשרות לספק טבל ❖

לוקח מן הפרות מעט יותר מאחוז ומבדילו מן הפרות ואומר:

אֶחָד מִמָּאָה שְׁיִישׁ כָּאֵן יִשְׂאָר טָבֵל. וְהִיּוֹתֵר מֵאֶחָד מִמָּאָה שְׁיִישׁ

כָּאֵן בְּצַד צִפּוֹן הָרִי הוּא תְּרוּמָה גְּדוּלָּה (אם מעשר כמה מינים יחד ואמר:

כָּל־מִין עַל מִינוֹ). וְאוֹתוֹ אֶחָד מִמָּאָה שְׁיִישׁ כָּאֵן, וְעוֹד תִּשְׁעָה חֲלָקִים

כְּמוֹתוֹ בְּצַד צִפּוֹן שֶׁל הַפְּרוֹת (כָּל־מִין עַל מִינוֹ), הָרִי הֵם מַעֲשֵׂר

“ראשון. ואותו אחד ממאה שעשיתיו מעשר ראשון, עשוי תרומת מעשר (כל-מין על מינו).

אם צריך מעשר שני, יהיה מעשר שני בצד דרום של הפרות (כל-מין על מינו), ויהיה מחלל, הוא וחמשו, על פרוטה במטבע שיחדתי לחלל עליו. ואם צריך מעשר עני, יהא מעשר עני בצד דרום של הפרות (כל-מין על מינו). ואם יש כאן רבעי, יהא מחלל, הוא וחמשו, על פרוטה במטבע שיחדתי לחלל עליו.

❖ נסח הפרשת תרומות ומעשרות לטבל ודאי ❖

אם הוא בעל הגידולים וברור לו מתי חנט כל פרי ומתי נקטף, יאמר הנוסח עם הברכה כך:
ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו במצותיו וצונו להפריש תרומות ומעשרות:

אחד ממאה שיש כאן ישאר טבל. והיותר מאחד ממאה שיש כאן בצד צפון הרי הוא תרומה גדולה (אם מעשר כמה מינים יחד יאמר: כל-מין על מינו). ואותו אחד ממאה שיש כאן, ועוד תשעה חלקים כמותו בצד צפון של הפרות (כל-מין על מינו), הרי הם מעשר” “ראשון. ואותו אחד ממאה שעשיתיו מעשר ראשון, עשוי תרומת מעשר (כל-מין על מינו).

פרות משנים א, ב, ד, ה, לשמיטה - חייבים במעשר שני, ולכן יוסיף נוסח זה:
מעשר שני יהיה בצד דרום של הפרות (כל-מין על מינו).

ואחר שהפריש את המעשר שני, יחלל אותו על פרוטה, וקודם החילול יברך:
ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו במצותיו וצונו על פדיון מעשר שני:

וואמר נוסח החילול: המעשר שני שיש כאן יהיה מחלל, הוא וחמשו, על פרוטה במטבע שיחדתי לחלל עליו.

פרות משנים ג, ו, לשמיטה - פטורים ממעשר שני וחייבים במעשר עני, ואינם צריכים חילול, ולכן במקום הפרשת וחילול מעשר שני, יאמר נוסח זה:

מעשר עני יהיה בצד דרום של הפרות (פלמין על מינו).

אם הפרות הינם ודאי 'נטע רבעי' וידוע בבירור שעדיין לא חוללו יכרך:

**ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו במצותיו וצונו
על חלול רבעי:**

ואומר נוסח החילול: **נטע רבעי שיש כאן יהא מחלל, הוא וחמשו, על
פרוטה במטבע שיחדתי לחלל עליו.**

תפלת הדרך

היוצא לדרך, לאחר שיצא מהעיר אומר תפלה זו:

**יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שתוליכנו
לשלום, ותצעידנו לשלום, ותדריךנו לשלום, ותגיענו
למחוז חפצנו לשלום (אם חוזר בו ביום מוסף: ותחזירנו לשלום), ותצילנו
מכף כל-אויב ואורב בדרך ותשלח ברכה במעשי ידינו, ותננו
לחן ולחסד ולרחמים בעיניך ובעיני כל-רואינו, ותשמע קול
תחנונינו. כי אתה שומע תפלות עמך ישראל ברחמים. ברוך אתה
יהוה שומע תפלה:**

ויש מוסיפים פסוקים אלה לשמירה

**ויַעֲקֹב הֵלֵךְ לְדַרְכּוֹ, וַיַּפְגְּעוּ בּוֹ מְלָאכִי אֱלֹהִים: וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב כַּאֲשֶׁר רָאִם,
מַחֲנֶה אֱלֹהִים זֶה, וַיִּקְרָא שֵׁם הַמָּקוֹם הַהוּא מַחֲנֶה: (ג' פ')**

**ויסעו, ויהי חתת אלהים על הערים אשר סביבותיהם, ולא רדפו אחרי בני
יעקב: לישועתך קויתי יהוה (ג' פעמים)**

יְבָרְכֶךָ יְהוָה וַיִּשְׁמְרֶךָ: יָאֵר יְהוָה פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיַּחַנֶּךָ: יִשְׂאֵל יְהוָה פָּנָיו אֵלֶיךָ,
וַיִּשֶׁם לְךָ שְׁלוֹם: (ג' פעמים)

הִנֵּה אֲנִי שֹׁלַח מַלְאָךְ לִפְנֶיךָ לְשִׁמְרֶךָ בַּדֶּרֶךְ וּלְהַבְיֵאךָ אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר הִכְנֵתִי:
(ג' פעמים)

הַמַּלְאָךְ הַגָּאֵל אֹתִי מִכָּל־רָע יִבְרָךְ אֶת הַנֶּעְרִים, וַיִּקְרָא בָהֶם שְׁמִי וְשֵׁם אֲבֹתִי,
אֲבֹרָהּם וַיִּצְחָק, וַיִּדְּגוּ לָרֹב בְּקֶרֶב הָאָרֶץ: (ג' פעמים)

סדר ארבע תעניות

סליחות לצום גדליה

אחר החזרה אומרים וידוי ונפילת אפים, ואחר כך אומרים:

עַל יְדֵי בָנוֹת רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים סָלַח לָנוּ אֲבִינוּ, כִּי רַבּוֹב אִוְלָתָנוּ טִיפִּשְׁתָּנוּ

שְׁגִינוּ: מָחַל לָנוּ מַלְכָּנוּ, כִּי רַבּוֹ עֲוֹנוֹנוּ: אֵל אֶרֶץ אַפִּים אֶתָּה, וְדֶרֶךְ תְּשׁוּבָה לָנוּ הוֹרִיתִי: גְּדֹלַת רַחֲמֶיךָ וַחֲסִדְּךָ, תִּזְכֹּר הַיּוֹם לַיָּרֹעַ
יְדִידֶיךָ: תִּפֶּן אֲלֵינוּ בְּרַחֲמִים, כִּי אֶתָּה הוּא בָּעַל הַרַחֲמִים: לצאתי ראבותי
אוהבך

בְּתַחֲנוּן וּבַתְּפִלָּה נִקְדָּם נבוא לקדם
פניך, כְּמוֹ שֶׁהוֹדַעְתָּ לַעֲנוּ מִקְדָּם גילית לענוי מכל:
אדם בימי קדם: וּמִחֲרוֹן אַפָּךְ תָּשׁוּב, כְּמוֹ בְּתוֹרַתְךָ כְּתוּב: וּבְצִל כְּנָפֶיךָ נִחְסֶה

וְנִתְלוֹנָן נלן בביטחה
כיון שבו נאמר, כְּיוֹם וַיֵּרֶד יְהוָה בָּעָנָן: תַּעֲבֹר וּתְתַעַלֵּם עַל פִּשְׁעֵנוּ פשענו
וְתִמָּחַל אִשָּׁם, כְּיוֹם וַיִּתְּצַב ^{ה'} עֲמוֹ שָׁם: תִּאֲזִין שׁוֹעַ וְתִקְשִׁיב בְּרִצּוֹן

מֵאֲמָר לִבְשִׁתָּנוּ, כְּיוֹם וַיִּקְרָא בְּשֵׁם, יְהוָה: וְשֵׁם נֶאֱמָר:

וַיַּעֲבֹר יְהוָה עַל־פָּנָיו ^{של משה} וַיִּקְרָא: יְהוָה וַיְהוָה המרחם קודם החטא והמרחם אחר החטא אֵל בְּרַחֲמִים
וַיַּחֲנוּן, דְּאֶרֶץ הָאִפִּים מטותי מלמעשה
החוטאים וְרַב־חֶסֶד וְאֵמֶת מרבח לעשות חסד:
ולשלם לעשי רצוני:

הַנֶּצֶר חֶסֶד ^ט לְאֵלִים שומר החסד שהאדם
עושה לאלפי דורות, יִשְׂאֵל עוֹן מסלם ומבטל
החטא שבבזוי וַיִּפְשַׁע חטא שבבזוי
ולחנכס

יְבַחֲטָאָה ^{בשוגג}, יִגְוִנְקָה <sup>נזקה החטאים:
לשבים</sup>:

אֲבֵלָה נִפְשִׁי וַחֲשׁוֹף תֵּאֲרִי ^{קדר מראי}, בֵּית [»] תִּפְאֲרָתִי נִשְׂרָף בֵּיד הָאֵרִי
גַּם פִּלְטִים אֲשֶׁר עֲזָבוּ שְׂאֲרִי התוֹרִים באי
אחר הַיָּרֶד, דּוֹעֲכּוֹ נכבו ומתו

היום בשלשה בתשרי: הַיָּמִים הַזֵּדוֹנִים ^{הַיָּמִים הַרְשָׁעִים שֶׁטָּפוּנוּ בְּדִלְקָם בְּרָדִים},
 וּבִוְסָסוּ ^{רַמְסוּ} צָרִים [»] מִקֶּדְשֵׁי וּבְזוּזוֹ חֻלְקָם, ^{שֶׁלֵּם}, וְקָנִי ^{הַכִּנִּי} שְׁאֵרִית ^{הַנֶּסֶם} אֲשֶׁר
 נִמְלְטוּ בְּיוֹם נָקָם, חָבְלוּ ^{נִהְרְגוּ} הַיּוֹם עִם גְּדַלְיָה בֶן־אֲחִיקָם: טוֹרְפוֹ ^{טוֹלְטוֹ}
 עֲנִי עִם הָאָרֶץ, יְתֵר ^{הַנִּשְׁאָר מֵאֲכִילֵת הַגָּזֶם} אָכַל הָאָרֶבָה ^[בַּצָּבָה הַנִּזְוִי] בְּמֶרְץ ^{בְּכָל כַּח},
 כּוֹרְמִים וְיוֹגְבִים ^{עוֹבְדֵי הַכְּרִמִּים וְאֵינֵיהֶם} אֲשֶׁר הִפְקִיד נָגִיד ^{מוֹשֶׁל} הָאָרֶץ, לְקַטּוֹ ^{נִלְקָחוּ} הַיּוֹם
 וְלֹא הָיָה בָּהֶם גֹּדֶר גֹּדֶר וְעוֹמֵד בַּפֶּרֶץ ^{לִהְיוֹת עֲלֵיהֶם}: מָה אֶסְפֵּר וְאַנְחוֹתִי
 עֲצוֹמוֹת, בִּקְטָה נִפְשִׁי ^{קִצְתִּי בַחֲוִי} וּמִקְהֵלוֹתִי עֲגוֹמוֹת ^{אֲנִשׁ מִדּוֹכָאִים}, שְׁרִידֵי אֲשֶׁר
 נִשְׁאָרוּ ^{נִתְּנוּ וְנִצְלוּ} מִחֶרֶב וְחַמּוֹת ^{חַמּוֹת} וְעַד ^{כִּי} הֵם לֹא נִתְקִימוּ וְנִתְּצוּ
 בַּחֲמוֹת ^{שֶׁל יְרוּשָׁלַיִם}: פִּנְיָה עַד אָנָּה מִמֶּנּוּ תִסְתֵּיר, ^{אֵל} צִוְּחַתְנוּ תִשְׁמַע
 וּכְבִּלְנוּ תִתִּיר, קְדוֹשׁ הַבֵּיטָה בְּעֲנִינוּ כִּי אֵין לָנוּ מִכְתִּיר ^{אֵין מִי}
 רְאֵה דְלוּתְנוּ וְשִׁבַּח לִפְנֵיהָ נַעֲתִיר: שִׁדְּדָנוּ מִדּוֹר מִדּוֹר וּמִקֶּץ לְקֶץ
 שְׁרֵשׁ צָפַע ^{אִרְס נִשְׁחַשׁ} אוֹתְנוּ עֶקֶץ ^{נִשְׁחַשׁ}, תִּקְרֶה ^{הַחֲזִיק} לְמִשְׁפָּטֶיהָ ^{בְּמִידַת הַדִּין}

הַעֲיֶרָה וְהַקֶּץ ^{עַת הַנְּאוּלָה}, וְתִכְפֹּר חַטָּאתֵינוּ וְתֹאמַר לְקָרֵב קֶץ:
 יִחַמוּ יִתְעוֹרְרוּ ^{יִתְעוֹרְרוּ} רַחֲמֶיהָ עַל מְעוֹטֵי עַמִּים, וְשִׁגְבֵם ^{חֻזְקֵם} בְּחִסְדָּהָ לְעֵינֵי כָל־
 לְאֻמִּים, פִּלְאִיךָ הֵרָאָם שׁוֹכֵן בְּגִבְהֵי מְרוֹמִים, אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל פֶּסֶא
 רַחֲמִים ^{כִּשְׁדוֹן אֵת עֲצֻמוֹ}:

יש שלא אומרים כאן אל מלך ויעבור וכו', כי אין לומר ויעבור יותר מד' פעמים (בשם מהר"ח
 מוני זצ"ל):

אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל פֶּסֶא רַחֲמִים וּמִתְנַהֵג בְּחִסְדוֹת, מוֹחֵל עֲוֹנוֹת
 עַמּוֹ, מַעֲבִיר רָאשׁוֹן רָאשׁוֹן. מִרְבֵּה מַחֲלָה לַחֲטָאִים, וּסְלִיחָה
 לְפֹשְׁעִים. עֲשֵׂה צְדָקוֹת עִם כָּל־בָּשָׂר וְרוּחַ, לֹא כִרְעַתָּם לָהֶם
 גּוֹמֵל. אֵל, הוֹרֵתְנוּ לֹאמֵר מִדּוֹת שְׁלֹשׁ עֲשָׂרָה, זְכוֹר לָנוּ הַיּוֹם בְּרִית
 שְׁלֹשׁ עֲשָׂרָה, כִּמוֹ שֶׁהוֹדַעְתָּ לָעָנּוּ מִקֶּדֶם, וְכֵן כָּתוּב בְּתוֹרָתְךָ: וַיֵּרֶד
 יְהוָה בְּעָנָן וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ שָׁם, וַיִּקְרָא בְּשֵׁם, יְהוָה: וְשָׁם נֶאֱמַר:

וַיַּעֲבֹר יְהוָה עַל־פָּנָיו וַיִּקְרָא: יְהוָה יְהוָה אֱלֹהֵי בְּרַחוּם גַּחֲנוּן,
דִּאֲרָךְ הָאִפִּים וְרִב־חֶסֶד זִוְאָמֶת: הִנָּצַר חֶסֶד ט לֹאֲלָפִים,
נִשְׁאָ עוֹן יֵאֻפָּשֶׁע יב וְחֻטָּאָה, יג וְנִקְהָ:

על סדר א"ב

אֲנִישִׁי אֲמוּנָה אֲבָדוֹ ^{נסתלקו מאתנו הצדיקים, האמונים והבוטחים בשמן, למען בפיצה} בָּאִים בְּכַח מַעֲשִׂיהֶם ^{היו נגשים להתפלל: לפנך בזכות צדקתם}

גְּבוּרִים לַעֲמֹד בַּפָּרֶץ ^{בפיצה למען גזרות} דְּוָחִים אֶת־הַגְּזֵרוֹת: הָיוּ לָנוּ

חֲלוּמָה, ^{מן, ביום רוגז, ה' עלינו} וְלִמְחָסָה בְיוֹם זַעַם ^{מזיגים ומשככים חיון, אף ע"י תפילות}

חֲמָה עֲצָרוּ בְשׁוּעַם ^{תפילות} טָרָם קָרָאוּךְ עֲנִיתָם, ^{כיוון יודעים לעתור} וְלִרְצוֹת: כָּאֵב רַחֲמֶת לְמַעַנָם ^{רחמת בזכותם, על כל ישראל}

מְרִב עוֹנֵינוּ אֲבָדָנוּם, ^{נפטר וענוש} נֶאֱסָפוּ מִנוּ בַּחֲטָאֵינוּ: סָעוּ הֵמָּה

לְמִנוּחוֹת ^{מבלי למלא: מבוששים} עֲזָבוּ אוֹתָנוּ לֹאֲנַחוֹת: פִּסּוּ גוֹדְרֵי גֵדֵר ^{אפסו הצדיקים, המונעים גזרות}

צָמְתוּ מְשִׁיבֵי חֲמָה ^{נכרתו מנטלי רוגז} קָמִים בַּפָּרֶץ ^{לעצור הגזרות} אֵין, רְאוּיִים לִרְצוֹתֶךָ

אֲפָסוּ ^{תנו הצדיקים: המטילים לפיסוק} שׁוֹטְטָנוּ בְּאַרְבַּע פְּנוֹת ^{חפשונו בד, קצוות תבל} תְּרוּפָה ^{למחננו} לֹא מִצָּאָנוּ:

לְכוּ שִׁבְנוּ אֵלֶיךָ ^{עתה} בְּבִשְׁת פָּנֵינוּ, לְשַׁחֲרֹךְ ^{לבקשך} אֵל בָּעֵת צְרוּתֵינוּ:

אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים וּמִתְנַהֵג בְּחִסְדוֹת ^{לפנים משורת הדין} מוֹחֵל

עוֹנוֹת עָמוֹ, מַעֲבִיר רֹאשׁוֹן רֹאשׁוֹן ^{ע"י שמעביר החטא הראשון} מִרְבֵּה מַחִילָה

לְחַטָּאִים, וּסְלִיחָה לְפוֹשְׁעִים. עֲשֵׂה צְדָקוֹת עִם כָּל־בֶּשֶׂר וְרוּחַ ^{מן}

לֹא כִרְעַתָּם לָהֶם גּוֹמֵל ^{לא משלם להם, כפי רעתם}. אֵל, הוֹרֵתָנוּ לְזִמְרָה לְזִמְרָה מְדוֹת

שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה, זָכַר לָנוּ הַיּוֹם בְּרִית שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה, כְּמוֹ שֶׁהוֹדַעְתָּ

לְעָנֹי מִקֶּדֶם ^{גילית לעניו סכל, אדם בימי קדם} "וְכֵן פְּתוּב" בְּתוֹרָתֶךָ: וַיֵּרֶד יְהוָה בַּעֲנָן וַיִּתְּצַב

עִמּוֹ שָׁם ^{עם משה, בנקרת הצור} וַיִּקְרָא הָאֵל יְיָ בְּשֵׁם, יְהוָה: וְשֵׁם נֶאֱמָר:

וַיַּעֲבֹר יְהוָה עַל־פָּנָיו וַיִּקְרָא: יְהוָה יְהוָה אֱלֹהֵי בְּרַחוּם

גַּחֲנוּן, דִּאֲרָךְ הָאִפִּים ^{של משה} מוֹתָנוּ מִלְּהַעֲשֵׂי ^{מזיגים ומשככים חיון, אף ע"י תפילות} וְרִב־חֶסֶד זִוְאָמֶת ^{מזיגים ומשככים חיון, אף ע"י תפילות}

וְנִשְׁאָ עוֹן יֵאֻפָּשֶׁע יב וְחֻטָּאָה, יג וְנִקְהָ:

מְרִב עוֹנֵינוּ אֲבָדָנוּם, נֶאֱסָפוּ מִנוּ בַּחֲטָאֵינוּ: סָעוּ הֵמָּה לְמִנוּחוֹת עֲזָבוּ אוֹתָנוּ לֹאֲנַחוֹת: פִּסּוּ גוֹדְרֵי גֵדֵר

ה נצַר חֶסֶד ט לְאֻלָּפִים שומר החסד שהאדם עשה לאלפי דורות, ינשא עֵזן מסל ומבטל החטא שבמזיד יא ופִשַׁע חטא שבמזיד ולהכעיס יב וְחֻטְאָה בשוגג, יג וְנִקְהָ נזקה החטאים: לשבים:

תַּמְהֵנוּ מִרְעוֹת הַשְׁתוֹמְנוּ מִהֲרֵעוֹת, תִּשֵּׁשׁ כַּחֲנוּ מִצָּרוֹת נחלשנו מהצרות שסבלנו. שִׁחְנוּ עַד לְמָאֵד נעשינו כסופים, שִׁפְלָנוּ עַד עָפָר הושפלה קומתנו לעפר. רַחוּם, כִּךְ הִיא מִדְתֵּנוּ זאת, קִשִּׁי עָרָף וּמִמָּרִים אֲנַחְנוּ טרִבְנִים שלא תבונתנו מקבלים תוכחה. צַעֲקָנוּ בְּפִינוּ חֲטָאנוּ, פִּתְלָתוֹל וְעֵקֶשׁ לִבְנוּ גם בעת שהתנדנו נשאר לבנו עקום. עֲלִיוֹן, רַחֲמֶיךָ מֵעוֹלָם מידת רחמך, סְלִיחָה עִמָּךְ הִיא תִּמִּיד. נָחֵם עַל הָרָעָה מתחרט על הרעה, מַטֵּה כָּל־פִּי קיימת מעולם, חֶסֶד מוכייע כף המאזנים, לֹא תִתְעַלֵּם בַּעֲתוֹת כְּאֵל בוסנים, כִּי שָׁרִי בַצָּרָה גְדוֹלָה קשים כאלו, אֲנַחְנוּ. יוֹדַע לְעֵינֵי הַכֹּל, טוֹבֵךְ וְחֹסְדֶךָ עִמָּנוּ בכך שתעזוב ידעו כל. חֲתָם סִגְרֵי פִּי־שָׁטָן, וְאֵל יִשְׁטִין עָלֵינוּ, זַעַם בּוֹ וַיִּדֶם נזף בו וישתוק מלקטרי. וַיַּעֲמֵד מִלִּיץ סגנון טוב לצדקנו, הוּא יַגִּיד יִשְׁרָנוּ יספר מעשינו הטובים. דֶּרֶכְךָ רַחוּם וְחַנוּן, גְּלִיתָ לְנַאֲמֹן בֵּית מִדּוֹת רַחֲמֶיךָ גלית למשה רבנו. בִּבְקֵשׁוֹ אֶז מִלִּפְנֶיךָ שביקש להבין דרכך, אֲמֹנֶתְךָ הוֹדַעְתָּ גלית לו נאמנתך. לוֹ לַסְלוֹחַ בִּיג הַמִּדּוֹת.

אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים קִשְׁנוֹ אֶת עֵצוֹ וּמִתְנַהֵג בַּחֲסִידוֹת לַפְּנִים מְשׁוֹרֵת הָרִין, מוֹחֵל עֲוֹנוֹת עַמּוֹ, מַעֲבִיר רָאשׁוֹן רָאשׁוֹן עִי שְׁמַעְבִּיר מִרְפָּה מְחִילָה לַחֲטָאִים לַחֲטָאִים בשוגג, וְסְלִיחָה לַפּוֹשְׁעִים בְּמִזִּיד. עֲשֵׂה צְדָקוֹת עִם כָּל־בִּשָּׂר וְרוּחַ, לֹא כְרַעַתָּם לָהֶם גּוֹמֵל לֹא מִשְׁלֵם לָהֶם. אֵל, הוֹרֵתְנוּ לּוֹמֵר מִדּוֹת שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה, זָכַר לָנוּ הַיּוֹם בְּרִית שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה, כְּמוֹ שֶׁהוֹדַעְתָּ לְעָנּוּ מִקֶּדֶם, וְכֵן כְּתוּב: «בְּתוֹרָתְךָ: וַיֵּרַד יְהוָה בַּעֲנָן וַיִּתְּצַב עַמּוֹ שֵׁם עַם מִשְׁה, וַיִּקְרָא הָאֵל יְיָ בְּשֵׁם, יְהוָה: וְשֵׁם נֶאֱמַר: בְּקִרְתֵּי הַצּוּר,

וַיַּעֲבֹר יְהוָה. עַל־פָּנָיו שֶׁל וַיִּקְרָא: יְהוָה וַיְהוָה הַמִּתְנַהֵם קוֹדֵם הַחֲטָא אֵל בְּרַחוּם מִשְׁה, וְהַמְרַחֵם אַחֲרֵי הַחֲטָא אֵל בְּרַחוּם. גְּלִיתָנוּ, דָּאֲרָךְ הָאִפִּים מִמִּתְנִין מִלְּהַעֲשִׂי הַחֲטָאִים וְרַב־חֶסֶד וְאֲמֵת מְרִיבָה לַעֲשׂוֹת חֶסֶד: וְשִׁלֵּם לַעֲשִׂי רַצוֹנוֹ:

ה נצַר חֶסֶד ט לְאֻלָּפִים שומר החסד שהאדם עשה לאלפי דורות, ינשא עֵזן מסל ומבטל החטא שבמזיד יא ופִשַׁע חטא שבמזיד ולהכעיס יב וְחֻטְאָה בשוגג, יג וְנִקְהָ נזקה החטאים: לשבים:

וּכְשֶׁחֲטָאוּ יִשְׂרָאֵל בַּמִּדְבָּר, עֲמַד מֹשֶׁה בְּתַפְלָה לִפְנֵיךָ, וּבִקְשׁ
 רַחֲמִים עַל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וְכַף אָמַר בְּתַפְלָתוֹ: סְלַח־נָא
 לַעֲוֹן הָעָם הַזֶּה כְּגִדְל כִּי מִדַּת חֶסֶדְךָ, וְכִאֲשֶׁר נִשְׁאַתָּה סְלִיחַ לָעָם הַזֶּה
 מִמִּצְרַיִם וְעַד־הַנֶּה, אֵף אַתָּה הַשִּׁיבוֹת לוֹ כְּדַרְכֵי כִּי מִדַּת טוֹבָךָ בִּשְׁרָתוֹ
 וַחֲנֻנָתוֹ וְאִמְרָת לֹא: סְלַחְתִּי כְּדַבְּרְךָ כִּבְשִׁיךָ:

דְּנִיאל אִישׁ חֲמוּדוֹת <sup>בעל מעלות
נחמדות</sup> אָמַר לִפְנֵיךָ: הִטָּה אֱלֹהֵי אֲזַנְךָ וּשְׁמַע,
 פֶּקַח עֵינֶיךָ וּרְאֵה שְׁמַמְתִּינוּ וְהַעִיר אֲשֶׁר־נִקְרָא שְׁמֶךָ
 עָלֶיךָ <sup>הבט בשממון שמוסיבנו
ושממות ירושלים עירך ולכן מתחלל שמוך</sup>, כִּי לֹא עַל־צִדְקָתֵינוּ אֲנַחְנוּ מִפְּסִילִים
 תַּחֲנוּנֵינוּ לִפְנֵיךָ, כִּי רַק עַל־רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים. אֲדֹנִי שְׁמַעָה תַּחֲנוּנִי, אֲדֹנִי
 סְלַחָה ^{לחטאתי}, אֲדֹנִי הַקְשִׁיבָה וַעֲשֵׂה, אֶל־תֵּאָחֵר, לְמַעַנְךָ אֱלֹהֵי וְלֹא לַעֲשֵׁנוּ
 כִּי־ שְׁמֶךָ נִקְרָא עַל־עִירְךָ <sup>[ירושלים -
עיר האלוקים]</sup> וְעַל עַמְּךָ עַם ה'. וְלִירוּשָׁלַיִם עִירְךָ
 אִמְרָת לָהּ: הִנְנִי נִשְׁפָּט אוֹתָךְ עַל־אֲמָרְךָ לֹא חֲטָאתִי עַל שִׁתְכַּחְשִׁי שְׁחָתָה.
 אֲנַחְנוּ בּוֹשְׁנוּ בְּמַעֲשֵׂינוּ וְנִכְלַמְנוּ בַּעֲוֹנוֹתֵינוּ, אֵין לָנוּ פֶה לְהַשִּׁיב
 לַחֲטָאָךְ וְלֹא עֲזוֹת מִצַּח לְהָרִים רֹאשׁ.

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֵל תַּעֲשׂ עִמָּנוּ כָּל־הַכֹּל כְּלִיַּת הָיוּ, תֵּאָחֵז יָדְךָ
 בְּמִשְׁפָּט <sup>עצור בידך המשפט
שלא יצטרך דינונו</sup>. בָּבֵא תוֹכָחָה הַעֲבֹרֹת - לַעֲמֹד נִגְדָּךְ, שְׁמִנּוּ
 מִסִּפְרְךָ אֵל תִּמְחַ <sup>אל תמחה
מספר החיים</sup>. וּבַעֲת גִּשְׁתָּךְ לַחֲקֹר מוֹסֵר <sup>באיזה מוסר
ליסרנו</sup>, רַחֲמֶיךָ יִקְדְּמוּ
 יוֹאוּ רִגְזְךָ. דְּלוֹת מַעֲשִׂים בְּשׁוּרְךָ <sup>אנערפ שתראה בנו
מעט מעשים</sup>, קָרֵב צֶדֶק מֵאֲלֶיךָ.
 הוֹרֵנוּ אֲבוֹתֵינוּ, בְּזַעֲקֵנוּ לָךְ, צֹו יִשׁוּעָתֵנוּ בְּמַפְגִּיעַ <sup>להביא
בעת תפילתנו</sup>. וְתִשָּׁיב
 שְׁבוֹת אֱהִלֵי תָם <sup>השב לאי את השבויים
שוכני אֱהִלֵי יַעֲקֹב</sup>, פִּתְחֵיו בְּתִי כִּנְסֹת ^{וביהמ"ד} וְזָכַר
 נִאֲמַת ^{מה שהבטחת}, יַעֲדוֹת הַתּוֹרָה לֹא תִשְׁכַּח מִפִּי וְרַעוּ. חֲוֹתֶם תַּעֲוֹדָה תַּתִּיר
 פֶּתַח לֵנוּ אַתָּה, סוֹדְךָ שִׁים בְּלִמּוּדֶיךָ <sup>תגלה ללמודך
את צפונות התורה</sup>. טָבוֹר אֲנִי הַסֵּהר <sup>הסנהדרין שישבו בלשנת
התורה החתומה</sup>, הַגִּזְתָּ חֲבִצֵי עֵינֵינוּ
 נָא אֵל יַחֲסֹר הַמִּזְג <sup>[התכנסות
להורות]</sup>. יְהִי, דַּע אוֹיֵב אֶת־יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יִדְעוּךָ, מִגֵּר

אֶת־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר לֹא יָדְעוּךָ מִכִּירוֹם בָּךְ. כִּי תִשֵּׁב לְבַצְרוֹן ^{כאשר תשוב לירושלים הבצורה}

לְכוּדִים אֲסִירֵי הַתְּקוּהָה ^{הקשורים לתקוה}.

אֲשַׁמְנוּ יוֹתֵר מִכָּל־עַם, אַחֵר, בְּשָׁנֹנוּ יוֹתֵר מִכָּל־גּוֹי. גָּלָה מִמֶּנּוּ מְשׁוֹשׁ ^{השמות}

דָּוָה חוֹלָה וְנַעֲצֵב לְבָנָו בַּחֲטָאֵינוּ. תַּחֲבֹל אֹיֵינוּ ^{הושחת בית מוקדשנו בעונותינו}, וְנִפְרַע

פְּאֲרָנוּ ^{השבת הדרג}. זָבֹול בֵּית מִקְדָּשֵׁנוּ, תָּרַב ^{בית המקדש} בַּעֲוֹנֵינוּ. טִירַתְנוּ הִי־תָה

לְשִׁמָּה ^{בהפ"ק עמוד שומם}, יְפִי אֲדַמְתָּנוּ אִ"י - נִתְּנָה לְזָרִים, כִּחְנוּ רֹשֵׁשׁ לְנִכְרִים. לְעֵינֵינוּ

עֲשָׂקוּ עֲמָלָנוּ ^{בנוכחותנו גדלו נכסנו}, מִמֶּשֶׁךְ וּמוֹרֵט מִמֶּנּוּ ^{נמשך ונתלש מאיתנו}. נָתַנוּ עֵלָם ^{עבודתם הקשה}

עֲלֵינוּ, סָבְלָנוּ עַל שְׂכָמָנוּ. עֲבָדִים ^{פודה ומגיל} מִשְׁלֹ בָנוּ, פְּוֹרֵק אֵין

מִיָּדָם. צָרוֹת רַבּוֹת סָבְבוּנוּ, קָרָאנוּךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ ^{לעזרה}. אֲבָל רַחֲמֶיךָ

מִמֶּנּוּ בַּעֲוֹנֵינוּ, ^{לא להכניז אחריו} שִׁבְנוּ מֵאַחֲרֶיךָ ^{לעזרה}, תַּעֲיִינוּ סִטְנוֹ מִהַדוּךְ כִּצָּאָן וְאֶבְדָּנוּ.

וְעַדִּין לֹא שִׁבְנוּ מִתַּעֲיִיתָנוּ ^{מסיתנו}, וְהִיאֵךְ נַעֲזִי פָנֵינוּ לֹא נִבּוֹשׁ, וְנִקְשָׁה

עֲרַפְנוּ ^{נתעקש}, לֹא־מֵר לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאַל־הֵינוּ אֲבוֹתֵינוּ צַדִּיקִים

אֲנַחְנוּ וְלֹא־חֲטָאנוּ.

עֲזָרָא הַסּוֹפֵר אָמַר לְפָנֶיךָ: אֱלֹהֵי בִשְׁתִּי וְנִכְלַמְתִּי לְהָרִים אֱלֹהֵי

פָּנֵי אֱלֹהֶיךָ, כִּי עֲוֹנֵתֵינוּ רַבּוֹ ^{נחבנו ועלו} לְמַעַלָּה מִן־רֹאשׁ, וְאֲשַׁמְתָּנוּ

גְּדֻלָּה עַד לְשָׁמַיִם. וְאַתָּה אֱלֹהֵי אֲדוֹנֵי הַסְּלִיחוֹת, חֲנוּן וְרַחוּם, אֲרֹךְ־אֲפָיִם

וְרַב־חֶסֶד, וְלֹא עֲזַבְתָּם. אֶל תַּעֲזֹבֵנוּ אֲבִינוּ, אֶל תִּטְשֵׁנוּ מִלְּפָנֶינוּ,

וְאַל תִּשְׁכַּחֲנוּ יוֹצְרָנוּ, וְאַל תַּעַשׂ עִמָּנוּ כְּלָה כְּלִיָּה ^{כלי} בְּגִלוֹתֵנוּ, וְקִים לָנוּ

יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֶת־הַדְּבָר שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ, עַל יְדֵי יִרְמְיָה חוֹזֵף ^{הנביא},

כְּאָמֹר: בְּיָמַימֵם הָהֵם וּבַעֲת הַהִיא, נָאִם־יְהוָה, ^{אם} יִבְקֹשׁ אֶת־עוֹן

יִשְׂרָאֵל וְאֵינָנוּ ^{כיון שאמחקו}, וְאֶת־חַטָּאת יְהוּדָה וְלֹא תִמָּצָאָנָה, כִּי אֶסְלַח

לְאִשֶּׁר אֲשָׁאִיר ^{אותי מוח}. וְאַל יַעֲכֹב לְפָנֶיךָ כָּל־חַטָּא וְעוֹן אֶת ^{אם} תִּפְלֹתָנוּ,

וּמַחֹל וְסָלַח לְכָל־עֲוֹנוֹתֵינוּ, כִּי אֵל טוֹב וְסָלַח אַתָּה.

[מָה־נֶּאֱמַר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב מְרוֹם, וּמָה נִסְפֵּר לְפָנֶיךָ שׁוֹכֵן שְׁחָקִים, הֲלֹא הִנֵּהסִתְּרוֹת

וְהִנֵּהגִלוֹת אַתָּה יוֹדַע, אַתָּה יוֹדַע רְוֵי עוֹלָם, וְתַעֲלֹמוֹת סִתְּרִי כְּלִיָּה, אַתָּה

חופש כל-חדרי בטן, ראה כליות ולב. אין דבר נעלם" ממך, ואין נסתר מנגד עיניך:

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שתמחל-לנו את-כל-חטאתינו, ותכפר לנו את-כל-עונותינו, ותמחל ותסלח לכל-פשעינו, וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו: סלח לנו אבינו כי חטאנו, מחל-לנו מלפנו כי פשענו: כי אתה אדני, טוב וסלח, ורב-חסד לכל-קראיך: למען-שמך יהוה, וסלחת לעוני כי רב-הוא: למען-שמך יהוה תחיני, בצדקתך תוציא מצרה נפשי: יהוה צבאות עמנו, משגב-לנו אלהי יעקב סלה: יהוה צבאות, אשרי אדם בטח בך: יהוה הושיעה, המלך יעננו ביום-קראנו: השיבנו יהוה אליך ונשובה, חדש ימינו כקדם:]

והוא רחום יכפר עון ולא ישחית, והרבה להשיב אפן, ולא יעיר כל-חמתו: אתה יהוה לא-תכלא ^{תבע} רחמך ממני, חסדך ואמתך ^{אמית הבטחת} תמיד יצרוני ישמרני: הושיענו יהוה אלהינו וקבצנו מן-הגוים ^{כד} להודות לשם קדשך, להשתבח ^{לחפא} בתהלתך: אם-עונות [»] תשמר-יה, אדני מי יעמד ^{מי יוכל להתקיים}: כי-עמך הסליחה ^{ולא שלוח}, למען תורא ^{יראו סוך}: לא כחטאינו עשה לנו ^{לא הענישו כחוסרת שגונותינו}, ולא כעונותינו גמל עלינו: אם-עונינו ענו בנו ^{העידו לקטרג עלינו}, יהוה עשה ^{עמנו צדקה} למען שמך ^{שלא יחולל בגוים}: זכר לנו רחמך יהוה וחסדיך, כי מעולם המה ^{אשר הם מידותך לעולם}: יענך ^{יחולל} יהוה ביום צרה, ישגבך ^{יחזק} שם אלהי יעקב: יהוה הושיעה, המלך יעננו ביום-קראנו ^{אלי}: אבינו מלפנו, חננו ועננו כי אין בנו מעשים טובים. עשה עמנו צדקה כרב ^{כטול} רחמך, והושיענו למען שמך:

ועתה אדני אלהינו, אשר הוצאת את-עמך מארץ מצרים ביד חזקה, ותעש-לך שם ^{שנתפרסם שוך} כיום הזה, חטאנו רשענו: אדני ככל-צדקתך ישב-נא אפך וחמתך מעריך ירושלים הר-קדשך, כי בחטאינו ^{בגלל חטאינו} ובעונות אבותינו, ירושלים ועמך ^{הם}

לְחַרְפָּה לְכָל־סְבִיבֵיתֵינוּ ^{ללעג ולקלס} וְעַתָּה שָׁמַע אֱלֹהֵינוּ אֶל־תְּפִלָּתְךָ ^{לאומות שטסביב} עֲבֹדְךָ וְאֶל־תַּחֲנוּנֵינוּ, וְהָאֵר פָּנֶיךָ עַל־מִקְדָּשְׁךָ הַשָּׁמַיִם ^{והחריב}, לְמַעַן שִׁוֵּנוּ ^{שיו}: הִטָּה אֱלֹהֵי אֲזֻנֶּיךָ וּשְׁמַע ^{תפילתנו}, פָּקַח עֵינֶיךָ וּרְאֵה שְׁמִמֹּתֵינוּ, וְהַעִיר אֲשֶׁר־נִקְרָא שְׁמֶךָ עָלֶיךָ, כִּי לֹא עַל־צַדִּיקֵינוּ אֲנַחְנוּ מִפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ, כִּי ^{וי} עַל־רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים: אֲדֹנֵי שְׁמֶעָה אֲדֹנֵי סִלְחָה, אֲדֹנֵי הַקְּשִׁיבָה וְעֲשֵׂה, אֶל־תֵּאָחֵר, לְמַעַנְךָ אֱלֹהֵי כִי־שְׁמֶךָ נִקְרָא עַל־עִירְךָ וְעַל־עַמֶּךָ: אֲבִינוּ אַב הַרְחֵמֵן הָרִאשׁוֹן אוֹת לְטוֹבָה ^{שאתה בעונות}, וְקַבֵּץ נְפֻצוֹתֵינוּ מֵאַרְבַּע כְּנָפּוֹת הָאָרֶץ, ^{ואי} יִכִּירוּ וַיִּדְעוּ כָּל־הַגּוֹיִם כִּי אַתָּה יְהוָה אֲבִינוּ אַתָּה, אֲנַחְנוּ הַחֲמֹר ^{כחומר בידך} וְאַתָּה יִצְרָנוּ ^{היוצר}, וּמַעֲשֵׂה יָדְךָ כָּלֵנוּ: אֲבִינוּ, מִלְכֵנוּ, צוּרֵנוּ וְגוֹאֲלֵנוּ, חוֹסֵה יְהוָה עַל־עַמֶּךָ, וְאֶל־תִּתֵּן [»] נַחֲלָתְךָ לְחַרְפָּה לְמִשְׁלַל־בָּם גּוֹיִם, לְמָה יֹאמְרוּ בְּעַמִּים אִיִּה אֱלֹהֵיהֶם ^{מושיעם}: יִדְעֵנוּ יְהוָה כִּי חֲטָאנוּ, וְאִין מִי יַעֲמֹד בַּעֲדֵנוּ לְסַנֵּן ^{עלינו}, אֲלֹא שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל יַעֲמֹד־לָנוּ בְּעַת צָרָה, וּכְרַחֵם אַב עַל בָּנִים רַחֵם עָלֵינוּ, חֲמַל עַל עַמֶּךָ וְרַחֵם עַל נַחֲלָתְךָ, חוֹסֵה נָא כָּרִב רַחֲמֶיךָ, חַנּוּן מִלְכֵנוּ וְעַנּוּן, לְךָ יְהוָה הַצֹּדֵקָה, ^{שחרי אמת} עֲשֵׂה נִפְלְאוֹת בְּכָל־עַת וְעַת, הַבֵּט־נָא וְהוֹשִׁיעָה נָא צֶאֱן מִרְעִיתְךָ ^{עם ישראל}, אֶל יִמְשַׁל־כֵּנוּ קֶצֶף ^{כספר} כִּי לְךָ יְהוָה הִישׁוּעָה, בְּךָ תוֹחַלְתָּנוּ ^{תקוותנו}. אֱלֹהֵי סְלִיחוֹת, אֲנָא סִלַּח נָא, כִּי אֵל טוֹב וְסִלַּח אַתָּה:

אֲנָא מֶלֶךְ רַחוּם וְחַנּוּן, זָכֹר וְהִבֵּט לְבְרִית בֵּין הַבְּתָרִים, וְתִרְאֵה לְפָנֶיךָ עֲקֵדַת יְחִיד, וְלִמְעַן יִשְׂרָאֵל ^{יעקב} אֲבִינוּ, ^{בזכות ג' ראבות} אֵל תַּעֲזֹבֵנוּ אֲבִינוּ, וְאֵל תִּשְׁשֵׁנוּ מִלְכֵנוּ וְאֵל תִּשְׁכַּחֲנוּ יוֹצְרֵנוּ, וְאֵל תַּעַשׂ עִמָּנוּ כָּלֶה בְּגִלוּתֵנוּ, כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אַתָּה:

אִין כָּמוֹךָ חַנּוּן וְרַחוּם אֱלֹהֵינוּ, אִין כָּמוֹךָ אֵל אֲרֹךְ אַפִּים ^{דוחה הכעס} וְרַב חֶסֶד וְאַמֶּת ^{מרה לעשות חסד ולקיים הבטחתו}, הוֹשִׁיעֵנוּ וְרַחֲמֵנוּ ^{בגלות}, מִרַעַשׂ מוֹהֲלָה וּמִרְגֹז

וּמְחַדְדֵּה הַצִּילָנוּ: זָכֹר לַעֲבָדֶיךָ ^{לאבותינו} לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב, אֶל־תִּפְּן
 אֶל־קִשֵּׁי הָעוֹרֹף שֶׁל הָעַם הַזֶּה וְאֶל־רִשְׁעוֹ וְאֶל־חַטָּאתוֹ בְּשׁוֹנֵג: שׁוּב מִחֲרוֹן
 אַפֶּךָ וְהִנָּחֵם עַל־הָרָעָה לַעֲמֹךְ: וְהִסֵּר מִמֶּנּוּ מִכַּת הַמָּוֶת מִיּוֹת שׁוֹנוֹת כִּי
 רַחוּם אַתָּה, כִּי כֵן דִּרְכְּךָ לַעֲשׂוֹת חֶסֶד חֲנֻם בְּכָל־דּוֹר וְדוֹר: אֲנֵא
 יְהוָה הוֹשִׁיעָה נָא ^{אותנו מִצָּרֵינוּ}, אֲנֵא יְהוָה הַצְּלִיחָה נָא: אֲנֵא יְהוָה עֲנֵנוּ
 בַּיּוֹם קָרָאנוּ אֵלֶיךָ: לֹךְ יְהוָה קוֹיֵנוּ שְׁתוּשִׁיעֵנוּ, לֹךְ יְהוָה חֲכִינֵנוּ, לֹךְ יְהוָה
 נִיחַל, ^{לִכְּנֹ} אֶל תַּחֲשָׁה וּתְעַנֵּנוּ ^{אל תחריש ותנח, לנחיים לענותנו}, כִּי נֶאֱמַר אֲמִיר גּוֹיִם: אֲבָדָה תְּקוּתָם,
 כָּל־בֶּרֶךְ לֹךְ תִּכְרַע, וְכָל־קוֹמָה ^{וְכָל־קוֹמָה} לִפְנֶיךָ תִּשְׁתַּחֲוֶה:

הַפּוֹתַח יָד בְּתִשׁוּבָה ^{ומשיטה} לְקַבֵּל פּוֹשְׁעִים וְחַטָּאִים, רֵאָה נָא אוֹר ^{נִבְחָלָה} סִפְחוֹ
 נִפְשָׁנוּ מֵרֹב עֲצָבוֹנֵנוּ ^{צערנו על חטאתנו}, אֶל תִּשְׁכַּחֲנוּ נִצַּח לִמּוֹן רֶב, קוֹמָה
 וְהוֹשִׁיעֵנוּ, אֶל תִּשְׁפּוֹךְ חֲרוֹנְךָ ^{היון אִפֶּךָ} עָלֵינוּ, כִּי הִירָ ^{עֲמֹךְ} אֲנַחֲנוּ, בְּנִי
 בְּרִיתְךָ. אֶל הַבִּיטָה, דֵּל כְּבוֹדֵנוּ בַּגּוֹיִם וּשְׁקִצוֹנוּ מֵאִסּוּר ^{בְּכַטְמָאֵת}
 הַנִּדָּה, עַד מָתִי עֲזוֹךְ ^{עם ישראל} בְּשִׁבִּי וּתְפָאֲרֶתְךָ ^{ישראל תפארתך} בְּיַד צָר, הִמָּה הַגּוֹיִם
 יִרְאוּ תִּפְלָאוֹת וַיִּבְשׁוּ וַיִּחַתּוּ מִגְּבוּרָתָם ^{ישברו מגבורת עמכם}, עוֹרְרָה גְבוּרָתְךָ ^{להגנם בגוים}
 וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֹךְ, אֶל יִמְעֹטוּ לִפְנֶיךָ תִּלְאוֹתֵינוּ ^{אל יחשבו פחותים בעיניך צרותינו וסבלנו}, מִהֵר
 יִקְדְּמוּנוּ רַחֲמֶיךָ בַּעַת צְרוּתֵנוּ, לֹא לְמַעַנֵּנוּ, אֲלֵא לְמַעַנְךָ פֶּעַל
 הַשִּׁיעֵנוּ כִּי שִׁלָּא ^{וְאֵל תִּשְׁחַת} תִּאֲבֹד אֶת־זִכְרֵנוּ שְׁאֵרֵינוּ הַשְּׂרִידִים שְׁשֹׂארוֹ, כִּי לֹךְ מִיַּחֲלוֹת
 עֵינֵינוּ, כִּי אֵל מֶלֶךְ חֲנוּן וְרַחוּם » אַתָּה, וְזָכֹר עֲדוּתֵנוּ ^{שאנו מעידים} בְּכָל־יּוֹם
 תָּמִיד ^{ששאנו} אוֹמְרִים פַּעַמִּים בְּאַהֲבָה: שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, יְהוָה אֱלֹהֵינוּ,
 יְהוָה אֶחָד:

ואומר הש"ץ חצי קדיש, ומוציאים ס"ת וקוראים שלושה עולים בפרשת ויחל בסוף הסידור,
 וגומרים התפלה כבכל יום, ואחר "הושיענו" אומרים "שיר מזמור לאסף, אלהים אל דמי לך"
 לעיל בתפלת שחרית עמ' 128.

סליחות לעשרה בטבת

יִכְנִיס בְּלִבּוֹ צַעַר גָּדוֹל בְּאוֹמְרוֹ סְלִיחוֹת אֱלֹהִים, עַל יוֹם מֵרָזָה בּוֹ הָיְתָה רְאִישִׁית הַפְּרָעָנוֹת
שָׁבוּ הַתְּחִיל הַמְּצוֹר, וּבָאוּ אֲנָשֵׁי יְרוּשָׁלַיִם בְּמִצּוֹק, עַד שֶׁנִּפְּלוּ חֳמוֹת הָעִיר וְנִשְׂרָף
בֵּיהֶמ"ק וַיהוָה הִלָּכָה בְּגִלָּה (ספר התודעה).

אחר החזרה אומרים וידוי ונפילת אפים, ואחר־כך אומרים:

וְאֶרְץ שָׁפַל רוּמִי <sup>עד לעפר וזשפל
גובהי ומעלתי</sup> **וְגָדַל שִׁבְרִי** ^{אסוני} **מְשׁוּמֵם** ^{מזוכזך ומדוכא} **אֲשֶׁב,**
יוֹם סִמָּךְ ^{הטיל מצור} **הָאֶרֶץ** ^{נבוכדנצר} **עַל צָבִי תִפְאֶרֶת** ^{הר קדש ציון} **יְרוּשָׁלַיִם עִירִי,**
לִכֵּן אֶקוֹנֶנּוּ ^{אומר קינות} **וְאֶתְאֲבֵל בַּחֲדָשׁ הָעֲשִׁירִי טֹבֵת:**

בַּחֲדָשׁ בַּחֲדָשׁ הָעֲשִׁירִי אֲרִיָּה עָלָה בַּחֲמָה <sup>נבוכדנצר עלה
עליו בדום</sup> **בַּעֲשׂוֹר לַחֲדָשׁ**
בָּנָה עָלֵי חוֹמָה ^{מצור} **גָּשׁ** ^{התכוון} **הוּא וְכָל-עַמּוֹ לַעֲשׂוֹת בְּעַמִּי**
נִקְמָה, וַיַּעֲרֹכוּ אֹתָם ^{» מְלַחְמָה: מְלַחְמָה שֵׁית מְשַׁגְּבִי וּמוֹשִׁיעִי,}
בְּאוֹיְבֵי וּמְכַנְיְעִי, ^{כּוֹס מִלֵּא מִסֶּךְ} <sup>משקה מוזוג
ברעל</sup> **הַשָּׂקֵם** ^{ואבדם} **יְהוָה רוּעִי, מִגְּנִי**
וְקָרֵן יִשְׂעִי:

בַּחֲדָשׁ הָעֲשִׁירִי יִלְקָנִי אוֹיֵב ^{» »} **בַּחֲרֵב, בַּעֲשׂוֹר לַחֲדָשׁ הַכִּין**
עָלֵי אוֹרֵב <sup>הכין מארב
ללכדני</sup> **וְעַל זֹאת אֶקוֹנֶנּוּ וְגִילִי עָרֵב** <sup>אומר קינות
ושמחתי חשכה</sup> **אוֹי**
לָנוּ כִּי פָנָה מֵאוֹתָנוּ הַיּוֹם, כִּי יִנָּטוּ צִלְלֵי-עָרֵב <sup>מגיעת חשכה
הגלות</sup> **יְהוָה שֶׁיַּעֲרֵב יִהְפֹּךְ**
לְבָקָר וּבוֹגְדִים אֵל יַעֲלוּ יוֹתֵר עָלַי, חֵן עַל עַמְּךָ וְלִכְאֲבֶם הָעֵלָה תַּעֲלֵ
וְזָכַרְלִי בְּרִית אֲבוֹת, בְּפָרְשֵׁי לֶךְ כֶּף וְשַׁעַל כַּפּוֹת יָדַי, ^{רשואה} **מִמֵּית וּמִחַיָּה,**
מוֹרִיד שְׂאוֹל <sup>עד סוף
הקבר</sup> **וַיַּעַל:**

בַּחֲדָשׁ הָעֲשִׁירִי זָאֵב עָרְבוֹת ^[נבוכדנצר] **עַל עַמִּי נוֹהֵם** ^{שאנ} **בַּעֲשׂוֹר לַחֲדָשׁ**
[חָנָה בְּחִילוֹ עֲלֵיהֶם], טָרַף טָרַף כָּל-הַיּוֹצֵא מֵהֶם, ^{כִּי נִמְר}
שָׂקָד ^{אורב וצו} **עַל עָרֵיהֶם: עָרֵיהֶם שֻׁרְפוּ בָּאֵשׁ בְּרִבוֹת תְּלָאוֹת** ^{ורבו הצרות} **וְרוּמָה יְהוָה בַּעֲזָךְ זֵדִים לְהִשְׁאוֹת** ^{תביא חרון} **בוֹשׁ יְבוֹשׁוּ הָאוֹיְבִים בַּעֲשׂוֹתֶךָ**
עַמְּנוּ לְטוֹבָה אוֹת, קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל יְהוָה צְבָאוֹת:

בַּחֲדָשׁ הָעֲשִׁירִי יְדִי צָר הִתְחַזְקוּ מִגֵּן וְצִנָּה שְׂרִי, ^{יצא} **בְּעָשׂוֹר לַחֲדָשׁ**
כְּאִישׁ עָרוֹף לְמַלְחָמָה עַל קָרְיָה נְאֻמָּנָה יְהוֹשִׁילִים, ^{לזאת חגרי}
שֶׁקַּע עָדָה עֲדִינָה כִּסִּי הענוה, ^{גזי נזרף סלקי כתר} **וְהַשְׁלִיכִי, וְשֹׂאֵי עַל שְׂפָתָם**
הַגְּבוּעֹת קִינָה: ^{מקונו} **קִינָה דוֹבֵר עִמָּךְ בְּיוֹם זֶה לְעִמָּתְךָ** ^{לפניו} **וְעַפְעַפִּינוּ יוֹלֹ**
מַיִם עַל חֶרֶפֶן בֵּיתְךָ, יוֹם נָקָם תַּעֲרִי תוֹרֵי ^{הרועשים} **לְצָרִים הוֹמִים בְּבֵיתְךָ,**
דְּרָכֶיךָ יְהוָה הוֹדִיעֵנִי וּלְמַדֵּנִי אוֹרְחוֹתֶיךָ ^{הנהגותיך בעולם:}

בַּחֲדָשׁ הָעֲשִׁירִי מִנִּי שִׁפְכוּ עַל עִירִי סוּלָלָה ^{תל עפר} **בְּעָשׂוֹר לַחֲדָשׁ**
נִזְרִי הַשִּׁלָּךְ וְתַפְאֲרָתִי נִפְלָה, סִבְבוּנִי הָעֲשִׂים ^{ללוכדה} **» מִכְּתִי**
נַחֲלָה ^{סאבת מוחלי} **, מְעִי מְעִי אוֹחִילָה אוֹחִיל לִישׁוּעָה:** ^{אוחל לישועה} **אוֹחִילָה בְּיוֹם זֶה לְנִעְרָךְ**
מְקוֹדֶשׁ בְּסוֹד קְדוּשִׁים רַבָּה ^{מקדש} **בְּקַחַל מַלְאָכִים רַב,** ^{בקהל מלאכים רב} **וְאַחֲלָה אֶרְצָה** ^{ארצה} **פָּנָיו לַעֲבֹר עַל פֶּשַׁע**
וְחוֹבָה, אֵל תִּפְּן תְּבִיט ^{תביט} **לְרָשָׁעֵנוּ וּמַחֲה חַטָּאת כְּתוּבָה** ^{הכתובה לפניו} **, הַשִּׁיבֵנוּ**
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְנִשׁוּבָה ^{קרב נא} **תְּשׁוּבָה שְׁלֹמֶה:** ^{אתנו}

עַל יְדֵי בִזְיוֹת רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים סִלַּח לָנוּ אֲבִינוּ, כִּי בָרַב אוֹלָתָנוּ ^{טיפשותנו}
שָׁגִינוּ: מָחַל ^{לנו מלכנו} **» לָנוּ מִלִּכְנוּ, כִּי רַבּוּ עוֹנֵינוּ: אֵל אֲרָךְ אַפִּים**
אַתָּה, וְדָרְךָ תְּשׁוּבָה לָנוּ הוֹרִיתָ: גְּדַלַת רַחֲמֶיךָ וְחַסְדֶּיךָ, תִּזְכֹּר הַיּוֹם
לְזֹרַע יִדֵּיךָ: תִּפְּן ^{הבט} **אֵלֵינוּ בְּרַחֲמִים, כִּי אַתָּה הוּא בָּעַל הָרַחֲמִים:**
בְּתַחֲנוּן וּבַתְּפִלָּה נִקְדָּם ^{נבוא לקדם} **, כְּמוֹ שֶׁהוֹדַעְתָּ לַעֲנוּ מִקֶּדֶם: וּמִחֲרוֹן**
אַפֶּךָ תִּשׁוּב, כְּמוֹ בְּתוֹרַתְךָ כְּתוּב: וּבְצֵל כְּנַפֶּיךָ נַחֲסָה וְנִתְלוֹנָן ^{נלון}
בְּיִטְחָה, ^{בביטחה} **כְּיוֹם וַיֵּרֶד יְהוָה בְּעַנָּן: תַּעֲבֹר עַל פֶּשַׁע וְתִמְחַל אִשָּׁם, כְּיוֹם**
וַיִּתְּצַב ה' עִמּוֹ ^{עם משה} **עַם מֹשֶׁה שָׁם: תִּאֲזִין שׁוֹעַ וְתִקְשִׁיב** ^{לבקשתנו} **» בְּרָצוֹן מֵאֲמָר**

כְּיוֹם וַיִּקְרָא הַקֹּבִיָּה בְּשֵׁם, יְהוָה: וְשֵׁם נֶאֱמָר:

וַיַּעֲבֹר יְהוָה עַל־פָּנָיו ^{של} **וַיִּקְרָא: יְהוָה יְהוָה** ^{הבורחם קודם חטא} **אֵל בְּרַחוּם**
וְנִחְנוּן, ^{האֵל} **דְּאֲרָךְ אַפִּים** ^{ממתין מלהעניש} **וְרַב־חַסֵּד** ^{חשוב לעשות חסד} **וְאִמְתָּ** ^{ולשם לעשוי רצוני}

ח נִצָּר חֶסֶד ט לְאַלְפִים שומר החסד שהאדם עושה לאלפי דורות, יִנְשֵׂא עֵוֶן מסלק ומבטל יא וּפָשַׁע חטא שבמדרס
יב וְחַטָּאָה בשוגג, יג וְנִקְהָ נעקה החטאים:
לשבים

על סדר א"ב

אז בְּבֹא יוֹם פְּקֻדַּת גֵּיא הַמַּחְזָה כשהגיע התשלום על ירושלים הקדוה עמק תבואה, בַּחֲרוֹת אֶף יְהוָה
בְּרָשָׁפִי אֵנָּה בניצוצות אש, גִּלְהָ בֶּיֶד יִחְזָקָל בֶּן-בוּזִי הַחוּזָה: ואמר לו' ה'
כְּתִב-לָךְ אֶת-שֵׁם הַיּוֹם-שֶׁבָּעוֹ, אֶת-עֵצֶם הַיּוֹם הַזֶּה: דִּבְרַתִּי בְּאֵשׁ
קִנְאָתִי בֵּית מְרִי לְסִפּוֹת, לַכּוֹלֵת בִּקְנָאוֹת, לְהַנִּי בֵּא אֱלִיָּה בְּאֶף וְרוּחַ זִלְעָפוֹת
עוֹה: וְשִׁמְתִּיהָ לְמִשְׁלַל וְלִשְׁנִינָה וְלַחֲרָפוֹת, לַחֲרִיפָה וּלְבוֹיוֹן, שְׁפַת הַסִּיר שְׁפַת (הַחֵל
בְּחוֹבֵנָם): וְזִלְעָפָה רַעְדָה אַחֲזָה צִיּוֹן וְהִיכְלִיָּה, תַּרְדֵּה רוּחָהּ נְמוּגָה תְּרֹדוּ וְנִבְהִלּוּ חִילִּיָּה,
טוֹרֶף נִשְׁבֵּר לִבָּה עַת קָרָא אֱלִיָּה, אֶסֶף נִתְחַיֶּה אֱלִיָּה אֵל הַסִּיר: יְרִיבִיָּה לְאוֹיְבָה
אֶעֱנִיק שְׂבִי וּמִלְקָח שָׁלֵל, כַּהֲנִיָּה וּמִרְקָחֶיהָ, הַכֹּהֲנִים הַמִּנִּיִּים אֲשֶׁר « רָקַחְתָּה רָקַחַת,
לְשָׂבִי עוֹלָם » מֵאִין פָּקַח קֶחַ שְׁחָדוֹ, מִבְּחַר הַצֵּאן לְקָח לְשָׂבִי: מִשְׁלֹו בֶּף
אוֹיֵבךָ לְעֵגּוֹן לֹךְ מוֹשְׁלַת עַמִּים, כִּי הָיִיתָ נִקְרָאתָ אֲזַ נִדְעָתָ, וְעַתָּה חַשְׁבִּיתָ מְאוּסָת
עוֹלָמִים, שׁוֹטְנִים אוֹיְבִים יַעֲנֻנוּ בֶּף וְעָלֶיךָ נוֹאֲמִים, אוֹי לֹךְ עִיר הַדְּמִים
שֶׁנִּשְׁפָּךְ כִּי-זֶה עֲבָרָה עֲבָרָה סָרָה סִטְתָּ מִדֶּרֶךְ ה' הִפָּרָה בְּרִית יְהוָה, פִּשְׁעָה וְגַם רָשָׁעָה וְלֹךְ
טִבְעָה בְּבוֹר תַּחְתִּיָּה עֲמוּקָה, צָעָקָה וְלֹא שָׁמַע אֵל בִּכְיָה, כִּי דָמָה בְּתוֹכָהּ
הָיָה שֶׁנִּשְׁפָּךְ דָּם: קוֹל עֲשׂוּקִיָּה שָׁמַע מִיַּד עוֹשֶׁקָם, רִגְשָׁתָם הַמִּיּוֹת תְּפִילָּתָם: צוֹחָתָם
לֹא תִשָּׁב רִיקָם, שְׁבַעַתִּים תִּשְׁלַם כְּפָעֲלָם אֵל חִיקָם שֶׁל אוֹיְבֵיהֶם, וְעוֹשׂוֹת זֹאת
שְׁבַע יִפֹּל צָדִיק וְקָם: תִּתְּעִינוּ בְּרָשָׁעֵנוּ אֵל גָּדוֹל וְנוֹרָא, וְאִם אִם
גָּבְרוּ פִשְׁעֵינוּ חֲמַלְתָּךְ גְּבָרָה, רַחֲמָתְךָ וְכִמְעַט קֵט בִּזְנוֹן קֶבֶר כָּלִיתָם
בְּעִבְרָה, צָרָה וְיָגוֹן אֲמַצָּא מִצָּאוֹ אוֹתִי וּבִשְׁם יְהוָה אֶקְרָא וְתִתֶּנִּי:

יְהִימוּ יִתְעוּרוּ רַחֲמֶיךָ עַל מְעוּטֵי עַמִּים, עַל הָעָם הַקָּטָן שֶׁבַעֲמִים, וְשִׁגְבָם בְּחִסְדְּךָ, לְעִינֵי
כָּל-לְאֻמִּים, פְּלִאֲיָךְ הָרָאם צוֹר שׁוֹכֵן בְּנִבְרִי מְרוֹמִים, אֵל מְלֹךְ יוֹשֵׁב
עַל כֶּסֶף רַחֲמִים כְּשֶׁדוֹן אֶת עַמּוֹ:

שְׁעָה ^{העיר} עֲלִיּוֹן, לְקוֹל אֲבִיוֹן, וְשׁוֹעֲתוֹ אֶל תְּבוּהָ תְבוּהָ: ^{כי} לָבְבוּ מִרַעֲבָא
 סֹאד, בְּיוֹם נִאֲמַר, לְבָן בּוֹיז הַחוּזָה יִחְזָקֵאל הַנְּבִיא: ^{ואמר לו' ה'} כְּתַבְלָךְ
 אֶת־שֵׁם הַיּוֹם כְּשׁוּבָה, אֶת־עֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה עֲשֵׂה בְטַבְתָּ: ^{יָה} צְבֹאוֹת, זְכוֹר
 תְּלֹאוֹת הַצֹּדוֹת, אֲשֶׁר צָר לִי מֵאֵד עֲלִיָּהֶן בְּגִלְמֵם: ^{בְּמִזְלֵ גְדִי בַחֲדָשׁ טַבְתָּ,} הֲלֹא בְעָדִי
 נָדִי, נֶאֱסַפּוּ יַחַד שְׁלֹשְׁתֵּיהֶן: ^{ובו שְׁלוֹשׁ הַדְּחוּיֹת יִשְׂרָאֵל,} חֵל הַתְּחִיל הַנֶּגֶף בָּהֶן:
 וּבֹ סִמְךָ הַטִּיל מִצֹּר, נִבְכַּדְנָע מִנְּאֶץ שִׁמְךָ, עַל קְרִית מְשׁוֹשִׁיָּהֶן יְרוּשָׁלַיִם: ^{ובו נֶאֱסַף}
 נִהַר, הַמֶּקֶן הַגָּדוֹל רֹאשׁ הַסֶּף בִּיהֶמְכָר, הוּא עֲזָרָא הַכֹּהֵן: ^{כָּל־אֱלֹהֵי הַפּוֹרְעֵנוֹת,} קְרָאוּנִי
 וּרְבוֹת עוֹד כְּזֶה וְכֵזֶה: ^{אֲרִי עָלֹז שְׁמִי,} בְּיוֹם הֶלְזִי הוּא, וְחֵץ קִלְקַל לְמוֹל
 עִירֵי יְרוּשָׁלַיִם: ^{וְקָם נָפֶל בְּנוֹרֵל יוֹם} עֲשִׂירִי, בְּעֲשִׂירֵי בַחֲדָשׁ טַבְתָּ, לְשַׁחַת כָּל־שְׂאֵר שְׁבַט יוֹסֵף
 הָעֲשִׂירִי: ^{לֹאֲבָד כָּל,} פְּרִי אֲשָׁכַל ^{עַם יִשְׂרָאֵל} וְלִקְלוֹט עֲנֵבֵי נִזְרִי: ^{הַמְשׁוּל לַנֶּפֶס} וְעוֹד
 קִשּׁוֹר מִשְׁעֶבֶד, אֲנִי לֹאֲשׁוֹר, אֲשֶׁר נִצַּב עַל צִירֵי בֵיתִי: ^{אֲנִי נִגְדָּע נִצַּח,}
 וְלֹא אֲדַע, לְמִי אֲבִכָּה בְּגִלְל פּוֹרְעֵנוֹת: ^{זוֹ} הַזֶּה אוֹ זֶה: ^{סִמְךָ עוֹר לְעִמְךָ,} בְּיוֹם סִמְךָ,
 אֲרִי צָר נִבְכַּדְנָע עַל עִיר צָבִי קֹדֶשׁ: ^{שְׁמִי} שְׁעָה שׁוֹעֵם, מְחָה פֶשַׁעַם, בְּעֲשׂוֹר
 לַחֲדָשׁ: ^{וְהַמְּלוּכָה בֵּית דָּוִד,} הַנְּסוּכָה, כִּימִי קֹדֶם חֲדָשׁ: ^{וְלֹתְהִלָּה,}
 כְּבִתְחִלָּה, שִׁמְךָ יָה בְּנוֹ קֹדֶשׁ: ^{וְכָל־שׁוֹנָא,} וּמִתְאַנָּה, בְּעוֹ אִפְךָ הִדָּשׁ
 כֶּתֶת וְרוֹמֹס: ^{וְיִלְכָּדוּ,} וְיִאֲבֹדוּ, בְּיוֹם שְׁחָה ^{בָּרַק בְּעִיר קֹדֶשׁ} בָּרַק בְּעִיר קֹדֶשׁ: ^{בֵּרַךְ בֶּן אֲבִינוּעַם:} וְשׁוּב
 עֲלִיּוֹן, לְעִיר צִיּוֹן, עֵין בְּעֵין: [»] נִחֲזָה: ^{וְאֵז נִאֲמַר,} בְּטוֹב מֵאֲמָר בִּשְׁבַח
 נֹאחַ, הִנֵּה אֱלֹהֵינוּ זֶה:

יוֹשֵׁב בְּשָׁמַיִם, שְׁעָה בְּאֵי בָאֵשׁ וּבַכֶּיִם ^{עָנָה לַעֲשֵׂר הַמְּסֻרִּים:} וְחֵן עַל עַם
 אֲשֶׁר לָקָו קִיבְלוּ עֲנֵשׁ, בְּחִטָּאתָם כְּפָלִים: ^{בְּיוֹם הַחֵל צָר לְצוֹר}
 מְחֹלֶלֶת מַחֲנֵיִם עַם יִשְׂרָאֵל, בְּיוֹם זֶה סִמְךָ צֹ מֶלֶךְ בְּבָל אֶל יְרוּשָׁלַיִם: ^{אִתָּה ה'} הָעוֹנָה
 בְּמִצְרָא בְּמִצְרָא, עֲנוֹת סִבֵּל הָעֵנִי אֶל תְּבוּהָ תְבוּהָ: ^{תְבוּהָ} בְּיוֹם צוּם הָעֲשִׂירִי, עֲנוּתֵנוּ
 עֲשִׂינוּ בְּגִלְתָּ תִּתְחַזֵּה: ^{יּוֹם הַזְּהִרָתָ בְּמִתְחַזָּה} בְּמִרְאָה נְבוּאִי, לְבָן־בּוֹיז הַחוּזָה: ^{ואמר לו' ה'}
 כְּתַבְלָךְ אֶת־שֵׁם הַיּוֹם, אֶת־עֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה עֲשֵׂה בְטַבְתָּ: ^{יּוֹם בּוֹ שָׁקֵד}

שָׁחַל אֵיבָהּ, וְנָמַר עַל דִּלְתֵּיךְ: יוֹם סָמְכוּ עַל אֲרָמוֹן נִחַלְתָּ
צָבִי וְשֹׁפֵר ^{צד על ביהמ"ק} וְבוֹ הוֹחַל הַגִּגָּף בְּמַכְפִּישֵׁי בְּאֶפֶר ^{שם הבה עמד} וְגַם
בוֹ נֶאֱסָף ^{נהרג}, עֲזָרָא הַכֹּהֵן הַסּוֹפֵר ^{החכם בתורה}: וְלֵב מִתִּי אִישׁ קָרִית סָפֵר, בּוֹ
הָיָה לְמֵים, סָמַךְ ^{צד} מֶלֶךְ בְּבֶל אֶל יְרוּשָׁלַּיִם:

וממשיכים "אל מֶלֶךְ" ו"אנשי אמונה" (לעיל בעמ' 439) וגומרים כמו בצום גדליה, ומוציאים ס"ת וקוראים ג' עולים בפרשת ויחל כמסודר לקמן בסוף הסידור וגומרים התפילה ככל יום, ואחר "הושיענו" אומרים "שיר מזמור לאסף, אלהים אל דומי לך" לעיל עמ' 128.

סליחות לתענית אסתר

אחר החזרה אומרים וידוי ונפילת אפים, ואחר־כך אומרים:

עַל יְדֵי בִזְיוֹת רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים סָלַח לָנוּ אֲבִינוּ, כִּי בָרַב אֲוִלְתָּנוּ ^{סיפשונו}
שָׁגִינוּ: מַחֲלֵנוּ ^{לנו} מִלִּפְנֵינוּ, כִּי רַבּוֹ עֲוֹנוֹנוּ: אֵל אֲרָךְ אַפִּים
אַתָּה, וְדָרְךָ תְּשׁוּבָה לָנוּ הוֹרִיתָ: גִּדְּלַת רַחֲמֶיךָ וְחַסְדֶּיךָ, תִּזְכֹּר הַיּוֹם
לְזֶרַע יִדִּידֶיךָ ^{לצאצאי האבות}: תִּפְּנֵן אֲלֵינוּ בְּרַחֲמִים, כִּי אַתָּה הוּא בָּעַל
הָרַחֲמִים: בְּתַחֲנוּן וּבְתַפִּלָּה נִקְדָּם ^{ובוא לקדם}, כְּמוֹ שֶׁהוֹדַעְתָּ לָעָנּוּ מִקֵּדָם:
וּמִחֲרוֹן אַפֶּךָ תְּשׁוּב, כְּמוֹ בְּתוֹרַתְךָ כְּתוּב: וּבְצֵל כְּנָפֶיךָ נִחְסֶה
וְנִתְלוֹנֵן, כִּיּוֹם וַיֵּרֶד יְהוָה בָּעָנָן: תַּעֲבֹר עַל פְּשַׁע וְתִמְחַל אֲשֶׁם,
כִּיּוֹם וַיִּתְּצֵב ^ה עָמּוֹ שָׁם ^{בוקרת הצור}: תֵּאָזֵן שׁוֹעַ ^{לעקבתו} וְתִקְשִׁיב ^ה בְּרָצוֹן
מֵאֲמָר לִבְקִשְׁתִּי, כִּיּוֹם וַיִּקְרָא ^{הקב"ה} בְּשֵׁם, יְהוָה: וְשֵׁם נֶאֱמַר:

וַיַּעֲבֹר יְהוָה ^{של} עַל־פָּנָיו ^{משה} וַיִּקְרָא: יְהוָה וַיְהוָה ^{המורח קודם החטא} אֵל בְּרַחוּם ^{והמורח אחר החטא}
וְחַנוּן, ^ה אֲרָךְ ^ה אַפִּים ^{מסתין מלקשת} וְרַב־חֶסֶד ^{מורה לעשות חסד} וְאִמְתָּ ^{ולשם לעושי רצונו}
הַנֶּצֶר ^ה חֶסֶד ^ט לְאֵלִים ^{שומר החסד שהאדם עושה לאלי דורות}, יִשְׂאָ עוֹן ^{סמל ומכיל החטא שבמזיד} וּפְשַׁע ^{חטא שבמזיד ולהכעיס}
יְבֹחַטָּא ^{בשוגג}, יִגְוִנְקָה ^{מנקה החטאים} לְשִׁבִּים:

אַגְגִּי ^{המן מזרע אגג} בְּהַעֲמִיקוֹ ^{התרבות} מַחֲשַׁבְתִּי וּמָמוֹ, בְּהוֹסְדוֹ ^{בקטנו} עַל עַם קְדוֹשׁ
לְאֲבָדוֹ וּלְהַחְרִימוֹ, ^{מורדי} אִישׁ יְמִינִי גָעָה בְּבִכְיָה לְצוֹר שׁוֹכֵן
מְרוֹמוֹ, כִּי לֹא יָשׁוּשׁ יְהוָה אֶת־עַמּוֹ: אַגְגִּי דְמָה ^{חשב} לְכָלֹת שְׂאִרִית

יִשְׂרָאֵל וְלֹא־בִדְנוּ, הִפִּיל פּוֹר הוּא הַגּוֹרֵל בְּיוֹם זֶה לַגְּדָעָנוּ, ^{להשמידנו}
 יְמִינִי וְלֹא קָם וְלֹא זָע מִמֶּנּוּ, וְהַבּוֹטֵחַ בִּיהוָה חֶסֶד יְסוֹכְבָּנוּ: אֲגַגִּי
 זְדוֹנוֹ הַשִּׁיאוֹ ^{הסיוט} בְּעֵצָה נִבְעָרָה ^{במחשבת שפלה}, חָשׁ ^{מיוהר} לִשְׁקוֹל עֲשָׂרַת אֲלָפִים
 לִידִי אֲחִישׁוּשׁ לֹאֲבַד שֶׁהַ פְּזוּרָה, יְמִינִי טָהַר לְבֹו בָצוּם וְעֵצָרָה אִסִּיפָה, טוֹב
 יְהוָה לְמַעֲוֹז ^{לעזרה} בְּיוֹם צָרָה: אֲגַגִּי יֵצֵא שִׁמְחַ מִּבֵּית מַעַדְנֹת ^{המשתה},
 כּוֹנֵן ^{הבן} עֵץ לְתַלּוֹת עָלָיו אִישׁ אֲמוֹנוֹת ^{הנאמן לה'}, יְמִינִי לְבֶשׁ חֵן וְנִסְמָךְ
 עַל עוֹטָה גְאוֹנוֹת ^{על ה' הלוכש}, אָבִי יְתוּמִים וְדִין אֲלֻמָּנוֹת: אֲגַגִּי מָהַר
 קְרוֹא חֲכָמָיו וּמַדִּינִי ^{רוב ותכני} אֵשֶׁה, גָּפוֹל תְּפוֹל [»] לְפָנָיו יַעֲצוּהוּ לְבוֹשָׁה
 יְמִינִי סוֹד הוֹדִיעַ לְהַדְסָה וּמִלְכוּת לְבִשָׁה ^{לבושה בגד}, וְאַסְרָה ^{גזרה צום}
 אֲשֶׁר אֲסָרָה ^{קבלה} עַל נַפְשָׁה: אֲגַגִּי עַת בּוֹאוּ לְמִשְׁתֵּה מְסֻבָּה, פִּיהָ
 פִּתְחָה בְּחֻכְמָה אֶהוּבָה נְדִיבָה, יְמִינִי צָהֵל ^{שטח} בְּרֹאוֹתוֹ מִפְּלַת הַמֶּן
 בְּחֻבָּה, אֵל נַעֲרֵץ ^{מקודש} בְּסוֹד קְדוּשִׁים רַבָּה ^{בקהל מלאכים רב:} קְדוֹשׁ הַנֶּעֱרָץ
 בְּסוֹד ^{בקהל} שְׂרָפֵי מַעוֹנִי, רֹמְמוֹתָךְ יַפְצָחוּ עֲדַת אֲמוּנִי, לִישׁוּעָתָךְ
 קוֹיָתִי יְהוָה, כֵּן יֹאבְדוּ כָּל־אִיְבֹיךָ יְהוָה:

יְהִמּוּ נָא ^{ותעוררו} רַחֲמֶיךָ עַל מַעוֹטֵי עַמִּים ^{על העם} וְשִׁגְבָם ^{הקטן שבנשים} בְּחֻסְדֶּךָ
 לְעֵינֵי כָל־לְאֻמִּים, פְּלֹאֲיֶךָ הֲרֹאם צוּר שׁוֹכֵן ^{בגנה} מְרוֹמִים, אֵל מְלֹךְ
 יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים:

יִחַלֶּת עֲבָדֶיךָ בְּחַיּוּנֵי כְתִיבָהֶם ^{נתת תקוה לעבדך}, לְתַתָּם לְרַחֲמִים לְפָנֵי
 כָּל־שׁוֹבֵיהֶם, וְדִבְרַת עַל [»] לָבָם לְרִפְאוֹת מְכַאֲבֵיהֶם, וְאַף־גַּם־זֹאת
 בְּהוֹיָתָם בְּאַרְץ אִיְבֵיהֶם: צִמְתַּתְנִי אֲזִי אֲרִיָּה מִגֶּפֶן פּוֹרִיָּה ^{גם אם יבוא}
 הַגִּלְגִּי וְהַעֲלֵנִי אֶל אֶרֶץ מֵאֲפֵלִיָּה ^{בבל האפלה}, הַקְדֵּמָתָ אֲרַבְעָה
 הוֹגִי דַת [»] תּוֹשִׁיָּה ^{לסודי התורה}, דְּנִיֵּאל חֲנַנְיָה מִיִּשְׂאֵל וְעֻזְרִיָּה, זֶה נְצִל
 מֵאֲרִיּוֹת וְאַלֶּה מִלִּהְבֵּיהֶם: חֹשׁ הָאֵיל וְהַחֲזִיר ^{אחשוורוש והמן} בְּמַהוּמָה וּמְבוֹסָה
 כְּמַעֲט אֲוִרִי קָדַר וּמֵאוֹר שְׁמִשִּׁי כִּסָּה, תַּמְכַּת יָד יְמִינִי ^{בקלות קרב}
^{במטרה למוססנו}

בִּימִינִי ^[עי' מדרש] וְהִדְסָהּ, וְחָצִים אֲשֶׁר דָּרְכוּ לִי, שָׁבוּ בְּלִב רֹבִיָּהֶם: קָם
עָלַי בְּפִשְׁעֵי הַגָּבֹל ^{הַבֵּן} הַבָּעַר, גָּרוֹנוֹ עָלַי פָּעַר, בַּחֲזוֹר בְּתוֹךְ הַיָּעַר,
הַקְדַּמְתָּ לִי מְשִׁיבֵי מַלְחָמַת דָּת שָׁעַר, וְהִנְנִי מִשְׁתַּעֲשָׁע בְּשִׁכְלָם
וּבִנְיֵיבֵיהֶם, וְאֵף גַּם זֹאת בִּהְיוֹתָם בְּאַרְץ אוֹיְבֵיהֶם:

וְאֵף גַּם זֹאת בִּהְיוֹתָם בְּאַרְץ אוֹיְבֵיהֶם לֹא־מֵאֲסָתִים וְלֹא־גַעְלָתִים
^{תעבתי אותם} לְכָל־לֵתָם לְהַפֵּר בְּרִיתִי אִתָּם, כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם:
וְזָכַרְתִּי אֶת־בְּרִיתִי יַעֲקֹב ^{לחסידי לזרע}, וְאֵף אֶת־בְּרִיתִי יִצְחָק וְאֵף
אֶת־בְּרִיתִי אַבְרָהָם [»] « אֲזָכֹר וְהָאָרֶץ אֲזָכֹר: ^{לפוקדה:} מִן־הַמִּצָּר קָרָאתִי יְיָ,
^{ואז} עָנְנִי בַמֶּרְחָב יְיָ: יְהוָה לִי לֹא אִירָא, לִכִּי מֶה־יַּעֲשֶׂה לִּי אָדָם: יְהוָה
לִי בַעֲזָרִי, וְאֲנִי אֶרְאֶה ^{נקמותו} בְּשֹׁנְאֵי: טוֹב לַחֲסוֹת בִּיהוָה, מִבְּטַח בָּאָדָם:
טוֹב לַחֲסוֹת בִּיהוָה, מִבְּטַח בְּנִדְבִיבִים: כָּל־גּוֹיִם סָבְבוּנִי, בְּשֵׁם יְהוָה
כִּי אֲמִילָם ^{אכריתם}: דָּחָה דְחִיתַנִּי ^{האויב} לְנָפֹל, וַיהוָה עֲזָרְנִי:

יְהִירִים ^{גאים} קָמוּ בְּכָל־דּוֹר, וְהֶאֱלֹהִים שָׁמְרֵנִי, עָלָה אֲרִיָּה ^[בנבוכדנצר]
בְּתַחֲלָה, בְּכָל־פְּאוֹת תֵּבֵל וְזָרְנִי, ^{סורני} קָם אַחֲרָיו דּוֹב שְׁכּוֹל ^{אחשוורוש}
וּלְמִזְנֵב ^{לחנן} מִכְרָנִי, דָּחָה דְחִיתַנִּי ^{האויב} לְנָפֹל וַיהוָה עֲזָרְנִי ^{שלא אמעד:} אֲז
בִּצְאָתִי מִפָּרָךְ ^{סעבודת פוך}, בָּא נָחַשׁ ^{עמלק} עָלַי דָּרָךְ, ^{התנפל} עַל עֵינִי וַיַּגֵּעַ לְהִבִּיא
בְּלִבּוֹ מָרָךְ ^{פחד}, גִּדְעָתָ וְהִכִּיתָ אוֹתוֹ שׁוֹק עַל יָרֶךְ, יוֹם הָרִים יָד עָנּוּ
עֲלֵיהֶם הַגְּבִירָנִי ^{גִּבְרָתִי בַחוּטוֹ}, דָּחָה דְחִיתַנִּי ^{האויב} לְנָפֹל וַיהוָה עֲזָרְנִי ^{שלא אמעד:}
בְּקוֹם ^{על} הַמֶּן הָאֲגָגִי, כְּתַנִּין ^{כחש} לְבַלְעֵנִי, וְכָתֵב שְׁטֵנָה ^{הלשנה} עָלַי, בְּיוֹם
אֶחָד לְגִדְעֵנִי, שְׁלַח מְשֻׁמִּים אֵל וַיּוֹשִׁיעֵנִי, לְמַחֲיָה הַשְּׂאִירָנִי וְעַז
וַיִּשַׁע אֹזְרֵנִי, דָּחָה דְחִיתַנִּי ^{האויב} לְנָפֹל וַיהוָה עֲזָרְנִי ^{שלא אמעד:} שִׁמְךָ מְגִדֵּל
מִבְּטַחִי, אֵל מִבְּטָן גֹּחִי ^{סוציא}, וְחִלְצָתָ אֶת־רוּחִי, מִמּוֹת וּמִשְׁחֵי ^{בור שחת}
אֶת־עֵינִי מִן דַּמְעָה, וְאֶת־רַגְלִי מִדְּחִי ^{סוכשלקן}, וּבְאַרְץ מִדּוּחִי ^{גלותי}, אֵל
אֱלֹהִים הַפְּרָנִי ^{הרבה אותי}, דָּחָה דְחִיתַנִּי לְנָפֹל וַיהוָה עֲזָרְנִי:

דָּחַתָּהּ דְּחִיתָנִי לְנֶפֶל, וַיְהִי־עֲוֹנִי: עֲזִי וְזַמְרַת יְהוָה, וַיְהִי־לִי לִישׁוּעָה
 כח ונקמת ה' ^{שמשבחין} קוֹל רָנָה וִישׁוּעָה בְּאַהֲלֵי צְדִיקִים ^{ה' ואומרים:}, יָמִין יְהוָה
 עֲשֵׂה חֵיל: יָמִין יְהוָה רֹמְמָה, יָמִין יְהוָה עֲשֵׂה חֵיל: לֹא־אֲמוֹת ע"י
 הַיָּבֵיב כִּי־אֲחִיהָ, וְאַסְפֹּר מַעֲשֵׂי יְהוָה: יִסֹּר יִסְרֹנִי יְהוָה, וְלִמּוֹת לֹא נִתְּנָנִי:
 פִּתְחוּ־לִי שַׁעֲרֵי־צֶדֶק, אֲבֹא־בָם אוֹדֶה יְהוָה: זֶה־הַשַּׁעַר לַיהוָה,
 צְדִיקִים יָבֹאוּ בוֹ: אוֹדֶךָ כִּי עֲנִיתָנִי, וַתְּהִי־לִי לִישׁוּעָה: לוֹלִי יְהוָה
 שְׁהִיָּה לָנוּ, יֹאמַר־נָא יִשְׂרָאֵל:

אֵיךְ זָרִים, אֲכֹזְרִים, כְּדָבוּרִים סְבִיבוֹנוּ, בְּקוֹם הָמוֹן, בְּזֶה הַזְּמַן,
 כְּשֶׁד שְׁלֵמֹן ^{שלמנאסר מלך} שְׁדָדוֹנוּ. בְּרַב מַעַל ^{בְּהוֹרָה שֶׁקֶר}, סֶף ^{ספסל} רַעַל,
 בְּלִי תַעַל רְסוּאָה ^{הַשְׁקוֹנוּ}. לוֹלִי יְהוָה שְׁהִיָּה לָנוּ, אֲזִי חַיִּים בְּלָעוֹנוּ: אֵיךְ
 דִּמּוּ חֲשֹׁבוֹ, וְזַמְמוּ, בְּלִפְסֵם נִינֵם ^{נכודים} יַחַד. בְּמַחֲשַׁבְתָּ, לְהַחְרִיב [»] בֵּית צִיּוֹן, אֵת
 יִשְׂרָאֵל גּוֹי אֶחָד. בְּסוֹד סוֹדִם ^{בְּחֹשֶׁי}, לְהַשְׁמִידֵם, לְהַכְחִידֵם, כְּמוֹ כַּחַד
 לָנוּ, וּבֵין תַּנּוּר וְכִירִים ^{הַלּוֹחִטִים}, הַמֵּיִם הַזֵּדוּנִים שְׁטָפוּנוּ. לוֹלִי יְהוָה שְׁהִיָּה
 לָנוּ, אֲזִי חַיִּים בְּלָעוֹנוּ. קֶם צוּרֵר ^{הַנֶּן}, וְלִי עִלִּי עוֹרֵר, אִיכְתּוּ וּשְׁנֵאתוּ.
 וְדַת ^{חֶק} הַעֲמִיד, וְקֶץ לַשְּׁמִיד, עֲדַת שְׂדֵי וְנַחֲלָתוֹ. וְצוּר חֲמַל, וְטוֹב
 גָּמַל, וְהִרְאָה אֶת־גְּבוּרָתוֹ. לְהַאֲבִידוֹ, לְהַכְחִידוֹ, וּבְנִי אֲשֶׁר עֲנִינוּ.
 חָשֵׁב צָר, בַּעַת מִצָּר ^{רַעִי}, וְהַפִּיל פּוֹר גּוֹרְלוֹ. וְצוּר הַקְּשִׁיב, וְאִז
 הִשָּׁיב, בְּרֹאשׁוֹ אֵת [»] תַּגְּמוּלוֹ ^{הַכּוֹנֵעַ לוֹ}. וְאַל נֶאֱדָר, בְּחֹדֶשׁ אֶדָר, עַד כִּוּוֹ
 הִרְאָה לְקַהֲלוֹ. בְּמוֹ רִצַּח ^{בַּמַּעֲשֵׂה הַרִיגָתָם}, עַדִּי נִצַּח ^{לַחֲסִיד}, הִכָּה אֵת אֲשֶׁר הִכּוּנוּ.
 לוֹלִי יְהוָה שְׁהִיָּה לָנוּ, אֲזִי חַיִּים בְּלָעוֹנוּ:

לוֹלִי יְהוָה שְׁהִיָּה לָנוּ, יֹאמַר־נָא יִשְׂרָאֵל: לוֹלִי יְהוָה שְׁהִיָּה לָנוּ
 עֲקִינוּ, בְּקוֹם עָלִינוּ אָדָם: אֲזִי חַיִּים בְּלָעוֹנוּ, בַּחֲרוֹת ^{בַּעַת חוֹרָה} אֶפֶס
 בָּנוּ: אֲזִי הַמֵּיִם שְׁטָפוּנוּ, נַחֲלָה ^{נַחַל שִׁטּוֹן} עָבַר עַל־נַפְשֵׁנוּ: אֲזִי עָבַר
 עַל־נַפְשֵׁנוּ, הַמֵּיִם הַזֵּדוּנִים: בְּרוּךְ יְהוָה, שֶׁלֹּא נִתְּנָנוּ טָרֶף

לְשִׁנֵּיהֶם: נִפְשָׁנוּ כְּצִפּוֹר נִמְלָטָה מִפֶּחַ יוֹקְשִׁים, הִפַּח נִשְׁפָּר וְאַנְחָנוּ
נִמְלָטָנוּ: עֲזָרְנוּ בָּשֵׁם יְהוָה, עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ:

אֲדָנִי שְׁמָעָה תַחֲנוּנִי אֲדָנִי סִלְּחָה לַחֲטָאִי, אֲדָנִי הַקְשִׁיבָה וַעֲשֵׂה, אֵל-
תֹּאחֵר, לְמַעַנְךָ אֱלֹהֵי וְלֹא לַמַּעַנִּי כִּי- שְׁמַיִךְ נִקְרָא עַל-עִירְךָ
וְעַל-עַמְּךָ עַם ה': הַשִּׁיבֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְנִשׁוּבָה בְּתִשְׁבּוּבָה שְׁלֵמָה, חֲדָשׁ יְמֵינוּ
טוֹבוֹת: כְּקֶדֶם:

וּמְשִׁיכִים "אֵל קֹלֶךְ" ו"אֲנִשִּׁי אֲמוֹנָה" (בַּעַמ' 439) וְגוֹמְרִים כְּמוֹ בְצוּם גְּדִלְיָה, וּמוֹצִיאִים ס' ת'
וְקוֹרְאִים ג' עוֹלָם בְּפִרְשֵׁת וִיחַל לְקַמֵּן בְּסוּף הַסִּידוֹר וְגוֹמְרִים הַתְּפִלָּה כְּבָכֵל יוֹם, וְאַחֵר "הוֹשִׁיעֵנו"
אוֹמְרִים "לְמַנְצָה עַל אֵילַת הַשַּׁחַר" וְגו' לַעֲלִיל בַּתְּפִלָּה שְׁחָרִית עַמ' 129.

סְלִיחוֹת לַיָּז בְּתַמּוּז

אַחֵר הַחֲזֹרָה אוֹמְרִים וְיֹדוּ וְנִפְלֵלַת אֲפִים, וְאַחֲרֵיכֶּם אוֹמְרִים:

וָאָרֶץ שָׁפַל רוּמִי עַד לַעֲפָר הַשָּׁפֵל, יוֹם דִּמָּה רָשָׁע לְהַכְנִיעִי, מְשׁוֹשׁ לְבִי
שָׁבַת, וְהַשְׁלַכְתִּי מִבֵּית מְרִגּוּעִי מִשְׁחָתִי, אָנוּ וְאַבְלֹךְ קוֹנֵנוּ וְהַתָּאֵנוּ
פֶּתַחִי, יוֹם נֶאֱסַף נְדִיבִי וְשׁוּעִי עֲשִׂיר וְאַצִּיל, לָכֵן אֶקוֹנֵן מִיָּמִים יְמִימָה
בַּחֲדָשׁ הָרְבִיעִי:

בַּחֲדָשׁ הָרְבִיעִי אֲפָפוּ עָלֵי רַעוֹת וְאַנְחוֹת, בְּשִׁבְעָה-עָשָׂר בּוֹ, בְּאַנְחָתִי יִגְעָתִי וְלֹא מִצָּאתִי מְנוּחָה, גִּעָה גְעִיתִי בְּבָכִי
וְעַל כָּל-רֹאשׁ קִרְחוֹת מִדְּרוֹטִי שָׁעָר, כִּי בְיוֹם זֶה נִשְׁתַּבְּרוּ הַלְּחָוֹת: הַלְּחָוֹת
יִצְאוּנִי וְסָבְבוּ עָלֵי תִלְאוֹת צִחוֹת, וְגִבְרָה יָד צָרִי וְזֶרְנִי פִּזְיוֹנִי
בְּכָל-פְּאוֹת חֶבֶל, סָבְנָא וְהִגֵּן מִיַּחֲלֵי קֶץ הַמִּצְפִּים לְאוֹלֹת פְּלָאוֹת, כִּי שְׁמִשׁ
וּמִגֵּן יְהוָה צָבָאוֹת:

בַּחֲדָשׁ הָרְבִיעִי דִּמְיִיתִי עֲלוֹת מְטִיט הַיּוֹן טִיט טוֹבְעִי וְאֵין מַעֲמִיד
בְּשִׁבְעָה עָשָׂר בּוֹ הָיִיתִי לְבִזָּה לְמֵאֲכָל וְלַהֲשָׁמִיד, מִשְׁעִי
וְלֹא מִצָּאתִי מְנוּחָה וּמִכְאוּבֵי נִגְדֵי תַמִּיד, כִּי בּוֹ בָטַל הַתַּמִּיד: הַתַּמִּיד
יוֹם הַיּוֹסֵר גִּבְרָה יִלְלָתִי כִּי־לֵלַת אֲגָלִים כְּצִקְתָּ מוֹאֵב שְׁמִיעָה, וּמִסְפְּדֵי גְדִל
עַד יָקָר אֲגָלִים

כַּמִּסְפָּד עַל אַחֲבָב שֶׁהֲרִגוּ הַדְּרָמֹן כַּפְלִים ^{ס' שנים}, סִבְּנָא וְהַחֲיָה רְדוּמֵינוּ ^{סוּתוֹ}, אֵל שׁוֹכֵן שָׁמַיִם, יַחֲיֵינוּ מִיּוֹמַיִם:

בַּחֲדָשׁ הָרְבִיעִי ^{זַעַם} צוּר נִשְׁאַתִּי ^{סִבְלִי} וַחֲמָתוֹ בִּי הִבְעִיר, בְּשִׁבְעָה עָשָׂר בּו' חֲלָלָהּ ^{רַעְדָה} אַחֲזַתְנִי וְסֶעַר מִסְעִיר ^{סַעֲרָה} סוּעֶרֶת, טוֹבוֹת נִשְׁתִּיתִי ^{נִשְׁחַתִּי} וְתוֹנָה מִשְׁלֹם נַפְשִׁי בְּתַגְרֵת ^{מַלְחָמֹת} שְׁעִיר, כִּי בּו' הִבְקָעָה הָעִיר: הָעִיר יוֹם הִבְקָעָה בְּקוֹם תִּימָן וּמַגְדִּיאֵל ^{אֶלֹפִי עֲשִׂי}, וְאַזְלַת יָדִי וְלֹא מִצָּאָה לָאֵל ^{סוּ}, סִבְּנָא וְהַקְדֵּשׁ פְּלִיטַת אֲרִיֶּאֱל ^{יְרוּשָׁלַיִם}, וְהַקְדִּישׁוּ אֶת־קֹדֶשׁ יַעֲקֹב וְאֶת־אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל:

בַּחֲדָשׁ הָרְבִיעִי יוֹם הוּא יוֹם תּוֹכְחָה וְעִבְרָה, בְּשִׁבְעָה עָשָׂר בּו' כְּבוֹדֵי גְלָה וְתַפְאֲרֹתֵי הוֹסָרָה, לְשִׁבְרֵי אֵין כְּהָה ^{הַקְלָה} וּמַכְתִּי נִחְלָה ^{טוֹבָת} וְרוּחִי נִשְׁפָּרָה, כִּי בּו' שָׂרָף אֶפּוֹסְטָמוֹס אֶת־הַתּוֹרָה: הַתּוֹרָה יוֹם נִשְׂרָפָה חֲדָשׁוֹ עָלֵי יְגוֹנִי, וְשִׁבְתוֹ מֵעִיר קֹדֶשׁ יִשְׁיִשִׁי וְיִקְנִי, סִבְּנָא וְחֹן בְּעֵזְךָ עֲדַת אַמּוּנִי, רוּחַ דְּעַת וִירְאֵת יְהוָה:

בַּחֲדָשׁ הָרְבִיעִי ^{עוֹנִי} מַעוֹתֵי מַדְד זֹר ^{בְּמֹדֶת הַסָּאָה} וּבָהּ כָּל ^{מִדָּה}, בְּשִׁבְעָה עָשָׂר בּו' בְּוִי הַשֵּׁם ^{בֵּית מִקְדָּשִׁי שֵׁם לְשִׁמְכָה} זֹר וְאֶת־יַעֲקֹב אָכַל, סְפוֹת ^{מִידָּה} שְׁנָה בְּשִׁנָּה בְּיוֹם זֶה מִמְרוּר אוֹכַל, כִּי בּו' הָעֵמֶד צָלַם בְּהִיכָל: יוֹם הָעֵמֶד פָּסַל קִנְאָה וְתוֹעֵבָה ^{בְּהִיכָל}, וּבּו' חִבְלָה ^{נִשְׁחַתָּה} רוּחִי וְתוֹחֲלָתִי נִכְזְבָה, סִבְּנָא וּרְפָא מְשׁוּבַת ^{סִלַּח מִרִּידוֹת} עֲמָךְ וְתֹאחֲבֶם נִדְבָה: ^{חֲתֻבָּתָם אֲהַבֵּת חֲסִים אֲנִיִּם שְׂאִינָם וְאִוִּים} הַשִּׁיבֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְנִשְׁוֹבָה ^{בְּתִשְׁוֹבָה שְׁלֹמֶה}:

עַל יְדֵי ^{בִּזְמַת} רַחֲמֵיךָ הָרַבִּים סִלַּח לָנוּ אֲבִינוּ, כִּי בְּרֹב אוֹלָתָנוּ ^{סִיפּוּסוֹתָנוּ} שָׁגִינוּ: מַחֲלָ ^{לָנוּ} מִלִּכְנוּ, כִּי רַבּוֹ עוֹנֵינוּ: אֵל אֲרָךְ אַפִּים אַתָּה, וְדַרְךְ תְּשׁוּבָה לָנוּ הוֹרִיתָ: גְּדֹלַת רַחֲמֵיךָ וְחַסְדִּיךָ, תִּזְכֹּר הַיּוֹם לְזֹרַע יִדִּידֶיךָ ^{לְצִאֲצֵא הַבְּבוּת: אֲבוֹתֶיךָ} תִּפְּן ^{הַבֵּט} אֵלֵינוּ בְּרַחֲמִים, כִּי אַתָּה הוּא בָּעַל רַחֲמִים: בְּתַחֲנוּן וּבְתַפִּלָּה נִקְדֵם ^{נִבְּאוּ לְקֹדֶם פִּנְיָךְ}, כִּמּוֹ שֶׁהוֹדַעְתָּ לָעָנּוּ מִקֹּדֶם:

תִּאֲתוֹ רְאֵה זֶר וַיְדוּ בָּעוֹ גְּבֵרָה, כִּי בְיוֹם זֶה שָׂרָף אֶפּוֹסְטֶמוֹס
אֶת־הַתּוֹרָה:

חֲרָקוּ שֵׁן רְשָׁעִים בְּיוֹם אַף כֶּסֶף יְהוָה בִּי הָעִיר, לֹא חָמַל זֶר וַעֲקַשׁ
עַל יִשְׁיִשׁ וַצָּעִיר, אָפוּ בִּי חָרָה וּרְשָׁפָיו נִחְלוּ בִּי הַבְּעִיר, כִּי
בְיוֹם זֶה הִבְקָעָה הָעִיר: רַחֵם יְהוָה וְדַבֵּר עַל « לֵב יִשְׂרָאֵל הַלְעֵגוֹמִים,
בְּשִׁבְעָה עָשָׂר לַחֹדֶשׁ יוֹשְׁבִים » מִשְׁתוֹמְמִים, יְהִי גִלְגָּל עֲלֵיהֶם הַמּוֹן
הַמִּית רַחֲמֶיךָ מִמְּרוֹמִים, אֵל מִלֶּךָ יוֹשֵׁב עַל כֶּסֶף רַחֲמִים:

שְׁעָה נֶאֱסַר עֲנֵה לַחֲפִילָת, אֲשֶׁר נִמְסַר, בְּיַד בָּבֶל וְשֶׁר הָעִיר נִמְרָדָא: לֶךְ
יְהֵמָה וְחַפֵּל, זֶה כִּמָּה, וַיִּתְחַנֵּן כִּבְּן צָעִיר: מוֹלֶךְ צוּר חֲחֹק, בָּלַב
עֲצוּר מֵלֹא דֹאנוּת, הִמִּית מַעֲיו יִסְעִיר יְעוּר: יוֹם גָּבַר הָאוֹיֵב וַתִּבְקַע הָעִיר:
לִזְאוֹת אֶכְפֹּ, אֲכַרְעִי, וְאֶסְפֹּק אֲכַרְעִי, בְּיוֹם חִמְשׁ פּוֹרְעֵנוּת קְרָאוּנִי קֹדֶי לִי: וְעַל רֶגְלִי,
הָעֵגֶל בָּלַל חֲטָא, הַלּוֹחוֹת יִצְאוּנִי עֲחֹבוֹי: וְלֹכַד זֶר, הַמִּבְצָר יִרְשָׁלַיִם הַבְּצוּרָה, וַיִּמְסַגֵּר
הַבִּיאֲנִי שְׁבוּי בְּאוֹרְקִים: וְגַם הַשְׁמִיד בִּטֵּל, הַתְּמִיד, וַיַּמְעִשׂוּתוֹ כְּלֹאנִי מַעֲנִי: וְהוֹשֵׁם
אֵלַי, בְּהִיכַל כְּלִיל כִּלְיֹת יוֹסִי, וְדַתְךָ תוֹרְךָ זֶר בָּאֵשׁ הַבְּעִיר: מֵאֵד אֶתְחַל
נַחֲלֹי, וְאֶתְחַלֵּחַל רַעֲדוֹי, בְּיוֹם שְׂדֵי חֲשַׁפְנִי גִלְיָ: וְהַשְׁפִּיפוּן תַּנְשׁ [נְבוֹכַדְנֶצַּר], מִצָּפוֹן,
כְּשִׁבּוֹלֹת כּוֹרֵם טִים שְׁטַפְנִי: וְנִהַג שְׁבִי, אֶרֶץ צָבִי, וְגַם כְּדוֹר צִנְפְנִי גִלְגָּי:
יוֹם חֲשֹׁךְ, מָאוֹר שֶׁשׁוֹךְ בָּבֶל, לִיד פֶּרֶס דְּחַפְנִי הַגִּלְי: אֶכְלֹנִי, הַמִּמְנִי,
וְקִינָה עָלֶי זֹאת אֲעִיר: הִלְעַד הָאֵם לִנְפִי בִי, מִשְׁגָּבִי מַעֲנִי, הִלְעַד אֶפֶד יַעֲשֵׂן
הַכֶּסֶף עֲלֵי: גְּדוֹר פֶּרְצִי נִהַר חֲחֹבוֹי, בִּבְּנֵי פֶרְצִי עֲדִי קִשִּׁי, וַיִּמְחַדֵּק לִקֵּט שׁוֹשָׁן
מִבֵּין הַקּוֹצִים [אוֹמְרִי] * עֵין פֶּקַח הִשְׁגִּיחַ עָלַי, תִּפְלֹתִי קַח, כְּמוֹ חֶלֶב הַמִּדְּשָׁן שׁוֹרְקֵן בְּמוֹזָב:
בְּנֵה בֵית זָבוּל, וְהֵשֶׁב גָּבוּל, הַכְרַמֶּל וְהַבְּשָׁן: שְׁפֹט אֵלִם דִּין דִּין,
וְאֵז יִשְׁלֵם, הַמִּבְעָה וְהַמְּבַעִיר אֶת בִּרְחֹמֶיךָ:

אֱלֹהֵי יְשׁוּעָתֵנוּ, שְׁעָה שׁוֹעֲתֵנוּ עֲנֵה לַחֲפִילָתֵנוּ, וְרֵאא שׁוֹמְמוֹתֵינוּ מִטְּקוֹדֵשׁ הַשְּׁכֵם,
וְאַרְךְ גְּלוּתֵנוּ, מִדִּי שְׁנָה בְּשָׁנָה, בְּזָכְרֵנוּ עֲנוּתֵנוּ סִכְלֵי, בְּיוֹם

חַמְשָׁה דְּבָרִים, אָרְעוּ אֶת־אֲבוֹתֵינוּ: נָא אֱלֹהֵי הָרוּחוֹת, וּבוֹחַן סִתְּרֵי
 טוֹחוֹת רַחֲשֵׁי לֵב, שְׁעָה עֲנֵה שִׁוִּית נִדְחוֹת, נְפוּצוֹת בְּאַרְבַּע רוּחוֹת, מִדֵּי
 שָׁנָה בְּשָׁנָה בְּזִמָּן זֶה נֶאֱנַחוֹת, בְּיוֹם עֶקֶב מְדוּחוֹת ^{בגלל עבירות} ^[חטא העגל] נִשְׁתַּבְּרוּ
 הַלּוּחוֹת, וּבוֹ כָּל־יָמֵי שְׁנוֹתֵינוּ, נִמָּרַר עַל יְגוֹנֵנוּ: דִּלְהָ ^{העלה} מִטֵּיט
 הַיּוֹן הַטֵּיט הַטּוֹבֵעִי, טְבוּעִים בּוֹ וְאִין מַעֲמִיד מוֹשִׁיעַ, עֲדָר תִּתֶּה מִסֶּרֶת לְמֵאֲכָל,
 לְבֹנָה וּלְהַשְׁמִיד, מִדֵּי שָׁנָה בְּשָׁנָה, בְּיוֹם זֶה עֶצֶב מַצְמִיד ^{דובר}, יוֹם
 בּוֹ יָד זָר הָאֱמִיר ^{הגדיל}, וּבוֹ בִּטָּל הַתְּמִיד, עַל רֹב עֲוֹנוֹתֵינוּ, וְעֵצֶם ^{גזל}
 חֲטָאֵתֵינוּ: יְהִי אֲשֶׁר הַכֹּל יוּכַל, פְּדָה מִשְׁכּוֹל שְׁכָל ^{העם השכול}, מִיָּד הַטִּי
 הָעֵקֶשׁ וְסָכָל ^{והטיפש}, וּשְׂאֵר יַעֲקֹב אֲכָל, מִדֵּי שָׁנָה בְּשָׁנָה, בְּיוֹם זֶה
 מִמָּרָר ^{מוררים} אוֹכֵל, בְּהַעֲמִיד זָר לְמוּלִי, בּוֹ צֶלֶם בְּהִיכָל, עַל כָּל־
 קוֹרוֹתֵינוּ ^{הקורות אותנו} יִזְלוּ דְּמַעוֹתֵינוּ: שִׁבְרָנוּ ^{הסרנו} מַה־נוֹרָא, כִּי סָרְנוּ
 מִמוֹרָא, נָאוּר עֵטָה אוֹרָה ^{המתעטף באור}, גְּמוּלִי תִשְׁלוֹם עֲנִשִׁי לְכָל הוֹרָה ^{הראה}, מִדֵּי
 שָׁנָה בְּשָׁנָה, נִהִי ^{חססד} בְּיוֹם זֶה אַחֲקוֹרָה, יַעַן כִּי בּוֹ שָׂרָף אַפּוֹסְטָמוֹס
 אֶת־הַתּוֹרָה, לְזֹאת נִשְׁכָּבָה בְּבִשְׁתָּנוּ, לְשׁוֹד בֵּית [»] תַּפְאֲרֵתֵנוּ: רַחוּם
 יִכְפֹּר עוֹן, וְכָל־חַמְתּוֹ לֹא יַעִיר, פְּדָה חֵישׁ מִיָּדִי שְׂעִיר ^{גלות אדום}, פְּזוּרֵי
 הַצֹּאן ^{נפוצות} וְצִעִיר, מִדֵּי שָׁנָה בְּשָׁנָה, בְּיוֹם זֶה הִמֵּית מַעֲזוֹ יִסְעִיר ^{ישור},
 יוֹם גָּבְרוּ הַזְּרִים וַתִּבָּקַע הָעִיר, כִּי הָיִינוּ לְלַעַג וְקֶלֶס לְסִבִּיבוֹתֵינוּ:
 רַחֲמָן בְּרַחֲמִים שׁוּבָה, אֶל צִיּוֹן הָעֲלוּבָה, וְחֵישׁ נָא לְאַשָּׁה עֲצוּבָה,
 נַחֲמָה הַכְּתוּבָה ^{בנביא}, וְאִזּוּ שִׁירָה נְנוּבָה ^{נשיר}, בְּבִנְיָתָהּ הַחֲרָבָה, בְּקִבוּץ
 נְפוּצוֹתֵינוּ, וּבְשׁוּבָה ^{אלינו} אֶת עַם שְׁבוֹתֵינוּ:

וממשיכים "אל מִלְכָּךְ" ו"אנשי אמונה" (בעמ' 439), וגומרים כמו בצום גדליה, ומוציאים ס"ת וקוראים ג' עולים בפרשת ויחל לקמן בסוף הסידור וגומרים התפלה כבכל יום, ואחר "הושיענו" אומרים "מוזמור לאסף, אלהים באו גוים" וגו' לעיל עמ' 128.

אַבְלוֹת

על מות שראוי להתאבל עליו צריך לקרוע מעומד, ולפני שיקרע יברך:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, דִּין הָאֵמֶת:

צְדִיק הַדִּין

המנהג שבכל יום משבעת הימים של אבולות, לאחר תפילת שחרית (ויש נוהגים גם אחר מנחה), אומר אחד מהקהל לפני האבלים 'צדוק הדין', ואומר אותו מעומד. אין אומרים 'צדוק הדין' בלילה כלל, וכן אין אומרים ביום שאין בו תחנון (אלא בפני ת"ח שנפטר). אחר אמירת 'צדוק הדין' אומרים השכבה, ופסוקי בלע המות לנצח וכו'.

צְדִיק אַתָּה יְיָהוָה, וְיֵשֶׁר מִשְׁפָּטֶיךָ: צְדִיק יְהוָה בְּכָל־דַּרְכָּיו, וְחָסִיד בְּכָל־מַעֲשָׁיו: צְדָקָתְךָ צָדֵק לְעוֹלָם, וְתוֹרַתְךָ אֵמֶת: מִשְׁפָּטֵי־יְהוָה אֵמֶת, צְדָקוֹ יַחֲדוּ: בְּאֵשׁ דְּבַר־מֶלֶךְ שְׁלוֹטוֹן, וּמִי יֹאמַר־לוֹ מִה־תַּעֲשֶׂה: וְהוּא בְּאֶחָד וּמִי יִשְׁבְּנוּ, וְנִפְשׁוּ אוֹתָהּ וְיַעֲשׂוּ: הַצּוֹר תָּמִיד פָּעֵלוֹ כִּי כָל־דַּרְכָּיו מִשְׁפָּט, אֵל אֱמוּנָה וְאִין עוֹל צְדִיק וְיֵשֶׁר הוּא: דִּין הָאֵמֶת, שֹׁפֵט צָדֵק וְאֵמֶת, בְּרוּךְ דִּין הָאֵמֶת, כִּי כָל־מִשְׁפָּטֶיךָ צָדֵק וְאֵמֶת:

ואומרים השכבה דלקמן

בְּלַע הַמּוֹת לְנֶצַח וּמָחָה אֲדֹנֵי אֱלֹהִים דְּמַעַה מַעַל כָּל־פְּנִים, וְחִרְפַת עֲמוֹ יִסִּיר מַעַל כָּל־הָאָרֶץ כִּי יְהוָה דָּבַר: יַחֲיוּ מִתִּיךְ נִבְלָתִי יְקוּמוּן, הַקִּיצוֹ וְרַגְנוֹ שְׁכֵנֵי עֶפֶר כִּי טַל אוֹרֵת טַלְדִּי, וְאָרֶץ רְפָאִים תַּפִּיל: וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר עוֹן וְלֹא־יִשְׁחִית, וְהִרְבָּה לְהַשִּׁיב אָפוֹ, וְלֹא־יַעִיר כָּל־חַמָּתוֹ: יְהוָה הוֹשִׁיעָה, הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם קְרָאָנוּ: וְאומרים: תִּנְחַמוּ מִן הַשָּׁמַיִם.

ביום צאתו מהאבלות אומרים לו:

לֹא־יָבוֹא עוֹד שְׁמֶשְׁךָ וִירִתְךָ לֹא יֵאָסֶף, כִּי יְהוָה יְהִי־לְךָ לְאוֹר עוֹלָם וְשָׁלוֹם יָמֵי אָבְלֶיךָ: וְכָתִיב: כָּאִשׁ אֲשֶׁר אָמוּ תִנְחַמְנוּ, כֵּן אֲנִכִּי אֲנַחֲמְכֶם וּבִירוֹשָׁלַיִם תִּנְחַמוּ:

השיכבה לאיש

המרחם על-כל-בריותיו, הוא יחוס ויחמול וירחם על נפש רוח ונשמה של הנפטר בשם טוב מן העולם (פלוגי בן פלוגית), רוח ה' תניחנו בגן עדן, הוא וכל-בני ישראל השוכבים עמו, בכלל הרחמים והסליחות, וכן יהי רצון ונאמר אמן.

לאדם גדול בחכמה וביראת שמים אומרים השכבה זו:

והחכמה מאין תמצא, ואי זה מקום בינה: אשרי אדם מצא חכמה, ואדם פיק תבונה: מה רב טובך אשר-צפנת ליראך, פעלת לחוסים כך, נגד בני אדם: מה-יקר חסדך אלהים, ובני אדם בצל כנפיד יחסיו: ירוין מדשן ביתך, ונחל עדניך תשקם: טוב שם משמן טוב, ויום המות מיום הולדו: סוף דבר הכל נשמע, את-האלהים ירא ואת-מצותיו שמור כי-זה כל-האדם: יעלו חסידים בכבוד, ירננו על-משכבותם:

מנוחה נכונה, בישיבה עליונה, במעלת קדושים וטהורים, כזוהר הרקיע מאירים ומוהירים, וחלוץ עצמים, וכפרת אשמים, והרחקת פשע, והקרבת ישע, וחמלה וחנינה, מלפני שוכן מעונה, וחולקא טבא, לחיי העולם הבא, שם תהא מנת ומחיצת וישיבת נפש השם הטוב המרוחם (פכ"פ) רוח יהוה תניחנו בגן עדן, דאתפטר מן עלמא הדין כרעות אלהא מארי שמיא וארעא. מלך מלכי המלכים ברחמי ירחם עליו, ויחוס ויחמול עליו. מלך מלכי המלכים ברחמי יסתיירו בצל כנפיו ובסתר אהלו לחזות בנועם יהוה ולבקר בהיכלו, ולקץ הימין יעמידהו, ומנחל עדניו ישקהו, ויצרור בצרור החיים נשמתו, וישים כבוד מנוחתו. יהוה הוא נחלתו, וילווה אליו השלום ועל משכבו יהיה שלום, כדכתיב: יבוא שלום ינוחו על-משכבותם, הלך נכחו, הוא וכל-בני ישראל השוכבים עמו בכלל הרחמים והסליחות, וכן יהי רצון ונאמר אמן:

השכבה לאשה

קודם ההשכבה, נוהגים לומר פסוקים אלו:

אִשֶּׁת חַיִּל מִי יִמָּצָא, וְרָחוֹק מִפְּנִינִים **”מְכָרָה: שָׁקָר הָחַן וְהַבֵּל הַיּוֹפִי, אִשָּׁה יִרְאֵת יְהוָה הִיא תִתְהַלֵּל: תְּנוּ-לָהּ מִפְּרֵי יְדֶיהָ, וַיְהִלְלוּהָ בְּשָׁעֲרִים”** **מְעִשִּׂיהָ:**

הַמְרָחֵם **עַל-כָּל-בְּרִיּוֹתָיו**, הוּא יְחוּס וַיַּחְמוֹל וַיִּרְחֵם עַל נַפְשׁ רוּחַ וּנְשָׁמָה שֶׁל הַנִּפְטָרֶת בְּשֵׁם טוֹב מִן הָעוֹלָם (פלונית בת פלונית), רוּחַ ה' תְּנִיחָנָה בְּגֵן עֵדֶן, הִיא וְכָל-בָּנוֹת יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבוֹת עִמָּה, בְּכָל־ל הַרְחָמִים וְהַסְּלִיחוֹת, וְכֵן יְהִי רָצוֹן וְנֹאמַר אָמֵן.

לאשה גדולה וחשובה אומרים השכבה זו:

אִשֶּׁת-חַיִּל מִי יִמָּצָא, וְרָחוֹק מִפְּנִינִים מְכָרָה: שָׁקָר הָחַן וְהַבֵּל הַיּוֹפִי, אִשָּׁה יִרְאֵת-יְהוָה הִיא תִתְהַלֵּל: תְּנוּ-לָהּ מִפְּרֵי יְדֶיהָ, וַיְהִלְלוּהָ בְּשָׁעֲרִים מְעִשִּׂיהָ:
רַחֲמָנָא דְרַחֲמָנוּתָא דִּי לִיהָ הִיא וּבִמְיָמֶיהָ אֶתְבְּרִיאָו עֲלֵמָא עֲלֵמָא הָדִין וְעֲלֵמָא דְאֵתִי וּגְגֵנוּ בִּיהַ צְדִיקָנוּת וְחֲסִידָנוּת דְּעַבְדֵּן רַעוּתֶיהָ וּבִמְיָמֶיהָ וּבִיקָרֶיהָ וּבִתּוּקָפֶיהָ יֹאמַר לְמִיעַל קְדָמוּהִי דִּיכֵן נַפְשׁ הָאִשָּׁה הַכְּבֹדָה וְהַצְנוּעָה וְהַנִּכְבְּדָת מֵרַת (פכ"פ) רוּחַ יְהוָה תְּנִיחָנָה בְּגֵן עֵדֶן, דְּאֶתְפָּטַר מִן עֲלֵמָא הָדִין כְּרַעוּת אֱלֹהָא מְאִרֵי שְׂמִיא וְאַרְעָא. הַמֶּלֶךְ בְּרַחֲמֵיו יְחוּס וַיַּחְמוֹל עָלֶיהָ, וַיְלֹאֶה אֵלֶיהָ הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכָּבָהּ יִהְיֶה שְׁלוֹם, כְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוּ עַל-מִשְׁכְּבוֹתֵם, הַלֵּךְ נִכְחוּ, הִיא וְכָל-בָּנוֹת יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבוֹת עִמָּה בְּכָל־ל הַרְחָמִים וְהַסְּלִיחוֹת, וְכֵן יְהִי רָצוֹן וְנֹאמַר אָמֵן:

ברכת בית עלמין

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר יָצַר אֶתְכֶם בְּדִין, וּבִרְא אֶתְכֶם בְּדִין, וְזֶן אֶתְכֶם בְּדִין, וְכָל־ל אֶתְכֶם בְּדִין, וְהַחֲיָה אֶתְכֶם בְּדִין, וְהִמִּית אֶתְכֶם בְּדִין, וְהוּא יוֹדֵעַ מִסְפָּר כָּלְכֶם בְּדִין, וְהוּא עֲתִיד לַגְלוֹת עֹפֶר מַעַל עֵינֵיכֶם לְהַחְיּוֹתְכֶם וּלְהַקִּימְכֶם בְּתַחֲתֵי הַמָּתִים בְּדִין, בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מַחֲיֵה הַמָּתִים:

סדר הפרשיות

פרשת בראשית

בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ: והארץ היתה תהו ובהו וחשך על-פני תהום ורוח אלהים מרחפת על-פני המים: ויאמר אלהים יהי-אור ויהי-אור: וירא אלהים את-האור כי-טוב ויבדל אלהים בין האור ובין החשך: ויקרא אלהים ל-אור יום ולחשך קרא לילה ויהי-ערב ויהי-בקר יום אחד: (לוי) ויאמר אלהים יהי רקיע בתוך המים ויהי מבדיל בין מים למים: ויעש אלהים את-הרקיע ויבדל בין המים אשר מתחת לרקיע ובין המים אשר מעל לרקיע ויהי-כן: ויקרא אלהים לרקיע שמים ויהי-ערב ויהי-בקר יום שני: (ישראל) ויאמר אלהים יקוו המים מתחת השמים אל-מקום אחד ותראה היבשה ויהי-כן: ויקרא אלהים ליבשה ארץ ולמקנה המים קרא ימים וירא אלהים כי-טוב: ויאמר אלהים תדשא הארץ דשא עשב מזריע זרע עץ פרי עשה פרי למינהו אשר זרעו-בו על-הארץ ויהי-כן: ותוצא הארץ דשא עשב מזריע זרע למינהו ועץ עשה-פרי אשר זרעו-בו למינהו וירא אלהים כי-טוב: ויהי-ערב ויהי-בקר יום שלישי:

פרשת נח

אלה תולדות נח נח איש צדיק תמים היה בדרתיו את-האלהים התהלך-נח: ויולד נח שלשה בנים את-שם את-חם ואת-יפת: ותשחת הארץ לפני האלהים ותמלא הארץ חמס: וירא אלהים את-הארץ והנה נשחתה כי-השחית כל-בשר את-דרךו על-הארץ: ויאמר אלהים לנח קץ כל-בשר בא לפני כי-מלאה הארץ חמס מפניהם והנני משחיתם את-הארץ: עשה לך תבת עצי-גפר קנים תעשה את-התבה וכפרת אתה מבית ומחוץ בכפר: וזה אשר תעשה אתה שלש מאות אמה ארך התבה חמשים אמה רחבה ושלשים אמה קומתה: (לוי) צהר ותעשה לתבה ואל-אמה תכלנה מלמעלה ופתח התבה בצדה תשים תחתים שנים ושלשים תעשה: ואני הנני מביא את-המבול מים על-הארץ לשחת כל-בשר אשר-בו רוח חיים מתחת השמים כל אשר-בארץ יגוע:

והקמתי את ברייתי אתך ובאת אל התבה אתה ובניך ואשתך ונשי בניך אתך: (ישאל) ומכל־החי מכל־בשר שנים מכל תביא אל־התבה להחיות אתך זכר ונקבה יהיו: מהעוף למינהו ומן־הבהמה למינה מכל רמש האדמה למינהו שנים מכל יבאו אליך להחיות: ואתה קח־לך מכל־מאכל אשר יאכל ואספת אליך והיה לך ולהם לאכלה: ויעש נח ככל אשר צוה אתו אלהים כן עשה:

פרשת לך־לך

ויאמר יהוה אל־אברם לך־לך מארצך וממולדתך ומבית אביך אל־הארץ אשר אראך: ואעשה לך גדול ואברכך ואגדלה שמך והיה ברכה: ואברכה מברכך ומקלך אאר ונברכו בך כל משפחת האדמה: (לוי) וילך אברם כאשר דבר אליו יהוה וילך אתו לוט ואברם בן־חמש שנים ושבעים שנה בצאתו מחרן: ויקח אברם את־שרי אשתו ואת־לוט בן־אחיו ואת־כל־רכושם אשר רכשו ואת־הנפש אשר־עשו בחרן ויצאו ללכת ארצה כנען: ויעברו אברם בארץ עד מקום שכם עד אלון מורה והפנעני אז בארץ: (ישאל) וירא יהוה אל־אברם ויאמר לו־רעך אתך את־הארץ הזאת ויבן שם מזבח ליהוה הנראה אליו: ויעתק משם ההרה מקדם לבית־אל ויט אהלה בית־אל מים והעי מקדם ויבן שם מזבח ליהוה ויקרא בשם יהוה: ויסע אברם הלך ונסוע הגנבה: ויהי רעב בארץ וירד אברם מצרימה לגור שם כִּי־כבד הרעב בארץ: ויהי כאשר הקריב לבוא מצרימה ויאמר אל־שרי אשתו הנה־נא ידעתי כי אשה יפת־מראה את: והיה כִּי־יראו אתך המצרים ואמרו אשתו זאת והרגו אתי ואתך יחיו: אמרי־נא אחתי את למען ייטב־לי בעבורך וחייתה נפשי בגללך:

פרשת וירא

וירא אליו יהוה באלני ממרא והוא ישב פתח־האהל כחם היום: וישא עיניו וירא והנה שלשה אנשים נצבים עליו וירא וירץ לקראתם מפתח האהל וישתחו ארצה: ויאמר אדני אם־נא מצאתי חן בעיניך אל־נא תעבר מעל עבדך: קח־נא מצט־מים ורחצו רגליכם והשענו תחת העץ: ואקחה פת־לחם וסעדו לבכם אתר תעברו כִּי־על־כן עברתם על־עבדכם ויאמרו כן תעשה כאשר דברת: (לוי) וימהר אברהם האהלה אל־שרה ויאמר מהרי שלש סאים קמח סלת לוישי ועשי עגות: ואל־הבקר רץ אברהם ויקח בן־בקר רך

וְטוֹב וַיִּתֵּן אֶל־הַנָּעַר וַיְמַהֵר לַעֲשׂוֹת אֹתוֹ: וַיִּקַּח חֲמָאָה וְחָלָב וּבֶן־הַבֶּקָר אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּתֵּן לַפְּנִיָּהּ וְהוּא עֹמֵד עֲלֵיהֶם תַּחַת הָעֵץ וַיֹּאכְלוּ: (ישׂראל) וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו אִיָּה שָׂרָה אֲשֶׁתְּךָ וַיֹּאמֶר הִנֵּה בָאָהֹל: וַיֹּאמֶר שׁוּב אֲשׁוּב אֵלֶיךָ כַּעַת חַיָּה וְהִנֵּה בֶן לְשָׂרָה אֲשֶׁתְּךָ וּשְׂרָה שִׁמְעַת פֶּתַח הָאָהֹל וְהוּא אַחֲרָיו: וְאַבְרָהָם וּשְׂרָה וְקָנִים בָּאִים בַּיָּמִים חֹדֶל לַחַיִּית לְשָׂרָה אֶרֶץ כְּנָעִים: וַתִּצְחַק שָׂרָה בְּקִרְבָּהּ לֵאמֹר אַחֲרֵי בִלְתִּי הִיתִּה־לִּי עַדְנָה וְאֲדֹנִי זָקֵן: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־אַבְרָהָם לָמָּה זֶה צִחַקָה שָׂרָה לֵאמֹר הֲאֵף אֲמַנָּם אֵלֶּךָ וְאֲנִי זָקֵנָתִי: הִפְלֵא מִיְּהוָה דְּבַר לְמוֹעֵד אֲשׁוּב אֵלֶיךָ כַּעַת חַיָּה וּלְשָׂרָה בֶּן:

פרשת חיישרה

וַיְהִי חַיֵּי שָׂרָה מֵאָה שָׁנָה וְעֶשְׂרִים שָׁנָה וְשִׁבְעַת שָׁנִים שְׁנֵי חַיֵּי שָׂרָה: וַתִּמָּת שָׂרָה בְּקִרְיַת אַרְבַּע הוּא חֶבְרוֹן בְּאֶרֶץ כְּנָעַן וַיְבֹא אַבְרָהָם לִסְפֹּד לְשָׂרָה וּלְכַכְתָּהּ: וַיִּקָּם אַבְרָהָם מֵעַל פָּנָיו מִתּוֹ וַיְדַבֵּר אֶל־בְּנֵי־חַתָּהּ לֵאמֹר: גֵּר־וְתוֹשֵׁב אֲנִי עִמָּכֶם תָּנוּ לִי אַחֲזָת־קִבְרָ עִמָּכֶם וְאֶקְבְּרָה מִתִּי מִלְּפָנַי: וַיַּעֲנוּ בְנֵי־חַתָּהּ אֶת־אַבְרָהָם לֵאמֹר לוֹ: (וי) שְׁמַעְנוּ אֲדֹנָי נָשִׂיא אֱלֹהִים אַתָּה בְּתוֹכֵנוּ בְּמִבְחָר קִבְרֵינוּ קִבֵּר אֶת־מֵתְךָ אִישׁ מִמֵּנוּ אֶת־קִבְרוֹ לֹא־יִכְלֶה מִמֶּנּוּ מִקִּבְרֵ מֵתְךָ: וַיִּקָּם אַבְרָהָם וַיִּשְׁתַּחֲוֶה לְעַם־הָאָרֶץ לְבְנֵי־חַתָּהּ: וַיְדַבֵּר אִתָּם לֵאמֹר אֲנִי־נִישׁ אֶת־נַפְשְׁכֶם לְקִבְרֵ אֶת־מִתִּי מִלְּפָנַי שְׁמַעְוִנִי וּפְגַעוּנִי לִי בְּעַפְרוֹן בֶּן־צֹחַר: וַיִּתֵּן־לִי אֶת־מַעְרַת הַמַּכְפֵּלָה אֲשֶׁר־לוֹ אֲשֶׁר בְּקֶצֶה שְׂדֵהוּ בְּכֶסֶף מָלֵא יִתְּנָנָה לִי בְּתוֹכְכֶם לְאַחֲזַת־קִבֵּר: וַעֲפְרוֹן יָשָׁב בְּתוֹךְ בְּנֵי־חַתָּהּ וַיַּעַן עַפְרוֹן הַחֹתֵן אֶת־אַבְרָהָם בְּאֲזֵנֵי בְנֵי־חַתָּהּ לְכָל בָּאֵי שַׁעַר־עִירוֹ לֵאמֹר: (ישׂראל) לֹא־אֲדֹנִי שְׁמַעְנִי הַשְּׂדֵה נָתַתִּי לָךְ וְהַמַּעְרָה אֲשֶׁר־בוֹ לָךְ נָתַתִּיהָ לְעִינִי בְּנֵי־עַמִּי נָתַתִּיהָ לָךְ קִבֵּר מֵתְךָ: וַיִּשְׁתַּחֲוֶה אַבְרָהָם לַפָּנִי עַם־הָאָרֶץ: וַיְדַבֵּר אֶל־עַפְרוֹן בְּאֲזֵנֵי עַם־הָאָרֶץ לֵאמֹר אֵף אֲסִי־אֶתָּה לוֹ שְׁמַעְנִי נָתַתִּי כֶּסֶף הַשְּׂדֵה קַח מִמֶּנִּי וְאֶקְבְּרָה אֶת־מִתִּי שָׁמָּה: וַיַּעַן עַפְרוֹן אֶת־אַבְרָהָם לֵאמֹר לוֹ: אֲדֹנִי שְׁמַעְנִי אָרְץ אַרְבַּע מֵאֹת שְׁקֶל־כֶּסֶף בִּינִי וּבִינְךָ מִה־הוּא וְאֶת־מֵתְךָ קִבֵּר: וַיִּשְׁמַע אַבְרָהָם אֶל־עַפְרוֹן וַיִּשְׁקַל אַבְרָהָם לְעַפְרוֹן אֶת־הַכֶּסֶף אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּאֲזֵנֵי בְנֵי־חַתָּהּ אַרְבַּע מֵאוֹת שְׁקֶל כֶּסֶף עֹבֵר לִסְחָר:

פרשת תולדות

וְאַלֶּה תּוֹלְדֹת יִצְחָק בֶּן־אַבְרָהָם אַבְרָהָם הוֹלִיד אֶת־יִצְחָק: וַיְהִי יִצְחָק בֶּן־אַרְבָּעִים שָׁנָה בְּקִנְחָתוֹ אֶת־רִבְקָה בַּת־בְּתוּאֵל הָאֲרָמִי מִפְּדָן אֲרָם אֲחֹת לָבָן

הָאָרָמִי לוֹ לְאִשָּׁה: וַיַּעֲתֹר יִצְחָק לַיהוָה לִנְכַח אִשְׁתּוֹ כִּי עָקְרָה הִוא וַיַּעֲתֹר לוֹ יְהוָה וַתְּהִר רַבָּקָה אִשְׁתּוֹ: וַיִּתְרַצְצוּ הַבָּנִים בְּקֶרְפָּה וַתֹּאמֶר אִם־כֵּן לִמָּה זֶה אֲנֹכִי וַתֵּלֶךְ לִדְרֹשׁ אֶת־יְהוָה: (לו) וַיֹּאמֶר יְהוָה לָהּ שְׁנֵי גֹיִם בְּבִטְנָךְ וּשְׁנֵי לְאֻמִּים מִמֶּעֶיךָ יִפְרְדוּ וְלֹאִם מִלֵּאִם יֵאֱמָץ וְרַב יַעֲבֹד צָעִיר: וַיִּמְלְאוּ יִמֶיהָ לִלְדוֹת וְהָנָה תוֹמָם בְּבִטְנָהּ: וַיֵּצֵא הָרֹאשׁוֹן אֲדָמוֹנִי כְּלוֹ כְּאֶדְרֵת שַׁעַר וַיִּקְרָאוּ שְׁמוֹ עֶשׂו: וְאַחֲרָיו־כֵּן יֵצֵא אַחִיו וַיָּדוּ אֹהֶלֶת בְּעֶקֶב עֶשׂו וַיִּקְרָא שְׁמוֹ יַעֲקֹב וַיִּצְחָק בֶּן־שָׁשִׁים שָׁנָה בְּלִדְתָּ אֹתָם: (ישראל) וַיִּגְדְּלוּ הַנְּעָרִים וַיְהִי עֶשׂו אִישׁ יָדָע צִיד אִישׁ שֹׂדָה וַיַּעֲקֹב אִישׁ תָּם יֹשֵׁב אֹהֶלִים: וַיֹּאֲהֵב יִצְחָק אֶת־עֶשׂו כִּי־צִיד בְּפִיו וּרַבָּקָה אֹהֶבֶת אֶת־יַעֲקֹב: וַיִּזְדּוּ יַעֲקֹב נָזִיד וַיָּבֵא עֶשׂו מִן־הַשֹּׂדָה וְהוּא עֵיף: וַיֹּאמֶר עֶשׂו אֶל־יַעֲקֹב הֲלֵעִיטֵנִי נָא מִן־הָאָדָם הָאָדָם הִזֶּה כִּי עֵיף אֲנִי עַל־כֵּן קִרְא־שְׁמוֹ אָדָוֶם: וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב מִכֶּרֶה כִּיום אֶת־בְּכֹרְתְךָ לִי: וַיֹּאמֶר עֶשׂו הִנֵּה אֲנִי הוֹלֵךְ לָמוֹת וְלָמָּה־זֶּה לִי בְכֹרָה: וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב הַשִּׁבְעָה לִי כִּיום וַיִּשָּׁבַע לוֹ וַיִּמְכֹּר אֶת־בְּכֹרְתוֹ לַיַּעֲקֹב: וַיַּעֲקֹב נָתַן לַעֶשׂו לֶחֶם וּגְזִיד עֲדָשִׁים וַיֹּאכֵל וַיִּשָּׂת וַיָּקָם וַיֵּלֶךְ וַיָּבֹז עֶשׂו אֶת־הַבְּכֹרָה: וַיְהִי רָעַב בָּאָרֶץ מִלֵּבֶד הָרָעַב הָרֹאשׁוֹן אֲשֶׁר הָיָה בֵּימֵי אֲבֹרָהֶם וַיֵּלֶךְ יִצְחָק אֶל־אֲבִימֶלֶךְ מֶלֶךְ־פְּלִשְׁתִּים גִּרְרָה: וַיֵּרָא אֵלָיו יְהוָה וַיֹּאמֶר אֶל־תֵּרֵד מִצְרַיִם שָׁכֵן בָּאָרֶץ אֲשֶׁר אָמַר אֲלֶיךָ: גֹּר בָּאָרֶץ הַזֹּאת וְאֶהְיֶה עִמָּךְ וַאֲבָרְכְךָ כִּי־לָךְ וּלְזֹרְעֶךָ אֶתֵּן כָּל־הָאֲרָצַת הָאֵל וְהַקְמַתִּי אֶת־הַשְּׂבָעָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לְאֲבֹרָהֶם אָבִיךָ: וְהִרְבִּיתִי אֶת־זֶרְעֶךָ כְּכֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם וְנָתַתִּי לְזֹרְעֶךָ אֶת כָּל־הָאֲרָצַת הָאֵל וְהַתְּבָרְכוּ בְּזֶרְעֶךָ כָּל גּוֹיֵי הָאָרֶץ: יַעֲקֹב אֲשֶׁר־שָׁמַע אֲבֹרָהֶם בְּקֹלִי וַיִּשְׁמֹר מִשְׁמֶרְתִּי מִצּוֹתַי חֻקוֹתַי וְתוֹרֹתַי:

פרשת ויצא

וַיֵּצֵא יַעֲקֹב מִבְּאֵר שָׁבַע וַיֵּלֶךְ חֲרָנָה: וַיַּפְגֵּעַ בְּמָקוֹם וַיֵּלֶן שָׁם כִּי־בָא הַשֶּׁמֶשׁ וַיִּקַּח מֵאֲבִנֵי הַמָּקוֹם וַיִּשֶׂם מִרְאשֵׁיתוֹ וַיִּשְׁכַּב בְּמָקוֹם הַהוּא: וַיַּחֲלֹם וְהִנֵּה סֹלֶם מַצֵּב אֲרָצָה וּרְאִשׁוֹ מִגִּיעַ הַשָּׁמַיְמָה וְהִנֵּה מִלֵּאכִי אֱלֹהִים עֲלִים וַיִּרְדִּים בּוֹ: (לו) וְהִנֵּה יְהוָה נֹצֵב עָלָיו וַיֹּאמֶר אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹרָהֶם אָבִיךָ וְאֵלֹהֵי יִצְחָק הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֵתָּה שֹׁכֵב עָלֶיהָ לָךְ אֶתְנַנֶּה וּלְזֹרְעֶךָ: וְהִיא זֶרְעֶךָ כְּעֶפֶר הָאָרֶץ וּפְרֻצַּת יָמָה וְקִדְמָה וּצְפֹנָה וּנְגִבָה וּנְבָרְכוּ בָךְ כָּל־מִשְׁפַּחַת הָאָדָמָה וּבְזֹרְעֶךָ: וְהִנֵּה אֲנִי עִמָּךְ וַשְׁמֶרְתִּיךָ בְּכָל אֲשֶׁר־תֵּלֶךְ וְהִשְׁבַּתִּיךָ אֶל־הָאָדָמָה הַזֹּאת כִּי לֹא אֶעֱזֹבְךָ עַד אֲשֶׁר

אִם-עָשִׂיתִי אֶת אֲשֶׁר-דִּבַּרְתִּי לָךְ: וַיִּקֶּץ יַעֲקֹב מִשְׁנָתוֹ וַיֹּאמֶר אֲכֹל יֵשׁ יְהוָה
בַּמָּקוֹם הַזֶּה וְאֲנֹכִי לֹא יָדַעְתִּי: וַיִּירָא וַיֹּאמֶר מַה-נִּזְרָא הַמָּקוֹם הַזֶּה אֵין זֶה כִּי
אִם-בֵּית אֱלֹהִים וְזֶה שַׁעַר הַשָּׁמַיִם: (וישראל) וַיִּשְׁכֶם יַעֲקֹב בְּבֹקֶר וַיִּקַּח אֶת-הָאֶבֶן
אֲשֶׁר-שָׁם מִרְאשֵׁיתוֹ וַיִּשֶׁם אֹתוֹ מִצְבֵּה וַיִּצֹק שֶׁמֶן עַל-רֹאשָׁהּ: וַיִּקְרָא אֶת-שֵׁם
הַמָּקוֹם הַהוּא בֵּית-אֵל וַאֲיֹלָם לָזוֹ שֵׁם-הָעִיר לְרֹאשְׁנָה: וַיַּדֵּר יַעֲקֹב נָדָר לֵאמֹר
אִם-יְהִיָּה אֱלֹהִים עִמָּדִי וּשְׁמֹרְנִי בַדֶּרֶךְ הַזֶּה אֲשֶׁר אֲנִי הוֹלֵךְ וְנָתַן-לִי לֶחֶם לֶאֱכֹל
וּבְגָד לְלָבֵשׁ: וְשָׁבְתִי בְשָׁלוֹם אֶל-בֵּית אָבִי וְהָיָה יְהוָה לִי לְאֱלֹהִים: וְהָאֶבֶן הַזֹּאת
אֲשֶׁר-שָׁמַתִּי מִצְבֵּה יְהוָה בֵּית אֱלֹהִים וְכָל אֲשֶׁר תִּתֵּן-לִי עֲשׂוֹ אֶעֱשֶׂנּוּ לָךְ:

פרשת וישלח

וַיִּשְׁלַח יַעֲקֹב מַלְאָכִים לִפְנֵי אֶל-עֲשׂוֹ אַחִיו אֶרְצָה שְׁעִיר שָׂדֶה אָדוֹם: וַיֵּצֵא
אֹתָם לֵאמֹר כֹּה תֹאמְרוּן לְאָדָנִי לְעֲשׂוֹ כֹה אָמַר עַבְדְּךָ יַעֲקֹב עִם-לְבָן גִּרְתִּי
וְאַחֵר עַד-עֲתָה: וַיְהִי-לִי שׁוֹר וַחֲמֹר צֹאן וְעֶבֶד וְשִׁפְחָה וְאִשְׁלָחָה לְהַגִּיד לְאָדָנִי
לְמִצְאָתוֹן בְּעֵינֶיךָ: (לוי) וַיָּשָׁבוּ הַמַּלְאָכִים אֶל-יַעֲקֹב לֵאמֹר בָּאנוּ אֶל-אֶחֱיךָ
אֶל-עֲשׂוֹ וְגַם הֵלֵךְ לְקִרְיַתָּךְ וְאַרְבַּע-מֵאוֹת אִישׁ עִמּוֹ: וַיִּירָא יַעֲקֹב מְאֹד וַיֵּצֵר
לּוֹ וַיַּחֲץ אֶת-הָעֵם אֲשֶׁר-אִתּוֹ וְאֶת-הַצֹּאן וְאֶת-הַבָּקָר וְהַגְּמָלִים לִשְׁנֵי מַחֲנוֹת:
וַיֹּאמֶר אִם-יָבוֹא עֲשׂוֹ אֶל-הַמַּחֲנֶה הָאֶחָד וְהַכּוּהוּ וְהָיָה הַמַּחֲנֶה הַנֶּשְׂאָר לְפִלִּיטָה:
(וישראל) וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֱלֹהֵי אֲבִי אַבְרָהָם וְאֱלֹהֵי אֲבִי יִצְחָק יְהוָה הָאֵלֹהִים אֵלֵי שׁוֹב
לְאַרְצְךָ וְלִמְוֹלָדְתְּךָ וְאִיטִּיבָה עִמָּךְ: קִטַּנְתִּי מְכַל הַחֲסָדִים וּמְכַל-הָאֱמֻנָה אֲשֶׁר
עָשִׂיתָ אֶת-עַבְדְּךָ כִּי בְמִקְלִי עָבַרְתִּי אֶת-הַיַּרְדֵּן הַזֶּה וְעַתָּה הֵייתִי לִשְׁנֵי מַחֲנוֹת:
הַצִּילֵנִי נָא מִיַּד אַחִי מִיַּד עֲשׂוֹ כִּי-יִירָא אֲנִי אֹתוֹ פֶּן-יָבוֹא וְהִכָּנִי אִם-עַל-בָּנַי:
וְאִתָּה אֲמַרְתָּ הֵיטֵב אִיטִּיב עִמָּךְ וְשָׁמַתִּי אֶת-זִרְעֶךָ כְּחוֹל הַיָּם אֲשֶׁר לֹא-יִסְפָּר
מֶרֶב:

פרשת וישב

וַיֵּשֶׁב יַעֲקֹב בְּאַרְץ מְגוּרֵי אֲבִיו בְּאַרְץ כְּנָעַן: אֵלֶּה תִּלְדוֹת יַעֲקֹב יוֹסֵף
בֶּן-שִׁבְעֵי-עֶשְׂרֵה שָׁנָה הָיָה רָעָה אֶת-אֶחָיו בְּצֹאן וְהוּא נָעַר אֶת-בְּנֵי בְלָחָה
וְאֶת-בְּנֵי זִלְפָּה נְשֵׁי אֲבִיו וַיָּבֹא יוֹסֵף אֶת-דִּבְתֵּם רָעָה אֶל-אֲבִיהֶם: וַיִּשְׂרָאֵל אֶהֱבֶה
אֶת-יוֹסֵף מִכָּל-בְּנָיו כִּי-בֶן-זִקְנִים הוּא לּוֹ וַעֲשֵׂה לּוֹ כְּתֹנֶת פָּסִים: (לוי) וַיִּרְאוּ
אֶחָיו כִּי-אִתּוֹ אֶהֱבֶם מִכָּל-אֶחָיו וַיִּשְׁנְאוּ אוֹתוֹ וְלֹא יָכֹלוּ דַּבְּרוֹ לְשָׁלֹם: וַיַּחֲלֹם

יוסף חלום ויגד לאחיו ויוספו עוד שָׁנָא אֹתוֹ: וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם שְׁמְעוּ-נָא הַחֲלוֹם
 הַזֶּה אֲשֶׁר חֲלַמְתִּי: וְהִנֵּה אֲנִי חֲנוּ מֵאֲלֵמִים אֲלֵמִים בְּתוֹךְ הַשָּׂדֶה וְהִנֵּה קָמָה אֶלְמָתִי
 וּגְם-נִצָּבָה וְהִנֵּה תִסְבֶּינָה אֲלֵמַתֵּיכֶם וּתִשְׁתַּחֲוֶינָה לְאֶלְמָתִי: (וישראל) וַיֹּאמְרוּ לוֹ אָחִיו
 הַמֶּלֶךְ תִּמְלֹךְ עָלֵינוּ אִם-מִשׁוֹל תִּמְשָׁל בָּנוּ וַיֹּסְפוּ עוֹד שָׁנָא אֹתוֹ עַל-חֲלַמְתּוֹ
 וְעַל-דִּבְרָיו: וַיַּחֲלֵם עוֹד חֲלוֹם אֲחֵר וַיִּסְפֹּר אֹתוֹ לְאָחִיו וַיֹּאמֶר הִנֵּה חֲלַמְתִּי חֲלוֹם
 עוֹד וְהִנֵּה הַשָּׁמֶשׁ וְהַיָּרֵחַ וְאַחַד עֶשֶׂר כּוֹכָבִים מִשְׁתַּחֲוִים לִי: וַיִּסְפֹּר אֶל-אָבִיו
 וְאֶל-אָחִיו וַיִּגְעֲר-בּוֹ אָבִיו וַיֹּאמֶר לוֹ מָה הַחֲלוֹם הַזֶּה אֲשֶׁר חֲלַמְתָּ הֲבֹא נָבוֹא
 אֲנִי וְאַמָּךְ וְאָחִיךָ לְהִשְׁתַּחֲוֹת לָךְ אֶרְצָה: וַיִּקְנֹאוּ-בּוֹ אָחִיו וְאָבִיו שָׁמַר אֶת-הַדְּבָר:

פרשת מקץ

וַיְהִי מִקֵּץ שְׁנָתַיִם יָמִים וּפְרָעָה חֹלֵם וְהִנֵּה עֹמֵד עַל-הַיָּאֹר: וְהִנֵּה מִן-הַיָּאֹר עֹלֹת
 שִׁבְעַ פְּרוֹת יְפוֹת מְרֹאָה וּבְרִיאוֹת בָּשָׂר וּתְרַעֲיָנָה בְּאָחוּ: וְהִנֵּה שִׁבְעַ פְּרוֹת
 אַחֲרוֹת עֹלֹת אַחֲרֵיהֶן מִן-הַיָּאֹר רָעוֹת מְרֹאָה וְדָקוֹת בָּשָׂר וּתְעַמְדוֹנָה אֲצֵל
 הַפְּרוֹת עַל-שֹׁפֶת הַיָּאֹר: וּתְאֻכְלֶנָּה הַפְּרוֹת רָעוֹת הַמְרֹאָה וְדָקוֹת הַבָּשָׂר אֶת
 שִׁבְעַ הַפְּרוֹת יֶפֶת הַמְרֹאָה וְהַבְּרִיאוֹת וַיִּיקֶץ פְּרָעָה: (וי) וַיֵּשֶׁן וַיַּחֲלֵם שְׁנִית וְהִנֵּה
 שִׁבְעַ שְׂבָלִים עֹלֹת בִּקְנָה אֶחָד בְּרִיאוֹת וְטֹבוֹת: וְהִנֵּה שִׁבְעַ שְׂבָלִים דָּקוֹת
 וּשְׂדוּפּוֹת קָדִים צִמְחוֹת אַחֲרֵיהֶן: וּתְבַלְעֶנָּה הַשְּׂבָלִים הַדָּקוֹת אֶת שִׁבְעַ הַשְּׂבָלִים
 הַבְּרִיאוֹת וְהַמְּלֹאוֹת וַיִּיקֶץ פְּרָעָה וְהִנֵּה חֲלוֹם: (וישראל) וַיְהִי בִבְקָר וּתְפַעֵם רוּחוֹ
 וַיִּשְׁלַח וַיִּקְרָא אֶת-כָּל-חֲרָטְמֵי מִצְרַיִם וְאֶת-כָּל-חֲכַמֶּיָּהּ וַיִּסְפֹּר פְּרָעָה לָהֶם אֶת-
 חֲלֹמוֹ וְאֵין-פּוֹתֵר אוֹתָם לְפְרָעָה: וַיְדַבֵּר שָׂר הַמִּשְׁלָמִים אֶת-פְּרָעָה לֵאמֹר אֶת-חֲטָאִי
 אֲנִי מְזַכִּיר הַיּוֹם: פְּרָעָה קָצָף עַל-עַבְדּוֹ וַיִּתֵּן אֹתִי בַּמִּשְׁמֶר בֵּית שָׂר הַטַּבָּחִים
 אֹתִי וְאֶת שָׂר הָאֹפִים: וּנְחַלְמָה חֲלוֹם בְּלִילָה אֶחָד אֲנִי וְהוּא אִישׁ כְּפַתְרוֹן חֲלֹמוֹ
 חֲלַמְנוּ: וְשֵׁם אֹתָנוּ נָעַר עַבְדִּי עֶבֶד לְשָׂר הַטַּבָּחִים וְנִסְפַּר-לוֹ וַיִּפְתֹּר-לָנוּ אֶת-
 חֲלַמְתֵּינוּ אִישׁ כְּחֹלְמוֹ פִּתָּר: וַיְהִי כַּאֲשֶׁר פִּתֵּר-לָנוּ כֵּן הָיָה אֹתִי הַשִּׁיב עַל-כִּנִּי
 וְאֹתוֹ תִּלְהֶ: וַיִּשְׁלַח פְּרָעָה וַיִּקְרָא אֶת-יוֹסֵף וַיְרִיצֵהוּ מִן-הַבּוֹר וַיַּגְלֵחַ וַיַּחֲלֶף
 שְׂמֹלֶתוֹ וַיָּבֵא אֶל-פְּרָעָה:

פרשת ויגש

וַיֵּגֶשׁ אֵלָיו יְהוֹדָה וַיֹּאמֶר בִּי אֲדֹנָיִי יְדַבֵּר-נָא עִבְדְּךָ דְּבָר בְּאָזְנֵי אֲדֹנָיִי וְאֶל-יִחְיָה
 אֶפֶךְ בְּעִבְדְּךָ כִּי כְמוֹךָ כְּפָרְעָה: אֲדֹנָיִי שְׂאֵל אֶת-עַבְדְּךָ לֵאמֹר הִישַׁלְכֶם אֶב

אוֹ-אֶחָד: וּבֹאמְרָא לֹא-אֶדְנִי יִשְׁלַנּוּ אֵב זָקֵן וְיִלְד זָקֵנִים קָטָן וְאֶחָד מֵת וְיִוֹתֵר
הוּא לְבָדּוֹ לֵאמֹר וְאֶבְיֹ אֶהְיֶה: (לו) וּבֹאמְרָא לֹא-עֲבִידְךָ הוֹרְדֵהוּ אֵלַי וְאֶשְׁמָה
עֵינִי עָלָיו: וּבֹאמְרָא לֹא-אֶדְנִי לֹא-יֻכַּל הַנַּעַר לַעֲזֹב אֶת-אֶבְיֹ וְעֹזֵב אֶת-אֶבְיֹ
וּמָת: וּבֹאמְרָא לֹא-עֲבִידְךָ אִם-לֹא יֵרֵד אֲחִיכֶם הַקָּטָן אִתְּכֶם לֹא תִסְפֹּן לְרָאוֹת
פָּנָי: וְיֵהִי כִי עָלִינוּ אֶל-עֲבִידְךָ אֲבִי וְנִגְדֵ-לּוֹ אֶת דְּבָרֵי אֶדְנִי: (ישראל) וַיֹּאמֶר אֲבִינוּ
שָׁבוּ שְׁבוּ-לָנוּ מִעַט-אֶכֶל: וְנֹאמֶר לֹא נוּכַל לְרַדֵּת אִם-יֵשׁ אֲחִינוּ הַקָּטָן אִתָּנוּ
וְיִרְדְּנוּ כִי-לֹא נוּכַל לְרָאוֹת פָּנָי הָאִישׁ וְאֲחִינוּ הַקָּטָן אֵינְנוּ אִתָּנוּ: וַיֹּאמֶר עֲבִידְךָ
אֲבִי אֵלֵינוּ אַתֶּם יָדַעְתֶּם כִּי שְׁנַיִם יִלְדֵה לִי אִשְׁתִּי: וַיֵּצֵא הָאֶחָד מֵאִתִּי וְאָמַר אֶף
טָרֵף טָרֵף וְלֹא רָאִיתִיו עַד-הַנֶּה: וּלְקַחְתָּם גַּם-אֶת-זֶה מִעַם פָּנָי וְקִרְוָהוּ אֶסּוֹן
וְהוֹרְדָתָם אֶת-שִׁיבְתִי בְרָעָה שְׂאֵלָה: וְעַתָּה כִּבְאִי לֹא-עֲבִידְךָ אֲבִי וְהַנַּעַר אֵינְנוּ
אִתָּנוּ וְנַפְשׁוֹ קְשׁוּרָה בְּנַפְשׁוֹ:

פרשת ויהי

וַיְחִי יַעֲקֹב בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם שְׁבַע עֶשְׂרֵה שָׁנָה וַיְהִי יִמֵּי-יַעֲקֹב שְׁנַיִ תְּחִי שְׁבַע
שָׁנִים וְאַרְבָּעִים וּמֵאֵת שָׁנָה: וַיִּקְרְבוּ יִמֵּי-יִשְׂרָאֵל לָמוֹת וַיִּקְרָא לְבָנָו לְיוֹסֵף
וַיֹּאמֶר לוֹ אִם-נָא מִצָּאִיתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ שִׁים-נָא יָדְךָ תַּחַת יְרֵכִי וְעֲשִׂיתָ עִמָּדִי
חֶסֶד וְאֵמֶת אֶל-נָא תִקְבְּרֵנִי בְּמִצְרַיִם: וְשִׁכַּבְתִּי עִם-אֲבֹתִי וְנִשְׁאֲתָנִי מִמִּצְרַיִם
וּתְקַבְּרֵנִי בְּקִבְרָתָם וַיֹּאמֶר אָנֹכִי אֲעֲשֶׂה כְּדִבְרֶךָ: וַיֹּאמֶר הַשְׁבָּעָה לִּי וַיִּשָּׁבַע לוֹ
וַיִּשְׁתַּחוּ יִשְׂרָאֵל עַל-רֹאשׁ הַמִּטָּה: (לו) וַיְהִי אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיֹּאמֶר לְיוֹסֵף
הִנֵּה אֲבִידְךָ חֵלָה וַיִּקָּח אֶת-שְׁנֵי בָנָיו עִמּוֹ אֶת-מְנַשֶּׁה וְאֶת-אֶפְרַיִם: וַיִּגַּד לְיַעֲקֹב
וַיֹּאמֶר הִנֵּה בְנֶךָ יוֹסֵף בָּא אֵלַיךָ וַיִּתְחַזַּק יִשְׂרָאֵל וַיֵּשֶׁב עַל-הַמִּטָּה: וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב
אֶל-יוֹסֵף אֵל שְׁדֵי נְרָאָה-אֵלַי בָּלוּ בְּאֶרֶץ כְּנָעַן וַיְבָרֶךְ אֹתִי: (ישראל) וַיֹּאמֶר אֵלַי
הַנְּנִי מִפְּרֹךְ וְהַרְבִּיתִּךָ וְנִתְתִּיךָ לְקַחֵל עַמִּים וְנִתְּתִי אֶת-הָאָרֶץ הַזֹּאת לְזֹרְעָה
אֲחֵרֶיךָ אֲחֻזַּת עוֹלָם: וְעַתָּה שְׁנֵי-בָנֶיךָ הַנּוֹלָדִים לָךְ בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם עַד-בָּאִי אֵלַיךָ
מִצְרַיִם לִי-הֵם אֶפְרַיִם וּמְנַשֶּׁה כְּרָאוּבֵן וְשִׁמְעוֹן יֵהְיוּ-לִי: וּמוֹלִדְתְּךָ אֲשֶׁר-הוֹלִדְתָּ
אֲחֵרֵיהֶם לָךְ יֵהְיוּ עַל שֵׁם אֲחֵיהֶם יִקְרָאוּ בְּנִחְלָתָם: וְאֲנִי בָבְאִי מִפְּדֹן מִתָּה עָלִי
רָחֵל בְּאֶרֶץ כְּנָעַן בְּדֶרֶךְ בְּעוֹד כְּבִרְת־אֶרֶץ לְבָא אֶפְרָתָה וְאִקְבְּרָה שָׁם בְּדֶרֶךְ
אֶפְרָתָה הוּא בֵּית לָחֶם: וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל אֶת-בְּנֵי יוֹסֵף וַיֹּאמֶר מִי-אֵלֶּה: וַיֹּאמֶר יוֹסֵף
אֶל-אֲבִיו בְּנֵי הֵם אֲשֶׁר-נָתַן-לִי אֱלֹהִים בְּזֶה וַיֹּאמֶר קָחֵם-נָא אֵלַי וְאִבְרַכְּם:

פרשת שמות

וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַבָּאִים מִצְרִימָה אֶת יַעֲקֹב אִישׁ וּבֵיתוֹ בָּאוּ: רְאוּבֵן שְׁמֵעוֹן לֵוִי וַיהוּדָה: יִשְׁשָׁכָר וְיִזְבֻּלֵן וּבְנֵימִן: דָּן וְנַפְתָּלִי גָד וְאָשֶׁר: וַיְהִי כָל־נַפְשׁ יִצְחָק יֶרֶךְ־יַעֲקֹב שִׁבְעִים נֶפֶשׁ וַיֹּסֶף הָיָה בְּמִצְרַיִם: וַיָּמָת יוֹסֵף וְכָל־אָחָיו וְכָל הָדוֹר הַהוּא: וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל פָּרוּ וַיִּשְׂרְצוּ וַיִּרְבוּ וַיַּעֲצֻמוּ בְּמֶאֱדָמָד וּתְמֹלֵא הָאָרֶץ אֹתָם: (לו) וַיָּקָם מֶלֶךְ־חָדָשׁ עַל־מִצְרַיִם אֲשֶׁר לֹא־יָדָע אֶת־יוֹסֵף: וַיֹּאמֶר אֶל־עַמּוֹ הִנֵּה עַם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל רַב וְעָצוּם מִמֶּנּוּ: הִבֵּה נְתַחֲכֶמָּה לוֹ פֶּן־יִרְבֶּה וְהָיָה כִּי־תִקְרָאנָה מִלְחָמָה וְנוֹסַף גַּם־הוּא עַל־שְׂנְאֵינוּ וְנִלְחֹם־בָּנוּ וְעָלָה מִן־הָאָרֶץ: וַיִּשְׁמֹו עָלָיו שְׂרֵי מִסִּים לְמַעַן עֲנֹתוֹ בְּסִבְלָתָם וַיָּבִין עָרֵי מִסְכָּנוֹת לְפָרֶעֶה אֶת־פְּתָם וְאֶת־רַעַמְסֶס: וְכַאֲשֶׁר יַעֲנֶה אֹתוֹ כֵּן יִרְבֶּה וְכֵן יִפְרָץ וַיִּקְצֹו מִפְּנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל: (ישראל) וַיַּעֲבֹדוּ מִצְרַיִם אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּפָרֹךְ: וַיִּמְרְרוּ אֶת־חַיֵּיהֶם בַּעֲבֹדָה קָשָׁה בְּחֹמֶר וּבִלְבָּנִים וּבְכָל־עֲבֹדָה בְּשֹׂדֶה אֶת כָּל־עֲבֹדָתָם אֲשֶׁר־עֲבָדוּ בָּהֶם בְּפָרֹךְ: וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ מִצְרַיִם לְמִילֵּדֹת הָעִבְרִית אֲשֶׁר שָׁם הָאֵחָת שִׁפְרָה וְשֵׁם הַשְּׁנִית פּוּרְעָה: וַיֹּאמֶר בִּילְדָכֶן אֶת־הָעִבְרִיּוֹת וְרֵאִיתִן עַל־הָאֲבָנִים אִם־בֶּן הוּא וְהַמֶּתֶן אֹתוֹ וְאִם־בֵּת הוּא וְהָיָה: וַתִּירָאן הַמִּילְדֹּת אֶת־הָאֱלֹהִים וְלֹא עָשׂוּ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר אֱלֹהֵן מֶלֶךְ מִצְרַיִם וַתַּחֲיִין אֶת־הַיְּלָדִים:

פרשת וארא

וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים אֶל־מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲנִי יְהוָה: וְאֵרָא אֶל־אַבְרָהָם אֶל־יִצְחָק וְאֶל־יַעֲקֹב בָּאֵל שְׁדֵי וְשְׁמִי יְהוָה לֹא נִודַעְתִּי לָהֶם: וְגַם הִקְמַתִי אֶת־בְּרִיתִי אִתָּם לָתֵת לָהֶם אֶת־אֶרֶץ כְּנָעַן אֶת אֶרֶץ מִגְרֵיהֶם אֲשֶׁר־גָּרוּ בָּהּ: וְגַם אֲנִי שְׁמַעְתִּי אֶת־נְאֻקַּת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר מִצְרַיִם מַעֲבִידִם אִתָּם וְאֹזְכֵר אֶת־בְּרִיתִי: (לו) לָכֵן אֹמַר לְבְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֲנִי יְהוָה וְהוֹצֵאתִי אֹתְכֶם מִתַּחַת סִבְלֹת מִצְרַיִם וְהִצַּלְתִּי אֹתְכֶם מִעַבְדֹתָם וְגִאלְתִּי אֹתְכֶם בְּזֹרֹעַ נְטוּיָה וּבְשִׁפְטִים גְּדֹלִים: וְלִקְחַתִּי אֹתְכֶם לִי לְעָם וְהָיִיתִי לָכֶם לֵאלֹהִים וַיִּדְעֻם כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם הַמוֹצִיא אֹתְכֶם מִתַּחַת סִבְלוֹת מִצְרַיִם: וְהִבֵּאתִי אֹתְכֶם אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁאַלְתִּי אֶת־יְדֵי לָתֵת אֹתָהּ לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב וְנָתַתִּי אֹתָהּ לָכֶם מוֹרֶשֶׁה אֲנִי יְהוָה: וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה כֵּן אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְלֹא שְׁמָעוּ אֶל־מֹשֶׁה מִקְצֹר רוּחַ וּמַעֲבָדָה קָשָׁה: (ישראל) וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: בֹּא דִבֵּר אֶל־פָּרֹעֶה מֶלֶךְ מִצְרַיִם וַיִּשְׁלַח אֶת־בְּנֵי־

יִשְׂרָאֵל מֵאַרְצוֹ: וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה לִפְנֵי יְהוָה לֵאמֹר הֵן בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל לֹא־שָׁמְעוּ אֵלַי
וְאִיךְ יִשְׁמְעֵנִי פְרָעָה וְאֲנִי עָרַל שְׁפָתַיִם: וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן וַיֹּצִיֵם
אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֶל־פְּרָעָה מֶלֶךְ מִצְרַיִם לְהוֹצִיא אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵאַרֶץ מִצְרַיִם:

פרשת בא

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בֹּא אֶל־פְּרָעָה כִּי־אֲנִי הִכְבַּדְתִּי אֶת־לְבֹי וְאֶת־לֵב עֲבָדָיו
לְמַעַן שְׁתִּי אֶתְתִּי אֵלָה בְּקִרְבּוֹ: וּלְמַעַן תִּסְפֹּר בְּאָזְנִי בְנֶךָ וּבֶן־בְּנֶךָ אֲשֶׁר
הִתְעַלְלָתִּי בְּמִצְרַיִם וְאֶת־אֶתְתִּי אֲשֶׁר־שָׁמַתִּי בָם וַיִּדְעֻתָם כִּי־אֲנִי יְהוָה: וַיָּבֹא
מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן אֶל־פְּרָעָה וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי הָעִבְרִים עַד־מַתִּי
מֵאַנְתָּ לַעֲנֹת מִפְּנֵי שְׁלַח עַמִּי וַיַּעֲבֹדְנִי: (לו) כִּי אִם־מֵאֵן אַתָּה לְשַׁלַּח אֶת־עַמִּי
הַנֶּנִּי מִבְּיַד מִחַר אַרְבֶּה בְּגִבְלֶךָ: וְכִסְה אֶת־עֵינֵי הָאָרֶץ וְלֹא יִכַּל לִרְאֹת אֶת־הָאָרֶץ
וְאִכְלָה אֶת־יִתְרָה הַכֹּהֵן הַמִּדְיָאֵן לָכֵם מִן־הַבְּרִד וְאִכְלָה אֶת־כָּל־הָעֵץ הַצֹּמַח
לָכֵם מִן־הַשָּׂדֶה: וּמִלֹּא בְתִיד וּבְתִי כָל־עֲבָדֶיךָ וּבְתִי כָל־מִצְרַיִם אֲשֶׁר לֹא־רָאוּ
אֲבֹתֶיךָ וְאֲבוֹת אֲבֹתֶיךָ מִיּוֹם הָיוּתָם עַל־הָאֲדָמָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה וַיִּפֶן וַיֵּצֵא מֵעַם
פְּרָעָה: (ישראל) וַיֹּאמְרוּ עֲבָדֵי פְרָעָה אֵלָיו עַד־מַתִּי יִהְיֶה זֶה לָנוּ לְמוֹקֵשׁ שְׁלַח
אֶת־הָאֲנָשִׁים וַיַּעֲבֹדוּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם הַטֶּרֶם תִּדְעַ כִּי אֲבָדָה מִצְרַיִם: וַיּוֹשֵׁב
אֶת־מֹשֶׁה וְאֶת־אַהֲרֹן אֶל־פְּרָעָה וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם לָכוּ עַבְדוּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם מִי
וְמִי הָהָלָכִים: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה בְּנַעֲרֵינוּ וּבִזְקֵנֵינוּ גִלָּךְ בְּבָנֵינוּ וּבִבְנוֹתֵנוּ בְּצֹאנֵנוּ
וּבְבִקְרָנוּ גִלָּךְ כִּי חֲגִי־יְהוָה לָנוּ: וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם יְהִי כֵן יְהוָה עִמָּכֶם כַּאֲשֶׁר אֲשַׁלַּח
אֶתְכֶם וְאֶת־טַפְּכֶם רְאוּ כִּי רָעָה נִגַּד פְּנִיכֶם: לֹא כֵן לָכוּ־נָא הַגִּבְרִים וַעֲבֹדוּ
אֶת־יְהוָה כִּי אַתָּה אַתָּם מְבַקְשִׁים וַיַּגִּדְשׁ אֹתָם מֵאֵת פְּנֵי פְרָעָה:

פרשת בשלח

וַיְהִי בְשַׁלַּח פְּרָעָה אֶת־הָעָם וְלֹא־נָחַם אֱלֹהִים דֶּרֶךְ אֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים כִּי קָרוֹב הָיָה
כִּי אָמַר אֱלֹהִים פֶּן־יִנָּחֶם הָעָם בְּרֹאֲתָם מַלְחָמָה וּשְׁבוּ מִצְרַיִמָּה: וַיִּסָּב אֱלֹהִים
אֶת־הָעָם דֶּרֶךְ הַמִּדְבָּר יַם־סוּף וַחֲמִשִּׁים עָלוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵאַרֶץ מִצְרַיִם: וַיִּקַּח
מֹשֶׁה אֶת־עֲצָמוֹת יוֹסֵף עִמּוֹ כִּי הִשְׁבַּע הַשֶּׁבִיעַ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר פֶּקֶד
יִפְקֹד אֱלֹהִים אֶתְכֶם וְהָעֲלִיתֶם אֶת־עֲצָמֹתַי מִזֶּה אִתְּכֶם: וַיִּסְעוּ מִסֹּכָת וַיַּחֲנוּ
בְּאֶתֶם בְּקֶצֶה הַמִּדְבָּר: וַיְהִי הַלֶּךְ לִפְנֵיהֶם יוֹמָם בַּעֲמוּד עָנָן לְנַחֲתָם הַדֶּרֶךְ
וּלְיָלָה בַּעֲמוּד אֵשׁ לְהָאִיר לָהֶם לָלֶכֶת יוֹמָם וּלְיָלָלָה: לֹא־יָמִישׁ עַמּוּד הָעָנָן יוֹמָם

וַעֲמִיד הָאֵשׁ לִילָה לִפְנֵי הָעָם: (לוי) וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: דִּבֶּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֵּשְׁבוּ וַיַּחֲבֹּדוּ לִפְנֵי פִי הַחִירָת בֵּין מִגְדֹּל וּבֵין הַיָּם לִפְנֵי בָעַל צֶפֶן נֶכְחוֹ תַּחְנוּ עַל־הַיָּם: וְאָמַר פְּרַעֲהַ לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל נִבְכִּים הֵם בְּאֶרֶץ סֹגֵר עֲלֵיהֶם הַמַּדְבָּר: וַחֲזַקְתִּי אֶת־לֵב פְּרַעֲהַ וַרְדֵּף אַחֲרֵיהֶם וְאֶכְבְּדָה בַּפְּרָעָה וּבְכָל־חִילוֹ וַיִּדְעוּ מִצְרַיִם כִּי־אֲנִי יְהוָה וַיַּעֲשׂוּ־כֵן: (וישראל) וַיִּגְדַּל לְמֶלֶךְ מִצְרַיִם כִּי בָרַח הָעָם וַיִּהְפֹּךְ לִבָּב פְּרַעֲהַ וַעֲבָדוּ אֶל־הָעָם וַיֹּאמְרוּ מַה־זֹּאת עֲשִׂינוּ כִּי־שָׁלַחְנוּ אֶת־יִשְׂרָאֵל מֵעַבְדָּנוּ: וַיֹּאסֶר אֶת־רַכְבּוֹ וְאֶת־עַמּוֹ לָקַח עִמּוֹ: וַיִּקַּח שֵׁשׁ־מֵאוֹת רֶכֶב בַּחֹר וְכָל רֶכֶב מִצְרַיִם וּשְׁלֹשָׁם עַל־כָּלוֹ: וַיַּחֲזֵק יְהוָה אֶת־לֵב פְּרַעֲהַ מֶלֶךְ מִצְרַיִם וַיִּרְדֹּף אַחֲרֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל יֹצְאִים בְּיַד רַמָּה:

פרשת יתרו

וַיִּשְׁמָע יִתְרוֹ כֹּהֵן מִדִּין חֹתֵן מֹשֶׁה אֵת כָּל־אֲשֶׁר עָשָׂה אֱלֹהִים לְמֹשֶׁה וּלְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ כִּי־הוֹצִיא יְהוָה אֶת־יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם: וַיִּקַּח יִתְרוֹ חֹתֵן מֹשֶׁה אֶת־צִפּוֹרָה אִשְׁתּוֹ מִשֵּׁה אַחֵר שְׁלוּחִיָּה: וְאֵת שְׁנֵי בָנֶיהָ אֲשֶׁר שָׁם הָאֶחָד גִּרְשֹׁם כִּי אָמַר גֵּר הָיִיתִי בְּאֶרֶץ נֹכְרִיָּה: וְשֵׁם הָאֶחָד אֱלִיעֶזֶר כִּי־אֱלֹהֵי אָבִי בָּעָזָרִי וַיַּצִּלְנִי מִחֶרֶב פְּרַעֲהַ: (לוי) וַיָּבֹא יִתְרוֹ חֹתֵן מֹשֶׁה וּבָנָיו וְאִשְׁתּוֹ אֶל־מֹשֶׁה אֶל־הַמִּדְבָּר אֲשֶׁר־הוּא חֲגֵה שֵׁם הָרַ הָאֱלֹהִים: וַיֹּאמֶר אֶל־מֹשֶׁה אֲנִי חֹתֶנְךָ יִתְרוֹ בֹּא אֵלַיךְ וְאִשְׁתְּךָ וּשְׁנֵי בָנֶיהָ עִמָּה: וַיָּצֵא מֹשֶׁה לְקִרְיַת חֲתָנוֹ וַיִּשְׁתַּחֲוּ וַיִּשְׁקֻלּוּ וַיִּשְׁאֲלוּ אִישׁ־לְרֵעֵהוּ לְשָׁלוֹם וַיָּבֹאוּ הָאֵהָלָה: וַיִּסְפֹּר מֹשֶׁה לְחֹתָנוֹ אֵת כָּל־אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה לְפָרַעֲהַ וּלְמִצְרַיִם עַל אֹדֶת יִשְׂרָאֵל אֵת כָּל־הַתְּלָאָה אֲשֶׁר מִצְּרַתָם בְּדֶרֶךְ וַיִּצְלָם יְהוָה: (וישראל) וַיַּחֲדֹ יִתְרוֹ עַל כָּל־הַטּוֹבָה אֲשֶׁר־עָשָׂה יְהוָה לְיִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הִצִּילוֹ מִיַּד מִצְרַיִם: וַיֹּאמֶר יִתְרוֹ בְּרוּךְ יְהוָה אֲשֶׁר הִצִּיל אֶתְכֶם מִיַּד מִצְרַיִם וּמִיַּד פְּרַעֲהַ אֲשֶׁר הִצִּיל אֶת־הָעָם מִתַּחַת יַד־מִצְרַיִם: עַתָּה יָדַעְתִּי כִּי־גָדוֹל יְהוָה מִכָּל־הָאֱלֹהִים כִּי בִדְבָר אֲשֶׁר זָדוּ עֲלֵיהֶם: וַיִּקַּח יִתְרוֹ חֹתֵן מֹשֶׁה עִלָּה וּזְבָחִים לָאֱלֹהִים וַיָּבֹא אַהֲרֹן וְכָל זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאכֹל־לֶחֶם עִם־חֹתֵן מֹשֶׁה לִפְנֵי הָאֱלֹהִים:

פרשת משפטים

וְאֵלֶּה הַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר תִּשִּׂים לִפְנֵיהֶם: כִּי תִקְנֶה עֶבֶד עֲבָרִי שֵׁשׁ שָׁנִים יַעֲבֹד וּבְשִׁבְעַת יָצֵא לְחֻפְשִׁי חֲנָם: אִם־בְּגֹפוֹ יָבֹא בְּגֹפוֹ יֵצֵא אִם־בַּעַל אִשָּׁה הוּא

וַיֵּצֵאָה אֶשְׁתּוֹ עִמּוֹ: (לוי) אִם־אֲדָנִיו יִתֵּן־לוֹ אִשָּׁה וַיִּלְדֶּה־לוֹ בָּנִים אוֹ בָנוֹת הָאִשָּׁה וַיִּלְדֶּיהָ תִּהְיֶה לְאֲדֹנֶיהָ וְהוּא יֵצֵא בְּגִפּוֹ: וְאִם־אָמַר יֹאמַר הָעֶבֶד אֶהְבֵּתִי אֶת־אֲדֹנִי אֶת־אִשְׁתִּי וְאֶת־בְּנֵי לֹא אֵצֵא חֲפָשִׁי: וְהִגִּישׁוּ אֲדֹנָיו אֶל־הָאֱלֹהִים וְהִגִּישׁוּ אֶל־הַדָּלֶת אוֹ אֶל־הַמִּזְבֵּחַ וַרְצֵעַ אֲדֹנָיו אֶת־אֹזְנוֹ בַּמַּרְצֵעַ וַעֲבָדוּ לְעֹלָם: (ישראל) וְכִי־יִמְכֹר אִישׁ אֶת־בְּתוֹ לָאִמָּה לֹא תֵצֵא כְּצֵאת הָעֶבְדִּים: אִם־רָעָה בְּעֵינֵי אֲדֹנֶיהָ אֲשֶׁר־לוֹ יַעֲדָה וְהַפְדָּה לְעַם נָכְרִי לֹא־יִמְשַׁל לַמִּכְרָה בְּבִגְדוֹ־בָּהּ: וְאִם־לִבָּנוּ יִיעֲדָנָה כְּמִשְׁפַּט הַבָּנוֹת יַעֲשֶׂה־לָּהּ: אִם־אַחֲרֵת יִקְחָהּ לֹא שְׂאֵרָה כְּסוּתָהּ וְעִנְתָּהּ לֹא יִגָּרַע: וְאִם־שְׁלֹשׁ־אַלֶּה לֹא יַעֲשֶׂה לָּהּ וַיֵּצֵאָה חֲנָם אֵין כֶּסֶף: מִכָּה אִישׁ וּמֵת מוֹת יוּמָת: וְאֲשֶׁר לֹא צָדָה וְהָאֱלֹהִים אָנָּה לִידּוֹ וּשְׁמָתִי לָךְ מְקוֹם אֲשֶׁר יָנוֹס שְׁמָהּ: וְכִי־יָדוּ אִישׁ עַל־רֵעֵהוּ לְהַרְגוֹ בְּעֶרְמָה מִעַם מִזְבְּחֵי תִקְחֻנּוּ לְמוֹת: וּמִכָּה אָבִיו וְאִמּוֹ מוֹת יוּמָת: וּגְיָב אִישׁ וּמִכְרוֹ וּנְמִצָּא בִידּוֹ מוֹת יוּמָת: וּמִקָּלָל אָבִיו וְאִמּוֹ מוֹת יוּמָת: וְכִי־יִרְיֵב אֲנָשִׁים וְהִכָּה־אִישׁ אֶת־רֵעֵהוּ בֶּאֱבָר אוֹ בֶּאֱגָרְף וְלֹא יָמוּת וּנְפֹל לְמִשְׁכָּב: אִם־יָקוּם וְהִתְחַלֵּךְ בַּחוּץ עַל־מִשְׁעַנְתּוֹ וְנָקָה הַמִּכָּה רַק שִׁבְתּוֹ יִתֵּן וּרְפָא יִרְפָּא:

פרשת תרומה

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: דִּבֹּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּקְחוּ־לִי תְרוּמָה מֵאֵת כָּל־אִישׁ אֲשֶׁר יִדְבְּנוּ לָבוֹ תִקְחוּ אֶת־תְּרוּמָתִי: וְזֹאת הַתְּרוּמָה אֲשֶׁר תִּקְחוּ מֵאֵתם זָהָב וְכֶסֶף וְנַחֲשֶׁת: וּתְכַלֶּת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ וְעִזִּים: וְעֹרֹת אֵילִם מֵאֲדָמִים וְעֹרֹת תַּחֲשִׁים וְעֵצִי שִׁטִּים: (לוי) שֶׁמֶן לַמָּאָר בְּשָׂמִים לְשֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה וְלִקְטֹרֶת הַסָּמִים: אֲבִנֵי־שֹהֶם וְאֲבִנֵי מִלֵּאִים לְאַפֹּד וְלַחֹשֶׁן: וַעֲשׂוּ לִי מִקְדָּשׁ וְשִׁכְנָתִי בְּתוֹכָם: כָּכָל אֲשֶׁר אֲנִי מֵרָאָה אוֹתָךְ אֶת־תְּבִנֹת הַמִּשְׁכָּן וְאֶת־תְּבִנֹת כָּל־כְּלָיו וְכֵן תַּעֲשׂוּ: (ישראל) וַעֲשׂוּ אֲרוֹן עֵצִי שִׁטִּים אֲמָתִים וְחָצִי אַרְפּוֹ וְאִמָּה וְחָצִי רַחְבּוֹ וְאִמָּה וְחָצִי קִמְתּוֹ: וְצִפִּית אֹתוֹ זָהָב טָהוֹר מִבֵּית וּמִחוּץ תִּצְפְּנוּ וְעִשִׂית עֲלָיו זָר וְזָהָב סָבִיב: וַיִּצְקֹת לוֹ אַרְבַּע טַבַּעַת זָהָב וְנִתְּנָה עַל אַרְבַּע פַּעֲמָתָיו וּשְׁתֵּי טַבַּעַת עַל־צִלְעוֹ הָאַחַת וּשְׁתֵּי טַבַּעַת עַל־צִלְעוֹ הַשְּׁנִיָּת: וְעִשִׂית בְּדֵי עֵצִי שִׁטִּים וְצִפִּית אֹתָם זָהָב: וְהִבֵּאת אֶת־הַבָּדִים בְּטַבַּעַת עַל צִלְעַת הָאֲרוֹן לְשֹׂאת אֶת־הָאָרֶץ בָּהֶם: בְּטַבַּעַת הָאָרֶץ יִהְיוּ הַבָּדִים לֹא יִסְרוּ מִמֶּנּוּ: וְנִתְּנָה אֶל־הָאָרֶץ אֶת־הָעֵדֹת אֲשֶׁר אֶתֵּן אֵלֶיךָ:

פרשת תצוה

וְאֵתָהּ תִּצְוֶה. אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְיִקְחוּ אֵלֶיךָ שֶׁמֶן זֵית זָךְ כִּתִּית לַמָּאֹר לְהַעֲלֹת
 בַּר תְּמִיד: בָּאֵהָל מוֹעֵד מְחֻזָּץ לַפְּרִכָּת אֲשֶׁר עַל־הַעֲדוֹת יַעֲרֹף אֹתוֹ אֹהֶרֶן וּבְנָיו
 מַעֲרֵב עַד־בֹּקֶר לִפְנֵי יְהוָה חֻקַּת עוֹלָם לְדֹרֹתָם מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: וְאֵתָהּ הַקֶּרֶב
 אֵלֶיךָ אֶת־אֹהֶרֶן אַחִיד וְאֶת־בְּנָיו אֹתוֹ מִתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְכַהֲנוֹ־לִי אֹהֶרֶן נָדָב
 וָאִבִּיהוּא אֶלְעָזָר וְאִיתָמָר בְּנֵי אֹהֶרֶן: וְעָשִׂיתָ בְּגָדֵי־קֹדֶשׁ לְאֹהֶרֶן אַחִיד לְכָבוֹד
 וּלְתַפְאֶרֶת: וְאֵתָהּ תְּדַבֵּר אֶל־כָּל־חַכְמֵי־לֵב אֲשֶׁר מֵלֹאֲתֶיךָ רוּחַ חֲכָמָה וְעָשׂוּ
 אֶת־בְּגָדֵי אֹהֶרֶן לְקַדְּשׁוֹ לְכַהֲנוֹ־לִי: וְאֵלֶּה הַבְּגָדִים אֲשֶׁר יַעֲשׂוּ חֹשֶׁן וְאַפֹּדֶם
 וּמַעֲלִיל וּכְתָנֹת תִּשְׁבֵּץ מְצֻנֶּפֶת וְאֲבִגְט וְעָשׂוּ בְּגָדֵי־קֹדֶשׁ לְאֹהֶרֶן אַחִיד וּלְבָנָיו
 לְכַהֲנוֹ־לִי: וְהֵם יִקְחוּ אֶת־הַזָּהָב וְאֶת־הַתְּכֵלֶת וְאֶת־הָאֶזְמֶן וְאֶת־תּוֹלַעַת הַשָּׁנִי
 וְאֶת־הַשֵּׁשׁ: (לו) וְעָשׂוּ אֶת־הָאֹפֶד זָהָב תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן תּוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ מְשֻׁר
 מַעֲשֵׂה חֹשֶׁב: שְׁתֵּי כֹתֶפֶת חֲבֵרֹת יִהְיֶה־לּוֹ אֶל־שְׁנֵי קְצוֹתָיו וְחֹרֵב: וְחֹשֶׁב אֶפְדָּתוֹ
 אֲשֶׁר עָלָיו כִּמְעַשְׂהוּ מִמֶּנּוּ יִהְיֶה זָהָב תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתּוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ מְשֻׁר:
 וְלִקְחָתָּ אֶת־שְׁתֵּי אֲבִנֵי־שֹׁהַם וּפְתַחְתָּ עֲלֵיהֶם שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: (ישראל) שְׁשָׁה
 מִשְׁמָתָם עַל הָאֲבֵן הָאֶחָת וְאֶת־שְׁמוֹת הַשֵּׁשֶׁה הַנּוֹתָרִים עַל־הָאֲבֵן הַשְּׁנִית
 כְּתוּלָדָתָם: מַעֲשֵׂה חֶרֶשׁ אֲנֹךְ פְּתוּחֵי חֹתֶם תַּפְתַּח אֶת־שְׁתֵּי הָאֲבִנִּים עַל־שְׁמֹת
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִסִּבַּת מִשְׁבָּצוֹת זָהָב תַּעֲשֶׂה אֹתָם: וְשִׁמְתָּ אֶת־שְׁתֵּי הָאֲבִנִּים עַל
 כֹּתֶפֶת הָאֹפֶד אֲבִי זָכָרֹן לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל וְנִשְׂאָ אֹהֶרֶן אֶת־שְׁמוֹתָם לִפְנֵי יְהוָה
 עַל־שְׁתֵּי כֹתָפָיו לְזָכָרֹן:

פרשת כי־תשא

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר: כִּי תִשָּׂא אֶת־רֹאשׁ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל לַפְּקֻדֵיהֶם וְנִתְּנוּ
 אִישׁ כֹּפֶר נַפְשׁוֹ לַיהוָה בַּפְּקֹד אֹתָם וְלֹא־יִהְיֶה בָהֶם גִּנָּף בַּפְּקֹד אֹתָם: זֶהוּ יִתְּנוּ
 כָּל־הָעֵבֶר עַל־הַפְּקֻדִים מִחֻצֵּית הַשְּׁקָל בַּשְּׁקָל הַקֹּדֶשׁ עֶשְׂרִים גֵּרָה הַשְּׁקָל
 מִחֻצֵּית הַשְּׁקָל תְּרוּמָה לַיהוָה: (לו) כָּל הָעֵבֶר עַל־הַפְּקֻדִים מִבְּנֵי עֶשְׂרִים שָׁנָה
 וּמַעְלָה יִתְּנוּ תְּרוּמָת יְהוָה: הָעֶשְׂרִי לֹא־יִרְבֶּה וְהַדֹּל לֹא יִמְעִיט מִמִּחֻצֵּית הַשְּׁקָל
 לִתֵּת אֶת־תְּרוּמָת יְהוָה לְכַפֵּר עַל־נַפְשֹׁתֵיכֶם: וְלִקְחָתָּ אֶת־כֶּסֶף הַכֹּפָרִים מֵאֵת
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְנָתַתָּ אֹתוֹ עַל־עֲבֹדַת אֵהָל מוֹעֵד וְהָיָה לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְזָכָרוֹן לִפְנֵי
 יְהוָה לְכַפֵּר עַל־נַפְשֹׁתֵיכֶם: (ישראל) וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר: וְעָשִׂיתָ כְּלוֹר

נְחֹשֶׁת וְכֶנָּה נַחֲשֶׁת לְרַחֲצָהּ וְנָתַתְּ אֹתוֹ בֵּין־אֹהֶל מוֹעֵד וּבֵין הַמִּזְבֵּחַ וְנָתַתְּ שָׁמָּה מַיִם: וְרַחֲצוּ אֶהָרָן וּבָנָיו מִמֶּנּוּ אֶת־יְדֵיהֶם וְאֶת־רַגְלֵיהֶם: בְּבֹאֵם אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד יִרְחֲצוּ־מַיִם וְלֹא יָמָתוּ אוֹ בְּגָשְׁתֶּם אֶל־הַמִּזְבֵּחַ לְשִׁירָתוֹ לְהִקְטִיר אִשָּׁה לַיהוָה: וְרַחֲצוּ יְדֵיהֶם וְרַגְלֵיהֶם וְלֹא יָמָתוּ וְהָיְתָה לָהֶם חֻק־עוֹלָם לֹא יִלְוְעוּ לְדֹרֹתָם:

פרשת ויקהל

וַיִּקְהַל מֹשֶׁה אֶת־כָּל־עֵדֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם אֱלֹהִים הַדְּבָרִים אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה לַעֲשׂוֹת אִתְּכֶם: שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲשֶׂה מְלָאכָהּ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי יִהְיֶה לָכֶם קָדֹשׁ שַׁבַּת שַׁבְתּוֹן לַיהוָה כָּל־הָעֲשִׂיָּה בּוֹ מְלָאכָה יוֹמָת: לֹא־תַבְעֲרוּ אִשׁ בְּכָל מִשְׁכַּבְתֵּיכֶם בַּיּוֹם הַשַּׁבָּת: (לו) וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־כָּל־עֵדֶת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר זֶה הַדְּבָר אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה לֵאמֹר: קָחוּ מֵאִתְּכֶם תְּרוּמָה לַיהוָה כֹּל נָדִיב לְבּוֹ יִבְיֹאֶה אֶת תְּרוּמַת יְהוָה וְהָב וְכֶסֶף וְנַחֲשֶׁת: וּתְכַלֶּת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ וְעֻזִּים: וְעֹרֹת אֵילִם מְאֻדָּמִים וְעֹרֹת תַּחֲשִׁים וְעֻצֵּי שִׁטִּים: (ישראל) וְשֹׁמֵן לְמָאוֹר וּבִשְׁמִים לְשֹׁמֵן הַמִּשְׁחָה וְלִקְטֹרֶת הַסַּמִּים: וְאַבְנֵי־שֹׁהַם וְאַבְנֵי מְלָאִים לְאַפּוֹד וְלַחֹשֶׁן: וְכָל־חֹכֶם־לֵב בְּכֶם יָבֹאוּ וַיַּעֲשׂוּ אֶת כָּל־אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה: אֶת־הַמִּשְׁכָּן אֶת־אֹהֱלוֹ וְאֶת־מִכְסֹהוֹ אֶת־קַרְסָיו וְאֶת־קַרְשָׁיו אֶת־בְּרִיחֹוֹ אֶת־עַמֻּדָיו וְאֶת־אֲדָנָיו: אֶת־הָאָרֶן וְאֶת־בְּדָיו אֶת־הַכַּפֹּרֶת וְאֶת פֶּרֶכֶת הַמָּסַךְ: אֶת־הַשְּׁלֶחֶן וְאֶת־בְּדָיו וְאֶת־כָּל־כְּלָיו וְאֶת לֶחֶם הַפָּנִים: וְאֶת־מִנְרַת הַמָּאוֹר וְאֶת־כִּלָּיָהּ וְאֶת־נִרְתָּהּ וְאֶת שֹׁמֵן הַמָּאוֹר: וְאֶת־מִזְבַּח הַקְּטֹרֶת וְאֶת־בְּדָיו וְאֶת שֹׁמֵן הַמִּשְׁחָה וְאֶת קְטֹרֶת הַסַּמִּים וְאֶת־מָסַךְ הַפֶּתַח לַפֶּתַח הַמִּשְׁכָּן: אֶת מִזְבֵּחַ הָעֹלָה וְאֶת־מִכְבַּר הַנְּחֹשֶׁת אֲשֶׁר־לוֹ אֶת־בְּדָיו וְאֶת־כָּל־כְּלָיו אֶת־הַכִּיֹּר וְאֶת־כֶּנּוֹ: אֶת קַלְעֵי הַחֹצֵר אֶת־עַמֻּדָיו וְאֶת־אֲדָנֶיהָ וְאֶת מָסַךְ שַׁעַר הַחֹצֵר: אֶת־יִתְדֹת הַמִּשְׁכָּן וְאֶת־יִתְדֹת הַחֹצֵר וְאֶת־מִיתְרֵיהֶם: אֶת־בַּגְּדֵי הַשָּׂרָד לְשִׁירָת בְּקֹדֶשׁ אֶת־בַּגְּדֵי הַקָּדֹשׁ לְאַהֲרֹן הַכֹּהֵן וְאֶת־בַּגְּדֵי בָנָיו לְכַהֵן: וַיַּצְאוּ כָל־עֵדֶת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מִלִּפְנֵי מֹשֶׁה:

פרשת פקודי

אֱלֹהִים פְּקוּדֵי הַמִּשְׁכָּן מִשְׁכַּן הָעֵדֻת אֲשֶׁר פָּקַד עַל־פִּי מֹשֶׁה עֲבַדְתָּ הַלְלוּם בְּיַד אִיתָמָר בֶּן־אֶהָרֹן הַכֹּהֵן: וּבַצֵּלָאֵל בֶּן־אֹרִי בֶן־חֹור לְמִטָּה יְהוּדָה עָשָׂה אֶת כָּל־אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה: וְאֹתוֹ אֶהְיָאֵב בֶּן־אֶחֱיסָמָךְ לְמִטָּה־דָן חָרַשׁ וְחֹשֶׁב וְרֹקֵם בְּתַכְלֶלֶת וּבְאַרְגָּמָן וּבְתוֹלַעַת הַשָּׁנִי וּבִשְׁשׁ: (לז) כָּל־הַזֶּה הָעֲשׂוּי

למלאכה בכל מלאכת הקדש ויהי זהב התנופה תשע ועשרים ככר ושבע מאות ושלשים שקל בשקל הקדש: וכסף פקודי העדה מאת ככר ואלף ושבע מאות וחמשה ושבעים שקל בשקל הקדש: בקע לגלגלת מחצית השקל בשקל הקדש לכל העבר על הפקדים מבין עשרים שנה ומעלה לשש מאות אלה ושלש אלפים וחמש מאות וחמשים: ויהי מאת ככר הכסף לצקת את אדני הקדש ואת אדני הפרכת מאת אדנים למאת הככר ככר לאדן: (ישראל) ואת האלה ושבע המאות וחמשה ושבעים עשה ויום לעמידים וצפה ראשיהם וחשק אתם: ונחשת התנופה שבעים ככר ואלפים וארבע מאות שקל: ויעש בה את אדני פתח אהל מועד ואת מזבח הנחשת ואת מכבר הנחשת אשר לו ואת כל כלי המזבח: ואת אדני החצר סביב ואת אדני שער החצר ואת כלי יתדת המשכן ואת כלי יתדת החצר סביב: ומן התכלת והארגמן ותולעת השני עשו בגדי שרד לשרת בקדש ויעשו את בגדי הקדש אשר לאהרן כאשר צוה יהוה את משה:

פרשת ויקרא

ויקרא אל משה וידבר יהוה אליו מאהל מועד לאמר: דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם אדם כייקריב מכם קרבן ליהוה מן הבמה מן הבקר ומן הצאן תקריבו את קרבנכם: אם עלה קרבנו מן הבקר זכר תמים יקריבנו אל פתח אהל מועד יקריב אותו לרצנו לפני יהוה: וסמוך ידו על ראש העלה ונרצה לו לכפר עליו: (וי) ושחט את בן הבקר לפני יהוה והקריבו בני אהרן הכהנים את הדם וזרקו את הדם על המזבח סביב אשר פתח אהל מועד: והפשט את העלה ונתח אתה לנתחיה: ונתנו בני אהרן הכהן אש על המזבח וערכו עצים על האש: וערכו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: וקרבנו וקרינו ירתץ במים והקטיר הכהן את הכל המזבחה עלה אשה ריח ניחוח ליהוה: (ישראל) ואם מן הצאן קרבנו מן הכשבים או מן העזים לעלה זכר תמים יקריבנו: ושחט אותו על ירך המזבח צפנה לפני יהוה וזרקו בני אהרן הכהנים את דמו על המזבח סביב: ונתח אותו לנתחיו ואת ראשו ואת פדירו וערף הכהן אתם על העצים אשר על האש אשר על המזבח: והקריב והכרעים ירתץ במים והקריב הכהן את הכל והקטיר המזבחה עלה הוא אשה ריח ניחוח ליהוה:

פרשת צו

וידבר יהוה אל־משה לאמר: צו את־אהרן ואת־בניו לאמור זאת תורת העלה הוא העלה על־מוקדה על־המזבח כל־הלילה עד־הבקר ואש המזבח תוקד בו: ולבש הכהן מדו בד ומכנסי־בד ילבש על־בשרו והרים את־הדשן אשר תאכל האש את־העלה על־המזבח ושמו אצל המזבח: (לח) ופשט את־בגדיו ולבש בגדים אחרים והוציא את־הדשן אל־מחוץ למחנה אל־מקום טהור: והאש על־המזבח תוקד בו לא תכבה ובער עליה הכהן עצים בבקר בבקר וערף עליה העלה והקטיר עליה חלבי השלמים: אש תמיד תוקד על־המזבח לא תכבה: (ישראל) וזאת תורת המנחה הקרב אתה בני־אהרן לפני יהוה אל־פני המזבח: והרים ממנו בקמצו מסלת המנחה ומשמנה ואת כל־הלבנה אשר על־המנחה והקטיר המזבח ריח ניחח אִזְכָּרְתָּה ליהוה: והנותרת ממנה יאכלו אהרן ובניו מצות תאכל במקום קדש בחצר אהל־מועד יאכלוה: לא תאפה חמץ חלקם נתתי אתה מאשי קדש קדשים הוא כחטאת וכאשם: כל־זכר בבני אהרן יאכלנה חק־עולם לדרתיכם מאשי יהוה כל אשר־יגע בהם יקדש:

פרשת שמיני

ויהי ביום השמיני קרא משה לאהרן ולבניו ולזקני ישראל: ויאמר אל־אהרן קח־לך עגל בן־בקר לחטאת ואיל לעלה תמימים והקרב לפני יהוה: ואל־בני ישראל תדבר לאמר קחו שעיר־עזים לחטאת ועגל וכבש בני־שנה תמימים לעלה: ושור ואיל לשלמים לזבח לפני יהוה ומנחה בלילה בשמן כי היום יהוה נראה אליכם: ויקחו את אשר צוה משה אל־פני אהל מועד ויקרבו כל־העדה ויעמדו לפני יהוה: ויאמר משה זה הדבר אשר־צוה יהוה תעשו ויירא אליכם כבוד יהוה: (לח) ויאמר משה אל־אהרן קרב אל־המזבח ועשה את־חטאתך ואת־עלתך וכפר בעדך ובעד העם ועשה את־קרבת העם וכפר בעדם כאשר צוה יהוה: ויקרב אהרן אל־המזבח וישחט את־עגל החטאת אשר־לו: ויקרבו בני אהרן את־הדם אליו ויטבל אצבעו בדם ויתן על־קרנות המזבח ואת־הדם יצק אל־יסוד המזבח: ואת־החלב ואת־הכִּלִּית ואת־היתרת מן־החֶבֶד מן־החטאת הקטיר המזבחה כאשר צוה יהוה את־משה: (ישראל) ואת־הבשר ואת־העור שרף באש מחוץ למחנה: וישחט את־העלה וימצאו

בְּנֵי אֶהְרֹן אֵלָיו אֶת־הַהִם וַיִּזְרְקוּהוּ עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב: וְאֶת־הָעֹלָה הַמִּצִּיאָהּ אֵלָיו לְנֹתָתֶיהָ וְאֶת־הָרֹאשׁ וַיִּקְטֹרַע עַל־הַמִּזְבֵּחַ: וַיִּרְחֹץ אֶת־הַקָּרֹב וְאֶת־הַכֹּרְעִים וַיִּקְטֹרַע עַל־הָעֹלָה הַמִּזְבֵּחַ: וַיִּקְרַב אֶת־קָרְבַּן הָעֵם וַיִּקַּח אֶת־שְׁעִיר הַחֲטָאתָא אֲשֶׁר לָעָם וַיִּשְׁחָטוּהוּ וַיַּחֲטִיאוּהוּ כְּרֹאשׁוֹן: וַיִּקְרַב אֶת־הָעֹלָה וַיַּעֲשֶׂה כַּמִּשְׁפָּט:

פרשת תוריע

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר אֲשֶׁה כִּי תִזְרִיעַ וַיִּלְדָּה זָכָר וְטָמְאָה שְׁבַע־עַת יָמִים כִּימֵי נִדַּת דְּוֹתָהּ תִּטְמָא: וּבַיּוֹם הַשְּׁמִינִי יִמּוֹל בָּשָׂר עָרְלָתוֹ: וּשְׁלֹשִׁים יוֹם וּשְׁלֹשֶׁת יָמִים תֵּשֵׁב בְּדָמֵי טְהָרָה בְּכָל־קִדְּשׁ לֹא־תִגַּע וְאֶל־הַמִּקְדָּשׁ לֹא תָבֹא עַד־מִלְאֵת יְמֵי טְהָרָה: (לוי) וְאִם־נִגְבְּהָ תֵלֵד וְטָמְאָה שְׁבַע־עַת כְּנִדְתָּהּ וּשְׁלֹשִׁים יוֹם וּשְׁשֶׁת יָמִים תֵּשֵׁב עַל־דָּמֵי טְהָרָה: וּבְמִלְאֵת יְמֵי טְהָרָה לְבֵן אוֹ לְבֵת תָּבִיא כְּבֶשֶׂת בֵּן־שָׁנָתָה לְעֹלָהּ וּבֵן־יְיֹונָה אוֹ־תֹר לְחֲטָאת אֶל־פֶּתַח אֹהֶל־מוֹעֵד אֶל־הַכֹּהֵן: וְהַקְרִיבֻּ לִפְנֵי יְהוָה וּכְפַר עָלֶיהָ וְטָהָרָה מִמֶּקֶד דָּמֶיהָ וְזֹאת תֹּרַת הַיִּלְדָּת לְזָכָר אוֹ לְנִגְבָּהָ: וְאִם־לֹא תִמָּצֵא יָדָהּ דֵּי שָׁהּ וְלִקְחָה שְׁתֵּי־תָרִים אוֹ שְׁנֵי בָנֵי יְיֹונָה אֶחָד לְעֹלָה וְאֶחָד לְחֲטָאת וּכְפַר עָלֶיהָ הַכֹּהֵן וְטָהָרָה: (ישׂר׳אל) וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אֶהְרֹן לֵאמֹר: אֲדָם כִּי־יִהְיֶה בְּעוֹר־בָּשָׂרוֹ שָׂאת אוֹ־סִפְחָת אוֹ בִּהְרֹת וְהָיָה בְּעוֹר־בָּשָׂרוֹ לִנְגַע צָרַעַת וְהוּבֵא אֶל־אֶהְרֹן הַכֹּהֵן אוֹ אֶל־אֶחָד מִבְּנֵי הַכֹּהֲנִים: וְרָאָה הַכֹּהֵן אֶת־הַנֶּגַע בְּעוֹר־הַבָּשָׂר וְשִׁלַּח בְּנִגַע הַפֶּה: לָבֵן וּמִרְאָה הַנֶּגַע עֲמַל מְעוֹר בָּשָׂרוֹ נִגַע צָרַעַת הוּא וְרָאָהוּ הַכֹּהֵן וְטָמְא אֹתוֹ: וְאִם־בִּהְרֹת לְבִנָּה הוּא בְּעוֹר בָּשָׂרוֹ וְעֲמַל אֵין־מִרְאָה מִן־הָעוֹר וְשִׁעָרָה לֹא־הָפֵךְ לָבֵן וְהִסְגִּיר הַכֹּהֵן אֶת־הַנֶּגַע שְׁבַע־עַת יָמִים: וְרָאָהוּ הַכֹּהֵן בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי וְהִנֵּה הַנֶּגַע עֲמַד בְּעִינָיו לֹא־פָּשָׁה הַנֶּגַע בְּעוֹר וְהִסְגִּירוֹ הַכֹּהֵן שְׁבַע־עַת יָמִים שְׁנִית:

פרשת מצורע

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: זֹאת תִּהְיֶה תֹרַת הַמִּצְרָע בַּיּוֹם טְהָרָתוֹ וְהוּבֵא אֶל־הַכֹּהֵן: וַיְצַא הַכֹּהֵן אֶל־מַחוּץ לְמַחֲנֶה וְרָאָה הַכֹּהֵן וְהִנֵּה נִרְפָּא נִגַע־הַצָּרַעַת מִן־הַצָּרוּעַ: וְצוּרָה הַכֹּהֵן וְלָקַח לְמִטְהָר שְׁתֵּי־צִפְרִים חַיֹּות טְהוֹרוֹת וְעֵץ אֲרֹז וּשְׁנֵי תוֹלַעַת וְאֹזֹב: וְצוּרָה הַכֹּהֵן וּשְׁחַט אֶת־הַצִּפּוֹר הָאֶחָת אֶל־כָּל־יֶחֱרֹשׁ עַל־מִים חַיִּים: (לוי) אֶת־הַצִּפּוֹר הַחַיָּה יָקַח אֹתָהּ וְאֶת־עֵץ הָאֲרֹז וְאֶת־שְׁנֵי הַתּוֹלַעַת וְאֶת־הָאֹזֹב וּטְבַל אוֹתָם וְאֶת־הַצִּפּוֹר הַחַיָּה בְּדָם הַצִּפּוֹר הַשְּׁחֻטָּה עַל הַמִּים הַחַיִּים: וְהָיָה

עַל הַמִּטְהָר מִן־הַצָּרֶעֶת שֶׁבַע פַּעַמִּים וְטָהְרוּ וְשִׁלַּח אֶת־הַצֹּפֵר הַחִיָּה עַל־פָּנָי
הַשֹּׁהַד: וְכִבֵּס הַמִּטְהָר אֶת־בִּגְדָיו וְגִלַּח אֶת־כָּל־שַׁעְרוֹ וְרִחַץ בַּמַּיִם וְטָהַר וְאַחַר
יָבֹא אֶל־הַמִּחְנָה וְיָשֵׁב מִחוּץ לְאַהֲלוֹ שִׁבְעַת יָמִים: וְהָיָה בַּיּוֹם הַשְּׂבִיעִי יִגְלַח
אֶת־כָּל־שַׁעְרוֹ אֶת־רֹאשׁוֹ וְאֶת־זָקְנוֹ וְאֶת־גִּבּוֹת עֵינָיו וְאֶת־כָּל־שַׁעְרוֹ יִגְלַח וְכִבֵּס
אֶת־בִּגְדָיו וְרִחַץ אֶת־בְּשָׂרוֹ בַּמַּיִם וְטָהַר: (וישראל) וּבַיּוֹם הַשְּׂמִינִי יִקַּח שְׁנֵי־כִבְשִׂים
תְּמִימִם וְכִבְשָׂה אַחַת בֶּת־שְׁנֵתָה תְּמִימָה וּשְׁלֹשָׁה עֲשָׂרִים סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה
בְּשֶׁמֶן וְלֶג אֶחָד שֶׁמֶן: וְהָעֹמֶד הִכֹּהֵן הַמִּטְהָר אֶת הָאִישׁ הַמִּטְהָר וְאַתֶּם לִפְנֵי
יְהוָה פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד: וְלָקַח הַכֹּהֵן אֶת־הַכֹּבֵשׁ הָאֶחָד וְהִקְרִיב אוֹתוֹ לְאַשֶׁם אֶת־לֶג
הַשֶּׁמֶן וְהִנִּיף אֹתָם תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה:

פרשת אחריונות

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה אַחֲרֵי מוֹת שְׁנֵי בְנֵי אֹהֶרֶן בְּקִרְבָּתָם לִפְנֵי־יְהוָה וַיָּמָתוּ:
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה דַּבֵּר אֶל־אַהֲרֹן אַחִיד וְאַל־יָבֹא בְּכָל־עֵת אֶל־הַקֹּדֶשׁ
מִבֵּית לַפָּאֶכֶת אֶל־פָּנָי הַכַּפֹּרֶת אֲשֶׁר עַל־הָאֹרֶן וְלֹא יָמוּת כִּי בַעֲזֹן אֶרְאָה
עַל־הַכַּפֹּרֶת: בְּזֹאת יָבֹא אַהֲרֹן אֶל־הַקֹּדֶשׁ בְּפָר בֶּן־בִּקְרָ לְחֹטָאֵת וְאֵיל לְעֹלָה:
כְּתַנֵּת־בֶּד קֹדֶשׁ יִלְבֹּשׁ וּמַכְבִּסִּי־בֶד יִהְיֶה עַל־בְּשָׂרוֹ וּבִבְּאֻנְט בֶּד יַחְגֹּר וּבִמְצַנֶּפֶת
בֶּד יַצְנֵף בְּגִדֵי־קֹדֶשׁ הֵם וְרִחַץ בַּמַּיִם אֶת־בְּשָׂרוֹ וְיִלְבָּשׁ: וּמֵאֵת עֵדֶת בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל יִקַּח שְׁנֵי־שְׁעִירֵי עִזִּים לְחֹטָאֵת וְאֵיל אֶחָד לְעֹלָה: וְהִקְרִיב אַהֲרֹן אֶת־פֶּר
הַחֹטָאֵת אֲשֶׁר־לוֹ וְכֹפֶר בַּעֲדוֹ וּבַעֲדֵי בֵיתוֹ: (וי) וְלָקַח אֶת־שְׁנֵי הַשְּׁעִירִים וְהָעֹמֶד
אֹתָם לִפְנֵי יְהוָה פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד: וְנָתַן אַהֲרֹן עַל־שְׁנֵי הַשְּׁעִירִים גִּרְלוֹת גֹּזֶל
אֶחָד לַיהוָה וּגֹזֶל אֶחָד לְעֹזָאוֹ: וְהִקְרִיב אַהֲרֹן אֶת־הַשְּׁעִיר אֲשֶׁר עָלָה עָלָיו
הַגֹּזֶל לַיהוָה וְעָשָׂהוּ חֹטָאֵת: וְהַשְּׁעִיר אֲשֶׁר עָלָה עָלָיו הַגֹּזֶל לְעֹזָאוֹ יַעֲמִד־חַי
לִפְנֵי יְהוָה לְכַפֵּר עָלָיו שְׁלַח אוֹתוֹ לְעֹזָאוֹ הַמִּדְבָּרָה: וְהִקְרִיב אַהֲרֹן אֶת־פֶּר
הַחֹטָאֵת אֲשֶׁר־לוֹ וְכֹפֶר בַּעֲדוֹ וּבַעֲדֵי בֵיתוֹ וְשָׁחַט אֶת־פֶּר הַחֹטָאֵת אֲשֶׁר־לוֹ: (וישראל)
וְלָקַח מִלֹּא־הַמִּחְנָה גִּחְלִי־אֵשׁ מֵעַל הַמִּזְבֵּחַ מִלִּפְנֵי יְהוָה וּמִלֹּא חֲפָנָיו קִטְרֶת
סָמִים דָּקָה וְהֵבִיא מִבֵּית לַפָּאֶכֶת: וְנָתַן אֶת־הַקִּטְרֶת עַל־הָאֵשׁ לִפְנֵי יְהוָה וְכִסְתָּהּ
עֵנַן הַקִּטְרֶת אֶת־הַכַּפֹּרֶת אֲשֶׁר עַל־הָעֵדוּת וְלֹא יָמוּת: וְלָקַח מִדָּם הַפֶּר וְהִזָּה
בְּאַצְבָּעוֹ עַל־פָּנָי הַכַּפֹּרֶת קֹדְמָה וְלִפְנֵי הַכַּפֹּרֶת יִזָּה שִׁבְעַ־פַּעַמִּים מִן־הָדָם
בְּאַצְבָּעוֹ: וְשָׁחַט אֶת־שְׁעִיר הַחֹטָאֵת אֲשֶׁר לָעֵם וְהֵבִיא אֶת־דָּמוֹ אֶל־מִבֵּית לַפָּאֶכֶת

וַעֲשֵׂה אֶת־דָּמוֹ כְּאֲשֶׁר עָשָׂה לְדָם הַפֶּה וְהִזָּה אֹתוֹ עַל־הַכַּפָּרֶת וּלְפָנֵי הַכַּפָּרֶת:
וּכְפֹר עַל־הַקֹּדֶשׁ מִטְּמֵאת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּמִפְשְׁעֵיהֶם לְכָל־חַטָּאתָם וְכֵן יַעֲשֶׂה לְאַהֲלֵי
מוֹעֵד הַשָּׁכֵן אֹתָם בַּתּוֹךְ טְמֵאתָם: וְכָל־אִשִּׁים לֹא־יִהְיֶה | בְּאַהֲלֵי מוֹעֵד בָּבָאוּ לְכַפֵּר
בַּקֹּדֶשׁ עַד־צֵאתוֹ וּכְפֹר בְּעֵדוֹ וּבְעֵד בֵּיתוֹ וּבְעֵד כָּל־קֹהֶל יִשְׂרָאֵל:

פרשת קדושים

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל־כָּל־עַדְת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם
קְדוֹשִׁים תִּהְיוּ כִּי קְדוֹשׁ אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: אִישׁ אָמוֹ וְאָבִיו תִּירָאוּ וְאֶת־שַׁבְּתֹתַי
תִּשְׁמְרוּ אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: אֶל־תִּפְגְּנוּ אֶל־הָאֱלֹלִים וְאֶל־הַמַּסֶּכֶה לֹא תַעֲשׂוּ
לָכֶם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: (לוי) וְכִי תִזְבְּחוּ וּבַח שְׁלָמִים לַיהוָה לְרִצְוֹנְכֶם תִּזְבְּחוּ:
בַּיּוֹם וּבַחֲכֶם יֹאכֵל וּמִמַּחֲרֹת וְהַנּוֹתָר עַד־יוֹם הַשְּׁלִישִׁי בָּאֵשׁ יִשְׂרָף: וְאִם הָאֵכֶל
יֹאכֵל בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי פְּגוּל הוּא לֹא יִרְצֶה: וְאֶכְלֹי עוֹנֵה יֵשָׁא כִּי־אֶת־קֹדֶשׁ יְהוָה
חָלַל וּנְכַרְתָּה הַנֶּפֶשׁ הַהוּא מֵעַמִּי: וּבְקִצְרְכֶם אֶת־קִצִּיר אֲרָצְכֶם לֹא תִכֹּלֶה פָּאת
שִׁדְךָ לְקַצֹּר וְלִקַּט קִצִּירְךָ לֹא תִלְקֹט: וְכִרְמְךָ לֹא תַעֲזוֹל וּפִרְט כִּרְמְךָ לֹא תִלְקֹט
לְעֵנִי וּלְגֹר תַּעֲזֹב אֹתָם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: (ישׂראל) לֹא תִגְנְבוּ וְלֹא־תִכְחֲשׂוּ
וְלֹא־תִשְׁקְרוּ אִישׁ בַּעֲמִיתוֹ: וְלֹא־תִשְׁבְּעוּ בַשֶּׁמִּי לִשְׁקֹר וְחִלַּלְתָּ אֶת־שֵׁם אֱלֹהֶיךָ
אֲנִי יְהוָה: לֹא־תַעֲשֶׂק אֶת־רֵעֶךָ וְלֹא תִגְזֹל לֹא־תִלְוֶן פַּעֲלַת שֹׁכֵר אֹתְךָ עַד־בֹּקֶר:
לֹא־תִקְלָל חֵרֶשׁ וּלְפָנֶי עוֹר לֹא תִתֵּן מִכָּשָׁל וִירֹאת מַאֲלֹהֶיךָ אֲנִי יְהוָה:

פרשת אמור

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה אָמַר אֶל־הַכֹּהֲנִים בְּנֵי אַהֲרֹן וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם לִנְפֹשׁ
לֹא־יִטְמָא בַּעֲמִיו: כִּי אִם־לְשֹׂאָרוֹ הַקָּרֵב אֵלָיו לְאָמוֹ וּלְאָבִיו וּלְבִנּוֹ וּלְבִתּוֹ
וּלְאֶחָיו: וְלֹאֲחָתָנוּ הַבְּתוּלָה הַקְּרוּבָה אֵלָיו אֲשֶׁר לֹא־הִיְתָה לְאִישׁ לֵה יִטְמָא: לֹא
יִטְמָא בָּעַל בַּעֲמִיו לְחַחְלוֹ: לֹא־יִקְרְחוּ קִרְחָה בְּרֹאשָׁם וּפָאת זָקָנָם לֹא יִגְלְחוּ
וּבְבִשְׂרָם לֹא יִשְׂרְטוּ שְׂרָטָה: קְדוֹשִׁים יִהְיוּ לֹאֲלֹהֵיהֶם וְלֹא יִחַלְדוּ שֵׁם אֱלֹהֵיהֶם
כִּי־אֶת־אֲשִׁי יְהוָה לָחֵם אֱלֹהֵיהֶם הֵם מְקוֹרֵיכֶם וְהִיוּ קְדוֹשִׁים: (לוי) אִשָּׁה זִנָּה וְחִלְלָה
לֹא יִקְחוּ וְאִשָּׁה גְרוּשָׁה מֵאִשָּׁה לֹא יִקְחוּ כִּי־קֹדֶשׁ הוּא לֹאֲלֹהֵיו: וְקִדְּשָׁתוּ
כִּי־אֶת־לָחֵם אֱלֹהֶיךָ הוּא מִקְרִיב קֹדֶשׁ יִהְיֶה־לָּךְ כִּי קְדוֹשׁ אֲנִי יְהוָה מְקֹדְשְׁכֶם:
וּבֵת אִישׁ כֶּהֵן כִּי תַחַל לִזְנוֹת אֶת־אִבְיָהּ הִיא מְחַלֶּלֶת בָּאֵשׁ תִּשְׂרָף: וְהַכֹּהֵן הַגָּדוֹל
מֵאֲחָיו אֲשֶׁר־יוֹצֵק עַל־רֹאשׁוֹ | שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה וּמִלֵּא אֶת־יָדוֹ לְלַבֵּשׁ אֶת־הַבְּגָדִים

אֶת־רֹאשׁוֹ לֹא־פָרַע וּבִגְדָיו לֹא־יָפְרוּ׃ וְעַל־כָּל־נִפְשֹׁת מֵת לֹא־יָבֹא לְאִבּוֹ וּלְאִמּוֹ לֹא־יִטְמָא׃ וּמִן־הַמִּקְדָּשׁ לֹא־יֵצֵא וְלֹא־יַחֲלֹל אֶת־מִקְדָּשׁ אֱלֹהָיו כִּי־נֹור שְׁמֹן מִשְׁחַת יֵאֻלְהָיו עָלָיו אֲנִי יְהוָה׃ (ישׂרָאֵל) וְהָוָא אִשָּׁה בְּתוּלָה יָקָח׃ אֲלֻמָּנָה וּגְרוּשָׁה וְחֻלְלָה וְנָזָה אֶת־אִלָּה לֹא־יִקָּח כִּי־אִם־בְּתוּלָה מִצִּמּוֹ יִקָּח אִשָּׁה׃ וְלֹא־יַחֲלֹל זֶרַעוֹ בְּצִמּוֹ כִּי־אֲנִי יְהוָה מִקְדָּשׁוֹ׃

פרשת בהר

וידבר יהוה אל־מֹשֶׁה בְּהָר סיני לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כִּי תָבֹאוּ אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר אָנִי נָתַן לָכֶם וּשְׁבַתָּה הָאָרֶץ שְׁבַת לַיהוָה: שֵׁשׁ שָׁנִים תִּזְרַע שָׂדֶךָ וּשְׁשׁ שָׁנִים תִּזְמַר כְּרֶמְךָ וְאִסַּפְתָּ אֶת־תְּבוּאָתָהּ: (לוי) וּבִשְׁנֵה הַשְּׁבִיעִת שְׁבַת שְׁבוּתוֹן יִהְיֶה לָאָרֶץ שְׁבַת לַיהוָה שָׂדֶךָ לֹא תִזְרַע וְכְרֶמְךָ לֹא תִזְמַר: אֶת־סִפְיֵי קִצְיֶיךָ לֹא תִקְצֹר וְאֶת־עֲנָבֵי נֹזְיֶיךָ לֹא תִבְצֹר שְׁנַת שְׁבוּתוֹן יִהְיֶה לָאָרֶץ: וְהִיְתָה שְׁבַת הָאָרֶץ לָכֶם לֹא־כֹלֶה לָךְ וּלְעַבְדְּךָ וּלְאִמָּתְךָ וּלְשִׁכְיֶיךָ וּלְתוֹשִׁבְךָ הַגֵּרִים עִמָּךְ: וּלְבַהֲמֹתֶיךָ וּלְחֵיהָ אֲשֶׁר בָּאֲרֶץ תִּהְיֶה כָל־תְּבוּאָתָה לְאֹכֶל: (ישׂראל) וּסְפַרְתָּ לָךְ שִׁבְעַת שְׁבֹת שָׁנִים שִׁבְעַת שָׁנִים שִׁבְעַת פַּעֲמִים וְהָיוּ לָךְ יְמֵי שִׁבְעַת שְׁבֹתֹת הַשָּׁנִים תִּשַׁע וָאַרְבָּעִים שָׁנָה: וְהַעֲבַרְתָּ שׁוֹפָר תְּרוּעָה בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בַּעֲשׂוֹר לַחֹדֶשׁ בְּיוֹם הַכַּפָּרִים תַּעֲבִירוּ שׁוֹפָר בְּכָל־אַרְצְכֶם: וְקִדַּשְׁתֶּם אֶת־שְׁנַת הַחֲמִשִּׁים שָׁנָה וּקְרַאתֶם דְּרוֹר בָּאָרֶץ לְכָל־יִשְׂרָאֵל יוֹבֵל הוּא תִּהְיֶה לָכֶם וּשְׁבוּתֵם אִישׁ אֶל־אָחִזּוֹ וְאִישׁ אֶל־מִשְׁפַּחְתּוֹ תִּשְׁבּוּ: יוֹבֵל הוּא שְׁנַת הַחֲמִשִּׁים שָׁנָה תִּהְיֶה לָכֶם לֹא תִזְרְעוּ וְלֹא תִקְצְרוּ אֶת־סִפְיֵיהָ וְלֹא תִבְצְרוּ אֶת־נֹזְיֶיהָ: כִּי יוֹבֵל הוּא קֹדֶשׁ תִּהְיֶה לָכֶם מִן־הַשָּׁנָה תֹּאכְלוּ אֶת־תְּבוּאָתָהּ: בַּשְּׁנַת הַיּוֹבֵל הַזֹּאת תִּשְׁבּוּ אִישׁ אֶל־אָחִזּוֹ:

פרשת בחקותי

אם־בַּחֲקֹתַי תֵּלְכוּ וְאֶת־מִצְוֹתַי תִּשְׁמְרוּ וְעֲשִׂיתֶם אֹתָם: וְנָתַתִּי גִשְׁמִיכֶם בְּעֵתָם וְנָתַנָּה הָאָרֶץ יְבוּלָהּ וְעֵץ הַשָּׂדֶה יִתֵּן פִּרְיוֹ: וְהֵשִׁיג לָכֶם לֶיֶשׁ אֶת־בְּצִיר וּבְצִיר יִשְׁלַג אֶת־זֶרַע וְאִכְלֹתֶם לַחֲמִמְכֶם לְשֹׂבְעֵי וּשְׂבִיתֶם לְבֹטֵט בְּאַרְצְכֶם: (ו) וְנָתַתִּי שְׁלוֹם בְּאַרְץ וּשְׂכֻכְתֶּם וְאִין מִחֲרִיד וְהַשְׁבַּתִּי חַיָּה רְעָה מִן־הָאָרֶץ וְחָרֵב לֹא־תֵעָבֵר בְּאַרְצְכֶם: וּרְדַפְתֶּם אֶת־אֲיִבֵיכֶם וְנִפְּלוּ לִפְנֵיכֶם לְחָרֵב: וּרְדְּפוּ מִכֶּם חֲמֹשֶׁה מֵאָה וּמֵאָה מִכֶּם רַבְּבָה יִרְדְּפוּ וְנִפְּלוּ אֲיִבֵיכֶם לִפְנֵיכֶם לְחָרֵב: וּפָנִיתִי אֲלֵיכֶם וּהִפְרִיתִי

אֶתְכֶם וְהָרִבִּיתִי אֶתְכֶם וְהִקִּמְתִּי אֶת־בְּרִיתִי אִתְּכֶם: (ישראל) וְאָכַלְתֶּם יֶשֶׁן נוֹשָׁן וְיֶשֶׁן מִפְּנֵי חָדָשׁ תּוֹצִיאוּ: וְנָתַתִּי מִשְׁכָּנִי בְּתוֹכְכֶם וְלֹא־תִגְעַל נַפְשִׁי אֶתְכֶם: וְהִתְלַכְתִּי בְּתוֹכְכֶם וְהִיִּיתִי לָכֶם לֵאלֹהִים וְאַתֶּם תִּהְיוּ־לִי לְעָם: אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מֵהֵלֶּל לְהָם עֲבָדִים וְאֲשַׁבֵּר מִטַּת עַלְכֶם וְאוֹלֶךְ אֶתְכֶם קוֹמָמוֹת:

פרשת במדבר

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בְּמִדְבַּר סִינַי בְּאֹהֶל מוֹעֵד בְּאַחַד לַחֹדֶשׁ הַשְּׁנִי בְּשָׁנָה הַשְּׁנִית לְצֵאתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לֵאמֹר: שָׂאוּ אֶת־רֹאשׁ כָּל־עֵדֶת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל לְמִשְׁפַּחְתָּם לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שְׁמוֹת כָּל־זָכָר לְגִלְגָּלְתָּם: מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וּמַעְלָה כָּל־יָצָא צָבָא בְּיִשְׂרָאֵל תִּפְקְדוּ אֹתָם לְצִבְאָתָם אֹתָהּ וְאֶהְרֹן: וְאַתְּכֶם יִהְיוּ אִישׁ אִישׁ לְמֹשֶׁה אִישׁ רֹאשׁ לְבֵית־אֲבֹתָיו הוּא: (לו) וְאַלֶּה שְׁמוֹת הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר יַעֲמְדוּ אִתְּכֶם לְרֹאשׁוֹן אֱלִיצֹר בֶּן־שֹׁדִיאוֹר: לְשֹׁמְעוֹן שְׁלֵמִיאֵל בֶּן־צוּרִישַׁדִּי: לְיִהוֹדָה נַחֲשׁוֹן בֶּן־עֲמִינָדָב: לְיִשָּׁשְׁכָר נַתָּנָאֵל בֶּן־צוּרֶעֶר: לְזַבּוּלֹן אֱלִיאֵב בֶּן־חֶלֶן: לְבִנְיָ יוֹסֵף לְאֶפְרַיִם אֱלִישַׁמֶּע בֶּן־עֲמִיהוּד לְמִנְשֶׁה גַּמְלִיאֵל בֶּן־פְּדָהצוּר: לְבִנְיָמִן אֲבִידֹן בֶּן־גְּדֵעֲנִי: לְדָן אֲחִיעֶזֶר בֶּן־עֲמִישַׁדִּי: לְאַשֵּׁר פַּגְעִיאֵל בֶּן־עַכְרֹן: לְגָד אֱלִיסָף בֶּן־דְּעוּאֵל: לְנַפְתָּלִי אַחִירַע בֶּן־עֵינָן: אֵלֶּה קְרוּאֵי הָעֵדָה נְשִׂאֵי מִטּוֹת אֲבוֹתָם רֹאשֵׁי אֶלְפֵי יִשְׂרָאֵל הֵם: (ישראל) וַיִּקַּח מֹשֶׁה וְאֶהְרֹן אֶת הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר נָקְבוּ בְּשֵׁמוֹת: וְאֵת כָּל־הָעֵדָה הִקְהִילוּ בְּאַחַד לַחֹדֶשׁ הַשְּׁנִי וַיִּתְּלֻדּוּ עַל־מִשְׁפַּחְתָּם לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שְׁמוֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וּמַעְלָה לְגִלְגָּלְתָּם: כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה וַיִּפְקְדֶם בְּמִדְבַּר סִינַי:

פרשת נשא

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: נִשְׂא אֶת־רֹאשׁ בְּנֵי גֵרְשׁוֹן גַּם־הֵם לְבֵית אֲבֹתָם לְמִשְׁפַּחְתָּם: מִבֶּן שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וּמַעְלָה עַד בֶּן־חֲמִשִּׁים שָׁנָה תִּפְקְדוּ אוֹתָם כָּל־הַבָּא לְצָבָא צָבָא לַעֲבֹד עֲבָדָה בְּאֹהֶל מוֹעֵד: זֹאת עֲבַדְתָּ מִשְׁפַּחַת הַגֵּרְשֹׁנִי לַעֲבֹד וּלְמִשָּׂא: (לו) וְנִשְׂאוּ אֶת־יְרִיעַת הַמִּשְׁכָּן וְאֶת־אֹהֶל מוֹעֵד מִכֹּסֵּהוּ וּמִכֹּסָּהּ תַּחֲשׁוּ אֲשֶׁר־עָלָיו מִלְמַעְלָה וְאֶת־מִסְךְ פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד: וְאֵת קַלְעֵי הַחֹצֵר וְאֶת־מִסְךְ וּפֶתַח שַׁעַר הַחֹצֵר אֲשֶׁר עַל־הַמִּשְׁכָּן וְעַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב וְאֵת מִיתְרֵיהֶם וְאֶת־כָּל־כְּלֵי עֲבַדְתָּם וְאֵת כָּל־אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה לָהֶם וְעַבְדּוֹ: עַל־פִּי אֶהְרֹן וּבְנָיו

תהיה כל־עבדת בני הגרשני לְכָל־מִשְׁאֵם וְלִכְל עֲבֹדָתָם וּפְקֻדָּתָם עֲלֵהֶם
בְּמִשְׁמֶרֶת אֶת כָּל־מִשְׁאֵם: זֹאת עֲבֹדַת מִשְׁפַּחַת בְּנֵי הַגֵּרְשֵׁנִי בְּאֶהֱל מוֹעֵד
וּמִשְׁמֶרֶתָם בֵּיד אֵיתָמָר בֶּן־אַהֲרֹן הַכֹּהֵן: (ישראל) בְּנֵי מִרְי לְמִשְׁפַּחָתָם לְבֵית־
אֲבֹתָם תִּפְקֹד אֹתָם: מִבֶּן שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וְיַמְעֹלָה וְעַד בֶּן־חֲמִשִּׁים שָׁנָה תִּפְקֹדָם
כָּל־הַבָּא לְצִבְאָ לַעֲבֹד אֶת־עֲבֹדַת אֶהֱל מוֹעֵד: וְזֹאת מִשְׁמֶרֶת מִשְׁאֵם לְכָל־עֲבֹדָתָם
בְּאֶהֱל מוֹעֵד קִרְשֵׁי הַמִּשְׁכָּן וּבְרִיחָיו וְעִמּוּדָיו וְאֲדָנָיו: וְעִמּוּדֵי הַחֹצֵר סָבִיב
וְאֲדָנֵיהֶם וַיִּתְּנֵם וַיְמַיְתִירֵם לְכָל־כְּלִיָּהֶם וְלִכְל עֲבֹדָתָם וּבִשְׂמֹת תִּפְקֹדוּ אֶת־כְּלֵי
מִשְׁמֶרֶת מִשְׁאֵם: זֹאת עֲבֹדַת מִשְׁפַּחַת בְּנֵי מִרְי לְכָל־עֲבֹדָתָם בְּאֶהֱל מוֹעֵד בֵּיד
אֵיתָמָר בֶּן־אַהֲרֹן הַכֹּהֵן: וַיִּפְקֹד מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן וּנְשֵׁיאֵי הָעֵדָה אֶת־בְּנֵי הַקְּהָלִי
לְמִשְׁפַּחָתָם וּלְבֵית אֲבֹתָם: מִבֶּן שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וְיַמְעֹלָה וְעַד בֶּן־חֲמִשִּׁים שָׁנָה
כָּל־הַבָּא לְצִבְאָ לַעֲבֹדָה בְּאֶהֱל מוֹעֵד: וַיְהִיו פְּקֻדֵיהֶם לְמִשְׁפַּחָתָם אֲלֵפִים שְׁבַע
מֵאוֹת וַחֲמִשִּׁים: אֵלֶּה פְּקוּדֵי מִשְׁפַּחַת הַקְּהָלִי כָל־הָעֵבֶד בְּאֶהֱל מוֹעֵד אֲשֶׁר פָּקֵד
מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן עַל־פִּי יְהוָה בֵּיד־מֹשֶׁה:

פרשת בהעלותך

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל־אַהֲרֹן וְאִמְרָת אֵלָיו בְּהַעֲלֹתָ אֶת־הַנֹּרֹת
אֶל־מֹול פְּנֵי הַמִּנְוָה יְאִירוּ שִׁבְעַת הַנֹּרוֹת: וַיַּעַשׂ כֵּן אַהֲרֹן אֶל־מֹול פְּנֵי
הַמִּנְוָה הָעֹלָה נִרְתָּה כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה: וְזֶה מַעֲשֵׂה הַמִּנְוָה מִקֻּשָּׁה
זָהָב עַד־יִרְכָּה עַד־פְּרָחָה מִקֻּשָּׁה הָיָה כְּמִרְאֵה אֲשֶׁר רָאָה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה כֵּן
עָשָׂה אֶת־הַמִּנְוָה: (לו) וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: קַח אֶת־הַלְוִיִּם מִתּוֹךְ בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וְטַהַרְתָּ אֹתָם: וְכַהֲנֵתָ עֲשֵׂה לָהֶם לְטַהָרֵם הִזָּה עֲלֵיהֶם מִי טָטֵאת וְהַעֲבִירוּ
תֵּעַר עַל־כָּל־בָּשָׂרָם וּכְבִּסּוּ בַגְדֵיהֶם וְהִטְהָרוּ: וְלָקְחוּ פָר בֶּן־בָּקָר וּמִנְחָתוֹ סֹלֶת
בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן וּפָר־שְׁנֵי בֶן־בָּקָר תִּקַּח לְחֻטָּאת: וְהִקְרַבְתָּ אֶת־הַלְוִיִּם לִפְנֵי אֶהֱל
מוֹעֵד וְלִקְהַלְתָּ אֶת־כָּל־עַדְת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: (ישראל) וְהִקְרַבְתָּ אֶת־הַלְוִיִּם לִפְנֵי יְהוָה
וּסְמְכוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־יְדֵיהֶם עַל־הַלְוִיִּם: וְהִנִּיף אַהֲרֹן אֶת־הַלְוִיִּם תְּנוּפָה לִפְנֵי
יְהוָה מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְהָיוּ לַעֲבֹד אֶת־עֲבֹדַת יְהוָה: וְהַלְוִיִּם יִסְמְכוּ אֶת־יְדֵיהֶם
עַל רֹאשׁ הַפָּרִים וְעָשָׂה אֶת־הָאֶחָד חֹטָאת וְאֶת־הָאֶחָד עֹלָה לַיהוָה לְכַפֵּר עַל־
הַלְוִיִּם: וְהַעֲמִיתָ אֶת־הַלְוִיִּם לִפְנֵי אַהֲרֹן וּלִפְנֵי בָנָיו וְהִנַּפְתָּ אֹתָם תְּנוּפָה לַיהוָה:
וְהִבְדַּלְתָּ אֶת־הַלְוִיִּם מִתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְהָיוּ לִי הַלְוִיִּם:

פרשת שלח

וידבר יהוה אל־משה לאמר: שלח־לך אנשים ויתרו את־ארץ כנען אשר־אנכי נתן לבני ישראל איש אחד אחד למטה אבותיו תשלחו כל נשיא בהם: וישלח אתם משה ממדבר פארן על־פי יהוה כלם אנשים ראשי בני־ישראל המה: (לוי) ואלה שמותם למטה ראובן שמוע בן־זכור: למטה שמעון שפט בן־חורי: למטה יהודה כלב בן־יפנה: למטה יששכר יגאל בן־יוסף: למטה אפרים הושע בן־נון: למטה בנימין פלטי בן־רפוא: למטה זבולן גדיאל בן־סודי: למטה יוסף למטה מנשה גדי בן־סוסי: למטה דן עמיאל בן־גמלי: למטה אשר סתור בן־מיכאל: למטה נפתלי נחבי בן־נפסי: למטה גד גאואל בן־מכי: אלה שמות האנשים אשר־שלח משה לתור את־הארץ ויקרא משה להושע בן־נון הושע: (ישראל) וישלח אתם משה לתור את־ארץ כנען ויאמר אלהם עלו זה בנגב ועתיתם את־ההר: וראיתם את־הארץ מה־הוא ואת־העם הישב עליה החזק הוא הרפה המעט הוא אס־רב: ומה הארץ אשר־הוא יושב בה הטובה הוא אס־רעה ומה הערים אשר־הוא יושב בהנה הבמחנים אם במבצרים: ומה הארץ השמנה היא אס־רזה היש־בה עץ אס־אין והתחזקתם ולקחתם מפרי הארץ והימים ימי בכורי ענבים:

פרשת קרח

ויקח קרח בן־יצהר בן־ליי ודתן ואבירם בני אליאב ואון בן־פלתי בני ראובן: ויקמו לפני משה ואנשים מבני־ישראל חמשים ומאתים נשיאי עדת קראי מועד אנשי־שם: ויקהלו על־משה ועל־אהרן ויאמרו אלהם רב־לכם כי כל־העדה כלם קדושים ובתוכם יהוה ומדוע תתנשאו על־קהל יהוה: (לוי) וישמע משה ויפל על־פניו: וידבר אל־קרח ואל־כל־עדתו לאמר בִּקְרִי וידע יהוה את־אשר־לו ואת־הקדוש והקריב אליו ואת אשר יבחר בו יקריב אליו: זאת עשו קחו־לכם מחלות קרח וכל־עדתו: ותנו־בהן אש ושימו עליהן. וקטרת לפני יהוה מתור והיה האיש אשר יבחר יהוה הוא הקדוש רב־לכם בני לוי: (ישראל) ויאמר משה אל־קרח שמעו־נא בני לוי: המעט מכם כִּי־הבדיל אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֶתְכֶם מֵעֵדַת יִשְׂרָאֵל לְהַקְרִיב אֶתְכֶם אֵלָיו לַעֲבֹד אֶת־עֲבֹדַת מִשְׁכַּן יְהוָה וְלַעֲמֹד לִפְנֵי הָעֵדָה לְשִׁרְתָּם: ויקרב אתו ואת־פל־אחיו בני־לוי אתו:

ובקששתם גם כהנה: לכן אתה וכל עדתך הנעדים עליהוה ואהרן מה הוא כי תלינו עליו: וישלח משה לקרא לדתו ולאבירם בני אליאב ויאמרו לא נעלה: המעט כי העלינו מארץ זבת חלב ודבש להמיתנו במדבר כיתשתרר עלינו גם השתרר:

פרשת חקת

וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר: זאת חקת התורה אשר צוה יהוה לאמר דבר אל בני ישראל ויקחו אליך פרה אדמה תמימה אשר אין בה מום אשר לא עלה עליה על: ונתתם אתה אל אלעזר הכהן והוציא אתה אל מחוץ למחנה ושחט אתה לפני: ולקח אלעזר הכהן מדמה באצבעו והזה אל נכח פני אהל מועד מדמה שבע פעמים: ושרף את הפרה לעיניו את ערה ואת בשרה ואת דמה על פרשה ישרף: ולקח הכהן עץ ארז ואזוב ושני תולעת והשליך אל תוך שרפת הפרה: (וי) וכבס בגדיו הכהן ורחץ בשרו במים ואחר יבא אל המחנה וטמא הכהן עד הערב: ואסף איש טהור את אפר הפרה במים ורחץ בשרו במים וטמא עד הערב: ואסף ויהיח למקום טהור והיתה לעדת בני ישראל למשמרת למי נדה חטאת הוא: (וידבר) וכבס האסף את אפר הפרה את בגדיו וטמא עד הערב והיתה לבני ישראל ולגר הגר בתוכם לחקת עולם: הנגע במת לכל נפש אדם וטמא שבעת ימים: הוא יתחטא בו ביום השלישי וביום השביעי יטהר ואם לא יתחטא ביום השלישי וביום השביעי לא יטהר: כל הנגע במת בנפש האדם אשר ימות ולא יתחטא את משכן יהוה טמא ונכרתה הנפש ההוא מ ישראל כי מי נדה לא זרק עליו טמא יהיה עוד טמאתו בו: ואת התורה אדם כיימות באהל כל הבא אל האהל וכל אשר באהל יטמא שבעת ימים: וכל כלי פתוח אשר אין צמיד פתיל עליו טמא הוא: וכל אשר יגע על פני השדה בחלל חרב או במת או בעצם אדם או בקבר יטמא שבעת ימים: ולקחו לטמא מעפר שרפת החטאת ונתן עליו מים חיים אל כלי:

פרשת בלק

וירא בלק בן צפור את כל אשר עשה ישראל לאמרי: ויגר מואב מפני העם מאד כי רב הוא וימץ מואב מפני בני ישראל: ויאמר מואב אל זקני מדין

עֲתָה יִלְחֲכוּ הַקְהָל־אֶת־כָּל־סִבִּיתֵינוּ כְּלַחֵף הַשּׁוֹר אֶת יָרֵק הַשָּׂדֶה וּבִלְקֹ
בֶן־צִפּוֹר מִלֶּף לְמוֹאֵב בַּעַת הַהוּא: (לו) וַיִּשְׁלַח מַלְאָכִים אֶל־בָּלָעַם בֶּן־בְּעוֹר
פְּתוּרָה אֲשֶׁר עַל־הַנֶּהָר אֶרֶץ בְּנֵי־עַמּוֹ לְקַרְאֵלּוֹ לֵאמֹר הִנֵּה עִם יֵצֵא מִמִּצְרַיִם
הַנֶּה כֶּסֶף אֶת־עֵין הָאָרֶץ וְהוּא יֵשֵׁב מִמֶּלִּי: וְעַתָּה לִכְהֹנָא אֲרֵה־לִּי אֶת־הָעַם
הַזֶּה כִּי־עַצּוֹם הוּא מִמֶּנִּי אוֹכֵל נֶכֶד־בּוֹ וְאֶגְרָשְׁנּוּ מִן־הָאָרֶץ כִּי יִדְעֵתִי
אֶת אֲשֶׁר־תִּבְרָךְ מִבְּרַךְ וְאֲשֶׁר תֹּאֵר יוֹאֵר: וַיֵּלְכוּ זִקְנֵי מוֹאֵב וְזִקְנֵי מִדְיָן
וְקִסְמִים בִּידֵם וַיָּבֹאוּ אֶל־בָּלָעַם וַיְדַבְּרוּ אֵלָיו דְּבַרִּי בִלְקִי: (ישראל) וַיֹּאמֶר
אֵלֵיהֶם לֵינוּ פֹה הַלֵּילָה וְהִשְׁבַּתִּי אֶתְכֶם דָּבָר כְּאֲשֶׁר יִדְבֹּר יְהוָה אֵלַי וַיֵּשְׁבוּ
שְׁרֵי־מוֹאֵב עִם־בָּלָעַם: וַיָּבֹא אֱלֹהִים אֶל־בָּלָעַם וַיֹּאמֶר מִי הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה
עִמָּךְ: וַיֹּאמֶר בָּלָעַם אֶל־הָאֱלֹהִים בִּלְקִי בֶן־צִפּוֹר מִלֶּף מוֹאֵב שְׁלַח אֵלַי: הִנֵּה
הָעַם הֵיכָא מִמִּצְרַיִם וַיִּכַּס אֶת־עֵין הָאָרֶץ עֲתָה לִכְהֹ קִבְּה־לִּי אוֹתוֹ אוֹכֵל
לְהַלְחֵם בּוֹ וְגִרְשֵׁתִיו: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל־בָּלָעַם לֹא תִלָּךְ עִמָּהֶם לֹא תֹאֵר
אֶת־הָעַם כִּי בְרוּךְ הוּא:

פרשת פנחס

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: פִּינֹחָס בֶּן־אֶלְעָזָר בֶּן־אַהֲרֹן הַכֹּהֵן הַשֵּׁיב אֶת־
חֲמַתִּי מֵעַל בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּקִנְאוֹ אֶת־קִנְאָתִי בְּתוֹכָם וְלֹא־כִלִּיתִי אֶת־בְּנֵי־
יִשְׂרָאֵל בְּקִנְאָתִי: לָכֵן אָמַר הַנָּבִי נָתַן לוֹ אֶת־בְּרִיתִי שְׁלוֹם: (לו) וְהִיתָה לוֹ
וּלְזֶרְעוֹ אַחֲרָיו בְּרִית כְּהֹנֵת עוֹלָם תַּחַת אֲשֶׁר קִנְאָ לְאֵלֵהֶוּ וַיִּכְפַּר עַל־בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל: וְשֵׁם אִישׁ יִשְׂרָאֵל הַמִּכָּה אֲשֶׁר הִכָּה אֶת־הַמְּדִינִית זִמְרִי בֶן־סֻלּוֹא נָשִׂיא
בֵּית־אָב לְשִׁמְעוֹנִי: וְשֵׁם הָאִשָּׁה הַמִּכָּה הַמְּדִינִית כֹּזָבִי בַת־צוֹר רֹאשׁ אֲמוֹת
בֵּית־אָב בְּמִדְיָן הוּא: (ישראל) וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: צִוּר אֶת־הַמְּדִינִים
וְהַכִּיתֶם אוֹתָם: כִּי־צִרְרִים הֵם לָכֵם בְּנִכְלִיהֶם אֲשֶׁר־נִכְּלוּ לָכֶם עַל־דְּבַר פְּעוֹר
וְעַל־דְּבַר כֹּזָבִי בַת־נָשִׂיא מִדְיָן אַחֲתָם הַמִּכָּה בְּיוֹם־הַמִּגְפָּה עַל־דְּבַר פְּעוֹר: וַיְהִי
אַחֲרֵי הַמִּגְפָּה וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֵל אֶלְעָזָר בֶּן־אַהֲרֹן הַכֹּהֵן לֵאמֹר: שְׂאוּ
אֶת־רֹאשׁ כָּל־עֵדֶת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וּמַעְלָה לְבֵית אֲבֹתָם
כָּל־יֵצֵא צָבָא בְּיִשְׂרָאֵל: וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה וְאֶלְעָזָר הַכֹּהֵן אֶתָם בְּעֶרְבַת מוֹאֵב
עַל־יַרְדֵּן יְרֵחוֹ לֵאמֹר: מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וּמַעְלָה כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה
וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הֵיכָא מִצְרַיִם:

פרשת מטות

וידבר משה אל־ראשי המטות לבני ישראל לאמר זה הדבר אשר צוה יהוה:
איש כִּי־יורֹד נָדָר ליהוה או־השבע שבעה לאסור אסר על־נפשו לא יחל דברו
ככל־היצא מפיו יעשה: ואשה כִּי־תדר נָדָר ליהוה ואסרה אסר בבית אביה
בנעריה: ושמע אביה את־נדרה ואסרה אשר אסרה על־נפשה והחריש לה
אביה וקמו כל־נדריה וכל־אסר אשר־אסרה על־נפשה יקום: ואם־הניא
אביה אתה ביום שמעו כל־נדריה ואסריה אשר־אסרה על־נפשה לא יקום
ויהוה יסלח־לה כִּי־הניא אביה אתה: ואם־היו תהיה לאיש ונדריה עליה או
מבטא שפתייה אשר אסרה על־נפשה: ושמע אישה ביום שמעו והחריש לה
וקמו נדריה ואסרה אשר־אסרה על־נפשה יקמו: ואם ביום שמע אישה יניא
אותה והפך את־נדרה אשר עליה ואת מבטא שפתייה אשר אסרה על־נפשה
ויהוה יסלח־לה: (לז) ונדר אלמנה וגרושה כל אשר־אסרה על־נפשה יקום
עליה: ואם־בית אישה נדרה או־אסרה אסר על־נפשה בשבעה: ושמע אישה
והחריש לה לא הניא אתה וקמו כל־נדריה וכל־אסר אשר־אסרה על־נפשה
יקום: ואם־הפך יפך אתם אישה ביום שמעו כל־מוצא שפתייה לנדריה
ולאסר נפשה לא יקום אישה הפכים ויהוה יסלח־לה: (ישראל) כל־נדר
וכל־שבעת אסר לענת נפש אישה יקימו ואישה יפרנו: ואם־החריש יחריש
לה אישה מיום אל־יום והקים את־כל־נדריה או את־כל־אסריה אשר עליה
הקים אתם כִּי־החריש לה ביום שמעו: ואם־הפך יפך אתם אחרי שמעו ונשא
את־עונה: אלה החקים אשר צוה יהוה את־משה בין איש לאשתו בין־אב
לבתו בנעריה בית אביה:

פרשת מסעי

אלה מסעי בני־ישראל אשר יצאו מארץ מצרים לצבאתם ביד־משה ואהרן:
ויכתב משה את־מוצאיהם למסעיהם על־פי יהוה ואלה מסעיהם למוצאיהם:
ויסעו מרעמסס בתדש הראשון בחמשה עשר יום לתדש הראשון ממחרת
הפסח יצאו בני־ישראל ביד רמה לעיני כל־מצרים: (לז) ומצרים מקברים את
אשר הבה יהוה בהם כל־בכור ובאלהיהם עשה יהוה שפטים: ויסעו בני־ישראל
מרעמסס ויחנו בסכת: ויסעו מסכת ויחנו באתם אשר בקצה המדבר: (ישראל)
ויסעו מאתם וישב על־פי החירת אשר על־פני בעל צפון ויחנו לפני מגדל:

וַיִּסְעוּ מִפָּנֵי הַחִירָת וַיַּעֲבְרוּ בְּתוֹךְ הַיָּם הַמִּדְבָּרָה וַיֵּלְכוּ דֶּרֶךְ שְׁלֹשֶׁת יָמִים בַּמִּדְבָּר
 אַתֶּם וַיַּחֲנוּ בְּמֶרֶה: וַיִּסְעוּ מִמֶּרֶה וַיָּבֹאוּ אֵילָמָה וּבְאֵילָם שְׁתֵּים עָשָׂרָה עֵינָת מִים
 וְשִׁבְעִים תַּמְרִים וַיַּחֲנוּ שָׁם: וַיִּסְעוּ מֵאֵילָם וַיַּחֲנוּ עַל-יַם-סוּף:

פרשת דברים

אֵלֶּה הַדְּבָרִים אֲשֶׁר דִּבֶּר מֹשֶׁה אֶל-כָּל-יִשְׂרָאֵל בְּעֶבֶר הַיַּרְדֵּן בַּמִּדְבָּר בְּעֶרְבָה
 מִזֶּה סוּף בֵּין-פָּאֶרָן וּבֵין-תַּפֵּל וְלִבְנוֹ וְחִצְרַת וְדִי זֶה־ב: אַחַד עָשָׂר יוֹם מִחֹרֵב דֶּרֶךְ
 הַר-שַׁעִיר עַד קֹדֶשׁ בְּרִנֶּע: וַיְהִי בְּאַרְבָּעִים שָׁנָה בַּעֲשֵׁת־עָשָׂר חֹדֶשׁ בָּאֶחָד
 לַחֹדֶשׁ דִּבֶּר מֹשֶׁה אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כָּלֵל אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֹתוֹ אֱלֹהִים: (וַיֹּא) אַחֲרֵי
 הַכְּתוּ אֶת סִיחֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי אֲשֶׁר יוֹשֵׁב בְּחִשְׁבוֹן וְאֶת עֹוג מֶלֶךְ הַבָּשָׁן אֲשֶׁר-יוֹשֵׁב
 בַּעֲשֻׁתָּר בְּאֶדְרָעִי: בְּעֶבֶר הַיַּרְדֵּן בְּאַרְץ מִזָּאֵב הוֹאִיל מֹשֶׁה בָּאֵר אֶת-הַתּוֹרָה
 הַזֹּאת לֵאמֹר: יְהוָה אֱלֹהֵינוּ דִּבֶּר אֵלֵינוּ בְּחֹרֵב לֵאמֹר רַב-לָכֶם שִׁבְתָּ בְּהָר הַזֶּה:
 פָּנּוּ וַיִּסְעוּ לָכֶם וּבָאוּ הָרָאֱמֹרִי וְאֶל-כָּל-שְׁכֵנֵינוּ בְּעֶרְבָה בְּהָר וּבְשָׁפְלָה וּבְגִבְגָּה
 וּבְחוּף הַיָּם אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי וְהַלְבֹּנוֹן עַד-הַנָּהָר הַגָּדֹל נְהַר-פָּרָת: (יִשְׂרָאֵל) רְאֵה נָתַתִּי
 לְפָנֶיכֶם אֶת-הָאֶרֶץ בָּאוּ וּרְשׁוּ אֶת-הָאֶרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לַאֲבֹתֵיכֶם לֵאמֹר
 לְיִצְחָק וַיִּלְעָקֵב לְתֵת לָהֶם וַיִּזְרְעוּ אַחֲרֵיהֶם: וְאִמְרָם אֲלֵכֶם בָּעֵת הַהִוא לֵאמֹר
 לֹא-אוּכָל לְבִדֵּי שְׂאֵת אֶתְכֶם: יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם הִרְבָּה אֶתְכֶם וְהִנֵּם הַיּוֹם כְּכֹכְבֵי
 הַשָּׁמַיִם לָרֹב: יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתְכֶם יִסֹּף עֲלֵיכֶם כָּכֶם אֶלֶף פְּעָמִים וַיְבַרֵךְ אֶתְכֶם
 כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר לָכֶם:

פרשת ואתחנן

וְאַתְּחַנֵּן אֶל-יְהוָה בָּעֵת הַהִוא לֵאמֹר: אֲדֹנָי יְהוָה אַתָּה הַחֲלוּת לְהִרְאוֹת
 אֶת-עַבְדְּךָ אֶת-גְּדֻלָּתְךָ וְאֶת-יָדְךָ הַחֲזָקָה אֲשֶׁר מִי-אֵל בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ אֲשֶׁר-
 יַעֲשֶׂה כְּמַעֲשָׂיו וְכַגְּבוּרָתוֹ: אֶעֱבְרָה-זֶא וְאֶרְאֶה אֶת-הָאֶרֶץ הַטּוֹבָה אֲשֶׁר בְּעֶבֶר
 הַיַּרְדֵּן הַהָר הַטּוֹב הַזֶּה וְהַלְבֵּנוֹ: (וַיֹּא) וַיַּתְעֲבֹר יְהוָה בִּלְמַעַנְכֶם וְלֹא שָׁמַע אֵלַי
 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי רַב-לָךְ אֶל-תּוֹסֵף דִּבֶּר אֵלַי עוֹד בְּדִבְרֵי הַזֶּה: עֲלֵה וּרְאֵה הַפְּסָגָה
 וְשֵׂא עֵינֶיךָ יָמָה וּצְפֹנָה וּתְיַמֵּנָה וּמִזְרָחָה וּרְאֵה בְּעֵינֶיךָ כִּי-לֹא תַעֲבֹר אֶת-הַיַּרְדֵּן
 הַזֶּה: וְצוּ אֶת-יְהוֹשֻׁעַ וְחֻזְקוֹ וְאִמְצָהוּ כִּי-הוּא יַעֲבֹר לְפָנַי הַעַם הַזֶּה וְהוּא יִנְחִיל
 אוֹתָם אֶת-הָאֶרֶץ אֲשֶׁר תִּרְאֶה: וְנִשָּׁב בְּגֵיא מִזֶּה בֵּית פְּעוֹר: וְעַתָּה יִשְׂרָאֵל שְׁמַע
 אֶל-הַחֲקִים וְאֶל-הַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר אֲנֹכִי מְלַמֵּד אֶתְכֶם לַעֲשׂוֹת לְמַעַן תַּחֲיוּ וּבִאתֶם

וירשתם את הארץ אשר יהוה אלהי אבותיכם נתן לכם: לא תספו על-הדבר אשר אנכי מצוה אתכם ולא תגרעו ממנו לשמור את מצות יהוה אלהיכם אשר אנכי מצוה אתכם: עיניכם הראות את אשר-עשה יהוה בבעל פעור כי כל-האיש אשר הלך אחרי בעל-פעור השמידו יהוה אלהיך מקרבך: ואתם הדבקים ביהוה אלהיכם חיים כלכם היום: (ישראל) ראה! למדתי אתכם חקים ומשפטים כאשר צוני יהוה אלהי לעשות כן בקרב הארץ אשר אתם באים שמה לרשתה: ושמרתם ועשיתם כי הוא חכמתכם ובינתכם לעיני העמים אשר ישמעון את כל-החקים האלה ואמרו רק עם-חכם ונבון הגוי הגדול הזה: כי מי-גוי גדול אשר-לו אלהים קרבים אליו כיהוה אלהינו בכל-קראנו אליו: ומי גוי גדול אשר-לו חקים ומשפטים צדיקים ככל התורה הזאת אשר אנכי נתן לפניכם היום:

פרשת עקב

והיה עקב תשמעון את המשפטים האלה ושמרתם ועשיתם אתם ושמר יהוה אלהיך לך את-הברית ואת-החוסד אשר נשבע לאבותיך: ואהבך וברכך והרבך וברך פרי-בטנך ופרי-אמתך דגנך ותרשוך ויצהרך שגרי-אלפך ועשתרת צאנך על האדמה אשר-נשבע לאבותיך לתת לך: ברוך תהיה מכל-העמים לא-יהיה בך עקר ועקרה ובבהמתך: והסיר יהוה ממך כל-חלי וכל-מדי ומצרים הרעים אשר ידעת לא ישימם בך ונתנם בכל-שנאיך: ואכלת את-כל-העמים אשר יהוה אלהיך נתן לך לא-תחוס עינך עליהם ולא תעבד את-אלהיהם כי-מוקש הוא לך: כי תאמר בלבבך רבים הגוים האלה ממני איכה אוכל להורישם: לא תירא מהם זכר תזכר את אשר-עשה יהוה אלהיך לפרעה ולכל-מצרים: המסת הגדלת אשר-ראו עיניך והאתת והמפתים והיד החזקה והוצא הנסויה אשר הוצאך יהוה אלהיך כן-יעשה יהוה אלהיך לכל-העמים אשר-אתה ירא מפניהם: וגם את-הצרעה ישלח יהוה אלהיך בם עד-אבד הנשואים והנסתרים מפניך: לא תערץ מפניהם כי-יהוה אלהיך בקרבך אל גדול ונורא: (לוי) ונשל יהוה אלהיך את-הגוים האל מפניך מעט מעט לא תוכל פלתם מהר פן-תרבה עליך חית השדה: ונתנם יהוה אלהיך לפניך והמם מהומה גדולה עד השמים: ונתן מלכיהם בידיך והאבדת את-שמם

מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם לֹא יִתְיַצֵּב אִישׁ בְּפָנֶיךָ עַד הַשְׁמֹדֶךְ אֹתָם: פְּסִילֵי אֱלֹהֵיהֶם תִּשְׂרֹפוּן
בָּאֵשׁ לֹא־תִמְדּוּ כֶסֶף וְזָהָב עֲלֵיהֶם וְלִקְחַתְךָ לָךְ פֶּן תִּוְקֹשׁ בּוֹ כִּי תִוְעֶבֶת יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ הוּא: וְלֹא־תָבִיא תֹעֵבָה אֶל־בֵּיתְךָ וְהָיִית חָרֵם כְּמֹהוּ שִׁקָּץ: תִּשְׁקָצְנוּ
וְתִעַב: תִּתַּעֲבֹנוּ כִּי־חָרֵם הוּא: כָּל־הַמִּצְוָה אֲשֶׁר אֲנִכִּי מִצְוֶה הַיּוֹם תִּשְׁמְרוּן
לַעֲשׂוֹת לְמַעַן תַּחֲיוּן וּרְבִיתֶם וּבֹאתֶם וִירִשְׁתֶּם אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־נִשְׁבַּע יְהוָה
לְאַבְרָהָם: וְזָכַרְתָּ אֶת־כָּל־הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר הוֹלִיכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ זֶה אַרְבָּעִים שָׁנָה
בְּמִדְבָּר לְמַעַן עֲנִתְךָ לְנִסְתֹּךְ לְדַעַת אֶת־אֲשֶׁר בְּלִבְּךָ הַתִּשְׁמֹר מִצְוֹתַי אִם־לֹא:
וַיַּעֲנֶךָ וַיִּרְעַבְךָ וַיַּאֲכִלְךָ אֶת־הַמֶּן אֲשֶׁר לֹא־יָדַעְתָּ וְלֹא יָדָעוּן אֲבֹתֶיךָ לְמַעַן הוֹדִיעֶךָ
כִּי לֹא עָלִיחֶלֶם לְבַדּוֹ יַחֲיה הָאָדָם כִּי עַל־כָּל־מוֹצֵא פִי־יְהוָה יַחֲיה הָאָדָם:
(וישראל) שְׁמַלְתְּךָ לֹא בָלְתָה מֵעַלֶיךָ וּרְגְלְךָ לֹא בָצָקָה זֶה אַרְבָּעִים שָׁנָה: וַיִּדְעַת
עַם־לִבְבְּךָ כִּי כָאֲשֶׁר יִיָּסֵר אִישׁ אֶת־בְּנוֹ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מִיִּסְרֶךָ: וְשִׁמַּרְתָּ אֶת־מִצְוֹת
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לִלְכַת בְּדַרְכּוֹ וּלְיִרְאָה אוֹתוֹ: כִּי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מֵבִיאֶךָ אֶל־אֶרֶץ טוֹבָה
אֶרֶץ נַחֲלֵי מַיִם עֵינַת וְתַהֲלֹמַת יִצְאִים בְּבִקְעָה וּבְהָר: אֶרֶץ חֹשֶׁה וְשַׁעֲרָהּ וְגִפֶּן
וְתַאנָּה וּרְמֹן אֶרֶץ־זֵית שֶׁמֶן וְדִבְשׁ: אֶרֶץ אֲשֶׁר לֹא בִּמְסַכְנֹת תֹּאכְלֶיבָה לֶחֶם
לֹא־תִחְסֹר כָּל בֹּה אֶרֶץ אֲשֶׁר אֲבָנֶיהָ בְּרוֹז וּמַהֲרִיָּה תַחֲצֹב נַחֲשֹׁת: וְאָכַלְתָּ
וּשְׂבַעְתָּ וּבְרַכְתָּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ עַל־הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר נָתַן־לְךָ:

פרשת ראה

רָאָה אֲנִכִּי נָתַן לְפָנֶיכֶם הַיּוֹם בְּרָכָה וּקְלָלָה: אֶת־הַבְּרָכָה אֲשֶׁר תִּשְׁמְעוּ
אֶל־מִצְוֹת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר אֲנִכִּי מִצְוָה אֹתְכֶם הַיּוֹם: וְהַקְלָלָה אִם־לֹא
תִשְׁמְעוּ אֶל־מִצְוֹת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּסְרַתֶּם מִן־הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר אֲנִכִּי מִצְוָה אֹתְכֶם
הַיּוֹם לִלְכַת אַחֲרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים אֲשֶׁר לֹא־יָדַעְתֶּם: וְהָיָה כִּי יִבְיֹאֵל יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־אַתָּה בֹּא־שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ וְנָתַתָּה אֶת־הַבְּרָכָה עַל־הַר
גִּרְזִים וְאֶת־הַקְלָלָה עַל־הַר עֵיבָל: הֲלֹא־הִמָּה בָּעֵבֶר הִירְדֵּן אַחֲרֵי דֶרֶךְ מִבּוֹא
הַשָּׁמֶשׁ בָּאֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי הַיֹּשֵׁב בָּעֵרְבָה מוֹל הַגִּלְגָּל אֲצֹל אֲלוֹנֵי מֹרֶה: כִּי אֹתָם
עֲבָרִים אֶת־הִירְדֵּן לְבֹא לְרִשֹּׁת אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם נָתַן לָכֶם
וִירִשְׁתֶּם אוֹתָהּ וּשְׁבַתֶּם־בָּהּ: (וזה) וּשְׁמַרְתֶּם לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל־הַחֻקִּים וְאֶת־
הַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר אֲנִכִּי נָתַן לְפָנֶיכֶם הַיּוֹם: אֵלֶּה הַחֻקִּים וְהַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר תִּשְׁמְרוּן
לַעֲשׂוֹת בָּאֶרֶץ אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתֶיךָ לָךְ לְרִשְׁתָּהּ כָּל־הַיָּמִים אֲשֶׁר־אַתָּה

חיים על־הַאֲדָמָה: אֲבָד תֹּאבְדוּן אֶת־כָּל־הַמְּקוֹמוֹת אֲשֶׁר עֲבַדוּ־שָׁם הַגּוֹיִם אֲשֶׁר
 אַתֶּם יֹרְשִׁים אַתֶּם אֶת־אֱלֹהֵיהֶם עַל־הַהָרִים הָרָמִים וְעַל־הַגְּבוּעוֹת וְתַחַת כָּל־עֵץ
 רַעְנָן: וְנִתְצַתֶּם אֶת־מִזְבְּחֵיכֶם וְשִׁבְרֵתֶם אֶת־מִצְבְּתֵיכֶם וְאֲשֵׁרֵיהֶם תִּשְׂרֹפוּן בָּאֵשׁ
 וּפְסִילֵי אֱלֹהֵיהֶם תִּגְדְּעוּ וְאֲבַדְתֶּם אֶת־שִׁמְם מִן־הַמְּקוֹם הַהוּא: לֹא־תַעֲשׂוּן כֹּן
 לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם: כִּי אִם־אֶל־הַמְּקוֹם אֲשֶׁר־יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם מִכָּל־שִׁבְטֵיכֶם
 לְשׁוֹם אֶת־שִׁמוֹ שָׁם לִשְׁכֹּנוֹ תִּדְרָשׁוּ וּבָאתָ שָׁמָּה: (יִשְׂרָאֵל) וְהִבַּאתֶם שָׁמָּה עֲלֵיכֶם
 וּבְחֵיכֶם וְאֵת מַעֲשֵׂי־יֵדְכֶם וְאֵת תְּרוּמַת יֵדְכֶם וְנִדְרֵיכֶם וְנִדְבֵי־יֵדְכֶם וּבִכּוֹת בְּקֻרְבְּכֶם
 וְצֹאנְכֶם: וְאִכַּלְתֶּם־שָׁם לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּשְׂמַחְתֶּם בְּכָל־מִשְׁלַח יְדְכֶם אַתֶּם
 וּבְתִיכֶם אֲשֶׁר בִּרְכָּהּ יְהוָה אֱלֹהֵיךָ: לֹא תַעֲשׂוּן כָּכָל אֲשֶׁר אָנַחְנוּ עֲשִׂים פֹּה הַיּוֹם
 אִישׁ כָּל־הַיֵּשֶׁר בְּעֵינָיו: כִּי לֹא־בָאתֶם עַד־עַתָּה אֶל־הַמְּנוּחָה וְאֶל־הַנַּחֲלָה אֲשֶׁר־
 יְהוָה אֱלֹהֵיךָ נָתַן לָךְ: וְעַבַרְתֶּם אֶת־הַיַּרְדֵּן וּיִשְׁבְּתֶם בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
 מִנְּחִיל אַתֶּם וְהִנִּיחַ לָכֶם מִכָּל־אֲבִיכֶם מִסָּבִיב וּיִשְׁבְּתֶם־בָּטָח:

פרשת שופטים

שָׁפְטִים וּשְׁטָרִים תִּתֵּן לָךְ בְּכָל־שְׁעָרֵיךָ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֵיךָ נָתַן לָךְ לְשִׁבְטֵיךָ
 וּשְׁפָטוּ אֶת־הָעָם מִשְׁפַּט־צֶדֶק: לֹא־תָטָה מִשְׁפָּט לֹא תִכְיֹר פָּנִים וְלֹא־תִקַּח
 שֹׁחַד כִּי הַשֹּׁחַד יַעֲוֶה עֵינֶיךָ וְיִסְלֹף דְּבָרִי צְדִיקִים: צֶדֶק צֶדֶק תִּרְדֹּף לְמַעַן
 תַּחֲיֶה וִירִשֶׁת אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֵיךָ נָתַן לָךְ: (דָּוִד) לֹא־תִטַּע לָךְ אֲשֶׁרָה
 כָּל־עֵץ אֲצִל מִזִּבְחַ יְהוָה אֱלֹהֵיךָ אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה לָךְ: וְלֹא־תִקֵּם לָךְ מִצְבָּה אֲשֶׁר
 שָׁנָא יְהוָה אֱלֹהֵיךָ: לֹא־תִזְבַּח לַיהוָה אֱלֹהֵיךָ שׁוֹר וְשֵׁה אֲשֶׁר יְהִיָּה בּוֹ מוֹם כֹּל
 דָּבָר רָע כִּי תֹעֲבֹת יְהוָה אֱלֹהֵיךָ הוּא: כִּי־יִמָּצָא בְּקִרְבְּךָ בֶּאֱחָד שְׁעָרֵיךָ אֲשֶׁר־יְהוָה
 אֱלֹהֵיךָ נָתַן לָךְ אִישׁ אוֹ־אִשָּׁה אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה אֶת־הָרָע בְּעֵינֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵיךָ לַעֲבֹר
 בְּרִיתוֹ: וְלִלְךָ וְעַבַד אֱלֹהִים אֲחֵרִים וּיִשְׁתַּחֲוּ לָהֶם וּלְשִׁמְשׁוֹ אוֹ לַיהוָה אוֹ לְכָל־צִבָּא
 הַשָּׁמַיִם אֲשֶׁר לֹא־צִוִּיתִי: וְהִגַּדְתָּ לָךְ וּשְׁמַעְתָּ וּדְרַשְׁתָּ הַיָּטִב וְהִנֵּה אִמַּת נִכּוֹן הַדָּבָר
 נַעֲשֶׂתָה הַתּוֹעֲבָה הַזֹּאת בְּיִשְׂרָאֵל: וְהוֹצֵאת אֶת־הָאִשׁ הַהִוא אוֹ אֶת־הָאִשָּׁה הַהִוא
 אֲשֶׁר עָשׂוּ אֶת־הַדָּבָר הָרָע הַזֶּה אֶל־שְׁעָרֵיךָ אֶת־הָאִשׁ אוֹ אֶת־הָאִשָּׁה וּסְקַלְתֶּם
 בָּאֲבָנִים וּמָתוּ: עַל־פִּי שְׁנַיִם עֲדִים אוֹ שְׁלֹשָׁה עֲדִים יוֹמַת הִמָּת לֹא יוֹמַת עַל־פִּי
 עַד אֶחָד: יָד הָעֲדִים תְּהִיָּה־בּוֹ בְּרֹאשָׁנָה לְהַמִּיתוֹ וְיָד כָּל־הָעָם בְּאַחֲרֶנָּה וּבַעֲרַת
 הָרָע מִקִּרְבְּךָ: כִּי יִפְלֹא מִמֶּךָ דָּבָר לְמִשְׁפָּט בֵּין־יָדָם לָדֵם בֵּין־דִּין לְדִין וּבֵין־נָגַע

לנגע דברי ריבת בשעריך וקמת ועליית אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו: ובאת אל הכהנים הלויים ואל השפט אשר יהיה בימים ההם ודרשת והגידו לך את דבר המשפט: ועשית על פי הדבר אשר יגידו לך מן המקום ההוא אשר יבחר יהוה ושמרת לעשות ככל אשר יורוך: (ישראל) על פי התורה אשר יורוך ועל המשפט אשר יאמרו לך תעשה לא תסור מן הדבר אשר יגידו לך ימין ושמאל: והאיש אשר יעשה בדרך לבלי שמע אל הכהן העמד לשרת שם את יהוה אלהיך או אל השפט ומת האיש ההוא ובערת הרע מישראל: וכל העם ישמעו ויראו ולא יזדון עוד:

פרשת כ״הצא

כִּי־תֵצֵא לַמִּלְחָמָה עַל־אֹיְבֶיךָ וּנְתַנּוּ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בִּידְךָ וּשְׁבִיתָ שְׁבוּיָו: וְרֵאִיתָ בַּשְּׁבוֹיָה אִשָּׁת יִפְתָּתָאֹר וְחִשְׁקָתָּ בָּהּ וּלְקַחְתָּ לָךְ לְאִשָּׁה: וְהִבֵּאתָהּ אֶל־תּוֹךְ בֵּיתְךָ וְגִלְחָהּ אֶת־רֹאשָׁהּ וְעָשִׂתָהּ אֶת־צַפְרָנֶיהָ: וְהִסִּירָהּ אֶת־שְׁמֹלֶת שְׁבוֹיָהּ מֵעַלֶּיהָ וּשְׁבָהּ בְּבֵיתְךָ וּבִכְתָהּ אֶת־אֲבִיהָ וְאֶת־אִמָּהּ יָרַח יָמִים וְאַחֲרַיִם כֵּן תָּבוֹא אֲלֶיהָ וּבְעֻלָּתָהּ וְהִיתָה לָךְ לְאִשָּׁה: וְהָיָה אִם־לֹא חָפְצָתָּ בָּהּ וּשְׁלַחְתָּהּ לַנִּפְשָׁהּ וּמָכַר לֹא־תִמְכְּרָנָה בַּכֶּסֶף לֹא־תִתְעַמֵּר בָּהּ תַּחַת אֲשֶׁר עָשִׂיתָהּ: (לוי) כִּי־תִהְיֶינָה לְאִישׁ שְׁתֵּי נָשִׁים הָאֶחָת אֲהוּבָה וְהָאֶחָת שְׁנוּאָה וְיִלְדוּ־לּוֹ בָנִים הָאֲהוּבָה וְהַשְּׁנוּאָה וְהָיָה הַבֶּכֶר לַשְּׁנוּאָה: וְהָיָה בְּיוֹם הַנִּחֲלוֹ אֶת־בָּנָיו אֶת אֲשֶׁר־יִהְיֶה לוֹ לֹא יוּכַל לְבַכֵּר אֶת־בֶּן־הָאֲהוּבָה עַל־פָּנָי בֶּן־הַשְּׁנוּאָה הַבֶּכֶר: כִּי אֶת־הַבֶּכֶר בֶּן־הַשְּׁנוּאָה יִכִּיר לָתֵת לוֹ פִּי שְׁנַיִם בְּכָל אֲשֶׁר־יִמָּצֵא לוֹ כִּי־הוּא רֵאשִׁית אֲנִי לוֹ מִשֹּׁפֵט הַבֶּכֶרָה: (ישראל) כִּי־יִהְיֶה לְאִישׁ בֶּן סוֹרֵר וּמוֹרֵה אֵינָנּוּ שְׁמַע בְּקוֹל אָבִיו וּבְקוֹל אִמּוֹ וְסָרוּ אֹתוֹ וְלֹא יִשְׁמַע אֲלֵיהֶם: וְתִפְשׂוּ בוֹ אָבִיו וְאִמּוֹ וְהוֹצִיאוּ אֹתוֹ אֶל־זִקְנֵי עִירוֹ וְאֶל־שַׁעַר מִקְמוֹ: וְאָמְרוּ אֶל־זִקְנֵי עִירוֹ בָּנֵנוּ זֶה סוֹרֵר וּמוֹרֵה אֵינָנּוּ שְׁמַע בְּקוֹלָנוּ זוּלָּה וְסָבֵא: וְרָגְמָהוּ כָּל־אָנָשִׁי עִירוֹ בָּאֲבָנִים וּמָת וּבְעֵרְתָּ הָרַע מִקִּרְבְּךָ וְכָל־יִשְׂרָאֵל יִשְׁמְעוּ וִירְאוּ:

פרשת כ״הבוא

וְהָיָה כִּי־תָבוֹא אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ נַחֲלָה וִירִשְׁתָּהּ וְיִשְׁבְּתָּ בָּהּ: וּלְקַחְתָּ מֵרֵאשִׁית כָּל־פְּרֵי הָאֲדָמָה אֲשֶׁר תִּבְּיֵא מֵאֲדָמָה אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ וּשְׂמַת בִּטְנָא וְהִלַּכְתָּ אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשָׁכֵן שָׁמוּ

שם: ובאת אל־הכֹּהֵן אֲשֶׁר יִהְיֶה בַיָּמִים הָהֵם וְאַמַּרְתְּ אֵלָיו הִגַּדְתִּי הַיּוֹם לַיהוָה
 אֱלֹהֶיךָ כִּי־בָאתִי אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לַאֲבֹתֵינוּ לֵאמֹר: (לו) וְלָקַח
 הַכֹּהֵן הַטָּהוֹר מִיָּדְךָ וְהִנִּיחֹהוּ לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ: וְעָנִיתָ וְאַמַּרְתָּ לִפְנֵי יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ אֲרָמִי אֲבִי וַיֵּרֶד מִצְרָיִמָּה וַיִּגֵּר שָׁם בְּמִתִּי מֵעַט וַיְהִי־שָׁם לִגְדוֹל
 עָצוֹם וְרָב: וַיִּרְעוּ אֹתָנוּ הַמִּצְרִים וַיַּעֲנוּנוּ וַיִּתְּנוּ עָלֵינוּ עֲבָדָה קָשָׁה: וַנַּעֲלֶק
 אֶל־יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתֵינוּ וַיִּשְׁמַע יְהוָה אֶת־קִלְנוּ וַיֵּרָא אֶת־עֲנִינוּ וְאֶת־עֲמָלָנוּ
 וְאֶת־לַחֲצָנוּ: וַיּוֹצֵאֵנוּ יְהוָה מִמִּצְרַיִם בְּיַד חֲזָקָה וּבְזֹרַע נְטוּיָה וּבִמְרָא גָדֹל וּבִאֲתוֹת
 וּבִמִּפְתָּיִם: וַיְבָאֵנוּ אֶל־הַמָּקוֹם הַזֶּה וַיִּתֵּן־לָנוּ אֶת־הָאָרֶץ הַזֹּאת אֶרֶץ זָבֶת חֶלֶב
 וּדְבָשׁ: וְעַתָּה הִנֵּה הִבַּאתִי אֶת־יִרְאֵשִׁית פְּרִי הָאֲדָמָה אֲשֶׁר־נָתַתָּה לִּי יְהוָה וְהִנַּחְתָּהּ
 לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְהִשְׁתַּחֲוִיתָ לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ: וְשִׂמַּחְתָּ בְּכָל־הַטּוֹב אֲשֶׁר
 נָתַן־לְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וּלְבִיתְךָ אֹתָהּ וְהַלְלוּ וְהִגִּדְתֶּם אֲשֶׁר בָּקִרְבְּךָ: (ישראל) כִּי תִכְלֶה
 לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־מַעֲשֵׂי תְבוּאַתְךָ בְּשָׁנָה הַשְּׁלִישִׁת שְׁנַת הַמַּעֲשֵׂר וְנָתַתָּה לְלוֹי
 לָגֵר לִיתּוֹם וּלְאִלְמָנָה וְאָכְלוּ בְשַׁעְרֶיךָ וּשְׂבָעוּ: וְאַמַּרְתָּ לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּעֶרְתִּי
 הַקֹּדֶשׁ מִן־הַבֵּית וְגַם נָתַתִּיו לְלוֹי וְלָגֵר לִיתּוֹם וּלְאִלְמָנָה כְּכָל־מִצְוַתְךָ אֲשֶׁר
 צִוִּיתִנִי לֹא־עָבַרְתִּי מִמִּצְוֹתֶיךָ וְלֹא שָׁכַחְתִּי: לֹא־אֲכַלְתִּי בְּאִנִּי מִמֶּנּוּ וְלֹא־בְעֶרְתִּי
 מִמֶּנּוּ בְטָמֵא וְלֹא־נָתַתִּי מִמֶּנּוּ לָמוֹת שְׂמַעְתִּי בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֵי עֲשִׂיתִי כְּכָל אֲשֶׁר
 צִוִּיתִנִי: הִשְׁקִיפָה מִמַּעַן קֹדֶשְׁךָ מִן־הַשָּׁמַיִם וּבִרְךָ אֶת־עַמְּךָ אֶת־יִשְׂרָאֵל וְאֶת
 הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נָתַתָּה לָנוּ כְּאֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לַאֲבֹתֵינוּ אֶרֶץ זָבֶת חֶלֶב וּדְבָשׁ:

פרשת נצבים

אַתֶּם נֹצְבִים הַיּוֹם כָּלְכֶם לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם רֹאשֵׁיכֶם שְׂבִיטֵיכֶם וְקִנְיֵיכֶם
 וְשֹׁטְרֵיכֶם כָּל אִישׁ יִשְׂרָאֵל: טַפְכֶּם נְשֵׁיכֶם וְגֵרְךָ אֲשֶׁר בְּקִרְבְּ מִחֲנֶיךָ מִחֻטָּב
 עֲצִידְךָ עַד שֹׂאֵב מִיָּמֶיךָ: לְעִבְרְךָ בְּבִרְתִּי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וּבְאִלְתּוֹ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 כָּרַת עִמָּךְ הַיּוֹם: (לו) לְמַעַן הָקִים־אֹתְךָ הַיּוֹם לֹא לְעַם וְהוּא יִהְיֶה־לְךָ לְאֱלֹהִים
 כְּאֲשֶׁר דָּבַר־לְךָ וְכָאֲשֶׁר נִשְׁבַּע לַאֲבֹתֶיךָ לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב: וְלֹא אֶתְכֶם
 לְבָדְכֶם אֲנִי כָרַת אֶת־הַבְּרִית הַזֹּאת וְאֶת־הָאֱלֹהִים הַזֹּאת: כִּי אֶת־אֲשֶׁר יִשְׁנֹה פֹה
 עֲמָנֹה עִמָּךְ הַיּוֹם לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֶת אֲשֶׁר אֵינָנוּ פֹה עֲמָנֹה הַיּוֹם: (ישראל)
 כִּי־אַתֶּם יִדְעַתֶּם אֶת אֲשֶׁר־יִשְׁבְּנוּ בָּאָרֶץ מִצְרַיִם וְאֶת אֲשֶׁר־עָבְרָנוּ בְּקִרְבֵּי הַגּוֹיִם
 אֲשֶׁר עָבַרְתֶּם: וְתִרְאוּ אֶת־שְׁקוּצֵיהֶם וְאֶת גְּלָלֵיהֶם עֵץ וְאֶבֶן כֶּסֶף וְזָהָב אֲשֶׁר

עמָהֶם: פִּנְיָשׁ בָּכֶם אִישׁ אוֹ-אִשָּׁה אוֹ מִשְׁפָּחָה אוֹ-שֵׁבֶט אֲשֶׁר לָבְבוּ פָנָה הַיּוֹם מֵעַם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לָלֶכֶת לַעֲבֹד אֶת-אֱלֹהֵי הַגּוֹיִם הָהֵם פִּנְיָשׁ בָּכֶם שְׂרֵשׁ פָּרָה רָאשׁ וְלַעֲנָה: וְהָיָה בְשִׁמְעוֹ אֶת-דְּבָרֵי הָאֱלֹהָ הַזֹּאת וְהִתְבָּרַךְ בְּלִבְבוֹ לֵאמֹר שְׁלוֹם יִהְיֶה-לִּי כִּי בִשְׁרֹרוֹת לְבִי אֵלֶךְ לְמַעַן סְפוֹת הַרוּחַ אֶת-הַצִּמְאָה: לֹא-יֵאבֶה יְהוָה סִלַּח לוֹ כִּי אִזְעָשׁ אֶף-יְהוָה וְקִנְאָתוֹ בְּאִישׁ הַהוּא וּרְבִצָּה בּוֹ כָּל-הָאֱלֹהָ הַכְּתוּבָה בְּסֵפֶר הַזֶּה וּמָחָה יְהוָה אֶת-שְׁמוֹ מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם: וְהִבְדִּילוּ יְהוָה לְרַעַה מִכָּל שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל כָּכָל אֲלוֹת הַבְּרִית הַכְּתוּבָה בְּסֵפֶר הַתּוֹרָה הַזֶּה: וְאָמַר הַדּוֹר הָאֲחֵרוֹן בְּנֵיכֶם אֲשֶׁר יִקְוּמוּ מֵאַחֲרֵיכֶם וְהִנְכִּרִי אֲשֶׁר יָבֹא מֵאֶרֶץ רַחוּקָה וְרָאוּ אֶת-מִכּוֹת הָאֶרֶץ הַהוּא וְאֵת-תַּחְלָאִיָּה אֲשֶׁר-חָלָה יְהוָה בָּהּ: גִּפְרִית וּמָלַח שְׂרָפָה כָּל-אֶרֶצָה לֹא תִזְרַע וְלֹא תִצְמַח וְלֹא-יַעֲלֶה בָּהּ כָּל-עֵשֶׂב כְּמַהֲפַכַת סֶדֶם וְעַמְרָה אֲדָמָה וְצִבּוֹלִים אֲשֶׁר הִפֵּךְ יְהוָה בְּאֶפֶס וּבַחֲמָתוֹ: וְאָמְרוּ כָּל-הַגּוֹיִם עַל-מָה עָשָׂה יְהוָה כֹּכָה לְאֶרֶץ הַזֹּאת מֶה חֲרִי הָאֵף הַגָּדוֹל הַזֶּה: וְאָמְרוּ עַל אֲשֶׁר עָזְבוּ אֶת-בְּרִית יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתָם אֲשֶׁר כָּרַת עִמָּם בְּהוֹצִיאֹ אוֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם: וְיִלְכּוּ וְיַעֲבֹדוּ אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְיִשְׁתַּחֲווּ לָהֶם אֱלֹהִים אֲשֶׁר לֹא-יִדְעוּם וְלֹא חָלַק לָהֶם: וְיַחֲרֹאֲף יְהוָה בְּאֶרֶץ הַהוּא לְהִבִּיא עֲלֶיהָ אֶת-כָּל-הַקְּלָלָה הַכְּתוּבָה בְּסֵפֶר הַזֶּה: וְיִתְשֵׁם יְהוָה מֵעַל אֲדָמָתָם בְּאֵף וּבַחֲמָה וּבִקְצָף גָּדוֹל וְיִשְׁלַכֶם אֶל-אֶרֶץ אַחֵרָת כְּיוֹם הַזֶּה: הַנִּסְתָּרֹת לִיהוָה אֱלֹהֵינוּ וְהַנִּגְלָת לָנוּ וּלְבָנֵינוּ עַד-עוֹלָם לַעֲשׂוֹת אֶת-כָּל-דְּבָרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת:

פרשת וילך

וַיֵּלֶךְ מֹשֶׁה וַיְדַבֵּר אֶת-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֶל-כָּל-יִשְׂרָאֵל: וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם בֶּן-מֵאָה וְעֶשְׂרִים שָׁנָה אֲנִכִּי הַיּוֹם לֹא-אוּכַל עוֹד לַצָּאת וּלְבֹאָה וַיְהוֶה אָמַר אֵלַי לֹא תַעֲבֹר אֶת-הַיַּרְדֵּן הַזֶּה: יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הוּא | עֹבֵר לְפָנֶיךָ הוּא-יִשְׁמִיד אֶת-הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה מִלְּפָנֶיךָ וְיִרְשָׁתָם יִהְיֶשׁ הוּא עֹבֵר לְפָנֶיךָ כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה: (לוי) וְעָשָׂה יְהוָה לָהֶם כְּאֲשֶׁר עָשָׂה לְסִיחֹן וּלְעֹוג מְלָכֵי הָאֲמֹרִי וּלְאֶרֶצָם אֲשֶׁר הִשְׁמִיד אֹתָם: וּנְתַנָּם יְהוָה לְפָנֶיכֶם וְעָשִׂיתֶם לָהֶם כְּכָל-הַמִּצְוָה אֲשֶׁר צִוִּיתִי אֹתְכֶם: חֲזָקוּ וְאַמְצּוּ אֶל-תִּירְאוֹ וְאֶל-תַּעֲרָצוֹ מִפְּנֵיהֶם כִּי | יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הוּא הַהֹלֵךְ עִמָּךְ לֹא יִרְפֶּךָ וְלֹא יַעֲזֹבְךָ: (ישראל) וַיִּקְרָא מֹשֶׁה לַיהוֹשֻׁעַ וַיֹּאמֶר אֵלָיו לַעֲיִנִּי כָּל-יִשְׂרָאֵל חֲזָק וְאַמְּץ כִּי אַתָּה תִּבּוֹא אֶת-הָעָם הַזֶּה אֶל-הָאֶרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לְאֲבֹתָם לָתֵת לָהֶם

ואתה תנחילנה אותם: ויהיה הוא ההולך לפניך הוא יהיה עמך לא ירפך ולא יעזובך לא תירא ולא תחת: ויכתב משה את התורה הזאת ויתנה אל הכהנים בני לוי הנשאים את ארון ברית יהוה ואל כל זקני ישראל: ויצו משה אותם לאמר מקץ שבע שנים במעד שנת השמטה בחג הסוכות: בבוא כל ישראל לראות את פני יהוה אלהיך במקום אשר יבחר תקרא את התורה הזאת נגד כל ישראל באזניהם: הקהל את העם האנשים והנשים והטף וגרך אשר בשעריך למען ישמעו ולמען ילמדו ויראו את יהוה אלהיכם ושמרו לעשות את כל דברי התורה הזאת: ובניהם אשר לא ידעו ישמעו ולמדו ליראה את יהוה אלהיכם כל הימים אשר אתם חיים על האדמה אשר אתם עבדים את הירדן שמה לרשתה:

פרשת האזינו

האזינו השמים ואדברה ותשמע הארץ אמרי פי: יערף כמטר לקחי תזל כטל אמרתי כשערים עלי דשא וכרביבים עלי עשב: כי שם יהוה אקרא הבו גדל לאלהינו: הצור תמים פעלו כי כל דרכיו משפט אל אמונה ואין עול צדיק וישר הוא: שחת לו לא בניו מומם דור עקש ופתלתל: הליהוה תגמלו זאת עם נבל ולא חכם הלא הוא אביך קנך הוא עשך ויכננה: (לוי) זכר ימות עולם בינו שנות דר ודר שאל אביך ויגדך ויגידך ולאמרו לך: בהנהל עליון גוים בהפרידו בני אדם יצב גבלת עמים למספר בני ישראל: כי חלק יהוה עמו יעקב חבל נחלתו: ימצאהו בארץ מדבר ובתהו ילל ישמן יסבכנהו יבוננהו יצרנהו כאישון עינו: כנשר יעיר קנזו על גוזליו ירחף יפרש כנפיו יקחהו ישאהו על אברתו: יהוה בדר ינחנו ואין עמו אל נכר: (ישראל) ירפכהו על כמתי ארץ ויאכל תנובת שדי וינקהו דבש מפלע ושמן מחלמיש צור: חמאת בקר וחלב צאן עם חלב כרים ואילים בני בשן ועתודים עם חלב כליות חטה ודס ענב תשתה חמר: וישמן ישרון ויבעט שמנת עבית כשית ויטש אלוה עשׂוהו ויגבל צור ישעתו: יקנאהו בזרים בתועבת יכעיסהו: יזבחו לשדים לא אלה אלהים לא ידעום חדשים מקרב באו לא שערים אבותיכם: צור ילךך תשי ותשכח אל מחלך:

פרשת וזאת הברכה

וְזֹאת הַבְּרָכָה אֲשֶׁר בִּרְךְ מֹשֶׁה אִישׁ הָאֱלֹהִים אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי מוֹתוֹ:
 וַיֹּאמֶר יְהוָה מִסִּינֵי בֹא וּזְרַח מִשְׁעִיר לְמוֹ הוֹפִיעַ מִהָר פָּאֲרֹן וְאַתָּה מִרְבַּבַת קֶדֶשׁ
 מִימִינֹךָ אֵשׁ דֵּת לְמוֹ: אַף חִבֵּב עַמִּים כָּל־קִדְשָׁיו בִּידֶךָ וְהֵם תָּפוּ לְרַגְלֶךָ יִשָּׂא
 מִדְּבַרְתֶּיךָ: תּוֹרָה צוּה־לָנוּ מֹשֶׁה מוֹרְשָׁה קִהַלְתָּ יַעֲקֹב: וַיְהִי בִישְׁרוֹן מִלֶּךָ
 בְּהִתְאַסֵּף רָאשֵׁי עָם יַחַד שְׁבִטֵי יִשְׂרָאֵל: יְחִי רְאוּבֵן וְאֶל־יִמָּת וַיְהִי מִתּוֹ מִסְפָּר:
 וְזֹאת לִיהוּדָה וַיֹּאמֶר שְׁמַע יְהוָה קוֹל יְהוּדָה וְאֶל־עַמּוֹ תִּבְיָאֲנֻ יָדָיו רַב לוֹ וְעֶזֶר
 מִצָּרָיו תִּהְיֶה: (לוי) וּלְלוֹי אֹמֵר תִּמְיִד וְאוּרִיד לְאִישׁ חֲסִידֶךָ אֲשֶׁר נָסִיתוֹ בַּמִּסָּה
 תְּרִיבֵהוּ עַל־מֵי מְרִיבָה: הָאֹמֵר לֹאֲבִיו וְלֹאֲמוֹ לֹא רִאֲתִיו וְאֶת־אָחִיו לֹא הִכִּיר
 וְאֶת־בְּנוֹ לֹא יָדַע כִּי שָׁמְרוּ אִמְרֹתֶךָ וּבְרִיתֶךָ יִנְצְרוּ: יוֹרוּ מִשְׁפָּטֶיךָ לִיעֲלֹב וְתוֹרֹתֶךָ
 לִישְׂרָאֵל יִשְׁיֻמוּ קְטוֹרֶה בְּאַפֶּךָ וְכִלְיִל עַל־מִזְבְּחֶךָ: בִּרְךְ יְהוָה חֵילוֹ וּפְעָל יָדָיו
 תִּרְצָה מִחֵץ מִתְּנִים קִמּוֹ וּמִשְׁנָאִיו מִן־יְקוּמוֹן: לְבִנְיָמֵן אֹמֵר יָדִיד יְהוָה יִשְׁכֵּן
 לְבִטָּח עָלָיו חֲפָף עָלָיו כָּל־הַיּוֹם וּבֵין כֶּתְפָיו שָׁכֵן: (ישראל) וְלִיוֹסֵף אֹמֵר מִבְּרַכַת
 יְהוָה אֲרֻצּוֹ מִמֶּגֶד שָׁמַיִם מִטֵּל וּמִתְהוֹם רִבְצַת תַּחַת: וּמִמֶּגֶד תְּבוּאֹת שְׁמֶשׁ וּמִמֶּגֶד
 גֶּרֶשׁ יְרֻחִים: וּמִרָאשׁ הָרָרִי־קָדֶם וּמִמֶּגֶד גִּבְעוֹת עוֹלָם: וּמִמֶּגֶד אֶרֶץ וּמִלֵּאָה
 וּרְצוֹן שְׁכֵנֵי סִנֵּה תְּבוּאָתָהּ לְרָאשׁ יוֹסֵף וּלְקִדְקֹד נֹזֵר אָחִיו: בְּכוֹר שׁוּרוֹ הָדָר לוֹ
 וּקְרָנֵי רֹאם קְרָנָיו בָּהֶם עַמִּים יִנְגַּח יַחַדוֹ אֶפְסֵי־אֶרֶץ וְהֵם רִבְבוֹת אֶפְרָיִם וְהֵם
 אֶלְפֵי מְנָשֶׁה:

קריאת התורה לתענית צבור

וַיַּחַל מֹשֶׁה אֶת־פְּנֵי יְהוָה אֱלֹהָיו וַיֹּאמֶר לָמָּה יְהוָה יַחַר אַפֶּךָ בְּעַמֶּךָ אֲשֶׁר הוֹצֵאתָ
 מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּכַח גָּדוֹל וּבִיָּד חֲזָקָה: לָמָּה יֹאמְרוּ מִצְרַיִם לֵאמֹר בָּרָעָה הוֹצִיאָם
 לְהֵרֵג אֶתְּם בְּהָרִים וּלְכַלֹּתָם מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה שׁוֹב מִחֶרֶן אַפֶּךָ וְהִנַּחְתָּם עַל־הָרָעָה
 לְעַמֶּךָ: זָכֹר לְאַבְרָהָם לִיצְחָק וּלְיִשְׂרָאֵל עַבְדֶּיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לָהֶם בְּךָ וּתְדַבֵּר
 אֱלֹהִים אֲרִבָּה אֶת־זִרְעֶכֶם כְּכוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם וְכָל־הָאֶרֶץ הַזֹּאת אֲשֶׁר אָמַרְתִּי אֵתֵן
 לְזִרְעֶכֶם וְנִחְלוּ לְעַלְמָם: וַיִּנָּחֶם יְהוָה עַל־הָרָעָה אֲשֶׁר דִּבֶּר לַעֲשׂוֹת לְעַמּוֹ: (לוי)
 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה פֶּסֶל־לֶךָ שְׁנֵי־לַחַת אֲבָנִים כְּרָאשֹׁנִים וְכַתְּבָתָה עַל־הַלַּחַת
 אֶת־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר הָיוּ עַל־הַלַּחַת הָרָאשֹׁנִים אֲשֶׁר שָׁבַרְתָּ: וְהָיָה נֶכּוֹן לִבְקָר

וְעָלִיתָ בִּבְקֹר אֶל־הָרָר סִינִי וְנִצַּבְתָּ לִּי שָׁם עַל־רֹאשׁ הָהָר: וְאִישׁ לֹא־יַעֲלֶה עִמָּךְ
וְגַם־אִישׁ אֶל־יָרֵא בְּכָל־הָהָר גַּם־הַצֹּאן וְהַבְּקָר אֶל־יָרְעוּ אֶל־מֹול הָהָר הַהוּא:
(וישראל) וַיַּפְסֹל שְׁנֵי־לָחוֹת אַבְנִים כְּרָאשׁוֹנִים וַיִּשְׁכֵּם מֹשֶׁה בִּבְקֹר וַיַּעַל אֶל־הָרָר סִינִי
כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֹתוֹ וַיִּקַּח בְּיָדוֹ שְׁנֵי לָחוֹת אַבְנִים: וַיֵּרֶד יְהוָה בְּעָנָן וַיִּתְּצֵב
עִמּוֹ שָׁם וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יְהוָה: וַיַּעֲבֹר יְהוָה עַל־פָּנָיו וַיִּקְרָא יְהוָה: יְהוָה אֵל רַחוּם
וְחַנוּן אַרְךְ אֲפָיִם וְרַב־חֶסֶד וְאֱמֶת: נִצַּר חֶסֶד לְאֵלִפִּים נִשְׂא עֹון וּפֹשַׁע וְחַטָּאָה
וְנִקְהָ לֹא יִנְקָה פֶקֶד: עֹון אָבוֹת עַל־בָּנִים וְעַל־בָּנִי בָנִים עַל־שְׁלֹשִׁים
וְעַל־רַבְעִים: וַיִּמָּהֵר מֹשֶׁה וַיִּקְדֵּ אֶרְצָה וַיִּשְׁתַּחוּ: וַיֹּאמֶר אִם־נָא מִצָּאתִי חֵן
בְּעֵינֶיךָ אֲדֹנָי יִלְךְ־נָא אֲדֹנָי בְּקִרְבִּנִי כִּי עִם־קִשָּׁה־עֲרָף הוּא וְסָלַחְתָּ לַעֲוֹנָנוּ
וּלְחַטֹּאתֵנוּ וְנִחַלְתָּנוּ: וַיֹּאמֶר הִנֵּה אֲנִכִּי כָרַת בְּרִית נֶגֶד כָּל־עַמְּךָ אֲעֲשֶׂה נִפְלְאוֹת
אֲשֶׁר לֹא־יִנְבְּרָאוּ בְּכָל־הָאָרֶץ וּבְכָל־הַגּוֹיִם וְרָאָה כָּל־הָעָם אֲשֶׁר־אֵתָהּ בְּקִרְבּוֹ
אֶת־מַעֲשֵׂה יְהוָה כִּי־נִזְרָא הוּא אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה עִמָּךְ:

ספר תהלים

בקשה קודם אמירת תהלים

מספר "יוסף תהלות" להרב חיד"א ז"ל (בשבת ידלג לשון מחילה וסליחה הכתובים באותיות קטנות).

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, הבוחר בך דוד עבדו ובקיעו אחריו והבחר בשירות ותשבחות, שתפן ברחמים אל קריאת מזמורי תהלים שאקרא כאלו אמרם דוד המלך עליו השלום בעצמו וכוותו יגן עלינו. ויעמד לנו זכות פסוקי תהלים וזכות תבותיהם ואותיותיהם ונקודותיהם וטעמיהם והשמות היוצאים מהם מראשי תבות ומסופי תבות, לכפר פשעינו ועונותינו וחטאתינו, ולזמר עריצים ולהכרית כל החוזים והקוצים הסובבים את השושנה העליונה, ולחבר אשת נעורים עם דודה באהבה ואהבה ורעות. ומשם ימשך לנו שפע לנפש רוח ונשמה, לטהרנו מעונותינו ולסלות חטאתינו ולכפר פשעינו, כמו שסלחת לדוד שאמר מזמורים אלו לפניך, כמו שנאמר גם יהוה העביר חטאתך לא תמות. ואל תקחנו מהעולם הזה קודם זמננו, ונזכה ונחיה חיים ארפים טובים ומתקנים באופן שנוכל לתקן את אשר שותתנו, וזכות דוד המלך עליו השלום יגן עלינו ובעדנו, שתאריך אפך עד שובנו אליך בתשובה שלמה לפניך, ומאוצר מתנת חנם חננו כדכתיב וחסנתי את אשר אחז ורחמתי את אשר ארחם, וכשם שאנו אומרים לפניך שירה בעולם הזה, כך נזכה לומר לפניך יהוה אלהינו שיר ושבחה לעולם הבא. ועל ידי אמירת תהלים תתעורר חבצלת השרון, ולשיר בקול נעים בגילת ורנן, כבוד הלבנון נתן לה, הוד והדר בבית אלהינו במהרה בימינו אמן סלה:

ג' פסוקים שנוהגים לומר קודם אמירת תהלים

לכו נרננה ליהוה, נריעה לצור ישענו: נקדמה פניו בתודה, בזמירות נריע לו: כי אל גדול יהוה, ומלך גדול על כל אלהים:

ספר ימים ראשון ראשון

א לחודש

אשרי האיש אשר לא הלך בעצת רשעים, ובדרך חסאים לא עמד, ובמושב לצים לא ישב: ב כי אם בתורת יהוה חפצו, ובתורתו יהוה יומם וליילה: ג והיה כעץ שתול על פלגי מים, אשר פריו יתן בעתו, ועלהו לא ייבול, וכל אשר יעשה יצליח: ד לא כן הרשעים, כי אם כמץ אשר תדפנו רוח: ה על כן לא יקמו רשעים במשפט, וחסאים בעדת צדיקים: ו כי יודע יהוה דרך צדיקים, ודרך רשעים תאבד:

ב למה רגשו גוים, ולאמים יהגוריק: ב יתיצבו מלכי־ארץ ורוזנים נוסדו־יחד, על־יהוה ועל־משיחו: ג ננתקה את־מוסרותימו, ונשליכה ממנו עבתימו: ד יושב בשמים ישחק, אדני ילעג־למו: ה אז ידבר אלימו באפו, ובחרונו יבהלמו: ו ואני נסכתי מלכי, על־ציון הר־קדשי: ז אספרה אל חק, יהוה אמר אלי בני אתה, אני היום ילדתיך: ח שאל ממני ואתנה גוים נחלתך, ואחזתך אפסי־ארץ: ט תרעם בשבט ברזל, ככלי יוצר תנפצם: י ועתה מלכים השכילו, והוסרו שפטי [מלעיל] ארץ: יא עבדו את־יהוה ביראה, וגילו ברעדה: יב נשקו־בר, פני־יגנף וְתאבדו דרך, כִּי־יבצר כמעט אפו, אשוי כל־חוסי בו:

ג מזמור לדוד, בברחו מפני אבשלום בנו: ב יהוה מה־רבו צרי, רבים קמים עלי: ג רבים אמרים לנפשי, אין ישועתה לו באלהים סלה: ד ואתה יהוה מגן בעדי, כבודי ומרים ראשי: ה קולי אל־יהוה אקרא, ויענני מחר קדשו סלה: ו אני שכבתי ואישנה, הקיצוֹתִי כי יהוה יסמכני: ז לא־אירא מרבבות עם, אשר סביב שתי עלי: ח קומה יהוה והשיעני אלהי, כי־הכית את־כל־איבי לחי, שני רשעים שברת: ט ליהוה הישועה, על־עמך ברכתך סלה:

ד למנצח בנגינות, מזמור לדוד: ב בקראי ענני אלהי צדקי, בצר הרחבת לי, חנני ושמע תפילי: ג בנגי־איש, עד־מה כבודי לכלמה, תאהבון ריק, תבקשו כזב סלה: ד ודעו כי־הפלה יהוה חסיד לו, יהוה ישמע בקראי אלי: ה רגזו ואל־תחטאו, אמרו בלבבכם על־משכבכם, ודמו סלה: ו ובחו ובחי־צדק, ובטחו אל־יהוה: ז רבים אמרים מִי־יראנו טוב, נסה־עלינו אור פניך יהוה: ח נתתה שמחה בלבי, מעת דגננו ותירושם רבו: ט בשלום יחדו אשכבה ואישן, כי־אתה יהוה לבדך לבטח תושיבני:

ה למנצח אל־הנחילות, מזמור לדוד: ב אמרי האזינה יהוה, בינה [מלעיל] הגיגי: ג הקשיבה לקול שועי מלכי ואלהי, כי־אלִיד אתפלל: ד יהוה, בקר תשמע קולי, בקר אערך־לך ואצפה: ה כי לא אל־חפץ רשע ואתה, לא יגרד רע: ו לא־יתיצבו הוללים לנגד עיניך, שונאת כל־פעלי און: ז תאבד דברי כזב, איש־דמים ומרמה יתעב: ח יהוה: ח ואני ברב חסדך אבוא ביתך, אשתחוה אל־היכל־קדשך ביראתך: ט יהוה נחני בצדקתך למען שוררי, הישר הושר לפני דרכך: י כי אין בפיהו נכונה, קרבם הוות, קבר־מותו גרנם, לשונם יחליקון: יא האשימם אלהים, פלוֹ ממצותיהם, ברב פשעיהם הדיחמו, כי מרו בד: יב וישמחו כל־חוסי בך, לעולם ירגנו, ותסד עלימו, ויעלצו בך אהבי שמך: יג כי־אתה תברך צדיק, יהוה כפנה רצון תעטרנו:

ו למנצח בנגינות, על־השמינית, מזמור לדוד: ב יהוה אל־באפך תוכיחני, ואל־תחמתך תיסרגי: ג חנני יהוה כי אמלל אני, רפאני יהוה כי נבהלו עצמי: ד ונפשי

נבְּחֶלְהָ מְאֹד, וְאַתָּה וְאַתָּה עַד־מָתִי: ה' שׁוּבָה יְהוָה חֲלָצָה נַפְשִׁי, הוֹשִׁיעֲנִי לְמַעַן חֲסֹדֶךָ: וְכִי אֵין בְּמוֹת זָכָרְךָ, בְּשָׁאוֹל מִי יוֹדֶה־לָּךְ: זִיגְעֲתִי בְּאַנְחָתִי, אֲשַׁחֶה בְּכָל־לִילָה מִשְׁתִּי, בְּדַמְעָתִי עֲרֹשִׁי אֲמַסֶּה: ה' עֲשֵׂשָׁה מִכֶּסֶּס עֵינַי, עֲתָקָה בְּכָל־צוּרֵי: ט סוּרוּ מִמֶּנִּי כָל־פְּעֻלֵי אוֹר, כִּי־שָׁמַע יְהוָה קוֹל בְּכִי: י שָׁמַע יְהוָה תַּחֲנֻנֹתִי, יְהוָה תַּפְלְתִּי יִקַּח: יא יִשְׁבוּ וַיִּבְהֻלוּ מְאֹד כָּל־אֵיבֵי, יִשְׁבוּ וַיִּבְשׁוּ רַגְעִי:

ז שְׁגִיזוֹן לְדָוִד, אֲשֶׁר־שָׂר לַיהוָה, עַל־דְּבָרֵי־כּוֹש בֶּן־יִמִּינִי: ב' יְהוָה אֱלֹהִי, בְּךָ חֲסִיתִי, הוֹשִׁיעֲנִי מִכָּל־רָדְפִי וְהַצִּילֵנִי: ג פֶּן־יִטְרֹף כְּאַרְיֵה נַפְשִׁי, פֶּרֶק וְאֵין מִצִּיל: ד יְהוָה אֱלֹהִי אֲסֶ־עֲשִׂיתִי זֹאת, אֲסֶ־יִשְׁעוֹל בְּכַפִּי: ה אֲסֶ־גַּמְלָתִי שׁוֹלְמִי רַע, וְאֲחָלָצָה צוּרֵי רִיקָם: ו יִרְדֹּף אוֹיֵב וְנַפְשִׁי וַיִּשָּׁג, וַיִּרְמָס לְאַרְצֵי חַיִּי, וַיִּכְבְּדֵנִי לְעֹפֶר יִשְׁכֵּן סֵלָה: ז קוֹמָה יְהוָה בְּאַפְּךָ, הִנָּשָׂא בַּעֲבוּרֹת צוּרֵי, וְעוֹרָה אֵלֵי מִשְׁפָּט צִיּוֹת: ח וְעֵדֶת לְאֲמִים תְּסוּבֶכְךָ, וְעֲלִיָּה לְמָרוֹם שׁוּבָה: ט יְהוָה יִדִּין עַמִּים, שְׁפֹטֵנִי יְהוָה, כַּצַּדִּיק וְכַתְמִי עָלַי: י יִגְמֹר־נָא רַע וְרָשָׁעִים, וְתִכְוֶנֶן צַדִּיק, וּבַחֲזֹן לְבוֹת וְכִלְיוֹת, אֱלֹהִים צַדִּיק: יא מִגִּנֵּי עַל־אֱלֹהִים, מוֹשִׁיעַ יִשְׂרָאֵל: יב אֱלֹהִים שׁוֹפֵט צַדִּיק, וְאֵל זֶעַם בְּכָל־יוֹם: יג אֲסֶ־לֹא יֵשׁוּב חֲרִבוֹ יִלְטוּשׁ, קִשְׁתּוֹ דָּרָךְ וַיְכוֹנְנֶה: יד וְלוֹ הַכִּין כָּל־יָמוֹת, חֲצִיו לְדִלְקִים יַפְעַל: טו הִנֵּה תַּחֲבֹל־אוֹן, וְהִרָה עֲמָל, וַיִּלֵּד שָׁקָר: טז בּוֹר כֶּרֶה וַיַּחֲפְרֶהוּ, וַיִּפֹּל בְּשַׁחַת יַפְעַל: יז יֵשׁוּב עֲמָלוֹ בְּרֹאשׁוֹ, וְעַל קִרְקָדוֹ חֲמָסוֹ יִרֶד: יח אוֹדָה יְהוָה כַּצַּדִּיק, וְאוֹמְרָה שֵׁם יְהוָה עֲלֵיוֹן:

ח לְמִנְצָח עַל־הַגִּתִּית, מוֹמָר לְדָוִד: ב' יְהוָה אֱדֻנִּי, מִה־אֲדִיר שִׁמְךָ בְּכָל־הָאָרֶץ, אֲשֶׁר־תִּגַּה הוֹדֶךָ עַל־הַשָּׁמַיִם: ג מִפִּי עוֹלָלִים וַיִּגְקִים יִסְדֹּת עוֹ, לְמַעַן צוּרֵיךָ, לְהַשְׁבִּית אוֹיֵב וּמִתְנַקֵּם: ד כִּי־אַרְאָה שְׁמִיךָ מַעֲשֵׂה אֲצַבְעֶתְךָ, יִרַח וְכֹכָבִים אֲשֶׁר כּוֹנְנָתָה: ה מִה־אֲנוֹשׁ כִּי־תִזְכְּרֶנּוּ, וּבֶן־אָדָם כִּי תַפְקְדֶנּוּ: ו וַתַּחֲסֶרְהוּ מַעַס מֵאֱלֹהִים, וַיִּכְבְּדוּ וַהֲדָר תַּעֲטֶרְהוּ: ז תַּמְשִׁילֹהוּ בְּמַעֲשֵׂי יְדֶיךָ, כָּל [מלעיל] שְׁתֵּה תַחַת־רַגְלֵי: ח צַנָּה וְאַלְפִים כֵּלָם, וְגַם בְּהֵמוֹת שָׂדֵי: ט צִפּוֹר שָׁמַיִם וְדֹגֵי הַיָּם, עֹבֵר אַרְחוֹת יָמִים: י יְהוָה אֱדֻנִּי, מִה־אֲדִיר שִׁמְךָ בְּכָל־הָאָרֶץ:

ט לְמִנְצָח עַל־יָמוֹת לָפָן, מוֹמָר לְדָוִד: ב' אוֹדָה יְהוָה בְּכָל־לֵב, אֲסַפְּרָה כָל־נִפְלְאוֹתֶיךָ: ג אֲשַׁמְחָה וְאֶעֱלָצָה בְּךָ, אֲמַרְהָ שִׁמְךָ עֲלֵיוֹן: ד בְּשׁוּב־אֵיבֵי אַחֲרִי, יִכְשְׁלוּ וַיֵּאבְדוּ מִפְּנֶיךָ: ה כִּי־עֲשִׂיתִי מִשְׁפָּטִי וְדִינִי, יִשְׁבֹּת לִכְסֹף שׁוֹפֵט צַדִּיק: ו גְּזַרְתָּ גּוֹיִם, אֲבִדְתָּ רָשָׁע, שָׁמַם מְחִיתָ לְעוֹלָם וְעַד: ז הָאֵלֹיִב תִּמּוּ חַרְבוֹת לְנֶצַח, וְעָרִים נִתְּשַׁת אֲבָד זָכָרם הֵמָּה: ח וַיְהִי לְעוֹלָם יֵשֵׁב, כּוֹנֵן לְמִשְׁפָּט כִּסְאוֹ: ט וְהוּא יִשְׁפֹּט־תַּבֵּל בַּצַּדִּיק, יִדִּין לְאֲמִים בְּמִישְׁרִים: י וַיְהִי יְהוָה מִשְׁגֵּב לְדָךְ, מִשְׁגֵּב לְעֵתוֹת בַּצָּרָה: יא וַיִּבְטְחוּ בְךָ יוֹדְעֵי שִׁמְךָ, כִּי לֹא־עֲזַבְתָּ דֹרְשֶׁיךָ יְהוָה: יב וּמָרוֹ לַיהוָה יֵשֵׁב צִיּוֹן, הִגִּידוּ בְּעַמִּים עֲלִילוֹתָיו: יג כִּי־דָרַשׁ דָּמִים אוֹתָם זָכַר, לֹא־שָׁכַח צַדִּיק עֲנִיִּים עֲנִיִּים: יד חֲנֻנִי יְהוָה, רָאָה עֲנִי מִשְׁנְאִי, מְרֹמְמִי מִשְׁעֵר־יָמוֹת: טו לְמַעַן אֲסַפְּרָה כָל־תַּהֲלֹתֶיךָ, בְּשַׁעֲרֵי בַת־צִיּוֹן אֲגִלָּה בִישׁוּעַתְךָ: טז טַבְּעוּ

גוים בשחת עשו, ברשת־וּ טָמְנוּ נִלְכְּדָה רַגְלָם: ה' נִוְדָע. יהוה מִשְׁפֹּט עָשָׂה, בַּפֶּעַל כַּפּוּי
נוֹקֵשׁ רָשָׁע, הַגִּיזוֹן סֶלָה: יח יְשׁוּבוּ רָשָׁעִים לְשֹׁאוֹלָה, כָּל־גּוֹיִם שִׁכְחִי אֱלֹהִים: ט כִּי לֹא
לִנְצַח יִשְׁכַּח אֲבִיוֹן, תְּקוּת עֲנִיִּים עָנִים תֵּאבֹד לַעֲד: כ קוֹמָה יְהוָה אֲל־יָעֹז אָנוּשׁ, יִשְׁפֹּט
גוֹיִם עַל־פָּנָיִךְ: כא שִׁיתָה יְהוָה מוֹרָה לָהֶם, יַדְעוּ גוֹיִם אָנוּשׁ הֵמָּה סֶלָה:

ב לחודש

י לִמָּה יְהוָה תַּעֲמֹד בְּרָחוֹק, תַּעֲלִים לַעֲתוֹת בַּצָּרָה: ב בַּגָּאוֹת רָשָׁע יִדְלַק עָנִי, יִתְפָּשׂוּ
בַּמִּזְמוֹת וּוְ חֲשׁוּבו: ג כִּי־הִלֵּל רָשָׁע עַל־תֹּאֲנוֹת נַפְשׁוֹ, וּבִצָּע בָּרֶךְ נֶאֱזָן: ד יְהוָה: ה רָשָׁע
כָּנְבָה אָפוּ בִלְיָדָרֶשׁ, אִין אֱלֹהִים כָּל־מִזְמוֹתָיו: ה יִחִילוּ דַרְכּוֹ. ו כָּכ־לַעֲת, מֵרוֹם מִשְׁפָּטֶיךָ
מִנְגִּדוֹ, כָּל־צוֹרֶיךָ יִפֹּחַ בָּהֶם: ו אִמֵּר בִּלְבוֹ בִּלְאֻמוֹט, לְדֹר וָדֹר אֲשֶׁר לֹא־כָרַע: ז אֵלֶּה
פִּיהוּ מֶלֶךְ וּמִרְמוֹת וְתֵךְ, תַּחַת לְשׁוֹנוֹ עָמַל וְאָוֶן: ח יִשָּׁב. בַּמֶּאֱרָב חֲצָרִים, בַּמִּסְתָּרִים יִהְיֶה
נָקִי, עֲיִזוֹ לַחֲלָה יִצְפֶּנוּ: ט יֵאָרֵב בַּמִּסְתָּר. כִּאֲרִיָּה בַסֶּכֶה, יֵאָרֵב לַחֲטוֹף עָנִי, יִחַטֵּף עָנִי
בַּמִּשְׁכּוֹ בִּרְשָׁתוֹ: י יִדְכָּה וְדַכָּה יֵשׁוּ, וְנָפַל בְּעֵצוֹמִיו חֲלָסִים חָל כָּאִים: יא אִמֵּר בִּלְבוֹ שִׁכַּח
אֵל, הַסְתִּיר פָּנָיו, בִּלְדָּאָה לִנְצַח: יב קוֹמָה יְהוָה, אֵל נִשָּׂא יָדָךְ, אֲל־תִּשְׁכַּח עֲנִיִּים:
יג עַל־מָהוּ נֶאֱזָן רָשָׁע. אֱלֹהִים, אִמֵּר בִּלְבוֹ לֹא תִדְרֹשׁ: יד רֵאתָה, כִּי־אֲתָהּ. טו עָמַל וְכַסֵּס
תִּבְטֵן, לַתֵּת בִּידָךְ, עֲלֶיךָ יַעֲזֹב חֲלָה, יָתוֹם אֲתָהּ. הִיֵּית עוֹזֹר: טו שָׁבֵר וְרוֹעַ רָשָׁע, יָרַע
תִּדְרוֹשׁ־רָשָׁעוֹ בִּלְתַּמְצָא: טו יְהוָה מֶלֶךְ עוֹלָם וָעֶד, אֲבָדוּ גוֹיִם מֵאֲרָצוֹ: ז תֹּאֲתָ עֲנִיִּים
שִׁמְעַת יְהוָה, תַּכִּין לָבָם, תִּקְשִׁיב אָזְנוֹךְ: יח לִשְׁפֹט יָתוֹם וָדָךְ, בִּלְיֹסִיף עוֹד לַעֲרֹץ אָנוּשׁ
מִן־הָאָרֶץ:

יא לִמְנַצֵּחַ לְדָוִד, בִּיהוָה חֲסִיתִי, אֵיךְ תֵּאֱמָרוּ לְנַפְשִׁי נֹדִי נִוְדָע הִרָכֶם צָפוֹר: ב כִּי
הִנֵּה הָרָשָׁעִים יִדְרֹכֶן קֶשֶׁת, כּוֹנְנֵנו חָצֵם עַל־יָתֵר, לִירוֹת בַּמּוֹ־אֶפֶל לִישְׁרֵי־לֵב:
ג כִּי הַשְׁתּוֹת יִהְיֶה־סוֹן, צָדִיק מִה־פַּעַל: ד יְהוָה. בְּהִיכַל קִדְשׁוֹ יְהוָה בְּשׁוֹמֵם כָּסֹא, עֲיִנָּיו
יַחוּז, עֲפַעְפּוּ יִבְחָנוּ בְּנֵי אָדָם: ה יְהוָה – צָדִיק יִבְחֵן, וְרָשָׁע וְאֵהָב חָמֵס שֹׁנְאָה נַפְשׁוֹ:
ו יִמְטֵר עַל־רָשָׁעִים פָּחִים, אֵשׁ וּגְפָרִית וְרוּחַ וְלַעֲפוֹת מִנֵּת כּוֹסֶם: ז כִּי־צָדִיק יְהוָה, צְדָקוֹת
אֵהָב, יִשֵּׁר יַחוּז פָּנֵינוּ:

יב לִמְנַצֵּחַ עַל־הַשְּׁמִינִית, מִזְמוֹר לְדָוִד: ב הוֹשִׁיעָה יְהוָה כִּי־גִמַר חֲסִיד, כִּי־פָסוּ אֲמוֹנִים
מִבְּנֵי אָדָם: ג שׂוֹא. יִדְבְּרוּ אִישׁ אֶת־רֵעֵהוּ, שִׁפְתַּי חֲלָקוֹת, בִּלְבַב וְלֵב יִדְבְּרוּ: ד יִכְרַת
יְהוָה כָּל־שִׁפְתֵי חֲלָקוֹת, לְשׁוֹן מִדְּבַר גְּדֻלוֹת: ה אֲשֶׁר אֲמָרוּ. ו לְלִשְׁנָנוּ נִגְבִּיר, שִׁפְתֵינוּ
אֲתָנוּ, מִי אֲדוֹן לָנוּ: ז מִשֵּׁד עֲנִיִּים מֵאֲנָקַת אֲבִיוִּנִים, עֲתָה אֲקוּם – יֹאמֵר יְהוָה, אֲשִׁית
בְּיִשָּׁע – יִפִּיחַ לוֹ: ז אֲמָרוֹת יְהוָה אֲמָרוֹת טְהוֹרוֹת, כֶּסֶף צִרוֹן, בַּעֲלִיל לֶאֱרֹץ, מְזִלֵּק שִׁבְעָתִים:
ח אֲתָה־יְהוָה תִּשְׁמָרֵם, תִּצְרְנוּ מִן־הַדּוֹר וּוְ עוֹלָם: ט סִבִּיב רָשָׁעִים יִתְהַלְכוּ, כָּרֶם זֵלוֹת
לִבְנֵי אָדָם:

יג לַמִּנְצָח, מִזְמוֹר לְדָוִד: בַּעֲד־אֲנֹה יְהוָה תִּשְׁכַּחֲנִי נֶצַח, עַד־אֲנֹה תִסְתִּיר אֶת־פָּנֶיךָ מִמֶּנִּי: גַּעֲד־אֲנֹה אֲשִׁית עֲצוֹת בְּנַפְשִׁי, יִגְוֹן בְּלִבִּי יוֹמָם, עַד־אֲנֹה יָרוּם אֵיבִי עָלַי: דַּהֲבִיטָה עֲנְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵי, הָאִירָה עֵינַי פֶּן־אֲיֻשָּׁן הַמּוֹת: הַפֶּן־יֹאמְרוּ אֵיבִי יִכְלֹתֵנִי, צָרִי יִגְלֹלוּ כִּי אָמוּט: וְאֲנִי בַחֲסֶדֶךָ בִטְחָתִי, יִגַּל לִבִּי בִישׁוּעָתְךָ, אֲשִׁירָה לִיהוָה, כִּי גָמַל עָלַי:

יד לַמִּנְצָח, לְדָוִד, אָמֵר נָבֵל בְּלִבּוֹ אֵין אֱלֹהִים, הִשְׁחִיתוּ הַתַּעֲבִיבוּ עָלֶיךָ, אֵין עֲשֶׂה־טוֹב: בַּיהוָה מִשְׁמִימִם הִשְׁקִיף עַל־בְּנֵי־אָדָם, לִרְאוֹת הֲיֵשׁ מִשְׁקִיל דָּרֶשׁ אֶת־אֱלֹהִים: גַּהֲכַל סָה, יִחַדּוּ נֹאֲלָחוּ, אֵין עֲשֶׂה־טוֹב, אֵין גַּם־אֶחָד: דַּהֲלֹא יִדְעוּ כָל־פְּעֻלֵּי אוֹן, אֲכָלִי עָמִי אֲכָלוּ [מלעיל] לֹחֶם, יְהוָה לֹא קָרָאוּ: הַשֵּׁם פָּחַדוּ [מלעיל] פָּחַד, כִּי־אֱלֹהִים בְּדוֹר צָדִיק: וַעֲצֹתֶיךָ תְּבִישֵׁנִי, כִּי יְהוָה מַחֲסֶהוּ: זִמִּי יִתֵּן מִצִּיּוֹן יִשׁוּעַת יִשְׂרָאֵל, בְּשׁוֹב יְהוָה שְׁבוֹת עִמּוֹ, יִגַּל יַעֲקֹב יִשְׁמַח יִשְׂרָאֵל:

טו מִזְמוֹר לְדָוִד, יְהוָה מִי־יִגּוֹר בְּאַהֲלֶךָ, מִי־יִשְׁכֵּן בְּהַר קָדְשְׁךָ: בַּהוֹלֶךְ תָּמִים וּפְעֵל צָדִק, וּדְבַר אֱמֶת בְּלִבּוֹ: גַּל־רָגַל עַל־לִשְׁנוֹ, לֹא־עֲשֶׂה לְרַעְיוֹ רָעָה, וְחִרְפָּה לֹא־נִשְׂא עַל־קִרְבּוֹ: דַּבְּחוּ בִּעֲיֵנֵי נִמְאָם, וְאֶת־יְרֵאָה יְהוָה כִּבְדּוֹ, נִשְׁבַּע לְהִרְעֹ וְלֹא יִמָּר: הַסִּפּוֹ לֹא־נִתֵּן בְּנִשְׁךָ, וְשׁוֹד עַל־נָפִי לֹא לָקַח, עֲשֶׂה־אֱלֹה לֹא יִמוּט לְעוֹלָם:

טז מִכְתָּם לְדָוִד, שְׁמַרְנִי אֵל כִּי־חֲסִיתִי בְךָ: בַּאֲמַרְתָּ לִיהוָה – אֲדַנִּי אַתָּה, טוֹבֵתִי בַל־עֲלִיךָ: גַּלְקוֹדָשִׁים אֲשֶׁר־בְּאַרְץ הַמָּוֶה, וְאֲדִירַי כָּל־חַפְצֵי־בָּם: דַּרְבּוֹ עֲצֻבוֹתֶם אַחֵר מְהֵרָה, בַּל־אִסִּיף נִסְפֵיהֶם מִדָּם, וּבַל־אֲשֵׂא אֶת־שְׁמוֹתֶם עַל־שִׁפְתִּי: הַיְהוָה מִנֵּת חֲלָקִי וְכוֹסִי, אַתָּה תוֹמִיךְ גּוֹרְלִי: וְחַבְלִים נָפְלוּ־לִי בְנַעֲמִים, אֶף־נִחַלְתָּ שְׁפָרָה עָלַי: זֶאֱבָרְךָ אֶת־יְהוָה אֲשֶׁר יַעֲצֵנִי, אֶף־לִילֹת יִסְרוּנִי כְלִיּוֹתַי: חַשׁוּתִי יְהוָה לִגְגְדִי תַמִּיד, כִּי מִיָּמִינִי, בַּל־אָמוּט: ט לָכֵן שְׁמַח לִבִּי וַיִּגַּל [מלעיל] כְּבוֹדִי, אֶף־בְּשׂוֹרֵי יִשְׁכֵּן לְבַטֵּחַ: י כִּי לֹא־תַעֲזֹב נַפְשִׁי לְשָׂאֹל, לֹא־תִתֵּן חֲסִידְךָ לְרָאוֹת שָׁחַת: יא תוֹדִיעֵנִי אֶרֶח חַיִּים, שְׁבַע שְׁמָחוֹת אֶת־פָּנֶיךָ, נַעֲמֹת בִּימִינְךָ נֶצַח:

יז תִּפְלֶה לְדָוִד, שְׁמַעָה יְהוָה צָדִק, הַקְשִׁיבָה רִנָּתִי, הַאֲזִינָה תִּפְלָתִי, בְּלֹא שִׁפְתִּי מִרְמָה: בַּמִּלְפָּנֶיךָ מִשְׁפָּטִי יֵצֵא, עֲיִנְךָ תַּחֲזִינָה מִיִּשְׁרָיִם: גַּחֲנַת לִבִּי, פָּקַדְתָּ לִּילָה, צִרְפַּתְנִי בַל־תִּמְצָא, וְזִמְתִּי בַל־יַעֲבֹר־פִּי: דַּלְפַּעְלוֹת אָדָם בְּדַבַּר שִׁפְתֶּיךָ, אֲנִי שְׁמַרְתִּי אֲרָחוֹת פְּרִיץ: הַתִּמְךְ אֲשֶׁרִי בַמַּעְגְלוֹתֶיךָ, בַּל־נְמוּטוֹ פַּעֲמַי: ו אֲנִי־קִרְאָתֶיךָ כִּי־תַעֲנֵנִי אֵל, הֲט־אֲזַנְךָ לִי, שְׁמַע אֲמַרְתִּי: ז הִפְלָה חֲסִדְךָ, מוֹשִׁיעַ חוֹסִים, מִמֶּתְקוֹמֵמִים בִּימִינְךָ: ח שְׁמַרְנִי כְּאִישׁוֹן בַּת־עֵינִי, בְּצֵל כְּנָפֶיךָ תִּסְתִּירֵנִי: ט מִפָּנֵי רָשָׁעִים זֶה שְׁוֹנִי, אֵיבִי כְּנָפֶשׁ יִקְפוּ עָלַי: י חֲלַבְמוֹ סָגְרוּ, פִּימּוֹ דְּבָרוֹ בְּגִאוֹת: יא אֲשִׁירֵנוּ עִתָּה סִבְבוּנוּ, סִבְבוּנוּ עֵינֵיהֶם יִשְׁתּוּ לִנְטוֹת בְּאַרְצִי: יב דְּמִינוּ בְּאֶרֶץ יִכְסוּף לְטָרֶף, וְכִכְפִּיר יֵשֵׁב בַּמִּסְתָּרִים:

יג קומה יהוה, קדמה פניו, הכריעהו, פלטה נפשי מרשע חרבה: יד ממתיים ידו יהוה, ממתיים מחלל חלקם בחיים, וצפונה תמלא בטנם, ישבעו בנים, והגיהו יתרם לעולליהם: טו אני בצדק אחזה פניו, אשבעה בהליץ תמונתו:

ג לחודש

יח למנצח, לעבד יהוה לדוד, אשר דבר. ליהוה את־דברי השירה הזאת, ביום. הציל־יהוה אותו מקף כל־איביו ומיד שאול: ב ויאמר, ארחמך יהוה חזקי: ג יהוה סלע ומצודתי ומפלטי, אלי צורי אכסה־בו, מגני וקרן־ישעי משבני: ד מהלל אקרא יהוה, ומן־איבי אושע: ה אפפוני חבלי־מות, ונחלי בליעל יבעתוני: ו חבלי שאול סבבני, קדמוני מוקשי מות: ז בצר־לי אקרא יהוה, ולא־אלהי אשוע, ישמע מהיכלו קולי, וישועתי לפניו תבוא באזניו: ח ותגלש ותרעש הארץ, ומוסדי הרים ירגזו, ויתגעשו כ־חרה לו: ט עלה עשן באפו, ואש־מפיו תאכל, גחלים בערו ממנו: י ויט שמים וירד, וצרפל תחת רגליו: יא וירקב על־כרוב ויעץ, וידא על־כנפי־רוח: יב ישת [מלעיל] וישך סתרו סביבותיו סכתו, חשכת־מים עבי שחקים: יג מננה נגדו, עביו עברו ב־ר וגחלי־אש: יד וירעם בשמים יהוה, ועליון יתן קלו, ב־ר וגחלי־אש: טו וישלח חציו ויפיצם, וברקים רב ויהם: טז ויראו אפיקי מים, ויגלו מוסדות תבל, מגערתך יהוה, מנשמת רוח אפך: יז ישלח ממרום יקחני, מ־שני ממים רבים: יח יצילני מאיבי עו, ומשנאי כ־אמצו ממני: יט יקדמוני ביום־איני, ויהי־יהוה למשען לי: כ ויציאני למרחב, חלצני כי חפץ בי: כא יגמלני יהוה כצדקי, כבר יד־ישיב לי: כב כ־שמרתי דרכי יהוה, ולא־רשעתי מאלהי: כג כי כל־משפטיו לנגדי, וחקתיו לא־אסיר מני: כד ואהי תמים עמו, ואשתמר מעוני: כה וישיב־יהוה לי כצדקי, כבר יד־י לנגד עיניו: כו עס־חסדי תתחסד, עס־גבר תמים תתמם: כז עס־נבר תתברר, ועס־עקש תתפתל: כח כ־אתה עס־עני תושיע, ועינים רמות תשפיל: כט כ־אתה תאיר נרי, יהוה אלהי גִּיה חשכי: ל כ־בך ארץ גִּדוד, ובאלהי אדלג־שור: לא האל תמים דרכו, אמרת־יהוה צרופה, מגן הוא לכלל החסים בו: לב כי מי אלוה מבלעדי יהוה, ומי צור וולתי אלהינו: לד האל המאורני חיל, ויתן תמים דרכי: לה משה רגלי באילות, ועל כַּמתי יעמידני: לה מלמד ידי למלחמה, ונחתה קשת־נחושה ורועתי: לו ותתן־לי מגן ישעך, וימינך תסעדני, וענותך תרבני: לו תרחיב צעדי תחת, ולא מעדו קרסלי: לח ארדוף אויבי ואשיגם, ולא־אשוב עד־כלותם: לט אמהצם ולא־יכלו קום, יפלו תחת רגלי: מ ותאורני חיל למלחמה, תכרע קמי תחת: מא ואיבי נתת לי ערף, ומשנאי אצמיתם: מב ישועו ואין־מושיע, על־יהוה, ולא ענם: מג ואשחקם כעפר על־פני־רוח, כטיט חוצות אריקים: מד תפלטני מריבי עם, תשימני לראש גוים, עם לא־ינעתי

יעבדוני: מה לשמע און ישמעו לי, בני־נכר יכחשו־לי: מו בני־נכר יבלו, ויחרגו ממסגרותיהם: מז חי־יהוה וברוך צורי, וירום אלוהי ישעי: מח האל הנותן נקמות לי, וידבר עמים תחת: מט מפלטי מאיבי, אף מן־קמי תרוממני, מאיש חסם תצילני: נ על־כן ודרך בגוים יהוה, ולשמך אומרה: נא מגדל ישועות מלכו, ועשה חסד למשיחו, לדוד ולזרעו עד־עולם:

י למנצח, מזמור לדוד: ב השמים מספרים כבוד־אל, ומעשה ידיו מגיד הרקיע: ג יום ליום יביע אמר, ולילה ללילה יתהדדעת: ד אין־אמר ואין דברים, בלי נשמע קולם: ה בכל־הארץ ויֵצא קוֹם, ובקצה תבל מליהם, לשמש שם־אהל בהם: ו והוא כחתן יצא מחפתו, ישיש כגבור לרוץ ארח: ז מקצה השמים מוצאו, ותקופתו על־קצותם, ואין נסתר מחמתו: ח תורת יהוה תמימה, משיבת נפש, עדות יהוה נאמנה, מחכימת פתי: ט פקודי יהוה ישרים, משמח־לב, מצות יהוה ברה, מאירת עינים: י יראת יהוה וטהרה, עומדת לעד, משפטי־יהוה אמת, צדקו יחדו: יא הנחמדים מזהב ומפז רב, ומתוקים מדבש ונפת צופים: יב גם־עבדך נזהר בהם, בשמרים עקב רב: יג שגיאות מ־יבין, מנסתרות נקני: יד גם מזדים חשך עבדך, אל־ימשלו־בי אז איתם, ונקיתי מפשע רב: טו יהיו לרצון ואמרי־פי והגיון לפי לפניך, יהוה צורי וגאלי:

כ למנצח, מזמור לדוד: ב יענך יהוה ביום צרה, ישגבך שם ואלהי יעקב: ג ישלח עוזך מקדש, ומציון יסעך: ד יזכר כל־מנחתיד, ועולתך ידשנה סלה: ה יתן־לך כל־בבך, וכל־עצתך ימלא: ו נרננה ובישועתך ובשם־אלהינו נדגל, ימלא יהוה כל־משאלותיד: ז עתה ידעתי כי הושיע יהוה משיחו, יענהו משמי קדשו, בגבורות ישע מינו: ח אלה ברכב ואלה בסוסים, ואנחנו בשם־יהוה אלהינו נזכיר: ט המה כרעו ונפלו, ואנחנו קמנו ונתעודד: י יהוה הושיעה, המלך יעננו ביום־קראנו:

כא למנצח, מזמור לדוד: ב יהוה בעוז ישמח־מלך, ובישועתך מה־יגל: ג מאד: ג תאות לבו נתתה לו, וארשת שפתיו בל־מנעת סלה: ד כ־תקדמו ברכות טוב, תשית לראשו עטרת פז: ה חיים ושאל ממך, נתתה לו, ארך ימים עולם ועד: ו גדול כבודו בישועתך, הוד והדר תשנה עליו: ז כ־תשיתוהו ברכות לעד, תחדהו בשמחה את־פניך: ח כ־המלך בטח ביהוה, ובחסד עליון בל־ימוט: ט תמצא ירך לכל־איביך, ימינך תמצא שנאיך: י תשיתמו וכתנור אש לעת פניך, יהוה באפו יבלעם, ותאכלם אש: יא פרימו מארץ תאבד, וזרעם מבני אדם: יב כ־נטו עליך רעה, חשכו מומה בל־יוכלו: יג כי תשיתמו שכם, במיתריך תכונן על־פניהם: יד רומה יהוה בעוזך, נשירה ונזמרה גבורתך:

כב לִמְנַצֵּחַ עַל־אֵילַת הַשֹּׁחַר, מִזְמוֹר לְדָוִד: ב אֱלִי, אֱלִי, לָמָּה עֲזַבְתָּנִי, רְחֹק מִיִּשְׁוּעָתִי דְּבַר־יְשׁוּעָתִי: ג אֱלֹהֵי אֲקָרָא יוֹמָם וְלַיְלָה וְלֹא־דוֹמִיָּה לִי: ד וְאַתָּה קְדוֹשׁ, יוֹשֵׁב, תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל: ה בָּךְ בָּטְחוּ אֲבֹתֵינוּ, בָּטְחוּ וַתִּפְלָטְמוּ: ו אֵלֶיךָ זָעֲקוּ וְנִמְלָטוּ, בָּךְ בָּטְחוּ וְלֹא־בוֹשׁוּ: ז וְאֲנֹכִי תוֹלַעַת וְלֹא־אִישׁ, חֲרַפְתָּ אָדָם וּבְיוֹי עָם: ח כִּלְרָאִי יִלְעָגוּ לִי, י פְּטִירוֹ בִשְׁפָה יִנְיְעוּ רָאשׁ: ט גַּל אֶל־יְהוָה יִפְלָטְהוּ, יִצְיִלְהוּ כִי חָפֵץ בּוֹ: י כִּי־אַתָּה גִּזְיָי מִבֶּטֶן, יא מִבְּטִיחִי עַל־שָׁדַי אֲמִי: יב אֵלֶיךָ הִשְׁלַכְתִּי מִרְחֹם, מִבֶּטֶן אֲמִי אֵלִי אָתָּה: יג אֶל־תִּרְחַק מִמֶּנִּי כִי־צָרָה קְרוּבָה, כִּי־אֵין עֲזוּר: יד סִבּוּנוֹי פָּרִים רַבִּים, אֲבִירֵי בָשָׁן כְּתוּרֵנִי: יו פָּצוּ עָלַי פִּיהֶם, אֲרִיֶּה טָרֵף וְשָׂאֵנִי: יז כַּמִּים נִשְׁפַּכְתִּי, וַהֲתִפְרְדּוּ כָל־עֲצָמוֹתַי, הִיָּה לִבִּי כְדוֹנָג, יח נִמֵּס בַּתּוֹךְ מַעַי: יט יָבֵשׁ כַּחֲרָשׁ כַּחֲלִי, וְלִשׁוֹנִי מִדְּבַק מִלְּקוֹחִי, וְלַעֲפָר־מֹת תִּשְׁתַּנֵּנִי: כ כִּי סִבּוּנוֹי כָּל־בָּיִם, עֲדַת מְרַעִים הִקִּיפּוּנִי, כאֲרִי דִּי וְדָגְלִי: כב אֲסַפֵּר כָּל־עֲצָמוֹתַי, הִמָּה לְבִיטוֹ יִרְאוּ־בִי: כג יִחְלָקוּ בְגִדֵי לֵהֶם, וְעַל־לְבוּשֵׁי יִפִּילוּ גֹרֵל: כד וְאַתָּה יְהוָה אֶל־תִּרְחַק, אֵילוּלֵי לַעֲזוּרָתִי חוֹשֶׁה: כה הִצִּילָה מִתִּרְבַּע נַפְשִׁי, מִיַּד־כָּל־בְּיָדִי: כו הוֹשִׁיעֵנִי מִפִּי אֲרִיֶּה, וּמִקִּרְנֵי רַמִּים עֲנִיתָנִי: כז אֲסַפְּרָה שִׁמְךָ לְאַחִי, בַּתּוֹךְ קֹהֶל אֱהַלְלֶךָ: כח יִרְאֵי יְהוָה הִלְלוּהוּ, כָּל־יֹרֵעַ יַעֲקֹב בְּכִדּוּהוּ, וְגִירוֹ מִמֶּנּוּ כָל־יֹרֵעַ יִשְׂרָאֵל: כט כִּי לֹא־בָזָה וְלֹא שָׁקַץ עֲנֹת עֲנִי, וְלֹא־הִסְתִּיר פָּנָיו מִמֶּנּוּ, וּבִשְׁוֹעִי אֵלָיו שָׁמַע: לו מֵאֵתָךְ תִּהְלֶנִּי, בַּקֹּהֶל רַב נִדְרֵי אֲשַׁלֵּם, נִגְדִי יִרְאִיו: לו יֵאָכְלוּ עֲנִיִּים וְיִשְׁבְּעוּ, יז יִהְלֹו יְהוָה דְּרָשׁוּ, יח לְבַבְכֶם לַעֲד: כט יִזְכְּרוּ וְיִשְׁבּוּ אֶל־יְהוָה כָּל־אֲפַסֵּי־אָרֶץ, וְיִשְׁתַּחֲוּ לִפְנֵיךָ כָּל־מִשְׁפָּחוֹת גּוֹיִם: כט כִּי לִיהוָה הַמְּלוּכָה, וְאִשָּׁל בְּגוֹיִם: ל אֲכָלוּ וְיִשְׁתַּחֲוּ כָל־דֹּשְׁנֵי־אָרֶץ, לִפְנֵי יִכְרְעוּ כָל־יֹרְדֵי עֶפְרָי, וְנִפְשׁוּ לֹא חִיָּה: לא יֹרֵעַ עֲבָדָנִי, יסֵּפֶר לְאֹדֵנִי לְדוֹר: לב יִבְאוּ וְיִגִּידוּ צְדָקָתוֹ, לָעַם נוֹלֵד, כִּי עָשָׂה:

ד לחודש

כג מִזְמוֹר לְדָוִד, יְהוָה רָעִי לֹא אֲחֹסֶר: ב בְּנִאוֹת דָּשָׁא יִרְבִּיעֲנִי, עַל־מִי מִנְחוֹת נִהְלֵנִי: ג נַפְשִׁי יִשׁוּבָב, יִנְחֵנִי בְּמַעְגְלֵי־צֶדֶק לִמְעַן שָׁמוֹ: ד גַּם כִּי־אֵלֶיךָ בָּגִיא צִלְמוֹת לֹא־אִירָא רָע כִּי־אַתָּה עֲצָמִי, שִׁבְטְךָ אִמְשַׁעֲנֶנִּיךָ הִמָּה יִנְחַמְנִי: ה תַּעֲרֹךְ לִפְנֵי שִׁלְחֹן נִגְדִי צָרִי, דִּנְתָּ בִשְׁמֵן רָאשֵׁי כוֹסֵי רוּיָה: ו אֶךְ טוֹב וַחֲסֵד יִרְדְּפוּנִי כָל־יְמֵי חַיִּי, וְשִׁבְתִּי בְּבֵית־יְהוָה לְאֶרֶךְ יָמִים:

כד לְדָוִד מִזְמוֹר, לִיהוָה הָאָרֶץ וּמִלּוּאָהָ, תָּבֵל וְיִשְׁבִּי בָהּ: ב כִּי־הוּא עַל־יָמִים יִסְדָּהָ, וְעַל־נְהָרוֹת יִכּוֹנְנָה: ג מִי־יַעֲלֶה בַּהֲרֵי־יְהוָה, וּמִי־יָקוּם בְּמִקּוֹם קְדוֹשׁ: ד נָקִי כַּפִּים וּבֶרֶךְ־לֵבָב, אֲשֶׁר לֹא־נִשְׂא לְשׁוֹא נַפְשִׁי, וְלֹא נִשְׁבַּע לְמַרְמָה: ה יֵשֵׁא בְרַכָּה מֵאֵת יְהוָה, וְצִדְקָהּ מֵאֵלֹהֵי יִשְׁרָאֵל: ו זֶה דוֹר דְּרָשׁוּ, מִבְּקָשֵׁי פְנִיךָ יַעֲקֹב סֵלָה: ז שְׁאוּ שְׁעָרִים וְרָאשֵׁיכֶם וְהִנָּשְׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם, וְיִבְאוּ מִלֶּךְ הַכְּבוֹד: ח מִי זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד, יְהוָה עֲזוּז וְגִבּוֹר, יְהוָה

גבור מלחמה: ט שאו שערים ראשיכם, ושאו פתחי עולם, ויבא מלך הכבוד: ימי הוא זה מלך הכבוד, יהוה צבאות, הוא מלך הכבוד סלה:

כה לדוד, אליך יהוה נפשי אשא: ב אלתי בך בטחתי, אל־אבושה, אל־יעלצו אויבי לי: ג גם כל־קנזיך לא יבשו, יבשו הבוגדים ריקם: ד דרכיך יהוה הודיעני, ארחותיך למדני: ה הדריכני באמתך, ולמדני, כי־אתה אלתי ישעי, אותך קויתי כל־חיים: ו זכר־רחמיך יהוה חסדיך, כי מעולם המה: ז חטאות נעורי, ופשעי אל־תזכר, כחסדך וזכר־לי־אתה, למען טובך יהוה: ח טוב־וישר יהוה, על־כן יורה חסאים בדרך: ט ירחק עניים במשפט, וילמד עניים דרכו: י כל־ארחות יהוה חסד ואמת, לנצח ברייתו ועד־חיו: יא למען־שמך יהוה, וסלחת [מלע] לעוני כי רב־הוא: יב מִי־יהוה האיש ירא יהוה, יורנו בדרך יבחר: יג נפשו בטוב תלין, וזרעו יירש ארץ: יד סוד יהוה ליראי, ובריתו להודיעם: טו עיני תמיד אל־יהוה, כי הוא־יוציא מרשת רגלי: טז פנה אל־יחנני, כי־יחיד ועני אני: יז צרות לבבי הרחיבו, ממצוקותי הוציאני: יח ראה עני ועמלי, ושא לכל־חטאותי: ט טִרְאָה־אי־בי כִּי־רבו, ושנאת חמס שנאוני: כ שמרה נפשי והצילני, אל־אבוש כי־חסיתי בך: כא תם־וישר יצרוני, כי קויתיך: כב פדה אלהים את־ישראל מכל צרותיו:

כו לדוד, שפטני יהוה, כי־אני בתמי הלכתי, וביהוה בטחתי לא אִמְעַד: ב בחנני יהוה ונסני, צרפה כליותי ולבי: ג כי־חסדך לנגד עיני, ויהתלכתי באמתך: ד לא־ישבתי עם־מת־יוא, ועם גֵּעַל־מים לא אבוא: ה שנאתי קהל מרעים, ועם־רשעים לא אשב: ו ארחץ בנקיון כפי, ואסבכה את־מזבחך יהוה: ז לשמע בקול תודה, ולספר כל־נפלאותיך: ח יהוה, אהבתי מעון ביתך, ומקום משכן כבודך: ט אל־תאסף עם־חטאים נפשי, ועם־אנשי דמים חיי: י אשר־בידיהם זמה, וימינם מלאה שחד: יא ואני בתמי אלה, פדני וחנני: יב רגלי עמדה במישור, במקהלים אברך יהוה:

כז לדוד, יהוה אורי וישעי ממני אירא, יהוה מעוז־חיי ממני אִפְחַד: ב בקרב עלי מרעים לאכל את־בשרי, צרי ואי־בי לי, המה כשלו ונפלו: ג אם־תחנה עלי מחנה לא־יירא לבי, אם־תקום עלי מלחמה, בואת אני בוטח: ד אחת שאלתי מאת יהוה, אותה אבקש, שבתי בבית־יהוה כל־ימי חיי, לחזות בנעם־יהוה ולבקר בהיכלו: ה כי יצפנני בסכה ביום רעה, יסתרני בסתר אהלו, בצור ירו־מנני: ו ועתה ירום ראשי על אי־בי סביבותי, ואזבחה באהלו זבחי תרועה, אשירה ואזמרה ליהוה: ז שמע־יהוה קולי אקרא, וחנני וענני: ח לך אמר לבי בקשו פני, את־פניך יהוה אבקש: ט אל־תסתר פניך ממני, אל־תסבאף עבדך, עזרתי הייתי, אל־תטשני ואל־תעזבני אלתי ישעי: י כי־אבי ואמי עזבוני, ויהוה יאספני: יא וזרני יהוה דרכך, ונחני בארח מישור,

לִמְעַן שׁוֹרְרִי: יב אֶל־תִּתְּנֵנִי בְנַפֶּשׁ צָרִי, כִּי קָמוּ־בִי עֲדֵי־שָׁקֶר, וַיִּפַּח חֲמָס: יג לֹא־
הֵאֱמַנְתִּי לְרָאוֹת בְּטוֹב־יְהוָה בְּאָרֶץ חַיִּים: יד קוֹה אֶל־יְהוָה, חֲזַק וַיֵּאֱמֹץ לְבָבִי, וְקוֹה
אֶל־יְהוָה:

כח לְדוֹד, אֵלֶיךָ יְהוָה. אֶקְרָא, צוּרִי אֶל־תִּחְרַשׁ מִמֶּנִּי, פֶּן־תִּחַשֶׁה מִמֶּנִּי, וְנִשְׁלַתִּי
עִם־יוֹרֵד בּוֹר: ב שָׁמַע קוֹל תַּחֲנוּנִי בְּשׁוֹעֵי אֵלֶיךָ, בְּנִשְׁאֵי יָדַי אֶל־דְּבִיר קִדְשֶׁךָ:
ג אֶל־תִּמְשְׁכֵנִי עִם־רָשָׁעִים וְעִם־פְּעֻלֵי אָוֶן, דְּבַר־י שְׁלוֹם עִם־רַעֲיָהֶם, וְרָעָה בְּלִבָּם:
ד תֵּן־לָהֶם כִּפְּעָלָם וּכְרַע מַעַלְלֵיהֶם, כַּמַּעֲשֶׂה יְדֵיהֶם תֵּן לָהֶם, ה שֵׁב גְּמוּלָם לָהֶם: ה כי
לֹא יִבְיֵנו אֶל־פְּעֻלַּת יְהוָה, וְאֶל־מַעֲשֶׂה יָדָיו, וְהִרְסָם וְלֹא יִבְנֵם: ו בְּרוּךְ יְהוָה, כִּי־שָׁמַע
קוֹל תַּחֲנוּנִי: ז יְהוָה עָז וּמִגֹּל, בּוֹ בָטַח לִבִּי וְנִצֹּרְתִּי, וַיַּעַלֵּז לִבִּי, וּמִשְׁרֵי אֹרְחוֹנִי:
ח יְהוָה עֲזָרְלוֹ, וּמָעוֹז יִשׁוּעוֹת מִשִּׁיחוֹ הוּא: ט הוֹשִׁיעָה אֶת־עַמֶּךָ, וּבְרַךְ אֶת־נַחְלָתְךָ,
וּרְעַם וְנִשְׂאָם עַד־הָעוֹלָם:

ה לחודש

כט מִזְמוֹר לְדוֹד, הָבו לַיהוָה בְּנֵי אֱלֹים, הָבו לַיהוָה כְּבוֹד וְעֹז: ב הָבו לַיהוָה כְּבוֹד
שְׁמוֹ, הַשְׁתַּחֲוֹו לַיהוָה בַּהֲדַר־תְּקֵדָשׁ: ג קוֹל יְהוָה עַל־הַמַּיִם, אֶל־הַכְּבוֹד הַרְעִים,
יְהוָה עַל־מַיִם רַבִּים: ד קוֹל־יְהוָה בִּפְתָח, קוֹל יְהוָה בַּהֲדָר: ה קוֹל יְהוָה שֹׁבֵר אֲרָזִים, וַיִּשְׁבֵּר
יְהוָה אֶת־אֲרָזֵי הַלְבָנוֹן: ו וַיִּרְקִידֵם כְּמו־עֵגֶל, לִבְנוֹן וְשִׁרְיָן כְּמו־בְּנֵי־רֶאמִים: ז קוֹל־יְהוָה
חֲצֹב לְהַבּוֹת אֵשׁ: ח קוֹל יְהוָה יִחַל מִדְבָּר, יִחַל יְהוָה מִדְבַר קָדֹשׁ: ט קוֹל יְהוָה יִחוּלֵל
אֵילוֹת, וַיַּחֲשֹׁף יַעֲרֹת, וּבְהִכִּילוֹ כָּלֹו אֹמֶר כְּבוֹד: י יְהוָה לְמַבּוּל יֵשֵׁב, וַיֵּשֶׁב יְהוָה מִלֶּךְ
לְעוֹלָם: יא יְהוָה עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן, יְהוָה יִבְרַךְ אֶת־עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם:

יום שני

ל מִזְמוֹר, שִׁיר־חֲנֻכַּת הַבַּיִת לְדוֹד: ב אֲרוֹמֶמְךָ יְהוָה כִּי דִלִּיתָנִי, וְלֹא־שָׁמַחַת אֵיבִי לִי:
ג יְהוָה אֱלֹהֵי, שְׁעָתִי אֵלֶיךָ וַתִּרְפָּאֵנִי: ד יְהוָה הַעֲלִית מֶן־שָׁאוֹל נַפְשִׁי, חֲיִיתָנִי מִיַּד־
מִיַּד־בּוֹר: ה וַזְמִרוּ לַיהוָה חֲסִידָיו, וְהוֹדוּ לִזְכֹּר קִדְשׁוֹ: ו כי רָגַע בְּאָפֶךָ, חַיִּים בְּרִצּוֹנִי,
בַּעֲרֵב לִי כִכִּי, וּלְבָקֶר רֵחָ: ז ואֲנִי אֲמַרְתִּי בְּשִׁלּוֹ, בַּל־אֲמוֹט לְעוֹלָם: ח יְהוָה – בְּרִצּוֹנֶךָ
הַעֲמַדְתָּה לְהַרְרִי עֹז, הַסְתַּרְתָּ פָנֶיךָ חֲיִיתִי נִבְהַל: ט אֵלֶיךָ יְהוָה אֶקְרָא, וְאֶל־אֲדֹנָי אֲתַחֲנֹן:
י מִה־בִּצֵּעַ בְּדָמִי בִרְדָּתִי אֶל שִׁחַת, הַיּוֹדֵךְ עֶפֶר, הַיְגִיד אֲמַתְךָ: יא שָׁמַע יְהוָה וַתִּגְבֵּי, יְהוָה
הִי־עֲזָר לִי: יב הִפַּכְתָּ מִסַּפֵּד לְמַחֲלֹל לִי, פִּתַּחַת שָׁקִי וַתֵּאֲרֹצֵי שִׁמְחָה: יג לְמַעַן וַיִּמְרָךְ
כְּבוֹד וְלֹא יָדָם, יְהוָה אֱלֹהֵי לְעוֹלָם אֲדִיךָ:

לא לְמִנְצָח, מִזְמוֹר לְדוֹד: ב בְּךָ־יְהוָה חֲסִיתִי, אֶל־אֲבוֹשָׁה לְעוֹלָם, בְּצַדִּיקְתֶּךָ פִּלְטָנִי:
ג הִשָּׂה אֱלִי וְאוֹנֶךָ מִהֲרָה הַצִּילָנִי, הִיָּה לִי לְצוֹר־מָעוֹז, לְבֵית מַצּוֹדוֹת לְהוֹשִׁיעֵנִי:
ד כִּי־סִלְעִי וּמַצּוֹדֹתֵי אֹתָהּ, וּלְמַעַן שִׁמְךָ תִּנְחַנֵּי וַתִּנְהַלְנִי: ה תוֹצִיאֵנִי מִרְשֶׁת זֶז טָמְנוּ לִי,

כִּי־אַתָּה מַעֲזֹנִי: וּבִידְךָ אֶפְקִיד רוּחִי, פְּדִיתָה אוֹתִי יְהוָה, אֵל אֲמֶת: שְׁנֵאתִי הַשְׁמָרִים
הַבְּלִי־שׁוֹא, וְאֲנִי אֶל־יְהוָה בְּטַחְתִּי: ה אֲגִלָּה וְאֶשְׁמָחָה בְּחֶסֶדְךָ, אֲשֶׁר רָאִיתָ אֶת־עֲנִיִּי,
לְדַעַת בְּצָרוֹת נַפְשִׁי: ט וְלֹא הִסְגַּרְתָּנִי בְּיַד־אֹיְבִי, הַעֲמַמְתָּ בְּמַרְחָב רַגְלִי: י חֲנִנִי יְהוָה כִּי
צָר לִי, עֲשֻׁשָׁה בְּכַעַס עֵינִי, נַפְשִׁי וּבִטְנִי: יא כִּי כָלוּ בִגְדֹנִי חֵי, וּשְׁנוֹתַי בְּאֶנְחָה, כִּשְׁל
בְּעוֹנֵי כַחִי, וְעֲצָמִי עֲשֻׁשׁוּ: יב מִכָּל־צָרָי הֵייתִי חֲרָפָה, וְלִשְׁכְּנִי מֵאֵף, וּפְחַד לְמִידְעִי,
רָאִי בַחוּץ נִדְדוּ מַמְנִי: יג גִּשְׁכַּחְתִּי כִמֶּת מַלְבֵּ, הֵייתִי כְּכֹלִי אֲבָד: יד כִּי שָׁמַעְתִּי דְבַת
רַבִּים, מְגוֹר מִסָּבִיב, בְּהוֹסֶדֶם יַחַד עָלַי, לִקְחַת נַפְשִׁי וּמָמוֹ: טו וְאֲנִי עָלִיד בְּטַחְתִּי יְהוָה,
אֲמַרְתִּי אֱלֹהֵי אֲתָה: טז בִּידְךָ עֵתָתִי, הֲצִילֵנִי מִיַּד־אֹיְבֵי וּמִרְדָּפִי: ז האִירָה פְנֶיךָ עַל־
עַבְדְּךָ, הוֹשִׁיעֵנִי בְּחֶסֶדְךָ: יח יְהוָה אֶל־אֲבוֹשָׁה כִּי קִרְאתִיךָ, יִכְשׁוּ רַשָּׁעִים, יִדְמוּ לְשׂאוֹל:
יט תִּתְּלַמְנָה שְׁפָתִי שִׁקְר, הַדְּבָרוֹת עַל־צִדִּיק עֵתָךְ בְּגִאוֹה וּבִזִּי: כ מִה רַב טוֹבְךָ אֲשֶׁר־
צִפְנָת לִירְאִיךָ, פָּעֵלַת לַחֲסִים כָּךְ, לָגַד בְּנֵי אָדָם: כא תִּסְתַּרְתִּים בְּסֶתֶר פְּנֶיךָ מִרְכָּסֵי אִישׁ,
תִּצְפְּנֵם בְּסִכָּה מָרִיב לְשָׁנוֹת: כב בְּרוּךְ יְהוָה, כִּי הִפְלִיא חֶסֶדּוֹ לִי בְּעִיר מִצּוֹר: כג וְאֲנִי
אֲמַרְתִּי בַחֲפוֹ נִגְרָתִי מִמֶּנֶּה עֲיִינֶיךָ, אֲכֹן שָׁמַעַת קוֹל תַּחֲנוּנִי בְּשׁוֹעֵי אֲלִיךָ: כד אֶהְבֹּ
אֶת־יְהוָה כָּל־חַסִּידָיו, אֲמוּנִים נֹצֵר יְהוָה, וּמִשְׁלֵם עַל־יָתֵר עֲשֵׂה גִאוֹה: כה חֲזָקוֹ וְאֲמֹן
לְבַבְכֶּם, כָּל־הַמִּיחָלִים לַיהוָה:

לב לְדוֹד מִשְׁכִּיל, אֲשֶׁר־י נְשׁוּי־פֶשַׁע, כְּסוּי חֲטָאָה: ב אֲשֶׁר־י אָדָם לֹא יִחְשַׁב יְהוָה לוֹ
עוֹן, וְאֵין בְּרוּחוֹ רְמִיָּה: ג כִּי־תַחַרְשֶׁתִּי, בָּלוּ עֲצָמִי, בְּשֹׂאגְתִי כָל־הַיּוֹם: ד כִּי יוֹמָם
וּלְלֵילָה תִּכְבֵּד עָלַי יָדְךָ, נִהַפֵּךְ לְשׁוֹי בַּחֲרַבְנִי קִיץ סֵלָה: ה חֲטָאִיתִי אוֹדִיעֶךָ, וְעוֹנִי
לֹא־כִסִּיתִי, אֲמַרְתִּי אוֹדָה עָלַי פֶּשַׁעִי לַיהוָה, וְאַתָּה נִשְׂאתָ עוֹן חֲטָאִיתִי סֵלָה: ו עַל־זֹאת
יִתְפַּלֵּל כָּל־חַסִּיד וְאֲלִיךָ לַעַת מִצָּא, רִק לְשֹׁטֵף מֵיִם רַבִּים אֵלָיו לֹא יִגְעוּ: ז אֲתָה וְסֵתֶר
לִי, מִצָּר תִּצְרֵנִי, רַגְלִי פִלֵּט תִּסּוּבְכֵנִי סֵלָה: ח אֲשַׁכִּילְךָ וְאוֹרֶךְ בְּדָרְךָ־וּ תִלְךָ, אִיעֲצָה
עָלֶיךָ עֵינִי: ט אֶל־תִּהְיוּ וְכָסוּס כְּפֶרֶד אֵין הִבִּין, בְּמַתְג־וֹרְסֵן עֲדִיו לְבָלוֹם, כָּל קָרֵב אֲלִיךָ:
י רַבִּים מְכַאֲבִים לְרַשָּׁע, וְהַבּוֹטֵחַ בַּיהוָה חֲסֵד יִסּוּבְנוּ: יא שְׁמָחוּ בַּיהוָה וְגִילוּ צִדִּיקִים,
וְהִרְנִינוּ כָל־יִשְׂרָאֵל:

לג רִנְנוּ צִדִּיקִים בַּיהוָה, לְיִשְׂרָאֵל נְאוֹה תִּהְלֶה: ב הוֹדוּ לַיהוָה בְּכָנּוֹר, בְּנִבְל עֲשׂוֹר
וּמְרוֹדֵלוֹ: ג שִׁירֵי־לוֹ שִׁיר חֲדָשׁ, הִיטִיבוּ לָגֵן בַּתְּרוּעָה: ד כִּי־יִשְׂרָאֵל דְּבַר־יְהוָה,
וְכָל־מַעֲשָׂיו בְּאִמּוּנָה: ה אֲהֹב צִדְקָה וּמִשְׁפָּט, חֶסֶד יְהוָה מִלֵּאָה הָאָרֶץ: ו בְּדַבַּר יְהוָה שָׁמִים
נִעֲשׂוּ, וּבְרוּחַ פִּיו כָּל־צִבְאָם: ז כָּנַס כָּנַד מֵי הַיָּם, נָתַן בְּאוֹצְרוֹת תְּהוֹמוֹת: ח יִירָאוּ מִיהוָה
כָּל־הָאָרֶץ, מִמֶּנּוּ יִגְדְּרוּ כָל־יֹשְׁבֵי תַבֵּל: ט כִּי הוּא אֲמֹר וַיְהִי, הוּא־צָוָה וַיַּעֲמֹד: י יְהוָה
הַפִּיר עֲצַת־גּוֹיִם, הִנְיָא מַחְשְׁבוֹת עַמִּים: יא עֲצַת יְהוָה לַעֲוֹלָם תַּעֲמֹד, מַחְשְׁבוֹת לָבוֹ לְדוֹר
וָדוֹ: יב אֲשֶׁר־י הִגִּי אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֵיו, הָעָם בָּחַר לְנַחֲלָה לוֹ: יג מִשְׁמִים הִבִּיט יְהוָה, רָאָה

את כל בני האדם: יד ממכון שבתו השגית, אל כל יושבי הארץ: טו היצר יחד לבם, המבין אל כל מעשיהם: טז אין המלך נושע ברב חיל, גבור לא ינצל ברב כח: יז שקר הסוס לתשועה, וברב חילו לא ימלט: יח הנה עין יהוה אל יראיו, למיחלים לחסדו: יט להציל ממות נפשם, ולחיותם ברעב: כ נפשנו חתה ליהוה, עורנו ומגננו הוא: כא כיבו ישמח לבנו, כי בשם קדשו בטחנו: כב יהי חסדך יהוה עלינו, כאשר יחלנו לך:

לד לדוד, בשנותו את טעמו לפני אבימלך, ויגרשוהו וילך: ב אברכה את יהוה בכל עת, תמיד תהלתו בפי: ג ביהוה תתהלל נפשי, ישמעו עננים וישמחו: ד גדלו ליהוה אתי, וגרוממה שמו יחדו: ה דרשתי את יהוה וענני, ומכל מגורתי הצילני: ו הביטו אליו ונהרו, ופניהם אלי יחפרו: ז זה עני קרא ויהוה שמע, ומכל צרותיו הושיעו: ח הנה מלאך יהוה סביב ליראיו, ויחלצם: ט טעמו וראו כי טוב יהוה, אשרי הגבר יחסהבו: י ראו את יהוה קדשו, כי אין מחסור ליראיו: יא בפירים רשו [מלעיל] ורעבו, ודרשי יהוה לא יחסרו כל טוב: יב לכו בנים שמעו לי, יראת יהוה אלמדכם: יג מיהאיש החפץ חיים, אהב ימים לראות טוב: יד נצר לשונך מרע, ושפתך מדבר מרמה: טו סור מרע ועשה טוב, בקש שלום ורדפהו: טז עיני יהוה אל צדיקים, ואזניו אל שוועתם: יז פני יהוה בעשי [מלעיל] רע, להכרית מארץ וכרם: יח צעקו ויהוה שמע, ומכל צרותם הצילם: יט קרוב יהוה לנשפרי לב, ואת דפאירוח יושע: כ רבות רעות צדיק, ומכלם יצילנו יהוה: כא שמר כל עצמותיו, אחת מהנה לא נשברה: כב תמות רשע רעו, ושוני צדיק יאשמו: כג פדה יהוה נפש עבדיו, ולא יאשמו כל החסידים בו:

ו לחודש

לה לדוד, ריבה יהוה את יריביו, להם את לחמי: ב התזק מגן וצנה, וקומה בעזרת: ג החרק חנית וסגר לקראת רדפי, אמר לנפשי ישעתך אני: ד יבשו ויכלמו מבקשי נפשי, וסגור אחור ויחפרו חשביו רעתי: ה יהיו כמץ לפני ירוח, ומלאך יהוה דוחה: ו יהי דרכם חשך וחלקלקת, ומלאך יהוה רדפם: ז כיתתם טמנוני שחת רשתם, חנם חפרו לנפשי: ח תבואהו שואה לא ידע, ורשתו אשר טמן תלכו, בשואה יפלה: ט נפשי תגיל ביהוה, תשיש בישועתו: י כל [הכף בקמץ ורחב] עצמותי תאמרנה, יהוה מי כמוך, מציל עני מחזק ממנו, ועני ואביון מגדלו: יא יקומוני עדי חמס, אשר לא ידעתי ישאלוני: יב ישלמוני רעה תחת טובה, שכול לנפשי: יג ואני בחלותם לבושי [מלעיל] שק, עניתי בצום נפשי, ותפילתי על חיקי תשוב: יד כרע כאח לי התהלכתי, כאבל אם קדר שחיתי: טו ובצלע שמוח ונאספו [מלעיל], נאספו עלי גכים ולא ידעתי, קרעו ולא דמו: טז בחנפי לעגי מעוג, חרק עלי שנימי: יז אדני כמה תרצה,

השיבה נפשי משאיהם, מפכילים יחדיתי: יה אודך בקהל רב, בעם עצום אהללך:
 יט אל־ישמחו־לי איבי שָׁקֶר, שָׁנְאִי חֲנֹם יקְרֹצוּ־עֵינַי: כ כי לא שלום ידְבֹר, ועל
 רגְעֵי־אַרְץ דְּבָרִי מְרֻמֹּת יחֲשֹׁבוּ: כא וירחיבו עלי פיהם, אמרו האח והאח ראתה עיננו:
 כב ראתה יהוה אל־תחַרֵּשׁ, אֲדֹנִי אֶל־תַּחַק מִמֶּנִּי: כג העירה והקיצה למשפטי, אֱלֹהֵי
 וְאֲדֹנִי לְרִיבִי: כד שִׁפְטָנִי כַּצְדָּק יְהוֹה אֱלֹהֵי, וְאֶל־ישמחו־לי: כה אל־יאמרו בלבם האח
 נִפְשָׁנוּ, אֶל־יאמרו בלענוהו: כו יִבְשׁוּ ויִחַפְּרוּ ויִחַדּוּ שִׁמְחֵי רַעְתִּי, יִלְבְּשׁוּ־בִשְׂת וכלמה
 המגדילים עלי: כז יִנָּנו וישמחו חֲפָצֵי צְדָקָה, ויאמרו תמיד יגדל יהוה החפץ שלום
 עבדו: כח וְלִשְׁוֹנֵי תִהְגֶּה צְדָקָה, כָּל־הַיּוֹם תִּהְלֹךְ:

ל לְמִנְצָה וְלַעֲבֹד־יְהוֹה לְדָוִד: ב נֶאֱמַר־פֶּשַׁע לְרָשָׁע בְּקֶרֶב לִבִּי, אֵין־פָּחַד אֱלֹהִים
 לְגַגֵּד עֵינָיו: ג כִּי־תַחֲלִיק אֵלָיו בְּעֵינָיו, לְמַצָּא עֲוֹנוֹ לְשָׂנֵא: ד דְּבִרְיֵי פִיו אֹן
 וּמְרֻמָּה, חָדַל לְהִשְׁכִּיל לְהִיטִיב: ה אֹן ויחשב על־משכְּבוֹ, ויתַּצֵּב עַל־דָּרֶךְ לֹא־טוֹב, רָע
 לֹא יִמָּאֵס: ו יהוה בהשמים חסדך, אֲמוֹנֶתְךָ עַד־שָׁחֲקִים: ז צְדָקָתְךָ כְּהַרְרֵי־אֵל, מִשְׁפָּטֶיךָ
 תְּהוֹם רַבָּה, אָדָם ובהמה תוֹשִׁיעַ יְהוֹה: ח מִה־יִּקָּר חֲסִדְךָ אֱלֹהִים, וּבְנֵי אָדָם כַּפְּיֶךָ
 יַחֲסִינוּ: ט דְּרוֹן מִדְּשֵׁן בִּיתְךָ, וְנָחַל עַד־נֶיךָ תִּשָּׁקֵם: י כִּי־עֲמֶךָ מְקוֹר חַיִּים, בְּאֹרֶךְ נְאֻחַ
 אֹר: יא מִשֶּׁךְ חֲסִדְךָ לִידְעֶיךָ, וְצְדָקָתְךָ לִישְׂרֵי־לֵב: יב אֶל־תְּבוֹאֲנִי רִגְל גְּאוּה, ויד־רָשָׁעִים
 אֶל־תִּגְדְּנִי: יג שֶׁם נָפְלוּ פְעָלֵי אֹן, דָּחַךְ [מלעל] וְלֹא־יִכְלוּ [מלעל] קוֹם:

ל לְדָוִד, אֶל־תִּתַּחַר בְּמַרְעִים, אֶל־תִּקְנָא בְּעֵשִׂי עֲוֹלָה: ב כי כחציר מִהֶרָה יִמְלוּ,
 וּכְיֶרֶק דָּשָׁא יִבּוֹלוּ: ג בְּטֶח בִּיהוֹה וְעִשֵׂה־טוֹב, שְׁכֹן־אַרְץ וְרַעַה אֲמוֹנָה: ד וְהַתְּעַנֵּג
 עַל־יְהוֹה, וְיִתֵּן־לְךָ מִשְׁאֵלַת לֶכֶד: ה גֹּל עַל־יְהוֹה דְּרָכְךָ, וּבְטֶח עָלָיו וְהוֹא יַעֲשֶׂה:
 ו והוציא כְּאוֹר צְדָקָה, וּמִשְׁפָּטְךָ כַּצְהָרִים: ז דָּוִם לִיהוֹה וְהִתְחַלֵּל לוֹ, אֶל־תִּתַּחַר בְּמַצְלִיחַ
 דְּרָכּוֹ, בְּאִישׁ עֹשֶׂה מְזֻמֹּת: ח הֶרֶף מֵאָף וְעֻזּוֹב חֲמָה, אֶל־תִּתַּחַר אֶךְ־לִהְרַע: ט כִּי־מַרְעִים
 יִכְרֹתוּ, וְקוֹן יְהוֹה הִמָּה יִירְשׁוּ־אַרְץ: י וְעוֹד מַעַס וְאֵין רָשָׁע, וְהַתְּבוֹנֶנֶת עַל־מְקוֹמוֹ
 וְאֵינָנו: יא וְעֹנִים יִירְשׁוּ־אַרְץ, וְהַתְּעַנְּנוּ עַל־רֵב שְׁלוֹם: יב זִמְם רָשָׁע לַצְדִּיק, וְחָרַק עָלָיו
 שָׁנָיו: יג אֲדֹנִי יִשְׁחַק־לוֹ, כִּי־רָאָה כִּי־יָבֵא יוֹמוֹ: יד חָרַב וּפְתָחוּ רָשָׁעִים וְדָרְכּוֹ קִשְׁתָּם,
 לְהַפִּיל עֵנִי וְאֶבְיוֹן, לְטִבּוֹת יִשְׂרָאֵלֶיךָ: טו חֲרָבָם תְּבוֹא בְּלָבָם, וְקִשְׁתוֹתָם תִּשְׁכַּרְנָה:
 טז טוֹב־מַעַס לַצְדִּיק, מִהֶמּוֹן רָשָׁעִים רַבִּים: יז כִּי וְרוּעוֹת רָשָׁעִים תִּשְׁכַּרְנָה, וְסוּמָךְ
 צַדִּיקִים יְהוֹה: יח יִדְעֶה יְהוֹה יְמֵי תַמִּימָם, וְנִחַלְתָּם לְעוֹלָם תִּהְיֶה: יט לֹא־יִבְשׁוּ בַּעַת רַעַה,
 וּבִימֵי רַעְבוֹן יִשְׁבְּעוּ: כ כי רָשָׁעִים יִאֲבֹדוּ, וְאֵיבֵי יְהוֹה יִקָּר כָּרִים, כָּלוּ [מלעל] בַּעֲשָׂן
 כָּלוּ [מלעל]: כא לֹוה רָשָׁע וְלֹא יִשְׁלָם, וְצַדִּיק חוֹנֵן וְנוֹתֵן: כב כִּי מִבְּרִכּוֹ יִירְשׁוּ אֶרֶץ,
 וּמִקְלָלָיו יִכְרֹתוּ: כג מִיְהוֹה מַצְעִד־גִּבֹּר כּוֹנֵנָה, וְדָרְכּוֹ יַחֲפֹץ: כד כִּי־פֶלֶל לֹא־יִוָּטֵל,
 כִּי־יְהוֹה סוּמָךְ יְדוֹ: כה נַעַר וְהָיִיתִי גַם־קֹנָנִי, וְלֹא־רָאִיתִי צַדִּיק נַעֲוֶה, וְזָרְעוֹ מִבְּקֶשׁ־

לָחֶם: כו כָּל־הַיּוֹם חוֹנֵן וּמְלוֹה, וְזָרְעוֹ לְבָרְכָה: כז סוּר מֵרַע וְעֲשֵׂה־טוֹב, וּשְׁכֵן לְעוֹלָם: כח כִּי יִהְיֶה אֱהָב מִשְׁפָּט, וְלֹא־יִצְנֹב אֶת־חֲסִידָיו, לְעוֹלָם נִשְׁמְרוּ, וְזָרַע רְשָׁעִים נִכְרַת: כט צְדִיקִים יִירְשׁוּ־אֶרֶץ, וְיִשְׁכְּנוּ לָעַד עָלֶיהָ: לו פִּי־צָדִיק יִהְיֶה חֲכָמָה, וְלִשׁוֹנוֹ תְּדַבֵּר מִשְׁפָּט: לא תוֹרַת אֱלֹהִיו בְּלִבּוֹ, לֹא תִמְעַד אֲשֶׁרִיו: לב צוּפֵה רֹשַׁע לְצָדִיק, וּמִבְקֵשׁ לְהִמִּיתוֹ: לג יִהְיֶה לֹא־יַעֲזֹבֵנוּ בִידּוֹ, וְלֹא יִרְשִׁיעֵנוּ בְּהִשְׁפָּטוֹ: לד קוֹה אֶל־יְהוָה וְשֹׁמֵר דְּרָכּוֹ, וַיְרוּמְמוּךָ לְרִשְׁתׁ אֶרֶץ, בְּהִכְרַת רְשָׁעִים תִּרְאֶה: לה רֵאִיתִי רֹשַׁע עֲרִיצִי, וּמִתְעַרָּה כְּאוֹרַח רַעְנָן: לו וַיַּעֲבֹר וְהִנֵּה אֵינְנוּ, וְאִבְקָשׁוּהוּ וְלֹא נִמְצָא: לו שְׁמֵרָתֶם וְרֹאה יִשׂרָאֵל, כִּי־אֲחֵרִית לֹא־ישׁ שְׁלוֹם: לה וּפְשָׁעִים נִשְׁמְדוּ יַחְדוֹ, אַחֲרִית רְשָׁעִים נִכְרַתָּה: לו וּתְשׁוּעַת צְדִיקִים מִיְּהוָה, מְעוֹז בְּעֵת צָרָה: מו וַיַּעֲזֹרֵם יְהוָה וַיַּפְלֵטֵם, יַפְלֵטֵם מִרְשָׁעִים וַיּוֹשִׁיעֵם, כִּי־חָסוּ בוֹ:

לח מְזִמּוֹר, לְדוֹד לְהוֹכִיר: ב יְהוָה אֶל־בְּקִצָּפָךָ תוֹכִיחֵנִי, וּבְחִמָּתְךָ תִּסְרֵנִי: ג כִּי חֲצִיד נָחַתוּ בִּי, וְתִנַּחַת עָלַי יָדְךָ: ד אִין־מָתֶם בְּבִשְׂרִי מִפְּנֵי וְעַמְּךָ, אִין־שְׁלוֹם בְּעֲצָמֵי מִפְּנֵי חֲטָאתִי: ה כִּי עֲזַנְתִּי עֲבָרוֹ רֹאשִׁי, כַּמֶּשֶׁא כָבֵד יִכְבְּדוּ מִמֶּנִּי: ו הִבְאִישׁוּ נִמְקוֹ חִבּוּרַי, מִפְּנֵי אוֹלָתִי: ז עֲנִוְתִי שָׁחִית עַד־מָאֵד, כָּל־הַיּוֹם קָדַר הִלַכְתִּי: ח כִּי־כִסְלִי מָלְאוּ נִקְלָה, וְאִין מָתֶם בְּבִשְׂרִי: ט נְפֻגוֹתַי וְנִדְבַכְתִּי עַד־מָאֵד, שְׁאֲגַתִּי מִנִּהְמַת לִבִּי: י אֲדַנִּי, נִגְדָךְ כְּלִיתָאֹתִי, וְאִנַּחֲתִי מִמֶּךָ לֹא־נִסְתָּרָה: יא לִבִּי סִרְחָרַח, עֲזַבְנִי כָחִי, וְאוֹר־עֵינַי גִּם־הֵם אִין אֹתִי: יב אֲהַבִּיו וְרָעִי מִנְּגֵד נִגְעֵי יַעֲמִדוֹ, וְקִרְבִּי מִרְחָק עֲמָדוֹ: יג וַיִּנְקְשׁוּ מִבְקֵשֵׁי נַפְשִׁי, וְדִרְשִׁי רַעֲתִי דִבְרוּ הוֹיֹת, וּמִרְמוֹת כָּל־הַיּוֹם יִהְיֶה: יד וְאֲנִי כִחְרַשׁ לֹא אֲשַׁמֶּע, וְכֹאֲלֵם לֹא יִפְתַּח־פִּיו: טו וְאֱהִי כְּאִישׁ אֲשֶׁר לֹא־שָׁמַע, וְאִין בְּפִיו תוֹכָחוֹת: טז כִּי־לֶךְ יִהְיֶה הוֹחֲלִתִי, אֹתָהּ תַעֲנֶה אֲדַנִּי אֱלֹהִי: יז כִּי־אֲמַרְתִּי פֶן־יִשְׁמַחוּ־לִי, בְּמוֹט רִגְלִי עָלַי הִגְדִּילוּ: יח כִּי־אֲנִי לְצַלַּע נָכוֹן, וּמִכְאוּבִי נִגְדִי תִמִּיד: יט כִּי־עֲזַנִּי אֲגִיד, אֲדַאֵג מִחֲטָאתִי: כ וְאִיבֵי חַיִּים עֲצָמוֹ, וְרַב־שֹׁנְאֵי שָׁקֵר: כא וּמִשְׁלָמִי רָעָה תַחַת טוֹבָה, יִשְׁטְנוּנִי תַחַת רַדְפִּי־טוֹב: כב אֶל־תַּעֲזֹבֵנִי יְהוָה, אֱלֹהֵי אֶל־תִּרְחַק מִמֶּנִּי: כג חוֹשֶׁה לְעוֹרֹתַי, אֲדַנִּי תְשׁוּעָתִי:

ז לחודש

לט לְמִנְצַח לִירוּתוֹן לִידִיתוֹן, מְזִמּוֹר לְדוֹד: ב אֲמַרְתִּי אֲשֶׁמְרָה דְּרָכִי מִחֲטָא בְּלִשְׁוֹנִי, אֲשֶׁמְרָה לִפִּי מִחֲטָא בְּעַד רֹשַׁע לְנִגְדִי: ג נִגְלַמְתִּי דוּמִיָּה, הַחֲשִׁיתִי מִטוֹב, וְכִאֲבִי נִעְכַּר: ד חֲסִי־לִבִּי בְּקִרְבִּי, בְּהִגִּיגִי תִבְעַר־אֵשׁ, דִּבְרַתִּי בְּלִשְׁוֹנִי: ה הוֹדִיעֵנִי יְהוָה קִצִּי, וּמִדַּת יָמִי מִהֵיחֵא, אֲדַעָה מִהֵחֵדֵל אֲנִי: ו הִנֵּה טְפֻלוֹת וְנִתְתָה יָמִי, וְחִלְדִּי כִאֵין נִגְדָךְ, אֶךְ־כָּל־הֶבֶל כָּל־אָדָם, נֶצֶב סֵלָה: ז אֶךְ־בְּצִלָּם יִתְחַלֵּךְ־אִישׁ, אֶךְ־הֶבֶל יִהְיִיוֹן, וְצָבָר וְלֹא־יִבַּע מִי־אֶסְפֶּם: ח וְעַתָּה מִהֵקוּיִתִּי אֲדַנִּי, תוֹחֲלִתִי לֶךְ הָיָא: ט מִכָּל־פְּשָׁעֵי הַצִּילֵנִי,

חרפת נבל אל־תשימני: וְנִלְמַמְתִּי לֹא אֶפְתַּח־פִּי, כִּי אַתָּה עֲשִׂיתָ: יֵאֱסֹר מִעָלַי נִגְעָךְ, מִתַּגֵּרֶת יָדְךָ אֲנִי כְלִיתִי: יֵב בְּתוֹכָהוּת עַל־עוֹן וְיִסְרֶת אִישׁ, וְתִמָּס כַּעֲשׂ חַמּוּדוֹ, אֲךָ הִבֵּל כָּל־אָדָם סֶלָה: יֵג שְׁמֵעָה תִּפְלְתִּי וְיִהְיֶה וְשׁוֹעֲתִי וְהָאִינְיָה, אֶל־דְּמַעֲתִי אֶל־תַּחֲרֹשׁ, כִּי גֵר אֲנִי עַמּוּךְ, תּוֹשֵׁב כָּכָל־אֲבוֹתַי: יֵד הַשֶּׁעַ מִמֶּנִּי וְאֲבִלְיָהּ, בְּטָרִם אֶלְךָ וְאִינְיָ:

מ לְמִנְצָח, לְדוֹד מִזְמוֹר: בִּקְוָה קוֹיֵיתִי יְהוָה, וַיֵּט אֵלַי וַיִּשְׁמַע שׁוֹעֲתִי: גִּוְעִלְנִי מִבוֹר שְׁאוֹן, מִטִּיט הַיָּוֵן, וַיִּקָּם עַל־סֵלַע רִגְלִי, כּוֹנֵן אֲשֶׁרִי: דִּוְיָתָן בְּפִי שִׁיר חֲדָשׁ, תִּהְלֶה לְאַלְהֵינוּ, יִרְאוּ רַבִּים וַיִּירָאוּ, וַיִּבְטְחוּ בִיהוָה: הֵא אֲשֶׁרִי הִגְבֵּר אֲשֶׁר־שָׁם יְהוָה מִבִּטְחוֹ, וְלֹא־פָנָה אֶל־רִהָבִים וְשָׁטִי כּוֹב: וּרְבּוּת עֲשִׂיתָ אֶתָּה וְיִהְיֶה אֱלֹהִי, נִפְלְאוֹתֶיךָ וּמַחֲשַׁבְתֶּיךָ אֲלֵינוּ, אֵין עוֹרֵךְ אֵלֶיךָ, אֲגִידָה וְאֲדַבְּרָה עֲצֻמוֹ מִסֵּפֶר: זֹבַח וּמִנְחָה לֹא־חִפְצָתָהּ, אֲנֹנִים כְּרִית לִי, עֹלָה וְחֹטֵאָה לֹא שְׂאֵלָתָה: חֵאז אֲמַרְתִּי הִנֵּה־בָאֲתִי, בְּמִגֵּלֶת־סֵפֶר כְּתוּב עָלֶי: ט לַעֲשׂוֹת־רְצוֹנְךָ אֱלֹהִי חִפְצָתִי, וְתוֹרַתְךָ בְּתוֹךְ מַעֵי: יִבְרָשִׁית צֶדֶק בְּקֹהֶל רֵב, הִנֵּה שָׁפַתִּי לֹא אֲכַלָּא, יְהוָה אַתָּה יִדְעָתָה: יֵא צִדְקָתְךָ לֹא־כִסִּיתִי בְּתוֹךְ לִבִּי, אֲמוֹנַתְךָ וְתִשׁוּעַתְךָ אֲמַרְתִּי, לֹא־כִתְרִיתִי חֶסֶדְךָ וְאֲמַתְךָ לִקְהֵל רֵב: יֵב אַתָּה יְהוָה, לֹא־תִכְלָא רַחֲמֶיךָ מִמֶּנִּי, חֶסֶדְךָ וְאֲמַתְךָ תִּמְיֵד יִצְרוּנִי: יֵג כִּי אֶפְסוּ־עָלַי רָעוֹת עַד־אֵין מִסֵּפֶר, הַשִּׁיגוּנִי עֲוֹנָתִי וְלֹא־יִכְלֵתִי לְרָאוֹת, עֲצֻמוֹ מִשְׁעֲרוֹת רִאשֵׁי וּלְבִי עֲזוּבִי: יֵד רָצָה יְהוָה לְהַצִּילְנִי, יְהוָה לְעֹזוֹתִי חוֹשֶׁה: טו יִבְשׁוּ וַיַּחֲפְרוּ יַחַד מִבְּקָשֵׁי נַפְשִׁי לְסַפּוֹתָהּ, יִסְגּוּ אַחֲזוֹר וַיִּכְלְמוּ חִפְצֵי רַעְתִּי: טז יִשְׁמוּ עַל־עֵקֶב בְּשֵׁתָם, הַאֲמָרִים לִי הֵאָח: זֵי יִשְׁעִשׁוּ וַיִּשְׁמַחוּ בְךָ כָּל־מִבְּקָשֶׁיךָ, יֵאמְרוּ תִמְיֵד יִגְדֵּל יְהוָה, אֲהֵבִי תִשׁוּעַתְךָ: יח וְאֵנִי עֲנִי וְאֲבִיוֹן, אֲדַנִּי יַחֲשֹׁב־לִי, עֲזוֹרָתִי וּמִפְלִטִי אַתָּה, אֱלֹהִי אֶל־תִּאֲחָז:

מא לְמִנְצָח, מִזְמוֹר לְדוֹד: בִּאֲשֶׁרִי מִשְׁכִּיל אֶל־דֵּל, בְּיוֹם רָצָה יִמְלֹטְהוּ יְהוָה: ג יְהוָה וַיִּשְׁמְרֵהוּ וַיַּחֲיֵהוּ יֵאשֶׁר בְּאֶרֶץ, וְאֶל־תִּתְּנֵהוּ בְנַפְשׁ אִיבִיו: ד יְהוָה יִסְעֶנּוּ עַל־עֶרֶשׁ דָּוִי, כָּל־מִשְׁכָּבוֹ הִפְכָת בְּחִלּוֹ: ה אֲנִי־אֲמַרְתִּי יְהוָה חֲנֻנִי, רַפָּאָה נַפְשִׁי כִּי־חֲסִאתִי לָךְ: ו אֲזִיבִי יֵאמְרוּ רַע לִי, מִתִּי מוֹת וְאֲבָד שְׁמוֹ: ז וְאִם־בֹּא לְרָאוֹת, שׁוֹא יִדְבֵּר, לְבֹי יִקְבֹּץ־אוֹן לוֹ, יֵצֵא תַחוּץ יִדְבֵּר: ח יָחַד עָלַי יִתְלַחֲשׁוּ כָּל־שֹׁנְאֵי, עָלַי יַחֲשֹׁבוּ רָעָה לִּי: ט דְּבַר־בְּלִיעַל יֵצֹק בּוֹ, וְאֲשֶׁר שָׁכַב לֹא־יִוִּסֵּף לְקוֹם: י גַּם־אִישׁ שְׁלוֹמִי אֲשֶׁר־בִּטְחִיתִי בּוֹ אוֹכֵל לֶחֶמִי, הִגְדִּיל עָלַי עֵקֶב: יא וְאַתָּה יְהוָה, חֲנֻנִי וְרַחֲמֵיךָ, וְאִשְׁלֹמָה לָהֶם: יב בְּזָאת יִדְעֵתִי כִּי־חִפְצָתָהּ בִּי, כִּי לֹא־יִרֵעַ אִיבִי עָלַי: יג וְאֵנִי בְּתִמִּי תִמְכַּת בִּי, וְתִצִּיבִנִי לְפָנֶיךָ לְעוֹלָם: יד בְּרוּךְ יְהוָה וְאֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, מִהַעוֹלָם וְעַד־הָעוֹלָם, אָמֵן וְאָמֵן:

ספר שני

מב לְמִנְצָח, מִשְׁכִּיל לְבִנְי־קֶרַח: ב כֹּאפִיל תַּעֲרַג עַל־אֶפְיִק־יָמִים, כֵּן נַפְשִׁי תַּעֲרַג אֵלֶיךָ אֱלֹהִים: ג צִמְאָה נַפְשִׁי וְלֹאֲהִים לֹאֵל חֵי, מִתִּי אֲבֹא וְאֶרְאֶה פָנֶי אֱלֹהִים:

ד היתה־לִי דְמַעְתִּי לֶחֶם יוֹמָם וּלְיָלָה, בְּאֹמֶר אֵלֵי כָל־הַיּוֹם אֵיךְ אֱלֹהֶיךָ: ה אֵלֶּה אֲזַכֵּרָה וְאֶשְׁכָּח עָלַי וּנְפִשִּׁי, כִּי אֶעְבְּרֶה בְּסֶף, אֲדֹרֵם עַד־בֵּית אֱלֹהִים, בְּקוֹל־רִנָּה וְתוֹדָה הִמָּן חוֹגֵג: ו מִה־תִּשְׁתַּחֲוֶהוּ וּנְפִשִּׁי וּתְהַמֵּי עָלַי, הוֹחֲלִי לֵאלֹהִים כִּי־עוֹד אֲוֹדֶנּוּ יְשׁוּעוֹת פְּנִי: ו אֱלֹהֵי, עָלַי נְפִשִּׁי תִשְׁתַּחֲוֶה, עַל־כֵּן אֲזַכֵּר מֵאֶרֶץ יִרְדֵּן וְחַרְמוֹנִים מִהַר מְצָר: ח תְּהוֹם־אֶל־תְּהוֹם קוֹרָא לְקוֹל צְנוּרִיךְ, כִּל־מִשְׁבְּרִיךְ וְגִלְיָד עָבְרוּ: ט וְיָמָם יֵצֵא יְהוָה וְחִסְדּוֹ, וּבִלְיָלָה שִׁירָה עָמִי, תִּפְלֶה לֹאֵל חַיִּי: י אֲמַרְהוּ לֹאֵל סִלְעִי, לְמָה שָׁכַחְתָּנִי, לְמָה־קִּדַּר אֶלֶךְ בְּלֶחֶץ אוֹיֵב: יא בְּרַצָּח בַּעֲצֻמוֹתִי, חֲרַפּוֹנִי צוּרִי, בְּאֹמֶרֶם אֵלֵי כָל־הַיּוֹם אֵיךְ אֱלֹהֶיךָ: יב מִה־תִּשְׁתַּחֲוֶהוּ וּנְפִשִּׁי, וּמִה־תְהַמֵּי עָלַי, הוֹחֲלִי לֵאלֹהִים כִּי־עוֹד אֲוֹדֶנּוּ, יְשׁוּעַת פְּנִי וְאֵלֶּיךָ:

מג שְׁפֹטֵנִי אֱלֹהִים וְרִיבָה רִיבִי, מְגוֹי לֹא־חֹסֶדֶי, מֵאִישׁ־מֶרְמָה וְעוֹלָה תִּפְלֹטֵנִי: ב כִּי־אֲתַתָּה אֱלֹהֵי מַעֲוִי, לְמָה וְנָחַתָּנִי, לְמָה־קִּדַּר אֲתַלְּךָ בְּלֶחֶץ אוֹיֵב: ג שְׁלַח אֹרֶךְ וְאֶמְתֵּךְ, הִמָּה יִנְחֹנִי, וְיִבְאֹנֵי אֶל־הַר־קֹדֶשְׁךָ, וְאֶל־מִשְׁכְּנוֹתֶיךָ: ד וְאֶבֹּאֶה וְאֶל־מִזְבֵּחַ אֱלֹהִים, אֶל־אֵל־שְׁמַחַת גִּילִי, וְאֹדֶךְ בְּכִנּוֹר אֱלֹהִים אֱלֹהֵי: ה מִה־תִּשְׁתַּחֲוֶהוּ וּנְפִשִּׁי, וּמִה־תְהַמֵּי עָלַי, הוֹחֲלִי לֵאלֹהִים כִּי־עוֹד אֲוֹדֶנּוּ, יְשׁוּעַת פְּנִי וְאֵלֶּיךָ:

ח לחודש
מד לִמְנַצֵּחַ לְבְנֵי־קֶרֶחַ מִשְׁכִּיל: ב אֱלֹהִים בְּאֲזִינוּ שְׁמַעְנוּ, אֲבוֹתֵינוּ סִפְרוּ־לָנוּ, פֶּעַל פְּעֻלַּת יְמֵיהֶם בְּיָמֵי קֹדֶם: ג אֲתָה יְיָ גוֹיִם הוֹרֶשֶׁת וּתְטַעֵם, תִּרַע לְאֻמִּים וּתְשַׁלַּחֵם: ד כִּי לֹא בְחֶרֶב יִרְשׁוּ אֶרֶץ, וְיִרְעֹם לֹא־הוֹשִׁיעָה לָמוֹ, כִּי־יִמְנָךְ וְיִרְדְּךָ וְאוֹר פְּנִיךְ, כִּי רָצִיתָם: ה אֲתָה־הוּא מֶלֶכִּי אֱלֹהִים, צִוָּה יְשׁוּעוֹת יַעֲקֹב: ו בְּךָ צָרִינוּ נִגְנָח, בְּשִׁמְךָ נְבוֹס קִמְיָנוּ: ז כִּי לֹא בְקִשְׁתִּי אֲבֹטָה, וְחֲרַבִּי לֹא תוֹשִׁיעֵנִי: ח כִּי הוֹשַׁעְתָּנוּ מִצָּרֵינוּ, וּמִשְׁנֵאֵינוּ הִבִּישׁוֹת: ט בָּאלֹהִים הִלָּלְנוּ כָל־הַיּוֹם, וְשִׁמְךָ לְעוֹלָם נוֹדָה סֵלָה: י אֶף־וְנַחַת וּתְכַלִּימָנוּ, וְלֹא־תֵצֵא בַּצְּבָאוֹתֵינוּ: יא תִּשְׁיַבְנוּ אַחֲוֵי מִנִּי־צָר, וּמִשְׁנֵאֵינוּ שָׁסוּ לָמוֹ: יב תִּתְּנֵנוּ כֶּצֶן מֵאֲכָל, וּבְגוֹיִם וְיִתְּנֵנוּ: יג תִּמְכֹּר־עֵמֶךְ בְּלֹא־הוֹן, וְלֹא־רִבִּית בְּמִחְרֵיהֶם: יד תִּשְׁמְנוּ חֶרֶף לִשְׂכֵנֵינוּ, לַעַג וְקֶלֶס לִסְבִּיבוֹתֵינוּ: טו תִּשְׁמְנוּ מִשַׁל בְּגוֹיִם, מִנְדוֹר־דָּאֵשׁ בְּלֻאִים: טז כָּל־הַיּוֹם כְּלֻמַּתִּי נִגְדִי, וּבִשְׁת פְּנֵי כִסְתָנִי: יז מְקוֹל מַחֲרֶף וּמִגְדָּף, מִפְּנֵי אוֹיֵב וּמִתְנַקֵּם: יח כָּל־זֹאת בְּאֵתָנוּ, וְלֹא שָׁכַחְנוֹךְ, וְלֹא־שָׁקְרָנוּ בְּבִרְתְּךָ: יט לֹא־נִסּוּ אַחֲוֵי לִבָּנוּ, וְתַט אֲשֵׁרֵינוּ מִנִּי אֲרַחֶךָ: כ כִּי דִכִּיתָנוּ בְּמָקוֹם תִּנִּים, וְתִכַּס עֲלֵינוּ בַּצְלָמוֹת: כא אִם־שָׁכַחְנוּ שֵׁם אֱלֹהֵינוּ, וּנְפָרֵשׁ כְּפִינוּ לֹאֵל וְרִ: כב הֲלֹא אֱלֹהִים יַחֲקֹר־זֹאת, כִּי־הוּא יִדַּע תַּעֲלָמוֹת לֵב: כג כִּי־עֲלִיךָ הִרְגָנוּ כָל־הַיּוֹם, נָחַשְׁבָנוּ כֶּצֶן טִבָּחִי: כד עוֹרָה, לְמָה תִּישָׁן וְאֲדִנִּי, הֲקִיעָה אֶל־תִּנּוֹת לִנְצַח: כה לְמָה־פָּנִיךְ תִּסְתִּיר, תִּשְׁכַּח עֲיָנוּ וְלִחְצָנוּ: כו כִּי שָׁחָה לַעֲפֹר נְפִשָּׁנוּ, דָּבָקָה לָאֶרֶץ בְּטַנָּנוּ: כז קוֹמָה עוֹרָתָה לָנוּ, וּפִדְנוּ לַמְּעַן חֲסִדְךָ:

מה למנצח על-ששנים, לבני-קרח, משכיל שיר ידית: ב'רחש לבי'. דבר טוב, אמר אני מעשי למלך, לשוני עט. סופר מהיר: ג'יפית מבני אדם, הוצק חן בשפותיך, על-כן ברכך אלהים לעולם: ד'תגור-חרבך על-יך גבור, הודך והרדך: ה'והדרו צלח רכב על-דבר-אמת וענוה-צדק, ותודך נזאות ימין: ו'חציד שוננים, עמים תחתיד יפלו, בלב אויבי המלך: ז'כסאך אלהים עולם ועד, שבט מישור שבט מלכותך: ח'אתבת צדק ותשנא רשע, על-כן משחך אלהים אלהיך שמן ששון מחברך: ט'מרו-אהלות קציעות כל-בגדתיך, מן-היכלי שן מגי שמחוד: י'בנות מלכים ביקרותיך, נצבה שגל לימין בכתם אופיר: יא'שמעית בתי ואי והטי אונך, ושכחי עמך ובית אביר: יב'יתאו המלך יפך, כ'הוא אדניך והשתחוו-לו: יג'ובת-צו, במנחה פניך יחלו עשירי עם: יד'כל-כבודך בת-מלך פנימה, ממשפחות וזה לבושה: טו'לרקמות תובל למלך, בתולות אחריה רעותיה, מוכאות לך: טז'תבלינה בשמחת וגיל, תבאינה בהיכל מלך: יז'תחת אבתיך יהיו בניך, תשיתמו לשירים בכל-הארץ: יח'אזכירה שמך בכל-דר ודר, על-כן עמים יהודוך לעלם ועד:

מו למנצח לבני-קרח, על-עלמות שיר: ב'אלהים לנו מחסה ועז, עזרה בצרות נמצא מאד: ג'על-כן לא-נירא בהמיר ארץ, ובמוט הרים בלב ימים: ד'יהמו יחמרו מימיו, ירעשו-הרים בגאותו סלה: ה'נור פלגי ישמחו עיר-אלהים, קדש משכני עליון: ו'אלהים בקרבה בל-תמוט, יעזרה אלהים לפנות בקר: ז'המו גוים, מטו ממלכות, נתן בקולו, תמוג ארץ: ח'יהוה צבאות עמנו, משגב-לנו אלהי יעקב סלה: ט'לכו-חזו מפעלות יהוה, אשר-שם שמות בארץ: י'משבית מלחמות עד-קצה הארץ, קשת ישבר וקצץ חנית, עגלות ישראל באש: יא'הרפו ודעו כ'אנכי אלהים, ארום בגוים ארום בארץ: יב'יהוה צבאות עמנו, משגב-לנו אלהי יעקב סלה:

מז למנצח לבני-קרח מזמור: ב'כל-העמים תקעו-כף, הרעו לאלהים בקול רנה: ג'כ'יהוה עליון נורא, מלך גדול על-כל-הארץ: ד'ידבר עמים תחתינו, ולאמים תחת רגלינו: ה'יבחר-לנו את-נחלתנו, את גאון יעקב אשר-אהב סלה: ו'עלה אלהים בתרועה, יהוה בקול שופר: ז'זמרו אלהים וזמרו, וזמרו למלכנו וזמרו: ח'כי מלך כל-הארץ אלהים, וזמרו משכיל: ט'מלך אלהים על-גוים, אלהים ישב. על-כסא קדשו: י'נדיבי עמים. נאספו עם אלהי אברהם, כי לאלהים מגני-ארץ, מאד נעלה:

מח שיר מזמור, לבני-קרח: ב'גדול יהוה ומהלל מאד, בעיר אלהינו הר-קדשו: ג'יפה נוף, משוש כל-הארץ, הר-ציון ירכתי צפון, קרית מלך רב: ד'אלהים בארמנותיה, נודע למשגב: ה'כ'יהוה המלכים נועדו, עברו יחזו: ו'המה ראו כן תמחו, נבהלו נחפזו: ז'רעה אחותם שם, חיל כולדה: ח'ברוח קדים, תשבר אגות תרשיש:

ט כאשר שמענו, כן ראינו, בעיר יהוה צבאות, בעיר אלהינו, אלהים יכוננו עד עולם סלה: י דמינו אלהים חסדך, בקרב היכלך: יא כשמן אלהים כן תחלתך על קצוי ארץ, צדק מלאה ימנך: יב ישמח הר ציון, תגלנה בנות יהודה, למען משפטך: יג סבו ציון והקיפוה, ספרו מגדליה: יד שיתו לבכם לחילה, פסגו ארמנותיה, למען תספרו לדור אחרון: טו כי זה אלהים אלהינו עולם ועד, הוא ינהגנו על-מות:

ט לחודש

מט למנצח לבני־קרח מזמור: ב שמעו זאת כל־העמים, האינו כל־ישיבי חלד: ג גם־בני אדם גם־בני־איש, אחד עשיר ואביון: ד פי דבר חכמות, והגות לבי תבונות: ה אטה למשל אזני, אפתח בכבוד חידתי: ו למה אירא בימי רע, עון עקבי יסובני: ז הבטחים על־חילם, וב־קרב עשרם יתהללו: ח אֵח לא־פדה יפדה איש, לא־יתן לאלהים כפרו: ט ויקר פדיון נפשם, וחדל לעולם: י ויחי־עוד לנצח, לא יראה השחת: יא כי יראה חכמים ימותו, יחד כסיל וב־ער יאבדו, ועונו לאחרים חילם: יב קר־בם בתימו: לעולם, משכנתם לדור ודור, קראו בשמותם עלי אדמות: יג ואדם ביקר בל־ילין, נמשל כבהמות נדמו: יד זה דרכם כסל למו, ואחריהם בפייה ירצו סלה: טו כצאן לשאול שתו, מות ירעם, וירדו בם ישרים לפרק, וצורם לבלות שאול, מזבל לו: טז אך־אלהים יפדה נפשי מיד־שאול, כי יקחני סלה: ז אל־תירא כִּי־יעשר איש, כִּי־ירֶפֶה כבוד ביתו: יח כי לא במותו יקח הכל, לא־ירד אחריו כבודו: יט כִּי־נפשו בחייו יברך, ויודך כִּי־תטיב לך: כ תבוא עד־דור אבותי, עד־נצח לא ירא־אור: כא אדם ביקר ולא יבין, נמשל כבהמות נדמו:

נ מזמור לאסף, אל אלהים יהוה, דבר ויקרא ארץ, ממזרח־שמש עד־מבוא: ב מציון מכל־לפי, אלהים הופיע: ג יבא אלהינו ואל־יחרש, אש־לפניו תאכל, וסביביו נשערה מאד: ד יקרא אלי־השמים מעל, ואל־הארץ לדן עמו: ה אספולי חסיי, כרתי בריתי עלי־זבח: ו יגידו שמים צדקו, כִּי־אלהים שפט הוא סלה: ז שמעה עמי ואדברה, ישראל ואעידה בך, אלהים אלהיך אנכי: ח לא על־זבח־ך או־כִּי־תִתֶּן, ועולתֶךָ לנגדי תמיד: ט לא־אֶקַח מביתך פר, ממכל־אתֶּיךָ עתודים: י כִּי־לי כל־חיתו־יער, בַּהֲמוֹת בְּהֵרֵי־אֶלֶף: יא ידעתי כל־עוף הרים, וזיו שדי עמדי: יב אם־ארעב, לא־אמר לך, כִּי־לי תֵּבַל ומִלֵּאָה: יג האוכל בשר אפירים, ודם עתודים אשתו: יד זבח לאלהים תודה, ושלם לעליון נדריך: טו וקראני ביום צרה, אחלצך ותכבדני: טז ולרשע אמר אלהים – מה־לך לספר חקי, ותשא בריתי עלי־פיך: יז ואתה שנאת מוסר, ותשלך דברי אחרֶיךָ: יח אם־ראית גִּבַּב ותרץ עמו, ועם מנאפים חלקך: יט פיד שליח ברעה, ולשונוֹ תצמיד מרמה: כ תשב באֶחֱזֶיךָ תדבר, בבן־אמך תתן־דפי: כא אלה עשיתי:

והחרשתי, דמית היות אהיה כמוך, אוכיחך ואערכה לעיניך: כב כינונא זאת שכתה
אלוה, פן אטורף ואין מציל: כג זבח תודה ילכדנני, ושם דרך אראנו בישע אלהים:

יום שלישי

א למנצח, מזמור לדוד: ב בבוא אליו נתן הנביא, כאשר בא אל בית שבע: ג חנני
אלהים כחסדך, כרב רחמיך מחה פשעי: ד הרב חרבה ככסני מעוני, ומחטאתי
טהרני: ה כי פשעי אני אדע, וחטאתי נגדי תמיד: ו לך לבדך חטאתי והרע בעיניך
עשיתי, למען תצדק בדברך, תזכה בשפטך: ז הן בעון חוללתי, ובחטא יחמתי אמי:
ח הן אמת חפצת בטחות ובסתם חכמה תודיעני: ט תחטאני באזוב ואטהר, תכבסני
ומשילג אלבין: י תשמיעני ששון ושמחה, תגלגלנה עצמות דכתי: יא הסתר פניך מחטאי,
וכל עונתי מחה: יב לב טהור ברא לי אלהים, ורוח נכון חדש בקרבי: יג אל תשליכני
מלפניך, ורוח קדשך אל תקח ממני: יד הטיבה לי ששון ישעך, ורוח נדיבה תסמכני:
טו אלמדה פשעים דרכיך, וחטאים אליך ישוּבו: טז הצילני מדמים אלהים, אליה
תשועתי, תרגן לשוני צדקתך: יז אדני שפתי תפתח, ופי יגיד תהלתך: יח כי לא תחפץ
זבח ואתנה, עולה לא תרצה: יט ובתי אלהים רוח נשברה, לב נשבר ונדכה אלהים לא
תבזה: כ הטיבה ברצונך את ציון, תבנה חומות ירושלים: כא אז תחפץ ובחי צדק,
עולה וכליל, אז יעלו על מזבחך פרים:

ב למנצח, משכיל לדוד: ב בבוא דואג האדמי וגד לשאול, ויאמר לו בא דוד
אל בית אחימלך: ג מה תהליל ברעה הגבור, חסד אל כל היום: ד היות תחשב
לשונך, כתער מלטש עשה רמיה: ה אהבת רע משוב, שקר מדבר צדק סלה: ו אהבת
כל דברי בלע, לשון מרמה: ז גם אל תצדק לנצח, יחתך ויסחך מאהל, ושרשך מארץ
חיים סלה: ח ויראו צדיקים ויראו, ועליו ישחקו: ט הנה הגבר לא ישם אלהים מעונו,
ויבטח ברב עשרו, יעז בהותו: י ואני כזית רענן בבית אלהים, בטחתי בחסד אלהים
עולם ועד: יא אודך לעולם כי עשיתי, ואקנה שמך כי טוב נגד חסידך:

ג למנצח על מחלת, משכיל לדוד: ב אמר נבל בלבו אין אלהים, השחיתו
והתעוּבו עול, אין עשה טוב: ג אלהים משמים השקיף על בני אדם, לראות
היש משכיל דרש את אלהים: ד כלו סג יחדו נאלחו, אין עשה טוב, אין גם אחד:
ה הלא ידעו פעלי און, אכלי עמי אכלו לחם, אלהים לא קראו: ו שם פחדו פחד,
לא לה פחד, כי אלהים פור עצמות הנה, הביטה כי אלהים מאסם: ז מי יתן מציון
ישעות ישראל, בשוב אלהים שבות עמו, יגל יעקב ישמח ישראל:

ד למנצח בנגינת, משכיל לדוד: ב בבוא הויפים ויאמר לשאול, הלא דוד מסתתר
עמנו: ג אלהים בשמך הושיעני, ובגבורתך תדינני: ד אלהים שמע תפלת,

הַאֲזִינָה לְאִמְרֵי־פִי: הִי כִי וְרִים. קְמוּ עָלַי, וְעֲרִיצִים בְּקִשׁוֹ נַפְשִׁי, לֹא שָׁמוּ אֱלֹהִים לְגַדֵּם סֵלָה: וְהִנֵּה אֱלֹהִים עֹזֵר לִי, אֲדֹנִי בְּסִמְכִי נַפְשִׁי: ז יָשִׁיב יְיָ הָרַע לְשׁוֹרְרִי, בְּאַמְתָּךְ הַצְמִיתֵם: ח בְּנִדְבָה אֲזַבְחָה לָךְ, אֹדָה שִׁמְךָ יְיָוָה כִּי־טוֹב: ט כִּי מִכֹּל־צָרָה הֲצִילָנִי, וּבְאִיבֵי רָאֲתָה עֵינִי:

י לחודש

נה לִמְנַצַּח בְּנִגְיֹנָת, מִשְׁכִּיל לְדָוִד: ב הַאֲזִינָה אֱלֹהִים תְּפִלָּתִי, וְאַל־תִּתְּעַלֵּם מִתַּחֲנָתִי: ג הַקְשִׁיבָה לִי וְעֲנֵנִי, אֲרִיד בְּשִׁיחִי וְאַהֲיֵמָה: ד מִקּוֹל אוֹיֵב מִפְּנֵי עֶקֶת רָשָׁע, כִּי־יִמְיטוּ עָלַי אֲוֹן וּבֶאֱפֹ יִשְׁטֹמוּנִי: ה לִבִּי יִחַל בְּקִרְבִּי, וְאִימֹת מוֹת נָפְלוּ עָלַי: ו יִרְאֶה וְרַעַד יָבֵא כִי, וְתִכְסְּפִי פְלִצֹת: ז וְאֹמַר מִי־יִתֵּן־לִי אֲבֵר כִּי־זָנָה, אַעֲוֹפָה וְאִשְׁכָּנָה: ח הִנֵּה אֲרִחִיק נָדָד, אֲלִיו בְּמִדְבָּר סֵלָה: ט אֲחִישָׁה מִפֶּלֶט לִי, מִרוּחַ סָעָה מִסָּעָר: י בִּלְעַד אֲדֹנִי פֶלֶג לְשׁוֹנֵם, כִּי־רָאִיתִי חֲמָס וְרִיב בְּעִיר: יא יוֹמֵם וּלְיָלָה יִסְבֹּכָה עַל־חוֹמֹתֶיהָ, וְאֲוֹן וְעִמֶּל בְּקִרְבָּהּ: יב הָנוּת בְּקִרְבָּהּ, וְלֹא־יִמָּשׁ מִרְחֹבָה תָּךְ וּמִרְמָה: יג כִּי לֹא־אוֹיֵב יִחְרַפְּנִי וְאִשָּׂא, לֹא־מִשְׁנֵאִי עָלַי הַגְדִּיל וְאִסְתַּר מִמֶּנּוּ: יד וְאַתָּה אָנוּשׁ כְּעֶרְכִּי, אֲלוּפִי וּמִידְעִי: טו אֲשֶׁר יִחְדּוּ בְּנִתִּיק סוֹד, בְּבֵית אֱלֹהִים נִהְלָךְ בְּרָגֶשׁ: טז יֵשִׁי מוֹת! שִׁמּוֹת עֲלֵימוֹ, יִרְדּוּ שְׂאוֹל חַיִּים, כִּי־רָעוֹת בְּמִגְוָרָם בְּקִרְבָּם: ח אֲנִי אֶל־אֱלֹהִים אֶקְרָא, וְיִהְיֶה יוֹשִׁיעֵנִי: ח עֲרֵב וּבִקֵּר וְצֹהֲרִים אֲשִׁיחָה וְאַהֲמָה, וְיִשְׁמַע קוֹלִי: ט פֶּדָה בְּשָׁלוֹם גַּפְשִׁי מִקִּרְבִּי לִי, כִּי־בְרָפִים הָיוּ עֲמָדִי: כ יִשְׁמַע! אֲלֹ וְיַעֲנֵם, וְיִשָּׁב קֶדֶם סֵלָה, אֲשֶׁר אֵין חֲלִיפוֹת לָמוֹ, וְלֹא יִרְאוּ אֱלֹהִים: כא שֶׁלַח יָדָיו בְּשִׁלְמוֹ, חָלַל בְּרִיתוֹ: כב חֲלִקוּ מִחֲמַאת פִּי, וְקִרְב־לִבּוֹ, רַכּוּ דְבָרָיו מִשְׁמֵן, וְהִמָּה פִתְחוֹת: כג הַשְׁלַךְ עַל־יְהוָה! יִהְיֶה וְהוּא יִכְלֹכֶלְךָ, לֹא־יִתֵּן לְעוֹלָם מוֹט לְצַדִּיק: כד וְאַתָּה אֱלֹהִים! תוֹרְדֵם לְבָאֵר שְׁחִית, אֲנִשִּׁי דָמִים וּמִרְמָה לֹא־יִחַצּוּ יְמֵיהֶם, וְאֲנִי אֲבִטַח־בְּךָ:

נז לִמְנַצַּח! עַל־יוֹנָת אֶלֶם רַחֲקִים, לְדָוִד מִכְתָּם, בְּאִחוֹ אוֹתוֹ פְּלִשְׁתִּים בָּגַת: ב חֲנָנִי אֱלֹהִים כִּי־שָׁאֲפָנִי אָנוּשׁ, כָּל־הַיּוֹם לַחֵם יִלְחָצֵנִי: ג שָׁאֲפוּ שׁוֹרְרֵי כָל־הַיּוֹם, כִּי רַבִּים לַחֲמִים לִי מִרוֹם: ד יוֹם אִירָא, אֲנִי אֶלֶף אֲבָטָח: ה בְּאֱלֹהִים אֶהְלֵל דְּבָרוֹ, בְּאֱלֹהִים בִּטְחָתִי לֹא אִירָא, מִה־יַּעֲשֶׂה בְּשֵׁר לִי: ו כָּל־הַיּוֹם דְּבָרִי יַעֲצֹבוּ, עָלַי כָּל־מַחֲשַׁבְתֵּם לָרָע: ז יִגְוֹרוּ! יַצִּיפוּנִי, הִמָּה עֲקִבִּי יִשְׁמְרוּ, כְּאֲשֶׁר קוּי נַפְשִׁי: ח עַל־אֲוֹן פִּלְט־לָמוֹ, בְּאֶף עֲמִים! הוֹרֵד אֱלֹהִים: ט נִדֵּי סִפְרָתָה אֲתָה, שִׁימָה דְּמַעְתִּי בְּנֶאֱדָךְ הֲלֹא בְּסִפְרָתְךָ: י אֲזַיִשׁוּבוּ אוֹיְבֵי אַחוֹר כִּי־וְיָדַעְתִּי כִּי־אֱלֹהִים לִי: יא בְּאֱלֹהִים אֶהְלֵל דְּבָרִי, בְּיִהְיֶה אֶהְלֵל דְּבָרִי: יב בְּאֱלֹהִים בִּטְחָתִי לֹא אִירָא, מִה־יַּעֲשֶׂה אָדָם לִי: יג עָלַי אֱלֹהִים נִדְרִיךְ, אֲשֶׁלֶם תּוֹדַת לָךְ: יד כִּי הֲצַלֵּת נַפְשִׁי מִמוֹת, הֲלֹא רָגְלִי מִדָּחִי, לְהַתְּהַלֵּךְ לִפְנֵי אֱלֹהִים בְּאֹרֶחַ חַיִּים:

נז למנצח אל־תשחת, לדוד מכתם, בברחו מפני־שׂאול במערה: ב חנני אלהים חנני, כי כך חסדה נפשי, ובצל־כנפיה אחסה, עֲדָ עֲבַר הוּתָ: ג אקרא לאלהים עליון, לֵאל גִּמְרָ עֲלִי: ד ישלח משמים וישיעני חרף שאפי סלה, ישלח אלהים חסדו ואמתו: ה נפשי בתוך לבאם, אשכבה להטים, בני־אדם שניהם חנתי וחצים, ולשונם חרב חדה: ו רומה על־השמים אלהים, על כל־הארץ כבודך: ז רשתו הכינו לפעמך, כפף נפשי, כרו לפני שיחה, נפלו בתוכה סלה: ח גִּבּוֹן לִבִּי אֱלֹהִים, גִּבּוֹן לִבִּי, אֲשִׁירָה ואומרה: ט עזרה כבודי, עזרה הנבל וכנור, אעירה שחר: י אודך בעמים אדני, אומרך בלאמים: יא כִּי־גָדַל עַד־שָׁמַיִם חֲסֶדְךָ, וְעַד־שָׁחִקִים אֲמַתְךָ: יב רומה על־שמים אלהים, על כל־הארץ כבודך:

נח למנצח אל־תשחת, לדוד מכתם: ב האמנם אלם צדק תדברון, מישרים תשפטו בני אדם: ג אף־בלב עולת תפעלון, בארץ חמס ידיכם תפלטון: ד ורו רשעים מרחם, תעו מבטן דברי כזב: ה חמת־למו כדמות חמת־נחש, כמו־פתן חרש יאטם אזנו: ו אשר לא־ישמע לקול מלחשים, חובר תברים מחכם: ז אלהים הרס־שנימו בפימו, מלתעות כפירים נתן: ח יהוה: ח ימאסו כמו־מים יתהלכו־למו, ידרך חציו כמו יתמללו: ט כמו שבולל תמס יהלך, נפל אשת בל־חזו שמש: י בטרם יבינו סירתכם אטד, כמו־חני, כמו־חרון ישערו: יא ישמח צדיק כִּי־חָוָה נקם, פעמיו ירחץ בדם הרשע: יב ויאמר אדם אף־פרי לצדיק, אף יש־אלהים שפטים בארץ:

נח למנצח אל־תשחת, לדוד מכתם, בשלח שאול וישמרו את־הפית להמיתו: ב הצילני מאיבי אלהי, ממתקוממי תשגבני: ג הצילני מפעלי און, ומאנשי דמים הושיעני: ד כי הנה ארבו לנפשי, יגורו עלי ציזים, לא־פשעי ולא־חטאתי יהוה: ה בלי־עון ירצון ויכוננו, עזרה לקראתי וראה: ו ואתה יהוה־אלהים צבאות אלהי ישראל, הקיצה לפקד כל־הגוים, אל־תחן כל־בגדי און סלה: ז ושובו לערב, יהמו ככלב, ויסובבו עיר: ח הנה יביעון בפיחם, חרבות בשפותיהם, כִּי־מי שמע: ט ואתה יהוה תשחק־למו, תלעג לכל־גוים: י עזו אליך אשמרה, כִּי־אלהים משגב: יא אלהי חסדי יקדמני, אלהים יראני בשררי: יב אל־תהרגם פן־ישכחו עמי, הניעמו בחילך והורידמו, מגננו אדני: יג חטאת־פימו דבר־שפתימו, וילכדו בגאונם, ומאלה ומכחש יספרו: יד כלה בחמה, כלה ואינמו, וידעו כִּי־אלהים משל ביעקב, לאפסי הארץ סלה: טו וישבו לערב, יהמו ככלב, ויסובבו עיר: טז המה יגיעון יגיעון לאלכל, אם־לא ישובו וילינו: יז ואני אשר עוד, וארגן לבקר חסדך, כִּי־היית משגב לי, ומנוס ביום צר־לי: יח עזי, אליך אומרה, כִּי־אלהים משגב, אלהי חסדי:

יא לחורש

ס למנצח, על־שושן עדות, מכתם לדוד ללמד: ב בהצותו את ארם נהרים ואת־ארם צובה, וישב יואב ויך את־אדום בגיא־מלח שנים עשר אלף: ג אלהים ונחתנו פֿרצתנו, אִנְפֹת, תשוב לנ: ד הרעשתה ארץ פֿצמתה, רפה שִׁבְרִיהָ כִּי־מָטָה: ה הראית עֶמֶךָ קֶשֶׁה, הִשְׁקִיתֵנוּ יַיִן תְּרַעְלָה: ו נִתְּתָה לִירָאִיךָ גַם לַהֲנוּסִם, מִפְּנֵי קֶשֶׁת סֶלָה: ז לָמַעַן יִחַלְצוּן יְדִידֶיךָ, הוֹשִׁיעָה יְמִינֶךָ וְעַנְנֵי יְעֻנָּנוּ: ח אֱלֹהִים דַּבֵּר בְּקִדְשׁוֹ, אֲעֲלֶהָ, אֲחַלְקָה שְׁכֵם, וְעַמֶּק סֻכּוֹת אֲמַדֵּד: ט לִי גִלְעָד וְלִי מִנְשֶׁה, וְאֶפְרַיִם מַעֲזוֹ רֹאשִׁי, יְהוּדָה מִחֻקִּי: י מוֹאָב וְסִיר רַחֲצִי, עַל־אֲדוֹם אֲשַׁלֵּיךְ נַעֲלִי, עַל־י פִלְשֵׁת הַתְּרוּעָה: יא מִי וּבִלְגִי עִיר מְצוֹר, מִי נַחֲנִי עַד־אֲדוֹם: יב הֲלֹא־אַתָּה אֱלֹהִים וְנַחֲתָנוּ, וְלֹא־תֵצֵא אֱלֹהִים בְּצַבָאוֹתֵינוּ: יג הִבֵּה־לָנוּ עֲזֹרַת מִצְרַיִם, וְשׂוֹא תִשׁוּעַת אֲדָם: יד בִּאלֹהִים נַעֲשֶׂה חֵיל, וְהוּא יְבוֹס צָרֵינוּ:

סא למנצח על־נגינת, לדוד: ב שִׁמְעָה אֱלֹהִים רִנָּתִי, הִקְשִׁיבָה תַּפְלִיתִי: ג מִקְצֵה הָאָרֶץ וְאֵלֶיךָ אֶקְרָא, בְּעֶטֶף לִבִּי, בְּצוֹר־יָרוֹם מִמֶּנִּי תִנְחַנֵּנִי: ד כִּי־הִיִּית מַחֲסֵה לִי, מִגְדֹּל־עֹז מִפְּנֵי אוֹיֵב: ה אֲגִוְרָה בְּאֵהֶלְךָ עוֹלָמִים, אַחֲסֶה בְּסֶתֶר כְּנַפְיֶךָ סֶלָה: ו כִּי־אַתָּה אֱלֹהִים שִׁמְעַת לְדוֹרִי, נִתַּת לִרְשֹׁתַי יְרָאִי שִׁמְךָ: ז יָמַיִם עַל־יָמִי־מֶלֶךְ תוֹסִיף, שְׁנוֹתַי כְּמוֹ־דָר וָדָר: ח יֵשֶׁב עוֹלָם לִפְנֵי אֱלֹהִים, חֶסֶד וְאֱמֶת מִן יִצְחָרָה: ט כִּן אֲזַמְרָה שִׁמְךָ לְעַד, לְשִׁלְמֵי נְדָרֵי יוֹם יוֹם:

סב למנצח על־דִּתוֹן, מִזְמוֹר לְדוֹד: ב אֶךְ אֶל־אֱלֹהִים דּוֹמִיָּה נַפְשִׁי, מִמֶּנּוּ יִשׁוּעָתִי: ג אֶךְ־הוּא צוּרִי וִישׁוּעָתִי, מִשְׁגָּבִי לֹא־אֲמוּט רַבָּה: ד עַד־אֲנֶה וְתוֹרֹתַי עַל־אִישׁ, תִּרְצֶנּוּ כָלֵכֶם, כְּקִיר נָטוּי גָּדֵר הַדְּחוּיָה: ה אֶךְ מִשְׁאֲתוֹ יַעֲצוּ לְהַדִּיחַ, יִרְצוּ כּוֹב, בְּפִיו יִבְרְכוּ וּבִקְרָפָם יִקְלְלוּ־סֶלָה: ו אֶךְ לֵאלֹהִים דּוֹמִי נַפְשִׁי, כִּי־מִמֶּנּוּ תִקּוּתִי: ז אֶךְ־הוּא צוּרִי וִישׁוּעָתִי, מִשְׁגָּבִי לֹא־אֲמוּט: ח עַל־אֱלֹהִים יִשְׁעִי וּכְבוֹדִי, צוֹר־עֹז מַחֲסֵי בִּאלֹהִים: ט בִּטְחוּ בּוֹ כָּל־עַתָּה וְעַם, שִׁפְכוּ־לִפְנָיו לִבְבְּכֶם, אֱלֹהִים מַחֲסֶה־לָנוּ סֶלָה: י אֶךְ הִבֵּל בְּנֵי־אָדָם, כּוֹב בְּנֵי אִישׁ, בְּמֵאֲזִינִים לַעֲלוֹת, הִמָּה מִהִבֵּל יָחֵד: יא אֶל־תִּבְטְחוּ בְּעֶשֶׂק, וּבְגִזְלוֹ אֶל־תִּהְבְּלוּ, חֵיל כִּי־יָנוּב, אֶל־תִּשְׁתִּיז לִבִּי: יב אַחַת דַּבֵּר אֱלֹהִים, שְׁתִּים־וּ שִׁמְעָתִי, כִּי עֹז לֵאלֹהִים: יג וְלֶךְ־אֲדִנִּי חֶסֶד, כִּי־אַתָּה תִּשְׁלַם לְאִישׁ כְּמַעֲשָׁהוּ:

סג מִזְמוֹר לְדוֹד, בְּהִיּוֹתוֹ בְּמִדְבַּר יְהוּדָה: ב אֱלֹהִים אֵלֵי אֲתָה אֲשַׁחֲרֶךָ, צִמְאָה לְךָ וְנַפְשִׁי, כְּמָה לֶךְ בְּשָׂרִי, בְּאֶרֶץ־צִיָּה וְעֵינַי בְּלִי־מַיִם: ג כִּן בְּקִדְשׁ חוֹזִיתְךָ, לְרֹאוֹת עֶזְךָ וּכְבוֹדְךָ: ד כִּי־טוֹב חֶסֶדְךָ מִחַיִּים, שְׁפָתִי יִשְׁבְּחוּנֶךָ: ה כִּן אֲבִרְכֶךָ בְּחַיִּי, בְּשִׁמְךָ אֵשָׂא כִפִּי: ו כְּמוֹ חֵלֶב וְדֶשֶׁן תִּשְׁבַּע נַפְשִׁי, וְשִׁפְתִי יִרְנְנוֹת יְהִלֵּל־פִּי: ז אִם־יִכְרַתִּיךָ עַל־צִוְעִי, בְּאֲשֻׁמּוֹת אֶהְגֶּה־בְךָ: ח כִּי־הִיִּית עֲזֹרָתִי לִי, וּבְצֹל כְּנַפְיֶךָ אֲרַנֶּה: ט דַּבְּקָה נַפְשִׁי אַחֲרֶיךָ, בִּי תִמְכָּה יְמִינְךָ: י הִמָּה לְשׁוּאָה יִבְקָשׁוּ נַפְשִׁי, יָבֹאוּ בְּתַחֲמוֹת הָאָרֶץ: יא גִּירָהוּ

על־ידי־חַרֶב, מִנֵּת שְׁעִלִים יִהְיוּ: יב וְהַמֶּלֶךְ יִשְׁמַח בְּאַלְהִים, יִתְהַלֵּל כְּלִי־הַנְּשֻׁבָּע בּוֹ, כִּי יִסְכֹּר פִּי דוֹכְרֵי־שָׁקֶר:

סד לַמִּנְצָחַ, מִזְמוֹר לְדָוִד: ב שְׁמַע־אֱלֹהִים קוֹלִי בְּשִׁיחִי, מִפְּחַד אֹיֵב תֵּצֵר חַיִּי: ג תִּסְתַּיְרֵנִי מִסּוּד מְרָעִים, מְרַגֶּשֶׁת פְּעָלֵי אֹיֵן: ד אֲשֶׁר שָׁנְנוּ כַּחֲרֵב לְשׁוֹנֵנִם, דָּרְכוּ חֲצֵם דָּבָר מָר: ה לִירוֹת בְּמִסְתָּרִים תָּם, פִּתְאֵם יֵרֶהוּ, וְלֹא יִירָאוּ: ו יִחְזְקוּ־לִמּוֹ, דָּבָר רָע, יִסְפְּרוּ לְטִמּוֹן מִזְקָשִׁים, אֲמָרוּ מִי יִרְאֶה־לִּמּוֹ: ז יִחַפְּשׂוּ עוֹלָת, תִּמְנְנוּ חֶפֶשׁ מִחֶפֶשׁ, וְקָרַב אִישׁ וְלֵב עֶמְק: ח וַיֵּרֶם אֱלֹהִים, תֵּץ פִּתְאוֹם הָיוּ מְכוּתִם: ט וַיִּכְשִׁילוּהוּ עֲלִימוֹ לְשׁוֹנֵנִם, יִתְנוּדְדוּ כְּלִי־רֵאָה בָּם: י וַיִּירָאוּ כְּל־אָדָם, וַיִּגִּידוּ פֶּעַל אֱלֹהִים, וּמַעֲשָׂהוּ הַשְׁכִּילוּ: יא יִשְׁמַח צַדִּיק בַּיהוָה וְחִסָּה בּוֹ, יִיתְהַלֵּל כְּלִי־יִשְׂרָאֵל־ב:

סה לַמִּנְצָחַ מִזְמוֹר, לְדָוִד שִׁיר: ב לֵךְ דְּמִיָּה תִהְיֶה אֱלֹהִים בְּצִיּוֹן, וְלֵךְ יִשְׁלֵם־גִּדְרֵי: ג שְׁמַע תְּפִלָּה, עֲדִיף כְּל־בָּשָׂר יָבֹאוּ: ד דְּבָרֵי עֲוֹנָת גִּבְרוּ מִנִּי, פִּשְׁעֵינוּ אֵתָה תִּכְפֹּרֶם: ה אֲשֶׁר־י תִּבְחַר וּתִקְרַב יִשְׁכֹּן חֲצִירֶךָ, נִשְׁבָּעָה בְּטוֹב בֵּיתְךָ, קֹדֶשׁ הִיכַלְךָ: ו נוֹרְאוֹת בַּצֶּדֶק תַּעֲנֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ, מִבְּטַח כְּל־קִצּוֹי־אֶרֶץ וַיֵּם רַחֲקִים: ז מִכֵּין הָרִים בִּכְחוֹ, נֶאֱזָר בְּגִבּוֹרָה: ח מִשְׁבִּית־י שְׁאוֹן יָמִים שְׁאוֹן גְּלִיָּהֶם, וְהַמּוֹן לְאֻמִּים: ט וַיִּירָאוּ וַיִּשְׁבִּי קִצּוֹת מְאוֹתֶיךָ, מוֹצֵא־בָקָר וְעֵרַב תְּרַנִּין: י פִּקְדַת הָאָרֶץ וּתִשְׁקָקָה, רַבַּת תַּעֲשֶׂנָּה, פִּלַּג אֱלֹהִים מֵלֵא מִים, תִּכֵּין דָּגָנִם כִּי־כֵן תִּכְנֶנָּה: יא תִּלְמִיָּה רוּה, נַחַת דְּדוּדָה, בְּרִיכִים תִּמְגַּנֶּנָּה, צִמְחָה תִּבְרֹךְ: יב עֲטֹרַת שֵׁנַת טוֹבְתְךָ, וּמַעְגְלֶיךָ יִרְעִפוּ דָּשֵׁן: יג יִרְעֻפוּ נְאוֹת מִדְבָּר, וְגִיל גִּבְעוֹת תִּתְגַּנֶּנָּה: יד לְבָשׁוּ כְרִים וְהָצִאוּ, וְעַמְקִים יַעֲטֹפוּ־בָר, יִתְרוֹעְעֻ אֶף־יִשִּׁירוּ:

יב לחודש

סו לַמִּנְצָחַ, שִׁיר מִזְמוֹר, הֲרִיעוּ לְאֱלֹהִים כְּל־הָאָרֶץ: ב וַמְרוּ כְבוֹד־שְׁמוֹ, שִׁימוּ כְבוֹד תִּהְלֹת: ג אֲמָרוּ לְאֱלֹהִים מַה־נּוֹרָא מַעֲשֶׂיךָ, בְּרַב עֲזָף יִכְחֹשׁוּ לֵךְ אִיבֶיךָ: ד כְּל־הָאָרֶץ יִשְׁתַּחוּ לֵךְ וַיִּזְמְרוּ־לֵךְ, יִזְמְרוּ שִׁמְךָ סִלָּה: ה לָכוּ וַיֵּרְאוּ מַפְעָלוֹת אֱלֹהִים, נּוֹרָא עֲלִילָה עַל־בְּנֵי אָדָם: ו הִפּוּ יָם לִיבֹשָׁה, בְּנֶהָר יַעֲבְרוּ בְּרִגְלָה, שֵׁם נִשְׁמַחֶה־בוֹ: ז מִשְׁל בְּגִבּוֹרָתוֹ עוֹלָם, עֲיִינוּ בְּגוֹיִם תִּצְפִּינָה, הַסּוֹדְרִים אֶל־זֶרְמוֹ יִימּוֹ לִמּוֹ סִלָּה: ח בְּרָכוּ עַמִּים אֱלֹהֵינוּ, וְהִשְׁמִיעוּ קוֹל תִּהְלֹתוֹ: ט הַשֵּׁם נִפְשָׁנוּ בְּחַיִּים, וְלֹא־נִתֵּן לְמוֹט רִגְלָנוּ: י כִּי־בַחֲנַתְנוּ אֱלֹהִים, צִרְפָּתְנוּ כִּצְרָף־כֶּסֶף: יא הִבְאֵתְנוּ בְּמִצֻּדָה, שְׁמַת מוֹעֵקָה בְּמַתְּנֵנוּ: יב הִרְכַּבְתָּ אֲנוֹשׁ לְרֹאשָׁנוּ, בְּאֻנִּי־בָאֵשׁ וּבְמִים וַתּוֹצִיאֵנוּ לְרוּיָה: יג אֲבֹא בֵיתְךָ בַּעוֹלָת, אֲשִׁלֵּם לֵךְ נְדָרִי: יד אֲשֶׁר־פָּצוּ שְׁפָתִי, וּדְבַר־פִּי בְּצִר־לִי: טו עֲלוֹת מִיָּחִים אֶעֱלֶה־לֵךְ עַם־קִטְרֹת אֵילִים, אַעֲשֶׂה בָקָר עַם־עֲתוּדִים סִלָּה: טז לְכוּ־שְׁמְעוּ וְאִסְפַּרְהָ, כְּל־יִרְאֵי אֱלֹהִים, אֲשֶׁר עָשָׂה לְנַפְשִׁי: יז אֵלֵיו פִּי־קִרְאֵתִי, וְרוּמִם תַּחַת לְשׁוֹנִי: יח אֹיֵן אִם־רִאֲיִיתִי

בלבי, לא ישמעו אדני: יט אכן שמע אלהים, הקשיב בקול תפלת: כ ברוך אלהים, אשר לא הסיר תפלתי וחסדו מאתי:

סז למנצח בנגינת, מזמור שיר: ב אלהים יחננו ויברכנו, יאר פניו אתנו סלה: ג לדעת בארץ דרכך, בכל־גוים ישועתך: ד יודוך עמים אלהים, יודוך עמים כלם: ה ישמחו וירננו לאמים, כִּי־תשפט עמים מִי־שׁר, ולאמים אלהים, בארץ נתחם סלה: ו יודוך עמים אלהים, יודוך עמים כלם: ז ארץ נתנה יבולה, לברכנו אלהים אלהינו: ח יברכנו אלהים, וייראו אותו כל־אפסי־ארץ:

סח למנצח לדוד, מזמור שיר: ב יקום אלהים יפצו אויביו, וינסו משנאיו מפניו: ג כהנך עשן תבדך, כהמס דוג מפני־אש יאבדו רשעים מפני אלהים: ד וצדיקים ישמחו יעלצו לפני אלהים, וישישו בשמחה: ה שירו לאלהים זמרו שמו, סלו לרכב בערבות, ביה שמו, ועלו לפניו: ו אבי יתומים ודין אלמנות, אלהים במעון קדשו: ז אלהים מושיב יחידים ביתה, מוציא אסירים בכושרות, אף סורים שכנו צחיתה: ח אלהים, בצאתך לפני עמך, בצעדה בישׁמון סלה: ט ארץ רעשה, אף־שמים נטפו מפני אלהים, זה סיני מפני אלהים, אלהי ישראל: י גשם נדבות תניף אלהים, נחלתך ונלאה אתה כוננתה: יא חיתך ישוב־בה, תכין בטובתך לעני אלהים: יב אדני יתן־אמר, המבשרות צבא רב: יג מלכי צבאות ידון ידון, ונות־בית תחלק שלל: יד אם־תשכבון בין שפתיים, כנפי יונה נחפה בכסף, ואברותיה ביקרק חרוץ: טו בפרש שדי מלכים בה, תשלג בצלמון: טז הר־אלהים הר־בשן, הר־גבנים הר־בשן: יז למה תרצדון הרים גבנים, הדר חמד אלהים לשבתו, אף־יהוה ישכן לנצח: יח רכב אלהים רבתיים אלפי שנאן, אדני בם סיני בקדש: יט עלית למרום, שביט שבי, לקחת מתנות באדם, ואף סורים, לשכן יה אלהים: כ ברוך אדני יום יום, יעמס־לנו, האל ישועתנו סלה: כא האל לנו אל למושעות, ואלהים אדני למוות תוצאות: כב אף־אלהים ימחץ ראש אויביו, קדקד שער מִתְהַלֵּךְ באשׁמיו: כג אמר אדני מבשן אשׁיב, אשׁיב ממצלות ים: כד למען יתמחץ רגלך בדם, לשון כלבך מאיבם מנחו: כה ראו הליכותיך אלהים, הליכות אלי מלכי בקדש: כו קדמו שרים אחר גבנים, בתוך עלמות תופפות: כז במקהלות ברכו אלהים, אדני ממקור ישראל: כח שם בנִימון צעיר רדם, שרי יהודה רגמתם, שרי זבלון שרי נפתלי: כט צוה אלהיך צוץ, וצוה אלהים או פעלת לנו: ל מהיכלך על־ירושלם, לך יובילו מלכים שי: לא גער חית קנה, עדת אברים: לב געלי עמים, מתרפס ברצי־כסף, בוך עמים קרבות יחפצו: לד יאתיו חשמים מני מצרים, כוש תריץ ידיו לאלהים: לג ממלכות הארץ שירו לאלהים, זמרו אדני סלה: לה לרכב בשמי שמי־קדם, הן יתן בקולו קול עז: לה תנו עז לאלהים, על־ישראל גאותו, ויעז

בשחקים: לו נִזְרָא אֱלֹהִים מִמִּקְדָּשֶׁיךָ, אֶל יִשְׂרָאֵל, הוּא נָתַן עֹז וְתַעֲצֻמוֹת לְעַם, בְּרוּךְ אֱלֹהִים:

יג לחודש

ס לִמְנַצֵּחַ עַל-שׁוֹשְׁנִים, לְדוֹד: ב' הוֹשִׁיעֵנִי אֱלֹהִים, כִּי בָאוּ מִים עַד-נַפְשִׁי: ג טַבַּעְתִּי בֵּין מְצוּלָה וְאֵין מַעֲמָד, בְּאֶתִי בְּמַעֲמָקֵי-מִים וּשְׁבַלֹת שְׁטַפְתָּנִי: ד יִגְעַתִּי בְקָרְאִי נַחַר גְּרוֹנִי, כְּלוּ עֵינִי מִיַּחַל לְאֱלֹהֵי: ה רָבוּ מַשְׁעָרוֹת רֹאשִׁי שֶׁנָּאִי חָנַם, עֲצָמוֹ מַצְמִיתִי אִבִּי שָׁקָר, אֲשֶׁר לֹא-גִזְלֹתִי אוֹ אֲשִׁיב: ו אֱלֹהִים, אַתָּה יֹדַעַת לְאוֹלָתִי, וְאֲשֶׁמוֹתַי מִמֶּךָ לֹא-נִכְחַדוּ: ז אֶל-לִבְשׁוֹ בִּי וְקוֹיִךְ אֲדִנִּי יְדוּהָ קרי: אֱלֹהִים צְבָאוֹת, אֶל-יִכְלָמוּ בִּי מִבְּקָשֶׁיךָ, אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: ח כִּי-עָלִיד נִשְׁאֵתִי חֲרָפָה, כִּסְתָה כְלָמָה פְּנֵי: ט מוֹדֵר הֵיטִי לְאַחִי, וְנִכְרִי לִבְנֵי אֹמִי: י כִּי-קִנְאָת בֵּיתְךָ אֶכְלָתִנִּי, וְחֲרָפוֹת חוֹרְפִיד נָפְלוּ עָלַי: יא וְאִבְכָּה בְצוּם וּבִפְשִׁי, וְתִהְיֶה לְחֲרָפוֹת לִי: יב וְאַתָּה לְבוּשִׁי שָׁק, וְאַהֲבֵה לְהֵם לְמַשָּׁל: יג יִשְׁיחוּ בִּי יֹשְׁבֵי שַׁעַר, וְנִגְזִיזוֹת שׁוֹתֵי שִׁכָּר: יד וְאַנִּי תַפְלִיתִי-לָךְ וְהִזָּה עַת רְצוֹן, אֱלֹהִים, בְּרַב-חֲסִדֶּיךָ, עֲנֵנִי בְּאֵמֶת יִשְׁעֶךָ: טו הִצִּילֵנִי מִשִּׁיט וְאֶל-אֲטַבְעָה, אֲנַצֵּלָה מִשְׁנָאִי וּמַעֲמָקֵי מִים: טז אֶל-תִּשְׁטַפְנִי וּשְׁבַלֹת מִים, וְאֶל-תִּבְלַעְנִי מְצוּלָה, וְאֶל-תִּאֲטַר-עָלַי בְּאֵר פִּיה: יז עֲנֵנִי יְהוָה כִּי-טוֹב חֲסִדֶּיךָ, כָּרִב רַחֲמֶיךָ פִּנָּה אֵלַי: יח וְאֶל-תִּסְתֵּר פָּנֶיךָ מֵעַבְדְּךָ, כִּי-צָרֵלִי, מִהָרַע עֲנֵנִי: יט קִרְבָּה אֶל-נַפְשִׁי גְּאֻלָּה, לְמַעַן אִבִּי פִּדְנִי: כ אַתָּה יֹדַעַת חֲרָפְתִּי וּבִשְׁתִּי וּכְלָמָתִי, גִּלְדֶּךָ כָּל-צוּרֶיךָ: כא חֲרָפָה שִׁכְרָה לִבִּי וְאֲנוּשָׁה, וְאִקְוָה לְגוֹד וְאֵין, וְלִמְנַחֲמִים וְלֹא מִצָּאתִי: כב וַיִּתֵּנוּ בְּכֻרוֹתַי רֹאשׁ, וְלִצְמָאֵי יִשְׁקוּנִי חֶמֶץ: כג יְהִי-שִׁלְחָנָם לִפְנֵיהֶם לֶפֶחַ, וְלִשְׁלוֹמִים לְמוֹקֵשׁ: כד תַּחֲשֹׁכְנָה עֵינֵיהֶם מְרָאוֹת, וּמִתְנִיחֶם תְּמִיד הַמַּעַד: כה שִׁפְדֵּם-עֲלֵיהֶם וְעַמְּךָ, וְחֲרוֹן אַפֶּיךָ יִשְׁיֹגֵם: כו תַּהֲיִי-טִירְתָּם נִשְׁמָה, בְּאַהֲלֵיהֶם אֶל-יְהִי יֵשֵׁב: כז כִּי-אַתָּה אֲשֶׁר-הִכִּיתָ דָּדָךְ, וְאֶל-מִכְאוֹב חֲלָלִיד יִסְפְּרוּ: כח תִּנְהַעֲוֹן עַל-עֵינֶיךָ, וְאֶל-לִבְּךָ בְּצִדְקָתְךָ: כט יִמְחוּ מִסֵּפֶר חַיִּים, וְעַם צְדִיקִים אֶל-יִכְתְּבוּ: ל וְאַנִּי עֲנִי וְכוֹאֵב, יִשׁוּעַתְךָ אֱלֹהִים תִּשְׁגָּבֵנִי: לא אֶחְלָלָה שֵׁם-אֱלֹהִים בְּשִׁיר, וְאֶגְדָּלְנִי בְּתוֹדָה: לב וְתִיטֵב לִירוּהָ מִשׁוֹר פָּר, מִקֵּרֶן מִפְּרִים: לג רְאוּ עֲנִינִים יִשְׁמְחוּ, דְּרָשִׁי אֱלֹהִים וַיְחִי לִבְבָּכֶם: לד כִּי-שָׁמַע אֶל-אֲבִיוֹנִים יְהוָה, וְאֶת-אֲסִירָיו לֹא בָזָה: לה יִהְיֶה לְהוֹדוֹ שִׁמְיָם וָאָרֶץ, לְמִים וְכָל-רֹמֶשׁ בָּם: לו כִּי אֱלֹהִים יִשְׁעֵי צִיּוֹן, וַיִּבְנֶה עִיר יְהוּדָה, וַיִּשְׁבוּ שָׁם יִירוּשָׁה: לו וְזָרַע עַבְדֶּיךָ יִנְחָלוּהָ, וְאַהֲבֵי שְׁמוֹ יִשְׁכְּנוּ-בָּהּ:

ז לִמְנַצֵּחַ, לְדוֹד לְהַזְכִּיר: ב' אֱלֹהִים לְהַצִּילֵנִי, יְהוָה לְעֲזָרְתִּי חוֹשָׁה: ג יִכְשׁוּ וַיַּחֲפְרוּ מִבְּקָשִׁי נַפְשִׁי, וְסָגוּ אַחֲוֹר וַיִּכְלָמוּ חֲפָצֵי רַעְתִּי: ד יִשׁוּבוּ עַל-עֶקֶב בְּשִׁתָּם, הָאֲמָרִים הָאֵלֶּה: ה יִשְׁעוּ וַיִּשְׁמְחוּ בְךָ כָּל-מִבְּקָשֶׁיךָ, וַיִּאֲמְרוּ תְּמִיד יִגְדֵּל אֱלֹהִים, אֱלֹהֵי יִשְׁוּעַתְךָ: ו וְאַנִּי עֲנִי וְאִבְיוֹן, אֱלֹהִים חוֹשָׁה לִי, עֲזָרִי וּמִפְלֶטֶי אַתָּה, יְהוָה אֱלֹהֵי-אֲחֵרִי:

עא בך יהוה חסיתי, אל־אבושה לעולם: ב בצדקתך תצילני ותפלטני, הטה־אלי
 אֶנְפִּי וְהוֹשִׁיעֵנִי: ג יהיה לי לְצֹר מַעֲוֹן לְבֹא, תמיד צוית להושיעני, כִּי־סלִיעַ
 וּמַצֻּדֹתִי אֵתָּה: ד אֱלֹהֵי פִלְטִנִי מִיַּד רָשָׁע, מִכָּף מַעֲוֹל וְחֹמֶץ: ה כִּי־אַתָּה תִּקְוֹתִי, אֲדֹנִי
 יְהוָה קרי: אֱלֹהִים מִבְּטְחִי מִנְעֹרִי: ו עֲלִיד ו נִסְמַכְתִּי מִבֶּטֶן, מִמַּעַי אִמִּי אֵתָּה גֹזֵל, בך תהלתי
 תְּמִיד: ז כּוֹמֶפֶת יְהִיִּי לְרַבִּים, וְאַתָּה מַחֲסִיעֵנִי: ח וְיִמְלֹא פִי תְהִלָּתְךָ, כָּל־הַיּוֹם תִּפְאֶרְתְּךָ:
 ט אֶל־תְּשַׁלִּכֵנִי לַעַת וְקִנְיָה, כַּכְּלוֹת כָּחִי אֶל־תַּעֲזֹבֵנִי: י כִּי־אֲמָרוּ אוֹיְבֵי לִי, וְשָׁמְרִי נִפְשִׁי
 נִוַּעְצוּ יַחְדָּו: יא לֹא־אֲמָר אֱלֹהִים עֲזָבָו, רָדְפוּ וְתַפְשׁוּהוּ כִּי־אֵין מַצִּיל: יב אֱלֹהִים אֶל־תִּרְחַק
 מִמֶּנִּי, אֱלֹהֵי לַעֲזֹרָתִי חוֹשֶׁה חִישָׁה: יג יִבְשׁוּ יְכָלוֹ שֹׁטְנַי נִפְשִׁי, יַעֲטוּ חֶרֶף וּכְלָמָה מִבִּקְשֵׁי
 רַעֲתִי: יד וְאֲנִי תְּמִיד אֵיחָל, וְהוֹסַפְתִּי עַל־כָּל־תְּהִלָּתְךָ: טו פִּי יִסְפָּר צְדָקָתְךָ, כָּל־הַיּוֹם
 תְּשׁוּעָתְךָ, כִּי לֹא יִדְעָתִי סִפְרוֹת: טז אֲבֹא בִּגְבוּרוֹת אֲדֹנִי יְהוָה קרי: אֱלֹהִים, אוֹפִיר צְדָקָתְךָ
 לְבָדְךָ: יז אֱלֹהִים, לְמַדְתִּנִּי מִנְעֹרִי, וְעַד־הֵנָּה אֶגִּיד נִפְלְאוֹתֶיךָ: יח וְגַם עַד־קִנְיָה וְשִׁיבָה
 אֱלֹהִים אֶל־תַּעֲזֹבֵנִי, עַד־אֶגִּיד וְרוֹעַךְ לְדֹר, לְכָל־יָבוֹא גְבוּרָתְךָ: יט וְצְדָקָתְךָ אֱלֹהִים
 עַד־מָרוֹם, אֲשֶׁר־עֲשִׂיתָ גְדֻלוֹת, אֱלֹהִים, מִי כְמוֹךָ: כ אֲשֶׁר הִרְאִיתָנִי הִרְאִיתָנִי צְרוֹת רַבּוֹת
 וְרַעוֹת, תָּשׁוּב תַּחֲנִינִי תַחֲנוּן, וּמִתְהַמּוֹת הָאָרֶץ תָּשׁוּב תַּעֲלֵנִי תַעֲלוּן: כא תִּרְבֵּא גְדֻלָּתִי, וְתִסָּב
 תִּנְחַמְנִי: כב גַּם־אֲנִי אֹדֶךָ בְּכָל־נֶבֶל אֲמַתְךָ אֱלֹהֵי, אֲזַמְּרָה לְךָ כְּכֹנֹר קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל:
 כג תִּרְנְנָה שִׁפְתֵי כִי אֲזַמְּרֶה־לְךָ, וְנִפְשִׁי אֲשֶׁר פָּדִיתָ: כד גַּם־לְשׁוֹנִי כָּל־הַיּוֹם תִּהְיֶה
 צְדָקָתְךָ, כִּי־בִשׁוּ כִּי־חָפְרוּ מִבִּקְשֵׁי רַעֲתִי:

יד לחודש

עב לשלמה, אֱלֹהִים מִשְׁפָּטֶיךָ לְמִלְךָ תָּו, וְצְדָקָתְךָ לְבֹן־מֶלֶךְ: ב יִתֵּן עֲמֶךָ בְּצִדְקָה,
 וְעֲנִיֶּיךָ בְּמִשְׁפָּט: ג יִשְׂאוּ הָרִים שְׁלוֹם לְעָם, וְגִבְעוֹת בְּצִדְקָה: ד יִשְׁפֹּט עֲנִיִּים־עָם,
 יוֹשִׁיעַ לְבָנֵי אֲבִיוֹן, וְיִדְכָּא עוֹשֶׁק: ה יִירָאוּךָ עַם־שָׁמֶשׁ, וְלִפְנֵי יְרֵחַ דֹּר דֹּרִים: ו יִרְדַּ
 כְּמֶטֶר עַל־גֹּז, כְּרִבִּיּוֹם וְרוּיָף אֶרֶץ: ז יִפְרַח בְּיָמָיו צְדִיק, וְרַב שְׁלוֹם עַד־בְּלֵי יָרַח:
 ח וְיִרְדַּ מֵיִם עַד־יָם, וּמִנְהָר עַד־אֶפְסֵי־אֶרֶץ: ט לִפְנֵי כִרְעוֹ צִיִּים, וְאִיָּבוֹ עֶפֶר יִלְחֲכוּ:
 י מִלְכֵי תִרְשִׁישׁ וְאִיִּם מִנְחָה יִשִּׁיבוּ, מֶלֶךְ שָׁבָא וְסָבָא אֲשֶׁכָּר יִקְרִיבוּ: יא וְיִשְׁתַּחֲוֶהוּ לֹו
 כָּל־מַלְכִּים, כָּל־גֹּזִים יַעֲבֹדוּהוּ: יב כִּי־יַצִּיל אֲבִיוֹן מִשּׁוֹעַ, וְעֲנִי וְאִין־עֹז לֹו: יג יִחַס
 עַל־לֹו וְאֲבִיוֹן, וְנִפְשׁוֹת אֲבִיוֹנִים יוֹשִׁיעַ: יד מִתּוֹךְ וּמִחֲמַס יִגָּל נַפְשָׁם, וְיִיכָר דָּמָם
 בְּעֵינָיו: טו וְיָחִי, וְיִתֵּן־לוֹ מִזֶּבֶחַ שָׁבָא, וְיִתְפַּלֵּל בְּעַדוֹ תְּמִיד, כָּל־הַיּוֹם יִבְרַכְהוּ: טז הִי
 פִּסְתָּ־בֵר וּבְאֶרֶץ בְּרָאשׁ הָרִים, יִרְעַשׁ כָּלִבְנוֹן פְּרִי, וְיִצְצוּ מֵעִיר כַּעֲשֵׁב הָאֶרֶץ: יז הִי
 שָׁמוּ לְעוֹלָם, לִפְנֵי־שָׁמֶשׁ יָנוּן יִן שָׁמוּ, וְיִתְבָּרְכוּ בּוֹ, כָּל־גֹּזִים יִשְׁאֲרֶה: יח בְּרוּךְ ה' יהוה
 אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, עֲשֵׂה נִפְלְאוֹת לְבָדְךָ: יט וּבְרוּךְ שָׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם, וְיִמְלֹא כְבוֹדוֹ
 אֶת־כָּל־הָאָרֶץ, אָמֵן וְאָמֵן: כ כָּלוּ תַפְלוֹת דָּוִד בֶּן־יִשִּׁי:

ספר יום רביעי שלישי

עג מזמור לְאֶסָף, אֶךְ טוֹב לְיִשְׂרָאֵל אֱלֹהִים, לְבָרִי לִבָּב: ב וְאֲנִי כַמַּעֲט נָטִיו נְטִיו רַגְלִי, כְּאִין שָׁפְכוּ סִפְכָּה אֲשֶׁר־י: ג כִּי־קִנְאָתִי בְּהוֹלִלִים, שְׁלוֹם רְשָׁעִים אֶרְאֶה: ד כִּי אֵין חֲרָצְבוֹת לְמוֹתָם, וּבְרִיא אוֹלָם: ה כַּעֲמַל אֲנוֹשׁ אֵינָמוּ, וְעַם־אֶדֶם לֹא יִגְעוּ: ו לָכֵן עֲנַקְתָּמוּ גֹאֲוָה, יַעֲטֹף־שִׁית חֲמַס לָמוּ: ז יֵצֵא מִחֶלֶב עֵינָמוּ, עֲבְרוּ מִשְׁכָּבוֹת לִבָּב: ח יִמְיָקוּ וַיִּדְבְּרוּ בְרַע עֲשָׂק, מִמָּרוֹם יִדְבְּרוּ: ט שְׁתוּ בְשָׁמִים פִּיהֶם, וְלִשְׁוֹנָם תִּהְלֹךְ בְּאַרְצִי: י לָכֵן יָשׁוּב עִיב עָמוּ הֵלֶם, וּמִי מָלֵא יִמְצוּ לָמוּ: יא וְאָמְרוּ אִיכָּה יִדְע־אֵל, וַיֵּשׁ דַּעַה בְּעֵלְיוֹן: יב הִנֵּה־אֵלֶּה רְשָׁעִים, וְשִׁלְוֵי עוֹלָם, הִשְׁגוּ־חֵל: יג אֶךְ־רִיק זְכִיתִי לִבִּי, וְאַרְחֵץ בְּנִקְיוֹן כַּפִּי: יד וְאֵהִי נִגּוּעַ כָּל־הַיּוֹם, וְתוֹכַחְתִּי לְבָקָרִים: טו אִם־אֲמַרְתִּי אִסְפָּרָה כְמוֹ, הִנֵּה דוֹר בְּנֵיךְ בְּגִדְתִּי: טז וְאַחֲשֹׁבָה לְדַעַת זֹאת, עָמַל הוּא בְּעֵינַי: יז עַד־אָבוֹא אֶל־מִקְדָּש־יְיָ אֵל, אֲבִינָה לְאַחֲרִיתָם: יח אֶךְ בַּחֲלֻקֹת תִּשִּׁית לָמוּ, הִפְלַתָם לְמִשְׁוֹאוֹת: יט אֵיךְ הָיוּ לְשִׁמָּה כְּרָגַע, סָפוּ תָמוּ מִן־בִּלְהוֹת: כ כַּחֲלוֹם מִהֲקִיץ, אֲדַנִּי בְּעִיר: כז צִלְמָם תְּבוּזָה: כא כִּי יִתְחַמֵּץ לִבִּי, וְכִלְיוֹתַי אֲשַׁתּוֹנוּ: כב וְאֲנִי־בַעַר וְלֹא אֲדַע, בְּהִמּוֹת הָיִיתִי עֶמֶךְ: כג וְאֲנִי תָמִיד עִמָּךְ, אֲחוֹת בִּיד־יְמִינִי: כד בַּעֲצָתְךָ תִּנְחַנִּי, וְאַחֲרֵ כְבוֹד תִּקְחֵנִי: כה מִי־לִי בְשָׁמִים, וְעִמָּךְ לֹא־חֲפֹצְתִי בְּאַרְצִי: כו כֹּלָּה שְׂאִיר וּלְבָבִי, צוֹר־לִבִּי וְחִלְקִי אֱלֹהִים לַעֲוֹלָם: כז כִּי־הִנֵּה רָחֵקִיד יֹאבֵדוּ, הִצְמַתָּה כָּל־זוֹנָה מִמֶּךָ: כח וְאֲנִי וְקִרְבַּת אֱלֹהִים לִי טוֹב, שְׁתִּי וּבִאֲדָנִי יִתֶּנָּה קִיר: אֱלֹהִים מוֹחֲסִי, לְסַפֵּר כָּל־מַלְאכֹתֶיךָ:

עד מִשְׁכִּיל לְאֶסָף, לָמָּה אֱלֹהִים זָנַח לְנֶצַח, יַעֲשֶׂן אִפְּךָ בְּצִאן מִרְעִיתֶךָ: ב זָכַר עֲדַתְךָ וְקִנְיַת קָדָם, גֹּאֲלַת שִׁבְט נַחֲלָתְךָ, הִרְצִיּוֹן זֶה וְשָׁנָתְךָ בּוֹ: ג הִרְיָמָה פַּעֲמֶיךָ לְמִשְׁאוֹת נֶצַח, כָּל־הָרַע אוֹיֵב בְּקֶדֶשׁ: ד שְׁאֲנוּ צָרָרֶיךָ בְּקֶרֶב מוֹעֲדֶךָ, שָׁמוּ אוֹתָתָם אֹתוֹת: ה יָדַעַת כַּמִּבְיָא לְמַעַלָּה, בְּסִבְךָ־עֵץ קִרְדָּמוֹת: ו וְעַתָּה וַעֲתָה פִתּוּחֶיהָ יָחַד, בְּכִשְׁלִיל וְכִלְפוֹת יִהְלִמוּן: ז שְׁלַחוּ בְּאֵשׁ מִקְדָּשְׁךָ, לְאַרְצִי חֲלָלוּ מִשְׁכַּן־שִׁמְךָ: ח אֲמָרוּ בִלְבָם גִּינָם יָחַד, שְׁרָפוּ כָל־מוֹעֲדֵי־אֵל בְּאַרְצִי: ט אוֹתֵתֵינוּ לֹא רָאִינוּ, אֵין־עוֹד נִבְיָא, וְלֹא־אֲתָנוּ יָדַע עַד־מָה: י עַד־מָתִי אֱלֹהִים יִחַרְךָ [מלעיל] צָר, יִנָּאץ אוֹיֵב שִׁמְךָ לְנֶצַח: יא לָמָּה תִּשִּׁיב יָדְךָ וַיְמִינְךָ, מִקְרֵב חִיקְךָ חִיקָךְ: יב וְאֵלֹהִים מִלְכִּי מִקְדָּם, פַּעַל יְשׁוּעוֹת בְּקֶרֶב הָאָרֶץ: יג אַתָּה פּוֹרַתְךָ בְּעֵזְרְךָ יָם, שְׁבַרְתָּ רֹאשֵׁי תִנְיָנִים עַל־הַמַּיִם: יד אַתָּה רָצַצְתָּ רֹאשֵׁי לוֹיתָן, תִּתְנַגּוּ מֵאֲכָל לָעַם לְצִיִּים: טו אַתָּה בִקְעַת מַעֵין וְנַחַל, אַתָּה הוֹבִשְׁתָּ בְּנִירוֹת אֵיתָן: טז לָךְ יוֹם אֶף־לָךְ לֵילָה, אַתָּה הִכִּינוֹת מְאוֹר וְשֶׁמֶשׁ: יז אַתָּה הִצַּבְתָּ כָּל־גְּבוּלוֹת אֶרֶץ, קִיץ וְחֹרֶף אַתָּה יִצְרָתָם: יח זָכַר־זֹאת אוֹיֵב חֲרָף וְהוּא, וְעַם־נָבָל נֶאֱצַו שִׁמְךָ: יט אֶל־תִּתֵּן לְחֵית נֶפֶשׁ תוֹרֶה, חֵית עֲנִיִּיד אֶל־תִּשְׁכַּח לְנֶצַח: כ הִבֵּט לְבָרִית, כִּי־מָלְאוּ מַחֲשַׁב־אֶרֶץ נְאוֹת חֲמַס:

כא אל־ישב דך נכלם, עני ואביון יהללו שמך: כב קומה אלהים ריבה ריבך, וזכר חרפתך ממני־נבל פליהיום: כג אל־תשכח קול צרריך, שאון קמִיד עליה תמיד:

צה למנצח אל־תשחת, מזמור לאסף שיר: ד הודינו לך אלהים, הודינו וקרוב שמך, ספרו נפלאותיך: ג כי אקח מועד, אני מישרים אשפט: ד נמוגים ארץ וכל־ישיבה, אנכי תכנתי עמודיה סלה: ה אמרתי להוללים אל־תהללו, ולרשעים אל־תרימו קרן: ו אל־תרימו למרום קרנכם, תדברו בצנאר עתק: ז כי לא ממוצא וממערב, ולא ממדבר הרים: ח כִּי־אלהים שפט, זה ישפיל זה ירים: ט כי כוס ביד־יהוה, ויין חמר מלא מסך, ויגר מזה, אך־שמריה ימצו ישתו כל רשעי־ארץ: י ואני אגיד לעלם, אומרה לאלהי יעקב: יא וכל־קרני רשעים אגדע, תרומנה קרנות צדיק:

צו למנצח בנגינת, מזמור לאסף שיר: ג נודע ביהודה אלהים, בִּישְׂרָאֵל גדול שמו: ג ויהי בשלם סוכו, ומעונתו בציון: ד שמה שפר רשפי־קשת, מגן וחרב ומלחמה סלה: ה נאור אתה אדיר מהררי־טרף: ו אשתוללו אפירי לב, נמו שנתם, ולא־מצאו כל־אנשי־חיל ידיהם: ז מגערתך אלהי יעקב, נרדם ורכב וסוס: ח אתה נורא אתה, ומי־יעמד לפניך, מאו אפך: ט משמים השמעת דיו, ארץ יראה ושקטה: י בקום למשפט אלהים, להושיע כל־עניי־ארץ סלה: יא כִּי־חמת אדם תודך, שארית חמת תתגר: יב נדרו ושלמו ליהוה אלהיכם, כל־סביבו יכילו שִׁי למורא: יג יבצר רוח נגידים, נורא למלכי־ארץ:

טו לחודש

צז למנצח על־ידותון ידיטון, לאסף מזמור: ב קולי אל־אלהים ואצעקה, קולי אל־אלהים, והאזין אלי: ג ביום צרתי אדני דרשתי, ידִי לִילָה נגרה ולא תפוג, מאנה הנחם נפשי: ד אזכרה אלהים ואהמיה, אשיחה ונתעשף רוחי סלה: ה אחזת שמרות עיני, נפשמתי ולא אדבר: ו חשבתי ימים מקדם, שנות עולמים: ז אזכרה נגינתי בלילה, עם־לבבי אשיחה, ויחפש רוחי: ח הלעולמים ינחמו אדני, ולא־יסיף לרצות עוד: ט האפס לנצח חסדו, גמר אמר לדר ודר: י השכח חנות אל, אם־קפץ באף רחמי סלה: יא ואמר חלתי היא, שנות ימין עליון: יב אזכור אֲזִכֹּר מעללי־יהי, כִּי־אזכרה מקדם פלאך: יג והגיתי בכל־פעלך, ובעלילותיך אשיחה: יד אלהים בקדש דרכך, מי־אל גדול כאלהים: טו אתה האל עשה פלא, הודעת בעמים ערך: טז גאלת בורע עמך, בני־יעקב ויוסף סלה: יז ראוך מים אלהים, ראוך מים יחילו, אף ירגזו תהמות: יח ורמו מים עבות, קול נתנו שחקים, אף־חצציר יתהלכו: יט קול רעמך בגלגל, האירו ברכים תבל, רגזה ותרעש הארץ: כ בים דרכך, ושבילך שובילך במים רבים, ועקבותיך לא נדעו: כא נחית כצאן עמך, ביד־משח ואהרן:

עח משפיל לאסר, האזינה עמי תורת, הטו אזנכם לאמרי פי: ב אפתחה במשל פי, אביעה חידות מני־קדם: ג אשר שמענו ונדעם, ואבותינו ספרו־לנו: ד לא נכחדו מבניהם, לדור אחרון, מספרים תהלות יהוה, ועוזו ונפלאותיו אשר עשה: ה ויקם עדותו ביעקב, ותורה שם בישראל, אשר צוה את־אבותינו להודיעם לבניהם: ו למען ידעו דור אחרון בנים וילדו, יקמו ויספרו לבניהם: ז וישמיו באלהים כסלם, ולא ישכחו מעל־ליאל, ומצותיו ינצרו: ח ולא יהיו כאבותם דור־סורר ומרה, דור לא־הכין לבו, ולא־נאמנה את־אל רוחו: ט בני־אפרים נושקי רומי־קשת, הפכו ביום קרב: י לא שמרו ברית אלהים, ובתורתו מאנו ללכת: יא וישכחו עלילותיו, ונפלאותיו אשר הראם: יב נגד אבותם עשה פלא, בארץ מצרים שדה־צֶעַן: יג בקע ים ויעבירם, ויצב־מים כמו־נד: יד וינחם בעֶנְי יומם, וכל־הלילה באור אש: טו יבקע צרים במדבר, וישק בתהמות רבה: טז ויציא נוזלים מסלע, ויורד כנהרות מים: יז ויסיפו עוד לחטא לו, למרות עליון בצייה: יח וינסו־אל בלבבם, לשאל־אכל לנפשם: יט וידברו באלהים, אמרו הויכל אל לערף שלחן במדבר: כ הן הכה־צור ויונובו מים ונחלים ישטפו, הגם־לחם יוכל תת, אם־יכין שאר לעמו: כא לכן שמע יהוה ויתעבר, ואש נשקה ביעקב, וגם־אף עלה בישראל: כב כי לא האמינו באלהים, ולא בטחו בישועתו: כג ויצו שחקים ממעל, ודלתי שמים פתח: כד וימטר עליהם מן־לאכל, ודגן־שמים נתן למז: כה לחם אבירים אכל איש, צידה שלח להם לשבע: כו יפע קדים בשמים, וינהג בעוז תימן: כז וימטר עליהם כעפר שאר, וכחול זמים עוף כנף: כח ויפל בקרב מתנהו, סביב למשכנתי: כט ואכלו וישבעו מאד, ותאותם יבא להם: ל לא־זרו מתאותם, עוד אכלם בפיהם: לא ואף אלהים עלה בהם, ויהרג במשמניהם, ובחורי ישראל הכריע: לב בכל־זאת חטאו־עוד, ולא־האמינו בנפלאותיו: לג וכל־בהבל ימיהם, ושנותם בבהלה: לד אם־הרגם ודרשדוהו, וישבו ושחרו־אל: לה ויזכרו כי־אלהים צורם, ואל עליון גאלם: לו ויפתוהו בפיהם, ובלשונם יכזבו־לו: לז ולבם לא־נכון עמו, ולא נאמנו בבריתו: לח והוא רחום יכפר עון, ולא־ישחית, והרבה להשיב אפו, ולא־יעיר כל־חמתו: לט ויזכר כי־בשר המה, רוח הולך ולא ישוב: מ כמה ימרוהו במדבר, ועציבוהו בשימון: מא וישבו וינסו אל, וקדוש ישראל התוו: מב לא־זכרו את־ידו, יום אשר־פדם מני־צר: מג אשר־שם במצרים אותותיו, ומופתיו בשדה־צֶעַן: מד ויהפך לדם אריהם, ויגליהם בל־ישתוין: מה ישלח בהם ערב ויאכלם, וצפרדע ותשחיתם: מז ויתן לחסיל יבולם, ויגיעם לארבה: מח הרג בפרד גפנם, ושקמוזם בנחמל: מח ויסגר לפרד בעיירם, ומקניהם לרשפים: מט ישלח־בם חרון אפו, עברה וועם וצרה, משלחת מלאכי רעים: נ יפלט נתיב לאפו, לא־חשך ממות נפשם, וחייתם לדבר הסגיר: נא ויך כל־בכור

במצרים, ראשית אוזנים באהלי־חם: נב ויסע כצאן עמו, וינהגם כעדר במדבר: נג וינחם לבטח ולא פחדו, ואת־אויביהם כסה חם: נד ויביאם אל־גבול קדשו, הר־זוה קנתה ימינו: נה ויגרש מפניהם גוים, ויפילם בחבל נחלה, וישכן באהליהם שבטי ישראל: נו וינסו וימרו את־אלהים עליון, ועדותיו לא שמרו: נז ויסגו ויבגדו כאבותם, נהפכו כקשת רמיה: נח ויכעסוהו בבמותם, ובפסיליהם יקניאוהו: נט שמע אלהים ויתעבר, וימאס מאד בישראל: ס וישש משכן שלו, אהל שכן באדם: סא ויתן לשבי עזו, ותפארתו ביד־צר: סב ויסגר לחרב עמו, ובנחלתו התעבר: סג בחוריו אכלה־אש, ובתולתיו לא הוללו: סד כהניו בחרב נפלו, ואלמנתיו לא תבכינה: סה ויקץ כישן אדני, כגבור מתרונן מיו: סז ויב־צרו אחר, חרפת עולם נתן למו: סח וימאס באהל יוסף, ובשבת אפרים לא בחר: סח ויבחר את־שבט יהודה, את־הר ציון אשר אהב: סט ויבן כמזמרים מקדשו, כארץ יסדה לעולם: ע ויבחר בדרך עבדו, ויקחהו ממכלאת צאן: עא מאחר עלות הביאו, לרעות ביעקב עמו ובישראל נחלתו: עב וירעם כתם לבבו, ובתבינות כפיו ינחם:

טז לחודש

טז מזמור לאסף, אלהים באו גוים | בנחלתך, טמאו את־היכל קדשך, שמו את־ירושלם לעיים: ב נתנו את־נבלת עבדיך מאכל לעוף השמים, בשר חסידך לחיתו־ארץ: ג שפכו דמים | כמים סביבות ירושלם, ואין קובר: ד היינו חרפה לשכנינו, לעג וקלס לסביבותינו: ה עד־מה יהיה תאנף לנצח, תבער כמו־אש קנאתך: ו שפך חמתך אל־הגוים אשר לא־ידעוך, ועל ממלכות אשר בשמך לא קראו: ז כי אכל את־יעקב, ואת־גוהו השמו: ח אל־תזכר־לנו עונת ראשנים, מהר יקדמונו רחמיד, כי דלונו מאד: ט עזרנו | אלהי ישענו על־דבר כבוד־שמך, והציגנו וכפר על־חטאתינו למען שמך: י למה | יאמרו הגוים איה אלהיהם, יודע בגוים גוים | לעינינו נקמת דם עבדיך השפוד: יא תבוא לפניך אנקת אסיר, כגדל זרועך הותר בני תמותה: יב והשב לשכנינו שבועתים אלי־חיקם, חרפתם אשר חרפוך אדני: יג ואנחנו עמך | וצאן מרעיתך, נודה לך לעולם, לדור ודור נספר תהלתך:

כ למנצח אל־ששנים, עדות לאסף מזמור: ב־רעה ישראל והאזינה, נתג כצאן יוסף, ישב הכרובים הופיעה: ג לפני אפרים | ובנימן ומנשה עזרה את־גבורתך, ולכה לישעתה לנו: ד אלהים, השיבנו, והאר פניך ונושעה: ה יהיה אלהים צבאות, עד־מתי עשנת בתפלת עמך: ו האכלתם לחם דמעה, ותשקמו בדמעות שליש: ז תשימנו מדון לשכנינו, ואיבינו ילעגו־למו: ח אלהים צבאות, השיבנו, והאר פניך ונושעה: ט גפן ממצרים תסיע, תגרש גוים ותטעה: י פנית לפניך, ותשרש שרשיה, ותמלא ארץ:

יא כסו הרים צלה, וְעֲנַפֶּיהָ אֲרֻז־אֵל: יב תִּשְׁלַח קִצִּירָהּ עַד־יָם, וְאֶל־נָהָר יוֹנְקוֹתֶיהָ:
יג לִמָּה פָּרַצְתָּ גְדִירֶיהָ, וְאֶרְוֶה כֹל־עֲבָרֵי דָרֶךְ: יד יִכְרַסְמֶנָּה חֲזִיר מִיַּעַר, וְזִיו שְׂדֵי יִרְעֶנָּה:
טו אֱלֹהִים צְבָאוֹת, שׁוּב נָא, הִבֵּט מִשְׁמַיִם וְרָא, וּפָקֵד גִּפְּזֹתָ: טז וְכִנֹּה אֶשְׁר־נִטְעָה
יְמִינָךְ, וְעַל־בֵּן אֲמַצְתָּהּ לָךְ: יז שְׂרָפָה בָּאֵשׁ כְּסוּתָהּ, מִגִּיעַרַת פְּנִיךָ יִאֲבֹדוּ: יח תַּהֲיִי־יָדְךָ
עַל־אִישׁ יְמִינָךְ, עַל־בֶּן־אָדָם אֲמַצְתָּ לָךְ: יט וְלֹא־נִסְוֹג מִמֶּךָ, תַּחֲזִינוּ וּבִשְׁמֶךָ נִקְרָא:
כ יְהוָה אֱלֹהִים צְבָאוֹת, הִשִּׁיבֵנוּ, הָאֵר פְּנֶיךָ וְנוֹשְׁעָה:

פא לִמְנַצֵּחַ. עַל־הַגִּתִּית לְאֶסְף: ב הֲרִנְנוּ לְאֱלֹהִים עֲזוּנֹךְ, הָרִיעוּ לְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב:
ג שְׁאֹר־זִמְרָה וְתִנּוֹתַיִךְ, כְּנֹר נְעִים עַם־נָבֹל: ד תִּקְעוּ בַחֲדָשׁ שׁוֹפָר, בִּפְסָה לַיּוֹם
חֲגֻנּוּ: ה כִּי חָק לְיִשְׂרָאֵל הוּא, מִשְׁפָּט לְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב: ו עֲדוֹת. בִּיהוֹסֵף שְׁמוֹ, בְּצִאתוֹ
עַל־אֶרֶץ מִצְרַיִם, שָׁפַת לֹא־יִדְעָתִי אֲשַׁמֶּע: ז הַסִּידוֹתִי מִסִּבֵּל שְׁכֻמוֹ, כְּפִיו מְדוּד
תַּעֲבֹרָנָה: ח בְּצִרָה קָרָאת וְאֶחָלָצְךָ, אֲעֲנֶךָ בִּסְתֵר רַעַם, אֲבַחֲנֶךָ עַל־מִי מְרִיבָה סֵלָה:
ט שָׁמַע עָמִי וְאֶעֱיֶדָה בָּךְ, יִשְׂרָאֵל אִם־תִּשְׁמַע־לִי: י לֹא־יִהְיֶה בָּךְ אֵל אֱוֶה, וְלֹא תִשְׁתַּחֲוֶה
לְאֵל נֹכַר: יא אֲנֹכִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הַמַּעֲלֶךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם, הַרְחַב־פִּיךָ וְאִמְלֵאֲהוּ: יב וְלֹא־
שָׁמַע עָמִי לְקוֹלִי, וְיִשְׂרָאֵל לֹא־אָבָה לִי: יג וְאֲשַׁלַּחְהוּ בְּשִׁירֵירוֹת לְבָם, יִלְכוּ בְּמוֹעֲצוֹתֶיהֶם:
יד לֹו עָמִי שָׁמַע לִי, יִשְׂרָאֵל בְּדַרְכֵי יִהְלֹכוּ: טו כִּמְעַט אוֹיְבֵיהֶם אֲכַנֶּה, וְעַל־צָרֵיהֶם אֲשִׁיב
יֶדִי: טז מִשְׁנֵאי יְהוָה יִכַּחֲשׁוּ־לּוֹ, וְיִהְיֶה עֵתָם לְעוֹלָם: יז וַיֹּאכִילֵהוּ מִחֶלֶב חֶשֶׁה, וּמִצֹּר דָּבַשׁ
אֲשַׁבִּיעֶךָ:

פב מִזְמֹר לְאֶסְף, אֱלֹהִים נָצַב בְּעֲדַת־אֵל, בִּקְרֹב אֱלֹהִים יִשְׁפֹּט: ב עַד־מַתִּי
תִּשְׁפֹּט־עוֹל, וּפְנֵי רָשָׁעִים תִּשְׁאוּ־סֵלָה: ג שְׁפֹט־דֵּל וַיְתוֹם, עָנִי וְרֵשׁ הִצִּידִיקוּ:
ד פִּלְטוּ־דֵל וְאֲבִיוֹן, מִיַּד רָשָׁעִים הִצִּילוּ: ה לֹא יִדְעוּ וְלֹא יִבִּינוּ, בַּחֲשֵׁכָה יִתְחַלְכוּ, יִמְוֹטוּ
כָּל־מוֹסְדֵי אֶרֶץ: ו אֲנִי־אֲמַרְתִּי אֱלֹהִים אַתֶּם, וּבְנֵי עֲלִיוֹן כָּלְכֶם: ז אֲכֹן כָּאָדָם תִּמְוֹתוֹן,
וּכְאֹחֵד הַשָּׂרִים תִּפְלוּ: ח קוֹמָה אֱלֹהִים שְׁפֹטָה הָאֶרֶץ, כִּי־אַתָּה תִּגְדַּל בְּכָל־הַגּוֹיִם:

יז לחודש

פג שִׁיר מִזְמֹר לְאֶסְף: ב אֱלֹהִים אֶל־דְּמִי־לָךְ, אֶל־תַּחֲרֹשׁ וְאֶל־תִּשְׁקֹט אֵל: ג כִּי־הִנֵּה
אוֹיְבֶיךָ יִהְיִיוּ, וּמִשְׁנֵאֶיךָ נִשְׂאוּ רֹאשׁ: ד עַל־עֲמֶךָ יַעֲרִימוּ סוֹד, וַיִּתְעַצּוּ עַל־
צַפְנוּיֶךָ: ה אֲמָרוּ לָכוּ וְנַכְחִידֶם מִגּוֹי, וְלֹא־יִזְכֹּר שֵׁם־יִשְׂרָאֵל עוֹד: ו כִּי נִזְעַצוּ לֵב יַחְזוּ,
עָלֶיךָ בְּרִית יִכְרֹתוּ: ז אֱהִי אָדָם וְיִשְׁמַעְאֲלִים מוֹאֵב וְהַגָּרִים: ח גָּבֹל וְעָמּוֹן וְעַמְלֵק,
פָּלְשֶׁת עַם־יִשְׂבִּי [מַעֲלֵי] צוּר: ט גַּם־אֲשׁוּר נִלְוָה עִמָּם, הֵיוּ זֹרֻעַ לְבַנְיָלוֹט סֵלָה: י עֲשֵׂה־
לָהֶם כְּמִדְיָן, כְּסִיסְרָא כִּי־בֵן בְּנִחַל קִישׁוֹן: יא נִשְׁמְדוּ בַעֲיֹן־דָּאֵר, הֵיוּ דִמֵּן לֹאֲמָה:
יב שִׁתְּמוּ נְדִיבֵימֹו כְּעֹרֵב וְכֹזָב, וְכִנּוּב וְכִצְלֻמָּנֶע כָּל־נִסְכֵּימֹו: יג אֲשֶׁר אֲמָרוּ נִירְשֵׁה
לָנוּ, אַתְּ נָאוֹת אֱלֹהִים: יד אֱלֹהֵי שִׁיתָמוּ כְּגִלְגַּל, כָּקֵשׁ לַפְּנִירֹת: טו כָּאֵשׁ תִּבְעֵר־רֶעַר,

וְכִלְהָכָה תִּלְהֹט הָרִים: טו כֵּן תִּרְדָּפֶם בְּסַעֲרְךָ, וּבְסוּפֹתֶךָ תִּבְהֹלֶם: זי מִלֵּא פְנֵיהֶם קִלְוֹן, וַיִּבְקְשׁוּ שְׁמֶךָ יְהוָה: יח יִבְשׁוּ וַיִּבְהֹלוּ עַד־יָעַד, וַיִּחַפְּרוּ וַיֹּאבְדוּ: טו וַיִּדְעוּ כִּי־אַתָּה שְׁמֶךָ יְהוָה לְבָדָךְ, לְעִלּוֹן עַל־כָּל־הָאָרֶץ:

פד לִמְנַצֵּחַ עַל־הַגִּתִּית, לִבְנֵי־קֶרַח מִזְמוֹר: ב מה־יִדְּיוֹת מִשְׁכְּנוֹתֶיךָ יְהוָה צְבָאוֹת: ג נִכְסְפָה וְגַם־כָּלְתָּהּ נַפְשִׁי לַחֲצָרוֹת יְהוָה, לְבִי וּבִשְׂרִי יִרְנְנוּ אֶל־אֱלֹהֵי: ד גַּם־צִפּוּרוֹ מִצָּאָה בֵּית, וְדָרוֹר אֶן לָהּ, אֲשֶׁר־שָׁתָה אֶפְרָחֶיהָ, אֶת־מִזְבְּחוֹתֶיךָ, יְהוָה צְבָאוֹת, מְלָכִי וְאֱלֹהֵי: ה אֲשֶׁרִי יוֹשְׁבִי בֵיתְךָ, עוֹד יִהְלֹךְ סִלָּה: ו אֲשֶׁרִי אָדָם עֹזֵלֹךְ בָּךְ, מְסֻלוֹת בְּלִבָּבָם: ז עֲבָרִי בְּעֶמֶק הַבְּכָא, מַעֲיָן יִשִּׁיתוּהוּ, גַּם־בְּרָכוֹת יַעֲטֶה מוֹרָה: ח יִלְכֶּה מִחֵיל אֶל־חֵיל, יֵרָאֶה אֶל־אֱלֹהִים בְּצִיּוֹן: ט יְהוָה אֱלֹהִים צְבָאוֹת שְׁמִיעָה תִּפְתָּלִי, הַאֲזִינָה אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סִלָּה: י מִגִּנְנוּ רָאֵה אֱלֹהִים, וְהִבֵּט פָּנָי מִשִּׁיחָךְ: יא כִּי טוֹב־יוֹם בַּחֲצִירְךָ מֵאֵלֶף, בְּחֹרְתִי הַסְּתוּפָה בְּבֵית אֱלֹהֵי, מְדוֹר בְּאֵהֱלֵי־רִשְׁעִי: יב כִּי שְׁמִשׁ וּמִגֶּן יְהוָה אֱלֹהִים, חֵן וְכָבוֹד יִתֵּן יְהוָה, לֹא יִמְנַע־טוֹב לַהֲלָכִים בְּתַמִּים: יג יְהוָה צְבָאוֹת, אֲשֶׁרִי אָדָם בֶּטַח בָּךְ:

פה לִמְנַצֵּחַ, לִבְנֵי־קֶרַח מִזְמוֹר: ב רִצִּיתָ יְהוָה אֶרֶץ, שְׁבַת שְׁבִית שְׁבוֹת יַעֲקֹב: ג נִשְׂאָת עֵינַי עִמָּךְ, כְּסִית כָּל־חַטָּאתֶם סִלָּה: ד אִסַּפְתָּ כָּל־עֲבָרְתֶךָ, הִשְׁבִּיתָ מַחְרוֹן אִפְךָ: ה שׁוֹבְנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ, וְהִפֵּר כַּעֲסֶךָ עֲמָנוּ: ו הִלְעוּלֶם תֹּאנֶף־בָּנוּ, תִּמְשֹׁךְ אִפְךָ לְדֹר וָדֹר: ז הֲלֹא אַתָּה תִּשׁוּב תַּחֲיֵנוּ, וְעַמָּךְ יִשְׁמְחוּ־בָךְ: ח הֲרָאֵנוּ יְהוָה חֲסָדְךָ, וְיִשְׁעֶךָ תַּתֵּן לָנוּ: ט אֲשַׁמְעָה מִה־יִּדְּבַר הָאֵל יְהוָה, כִּי יִדְבֹּר שְׁלוֹם אֶל־עַמּוֹ וְאֶל־חֲסִידָיו, וְאֶל־יִשׁוּבֵי לִכְסֻלָּה: י אֶךְ קְרוֹב לִירְאָיו יִשְׁעוּ, לְשָׁכֵן כְּבוֹד בְּאַרְצָנוּ: יא חֲסִד־וְאִמַּת נִפְגְּשׁוּ, צָדִיק וְשְׁלוֹם נִשְׁקוּ: יב אִמַּת מֵאֶרֶץ תִּצְמַח, וְצָדִיק מִשְׁמַיִם נִשְׁקֶף: יג גַּם־יְהוָה יִתֵּן הַטוֹב, וְאַרְצָנוּ תִתֵּן יְבוּלָה: יד צָדִיק לִפְנֵי יְהֹלֶךְ, וַיִּשֶׁם לְדָרוֹךְ פַּעֲמָיו:

פו תִּפְלֶה לְדָוִד, הִטָּה יְהוָה אֹזֶנְךָ עָנְנִי, כִּי־עָנִי וְאֲבִיּוֹן אָנִי: ב שְׁמְרָה נַפְשִׁי כִּי־חָסִיד אָנִי, הוֹשַׁע עֲבָדְךָ אַתָּה אֱלֹהֵי, הַבוֹטֵחַ אֵלֶיךָ: ג חַנּוּנִי אֲדֹנִי, כִּי־אֵלֶיךָ אֶקְרָא כָּל־הַיּוֹם: ד שְׁמַח נַפְשׁ עַבְדְּךָ, כִּי־אֵלֶיךָ אֲדֹנִי נַפְשִׁי אֶשָּׂא: ה כִּי־אַתָּה אֲדֹנִי טוֹב וְסִלָּת, וְרַב־חֶסֶד לְכָל־קְרָאֵי, וְהַאֲזִינָה יְהוָה תִּפְתָּלִי, וְהַקְשִׁיבָה בְּקוֹל תַּחֲנוּנוֹתִי: ו בְּיוֹם צָרָתִי אֶקְרָאָךְ, כִּי תַעֲנֵנִי: ח אֵין־כְּמוֹךָ בְּאֱלֹהִים אֲדֹנִי, וְאֵין כְּמַעֲשֶׂיךָ: ט כָּל־גִּוִּים אֲשֶׁר עָשִׂיתָ יְבוֹאוּ וַיִּשְׁתַּחֲוּ לִפְנֵיךָ אֲדֹנִי, וַיִּכְבְּדוּ לְשִׁמְךָ: י כִּי־גָדוֹל אַתָּה וְעֹשֶׂה נִפְלְאוֹת, אַתָּה אֱלֹהִים לְבָדָךְ: יא הוֹרֵנִי יְהוָה דְּרָכְךָ, אֶהְלֶךְ בְּאִמְתְּךָ, יַחַד לִבְכִּי לִירְאֵה שְׁמֶךָ: יב אוֹדְךָ אֲדֹנִי אֱלֹהֵי בְּכָל־לִבִּי, וְאִכְבְּדָה שְׁמֶךָ לְעוֹלָם: יג כִּי־חֲסָדְךָ גָּדוֹל עָלַי, וְהַצַּלְתָּ נַפְשִׁי מִשְׁאוֹל תַּחְתִּי: יד אֱלֹהִים, אֲדִים קְמוּ־עָלַי, וַעֲדַת עֲרִיצִים בִּקְשׁוּ נַפְשִׁי, וְלֹא שְׁמוּךְ לִנְגָדָם: טו וְאַתָּה אֲדֹנִי אֶל־רִחוּם וְחֶנוּן, אֶרְךָ אִפְסִים וְרַב־חֶסֶד וְאִמַּת: טז פִּנָּה אֵלַי וְחַנּוּנִי,

תנה עֵזְךָ לַעֲבֹדְךָ, וְהוֹשִׁיעָה לְבֹן־אִמְתְּךָ: י עֲשֵׂה־עֲמִי אוֹת לְטוֹבָה, וִירָאוּ שְׁנֵאֵי וַיִּבְשׁוּ,
כִּי־אֵתָה יְהוָה עֲזַרְתָּנִי וְנִחַמְתָּנִי:

פז לִבְנֵי־קֶרֶחַ מִזְמוֹר שִׁיר, יְסוֹדָתוֹ בְּהַר־יְקֹדֶשׁ: ב אֲהֵב יְהוָה שְׁעָרֵי צִיּוֹן, מְכֻלֵּי
מִשְׁכְּנֹתַי יַעֲקֹב: ג בְּנִכְבֹּדוֹת מְדַבֵּר בְּךָ, עֵיר הָאֱלֹהִים סֶלָה: ד אֶזְכְּרֶה רֶחֶב וּבְבֵל
לְיַדַּעִי, הִנֵּה פִלֶּשֶׁת וְצָר עִם־כּוֹשׁ, וְהַיְלֵד־שָׁם: ה וְלִצִּיּוֹן יֹאמְרוּ אִישׁ וְאִישׁ יֶלֶד־בָּהּ,
וְהוּא יְכַוְנֶנָּה עָלֵינוּ: ו יְהוָה יִסְפֹּר בִּכְתוּב עַמִּים, זֶה יֶלֶד־שָׁם סֶלָה: ז וְשָׂרִים כְּחַלְלִים,
כָּל־מַעֲיָגֵי בְּךָ:

יח לחודש

פח שִׁיר מִזְמוֹר לִבְנֵי קֶרֶחַ, לְמִנְצַח עַל־מַחֲלַת לַעֲנֹת, מִשְׁפִּיל לְהִימָן הָאֲזֹרְחִי:
ב יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׁרָעֵל, יוֹם־צַעֲקָתִי בִלְיִלָה נִגְדָּךְ: ג תָּבוֹא לִפְנֵיךְ תִּפְלָתִי, הִטָּה
אָזְנוֹךְ לִרְנָתִי: ד כִּי־שָׁבַעַה בְּרָעוֹת נַפְשִׁי, וְחָזִי לִשְׂאוֹל הַגִּיעֹעַ: ה נִחַשְׁבַּתִּי עִם־יוֹרְדֵי בּוֹר,
הִיַּיְתִי כְּגִבֹּר אֵין־אֵיל: ו בַּמַּתִּים חָפְשִׁי, כְּמוֹ חַלְלִים שְׁכַבְתִּי קֹבֵר אֲשֹׁר לֹא זָכַרְתָם עוֹד,
וְהִמָּה מִיָּדְךָ נִגְזְרוּ: ז שְׁתַּנִּי בְּבוֹר תַּחְתִּיּוֹת, לְמַחְשָׁפִים בַּמַּצְלוֹת: ח עָלִי סִמְכָה חֲמַתְךָ,
וְכָל־מִשְׁבְּרֶיךָ עֲנִית סֶלָה: ט הִרְחַקְתָּ מִיָּדַי מִמֶּנִּי, שְׁתַּנִּי תוֹעֵבוֹת לִמּוֹ, כָּלֵא וְלֹא אֵצֵא:
י עֵינֵי דַאֲכָה מִנִּי עֲנִי, קְרֹאתֶיךָ יְהוָה בְּכָל־יוֹם, שִׁשְׁחֲתִי אֵלֶיךָ כָּפִי: יא הִלַּמְתִּים תַּעֲשֶׂה־
פֶּלֶא, אִם־רָפְאִים יִקְוֹמוּ יוֹדוּךָ סֶלָה: יב הִיִּסְפֹּר בְּקֶבֶר חֲסִדְךָ, אֲמוֹנֶתְךָ בְּאֶבְדּוֹן: יג הִיִּדְעַ
בַּחֲשֹׁךְ פֶּלֶאךָ, וּבְדַקְתְּךָ בְּאַרְץ נִשְׁיָה: יד וְאֲנִי אֵלֶיךָ יְהוָה שׁוֹעֵתִי, וּבִבְקָר תִּפְלָתִי
תִּקְדַּמְךָ: טו לִמָּה יְהוָה תִּזְנַח נַפְשִׁי, תִּסְתִּיר פָּנֶיךָ מִמֶּנִּי: טז עֲנִי אֲנִי וְגֹעַז מִזְעַר, נִשְׁאֲתִי
אֲמִיד אֲפוֹנָה: יז עָלִי עֲבָרוּ חֲרוֹנֶיךָ, בְּעֻזְתֶּיךָ צִמְתוֹתַנִּי: יח סִבּוֹנִי כַּמִּים כָּל־הַיּוֹם, הִקִּיפוּ
עָלִי יָחַד: יט הִרְחַקְתָּ מִמֶּנִּי אֲהֵב וְרָע, מִיָּדַעִי מַחֲשָׁךְ:

פט מִשְׁפִּיל, לְאִיתָן הָאֲזֹרְחִי: ב חֲסִדֵי יְהוָה עוֹלָם אֲשִׁירָה, לָדָר וָדָר אֹדִיעַ אֲמוֹנֶתְךָ
בְּפִי: ג כִּי־אֲמַרְתִּי עוֹלָם חֲסִד יִבְנֶה, שְׁמַיִם תִּכֵּן אֲמוֹנֶתְךָ בָּהֶם: ד כְּרַתִּי בְרִית
לְבַחֲרִי, נִשְׁפַּעְתִּי לָדָר עֲבָדֶי: ה עַד־עוֹלָם אֲכִין וְרַעַךְ, וּבְנִיתִי לָדָר־וָדָר כִּסֵּאֲךָ סֶלָה:
ו יוֹדִעוּ שְׁמַיִם פֶּלֶאךָ יְהוָה, אֶף־אֲמוֹנֶתְךָ בִּקְהַל קֹדְשִׁים: ז כִּי מִי בִשְׁחַק יַעֲרֹךְ לִירוּהָ, יְדַמָּה
לִירוּהָ בְּבָנֵי אֱלֹים: ח אֵל עֲרַץ בְּסוֹד־קֹדְשִׁים רַבָּה, וְנוֹרָא עַל־כָּל־סִבִּיבָיו: ט יְרוּהָ אֱלֹהֵי
צְבָאוֹת, מִי־כִמּוֹךְ חֲסִין יְהִי, וְאֲמוֹנֶתְךָ סִבִּיבוֹתֶיךָ: י אֵתָה מוֹשִׁיל בְּגָאוֹת הַיָּם, בְּשׂוֹא גִלְדִּי
אֵתָה תִּשְׁבַּחֵם: יא אֵתָה דִּכְאָת כְּחַלֵּל רַבָּה, בּוֹרוֹעַ עֵזְךָ פִּזְרָת אוֹיְבֶיךָ: יב לֵךְ שְׁמַיִם אֶף־לָךְ
אַרְץ, תִּבֵּל וְלִמְלָאָה אֵתָה יִסְדַּתָּם: יג צָפוֹן וַיִּמִּין אֵתָה בְּרֹאֲתָם, תִּבּוֹר וְחֶרְמוֹן בְּשִׁמְךָ יִרְנְנוּ:
יד לָךְ וָרוֹעַ עִם־גְּבוּרָה, תַּעֲזֵ לָדָךְ תְּרוֹם יִמִּינְךָ: טז צָדֵק וּמִשְׁפָּט מְכוֹן כִּסֵּאֲךָ, חֲסִד וְאֱמֶת
יִקְדָּמוּ פָּנֶיךָ: טז אֲשֶׁרִי הָעַם יוֹדְעֵי תְרוּעָה, יְהוָה בְּאוֹר־פָּנֶיךָ יִהְלְכוּ: יז בְּשִׁמְךָ יִגְלֹן
כָּל־הַיּוֹם, וּבִצְדָקְתְּךָ יִרְוֹמוּ: יח כִּי־תִפְאַרֶת עֲזָמוּ אֵתָה, וּבִרְצוֹנְךָ תְרוֹם תִּרִים קִרְנָנוּ: יט כִּי

לִיהוֹה מִגִּנְנוֹ, וְלִקְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל מִלְכְּנוּ: כֹּאזְ דְּבִרְתָּ בַחֲזוֹן לְחִסְדִּיךָ, וְתֹאמַר שְׁנִיתִי עוֹד
עַל־גִּבּוֹר, הַרִימוֹת־בְּחוֹר מַעַם: כֹּא מִצְאֵתִי דוֹד עֲבָדִי, בְּשִׁמּוֹן קִדְשִׁי מִשְׁחִיתִי: כֹּב אֲשֶׁר
יָדִי תִכּוֹן עִמּוֹ, אֶף־וְרוּעִי תֹאמַצְנוּ: כֹּג לֹא־יֵשִׂיא אוֹיֵב בּוֹ, וּבִן־עוֹלָה לֹא יַעֲנֶנּוּ: כֹּד וְכֹתוּתִי
מִפְּנֵי צָרִיו, וּמִשְׁנֹאֵי אֲגוֹף: כֹּה וְאִמּוֹנֹתִי וְחֹסְדִי עִמּוֹ, וּבְשִׁמִּי תִרְוֶם קֶרְנוֹ: כֹּו וְשִׁמְתִּי בֵּינָם
יָדוֹ, וּבִנְהָרוֹת יְמִינוֹ: כֹּז הוּא יִקְרָאֵנִי אָבִי אֲתָהּ, אֵלִי וְצוֹר יִשׁוּעֵתִי: כֹּח אֶף־אֲנִי בְכוֹר
אֲתָנָהּ, עֲלִיוֹן לְמַלְכֵי־אֶרֶץ: כֹּט לְעוֹלָם ^{אֲשֶׁמּוֹר} אֲשֶׁמְרוּ־לוֹ חֹסְדִי, וּבְרִיתִי נִאֲמַנְתָּ לּוֹ:
וְשִׁמְתִּי לַעַד וְרוּעוֹ, וְכִסְאוֹ בִּימֵי שָׁמַיִם: לֹא אִם־יַעֲזוּבוּ בְּנֵי וְתוֹרָתִי, וּבְמִשְׁפָּטִי לֹא יִלְכוּן:
לֹב אִם־חֻקְתִּי יַחֲלֹל, וְאִמְצוּתִי לֹא יִשְׁמְרוּ: לֹג וּפִקְדוֹתִי בְּשִׁבְט פִּשְׁעָם, וּבִנְגָעִים עֲוֹנָם:
לֹד וְחֹסְדִי לֹא־אֶפִּיר מַעַמּוֹ, וְלֹא־אֲשַׁקֵּר בְּאִמּוֹנֹתִי: לֹה לֹא־אֲחַלֵּל בְּרִיתִי, וּמוֹצֵא שְׁפָתִי
לֹא אֲשַׁנֶּה: לֹז אַחַת נִשְׁבַּעְתִּי בְּקִדְשִׁי, אִם־לָדוֹד אֲכַזֵּב: לז וְרוּעוֹ לְעוֹלָם יִהְיֶה, וְכִסְאוֹ
כְּשִׁמְשׁ נִגְדִי: לח כִּירַח יִכּוֹן עוֹלָם, וְעַד בְּשֹׁחַק נִאֲמֵן סֵלָה: לט וְאֲתָהּ נִנְחַת וְתִמְאָס,
הִתְעַבְרַת עִם־מִשְׁיַחְךָ: מ בְּאַרְתָּה בְּרִית עֲבָדֶךָ, חִלַּלְתָּ לֶאֱרֶץ נִזְרוֹ: מא פִּרְצַת כָּל־גִּדְרֹתֶיךָ,
שָׁמַת מִבְּצָרֶיךָ מַחֲתָה: מב שָׁסְחוּ כָל־עֲבָרֶיךָ דֶּרֶךְ, הִיָּה חֶרְפָּה לְשִׁכְנוֹ: מג הַרִימוֹת יְמִין צָרִיו
הִשְׁמַחְתָּ כָל־אוֹיְבָיו: מד אֶף־תִּשָּׁב צוֹר חֶרְבוֹ, וְלֹא הִקְמוֹתוֹ בְּמִלְחָמָה: מה הִשְׁבַּחַת מִטְּהָרוֹ,
וְכִסְאוֹ לֶאֱרֶץ מִגְרָתָה: מו הִקְצַרְתָּ יָמִי עֲלוֹמִי, הָעִסִּית עָלַי בּוֹשָׁה סֵלָה: מז עַד־מָה יִהְיֶה
תִּסְתֵּר לְנִצָּח, תִּבְעֵר כְּמוֹ־אֵשׁ חֲמַתְךָ: מח וְכֹרֵאֲנִי מִה־חֶלֶד, עַל־מִה־שָּׂוִא בְּרַאתָ כָל־
בְּנֵי־אָדָם: מט מִי גָבַר יִחְיֶה וְלֹא יִרְאֶה־מוֹת, יִמְלֹט נַפְשׁוֹ מִיַּד־שְׂאוֹל סֵלָה: נ אִיהִל חֹסְדֶיךָ
הָרִאשִׁינִים וְאֲדֹנִי, נִשְׁבַּעְתָּ לָדוֹד בְּאִמּוֹנֹתֶיךָ: נא וְכֹר אֲדֹנִי חֶרְפַּת עֲבָדֶיךָ, שְׂאֵתִי בְּחִיקִי
כָל־רֵבִים עֲמִים: נב אֲשֶׁר חֶרְפוֹ אוֹיְבֶיךָ יִהְיֶה, אֲשֶׁר חֶרְפוֹ עֲקֹבוֹת מִשְׁיַחְךָ: נג בְּרוּךְ יְהוָה
לְעוֹלָם, אָמֵן וְאָמֵן:

ספר יום חמישי רביעי

יט לחודש

ז תִּפְלֶה לְמִשְׁה אִישׁ־הָאֱלֹהִים, אֲדֹנִי – מַעֲזֵן אֲתָהּ הֵייתָ לָנוּ בְּדֶר וְדֶר: ב בְּטָרֵם ו
הָרִים יָלְדוּ, וְתִחַלֵּל אֶרֶץ וְתִבְל, וּמַעֲוֹלָם עַד־עוֹלָם אֲתָהּ אֵל: ג תִּשָּׁב אֲנוֹשׁ
עַד־דָּכָא, וְתֹאמַר שׁוּבוּ בְּנֵי־אָדָם: ד כִּי אֵלֶף שָׁנִים בְּעֵינֶיךָ כִּיּוֹם אֲתִמּוֹל כִּי יַעֲבֵר,
וְאֲשֶׁמּוֹרָה בְּלִילָה: ה וְזִמְמָתָם שָׁנָה יִהְיֶה, בְּבִקָּר כְּחֹצִיר יִחַלֵּי: ו בְּבִקָּר יִצְיֵן וְחִלָּה, לְעֵרֵב
יִמּוֹלֵל וְיִבֵּשׁ: ז כִּי־כִלְנוּ בְּאֶפֶר, וּבְחֻמָּתֶךָ נִבְהַלְנוּ: ח שְׁתֵּה שֵׁת עֲוֹנוֹתֵינוּ לְנִגְדֶךָ, עֲלִמְנוּ
לְמֹאֹר פָּנֶיךָ: ט כִּי־יִמְיָנוּ פָּנּוּ בְּעִבְרֹתֶךָ, כִּלְיָנוּ שָׁנִינוּ כְּמוֹ־הֶגֶה: י יִמִּי־שְׁנוֹתֵינוּ בָּהֶם
שָׁבַעִים שָׁנָה, וְאֵם בְּגִבּוֹרֹת וּשְׁמוֹנִים שָׁנָה, וְרֵבִבָּם עָמַל וְאוּן, כִּי־גוֹ חִישׁ וְנַעֲפָה:
יא מִי־יִדְעַע עַז אֶפֶר, וְכִי־רֵאֲתָךְ עֲבֹרְתֶךָ: יב לִמְנוֹת יָמֵינוּ כֹּן הוֹדַע, וְנִבְא לִבֵּב חֻקָּה:
יג שׁוּבָה ^(מִלְרַע) יְהוָה עַד־מֵתִי, וְהִנָּחֵם עַל־עֲבָדֶיךָ: יד שְׁבַעְנוּ בְּבִקָּר חֹסְדֶךָ, וְנִרְנְנָה וְנִשְׁמַחָה

בְּכָל־יְמֵינוּ: טו שְׁמַחְנוּ כִּימוֹת עֲנִיתָנוּ, שְׁנוֹת רָאיֵנוּ רָעָה: טז יִרְאֶה אֶל־עֲבָדֶיךָ פֶּעֶלְךָ, וְהִרְרָךְ עַל־בְּנֵיהֶם: ז' וְהִיא וְזָעַם אֲדָנִי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ, וּמַעֲשֶׂה יְדֵינוּ כֹּנֶנֶה עָלֵינוּ, וּמַעֲשֶׂה יְדֵינוּ כֹּנֶנֶה:

צא יֹשֵׁב בְּסֶתֶר עֲלִיוֹן, בְּצֶל שְׁדֵי יִתְלוֹן: ב' אִמֹר לַיהוָה מַחְסִי וּמִצֻּדֹתַי, אֱלֹהֵי אֲבֹתַי: ג' כִּי הוּא יִצִּילֶךָ מִפֶּחַ יָקוֹשׁ מִדְּבַר הָיוֹת: ד' בְּאִבְרָתוֹ יִסֹּךְ לָךְ, וְתַחַת־כַּנְפָּיו תַּחֲסֶה, צָנָה וְסִתְרָה אִמָּתוֹ: ה' לֹא־תִירָא מִפֶּחַד לֵלֶה, מִחֵץ יַעֲוֹף יוֹמָם: ו' מִדְּבַר בְּאֶפֶל יֶהֱלֶךְ, מִקְטֵב יִשׁוּד צְהָרִים: ז' וְכָל מִצְדָּךְ אֶלֶף וּרְבֵבָה מִיְמִינֶךָ, אֱלֹהִי לֹא יִגָּשׁ: ח' כִּי בְּעֵינֶיךָ תִּבְטֵי וְשִׁלְמַת רְשָׁעִים תִּרְאֶה: ט כִּי־אַתָּה יְהוָה מַחְסִי, עֲלִיוֹן שְׁמָת מְעוֹנֶךָ: י' לֹא־תֵאָהֱבָה אֱלֹהִי רָעָה וְנִגַּע לֹא־יִקְרַב בְּאַהֲלֶךָ: יא כִּי מִלְּאֲכָוִי יִצְוֶה־לָּהּ, לְשִׁמְרָךְ בְּכָל־דְּרָכֶיךָ: יב עַל־כִּפְסִים יִשְׁאֹנֶךָ, פֶּן־תִּגָּף בְּאֶבֶן רָגְלֶךָ: יג עַל־שַׁחַל וּפְתָן תִּדְרֹךְ, תִּרְמָס כַּפִּיר וְתִנָּז: יד כִּי בִי חָשַׁק וְאִפְלִטָהוּ, אֲשַׁבְּחֶהוּ כִּי־יָדַע שְׁמִי: טו יִקְרָאֵנִי וְאֶעֱנֶהוּ עֲמוּ־אֲנִי בְּצָרָה, אֲחַלְצֶהוּ וְאִכְבְּדֶהוּ: טז אֲרֹךְ יָמִים אֲשַׁבְּעֶהוּ וְאַרְאֶהוּ בִּישׁוּעָתִי:

צב מְזוֹמֵר שִׁיר לַיּוֹם הַשֵּׁבֶת: ב' טוֹב לַהֲדוֹת לַיהוָה, וְלִזְמֹר לְשִׁמְךָ עֲלִיוֹן: ג' לַהֲגִיד בְּבֶקֶר חֲסִדֶךָ, וְאִמּוֹנֶתְךָ בְּלִילוֹת: ד' עַל־יַעֲשׂוֹר וְעַל־נָבֶל, עַל־יִגְלוֹן בְּכִנּוֹר: ה' כִּי שִׁמַּחְתָּנִי יְהוָה בְּפַעֲלָהּ, בְּמַעֲשֵׂי יְדֶיךָ אֲרָנִי: ו' מִהֲגִדְלוֹ מַעֲשֵׂיךָ יְהוָה, מֵאֵד עֲמָקוֹ מִחֻשְׁבֵּיתֶיךָ: ז' אִישׁ־בְּעַר לֹא יָדַע, וְכֹסֶל לֹא־יִבִּין אֶת־זֹאת: ח' בִּפְרָח רְשָׁעִים כִּמוֹ עֹשֵׁב, וַיִּצְיָצוּ כָל־פְּעָלֵי אֱוֹן, לְהַשְׁמֵם עַד־עַד: ט וְאַתָּה מְרוֹם לְעֹלָם יְהוָה: י כִּי הִנֵּה אֵיבֶיךָ, יְהוָה, כִּי־הִמָּה אֵיבֶיךָ יִאֲבְדוּ, תִּפְרְדּוּ כָל־פְּעָלֵי אֱוֹן: וְתִרָם כְּרִאִים קֶרֶן, בְּלֹתֵי בִשְׁמֵן רַעֲנָן: יב וְתִבַּט עֵינֵי בְּשׁוּרֵי, בְּקָמִים עַל־מְרָעִים תִּשְׁמַעְנָה אֲזִנִּי: יג צִדִּיק כְּתִמָּר פֶּרַח, כְּאֶרֶז בְּלִבְנוֹן יִשְׁגֶּה: יד שְׁתּוּלִים בְּבֵית יְהוָה, בַּחֲצֹרוֹת אֱלֹהֵינוּ יִפְרִיחוּ: טו עוֹד יִגְבּוֹן בְּשִׁיבָה, דְּשָׁנִים וְרַעֲנָנִים יִהְיוּ: טז לַהֲגִיד כִּי־יֵשֶׁר יְהוָה, צְרוּרִי וְלֹא־עוֹלָתָה עֲלֹתָהּ בּוֹ:

צג יְהוָה מֶלֶךְ, גִּאוּת לִבְשׁ, לִבְשׁ יְהוָה, עֹז הַתְּאֵזֶר, אֶפֶת־כֹּחַן תִּבְל, בִּלְתִּמּוֹט: ב' נִכּוֹן כְּסֶאֶךָ מֵאֵד מְעוֹלָם אִתָּה: ג' נִשְׂאֹ נְהָרוֹת יְהוָה, נִשְׂאֹ נְהָרוֹת קוֹלָם, יִשְׂאֹ נְהָרוֹת דְּכֵם: ד' מְקוֹלוֹת מֵיִם רַבִּים אֲדִירִים מִשְׁבְּרֵי־יָם, אֲדִיר בְּמָרוֹם יְהוָה: ה' עֲדִיתִךָ נִמְאָנוּ מֵאֵד, לְבֵיתֶךָ נִאוּה־קֹדֶשׁ, יְהוָה לְאֹךְ יָמִים:

צד אֶל־נִקְמוֹת יְהוָה, אֵל נִקְמוֹת הוֹפִיעַ: ב' הַנִּשְׂאָ שֹׁפֵט הָאָרֶץ, הַשֵּׁב גְּמוּל עַל־גֹּאֲמִים: ג' עַד־מְתֵי רְשָׁעִים יְהוָה, עַד־מְתֵי רְשָׁעִים יַעֲלוּ: ד' יִבְעִי עֲדָבְךָ עֲתָק, יִתְאַמְרוּ כָל־פְּעָלֵי אֱוֹן: ה' עֲמֶךָ יְהוָה יִדְכָּאוּ, וְנִחַלְתֶּךָ יַעֲנוּ: ו' אִלְמָנָה וְגֵר יִהְיֶה, וְיִתּוּמִים יִרְצֻחוּ: ז' וַיֹּאמְרוּ לֹא יִרְאֶה־יְהוָה, וְלֹא־יִבִּין אֱלֹהֵי יַעֲקֹב: ח' בִּינוּ בְּעֵרִים בָּעָם, וְכֹסִילִים מְתֵי תִשְׁכִּילוּ: ט הַנֶּטַע אֲזֵן הָאֵל שֹׁמֵעַ, אִם־יִצָּר עֵינֵי הָאֵל יִבִּיט: י הַיָּסֵר גּוֹיִם הָאֵל יוֹכִית, הַמִּלְמַד אֲדָם דַּעַת: יא יְהוָה יָדַע מַחֲשַׁבוֹת אָדָם, כִּי־הִמָּה הִבֵּל: יב אֲשֶׁר־יִהְיֶה הַגִּבֹּר אֲשֶׁר־

תִּסְרְנוּ יְהוָה, וּמִתּוֹרַתְךָ תִּלְמָדְנוּ: יג לְהִשְׁקִיט לֹא מִיָּמִי רַע, עַד יִכְרַה לְרַשָּׁע שַׁחַת: יד כִּי לֹא־יִשֵּׁשׁ יְהוָה עִמּוֹ, וְיִנְחֲלֵתוּ לֹא יַעֲזֹב: טו כִּי־עַד־צָדֵק יֵשׁוּב מִשְׁפָּט, וְאַחֲרָיו כָּל־יִשְׂרָאֵל: לֵב: טז מִי־יִקְוֶה לִי עַם־מְרֻעִים, מִי־יִתְצַב לִי עַם־פְּעָלֵי אֱוֹן: יז לִוְלִי יְהוָה עֲזֹרָתָה לִי, כַּמַּעֲט. שְׂכָנָה דוֹמָה נִפְשִׁי: יח אִם־אֲמַרְתִּי מִטָּה רַגְלִי, חֲסִדְךָ יְהוָה יִסְעֶדְנִי: יט כָּרֵב שָׂרַעֲפִי בְּקֶרֶב, תִּנְחַמְדִּי יִשְׁעֶשְׂעוּ נִפְשִׁי: כ הִיחַבְּרֶךְ כֶּסֶף הָוֹת, יֵצֵר עֲמֹל עַל־יִיחָק: כא יִגְדֹּדוּ עַל־נֶפֶשׁ צַדִּיק, וְדָם נָקִי יִרְשִׁיעוּ: כב וַיְהִי יְהוָה לִי לְמִשְׁגָּב, וְאַלֹּהֵי לְצֹר מַחֲסִי: כג וַיִּשָּׁב עֲלֵיהֶם. אֶת־אוֹנֵם, וּבִרְעָתָם יִצְמִיתָם, יִצְמִיתָם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ:

צה לָכוּ נִרְנְנָה לַיהוָה, נְרִיעָה לְצֹר יִשְׁעֵנוּ: ב נִקְדָּמָה פָּנֵינוּ בַּתּוֹדָה, בְּזִמְרוֹת נְרִיעַ לֹ: ג כִּי אֵל גָּדוֹל יְהוָה, וּמֶלֶךְ גָּדוֹל עַל־כָּל־אֱלֹהִים: ד אֲשֶׁר בִּידוֹ מִחְקֵי־אָרֶץ, וְתוֹעֲפּוֹת הַרִים לֹ: ה אֲשֶׁר־לוֹ הַיָּם וְהוּא עֲשָׂהוּ, וַיִּבְשֹׁת יַדָיו יַצְרוּ: ו באו נִשְׁתַּחֲוֶה וְנִכְרַעַה, נִבְרָכָה לִפְנֵי־יְהוָה עֲשֵׂנוּ: ז כִּי הוּא אֱלֹהֵינוּ, וְאִנְחֵנוּ עִם מַרְעִיתוֹ וְצֵאן יָדוֹ, הַיּוֹם אִם־בָּקְלוּ תִשְׁמְעוּ: ח אֲל־תִּקְשׁוּ לִבְכָּם כַּמְרִיבָה, כִּי־יִם מָסָה בַּמִּדְבָּר: ט אֲשֶׁר נִסּוּנֵי אַבּוֹתֵיכֶם, בְּחֻזְנֵי גִם־רָאוּ פְעָלֵי: י אֲרַבְעִים שָׁנָה אֶקּוֹט בְּדוֹר, וְאָמַר עִם תַּעֲי לִבִּי הֵם, וְהֵם לֹא־יִדְעוּ דְרָכֵי: יא אֲשֶׁר־נִשְׁבַּעְתִּי בְּאִפִּי, אִם־יָבֹאוּ אֶל־מְנוּחָתִי:

צו שִׁירוּ לַיהוָה שִׁיר חֲדָשׁ, שִׁירוּ לַיהוָה כָּל־הָאָרֶץ: ב שִׁירוּ לַיהוָה בְּרֹכּוֹ שְׁמוֹ, בְּשִׁירוֹ מִיּוֹם־לַיִל וְשׁוֹעֲתוֹ: ג סִפְרוּ בְּגוֹיִם כְּבוֹדוֹ, בְּכָל־הָעַמִּים נִפְלְאוֹתָיו: ד כִּי גָדוֹל יְהוָה וּמִהַל מָאֵד, נוֹרָא הוּא עַל־כָּל־אֱלֹהִים: ה כִּי כָל־אֱלֹהֵי הָעַמִּים אֱלִילִים, וַיְהִי שָׁמַיִם עָשָׂה: ו הוֹדִי וְהָדַר לִפְנֵינוּ, עוֹ וְתִפְאָרֶת בְּמִקְדָּשׁוֹ: ז הִבּוּ לַיהוָה מִשְׁתַּחוֹת עַמִּים, הִבּוּ לַיהוָה כְּבוֹד וָעוֹ: ח הִבּוּ לַיהוָה כְּבוֹד שְׁמוֹ, שְׂאוּ־מִנְחָה וּבִאוּ לַחֲצֹרוֹתָיו: ט הִשְׁתַּחֲוּ לַיהוָה בְּהָרֵת־קֹדֶשׁ, חִילוּ מִפְּנֵי כָל־הָאָרֶץ: י אָמְרוּ בְּגוֹיִם. יְהוָה מֶלֶךְ, אֶף־תִּכּוֹן תִּבֵּל בְּלִתְמוֹט, יָדִין עַמִּים בְּמִישְׁרֵים: יא יִשְׁמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתִגַּל הָאָרֶץ, יִרְעֶם הָיָם וּמִלְאוּ: יב יַעֲלֹז שָׂדֵי וְכָל־אֲשֶׁר־בוֹ, אֲזִ יִרְנְנוּ כָל־עֲצֵי־יַעַר: יג לִפְנֵי יְהוָה. כִּי בָא, כִּי בָא לִשְׁפֹט הָאָרֶץ, יִשְׁפֹּט־תִּבֵּל בַּצָּדֵק, וְעַמִּים בְּאִמּוֹנָתוֹ:

ב לחודש

צז יְהוָה מֶלֶךְ תִּגַּל הָאָרֶץ, יִשְׁמְחוּ אִיִּם רַבִּים: ב עֲנֹ וְעַרְפֶּל סִבִּיבוֹ, צָדֵק וּמִשְׁפָּט מִכּוֹן כֶּסֶף: ג אֵשׁ לִפְנֵי מֶלֶךְ, וְתִלְהֹט סִבִּי צָרָיו: ד הֵאִירוּ בְּרָקִיו תִּבֵּל, רָאֵתָה וְתַחַל הָאָרֶץ: ה הָרִים כְּדוֹנָג נִסְפוּ, מִלִּפְנֵי יְהוָה, מִלִּפְנֵי אֲדוֹן כָּל־הָאָרֶץ: ו הִגִּידוּ הַשָּׁמַיִם צִדְקוֹ, וְרָאוּ כָל־הָעַמִּים כְּבוֹדוֹ: ז יִבְשׁוּ כָל־עַבְדֵי פֶסֶל הַמֶּתְהַלְלִים בְּאֱלִילִים, הִשְׁתַּחֲוּ לֹא כָל־אֱלֹהִים: ח שְׁמֵעָה וְתִשְׁמַח צִיּוֹן, וְתִגַּלְנָה בְּנוֹת יְהוּדָה, לְמַעַן מִשְׁפִּטִּיךָ יְהוָה: ט כִּי־אֲתָתָה יְהוָה עֲלִינוּ עַל־כָּל־הָאָרֶץ, מָאֵד נַעֲלִית עַל־כָּל־אֱלֹהִים: י אֲהַבִּי יְהוָה שְׂנְאוֹ

רע, שמר נפשות חסידיו, מיד רשעים יצילים: יא אור ורע לצדיק, ולישרי לב שמחה:
ב שמחו צדיקים ביהוה, והודו לזכר קדשו:

צח מזמור, שירו ליהוה. שיר חדש, כי נפלאות עשה, הושיעה לז' מינו וזרוע
קדשו: ב הודיע יהוה ישועתו, לעיני הגוים גלה צדקות: ג זכר חסדו ואמונתו
לבית ישראל, ראו כל אפסי ארץ את ישועת אלהינו: ד הריעו ליהוה כל הארץ, פצחו
ורננו וזמרו: ה זמרו ליהוה בכנור, בכנור וקול זמרה: ו פתצצרות וקול שופר, הריעו
לפניו המלך יהוה: ז ירעם הם ומלאו, תבל וישבי בה: ח נהרות ימחאו כף, יחד הרים
ירננו: ט לפני יהוה כי בא לשפט הארץ, ישפט תבל בצדק, ועמים במישרים:

צט יהוה מלך ירגזו עמים, ישב כרובים תנוט הארץ: ב יהוה בציון גדול, ורם
הוא על כל העמים: ג יודו שמך גדול וגדל קדוש הוא: ד ועז מלך משפט
אהב, אתה כוננת מישרים, משפט וצדקה ביעקב אתה עשית: ה רוממו יהוה אלהינו,
והשתחוו להם רגליו, קדוש הוא: ו משה ואהרן וכל בני ישראל שמו, קראים
[האלף נוח] אל יהוה והוא יענם: ז בעמוד ענן ידבר אליהם, שמרו עדותי, וחק נתן למו:
ח יהוה אלהינו אתה עזיתם, אל גשא היית להם, ונקם עלי עולותם: ט רוממו יהוה
אלהינו והשתחוו להר קדשו, כי קדוש יהוה אלהינו:

ק מזמור לתודה, הריעו ליהוה כל הארץ: ב עבדו את יהוה בשמחה, באו לפניו
ברננה: ג דעו כי יהוה הוא אלהים, הוא עשנו ולו לא אנחנו, עמו וצאן מרעיתו:
ד באו שעריו בתודה, חצרותיו בתהלה, הודו לו ברכו שמו: ה כי טוב יהוה לעולם
חסדו, ועד דר ודר אמונתו:

קא לדוד מזמור, חסד ומשפט אשירה, לך יהוה אזמרה: ב אשכילה בדרך תמים
מתי תבוא אלי, אתהלך בתם לבבי בקרב ביתי: ג לא אשית לנגד עיני
דבר בליעל, עשה סטים שנאתי, לא ידבק בי: ד ללב עקש סור ממני, רע לא אדע:
ה מלשני מלושני בסתר ורעה – אותו אצמית, גבה עינים ורחב לבב – אותו לא אוכל:
ו עיני בנאמני ארץ לשבת עמדי, הלך בדרך תמים הוא ישרתני: ז לא ישוב בקרב
ביתי עשה רמיה, דבר שקרים לא יפון לנגד עיני: ח לבקרים אצמית כל רשעי ארץ,
להכרית מעיר יהוה כל פעלי או:

קב תפלה לעני כי יעטף, ולפני יהוה ישפך שיחו: ב יהוה שמעה תפילתי, וישועתי
אליך תבוא: ג אל תסתר פניך ממני כיום צר לי, הטה אלי אוזן, כיום אקרא
מהר עני: ד כי כלו בעשן ימי, ועצמותי כמוקד נחרו: ה הוכה כעשב ויבש לבי,
כי שוכחתי מאכל לחמי, ו מקול אנהתי, דבקה עצמי לבשרי: ז דמיתי לקאת מדבר,
הייתי ככוס חרבות: ח שקדתי ואהיה, כצפור בודד על גג: ט כל היום חרפוני אויבי,

מְהוֹלְלִי בִּי נִשְׁבָּעוּ: י כִּי־אֶפֶר כָּל־חַם אֲכַלְתִּי, וְשָׁקוּי בְּבִכִּי מִסִּכְתִּי: יא מִפְּנֵי־וַעֲמֹךְ וְקִצְפֶּךָ, כִּי נִשְׁאַתְנִי וְתִשְׁלִיכֵנִי: יב יָמִי כָצַל נָטוּי, וְאֲנִי כַעֲשָׂב אִיבֵשׁ: יג וְאַתָּה יְיָ הוּא לְעוֹלָם תִּשָּׁב, וְזִכְרְךָ לְדֹר וָדֹר: יד אַתָּה תִּקְוֶה תִּרְחַם צִיּוֹן, כִּי־עַתָּה לְחֻנָּהּ, כִּי־בָא מוֹעֵד: טו כִּי־רָצוּ עֲבָדֶיךָ אֶת־אֲבֹנֶיהָ, וְאַתָּה עֲפָרָה יִחְנְנוּ: טז וַיִּירָאוּ גוֹיִם אֶת־שֵׁם יְיָ הוּא, וְכָל־מַלְכֵי הָאָרֶץ אֶת־כְּבוֹדְךָ: יז כִּי־בָנָה יְיָ הוּא צִיּוֹן, נִרְאָה בְּכַבֹּד: יח פָּנָה אֶל־תְּפִלַּת הָעָרָךְ, וְלֹא־בֹזֶה אֶת־תְּפִלָּתָם: יט תִּכְתֹּב וְאֵת לְדֹר אַחֲרוֹן, וְעַם נְבָרָא יִהְלִלֶיהָ: כ כִּי־הִשְׁקִיף מִמְּרוֹם קִדְשׁוֹ, יְיָ הוּא מִשְׁמַיִם אֶל־הָאָרֶץ הִבִּיט: כא לִשְׁמֹעַ אֲנָקַת אִסְיָר, לִפְתּוֹחַ בְּנֵי תְמוֹתָהּ: כב לִסְפֹּר בְּצִיּוֹן שֵׁם יְיָ הוּא, וְתִהְיֶה בִירוּשָׁלַם: כג בְּהַקְבֵּץ עַמִּים יַחַד, וּמִמְלָכוֹת לַעֲבֹד אֶת־יְיָ הוּא: כד עֲנֵה בְדֶרֶךְ כְּחֵי כח, קֶצֶר יָמִי: כה אֲמִר אֱלִי, אֶל־תַּעֲלֵנִי בַחֲצֵי יָמִי, בְּדֹר דֹּרוֹת שְׁנוֹתֶיךָ: כו לִפְנֵים הָאֵרֶץ יִסְדֶּת, וּמַעֲשֵׂה יְדֶיךָ שְׁמִים: כז הִמָּה וְאִבְדּוּ וְאַתָּה תַעֲמֹד, וְכֻלָּם כַּבֵּד כְּבֹדוֹ, כָּל־בָּשָׂר תַּחֲלִיפָם וְיִחַלְפוּ: כח וְאַתָּה הוּא, וְשְׁנוֹתֶיךָ לֹא יִתְמוּ: כט בְּנֵי־עֲבָדֶיךָ יִשְׁכֹּנוּ, וְזֹרַעַם לִפְנֶיךָ יִכּוּ:

קג לְדֹדוֹ, בָּרְכִי נַפְשִׁי אֶת־יְיָ הוּא, וְכָל־קִרְבִּי אֶת־שֵׁם קִדְשׁוֹ: ב בָּרְכִי נַפְשִׁי אֶת־יְיָ הוּא, וְאֶל־תִּשְׁכַּחִי כָל־גְּמוּלָיו: ג הִסְלַח לְכָל־עֲוֹנַי, הֲרַפָּא לְכָל־תַּחֲלוּאֵיכִי: ד הַגּוֹאֵל מִשַּׁחַת חַיִּיכִי, הַמַּעֲשֵׂרִכִי חֶסֶד וְרַחֲמִים: ה הַמִּשְׁבִּיעַ בְּטוֹב עֲדֶיךָ, תַּתְּחַדֵּשׁ כְּנֶשֶׁךְ נַעֲוִירִיכִי: ו עֲשֵׂה צְדָקוֹת יְיָ הוּא, וְאִמְשֻׁפְּטִים לְכָל־עֲשׂוֹקִים: ז וַיִּדְעַ עַד־כִּי לְמִשָּׁה, לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל עָלִילוּתֶיהָ: ח רַחוּם וְחַנּוּן יְיָ הוּא, אֲרֹךְ אֲפִים וְרַב־חֶסֶד: ט לֹא־לִנְצַח יָרִיב, וְלֹא לְעוֹלָם יִסּוּר: י לֹא כַחֲטָאֵינוּ עָשָׂה לָנוּ, וְלֹא כַעֲוֹנֹתֵינוּ גָמַל עָלֵינוּ: יא כִּי כִגְבַהַ שְׁמִים עַל־הָאָרֶץ, גָּבַר חֶסְדּוֹ עַל־יְרֵאָיו: יב כִּרְחַק מִזֶּרֶחַ מִמַּעַרְב, הִרְחִיק מִמֶּנּוּ אֶת־פִּשְׁעֵינוּ: יג כִּרְחַם אָב עַל־בָּנִים, רַחֵם יְיָ הוּא עַל־יְרֵאָיו: יד כִּי־הוּא יָדַע יִצְרָנוּ, וְזָכוּ כִּי־עָפַר אַנְחָנוּ: טו אֲנוֹשׁ כַּחֲצִיר יָמָיו, כַּצִּיץ הִשָּׁדָה כֵּן יָצִיץ: טז כִּי רִוַח עֲבָרָה־כּוּ וַאֲיִנָּנוּ, וְלֹא־יִפְרֹנוּ עוֹד מְקוֹמוֹ: יז וְחֶסֶד יְיָ הוּא מַעֲלֵם וְעַד־עוֹלָם עַל־יְרֵאָיו, וְצִדְקָתוֹ לְבָנֵי בָנִים: יח לְשִׁמְרֵי בְרִיתוֹ, וְלִזְכָּרֵי פְקָדָיו לַעֲשׂוֹתָם: יט יְיָ הוּא בְשָׁמַיִם הֵכֵן כֶּסֶף, וּמִלְכוּתוֹ בְּכָל־מְשָׁלָה: כ בָּרְכוּ יְיָ הוּא מְלֹאכֵי, גְּבֵרֵי כֹחַ עֲשֵׂי דְבָרוֹ, לְשִׁמֹּעַ בְּקוֹל דְּבָרוֹ: כא בָּרְכוּ יְיָ הוּא כָל־צַבָּאָיו, מִשְׁרָתָיו עֲשֵׂי רָצוֹנוֹ: כב בָּרְכוּ יְיָ הוּא כָל־מַעֲשָׂיו בְּכָל־מְקוֹמוֹת מְשִׁלָּתוֹ, בָּרְכִי נַפְשִׁי אֶת־יְיָ הוּא:

כא לחודש

קד בָּרְכִי נַפְשִׁי אֶת־יְיָ הוּא, יְיָ הוּא אֱלֹהֵי גְדֻלַּת מַאֲד, הוּד וְהִדָּר לְבִשְׁת: ב עֲשֵׂה־אוֹר כַּשְׂלֵמָה, נוֹטֵה שְׁמַיִם כִּי־רִיעָה: ג הַמְּקַרֵּה בָּמִים עֲלִיּוֹתָיו, הַשֹּׁם־עֵבִים וְכוֹבוֹ, הַמְּהַלֵּךְ עַל־כְּנַפֵּי־רוּחַ: ד עֲשֵׂה מְלֹאכֵי רוּחוֹת, מִשְׁרָתָיו אֵשׁ לֶהֱט: ה יִסַּד־אֶרֶץ עַל־מְכוּנֶיהָ, בַּל־תִּמּוֹט עוֹלָם וְעַד: ו תַּהוֹם כָּל־בָּשָׂר כַּסִּיתוּ, עַל־הָרִים יַעֲמִדוּ מַיִם: ז מִן־

גִּעְרַתְךָ יְנוּסוֹן, מִן־קוֹל רִעְמְךָ יִחְפּוֹזוּ: ה' יַעֲלוּ הָרִים יִרְדּוּ בַקְעוֹת, אֶל־מְקוֹם זֶה | יִסְדֹּת
 לָהֶם: ט גְּבוּל־שְׁמֹת בְּלִי־עֵבְרוֹן, בְּלִי־יִשְׁבוֹן לְכִסּוֹת הָאָרֶץ: י הַמְשַׁלַּח מַעֲנִיִּים בְּנַחֲלִים,
 בֵּין הָרִים יִהְלִכּוּ: יא יִשְׁקוּ בְּלִי־חֵיתוֹ שְׂדֵי, יִשְׁבְּרוּ פְּרָאִים צִמָּאִם: יב עֲלִיָּהֶם עוֹף־הַשָּׁמַיִם
 יִשְׁכּוֹן, מִבֵּין עֲפָאִים יִתְנוּ־קוֹל: יג מִשְׁקֵה הָרִים מַעֲלִיתִי, מִפְּרִי מַעֲשִׂיד תִּשְׁבַּע הָאָרֶץ:
 יד מִצְמִית חֲצִיר | לִבְהֶמָּה וְעֶשֶׂב לַעֲבֹדַת הָאָדָם, לְהוֹצִיא לָהֶם מִן־הָאָרֶץ: טו וַיֵּין | יִשְׁמַח
 לִבִּי־אֲנוּשׁ, לְהַצְהִיל פָּנַי מִשָּׁמּוֹ, וְלֶחֱם לִבִּי־אֲנוּשׁ יִסְעֶד: טז יִשְׁבְּעוּ עֲצֵי יְהוָה, אֲרוֹ
 לִבְנוֹן אֲשֶׁר נָטַע: ז אֲשֶׁר־שָׁם צִפְרִים יִקְנְנוּ, חֲסִידָה בְרוּשִׁים בֵּיתָה: יח הָרִים הַגְּבוּהִים
 לִיעֲלִים, סֻלְעִים מִחֶסֶה לִשְׁפָנִים: יט עֲשֵׂה יָרַח לְמוֹעֲדִים, שֶׁמֶשׁ יַדַּע מְבוֹאוֹ: כ תִּשְׁתַּחֲשָׁד
 וַיְהִי לֵילָה, בּוֹ־תִרְמַשׁ כָּל־חֵיתוֹ־יַעַר: כא הַכְּפִירִים שְׁאֵגִים לְטָרֶף, וּלְבָקָשׁ מֵאֵל אֲכֻלָּם:
 כב תִּזְרַח הַשֶּׁמֶשׁ יֹאסְפוֹן, וְאֶל־מַעוֹנָתָם יִרְבְּצוּן: כג יֵצֵא אָדָם לַפֶּעֶל, וְלַעֲבֹדָתוֹ עֲדִי־
 עָרֵב: כד מִה־רִבּוֹ מַעֲשִׂיד | יְהוָה, כָּלֶם בַּחֲכֻמָּה עֲשִׂיתָ, מִלֵּאָה הָאָרֶץ קִנְיָנָה: כה זֶה | הֵיִם
 גָּדוֹל וָרַחֵב יָדַיִם, שֵׁם־רִמֶּשׂ וְאֵין מִסְפָּר, חַיּוֹת קִטְנוֹת עִם־גְּדֻלוֹת: כו שֵׁם אֲנִיּוֹת יִהְלִכּוּן,
 לְוִיתָן זֶה־יִצְרַת לְשַׁחֲקֵבּוֹ: כז כָּלֶם אֵלֶיךָ יִשְׁבְּרוּן, לֵתֵת אֲכֻלָּם בַּעֲתוֹ: כח תִּתֵּן לָהֶם
 יִלְקֻטוֹן, תִּפְתַּח יָדְךָ יִשְׁבְּעוֹן טוֹב: כט תִּסְתִּיר פְּנֶיךָ יִבְהִילוּן, תִּסַּח רִוְחָם יִגֻּעוּן וְאֶל־עַפְרָם
 יִשׁוּבוּן: ל תִּשְׁלַח רִוְחֶךָ יִבְרָאוּן וְתִחַדֵּשׁ פְּנֵי אֲדָמָה: לא יְהִי כְבוֹד יְהוָה לְעוֹלָם, יִשְׁמַח
 יְהוָה בַּמַּעֲשִׂי: לב תִּמְבִּיט לָאָרֶץ וְתִרְעַד, יִצַּע בְּהָרִים וַיַּעֲשֻׁנוּ: לג אֲשִׁירָה לִירוּהָ בַחֲיִי,
 אֲזַמְרָה לְאֱלֹהֵי בַּעֲדִי: לד יַעֲרֵב עֲלִיּוֹ שִׁיחִי, אֲנֹכִי אֲשַׁמַּח בִּירוּהָ: לה יִתְמוּ חֲטָאִים |
 מִן־הָאָרֶץ וְרִשְׁעִים | עוֹד אֵינָם, בְּרַכִּי נַפְשִׁי אֶת־יְהוָה, הַלְלוּהָ:

קה הוֹדוּ לַיהוָה קִרְאוּ בְשִׁמּוֹ, הוֹדִיעוּ בְּעֲמִים עֲלִילוֹתָיו: ב שִׁירוּלוֹ זִמְרוּלוֹ, שִׁיחוּ
 בְּכָל־נַפְּלֹאוֹתָיו: ג הִתְהַלְלוּ בְּשֵׁם קָדְשׁוֹ, יִשְׁמַח לִבִּי מִבְּקִשֵׁי יְהוָה: ד דִּרְשׁוּ יְהוָה
 וַעֲזוּ, בַקְּשׁוּ פָנָיו תִּמְדִּד: ה זָכְרוּ נַפְּלֹאוֹתָיו אֲשֶׁר־עָשָׂה, מִפְּתִיּוֹ וּמִשְׁפָּטֵי־פִיו: ו זָרַע
 אֲבָרָהֶם עֲבָדוֹ, בְּנֵי יַעֲקֹב בַּחֲיִירֵי: ז הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, בְּכָל־הָאָרֶץ מִשְׁפָּטֵי: ח זָכַר
 לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ, דָּבָר צִוָּה לְאַלְף דּוּר: ט אֲשֶׁר בָּרַת אֶת־אֲבֹרָהֶם, וּשְׁבוּעָתוֹ לִישָׁחֶק:
 י וַיַּעֲמִידָהּ לַיעֲקֹב לְחֶק, לִישְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם: יא לֵאמֹר לָךְ אֲתָן אֶת־הָאָרֶץ־כְּנָעַן, חִבְל
 נַחֲלָתָם: יב בְּהִיוֹתָם מְתֵי מִסְפָּר, כְּמַעֲט וָגָרִים בָּהֶם: יג וַיִּתֵּן־לָהֶם מִגְזֵי אֶל־גּוֹי, מִמַּמְלָכָה
 אֶל־עַם אַחֵר: יד לֹא־הִנִּיחַ אָדָם לַעֲשָׂקָם, וַיּוֹכַח עֲלֵיהֶם מַלְכִּים: טו אֶל־תִּגְעוּ בַּמִּשְׁחִיתִי,
 וְלִנְבִיאֵי אֶל־תִּרְעוּ: טז וַיִּקְרָא רַעֲב עַל־הָאָרֶץ, כָּל־מִטְהָלֶתֶם שָׁבָר: יז שְׁלַח לַפְּנִיָּהֶם
 אִישׁ, לַעֲבֹד נִמְכָּר יוֹסֵף: יח עָנוּ בְּכָבֵד רַגְלוֹ ^{וְגָלוֹ}, בְּרָזַל בָּאָה נִפְשׁוֹ: יט עֲדַעַת בֹּא־דָבָר,
 אֲמַרְתָּ יְהוָה צִרְפָּתוֹ: כ שְׁלַח מֶלֶךְ וַיִּתִּירוּהוּ, מִשְׁלַ עֲמִים וַיַּפְתָּהוּ: כא שְׁמוֹ אֲדוֹן לְבֵיתוֹ,
 וּמִשְׁלַ בְּכָל־קִנְיָנוֹ: כב לֹאֲסַר שָׂרָיו בְּנִפְשׁוֹ, וַיִּקְנִיו יַחֲכָם: כג וַיִּבֵּא יִשְׂרָאֵל מִצְרַיִם, וַיַּעֲקֹב
 גַּר בָּאָרֶץ־חָם: כד וַיִּפַּר אֶת־עַמּוֹ מֵאֵד, וַיַּעֲצֵמָהוּ מִצְרָיו: כה הִפֵּךְ לָכֶם לִשְׂנֹא עַמּוֹ,

לְהַתְנַפֵּל בַּעֲבָדָיו: כו שֶׁלַח מֹשֶׁה עֲבָדָיו, אֶהְרֹן אֲשֶׁר בָּחַר-בּוֹ: כז שְׁמוֹנֶם דְּבָרֵי אֹתוֹתָיו, וּמִפְתֵּימַם בְּאַרְצָן חָם: כח שֶׁלַח חֹשֶׁךְ וַיַּחֲשֹׁךְ, וְלֹא-מָרוּ אֶת-דְּבָרָיו: כט הִפָּךְ אֶת-מִימֵיהֶם לָדָם, וַיִּמָּת אֶת-דִּגְתָּם: לו שָׂרָץ אֲרָצָם צִפְרֹדָעִים, בְּחֹדְרֵי מַלְכֵיהֶם: לא אָמַר וַיָּבֹא עָרֵב, כְּנָזִים בְּכָל-גְּבוּלָם: לב נָתַן גְּשָׁמֵיהֶם בְּרֹד, אֲשֶׁר לְהַבּוֹת בְּאַרְצָם: לג וַיֵּךְ גִּפְנָם וַתֵּאֱתָנָם, וַיִּשְׁבֵּר עֵץ גְּבוּלָם: לד אָמַר וַיָּבֹא אֲרֵבָה, וַיִּלֶּק וַאֲיִן מִסָּפֶר: לה וַיֵּאֱכַל כָּל-עֵשֶׂב בְּאַרְצָם, וַיֵּאֱכַל פְּרִי אֲדָמָתָם: לו וַיֵּךְ כָּל-בְּכוֹר בְּאַרְצָם, וְאִשִּׁית לְכָל-אוֹנָם: לו וַיּוֹצִיאֵם בְּכֶסֶף וְהָבָה, וַאֲיִן בִּשְׂבָטָיו כּוֹשֵׁל: לח שֶׁמֶךְ מִצְרַיִם בְּצִאתָם, כִּי-נָפַל פֶּחֶדָם עֲלֵיהֶם: לט פָּרַשׁ עֵנָן לְמִסָּר, וְאֵשׁ לְהֶאֱיִר לַיֵּלָה: מ שָׁאַל וַיָּבֹא שָׁלוֹ, וְלָחֵם שְׁמִימִם יִשְׁבִּיעֵם: מא פָּתַח צוּר וַיּוֹבִיבוּ מַיִם, הִלְכּוּ בַצִּיּוֹת נְהָר: מב כִּי-זָכַר אֶת-דְּבַר קִדְשׁוֹ, אֶת-אַבְרָהָם עֲבָדָיו: מג וַיּוֹצֵא עִמּוֹ בְּשׂוֹן, בְּרָנָה אֶת-בְּחִירָיו: מד וַיִּתֵּן לָהֶם אֲרָצוֹת גּוֹיִם, וַעֲמַל לְאֻמִּים יִירָשׁוּ: מה בַּעֲבוּרָו יִשְׁמְרוּ חֻקָּיו, וְתוֹרָתוֹ יִנְצְרוּ, הַלְלוּהָ:

כב לַחֲדוּדֶשׁ

קו הַלְלוּהָ, הוֹדוּ לַיהוָה כִּי-טוֹב, כִּי לַעֲוֹלָם חֲסִדּוֹ: ב מִי יִמְלֹל גְּבוּרֹת יְהוָה, יִשְׁמִיעַ כָּל-תַּהֲלֵלוֹ: ג אֲשֶׁרִי שִׁמְרֵי מִשְׁפָּט, עֲשֵׂה צְדָקָה בְּכָל-עֵת: ד זָכְרָנִי יְהוָה בְּרָצוֹן עַמְּךָ, פְּקֹדֵנִי בִישׁוּעֶתָ: ה לְרֹאוֹת בְּטוֹבַת בְּחִירֶיךָ, לְשִׁמְחַת בְּשִׂמְחַת גּוֹיָךְ, לְהַתְהַלֵּל עִם-נַחֲלֹתָ: ו חֲטָאנוּ עִם-אֲבֹתֵינוּ, הֶעֱוִינוּ הִרְשָׁעְנוּ: ז אֲבוֹתֵינוּ בְּמִצְרִים: ח לֹא-הִשְׁכִּילוּ נִפְלְאוֹתֶיךָ, לֹא זָכְרוּ אֶת-רֹב חֲסִדֶּיךָ, וַיִּמְרוּ עֲלֵיהֶם בַּיַּם-סוּף: ט וַיִּשְׁלַח לְמַעַן שְׁמוֹ, לְהוֹדִיעַ אֶת-גְּבוּרָתוֹ: ט וַיַּגְדֵּר בַּיַּם-סוּף וַיַּחֲרֹב, וַיִּזְלִיכֵם בְּתַהֲמוֹת כְּמַדְבָּר: י וַיִּשְׁלַח מִיד שׁוֹנָא, וַיַּגְאֵלֵם מִיד אוֹיֵב: יא וַיִּכְסּוּ-מַיִם צִרְיָהֶם, אֶחָד מֵהֶם לֹא נֹתַר: יב וַיֵּאֱמִינוּ בְּדַבְּרֵי, יִשְׁרִיר תַּהֲלֵלוֹ: יג מִהָרָו שָׁכְחוּ מַעֲשָׂיו, לֹא-יָחֲזוּ לַעֲצָתוֹ: יד וַיִּתְּאוּ תַּאוּה בְּמַדְבָּר, וַיִּסְּאוּ אֶל בִּישְׁמֹנוֹ: טו וַיִּתֵּן לָהֶם שְׁאֲלָתָם, וַיִּשְׁלַח רוּזֹן בְּנִפְשָׁם: טז וַיִּקְנְאוּ לְמֹשֶׁה בְּמַתָּה, לְאַהֲרֹן קְדוֹשׁ יְהוָה: יז תַּפְתַּח-אֲרָץ וַתְּבַלַּע דָּתָן, וַתִּכָּסַע עַל-עֵדֶת אֲבִירָם: יח וַתַּבְעֵר-אֵשׁ בַּעֲדָתָם, לְהַבִּיחַ תִּלְהַט רַשָּׁעִים: יט יַעֲשׂוּ-עֵגֶל בַּחֲרֵב, וַיִּשְׁתַּחֲווּ לְמַסַּכָּה: כ וַיִּמְיְרוּ אֶת-כְּבוֹדָם, בַּתְּבִנִּית שׁוֹר אֶל אֶל עֵשֶׂב: כא שָׁכְחוּ אֶל מוֹשִׁיעֵם, עֲשֵׂה גִדְלוֹת בְּמִצְרַיִם: כב וַתִּבְלָאוּ בְּאַרְצָן חָם, גְּזֵרוֹת עַל-יַם-סוּף: כג וַיֵּאֱמַר לְהַשְׁמִידָם, לוֹלִי מֹשֶׁה בְּחִירוֹ עַמְּךָ בִּפְרָץ לִפְנָיו, לְהַשִּׁיב חֲמָתוֹ מִהַשְׁחִית: כד וַיִּמָּאֶסּוּ בְּאַרְץ חֲמֹדָה, לֹא-הֵאֱמִינוּ לְדַבְּרוֹ: כה וַיִּרְגְּנוּ בְּאַהֲלֵיהֶם, לֹא שָׁמְעוּ בְּקוֹל יְהוָה: כו וַיִּשָּׂא יְדוֹ לָהֶם, לְהַפִּיל אוֹתָם בְּמַדְבָּר: כז וַלְהַפִּיל וְרָעַם בְּגוֹיִם, וְלִזְרוֹתָם בְּאַרְצוֹת: כח וַיִּצְמְדוּ לְכַעַל פְּעוֹר, וַיֵּאֱכָלוּ וּבָחִי מֵתִים: כט וַיִּכְעִסוּ בְּמַעַלְלֵיהֶם, וַתַּפְרֹץ-בָּם מַגֶּפֶה: ל וַיַּעֲמֵד פִּינֶחָס וַיַּפְלֵל, וַתַּעֲצֵר הַמַּגֶּפֶה: לא וַתַּחֲשֹׁב לוֹ לְצִדְקָה, לְדָר וָדָר עַד-עוֹלָם: לב וַיִּקְצִיפוּ עַל-מִי מְרִיבָה, וַיִּרַע לְמֹשֶׁה בַּעֲבוּרָם: לג כִּי-הִמְרוּ אֶת-רוּחוֹ וַיִּבְטָא בְּשַׁפְתָּיו: לד לֹא-הִשְׁמִידוּ אֶת-הָעַמִּים, אֲשֶׁר אָמַר

יהוה להם: לה ויתערכו בגוים וילמדו מעשיהם: לו ויעבדו את עצביהם ויהיו להם למוקש: לו ויזבחו את בניהם ואת בנותיהם לשדים: לה וישפכו דם נקי, דם בניהם ובנותיהם, אשר זבחו לעצבי כנען, ותחנף הארץ בדמים: לו וישמאו במעשיהם, ויזנו במעלליהם: מ ויחר-אף יהוה בעמו ויתעב את נחלתו: מא ויתנם ביד-גוים, וימשלו בהם שונאיהם: מב וילחצום אויביהם, ויכנעו תחת ידם: מג פעמים רבות יצילם, והמה ימרו בעצתם וימכו בעונם: מד וירא בצר להם, בשמעו את-רנתם: מה ויזכר להם בריתו, וינחם קרב חסדו: מז ויתן אותם לרחמים לפני כל-שויביהם: מח הושיענו יהוה אלהינו וקבצנו מן-הגוים, להודות לשם קדשך להשתבח בתהלתך: מה ברוך יהוה אלהי ישראל מן-העולם ועד העולם, ואמר כל-העם אמן, הללויה:

ספר יום שישי חמישי

קז הודו ליהוה כִּי-טוֹב, כִּי לעולם חסדו: ב לאמרו גאולי יהוה, אשר גאלם מיד-צר: ג ומאוצות קִבְצָם, ממזרח וממערב מצפון ומזם: ד תעו במדבר בישיון הרך, עיר מושב לא מצאו: ה רעבים גם-צמאים, נפשם בהם תתעטף: ו ויציעקו אל-יהוה בצר להם, ממצוקותיהם יצילם: ז וידריכם בדרך ישרה, ללכת אל-עיר מושב: ח יודו ליהוה חסדו, ונפלאותיו לבני אדם: ט כִּי-השביע נפש שקקה, ונפש רעבה מלא-טוב: י יושבי חשך וצלמות, אסירי עני וברזל: יא כִּי-המרו אמרי-אל, ועצת עליון נאצו: יב ויכנעו בעמל לבם, כשלו ואין עזר: יג ויציעקו אל-יהוה בצר להם, ממצוקותיהם וישיעם: יד ויציאם מחשך וצלמות, ומוסרותיהם ינתק: טו יודו ליהוה חסדו, ונפלאותיו לבני אדם: טז כִּי-שבר דלתות נחשת, וברחי ברזל גדע: ז אולים מדרך פשעם, ומעונותיהם יתענו: יח כל-אכל תתעב נפשם, ויגזיעו עד-שערי מות: יט ויציעקו אל-יהוה בצר להם, ממצוקותיהם וישיעם: כ ישלח דברו וירפאם, וימלט משחיתותם: כא יודו ליהוה חסדו, ונפלאותיו לבני אדם: כב ויזבחו זבחי תודה, ויספרו מעשי ברכה: & כג יורדי הים באניות, עשי מלאכה במים רבים: & כד המה ראו מעשי יהוה, ונפלאותיו במצולה: & כה ויאמר ויעמד רוח סערה, ותרוםם גליו: & כו יעלו שמים ירדו תהומות, נפשם ברעה תתמוגג: & כז יחוגו וינעו כשכור, וכל-חכמתם תבלע: & כח ויציעקו אל-יהוה בצר להם, וממצוקותיהם ויציאם: כט יקם סערה לדממה, ויחשו גליהם: ל וישמחו כִּי-ישתקו, וינחם אל-מחוז חפצם: לא יודו ליהוה חסדו, ונפלאותיו לבני אדם: לב וירוממוהו בקהל-עם, ובמושב זקנים יהללוהו: לג ישם נהרות למדבר, ומצאי מים לצמאון: לד ארץ פרי למלחה, מרעת יושבי [מלעיל] בה: לה ישם מדבר לאגם-מים, וארץ צִיָּה למצאי [מלעיל] מים: לו וישוב שם רעבים, ויכונו עיר מושב: לו ויורעו שדות וישעו כרמים, ויעשו פרי תבואה: לח ויברכם וירבו מאד, ובהמתם לא ימעט:

לט וימָעֲטוּ וישָׁחוּ, מַעְצָר רָעָה ויָגוֹן: & מִשְׁפָּךְ בּוֹז עַל־נְדִיבִים, וַיִּתְּעַם בְּתוֹה לֹא־דָרָךְ:
מֵא וישָׁגְבּ אֲבִיּוֹן מְעוֹנִי, וישָׁם כְּצֹאן מִשְׁפָּחוֹת: מֵב יֵרָאוּ יִשְׂרָאֵל וישָׁמְחוּ, וְכָל־עוֹלָה קָפְצָה
פִּיהָ: מֵג מִי־חֶכֶם וישָׁמְרָאֱלֹה, וַיִּתְּבֹנְנוּ חֲסִדֵי יְהוָה:

כג לחודש

קח שִׁיר מִזְמוֹר לְדָוִד: בִּנְכוֹן לִבִּי אֱלֹהִים, אֲשִׁירָה וְאֹמְרָה, אִף־כְּבוֹדִי: ג עוֹרָה הַנֶּבֶל
וְכִנּוֹר, אֲעִירָה שָׁחַר: ד אֹדֹךְ בְּעַמִּים: ה יְהוָה, וְאֹזְמֹרְךָ בְּלֹאמִים: ה כִּי־גָדוֹל
מֵעַל־שָׁמַיִם חֲסִדְךָ, וְעַד־שָׁחֲקִים אֲמַתְךָ: ו רִוְמָה עַל־שָׁמַיִם אֱלֹהִים, וְעַל כָּל־הָאָרֶץ
כְּבוֹדְךָ: ז לִמְעַן יִחַלְצוּן יִידֶיךָ, הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וְעַנְנִי: ח אֱלֹהִים: ט דַּבֵּר בְּקִדְשׁוֹ, אֲעֹלָה,
אֲחַלְקָה שְׂכָם, וְעַמִּק סֻכּוֹת אֲמַדֵּד: ט לִי גִלְעָד: י לִי מִנְשָׁה, וְאַפְרַיִם מְעוֹז רֹאשִׁי, יְהוּדָה
מִחֻקִּי: יא מוֹאָב: יב סִיר רַחֲצִי, עַל־אֲדָוִם אֲשֶׁלֶּיךָ נְעִלִי, עַל־פְּלִשְׁתִּי אֲתָרוּעַע: יג מִי יִבְלִנִי
עִיר מִבְּצָר, מִי נַחֲנִי עַד־אֲדָוִם: יד הֲלֹא־אֱלֹהִים וְנַחֲתָנּוּ, וְלֹא־תֵצֵא אֱלֹהִים בְּצִבְאוֹתֵינוּ:
י הִבַּהֲלֵנוּ עוֹרֹת מִצָּר, וְשׂוֹא תִשׁוּעַת אָדָם: יז בְּאֱלֹהִים נַעֲשֶׂה־חֵלִל, וְהוּא יְבוֹס צָרֵינוּ:

קט לַמִּנְצָח, לְדָוִד מִזְמוֹר, אֱלֹהִי תִהְיֶה לִי אֱלֹהִי: אֶל־תַּחֲרֹשׁ: ב כִּי פִי רָשָׁע וּפִי־מִרְמָה עַל־
פִּתְחוֹ, דִּבְרוּ אֹתִי לְשׁוֹן שָׁקֶר: ג וְדִבְרֵי שִׁנְאָה סִבְבוּנִי, וַיִּלְחַמּוּנִי חֲנָם:
ד תַּחַת־אֹהֲבֵי יִשְׁטַנּוּנִי, וְאֲנִי תַפְלָה: ה וַיִּשְׁימוּ עָלַי רָעָה תַּחַת טוֹבָה, וְשִׁנְאָה תַּחַת
אֹהֲבֵי: ו הִפְקֵד עָלַי רָשָׁע, וְשִׁטָּן יַעֲמֵד עַל־יְמִינִי: ז בְּהִשָּׁפְטִי יֵצֵא רָשָׁע, וְתִפְּלֹתוֹ
תִּהְיֶה לְחִטָּה: ח יְהוּיִימוּ מַעֲשִׂים, פְּקֻדָּתוֹ יִקַּח אַחֵר: ט יְהוּיִי־בְנֵי יְתוּמִים, וְאֲשֶׁמוֹ
אֲלֻמָּה: יוֹנֵעַ יְנֻעוּ בְּנֵי וְשֹׁאֲלוֹ, וְדַרְשׁוּ מִחֻבּוֹתֵיהֶם: יא יִנְקֹשׁ גּוֹשָׁה לְכָל־אֲשֶׁר־לוֹ,
וַיִּבְּזוּ זָרִים יִגְעִי: יב אֶל־יְהוָה לֹד מִשָּׁךְ חֲסֵד, וְאֶל־יְהוָה חֲיוֹן לִיתוּמָיו: יג יְהִי־אַחֲרֵיתוֹ
לְהַכְרִית, בְּדוֹר אַחֵר יִמַּח שָׁמֶם: יד יִזְכֹּר: טו עֲנֵן אֲבֹתָיו אֶל־יְהוָה, וְחִטָּאת אֲמוֹ אֶל־תִּמַּח:
טז יְהוָה נִגְדֵּי־יְהוָה תְּמִיד, וַיִּכְרַת מֵאֶרֶץ זָכָר: טז זֶעַן אֲשֶׁר: טז זֶעַן עֲשׂוֹת חֲסֵד, וַיִּרְדֵּךְ
אִישׁ־עֲנִי וַאֲבִיּוֹן וְנִכְאָה לִבָּב לְמוֹתוֹ: יז וַיֵּאָהֶב קָלְלָה וְתִבְאוּהוּ, וְלֹא־חִפֵּץ בְּבִרְכָּה
וְתִרְחַק מִמֶּנּוּ: יח וַיִּלְבֹּשׁ קָלְלָה כְּמֶדוּ, וְתִבֵּא כַמִּים בְּקִרְבּוֹ וְכִשְׁמֵן בְּעֲצָמוֹתָיו: יט תִּהְיֶה־לוֹ
כְּבֶגֶד יַעֲטָה, וְלִמּוֹחַ תְּמִיד יִחַגְרֶה: כ זֹאת פַּעֲלַת שׁוֹטְנֵי מֵאֵת יְהוָה, וְהַדְּבָרִים רָעַ
עַל־נַפְשִׁי: כא וְאֵתָה: קר: אֱלֹהִים אֲדֹנָי, עֲשֵׂה־אֹתִי לִמְעַן שִׁמְךָ, כִּי־טוֹב חֲסִדְךָ, הַצִּילֵנִי:
כב כִּי־עֲנִי וַאֲבִיּוֹן אֲנִי, וְלִפִּי חֵלֶל בְּקִרְבִּי: כג כִּצֹּל־כְּנֻסוֹתוֹ נִהְלַכְתִּי, נִגְעַרְתִּי כְּאַרְבֶּה:
כד בְּרַכִּי כְשֶׁלּוֹ מִצּוֹם, וּבְשָׂרִי כִחַשׁ מִשְׁמֵן: כה וְאֲנִי הֵייתִי חֹרֶפֶה לָהֶם, יְרֹאנִי יִגְעֵזוּ
רֹאשָׁם: כו עוֹרֹנִי יְהוָה אֱלֹהִי, הוֹשִׁיעֵנִי כַחֲסִדְךָ: כז וַיִּדְעוּ כִּי־יִרְדֵּךְ זֹאת, אֵתָה יְהוָה עֲשִׂיתָה:
כח יִקְלּוּ־הֶמָּה – וְאֵתָה תִּבְרָךְ, קָמוּ וַיִּבְשׁוּ – וְעַבְדְּךָ יִשְׁמַח: כט יִלְבְּשׁוּ שׁוֹטְנֵי כְלָמָה,
וַיַּעֲטוּ כַמְעִיל בְּשָׂתָם: ל אֹדֹה יְהוָה מֵאֵד בְּפִי, וּבִתְהוֹךְ רַבִּים אֶהְלֵלְנוּ: לא כִּי־יַעֲמֵד לִימִין
אַבְיּוֹן, לְהוֹשִׁיעַ מִשְׁפָּטֵי נַפְשׁוֹ:

קי לְדוֹד מְזֻמּוֹר, נֶאֱמַר יְהוָה! לֹאדָנִי, שָׁב לִימִינִי, עַד־אֲשִׁית אֲבִיךָ הָדָם לְרִגְלֶיךָ:
ב מִטֶּהֱ־עֵזְךָ יִשְׁלַח יְהוָה מִצִּיּוֹן, רִדָּה בְקֶרֶב אֲבִיךָ: ג עֲמֹךְ נִדְבַת בָּיִתם חִילֶךָ,
בַּהֲדַר־קֹדֶשׁ מִיָּחָם מִשְׁחָר, לָךְ טַל יִלְדָּתֶךָ: ד נִשְׁפַּע יְהוָה! וְלֹא יִנָּחֵם, אֲתָה־כִּתּוֹן לְעוֹלָם,
עַל־דִּבְרֹתֶי מִלִּפְי־צֶדֶק: ה אֲדָנִי עַל־יְמִינֶךָ, מִחֵץ בְּיוֹם־אָפוֹ מִלְכִּים: ו יִדְּוּ בְּגוֹיִם מִלֵּא
גִּוִּיּוֹת, מִחֵץ רֹאשׁ עַל־אַרְץ רַבָּה: ז מִנְחַל בְּדֶרֶךְ יִשְׁתָּה, עַל־כֵּן יָרִים רֹאשׁ:

קיא הַלְלוּהוּ! אֹדָה יְהוָה בְּכָל־לֵבָב, בְּסוֹד יִשְׂרָאֵל וְעַדָּה: ב גְּדֹלִים מַעֲשֵׂי יְהוָה,
דְּרוֹשִׁים לְכָל־חַפְצֵיהֶם: ג הוֹדוּ־וְהִדְר פַּעְלֹו, וְצִדְקָתֹו עֲמֶדֶת לְעַד: ד זָכַר עֲשֵׂה
לְנִפְלְאוֹתָיו, חֲנוּן וְרַחוּם יְהוָה: ה טֶרֶף נָתַן לִירֵאָיו, יִזְכֹּר לְעוֹלָם בְּרִיתֹו: ו כֹּחַ מַעֲשֵׂי הַגִּיד
לְעַמּוֹ, לְתֵת לָהֶם נַחֲלַת גּוֹיִם: ז מַעֲשֵׂי יָדָיו אֱמֶת וּמִשְׁפָּט, נֶאֱמָנִים כָּל־פְּקוּדָיו: ח סִמּוּכִים
לְעַד לְעוֹלָם, עֲשׂוּיִם בְּאֱמֶת וַיִּשְׂר: ט פְּדוּת וּשְׁלַח לְעַמּוֹ, צוּה לְעוֹלָם בְּרִיתֹו, קֹדֶשׁ
וְנוֹרָא שְׁמוֹ: י רֹאשִׁית חֲכָמָה! יֵרֵאת יְהוָה, שֹׁכֵל טוֹב לְכָל־עֲשֵׂיהֶם, תַּהַלְתֹו עֲמֶדֶת לְעַד:

קיב הַלְלוּהוּ, אֲשֶׁר־יָאִישׁ יֵרֵא אֶת־יְהוָה, כְּמִצּוֹתָיו חָפֵץ מֵאֹד: ב גִּבּוֹר בְּאַרְץ יְהוָה
וְרַעוּ, דוֹר יִשְׂרָאֵל יִבְרַךְ: ג הוֹן־וְעֶשֶׂר בְּבֵיתֹו, וְצִדְקָתֹו עֲמֶדֶת לְעַד: ד וָרַח
בַּחֲשׁוֹךְ אֹר לִישְׂרָאֵל, חֲנוּן וְרַחוּם וְצַדִּיק: ה טוֹב־אִישׁ חֲנוּן וּמְלוּה, וְכִלְכֵּל דְּבָרָיו
בְּמִשְׁפָּט: ו כִּי־לְעוֹלָם לֹא־יָמוּט, לִזְכֹּר עוֹלָם יְהוָה צַדִּיק: ז מִשְׁמוּעָה רַעֲיָה לֹא יִירָא, נָכוֹן
לְבֹו בְּטַח בִּיהוָה: ח סִמּוֹךְ לְבֹו לֹא יִירָא, עַד אֲשֶׁר־יֵרֵאֵה בְּצִיּוֹן: ט פֶּזֶר וְנָתַן לְאֲבִיזִינִים,
צִדְקָתֹו עֲמֶדֶת לְעַד, קֶרֶנוֹ תְרוּם בְּכָבוֹד: י רָשָׁע יֵרֵאֵה! וְכָעֵס, שְׁנֵי יַחֲרֹק וְנִמְס, תִּאֲוַת
רָשָׁעִים תֹּאבֵד:

כד לחודש

קיג הַלְלוּהוּ! הַלְלוּ עַבְדֵי יְהוָה, הַלְלוּ אֶת־שֵׁם יְהוָה: ב יְהִי שֵׁם יְהוָה מְבָרַךְ, מְעַתָּה
וְעַד־עוֹלָם: ג מִמְזֻרַח־שֶׁמֶשׁ עַד־מְבֹאוֹ, מְהֻלָּל שֵׁם יְהוָה: ד רָם עַל־כָּל־גּוֹיִם!
יְהוָה, עַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדֹו: ה מי כִּיהוָה אֱלֹהֵינוּ, הַמַּגְבִּיחַ לְשִׁבְתֹו: ו הַמְשַׁפִּיל לְרֹאוֹת,
בְּשָׁמַיִם וּבְאַרְץ: ז מְקִימֵי מַעֲרָךְ דָּל, מְאַשְׁפֹּת יָרִים אֲבִיוֹן: ח לְהוֹשִׁיבֵי עַם־נְדָבִים, עַם
נְדִיבֵי עַמּוֹ: ט מוֹשִׁיבֵי עֶקְרַת חֲפִית, אֶם־הַבְּנִים שְׂמֹחַה, הַלְלוּהוּ:

קיד בְּצֵאת יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם, בֵּית יַעֲקֹב מֵעַם לְעוֹ: ב הֵייתָה יְהוּדָה לְקֹדֶשׁוֹ, יִשְׂרָאֵל
מִמְשְׁלוֹתָיו: ג הֵיִם רָאָה וַיִּגַּס, הִירְדֵן יֹסֵב לְאַחֹור: ד הַהָרִים רָקְדוּ כְּאֵילִים,
גְּבָעוֹת כְּבִנְיָ־צֶאֱן: ה מַה־לָּךְ הֵיִם כִּי תִגּוֹס, הִירְדֵן תִּסָּב לְאַחֹור: ו הַהָרִים תִּרְקְדוּ כְּאֵילִים,
גְּבָעוֹת כְּבִנְיָ־צֶאֱן: ז מִלִּפְנֵי אֲדוֹן חוּלֵי אֶרֶץ, מִלִּפְנֵי אֱלֹהֵי יַעֲקֹב: ח הַהֶפְכִי הַצּוֹר אֲגַם־
מַיִם, חֲלָמִישׁ לְמַעֲיָנו־מַיִם:

קטו לֹא לָנוּ יְהוָה, לֹא לָנוּ, כִּי־לְשִׁמּוֹךְ תָּן כְּבוֹד, עַל־חֲסִדְךָ עַל־אֱמֶתֶךָ: ב לָמָּה
יִאֲמְרוּ הַגּוֹיִם, אֵיזָה־נָא אֱלֹהֵיהֶם: ג וְאַל־הֵינוּ בְּשָׁמַיִם, כָּל אֲשֶׁר־חָפֵץ עֲשֵׂה:

ד-עצביהם כסף וזהב, מַעֲשֵׂה יְדֵי אָדָם: ה-פַּה־לָהֶם וְלֹא יִדְבְּרוּ, עֵינֵיהֶם לָהֶם וְלֹא יִרְאוּ:
ו-אָזְנֵיהֶם לָהֶם וְלֹא יִשְׁמְעוּ, אָף לָהֶם וְלֹא יִרְחִיחוּ: ז-יְדֵיהֶם וְלֹא יַמְשִׁיחוּ, רַגְלֵיהֶם וְלֹא
יִהְיוּ, לֹא־יִהְיוּ בְּגִדוֹנָם: ח-כַּמּוֹהֶם יִהְיוּ עֲשִׂיהֶם, כָּל אֲשֶׁר־בִּטַּח בָּהֶם: ט-יִשְׂרָאֵל בִּטַּח
בַּיהוָה, עֲזָרָם וּמִגָּנָם הוּא: י-בֵּית אֹהֶרֶן בִּטְחוּ בַּיהוָה, עֲזָרָם וּמִגָּנָם הוּא: יא-יְרֵא יְהוָה
בִּטְחוּ בַּיהוָה, עֲזָרָם וּמִגָּנָם הוּא: יב-יְהוָה זָכְרָנוּ יְבָרֵךְ, יְבָרֵךְ אֶת־בֵּית יִשְׂרָאֵל, יְבָרֵךְ
אֶת־בֵּית אֹהֶרֶן: יג-יְבָרֵךְ יִרְאֵי יְהוָה, הַקְטָנִים עִם־הַגְּדֹלִים: יד-יִסֹּף יְהוָה עֲלֵיכֶם, עֲלֵיכֶם
וְעַל־בָּנֵיכֶם: טו-בְּרוּכִים אַתֶּם לַיהוָה, עֲשֵׂה שְׁמִים וָאָרֶץ: טז-הַשְּׁמַיִם שְׁמִים לַיהוָה, וְהָאָרֶץ
נָתַן לִבְנֵי־אָדָם: יז-לֹא הִמָּתִים יִהְיוּ־לָהֶּם, וְלֹא כָל־יָרְדֵי דוּמָה: יח-וְאִנְחָנוּ וְנִבְרָךְ יְהוָה, מִעַתָּה
וְעַד־עוֹלָם, הַלְלוּיָהּ:

קמז אֶהְבֵּתִי כִּי־יִשְׁמַע יְהוָה, אֶת־קוֹלִי תַחֲנוּנִי: ב-כִּי־הִטָּה אָזְנוֹ לִי, וּבִימִי אֶקְרָא:
ג-אֶפְפֹּנִי וְחִבְלֵי־מוֹת וּמִצָּרִי שְׂאוֹל מִצָּאוֹנִי, צָרָה וּגְיוֹן אֲמַצָּא: ד-וּבִשְׁם־יְהוָה
אֶקְרָא, אָנֹכִי יְהוָה מִלִּטָּה נַפְשִׁי: ה-חָנוּן יְהוָה וְצַדִּיק, וְאֵלֵינוּ מֵרַחֵם: ו-שֹׁמֵר פִּתְאִים יְהוָה,
יָדָתִי וְלִי יְהוֹשִׁיעַ: ז-שׁוּבִי נַפְשִׁי לְמִנוּחֶיכִי, כִּי־יְהוָה גָּמַל עָלַיִכִּי: ח-כִּי חָלַצְתָּ נַפְשִׁי
מִמוֹת, אֶת־עֵינִי מִן־דַּמְעָה, אֶת־רַגְלִי מִדָּחִי: ט-אֶתְהַלֵּךְ לִפְנֵי יְהוָה, בְּאַרְצוֹת הַחַיִּים:
י-הֶאֱמַנְתִּי כִּי אֲדַבֵּר, אֲנִי עֲנִיתִי מֵאֵד: יא-אֲנִי אֲמַרְתִּי בַחֲפוּזִי, כֹּל־הָאָדָם כּוֹב: יב-מִה־אֲשִׁיב
לַיהוָה, כִּלְתַּגְּמוּלוֹהִי עָלַי: יג-כּוֹס־יִשׁוּעוֹת אֶשָּׂא, וּבִשְׁם יְהוָה אֶקְרָא: יד-נִדְרֵי לַיהוָה
אֲשַׁלֵּם, נִגְדֵה־נָּא לְכָל־עַמּוֹ: טו-יָקָר בְּעֵינֵי יְהוָה הַמּוֹתָה לְחַסְדֵּי־דֹ: טז-אָנֹכִי יְהוָה כִּי־אֲנִי
עֹבֵדְךָ, אֲנִי־עַבְדְּךָ בֶן־אֲמָתְךָ, פִּתַּח־תָּ לְמוֹסְרִי: יז-לֹד־אֲזַנְכָּ וּבַח תוֹדָה, וּבִשְׁם יְהוָה
אֶקְרָא: יח-נִדְרֵי לַיהוָה אֲשַׁלֵּם, נִגְדֵה־נָּא לְכָל־עַמּוֹ: יט-בְּחַצְרוֹתַי בֵּית יְהוָה בְּתוֹכִי
יְרוּשָׁלַיִם, הַלְלוּיָהּ:

קיז הַלְלוּ אֶת־יְהוָה כָּל־גּוֹיִם, שִׁבְחוּהוּ כָל־הָאֲמִיּוֹם: ב-כִּי גָבַר עָלֵינוּ חַסְדּוֹ, וְאֶמֶת־
יְהוָה לְעוֹלָם, הַלְלוּיָהּ:

קיח הוֹדוּ לַיהוָה כִּי־טוֹב, כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ: ב-יֵאֱמֹר־נָא יִשְׂרָאֵל, כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
ג-יֵאֱמֹר־נָא בֵּית־אֹהֶרֶן, כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ: ד-יֵאֱמֹר־נָא יִרְאֵי יְהוָה, כִּי לְעוֹלָם
חַסְדּוֹ: ה-מִן־הַמָּצָר קִרְאתִי יְהוָה, עֲנֵנִי בְמִרְחַב יָהּ: ו-יְהוָה לִי לֹא אֵירָא, מִה־יַּעֲשֶׂה לִּי אָדָם:
ז-יְהוָה לִי בְעֲזָרִי, וְאֲנִי אֶרְאֶה בִשְׂנְאָי: ח-טוֹב לַחֲסוֹת בַּיהוָה, מִבִּטָּח בְּאָדָם: ט-טוֹב לַחֲסוֹת
בַּיהוָה, מִבִּטָּח בְּבָרִיכִים: י-כָּל־גּוֹיִם סִבְּבוּנִי, בְּשֵׁם יְהוָה כִּי אֲמִילָם: יא-סִבּוּנִי גַם־סִבְּבוּנִי,
בְּשֵׁם יְהוָה כִּי אֲמִילָם: יב-סִבּוּנִי כְּדַבְרֵיהֶם דַּעְכוּ כְּאֵשׁ קוֹצִים, בְּשֵׁם יְהוָה כִּי אֲמִילָם: יג-דָּחָה
דָּחִיתִנִי לַנֶּפֶל, וַיהוָה עֲזָרָנִי: יד-עָזִי וְזִמְרַת יְהוָה, וַיְהִי־לִי לִישׁוּעָה: טו-קוֹל רַבָּה לִישׁוּעָה
בְּאֹהֲלֵי צִדִּיקִים, יְמִין יְהוָה עֲשֵׂה [מלעיל] חֵיל: טז-יְמִין יְהוָה רּוֹמְמָה, יְמִין יְהוָה עֲשֵׂה [מלעיל]
חֵיל: יז-לֹא־אֲמוֹת כִּי־אֶחָיָה, וְאֶסְפֹּר מַעֲשֵׂי יְהוָה: יח-יִסֹּר יִסְרְנֵי יְהוָה, וְלִמּוֹת לֹא תִתְּנֵנִי:

יט פתחוֹ לִי שַׁעַר צֶדֶק, אֲבֹאֲכֶם אוֹדָה יְהוָה כִּי זֶה־הַשַּׁעַר לַיהוָה, צִדִּיקִים יָבֹאוּ בוֹ: כֹּא אוֹדֶךָ כִּי עֲנִיתִנִי, וְתִהְיֶה לִי לִישׁוּעָה: כב אֲבֹן מֵאִסוּ הַבֹּנִים, הִיְתָה לְרֹאשׁ פִּנֶּה: כג מֵאֵת יְהוָה הִיְתָה זֹאת, הִיא נִפְלְאוֹת בְּעֵינֵינוּ: כד זֶה־הַיּוֹם עֲשֵׂה יְהוָה, נִגִּילָה וְנִשְׁמַחַהּ בוֹ: כה אֲנִי יְהוָה הוֹשִׁיעָה נָא, אֲנִי יְהוָה הַצִּלִּיתִיחָ [מלוע] נָא: כו בְּרוּךְ הָבָא בְּשֵׁם יְהוָה, בְּרַכְנוֹכֶם מִבֵּית יְהוָה: כז אֵל! יְהוָה יִזְאָר לָנוּ, אֶסְרוּ־חַג בַּעֲבֹתֵיכֶם, עַד־קִרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ: כח אֵלִי אַתָּה וְאוֹדֶךָ, אֱלֹהֵי אֲרוֹמֶמְךָ: כט הוֹדוּ לַיהוָה כִּי־טוֹב, כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:

כה לחודש

קיש א אֲשֶׁר־יְמִימֵי־דְרָךְ הֶהֱלִיכִים בְּתוֹרַת יְהוָה: ב אֲשֶׁר־יִצְרִי עֲדָתוֹ, בְּכָל־לֵב

דְּרָשׁוּהוּ: ג אֵף לֹא־פָעְלוּ עוֹלָה, בְּדַרְכָּיו הִלְכוּ: ד אַתָּה צִוִּיתָה פְּקוּדֶיךָ

לִשְׁמֹר מֵאֹד: ה אֲחִלִּי יִכְנוּ דְרָכֵי לִשְׁמֹר חֻקֶּיךָ: ו אוֹ לֹא־אֲבוֹשׁ בְּהִבִּטִּי אֶל־כָּל־מִצְוֹתֶיךָ:

ז אוֹדֶךָ בְּיִשׁוּר לֵבב בְּלִמְדֵי מִשְׁפָּטִי צִדְקֶךָ: ח אֶת־חֻקֶּיךָ אֲשַׁמֵּר, אֶל־תַּעֲזֹבֵנִי עַד־מָוֶד:

ב ט בְּמָה יִזְכֶּה נֹעַר אֶת־אֲרוּחוֹ, לִשְׁמֹר כְּדִבְרְךָ: י בְּכָל־לֵבִי דְרָשְׁתִּיךָ, אֶל־תִּשְׁגֵּנִי

מִמִּצְוֹתֶיךָ: יא בְּלִבִּי צִפְנָתִי אֲמַרְתָּ, לִמְעַן לֹא אַחֲטֶא־לָךְ: יב בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, לְמַדְנִי

חֻקֶּיךָ: יג בְּשִׁפְתֵי סִפְרָתִי כָל מִשְׁפָּטֵי־פִיךָ: יד בְּדֶרֶךְ עֲדוּתֶיךָ שִׁשְׁתִּי, כָּעַל כָּל־הוֹן:

טו בִּפְקוּדֶיךָ אֲשִׁיחָה, וְאִפְסִיטָה אֲרוּחִתֶיךָ: טז בַּחֲקֻתֶיךָ אֲשַׁתְּעֶשְׂע, לֹא אֲשַׁכַּח דְּבָרְךָ:

ג יז גָּמַל עַל־עֲבֹדְךָ אַחִיחָ וְאֲשַׁמְרָה דְּבָרְךָ: יח גִּלְעָדִי וְאִפְסִיטָה נִפְלְאוֹת מִתּוֹרָתְךָ: יט גָּר

אֲנִכִּי בָאֵרֶץ, אֶל־תִּסְתַּר מִמֶּנִּי מִצְוֹתֶיךָ: כ גִּרְסָה נִפְשִׁי לְתַאֲבָה אֶל־מִשְׁפָּטֶיךָ בְּכָל־עֵת:

כא גִּעְרַת זָדִים אֲרוּרִים הַשֹּׁגִים מִמִּצְוֹתֶיךָ: כב גַּל מַעְלֵי חֶרֶף וּבֹז כִּי עֲדוּתֶיךָ נִצְרָתִי:

כג גַּם יִשְׁבוּ שָׂרִים בִּי נִדְבָרוּ, עֲבַדְךָ יִשִּׁיחַ בַּחֻקֶּיךָ: כד גַּם־עֲדוּתֶיךָ שַׁעֲשַׁעִי אֲנִשִּׁי עֲצָתִי:

ד כה דְּבַקָה לַעֲפָר נִפְשִׁי, חֲיִנִּי כְּדִבְרְךָ: כו דְּרָכֵי סִפְרָתִי וְתַעֲזֵנִי, לְמַדְנִי חֻקֶּיךָ: כז דְּרָךְ־

פְּקוּדֶיךָ הִבִּינִנִי, וְאֲשִׁיחָה בְּנִפְלְאוֹתֶיךָ: כח דִּלְפָּה נִפְשִׁי מִתּוֹנָה, קִי־מִנִּי כְּדִבְרְךָ:

כט דְּרָךְ־שִׁקָּר הִסַּר מִמֶּנִּי, וְתוֹרַתְךָ חֲנִנִי: ל דְּרָךְ־אֲמוּנָה בְּתוֹרָתִי, מִשְׁפָּטֶיךָ שׁוֹתִי:

לא דְּבַקְתִּי בְּעֲדוּתֶיךָ, יְהוָה אֶל־תִּבְיִשְׁנִי: לב דְּרָךְ־מִצְוֹתֶיךָ אֲרוּץ, כִּי תִרְחֹב לִבִּי:

ה לג הוֹרֵנִי יְהוָה דְּרָךְ חֻקֶּיךָ, וְאַצְרֶנָּה עֶקֶב: לד הִבִּינִי וְאַצְרָה תּוֹרַתְךָ, וְאֲשַׁמְרָנָה

בְּכָל־לֵב: לה הִדְרִיכֵנִי בְּנִתִּיב מִצְוֹתֶיךָ, כִּי־בֹ חֲפָצָתִי: לו הִטְלִיכֵנִי אֶל־עֲדוּתֶיךָ, וְאֵל־

אֶל־בָּצַע: לו העֲבֵר עֵינִי מֵרְאוֹת שׁוֹא, בְּדַרְכְךָ חֲיִנִּי: לח הִקֵּם לַעֲבֹדְךָ אֲמַרְתָּ, אֲשֶׁר

לִירְאָתְךָ: לט העֲבֵר חֶרְפְּתִי אֲשֶׁר יִגְרָתִי, כִּי מִשְׁפָּטֶיךָ טוֹבִים: מ הִנֵּה תֹאבָתִי לְפָקֻדֶיךָ,

בְּצִדְקָתְךָ חֲיִנִּי:

ו מא וַיִּבְאֵנִי חֲסִדֶּךָ יְהוָה, תְּשׁוּעָתְךָ כְּאֲמַרְתָּךָ: מב וְאַעֲנֶה חֶרְפִּי דְבָר, כִּי־בִטְחִתִּי

בְּדִבְרְךָ: מג וְאֶל־תִּצַּל מִפִּי דְבַר־אֱמֶת עַד־מָוֶד כִּי לְמִשְׁפָּטֶיךָ יִחְלָתִי: מד וְאֲשַׁמְרָה

תּוֹרַתְךָ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד: מה וְאֶתְהַלַּכְהָ בְּרַחֲבָה כִּי פְקוּדֶיךָ דְרָשְׁתִּי: מו וְאִצְבְּרָה בְּעֲדוּתֶיךָ

נגד מלכים ולא אבוש: מז ואשתעשע במצותיך אשר אהבתי: מח ואשא כפי אל מצותיך אשר אהבתי, ואשיחה בחקיך:

ז מט וזכר דבר לעבדך על אשר יחלתי: נ זאת נחמתי בעניי, כי אמרתך חיתי: נא ודים הליצני עד-מאד, מתורתך לא נטיתי: נב זכרתי משפטך מעולם, יהוה ואתנחם: נג ולעפה אחותני מרשעים עוזי תורתך: נד זמרות היו-לי חקיך בבית מגורי: נה זכרתי בלילה שמך יהוה ואשמרה תורתך: נו זאת היתה-לי, כי פקדיך נצחתי:

ח נו חלקי יהוה אמרתי, לשמר דבריך: נז חליתי פניך בכל-לב, חנני כאמרתך: נט חשבתי דרכי, ואשיבה רגלי אל-עדותיך: ס חשתי ולא התמהמהתי, לשמר מצותיך: סא חבלי רשעים עודני, תורתך לא שכחתי: סב חצות לילה אקום להודות לך, על משפטי צדקך: סג חבר אני לכל-אשר יראוך, ולשמרי פקודיך: סד חסדך יהוה מלאה הארץ, חקיך למדני:

ט טו טוב עשית עם-עבדך, יהוה כדברך: טו טוב טעם ודעת למדני, כי במצותיך האמנתי: טז טרם אענה אני שגג, ועתה אמרתך שמרתי: טז טוב-אתה ומיטבי, למדני חקיך: טט טפלו עלי שקר ודים, אני בכל-לב, אצור פקודיך: ע טפש כחלב לבם, אני תורתך שעשעתי: עא טוב-לי כי-ענית, למען אלמד חקיך: עב טוב-לי תורת-פיך, מאלפי זהב וכסף:

י עג ידיך עשוני ויכוננוני, הבינני ואלמדה מצותיך: עד יראיך יראוני וישמחו, כי לדברך יחלתי: עה ידעתי יהוה כי-צדק משפטך, ואמינה עניתני: עו יהי-נא חסדך לנחמני, כאמרתך לעבדך: עז יבאוני רחמך ואחיה, כי-תורתך שעשעי: עח יבשו ודים כי-שקר עותוני, אני אשיח בפקודיך: עט ישובו לי יראיך, וידעי עדתיך: פ יהי-לבי תמים בחקיך, למען לא אבוש:

כ פא בלתה לתשועתך נפשי, לדברך יחלתי: פב כלו עיני לאמרתך, לאמר מתי תנחמני: פג כי-חיתי כנאד בקיטור, חקיך לא שכחתי: פד כמה ימי-עבדך, מתי תעשה בדרך משפט: פה כרו-לי ודים שיחות, אשר לא כתורתך: פו כל-מצותיך אמונה, שקר רדפוני עורני: פז כמעט כלוני בארץ, ואני לא-עזבתי פקדיך: פח כחסדך חני, ואשמרה עדות פיך:

כז פט לעולם יהוה דברך נצב בשמים: צ לדר ודר אמינתך, כוננת ארץ ותעמד: צא למשפטך עמדו היום, כי הכל עבדך: צב לולי תורתך שעשעי, או אבדתי בעניי: צג לעולם לא-אשכח פקודיך, כי גם חיותני: צד לך-אני הושיעני, כי פקודיך דרשתי: צה לוי קווי רשעים לאבדני, עדתיך אתבונן: צו לכל-תכלה ראיתי קץ, רחבה מצותך מאד:

כו לחודש

ב צו מה אהבתי תורתך, כל־היום היא שיחתי: צח מאיבי תחכמני מצותך, כי לעולם היא־לי: צט מכל־מלמדי השכלתי, כי עדותיך שיחה לי: ק מוקנים אתבונן, כי פקודיך נציתי: קא מכל־ארח רע כלאתי רגלי, למען אשמר דברך: קב ממשפטיך לא־סרתי, כי־אתה הורתני: קג מה־נמלצו לחכי אמרתך, מדבש לפי: קד מפקודיך אתבונן, על־כן שנאתי כל־ארח שקר:

ג קה גר־לרגלי דברך, ואור לנתיבתי: קו נשבעתי ואקיימה, לשמר משפטי צדקך: קז נענתי עד־מאד, יהוה חני כדברך: קח נדבות פי רצה־נא יהוה, ומשפטיך למדני: קט נפשי בכפי תמיד, ותורתך לא שכחתי: קי נתנו רשעים פח לי, ומפקודיך לא תעיתי: קיא נתלתי עדותיך לעולם, כי־ששון לבי המה: קיב נטיתי לבי לעשות חקך, לעולם עקב:

ד קיג סעפים שנאתי, ותורתך אהבתי: קיד סתרי ומגני אתה, לדברך יחלתי: קטו סורי ממני מרעים, ואצרה מצות אלהי: קטז סמכני כאמרתך ואחיה, ואל־תבישני משברי: קיז סעני ואושעה, ואשעה בחקיך תמיד: קיח סלית כל־שוגים מחקך, כי־שקר תרמייתם: קיט סגים השבת כל־רשעי־ארץ, לכן אהבתי עדותיך: קכ סמר מפחדך בשרי, וממשפטיך יראתי:

ה קכא עשיתי משפט וצדק, בל־תניחני לעשקי: קכב ערב עבדך לטוב, אל־יעשקני ודים: קכג עיני כלו לישועתך, ולאמרת צדקך: קכד עשה עם־עבדך כחסדך, וחקך למדני: קכה עבדך־אני הבינני, ואדעה עדותיך: קכז עת לעשות ליהוה, הפרו תורתך: קכו על־כן אהבתי מצותיך מזהב ומפז: קכח על־כן כל־פקודי כל ישרתי, כל־ארח שקר שנאתי:

ו קכט פלאות עדותיך, על־כן נצרתם נפשי: קל פתח־דבריך יאיר, מבין פתיים: קלא פי־פערתי ואשאפה, כי למצותיך יאבתי: קלב פנה־אלי וחנני, כמשפט לאהבי שמך: קלג פעמי הכן באמרתך, ואל־תשלט־בי כל־און: קלד פדני מעשק אדם, ואשמרה פקודיך: קלה פניך האר בעבדך, ולמדני את־חקיך: קלו פלגי־מים ירדו עיני, על־לא־שמרו תורתך:

ז קלז צדיק אתה יהוה, וישר משפטיך: קלח צוית צדק עדותיך, ואמונה מאד: קלט צמתני קנאתי, כי־שכחו דבריך צרי: קמ צרופה אמרתך מאד, ועבדך אהבה: קמא צעיר אנכי ונבוה, פקדיך לא שכחתי: קמב צדקתך צדק לעולם, ותורתך אמת: קמג צר־ומצוק מצאוני, מצותיך שעשעי: קמד צדק עדותיך לעולם, הבינני ואחיה:

ק קמה קראתי בכל לב ענני יהוה, חקיך אצרה: כמו קראתיך הושיעני, ואשמרה עדתיך: כמו קדמתי בנוסף ואשועה, לדברך לדבריי יחלתי: כמו קדמו עיני אשמרות, לשיח באמרתך: כמו קולי שמעה כחסדך, יהוה כמשפטך חניני: כן קרבו רדפי ומה, מתורתך רחוק: כא קרוב אתה יהוה, וכל מצותיך אמת: כב קדם ידעתי מעדתיך, כי לעולם יסדתם:

ר כג ראה ענני וחלצני, כי תורתך לא שכחתי: כד ריבה ריבי וגאלני, לאמרתך חניני: כה רחוק מרשעים ישועה, כי חקיך לא דרשו: כו רחמיי רבים יהוה, כמשפטך חניני: כז רבים רדפי וצרי, מעדותיך לא נסיתי: כח ראיתי בגדים ואתקוטטה, אשר אמרתך לא שמרו: כט ראה כי פקודיך אהבתי, יהוה כחסדך חניני: ס ראש דברך אמת, ולעולם כל משפט צדקך:

ש סא שרים רדפוני חנם, ומדברך ומדבריי פחד לבי: סב שש אנכי על אמרתך, כמוצא שלל רב: סג שר שר שגאתי ואתעבה, תורתך אהבתי: סד שבע ביום הללתיך, על משפטי צדקך: סה שלום רב לאהבי תורתך, ואין למו מכשול: סו שברתי לישועתך יהוה, ומצותיך עשיתי: סז שמרה נפשי עדתיך, ואהבם מאד: סח שמרתי פקודיך ועדתיך, כי כל דרכי נגדך:

ת טס תקרב רנתי לפניך יהוה, כדברך הבינני: קע תבוא תחנתי לפניך, כאמרתך הצילני: קעא תבענה שפתי תהלה, כי תלמדני חקיך: קעב תען לשוני אמרתך, כי כל מצותיך צדק: קעג תהיידך לעזרי, כי פקודיך בחרתי: קעד תאבתי לישועתך יהוה, ותורתך שעשעי: קעה תחיי נפשי ותהללך, ומשפטך יעזרני: קעו תעיתי כשה אבד בקש עבדך, כי מצותיך לא שכחתי:

יום השבת

כז לחודש

קב שיר המעלות, אלי יהוה בצרתה לי קראתי ויענני: ב יהוה, הצילה נפשי משפת שקר, מלשון רמיה: ג מה יתן לך ומה יסיף לך, לשון רמיה: ד חצי גבור שונאים, עם גחלי רתמים: ה אויה לי כייגתי משר, שכתני עם אהלי קנר: ו רבת שכנה לה נפשי, עם שונא שלום: ז אני שלום, וכי אדבר דמה למלחמה:

קבא שיר למעלות, אשא עיני אל ההרים, מאין יבא עזרי: ב עזרי מעם יהוה, עשה שמים וארץ: ג אלי יתן למוט רגלך, אלי ינום שמרך: ד הנה לא ינום ולא ישון, שומר ישראל: ה יהוה שמרך, יהוה צלך עליך ימינך: ו יומם השמש לא יפכה, וירח בלי לה: ז יהוה ישמרך מכל ידע, ישמר את נפשך: ח יהוה ישמר צאתך ובואך, מעתה ועד עולם:

קכב שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד, שִׁמְחָתִי בְּאִמְרִים לִי, בֵּית יְהוָה נִלְדָּה: ב עֲמֻדֹת הָיוּ רִגְלֵינוּ בְּשַׁעְרֵיךָ יְרוּשָׁלַם: ג יְרוּשָׁלַם הִבְנוּיָהּ, כְּעִיר שֶׁחִבְרָהּ לָהּ יַחֲדוּ: ד שֶׁשָׁם עָלוּ שְׂבָטִים שְׂבָטֵי־יָהּ, עֲדוֹת לְיִשְׂרָאֵל, לְהַדוֹת לְשֵׁם יְהוָה: ה כִּי שָׁמָּה יֵשְׁבוּ כִסְאוֹת לְמִשְׁפָּט, כְּסֵאוֹת לְבֵית דֹּד: ו שְׁאֵלוּ שְׁלוֹם יְרוּשָׁלַם, יִשְׁלְיוּ אֶהְבִּידָהּ: ז יְהִי־שְׁלוֹם בְּחִילֶךָ, שְׁלוֹה בְּאַרְמְנוֹתֶיךָ: ח לִמְעַן אֲחִי וְרַעִי, אֲדַבְּרָה נָא שְׁלוֹם בְּךָ: ט לִמְעַן בֵּית־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, אֲבַקֶּשֶׁה טוֹב לָךְ:

קכג שִׁיר הַמַּעֲלוֹת, אֶלֶיךָ נִשְׁאָתִי אֶת־עֵינִי, הַיֹּשֵׁב בַּשָּׁמַיִם: ב הִנֵּה כַּעֲיֵנִי עֲבָדִים אֶל־יָד אֲדוֹנֵיהֶם, כַּעֲיֵנִי שִׁפְחָה אֶל־יָד גְּבֻרָתָהּ, כֵּן עֵינֵינוּ אֶל־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, עַד שִׁיחַנְנוּ: ג חֲנְנוּ יְהוָה חֲנֻנִי, כִּי־רִב שִׁבְעֵנוּ בּוֹ: ד רַבַּת שִׁבְעָה־לָּהּ נִפְשָׁנוּ, הִלְעַג הַשָּׂאֲנָנִים, הִבּוּ לִגְאִי יוֹנִים לְטָאוּיִם:

קכד שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד, לֹלֵי יְהוָה שֶׁהִיא לָנוּ, יֹאמְרֵנָא יִשְׂרָאֵל: ב לֹלֵי יְהוָה שֶׁהִיא לָנוּ, בָּקוּם עֲלֵינוּ אָדָם: ג אֲנִי חַיִּים בְּלַעְיוֹנוּ, בַּחֲרוֹת אָפָם בָּנוּ: ד אֲנִי הַמֵּים שִׁטְפוֹנוּ, נִחַלָּה עֹבֵר עַל־נִפְשָׁנוּ: ה אֲנִי עֹבֵר עַל־נִפְשָׁנוּ, הַמֵּים הַיּוֹדוּנִים: ו בְּרוּךְ יְהוָה, שֶׁלֹּא נִתְּנָנוּ טָרֶף לְשִׁנְיָהֶם: ז נִפְשָׁנוּ כַּצִּפּוֹר נִמְלְטָה מִפֶּחַ יוֹקְשִׁים, הִפַּח נִשְׁבֵּר וְאִנְחָנוּ נִמְלָטָנוּ: ח עֲזָרְנוּ בְּשֵׁם יְהוָה, עֲשֵׂה שְׁמִים וְאַרְצִי:

קכה שִׁיר הַמַּעֲלוֹת, הַבִּטְחִים בַּיהוָה כְּהַר־צִיּוֹן לֹא־יִמוּט, לְעוֹלָם יֵשֵׁב: ב יְרוּשָׁלַם הָרִים סָבִיב לָהּ, וַיהוָה סָבִיב לְעֹמֹד מַעְתָּה וְעַד־עוֹלָם: ג כִּי לֹא יִזְוֹת שְׂבַט הָרָשָׁע עַל־גּוֹרֵל הַצַּדִּיקִים, לִמְעַן לֹא־יִשְׁלַחוּ הַצַּדִּיקִים בְּעוֹלָתָהּ יְדֵיהֶם: ד הִיטִיבָה יְהוָה לְטוֹבִים, וְלִישָׁרִים בְּלִבּוֹתָם: ה הַמַּטִּים עֵקֶל־קְלוֹתָם יוֹלִיכֵם יְהוָה אֶת־פְּעָלֵי הָאֵוֶן, שְׁלוֹם עַל־יִשְׂרָאֵל:

קכו שִׁיר הַמַּעֲלוֹת, בְּשׁוּב יְהוָה אֶת־שִׁיבַת צִיּוֹן, הָיִינוּ כַּחֲלָמִים: ב אֲנִי יִמְלֵא שְׁחֹק פִּינִי וּלְשׁוֹנִי רִנָּה, אֲנִי יֹאמְרוּ בְּגוֹיִם, הַגִּדִּיל יְהוָה לַעֲשׂוֹת עִם־אַלְהָהּ: ג הַגִּדִּיל יְהוָה לַעֲשׂוֹת עִמָּנוּ, הָיִינוּ שִׁמְחִים: ד שׁוּבָה יְהוָה אֶת־שִׁבְתֵּנוּ שְׁבוּתָנוּ, כַּאֲפִיקִים בְּנִגְב: ה הַזֹּרְעִים בְּדַמְעָה בְּרִנָּה יִקְצְרוּ: ו הַלֹּחֵד יִלָּךְ וּבִכָּה נִשָּׂא מִשֹּׁד־הַזֹּרַע, בֹּא־יִבֵּא בְּרִנָּה נִשָּׂא אֱלֹמָתִי:

קכז שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְשִׁלְמֹה, אִם־יְהוָה לֹא־יִבְנֶה בֵּית שׁוֹא עֲמֵלוֹ בּוֹנִיו בּוֹ, אִם־יְהוָה לֹא־יִשְׁמְרֵהוּ עִיר שׁוֹא שְׁקֹד שׁוֹמֵר: ב שׁוֹא לָכֶם מִשְׁכִּמִּי קוֹם, מֵאַחֲרֵי־שִׁבְתָּ, אֲכָלִי לֶחֶם הַעֲצָבִים, כֵּן יִתֵּן לִידִידוֹ שָׂנֵא: ג הִנֵּה נִחַלַת יְהוָה בְּנִים, שְׂכָר פְּרִי הַבֶּטֶן: ד כַּחצִּים בֵּיד־גְּבוּר, כֵּן בְּנֵי הַנְּעוּרִים: ה אֲשֶׁרִי הַזָּכָר אֲשֶׁר מֵלֵא אֶת־אֲשִׁפְתּוֹ מֵהֶם, לֹא־יִבְשׁוּ כִּי־יִדְּבְרוּ אֶת־אוֹיְבִים בְּשַׁעַר:

קבח שיר המעלות, אשרי כל-ירא יהוה להלך בדרךיו: ב יגיע כפיד כי תאכל, אשריד וטוב לך: ג אשתך | כגפן פריה בירכתי ביתך, בנך כשתלי ויתים סביב לשלחנה: ד הנה כי-כן יברך גבר, ירא יהוה: ה יברכה יהוה מציון, וראה בטוב ירושלם כל ימי חייך: ו וראה בנים לבניך, שלום על-ישראל:

קכט שיר המעלות, רבת צררוני מנעורי, יאמר-נא ישראל: ב רבת צררוני מנעורי, גם לא-יכלו לי: ג על-גבי חרשו חרשים, האריכו למעניתם למענותם: ד יהוה צדיק, קצץ עבות רשעים: ה יבשו ויסגו אחור, כל שנאי ציון: ו יהיו כחציר גגות, שקדמת שלף יבש: ז שלא מלא כפו קוצר, וחצנו מעמר: ח ולא אמרו | העברים ברכת יהוה אליכם, ברכנו אתכם בשם יהוה:

קל שיר המעלות, ממעמקים קראתיך יהוה: ב אדני שמעה בקולי, תהינה אנכי קשובות לקול תחנוני: ג אס-עונות תשמר-יה, אדני מי יעמד: ד כי-עמד הסליחה, למען תנא: ה קנתי יהוה קנות נפשי, ולדברו הוחלתי: ו נפשי לאדני, משמרים לבקר, שמרים לבקר: ז יחל ישראל אל-יהוה, כי-עם יהוה החסד, והרבה עמו פדות: ח והוא יפדה את-ישראל מכל עונותיו:

קלא שיר המעלות לדוד, יהוה | לא-גבה לבי ולא-רמו עיני, ולא-הלכתי | בגדלות ובנפלאות ממני: ב אס-לא שויתי | ודוממתי נפשי, כגמל עלי אמו, כגמל עלי נפשי: ג יחל ישראל אל-יהוה, מעתה ועד-עולם:

קלב שיר המעלות, זכור-יהוה לדוד את כל-ענותו: ב אשר נשבע ליהוה, נדר לאביר יעקב: ג אס-אבא באהל ביתי, אס-אעלה על-ערש יצועי: ד אס-אתן שנת לעיני, לעפעפי תנומה: ה עד-אמצא מקום ליהוה, משכנות לאביר יעקב: ו הנה-שמענוה באפרתה, מצאנוה בשדי-יער: ז נבואה למשכנותיו, נשתחוה להם רגליו: ח קומה יהוה למנוחתך, אתה וארון עזך: ט כהניך ילבשו-צדק, וחסידך ירגנו: י בעבור דוד עבדך, אל-תשב פני משיחך: יא נשבע-יהוה | לדוד אמת לא-ישוב ממנה, מפרי בטנה אשית לכסא-לך: יב אס-ישמרו בניך | ברית, ועדתי זו אלמדם, גם-בניהם עד-עד יושבו לכסא-לך: יג כי-בחר יהוה בציון, אוה למושב לו: ד זאת-מנוחתי עד-עד, פה-אשב כי אותיה: טו צידה ברך אברך, אבייניה אשפיע לחם: טז וכנהניה אלביש ישע, וחסידיה רגו ירגנו: ח שם אצמיח קרן לדוד, ערכתי נה למשיחי: יח אויביו אלביש בשת, ועליו יציץ נזר:

קלג שיר המעלות לדוד, הנה מה-טוב ומה-נעים שבת אחים גם-יחד: ב כשמן הטוב | על-הראש יוד על-הזקן, זקן-אחרך, שירד על-פי מדותיו: ג כטל תרמון שירד על-הררי ציון, כי שם | צוה יהוה את-הברכה, חיים עד-העולם:

קִרְא שִׁיר הַמַּעֲלוֹת, הִנֵּה! בָּרְכוּ אֶת־יְהוָה כָּל־עַבְדֵי יְהוָה, הַעֲמִידִים בְּבֵית־יְהוָה
בְּלִילֹת: ב שְׁאוּ־יִדְכֶם קֹדֶשׁ, וּבָרְכוּ אֶת־יְהוָה: ג יִבְרַכְךָ יְהוָה מִצִּיּוֹן, עֲשֵׂה
שָׁמַיִם וָאָרֶץ:

כח לחודש

קִרְא הַלְלוּהָ, הִלְלוּ אֶת־שֵׁם יְהוָה, הִלְלוּ עַבְדֵי יְהוָה: ב שְׁעִמְדִים בְּבֵית יְהוָה,
בְּחִצְרוֹת בֵּית אֱלֹהֵינוּ: ג הַלְלוּהָ, כִּי־טוֹב יְהוָה, וְזָמְרוּ לְשִׁמּוֹ כִּי נִעְשִׂים: ד כִּי־
יַעֲקֹב בָּחַר לוֹ יְהוָה, יִשְׂרָאֵל לְסִגְלָתוֹ: ה כִּי אֲנִי יָדַעְתִּי כִּי־גָדוֹל יְהוָה, וְאֲדַנִּינוּ מִכָּל־
אֱלֹהִים: ו כָּל אֲשֶׁר־חָפֵץ יְהוָה עֲשֵׂה, בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ, בַּיָּמִים וּכְל־תְּהוֹמוֹת: ז מַעֲלֵה נְשָׁאִים
מִקֶּצֶה הָאָרֶץ, בְּרָקִים לְמִטָּה עֲשֵׂה, מוֹצֵא־יוֹם מֵאוֹצְרוֹתָיו: ח שֹׁהֶכֶה בְּכוֹרֵי מִצְרַיִם,
מֵאֲדָם עַד־בְּהֵמָה: ט שְׁלַח אוֹתוֹת וּמִפְתֵּי־מִצְרַיִם, בְּפָרְעֵה וּבְכָל־עַבְדָּיו: י שֹׁהֶכֶה
גוֹיִם רַבִּים, וְהִרְג מַלְכִּים עֲצוּמִים: יא לְסִיחוֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי, וְלַעֲוֹג מֶלֶךְ הַבָּשָׁן, וְלִכְל
מַמְלָכוֹת כְּנָעַן: יב וְנָתַן אֶרֶצָם נַחֲלָה, נַחֲלָה לְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ: יג יְהוָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם, יְהוָה
זָכְרֶךָ לְדֹר־דֹּר: יד כִּי־יָדִין יְהוָה עַמּוֹ, וְעַל־עַבְדָּיו יִתְנַחֵם: טו עֲצַבֵי הַגּוֹיִם כֶּסֶף וְזָהָב,
מַעֲשֵׂה יְדֵי אָדָם: טז פַּה־לָהֶם וְלֹא יִדְבְּרוּ, עֵינַיִם לָהֶם וְלֹא יֵרְאוּ: יז אוֹנִים לָהֶם וְלֹא יֵאֱיָנוּ,
אָף אֵין־יִשְׁרׁוּחַ בְּפִיהֶם: יח כְּמוֹתֵם הָיוּ עֲשִׂיהֶם, כָּל אֲשֶׁר־בִּטַּח בָּהֶם: יט בֵּית יִשְׂרָאֵל
בָּרְכוּ אֶת־יְהוָה, בֵּית אֱהֲרֹן בָּרְכוּ אֶת־יְהוָה: כ בֵּית הַלֵּוִי בָרְכוּ אֶת־יְהוָה, יֵרֵא יְהוָה בָּרְכוּ
אֶת־יְהוָה: כא בָּרוּךְ יְהוָה מִצִּיּוֹן, שֹׁכֵן יְרוּשָׁלַיִם, הַלְלוּהָ:

קִרְא הוֹדוּ לַיהוָה כִּי־טוֹב, כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ: ב הוֹדוּ לֵאלֹהֵי הָאֱלֹהִים, כִּי לְעוֹלָם
חֲסִדּוֹ: ג הוֹדוּ לְאֲדֹנֵי הָאֲדָנִים, כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ: ד לַעֲשֵׂה נִפְלְאוֹת גְּדוֹלוֹת לְבָדּוֹ,
כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ: ה לַעֲשֵׂה הַשָּׁמַיִם בְּתַבּוּנָה, כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ: ו לְרַקַּע הָאָרֶץ עַל־הַמַּיִם,
כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ: ז לַעֲשֵׂה אוֹרִים גְּדוֹלִים, כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ: ח אֶת־הַשֶּׁמֶשׁ לְמַמְשֶׁלֶת בַּיּוֹם,
כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ: ט אֶת־הַיָּרֵחַ וְכוכְבֵּים לְמַמְשֶׁלוֹת בַּלַּיְלָה, כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ: י לְמַכָּה
מִצְרַיִם בְּכוֹרֵיהֶם, כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ: יא וַיּוֹצֵא יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם, כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ: יב בֵּיד
חֲזָקָה וּבִזְרוֹעַ נְטוּיָה, כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ: יג לְגֹזֵר יָם־סוּף לַגּוֹיִם, כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ:
יד וְהַעֲבִיר יִשְׂרָאֵל בְּתוֹכוֹ, כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ: טו וַנַּעַר פָּרְעֵה וַחֲיִלּוֹ בֵּים־סוּף, כִּי לְעוֹלָם
חֲסִדּוֹ: טז לְמוֹלִיד עַמּוֹ בְּמִדְבָּר, כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ: יז לְמַכָּה מַלְכִּים גְּדוֹלִים, כִּי לְעוֹלָם
חֲסִדּוֹ: יח וַיַּהֲרֹג מַלְכִּים אֲדִירִים, כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ: יט לְסִיחוֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי, כִּי לְעוֹלָם
חֲסִדּוֹ: כ לַעֲוֹג מֶלֶךְ הַבָּשָׁן, כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ: כא וְנָתַן אֶרֶצָם לְנַחֲלָה, כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ:
כב נַחֲלָה לְיִשְׂרָאֵל עַבְדּוֹ, כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ: כג שִׁבְשֹׁפְלָנוּ זָכַר לָנוּ, כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ:
כד וַיַּפְרֻקֵנוּ מִצִּיּוֹנוֹ, כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ: כה נָתַן לָהֶם לָכֶל־בָּשָׂר, כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ: כו הוֹדוּ
לֹאל־הַשָּׁמַיִם, כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ:

קלז על־נְהוֹת בְּכָל שָׁם יִשְׁכְּנוּ גַם־בְּכִינוּ, בְּזָכְרֵנוּ אֶת־צִיּוֹן: ב על־עַרְבִים
 בְּתוֹכָהּ תִּלְכְּנוּ כְּנֹרֹתֵינוּ: ג כִּי שָׁם שְׁאֲלוּנוּ שׁוֹבֵי־נוּ דְּבַר־יְשִׁיר וְתוֹלְלֵנוּ שְׂמִיחָה,
 שִׁירוּ לָנוּ מִשִּׁיר צִיּוֹן: ד אֵיךְ נִשְׁרַח אֶת־שִׁיר־יְהוָה, עַל אֲדָמַת נֹכַר: ה אִם־אֲשַׁכְּחָה
 יְרוּשָׁלַיִם, תִּשְׁכַּח יְמִינִי: ו תִּדְבֹּק לְשׁוֹנִי לַחֲכִי אִם־לֹא אֶזְכְּרֶכִי, אִם־לֹא אֶעֱלֶה אֶת־
 יְרוּשָׁלַם, עַל רֹאשׁ שְׂמִיחָתִי: ז זָכַר יְהוָה לִבְנֵי אָדָם אֶת יוֹם יְרוּשָׁלַם, הָאֲמָרִים עָרוּ
 עָרוּ, עַד הַיָּסוֹד בָּה: ח בַּת־בָּבֶל הַשְׁדֻּדָה, אֲשֶׁר־יִשְׁלֹם־לָךְ, אֶת־גְּמוּלָךְ שְׂגִמְלַת לָנוּ:
 ט אֲשֶׁר־יִשְׁאִיחוּ וְנִפְץ אֶת־עַלְלֶיךָ אֶל־הַסַּלַּע:

קלח לְדָוִד, אֹדֹךְ בְּכָל־לֵבִי, נִגַּד אֱלֹהִים אֲזַמְּרֶךָ: ב אֲשַׁתְּחֹה אֶל־הֵיכַל קִדְשְׁךָ
 וְאֹדֹה אֶת־שִׁמְךָ, עַל־חֲסִדֶּךָ וְעַל־אֲמֻנָתְךָ, כִּי־הִגְדַּלְתָּ עַל־כָּל־שִׁמְךָ אֲמֻנָתְךָ:
 ג כִּי־נָס קָרָאתִי וְתַעֲנֵנִי, תִּרְחֲבֵנִי בְּנַפְשִׁי עוֹ: ד יִזְדָּוֶה יְהוָה כָּל־מַלְכֵי־אָרֶץ, כִּי שָׁמְעוּ
 אֲמַר־יִפִּיד: ה וְיִשְׁרִי בְּדַרְכֵי יְהוָה, כִּי־גָדוֹל כְּבוֹד יְהוָה: ו כִּי־יִרְם יְהוָה וְשָׁפַל יִרְאָה, וְגִבָּה
 מִמָּרְחָק יִידַע: ז אִם־אֵלֶיךָ בִּקְרֹב צִרָה תִּחְיֶנִּי, עַל אֵף אֵיבִי תִשְׁלַח יָדְךָ, וְתוֹשִׁיעֵנִי יְמִינְךָ:
 ח יְהוָה יִגְמַר בְּעָדִי, יְהוָה חֲסִדֶּךָ לְעוֹלָם, מַעֲשֵׂי יְדֶיךָ אֶל־תִּרָּם:

קלט לַמִּנְצָח לְדָוִד מְזִמּוֹר, יְהוָה חֲקֹרְתָנִי וְתַדַּע: ב אֵתָה יָדַעַת שְׁבִתִּי וְקוֹמִי, בְּנִתָּה
 לְרַעִי מִרְחוֹק: ג אֲרֵחִי וְרַבְעִי וְרִיתִי, וְכָל־דְּרָכֵי הַסִּכְנָתָה: ד כִּי אֵין מְלָה בְּלִשׁוֹנִי,
 הֵן יְהוָה יָדַעַת כְּלָה: ה אֲחֹזֵר וְקָדַם צִרְתָּנִי, וְתִשָּׁת עָלַי כִּפְכָּה: ו פְּלִיאָה [מלעיל] יָדַעַת מִמֶּנִּי,
 נִשְׁגָּבָה לֹא־אֵיכָל [מלעיל] לָה: ז אֲנָהּ [מלעיל] אֵלֶיךָ מִרוּחְךָ, וְאֵנָהּ [מלעיל] מִפְּנֵיךְ אֲבָרָה: ח אִם־אֶסֶק
 שְׂמִיָּם שָׁם אֵתָה, וְאֶצִּיעָה שְׂאוֹל הַנֶּחֱךָ: ט אֶשָּׂא כְנָפַי־שָׁחַר, אֲשַׁכְּנֶה בְּאֲרֵצֵי יָם: י גַּם־שָׁם
 יִדָּךְ תִּנְחַנְנִי, וְתִאֲחֹזֵנִי יְמִינְךָ: יא וְאָמַר אֶךְ־חֲשֹׁךְ יִשׁוּפְנִי, וְלִילָה אֹרֶךְ בְּעַדְנִי: יב גַּם־חֲשֹׁךְ
 לֹא־יִחְשֹׁךְ מִמֶּךָ, וְלִילָה כִּי־נָס יֵאָר, כְּחִשִּׁיכָה כְּאוֹרָה: יג כִּי־אֵתָה קִנִּיתִי כְלִיתִי, תִּסְכְּנִי
 בְּבֶטֶן אִמִּי: יד אֹדֹךְ עַל כִּי נִזְרָאוֹת נְפִלְתִי, נִפְלָאִים מַעֲשֶׂיךָ, וְנַפְשִׁי יָדַעַת מְאֹד:
 טו לֹא־נִכְחַד עֲצָמֵי מִמֶּךָ, אֲשֶׁר־עֲשִׂיתִי בְּסִתְךָ, וְקִמְתִּי בְּתַחֲתִיּוֹת אֶרֶץ: טז גְּלִמִּי וְאוֹ
 עֵינַיִךְ, וְעַל־סִפְרֶךָ כָּל־כֶּסֶף יִתְּבוּ, יָמִים יִצְרוּ, וְלוֹ וְלֹא אֶחָד בָּהֶם: יז וְלִי מִה־יִּקְרוּ רַעֲיֶיךָ אֵל,
 מִה עֲצָמוֹ רֹאשֵׁיהֶם: יח אֲסַפְּרָם מִחוּל יִרְבוּן, וְהִקִּיצְתִּי וְעוֹרִי עֲמֹךְ: יט אִם־תִּקְטַל אֱלֹהִים
 רָשָׁע, וְאֲנִשִּׁי דָמִים סוֹרוֹ מִנִּי: כ אֲשֶׁר יִמְרוֹךְ לְמוֹמֶה, נִשְׁוֹא לְשׁוֹא עָרִיד: כא הֲלוֹא־מִשְׁנֵאִיךָ
 יְהוָה אֲשָׁנָא, וְכִתְּקוֹמִיךָ אֶתְקוּטָט: כב תִּכְלִית שְׁנָאָה שְׁנָאִים, לְאֵיבֵי־הַיּוֹל: כג חֲקֹרְנִי
 אֵל יָדַע לִבִּי, בְּחִנְיִי יָדַע שְׂרַעֲפִי: כד וְרָאָה אִם־יִדְרֹךְ־עֵצֶב בִּי, וְנִחְנִי בְּדָרֶךְ עוֹלָם:

כט לחודש

קמ לַמִּנְצָח, מְזִמּוֹר לְדָוִד: ב חִלְצֵנִי יְהוָה מֵאֲדָם רָע, מֵאִישׁ חֲמָסִים תִּנְצָרְנִי: ג אֲשֶׁר
 חֲשָׁבוּ רַעוּת בְּלִבִּי, כָּל־יּוֹם מִלְּחָמוֹת: ד שָׁנְנוּ לְשׁוֹנֶם כְּמוֹ־נֹחֵשׁ, חֲמַת
 עֲכָשׁוֹב תַּחַת שְׁפָתַימוֹ סִלָּה: ה שְׁמִרְנִי יְהוָה מִיַּד רָשָׁע, מֵאִישׁ חֲמָסִים תִּנְצָרְנִי, אֲשֶׁר

חֲשֹׁבוּ לַדַּחֲוֹת פַּעַמִּי: ו טַמְנוּ גֵּאִים | פָּח לִי, וְחַבְלִים פָּרְשׁוּ רֶשֶׁת לִיד־מַעְגָּל, מְקַשִּׁים שְׁתוּלֵי סֵלָה: ז אֲמַרְתִּי לַיהוָה אֱלִי אַתָּה, הַאֲזִינָה יְהוָה קוֹל תַּחֲנוּנִי: ח יְהוָה קרי: אֱלֹהִים אֲדֹנִי עֹז יִשׁוּעָתִי, סִכְתָּה לְרֹאשִׁי בְּיוֹם נֶשֶׁק: ט אֶל־תֵּתֵן יְהוָה מֵאֵי רֹשֶׁע, וּמָמּוּ אֶל־תִּפֶּק, יִרְמוּ סֵלָה: י רֹאשׁ מִסְבִּי, עָמַל שְׁפִתִּימוּ יִכְסִּימוּ: יא יְמוּטוּ יְמִיטוּ עֲלֵיהֶם גְּחָלִים, בָּאֵשׁ יִפְלֹם, בְּמַהֲמֹות בִּלְיָקוּמוֹ: יב אִישׁ לְשׁוֹן בִּלְיָכוֹן בְּאַרְץ, אִישׁ־חֶמֶס רַע יִצְוֹנוּ לְמַדְחַת: יג יָדַעְתִּי יָדַעַת כִּי־יַעֲשֶׂה יְהוָה דִּין עָנִי, מִשְׁפָּט אֲבִינָיִם: יד אַךְ צַדִּיקִים יִדּוּ לְשֹׁמֵר, יִשְׁבוּ יִשְׂרָיִם אֶת־פָּנֶיךָ:

קמא מִזְמוֹר לְדָוִד, יְהוָה קְרָאתִיךָ חוֹשֶׁה לִי, הַאֲזִינָה קוֹלִי בְּקָרְאִי־לָךְ: ב תִּכּוֹן תַּפְלְתִּי קִטְרַת לִפְנֶיךָ, מִשְׁאֵת כְּפִי מִנְחַת־עָרֹב: ג שִׁיתָה יְהוָה שְׁמִירָה לְפִי, נִצְרָה עַל־דָּל שְׁפִתִּי: ד אֶל־תִּטְּלֵנִי לְדָכּוּ | רַע, לְהַתְעוֹלֵל עַלְלוֹת | בְּרֹשַׁע אֶת־אִישִׁים פְּעִל־אֵוֹן, וּבִלְאֲלֹחִם בְּמַנְעִמֵּיהֶם: ה יִהְלֹמְנִי צַדִּיק | חֶסֶד וּיֹכִיחֵנִי, שְׁמֹן רֹאשׁ אֶל־יָנִי רֹאשִׁי, כִּי־עוֹד וְתַפְלְתִּי בְּרַעְיוֹתֵיהֶם: ו נִשְׁמָטוּ בִידֵי־סֹלַע – שְׁפִטֵּיהֶם, וְשִׁמְעוּ אֲמָרִי כִי נַעֲמּוּ: ז כְּמוֹ פֶלֶח וּבִקְע בְּאַרְץ, נִפְּזוּ עַצְמֵינוּ לְפִי שְׁאוֹל: ח כִּי אֵלֶיךָ | יְהוָה קרי: אֱלֹהִים אֲדֹנִי עָנִי, בְּכָה חִסִּיתִי אֶל־תַּעַר נַפְשִׁי: ט שְׁמַרְנִי מִיַּד פֶּח יָקֹשׁוּ לִי, וּמִקְשׁוֹת פְּעִלֵי אֵוֹן: י יִפְּלוּ בְּמִכְמַרְיוֹ רֹשָׁעִים, יַחַד אֲנֹכִי עַד־אֶעְבּוֹר:

קמב מִשְׁכִּיל לְדָוִד, בְּהִיּוֹתוֹ בְּמַעְרָה תַּפְלָה: ב קוֹלִי אֶל־יְהוָה אֲזַעַק, קוֹלִי אֶל־יְהוָה אֶתְחַנֵּן: ג אֲשַׁפֵּךְ לִפְנֵי שִׁיחִי, צִרְתִּי לִפְנֵי אֲגִיד: ד בְּהַתְעַטֵּף עָלַי רוּחִי. וְאַתָּה יָדַעְתָּ נְתִיבָתִי, בְּאַרְחֵנוּ אֶהְלֵךְ טַמְנוּ פָּח לִי: ה הִבִּיט יָמִין | וְרָאֵה וְאִין־לִי מִכִּיר, אֲבָד מִנוֹס מִמֶּנִּי, אֵין דּוֹרֵשׁ לְנַפְשִׁי: ו וְעַקְתִּי אֵלֶיךָ יְהוָה, אֲמַרְתִּי אַתָּה מַחְסִי, חֲלָקִי בְּאַרְץ הַחַיִּים: ז הִקְשִׁיבָה | אֶל־רִנָּתִי כִי־דִלּוֹתִי מָאֹד, הַצִּילֵנִי מִדָּפִי כִי אֲמָצוּ מִמֶּנִּי: ח הִוְצִיָּאָה מִמִּסְגָּר | נַפְשִׁי לְהוֹדוֹת אֶת־שִׁמְךָ, בִּי יִכְתֹּרוּ צַדִּיקִים כִּי תִגְמַל עָלַי:

קמג מִזְמוֹר לְדָוִד, יְהוָה שְׁמַע תַּפְלְתִּי, הַאֲזִינָה אֶל־תַּחֲנוּנִי, בְּאֲמַנְתָּךְ עָנִי בַּצִּדְקָתְךָ: ב אֶל־תִּבּוֹא בְּמִשְׁפָּט אֶת־עַבְדְּךָ, כִּי לֹא־יִצְדַּק לִפְנֶיךָ כִלְיִי: ג כִּי רָדַף אוֹיֵב | נַפְשִׁי, דָּכָא לְאַרְץ חֵיתִי, הוֹשִׁיבֵנִי בְּמַחְשָׁכִים כְּמַתִּי עוֹלָם: ד וְתַתַּעֲטֵף עָלַי רוּחִי, בְּתוֹכִי יִשְׁתַּמֵּם לִבִּי: ה וְזָכַרְתִּי יָמַיִם | מִקֶּדֶם, הִגִּיתִי בְּכָל־פַּעֲלֶךָ, בְּמַעֲשֶׂה יְדֶיךָ אֲשׁוּחֹתֶי: ו פִּרְשִׁיתִי יָדִי אֵלֶיךָ, נַפְשִׁי | בְּאַרְץ־עֵיפָה לָךְ סֵלָה: ז מִרָה עָנִי | יְהוָה כִּלְתָה רוּחִי, אֶל־תִּסְתֵּר פָּנֶיךָ מִמֶּנִּי, וְנִמְשַׁלְתִּי עַם־יִרְדֵּי בּוֹר: ח הִשְׁמִיעֵנִי בְּקָרָא | חֲסִדְךָ כִּי־בָךְ בָּטַחְתִּי, הוֹדִיעֵנִי דֶרֶךְ־נְוֹ אֶלֶךְ, כִּי־אֵלֶיךָ נִשְׁאֲתִי נַפְשִׁי: ט הַצִּילֵנִי מֵאֲיֵב | יְהוָה, אֵלֶיךָ כִסִּיתִי: י לְמַדְנִי | לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ כִּי־אַתָּה אֱלֹהִי, רוּחְךָ טוֹבָה תִּנְחֵנִי בְּאַרְץ מִישׁוֹר: יא לְמַעַן־שִׁמְךָ יְהוָה תַּחֲנִינִי, בַּצִּדְקָתְךָ | תוֹצִיא מַצְרָה נַפְשִׁי: יב וּבְחִסְדְּךָ תַצְמִית אֲיֵבִי, וְהֶאֱבֹדַת כָּל־צָרֵי נַפְשִׁי, כִּי אֲנִי עַבְדְּךָ:

קמד לְדֹד, בְּרוּךְ יְהוָה צוּרִי, הַמְלִמֵּד יָדִי לְקָרֵב, אֲצַבְעוֹתַי לְמַלְחָמָה: בַּחֲסִדִּי וּמִצְדוֹתַי, מִשְׁגָּבִי וּמַפְלְטִי לִי, מִגִּנִּי וּבֹו חֲסִיתִי, הַרוֹדֵד עִמִּי תַחְתִּי: ג יְהוָה, מֶה־אֲדָם וַתִּדְעוּהוּ, בֶּן־אֲנוּשׁ וַתַּחֲשֹׁבְהוּ: ד אֲדָם לַהֲבֵל דְּמָה, לְמִי כָצֵל עוֹבֵר: ה יְהוָה הִט־שִׁמְךָ וַתֵּרָה, גַּע בְּהָרִים וַיַּעֲשֵׂנוּ: ו בְּרוּךְ בְּרַק וַתִּפְיֹצַם, שִׁלַּח חֲצִידְךָ וַתַּהַמָּם: ז שִׁלַּח יָדְךָ מִמָּרוֹם, פָּצְנִי וַהֲצִילֵנִי מִמַּיִם רַבִּים, מִיַּד בְּנֵי נָכָר: ח אֲשֶׁר פִּיהֶם דְּבַר־שׁוֹא, וַיִּמְיֵנָם יָמִין שְׁקָר: ט אֱלֹהִים שִׁיר חֲדָשׁ אֲשִׁירָה לָךְ, בְּגִבְלֵ עֲשׂוֹר אֲזַמְּרֶה־לָּךְ: י הַנּוֹתֵן תְּשׁוּעָה לַמְּלָכִים, הַפּוֹצֵה אֶת־דָּוִד עַבְדּוֹ מִחֶרֶב רָעָה: יא פָּצְנִי וַהֲצִילֵנִי מִיַּד בְּנֵי־נָכָר, אֲשֶׁר פִּיהֶם דְּבַר־שׁוֹא, וַיִּמְיֵנָם יָמִין שְׁקָר: יב אֲשֶׁר בְּגִינוּ כְּנָטָעִים מְגַדְלִים בְּנִעוּרֵיהֶם, בְּנוֹתֵינוּ כְּזִית, מַחֲשָׁבוֹת תִּבְנִית הֵיכָל: יג מְזוּנוֹי מְלָאִים מְפִיקִים מִן־אֵל זָן, צִאֲנוּנוּ מְאֻלִּפוֹת מִרְבָּבוֹת בְּחוֹצוֹתֵינוּ: יד אֶלְפִינוּ מִסְּבָלִים, אֵין פֶּרֶץ וְאֵין יוֹצֵאת, וְאֵין צֹלָה בְּרַחֲבֵתֵנוּ: טו אֲשֶׁר יִהְיֶה הָעָם שֹׂכֶכָה לּוֹ, אֲשֶׁר יִהְיֶה שִׁירָהוּ אֱלֹהֵיוּ:

ל לחודש

קמה תַּהֲלֵה לְדָוִד, אֲרוֹמֵמֶךָ אֱלֹהֵי הַמֶּלֶךְ וַאֲבָרְכָה שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וָעֶד: ב בְּכָל־יוֹם אֲבָרְכָךָ, וַאֲחַלְלֶה שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וָעֶד: ג גְּדוֹל יְהוָה וּמַחֲלֵל מַאֵד, וְלִגְדָּלְתּוֹ אֵין חֶקֶר: ד דָּוִד לְדָוִד יִשְׁבַּח מַעֲשֶׂיךָ, וּגְבוּרָתֶיךָ יַגִּידוּ: ה הָרָר כְּבוֹד הוֹדְךָ, וְדַבְרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה: ו וַיַּעֲזוּ נִזְרָאֶיךָ יֵאֱמָרוּ, וּגְדַלְתָּךְ וּגְדוּלְתְּךָ אֲסַפְּרָנָה: ז וְכָר רַב־טוֹבְךָ יַבִּיעוּ, וַצִּדְקָתְךָ יִרְנֶנּוּ: ח חֲנוּן וְרַחוּם יְהוָה, אֲרָךְ אֲפִים וּגְדָל־גְּדוּל־חֶסֶד: ט טוֹב־יְהוָה לְכָל־וְרַחֲמָיו עַל־כָּל־מַעֲשָׂיו: י יוֹדוּךָ יְהוָה כָּל־מַעֲשֶׂיךָ, וְחִסִּדֶּיךָ יִבְרַכּוּכָה: יא כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ יֵאֱמָרוּ, וּגְבוּרָתְךָ יִדְבָּרוּ: יב הַלְוִדִיעַ לְבִנֵּי הָאָדָם גְּבוּרָתְךָ, וְכְבוֹד הָדָר מַלְכוּתְךָ: יג מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל־עֲלָמִים, וְאִמְשַׁלְתָּךְ בְּכָל־דָּוִד וְדָר: יד סוֹמֵךְ יְהוָה לְכָל־הַנִּפְלָאִים, וְזוֹקֵף לְכָל־הַכּוֹפִּים: טו עֵינַיִךְ כָּל־אֵלֶיךָ יִשְׁבְּרוּ, וְאֵתָה נּוֹתֵן־לָהֶם אֶת־אֲכָלָם בַּעֲתָה: טז פּוֹתַח אֶת־יָדְךָ, וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל־חֵי רָצוֹן: יז צִדִּיק יְהוָה בְּכָל־דְּרָכָיו, וְחִסִּיד בְּכָל־מַעֲשָׂיו: יח קְרוֹב יְהוָה לְכָל־קְרָאֵיו, לְכָל־אֲשֶׁר יִקְרָאוּהוּ בְּאֵמָת: יט רָצוֹן־יִרְאָיו עֲשֶׂה, וְאֵת־שׁוֹעֲתָם לִשְׁמַע וַיִּשְׁמָע: כ שׁוֹמֵר יְהוָה אֶת־כָּל־אֲהָבָיו, וְאֵת כָּל־הַרְשָׁעִים יִשְׁמִיד: כא תַּהֲלֵת יְהוָה יִדְבָּר פִּי, וַיִּבְרַךְ כָּל־בָּשָׂר שֵׁם קְדוֹשׁ לְעוֹלָם וָעֶד:

קמו הַלְלוּיָהּ, הַלְלִי נִפְשִׁי אֶת־יְהוָה: ב אַחַלְלֶה יְהוָה בַּחַי, אֲזַמְּרָה לְאֵלֹהֵי בְעוֹדִי: ג אֶל־תִּבְטְחוּ בְּגִדְיָיִם, בֶּן־אָדָם שָׁאִין לוֹ תְּשׁוּעָה: ד תִּצַּא רוּחוֹ יִשֵּׁב לְאֲדָמָתוֹ, בַּיּוֹם הַהוּא אֲבָדוֹ עֲשִׂתְנָתִיו: ה אֲשֶׁר־שָׂאֵל עֵקֶב בְּעוֹזוֹ, שִׁבְרוֹ עַל־יְהוָה אֱלֹהָיו: ו עֲשֶׂה שְׁמִים וְאָרֶץ, אֶת־הַיָּם וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־בָּם, הַשֹּׁמֵר אֲמָת לְעוֹלָם: ז עֲשֶׂה מִשְׁפָּט לַעֲשׂוֹקִים, נָתַן לֶחֶם לְרַעֲבִים, יְהוָה מַתִּיר אֲסוּרִים: ח יְהוָה פֶּקֶח עוֹרִים, יְהוָה זָקֵף כְּפוּפִים, יְהוָה אֹהֵב צַדִּיקִים: ט יְהוָה שֹׁמֵר אֶת־גִּרָּם, יְתוֹם וְאַלְמָנָה יַעֲזוּדָה, וְדָרָךְ רְשָׁעִים יַעֲזוּת: י יִמְלֹךְ יְהוָה לְעוֹלָם, אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדָר וָדָר, הַלְלוּיָהּ:

קמז הַלְלוּהָ, כִּי־טוֹב זִמְרָה אֱלֹהֵינוּ, כִּי־נָעִים נֶאֱוָה תִּהְיֶה: ב בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַם יְהוָה, נְדַחֵי יִשְׂרָאֵל כִּנְסָם: ג הֲרַפָּא לְשִׁבּוּרֵי [מלעיל] לֵב, וּמִחֲפֹשׁ לַעֲצָבוֹתָם: ד מוֹנֵה מִסְפָּר לְכּוֹכְבִּים, לְכֹלֶם שְׁמוֹת יִקְרָא: ה גָּדוֹל אֲדוֹנֵינוּ וְרִב־כֹּחַ, לְתִבְנוֹתָו אֵין מִסְפָּר: ו מְעוֹדֵד עֲנָנִים יְהוָה, מִשְׁפִּיל רִשְׁעִים עֲדֵי־אֲרָץ: ז עֲנֹו לִיהוָה בְּתוֹדָה, וְזָמְרוּ לֵאלֹהֵינוּ בְּכִנּוֹר: ח הַמְכַסֶּה שָׁמַיִם בְּעָבִים, הַמְכִּין לְאֶרֶץ מָטָר, הַמְצַמִּיחַ הָרִים חֲצִיר: ט נוֹתֵן לְבִהמָה לַחֲמָה, לְבָנֵי עֹרֵב אֲשֶׁר יִקְרָאוּ [מלעיל]: י לֹא בְּגִבּוֹרֵת הָטוֹס יִחַפֵּץ, לֹא־בְשׁוֹקֵי הָאִישׁ יִרְצֶה: יא רוֹצֶה יְהוָה אֶת־יִרְאָיו, אֶת־הַמִּיַּחֲלִים לַחֲסֹדוֹ: יב שְׁבַחֵי יְרוּשָׁלַם אֶת־יְהוָה, הַלְלֵי אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן: יג כִּי־חֹזֶק בְּרִיתֶךָ שְׁעָרֶיךָ, בָּרַךְ בְּנִיךָ בְּקֶרֶבךָ: יד הַשֶּׁם־גְּבוּלֶיךָ שְׁלֹום, חֲלָב חֲטִיִּם יִשְׁפִּיעֶךָ: טו הַשֹּׁלַח אִמְרָתוֹ אֲרָץ, עַד־מְהֵרָה יֵרוּץ דְּבָרוֹ: טז הַנָּתֵן שֶׁלֶג בְּצִמְרֵי, כְּפֹר כְּאֶפֶר יִפּוֹר: יז מִשְׁלִיךְ קֶרֶחוֹ כַּפְתִּים, לִפְנֵי קִרְתּוֹ מִי יַעֲמֹד: יח יִשְׁלַח דְּבָרוֹ וַיִּמָּסֶם, יֵשֶׁב רוּחוֹ וַיִּלּוּ־מִים: יט מְגִיד דְּבָרוֹ לִיעֲקֹב, חֲקִיו וּמִשְׁפָּטָיו לִישְׂרָאֵל: כ לֹא עָשָׂה [מלעיל] כֵּן לְכָל־גּוֹי, וּמִשְׁפָּטִים בַּל־יִדְעוּם, הַלְלוּהָ:

קמח הַלְלוּהָ, הַלְלוּ אֶת־יְהוָה מִן־הַשָּׁמַיִם, הַלְלוּהוּ בַּמְרוֹמִים: ב הַלְלוּהוּ כָל־מִלְאֲכָיו, הַלְלוּהוּ כָל־צְבָאָיו צְבָאוֹ: ג הַלְלוּהוּ שֶׁשֶׁם וְיָרַח, הַלְלוּהוּ כָל־כּוֹכְבֵי אֹר: ד הַלְלוּהוּ שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם, וְהַמַּיִם אֲשֶׁר וּמַעַל הַשָּׁמַיִם: ה יִהְיֶה לָּו אֶת־שֵׁם יְהוָה, כִּי הוּא צוּה וְנִבְרָאוֹ: ו יַעֲמִימֶם לַעַד לְעוֹלָם, חֲקִנְתּוֹ וְלֹא יַעֲבוֹר: ז הַלְלוּ אֶת־יְהוָה מִן־הָאֲרָץ, תִּנְיָנִים וְכָל־תַּהֲמוֹת: ח אֵשׁ וְכֶרֶד שֶׁלֶג וְקִיטוֹר, רוּחַ סֶעָרָה עֹשֶׂה דְבָרוֹ: ט הַהָרִים וְכָל־גְּבָעוֹת, עֵץ פָּרִי וְכָל־אֲרָנִים: י חַיִּיהָ וְכָל־בְּהֵמָה, רֶמֶשׂ וְצִפּוֹר כָּנָף: יא מַלְכֵי־אֲרָץ וְכָל־אֲמָיִם, שָׂרִים וְכָל־שְׁפָטֵי אֲרָץ: יב בַּחוּרִים וְגַם־בְּתוּלוֹת, זָקֵנִים עַם־נְעָרִים: יג יִהְיֶה לָּו אֶת־שֵׁם יְהוָה, כִּי־נִשְׁגַּב שְׁמוֹ לְבָדוֹ, הוֹדוּ עַל־אֲרָץ וּשְׁמַיִם: יד וַיִּרְם קֶרֶן לַעֲמֹו, תִּהְיֶה לְכָל־חַסִּידָיו, לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל עִם קִרְבּוֹ, הַלְלוּהָ:

קמט הַלְלוּהָ, שִׁירוֹ לִיהוָה שִׁיר תָּדַשׁ, תִּהְלֹתוֹ בְּקֶתֶל חַסִּידִים: ב יִשְׁמַח יִשְׂרָאֵל בְּעַשְׂוֵי, בְּנִי־צִיּוֹן יִגִּילוּ בְּמִלְכָּם: ג יִהְיֶה לָּו שְׁמוֹ בְּמַחּוֹל, בְּתֶף וְכִנּוֹר יִזְמְרוּ־לוֹ: ד כִּי־רוֹצֶה יְהוָה בְּעַמּוֹ, יִפְאֵר עֲנָנִים בִּישׁוּעָה: ה יַעֲלוּ חַסִּידִים בְּכִבּוֹד, יִרְנְנוּ עַל־מִשְׁכְּבוֹתָם: ו רִוְמָמוֹת אֵל בְּגִרוֹנָם, וְחָרֵב פִּיפְיוֹת בִּידָם: ז לַעֲשׂוֹת נִקְמָה בְּגוֹיִם, תּוֹכָחוֹת בְּלֶאֱמָיִם: ח לְאֹסֵר מַלְכֵיהֶם בְּזָקִים, וְנִכְבְּדֵיהֶם בְּכִבְלֵי בְרוֹזֵל: ט לַעֲשׂוֹת בָּהֶם מִשְׁפָּט כַּתוּב, הָדָר הוּא לְכָל־חַסִּידָיו, הַלְלוּהָ:

קנ הַלְלוּהָ, הַלְלוּ־אֵל בְּקִדְשׁוֹ, הַלְלוּהוּ בְּרִקִּיעַ עֲזֹו: ב הַלְלוּהוּ בְּגִבּוֹרֹתָיו, הַלְלוּהוּ כָּרֵב גָּדוֹל: ג הַלְלוּהוּ בְּתַקַּע שׁוֹפָר, הַלְלוּהוּ בְּנִבֵּל וְכִנּוֹר: ד הַלְלוּהוּ בְּתֶף וּמַחּוֹל, הַלְלוּהוּ בְּמִנִּים וְעֶגְבִּי: ה הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי־שִׁמְעַ, הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי תְרוּעָה: ו כָּל הַנְּשָׁמָה תִּהְלֵל יְהוָה, הַלְלוּהָ:

אחר שסיים תהלים יאמר זה:

מִי יִתֵּן מִצִּיּוֹן יִשׁוּעַת יִשְׂרָאֵל בְּשׁוֹב יְהוָה שְׁבוּת עִמּוֹ יִגַּל יַעֲקֹב יִשְׂמַח יִשְׂרָאֵל:
וּתְשׁוּעַת צַדִּיקִים מִיְּהוָה מְעֹזָם בְּעַת צָרָה: וַיַּעֲזֶרֶם יְהוָה וַיִּפְלְטֵם וַיִּפְלְטֵם מִרְשָׁעִים
וַיּוֹשִׁיעֵם כִּי חָסוּ בוֹ:

בקשה אחר תהלים לחול

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ בְּזִכּוֹת

אם קראו את כל התהילים, יאמרו:

חֲמִשָּׁה סִפָּרִים שֶׁבַת־הַיָּלִים שֶׁקָּרָאנוּ לְפָנֶיךָ שֶׁהֵם כְּנֶגֶד חֲמִשָּׁה חֲמִשֵּׁי תוֹרָה

אם קראו רק ספר אחד, יאמרו:

סֵפֶר רֵאשׁוֹן, סֵפֶר שֵׁנִי, סֵפֶר שְׁלִישִׁי, סֵפֶר רְבִיעִי, סֵפֶר חֲמִישִׁי
שֶׁבַת־הַיָּלִים שֶׁקָּרָאנוּ לְפָנֶיךָ שֶׁהוּא כְּנֶגֶד

סֵפֶר בְּרֵאשִׁית, סֵפֶר שְׁמוֹת, סֵפֶר וַיִּקְרָא, סֵפֶר בְּמִדְבָּר, סֵפֶר דְּבָרִים

ואם לא קראו כולו אלא מקצת ממנו, יאמרו:

קְרִיאַת מִזְמוֹרֵי תִהְיֶה

וּבְזִכּוֹת מִזְמוֹרָיו וּבְזִכּוֹת פְּסוּקָיו וּבְזִכּוֹת תְּבוּלוֹתָיו וּבְזִכּוֹת שְׁמוֹתֶיךָ הַקְדוּשִׁים
וְהַטְהוּרִים הַיּוֹצֵאִים מִמֶּנּוּ שֶׁתִּכַּפֵּר לָנוּ עַל כָּל חַטֹּאתֵינוּ וְתִסְלַח לָנוּ עַל כָּל
פְּשָׁעֵינוּ שֶׁחָטָאנוּ וְשָׁעוּנוּ וְשִׁפְשַׁעְנוּ לְפָנֶיךָ וְתַחֲזִירֵנוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ
וְתִדְרִיכֵנוּ לַעֲבוֹדָתְךָ וְתַפְתַּח לִבֵּנוּ בְּתַלְמוּד תּוֹרָתְךָ וְתִשְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְחוּלֵי
עַמְּךָ וּלְחוּלָה (פב"פ) וְתִקְרָא לְשָׁבוּיִם דְּרוֹר וְלֹאֲסוּרִים פְּקֻחַ קוֹחַ וּלְכָל הַלְכֵי
דָּרָכִים וְעוֹבְרֵי יָמִים וְנִהְרֹת מַעֲמָךְ יִשְׂרָאֵל תִּצְלִים מִכָּל צָעַר וְנִגּוֹן וְתַגִּיעֵם
לְמַחוּז חֶפְצֶם לְחַיִּים וְלִשְׁלוֹם. וְתַפְקֹד לְכָל חֲשׂוֹכֵי בָּנִים בְּזֶרַע שֶׁל קִימָא
לַעֲבוֹדָתְךָ וּלְיִרְאָתְךָ. וְעֲבֹרֹת שֶׁל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל תִּצְלִין שְׁלֵא תִפְלְגָה
וּלְדוֹתֶיהָ. וְהִישׁוּבוֹת עַל הַמִּשְׁבֵּר בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים תִּצְלִין מִכָּל רָע. וְעַל הַמִּנְיָקוֹת
תִּשְׁפִּיעַ שְׁלֵא יִחְסַר חֵלֶב מִדִּדְהָן. וְאַל יִמְשׁוּל אֲסַכְרָה וְשִׁדִּין וְרוּחִין וְלִילִין וְכָל
פְּגָעִין וּמַרְעִין בִּישִׁין בְּכָל יְלָדֵי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל וְתַגְדֵּלם לְתוֹרָתְךָ לְלִמּוּד
תּוֹרָה לְשִׁמְחָה וְתִצְלִים מֵעֵין הָרַע וּמִדְּבַר וּמִמַּגָּפָה וּמִשָּׁטָן וּמִיֶּצֶר הָרַע. וְתִבְטַל
מֵעֲלֵינוּ וּמִכָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּכָל מְקוֹם שֶׁהֵם כָּל גְּזֵרוֹת קִשּׁוֹת וְרָעוֹת. וְתִטָּהַר
לֵב הַמַּלְכוּת עֲלֵינוּ לְטוֹבָה וְתִגְזוֹר עֲלֵינוּ גְזֵרוֹת טוֹבוֹת וְתִשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה

בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדִינִי. וְהָכֵן פְּרִנְסַתְנוּ מִיָּד הָרַחֲבָה וְהַמְלֵאָה וְלֹא יִצְטָרְכוּ עִמָּךְ בֵּית
יִשְׂרָאֵל זֶה לָזֶה וְלֹא לָעַם אַחֵר וְתֵן לְכָל אִישׁ וְאִשׁ דֵּי פְרִנְסָתוֹ וְלְכָל גּוֹיָה וְגוֹיָה
דֵּי מַחְסוּרָהּ. וְתַמְהֵר וְתַחֲשִׁי לְגַאֲלָנוּ וְתַבְנֶנָּה בֵּית מִקְדָּשֵׁנוּ וְתַפְאֶרְתְּנוּ. וּבִזְכוֹת
שְׁלֹשׁ עֲשָׂרָה מִדּוֹתֶיךָ שֶׁל רַחֲמִים הַכְּתוּבִים בְּתוֹרַתְךָ כִּמּוֹ שְׁנֵאמַר: יְהוָה יְהוָה
אֵל רַחוּם וְחַנוּן אֲרֹךְ אָפִים וְרַב חֶסֶד וְאֱמֶת: נוֹצֵר חֶסֶד לְאֱלָפִים נָשָׂא עוֹן וּפָשַׁע
וְחַטָּאָה וְנִקָּה. שְׂאִינֵן חוֹזְרוֹת רִיקָם מִלְּפָנֶיךָ: עֲזֹרְנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ עַל דְּבַר כְּבוֹד
שְׁמֶךָ וְהַצִּילְנוּ וְכַפֵּר עַל חַטֹּאתֵינוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ בְּרוּךְ יְהוָה לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן:

בקשה אחר תהלים לשבת

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ בִּזְכוֹת

אִם קְרָאוּ אֶת כָּל הַתְּהִילִים, יֹאמְרוּ:

חֲמִשָּׁה סְפָרִים שֶׁבַּתְּהִלִּים שֶׁקָּרָאנוּ לְפָנֶיךָ שֶׁהֵם כְּנֶגֶד חֲמִשָּׁה חֲמִשֵּׁי תוֹרָה

אִם קְרָאוּ רַק סֵפֶר אֶחָד, יֹאמְרוּ:

סֵפֶר רֵאשׁוֹן, סֵפֶר שֵׁנִי, סֵפֶר שְׁלִישִׁי, סֵפֶר רְבִיעִי, סֵפֶר חֲמִישִׁי
שֶׁבַּתְּהִלִּים שֶׁקָּרָאנוּ לְפָנֶיךָ שֶׁהוּא כְּנֶגֶד
סֵפֶר בְּרָאשִׁית, סֵפֶר שְׁמוֹת, סֵפֶר וַיִּקְרָא, סֵפֶר בְּמִדְבָּר, סֵפֶר דְּבָרִים

וְאִם לֹא קְרָאוּ כּוֹלֵי אֵלֶּא מִקְצֵת מִמֶּנּוּ, יֹאמְרוּ:

קְרִיאַת מִזְמוֹרֵי תְהִלִּים

וּבִזְכוֹת מִזְמוֹרֵי וּבִזְכוֹת פְּסִיקֵי וּבִזְכוֹת תְּבוֹתֵי וּבִזְכוֹת שְׁמוֹתֶיךָ הַקְדוּשִׁים
וְהַטְהוּרִים הַיּוֹצֵאִים מִמֶּנּוּ שֶׁתִּהְיֶה נִחְשָׁבֶת לָנוּ אֲמִירַת מִזְמוֹרֵי תְהִלִּים אֵלֶּי כְּאִלּוּ
אֲמַרְם דּוֹד מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל בְּעֶצְמוֹ זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ וַיַּעֲמֵד לָנוּ לְחֹבֵר אֶשֶׁת נְעוּרִים
עַם דּוֹדָה בְּאַהֲבָה וְאַחֲרָה וְרַעוּת וּמִשָּׁם יִמְשֹׁךְ לָנוּ שְׁפַע לְנַפְשׁ רוּחַ וּנְשָׁמָה.
וְכֵשֶׁם שְׁאַנְחָנוּ אוֹמְרִים שִׁירִים בְּעוֹלָם הִזָּה כִּף נִזְכָּה לוֹמַר לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שִׁיר וּשְׁבַחָה לְעוֹלָם הַבָּא. וְעַל יְדֵי אֲמִירַת תְּהִלִּים תִּתְעוֹרֵר
חֲבִצְלַת הַשָּׁרוֹן לְשִׁיר בְּקוֹל נְעִים גִּילָה וְרִגָן כְּבוֹד הַלְבָּנוֹן נִתֵּן לָהּ הוֹד וְהָדָר
בְּבֵית אֱלֹהֵינוּ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ אָמֵן סְלֵה:

סיפורים על תפילה והצעות לתרגול

נוכחות – הודיה – רצון

מספרים על טייס ישראלי שנפל בשבי הסורי במלחמת יום הכיפורים. אחרי חודשים רבים בצינוק, הודיע לו הקצין הסורי שהוא קיבל מכתב מהבית.

הטייס פתח את המכתב בהתרגשות אדירה וקרא כל מילה ומילה כאילו היו אלו מטבעות זהב יקרות. במכתב סיפרו לו בני משפחתו כמה הם מתגעגעים אליו, כמה הבית כולו נרגש לקראת היום שבו הוא יחזור הביתה, הזכירו לו כמה יפה הבית, ועד כמה הם אוהבים אותו. בכל פעם שהרגיש שהיאווש והסתמיות כמעט משתלטים עליו, הוא היה שולף את המכתב וברעד קורא עוד כמה שורות, לעיתים מזיל דמעה של געגוע, ומקבל כוח לחזור אל סדר יומו.

חברים יקרים, המכתב הזה הוא משל לתפילה שלנו, שמועברת לנו מדורי דורות.

התפילה היא המכתב שהנשמה שלנו שלחה לנו, כדי שבכל יום נזכר מחדש מי אנחנו באמת, למי אנחנו שייכים, איך נראה הבית שלנו ומה המטרה שלנו בחיים האלו, שנזכר ולא נתייאש.

(מבוסס על סיפור שכתב הרב מאיר כץ ראש ישיבת ומכינת פדואל)

“כל עצמה של תפילה: קירבת אלהים.

וזה רצונו של מקום. באהבת הקב"ה את האדם אשר יצר בצלמו, רוצה הוא יתברך שהאדם יהיה עמו במחיצתו, קרוב אליו ודבוק בו. חי לפניו והולך בדרכיו: "לחזות בנועם ה' ולבקר בהיכלו".

ובתורת אמצעי לכך, משהה הקב"ה לפעמים מלתת לאדם איזה מצרכין, כדי שעם פנייתו לבקש את צרכיו יתמלא לבו של האדם רגש קירבה לבורא, "ויתיחד העובד עם המלך במסבו" (רבי יהודה הלוי). מהות התפילה, כלומר ההתקרבות לה', היא עצמה מטרת התפילה. ואילו חסרון הצרכים ובקשת מלויים, אינם אלא אמצעים לה. קריאת ה' לאדם-בחסרון הצרכים, והיענות האדם לקריאה- בבקשת מלויים..."

(הרב אלימלך בר שאול, מצוה ולב חלק ב', עמוד 18)

"חֲסִידִים הָרָאוּנוֹם הָיוּ שׁוֹהֵינ׳ שְׁעָה אַחַת, וּמִתְפַּלְּלִין שְׁעָה אַחַת, וְחוֹזְרִין וְשׁוֹהֵינ׳ שְׁעָה אַחַת. וְכִי מֵאַחַר שְׁשׁוֹהֵינ׳ תִּשְׁעַת שָׁעוֹת בַּיּוֹם בְּתַפְלָה, תּוֹרְתֵנ׳ הֵיאֵךְ מִשְׁתַּמֶּרֶת וּמִלֹּאכֶתֶן הֵיאֵךְ נַעֲשִׂית׳? אֵלֶּא מִתּוֹךְ שְׁחֲסִידִים הֵם - תּוֹרְתֵם מִשְׁתַּמֶּרֶת וּמִלֹּאכֶתֶן מִתְבָּרַכֶּת"

(מסכת ברכות דף לב)

זו משמעות הדברים שעשו חסידים הראשונים, שהיו שוהין שעה אחת לפני התפילה ושעה אחת אחרי התפילה, כי לא יכלו להיפרד מבית הכנסת, מבית המדרש. ומה על תורה ומלאכה (=הפרנסה) של חסידים הראשונים? שואלת על כך הגמרא "וכי מאחר ששוהין תשע שעות ביום בתפילה, תורתן היאך משתמרת? מלאכתן היאך נעשית? אלא מתוך שחסידים הם - תורתם משתמרת ומלאכתן מתברכת"

זאת אומרת, שלפעמים יכולים אנו לשבת עשר שעות ולהרגיש שלא עשינו דבר, ולפעמים בתוך שעה אחת אפשר להרגיש שהספקנו הרבה, אמנם, אצל החסידים האלה שהיה להם ראש צלול ולב טהור, הייתה תורתם משתמרת ומלאכתם מתברכת...

(הרב יוסף דב הלוי סולוביצ'יק, "על התפילה" עמוד 39)

**מכתב תשובה מרגש, שנכתב בידי רבי שמשון דוד פינקוס זצ"ל
לבחור ישיבה שנתקל בקשיים שונים בעלייתו הרוחנית:
לכבוד הבחור היקר שאני מכיר שליט"א...**

קראתי את מכתבך ולא הגעתי למדרגה לתת עצות ולומר לך מה לעשות, אבל אכתוב מה שנראה לעניות דעתי אחרי התיאור של הדברים שכתבת.

נראה לי שאתה משתדל מאוד בעליה בתורה ויראת שמים, ואתה עושה את כל יכולתך ויצאת ידי חובת השתדלות. עכשיו אתה נמצא בשלב שאתה צריך עזרה מבחוץ. הסיבה לזה היא פשוט מפני שהדברים הם כל כך נשגבים ונוראים. לזכות לתורה ולחשק פנימי וככל שתיארת, זה פשוט למעלה מכוחות אנושיים. ואף על פי שוודאי צריך גם השתדלות מצידנו, אבל מגיע רגע שצריך לפנות לעזרה מבחוץ. על כן, אני אתן לך שם וכתובת שאליו תפנה והוא יעזור לך.

קוראים לו ה' יתברך. הוא חזק מאוד, שבאמת הוא ברא את הכול. ואני יודע בסוד שהוא גם אוהב אותך באופן אישי. הוא מחכה בכליון עיניים שתפנה אליו. אין בעיה למצוא את הכתובת שלו יתברך, שהוא נמצא בכל מקום כפשוטו. גם ברגע הזה שאתה קורא את המכתב, אתה יכול לפנות אליו.

אני כותב את זה מפני שהרבה אנשים חושבים, שהוא ענין של תפילה ועשיית מצוות וחיפוש מדרגות. כל זה נכון אבל אינו העיקר. העיקר הוא שהקב"ה אישיות ברורה, חי וקיים, שאפשר לתפוס אתו קשר אישי וקשר רגשי, ולעולם לא התאכזב מי שעשה את זה. ומה שהדבר יותר פשוט ופרקטי, יותר טוב ויותר מועיל. והעיקר שיהא קשר אישי. פשוט לספר לו על הבעיה שלך ולבקש ממנו עוד פעם ועוד פעם.

מי שייתן לך עצה אחרת חבל על ההשתדלות. תלך ישר למי שיכול לעזור לך באמת ותתפוס אותו ואל תעזוב אותו. 'אל תתני דמי לו', עד שהשגת את כל שלבך חפץ.

החותם בכבוד גדול לבן תורה המחפש באמת ורק חבל שאינו יודע היכן לחפש

למלאן דוד פ'קס

בעמודים הבאים נדגים כאן שכיילים נוספים לתפילה לאור מודל נה"ר (נוכחות, הודיה ורצון) התפילה:



נוכחות

חיבור לתפילה בשביל הניגון:

"הניגון מעורר את הנפש ומהווה ביטוי לעומקיה, אותיות הנגינה מרוממות את האדם למדרגה גבוהה.

על ידי אותיות הנגינה מתעלה האדם, והרי הוא נמשך ברוב המעלות של היכלי האור וגילוי נשמתו, אשר קווי אור אלה דוחים... את כל הלא טוב הצבור בנפשו, כי אותיות הנגינה מעוררות בו באדם את הטוב הפנימי והנעלם, הזך והברור" (ספר הניגונים).

ניגון מעורר את הלב ועוזר לנו להשתחרר ממחשבות ומרגשות אחרות, הוא מעלה אותנו מעלה אל עבר היכל הנגינה.

אפשר לבחור שיר או ניגון ולשיר אותו או להקשיב לו לפני התפילה. לעצום את העיניים ולהקשיב מבפנים למוזיקה.

מומלץ לקחת חלקים מהתפילה ולשיר אותם יחד עם ניגון, השירה המשותפת נותנת כוח ומעוררת חלקים רדומים בנפש האדם. צרו לעצמכם פלייליסט של מוזיקה הגורמת לכם להתמלא בתחושת שמחה ומשמעות, ובחרו בכל פעם שיר לשמוע לקראת התפילה.

חיבור לתפילה בשביל הגוף:

"כל עצמותי תאמרנה: ה' מי כמוך!" (תהילים לה, י)

"הגוף הוא היכל הנשמה" כתבה הצדקת ימימה אביטל ז"ל, והסבירה שהגוף שלנו הוא לא רק כלי שנועד לשרת את הרצונות שלנו, אלא יש בו קדושה, הגוף הוא כלי קדוש שמאפשר ומסייע לנשמה שבנו להשפיע בעולם.

חכמינו שתיקנו את התפילות השתמשו באופן חכם בתנועות ומחוות גופניות כדי לסייע לנו להתחבר לעולם הרוח, למרחב התפילה.

הצעדים לפני ובסוף תפילת 18, הכריעות ומחוות גופניות נוספות מחברות בין המחשבה והרגש לבין הגוף בתפילה.

כשאדם כורע בהודיה, משהו בתוכו נוגע במקום שהוא מעבר למילים, הגוף מאפשר לדבר בשפה שהיא מעל למילים, זהו כלי עם כוח רב, שיכול להעלות את האדם בקודש או להורידו לארציות, לכן יש בו קדושה רבה יחד עם אתגר גדול.

כדאי לשים לב במהלך התפילה לתחושה שלנו בגוף, כפי שהצענו גם בעמודי ההקדמה בסידור ואף לאורך התפילות, תשומת הלב לתחושות הגוף מסייעות למשוך את התודעה והמחשבה שלנו בחזרה אלינו. ההתבוננות בתחושות הגופניות "מקרקעת" את האדם ומחברת אותו לרגע הנוכחי, כשמרגישים למשל את כפות הרגליים על הקרקע ומתמקדים בזה, אז המוח לא יכול בו זמנית גם לעסוק בנושא אחר.

נסו לחקור את התחושות הגופניות שלכם במהלך התפילה, שימו לב האם יש תנועות גוף שמסייעות לכם להתרכז ולהתחבר לתפילה? האם צעידה בחלק מהתפילה מסייעת לכם לחמם את הגוף ואת הלב לקראת המשך התפילה?

באלו קטעים העמידה ובאלו קטעים נכון לכם יותר לשבת? ההלכה נותנת לנו מסגרת ברורה, אך בתוכה יש לנו אפשרויות שונות של עבודה עם הגוף.

מה השביל שאני בוחר לעצמי לתקופה הקרובה:

This image shows a single sheet of white paper with horizontal ruling lines. The lines are evenly spaced and extend across the width of the page. There are no margins, text, or other markings on the paper.



הודיה:

"גם כי אלך בגיא צל מוות לא אירע רע כי אתה עמדי" (תהלים פרק כג)

פסוק ד)

באופן טבעי האדם רואה את הטוב בחייו כמובן מאליו, לעומת זאת את הקשיים הוא דווקא חווה כמציאות שאינה מובנת מאליו ולכן הוא נוטה יותר לזכור אירועים אלו והם משאירים זכרון לעיתים גם לטווח הארוך.

מחמאה שאדם מקבל יוצרת חום בלבו של אדם, אך תשכח במהרה מפני שהאדם אומר לעצמו שזה המצב הטבעי והפשוט, לעומת זאת משפט מאיים מזולת, הערה פוגענית וכו'... לעיתים נצרכת בליבו של אדם גם לשנים רבות. תופעה זו אינה מיוחדת לאנשים מסויימים ואף אינה תקלה במציאות, אלא כך ברא ה' את עולמו, בעולם שלנו בשביל הטוב צריך לעבוד! משמעות הדבר היא שאם אדם לא עושה מאמצים ומתמיד בהם אז הוא יחווה את הלא טוב, ואז הוא יחפש דרכים שונות לברוח ממנו, לעיתים דרך עשייה וניסיון לשליטה במציאות ולעיתים דרך בריחה מעשייה וחיפוש תענוגים שונים שלזמן מוגבל נותנים תחושת מלאות ושמחה, אך מהר מאוד נעלמים ומשאירים את תחושת החוסר והתסכול.

הודיה היא תרופת פלא לאדם, ההודיה גורמת לנו לעשות מאמץ ולראות את הטוב שבחינו, כשאדם מברך מיד בבוקר ומתפלל, הוא בעצם מודה על כל דבר ועניין בחייו, כל ברכה שנאמרת עם כוונה הופכת משהו מובן מאליו למתנה שהוא מקבל מה', האוכל שלכאורה ברור שמגיע לי הופך כשמברכים אותו לחסד שה' עושה איתי. התפילה מלאה ברגשות תודה והוקרת הטוב. אך נדרשת עבודה פנימית ותשומת לב כדי לחוות את תחושת ההודיה באופן אמיתי (אותנטי) ברגש ובמחשבה.

ולכן נאמר בתפילה: "מודים אנחנו לך ה' אלוהינו (...)" על שאנו מודים לך. (מתוך תפילת מודים דרבנן)

יש זווית נוספת ליהלום ההודיה, שמוסיפה לנצנוץ ולחן שלו, זה השבח! בעוד שבהודיה אני רואה את הטוב שקיבלתי עבורי ועבור סביבתי, אז בשבח אני רואה את הטוב והמופלא ללא קשר אלי. מבט נרגש שפשוט רואה את היופי שיש בעולם, בטבע, בבני האדם וכו'... זהו שבח.

התפילה כוללת משפטי שבח, שבהם יש התפעלות מיופי העולם, ויש פסוקים של הודיה שבה אנו מודים על מה שאנו מקבלים מתוך שפע זה. הודיה ושבח הן מתנות מופלאות שה' נתן לנו, כדי שנוכל להנות מהטוב שאנו מקבלים ממנו בכל רגע ורגע.

בשביל ראיית הטוב - תרגיל לחיזוק היכולת להודות בתפילה:

כתוב רשימת דברים שאתה מודה עליהם, ורשום אותם בשורות הבאות בעפרון.

מדי יום קרא כמה מהם בקול רם, קרא אותם לאט, התעכב על האותיות והמילים, תן לתחושת ההודיה למלא אותך עם כל מילה ומילה. חשוב על הוספת תנועות גוף שמחזקות את תחושה ההודיה, למשל הרמת ידיים כלפי מעלה, חיוך גדול, כריעה וכו'... חשוב להזהר ש"רשימת התודות" לא תגרום לנו לחשוב שאלו הטובות היחידות בחיינו, אלא לזכור שגם הדברים שאנו חווים כקשים ומאתגרים, הם בעצמם טוב שיוזג אלינו אבל אנחנו חווים אותו כרגע כקושי וכמרידות.



רצון:

"ודע שלא די לאדם בהשתוקקות בלב בלבד, כי צריך האדם להוציא בשפתיו כיסופיו (רצונותיו) ועל זה נסדר סדר התפילות" (רבי נחמן -

ליקוטי מוהר"ן חלק א לא)

הרצון הוא המנוע שלנו, כל תנועה ובחירה שלנו בחיים מגיעה מרצון כלשהו. שתי שאלות מרכזיות מלוות את רצונותיו של האדם:

מה אני רוצה? עד כמה אני רוצה?

באופן טבעי האדם רוצה את מה שגורמים לו לרצות, משפחתו, חבריו, מוריו, אמצעי התקשורת וכו'...

לבחור מה אני רוצה זו מתנה גדולה שדורשת תרגול ואמונה. התפילה היא הזדמנות מופלאה לחזק את "שרירי הרצון".

ניתן כאן שני תרגילים העוסקים בנושא ה'רצון', אותם אפשר לעשות כהכנה לתפילה.

בשביל חיזוק הרצון - תרגיל ראשון:

ה' פותח את ידיו, ומשביע לכל חי - רצון. ה' דואג למלא את רצונותיו של האדם המתפלל אליו באמת.

אני רוצה להתפלל באמת. מכל הלב. אך מהו הרצון שלי? מה אני באמת רוצה, והאם אני מספר את זה לה'?" הדיבור הזה שלי עם ה', בו אני מספר לו מה אני רוצה - זה ממש תפילה!

וכמה פעמים נגשנו לתפילה בלי לשים לב מה אנחנו באמת רוצים?! אולי פספסנו הרבה טוב בעקבות זאת.

הרצון הוא כל כך חשוב, שהרי הוא הדבר שדוחף אותנו הלאה בחיים! מה שאנחנו רוצים קובע איך שנתקדם בחיים

בואו ננסה קצת לתקן את זה, להגיע מוכנים יותר לתפילות הבאות:

לפני התפילה חישבו על שלושה דברים שאתם באמת רוצים בחיים. זה

יכול להיות משהו פרטי שלכם, משפחתי או אפילו משהו של עם ישראל או משהו עולמי.

בחרו 1 מתוך 3 הדברים האלו שאתם, רישמו על פתק את הרצון הזה עם יותר פירוט.

איזו ברכה בתפילת עמידה הכי מתאימה לדבר אותו אתם רוצים? (אם תרצו חכמה - זה מתאים לברכת חונן הדעת. אם מבקשים רפואה, זה מתאים כמובן לברכת רפאנו. וכן הלאה...)

בתפילת שמונה עשרה, כשאתם מגיעים לברכה הזו, תספרו לה' מה אתם רוצים, ותפרטו מדוע אתם רוצים את זה, מה זה מוסיף לכם, וכו'.

בשביל להעמיק ולהעצים את הרצון - תרגיל שני:

"עילוי הרצון וזיקוקו... זאת היא מגמתה של עבודת התפילה" (אורות הקודש ח"ג עמ' ס').

הרב קוק מסביר איך בתפילה אנחנו מעלים את הרצון, כלומר "משדרגים" אותו.

איך כל ברכה בשמונה עשרה מזכירה לנו **מה עלינו לרצות**. שלא נשכח לרצות את מה שבאמת צריך לרצות.

הזכרו בברכות של שמונה עשרה. קיראו אותן. חפשו בהן שלושה דברים שתופסים כרגע את תשומת הלב שלכם, שאולי קצת מחדשים לכם משהו, ותראו איך אתם יכולים לא רק לקרוא את הברכה, אלא לרצות את אותם דברים שכתובים בברכה.

בעבודה שכזו לאורך זמן, אתם תשימו לב שאתם רוצים עוד ועוד דברים, ותראו בסוף כיצד הרצון שלכם משתדרג ומתקדם.

ובעצם אפשר לומר שמה שקורה בתפילת העמידה, המכילה עשרות בקשות, הוא שאנחנו מציירים במחשבה שלנו עולם מושלם; עולם שיש בו חכמה, סליחה, גאולה, רפואה, פרנסה, משפט, צדק וכו'. במהלך התפילה, אנחנו נפגשים עם איך שהעולם אמור להיראות, וכך אנחנו משדרגים את רצוננו.

ממילא, אני מסיים את התפילה כאשר אני אדם שונה, "משודרג" יותר מהאדם שהייתי לפני התפילה. לכן גם, ה' עונה לתפילות, כי התקדמנו.

תמיד אהיה עוד יותר טוב ועוד יותר טוב!

מחשבות, דמיונות ומבניות לא נכ"י בלבד אלא

**לְעִילּוֹי נִשְׁמַת גִּיבוּרֵי יִשְׂרָאֵל
מַחֲנֻכִּים וּבּוֹגְרִים שֶׁל רֶשֶׁת אֲמִית
שֶׁנִּפְּלוּ בַּמִּלְחָמָה חֲרֻבּוֹת בְּרִזָּל**

נִתְפַּלֵּל שְׁכַחַת הַתְּפִלּוֹת שֶׁלָּנוּ,
יְהִיָּה עֲלוֹי לְנִשְׁמָתָם שֶׁל גִּבּוּרֵינוּ.
וְיִצְטָרְפוּ אִף הֵם מִמְּקוֹמָם,
לְהַתְּפִיל עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל אַחֵינוּ,
לוֹמֵר דִּי לְצָרוֹתֵינוּ
וּמִתּוֹךְ שְׁלוֹם וְאַהֲבָה בֵּינָנוּ,
נִרְאֶה בְּשׁוֹב ה' צִיּוֹן בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ,
אָמֵן.



עילי אליהו כהן	רווית חנה אסייג
מתן דמארי	נעומי עליזה בכר
גל בכר	ניתאי עמר
עמית בונצל	מוטי שמיר
ליאור ויצמן	אוריאל סגל
יעקב איליאן	מיכאל בן חמו
איתמר שמן	יבגני פוסטל
שי שמריז	קובי (יעקב) פריאנטה
גבריאל בלום	דביר חיים רסלר
דן ווידנבאום	אדיר יען שלמה
דניאל פרץ	יוסי טהר
איתי סייף	איתי יהודה באוסי
אלקנה יהודה ספז	אליה אליהו אילוז
אייל טוויטו	מתן אברג'יל
אליעד אוחיון	שמעון יוחאי לוגסי
אלי אמסלם	דור שדה
יהודה גטו	איתמר בן יהודה
יקיר שמואל טייטלבוים	נהוראי לוי אמיתי
ארמיאס מקוריאו	שחף ברגשטיין
איתן אוסטר	רז בוקובזא
נווה אסולין	מעין קליכמן
שגיא רובינשטיין	ניראל זיני
עמרי כהן	אליסף בן פורת
איתן שכנזי	גבריאל ישי בראל
אליאב אסטיוקר	הדר חושן
נחמן רפאל בן עמי	דור רידר
משה דיינים	ליאור אטיאס
נטע יצחק כהנא	דולב סויסה
עומר ואן גלדר	מקסים רז'ניקוב
נהוראי בטיט	מאיר אברג'יל
יאיר אליהו	אריק יהודה מרציאנו
אילון ויס	אתי זק (בן יעיש)
שאול מויאל	דוד בן דיין
גיא שבתאי	אמיר טנבורה

"צייר לו כל אחד באמת ובתמים מה שנשמתו מראה לו,
יוציא את תנובתו הרוחנית מן הכח אל הפועל...
ומניצוצות כאלה אבוקות אור יתקבצו,
ויאירו את כל העולם מכבודם..."
(אורות הקודש א').

מוצאנים לצייר את ציור הנשמה!

